

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
CENTRAL ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

954.0236/Ala/Kaz

HUS

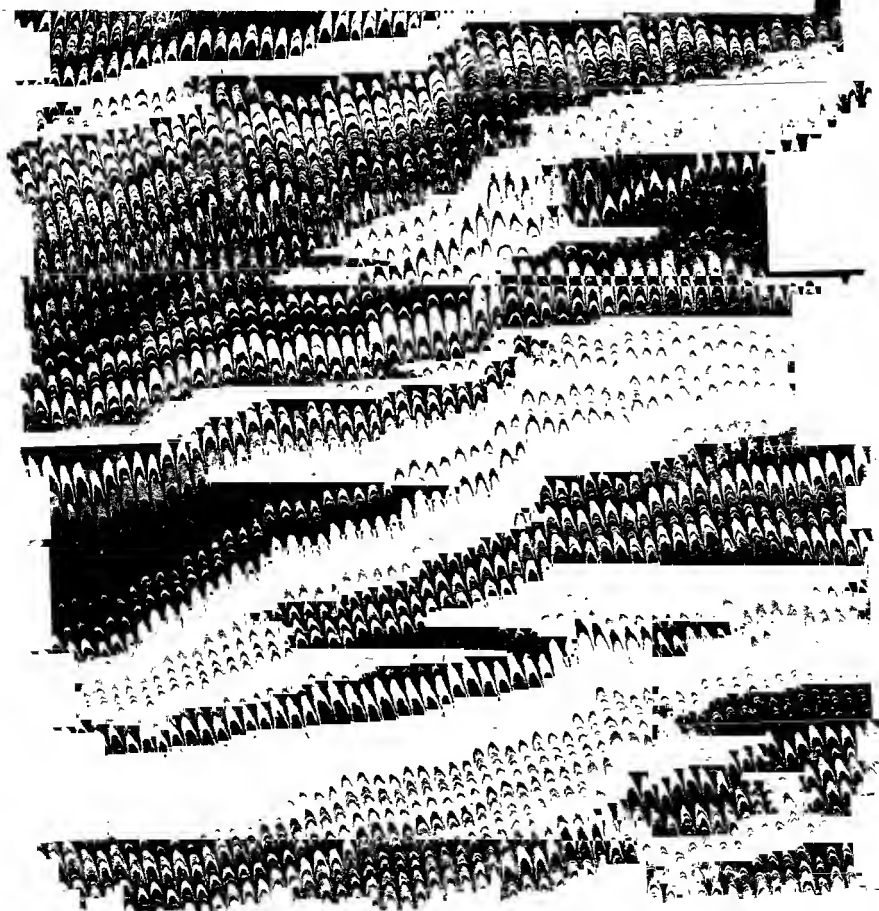
CALL No.

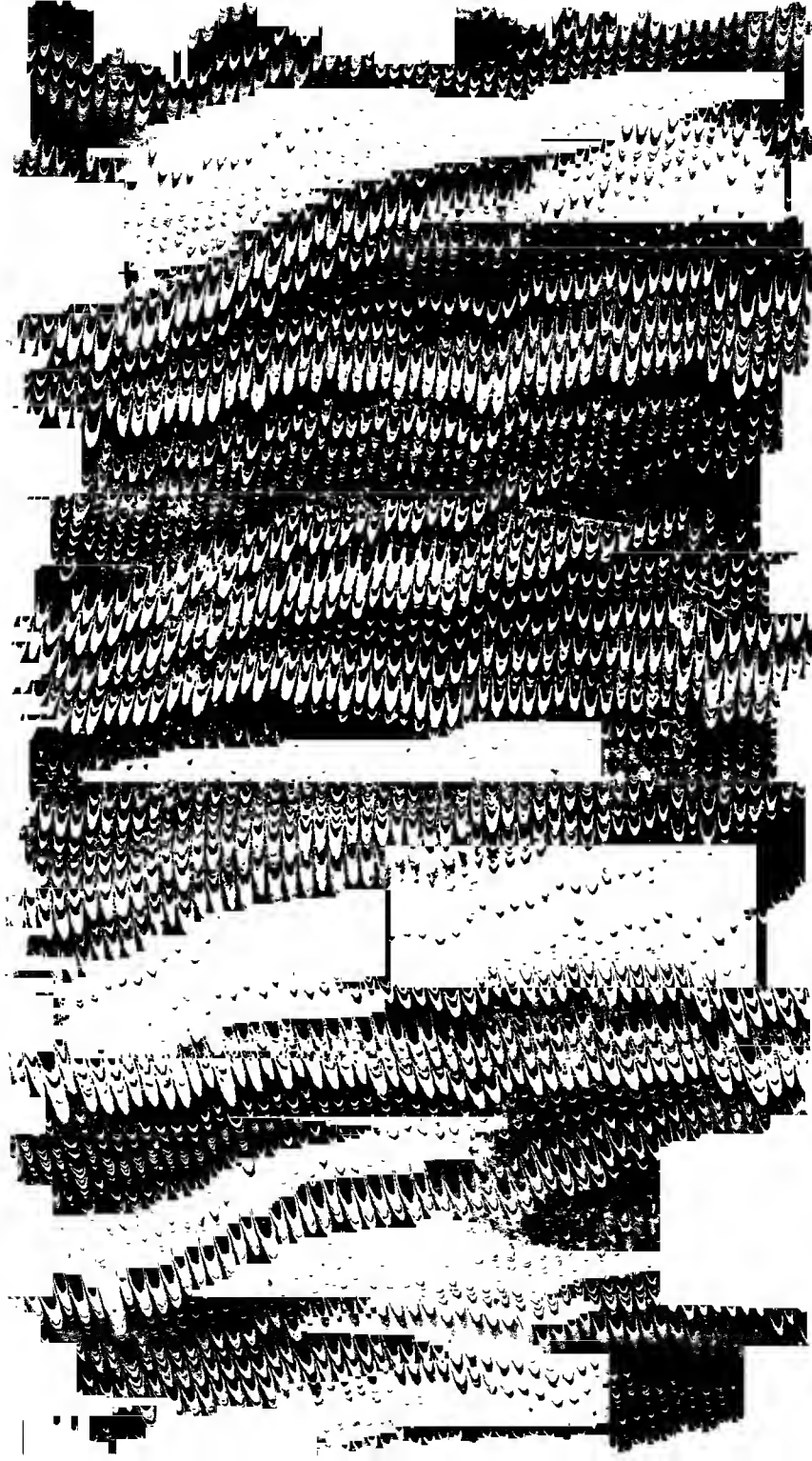
Acc. No.

37228

D.G.A. 79.

GIPN—S4—2—D. G. Arch. N. D./57.—25- -58—1,00,000.

Acc No.

37228

BIBLIOTHECA INDICA

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

THE

ĀLAMGĪR NĀMAH

BY

MUHAMMAD KAZIM IBN-I MUHAMMAD
AMIN MUNSHI

EDITED BY

Mawlawis Khadim Husain and Abd al-Hai.

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF

MAJOR W. N. LEES LL. D.

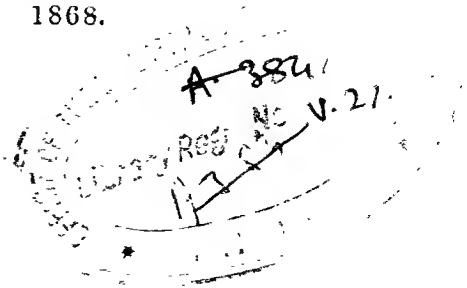
PRINTED AT THE COLLEGE PRESS

CALCUTTA

1868.

Acc. No. 37228
37228

Acc. No. 37228
Date. 16-7-63.

فهرست عالمگیر نامه

37228

- نیرنگ سازی کلاک بدائع نگار جادو فن در سبب انشاء
۱۷ این کتاب و تمهید کلام بتعریف سخن
ذکر بدائع وقائع و احوالی که اسباب و مقدمات طلوع نیر
سلطنت و سطوع تباشیر صبح انبال این بر گزیده ذوالجلال
۲۵ .. از مشرق سعادت کمال است بطریق اختصار و اجمال
ابتدای سواری ابوالمظفر محی الدین محمد اورنگ
زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی از دکن بسمت هند .. ایضا
نهضت رایات نصرت آیات از خطه فیض بنیاد اورنگ آباد
و وقوع فتوحات گوناگون دران یورش ظفر اثر بیمن
۳۶ عزایت ایردنی و نیروزی انبال خدا داد
نهضت موکب منصور قربن دولت ونیروزی از بلده مبارکه
۴۸ برهانپور بصوب مستقر الخلافه اکبر آباد
ذکر محاربه عساکر جلال با راجه جسونت سنگه بی سنگال و

(۲۷ عملی)

۴۶۴۴ - قلعه آله
۱۲۵ قلعه با بر سر آله

۴۶۵۰ و ۴۶۵۱

۹۴ فواجر حسن و حسن

- و از غرائب امور و طرفگیهای احوال آن بی بهره جوهر
 دانش و شعور آنکه ۱۸۱
- توجه الیوم ظفر طراز بر سبیل ایلغار بتعاقب دارا بی شکوه
 ادبار شعار ۲۰۰
- تعیین یافتن صف شکنخان بتعاقب دارا بی شکوه از ملتان
 و ترک ایلغار موکب گیهان ستان ۲۰۳
- تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از عساکر گردون شکوه
 بتعاقب دارا بی شکوه ادبار پزوه ۲۰۸
- معاودت موکب منصور از دار الامان ملتان بدار السلطنة
 لاهور و نهضت نمودن از انجا بدار الخلفه شاهجهان آباد قرین
 فتح و فیروزی بذابرت فتنه انگیزی ناشجاع - و شرح سوانحی
 که بعد از آن روی نمود ۲۱۱
- جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و دوم ۲۲۷
- توجه الیوم ظفر پیرا بشکار گاه سورون جهت اطفاء نائره
 فتنه ناشجاع ۲۳۵
- ذکر محاربه شیران بیشه هلیجا و بهادران رزم پیرا و فتح و فیروزی
 عساکر ظفر لوا و فرار ناشجاع ادبار افزا از معرکه مرد آزما ۲۴۳
- ذکر توجه الیوم ظفر طراز بعد از شش روز و هزیمت ناشجاع
 از موضع کچهوه بمستقر الخلافه اکبر آباد جهت تدبیر استیصال
 دارا بدشکوه ادبار قرین و تنبیه راجه جسونت سنگه خسران
 مآل و مزده تسخیر قلعه اله آباد ۲۸۴
- ذکر رسیدن دارا بی شکوه بد مآل بگجرات و کیفیت

- ظفر یافتن بر جنود کفر و ضلال بعون عنایت داور بیهمال ۵۹
 ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستقر الخلافة اکبر آباد
 بایبی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت یافتن او از جنود اقبال
 و گریختن بجانب دهلی و از انجا بلاهور و وقوع مقدمات دیگر ۸۷
 نهضت موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد بصوب
 دارالخلافة شاه جهان آباد - و شرح سوانح دیگر .. ۱۲۳
 ذکر مراتب زیاده سری و محال جوئی مراد بخش جاہل
 نادان و دستگیر شدن او به یمن تدبیر و اقبال والی خدیو جهان
 فرستادن خلیل الله خان با جنود قاهره برسم متقلا بکنار آب
 ستلج و تعیین امیر الامرا با جنود ظفر پیرا بسمت هر دوار
 بجهت سد راه سلیمان بی شکوه ۱۴۷
 زینت یافتن تخت شهنشاهی و از رنگ گیتی پناهی
 به جلوس مسعود طرازندگ افسر و بر ارندگ سریر شهنشاه
 جهان دار عالمگیر ۱۴۹
 تعیین فوجی تازه از عساکر نصرت پرتوه بجهت سد راه
 سلیمان بی شکوه ۱۵۹
 نهضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد پیراستن آن
 ناحیت از خار وجود دارا بی شکوه بد مآب .. ۱۶۰
 چون مجملی از احوال آن برگشته روزگار و شمه از سرگذشت
 آن سرگشته دشت ادبار مرقوم خامه وقائع نگار گشت اکنون
 کلام بدائع ارقام بذکر مجملی از حال دارا بی شکوه نکوهدیده
 فرجام بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام می نماید .. ۱۷۷

- دستگیر شدن بی شکوه ادبار پژوه بسعی کارکنان قضا و قدر
 ۴۰۸ در دست جیون زمیندار
- بنای حصار دولت آثار شیر حاجی بر در قلعه سعادت
 ۴۲۳ بنیاد مستقر الخلافة اکبر آباد
- جشن وزن قمری سال چهل و دوم ۴۲۵
 بموجب یرلیغ معلی دارا بی شکوه و سپهر یدشکوه را که بهادر
 خان آورده در حوضه سرکشاده از میان شهر بخضر آباد بردند ۴۳۰
- برآوردن دارا بی شکوه از قید هستی ۴۳۲
 ذکر اکرام عام حضرت شاهنشاهی و بخشیدن باج غله
 و دیگر اجناس و حاصل راه داری کل مملکت مکتومه .. ۴۳۵
 توجه رایات جهان کشا بصوب ساحل رود گنگ بشکار جهت
 تقویت عساکر بنگاله ۴۴۴
- جشن وزن خجسته شمس مال چهل و دوم .. ۴۴۵
 بنای مسجد فیض اساس مختصر نزدیک آرام گاه خاص .. ۴۴۷
 رسیدن بادشاه زاده محمد سلطان بچذاب خلافت و ممنوع
 شدن از سعادت ملازمت و به سلیم گده نگهداشتن .. ۴۷۸
 آغاز سال سیوم از سنین دولت داری عالم گدیری مطابق
 سنه هزار و هفتاد هجری ۴۸۰
- ذکر جشن همایون و دیگر سوانح دولت روز افزون .. ۴۸۱
 روگردان شدن شاهزاده عالی تبار محمد سلطان و رفتن
 به پیش ناشجاع فتنه شعار - و شرح وقایعی که بعساکر ظفر
 پناه داده ۵۰۹

- بر آمدن او باجمیر ۲۱۰
- ذکر محاربه شیران بیدشۀ هیجا و نهنگان بحر و غا و فتح و
- فیروزئی اولیای دولت و فرار داری بی شکوه بد عاقبت از اجمیر ۳۱۸
- معاودت رایات ظفر پیرا بدار الخلافه شاهجهان آباد .. ۳۳۵
- گفتار در تمهید جلوس ثانی ۳۴۹
- جلوس میمنت عنوان پایه افزای هفت اورنگ امگان گیهان
- خدیفیروز مند جهان ستان دوم باره بر سر بر سلطنت
- جهان شوکت و تعین خطبه و سکه گرامی و نام زد القاب
- سامعی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی ۳۵۴
- ذکر زاینچۀ طالع سعادت مطالع جلوس میمنت مانوس بطور
- اختر شناسان فرس ۳۷۲
- ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام عالم آرائی این زیب
- اورنگ کشور کشائی ۳۸۵
- رفع بدعت نوروز و تبدیل آن بچشم نشاط افروز جلوس مبارک
- ۳۸۹
- تعین محتسب و منع مذهبیات و مسکرات ۳۹۱
- شرح بعضی از عنایات و مراحم شهنشاهی که از جلوس
- میمنت عنوان عید قربان که منتهای ایام جشن بود
- نسبت باصرای نامدار و اعیان دولت پایدار سمت ظهور
- یافته - و گذارش بعضی از سوانح حضور لامع الذور در عرض
- مدت جشن و سور ۳۹۳
- وصول خبر مخالفت بادشاهزادۀ والا تبار محمد سلطان
- در بنگاه ۴۰۴

- ۴۳۳ جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم
ادراک سعادت ملازمت خواجه احمد سفیر عبد العزیز خان
- ۴۳۷ والی بخارا و گذرانیدن نامه در ایام این جشن طرب پیرا
جشن کدخدائی بادشاه زاده عالی تبار بخت بیدار
خجسته شیم محمد معظم با دختر عفت سیر راجه روپسنگه
- ۴۳۹ راتهور بر طبق سنت سنبله میمنت امروز
- ۴۴۸ تسخیر ولایت پلاون از متعلقات صوبه بهار
باقبال جهان کشا ظفر پیرا رفتن معظم خان خانانان سپه
سالار به بنگاله با عساکر نصرت پیرا فتح لوا در پی ناشجاع
بد فرجام بآهنگ تسخیر ملک آشام و کشایش آن ناحیات
بمیاسن سعی و جهاد اولیای دولت میروزی اعتصام پس
از کشایش کوچ بهار
- ۴۷۴ جشن جلوس جهان امروز و آغاز سال پنجم از سنین دولت
فیروز والای عالم گبری مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری
گفتار در انحراف مزاج مقدس پایه افزای اورنگ خلافت
روزی چند از منهج صحت و استقامت
- ۷۴۴ اعتدال مزاج خدیو هفت کشور و شهشاه بحر و بر خایفنه
- ۷۵۰ دین پرور
- ۷۵۴ جشن وزن فرخنده قمری سال چهل و ششم
- ۷۶۰ جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و پنجم
- ۷۶۳ توجه رابات عالیات بصوب پنجاب
فتح ولایت جام و کشته شدن رایسنگه تیره سرانجام

- برگشتن پادشاه زاده محمد سلطان بدلاالت اقبال بی زوال
 ۵۴۲ خدیو جهان
- ۵۴۲ جشن وزن فرخنده قمری آغاز سال چهارم
- تعیین امیر خان با فوجی از جنود قاهره بتادیب راجه
 ۵۷۰ کرن بهورمه
- کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصینه ولایت کوکن است
 ۵۷۴ بمعی امیر الامرا رد داده
- ۵۹۰ جشن وزن مبارک شمسی آغاز سال چهل و سوم
- ۵۹۶ کشایش قلعه پرینده باقبال بی زوال
- رسیدن امیر خان با افواج نصرت قرین و آوردن راو کرن را
 ۵۹۹ با دو پسر بحضور ظفر پیکر
- رسیدن کنور رام سنگه از سری نگر و آوردن سلیمان
 ۶۰۰ پیشکوه را بحضور پر نور
- فرستادن پادشاه زاده محمد سلطان را از سلیم گده بقاعه
 ۶۰۲ گوالیار با سلیمان پیشکوه آهوی دشت ادبار
- رسیدن ابراهیم بیگ سفیر سبجان قلی خان والی توران
 ۶۰۶ بآستان فیض مکان
- رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم از جلوس
 ۶۱۲ فرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس
- ملازمت بوداق بیگ ایلمچی و رسانیدن نامه و گذرانیدن
 ۶۲۱ سوغات والی ایران
- ۶۲۳ جشن وزن مبارک قمری سال چهل و پنجم

- ۸۷۷ سنه هزار و هفتاد و پنج هجری
- ۸۸۴ جشن وزن فرخنده قمری
- فتح اکثری از قلاع ولایت سیوا و ایل شدن آن جهالت کیش
- ۸۸۷ قنده گرا بحسن کوشش و تدبیر راجه جیسنکه
- تعیین یافتن عمده راجها راجه جیسنکه با عساکر منصوره بعد
- فراع از مهم سیوا بتخریب ولایت بیجاپور و تنبیه عادل خان
- ۹۰۹
- ۹۱۶ جشن وزن مبارک شمسی
- نور آگین شدن تبت بزرگ بفروغ آثار اسلام و در آمدن زمیندار
- ۹۲۰ ضلالت فرجام آنجا بشاهره اطاعت و بندگی درگاه ملک احترام
- رحمت مغفرت آیت مورد تاییدات ربانی مشمول توفیقات
- آسمانی اعلی حضرت صاحب قران ثانی بوسعت آباد جهان
- ۹۲۸ قدس و فرحت جاویدانی
- ۹۴۰ گفتار در فتح چانگام از متعلقات ولایت رخاگ
- آغاز سال نهم از سنین دولت والی عالمگیری مطابق سنه
- ۹۵۷ هزار و هفتاد و شش هجری
- ۹۶۲ جشن وزن فرخنده قمری
- ۹۶۷ فرار نمون هیدوای ضلالت شعار از درگاه سپهر مدار
- تعیین مهین شعبه دوحه سلطنت و فرمان رانی گزین باره
- نهال خلافت و کشور کشائی پادشاهزاده کامگار بخت بیدار
- ۹۷۳ محمد معظم بافواج نصرت طراز بدار الملک گابل
- نهضت الویه مهر پیرایه از مستقر الخلافه اکبر آباد بدار
- ۹۷۷ الخلافه شاه جهان آباد

زمیندار آنجا بحسن صرامت و شهامت فطب الدین خان

۷۶۸ خوبشگی فوجدار چونگده

معاودت خان خانان سپهدار بنگاله از جنگ بعد مصاحه

۷۷۶ و تحصیل پیشکش و پدرود کردن جهان فانی

آغاز سال ششم از سنین خلافت والای عالم گیری مطابق

سنه هزار و هفتاد و سه هجری و توجه بجانب کشمیر جنت

۸۱۳ نظیر

۸۳۱ جشن وزن مبارک قمری سال چهل و هفتم

نهضت ریایات جاه و جلال از نزعت آباد کشمیر بجانب

۸۳۵ ویرناگ و از آنجا بصوب دارالسلطنة لاهور

۸۴۱ جشن وزن مبارک شمسی و آغاز سال چهل و ششم .

فرستادن صحیفه قدسی در جواب شاه عباس والی ایران

۸۴۴ باسوغاتی قیمت هفت لك روپیه مصحوب تربیت خان

معاودت شهنشاه سلیمان مریر از پنجاب بدار الخلامه

۸۴۵ شاه جهان آباد

آغاز سال هفتم از سنین والای عالم گیری مطابق سنه هزار

۸۵۳ و هفتاد و چهار هجری

۸۵۹ جشن وزن خجسته قمری

۸۶۳ فرستادن مصطفی خان بسفارت توران

۸۶۶ تعیین راجه جینسکه با افواج منصور جهت دفع سیوای مقهور

۸۶۸ جشن وزن مبارک شمسی

آغاز سال هشتم از سنین دولت والای عالم گیری مطابق

تصحیح غلطیهای کتاب عالمگیر نامه

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۲	۱۵	لَا أَحْصَى	لَا أَحْصِي
۱۱	۱۶	هر او	مهر او
۱۴	۲	کونبای	گونبای
۲۵	۱	تاشی	تأسی
۳۳	۱	دکیانیده	کیبانیده
۹۸	۲۲	رسمانه	رستمانه
۹۸ و دیگر جاها	•	جمیعت	جمعیت
۱۰۴	۱۲	لِلشَّيَاطِينِ	لِلشَّيَاطِينِ
۱۰۶	۱۸	بتابیان	بتابدیان
۱۰۹	۱۱	الشيء	الشيء
۱۱۲	۵	ناقبلي	ناقابلي
۱۱۷ و دیگر جاها	•	جبه	جبهه
۱۲۵ و ۱۲۷	۱۲	مسقر	مسقمر
۱۲۸ و دیگر جاها	•	باحتراز	باهتزاز
۱۲۹ و دیگر جاها	•	استیلام	استلام
۱۳۴	۵	مرفع	مرفه
۱۴۵ و دیگر جاها	•	اعز آباد	آغز آباد
۱۵۳	۲۱	بر خارست	بر خامست

- ۹۸۹ جشن وزن مبارک شمسی
- شرح تاخت ولایت بلجاپور و محارباتی که عساکر جهانکشا
- ۹۸۸ .. . را با دکنیان شقاوت گرا روی نمود
- تعیین یافتن دلیر خان با انواع قاهره به تنبیه زمبندار چانده
- ۱۰۲۲ و تحصیل پیدشکش نمایان
- آغاز سال دهم والای دولت عالمگیری مطابق سنه هزار
- ۱۰۳۰ و هفتاد و هفت هجری
- تولد نوگل حدیقه دولت پادشاهزاده محمد کام بخش .. ۱۰۳۱
- شورش انگیزی افغانان یوسف زئی در سواحل دریای نیلاب
- و تنبیه و تادیب آن طائفه باغیه به نیروی اقبال دشمن
- ۱۰۳۹ مال شاهنشاه مالک رقاب
- تعیین یافتن محمد امین خان با انواع قاهره و تنبیه
- ۱۰۴۵ افغانان یوسف زئی
- ۱۰۴۶ جشن وزن فرخنده قمری
- ۱۰۴۸ جشن وزن فرخنده شمسی
- ۱۰۶۹ خاتمه
- گزارش برخی از کرائم عادات و شرائف صفات این خدیو
- ۱۰۷۰ کامل الذات
- ذکر کرائم اشغال شاهنشاه حق پزوه خیر اندرز در اوقات
- ۱۰۹۶ شبانروزی

صفحه	مطر	غلط	صحیح
ایضا	۹	انگریزی	انگریزی
ایضا	۱۵	گرویدن	گرویدن
۵۱۵	۳	جانگیرنگر	جهانگیرنگر
۵۳۱	۷	رکا	کار
۵۶۷	۱۶	سپهاسنگر	سپهاسنگه
۵۷۳	۱۷	حصیة	حصیة
۶۱۴	۱۹	موم	موم
۶۱۵	۲۱	مقری	مقرری
۶۱۷	۱۸	مکارک	مبارک
۶۲۱	۹	الامثال	الامثال
۶۲۳ و ۷۹۷	۰	درافخان	دارافخان
۶۳۰	۲۲	ذلات	ذلات
۶۳۱	۶	السلطنة	السلطنة
ایضا	۹	گزیر	گزیر
۶۳۷ و دیگر جاها	۰	میغخان	سیغخان
۶۴۳	۱۲	انعطاس موران	انعکاس مور آن
۶۵۰	۲۱	ندارد	نداد
۶۵۵	۳	بکار	نابکار
ایضا	۱۵	انزاع	انتزاع
ایضا	۲۰	امتدا	امتداع
۶۵۸	۱۵	فوج	موج

دکناتپه	رگناتپه	۱۹	۱۹۱
تایانش	تابینانش	۵	۱۹۲
نذر محمد	نذر محمد	۱۴	۱۹۲
غلط	صحبیح	سطر	صفحه
سرشته	سرورشته	۱۹۹	و دیگر جاها •
طوف	طواف	۱۷	۱۷۲
بر گذشته	بر گشته	۲۱	۱۸۰
محازی	محاذی	۲۳۳	و دیگر جاها •
سبحان سنگه	سبحان سنگه	۲۴۹	و دیگر جاها •
فرجام	فرجام	۳	۳۰۹
کسید	سید	۱۰	۳۴۹
ساختگ	ساخته	۴	۳۹۹
قله	قلعه	۴۳۳	و دیگر جاها •
سنگه	سکنه	۴۳۷	و ۷۳۵ •
راجرپ	راجرپ	۹	۴۴۱
ماوراء الذهر	ماوراء الذهر	۴۹۱	و دیگر جاها •
متهرار	متهرار	۱۹	۴۹۳
نا	ثنا	۲۰	۴۸۲
بشاهزاده	بشاهراه	۱۹	۴۹۴
آسمان نیست	آسمانی است	۲۲	ایضا
نصرت	بانصرت	۱۲	۵۰۱
تصویرات	تسویلات	۲	۵۱۱

مطهر	غلط	صحیح	شماره
۵	بردرات	بردرات	۷۳۳
۱۸	صوانج	صوانج	۷۳۶
۲	مباحات	مباحات	۷۳۹
۸	جشی	جشن	ایضا
۷	سپداران	سپهداران	۷۴۱
۱۹	نش	نشینی	۷۵۱
۷	ر	را	۷۵۳
۱۶	طمع	طبع	۷۵۹
۱۰	عمیان	اعیان	۷۶۱
۵	نواهی	نواحی	۷۶۶
۱۰	صبح	صبح	ایضا
۶	تغاطر	تغاطر	۷۷۷
۳	درد	دد	۷۸۵
۱۴	خسالت	خصال است	۷۸۹
۱۲	خبر	جز	۷۹۰
۱۹	زوم	رزم	۷۹۲
۱۱	شده	سد	۸۱۸
۱۵	نواسج	نواسنج	۸۲۵
۲۲	مغیة	مغیة	۸۲۶
۲۲	مهمی	فهمی	۸۲۹
۱۱	اتقیان	اتقیان	۸۳۰

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۴۵۹	۱۸	جمع	جمعی
۴۶۲	۲۰	مدوا	مدوا
۴۶۴	۱۸	عائنه	علاقه
ایضا	۲۲	بمراهانش	بهمراهانش
۴۷۵	۱۶	حیاط	حیات
۴۷۶	۲۱	اوقات	اوقات
۴۸۷	۱۹	یشمه	شیمه
۴۹۳	۲	عمالی	عمانی
ایضا	۵	بهادر	بهار
۴۹۷	۱۸	قطع	قطعی
۴۹۹ و دیگر جاها		نونین	نوئین
۷۰۳	۲۰	را	راه
۷۰۴	۶	پشت‌نشان میدارند	پشت‌نشان میدادند
ایضا	۱۷	مدمه	مدمه
۷۰۹	۱۴	هائل	حائل
۷۱۰	۶	المکر المسیء	المکر المسیء
ایضا	۱۷	ودادند	و دار دادند
۷۲۲	۱	فاتر	دفاتر
۷۲۶	۲۰	توانائی	توانایی
ایضا	۲۱	خالقشان	خالق شان
۷۲۸	۱۸	الروی	ارادی
۷۳۲ و ۹۶۸	۰	دو	دو

بسم الله الرحمن الرحيم

ای داده بمقل پرتو آگاهی • شاهان ز تو کمیداب شاهنشاهی
آن را که زکینات برتر خواهی • بر سر نهیش انسر ظل الّهی
اورنگ نشینان کشور بیدان را تیغ زبان باقبال ثنای بی همتائی
عالمگیر است که برافراختن لوای دولت سلاطین دین پرور
شریعت آئین باوج نصرت و فیروزی از آیات جهان افروزی قدرت
اوست و برافداختن اساس شوکت معاندین تیره اختر ادهبار قرین
از ساحت اقبال و بهروزی بمقتضای صلاح اندوزی حکمت او
و نکته گزینان انجمن معانی را تحفه سخن به برکت حمد جهان
پیرائی دلپذیر است که آرایش شاهد ملک و عروس منت بگوهر
تدبیر و جوهر شمشیر سلاطین جوان دولت خرد پیر باز بسته تقدیر
اوست و پیرایش گلبن حشمت و گلشن سلطنت از شاخ و برگ
زاید و خص و خار مفسد آثار چمن پیرای لطف مصلحت
تأثیر او •

• بیت •

صفت	مطر	غلط	صحیح
۸۳۱	۱۸	سوا	سوار
۸۳۳	۱۹	مذاکار	میداکار
۹۰۱	۱۵	نبردی	نبردی
۹۲۰	۱۰	ثبت	تبت
۹۲۶	۱۸	لا	را
۹۲۸	۱۹	دروش	دوش
۹۳۷	۱۴	خد	خلد
۹۵۲	۱۲	قامت	اقامت
۹۸۸	۱۳	ای	پای
۹۹۴	۱۵	ظفر سپاه	مپاه ظفر
۹۹۷	۳	سری	سوی
۱۰۲۲	۷	ارجمند شد	ارجمندش
۱۰۵۱ و ۱۰۵۶ *		نردر	نرور
۱۰۷۳	۱۲	الخافه	الخلافه
۱۰۸۴	۱۹	به مرحله	هر مرحله
۱۰۹۵	۱۴	یشکان	پیشکان

نقص و آرایش در عرصهٔ هل من مزید قدس و کمال بیعیانگی را
نشاید بیدش کوتاه بین را درین مشهد حیرت اعتراف بقصور بین
دوراندیشی و پیش بینی است و عقل ضعیف عجز آئین را برین درگاه
عزت اظهار مسکنیت و ناتوانی محض صلاح دانی و مصلحت گزینی •

سخن را چند باشی محمل آرای

بدست آویز عجز اینجا بده پای

مبحان الله در جناب احدیت و کبریائی که گوهر کمالات عقلی
مانند نقایص فروغ شایستگی ندارد و زخارف خیالات باطل تهیدستان
را اینجا چه مایه قبول و روانی و در بازار عزت و جلالی که نقد
گنجینهٔ دانش و آگاهی بچیزی برنگیرند و به پیشیزی نپذیرند تا سره
فلس مقالات بیهوده حرف پرستان را کدام رتبهٔ پذیرائی * نظم *
دل ز کجا وین پر و بال از کجا * من که و تعظیم جلال از کجا
و هم مہکپای بسی ره نوشت * هم ز درش دست تہی بازگشت
پرورش آموختگان ازل * مشکل اینحرف نکردند حل
کز ازش علم چه دریاست این * تا ابدش ملک چه صحرایست این
تعالی شانه این چه رتبهٔ علو شان الوهیت و یکتائی است که از فرط
مایهٔ ظهور و پیدائی کور دلان ظلمت کدهٔ امکان را در مشاهدۂ انوار
هستی خویش جای چشم پوشی و ناپیدائی نگذاشته و با اینهمه جهان
پیرائی و نمود وجود و خود نمائی از کمال احتجاب کده ذات پرده
از جمال عالم آرای حقیقت خود برداشته زعی دادار صنع پرداز
و قادر حکمت طراز که از دیرنگ سازی خامهٔ قدرتش صفحات حال
کلیفات برنگیزی نسخهٔ بال طاووس است و بجهان امروزی پرتو حکمتش

گرا برداخته و بر بر امراخته * بذوعی که باید چنان ساخته
فرمان روائی که نامه شهنشاهیش از نقص خاتمه تذهبی عزت
و جلالت پاکست و در جست و جوی سر منزل عرفانش اعتراف
بعجز و نقصان غایت تکاپوی عقل دراک که العجز عن درک
الادراک ادراک آری ممکن ناتوان که جز نقص فطری سرمایه ندارد
اندازه کمالات ذاتی پر بداشته چون راه تنای ایند بلچون پوید و انسان
حیران که نقش برون پرده این بارگاه است از راز درون پرده آگاه
نگشته چسان حمد آوریدگار درون و بیرون گوید حاش لله دمت
سپاس فرومایگان بشیبه حدوث بمدد کرسی اندیشه و حواس
بطاق بلند ایوان کبریای قدم نرسد و غبار ادراک خاک نشینان
کوی عناصر بجنبش نسیم فکر و دانش بدامن هوای اوج لا مکان
نه نشیند هرگاه عقل کل و نور اول که مهبط انوار فیض ابد و ازل
است با وجود کمال تنزه و مدسی نترادی و نهایت ربط و قرب بحضرت
مبدأ المبادی در بیدای ناپیدا کنار شناخت کنه آوریدگار راه عجز
و انکسار پوید و لا احصی و ما عرفناک گوید عقل محبوب ما
محبومان کلبه حدوث و امکان که باوجود جزئیت و نقصان پیوسته
پایمال کشاکش وهم و خیالست بدست آویز کدام نسبت و آشنائی
کامیاب معرفت و شناسایی جناب کبریا تواند گشت و ماصحصوران
چار دیوار طبایع را که بیگانه وادی قدس تجردیم بسرمایه چه دریافت
و دانش حرف ندایش آلهی بر زبان اندیشه تواند گذشت هدیهات
هدیهات کالای دست بالای خالق بلچون بلچند و چون هوس چرب
زیادان تهی کیده راست بیاید و نقد ستایش معاملان چار سوی

زمانی بر طبق اقتضای آن یکی ازین گروه والا شکوه را خلعت
معجز طراز رسالت پوشانید و بر سریر عصمت مصیر نبوت
نشانید تا بدستداری معیار دعوت و هدایت عیار گیر جواهر نفوس
سعدا و اشقیاء بوده بدواعی امر و زواجر نهی انتظام بخش سلسله
وجود و رونق افزای کارگاه ایجاد باشند و کام جان قابلیت و
استعداد ممکنات را که تشنه لبان شربت فیض و گرسنه چشمان
طعمه افضل اند سیراب زلال معرفت و کامیاب نوال آگاهی
سازند و همواره نور جهان امروز نبوت و رسالت را که فروغ آسمانی
و لطیفه ربانیدست در مجالی افراد بشری و مظاهر اشخاص
صوری ترقی و استکمال نوری سیر فرموده در یکی از کمال افراد
بشر بمرتبه کمال منظر رسانید و ذات قدسی او را متمم آن نور
هدایت پرتو گردانید چنانچه مظهر اتم آن نور اعظم و حامل اکمل
آن سر آلهی ذات مقدس حضرت ختمی پناهی است یعنی
اشرف مظاهر وجود - حاصل کارگاه هست و بود - محرم سراپرده قدس
احدیت - همدم محفل انس صمدیت - واسطه نظام سلسله هستی -
رابطه نظام مرسله حق پرستی - عنوان فصول کائنات - فهرست
ابواب مکونات - لوح محفوظ اسرار حقایق غیبی - بیت معمور انوار
معارف لاریبی - ازلی نور - ابدی ظهور - سلطان سریر قرب حضور -
سفیر کشور لاهوت - دبیر دفتر ناسوت - فروغ تابشیر صبح غیب - شمع
شب افروز ظلمت ریب - صورت نامه رحمت آلهی - رحمت عامه
عوامل نامتناهی - فخرتین پرتو آفتاب صبح ازل - پیشین ثمر نهال صنع
قدیم لم یزل - خازن کنوز وحی و کتاب - کشف رموز ثواب و عقاب -

ظلمت پیرای زاریه استعداد ممکنات از روشنی رشک خلوت
 فانوس • • نظم •

چنان لطف خاصیش با هرتن امت • که هر بنده گوید خدای من است
 چنان کار هر یک جدا ساخته • که گوئی به غیری نه پرداخته
 بی نیازی که نقش پردازي کلک لطایف نگار مشیتش از پرده کارگاه
 حب ذات نقش بدیع خلقت انسان که طلسم کشای گنج پنهانست
 بر روی کار ابداع آورده زینت پیش طاق آفرینش و عنوان لوحه دانش
 و بدینش ساخت و مستعد نوازی که سابقه عنایتش بجوهر شناسی
 علم ازل جواهر زوهر نفوس قدسیه انبیا و رسل را که گوهرهای شب
 چراغ انجمن قدس اند در مکامن معادن فطرت و استعداد بتابش
 انوار خورشید صغوت و رشاد پرورش داده از وجود مسعود شان
 دامن هستی را گوهر آگین کرد و آن قدسی منشان کرامت آگین را
 سرمایه شناخت جمال حقیقت و بضاعت دریافت اصرار کارخانه
 وجود ارزانی داشته بادر اک جلایل دلایل ذات و صفات کرامت
 امتیاز بخشید و چون بصر بصیرت و دیده بینش کوتاه نظران عرصه
 آفرینش از مطالعه انوار قدس الوهیت محجوب و دست استعداد
 محبوسان سلسله امکان کوتاه از دامن کبریایی وجوب است برای
 تاریک نشینان محفل کون در تیره شب ضلالت ذاتی و ظلمت
 فطری از فرط عنایت چراغ هدایت از مشکوة نبوت برانروخت و
 پیوسته از فروغ دلالت زمره انبیا و مرسلین که صدر آرایان بارگاه
 تقدس و پرده گزینان جلباب بشریت اند پیشگاه وجود و ساحت
 هستی بلوامع انوار معرفت و خدا پرستی روشن داشته در هر

جزآن شب که بر فرض معیانت دست * زخوان فلک نیم نانی شکست
 بعد از اكمال دين و اتمام نعمت معرفت و يقين بوجود نور آگين
 حضرت خاتم المرسلين که کارملت و ايمان بشايستگي رونق و سامان
 يافته مرآت اعتقاد و آئينه استعداد اين امت فرخنده بخت سعادت
 فزاك بمصقل هدايت و توحيد از زنگار ظلمت شرک جلي منجلی
 گردید و دوره نبوت بانجام و گنجینه وحی بهمر اختام رسيد بافتضای
 کمال رحمت و رافت نامتناهی نير خلافت و امامت از مشرق
 متابعت و کرامت دمانید و جهانيانرا از بیم تیره روزی رهانید
 چنانچه ساحت کعبه ايمان و وادی قدس اسلام از پرتو انوار سعي
 خلفای راشدين و ائمه دين که چراغ افروز مشکوة نبوت اند روشنی
 و ضیا پذیرفت و کارخانه سنت نبوی و دستگاه ملت مصطفوی را
 بسرکاري متابعت و اهتمام حقانیت آن برگزیدگان تقدس آئين
 و پيشوایان هدايت گزین که پایة قدر و جلال و اندازه فضل و کمال
 شان از اندیشه وهم و خیال افزونست و کلام اعجاز پیدرای آلهی و
 حدیث وحی طراز حضرت رسالت پناهی بجلال نعوت و مذاقب شان
 مشحون رونق و انتظام افزود و قواعد خدا شناسي و رسوم حق سپاسی
 والا پایگی و بلند اساسی یافت و گلشن دين و اعتقاد از خص و
 خاشاک شرک و ارتداد پیرایش گرفت و بتقدیم فرض غزا و جهاد
 آئين دين پروري و کفر سوزی تازه شد و ملت احمدي را متأثر
 شوکت و اعتلا و مدارج نصرت و استیلا در اطراف و اکناف جهان
 بلند آوازه کردید و عساکر نصرت شعار اسلام را بحسن تجهيز دلپذیر
 و برکت اصابت تدبير آن فرازندگان پایة خلافت و طرازندگان خلعت

نقاد جواهر نفوس انسانی - صیبری نقود خزاین امکانی - اولین رقم
 خامه بیچون - سر سخن انشاء کن فیکون - مبدن اسرار مبداء و معاد -
 معین مراتب حق و رشاد - گل سرسبز گلشن لیدالی و ایام - متاع
 روی دست چارسوی عذاصر و اجرام - راهطه انجلائی عیوب - وسیله
 انجلی ذنوب - خلف الصدق دودمان غیب و شهادت - ابوآباء
 ندایم خیر و سعادت - قهرمان کشور باطن و ظاهر - آمریدۀ اول و
 برگزیدۀ آخر - هدایت کیش شفاعت گستر - عصمت پیرای اعجاز
 پرور - فروغ گوهر ارواح - مصباح زجاجۀ اشباح - نور مقدس و عقل مجرب -
 روح منزّه و نفس موید - فیاض عوارف معارف ربانی - قسام وظایف
 کمالات انسانی - قاید قوافل وجود - هادی مراحل شهود - جلا بخش
 مرآت استعدادات - آئینه دار جمال سعادات - سبل زدای دیدۀ دانش
 و بینش - طلسم کشای گنج آمرینش - دانای اسرار سواد و بیاض -
 مهین خلیفۀ مبداء فیاض - پیشوای دنیا و عقبی - رهنمای صورت
 و معنی - دیدچۀ آرای نسخۀ جلالت و سروری - خاتمه پیرای رسالۀ
 رسالت و پیغمبری - رهبر وادی فوز و نجات - دار عرصۀ محشر و
 عرصات - کرسی نشین عرش رفعت و اعتلا - صدر گزین مسند عزت
 و اصطفا - حضرت محمد مصطفی - علیه وآله و اصحابه من الصلوات
 و التحیات ما کان اتم و اوفی * * نظم *

محمد شهنشاہ ایوان قرب * بہار دل افروز بستان قرب
 بحق لایق مسند کبریا * ولی فخرش از فقر و از بویا
 ز درویشیش بسکہ سرمایہ بود * زناداری فقر بی سایہ بود
 شب و روز بر سفرہ روزگار * بدی از نعیم جہان رزہ دار

و گو-غند در مسلخ عدالت سر بریده - در پرسش گاه معدلتش ظالم
 پیشگان جور پرور را هول روز جزا واضطراب باز پرس محشر - و در بارگاه
 نصفتش چرخ فتنه گرد در کشاکش باز خواست شور و شر - کج تلاشایی
 که پا از اندازه گدیم خود بیرون می کشیدند چون نقش قالین بر بساط
 انصافش لکد کوب سیداست را آماده اند - و خود ناشناسانی که قدم
 از حد خویش فراتر می نهادند بتوزک نگاه تهدیدش همه در پایۀ
 خود ایستاده - پالهنک غضبش برگردن سرکشان و جباران چون طوق
 قمری با گردن همراه - و گسیختن زنجیر قهرش از پای خود سران و
 کجرفداران از سوهان اجل میانجی خواه - از بیم تاکید شکنۀ عقابش
 در پرده داری ناموس شمع را از چاک پرده فاذوس پیه تن در
 کداختن - و بسطوت قهرمان صلاحش در نهی می پرستان لاله در بزمنکه
 گلستان بانداز ساغر از کف انداختن - اگر در چمن از تابش
 حرارت خورشید رنگ گلی شکسته چهرۀ غضبش بتقصیر هوا
 داری سحاب چون عارض آفتاب گرم بر انداختن است - و اگر
 در گلستان از کشاکش تعدی باد قبای اطلس گل و پیراهن
 حریر لاله چاک خورده بکوتاهی رفوکاری آن خیاط نامیده را از شعلۀ
 عتابش بیم سوختن - بحمایست مستوفی عدالتش گل حساب خرده
 خود از نسیم میتواند گرفت - و به پشت گرمی محاسب انصافش
 ابر شمار در خویش از دریا می توفد جست - اگر نه جرم کجروی
 آسمان بودی - فکر فلک پیمایش بفاخن تدبیر عقدۀ ذنب کشودی -
 و اگر روی آفتاب در میان ندیدی - فروغ اختر رایش از هر ذرۀ
 خورشیدی نمودی - خیاط قضا در درختن خلعت بقا بر قامت

ثابت فتح بلاد و امصار و قتل و قمع کفار فجار بسهولت و آسانی
 میسر گشت و پایۀ قدر و منزلت دین مبین بدمن مساعی جمیله
 آن رهنمایان حق آئین و مقتدایان طریق یقین در اندک فرصتی
 از اوج سپهر برین در گذشت رضي الله عنهم بحسن الخلفاء و الامامه
 و رضوا عنه بغور القرب و الکرامه و چون طراوت چمن شریعت و نصارت
 گنشن ملت بی آبداری تیغ معدلت و سیاست و استحکام اساس
 دین و استقرار قواعد شرع متبن بی دستگیری امر سروری و ریاست
 صورت نگیرد و نسخ آثار بدع و مناهی و ترویج سنن نبوی و اجرای
 اوامر الهی و تنظیم امور مصالح و مهام رعیت و حفظ قانون عدالت
 و سوبت بی وجود قهرمانی داد گستر و فرمان روائی عدل پرور
 امکان نپذیرد لا جرم بمقتضای حکمت بالغه ایزدی پس از انقضای
 عهد سعادت مهد خلافت و انقراض زمان هدایت عنوان امامت
 منثور ریاست کوه برایا که ظل مرتبه خلافت علیامت بنام نامی
 فرمان روایان معدلت پذیرای آرایش بخشیده زمام مهام خلائق و
 عباد و سر رشته بست و کشاد کار خانه تکوین و ایجاد یکف عدل و
 داد سلاطین دین پرور زالنزاد که اساطین بارگاه وجود و برگزیدگان
 کارگاه هست و بود اند سپرده آمد و ملک و ملت و دین و دولت را
 از میامن آثار لطف و قهر و فروغ انوار رافت و نصفت آن سالکان
 مسالک سلطنت و ناهجان مذاهب خلافت رونق و ضیا افزود و هرچند
 که خورشید لطف و عنایت ربانی از اوج اقتضای حکمت و مشیت
 نرساحت احوال طایفه از گروه والا شکوه نوع انسانی تافته این امر
 جلیل القدر و خطب عظیم الشان در ایشان ودیعت گذاشت ازان

در خطبه گاه و غاه تا از گوهر پی بهایی مردی کابین نه بخشیده
در بر نکشیده - و شاهد سلطنت را در انجمن دعوی سروری تا از
آئینه تیغ جهان کشا رو نما فداده بند نقاب نکشاده - لطفش
را در پرورش دوستان خاصیت باد بهاری - قهرش را در خانه خرابی
دشمنان تاثیر سیل کوهساری - گاه نوازش همه شتاب هنگام سیاست
همه تاخیر - وقت تدبیر گوهر عقل دم هیجا جوهر شمشیر - گلشن
بخت سرمبز کرده طالع ارجمندش - نهال فتح دست نشان اقبال
بلندش - طینت پاکش خمیر مایه معادت و توفیق - جوهر
ادراکش پیرایه دانش و تحقیق - لطفش تریاق سموم حوادث
روزگار - قهرش زهر قاتل دشمن نابکار - پایه اورنگ قدرش بر سر افسر
خورشید - گوهر پایه بختش دره الناج جمشید - سیه درونان از برق
سنانش در خطر - شرر طینتان از آب تیغش پر حذر - گوهر شب
چراغ عقل نگین خاتم سلیمانیش - جام جهان نمای ضمیر ساغر
بزم جمشیدیش - فهرش با لطف انباز - غضبش را عفو دمساز -
کف همتش در ربار - تارک عزتش گوهر نثار - جبین عبودیتش
بر خاک - پای همتش بر افلاک - با عهد راسخش کوه در پایداری
سست - حدس صابیش را عقد اخوت با کرامات درست - در
برابر فروغ رایش روی آئینه سکندر چون پشت آئینه بی نور -
با وسعت دستگاه جاهش ساحت حشمت سلیمان تنگ تر از دید
مور - نخل آمال دشمنانش در بی برک و یاری همطالع چوب دار -
گلشن امید معاندانش را زخم جگر حسد پرز گل همیشه بهار -
تیغ عالمگیرش با تیغ آفتاب از یکجوهر - کف گهر ریزش با دست

والای دولتش استداد زمان را بجای یک رشته در سوزن کشیده - و معمار قدر هنگام بنای قصر رفیع حشمتش کونبای نظر فضایی عرصه امکان و پهنای ساحت مکان را اندازه طرح یک ایوان دیده - از پس خرابه‌ها بمعمارای لطفش سمت عمارت یافته - و جبال و بوادی از فیض آبادی کرمش آبادی پذیرفته - در ایام خیر انجامش جز چغدی خامانی - و بغیر از چرخ و شاهین بی آشیانی - نشان نتوان داد - از آنجا که در معارک هیچجا بجوش توکل و سپر تسلیم از صدمه تیغ و سنان بی هراس و بیم است تصرف جهد همتش التزام سپهرا در بزم قرار داده تا ارباب خواهش و تمنا از خازن مکرمتش زربه سپر برند - و چون از غایت تقدس ذات و حسن توفیق لب بشرب رحیق نمی آلاید اجتهاد قهر و سطوتش شیشه و جام مخصوص رزم ساخته تا غازیان خون آشام هنگام انتقام بآن خون دشمن خورند - سرکشانی که به نخوت کلاه جباری از سرگردون می‌بودند سرانقباد بر آستان عبودیتش نهاده اند - و جبارانیکه ببازری تطاول پنجه از خورشید می‌بردند دست بیعت بقبضه تیغش داده - هر که سر بر خط فرمانش نگذاشت سر بر سرسنانش گذاشت - و هر که تخم عداوتش در دل کاشت جز خسران حاصلی برنداشت - در ایام عدالت فرجامش اگر ظلمی رفته برگزشتگان و پیشینیانست - و در زمان نصفت عنوانش اگر ستمی مانده بر محرومان این آستان اقبال آشیان - دشمنان را پی زحمت جنگ و پیکار از پا در انداختن تصرف اقبال بلند اوست - و دوستان را بی توسط خواهش و اظهار کام دل روا ساختن اختراع همت ارجمند او - عروس ملک را

خانواده دولت و سرور می بلند اختیری را با تفسیر سعادت و برتری
 برافراخته بادی و بانی آن دولت آسمانی و مبدع و مخترع
 قوانین حشمت و جهان بینی ساخت و ازان سلسله ارجمند قوی
 طالع بخت بلندی را مربی آن دولت جهانکشا و مکمل آن سلطنت
 عالم پیرا گردانیده او را بجلائل توفیقات خاص و مزید کرامت
 اختصاص از سایر افران سعادت قرین و نام آفران آن طبقه جلالت
 آئین نواخت تا پایه جاه و جلال بمیامن بخت و انبالتش بذروه
 ترقی و کمال رسیده محامد اطوار خجسته آثار و مکارم خصال
 قدسی مثالش در مراتب دولت و جهان بینی و مراسم سلطنت و
 گیتی ستانی دستور معامله دانان این رتبه عالی و دیباچه نسخه
 مفاخر و معالی باشد چنانچه آثار صدق این معنی از تباشیر صبح
 خلافت طبقه رفیع کورگانی و سلسله علیه صاحبقرانی بر ساحت
 شهود و منصف بروز چون امعه مهر منیر عالم امروز است چه همچنان
 که بادی آن دولت ابدی ظهور و بانی آن سلطنت ازای اساس
 دست پرورد توفیقات آسمانی - مورد تاییدات ربانی - مصدر آثار
 عظمت و جلال - مطلع افوار ایهت و اقبال - فرازنده لوائی جهان
 کشائی - طرازنده سریر فرمان روائی - مطاع خوافین گیتی و خدایگان
 سلاطین عالم - امیر کبیر و خافان اکرم - حضرت امیر تیمر صاحبقران
 اعظم - است امار الله برهانه که فتوحات شکوف و مساعی جمیله
 آن حضرت در مدت سی و شش ساله سلطنت و کشور ستانی زیب
 عنوان ظفر نامه های پاستانیست مظهر تکمیل فواعد این خلافت
 ابدی و محیی آثار و رسوم این دولت سرمدی ذات قدسی سمات

سحاب از یک گوهر * فطم *

بر جودش حساب بحروکان پاک * از در بدم بخشش نقد افلاک
 کند پر در چو دست جود پرور * تو گوئی بحر کف آورده بر سر
 چراغ بزم گردن اختر او * فروغ هفت دریا گوهر او
 بود جوهر بتیغش گاه خون ریز * بسان موج دریا شورش انگیز
 گذارد بر منافش. سر دم کین * سرافرازی دشمن نیست جز این
 جهان از فتنه در عهدش امان یافت * ز تیغ جان ستانش ملک جان یافت
 چنان زو امن و آسایش فزوده * که چشم فتنه هم خوابش ربوده
 وجودش مایه تخمیر عدلست * بدورش ظلم در زنجیر عدلست
 سپهر و انجم و مهر و مه او * قدیمی خادمان درگه او
 نه تنها دولت دینیش دادند * که ملک صورت و معنیش دادند
 بود روشن چو خورشید از جبینش * مسخر کردن روی زمینش
 بدولت چون لوائی دین برافراخت * بنصرت رایتش را حق علم ساخت
 بکار دین بود در حشمت و سخت * فگنده همتش سجاده بر تخت
 تقدس خانه زاد طیبت او * توکل پیشکار دولت او
 نه پیچد سر ز فرمان آلهی * ازان حکمش رود بر ماه و ماهی
 چنان کز دولت او دین قوی شد * همش دین کام بخش از خسروی شد
 نشانده حق ازان بر تخت شاهی * که بر کرسی بشیند دین پناهی
 بدورانش که نامی از ستم نیست * خرابی جز در اقلیم عدم نیست
 بناء معدلت چون در جهان کرد * جهان را عدل او دار الامان کرد
 همین یک ظلم انکون در جهانست * که نام عدل بر نوشیروانست
 آلهی آسمان را تاملدار است * چمن را سبزی از خرم بهار است

جان و جان جهان - فروغ گوهر خرد - جدا کفندۀ نیک از بد -
 پیرو رضای حق مقید امر قادر مطلق - نیاز اندوز بارگاه الوهیت -
 ناصیه افروز سجود عبودیت - شریعت مطیع سلاطین مطاع - نقش
 بدیع خامۀ ابداع - مظهر الطاف سبحانی - آیۀ رحمت رحمانی -
 رونق افزای هنگامۀ بزم و رزم - پیدشوی سلاطین والا عزم - نظر کردۀ
 معادات ازلی - دست پروردۀ لطف لم یزلی - صورت عظمت
 و جلال - معنی دوات و اقبال - آسمان شوکت و شان - محبط
 بر و احسان - مسند آزادی ادرنگ خلافت - مربع نشین چار بالاش
 سلطنت - برگزیدۀ لطف و عنایت آله - شمع این شش انجمن
 و ستون این نه بارگاه - خورشید عالم آزادی اوچ سروری و سرافزایی -
 ابو المظفر محی الدین محمد ادرنگ زیب بهادر عالمگیر بادشاه
 غازی - لازال موفقاً باحیاء دین الله و سنۀ رسولہ الحجازی - و مویداً
 لاعلاء کلمۀ الله و احراز المفاخر و المغازی * * نظم *

شهنشاهی که اقبالش بتایید * مسخر کرد عالم را چو خورشید
 هم از آغاز بختش بود ظاهر * که عالمگیر خواهد گشت آخر
 چو سرزد هر او روشن روان را * بود روشن که میگیرد جهان را
 زهی خدیو موید اقبال مند - و شهنشاه حق پثوه سعادت پیوند - که
 به نیروی بازوی توفیق ازلی وقوت سر پنجه تاید آسمانی لوای دین
 و رایت دولت بیکدمت همت برافراخته و بتقویت شرع شریف
 و اجرای اوامر آلهی شهنشاهی را با خلافت پناهی انباز ساخته -
 تا تیغ سعی و جهادش در محور سوم کفر و ضلال جوهر نما گشته
 از خوف اشتباه هر زنار رگ بر تن کشیشان نابکار در کشاکش

گیتی خدیو عالمگیر جهان ستان شهشاه خدا آگاه زمان ماست
 که از فیض ظهور عهد همایون فالش دین و دولت در پایه رفعت
 و سرافرازی و به نیروی بال اقبالش همای شوکت و حشمت در
 اوج شرف و بلند پروازیست یعنی شهشاه ظفر جنود تائید سپاه -
 فروغ کوكب حشمت و جاه - اختر مظهر بلند اخترى - مرور اقلیم
 سروری - دریا دل ابر دست - حق جوی یزدان پرست - فیروز بخت
 جوان دولت - والا همت قوی صولت - خورشید رای جمشید نظیر -
 صبح سیمای مشرق ضمیر - آینه روی دانش و هنر - حرز بازاری
 نصرت و ظفر - افتخار افسر و تخت - سزاوار دولت و بخت -
 دور اندیش پیش بین - حق منش حقیقت آئین - کامیاب
 فضیلت جود و تفضل - بهره مند نشاء وثوق و توکل - صورت شرع
 و معنی عقل - پیکر انصاف و جان عدل - نخل پیرای ریاض
 سعادت سرمدی - گلچین حدیقه خلق محمدی لنگر سفینه حلم
 و وقار - قطب فلک ثبات و قرار - ماهیچه رایت نصرت و نیروزی -
 شمس ایوان دولت و بهروزی - اسلام پرور کفر سوز - سرزادی
 خیر اندوز - زنا رگسل بت شکن - حق دوست باطل دشمن -
 میزان استقامت اخلاق و احوال - معیار امتحان هنر و کمال - شاهد
 عدل معنی عدلیت - مصداق اکمل نشاء قابلیت - سبکدست
 انجمن جود و کرم - گران ركب مضممار ثبات قدم - ساغر شکن
 بد مستان - پنجه تاب دراز دستان - کامل نصاب جوهر دانش
 و بینش - مالک رقاب کشور آفرینش - طرز آموز رموز کشور طرازی -
 قانون پیرای طور مسکین نوازی - قرار زمین و مدار زمان - جهان

ملک بادش بزر پایی تخت * و ز سر سبز بادا گلشن بخت
بعدش هفت کشور باشد آباد * ز حق توفیق عالم گیریش بد

نیرنگ سازی کلک بدایع نگار جادوفن در صوب

انشاء این کتاب و تمهید کلام بتعریف سخن

سبحان الله گوهر شیخراغ سخن طرفه فروزنده جوهریست که
تیره روزان زاویه گمنامی را در شبهای تاریک نا کمی چراغ امید ازو
برافروزد و ستاره سوختگان سپهر مراد را کوکب طالع از لواحق آن
فروغ سعادت اندوزد نی نی درخشنده اختریست از آسمان قدس
که تاریک نشینان انجمن خمول بمشعل پرتو هدایتش راه بحریم
بارگاه قبول توانند برد و واپس ماندگان قوافل اقبال در شگیرهت
از بارقه دلالتش مراحل کعبه آمال توانند سپرد گرانمایه گوهریست
از معدن دل که چون عروس طبع ازان پذیرایه گیرد رخ بزبور مکرمت
و احسان پیراید و شگرف متاعیست از کشور آکهی که هر کس
بساط سودای آن چیدد کامیاب سود مقصود آید تخلیست که
نخستین میوه اش ثمره دولت و شاد کامیست و نهالیدست که
اولین شگوفه اش گل شهرت و نیکنامی چهره نما سرآتیست که
جمال شاهد مطلوب درو نمایش گیرد و عقده کشا مفتاحیست
که طلسم گنج سعادت بآن کشایش پذیرد * * نظم *

آرایش ملک هفت کشور سخنیست * اکسیر سعادت مخنور سخنیست
نتوان بزبان وصف سخن کرد بیان * کز هر چه سخن کنند برتر سخنیست
خاصه در روزگار هنر پروری و هنرمند نوازی زینت بخش این

گسیختن است و برهنه بختانۀ نشین از صندل جبین سر گرم
 رنگ بذای مسجد ریختن - بتوفیق اعلاء معالم دین نبوی کرسی قصر
 رفعتش عرش اشدّاده - و ببرکت صیانت متأثر شرع مصطفوی دست
 زلزله حوادث از دامن کاخ دولتش کوتاه - در محکمه قاضیان قضا قدرتش
 بتنفیذ احکام شریعت غرا گدا با جمشید و ذره با خورشید دوش
 بدوش - و بمتابعت محتسبان قدر صولتش در منع آثار بدع و اهو
 آسمان از کهکشان ذره بر دوش - بمیامن سعی و اجتهادش کار دین
 و ملت با برگ و ساز - و از زبانۀ تیغ جهادش زبان اسلام بر کفر
 دراز - از هیبت ترکناز فخر دشمن گدازش هندوی سرکشی که در
 هند مانده زلف بتان است - و کافر طرازی که ترک بیداد نکرده
 دل بیرحم خوبان - روزی که رفتش لوای معدلت در جهان افراخته -
 نخست رفع کین سپهر و جور انجم از فلک زندگان نموده - و دمی که
 همتش بکشایش کار عالم پرداخته اول گره از پیشانی بخت فرو
 بسته بی طالعان کشوده - بمیامن عدل و دادش همه چیز براستی
 گرائیده مگر میزان که دمدم از سنجیدن بار عطایش خم میشود -
 و به برکت صدق و سدادش هر مایه انزایش پذیرفته الا حاصل
 بحر و کان که هر نفس از بان دستی سخایش کم میشود - سر رشته
 زنجیر عدلش در دست مظلومان جور دیده از سلسله زلف معشوق
 در دست عاشق ستم کشیده خوشتر - و نوای کوس انصافش در گوش
 داد خواهان بیاب از نغمۀ ظنبور و رباب در مسامع مستان خراب
 دلکشتر - شکنۀ قهرش موذی روشن کج رفتار را بسان مار پوست از تن
 درست کشیده - و جلال غضبش کهنه گرکان مردم آزار را بهمان بره

را که از فقدان مشتری و کساد بازاری در گرو عقده طالع مانده بود
 آب و تاب اعتبار داده بنظر قبول شه‌ن‌شاه جوهر شناس رماند
 بدست‌یاری طبع سخن سرا از حسیض مذلت و خمول بر آمده بر بساط
 عزت و قبول نشستم و بسحر طرازی خامه نکتہ پیرا طلسم گنج
 معنی ک‌شوده کار نامه هنر بر پیشطاق شهرت بستم بخت خفته سر
 از کنارم برگرفت دولت بیدارم در بر آمد آسمان قدر گوهرم شناخت
 زمانه گوهر قدوم آشکارا ماخت کامیاب سعادت جاوید گشتم زله
 بندخوان امید گردیم در لقم بمبار کباد آمده مزنده حصول مقصود داد
 یوسف گم گشته بختم بوی پیراهن بچشم روشنی دل فرستاد ایام
 که همواره تلخ کام ناکامید داشت از نی خامه چاشنی فیشکرم چشانید
 و دوران که پیوسته پایۀ قدوم می نهفت دستم گرفته بر بالای دست
 عطارد نشانید طوطی خوشنوا می کلکم بشیوین زبانی ثنا خوان بزم
 اقبال گشته شکر چش نوال لطف و انضال سایه ذو الجلال گردید
 و عندلیب نوا سنج طبعم در آب و هواء بهارستان جود و احسان
 خلیفه جهان گل گل شگفته بآهنگ شکر سرائی صغیر صریر بر کشید
 آثار قلمم بطفیل نشر مناقب این بر گزیده الهی چون بوی گل از
 فیض همراهی صبا بهر سو انتشار یافت و سلک سخنم بمیامن ثناء
 شه‌ن‌شاهی ماندک رشته به تبعیت گوهر سمت قبول پذیرفت *

* نظم *

طبعم از اقبال ثنا گستری * یافت در اقلیم سخن سروری
 نطق من اعجاز مسیحا نمود * خامه بدستم ید بیضا نمود
 گرچه بسی بیده بشتافتم * کام خود آخر ز سخن یافتم

زمان مسعود و اورنگ آرای این عهد سعادت اساس یعنی خدیو
 هوشمند نکته رس فطرت بلند دقیقه شناس که به یمن احسان و
 تحسینش مستعدان همدور به بخت والی هنرمی نازند و از خاک
 آستان فیض مکانش نکته سنجان بالغ نظر بعمل کیماء سخن اکسیر
 سعادت جاوید میسازند آن شهنشاہ قدردان دانش پسند که از پرتو
 تربیتش کوب تیر ارباب معانی نور بخش مهیل یمانی و
 بغرغ عاطفتش پیدایش طالع اهل هنر چون جبین خورشید
 نورانیت بطنطنه کوس اقبالش بخت غنود ارباب استعداد از
 خواب گران ناکامی بسته و در مصر مکرمت و افضالش یوسف
 سخن بصد عزیزی بر کرسی قبول نشسته جوری که تا اکنون از
 زماہ برخورداران میرنت لطفش بصد گونه دلجوئی بتلافی
 آن پرداخته و عیبی که همیشه مایه داران دانش از بخت زیان کار
 داشتند حسن انصافش رفع آنرا از مہمات داکرسی شناخته
 اگر درین معنی سخنی باشد قیاس صدق آن از حال من نا توان
 توان گرفت که پس از عمری که چون حرف وفا از خاطر روزگار
 فراموش و در زاوہ گمنامی با شاهد ناکامی دست در آغوش بودم
 بآبروی سخن درین زمان دانش طراز روشناس محفل عزت
 و امتیاز گشته غبار بیرونقی از چہرہ طالع زدودم و به یمن مدیح سگالی
 این اورنگ نشین کشور مفاخر و معالی کاہ بخش کام و زبان گردیده
 گوی دولت از همکنان ربودم مشاطہ دہر بنات انکارم را کہ از بخت
 بستگی در نہانکہ ضمیر پردہ نشین بودند بزبور ثناء خدیو زمان
 آراہدہ در بزم اشتهار جلوہ داد و صیرفی روزگار جواهر معانی شاهوارم

بس که خاموش نشستم سخن از یادم رفت

طرز سخن طرازی و شیوه شیوا زبانی از یاد رفته لیکن چون هر خوشی ذوق دولت آستانبوس درگاه معلی و نشاء کمیلیبی این سعادت و الا طبع امسوده را بگلگونه نشاط چهره برافروخت و غنچه دل پزمرده را بتنازی شگفتگی آموخت زبانرا شوق سخن و خاطر را خار خار معنی تازه گشت و بکلک استعجال صفحه چند بانهای مدایح و محامد این ذات اقدس نکشته تحفه انجمن اقبال و هدیه بارگاه عز و جلال که معدن گوهر دانش و استعداد و موطن منتخبان قلمرو ایجاد است گردانید از اینجا که دران محفل عزت انصاف و قدردانی را پایه بلند و از محاسن عادات ارجمند این خدیو خرد پرور هنر پسند است که از ارباب معنی گلی بگلشنی میگردند و گوهری بمعنی می پذیرند آن خرف ریزه های ساحل خیال که جز عرق تشویر و انفعال آبی نداشت بانوار نظر قبول و تحسین شهنشاه جوهر منج دانش آئین آب و تاب در خوشاب یافده پسند خاطر دقیقه یاب اقتاد و روش انشا و اسلوب کلام این بی سرانجام ملایم طبع اقدس آمده اشاره معلی صادر شد که بدایع وقایع این دولت کرامت آئین و سلطنت سعادت قرین را که زیب نسخه مغاخر فرمان رویان پاستانی و عنوان دیباچه خلافت و کشور ستانیهست و کم کسی از سلاطین جهاندار و خواقین سپهر اقتدار را مثل آن احوال بدیع و مذاقب شگرف از شکوه همت و رسوخ عزیمت و اصابت رای و متانت تدبیر و جلال فتوحات و عظیم محاربات و مساعی مشکوره و کوششهای موفوره روی داده بنیروی تگابوی سعی فراهم

خاطر اگر چند درو رنج بود * لیک از مایه صد گنج برد
 بخت که میکرد رم از نام من * گشت بانسون سخن رام من
 خضر قلم از ظلمات دوات * ریخت بکام دلم آب حیات
 داد فلک از پس فاکمیم * دولت جاوید نکو نامیم
 کیفیت احراز این موهبت علیا آنکه در آغاز نخستین سال
 جلوس همایون شهنشاه مهر افسر سپهر سریر که کوکب بخت جهان
 کشا و نیز دولت عالمگیرش از اوج سروری و اقبال پرتو سعادت
 بر جهان گسترده و خورشید عالم آرای جاه و جلالش از مشرق شرف
 و کمال و مطلع نصرت و فبروزی جلوه جهان افروزی آغاز کرد این
 غبار کوئی حقارت و ذره منشی محمد کظم بن محمد امین منشی
 که شطری از اوقات بمقتضای تقدیر گوهر پی بهای حیات را دست
 فرموده بیکاصلی مآخته روزگار به بطالت می سپرد و بحکم ضرورت
 یکچند در بند نامساعدی ایام چون مرغ زیرک در دام بسر می برد
 بیادری دولت و رهبری توفیق شرف استلام این سده فلک احترام
 یافته ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصبه سعادت بنقش
 ارادت آراسته در سلک بندگی و خدمتگذاری انتظام گزید و اگرچه
 از نقص هم پدشگی تنگ مایگان سخن و فرو پایگان این فن که
 همواره چهره قدر سرمایه داران معنی بناخن عیب همکاری آن گروه
 خراشیده است مدتی بود که طبع غیوت منش هوای سودای سخن
 سرائی از سر نهاده بار ناموس انشا از دوش خاطر بر گرفته بود و
 دل نکته سنج معنی گزین را از تهادی ترک ممارست این صنعت
 بدیع آئین بمضمون اینمقال که *

خدمت بلند رتبت قامت امتیاز انراخته حکم معلی بطغرای نفاذ پیوست که وقایع نگاران پیشگاه حضور و سررشته داران سوانح اقبال نسخه واقعات گرامی و فهرست واردات احوال سامی ماه بماء و سال بسال با وقایع صوابجات و حقائق ولایات که از اطراف و اکناف ممالک به پیشگاه خلافت می آید برآرم این دفاتر سعادت چهارند و جزئیات احوالی که خود آنرا معاینه نکرده باشد مثل تفصیل حقایق بعضی جنود ظفر اعلام که بدورشهای نصرت انجام معین بوده اند و کیفیات مراتب محارباتی که اولیاء دولت را باعداء سلطنت واقع شده از تقریر معتمدان کار آگاه درست گفتار که دران عساکر نصرت و معارک نیروزی شرف حضور دریافته اند استماع نموده درین دفاتر اقبال ثبت نماید و مقدماتی که تغذیش آن محتاج بعرض اشرف باشد از زبان کهر بیان خلیفه زمان که لسان صدق عبارت از انست نیوشیده بارشاد آن رموزدهان اسرار ملک و ملت بنای کلام دران بر اساس تحقیق نهد و مقرر شد که هرچه ازین سوانح دولت پیرا نگارش یابد بعد از ترتیب درست و تهذیب شایسته داستان داستان ازان فاسخ ظفر نامه های پاستان در خلوات قدس و اوقات مناسب بعرض اشرف شهنشاه دتیقه رس نکته دان رسد تا هم آن سوانح سعادت طراز سمت تصحیح و تدقیق یابد و هم شاهد لفظ و معنی بپمن اصلاح و ارشاد آن شهنشاه بیدشور دانش نهاد زیب و زینت پذیرد و این کتاب میمنت عنوان را که مانند صیت دولت و طنطنه صولت آن حضرت عالم گیر باد بمناجبت لقب اشرف اندس بعالم گیر نامه موسوم ساخته حکم

آورده بی شائبه بیش و کم بقلم صدق رقم در قید تحریر کشد و آن جواهر اقبال را که هر ایک آویز و پید شطاق عز و جلال تواند بود بسلاست بیان و جزالت کلام در سلک تللیف و ترتیب انتظام بخشد تا این نسخه نامی و صلیفه گرامی بر صفحه روزگار بیدار مانده پس ماندگان قافله هستی را که از گران خوابی نشاء عدم شرف ادراک این زمان مسعود در نیافته عین حرمان این سعادت عظمی دارند سرمایه اطلاع بر شرایف سوانح این عهد سعادت فرجام که ایام دولت روزگار و روزگار دولت ایام امت تواند شد تا باری اگر بچشم عیان و مدرک بصر مشاهده مآثر حشمت و جلال این خدیو کامل الذات قدسی میر نکرده باشند از راه علم و خبر و وساطت اوراق و دفتر بر حقایق احوال فرخنده فال و جزئیات وقایع عهد اقبالش آگهی یافته اندکی از بسیاری بمدارج کمالات نامتناهی این برگزیده الهی پی برند و اگرچه اقدام برین امر جلیل و اتمام این شغل نبذل از انداز توانایی و استعداد خود فراتر میدید اما چون میامن توجه و التفات شهنشاهی که انصرام بخش هر کار و عقده کشای هر دشوار است دل را نیروی جرات داد و همت را بلند پایگی بخشید *

* نظم *

من هم کمر قبول فرمان * بهتم بمیان خدمت از جان
 بنشستم و خامه برگرفتم * این بار گران بسر گرفتم
 تا سرکنم این شگرفنامه * باریک شدم چوموی خامه
 لطف از شه و حسن خدمت از من * فرصت ز سپهر همت از من
 و این ناچیز ذره را از خلعتخانه مکرم بتشریف هرا فرازی این

بر آیندگان شاهراه هستی که توفیق اقتداء و تاشی باین خصال قدسی یا بند حقی ثابت نماید و چون زبان خامه را یا رای آن نیست که درین صحیفه معالی تصریح باسم مقدس معلی نماید در هر جا ازان بلغظی شریف و عبارتی بدیع که مناسب مقام و ملایم سوق کلام باشد تعبیر مینماید و حضرت صاحب قران ثانی را بر حسب اشاره والا باعلی حضرت و حضرت اعلی فام برده از دارا شکوه و شجاع و سلیمان بی شکوه و و نا شجاع سخن میسراید *

کمال است بطریق اختصار و اجمال *

ذکر بدایع وقایع و احوالی که اسباب و مقدمات طلوع نیر سلطنت و مطوع تماشیر صبح اقبال این برگزیده ذوالجلال از مشرق سعادت کمال است بطریق اختصار و اجمال

ابتدای سواری ابوالمظفر محی الدین محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی از دکن بسمت هند حکمت طراز کارخانه اسکان که وقوع حوادث عالم کون بتوسط اسباب و وسایل صوری ربط داده و بناء حدوث سوانح نشاء صورت بر اساس وجود وسایط و علل ظاهری نهاده چون خواهد که از نگار خانه تقدیر بملک بدائع نگار ارادت نقش لطیفه مصلحت آمیز بر لوح وجود و کارگاه ابداع کشد و صورت قضیه خبرت بخش عبرت انگیز از جلال قدرت و دقایق حکمتی پی منتهاء خویش بر روی

فرمودند که چون احوال فرخنده فرجام ایام بادشاهزادگی از ولادت با سعادت تا هنگام عالم آرائی اقبال و جلوس بر اورنگ عظمت و استقلال در کتাব مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر سوانح عهد سلطنت و فرمان روائی مظهر تائیدات ربانی مورد توفیقات سبحانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی مفصلاً مذکور و مسطور است عنان کمیت آسمان خرام خاصه از تکاپوی آن وادی معطوف داشته بگزارش وقایع ایام سلطنت و سریر آرائی پردازد و از هنگام نهضت موکب معلی از دکن بمستقر اورنگ خلافت که در جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هفت هجری روی داده و آغاز جهان افروزی و عالم آرائی و مبدأ انکشاف صبح سعادت و جهان کشائی است داستان طراز گشته هزده ساله احوال را یک مجلد سازد لیکن وجه نیت و پیشنهاد همت آنست که اگر بخت یاری و روزگار مددکاری کند پس از پیرایش این گلشن جاوید بهار اقبال و نگارش معظومات احوال فرخنده فال بجهت شادابی گلاذار بیان مجملی از سوانح دولت افزای عهد بادشاهزادگی که متضمن بدایع وقایع و فتوحات مترک است مرقوم کلمه نکته سنج حقایق نگار ساخته مقدمه این فهرست دولت سازد امید که بمعاضدت همت و مساعدت سعادت توفیق اتمام این نسخه میمنت طراز که فهرست ابواب شوکت و بختیاری و دستور العمل آداب خسروی و جهانداريست یافته شطری از شرائف مذاقب و مفاخر این خدیو کشور باطن و ظاهر بخامه صدق نگاشته شود تا هم اندکی از حقوق نعمت و مکرمت شهنشاهی که نمونه ایست از جلال نعماء الهی از ذمه عبودیت ادا سازد و هم

لیل و نهار برای طلوع اختر بخت و اقبالش میرو دور میکرد و
 شطرنجی روزگار درگستردن بساط حوادث منصوبه دولت و کمالش
 میدید چنانچه حدوث وقایع و احوالی که از موجبات سطوع نیر
 خلافت و جهان بانی آن فرازند لواء گیتی ستانیدست و خامه
 حقایق نگار درین دفاتر نصرت مآثر بذکر مجملی ازان پرد از
 جمال شاهد مقال میکشاید و تصدیق اینمعنی مینماید شرح شمه
 ازین سوانح بدیعه آنکه هفتم ذی حجه سال هزار و شصت و هفت
 هجری اعلی حضرت صاحب قران ثانی را در دار الخلافه شاهجهان
 آباد بحسب تقدیر آسمانی عارضه جسمانی برپیکر مقدس و عنصر
 همایون طاری شده مزاج اشرف از منهج صحت وقانون اعتدال که مناط
 سلامت احوال و استقامت افعال است منحرف گشت و چون ایام
 کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز سمت تضاعف و اشتداد
 می پذیرفت و ازان جهت بنظم و نسق امور مملکت نمی پرداختند
 و سایه توجه ببارگاه مظهر نشان خاص و عام و محفل خلد آئین
عسلخانه نمی انداختند و خلائق که هر روز بمشاهده جمال مبارک
 آن حضرت معتاد بودند مدتی مدید از فیض طالع آن نیر اوج
 عظمت و جلال محروم گشتند و انواع اختلال باحوال ملک و دولت
 راه یافته فساد عظیم در مملکت فلک فسحت هندوستان بهمرسید
 و دارا شکوه نا خلف باطل پزوه که خود را ولی عهد میدانست و
 باوجود عدم قابلیت رتبه والی سلطنت و سروری همیشه خلعت
 استحقاق این امر جلیل القدر بمقراض طمع بر قامت نارسای
 استعداد خود می برید و پیوسته سواد این تمنای بیجا در سر داشته

کار ایجاد و اختراع آورد تا اهل دانش و بینش که نظارکیان منظر
شهود و تماشاگردان عرصه آمیزش اند محو تماشای آثار قدرت و
مست نظاره آیات صنع او گشته دیده بصیرت و اعتبار برکشایند
و از پرده نقش و نگار حوادث امکانی مطالعه عجایب حکم پنهانی
و مشاهده غرایب مصالح آسمانی نمایند هرآینه برونق موداء
صدق انتماء اذا اراد الله شیئا هیچ اسبابه نخست پیدشکاران پیشگاه
قدرتش اسباب و مقدمات وقوع آن امرشکرف باحسن وجهی
سامان و سرانجام کنند و کارگذاران نهانخانه حکمتش شرایط
و مقدمات ظهور آن سربدیع از پرده خفا بمنصه شهود جلوه دهند از
نظایر صدق این مدعا صورت حال خجسته مال شه نشاه گردون سربر
عالم گیر است که چون حکمت کامله ایزدی تقاضاء آن نموده بود
که درین عهد شرافت قرین و زمان میمنت آئین خورشید گیتی
آرای دولتش از مشرق سعادت و فیروزی جلوه جهان انروزی
نماید و بهار عالم پبرای سلطنتش بغیض معدلت و افصال کلبن
دین و کلشن ملک را به پیرایه عالم پیراز فر دولت جوانش نشاط
جوانی از سرگیرد و جهان کهن بمعماري آثار عدل و احسانش از
نورونق پذیرد لا جرم کارکنان آسمانی برونق تقدیرازی و حکمت
ربانی همواره در پیشگاه ظهور اعداک مودک سلطنت و جهانبانی
آنحضرت می نمودند و پیوسته در عالم اسباب انتظام بخش
مقدمات خلافت و کشور ستانی او بودند زمانه هر سانحه که می
انگیخت توطیه ظهور نور عالم آرای او بود سپهر هر نیرنگی که
مینمود مقدمه وصول نوبت کشور کشائی او چرخ دوار در اطوار

مراد بخش در گجرات رایت خود سری افراخته بر تخت نشست و خطبه و سکه بنام خود کرده اسم سلطنت بر خویش بست و ناشجاع در بنگاله همین مهملک پیش گرفته بر سر پنده لشکر کشید و از آنجا پیشتر آمده به بنارس رسید و از کارهای ناصوابی که در آن ایام از بی شکوه برگشته بخت تیره سر انجام بظهور رسید آن بود که چون مصاد شوکت و استقلالش بپایه کمال رسیده و کثرت اسباب جاه و مکنت سر مایه پندار او گردیده با سپاه منور در پیشگاه حضور بود و حضرت اعلی در ایام این کوفت ملاحظه عظیم از او داشتند و بنابر رعایت مراتب حزم و احتیاط در اکثر امور ملوک طریق مدهنده و مساعدی با او مینمودند و بمقتضای ضعف و وهن قواء جسمانی که باعث فتور در مشاعر نفسانیست چشم از صلاح دولت خویش پوشیده ارباء عنان آن خود سر نموده بودند و در استرضاء خاطر و انجام مطالب و ملتحماتش میکوشیدند درینوقت از غایت رعب و هراسی که همیشه ازین خدیو فیروز مند رستم نهیب در دل آن ناقابل بی نصیب جا کرده بود آن حضرت را بانواع تخیلات و تسویلات برین آورد که اکثر عساکری را که بجهت تسخیر ولایت بیجاپور کومکی موکب نصرت مآب و ملازم رکاب ظفر انتساب شهنشاہ مالک رقاب بودند در عین آن یورش فیروزی اثر که فتح بیجاپور نزدیک شده بود به پیشگاه حضور طلبیدند و انصرام آگهی باین سبب در عقد تعویق و تاخیر افتاده از عظماء امراء کومکی غیر از معظمخان و شاهنواز خان و نجابتخان کسی در دکن نماند و چون از تبه رانی و نامعاقبت اندیشی بتدبیر ناقص خود چنین

باین آرزوی خام و هوس ناتمام از پایۀ سربر خلافت مصیر
 جدائی نمی گزید درینوقت که حضرت اعلی را شغل طبیعت بدفع
 آن عارضۀ جسمانی و استغراق نفس در تدبیر کشور بدن مانع
 اشتغال بتدبیر امور جهانبنایی و قیام بمصالح فرمان دهی و حکمرانی
 شده بود و از کمال ضعف و آزار چنانچه باید بمهمات ملک و دولت
 نمی توانستند پرداخت انتهاز فرصت نموده از بیخردی و زیاده
 سری زمام اختیار سلطنت که نه درخور فطرت و اندازۀ استیصال
 او بوده بقبضۀ اقتدار خود آورد و دست استقلال آن حضرت از مراتب
 ملک و مال و نظم امور دولت و اقبال کوتاه ساخته باقتضای رای
 سهمت بنیاد برونق خواهش و متمدنای خود در جمیع کارها عمل
 میدمود و چون خرد راهنما نداشت از تبه رائی راه وصول خبرها
 باکناف و حدود مسدود ساخته خطوط و نوشتنهای مردم را
 میگرفت و وکلاء دربار جهان مدار را منع نوشتن حقایق و اخبار
 باطراف و اقطار نموده بمحض تهمت و مظنه محبوس و مقید
 میساخت چنانچه جمیع شاهزاده های عالممقدار و امراء نامدار و
 سایر مردمی که در بلاک و صوبهای این مملکت وسیع بودند بلکه
 اکثر بار یافتگان سده خلافت و ملازمان عتبه سلطنت و سایر اهل
 دار الخلافه که حیات با برکت آن حضرت باور نمی نمودند تا آنکه
 باین سبب خلل عظیم باحوال ملک راه یافته سرکشان هر گوشه
 و کنار و متمدنان هر صوبه و سرکار سر بفتند و فساد برداشتند و
 رعایاء واقعه طلب در هر جا که بودند ترک مال گذاری نموده تخم بغی
 و عصیان در زمین تهر کاشتند و رفته رفته کار بجائی رسید که

ناخلف خویش بر سر ناشجاع تعیین نمود و لشکریهای مذکور چهارم ربیع الاول این سال از معتقر الخلافه بدان مهمل روانه شدند و بعد از طی منازل از بنارس گذشته در موضع بهادر پور که بمسافت در نیم کروه از بلده مذکوره بر کنار آب گنگ واقع است و ناشجاع آنجا رحل اقامت انداخته نواره بنگاله را که عبارت از کشتیهای آن ولایتست نزدیک خود داشت بفاصله یک و نیم کروه برابر لشکر او نزول نمودند و در کمین فرصت و دستبرد می بودند تا آنکه بدست و یکم جمادی الاولی بهانه تبدیل منزل و تغییر مکان آوازه کوچ در انداخته سحرگاه یاراد جنگ و پیکار سوار شدند و هنگام صبح که شجاع مغرور بی پروا خواب آلود غفلت و بیخبری بود و تسویه صفوف رزم و جدال و تمهید مقدمات حرب و قتلان نموده ناکهان از سرخده و غدر بر لشکر او ریختند و بباد حمله آتش کارزار بر انگیزتند و آن بیحزم ناآزموده کار بعد از اندک اویزشی چون کار از دست و دست از کار رفته بود خود را بنواره رسانیده بدای مردی سرعت سیر کشتی رهجوی فرار گردید و همگی اردو و خزانه و توپخانه و دواب و کارخانجاتش عرصه نهب و غارت شد و بکام و ناکامی از پلنه گذشته بمونگیر رسید و در مدد محافظت آن در آمده روزی چند آنجا ثبات و توقف ورزید و چون لشکریهای که بتعاقبش رفته بودند بتسخیر مونگیر و بر آوردن او ازان حدود نیز مامور شدند در آنجا هم مجال درنگ نیافته روانه بنگاله گشت و مونگیر تا پلنه ضمیمه اقطاع بی شکوه شد و جمعی از نوکران و مردم او را که در معرکه دار و گیر بحسب تقدیر دستگیر شده بودند بی شکوه باکبر ابا طالبیده بعد از

اندیشیده بود و صلاح کار خویش درین دیده که مقدمه سرکشی
 ناشجاع و مراد بخشش را بهانه فرستادن عساکر بادشاهی بدفع
 واستیصال ایشان ساخته هم در حین حیات میمنت آثار حضرت اعلی
 به نیروی استظهار آنحضرت کار آن هردو بسازد و بهم ازان بجمعیت
 خاطر و فراغ بال با تمام لشکرهاى خویش و عساکر پادشاهی بمهم
 دکن و تدبیر کار این برگزیدگان آهسته پردازد و بودن خود و اقامت
 رایات عالیات در مستقر الخلافه اکبر اباد که وسط این مملکت
 سپهر بسطت و پای تخت این سلطنت ابد مدتست در حصول
 این مدعا اوفق و ادخل میدانست و نیز میخواست که خزاین
 دلخائز انجاد در دست او باشد لهذا باین اندیشه های ناصواب حضرت
 اعلی را بانواع ترغیبات در عین اشتداد مرض که هنگام سکون و
 آرامش بود نه وقت نهضت و جذبش و جز خواص و نزدیکان
 آن حضرت را نمیدیدند و عامه خلایق هنوز جز بمحیات فائض الانوار
 نداشتند تکلیف عزیمت بجانب مستقر الخلافه اکبر اباد نمود
 بنابراین رایات جاه و جلال بیستم محرم سنه هزار و شصت و هشت
 هجری مطابق سنه سی و یک جلوس همایون از مرکز خلافت
 انتهای نموده نوزدهم صفر سایه وصول بمستقر الخلافه انداخت
 و در آنجا چون خواست که مکنون خاطر فساد اندیش خویش بفعل
 آررد باغواى حضرت اعلی کوشیده راجه جیسنگه کچواه را که عمده
 راجهای عظام و رکن رکین این سلطنت ابدی دوام بود با چندی
 از امراء نامدار و عساکر بی شمار بادشاهی و سپاهی فراوان از خود
 باتو پخانه و سایر اسباب محاربه بشرداری سلیمان بی شکوه مهین

گراید طبع مبارک حضرت اعلی را ازود کید یابیده مایل باستیصالش
 ساخته بود آن حضرت قاسمخان را با لشکری جداگانه بکفایت مهم
 او تعیین کرده مقرر فرمودند که همراه راجه جسونت سنگه باوجین
 رود و بعد از رسیدن آنجا اگر مصالحت اقتضا کند قاسمخان متوجه
 دفع مراد بخش و اخراج او از گجرات گردد والا کومکی راجه
 جسونت سنگه و ضمیمه لشکر او بوده بتفاه یکدیگر مهمی که
 رود هد بآن قیام نمایند و عساکر مذکوره بیست و دوم ربیع الاول این
 سال از پیشگاه خلافت بدانصوب رخصت یافت و بی شکوه باین انتفا
 نکرده صوبه وسیع مالوه را نیز از حضرت اعلی التماس نموده بافطاع
 خود گرفت و خواجه محمد صادق بخشی دوم خویش را با فوجی
 شایسته بآنجا فرستاد که در بندوبست ولایت مذکوره و استمالت
 قلوب زمینداران آن مرزو بوم کوشیده هنگام کار و وقت پیکار کومکی راجه
 جسونت سنگه باشد باجمله راجه مزبور و قاسمخان باوجین رسیده
 آنجا رحل اقامت انداختند و بضبط صوبه مالوه و حفظ قلاع و ثغور آن
 پرداختند و بی شکوه مترصد رسیدن پسر بزرگ و لشکری که با او
 بمهم فاشجاع رفته بودند می بود که آنها را نیز بهمان هیئت
 مجموعی باوجین فرستاد تا هر دو لشکر یکجا جمع آمده مرکوز
 ضمیر فساد اندیش او بفعل آورند و در بندت برهم خوردگی و آشوب
 ناشجاع و مراد بخش از تذک ظرفی و بحصولگی لواهی سرکشی بر
 امراشده اکثر مردم اطراف نیز بموافقت ایشان تغیر سلوک پیش گرفته
 قدم در راه دافرمائی گذاشته بودند با آنکه خدیو قدسی نژاد از آنجا که
 حلم و وقار و وسعت حوصله خندان و کمال متانت و داناتی در ذات

اهانت و تشهیر بحکم بدمروتی و تساوت قلب بقطع ید عقوبت نمود و از انها تنی چند بدان گزند نقد روان از کف داده دستخوش فنا گردیدند و آن بدکیش بیخرد بارتکب این نگوهیده کردار که اکبر کبایر و آثام و هرمایه مخط و غضب حضرت قهار شدید الانتقام است گرانبار و زرو وبال گشته خزی و نکال صوری و معنوی اندوخت و در همان ایام که سلیمان بی شکوه را بمقابله و مدافعه ناشجاع تعیین نمود چون از سطوت اقبال دشمن مال خدیو روزگار بغایت خایف و هایب بود در تدبیر کاران برگزیده آفریدگار چنان اندیشیده که لشکری عظیم بصوب مالوه که سر راه دکن است بفرستد تا در اجین که حاکم نشین آن ولایتست تمکن گزیده بحفظ قلاع و حدود آنجا پردازند و کنار آب نریده و گذرهای آن بقید ضبط در آورده سد راه دکن باشند و بنابرین اندیشه فاسد بسخنان غرض آلود مصلحت نما و مقدمات غوایت آمیز فساد افزا حضرت اعلی را برین آورد که چشم از رعایت صلاح دولت و اقبال و ملاحظه حسن عاقبت و مآل پوشیده و از منهج مستقیم عقل و رای عدول ورزیده تجویز این معنی نمودند و راجه جسوفت سنگه راتهور را که زبده راجهای هندوستان و بمزید شوکت و کثرت لشکر پیشوای امراء عالی مکان بود و آنحضرت اورا مهاراجه خطاب داده رکن رکن دولت و ستون قوم سلطنت میدانستند با چندی از امراء ذی شوکت و عمدهای دولت و لشکری گران و فوجی بیکران و خزانه وافر و توپخانه فروان بصوب مالوه تعیین فرمودند و چون دفع مراد بخش نیز مکنون خاطر آن فتنه پزوه بود و میخواست که کار او هم بکیدیت حال ناشجاع

پنداشت و کتاب آنها را که به بید موسوم است کتاب آسمانی و خطاب
 ربانی میدانست و مصحف قدیم و کتاب کریم میخواند و از کمال
 اعتقاد باطلی که به بید بمی حاصل داشت برهمنان و سنیاسنان از
 اطراف و اکناف بمسعیهای بلیغ و رعایتهای عظیم جمع آورده در
 صد ترجمه آن شد و همواره اوقاتش مصروف این شغل نا صواب
 و تفکر و تدبیر در مضامین ضلالت قرین آن کتاب می شد و بجای
 اسماء حسناى آلهی اسمی هندی که هنوز آنرا پریهومی نامند
 و اسم اعظم میدانند بخط هندی برنگینههای الماس و یاقوت
 و زمرد و غیر آن از جواهری که می پوشید نقش کرده بآن تبرک
 میبخشت و چون معتقدش آن بود که تکلیف عبادات ناقصان راست
 و عارف کامل را عبادت درکار نیست و کریمه و اَعْبَدَ رَبَّكَ حَتَّى
 يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ را بمشرب ملاحده فرا گرفته دلیل این معنی می
 ساخت بنابراین عقیده فاسد؛ نماز و روزه و سایر تکالیف شرعیه را
 خیر باد گفته بود و این خدیو دین پرور پاک اعتقاد را که همیشه
 حمایت دین مبین و رعایت شرع حضرت سید المرسلین صلوٰة الله
 و سلامه علیه و علی آله و اصحابه الطیبین نصب العین ضمیر منیر
 است و مقصود از سلطنت و دولت ترویج شرع و ملت و غرض
 از شاهی و سروری اعلاء اعلام دین پروری میدانند و همواره از
 عنفوان مبی و شهباب بهمتضای سعادت مذهبی و نیکو سرانجامی
 خلاصه اوقات گرامی بداء فرایض و سنن و بواقل مصروف داشته
 حتی المقدور در اقامت مراسم امر معروف و نهی منکر کوشش
 میمایند از استماع این عقاید ردیه و اطوار باطله ازان بی سعادت

والا نهاد آنحضرت است اصلا و قطعاً بوقوع اینهمه مراتب و منوح این قضایا از جا در نیامده مصدر امری که مشعر بسرکشی و نافرمانی باشد نگشته بودند و بمقتضای سعادت فطری و رعایت ادب سرموی از طریق متابعت و رضا جوئی والد سلیحان حشمت عدول نموده بودند بی شکوه فتنه پیروزه همواره از کمال عداوت و فساد اندیشی در انحراف طبع مبارک آنحضرت ازین بهره مزد سعادت ازلی میکوشید و مقدمات نا ملایم غرض آمیز و امور غیر واقع وحشت انگیز خاطر نشان کرده گرد کدورت و غبار کلفت در میانه می انگیخت تا آنکه رفته رفته بشامت فتنه سازی و افساد او تغییر گونه بمزاج همایون راه یافت و باغواء او مدسی بلیگ ملازم سرکار والا را که در دربار جهانمدار بخدمت و کالت قیام داشت بی صدر جرمی محبوس ساخته بضبط اموال و امتعه او فرمان دادند و بعد از یکچند که در بند بود بقبیح آن ادا متفطن گشته او را از قید رهانیدند و خلعت داده بخدمت خدیو جهان رخصت نمودند و از شنایع اطوار آن برگشته روزگار که عنقریب بوبال آن گرفتار آید و باعث التهاب نوایر قهر و انتقام این خدیو اسلام و مقتفی آنار حضرت خیر الانام علیه و علی آله و اصحابه کرایم الصلوة و السلام پیشتر همان شد این بود که در اواخر حال از برگشته بختی و بی سعادت باظهار مراتب اباحت و الحاد که در طبع او سرکوز بود و آنرا تصوف نام می نهاد اکتفا نه نموده بدین هندوان و کیش و آئین آن بد کیشان مائل شده بود و همواره با برهمنان و جوگیان و سنیا میان صحبت میداشت و آن گروه ضال مضل باطل را مرشدان کامل و عارفان بحق واصل می

و فرمان روائی که ظل مرتبه ربوبیت و خدائیت بر ساحت دولت و فضای سعادت صاحب اقبال انگنده او را مظهر صفات جلال و جمال و دلیل بر قدرت کمال خویش سازد و خواهد که بحکم سابقه لطف یکی از نامداران گروه عباد که گل سر هبد گلشن ایجاد باشد بجهت منصب ریاست عامه که نظیر مرتبه قدرت تامه اوست برگزیده لوای والای حشمت و رایت منصور دولتش باوچ کمال و ذروه سپهر استقلال بر افرازد تا به پرتو نیر معدلت و داد پرستی نور انزای انجمن هستی گشته از فروغ هدایت و توفیق چراغ احسان و مشعل ایمان در بزمگاه گیتی بر افروزد و رونق کارگاه ملک و دولت از رواج کارخانه دین و ملت جسته بشعله تیغ کفر سوز و لمعه شمشیر عالم افروز خس و خاشاک شرک و بدعت بسوزد هر آئینه ذات قدسی سماتش بجلایل فضایل و شرایف مناقبی که طراز کسوت سلطنت و جهانداری و عذوان صهیغه ابهت و نامداریست از علو نفس و رسوخ عزم و وفور شجاعت و کمال دین داری و اضاءت رای و اصابت تدبیر و بخت و اقبال بلند و همت آسمان پیوند آراسته همواره او را مطمئن انظار لطف بی غایت و مطرح انوار فضل بی نهایت خویش دارد و کلید فتح ابواب مرادات و سر رشته نظم ادب سعادت بدست اقبالش سپرد چنانکه نقش هر مدعا که بکمال اندیشه بر لوح ضمیر کشد مطابق رقم تقدیر باشد و صورت هر مطلب که بر خاطر ارجمندش جلوه نماید حصول آن بی تشویش توقف و تاخیر صورت بندد عظیم امور که عقول و افهام اهل روزگار آنرا محال انگارد در نظر همت والايش سهل نماید و کارهای دشوار که افکار

وخیم العاقبت عرق حمیت دین و مسلمانی بحرکت می آمد و این معنی بر همکنان روشن بود که اگر کار او با استقلال تمام گراید و در فرمان فرمائی و حکم روائی مطلق العنان گردن هر آئیندارکان شریعت غرا ازو پرخلل و صیت اسلام و ایمان بطنطنه کفر و جحود مبدل خواهد گشت تا آنکه درین ایام که این مراتب را از حد برده نمایم احلاق و افعالش بمرتبه کمال رسیده بود غیرت الهی بروفق بود ای کریمه ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم مکانات آن عقاید و اعمال را بنکال و استیصال او تعلق گرفت چنانچه سرانجام حالش عنقریب عبرت افزای دیده وران دور بین خواهد گردید چون برخی از سوانح و وقایعی که مقدمه ظهور نور خلافت و عالم آرائی این خورشید اوج سلطنت و فرمان روائیست مرقوم خامه صفحه پیرا گشت اکنون وقت آنست که کنگ حقایق نگار بنگارش مآثر اقبال و گزارش میامن احوال سعادت منوال این برگزیده ذوالجلال که مقصود از تمهید این مقال است گرائیده آغاز سخن نماید *

نهضت رایات نصرت آیات از خطه فیض بنیاد

اورنگ آباد و وقوع فتوحات گوناگون دران یورش

ظفر اثر بیمن عنایت ایزدی و نیروی اقبال خداداد

یگانه ایزد مفضل متعال و داور قیوم بیهمال که نخل پیرای حدایق امکان و نقش طراز کارگاه کون و مکانست چون آفتاب عالمتاب عنایتش از اوج انتضای حکمت و شیت پرتو تفویض رتبه خلافت

ز قدر ار کند دعوی برتری * نماند کسی را هر روزی
 نظیر این تحریر و مصداق این تقریر صورت حال فرخنده مآل
 گیتی خدیو عالمگیر است که چون خامه تقدیر باقضاء کمال
 حکمت منشور سلطنت و خلافت عالم را بزام نامی آنحضرت رقم
 سعادت کشیده بود و مصلحت سنج قضا صلاح کردین و دولت و
 مصلحت امور ملک و ملت بجلوه بخت فیروز و اقبال جهان
 افروزش اندیشیده لاجرم پیوسته ذات بیهمالش در مدارج استکمال
 این مغاخر و معالی پدای همت عالی عروج می نمود و یوما فیوما
 سر رفعت و جلالش از ترقی بپرخ برین میهود همواره سابقه عنایت
 ازلی او را در حل وقایع و مشکلات بلطائف تایید نصرت میداد و
 بارقه لطف لم یزای در تیره شب حادثات از فروغ الهام چراغ
 هدایت در راه تدبیرش می نهاد عنان عزیمت کشور کشا بهر
 جانب که می تافت نصرت و ظفر در اسبه باستقبالش می شدافت
 و یگران همت والا بسمت هر مقصد که می تاخت کار ساز
 حقیقی آنرا باحسن وجهی می ساخت هر آتش کیدی که
 حساد دولتش می افروختند بآن خرمن بخت و اقبال خود
 می سوختند و هر غبار کینی که اعداء سلطنتش می انگیختند ازان
 گرد نا کامی و ادبار بر فرق روزگار خود می پیچتند چنانچه شاهد
 صدق اینمقال از تتبع مآثر احوال میمنت پیرا و استماع بدایع
 وقایع دوات افزا که آنحضرت را در ایام فرخنده فرجام بادشاه
 زادگی بیمن جوهر همت و علو فطرت روی نموده بر پیشگاه خاطر
 همگان جلوه گریست و مجددا از ملاحظه غرایب حوادث و فتوحات

و اوهم زیرکان هشیار از قبیل ممتنعات شمارد از دست عزیمت
کشورکشایش بآسانی براید نهال دولت اعدایش مانند چنار آتش
از خود برآرد و نخل حشمت دشمنانش از برگ و شاخ تیشه و اره
از برای خود سازد هرکچ اندیشی که با او کمان عذاک کشد روزگارش
هدف ناوک بلاگرداند و هر باطل پژوهی که بر شمع دولتش دم
سردی وزانده آن چراغ بخت خود فرو نهند عقده های مشکل بیک
حرکت سرانگشت تدبیرش کشاید و کارهای خطیر به نیم اشاره
ابروی شمشیرش ساخته آید درکشایش صعب امور جز بشود
مستودع توکل توسل نجوید و هنگام شداید حروب و فتن غیر از طریق
ثبات قدم نپوید از فرط شهامت و وقار در موافق هیچا مانند کوه
بسیلاب لشکر انبوه از جا نرود و از کمال استقلال و قرار در آزمونگاه
جوهر شمشیر سر رشته رای و تدبیر از کف نهد و در جمیع معارک
و میداین آن سعادت مند دنیا و دین را جزود نصرت و تائید آسمانی
قرین و همراه باشد و در همه شداید و مهالک سالار عون و عزایت
زبانی پیدش و سپاه ظفر پناه *

چو ایند یکی را از الطاف خاص * بفرمان روانی دهد اختصاص
به نیروی طالع توانا بود * بتلقین الهام دانا بود
بتدبیر کشور کشائی کند * بانبال معجز نمائی کند
فرزاد لوا چون بدعوی ملک * سپارد باو ملک دارایی ملک
شود اختر دولتش چرن عیان * بدعوی بد اختر فتن در زیان
بهر کار مشکل که رای آورد * بآسانی آنرا بجای آورد
چو خورشید بختش نماید جمال * رسد اختر دشمنان را زوال

آن جاهل بیخرد نفرمایند و شورش ملک و دولت را زیاده ازین تحمل نکرده بعزم ملازمت حضرت اعلیٰ از خطه دلکشای اورنگ آباد که مرکز ریایات حشمت و اقبال و آرامگاه موکب جاه و جلال بود بصوب مستقر الخلافت نهضت نمایند و در بار عالم مدار را بفرو وجود فائض الانوار زیب و آرامتگی بخشیده یکچند در ملازمت آنحضرت بنظم و نسق امور ملک که انواع فتور بارکان و قواعد آن راه یافته بود بپردازند و دمت استیلاء بیدشکوه که مصدر این همه فتنه و فساد گشته در عرصه خالی گوی سلطنت و حکم روائی میبایخت و طبل خود کاسی و خود رائی میدنواخت از امور دولت کوتاه ساخته حضرت اعلیٰ را از قید تسلط او بر آورند و مقرر فرمودند که مراد بخش را که از خاصی و بیحصولگی مصدر اداها می جاهلانه گشته درینوقت دست استشفاع و استمداد بدامن عاطفت و ذیل عنایت حمروانه زده بود با خود بملازمت آنحضرت آورده استعفا می جرایم او نمایند و بعد از تصمیم این عزیمت خیر انجام چون عبور موکب فیروززی اعتصام از راه مله می شد و راجه جسونت سنگه و قاصم خان چنانچه مذکور شد با لشکریهای عظیم در اوجین بودند و احتمال این بود که از بی سعادت و ادبار باشاره بیدشکوه که راضی بتوجه همایون بدربار نبود مد راه موکب ظفر شعار شوند و بگام محاربه و پیکار پیش آیند و نیز در پایه سریر خلافت آن فتنه پزوه با لشکری انبوه و دلی از رشک شکوه اقبال این حضرت لبریز غصه و اندوه در کمین کینه جوئی بود و با سپاه مختصر عزم این نهضت خیر اثر خلاف قانون احتیاط مینمود لهذا حزم بادشاهانه مقتضی آن شد

خبرت بخش که به نیروی بخت بلند و رسوخ عزیمت آسمان پیویدش
از ابتداء نهضت رایات ظفر طراز از خطه دلکشای اورنگ آباد تا
جلوس عالم آرائی بر سریر خلافت اید بنیاد صورت وقوع یافته پرتو
ظهور اینمعنی بر ساحت ضمیر آگاه دلان می تابد تفصیل این
اجمال و تبیین این شگرف داستان اقبال آنکه چون خدیو جهان حال
کوفت و بیماری و کیفیت بی اختیاری حضرت اعلی و فساد و
اختلال ملک و فتنه انگیزی و تبه رایی بی شکوه برین منوال یافتند
که نگارش پذیرفت و یقین دانستند که آنحضرت را از اهتداء ضعف
و فتور قوی سر و برگ پرداخت مملکت نمانده است و بنا بر رعایت
مراتب حزم و احتیاط ارخاء عنان بیدشکوه کرده با او مواسات و ممانعت
مینمایند و بیم آنست که اگر چندی دیگر برین نهج بگذرد در ارکان
سلطنت و اساس خلافت خللهای عظیم بهمرسد که تدارک آن
به هیچوجه صورت پذیر نباشد و حفظ ناموس دین و دولت و جبر
اختلال امور ملک و ملت در کیش غیرت و حمیت پادشاهانه
واجب می نمود و نیز اینمعنی متحقق بود که اگر بی شکوه فرصت
دفع و استیصال مراد بخش یافته خاطر از مهم او ببردازد و پسر
کلان و لشکریهای دیگر باو بیوندند هر آئینه قوت و شوکت عظیم یافته
بتدبیر مهم دکن خواهد پرداخت و چون طینت فتنه سرشت او
بر کینه جوئی و فساد انگیزی مجبوسست سلوک طریق حلم و
مدارا باو سودی ندارد لا جرم رای جهان آرای که جلوه گاه شواهد
وموز آسمانی و مطلع انوار الهام ربانیت چنان اقتضا نمود که
پیش ازین صبر بر اوضاع و اطوار نگوهیده و اعمال و افعال ناپسندیده

و اسب با حاز طلا و یک زنجیر فیل و میر فیداء الدین حسین را که تا آن وقت بخدمت دیوانی سرکار والا قیام داشت بعنایت خلعت و اسب و فیل و راجه اندرومن دهنده را بمرحمت خلعت و فیل و باضامه پانصدی یا نصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار سوار کامیاب عوافظ شهنشاهانه ساخته سایر کومکدان آن فوج نصرت طراز را در خور رتبه و حال بمراحم والا عز امتیاز بخشیدند و پنجم ماه مذکور مطابق بیستم بهمن که ساعتی بسعادت مقرون بود حکم بر آوردن پیشخان همایون بصوب خاندیس نمودند و یگانه گوهر محیط سلطنت گرامی ثمر نهال خلافت بادشاهزاده بلند مقدار فرخنده شیم محمد معظم را بصوبه داری دکن معین فرمودند و نو باوه گلستان سعادت تازه نهال ریاض ابهت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر را که نورسید عالم قدس بودند با اکثر پردگیان سرادق دولت در قلعه سپهر بنیاد دولت آباد گذاشتند و مشهور عاطفت پیرا بنام مراد بخش صادر شد که از گجرات متوجه مالوه گردد و بعد از عبور موکب ظفر لوا از آب نریده بعساکر جهانکشا ملحق گشته بادر اک ملازمت اکسیر خاصیت چهره مراد بر افروزد و رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج حشمت پادشاهزاده والا قدر سعادت توأم محمد اعظم را اقبال آسا ملازم رکاب نصرت پیرا ساخته کامیاب سعادت همراهی نمودند و روز مبارک جمعه دوازدهم شهر مذکور مطابق بیست و هفتم بهمن در ساعتی کرامت طراز میمنت اثر که مختار اهل دانش و بینش و زیب جدول تقویم آفرینش بود باجهانی فرو عظمت و شوکت و شان

• نصرت قرین طالع و اقبال همعنان •

که در توفیر لشکر و سامان توپخانه و سایر اسباب فوج آرائی و لوازم
 نبرد آزمائشی کوشیده همایون موکبی در خور این عزیمت والا
 و نهضت جهان پیدا ملازم رکاب نصرت مآب سازند بغا برین پرتو
 اهتمام و توجه بصوب این مطلب امکنده در عرض اندک فرصتی
 لشکری نمایان و توپخانه شایان ترتیب نمودند و سران سپاه ظفر
 شعار و سرداران جنود انجم شمار را بمناصب عالیه و خطابه‌های شایسته
 مرفراز و نامور ساخته بانواع مکرمت و عنایت و اقسام مرحمت
 و رعایت نوازش فرمودند و نظر التفات پیرداخت حال اشکریان انداخته
 بقدر تفاوت درجات و مراتب همه را کامیاب مراحم و مواهب نمودند
 و علوفه و مواجب افزودند و از بندهای بادشاهی که در آنصوبه بودند
 هر کرا توفیق و سعادت مساعدت نمود و تخم اخلاص و دولتخواهی در
 زمین عبودیت کاشت و مزارات بر خط بندگی و همراهی گذاشت
 بیمن عواطف و مکارم خسروانه گوی بخت و دولت از همکشان رسیده
 لوای مر باندی و کامرانی بر افراشت و بقصد امضاء این عزم فرخنده
 فال و اجراء این اراده خمسته مآل سرین شعبه دوحه جاه و جلال فروزان
 اختر سپهر سعادت و کمال بادشاهزاده محمد سلطان را بانجابت خان
 و فوجی از عساکر اقبال مقدمه جنود فتح و ظفر و پیشرو افواج نصرت
 اثر ساخته در شنبه غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت
 هجری مطابق شانزدهم بهمن برسم منقلای پیشتر روانه برهانپور
 نمودند و هنگام رخصت بادشاهزاده والا نژاد را بمرحمت خلعت خاصه
 و طوغ و نقاره و دو اسب با زین و ساز طلا و دو زنجیر نیکل نوازش
 فرمودند و از عمده‌های آن جیش مسعود نجابتخان را بعنایت خلعت

۱۹/۱۵۶۸/۱۶
 Behar

عابد بعمای خلعت و امپ و خنجر مرصع با علاقه سرارید و غازی
 بیجاپوری بمرحمت خلعت و نایل مفتخر و مباحی شدند و شمس
 الدین خویشکی باضافه هزار و پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزار و دو هزار سوار و حسن خان دکنی باضافه پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد سوار و ولی محلدار باضافه
 پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و میر احمد
 ولد ساداتخان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هشتصد سوار و محمد ابراهیم پسر نجاتخان باضافه هفتصدی سه صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و محمد منعم ولد میرزاخان
 باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار
 و میر صالح داماد شاه نواز خان باضافه پانصدی دو صد سوار
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و از اصل و اضافت سید نصیرالدین
 دکنی و سید الله عرب هر کدام بمنصب هزار و هشتصد سوار و
 و خداوند حبشی بمنصب هزار و چهار صد سوار و الا رتبه گردیدند
 و این گروه و بسیاری از بندهای دیگر خلعت نوازش پوشیدند و
 به برخی شمشیر و جمد هرو سپر عطا شد و از جمعی که تازه بدولت
 بندگی سرافراز شده بودند اسمعیل افغان بمنصب هزار و پانصدی
 سه صد سوار و سید زین العابدین بخاری بمنصب هزار و سه صد
 سوار و حکیم محمد اسدین شیرازی و میر محمد مهدی اردستانی
 که هر دو بسمت حداقت و مهارت در فن طب موسومند هر یک
 بمنصب هزار و مجموع بعنایت خلعت مر بلند گشتند و در
 هر روز یکروز مقام شده سیزدهم موبک ظفر طراز از ان سر منزل

باتفاق جنود آسمانی و تأیید عون عنایت ربانی از ماحت خطه فیض
 بنیاد اورنگ آباد بصوب برهانپور نهضت نمودند • • • نظم •
 زمانی که با فرخی یار بود • نظرها بطالع مزادار بود
 گران شد زبایش مرع رکاب • برآمد بچرخ بلند آفتاب
 و در موضع هرسول که مضرب خیام جاه و جلال و اولین منزل کعبه
 دولت و اقبال بود بفرخندگی و فیروززی نزول سعادت گزیده در
 همین روز مسعود بادشاهزاد کماکار بخت بیدار محمد معظم را بعطای
 خلعت خاص و طوغ و نقاره و دو اسب از طوبه خاصه با ساز طه و
 یک زنجیر نیل با ماده نیل نواخته رخصت معارفت باورنگ آباد
 فرمودند و خواجه منظور را که مورد انظار اعتماد بود بقعه داری
 دولت آباد معین ساخته خلعت و اسب و نیل مرحمت نمودند و
میر عسکری که ثانی الحال بکتاب عاقلخانگی نامور شد و در آن وقت
 بخدمت بخشیدگویی دوم قیام داشت بحراست حصار شهر و شاه
 بیگخان از کومکیان دکن بفوجداری بیرون اورنگ آباد مقرر گشته
 هر یک بعطای خلعت و نیل نوازش یافت و درینوقت جمعی کثیر
 از ملازمان عتبه سلطنت فیض اندوز نوال و مرحمت گشته نخل
 مراتب و مناصب بسیاری از فیض سحاب تربیت بادشاهانه نشو
 و نما پذیرفت از انجمله مرشد قلیخان که جوهر رشد و کاردانی و آثار
 ارادت و جانفشانی از سیماء احوالش ظاهر بود بتعویض خدمت
 جلیل القدر دیوانی از تغیر میر ضیاء الدین حسین و عطاء خلعت
 خاص و اضاغه منصب و دیگر مواهب خسروانه سرمایه افتخار
 اندوخت و میر ملک حسین بعنایت خلعت خاص و اسب و خواجه

قلعه داری

بانعام هزار روپيه مورد نوازش باد شاهانه گشت و مفتخر خان ولد اعظم خان
 مرحوم بخدمت مير بخشگيري و مرحمت خلعت خاص و باضافه
 هزارى هزار سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار سر بلند شد و
 مير ابو الحسن حاجب بليچاپور بعنايت خلعت و ماده فيل و انعام
 ده هزار روپيه مباحي گشته رخصت انصرا ياست و بسيارى از
 امرا و منصبداران بر حسب تفاوت مراتب باضافه مناصب و
 احراز عطايا و مواهب كامياب گشتند و جمعي كثير بمنصبهاي
 شايسته سرافرازي يافتند از انجمله سرافراز خان باضافه هزارى هزار
 سوار بمنصب پنج هزارى چهار هزار سوار و جادوراو باضافه
 هزارى پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو هزار و پانصد سوار
 و داماجي باضافه هزارى سيصد سوار بمنصب چهار هزارى هزار
 و سيصد سوار و رستم راو باضافه پانصدى دو صد سوار بمنصب
 دو هزار و پانصدى هزار دو صد سوار و فتح روهله باضافه پانصدى
 پانصد سوار بمنصب دو هزارى دو هزار سوار عبد الله بيگ
 سراي باضافه پانصدى پانصد سوار بمنصب دو هزارى هزار سوار
 و بيتوجى باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى هزار سوار و مير
 شمس الدين ولد مختار خان باضافه پانصدى دو صد سوار بمنصب
 دو هزارى هزار سوار و سدر زمان بارهه باضافه پانصدى دو صد
 سوار بمنصب دو هزارى ششصد سوار و ميرزا هوشدار ولد ملتفت
 خان باضافه پانصدى صد سوار بمنصب هزار و پانصدى هفتصد

سعادت باهتزاز آمد و بعد از طی دو مرحله میرزا سلطان مغوی
 بعهده خلعت خاصه و اسب باساز طلا و باضافه هزاری پانصد سوار
 بمنصب چهار هزاری در هزار سوار نوزش یافته باورنگ آباء
 مرخص گردید که در خدمت بادشاهزاده عالیقدر والا نژاد باشد
 و موکب جاه و جلال کوچ بر کوچ طی مراحل نبوده بیست و پنجم
 ماه مذکور موافق دهم اسفندار رایت منصور ظن درود به ساحت
 بلند برها پور انگند و عمارات دولت بنیان قلعه مبارکه آن از
فرزول اقبال پایت رفعت آسمان رسانید و بادشاهزاده عالیقدر
 والا تبار محمد سلطان که چنانچه مذکور شد پیشتر آمده بودند
 بانراک ملازمت قدسی انوار چهره تخت و دولت نورانی ساختند
 و نجیب بخشان و میر ضیاء الدین حسین و دیگر بندهائی که در
 رکاب بادشاهزاده ارجمند معین بودند و محمد ظاهر صوبه دار
خادیس با جمعیکه در برها پور بودند احراز سعادت زمین بوس
 نمودند و مدت یکماه موکب ظفر پذه آن بلند فیض اساس را
 از یمن اقامت مهبط انوار شرف و کرامت ساخته رزق انزای
 عرصه خادیس بود و در خلال آن فرخنده اوقات عیسی بیگ وکیل
 دربار که چنانچه سابقا رهنزده کلک حقایق نگار شده حضرت
 اعلی اورا باغواء بیشکوه یک چند محبوس ساخته بودند و آخر از قید
 رهایده به ملازمت والا رخصت نموده دولت زمین بوس دریافت
 و بعنائیت خلعت و اسب و منصب هزار و پانصدی در صد سوار
 بلند پایه گردید و چون امتعه و اموالش در دربار جهانمدار
 بسرکار بادشاهی ضبط شده خسارتهای مالی باورسیده بود

253 F/10
Saf

Dr. of
Kashmir

فرمان روائی و کشور متانی نهایت خلل پذیرفته بود بنفع
 نفیس متوجه گردیده کار دولت و سلطنت را از نو نظام و سرانجام
 بخشند و دعت تصرف و استقلال بیشکوه خسران مثال از مراتب
 ملک و مال کوتاه سازند و درین مدت که انتظار ورود خبر مسرت
 اثری از دربار جهانمدار مشعر بمژده حصول صحت و عافیت والد
 مپیر مقدار و تمکن آن حضرت بروساده اقتدار داشتند اخباری
 که اشعار بضد اینمعدنی مینمود متواتر می رسید و آثار آن که فساد
 مملکت و اختلال دولت بود یوما فیوما بظهور می پیوست و در خلال
 آن ایام همچنانکه مذکور شد عیسی بیگ از مستقر الخلافه اکبرآباد
 رسیده حقایق و اخبار دربار و مراتب تبه رائی و فتنه اندیشی
 بیشکوه و بی اختیار بی حضرت اعلی را در امور حکمرانی و جهانداري
 بنوعی که مشاهده کرده بود معروض داشت و نیز راجه جسونت
سنگه بدکیش باطل اندیش که چنانچه سبق ذکر یافته با لشکری
 گران و سپاهی انبوه باغوا و افساد بیشکوه ناقص خرد ادبار پڑوه
بارجین که حاکم نشین مالوه و قریب الجوار صوبه خاندیس است
 آمده بود چون طبع کج گرای آن بی بهره جوهر دولت بدین و آئین
 هفود و احیاء مراسم کفر و جحود مایل میدید و ازین جهت میل
 عظیم بسلطنت او داشت بذایر خوش آمد و رعایت جانب او مصدر
 اداهای بی ادبانه و حرکت ناهموار گشته بخيال محال و پندار دور
 از کار خود راسد راه موکب جاه و جلال می شمرد و از سطوت و مولت
 سپاه بهرام انتقام نیندیشده از بدرگی و فرومایه گوهری خبرگی
 و زیاده مری از حد میبرد لاجرم عزیمتی که پیش نهاد خاطر قدمی

سوار و تیرنیکچی به واسطه پانصدی در صد سوار بمنصب هزار پانصدی هزار سوار و قلعه دار خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و قاضی نظامی ^(۴) گرمروندی باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار و از اصل و اضافه سید عبد الرحمن بمنصب هزاری هزار سوار و محمد اسمعیل ولد نجات خان بمنصب هزاری پانصد سوار مشمول عاطفت گردیدند و از گروهی که بیادری بخت و رهبری دولت تازه مراغراز بندگی درگاه خلایق پناه شده بودند بیاس را بمنصب در هزاری هزار و در صد سوار و داداجی بمنصب در هزاری هزار سوار و دادکوجی بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و هر کدام بعنایت خلعت میباهی گشتند •

نهضت موکب منصور قرین دولت و فیروزی از بلده

مبارکه برهانپور بصوب مستقر الخلافة اکبر آباد

چون خدیو کشور اقبال بجهت استکشاف حال عرضداشتی برسم پرشش کوفت و اعتلال بخدمت حضرت اعلی ارسال داشته بودند مدت یکماه چنانچه گذارش یافت در بلده مبارکه برهانپور بانظار جواب توقف فرموده همواره ترصد داشتند که شاید عارضه آن حضرت بالکلیه زایل شده صحت کامل حاصل آید تا بنظم و نسق مهمات خلافت و جهانبانی که بسبب ضعف و آزار آن دستور العمل

مطرز است و قبل ازین مدتھا بخدمت جلیل القدر وزارت قیام نموده
 بخطاب وزیر خانی و مرحمت خلعت و فیل کامیاب عاطفت
 شد و مید شاه محمد بخطاب مرتضی خانی و فتح روهیله بخطاب
 خانی و میر شمس الدین ولد مختار خان مرحوم بخطاب پدر
 خویش و هریک بمرحمت علم و میرزا محمد مشهدی بخطاب
 اصالته خانی و عطاء طوغ و نقاره و ملتفت خان ولد اعظم خان مرحوم
 بعنایت نقاره و میر ملک حسین بخطاب بهادر خانی و میر ضیاء الدین
 حسین بخطاب همت خانی و مفتخر خان ولد اعظم خان بخطاب
 بهادر خانی و محمد ابراهیم ولد نیابت خان بخطاب شجاعت خانی
 و عبد الله بیگ سرای بخطاب عبد الله خانی و محمد بیگ میر
 آتش بخطاب ذو الفقار خانی و میر هوشدار ولد ملتفت خان
 بخطاب هوشدار خانی و محمد منعم ولد میرزا خان بخطاب منعم
 خانی و خواجه عابد بخطاب عابد خانی و میر معصوم ولد شاهنواز
 خان بخطاب معصوم خانی و عطاء علم و مظفر لودی بخطاب لودی
 خانی سرافراز گشته رایت امتیاز باوچ بلند نامی انرا خندن بالجملة
 شهنشاه دین پناه دو روز قرین دولت و کامکاری در باغ فرمانداری
 مقام کرده طراوت بخش گلشن حشمت و بخنداری بودند
 و بیست و هشتم در کمره کوچ فرموده نواحی سرای بنوله از نزول
 همایون پرتو سعادت گرفت و دو روز آنجا مقام شد دران منزل
 وزیر خان را که صوبه داری خاندیس بدستور سابق بار مغرض گشته
 بود بعنایت خلعت و امپ و فیل نواخته مرخص ساختند و احمد
 بیگ داماد خان مذکور بفرمانداری نواحی بلده برهانپور معین شد

۲۸۴
 سرای بنوله

میرزا محمد و میرزا

مآثر بود بتازگی تصمیم یافته این نهضت فیروزی اثر را در کیش
 حمیت ملطنت و فرمانروائی لازم و متحکم دانستند و روز مبارک
 شبه بیست و پنجم جمادی الآخرة موافق دوم فروردین که طنطنه
 اهتزاز موکب ربیع صیت خرمی و شادمانی در اطراف و اکناف
 جهان انداخت و شاه سبز اورنگ عالمگیر بهار با انواج ریاحین
 و عساکر ازهار رایت نهضت بجانب گلزار انراخت تا تختگاه چمن
 و دار الملک گلشن از شر غذای خار بد نهاد که باعث فساد باغ
 و بستان و ناخلف دودمان گلستان بود بپردازد و لشکر کثیر کیش
 دی را که بگام جرأت در راه موکب پر تجمل گل ایستاده خیرگی
 می نمود علف تیغ انتقام غازیان میاه نامیده سازد لواء توجه جهان
 کشا از بلده مبارکه برهانور بصوب مستقر الخلافه بر انراختند
 و برنافت جیوش غیبی و جفود آسمانی کوچ فرموده سمند همت
 بلند و یکران عزیمت آسمان پیوند بسوی مقصود سبک عنان
 ساختند *

• نظم •
 برای صواب و بعزم درمت • بآهنگ نهضت میان دست چست
 چو پا در رکاب سعادت نهاد • بر و خواد نه آسمان ان یکاد
 و باغ فرمانبازی که بیرن شهر بمسامت نیم کروه واقع شده فیض اندوز ✓
 نزول اقبال گردید و درین ایام بسیاری از بندهای اخلاص کیش
 عقیدت شعار مورد انظار تربیت و مرحمت شهنشا روزگار گشته
 بخطابه های مناسب و انزایش مناصب و عطاء نقاره و علم والا پایکی
 یافتند از انجمله محمد طاهر خراسانی صوبه دار خاندیس که کسوت
 اخلاص و ارادتش بطراز قدم عبودیت و منزلت قرب و محرمیت

نصب و شلیخ میر بشهر معاودت نمودند و او را از خانه خودش چهار
 کرده بقلعه رسانیدند و در حصار ارک آن حصن قوی امامس محبوس
 ساختند و روز دیگر مراجعت نموده بموکب نصرت قرین پیوستند
 بالجمله عساکر ظفر مؤثر از ماندوه هفت کوچ متواتر بکنار آب نریده
 رسید و درین ایام عیسی بیگ بخدمت بخشگیر دوم و عنایت
 خلعت و خطاب سزاوار خانی و بختیار خان بخطاب خواص خانی
 و خوشحال بیگ تاقشال بخطاب قلیچ خانی و محمد یوسف بخطاب شمشیر
 خانی و محمد ظاهر داروغه توپخانه دکن بخطاب صف شد خانی سرمایه
 مباحثات اندوختند و عبد الرحیم ولد هادی ددان و میر احمد ولد ساد اتخان
 و تاتار بیگ ولد اوزبک خان هریک بخطاب پدر خویش نامور
 شد و مصریخان افغان بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار سرافراز گشته در سلکت کومکیان
 برهانپور انتظام یافت و میر ابو الفضل معموری کامگار و غلام محمد
 افغان هریک از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار کامیاب
 گردید دهم ماه مذکور رایات منصور در گذر اکبر پور از آب نریده
 بدایاب عبور نموده آنروی آب فیض یاب نزول موکب ظفر مآب
 گشت و اصالخان و میریز مهمند هریک بمرحمت امپ مورد
 عاطفت شد یازدهم چهارنگیر پور مرکز دایره اقبال گردید درین روز
 محمد عاقل برلاس بخطاب تهور خانی و از اصل و اضافه بمنصب دو
 هزاری چهار صد سوار و قاضی نظامی کردزی^(۲) بخطاب مخلصخانی

۱۷/۱/۱۲
 ۱۷/۱/۱۲
 ۱۷/۱/۱۲

و بهیل افغان بخطاب پرداخانی سرافرازی یافت و تاتار بیگ ولد
 اوز بکخان بخطاب پدرش زامور گشت و درین ایام بخندیار خان باضافه
 پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و کرن
 کچهی از زمینداران مائوه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 ونعمت الله ولد حسام الدین خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 دوصد سوار سر بلندی یافتند و غیره رجب موضع ماند و مضرب خیام
 نصرت گشته روز دیگر آنجا مقام شد - از سوانج این هنگام آنکه چون
 شاهنواز خان صفوی بوسوسه خیالات باطل و اندیشای لاطایل از
 توفیق انقیاد و موافقت و معادت اتفاق و متابعت خدیو جهان
 محروم گشته باقتضای فساد رای و سوء تدبیر از همراهی موکب
 عالمگیر تعلل و امهال میوزید و در بلده برهانپور مانده بطایف
 التحیل در بر آمدن دفع الوقت مینمود و تخلف او از رفاقت عساکر
 جلال درین عزیمت فیروزی مآل منافی صلاح دولت و اقبال بود
 لاجرم شهنشاه دزبین دانش آئین که رای رزینش دقیقه یاب
 امور دولت و دین است نظر بر صلاح کار و مصلحت وقت نموده
 در منزل مذکور مهین گوهر خلافت تابان اختر برج سلطنت
 بادشاه زاده عالی تبار والا نژاد محمد سلطان را با عمد
 فدویان صایب تدبیر شیخ میر مقرر فرمودند که به برهانپور
 رفته آن خان خلاف اندیش را که بایستی در راه متابعت و رضا
 جوئی از همه بندهای عقیدت کیش در پیش می بود دستگیر
 نموده در قلعه بلد مذکور مقید دارند تا دیگر خلاف منشان را
 سرمایه عبرت و هدایت گردد بفرمان همایون بادشاهزاده گرامی

کرن کچهی

سجده

بمنصب دو هزارى چهار صد سوار و حسین بیگ بمنصب هزارى
چهار صد سوار مشمول مرحمت گردیدند و سید عبد الرحمن
بخطاب دلور خانى نامور شد و فتح خان و منعم خان و تهور
خان و وزیر خان و محمد ملاق و غیرت بیگ و کیمرى سنگه
ولد راو کرن بهورتیه و حمید الدین ولد ابو سعید نیره اعتماد الدوله
و چندی دیگر بمرحمت اسپ عنان توسن دولت گرفتند و جمعی
بعطاء خلعت قامت امتیاز انراختند و درجن مال زمیندار
چیت پور بانعام چهار هزار روپیه محمد قلی چيله بمرحمت جیفه
مرمع نوازش یافتند بیستم ظاهر دیبالپور مرکز ریات منصور
گردید درین منزل سید حسن نوجدار بکلانہ کہ بموجب حکم والا
ازانجا بموکب ظفر لوا رمیده بود شرف استلام مداف سنیہ دریافته
تشریف عنایت پوشید و درین ایام کار طلبخان بعطاء خلعت و
ماید خان و عبد الله خان سرایى و تهور خان و جادونرای و جسونت
راو و رستم راو هریک بمرحمت اسپ و سوسفنگه پروار مها سنگه
زمیندار کالی بهیت بمنصب هزارى پانصد سوار و گروهی دیگر
از نو سرافرازان دولت بقدگی بمناصب شایسته کامروای عواطف
بادشاهانه گردیدند بیست و یکم از دیبالپور کوچ شد و در اثناء راه
مراد بخش که از گجرات بموجب حکم لازم الامتثال احرام کعبه
جلال بسته بود رمیده بادراک درات ملازمت اکسیر خاصیت چهره
مراد برانروخت و مراسم کورنش و تسلیم بجای آورده سرمایہ
سعادت دارین اندوخت خدیو تطوفت پرور مهربان او را بجلال
عواطف و جزایل مکارم نواخته ازانجا بهمعنائی عون عنایت

نیره

سید حسن

(مستقیم)

نیره

رتبه امتیاز یافتند و جمعی از بندها بمرحمت امپ مباحی گشتند
و شیخ عبد القوی باضافه ششصدی پنجاه سوار بمنصب هزار
پانصدی صد سوار سر بلند گردید و دوازدهم بالای کتل ماند و از
فر نزول والا سرباوج سپهر رسانید و روز دیگر آنجا مقام شد درین منزل
بهادر خان که فرمان همایون بنابر مطلبی عقب مانده بود باسلام
عقبه اقبال چهره سعادت بر انروخت و باباجی بهونسله بمنصب
در هزار پانصدی هزار و پانصد سوار محمد شریف پولچی بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و هریک بعهاء خلعت سرافراز شده
کامیاب دولت بندگی گشتند و مید شیر زمان باره ب خطاب
مظفر خانی و حیات افغان ب خطاب زبردستخانی و از اصل و اضافه
بمنصب هزاری هشتصد سوار مقتدر و مباحی گردیدند و درجن
حال زمیندار چیت پور جبهه سالی سده سینه گشته بعنایت خلعت
وامپ واریمی مرصع سر بلندی یافت و پس از طی دو مرحله
دگر باره موکب فیروزی اعتصام یکروز مقام نمود و بسیاری از سعادت
پذیران خدمت و شرف اندوزان رکاب دولت مورد انتظار مراحم
بادشاهانه گردیدند و از انجمله نجابتخان باضافه هزاری دو هزار سوار
بمنصب والای هفت هزاری هفت هزار سوار و شجاعت خان
پسر خان مذکور بعنایت امپ و باضافه پانصدی سه صد سوار
بمنصب دو هزار سوار و بهادر خان باضافه هزاری پانصد سوار
بمنصب سه هزار سوار و پانصد سوار و مرشد قلیخان از اصل
و اضافه بمنصب سه هزار و هزار و پانصد سوار و مدیر مراد
مازندرانی ب خطاب غیرتخانی و باضافه پانصدی صد سوار

خدایو جهان که بواسطت مراسلات یاد فرموده بودند در هژده گروهی
کلچروده از سمتی که می آمد عنان بر تافت و از بالای کلچروده
گذشته در نواحی دیبالپور چنانچه گزارش یافت بموکب اقبال
پیوست و در ظلال حمایت و عاطفت این سایه ذوالجلال در آمد
القصة راجه جسونت سنگه بعد از سه چهار مقام در نواحی کلچروده
که انتظار خبر مراد بخش می بود شنید که او از راهی که می
آمد بسمت دیگر گشت و در صدد تغذیش سبب آن حرکت بود و
هنوز از عبور موکب مقصود از نریده خبر نداشت درین اثنا نوشته
راجه شیورام گور که در مایند بود مشتمل بر حقیقت گذشتن جمود
مسعود از نریده باو رسید و جمعی از نوکران بی شکوه که در قلعه
دهار بودند و بعد از قرب وصول عساکر فیروزی متأثر بنواحی قلعه
مذکور از بیم سطوت افواج قاهره قلعه را خالی کرده برآمده بودند
نیز باو ملحق شده اظهار این معنی نمودند راجه را از شنیدن اینخبر
رعب اثر دود حیرت بسر بر آمد و از نشاء باد غفلت و بیخبری
هشیار گشته از کلچروده براهی که آمده بود بی ذیل مقصود باز
گشت و از آنجا بعزم جنگ و آریزش گام جرات و قدم جسارت از
حد خویش نراتر نهاده یکمزل بسمت جنود اقبال پیش آمد و در
برابر دهرمات پور بغافلگی یک گروه معسکر ادبار گردید که سد راه
موکب نصرت پناه شده بالجمله این مظهر فضل و رحمت آلهی و مورد
تاییدات نامتناهی از آنجا که همواره همت قدسی شکوه مصروف
صلاح حال عباد و نهمت خیر پزوه مقصور برسد ابواب فتنه و فساد
امت و بمقتضای شمول رافت و عموم شفقت پیش نهاد نیت

ایزدی بموضع دهر مات پور که در هفت کروهی اوجین واقع *Sharmelly*
 است و راجه جسونت سنگه با قاسمخان و تمام لشکریهای بادشاهی
 بعزم مقابله موكب منصور بفاصله يك كروه در برابر آن نزول نموده
 بود شرف قدوم بخشیدند و برگذار ناله چور نراینه تبه بارگاه حشمت
 و جاء بارج نصرت و فیروزی افراشته شد - اکنون کلک حقایق ارقام
 بحکم اقتضاء مقام بگذارش مجمعی از حال راجه جسونت سنگه
گرائیده جبین صفحه پیرا میگردد که راجه مذکور بعد از آمدن بمالوه
 و اقامت در اوجین چون از پیشگاه خلافت به تنبیه و نادیب
مراد بخش مامور گشته بود وقتی که خبر بر آمدن او از گجرات بصوب
مالوه شنید با قاسمخان و سایر جنود بادشاهی از اوجین بقصد
محاربه و قتال براه بانس برله روانه گشته بسر راه او رفت و بسه *Banshah*
کروهی کاچروده که از انجا میدان او و مراد بخش هزده کروه فاصله *Kachrode*
بود رسیده توقف گزید و جاسوسان فرستاد که بر کیفیت حال
مراد بخش و حقیقت عزیمتش آگهی یافته خبر محقق بار
رسانند از انجا که شهنشاه عالمگیر از کمال دانائی و مذانت تدبیر ✓
بنوعی ضبط گذرهای آب نبرده و حفظ طرق و شوارع فرموده بودند
که اخبار صوبه دکن و خاندیس بار نمیرسید خبر نهضت رایت
فتج آیت از بلده مبارک برهانپور بصوب مالوه نداشت و بجمعیت
خاطر کمر بکفایت مهم مراد بخش بسته همت بر حرب و
بیکارش میگماشت و چون مراد بخش از آمدن او با لشکریهای
بادشاهی که تاب مقاومت آن نه در خور طاقت و توان و اندازه
مکنت و امتداد خود نه میدید آگاه شد بموجب هدایت و ارشاد

گیش حمیت بادشاهانه فرض و ضرور بود بترتیب لوازم رزم و پیکار و تمهید مقدمات نبرد و کارزار پرداخته تقسیم اموال نصرت مآل و تعیین صفوف حرب و قتال نمودند و آن روز و آن شب رعایت مراتب حزم و احتیاط که مناط مبارزت و سپاهگری و اساس سرداری و سروری است بجای آورده تدبیر جنگ و توزک چپاه فرمودند •

ذکر محاربه عساکر جلال با راجه جسونت

سنگه بد سکاال و طغر یاقنن بر جنود کفر

و ضلال بعون عنایت داور بیمهال

چون سابقه عنایت ایزدی بدرقه موکب دولت بخت بلندی گشته لوای توجه والا و رایت عزیمت کشور کشایش بصوب عالی مقصدی برافرازد و جیوش توفیق و جنود اقبال رفیق طریق امانی و آمال سعادت مندی سازد که در سلوک مسلک حشمت و کامکاری هرکجا خاری بر سر راه دولتش آید دست حمایت بخت کار ساز راه اورا ازان بپردازد و در طی مراحل سعادت و بختیاری هر تیره روزگاری که سد راه عزیمتش گردد زور بازوی طالع دشمن گداز زودش از پا در اندازد و از غبار فساد که باد نخوت اعداء بد نهاد انگیزد گرد فتوری بدامن دولتش ننشیند و از صرصر عنادی که از هوای پندار مخالفان شقاوت بنیاد خیزد نهال جاه و حشمتش گزند نبیند و هر خیل ضلالی که بآهنگ خلافتش رایت جسارت در میدان کین برافرازد خدایان و نکال دو اسبه باستقبالش تازد و هر حزب ادباری که چهره دلیری به پیکارش برافروزد بیگ

علیا آن بود که گرد پیکار انگلیخته نگردد و خون مسلمانان در میانه ریخته نشود پنج شش روز قبل از وصول بدهرمات پور کب رای را که از برهمنان فهمیده بود نزد آن جهالت کیش فرستاده او را بنصایح ارجمند صلاح انگیز منع ارتکاب جسارت و ستیز نموده بودند و پیغام فرموده که چون مارا اراده جنگ نیست و عزم ملازمت حضرت اعلیٰ پیش نهاد خاطر والا ست اگر او را بخت و دولت رهبری نماید بعز ملازمت همایون مستسعد گشته تقبیل رکاب اقبال را مایه افتخار و شرف روزگار خود سازد یا از سر راه موکب ظفر پناه بر خاسته بچوده پور که وطن اوست برود والا پایمال جنود دشمن مال گشته جز خسران و نکال حاصلی نخواهد داشت از آنرو که آنجاهل مغرور را کج دماغ ظلمت اندود درد غفلت و غرور و پدشگاه ضمیر خالی از پرتو دانش و شعور بود بیرون مضمون ابی و استکبر و کَانَ مِنَ الْکَافِرِینَ از قبول این پیام صلاح آئین و کلام هدایت قرین شیطان صفت سر باز زد و بکثرت اعوان و انصار و جمعیت راجپوتان متهور جلالت آذار که دران حزب ضلالت و خیل ادبار فراهم آمده بودند باد نخوت در سر افکنده آماده جنگ و پیکار شد و کب رای را باز فرستاده اظهار مخالفت و عصیان نمود و چون درینوقت نزدیک رسیده چنانچه گزارش یافت در برابر دهرمات پور که مضرب خیم فیروزی بود نزول نموده بود خدیو مرید منصور در منزل مذکور که جهالت و جسارت آن تبه رای مغرور بیقین پیوست و موکب ظفر اثر بیرون فحوائد اعدا من اندر در صف آرائی و نبرد آزمای با آن جیش خذلان معذور و تنبیه و تادیب آن خیل عدوان در

آمده و آتش قهر خسروانه زبانه زده تنبیه و گوشمال آن باطل سگال
 در کیش مردی و حمیت و آئین فرمان روائی و سلطنت واجب
 دانستند و روز مبارک جمعه بیست و دوم رجب سنه هزار و شصت
 و هشت هجری مطابق هفتم اردی بهشت هنگام صبح که شاه چرخ
 اورنگ عالمگیر مهر در عرصه چارم سپهر تیغ ظلمت سوز بقصد انتقام
 هندوی تیره روز شب از نیام کین کشیده لشکر کافر کیش ظلام را
 انهزام داد و اعلام سیه فام جنود لیل از پرتو ماهچه رایت انوار
 سلطان فهار رو بحجاب توارى نهاد خدیو موفق و منصور پاک
 اعتقاد بقصد مدافعه آن جیش کفر و عناد که فی الحقیقت غزا و
 جهاد بود بتسویه صفوف جدال و آرایش انواع اقبال و آراستن
 فیلان کوه پیکر خصم اگن و پیش بردن توخانه دشمن سوز صف
 شکن فرمان داده و دل برعون عنایت ایند نصرت بخش نهاده حکم
 نواختن کوس جنگ و انراختن لواهی رزم که زهره گداز بیدلان عرصه
 نبرد و غیرت افزای مردان مرد است فرمودند و مانند مهر تابان که
 بر بلند آسمان براید سوار فیلمی کوه پیکر فلک توان شده بتوزکی
 شایسته و آئینی خجسته با جنود نصرت و تایید آلهی و سطوت و
 صلابت شهنشاهی متوجه دفع و استیصال آن فرقه ضلال و مستحقان
 عذاب و نکال گشته رح بعرصه کارزار آوردند و هراول نصرت اثر را که
 مقدمه الجیش فتح و ظفر بود برایت اقتدار بادشاهزاده والا نزه
 عالی تبار محمد سلطان و نجاتخان استوار کرده شیاعت خان
خلف خان مذکور رسید مظفر خان باره و احمد خوبشکی و لودیخان
 و پردخان و کمال لودی و سید نصیر الدین دکنی و جمال بیجاپوری

22 Rajab
 1068
 1949

لطمه مر پنجه قهر و سطوتش رنگ جرأت از رخسار همت در بازو
 آری فوج ظلمت تیره روز با همه سیاهی لشکر در راه موکب
 عالمگیر مهرانور سفید نتواند شد و سپاه نکبت شعار غبار با آن
 ازدحام و کثرت حشر در رهگذر باد صرصر جز پریشانی طرفی
 نتواند بست جائی که شهباز همت بلند قصد پرواز کند اگر زاغ
 مستمند در هوای دعوی پرواز نماید بی شک شکار شاهین قضاست
 و گاهی که شیر دلیر بقصد نخچیر برخیزد اگر روباه حقیر با او
 ستیزد لا محاله خونش هبا برگزیده آلهی را از کج اندیشی و
 بدخواهی مشتکی نفاق منش خلاف آئین چه زیان و دست پرورد
 لطف نامتناهی را از شر انگیزی و کینه توزی جمعی محال طلب
 کوتاه بین کدام نقصان *
 * نظم *

کسی را که اقبال رهبر بود * اگر سد راهش سکندر بود
 بغیر روز مندی کشاید رهش * شود عرصه بخت جولانگش
 چو تایید حق یاور کس بود * بدانندیش او کمتر از خس بود
 هر آنرا که اقبال خصم افکن است * چه باک ارجهانش همه دشمن است
 موید صدق این معنی کیفیت حال شهنشاه موید پاک دین است
 در محاربه راجه جسونت منگه ضلالت آئین و صورت جسارت و بی
 ادبی آن نابکار بی دین و هزیمت یافتن از جنود نصرت قرین
 تبیین این مقال آنکه چون آن جاهل بدکیش بنصایح ارجمند
 بادشاهی که کتابه پیش طاق دانش و آگاهی بود متنبه نشد و از
 تبه رانی و کوتاه اندیشی بصلاح کار پی نبرده با جنود ابدار قدم
 جرأت از حد خویش پیش گذاشت عرق غیرت شهنشاهانه بحرکت

خویشگی و کيسرى سنگه بهورتیه و رگه‌ناتهه سنگه راته‌ور و مسعود
 منگلی و مید منصور و بادل بختیار و سیف بلیجاپوری و گروهی
 دیگر از دل‌آوران جلالت آئین در جانب یمین موکب نصرت قرین
 طرح نمودند و صف شکخان را با جمعی از اهل توپخانه و خواصخان
 و مکندر روهیلہ و برخی از امراء دکنی مثل جادو زای و رستم راد
 و دولت‌مند خان و داماجی و باباجی و بیتوجی و یسونب راد طرح
 دست چپ فرمودند و قراولی جنود ظفر پناه بعد از تردد و کار
 طلبی خواجہ عابد اللہ و قزلباشخان و عبد اللہ خان مرای و دوست
 بیگ برادر او و محمد شریف تولکچی و رعند انداز بیگ و جمعی
 دیگر از مردان کار و زمره قراولان و عمله شکار مقرر گشت و ماهیچه
 زایت نصرت نشان خورشید شان از اوج قول طلوع نموده گیتی خدیو
 عالمگیر با فرآسمانی و تایید ازلی مانند جوهر شجاعت و پردایی در
 قلب لشکر جای گرفتند و جمعی از بندهای خاص و دل‌آوران ثابت
 قدم در سمت اخلاص مثل اصالتخان و مخلص خان و تہور خان و قلیچ خان و
 جوهر خان و هنر خان و ذوالقدر خان و بیگ محمد خویشگی و
 غیرتخان و سزوار خان و میر ابراهیم قوربیگی و بہکونت ہنگہ ولد
 راو ستر مال ہادہ و سو بہکرن بندیلہ و آلہ یار بیگ میر توزک
 در رکاب نصرت مآب کامیاب سعادت گشتند * * * نظم * *

بیدارامت شاه توکل شعار * سپاہ ظفر را یمین و یسار
 سپاہی ثبات و تحمل همه * همه تن دل و دل توکل همه

و الهام الله و عبد الباری انصاری و میر ابو الفضل معموری و قادر داد انصاری و جمعی دیگر از مبارزان و ابطال و دلیران عرصه قتال با ایشان معین ساختند و ذوالفقار خان که از قدیمی بندهای جانسپار بود با برخی از اهل توپخانه و بهادر خان باها دیداد خان و سید دلاور خان و زبر دستخان و ساداتخان و حمید کاکر و دیگر مجاهدان شهادت پرور بهراولی بادشاهزاده و آلاتبار لواء مبارزت باوچ دلاوری برافراختند و اهتمام توپخانه بعهده شجاعت و کار دانی و کوشش و جانفشانی مرشد قلیخان که از بندهای راسخ العقیده فدوی بود مقرر گردید و مراد بخش را با سپاه و حشم او در برانغار موکب نصرت شعار بازداشتند و سرداری جوانانغار فیروزی آثار نامزد قره باصره دولت غرقه ناصیه حشمت بادشاهزاده و الا گهر سعادت توام محمد اعظم نموده ملتفت خان و همت خان و کار طلبخان و سپهدار خان و راجه اندر من دهنده و هوشدار خان و مختار خان و میر بهادر دل برادر خان مذکور و مدعمنان و شیخ عبد العزیز و سید یوسف و اسمعیل نیازی و یعقوب دلاور و اوز بکخان و نعمت الله ولد حسام الدین خان و سید حسن و کرن کجی و راجه سارنگدهر و غیرت بیگ و ممیز مهمند و جمعی دیگر از جنود قاهره درانطرف بمبارزت و کند اوری گماشتند و سرداری التمش بشهادت و صراحت پناه مرتضی خان تفویض یافته سید بهار و حمید الدین ولد ابوسعید نبیره اعتماد الدوله و ملازمان چوکی خاص با او معین شدند و زبده فدویان اخلاص منش شیخ میرزا که جرهر شمشیرش بگوهر تدبیر آراستگی داشت باسید میر برادر او و عبد الرحمن و غازی بیجاپوری و فتح خان روئیله و اسمعیل

اورا بملازمت اشرف آوردند واستعفاء جرایمش نمایند چون التماس آن
 کج اندیش تیره رای ناشی از مکر و تزویر و مبني بر دفع الوقت
 و تاخیر بود و پرتو صدق و فروغ راستی نداشت اثری ازان ظاهر نشده
 جوابی نفرستاد و آماده جنگ و فساد و مہیای نبرد گشته بدشت کفر
 و ضلالت لوایج جرأت و جهالت بر افراخت و بترتیب لشکر و صف
 آرائی انواع نکبت اثر خویش پرداخته قاسمخان را سردار هراول
 ساخت و جمعی از راجپوتان عمده نامی جلالت شعار مثل مکند
 سنگه هاده و راجه سبجان سنگه بیدیله و امر سنگه چندراوت و رتن
 راتهور و ارجن کور و دیال داس جهالا و موهن سنگه هاده و دیگر اء اعظم
 راجپوتان و خوشحال بیگ کاشغری و سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم
 و دیگر بندگان معتبر بادشاهی و مردم کار طلب سپاهی دران نو ج تعیین
 کرد و بهادر بیگ بخشی آن لشکر را که ناروغه توپخانه هم بود با تمام
 توپخانه بادشاهی و جانی بیگ خویش قاسمخان و جمعی دیگر
 در پیش صف لشکر باز داشت و مخلص خان و محمد بیگ و
 یادگار بیگ را که از سپاهیان نامری توران بودند بقراولی گماشت
 و مہیس داس گور و گوردھن راتهور را با فوجی از مردم کر دیده و
 راجپوتان جلالت منش در التمش مقرر نمود و خود با راجپوتان
 تهور کیش خویش که از دوهزار سوار بپش بودند و بعضی دیگر از راجپوتان
 عمده بادشاهی مثل بهیم ولد راجه بیتھلداس کور و امثال آن در قول
 قرار گرفته راجه رایسنگه سید سودیه را با جمیع راجپوتان قوم او
 در میمنه قول و افتخار خان را با سید شیرخان باره و سید سالار و
 یادگار مسعود و محمد مقیم ولد شاه بیگ خان و گروهی دیگر

بالجمله چون راجه جسونت سنکه خبر اهتزاز موکب جلال بعزم
محاربه و قتال شدید صدمه سطوت و صلابت و نهیب قهر و مهابت
شهنشاه توفیق سپاه تزلزل در بناء صبر و ثباتش انگنده دل ضلالت
منزلش از تاثیر جلالت شان و صولت اقبال خدایگان جهان مغلوب
لشکر رعب و هراس و دستخوش جنود خوف و اضطراب شده
خواست که دفع الوقتی کند و آن روز بدستکاری ریو و رنگ باعث
تعویق جنگ گشته کار خود را چاره درست اندیشد و نقش حيله
و تزویری بر آب زند غافل ازین معنی که • • • بیت •

چو آهنگ صیدی کند شاهباز • نکردد پدم لایه معوه باز
و باین خیال خام و اندیشه نا تمام وکیل خود را بخدمت همایون
فرستاده اظهار عجز و بندگی و ندامت و هرافکندگی کرد و بزبان
مسکنت و انکسار پیغام نمود که مرا داعیه رزم و پیکار
نیست و یارای جرأت و جسارت با موکب نصرت شعار نه بلکه
اراده ملازمت دارم و جز بندگی و اخلاص طریقی نمی سپارم
اگر خدیو جهان بمقتضای فضل و کرم برین بنده بخشوده نسخ
عزیمت نبرد نمایند آمده تقبیل بساط عبودیت را سرمایه دولت
میشمارم از آنجا که ضمیر منیر شهنشاه عالمگیر پیوسته از صور الهام
نقش پذیر است بمکنون خاطر از متفطن گشته جواب فرمودند
که چون بفرخی و فیروز مندی سوار شده ایم توقف و درنگ معنی
ندارد اگر گفتار او بصدق و راستی مقرون و خالی از شایبه حيله
و افسوسهست از لشکر جدا شده تنها پیش نجا پتخان بیاید که خان
مذکور او را بخدمت بادشاه زاده عالی تبار محمد سلطان برد و ایشان

فوجی در خور کثرت و هجوم مخالفان نداشتند دست اعتصام بحبل المتین اقبال بیزوال خدیو جهان زده و پای ثبات و قرار در عرصه کارزار استوار داشته از جا نرفتند و بعد از گیر و دار بسیار و سعی و تلاش بدشمار که منتهای مرتبه سپاهیدگری و جانفشانی بود مرشد قلیخان مردانه وار نقد جان نثار نموده بگلگونۀ شهادت چهره سعادت بر افروخت و باحراز نیک نامی جاوید سرمایه حیات ابدی اندوخت و ذوالفقار خان باآئین دلوران ناموس جوی هندوستان که چون کار جنگ تنگ شود از اسبان پیاده شده دل بر هلاک می نهند و اکثر اوقات بحسن ثبات قدم و رموخ عزیمت عظیم را هزیمت میدهند از اسب فرود آمده با معدودی پای همت و جلاوت بقصد نیل سرخروئی و شهادت در میدان و غا انشرد و داد شجاعت و دایری داده دران آزمونگاه جوهر مردانگی گوی ثبات و استقلال از اقران و امثال برد اگرچه گل زخمی از شاخسار مردی چبد لیکن ببرکت توجهات والای حضرت شاهنشاهی و میامن حسن اعتقاد و نیکو خواهی از آسیب هلاک ایمن ماند راجپوتان بد گهر جهالت پرور از وقوع این حال خیره تر شده و از توپخانه همابون گذشته بهمان هیئت اجتماعی بر هراول موکب منصور تاختند و جمعی دیگر از هراول آنخیل ضلالت مفش و جوقی از لشکر قول و التمش نیز بکومک و امداد آن تیره یختان بد نهاد حمله آورده جنگی عظیم در پیوست بادشاهزاده والا تبار و

از منصبداران را در میسر جای داد و مالوجی و پرموجی و راجه
دیبی سنگه بدیل را بمحاضرت اردو که نزدیک بجنگ گاه بود گذاشت
و بعد از تسویه صفون بعزم رزم آهنگ جنگ از معسکر خود
سوار شده با آن لشکر گران و سپاه بی شمار متوجه عرصه ستیز و پیکار
گردید القصه پنج شش گهری از روز گذشته تلاقی فتنین اتفاق افتاد
نخست از طرفین بانداختن بان و توپ و تفنگ که آتش افروز
رزم و مقدمه جنگ است هنگامه حرب و جدال تیز شده رفته رفته
نیران قتال اشتعال یافت و کار کشش و کوشش بالا گرفت * نظم *
بلا آتش فتنه را کرد تیز * تو گفتی پدیدار شد رسته
چنان تیغ کین را شد آتش بلند * که جستی ز جا جوهرش چون سپند
عساکر اقبال بتوزک تمام و ترتیب شایسته صف بسته و یسال
آراسته چنانچه قانون رزم آزمائی و آئین سپه آرائی ست آهسته آهسته
پیش می آمدند و بضرب تیر و بندوق و بان رخنه در بلاء مر
مخالقان می افکندند درین اثنا از هراول آن موب ادبار جمعی
کثیر از راجپوتان متهور جلالت خو * نظم *

همه سرکش و جاهل و جنگ جو * چو شمشیر آهن دل و سخت رو
ببحر و غا جملگی هم قدم * همه بسته چون موج دامن بهم
مثل مکند سنگه هاده و زتن راتهور و دیال داس جهالا و ارجن گور
و دیگر عمدها و رؤسای آن قوم بی باک ضلالت کیش با تمام اتباع
و سپاه خویش رایت جهل و تهور افراشته و دست تعلق از جان
برداشته بیکبارگی جلو انداختند و نخست بتوبخانه همایون رسیده
بجنگ و ستیز پرداختند مرشد قلیخان و ذوالفقار خان با آنکه

رسانید و در همین اثنا شهنشاه عالمگیر ظفرلوا که سوار فیل کوه
 شکوه بودند و مشاهدۀ سعی و جلاوت و نظارۀ تلاش و کوشش هر دو
 گروه میفرمودند چون دیدند که اعداء جهالت کیش را بت جرأت
 واستیلا افراشته و صدمۀ تیغ قهر و ناوک بلا بجان برداشته خیرۀ روئی
 و چیره دستی میکنند عرق شجاعت خسروی حرکت نموده و جوهر
 بسالت ذاتی را کار فرموده با ملازمان ركب نصرت قرین بکوسک
 مبارزان جهاد آئین متوجه گردیدند و بهادران جانشینان و دلیران
 عرصۀ کارزار را که با دشمنان نابکار گرم گیر و دار بودند بیمن اعانت
 و امداد و نیروی اقبال خدا داد قوت بخشیده چنان نزدیک رسیدند
 که قول همایون بهراول پیوست * بیت *

بجائی که او رخس کین رانده بود * تهور چو گرد از قفا مانده بود
 از آثار شوکت و شکوه بادشاهی که پرتو انوار عظمت و جلال
 آلهی ست اعداء بد عافیت را پشت همت شکسته بازوی جرأت
 بسستی گرائید و جنود مسعود را این حمله رسته اند و حرکت بهادرانه
 ازان جوهر تیغ عالمگیری مایۀ دلوری و دلیری گردید غازیان لشکر
 منصور مانند خیل نور که نا مپا ظلمت ستیز و بسان شعلۀ برق
 که در سیاهی آویزد با گروه مخالف و افتراقۀ ضلال بکوشش و قتال
 در آویخته بضرر شمشیر و طعن سنان آن جهالت کیشان را مانند
 بنات الغش متفرق و پریشان ساختند و خورشید سان بتیغ عدو
 سوز بسیاری از هندوان بد اختر تیره روز را چون سایه بر خاک
 هلاک انداختند * نظم *

ز بس راجپوتان به پیکار و جنگ * گذشتند از جان بناموس و ننگ

نجابنخان و سایر بهادران هراول موکب گردون شکوه مانند کوه
 بسیلاب حمله آن گروه از جانفرته پای قرار در میدان مبارزت استوار
 ساختند و بذیروی بازوی همت و شهامت بمدانعه و مقابلۀ آن
 متهوران ضلالت آئین پرداختند اگرچه جنود غنیم خسران مآب
 در کثرت و انبوهی یاد از تراکم افواج محاب میداد لیکن تیغ آتش بار
 مجاهدان ظفر شعار کار برق خاطف مینمود و هر چند نخل ثبات
 و نهال استقلال اعداء در زمین کین ریشه محکم داشت اما باد
 حمله مبارزان فیروزی اعلام قایم مقام ریاح عاصف بود ناوک جان
 ستان دلیران عرصه هیچجا چون تیر قضا بلیخطا از شست می جست
 و گرز گران سبکستان میدان و غا از خود کاسه بر سر اعدا می شکست
 از بمس عقاب تیز پر تیر از خانه کمان در پرواز بود شیر فلک روی هوا
 نیدستان می پنداشت و بسکه زمین از خون معاندین رنگین
 مینمود و هم غلط بدن از روی اشتباه عرصه رزمگاه را ساحت لاله
 ستان می انگاشت * * نظم *

شدی تیر چون سوی هندو روان * همه صندل جبهه کردی نشان
 ز بمس بهر دین تیغ در کار بود * زدی بر همان جاکه زنا بود
 و چون غنیم لثیم بهجوم تمام و جلالت عظیم با جنود اقبال در آویخته
 گرم ستیز و خونریز بود شیخ میر با سابر داوران طرح دست راحت
 بوقت حمله آور گشته خود را بر کمرگاه آن خیل ادبار زد و مرتضی
 خان نیز با دلیران التمش در رسیده مصدر ترددات نمایان گشت
 و همچنین صف شکنخان با بهادران طرح دست چپ رخس
 شجاعت انگلیخته بر مخالفان حمله کرد و کوششهای مردانه به تقدیم

و امرسنگه چندراوت از هراول غنیم لئیم با خیل و حشم و طبیل و علم در اثناء نبرد و پیکار از معرکه کارزار رو تافتند و پپای مردی فرار رخت هستی از آنعرصه فتنه بار بدر برده بجانب اوطان خود شتافتند و مراد بخش که در برانغار موکب ظفر پیرا صف آرا بود از جانب یمین بر بنگاه اعدا که در عقب آن جیش هزمت گرا بود ریخته بغارت و تاراج پرداخت و باین حرکت بی موقع آن گروه متهور جاهل را لختی مضطرب و متزلزل ساخت و از جوقی که حراست اردوی غنیم بآنها متعلق بود مالوجی و پرسوجی تاب مقاومت نیاورده رخ از جنگ و ستیز و رو از شمشیر تیز بر تافته آهنگ گریز کردند و دیبی سنگه که عقل در سمت و تدبیر دور اندیش داشت از راه انقیاد در آمده پدش مراد بخش رفت و او را شفیع عفو جرابم و وسیله صفح مآثم خویش ساخته با او همراه شد و چون عبور لشکر مراد بخش درین حرکت از دست چپ راجه جسونت سنگه بود و از نزدیک قول آن مرخیل فتنه گذشت سپاه او را فی الجملة آویزیشی با اعداء جسارت منش روی داد افتخار خان و چنددی دیگر که در سمت یسار آن حرب ادبار بودند بمقابله و مدافعه پرداختند و بترکتاز جرأت هیجا دو اسبه بجانب عدم تاختند و راجه جسونت سنگه از ملاحظه اینحال و مشاهده نیروی اقبال بی زوال بر خلاف داب راجه‌های بزرگ تبار و راجپوتان تهور کیش نهامت آثار ننگ فرار بر خود پسندیده و نیل عار بر چهره روزگار

فتاد آنقدر کشته در کارزار • که شد بسته راه گریز سوار
 ز تیغ جهاد آتشی بر فروخت • کزان هندوی جنگجو زنده سوخت
 دران میدان کین چندان خون کفاری دین ریخته شد که تا ابد
 سبزه از خاک آن زمین لاله گون روید و آنقدر پشته از کشته آماده
 گشت که زاغ و زغن آن وادی تا قیامت طعمه بجوید از بوس مخالفان
 تیره سر انجام را سر از تن جدا کرد دم تیغ انتقام کندی آغاز نهاد
 و بس که پیغام فنا بگوش جان اعدا رسانید زبان تیز خنجر از
 کار افتاد •
 • نظم •

دران کینه خواهی ز بوس طعن و ضرب • ز کار خود افتاد آلات حرب
 چو تیر شکسته کمان شد ز دست • زره پاره شد چون گریبان مست
 حاصل که بهادران فیروزمند با آن گروه شقاوت پیوند چنان گیروداری
 کردند و کارزاری نمودند که ترک خون آشام بهرام را از نظاره آن
 قهر و صولت تیغ مطوت در نیام خجالت ماند و هندوی تند خوی
 زحل را از مشاهده آن دلیری و کندی و دود حیرت بسر بر آمد
 و درین رختخیز بلا و ستیز مرد آزما مکند سنگه هاده و سجان سنگه
 سیسودیه و رتن سنگه راتهور و ارجن گور و دیالنداس جهالا و موهن سنگه
 هاده که از سرداران معتبر و عمدها و اعیان آن لشکر بودند بتیغ
 آبدار آتش بار مجاهدان ظفر شعار مردانه وار سر در جیب عدم
 کشیدند و جمعی کذیر و فرقه انبوه از نام آوران آن گروه باطل پزوه
 همراهی آن سالکان مسالک فنا گزیدند و از غلبه شکوه و صلابت
 موکب گیتی کشا و مشاهده آن فر عظمت و جلال شهنشاه ظفر لوا
 راجه رایسنگه سیسودیه از قول مخالف و راجه مچان سنگه بدذبله

دار و ادوات رزم و پیکار همراه داشتند بذیروی زیردستی و خصم انگیزی طالع والای خدیو زمان این چنین شکست فاحشی خورده سزای جسارت و بی ادبی و پاداش جهالت و محال طلبی خویش یافتند چنانچه بغیر از زخمیانی که پپای مردی فرار نیمجانی از عرصه کارزار بدر بردند و جمعی از آنها نیز در بوابی خدلان و خواری از آسیب زخمهای کاری جان بجان آفرین سپردند قریب شش هزار کس از مقتولان آن مخدولان و کشتگان آن بخت برگشتگان باشاره والا بشمار و تعداد در آمده *

بگیتی ست تا رسم فتح و شکست * چنین فتح کس را نداد ست دست نه چشم زره این چنین فتح دید * نه گوش سپرد در مصافی شنید و از آنجا که خلقت قدسی سرشت این برگزیده الهی منبع گوهر مروت و معدن جوهر فتوت ست تعاقب لشکر گریخته که آب روی مردی بر خاک بی ناموسی ریخته بودند تجویز فکده بهادران نصرت لوا را که از رسم تگامشی که شیوه عاجز کشی ست منع فرمودند و نیز بمقتضای کمال دین پروری و مسلمانی که سر رشته جبلت همایون ست حکم عالم مطاع بنغاز پیوست که دران معرکه و غا هرکرا مسلمان یابند بجان امان داده دست از خون او بدارند و از آرد و بنگاه غنیم متعرض عرض و ناموس مسلمین نگردند و بدمن اقبال سمرمدی و مدد حفظ و حمایت ایزدی که در جمیع معارک و میادین شامل حال هوا خواهان دولت ابد قرین است درین آویزش و کارزار که نظیر کارنامه رستم و اسفندیار بود چندین امراء نامی از راجپوتان و مسلمان بتیغ قهر و انتقام مجاهدان

خود کشیده با معدودی از راجپوتان زخمی نیم کشته که بقیه
 السیف عساکر نصرت بودند راه وطن پیش گرفت * بیت *
 چنان بیمناک و هراسان گریخت * که زنار را از گرانی کسبخت
 و قاسمخان و سایر لشکر پادشاهی که دران رستخیز بلا هدف بارک
 قضا نگشته بودند بکام بکامی راه فرار سپردند و بر آردن نقد حیات
 ازان مهلکه غنیمت شمردند و همای همایون فال فتح و ظفر از اوج
 لطف و عنایت آلهی بر پرچم رایت منصور سایه گستر شده شاهد
 نصرت و فیروزی در آئینه تیغ مجاهدان موکب جلال جمال نمود
 و گلهای خرمی و شادمانی در سرا بستن آمال و آمانی هوا خواهان
 شگفتن آغاز کرد و مجموع توپخانه و خزانه و فیلان غنیم بقید ضبط
 و تصرف اولیاء دولت فیروزی لوا در آمده همه اموال و سامان و اردو
 و بنگاه مخالفان تاراج لشکر ظفر اثر شد * * نظم *
 دلیران چو فارغ ز همتا شدند * بناراج بنگاه اعدا شدند
 ز دشمن کسی بخت اکر یار داشت * همین سر بر برد و سامان گذاشت
 بدست اندر آمد بسی باد پا * ز خون جمله رست و پا در حنا
 به بند آمد از هر طرف فیل مست * چرمستی که افتد عسس را بدست
 بالجمله بنیم اشاره آبروی شمشیر و یک حمله اقبال عالمگیر شهنشا
 جهان این قسم فتح نمایانی که طراز فتوحات آسمانی و عنوان
 نامهای پاستانی تواند بود نصیب احباء این سلطنت جاویدانی
 گردید و ازینگونه لشکری گران و جیشی پیکران که اعظم راجهای
 هندوستان و سرداران عمده جلالت نشان دران فراهم آمده بودند و توپخانه
 عظیم با ساز و سامان و فیلان فلک شکوه کوه توان و سایر اسباب گیر و

ملازمت اکسیر خاصیت فایز گردانید و حضرت شاهنشاهی تمام روز آنجا بسر برده بعد از نماز مغرب که خبر رسیدن اردوی معالی و افراخته شدن دولخانه والا بعرض اشرف رسید قرین سعادت با عساکر ظفر متأثر سوار شده بمعسکر گردون شکوه که بمسافت یک کوره در همان نواحی واقع شده بود شرف نزول ارزانی فرمودند و مراد بخش را بجلد و بی یکدلی و موافقت با اوایای دولت درین فتح آسمانی مورد انتظار عاطفت و مهربانی فرموده بانعام پانزده هزار اشرفی و مرحمت چهار زنجیر فیل کوه پیکر و دیگر عطایا و مواهب عز اختصاص بخشیدند و نهال گلشن عظمت و سر بلند کوه رحمت محیط سعادت و ارجمندی بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطانرا باضافه پنج هزاری پنجهزار سوار بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار مشمول انظار مرحمت فرمودند و بیست و سیوم ماه مذکور ظاهر بلده اوجین از پرتو نزول همایون مطلع انوار فیروزی شد و گروهی از بندهای عقیدت سگال که درین نبرد اقبال مصدر کوشش و جانفشانی گشته بودند مورد جلال الطاف و اعطاف شده کامیاب فوازش بادشاه گردیدند از آنجمله نجاتخان بمرحمت خلعت خاصه و دوزنجیر فیل و انعام یک لک روپیه مطرح انوار عنایت گشته بخانخان بهادر سپه سالار والا خطاب شد و ملکخان خطاب اعظم خانی و خدمت جلیل القدر دیوانی و مرحمت خلعت خاص و اسب با ساز طلا و طوغ و نقاره و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و پانصد سوار پایه اعتبار بر افراخت و مفتخر خان برادرش که میر بخشی موکب اقبال بود خطاب خانزمانی و

سالمه

فیروززی مآل مورد فنا و زوال گشتند از سردران لشکر منصور و نام
 آوران جنود مسعود سوامی مرشد قلیخان چنانچه سبق ذکر یافت
 دیگر کسی عرصه تلف نشد و غیر ذوالفقار خان و سکندر روهیله
 و شیخ عبد العزیز و رکذاته سنگه راتهور دیگری از عمدها را
 آسیب زخم نرسید ازین فدویان نصرت مند شیخ عبد العزیز بکثرت
 تردد و جانفشانی و حسن شجاعت و کار طلبی بیست و یک زخم
 برداشته بود لیکن ببرکت اخلاص درست و نیکو عقیدتی از مضرت
 جانی و خطر هلاک ایمن مانده بمرهم گستری الطاف و عنایات خدیو
 دشمن گداز دوست نواز آن زخمها بالتیام گرائید نیش بنوش
 جراحت براحت مبدل گردید القصه بعد از وقوع فتح و ظفر
 شهنشاه موید دین پرور دست نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز
 برآورده سجدهات شکر آلهی و سپاس الطاف نامتناهی بتقدیم رسانیدند
 و لواهی غلبه و فیروزی باوج حشمت و فیروزی افرخته و نواهی
 کوس فتح و گورک شادیانه مانند صیت اقبال و طنطنه جلال
 خویش بلند می گرا ساخته قربن بخت فیروز و طالع دشمن سوز
 بدوالتخانه مختصری که در جنگ همراه بود و باشاره والا در موضع
 لشکرگاه غنیم برپا کرده بودند نزول اجلال نمودند و آنجا با ملازمان
 رکاب نصرت و مجاهدان جنود دوات نماز ظهر بجماعت گزارده بعد
 از ادای فرض و سنت شکرانه این موهبت کبری را از روی نیاز
 دوگانه ادا کردند و مراد بخش اینجا یعز بساط بوس رسیده تسلیم
 مبارکباد فتح نمود و دیدی سنگه بندیده را که با خود بسده سزیه آورده
 بود از میامن مراحم پادشاهانه التماس عفو تقصیرش کرده بدولت

هنریر خانی و اضافه پانصد دو صد سوار بمنصب دو هزار پانصد
 سوار و محمد بیگ خوبشکی ب خطاب دیندار خانی و اضافه پانصدی
 دو صد سوار بمنصب دو هزار پانصد سوار و مرتضی خان بمرحمت
 فیل و اسب و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار پانصد سوار
 و احمد خوبشکی ب خطاب اخلاص خانی و اضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزار پانصد سوار و حمید کاکر ب خطاب کاکر خانی
 و مسعود منگلی ب خطاب منگلی خانی و احمد بیگ میر توزک
 ب خطاب ذو القدر خانی و اسماعیل نیازی ب عطای علم و خطاب
 خانی و میر ابو الفضل معموری ب خطاب معمور خانی و اضافه
 پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و حمید
الدین ب خطاب خادۀ زاد خانی و میر عیسی ولد اسلام خان ب خطاب
 همت خانی و عطای خلعت و اسب و منصب دو هزار دو صد
 سوار و شیخ عبد العزیز بعنایت خلعت و اسب و خطاب خانی
 سر بلند گشته و خواجه کلان ب خدمت دیوانی صوبۀ مالوہ معین
 گشته ب خطاب کفایت خانی و مرحمت خلعت و اسب و باضافہ
 سیصدی و صد و پنجاه سوار بمنصب هزار دو صد سوار سرافراز
 شدہ و عالم سنگہ زمیندار گذر کہ در وقت دولت زمین بوس
 دریافتہ بود ب خطاب راجگی و عطای خلعت فاخرہ و اسب و فیل
 یا سازنقرہ و شمشیر و کمر خنجر و جیغہ مرصع و گوشوارہ مروارید مشمول
 مراحم گوناگون گشته رخصت وطن یافت کہ همراه کفایت خان
 بمراسم خدمت دولت خواهی قیام نماید و سوبہ سنگہ زمیندار
 کالی بہیت بعنایت خلعت و اسب و دھکدھکی مرصع و امر سنگہ

عنایت طوغ و نقارہ و یک زنجیر فیل و میر ضیاء الدین حسین کہ
 سابق بخطاب ہمت خانہ نامور شدہ بود بخطاب اسلام خانہ و
 مرحمت اسپ و انعام چہار ہزار روپیہ باضافہ پانصدی پانصد
 سوار بمنصب سہ ہزاری و پانصدی ہزار و پانصد سوار و بہادر خان
 بعنایت اسپ و علم و ذوالفقار خان بعطاء خلعت و اسپ سرائراز
 خان بمرحمت اسپ وفیل و غازی بیجا پوری بخطاب زنڈولہ خانہ
 و باضافہ ہزار سوار بمنصب چہار ہزاری چہار ہزار سوار و کار طلبخان
 باضافہ ہزاری ہزار سوار بمنصب چہار ہزاری چہار ہزار سوار
 از انجملہ ہزار سوار دو اسپہ و سہ اسپہ و عابد خان باضافہ ہزاری دو صد
 سوار بمنصب چہار ہزاری ہفتصد سوار و شجاعخان ولد خانخانان
 بہادر سپہ سالار بعنایت خلعت و اسپ و باضافہ ہزاری ہزار سوار
 بمنصب سہ ہزاری دو ہزار سوار و عبد الرحمن بیجا پوری بخطاب
 شرزہ خانی و باضافہ پانصدی پانصد سوار بمنصب سہ ہزاری
 ہزار و پانصد سوار و الہام اللہ ولد رشید خان انصاری بخطاب پدر
 خویش و مرحمت خلعت و علم و باضافہ ہزاری پانصد سوار
 بمنصب سہ ہزاری سہ ہزار سوار ازان جملہ پانصد سوار دو اسپہ
 و سہ اسپہ و راجہ اندرمن دھندیرہ بعطای نقارہ و علم و دیبی سنگہ
 بندیلہ بمرحمت خلعت و اسپ و لودیکخان بعنایت اسپ و نقارہ
 و علم و فتح روہیلہ بخطاب فتح جنگ خانہ و مکرمیت نقارہ و
 علم و باضافہ پانصدی بمنصب دو ہزار و پانصد سوار و اسمعیل
 خوشگی بخطاب جانباز خانی و عطای علم و اضافہ پانصدی
 صد سوار بمنصب دو ہزاری ششصد سوار و کمال لودی بخطاب

بجائی دگر چون گرفتہ قرار * کہ تخت شہی میکشد انتظار
 و درین ایام نصرتخان واد خاندوران بہادر مرحوم کہ بحراست قلعہ
 راسین قیام داشت و یربلغ جہان مطاع بطلب او صادر شدہ بود
 جبہہ سائی عتبہ عبودیت گشتہ بعنایت خلعت خاص و اسب
 و فیل و خطاب والای خاندورانی مشمول عواطف خسروانی گردید
 و بعد از وصول رایت ظفر نگار بگوالیار چون بی شکوہ فتنہ پڑوہ
 بالشکوی اندوہ چنانچہ رقمزنگ کلک بیان خواہد شد بدھواپور آمدہ
 بانواع تدبیرات و لطایف حیل در منع عبور موکب جلال از آب
چنبل میکوشید و اکثر گذرہای مشہور و مقرر را ضبط کردہ بہ بستن
 مورچال و نصب ادوات توپخانہ استحکام تام دادہ بود لاجرم رای
 عالم آرای حضرت شاہنشاهی بعد از اطلاع بر اینمعنی پرتو اہتمام
 و توجہ بر تحقیق گذر و تدبیر عبور از دریای مزبور افگند و از آنجا کہ
 آن خاقان موید دین پرور را ہموارہ خضر توفیق در ہر طریق راہبر
 است بعد از استکشاف و تفحص از زمینداران آن بوم و بر بظہور
 پیوست کہ گذر بہدوریہ کہ از سمت گوالیار بر دست راست دھواپور
 بمسامت بیست کروہ واقعست بدایاب قابل عبور موکب ظفر ایاب
 است و چون عساکر منصور ہنوز از گذار آب دور و گذر مذکور غیر
 مشہور است بی شکوہ بخنود مغرور از کوتاہ بینی تا حال بضبط
 و محافظت آن نپرداختہ بذابریں روز دیگر کہ جنود ظفر اعلام آنجا
 مقام داشت خدیو جہان خانخانان بہادر سپہ سالار و ذوالفقار خان

زمیندار نرور بمکرمت خلعت و اسپ و شمشیر و چینت بندیده
 بعطای اسپ و خلعت مباحی گشته و دولت افغان بمنصب هزاری
 و پانصد سوار سرافراز دولت بندگی گردید و همچنین دیگر زمینداران
مالوه مورد عنایات و مطرح التفات بادشاهانه شدند و بسیاری از
 بندهای آستان سلطنت و ملتزمان ركب دولت باضافه منصب
 و عطایای سزیه از اسپ و فیل و شمشیر و سپر و نقاره و علم مطرح
 انظار فضل و کرم گردیدند و از گروهی که بر همنوئی بخت و
 دلالت توفیق از خیل مخالف جدا شده باسلام عتبه جلال کامیاب
 گشته بودند مخلصخان خلف منصور حاجی بخطاب یکه تازخانی
 و منصب سه هزار و پانصد سوار و عطای خلعت و اسپ
 و انعام بیست هزار روپیه و سیف الدین محمود معروف بفقیر الله
 ولد تربیت خان مرحوم بمرحمت خلعت و خطاب سیف خانی و
 منصب هزار و پانصدی هفصد سوار و مسعود یادگار نبیره احمد بیگخان
 مغفور بمکرمت خلعت و اسپ و بخطاب جد خویش احد بیگ
 خانی و منصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد مقیم ولد شاه
 بیگخان بعنایت خلعت و خطاب مقیم خانی و منصب هزار و پانصد
 سوار نوازش یافتند بالجمله گیتی خدیو موبد منصور پیش از سه مقام
 در ظاهر بلده اوجین بیست و هفتم رجب قرین دولت دارین از آنجا
 نهضت نموده به بیست و هشت کوچ و سه مقام بیست و هفتم
شعبان حدود گوالیار را از فر و صول همابون زینت پذیر ساختند
 و در جنب بلده مذکور خیام نزول بر افراختند * نظم *
 چو جذب شهشاهیش میکشید * نیازست خالی اقامت گزید

له

مهر ۲۷

مهر ۲۸

و فصل تابستان نزدیک رسیده و اطباء از خوف عود مرض گذرانیدن
 موسم گرما را دران مقرر دولت که هوايش بمراتب گرمتر از هوای
 دارالخلافه شاهجهان آباد و منازل و عمارت دولتیخانه اش از حیثیت
 وسعت و فضا و نزهت و صفا دون مرتبه عمارات آن خطه فیض
 بنیاد است تجویز نمی نمودند لهذا آنحضرت را عزم معاودت بهوی
 دارالخلافه که بمنزیت روح هوا در تابستان و وفور طراوت و نصارت
 باغ و بهتان و تسلسل نهر کوثر مثال و ترویج هبوب شمال و وسعت
 مساکن دلپذیر و نزهت اماکن فردوس نظیر از اکثر بلاد و امصار
 امتیاز دارد از خاطر مقدس، سربرزده و این اراده مصمم گشته و
 بی شکوه اگرچه اینمعنی را منافی مطالب دور از کار و ضد خیال
 و پندار خود میدانست و راضی بنهضت الویة مسعود از آن مستقر
 دولت نبود اما چون طبع مبارک حضرت اعلی را بعزیمت این
 حرکت بهیاری مایل دید و نیز از کمال سفاهت بنوشهای لاف آمیز
 راجه جهونت سنگه که بدعویهای بلند و تعهدات ناپسند غرور افزای
 او بود خاطر جمع نبوده چنان می پنداشت که او با لشکری که همراه
 دارد سد راه موکب ظفر پناه می تواند شد لاجرم بنهضت و ایات جلال
 ازان مرکز سلطنت تن در داد و حضرت اعلی هر دهم رجب که بیست
 و دوم آن محاربه عساکر نصرت پیرا با راجه جهونت سنگه ضلالت
 گرا در اوجین روی داد ازان خطه دولت بنیاد متوجه دارالخلافه
 شاهجهان آباد گشتند و دوم شعبان که ایات عالیات آنحضرت
 بمستقر خلافت نزدیک رسیده موضع (بلوچ پور) مخیم نزل اردوی
 همایون بود رستم بیگ گرز بردار و هاقی بیگ یساول که از پیشگاه

وصف شکنخان را با مبارزان توپخانه و جمعی دیگر از بندهای
جانسپار تعیین فرمودند که بر جفاح استعجال روان گشته بآن گذر
از آب بگذرند و تا وصول رایت اقبال آبرا از تصرف مخالفان
بد سکا صیانت نمایند بموجب فرمان واجب الاذعان بندهای
اخلاص نشان توسن همت بسان برق آتش عنان کرده صباح آن که
سلخ شعبان بود بکنار چنبل رسیدند و بی توقف و درنگ چون
باد از آب گذشته آنطرف منزل گزیدند و در همین روز گیتی خدیو
فیروز مند از گوالیار نهضت نمودند بپایمردمی همت بلند و عزیمت
آسمان پیوند بدو منزل طی آن مسافت بعید کرده روز دیگر که غره
ماه مبارک رمضان بود قرین تایید آسمانی از آب مذکور عبور
فرمودند و عساکر نصرت اثر و نهنگان دریای فتح و ظفر فوج فوج
مانند موج بسهولت از آب گذشته آبروی آب چنبل از فیض نزول
اشرف مهبط انوار عز و شرف کردند چون سر رشته کلام در نگارش
مآثر اقبال شهشاه خورشید قدر گردن احتشام باینجا رسید
بحسب اقتضای مقام ذکر شمه از احوال حضرت اعلی و مراتب
کوته اندیشی و فتنه پزوهی بی شکوه بعد از استماع خبر انهمزام راجه
جسونت سنگه از اولیای دولت در نواحی اوجین که مقدمه شکست
کار آن بی بهره سعادت دارین بود ضرور مینماید و کلک حقایق
نگار بطریق اجمال چنین پرده از جمال شاهد مقال میکشاید که -
حضرت اعلی را اگرچه در مستقر الخلافت اکبر آباد فی الجملة صحتی
و مخفی در کوفت بهمرسید لیکن چون هذوز بکلیه آن عارضه مندفع
نگشته بقیه آن آزار بحال و ضعف و فتور قوی در مرتبه کمال بود

سکاه ۵۰

رسد

کشود و مجموع توپخانه و فیلان جنگی کوه پیکر را ضمیمه سامان
نبرد و علاوه شوکت لشکر ساخته کله گوشه نخوت و غرور بر فرق پندار
کج گذاشت و دامن فتنه بر میان زده همت بر استیصال خود
گماشت * نظم *

زبیدانسی در دماغش فقاد * هوایی که داد آخرش مر بباد
مرش را چو موندای افسر گرفت * در گنج بکشد و لشکر گرفت
بجمع سیه زر پریشان نمود * پریشانی خویش سامان نمود
و از جمله کارهای ناصوابی که دران ایام ازان بیخرد بد فرجام بظهور
پیوست دمتگیر ساختن محمد امین خان خلف الصدق زبده امرای
عظام معظم خان بود بی مدور جرم و تقصیری *

ذکر مجملی از منشای این قضیه آنکه خدیو جهانستان پس
از تسخیر ظفرآباد و کلیان و مراجعت از مهم بیجاپور که بمعاندا
و بد اندیشی بی شکوه خاطر خواه صورت نه بست عمدة السلطنة
القاهرة معظم خان را با بعضی از انواع بادشاهی برای تحصیل مبلغ
صد لک روپیه پیشکش عادلخان که بشکرانگه مراجعت موکب اقبال
بقبول آن منت پذیرشده بود در حدود بیجاپور گذاشته بودند و بعد
از آنکه هم بافساد آن فتنه پزوه که در خلل و شکست اینکار سعی
بود و خطوط مبني براغوا و اضلال بعادلخان و ارکان دولت بیجاپور می
نوشت این مطلب نیز صورت دلخواه نیانده در عقد تعویق افتاد
و حضرت اعلی که دران ایام چندان اختیاری در امور دولت و
جهانبانی نداشتند بمبالغه التماس آن ناقص خرد خان مذکور را
بحضور طلبیدند آن عمدة السلطنة بظاہر فرمان همایون آن حضرت

سلطنت نزد راجه جسونت سنگه رفته بودند معارفت نموده خبر
 انبازام آن ضلالت شعار و توجه خدیو کامگار بعزم ملازمت حضرت اعلی
 رسانیدند بی شکوه از استماع این خبر مغلوب سلطان رعب و هراس
 گشته و سر رشته رای و تدبیر از کف فرو هشته عزیمت رجعت
 قهقری بمستقر الخلافت اکبر آباد نمود و حضرت اعلی را که اصلا
 راضی باین معنی نبودند و کمال اهتکشاف از برگشتن اظهار
 میفرمودند بمبالغه و الحاح تمام و تمهید مقدمات غرض آمیز
 فساد انجام بارتکاب معارفت مضطر ساخته عنان اراده آنحضرت از
 رفتن شاهجهان آباد بصوب مقصد خود تاوقت و مرکب مسعود
 بادشاهی از بلوچ پور رایت مراجعت بجانب اکبر آباد افراخته
 سه ماه مذکور پرتو وصول بآن مرکز خلافت انگذ و بی شکوه بجمیع
 میپا و لشکر و سرانجام اسباب نبرد و پیکار پرداخته جمیع امراء و
 منصبداران بادشاهی را که طلبیدن آنها از صوابجات و محال فوجداری
 و جاگیر ممکن بود بسده سلطنت طلبید و در تسلیم خواطر و تسخیر
 قلوب آنها کوشیده همه را با خود متفق و همدستان ساخت و امراء
 و عمدہای حضور و سایر ملازمان پایت سریر خلافت را به چرب و نرمی
 و ملایمت و نوید احسان و رعایت مستمال گردانیده رایت استبداد
 بقصد فتنه و فساد بر افراخت و در اندک فرصتی از بندہای
 عتبه سلطنت و میپا قدیم و جدید خود حشری انبوه و لشکری
 بیشمار که قریب شصت هزار سوار بود فراهم آورده از اسلحه و ادوات
 قور خانه بادشاهی چندانکه خواست بر لشکریان قسمت نمود و سر
 بخود رانی و شورش افزائی بر آورده دست بانواع اسراف و تبذیر

اصلاً راضی نبودند و نمیخواستند که بدست سعی خویش اسباب
 خذلان و ادبار آمده کرده تیشه بر پای بخت و دولت خود زند ازینجهت
 پیوسته در خلال این اوقات بمقتضای صلاح اندیشی و خیرسگالی
 بنصایح هدایت پیرا آن جاهل خمران مآب را رهنمون طریق
 عافیت و صواب بودند هرچند افسون موعظت و پند برودمیده آن
 لجاجت کیش را بصلح و صلاح که سرمایه نجات و فلاح او بود ترغیب
 مینمودند درو تاثیر نمیکرد و از آنجا که روز اقبالش بشام ادبار رسیده
 اراده ازلی به بر کردن ریشه حشمت آن نهال بی ثمر گلشن وجود
 تعلق گرفته بود بهیچوجه از اراده لشکر کشی و سپه آرایی باز نمی
 آمد و چون حضرت اعلی را درین ایام سر رشته اختیار و اقتدار از
 کف رفته بر منع و زجرش قادر نبودند ناچار تن باراده او درداده
 راه مدارا پیمودند و آن فتنه گرای تبه رای عزیمت ناصواب خود
 مصمم نموده شانزدهم شعبان موافق سیم اردی بهشت خلیل الله
 خان را با قباد خان و رامسنگه راتهور و امام قلی و نوری بیگ آغر
 و سایر آغران و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی و دارود خان و
 عسکری خان سرداران خود را با جوقی از سپاه خویش برسم منقلای
 پیشتر رخصت نمود که رفته در دهولپور تا رسیدن او اقامت نمایند
 و گذرهای آب چنبل را بقید ضبط آورده محافظت کنند و خود
 فیز با سپهر شکوه پسر کهتر خویش و سایر انواع و عساکر و توپخانه
 و سامان وافر بیست و پنجم ماه مذکور مطابق هشتم خرداد از
 اکبر آباد بر آمده به پنج منزل بدهولپور رسید و چند روز آنجا اقامت
 گزیده بدلالیت زمینداران آن مرز و بوم بتحقیق و ضبط گذرهای

مسئله ۱۶
 ۳۵۰۰۰

مسئله ۲۵
 ۳۵۰۰۰

با بقیه لشکرها ازان حدود بر خاسته باورنگ آباد نیض بنیاد آمد
 که از آنجا با عساکر منصور روانه دربار جهانمداگر گرد چون این معنی
 دران هنگام منافی مصاحبت دولت قاهره و باعث خیرگی دکنیان
 فتنه جو بود خدیو زمان آنخان بلند مکن را که از عزیمت رفتن
 به هیچوجه تقاعد نمی نمود بنابر مصالح ملکی و مقتضیات جهان
 داری بالضرورة دستگیر کرده در دکن نگاهداشتند بی شکوه بعد از
 اطلاع بر این معنی از بد اندیشی و بدگمانی ایذا مقدمه را بر سازش
 و اتفاق معظم خان با خاقان جهان و تمهید و توطئه آن عمده نوئیذان
 معمول داشته مقدمات وحشت انگیز خاطر نشان حضرت اعلی
 نمود و محمد امین خان خلف اورا که در انوقت خدمت میر
 بخشیدگری بارگاه خلافت باو مفوض بود متهم بامور غیر واقع ساخته
 اذن گرفتنش گرفت و اورا بخانه خود طلبیده دستگیر کرد بعد از
 سه چهار روز که در قید بود حقیقت حال و صورت بیگانه‌های خان
 مذکور بر خاطر ملکوت ناظر اعلی حضرت لایح و ظاهر شده اورا از
 قید بی شکوه رها نیدند بالجمله حضرت اعلی را چون زور بازوی
 اقبال بلند و نیروی همت ارجمند حضرت شاهنشاهی کماهی بر
 خاطر روشن پرتو افکن بود و به یقین میدانستند که آن بیجوهر
 ناقص خرد را از ارتکاب ستیز و آدیز با آن خدیو موفق موید جز
 مآل بد و نکال ابد حاصلی نخواهد بود لاجرم به انروختن نیران
 قتال و انراختن لوای جدال که آن تبه کار فساد اندیش پیش
 گرفته بود و ازان کینه جوئی و فتنه گزینی در مرآت پیش بینی آن
 حضرت چهره سوء عاقبت و وخامت خاتمت او جلوه ظهور می نمود

و فساد در عین هورت گرما و شدت حرارت هوا خواهند که تجشم حرکت نموده از راه دریا شرف قدوم بآن لشکرگاه ارزانی دارند و بمیامن تدبیر و لطایف دانش سد باب جدال و قتل نموده بملایمت و مصالحت دفع آن منازعت نمایند و باین عزم صواب پیشخانه بديرون فرستاده حکم فرمودند که در میان هردو لشکر مرادفات جلال باوج رفعت برافرازند و خود نیز مدمعاقب اراده هواری داشتند بی شکوه خذلان پژوه چون بنهضت مسموع آنحضرت که باعث فتح باب مصالحت میدانست راضی نبود و طبع فساد اندیش او از تبه رائی و فتنه گرائی تجویز صلح نمی نمود به فزون حیل و انصون در تاخیر و تعویق عزیمت همایون کوشیده در ارتکاب جنگ و پیکار تعجیل نمود و از باطل ستیزی و بخردی ابواب نکال ابدی و ادبار سرمه‌ی بر روی روزگار خود کشود چنانچه بتفصیل مرقوم خامه حقایق نگار میگردد *

ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستقر الخلافت

اکبر آباد با بی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت

یافتن او از جنود اقبال و گریختن بجانب

دهلی و از انجا به لاهور و وقوع مقدمات دیگر

سمحان الله یکی از بوالعجبیهای قدرت جهان آفرین و شگرف کاریهای مشیت قادر حکمت آئین در ملسله آفرینش و کارخانه ایجاد و تکوین اینست که از دودمان سلطنت و سروری فاخلف بی جوهری را که در بدو فطرت از پیرایه دولت و بخت‌مندی و سرمایه سعادت

آن آب پرداخت و هر جا مظنه امکان عبور پدایاب بود جمعی به بند و بست و محافظت آن معین ساخت و چون انتظار رسیدن سلیمان شکوه مهین نا خلف خود و لشکرهای که همراهش بودند و درینوقت بموجب طلب او از آنجا برگشته به تعجیل می آمدند داشت بصواب دید رای ناقص همت برآن گماشت که بکچند باین عنوان سد راه موکب ظفر پناه گشته در صف آرائی و کارزار دفع الوقت نماید تا آن لشکرها نیز بار پیوند و از بنمعنی غافل بود که موکب دولت و جیش نصرتی که قهرمان تایید آنرا سالار و جنود مسعود توفیق رفیق و مددگار باشد کوه و دریا سد راهش نشود و هیچ چاره و تدبیر عایق صولت و استیلائی آن نگردد القصه بعد از استماع خبر عبور موکب منصور بآن چستی و چالاکئی از آب مذکور که فوق تصور او بود ازان رهنمائی بخت و تیز دستی اقبال مورد رعب و هراس و دست خوش اندیشه و دمواس گشته و لشکرها را یکجا فراهم آورده با دلی خایف و خاطری اندیشناک فاجار از دهولپور متوجه مقابله عساکر گردون مآثر گردید و در موضع راجپوره که ده گروهی اکبر آباد ست نزدیک بکنار آب جون زمینی برای جنگ خوش کرده مخیم نزول ساخت و بتوزک لشکر و ترتیب افواج پرداخت و درین اوقات نیز هر چند اعلی حضرت از راه ترحم بحال آن بی دولت بد مآل مذاشیر نصایح آمیز مبني بر تاکید مراتب صلح و سازگاری و مشعر باجتناب از جنگ و ستیز کاری باو میفرمادند بهلچوجه از اراده ناصواب خویش باز نمی آمد تا آنکه آن حضرت با وجود کمال ضعف و بقیه کوفت بقصد اطفای نایره فتنه

دست قدرت بیچون باشد به تمامی ایام و تدریج شهر و اعوام
سمت ظهور یافته و تکمیل صفات جلال و جمال مستعد عروج بر
معارج عظمت و استقلال گردد مصداق مقدمه اولی صورت و خامت
حال بی شکوه خسران مآل است و نظیر تقریر اخیر کیفیت
بهروزی طالع این خدیو جهانستان عالمگیر که کمال حکمت ایزدی
بجهت تمهید و توطئه دولت ابدی و تکمیل اسباب سعادت
سرمدی او روزی چند آن نا قابل دولت و سزای ارباب را برگرد آمدن
مواک غرور و پندار امتحان نموده حقیقت نا قابلی و بیحاصلیش
برخلق و جهان آشکار ساخت و چون هنگام آن رسید که خورشید جهان
افروز سلطنت این مهر سپهر حشمت و جلال از اوج کمال تیغ کشیده
بارقه نور ظهورش عالمگیر شود اسباب نکال و استیصال آن تیره بخت
برگشته اقبال را هم از افعال و اعمال نگوهید و او سامان نموده نخل
دولت و نهال شوکتش که جز فساد ملک و سلطنت ثمری نداشت
از بیخ و بن بر انداخت چنانچه مراتب تبه کاریهای او که موجب
زوال و ادبارش بود بتفصیل از مقدمات گذشته بر ساحت ظهور پرتو
انگن گشته و بتجدید از ارتکاب ستیز و پیکار با این دست پرورد لطف
آمریدگار حقیقت فساد رای و سوء کردارش روشن و مبرهن میگرد
تبیین این مقال آنکه بعد از عبور موکب نصرت نشان در غره ماه
مبارک رمضان از آب چنبل شهنشاه مالک رقاب دو روز درین روی
آب بجهت ترفیه میاه و لشکریان که مسافتی بعید پیموده بودند
مقام نمودند و چون خبر پیش آمدن بی شکوه از دهلیپور بعزم
مقابله عساکر منصور بمسامع همایون رسید چهارم رمضان از ساحل

و نیک اخترى بى بهره آفریده شایستگی رتبه حشمت و برترى
 در ندیده باشد بر وفق تقدیر مصلحت پیرای او روزگار از باز بچه
 کارى چند روزى بطریق عاریت بلباس ایهت و کامگارى آراسته در
 نظر کوتاه نظران انجمن صورت و مجاز که از غلط اندازى و لعبت
 بازی دهر نیرنگ ساز غافل اند بعنوان دولت و بختیاری جلوه دهد
 و توسن ایام از راه فریب گامى چند بر وفق خواهش و کام او
 گردیده فعل و ازگون زند تا کیفیت باد و جاه و دولت که محک آزمایش
 جوهر فطرت است سبب ظهور بى مایگى استعداد و فروپایگى
 قابلیتش گشته آثار بیدولتى و دواعى ادبار که بمقتضای سرشت
 و مضمون سرنوشت او باشد بمنصه بروز و شهود آید و بر اهل روزگار
 که ظاهر بینان کار خانه حکمت آفریدگار اند جوهر بلیجوهرى او
 جلوه ظهور نماید و برخلاف این نسبت سنت سنیه آلهى برین رفته
 که سعادت مند نیک اخترى را که در ازل آزال رقم سعادت و قبول بر
 پیشانی بخت و ناصیه اقبال او کشیده امتداد رتبه والای سلطنت
 و جهانبانی و اسحقاق مرتبه عظمی خلافت و کشور سدانی بخشیده
 باشد بمقتضای حکمت کامله مدتی نقاب تعویق و تاخیر بر
 جمال دولت عالمگیرش فرو هشته آن دست پرورد تا باید خویش
 را از روی تربیت خاص روزى چند سیر مدارج اطوار کمال و تماشای
 غرایب اسرار کارخانه گیرد و جلال فرماید و پست و بلند روزگار و نشیب
 و فراز صورت و معنی پدای تجربه و دانش او پیموده دل هوشمند
 و فطرت ارجمندش را شناسای بدایع صنایع و مراتب آفرینش نماید
 تا جلایل هم و فضایل شیم که در ذات همایونش ودیعت نهاده

مصلحت دیدند و تا شب انتظار حرکت غنیم کشیدند و چون اثر جنبشی ازان جیش فتنه ظاهر نشد و آن روز جنگ بتعویق افتاد حکم جهان مطاع بنفان پیوست که جنود قاهره همانجا منزل نموده خیمها برپا کنند و مورچالها بجهت خبرداری و کشک لشکر بر دور معسکر تقسیم نموده شرایط محافظت بجای آورند و آن شب بفرمان معلی سران و سپهداران لشکر منصور لوازم احتیاط و بیداری و مراسم تیغ و هوشیاری قیام ورزیده و دیده بخت و دولت بخواب غفلت نسپرده تا سحرگاه از مشاهده کرنر سپاه انجم و تماشای توزک و آراستگی جنود کواکب تمهید فوج آرائی و معرکه پیرائی مینمودند و منتظر طلوع صبح نصرت و اقبال از مطلع عون عنایت در الجلال بودند و صبحگاه که موبک عالم افروز اورنگ نشین خطه روز با بخت فیروز و طالع ظلمت سوز بتوزک و آراستگی لایق از منزلگاه مشرق برآمده سمند عزیمت بمیدان آسمان تاخت و با لشکر عالمگیر نور و ضیا که بتازگی از پیکار هندوی شب تیره لوا پرداخته بود رایت ارتفاع بصوب دار الخلافت گردون برافراخت شهنشاه عدو بند دشمن گداز باهتزاز عساکر ظفر طراز فرمان داده بترتیب و تسویه افواج بحر امواج پرداختند و حکم قهرمان جلال صادر شد که توپخانه همایون را پیش برده مهدای عدو سوزی و آتش افروزی دارند و باشاره والا فیلان مست جنگی کوه توان بانواع کجیم و جوشن و برگستوان اراسته گشته اقسام اسلحه و ادوات حرب بر خرطوم پیکر خصم انگی شان تعبیه شد و آن عربده جوان صف شکن که هریک نمودار کوه آهن بود جا بجا در صفوف اقبال از

چنبل مرتحل شده سه کوچ متواتر فرموده ششم ماه مبارک نزدیک
 بلشکر آن فتنه پوره رسیدند و بغاصله یک و نیم کروه از محل اقامت
 او توقف ورزیدند تا کیفیت حال جنود مخالف و حقیقت عزیمت
 آن فساد کیشان معلوم رای جهان آرای گردد بی شکوه در همین
 روز بعد از اطلاع بر قرب وصول موکب نصرت لوا ترتیب افواج و
 تسویه صفوف نموده با عساکر ادبار بعزم جنگ و بیکار سوار شد و
 از اردر و بنگاه خویش قدری راه پیش آمده یسال بسته ایستاد لیکن
 از هیبت جلالت فر و شان و نهیب دورباش شکوه خدیو جهان از آنجا
 قدم جرأت پیش نگذاشته تمام روز از کمال اندیشه و بیم با افواج
 خود که همه مسلح شده بودند دران هوای سوزان و میدان شعله خیز
 بسر برده لشکریان را تعدیمی عظیم کرد چنانچه جمعی کثیر از غلبه
 گرما و فرط تشنگی و قلت آب بسراب عدم رسیدند و پیمانۀ هلاک
 در کشیدند و هنگام غروب آفتاب که شام ادبارش نزدیک رسیده بود
 رخ از عرصه مقابله تافته بمنزلگاه خویش معاودت نمود روشن ضمیران
 بیدار دل ایمنی را نشان برگشتگی بخت و حشمتش دانستند
 و شکون فرار و ادبار آن رمیده اختر تیره روزگار گرفته فال نصرت و
 و فیروزی این فرازنده لواء دولت و بهروزی زدند و چون آن روز
 موکب ظفر مآب در عین شدت گرما و سوزش آفتاب با وجود قلت آب
 پنج کروه طی مسافت نموده بود و صفوف مخالف از جای خود
 حرکت نکرده قدم جرأت پیش نگذاشت لا جرم شهنشاه دانش
 آئین باقتضای رای دور بین و صوابدید دولتخواهان اخلاص گزین
 حرکت لشکر فیروزی اثر پیشتر مناسب ندانسته همانجا توقف

و رندوله خان و فتح جنگخان و جانباز خان خویشگی و سید منصور
 خان و رکذاته سگه و اتهور و کیسری سگه بهورتیه و منکلیخان و عنایت
 بیجاپوری و بازید غرزی افغان و گروهی دیگر از مردان مرد و نهنگان
 عرصه نبرد با او معین گشتند و بهادر خان با جوتی از بهادران ندوی
 جانغشان مثل سید دلاورخان و عزبرخان و هادیداد خان و سونهکرن
 بندیله و کالی افغان و هزار و پانصد سوار از بندهای منصبدار طرح
 دست راست قرار یافت و خان دوران با نوجی از دلبران رزم جو در
 دست چپ طرح شد و خواجه عبید الله قرازل بیگی با عبد الله
 خان سرای و دولت بیگ برادرش و بهرام ولد قزلباش خان و
 گروهی دیگر از بندهای کار طلب اخلاص شعار و جمعی از قراولان
 و عمله شکار بموجب فرمان به قراولی کمر همت بر میان پردلی
 بستند و خدیو جهان ستان با فر فریدون و حشمت جمشید بر مقال
 رخشنده اختر و تابنده خورشید بر سپهر جلالت و فلک رفعت
 یعنی تخت فیل کوه پدیر آسمان منظر جایی گرفته فروغ بخش
 عرصه کارزار گردیدند و بادشاهزاده نیک اختر خجسته شیم محمد
 اعظم را دران اوج برتری و اعتلا در خدمت والا جای داده قول
 همایون را بفر وجود اشرف زینت بخشیدند و مرتضی خان و
 اصالتخان و دیندار خان و مخلص خان و قلیچ خان و ذوالفقار خان
 و ساداتخان و سزاوار خان و غیرتخان و منعم خان و یکه تاز خان و
 اورنگخان و مقیم خان و دولتمند خان دکنی و خواجه حسن ده

اسباب سطوت و صلابت موکب گردون حشمت گردید و مهین شعبه
دوحه سلطنت گرامی ثمر نهال خلافت بادشاهزاده عالی نژاد
محمد سلطان را با خانخانان بهادر سده سالار هراول جفود نصرت
شعار نموده جمعی از بندهای ثابت قدم جان سپار مثل سید مظفر
خان بارهه و شجاعخان ولد خانخانان بهادر و لودبخان و پردلخان
و اخلاصخان و تهور خان و رشید خان و خواصخان و زبردستخان و
احمد بیگ خان و معمور خان و سید نصیر الدین دکنی و جمال
بیجا پوری و قادر داد خان و عبد الباری انصاری و عنایت افغان
با ایشان معین شدند و ذو الفقار خان و صف شکنخان را فرمان
شد که هر کدام با توپخانه که باهتمام او بود در پیش صف هراول
قرار گرفته آماده خصم افگنی و دشمن شکنی گردد و سرداری برنغار
نامزد گرامی گوهر محیط ایهت و نامداری تابان اختر سپهر عظمت
و کامگاری بادشاهزاده ارجمند سعادت توام محمد اعظم نموده سپاه
و حشم ایشانرا با اسلام خان و اعظم خان و خاندزمان و مختار خان و کار
طلبخان و سیفخان و هوشدار خان و همت خان و راجه اندرسن
دهندیره و راجه سازنگدهر و چندیت بندبیل و بهگونت سنگه هاده و
سید حسن و اسمعیل خان نیازی و عیрт بیگ و محمد صادق و
نعمت الله ولد حسام الدین خان و ابو مسلم و کرن کچهپی و ممریز
مهمند و جمعی دیگر از مردان کار و دلیران عرصه کارزار دران طرف
تعیین فرمودند و مراد بخش را با نوچ و سپاه او در جرنغار موکب
نصرت آثار حکم صف آرایی شد و سرداری التمش بعهده نوئینان
اخلاص التمش شیخ میر مغوض گشت مید میر برادرش و شرزه خان

توپخانه خود را بسرداری برق انداز خان میرآتش خویش از دست راست و توپخانه پادشاهی را که سردار آن حسین بیگ خان بود از طرف چپ در پدیش صف اشکر جای داده از امرای عتبه خلافت را و ستر سال هاده را که از راجپوتان عمده هندوستان بمزید شجاعت و دلوری و فنون سرداری و سپاهیگری امتیاز داشت و ثبات قدم و استقلالش در معارک رزم و قتال فزود مسلمان و راجپوت مسلم الثبوت بود با سایر عمده و رؤساء راجپوتیه مثل راجه روپ سنگه راتهور عم زاده راجه جسونت سنگه که با او سر همسری میخارید و او را بنظر هم چشمی میدید و بیرم دیو میسودی و گردهر برادر راجه بیتلهداس کور و بهیم پسر راجه مذکور و راجه شیورام گور و دیگر راجپوتان نامی جلادت نشان هراول ساخت و از مردم خود داود خان قریشی را با زیاده از چهار هزار سوار برگزیده و عسکر خان میر بخشی خویش با سه هزار کس از نوکران عمده و مردم چیده ضمیمه آن فوج گردانید و سرداری برنغار بخلیل الله خان که از عمدهای بارگاه خلافت و میر بخشی لشکر پادشاهی بود مفوض داشته ابراهیم خان خلف علی مردان خان را با دو برادر دیگرش اسمعیل بیگ و اسحاق بیگ و طاهر خان و فباد خان و سایر تورانیان و رام سنگه راتهور و غضنفر خان و سلطان حسین واد املاتخان مرحوم و میر خان واد بخلیل الله خان و راجه کشن^(۵) سنگه تونور و پریتهرار^(۶) تهانی و دیگر امرا و منصبداران پادشاهی آن در فوج تعیین نمود و سپهر

بیدی و میر ابراهیم توربیگی و آلہ یار بیگ میر توزک و خانہ زاد خان و شیخ عبد القوی و جمعی دیگر از بندهای خاص درست اخلاص بملازمت رکاب فیروزی مآب اختصاص یافتند و از آنجا کہ بارها در معارک و غا و مهالک هیجا کہ آنحضرت با خصوم و اعدا صف آرا گشتند بتجربہ معلوم خاطر جهان پیرا شدہ کہ فتح و ظفر بکثرت سپاہ و افزونی لشکر نیست بلکہ منوط ست بعون نصر و تائید آفریدگار و ثبات قدم و استقلال سردار لاجرم از کثرت افواج غنیم و افزونی جنود مخالف نیندیشیدہ دست توکل و توکل بمضمون وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ استوار داشتند و بتوزک و آئینی کہ دیدہ پیر جنگ دیدہ زمانہ و چشم کھنہ سوار روزگار در هیچ معرکہ بکارزار سپہداران و فوج آریان نامدار ندیدہ و سپہ سالار خیل النجم و صف آرای معارک این سبز طارم مواکب کواکب را هرگز بآن ترتیب و آراستگی بمیدان سپہر نکشیدہ بود لوائی عزیمت بسمت مستقر الخانات کہ بی شکوہ با عساکر ادبار سد راہ بود بر افراشتند *

* نظم *

بجنبید آن کوه آهن ز جای * جهان پر شد از نالہ کر نای

به تندى روان شد سپاه گران * کہ میگفت دریا نگرده روان

بیشکوه فتنہ پڑہ صبح همین روز کہ هفتم ماه مبارک رمضان موافق بیستم خرداد بود چون طنطنۂ اهتزاز موکب اقبال شنید بالشکر آراستۂ خویش بدستور روز پیش سوار شدہ بعزم مقابلهٔ عساکر منصور در سرزمینیکہ روز گذشتہ ایستادہ بود صف کشیدہ ایستاد و ترتیب انواج آن سر خیل جیش عناک و فساد بدین نہج بود کہ

7 Raw
20 Khushk

لزم الامتثال صادر شد که از توپخانه همایون نیز بهادران جنگجو و دلاوران شعله خوا آتش افروز رزم و پیکار کردند بمجرد صدور اشارت فیروزی بشارت توپ اندازان و بانداران چالاک برق سرعت و تفنگچیان خصم افکن رعد سطوت دست باستعمال آلات توپخانه کشوده در دم روی هوا از ابر دود تیره شد و نهنگ خون آشام تفنگ بآهنگ جان دشمنان بی بنیاد خروشدن کرد و محیط آشوب و بلا از موج خون اعدا بجوشیدن آمد و نهیب صدای صاعقه توپ و آمد و شد تبر شهاب بان زلزله در زمین و زمان افکند و گواهی بندوق جان شکار ماندند ژاله در فصل بهار بر فرق مخالفان تیره روزگار باریدن گرفت و از طرفین جنگ توپ و تفنگ گرم شده رفته رفته آتش حرب و قتال افروخته تر و خرمن عمر اعدای از آسیب برق اجل سوخته ترمیگشت تا آنکه افواج غنیم نزدیک رسیده از هردو طرف تیغ تیز و شمشیر خون ریز بقصد پیکار علم گردید و کار ستیز از قامت فتنه انگیزان بالا گرفت و زره چشمک زن ناوک بلا و سر گوشی کمان با حادثه بر ملا شد پیغام اجل از زبان تیغ بد تصریح انجامید و راز سر بسته مرگ از تقریر سفیر تیر باوفا پیوست *

• نظم •

بلا باز هنگامه آرای شد * دگر سیل خون دشت پیمای شد

سپاه از دو سو تبغ درهم نهاد * زره دیده از بیم برهم نهاد

و جرنغار لشکر مخالف که سرداران سپهر بی شکوه و رستمخان بودند شوخی و خیرگی نموده نخست روبروی توپخانه همایون بقدم جهارت حمله آوردند تفنگچیان برق صولت و شعله خویان جلود دولت پای همت استوار داشته دشت بمداغعه کشوند و با آتش

بی شکوه پسر خود را بارستمخان که بخطاب بهادری و فیروز جنگی
نامور و در سلک اعظم امراء معتبر و سپاهی مسلم مقرب بود در
جرنغار باز داشته قاسمخان و سربلند خان و سید شیرخان بارهه
و مالوجی و پرسوجی دکنی و سید بهادر بهکری و مها سنگه
بهدوری و عبد النبی خان و سید نجابت و سید منور بارهه و سید
نور العیان و سید مقبول عالم را با جمیع سادات و اهل جلو و گرز
برادران از بندهای بادشاهی دران فوج معین ساخت و خود با
سه هزار سوار از عمدها و خاصان و مخلصان و مقربان خویش و جمعی
از مردم بادشاهی مثل فیض الله خان و خوشحال بیگ کاشغری در قول
قرار گرفته کدور رام سنگه مهین خلف راجه جی سنگه را با کیرت
سنگه برادرش و شیخ معظم فکچپوری و جمعی از راجپوتان و سید
باهرخان نوکر خود با ده هزار سوار التمش کرد و دو فوج دیگر
بریمین و یسار قول قرار داده ظفرخان و فیروز میواتی نوکر خویش
را بسرداری فوج میمنه گذاشت و نگاهداشت میسره بعده ناخر
خان نجم ثانی که بتقرب و مصاحبت او اختصاص داشت گذاشت
القصه بعد از گذشتن یکپاس روز از کوه اندیشی و بلخردی عزیمت
حرب و قتال مصمم کرده بقصد کینه توزی و فتنه اندوزی استقبال
موکب جلال نمود و در منتصف نهار که آفتاب دولت این فرازنده
لوی اقبال در اوج کمال و نیر شوکت آن بد اختر تیره روز مشرف
بر زوال بود چون کوکبه موکب ظفر طراز و ماهچه رایت نصرت
اهتزاز از دور نمایان شد نخست بانداختن بان و توپ و تفنگ نیران
جنگ امروخته هنگامه نبرد گرم ساخت بعد از وقوع این حال یولغ

ماهر

؟ باقر

رستمخان هدف تیر قضا گشته گریبان بجنگ اجل داد و سپهر
بی شکوه با بقیه السیف روی بفرار نهاد * * نظم *

گریزان شدند آن گروه دایر * چون بچپیرد آهوز غرنده شیر

یکی جبهه امکند تا جان برد * کلاه آن دگر تا سر آسمان برد

و از دلاوران فوج برنغار نصرت آنار حید حسین بخش از روی اخلاص

و سعادت مندی مصدر ترددات نمایان شد و سیفخان تلاشهای

سپاهیان نمود و غیرت بگ و محمد صادق و مریمز مهمند کوششهای

پسندیده بظهور رسانیده نقد شجاعت و مردی بسکه زخم کامل عیار

ساختند و دارابی شکوه متذکره که از رموز و قواعد پیکار و رزم آزمائی

و رسوم و قوانین سرداری و سپه آرائی بهره نداشت از کمال خامی

و بی تجربگی بعد از تیز جلوی رستمخان و سپهر بی شکوه خود

نیز متعاقب آنها با فوج قول و الیمش بسرعت تمام روی بروی

توپخانه و هراول لشکر منصور روان شد و هراول خویش را زیر کرده

از توپخانه خود در گذشت و چون به توپخانه همایون نزدیک شد

از بیم آسیب آن دریای آتش زورق طاقتش در گرداب اضطراب افتاد

و دیده جنگ ندیده اش از صدمه توپ و تفنگ و بان ترسیده تاب

ثبات نیاورد و از آن سمت منحرف شده بجانب دست راست خود

میل نمود ازینجهت هراول آن خیل ادبار را در ابتدای کار و اول

جنگ و پیکار با هراول لشکر ظفر پیرا که در عقب توپخانه صف

آرا بود اتفاق آویزش نیفتاده با فوج همراه بخش که برنغار موکب

نصرت شعار بود رو برد شد و خلیل الله خان نیز با سپاه برنغار

حمله آورد و جنود اوزبکیه که با او بودند دست جرات بجنگ تیر

پیکار و گرمی کارزار کیفیت کرد نار در عین سطح خاک بآن باد
 پیمایان بی باک نمودند درین اثنای کمی از فیلان سره فوج رستمخان
 بضرب بادلیج از پای درآمد و صدسات جاگزای توپ و تفنگ و بان
 رخنه در بنای ثبات و زلزله در اساس حیات آن باطل ستیزان افکند
 و چون دیدند که این طرف از کمال استحکام توپخانه خلل پذیر
 نیست ترک کوشش نموده ناکام عیان ادبار بسمت برنغار موکب
 ظفر شعار تافتند و بفوج بهادر خان که طرح دست راست بود و از
 غایت کار طلبی بسیار پیش رفته بجانب هراول لشکر منصور
 پیوسته بود بروزده بجنگ و پیکار پرداختند خان مذکور بمداغه
 آنها درآمده آنچه نهایت مرتبه تلاش و سپاهگیری بود بتقدیم
 ۱ رمانید و زخمی برداشت و سید دلور خان و هادیدان خان از
 همراهان او قدم جرأت و جلالت انشوده بدلیری و دلوری چهره
 سعادت بگلکونه شهادت پیراستند و بعد از زد و خورد بسیار و کشتن
 و کوشش بیشمار چون فوج غنیم عظیم بود دفع آنها بسعی این
 گروه صورت نه بست و نزدیک بود که پای ثبات و قرار مجاهدان
 میروز مند لغرش پذیرد درین اثنا اسلامخان با بهادران فوج برنغار
 از جانب یمین درآمده با مخالفان ادبار قرین مردانه وار بجنگ
 و پیکار در آویخت و عمده نوئیضان اخلاص کیش سعادت منش شیخ
 میر نیز بانوج التمش خود را رسانیده بنور بازوی شهامت و
 پروایی و بژیروی اقبال این مورد تاییدات ازلی سلک جمعیت اعدا
 از هم گسیخت و خاک معرکه بخون بسیاری ازان جسارت کیشان
 بی باک برآمخت و درین آویزش مردانه و دار و گیر رسمانه

هر لحظه چمن چمن گل زخم بر حگرا عدا میشکفت و بر ضرب دست مبارزان هر لحظه قضا صد ادرین میگفت تیر مغفر شکاف دلیران خصم افکن از چار آینه و جوشن چون خطوط شعاع بصر از عینک روشن میگذاشت و افسون حیل و تدبیر دشمنان گزند سیه مار سنان را مانع نمیکشت *

زبیداد تیغ جدائی فکن * سراز تن جدا ماند و تن از کفن در شمشیر هر جا که میشد علم * چو مقراض میدوخت تیرش بهم جدا با زره دستها سو بسو * چو داسی که یک ماهی افتد درو شد از تیغ بیداد در یک نفس * هر از مرغ ارواح این نه قفس حاصل که مبارزان فیروزی اعلام را با معاندان تیره سر انجام جنگی در پیوست و نبرد می روی داد که چرخ بیداد گراز نذنه ساز بهای خود اندیشیده از صدمه انتقام بهادران خون آشام چون بید برخویشتن لرزید و شهموار فلک تاز خورشید که در انوقت بسمت الراس جنود انبال رسیده بود از بیم آشوب آن عرصه هولناک در هبوط از اوچ افلاک تعلل و تامل می ورزید درین نبرد مرد آزما مرتضی خان بجوهر شهامت و دلوری مصدر ترددات مردانه گردیده بزخم شمشیر پیکر شجاعت را زینت بخشید و ذوالفقار خان نیز در مراتب گبر و دار با مخالفان تیره روزگار داد سعی و کوشش داده بغازه زخم و خسار مردی برافروخت و دیندار خان جوهر جلالت و کار طلبی نموده زخمی برداشت و غیرت خان و الله یار بدگ میر توزک تلاشهای سپاهیان و چپقلشهای بهادرانه بظهور رسانیدند و اگرچه بهادران فیروز مند و ملازمان رکب نصرت پیوند داد مردی و دلوری دادند

کشودند مراد بخش قدم ثبات انشوده بمدافعه و کارزار درآمد و
 بعد از کوشش بسیار و آریزش بیشمار که چغد زخم تیر برداشته بود
 پای قرار و مردیش لغزش پذیرفته بعقب رفت و مقارن اینحال
 حضرت شهشاهی روی فیل ظفر پیکر آسمان تمثال که - پهر
 خورشید دولت و اقبال بود بسمت دارابی شکوه باطل پژوه گردانیده
 عساکر منصور و قول همایون نیز بجانب او میل نمودند و درین اثنا
 راجپوتان جهالت کیش که مراد بخش را هزیمت داده از رزم او
 و پرداخته بودند رخس تهور و جلالت برانگیخته و رشته پیوند تعلق
 از گوهر جان گسیخته بر قلب موکب ظفر لوا تاخندند دلاوران نصرت
 نشان و بهادران فدوی جانفشان که جانبازی در راه خدیو حقیقی
 و خداوند مجازی پدیرایه مباحات و سرافرازی میدانستند و میدان
 رزم در خدمت ولی نعمت صورت و معنی محفل بزم میشناختند
 چون بفر جلالت نشان و حسن ثبات قدم و استقلال شهشاه جهان
 پشت همت فوی دیدند دست جلالت از آستین سعی و کوشش
 برآورده بصدمه تیر و تفنگ و بان و ضرب تیغ و طعن سنان بدفع
 مخالفان پرداختند و دمبدم از نشاء باد دلدهی و دلداري
 خدیو کوه وقار در مراتب جانسپاری و گیر دار سرگرمتر شده
 بتلاشهای مردانه و حملهای متواتر رستمخانه جوهر شجاعت و بسالت
 خویش اشکار می ساختند بباد حمله مجاهدان سرهای دشمنان
 از نهال قامت شان چون برگ رزان از باد خزان میریخت و بزور
 بازوی اقبال خسرو مالک رقاب تار بود حیات خصم بد مآب
 مانند رشته بی تاب از هم می گسیخت از آب تیغ بهادران

چون بهادران ارادات نشانرا از ان جسارت و سوءادب عرق حمیت و غضب بحرکت آمده بود ضبط خود قتلوانهتند نمود و عنان تمالک و تماسک از دست داده او را از پای درآوردند سبحان الله نهایت مرتبه تقدس ذات و الا نهاد و رحم و مروت خدا داد اینخدیو کشور باطن و ظاهر و فرمان روای اقلیم صورت و معنی را بیدار دلان هوشمند از اینجا قیاس توفند کرد که آن قسم بد اندیش تیره اختری که بجرم جسارتش قتل عام کشوری و بآتش شرارتش سوختن لشکری گنجایش داشت و بارتکب این جرأت و شقاوت آسمان و زمین از وجودش دلتنگ و خاک تیره را از خون او ننگ بود بمقتضای کرم ذاتی و تفضل جبلی اعدام و اهلکش روا نمی داشتند و همگی همت قدسی سمات برحفظ بنیان حیاتش می گماشتند زهی شهنشاه مروت کیش رحم گستر و خدیو فتوت آئین عفو پرور که قهرش با مهر انباز و غضبش را لطف دمساز است مخالفان کینه خورا همه وقت از حسن نکوئی و لطف خوش خویش اسباب رجوع آماده است و دشمنان پرخاشجورا در عین جنگ از میامن بخشایش و رافتش در صلح بر رخ کشاده ایزد بیهمال این شایسته بخت و سزاوار اقبال را که ذات قدسی نژادش مطلع انوار جلال و جمال و طینت روحانی نهادش مظهر آثار فضل و کمال است پیوسته بندیری توفیق بر اعدای دین و دولت مظفر و میامن لطف و قهرش را رونق افزای و پدرايه بخش هفت کشور دارا بالجمله دارا بی شکوه بعد از مشاهده اینحال و اطلاع برگشته شدن رستمخان و راورستمسال و دیگر عمدهای راجپوتان که در ارتکاب این فتنه و پیکار اعتضاد و

و کار نامه مبارزت و رزم آزمائی برطاق بلند مردی و مردانگی
 نهادند لیکن از راجپوتان ضلالت شعار جهالت منش نیز تهرهای
 عظیم و جلالت‌های غریب بوقوع پیوست چنانچه راو مترسال هاده
 و رامسنگه راتهور و بهیم پهر راجه بیتهلداس کور و راجه حیورام
 برادر زاده راجه مذکور و جمعی دیگر از دلیران و نام‌آوران آن گروه خذلان
 پزوه از تیره بختی و بدرکی راه خیرگی پیموده بیایمردی جرأت
 و دلیری بقول همایون بسیار نزدیک رسیدند و بر وفق مضمون •

• بیت •

چو پروانه خود را زند بر چراغ • نمیدر جراغ او بمیدر بدخ
 هوی آسمان هر که انداخت سنگ • شکست سرش رخ بخون کرد رنگ
 چو خواهی که گبری نبستان ز شیر • برو بیشتر ماتم خود بگیر
 خیال محال آن نرفته ضلال صورت نبسته و نقش کج اندیشی آن
 بدکیشان درخت نه نشسته بدالالت تیغ بهادران نصرت شیم ره نور
 وادی عدم و شعله افروز نار جهنم گردیدند و راجه روپ سنگه راتهور
 از کمال جهل و محال طلبی بر همه آن گمراهان یکام تهور و غرور
 پیشی گرفته بغیل فلک شکوه سواری اشرف که بسان کوه از گران
 قدری و بار قرار و ثبات شهنشاه دنیا و دین انگر متانت بر زمین
 انداخته بود رسانید و پیاده شده در پای نیل مبارک آثار جلالت
 و بی باکی بظهور آورد و خورشید سپهر خلافت از اوج رنعت و اقبال
 تماشای جرأت و تهور آن جاهل بدسکال میفرمودند و از کمال صروت
 منشی و فتوت پروری و مشاهده جوهر دلیری و دلوری او ملازمان
 رکاب دولت را از قصد هلاک آن بی باک منع مینمودند لیکن

قدم بهره نداشت و نقد حیات مستعار را با وجود این ننگ و عار
مغتنم می پنداشت بیش ازین تاب مقاومت نیاورده بکام ناکامی
راه ادبار پیش گرفت و سپهر بیدشکوه نیز در اذنای گریز باو پیوسته
رفیق طریق نکبت و خذلان گردید و نسائم نصر و تایید از مهب
عنایت و اعزاز ایزد کامبخش کارساز بر شقۀ رایت ظفر طراز وزیده
اعلام شوکت معاندان شقاوت شعار بر خاک ادبار نگونسار شد و
منه‌ی بخت و سررش توفیق پیام بهروزی و مژده فیروزی بگوش
هوش اولیای دولت رسانیده مدای کوس فتح و شادیانۀ نصرت
باوج اقبال رسید و بعد ازان چنان فتح نمایانی که هوا خواهان این
سلطنت خدا داد را بتازگی در اجن^(۲) روی داده هنوز تیغ بهادران
فیروزی لوا از خون فاسد اعدا رنگ داشت و جراحت زخمیان عرصه
وغا از بخیه و مرهم بالتیام نگرائیده بود مجدداً از فیض بهار فضل
ربانی اینقسم گلی فتحی در سراپستان حشمت و کامرانی شگفت
و نسیم لطف و مرحمت سبحانی دگر باره گرد ملال از ساحت
خاطر اخلاص کیشان خیر اندیش رفت *

* بیت *
قرین شد بهم این در فتح قریب * چو نصر من الله فتح قریب
و درین نبرد خسروی و مصاف سلطانی چندان خرمن عمر اعدای
بدسکال بباد فنا رفت و از هر صنف و گروه آن قدر خلق ازان جیش
بیدشکوه بر خاک هلاک افتاد که صف آرایان معارک و غا و کار آزمایان
مواقف هیچجا مثل آن کم نشان توانند داد و خامۀ لشکر نویس

احتظارش بانها بود و باعتماد شهامت و پایداری آن جلالت کیشان
جهالت منش طریق نساد و راه عناد می پیمود می چند ایستاده
بقدر کوششی نمود و درینوقت محمد صالح دیوانش که او را خطاب
وزیر خانی داده بود و جمعی دیگر از مردم عمده نامی آن فتنه
جو مثل سید ناهرخان بارهه که از سرداران خوب او بود و یوسف
خان برادر دلیر خان که افغانان او را از یکجای جوانان دلاور و درصراحت
مپاهیکری ثانی ائدین مهین برادرش میشمردند از آب تیغ
مجاهدان شهامت پرور شربت هلاک چشیدند و مقارن این حال
چند بان متواتر از توپخانه که در رکب همایون بود بغوج قول و
اطراف فیل سواری او رسیده بود رجم جهل و غرور که در نهاد پرشر
و شور آن بلخرد مغرور تمکن داشت از بیم آسیب آن سهام آتشین
که مصداق کریمه [وَ جَعَلْنَا رَجُومًا لِلشَّيَاطِينِ] و هر یک شهابی
نائب در قتل و رجم مخالفان شیطنیت آئین بود راه فرار پیمود
و با آنکه هنوز جمعی با او بودند و کار نبود و پیکار با آخر نرسیده بود
تزلزل در بناء صبر و سکونش افتاده از غایت هراس و بیداری از
فیل فرود آمد و بی سلاح و یراق با پای برهنه بر اسب سوار شد
ازین حرکت و اضطراب بی هنگام لشکر نکبت اثرش که از صدمه
انتقام بهادران فیروز مند بکام انهنزام ایستاده بودند پراگند و پریشان
شده راه فرار پیمودند و در اثنای اینحالت یکی از خدمتگاران
نزدیک او که ترکش بر میانش می بست هدف تیر قضا گشته از
پا در افتاد و از وقوع این حال یکباره مورد رعب و خوف گردیده چون
از جوهر شجاعت و مردانگی و پدیرائی شهامت نفس و ثبات

خاک هلاک افتاده راه عدم پیمودند و اینهمه سرداران و سپه سالاران که نظیر شان بروزگاران بهم نتواند مهید بقتل رفتند و از رؤس عساکر نصرت قرین غیر اعظمخان که بعد از فتح از غلبه حدت هوا و شدت گرما جان بجان آفرین سپرد و عیسی بیگ مخاطب بسزاوار خان و هادیداد خان و مهید دلور خان دیگر کسی عرضه تلف نشد و آسیب زخم جز بهادر خان و ذوالفقار خان و مرتضی خان و دیندار خان و غیرت بیگ و محمد صادق و ممریز مهمند بدیگری از عمد های نرسید و از فوج مراد بخش غریب داس سیسودی عم رانا راجسنگه و سلطان یار پسر همت خان قدیم و مهید شیخن باره و چندی دیگر فقط جان در باختند با جمله دارا بیشکوه رسیده بخت تیره ایام پس از انهزام از غایت رعب و هراس و نهایت دهشت و اضطراب چون سیماب هیچ جا قرار نگرفته با مپهر بیشکوه پسر خورد و چندی از نوکران سراسیمه و هراسان بجانب اکبر اباد شتافت و بصد تگ و تاز قرین بخت نا کام و طالع نا ساز نزدیک بوقت شام که روز دولت و حشمتش بانجام رسیده بود با دلی شکست خورده جنود یاس و حرمان و خاطری غارت زده لشکر خون و پریشانی خود را بمستقر الخلافه رسانیده بمنز خویش که سعادت و انبال از ساحت آن رخت کشیده بود و عناکب نکبت و خذلان برز رایای آن تنیده در آمد و از فرط خجلت و شرمساری در آن غمخانه بروی آشنا و بیگانه فراز کرده رو بکسی نغمود و از کمال افعال و تشویر و ملاحظه توبیخ و تعدیر بخدمت حضرت اعلی نیز نرفته تا سه پاس شب در نهایت ترس و بیم انجا بسر برد و چون از نهیب

وهم و قیاس زبان بتعداد آحاد آن نتواند کشاد و با آنکه شهنشاه جهان از کمال فتوت منشی لشکر گریخته را حکم تگامشی نفرمودند ازان معرکه انبال تامستقر الخلافت اکبر اباد که ده کوره مسافت بود از گریختگان و بقية السیف عساکر بهرام انتقام در هر چند گام تنی چند از زخمهای منکر و غلبه حرارت هوا جان بجان آفرین سپرده برخاک ادبار و خاکساری افتاده بودند و جمعی دیگر بشهر رسیده از شهر بند حیات راه عدم پیمودند و از بندهای روشناس بادشاهی بغیر از فریقي که نام برده شد گروهی دیگر علف تیغ سجاهدان موکب فیروزی نشان گشتند از انجمه اسماعیل بیگ و اسحاق بیگ پسران امیر الامرا علیمردانخان و شیخ معظم فتحپوری و خواجه خان و حاجی بیگ و اسفندیار بیگ و عاشق بیگ گرز بردار و سید با یزید و گمان سنگه هاده بودند و از مردم عمده دارا بدشکوه سوای آنچه مذکور گردید شیخ خان محمد برادر داؤد خان و کیسری سنگه راتهور و مهدی بیگ ترکمان و سید اسمعیل بارهه و سید کمال الدین بخاری و ابراهیم بیگ نجم ثانی و سبحان سنگه راتهور و سید فاضل بارهه بودند و از سرداران و نوکران قاسمی او که درین جنگ از آسیب ناوک اجل جان برده بودند کم کسی بود که زخمی برنداشته باشد تا بتأبیان آنها و هایلر الناس چه رسد و از بدایع آیات بیدات اقبال این مورد الطاف ذو الجلال آنکه درین قسم جنگی که ایفقد در امرای ذی شوکت و راجهای و الارتبت که هر یک صاحب طبل و علم و مالک خیل و حشم بودند و در صوبه ولایتی ازین مملکت سپهر فسحت ریاست و حکومت می نمودند بر

خزانه و جواهر و مرصع آلات و کارخانجات و فیلان و اسپان و مائر
اسباب حشمت و تجملش در اکبر اباد مانده باو نرسید * بیت *

زرو سیم و مالش بناچار ماند * چمن بی خس و گنچ بی مار ماند
از دولت عاریت تافت رو * فلک داده خویش بگرفت ازو

و پاره دیگر در جنگ گاه و برخی در شهر بتاراج حادثه رفت و بشامت
نفاق و عناد و اصرار در خصومت و افساد و نشنیدن نصایح هوش
افزا و مواعظ سعادت پیرای والد ماجد قدسی نژاد دولت و شوکت
چندین ساله بباد فنا داد و بدست کردار نگوهریده برق افروز خرمن
بخت و اقبال گشته رو بادی آوارگی و ادبار نهاد و آنچه از شرانگیزی
و بدخواهی برای این برگزیده الهی اندیشیده بود بروفق مضمون
کریمه [وَلَا يَحْقِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ] خود مورد آن گردیده هم درین
مکافاتخانه اعمال بدسگالی و تدها اندیشی خویش را کیفر و پاداش
بسزا دید و مزرع کردار و کشته نیت پنبش از موسم جزاء اخرت
در همین نشاء صورت درود چنانچه سرانجام حال آن بد فرجام
بتفصیل رتخته کلک حقایق ارقام خواهد گردید * بیت *

ز اندیشه خام آن کج نهاد * سر و افسر و جاه برباد داد
تهی بود مغزش از آن چون سبو * بدست خود افشرد خود را گلو

شرارت بود چون شرر خانه سوز * شود تیره دل عاقبت تیره روز
چکار آید از دست بدکیش را * بجز آنکه آتش زند خویش را

القصة شهنشاہ نصرت نصیب فیروزی لوا بعد از هزیمت یافتن
اعدا و حصول این فتح مسرت پیرا که از مهین بخششهای اینو
جهان آفرین و بهین عطایاء و ادا و تفضل آئین بر هوا خواهان

سطوت عظمت و جلالت این خدیو شیر صولت رستم صلابت بمرتبه
 رعب برو مستولی گشته بود که از سایه خود میرومید و از درو دیوار
 وحشت داشت دل ببقرارش بیش ازین دران سر منزل ادبار قرار
 نگرفته و آخر شب مذکور عزم فرار نمود و زوجه و صبیته و بعضی
 دیگر از پردگیان را رفیق طریق آوارگی ساخته و برخی از جواهر
 و مرصع آلات و پارچه اشرفی و طلا که دران اضطراب و سراسیمگی
 دست قدرتش بآن رسید همراه برداشته با سپهر بیشکوه و معدودی
 از نوکران که همگی دوازده سوار بودند در حجاب ظلمت لیل از
 مستقر الخلافه اکبر آباد بسمت دهلی رهگرای رادی ناکسی
 گردید و چون لشکر شکسته و سپاه از هم گسسته اش که بنیامردی
 فرار از شکار شاهین اجل بسته بودند بعضی زخمی و برخی از
 آسیب شدت گرما خسته بودند و اکثر مراکب و دواب و خیمه و
 پرتال شان عرضه تلف گشته بود آنشب بغیر آمعدود دیگر کسی
 با او رفاقت نکرد و صبح آن پارچه مردم با بعضی ما محتاج بار
 رسیدند و تا دو سه روز دیگر جمعی از سپاه و لشکریان متعاقب
 رفته بار می پیوستند تا آنکه قریب پنجهزار سوار بار ملحق شد
 و بعضی کار خانجاتش نیز رسید لیکن بیشتر نوکرانش جدائی
 گزیدند و بدالات بخت و رهبری سعادت روی ارادت بعقبه اقبال
 آورده اختیار بندگی درگاه آسمان جاه سرمایه شرف و مباهات
 ساختند و شهنشاه فتوت کیش صروت پرور همه را در مهاد امن و آمان
 و ظلال لطف و احسان جای داده هر یک را بمنصبی شایسته تر
 و مواجبی افزون تر از آنچه پیش او داشت نواختند و همچنین اکثر

بر پیشگاه ضمیر حق اساس جلوه ظهور نموده بود بشرائف عواطف
 وجلائل الطاف بادشاهانه نواختند و هر کس را در خور رتبه و قدر و موافق
 پایه و حالت کامیاب مواهب و مکارم ساختند و زخمیان عساکر گردون
 مائر را مرحمت خسروانه مرهم گستر آمد و شهدا و کشتگانرا نوازش
 بادشانه از خاک برگرفت و روز دیگر با فریزدانی و تائید آسمانی
 ازان سر منزل نصرت و کامرانی که بر اعداء دولت ابد مقرون بد
 شگون و بر ارباء سلطنت روز افزون فرخنده و همایون بود رایت
 ظفر بیکر بشکارگاه سموکر ارتفاع یافته عمارات فیض ائین آن سرزمین
 دلنشین که بر کنار آب جون واقع است بیدم قدوم نصرت پیرا رونق
 و صفا پذیرفت و درین روز خجسته معذرتنامه مشتمل بر صورت
 حال و اعتذار وقوع صف ارائی و قتال که باعث و بادی آن دارا بیدشکوه
 بیخرد مغرور بود و جزود منصور بحکم شرع و فتوای عقل در اقدام
 بران مغرور نگاشته کلک ادب دزنی و طرز شناسی ساخته بخدمت
 حضرت اعلیٰ فرستادند و درین تاریخ محمد امین خان خلف
 معظم خان که بقدم عبودیت و اخلاص بر سائر بندهای عتبه خلافت
 سبقت بسته بموکب جاه و جلال شتافته بود کامیاب دولت
 آستانبوس گشته مورد انظار عنایت گردید و بمرحمت خلعت خاص
 و باضافه هزاره سوار بمنصب چهار هزاره سه هزار سوار
 سربلندی یافت و روز دیگر که دران منزل فیض پیرا مقام بود اعتقاد
 خان ولد یمین الدوله آغخان مغفور و جعفر ولد اله وردیخان و غضنفر
 خان برادر او و فاخر خان نجم ثانی و جمعی دیگر از بندهای
 جناب خلافت از شهر رسیده باستلام سده سنیة ناصیه سعادت بر

این دولت ابد قرین بود سپاس الطاف و مواهب و هاب حقیقی
 بجای آورده جبین عبودیت و نیازمندی را از سجد درگاه کبریا
 بپدیرائی سعادت و سربلندی بخشیدند و با انواع ظفر اعتصام
 بآرامیدگی و توزک تمام در عقب مخالفان برگشته بخت تیره
 سرانجام روان شدند و بمنزلگاه اعدای که اگرچه بجاروب غارت و تاراج
 حادثه رفت و روب یافته بود اما هنوز خیمه دارا بیشکوه بر پای
 بود شرف نزول ارزانی داشته تا رسیدن اردوی معلی و دولخانه والا
 در خیمه او بسر بردند و امرای رفیع القدر اخلاص شعار و نوئیقان
 سعادت منش ارادت دثار و سائر عمدها و ارکان دولت پایدار
 تسلیم مبارکباد نموده آداب تهذیب این فتح خداداد بتقدیم
 رسانیدند و مورد انظار تحسین و آفرین شهنشاه زمان و زمین گشته
 زبان عبودیت بدعا و ثنا کشودند و مراحم بادشانه پرتو تفقد بحال
 مراد بخش که زخمی چند برداشته بود گسترده بچرب نرمی مرهم
 لطف و نوازش تدارک جراحتهای او فرمودند و جراحان مهارت
 پیشه و اطباء صائب تجربه و حدس بمعالجه و مداوا گماشتند و بعد از
 رسیدن اردوی نصرت قرین که برق لمعان قبه بارگاه اتبال بسیه خیمه
 افلاک رسید و سراق عظمت و جلال و سایبان حمایت بر پیشگاه
 ایوان کیوان کشید دولخانه همایون را بفر نزول اشرف مهبط انوار
 عز و شرف هاخته بمراسم کامبخشی و عطا گستری پرداختند و نظر
 توجه و مرحمت باحوال امرا و بندها انگنده جمعی را که درین مرد
 آزمای نبرد خسروی و فیروزی مصاب سلطانی مصدر کوشش و
 جانفشانی گشته جوهر مردی و شجاعت و گوهر اخلاص و ارادت شان

و جهان پیرای این جوهر تیغ جهان کشائی بچشم فطنت و بصیرت دیدند و اولیای دولت و هوا خواهان سلطنت از ظهور این لطیفه بشارت افزا نوید فتح های تازه و نصرت های بی اندازه بگوش فراست و هوشمندی شنیدند و باجمله درین تاریخ طاهر خان و قباد خان و فیض الله خان و سر بلند خان و نوازش خان و جمعی دیگر از بندهای بارگاه خلافت برهنمونی طالع احراز دولت آستان بوس نموده بغزایت خلعت مباهی گردیدند و چون درین وقت که عساکر گردون مآثر در ظاهر شهر نزول اجلال فرموده بودند اهل مستقر الخلافت را فی الجملة تذبذبی باحوال راه یافته جمیعت خاطر و اطمینان قلب حاصل نبود و نیز بمسامع اشرف رسید که نوکران مراد بخش که از عدم ضبط و نسق و کمال بی پروائی او خود سر بودند و هرجا میرویدند دست تعدی و تجاوز بعرض و ناموس مردم دراز مینمودند از جسارت پیشگی بعضی طریق خلاف حکم پیموده بشهر در آمدند و شیوه عنف و ستم و مردم آزاری آغاز نهاده شورش افزائی میکنند و ممکن بود که از بی اعتدالی آن گروه که اکثر ادبش و ازال بودند آشوبی در شهر بهم رسد و هنگامه فساد گرم شده در آسایش و آرامش خلائق فتوری روی نماید رای عالم آرای خدیو ظالم گاه عدل پیرا بحکم کمال نصفت و رعیت پروری و وفور رافت و معدلت گستره چنان اقتضا نمود که رخشنده اختر برج سلطنت گرامی گوهر در چ خلافت بادشاه زاده والا قدر محمد سلطان را بایکی از عمدهای بارگاه دولت و جمعی از موکب بهرام صولت بشهر فرستند تا بضبط و ربط آن

Sam 10

نور منزل

افروختند و بعنايت خلعت رتبه امتياز اندوختند. و دهم ماه مبارك
 موكب ظفر اثر در ظل رايت خديو موبد مظفر از سموكر باهتزاز آمده
 ساخت باغ دلگشای نور منزل كه در ظاهر مستقر الخلافت واقع
 است از نزول همایون فیض اندوز گشت و حضرت اعلي بعد از روقوف
 این احوال بر كیفیت بطلان و بطلان اصلي و حقیقت بيدالتي و ناقبلی
 دارايشكوه نا خلف ادبار بنوه كه بي بهره جوهر عقل و دانش و نخل
 بی ثمر گلشن آفرینش بود فی الجملة آگهی یافته مجدداً بذیروی
 بازوي بخت و اقبال این دست پرور تائید ایزد بیهمال تیغن
 و وثوق حاصل نمودند و قدسی صحیفه در جواب معذرتنامه خديو
 جهان مرقوم كلك گوهر افشان ساخته مصحوب فاضلخان ميرسامان
 فرستادند و سيد هدايت الله صدر را نیز برفاقت خان مذکور
 دستوری دادند و بر موجب حكم اعلى آنها بباغ نور منزل آمده
 دولت اندوز ملازمت اشرف گشتند و بعد از گذرانیدن آن صحیفه
 شرافت پدرا و گذارش مقدماتي كه بابلاغ آن مامور بودند بعنايت
 خلعت كسوت مباحات پوشیده رخصت معاودت بخدمت اعلى
 حضرت یافتند و فردای این فرخنده روز دگر باره فاضلخان و سيد
 هدايت الله بامر حضرت اعلي بعثت والا رسیده پیام عاطفت
 رسانیدند و يكقبضه شمشير موسوم بالمگیر كه آنحضرت مصحوب
 آنها ارسال داشته بودند بخدمت همایون گذرانیدند همانا اینمعنی
 درینوقت بالهام ملهم غیبی از آنحضرت بوقوع آمد و بهروزی و
 خجسته فالی را آیتى تازه چهره ظهور بر افروخت آگاه دلان دیده ور
 و دوربینان دانش پرور از بارقه آن پلارک اقبال فروغ عالمگیری

فشان شد و خدیو زمان جواب مطلب بوساطت فاضلخان بخدمت
اعلیٰ حضرت پیغام نموده خلیل الله خان را بذابر بعض مقتضیات
مصالح سلطنت و جهان بانی در ملازمت اشرف نگاهداشتند و
میر میران خلف خان مذکور و مالوجی دکنی و جمعی دیگر از
ملازمان سدهٔ خلافت دولت ملازمت یافته خلعت سرفرازی پوشیدند
پانزدهم قاسم خان و احمد خان بخشی دوم و نامدار خان و ظفر خان
وسید شیر خان باره و حسین بیگخان و عبد النبی خان و جمعی
دیگر از بندهای آستان خلافت به تقبیل عتبهٔ اقبال سربلند گشته
بمرحمت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و چون مهمات چکله
متهرا که قبل ازین باقطاع دارا بی شکوه تعلق داشت درین وقت
از تفرق سپاه و مردم او که بنظم و نسق آن قیام مینمودند مختل
و نامنتظم شده بود و مفسدان واقعه طلب آنجا سربفساد برداشته
طریق بغی و عصیان پیموده بودند رای ملک آزای خدیو جهان
پرتو التفات به پرداخت آن انگنده جعفر ولد اله وردی خان را
بفوجداری و نظم مهمات آن چکله و تادیب مفسدان آن سرزمین
تعیین فرمودند و بعنایت خلعت و فیل باماده فیل و از اصل و
اضافه بمنصب سه هزاری سه هزار سوار ازان جمله هزار سوار دو
اسپه و سه اسبه نواخته از پیشگاه سلطنت رخصت نمودند هفدهم
بادشاهزادهٔ عالیقدر والا تبار محمد سلطان را فرمان شد که بشرف
ملازمت اکسیر خاصیت جد بزرگوار استسعاد یابند بادشاه زادهٔ والا
نژاد بموجب حکم لازم الانقیاد داخل قلعهٔ مبارک شده از روی توره
و آداب چنانچه از شهنشاه فلک قدر مالک رقباب مستتر شد گشته بودند

س ۱۵

مسئله

س ۱۶

مرکز خلافت که این بختی قیام نموده نوید جمیعت و امانیت بکافه سپاه
 و رعیت رسانند و مردم را از بیم تعرض و تعدی مطمئن خاطر
 گردانند بنابراین بادشاه زادۀ والا تبار و حانخانان بهادر سپه سالار
 ۱۲ دوازدهم ماه مذکور بفرمان همایون با فوجی از جنود قاهره داخل
 شهر گشتند و مرثۀ امن و امان و نوید لطف و احسان شهنشاه زمین
 و زمان باهل مستقر الخلاقه رسانیده در صدد بند و بست شهر و ضبط
 و نسق احوال مردم شدند خلائق را از انتشار صیت معدلت و
 انضال خدیو جهان نوید بهجت و خوشدلی بگوش جان رسید و
 خاطر پریشان اهل شهر از دست انداز لشکر تفرقه و تشویش بر
 آسود و درین تاریخ خسرو و بهرام پسران نذر محمد خان و محمد
 بدیع پسر خسرو بن نذر محمد خان و تربیت خان و خواجه
 عبد الوهاب ده بیدی و جمعی دیگر از بند های عتبه خلافت
 باستلام سده سپهر رتبه سر بلند گشته بعنایت خلع فاخره قامت
 ۱۴ مباحثات انرا ختند چهاردهم عمده اسرای بلند مکان خانجهان مهین
 خلف یمین الدوله آصفخان مغفور که حضرت اعلی بعد از استماع
 خبر هزیمت یافتن دارا بی شکوه باغوايي آن فتنه برژه و انساد
 جمعی از ارباب غرض اورا دستگیر کرده مقید ساخته بودند و پس
 از دو روز که صورت بیگناهی آن خان والا مکان بر خاطر انور پرتو
 امکن گشته بود اورا از قید رهانیده بتلذیم عتبه جلال ظلمت زدای
 اختر بخت گشته مشمول عواطف بیکران شهنشاه جهان گردید و
 ۱ عمده الماک خلیل الله خان که حضرت اعلی اورا با فاضلخان برای
 مطالبی و گذارش پیدایی فرستاده بودند ناصیه سالی آستان سپهر

زمره اهل قلم و ارباب محاسبات جبهه سالی عتبه علیه گشت و
 برخی از مراتب ملک و مال که درین مدت انواع فتور و اختلال
 بقواعد آن راه یافته بود بعرض اشرف این واقع رموز سلطنت و
 فرمان روائی و دانی اسرار خلافت و جهان پیرائی رسانیده دران
 ابواب باحکام کرامت نظام که امور دین و دولت و مهام ملک و
 ملت را سرمایه رونق و انتظام بود مامور و مستترشد گردید و از
 غره این ماه مبارک اثر که در معنی غره شهر نصرت و ظفر بود
 تا این تاریخ میمنت گستری جمعی کثیر بمراحم و عذایات شهشاه
 عدو سوز دوست پرور کامیاب و بهره ور شدند از انجمله تابنده گوهر
 محیط حشمت گرامی ثمر فہال خلافت بادشاه زاده والا قدر محمد
 سلطان بمرحمت جیفه و خنجر مرصع با علانہ مروارید و دو زنجیر
 فیل نوازش یافتند و از خزانه مکرمت و احسان شهشاهانه بیست
 و شش لک روپہ بمراد بخش عطا شد و خانخانان بہادر سپہ سالار
 کہ بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار سرفراز بود مجموع
 تابیدان او دو اسب و سه اسب مقرر گشت و زبدہ نوئیان درست
 اخلاص شیخ مدیر بعنایت خلعت خاص اختصاص یافت و شجاعت
 خان خلف خانخانان کہ بمنصب سه هزاري دو هزار سوار سربلندی
 داشت بمنصب پنج هزاري پنج هزار سوار کامیاب عنایت و رعایت
 بادشاهانه گشته مخاطب بخان عالم گردید و نتیجہ جنگخان باضافہ
 پانصدی پانصد سوار بہ منصب سه هزاري سه هزار سوار و یکہ
 تاز خان باضافہ پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزاري دو هزار
 سوار مباحی گشتند و علی هذا القیاس جمیع بندہا بعنایت خلعت

کامیاب ملازمت جد امجد والا جناب گردیدند و درین تاریخ شیخ
 میرک و جمعی دیگر از بندهای سدهٔ خلافت شرف زمین بوس
 بارگاه جلال یافته بعنایت خلعت سرفراز شدند و نوزدهم پردهٔ آرای
 هودج عزت زینت انزای مشکوی ابهت ملکهٔ خورشید احتجاب
 تقدس نقاب بیگم صاحب بموجب امر اعلیٰ حضرت بیاع نور منزل
 آمده ادراک ملاقات همایون نمودند و زبدهٔ امرای منیع الشان
 جعفر خان که منصب جلیل القدر وزارت کل بار مغفوض بود و
 تقریباً که در پیشگاه سلطنت نهایت قرب و منزلت داشت
 سعادت اندوز ملازمت اشرف گشته بعطای خلعت خاص اختصاص
 یافتند و همچنین دیگر امرای عالی‌مقدار و ارکان دولت پایدار و
 سایر ملازمان عتبهٔ خلافت بجناب والا و آستان معلی شتافته فوج
 فوج روی امید بدرگاه عالم پناه آوردند و در کرباس گردون اساس
 جهانی از اصناف خلق و عالمی از فرق فاس فراهم آمد و گیتی
 خدیو فلک سریر عالمگیر بر مسند عظمت و اقبال جلوس اجلال
 فرمودند خلائق را که امیدوار دولت ملازمت فایز الانوار بودند بارعام
 دادند و طوایف انام بوسیلهٔ بخشیان عظام و ایستادگان بساط فلک
 احترام آداب ملازمت و قواعد تهنیت بجا آورده باشارهٔ والا میر
 توزکان مرتبهٔ دان و یساوان پایهٔ شناس بروفق درجات و مراتب
 و بر حسب تفاوت مناصب هر کدام را در جا و مقام مناسب
 باز داشتند و همگی در خور رتبه و حالت خویش مورد الطاف گشته
 رایت عزت بارج کامرانی انراشتند و رای رایان که بحسن کفایت
 و کاردانی سر دفتر اهل دیوان بودند با جمیع متصدیان دیوانی و

جهان سر بسر در پناه توباد • سر دشمنان خاک راه توباد
و منزل دارا بی شکوه که باشاره والا پیشکاران پیشگاه سلطنت آنرا
از گود بیرونقی رفته به بسط بساط دولت و سعادت آراسته بودند
فیض اندوز نزول همایون گردید و درین روز عالم افروز آفتاب
مرحمت سایه ذوالجلال از اوج مکرمت و افضال پرتو تربیت و توجه
بر احوال امرا و بندهای آستان خلافت انگذده جمعی کثیر بمواهب
عالیه و مراتب ارجمند کامیاب و سر بلند گشتند از آنجمله عمده الملک
خلیل الله خان که سابق پنج هزاری پنج هزار سوار از آنجمله دو
هزار سوار دو اسپه و سه اسپه منصب داشت بمنصب والای شش
هزاری شش هزار سوار دو اسپه و سه اسپه بلند رتبه گردید و
محمد امین خان بخدومت جلیل القدر میر بخشگیری والا پایگی
اندوخته بمرحمت خلعت خاص اختصاص یافت و تربیت خان
باضافه هزار و پانصدی دو هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار
هزار سوار سرفراز گشته بنظم مهام بلد طیبه اجمیر معین شد و
خان زمان باضافه دو هزاری بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار
و عطای نقاره مورد نوازش شده بقلعه داری ظفر آباد سر بلند
گشت و اسد خان بخشعی دوم باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری
هزار و پانصد سوار و فیض الله خان باضافه هزاری بمنصب سه
هزاری هزار و پانصد سوار پایه عزت برانراخت و ارادتخان ولد
اعظم خان کلان که چندی پیش ازین در زمان اعلی حضرت از
منصب معزول شده بود درین هنگام عنایت بادشاهانه شامل
حالش گشته بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مورد

و اسپان و نقود و غیرها مورد نوازش گشتند بیستّم که عزم دخول
بمستقر اردنگ حشمت پیش نهاد خاطر ملکوت ناظر گشته بود
رایات نصرت طراز از باغ نور منزل باعتراز آمده مراد بخش را چون
هنوز اثری از زخم و آزارش باقی بود حکم شد که در همانجا که بود
اقامت داشته باشد و خدیو جهان دار جهان ستان قرین تائید ربانی
و فرآسمانی از آن بستان سرای دولت و کام رانی که مدت نه روز
از فیض نزول اشرف کامیاب حضرت و نصارت بود با بخت بلند
و اقبال آسمان پیوند بر نیلی ابر خرام سپهر مانند سوار گشته لوای
توجه بشهر افراختند *
* نظم *

ظفر از یمین نصرتش از یسار * نلک یاور و اختر و بخت یار
زمین تابع و آسمان پیروش * نشان جم و شان کیخسروش
خلایق را از مشاهده خورشید جمال عالم آرای شهنشاه جهان و
بادشاه نوجوان دیده امید تازگی و روشنائی پذیرفت و جمیعت
و آسودگی که بیگانه و حشمت سرای دلها شده بود دگر باره با خواطر
پریشان طرح الفت و آشنائی انگند ساکنان مستقر الخلافت چون
از میامن الطاف بیکران و مآثر عدل و راست بی اندازه خدیو
زمان جان و حیات تازه یافته بودند و از خورد و بزرگ بشکر آن
نعمت سترگ از هر گوشه زبان بدعا و ثنا کشودند و بلسان حال
مضمون این مقال ادا نمودند *
* نظم *

خدا یاورا مملکت پرورا * سکندر سریرا جهان داورا
ز آدم بمیراث عالم تراست * جهان بادشاهی مسلم تراست
مهین گوهر سلک آدم نوئی * بهین میوه باغ عالم توئی

و نفوذ و اجناس و امتعه و ذخائر امرا دراز نموده در هر جا هر چه
می یافت تصرف مینمود. چون بسلیمان بی شکوه پسر بزرگ خود
که بموجب طلب او با لشکرها از پتفه می آمد و بامرای عتبه
خلافت که همراه او بودند نوشته بود که ازان طرف آب جون رو
بسمت دعلی آورده برجناح سرعت و استعجال باو ملحق شوند
انتظار رسیدن پسر با آن لشکر میکشید و این هوس فاسد نا تمام در
دیگ سودای خام می بخت که بعد از رسیدن آن گروه که هر دو
لشکر یکجا شود و مواد شوکت و قدرتش تزیید پذیرد دیگر باره لوی
فساد امراشته صف آرای کین و عناد گردد و اگر چه میل خاطر
امرای خیر اندیش دولتخواه و انجذاب قلوب گانگه لشکر و سپاه
باین پایه افزای اوردنگ عظمت و جاه از دیرگاه میدانست لیکن
از روی مکیدت و شرانگیزی که پیوسته بنای معامله او بران
بود خفیه بخطوط و استمالت نامهای فریب آمیز عمدها و ارکان
دولت حضور و امرای صوبه جات و حکام ولایات را از نزدیک و
دور به نافرمانی و مخالفت و عدم انقیاد و اطاعت خدیو جهان
اغوا نموده بجانب خود دعوت مینمود چنانچه آثار شرارت و افساد
او از اوضاع گروهی که نقد عبودیت شان ناقص عیار اخلاص بود و
بر کسوت عقیدت طراز خلوص و یکرنگی نداشتند لائح می شد
و همچنین بنوشتهای فساد انگیز پنهانی در وسوسه و اغرای اطلی
حضرت میکوشید و از آنجا که نهاد آدمی بر پذیرفتن نقوش
وسوس و قبول آثار تخیلات خامه آنچه در لباس نیک خواهی و
خیر اندیشی جلو غلط نما کرده خرد آشوب و دانش فریب گردد

مرحمت گردید بدست و یکم که همان منزل دل نشین از فر نزول
برازنده ادرنگ دولت و دین فیض آگین بود تجدید مراسم کام
بخشی و عطا گستری نموده بسیاری از بندهای عتبه خلافت را
بمراحم خسروانه نواختند از انجمله طاهر خان باضافه هزارى در هزار
و پانصد سوار بمنصب چهار هزارى در هزارى و پانصد سوار
و قباد خان باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب دو هزارى دو
هزار و پانصد سوار سر بلند گردیدند *

اکنون کلک حقایق ارقام بذکر شمه از حال دارا

بی شکوه نکوهیده فرجام تمهید کلام نموده بنگارش

مآثر اقبال دشمن مال خدیو جهان می پردازد

آن رانده کشور دولت و عافیت بعد فرار مستقر الخلافت اکبر آباد

با قریب پنج هزار سوار چهار دهم ماه رمضان خود را بدلهلی رسانیده

در قلعه بابر شهر کهنه که بمذاصبت خرابی و بی رونقی شایان نزول

او بود مانند چغد بویرانه فرود آمد و چون شهنشاه تونیق سپاه بعد

از وقوع فتح و فیروزی از کمال سروت ذاتی و فتوت جبللی که شیمه

قدسیه آن حضرت است تعاقب آن بد عاقبت روا نداشته افواج نصرت

قرین بتکامشی او تعین نفرمودند و یکچند رایات ظفر پیوند در مستقر

خلافت توقف نمود آن کوتاه اندیش باطل پژوه را بتازگی رسوسه

دیو پندار رهنمون وادی ادبار گشته خیدال محال تدارک و اندیشه

خام انتظام در سر افتاد و بقصد سامان فتنه و جنگ در دهلی

بساط توقف و درنگ گسترده بسر انجام سپاه و لشکر پرداخت و

دست تعرض پاشیا و اموال و اسبان و امیال سرکار خاصه بادشاهی

14 Raw

✓

ویرداد خلاف مرغوب و منافی مطلوب آن حضرت بود و مع هذا از آن جانب امری که محرک و سلسله جنبان ملاقات باشد بظهور نپیوهت لا جرم خدیو دقایق شناس دانش آئین باوجود این مراتب و مقدمات بادی ملازمت شدن را بی لطف دانسته بحکم تقاضای حال ترک آن عزیمت که قبل ازین مرکوز خاطر قدسی شیم بود نمودند و چون در خلال این احوال خبر توقف دارا بی شکوه در دهلی و مراتب فتنه سگالی او چنانچه سمت گذارش یافت بمسامع جاه و جلال رسید و دفع مادی شورش و فساد و قطع ریشه خصومت و عنادش بر ذمه همت علیا لازم بود و تهران و تاخیر در آن خلاف آئین رای و تدبیر مینمود کفایت شر آن بد اندیش وجه عزیمت جهان کشا ساختند *

نهیضت موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد بصوب دار الخلافه شاه جهان آباد و شرح سوانح دیگر

چون رای عالم آرای و همت مملکت پیرای حضرت شاهنشاهی باقتضای مصلحت دولت و اقبال عازم این نهضت همایون فال گشت بر خاطر ملکوت ناظر چنین پرتوانگند که مهین شعبه دوحه جاه و جلال گزین باره نهال حشمت و کمال بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطان را با جمعی از جنود قاهره در مستقر الخلافه اکبراباد گذاشته خود با بقیه موکب گردون شکوه متوجه مقصد گردند لاجرم آن و الا نژاد را بنظم امور آن مقرارزنگ خلافت معین ساخته بمرحمت خنجر مرصع با علاقه مروارید و درزنجیر

مجبور و مغمورست تسویل و اغوای اورا فی الجمله تأثیری از بعض اطوار آن حضرت نیز مستنبط میگشت مگر بعد از دفع فتنه آن باطل ستیز شورش انگیز که ساحت سرابستان سلطنت و اقبال از خار وجود شرآمودش پیرایش یافت و حریم کعبه جاه و جلال از پرتو ماهچه رایت منصور فروغ سعادت پذیرفت خدیو بیدار بخت سعادت نصیب را از کمال خلوص نیت و صفای طوبیت مکنون خاطر فیض پیرا و پیش نهاد اراده والا این بود که در ساعتی مسعود احراز ملازمت حضرت اعلی نمایند و بتقدیم مراسم اخلاص و عقیدت در استرضای خاطر اشرف کوشیده اگر بمقتضای بشریت از رهگذر وقوع حوادث و حادث و قاتعی که بحکم ضرورت رو بداد غبار بر آئینه ضمیر مهر انور باشد آنرا مشافهه بی توسط اغیار بسر آستین اعتذار بزدایند تا بالکلیه نماینده حجاب مرتفع شده مصافات تام حاصل آید لیکن چون آن حضرت را کمال توجه و التفات بحال خسران مآل دارا بی شکوه بود و بتسویلات و تزویراتش فریفته شده سر رشته صواب اندیشی از کف گذاشته بودند و بجهت رعایت جانب او چشم از صلاح دولت و اقبال پوشیده همگی در اصلاح حال آن فساد اندیش فتنه گر و تربیت آن نهال بی بر و نخل بی ثمر میکوشیدند چنانچه باوجود ظهور آثار بیجوهری ازان ناخلف دردمان سلطنت و سروری که صورت بیدولتی و حقیقت بیحاصلی او مشهور عالمیان گردید هنوز آن حضرت را اثر توجه باطن نسبت بآن ظاهر البطلان معلوم می شد و سنوح اموری که بانضای تقدیر ربانی و مشیت یزدانی

س. ۴۱

و چهارم عمارات دولت خانه گهات سامی از فرقدوم اقدس گراسی
گشت و موکب مسعود در آن فرخنده مغزل نیز دو روز اقامت
نمود درین خجسته هنگام از تقریر منهدیان فرخنده پی خبر فرار
دارا بی شکوه از دهلی معروض حجاب بارگاه خلافت شد چون
توقف او در آنجا چنانچه گزارش یافت بامید رسیدن سلیمان
بی شکوه و سپاه همراه او بود و آنهاران نزدیکی نرسیدند و به یقین
میدانست که خدیو دور بین دانش آئین از استماع خبر توقف
و فتنه مگالی او در دهلی بقصد دفع آن خمیر مایه فساد رایت
عزیمت بصوب دار الخلافت شاه جهان آباد خواهند انراشت اورا
در آنجا مطلق العنان و خلیع العذار نخواهند گذاشت و اگر
بیش ازین اقامت و درنگ گزیند شاید پسر او باو ملحق نشود
و جزو اقبال متوجه استیصال او گردد و از آنجا که موسم بر شغال
در رسیده بود این اندیشه هم داشت که مبادا از کثرت بارش و دفور
گل و لای راه معر مسدود گشته رسیدن بلاهور که آنرا گوشه عافیت
و محل امنست خویش می اندیشید صورت نه بندن و مقارن اینحال
آوازه توجه رایات جاه و جلال از مسقر اورنگ سلطنت بصوب دار
الخلافت شنید لهذا دگر باره مغلوب رعب و هراس گشته دل از
بودن دهلی برگرفت و بدست و یکم ماه رمضان از آنجا رخت
ادبار بر بسته روانه لاهور شد و کیفیت حال کثیر الاختلال خود
بسلیمان بی شکوه و باقی بیگ مخاطب به بهادر خان نوکر خود
که اورا اتالیق آن باطل بیجوهر و صاحب اختیار لشکر ساخته
همراهش کرده بود اعلام نموده بآنها نوشت که اگر توانید از انری

س. ۴۱

فیل و دو اسب عربی و شصت اسب ترکی و انعام دولک روپیه
 نواختند و اسلام خانرا بخدمت اتالیقی آن نهال گلشن دولت
 و فاضلخان را بجهت خدمت اعلیٰ حضرت و پرداخت مهمات
 بیوتات و رتق و فتق امور کارخانجات سرکار خاصه شریفه که اکثر
 در آن مرکز حشمت بود و ذو الفقار خان را بحراست قلعه مبارک
 مقرر نمودند و تقربخان را که در معالجه حضرت اعلیٰ معالی
 جمیله و تدابیر لایقه بظهور رسانیده بمزاج اشرف اشنا شده بود حکم
 فرمودند که در خدمت آن حضرت بوده بعلاج بقیة کوفت و تدبیر
 صحت مزاج مقدس قیام نماید و او را بعنایت خلعت خاص و
 جمدهر مرمع باعلافة سروارید و انعام سه هزار اشرفی کامیاب مراحم
 بادشانه گردانیدند و بیست و دوم ماه مبارک رمضان فتح و ظفر
 همراکب و نصرت و اقبال هم عنان بعزم دار الخلافه شاه جهان آباد
 از مستقر مریر سلطنت ابدی بنیان نهضت نموده موضع بهادر پور
 را از انوار فیض نزل فروغ میمنت بخشیدند و درین روز نوگل
 حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن عظمت بادشاه زاده ارجمند عالی
 تبار ستوده شیم محمد اعظم بر موجب فرمان خدیو جهان بخدمت
 جد امجد والا مکان شتافته باحراز شرف ملازمت آن حضرت سرمایه
 دولت و سعادت بر گرفتند و پانصد مهر و چهار هزار روپیه بطریق
 نذر گذرانیدند حضرت اعلیٰ بدیدار قره باصره دولت و کامرانی مسرت
 و شادمانی اندوخته آن ثمره القواد سلطنت و جهانبانی را در آغوش
 عاطفت و مهربانی کشیدند و بانواع عنایات و مراحم نوازش نموده
 رخصت معاودت بخشیدند و دو روز دیگر آنجا مقام شده بیست

مفسد خیز است و قبل ازین بافظاع رستم خان تعلق داشت بجاگیر
قاسم خان عطا فرمودند و ارزا بعزایت خلعت و اسپ و فیل امتیاز
بخشیده رخصت آن صوب نمودند و ذوالفقادر خان که بحراست قلعه
مسقر الخلافت تعیین یافته بود بعطای خلعت و اسپ و فیل و
نقاره و انعام شصت هزار روپیه و اسلام خان که بخدمت بادشاهزاده
محمد سلطان مقرر شده بود بمرحمت خلعت و انعام سی هزار
روپیه و هریک باضافه منصب مورد انتظار عاطفت گردیده مرخص
شدند و ارادت خان بصوبه داری اوده معین گشته باضافه هزار و
پانصدی هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار و سی هزار سوار
از آنجمله هزار سوار دو اسبه و سه اسبه والا رتبه گردید و بمرحمت
نقاره نوازش یافت و مختار خان بفوجداری سرکار (ناندیر) تعیین
یافته باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و سی هزار
پانصد سوار تارک افتخار برانراخت و عبد الذبی خان بفوجداری
اٹاوہ تعیین یافته مشمول مراحم خسروانہ گردید و هوشدار خان
بخدمت داروغگی غسل خانه از تغییر خانه زاد خان خلعت
سرفرازی پوشید و قلندر بیگ بقلعه داری کلیان منصوب گشته
بخطاب قلندر خانی و داراب برادر مختار خان از کومکیان دکن
بخطاب خانی و میر بها دردل برادر دیگرش بخطاب جان سپار
خانی نامور شدند و شفقت الله ولد سزادار خان مشهدی که پدرش
چندی قبل ازین در صوبه بهار و دیعت حیات مستعار سپرده بود
لخطاب پدر خویش مخاطب و از اصل و اضافه بمنصب هزار و
دو صد و پنجاه سوار کامیاب نوازش گردید و هم درین اوقات عاطفت

بنی اعظم خان

Vanavand

مکتب

قلندر بیگ

آب چون براه بوریه و سهارن پور برجناح تعجیل خود را در سهرند یا لاهور باو برسانند و سرانجام احوالش بعد ازین گذارش خواهد یافت *

از سوانح این ایام تعیین یافتن خاندورانست با برخی از عساکر گیهان ^{تعلل} ستان به تسخیر قلعهٔ اله آباد - چون بمسامع علیه رسید که سید قاسم باره که از جانب دارا بی شکوه بحکومت آن صوبه قیام داشت با وجود اطلاع بر کیفیت حال آن خسران مآل و حقیقت اقتدار و استقلال این برگزیده ذوالجلال توفیق سلوک طریق عبودیت و دولتخواهی نیافته سر بر خط انقیاد نمی گذارد و بوسهٔ خیالات فاسد و اندیشه‌های خام قلعهٔ اله آباد را که در متانت و حصانت شهرهٔ ایام است استحکام تام بخشیده باستظهار رصانت و محکمی آن حصار استوار راه کجروی و خلاف می سپارد لاجرم عزم تسخیر آن پیش نهاد خاطر انور گیتی خدیو ممالک ستان گشته درین هنگام خان مذکور را بانوجی از جنود منصور بدانصوب معین فرمودند که اگر سید قاسم از خواب غفلت بیدار شده بصلاح کار و حسن مآل راه برد و بی تعلل و درنگ و ارتکاب جدال و جنگ قلعه را تسلیم کند آن را بتصرف در آورده سید قاسم را بجناب والی خلافت فرستد و خود بحکومت و نظم مهام آن صوبه قیام نماید و اگر از کوتاه بینی و محال اندیشی در مقام سرکشی و نگاهداشت قلعه باشد بمحاصرهٔ آن پرداخته بقهر و استیلا مفتوح سازد و خان مذکور را هنگام رخصت بعزایت خلعت خاص و اسب و فیل نواختند و از منصبش که پنج هزاری پنجهزار سوار بود دو هزار سوار دواسپه و سه اسبه مقرر ساختند و هم درین ایام مراد آباد را که از محال

هزارهائی پانصد سوار چهار هزارهائی در هزار سوار معزز نموده هنگام
 رخصت او را بعزایت خلعت و اسب و انعام سی هزار روپیه
 نواختند و درین هنگام تابنده گوهر درج دولت درخشنده اختر
 برج سلطنت بادشاه زاده والا گهر محمد معظم را که در دکن بودند
 بارسال خلعت خاص شرف اختصاص بخشیدند و مهابت خان
 صوبه دار کابل وزیر خان صوبه دار خاندیس و سیادت خان ناظم
 امور دار الخلافت شاه جهان آباد و سعادت خان قلعه دار کابل
 را بعزایت ارسال خلعت حرفراز گردانیدند و کنور لال سنگه
 پسر رانا راج سنگه که از وطن رسیده باستیلام سده سیده ناصیه
 امروز طالع گردید و بمرحمت خلعت فاخره و یک عقد مروارید
 و سرپیچ و طره مرصع کام یاب عزت شد و عاطفت بادشاهانه
 از سرنوازش رانا را بارسال سرپیچ مرصع گران بها سرفراز ساخت
 و فیض الله خان از تغیر نوازش خان تور بیدگی شده مطرح انوار
 التفات گردید و سید مظفر بارة ولد شجاعخان مرحوم بخطاب
 پدر خویش بلند نامی یافت و خواجه نور که از بندهائی درگاه
 آسمان جاه بود بخدمت گذاری اعلیٰ حضرت تعیین یافته مخاطب
 به معتمد خان گشت و خلعت و اسب و نیل باو عطا شد و چون
 ماه مبارک رمضان بهزاران فرخندگی و فیروزی منقضى گشت
 شب چهارشنبه یازدهم تیر هلال خجسته فال عید الفطر از انق
 سعادت طلوع نموده عرصه جهان را بانوار بهجت و شادمانی و لواجم
 عشرت و کامرانی چون مشرق خورشید نورانی ساخت کوس طرب
 و شادمانه نشاط بنوازش درآمد و رسم عیش و آئین طرب تازه گردید

بادشاهانه سراد بخش را به بخشش در صد و سی و سه مراسم نواخت
و بفتح جنگ خان و کار طلب خان و رشید خان هر کدام بیست
هزار روپیه و سید مظفر خان پانزده هزار روپیه و برزنده خان و دتازجی
هر کدام ده هزار روپیه و باخلاص خان و مقیم خان و سید نصیر الدین خان
دکنی و زبردست خان و اسماعیل خان نیازی و سمندر روپیه و ترمکچی
و ناناجی بهونسله و رستم را و اود احترام هر کدام پنجاه هزار روپیه و علی
هذا القیاس به بسیار بندها عطا شد بیست و هفتم موکب جهان نورد
از گهاٹ سامی باحتراز آمده نواحی جلال آباد مضرب سرادقات جلال
گشت و روز دیگر دران سرمنزل همایون اتفاق اقامت افتاده فردای
آن نزدیک باغ سلیم پور منزل گاه دولت شد و سلخ ماه مبارک که
موکب ظفر اعتصام در آن فرخنده منزل مقام داشت رای عالم
آرای شهنشاہ عدو بند کشور کشا چنان اقتضای نمود که فوجی از
عساکر اقبال به تعاقب دارا بی شکوه خسران مآل که هنوز هوای
فساد اندیشی و کینه جوئی در سر داشت و بقصد سرانجام اسباب
تدارک متوجه پنجاب گشته بود تعیین فرموده آن تیره بخت تباه
روزگار را در هیچ جا فرصت ثبات و قرار و مجال اعداد مواد فتنه
و پیکار ندهند بنابراین بهادر خان را با گروهی از مبارزان جنود
نصرت به تعاقب آن بدعاقبت معین ساختند و منصبش را باضافه

(۵ ن) و چندین از امرای عتبه سلطنت و بندهای مستحسن
خدمت بانعام دواک روپیه کام یاب ساخت *

(۶ ن) ترمکچی و باجی بهونسله و رستم را و دراجیرام الخ *

ترنکچی

و جمدهر مرصع و باضافه هزارى هزار سوار به منصب پنج هزارى پنجهزار سوار مطرح انظار مكرمت شد و عبد الله خان ولد سعيد خان بهادر مرحوم كه او نيز از سلیمان بی شلكوه جدا شده بود احرار سعادت ملازمت اشرف نموده بعنايت خلعت و خطاب سعيد خانى و ديگر عنايات خسروانى مباحثى گرديد و سيد عبد النبي ولد خاندوران بهادر مرحوم خلعت يافته به اله آباد مرخص شد كه در ملك كوميكان مهين برادر خود باشد وصف شكن خان بمرحمت اسمعيل و انعام بيست هزار روپيه سرفرازي يافت و بيست هزار روپيه بچندى ديگر از ملازمان و كلب دولت انعام شد دوم ماه فرخنده فال شوال آن روى قصبه متبرا از سايه سنجق جهانكشا فروغ آگبن شد و چون اين روز عشرت افروز موافق سيزدهم تير بود كه روز عيد كائناتى است در منزل مذكور دگر باره جشن طرب و نشاط ترتيب يافته آئين كامرانى و كام بخشى تازه شد و چنانچه درين دولت ابد طراز معهود است امرى نامدار و عمدهاى آستان سپهر مدار صراحيهاى مرصع و ميذاكار پراز گلاب و عرق فتنه و بهار گذرانيدند و از زبان حال بآهنگ اين دعا ترانه سرا گشتند *

* نظم *

فرخنده بود چو عيد هر روز و شدت * بى نيل امل مباد دست طلبت
تا پر عرق فتنه بود شيشه چرخ * پر باد صراحي ز گلاب طربت
و درين روز خجسته بسيارى از ندهاى آستان جلال ملتزمان و كلب انبال باضافه منصب و ديگر عطايا و مواهب فيض اندرز عاطفت
بادشاهانه گرديدند از آن جمله سعيد خان باضافه پانصدى پانصد

و روز عید که از منزل سلیم پور کوچ میشد نوئیذان نامدار و امرای
 عالی مقدار و سائر بندهای اخلاص منش عقیدت شعار بجانب
 والای سلطنت و سده آسمان سالی خلافت حاضر گشته به تسلیمات
 تهنیت تارک آرای سعادت گردیدند و بتقدیم آداب مبارکباد
 این روز سعید که مقدمه هزار عید امید بود رسم بندگی بجا آوردند
 و آن روز سه کروه طی گشته نزول اجلال شد و دران فرخنده روز
 جهان افروز عاطفت بادشاهانه عمده السلطنة القاهرة خان جهان
 را که حضرت اعلی بعد از هزیمت یافتن دارا بی شکوه چنانچه
 گذارش یانت باغواهی و افساد آن فتنه پزوه مورد بی عنایتی ساخته
 از منصب و جاگیر عزل فرموده بودند منصب جلیل هفت هزار
 هفت هزار سوار دو اسپه و سه اسپه و عطای خلعت خاص و جمدهر
 مرمع و شمشیر خاصه بوازش نموده بخطاب والای امیر الامرائی
 بلند نامی بخشیدند و محالی که دو کروڑ دام جمع آن بود
 برسم انعام مکرمت فرمودند و خانخانان بهادر سپه سالار بعطای
 خلعت خاص و انعام دولک روپیه و محالی که دو کروڑ دام جمع
 آن بود کامیاب مواهب بادشاهانه گردید و خلیل الله خان بمرحمت
 خلعت و اسپ با ساز طلا و اعتقاد خان بعنایت اسپ و فیل
 سرفرازی اندوختند و دلیر خان که بیابوری بخت از تبعیت
 و همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده بود شرف اندوز تقبیل
 سده اقبال گشته بعطای خلعت فاخره و اسپ با ساز طلا و شمشیر

مفسدان دعوی کار پیرایش پذیرد مدعیان باطل گرایش را فلک پیوسته زهر حرمان مدعا جشانده و همچشمان باد پیمایش را گردون مدام غبار ناکلی در چشم امید افشانند بلیخرد فتنه پروری که از سلسله انقیادش برآمده راه خود سری پیماید سلسله تنبیه روزگارش پای فرساید و کوته اندیش سبکسری که سر از ربنقه اطاعتش کشیده آهنگ بالا دوی نماید پپای خود گرفتار بند تقدیر آید بدمستان انجمن غرور را ساقی اقبالش هم در اول بزم از پا در اندازد و بی ادبان بساط نخوت را نامح تدبیرش پند از حبص و بند سازد متانت قوت رایش خام طمعان دعوی پیشه را به پختگی بر زمین ادبار زند و درست نقشی بخت والایش کج باز ان نفاق اندیشه را در ششدر مکانات انگذد * نظم *

چو بخشد حق یکی را سربلندی * دهد ز اوصاف خویش بهره مندی
 ز لطف خود توانائیش بخشد * بملک و جاه یکنائیش بخشد
 بلی آنکس که ظل ذوالجلال است * شریکش چون شریک حق محال است
 شهنشه فرد می باید در اقلیم * در یکتا بود در خورد دیهیم
 شاهد صدق این تقریر صورت حال خجسته مآل گیتی خدیو عالمگیر
 است که چون افریدگار جهان بمقتضای حکمت بالغه منشور
 ریاست کبری و خلافت عظمی را بنام نامی او رقم سعادت کشیده
 و ذات قدسی خصالش را در صفات جمال و جلال بذات بیهمال
 خویش تشبیه بکمال بخشیده لاجرم آن یگانه دودمان اقبال را که
 مظهر اتم ظل الهی و مصداق اکمل شاهنشاهی است بصفت تفرد
 و یکنائی در خلافت و فرمان روائی از نقص مشارکت اغیار میرا

سوار بمنصب سه هزاری در هزار و پانصد سوار و خواصخان باضافه
پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار مباحی
گردیدند و شید شیرخان باره بغوجدارى سرکار ترهت منصوب
گشته باضافه پانصدی سه صد سوار بمنصب سه هزارى هزار و
پانصد سوار سرفرازی اندوخت و بعنایت علم لوائى امتیاز برافراخت
و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان مغفور و اعتماد خان که در سلک
همراهان سلیمان پى شکوه بودند عزیمت بوس دریافته مشمول
مراحم خسروانه گشتند *

ذکر مراتب زیاده سرى و محال جوئى مراد بخش جاهل نادان و دستگیر شدن او به یمن تدبیر و اقبال والای خدیو جهان

از آنجا که امر جلیل سلطنت و شهنشاهی و شغل نبیل خلافت
و گیتی پناهی که ظل خورشید عظمت و جلال الهی است مانند
شان الوهیت و مرتبه ربوبیت مستدعی عدم سهم و انباز است
و صدق کریمه [لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ] بمشرب و افغان اسرار نظام کل
شامل نشأتین حقیقت و مجاز حکمت و مصلحت پیرای ایزد
جهان آرا در نظم سلسله وجود و کارخانه تکوین چنین تقاضا نمود
که والا قدر سعادت مندی که بغور این رتبه بلند و منزلت آسمان
پیوند مستسعد گشته از پیشگاه کبریا قامت سعادت به تشریف این
موهبت علیا بداراید ساحت حریم دولتش از غبار مساهمت و
مشارکت اغیار سترده آید و گلشن جاه و حشمتش از خار نزاع

صاحب تعلق داشت فرستاده قلعه آن را بقهر و استیلا با اموال و اشیایی که از خالصه شریفه سرکار بادشاهی و نواب علیه دز آن جا متصرف گشت و دست تعدی و تعرض با اموال و امتعه مردم دراز نموده کارهای نا شایسته پیش گرفت چنانچه محمد شریف پسر اسلام خان مرحوم را که از خانه زادان شایسته درگاه خلایق پناه و متصدی مهمات بندر مذکور بود با دیگر متصدیان آنجا محبوس ساخت و انواع اهانت و آزار رسانید و علی نقی دیوان خود را که از بندهای روشناس بارگاه خلافت بود و بموجب امر اشرف اعلیٰ بشغل دیوانی و کفالت مهمات سرکار اوقیام داشت بی صدور جرمی و وقوع زلتمی بتوهم نفاق و مظنه عدم یکجتهی بدست خویش بقتل رسانیده بانواع خود سری و شورش افزائی پرداخت و علانیه طبل سرکشی و خود رائی نواخت و باوجود قرب جوار باین برگزیده لطف پروردگار که سلطنت و فرمانروائی خلعتی بود بر قامت استعدادش زیبا و خلافت و جهان پیرائی کسوتی بر پیکر اقتبالش زیننده و رسا و از فرط ادب پروری و سعادت منشی اصلا تغیر وضع نکرده اختیار جلوس بر اورنگ فرماندهی نفرموده بودند برین جرأت و خیرگی اقدام نمود و بعد ازان که کذب آن اخبار موحشه ظاهر شد و بتحقیق پیوست که حضرت اعلیٰ را اگرچه بیماری طاری گشته و ضعف و فتور عظیم در قوی رفته اما هنوز شمع حیات با برکت آن حضرت در انجمن هستی فروزان است از اینجا که هوای خود سری در سرش جا گرفته مدهوش لذت سلطنت عارتی شده بود تغذیر اوضاع نا پسند نداد و طرفه تر آنکه در

میخواهد و پیوسته دعوی کیشان فتنه جو و شرکت اندیشان محال طلب را حرمان نصیب مطلب ساخته چمن دولت و ریاض شوکتش را از نخل بی ثمر وجود این گروه باطل پرتوه پیرایش میدهد تا نهال جاه و استقلالش در کنار جویبار کمال قد کشیده جهانیان در سایه حمایتش مرفع نشینند و از شاخسار مکرمتش میوه عدل و انصاف چینند چنانچه پرتو ظهور این معنی از فتنه جوئی و تبه رائی مراد بخش نادان و دستگیر شدن او بسر پنجه تدبیر و اقبال والای خدیو جهان بر ساحت ضمیر آگاه دلان روشن و تابانست تفصیل این اجمال آنکه چون آن تہی دست نقد شعور را بمقتضای خامی و نادانی و غرور دولت و جوانی دماغ هوش از سودای تمناى سلطنت و جهان بانی آشفته بود و از خام طمعى همواره این پندار محال در سر داشت که بعد از حضرت اعلی دعوی وراثت ملک و سلطنت از پدش خواهد برد و فرمان روائی و سربر آرائی هندوستان باز خواهد رسید لاجرم در مبادی سنج عارضه آن حضرت که بشامت تبه رائیهای دارا بی شکوه خبرهای صوحش کشور آشوب در اطراف و اکناف مملکت شیوع یافته بود در گجرات بمجرد استماع این خبر شورش اثر بی تحقیق حال و اندیشه مآل از بیحوصلگی و تنگ ظرفی رایت استقلال و استبداد انراخته بر تخت نشست و خود را بمرزج الدین ملقب ساخته اسم سلطنت بر خویش بست و خطبه و سکه بنام خود کرد و فوجی به بدر صورت که در آن وقت باقطاع پرده آزادی هودج عزت نور افزای شبستان ابهت ملکه قدسی نقاب خورشید احتجاب بیگم

بتازگی هوای سلطنت در سرش افتاد و از بی دولتی بادۀ نفاق و مخالفت در دل پخته سرهمسری خریدن آغاز نهاد و بعزم فتنه و فساد و قصد سرکشی و استبداد باوجود فقدان خزانه و وجه تنخواه مواجب سپاه در صدد توفیر لشکر شده امرا و بندهای بادشاهی را بانواع استمالت و اقسام ملائمت بجانب خود دعوت مینمود چنانچه جمعی از کوتاه اندیشان ناعاقبت بین که سود خویش را از زیان نمیدانستند به تحریک بی سعادت باو گرویدند و مناصب نامناسب و زرهای بی موجب و خطاب های بیجا بمردم بی سروپا داده اسبابه شورش و سرکشی سرانجام میکرد و دست باسراف و تبذیر کشوده روز بروز بی اعتدالی را از حد میبرد و خیالهای خام و هوس های فاسد نا تمام در سرداشت و بنا برین اندیشه های محال هنگام نهضت ریات اقبال از مستقر الخلافه اکبر آباد نخست در رفاقت موکب جاه و جلال تعلل و امهال و رزیده بهانه ها آغاز کرد و آخر که قرار بهمراهی داد چند روز بعد از جانود مسعود ازان مرکز دولت کوچ کرده همان جا عقب لشکر ظفر اثر آمد و بفاصله چند کره دور از اردوی همایون نزول گزیده در کمین اندهاز فرصت کین بود لاجرم در دفع ماده شورش انگیزی و مخالفت او که مودی بفساد حال بلاد و عباد میشد و ازان فتور عظیم درامن و آرامش جهانیان راه مییافت بر پیشگاه ضمیر مدیر شهنشاه عالم گیر این رای دلپذیر جلوه نمود که آن بی ادب محال طلب را بلطائف دانش و تدبیر دستگیر نموده بعنوانی که مستلزم فتنه و آشوبی نباشد تذبیه و تادیب نمایند و گلشن ملک و دولت از خار افسادش

و اواخر حال که فی الجمله از مستی غرور و نادانی بهوش آمده
 بحکم ضرورت دست استشفاع و استمداد بدامن عاطفت و ذیل
 اشفاق خدیو عطوفت پرور قدسی اخلاق زده بود و در پناه حمایت
 شاهنشاهانه در آمده چاره کار در مطابعت و همراهی آن برگزیده
 الهی اندیشیده میخواست که بوسیله شفاعت آن حضرت
 شاهنشاهی در خدمت حضرت اعلیٰ بعذر اداهای خارج و حرکات
 نا هنجار خویش پردازد و ناهموریهای خود را هموار سازد و از
 نادانی و بی خبری ترک اوضاع سابق و اطوار نگویدند نالایق
 فکرة تخت و چتر و مائر لوازم سلطنت همچنان با خود داشت
 و شهنشاه دانش پرور کامل خرد این سفاهتها را برجاهلی و خورد
 مالی محمول داشته از کمال بزرگی و دانائی این مراتب را ازو
 در میگذرانیدند و بمقتضای عطوفت و اشفاق و نهایت بردباری
 و حسن اخلاق برحق و مدارا با او سلوک میفرمودند که شاید
 رفته رفته بقیع آن اطوار ناسزاوار متفطن گشته ترک زیاده
 بهریها نماید لیکن از آنجا که پرده نخوت و غرور حجاب چهره دانش
 و شعورش گشته بود اصلاً او را تذبیده حاصل نشد و از مستی شراب
 غفلت و نادانی بخود نیامد تا آنکه بعد از جنگ دارا بی شکوه
 و وقار سوانحی که در مستقر خلافت اکبر اباد روی داد چون
 دید که امر سلطنت و فرمان روائی باین زیبنده اورنگ جهان کشائی
 قرار گرفته زمام حل و عقد امور خلافت بکف اقتدار خدیو روزگار
 در آمد عرق حسدش حرکت نموده واغواى خوشامد گویان و تحریک
 فتنه جویان ضمیمه سودای غرور و مالی خولایای پندار او گشته

بی شکوه بوطن رفته بود و رایسنگه^(۵) برادر زاده راجه جسونت سنگه و سید فیروز خان بارهه و جمعی دیگر از بندهای عتبه خلانت که همراه راجه جی سنگه آمده بودند و ابراهیم خان خلف علیمردان خان که بعد از شکست دارایی شکوه بمقتضای خاصی جوانی سود خود از زیان نشناخته همراهی مراد بخش اختیار کرده بود سعادت آستان یوس درگاه والا یافته بمرحمت خلعت سر بلند شدند و کنور لعل سنگه بمرحمت سر پیچ و طرّه مرصع تارک مباحات افراخت و ارسی برادر را نا که همراه پسر او بدرگاه جهانپناه آمده بود بعنایت دهکده کی مرصع مباهی گردید و قطب الدین خان خویشگی و راجه دیبی سنگه بنذیل و سید حسن ولد سید دلیر خان و سید منصور بارهه و رحمتخان و ولد دوست ولد سرفراز خان قدیم و ولد ار بیگ برادرش و مجاهد بیجا پوری و محمد عابد^(۶) نیلا وری و منوهر داس پسر غریب داس میسودی و چندی دیگر از بندهای آستان خلانت که در سلگ همراهان مراد بخش انتظام داشتند و علیقلی بیگ و میر فباح از سرداران او و میر مهدی میر سامان و هائر نوکران عمده و متصدیانش برهبری بخت بیدار احراز دولت ملازمت اکسیر خاصیت نموده خلعت نوازش پوشیدند و همگی در خور حالت و شایستگی از میامن فضل و احسان گیتی خدیو مالک رقاب کامیاب گردیدند و همچنین مجموع سپاه و لشکریانش را که از سابق و الحاق زیاده تر بر بیست هزار سوار بود حکم معلی

به پیرایند و بذاین عزم مصلحت اساس چهارم ماه مبارک شوال که موکب جهان پیرا دران روی قصبه مذهب اقامت داشت چون مقرر شده بود که آن بلیخرد نفاق پزوه که بعد از جنگ دارا بی شکوه تا این هنگام بعز بساط بوس نرهمیده بود بملازمت اقدس رسد رای عالم آرای خدیو عدو بند کشور کشای برین قرار گرفت که درهمین روز فیروز این اراده والا از قوه بفعل آورده فرصت کار از دست نگذارند و او را مجال غدر سکالی و فساد اندیشی ندهند

* بیت *

بود روشن بردانش پرستان * که باشد دست پیش دستان
 زبان دهر را به زین معقل نیست * که گوید دست پیشین را بدل نیست
 لهذا در آوایل این روز که آن بی بهره جوهر دانش بکودنش آمده
 او را بحسن تدبیر دستگیر نموده خلیق را از شر شورش و افسادش
 رهانیدند و چون بودن او همراه موکب ظفر پناه بمقتضای مصلحت
 نبود بصواب دید رای صائب بعد از درپاس شب آن تیره روز فتنه
 اندوز را بعهده ندریان دولت خواه شیخ میر سپرده و دلبر خان را
 با جمعی همراه کرده بقلعه سپهر بنیاد شاه جهان آباد فرستادند
 که آنجا پای بند زندان مکانات باشد باجمله روز دوم وقوع این
 قضیه که دران منزل فیروزی اثر مقام بود راجه جیسنگه که برهبری
 بخت بیدار از همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده متوجه
 سده اقبال گشته بود دولت اندوز تسلیم آستان جاه و جلال گشته
 بعنایت خلعت خاص و شمشیر مرصع و فیل با ماده فیل شرف
 اختصاص یافت و کیرتسنگه پسر راجه مذکور که بعد از جنگ دارا

سرفرازی یافتند و حسنعلی ولد الله وردیخان که هنگامی که شجاع از سلیمان بی شکوه و راجه جیسنگه عزیمت یافته به بنگاله شتافت از پدر خویش که رفاقت شجاع گزیده جدا شده بلشکر بادشاهی ملحق گردیده بود و درینولا بوساطت راجه جی سنگه دولت زمین بوس در یافته ب خطاب خانی و منصب هزار و پانصدی هزار سوار مورد مرحمت شد و نصرت الله ولد سعید خان بهادر مرحوم ب خطاب نصرت خانی و کامگار ولد کامیاب ب خطاب خانی و شیخ عبد العزیز ب خطاب عبد العزیز خانی و الله یار بیگ میرتوزک ب خطاب الله یار خانی مرمایه مباهات و کامرانی اندوختند و رام سنگه ولد رتن راتهور که در موطن خویش بود و پدرش چنانچه گذارش پذیرفته در جنگ اوجین به آب تیغ مجاهدان جنود اقبال شربت هلاک چشید عاطفت خسروانه از روی ذره پروری و خانه زاد نوازی که شیمه کریمه این گوهر انسر سرفراز محبت بمنصب هزاری هشت صد سوار و عطای جاگیر در وطن بدستوری که رتن داشت نوازش نمود و فرمان شد که به پیشگاه حضور رسد و از خزانه انعام بادشاهانه شصت هزار^(۲) روپیه بچندی از ملازمان رکاب دولت و مبارزان بهرام صولت عطا شد و درین ایام راجه رای سنگه میهودیه که در جنگ اوجین چنانچه سابق ذکر یافت در سلک رفاقت راجه جسونت سنگه انتظام داشت و پس از انهمزام بوطن شتافته بود دولت ملازمت یافته غبار آستان سلطنت را صندل ناصیه اعتبار

صادر شد که بخشیان عظام جوق جوق از نظر انور بگذرانند و بمناسب و مواجب مناسب سرفراز ساخته ضمیمه مواجب انجم شمار گردانند و از زمره که مذکور شدند قطب الدین بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و سید منصور باره بمنصب سه هزارى هزار و پانصد سوار و سید حسن بخطاب خانى و منصب دو هزارى دو هزار سوار و مجاهد بمنصب دو هزارى دو هزار سوار و دلدارست بخطاب سردار خانى بمنصب دو هزارى هزار سوار و علیقلی بیگ بخاب علی قلی خانى و منصب دو هزارى هزار سوار و رحمت خان بمنصب دو هزارى ششصد سوار و دلدار بیگ بخطاب دلدار خانى و منصب هزار و پانصدى هزار سوار و میر فتح بخطاب فتح خانى و منصب هزار و پانصدى هزار سوار و محمد عابد بمنصب هزارى ششصد سوار و منوهر داس بمنصب هزارى چهار صد سوار و میر مهدى بمنصب هزارى دو صد سوار تارک امتیاز افراختند ششم ماه مذکور موکب نصرت طراز ازان فرخنده منزل باهتزاز آمده پنجم کوچ متواتر نمود و یازدهم مقام کرده دیگر تا خضر اباد جای اقامت نکردند و در عرض این چند روز خجسته جمعی کثیر از بندهای عتبه سلطنت مطرح انوار مکرمت گشته بمواهب ارجمند مباهي گردیدند از انجمله پرموی دکنی باضافه هزار سوار بمنصب سه هزارى سه هزار سوار ناصیه افتخار افروخت و ابو طالب ولد امیر الامرا بمنصب دو هزارى هشت صد سوار و ابو الفتح پسر دیگرش بمنصب هزار و پانصدى هفتصد سوار و بزرگ امید پسر سیومی بمنصب هزارى سه صد سوار رتبه

از مال او که در بعضی مواضع مدنون بود و مردم نشان دادند بر آورده متصرف گشت و از آنجا بعزم دارا لسلطنت لاهور که باقطاع او تعلق داشت روانه شد و چون بکنار آب ستلج رسید کشتیها از جمیع گذرها فراهم آورده بعضی را شکست و باره را غرق نمود و داؤد خانرا که از سرداران عمده او بود با برخی از لشکر در گذر تلون که گذر متعارف و مقرر آن آب است گذاشت باین اندیشه فاسد که چون موسم برشکال است و راهها از کثرت گل والی قابل عبور مویک منصور نیست و از طغیان آب دریای ستلج پایاب ندارد و کشتی مفقود است یکچند از صدمه عساکر جهانکشا ایمن خواهد بود و تا موسم بارش سپری نشود و دریاها پایاب و راهها قابل عبور جنود ظفر مآب نگردد توجه رایات خورشید تاب بصوب پنجاب صورت نخواهد بست و او در عرض این مدت در بلده لاهور که از خزائن بادشاهی و اموال خودش یک کرور روپیه باقور خانه و توپ خانه و دیگر کارخانجات و اسباب تجمل و ادوات نبرد و پیکار در آنجا بود بفراغ بال باصلاح حال خود پرداخته لشکر و سپاه جمع خواهد ساخت و دیگر باره لوای محاربه و جدال خواهد افراخت غافل ازین معنی که بهال دولتی که اراده ازیلی ببرکندن ریشه آن تعلق یابد به آبداری سعی و تدبیر برگ بقا نگیرد و کلخ حشمتی که حکمت ایزدی انهدام اساسش خواسته باشد بمعماری جهد و کوشش مرمت نپذیرد مجملا بعد از ظهور این احوال رای عالم آرای خدیو کشور اقبال چنین اقتضا نمود که آن تباه اندیش کینه خورا که قدرعاقبت و سلامت ندانسته هنوز مهدای فساد و آماده

ساخت و بعنایت خلعت واسپ و فیل و جمدهر مرصع تارک
 عزت بر انراخت چهاردهم خضرآباد مرکز دائره اقبال گشته
 عمارات دلپذیرش از نزول اشرف بیست الشرف دولت شد درین
 روز دانشمند خان که در ایام بیماری اعلیٰ حضرت گوشه نشین
 شده بود در دارالخلافه شاهجهان آباد بسر می برد فیض اندوز
 ملازمت همایون گشته بعطای خلعت خاص اختصاص یافت و روز
 دیگر که آنجا مقام بود شیخ میر و دلیر خان که چنانچه گذارش
 یافت برسانیدن مراد بخش بقلعه شاهجهان آباد معین شده بودند
 شرف بساط بوس دریافتند درین اوقات خجسته آثار بوماطت
 منهدیان درست گفتار بمسامع جاه و جلال رسید که دارا بی شکوه
 باطل پژوه خسران مآل باوجود آن همه خذلان و نکال که نتیجه سوء
 افعال او بود هنوز متذبه نشده راه بصلاح حال نبرده است و ترک
 فتنه اندیشی و فساد انگیزی نجسده عافیت را مغتنم نشمرده و
 از محال طلبی و باطل پرستی بهمان خیال خام و اندیشه نا تمام
 در صدد تدارک و تلافی است و روز بروز از مردم واقعه طالب فتنه
 جو جمعیتش می افزاید و بهیچ وجه ترک خود رانی و شورش
 افزائی نمی نماید چنانچه در اثنای فرار چند روزی که در سهرند
 اقامت داشت باموال راجه تودرمل که نظم و پرداخت مهمات
 آنچنانکه باو متعلق بود و بعد از استماع خبر قرب وصول آن رانده کشور
 اقبال و قبول بسهرند از دور اندیشی و پیش بینی از هر راه کفاره
 گزیده به لکهی جنگل رفته بود دست تعدی دراز نموده کسان
 به تفحص و تجسس ذخائرش گماشت و قریب بیست لک روپیه

آمال آن حضرت است رفیق طریق نصرت و اقبال ساخته عزیمت پنجاب مصمم فرمودند و چون فرخنده ساعت میمنت قربانی که اختر شناسان والا نظر و دقیقه سنجان اسرار آسمانی برای جلوس مسعود بر سر بر کمرانی و اورنگ گیتی ستانی برگزیده باختیار آن رقم سعادت بر صفایح تقویم انجم و افلاک کشیده بودند روز مبارک جمعه غره ذی قعدة موافق یازدهم اسرداد بود و وقت و فرصت آن وسعت نداشت که داخل دارالخلافه شاهجهان آباد و قلعه مبارکه فیض بنیاد گشته بسر انجام لوازم و اسباب و تمهید قواعد و آداب این امر جلیل القدر بنوعی که معمول این دولت روز افزون و مطابق توره و آئین این سلطنت همایون است بپردازند بر پیشگاه خاطر قدسی متأثر بر تو افکند که این مهم لازم الانصرام و عزیمت نصرت انجام را که عین صلاح دین و دولت و سرمایه نظام ملک و ملت بود بدین سبب در عقد تأخیر و تعویق نینداخته بجهت ادراک این ساعت میمنت قرین در باغ فیض بنیاد اعز باد که نسخه از فردوس برین و مشتمل بر منازل عالی دل نشین است چند روزی اقامت نموده در ساعت مذکور بر تخت سلطنت و اقبال جلوس اجلال فرمایند و از مراتب جشن و نشاط و لوازم این محفل انبساط بآنچه در وسعت وقت و فرصت گنجد اکتفا نموده بزودی متوجه مقصد گردند پس از تمشیت این مهم والا و حصول دیگر مقاصد علیا که خاطر ملکوت ناظر از معظمت مراتب ملک پیرائی و جلائل مهمات کشور کشائی هذدوستان بپردازد و گلشن حشمت و ابهت از خس و خار وجود مفسدان دعویکار بالکلیه پیرایش

عناد بود در لاهور فرصت ثبات و درنگ و مجال سامان اسباب
 فتنه و جنگ نداده ساحت پنجاب را از خار وجود فتنه آمودش
 پیردازند و این مهم ظفر نرجام را بعهده امرای عظام که در عقب
 آن بد عاقبت تیره سر انجام معین شده بودند نگذاشته خود بنفص
 اندس هم دران زردی همت خسروانه بدفع او گمارند و اگرچه موسم
 برشکال بود و از کثرت آب و زور گل ولای عبور عساکر جهان پیما
 براه پنجاب متعسر بل متعذر می نمود و بر تقدیر طی مسالک و قطع
 مراحل گذشتن از آب متلج و بیاه بافقدان کشتی و عدم پایاب و
 باوجود ممانعت و مدانعت غنیم خسران مآب در تصور و خیال
 همگنان نمی گنجد و قطع نظر ازین مراتب بر مرکب جهان نوره
 که درین سال همایون فال تعب و محنت بکمال کشیده مسافتهای
 بعیده پیموده بود و مکرر اقدام بر حرب و جدال و تحشم صف آرای
 و قتال نموده عزیمت این یورش ظفر اثر بی آنکه روزی چند
 تمکن و اقامت واقع شود و سپاه منصور از رنج سفر و محنت شاق
 بر آساید بغایت صعوبت داشت و اکثر عمده ها و ارکان دولت نیز
 درین موسم تجویز این نهضت همایون نمی کردند لیکن از آنجا که
 پیوسته مقاصد و مرادات این برگزیده ذوالجلال ساخته و پرداخته
 کارکنان آسمانی و عزایم و ارادات این دست پرور اقبال بتلقین الهام
 و بانیمت درینباب رای ظاهر بینان و کنکاش عافیت گزینان را
 منظور نداشته بتعلیم سرورش بخت و صواب دید همت والا عمل نمودند
 و بروفق مضمون [فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ] شیمه قدسیه
 توکل را که پیوسته نقد وقت و حال و سرمایه حصول امانی و

گشته جمالخان پسر خان مذکور بذیابست پدر بتقدیم آن خدمت مامور
و بمنصب هزاری چهار صد سوار سر بلندی یافت نوزدهم خدیو
گیتی ستان قرین دولت و بختیاری از باغ سندر باری کوچ
فرموده مرا بستان فیض بنیاد اعز آباد را از فرنزول مسعود طراوت و
شادابی افزودند *

فرستادن خلیل الله خان با جنود قاهره برسم

منقلا بکنار آب ستلج و تعیین امیر الامرا با جنود

طفر بیرابسمت هر دو از بجهت سدر اسلیمان بی شکوه

درین ایام فرخنده انجام رای گیتی آرای حضرت شهنشاهی
چنین اقتضا نمود که فوجی از جنود اقبال به سرکردگی عمدة السلطنة
خلیل الله خان بلشکری که بداشلیقی بهادر خان بتعاقب دارا
بی شکوه معین گشته بود ملحق سازند تا هر دو لشکر یکجا جمع
شده بکنار آب ستلج رسند و آنجا رحل اقامت انگند تا وصول
موکب منصور بتدبیر عبور از آب مذکور پردازند و تفحص و تحقیق
گذرها نموده سوانح احوال آنصوب معروض بارگاه اجلال سازند بنابراین
بیست و چهارم ماه مسطور آن نوئین اخلاص آئین را بعطای
خلعت خاص و فیل و شمشیر نواخته رخصت فرمودند و میرخان
خلف او بمرحمت خلعت و اسب و علم باضافه هزاری هفصد
سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار و روح الله پسر
دیگرش بمرحمت خلعت و اسب نوازش یافته با پدر مرخص
گشتند و طاهرخان و رایمنگه راتهور هر یک بعنایت خلعت و اسب

پذیرد بفراغ بال و جمیعت خاطر تمهید مراسم جشن و سرور و سرانجام لوازم عیش و سرور چنانچه شایسته جلالت قدر و شان این دولت جهان مدار و سزوار شوکت و عظمت ملاطین گردون اقتدار باشد نموده در خجسته ساعتی دیگر از رنگ سلطنت و سریر خلافت بجلوس اشرف والا پایه گردانند و خطبه و سکه را بنام نامی خویش پایه سعادت و پیرایه میمنت بخشند بنابرین مقدمات پرتو ورود بساحت دار الخلافه نیفکنده داخل شهر نگشند و شانزدهم موكب ظفر طراز از خضر آباد باهتزاز آمده باغ سندرباری که بمسافت یکروزه از دار الخلافه بسمت دار السلطنت لاهور واقع است از فر نزل اشرف نصارت و خرمی پذیرفته دو روز دیگر آنمکان فیض نشان بیمن اقامت شهشاه عالم گیر میمنت پذیر بود درین ایام عاطفت بادشاهانه راجه جیسنکه را بانعام محالی که یکروز دام جمع آن بود رتبه امتیاز بخشید و محمد امین خان بمرحمت نقاره و علم رایت مباحات افراشت و هیاتخان که بنظم مهمات دار الخلافه و حراست قلعه مبارکه قیام داشت ادراک ملازمت اکسیر خاصیت نموده بعنایت خلعت تشریف افتخار پوشید و ندائیکان مهین برادر بهادر خان که فوجدار میان دوآب بود تقبیل سده سپهر تمثال نموده بعطای خلعت و اسب و نقاره و علم مشمول نوازش شد و باضافه دوهزار و پانصدی هزار سوار بمنصب چهار هزاری دوهزار و پانصد سوار والا رتبیگی یافت و قطب الدین خویشکی بفواجداري سرکار مورثه معین گشته بعنایت خلعت و اسب و نقاره و علم مشمول نوازش شد و فوجداری سرکار لکهنو از تغییر ایرج خان بدایر خان مفوض

و سید فیروز خان بارهه بعزایت اسپ و محمد طالب ولد امیرالامرا
بخطاب عقیدت خانی و مرحمت اسپ و بزرگ امید برادر خورد
او و سید علی اکبر بارهه و کشن سنگه و سید لطف علی و جمعی
دیگر از بندهای شهامت پرور و مبارزان جنود فتح و ظفر
بآن زبده امرای عظام معین گشته هریک در خور حال مشمول
عزایت بادشاه دریا نوال شدند و سید شجاعت خان به تهاذه داری
هر درار تعین یافت بالجمله شهنشاه جهان تا رسیدن ساعت جلوس
مبارک در باغ خلد آئین اعزاز واد بتنظیم امور خلافت و جهانکشانئی
و تمهید مقدمات جشن سرور آرائی و سرانجام اسباب یورش پنجاب
و تجهیز و تعین جیوش نصرت مآب بدفع و امتیصال اعلائی
خسران مآب پرداخته قرین دولت اقامت داشتند و هر روز بانواع
اصطناع و احسان و اقسام اکرام و انضال پرتو انوارش بحال بندهای
عقیدتمند و فدویان ارادت سگال امکنده همت بلند نهمت بر
کام بخشی خلائق میگماشتند و درین ایام ایرج خان که از نظم
مهام سرکار لکنده معزول شده بود از انجا رسیده بتقبیل عتبه خلافت
چهره افروز طالع گردید *

زینت یافتن تخت شهنشاهی و اورنگ گیتی

پناهی به جلوس مسعود طرازنده افسر و

برازنده سریر شهنشاه جهان دار عالمگیر

چون حکمت کامله حضرت آفریدگار و دادایی نهان و آشکار

بهر مدتی که حال رزگار باختلال گراید و مزاج زمانه از منہج

باماز طلا و فیل و قباد خان بعنایت خلعت و اسپ و عبد الله خان
 سرائی برحمت خلعت و فیل و انعام هفت هزار روپیه و یک تارخان
 بعنایت خلعت و فیل و سید منصور خان باره بعنایت خلعت
 و عبد الله بیگ و علیمردان خان برحمت نقاره و اسپ و سید منور
 باره و اودیهان را تهور هر یک بعنایت اسپ و شهباز خان
 افغان و آتش قلماق و گروه دیگر از ملازمان رکاب دولت و مبارزان
 بهرام صولت با خان مذکور معین گشته بمراجم و مکارم خسروانه
 مفخر و مباهی شدند و چون بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه
 باجمعی از نوکران خود پدرش که همراه او مانده بودند از آن روی آب
 گدگ عنان ادبار بسوی هر دو تافته بقصد اینکه در آن حدود به
 معاونت زمینداران آن سرزمین از آب گذشته اگر تواند از راه بوریه
 و هزارنپور خود را بحدود پنجاب رساند و بدارای بی شکوه ملحق
 شده ضمیمه جیش فتنه و علاوه ماده فساد او گردد خدیو دور بین
 دانش آنین را دفع و استیصال آن شعبه در حد خصوصت و عناده
 که باعث قطع پروبال و موجب ضعف حال پدر فتنه گردید سگالش
 بود در کیش مصلحت بینی و صواب اندیشی لازم و متعین نموده
 عمده امرای رفیع مقدار امیرالامرا را با فوجی از عساکر نصرت
 شعار بسمت هر دو تار تعیین فرمودند که سه راهش شده بکفایت
 مهم او پردازند و آن نوین بلند مکان را هنگام رخصت بعطای
 خلعت خاص و شمشیر و فیل با ماده فیل و دو اسپ با ساز طلا
 نواخذند و فدائی خان برحمت اسپ و نقاره و سودی خان
 برحمت خلعت و اسپ و فیل و شمشیر و انعام پانزده هزار روپیه

مظلومان و غور رسمی مستمندان نماید و بحسن دانش و بینش خریدار مطاع هنر و قدردان جوهر خردمندان باشد هم کشور صورت بمیامین فیض و جودش معمور شود و هم دارالملک معنی از وجود مسعودش رونق پذیرد و بتعظیم او امر الهی لوی عزت و عظمت بر افرازد و اجتناب از مناهای و ملامتی شعار و دثار خویش سازد بجواهر مغاخر و لای معالی شاهد ملک و ملت بیاراید و ذکر محامن و مکارمش بر باد پای السنه و افواه بسیط جهان پیماید بلطائف اکرام و وظائف احسان دلهای آزادگان در قید کمند محبت خویش آورد و بشرائف عاطفت و جلال عطا وارستگان را بسته زنجیر والای خود سازد •

جهاندار باید که کار جهان • کند راست بر داب کار آگهان
 بخلق خدا مهربانی کند • بدین گله حق شبانی کند
 برحم آتش جور تسکین دهد • ز ظالم ستاند بمسکین دهد
 بدارد بتدبیر ناموس ملک • کند پیک اندیشه جاموس ملک
 شاهد صدق این بیان صورت احوال میمنت طراز گیتی خدیو
 عالمگیر امت که چون از روز نخست کلک تقدیر نسخه این صفات
 حمیده و فخرمت این خصال پسندیده در دفتر خلقت بنام نامی
 آن حضرت نوشته و دست قضا طینت میمنت آئینش باین اخلاق
 کامله و ملکات فاضله سرشته بود چنانچه از آغاز طلوع صبح ولادت از
 مشرق سعادت بموجب مضمون این خجسته مقال که • نظم •
 بشهزادگی شاه صاحب فرست • که در غنچگی گل تمام افسرمت
 بزرگان بزرگ اند ز آغاز کار • ز خاور دمدم مهر کامل عیار

اعتدال انحراف یابد بمقتضای کمال مصلحت بینی رافت
شامله بتجدید نظام کارخانه ایجاد تعلق گیرد و خواهد که کهن بنای
عالم تکوین از نورونق و زینت پذیرد افسر خلافت و فرماندهی
بر مر بختیاری گذارد و زمام اختیار جهان بکف اقتدار جهانداری
مپارد که ملک و ملت در سایه حراستش از آنت خلل و نقصان
ایمن و سپاه و رعیت در پناه سیاستش از آسیب ظلم و طغیان
مطمئن باشند عرصه شش جهت از نور معدلتش مانند خلوت
فانوس از پرتو شمع شب افروز روشن شود و ساحت هفت اقلیم
از پرتو مکرمتش چون مشرق خورشید بفروغ آفتاب جهانتاب منور
گردد سراز خط شرع بر ندارد تا طغرای سعادت جاوید بنام
نامی خویش رقم نماید و گردن از حکم یزدان نه پیچد تا گردن
سرکشان بکمند فرمانش در آید در لباس بادشاهی حق بندگی
و شرط پرستندگی معبود حقیقی بجا آرد و درزی سلطنت و فرمان
روائی همت بر فرمان برداری خالق بیچون گمارد قدم بر سریر
دولت بآن نیت گذارد که احکام دین را بر کرسی نشاند و خلعت
سلطنت و کمکاری بقصد آن پوشد که برهنگان وادی احتیاج را
تشریف عطا و احسان پوشاند بحکمت عملی قهر و سیامت را
بلطف و نوازش آمیزش دهد و بسعادت ازلی کسوت خلافت و
سروری بطراز شریعت پروری آرایش نماید کشایش کار فرو بسته
بفتح کشوری حساب کند و صید قلب دلخسته را بتسخیر اقلیمی
برابر شناسد تدبیرش را خاصیت حکم تقدیر باشد وصیت سخایش
چون جوهر شمشیرش عالمگیر بمیامن عدل و انصاف داد دهی

مطابق یازدهم امرداد در عمارات دایمیر باغ فیض بنیاد

• ع •

اعزاد •

که همچو روضه جنت مدام خرم باد

بفرمان واجب الانعام پدشکاران پدشگاه سلطنت و خلافت بساط

انبساط گسترده جشنی والا و مجلسی دلکشا ترتیب دادند و ابواب

عیش و سرور و طرب و سرور بر روی عالمیان کشادند • • نظم •

چو خلد برین بزمی آراستند • برقص آسمانها زجا خاستند

در عیش جاوید کردند داز • برامشگری زهره برداشت ساز

چو گل عالمی را ز عیش و طرب • فراهم نمی آمد از خنده لب

جهان مجلس آرائی از سرگرفت • زمین را بگدن وار در زر گرفت

و بعد از انقضای پانزده گهری و بیست و دو بل از روز مذکور که

موافق شش ساعت و نه دقیقه و ده ثانیه نجومی باشد شهذشاه

کامبخش کامگار با بخت بیدار و دل هوشیار قرین فرایندی و تائید

الهی بر تخت سلطنت و شهذشاهی و سرور فرماندهی و گیتی

پذاهی جلوس اجمال نموده پایه امزای اورنگ و سرمرازی بخش

دیهیم گردیدند • • نظم •

بر آمد بر اورنگ شاهذشهی • شرف دادش از فرط الهی

شهذشاه سد زینت امزای تخت • وطن کرد اقبال دریای تخت

چو از پای او تخت انسر گرفت • بانالاک خود را برا برگرفت

صدای نقاره شادیانه و نوای کوس طرب بنوازش گوش ساکنان سپهر

از چپ و راست بر خارست و آهنگ زمزمه تحیت و گل بادک

ترانه دعا از حضاران بهشتی انجمن هزاران منت بر اجابت نهاد

بوزق این محامد و لوامع این محامن از نامیده حال فرخنده مآل
 آن طرازند؛ سریر حشمت و جلال می تافت و از مبداء جهان
 افروزی و ابتدای عالم آرائی فروغ اورنگ نشینی و لمعه فرمان
 روانی از جبین افوار آگین آن زبند؛ سلطنت هفت کشور جلو
 ظهور داشت سواد خوانان صحائف پیش بینی را پیوسته از مشاهد
 افوار فر و کمالش ظاهر و هویدا بود که عنقریب بتائید ایزدی
 همای سلطنت در سایه چتر گردون سایش بال اقبال خواهد کشود
 و شهباز طالع کشور کشایش بصید طائر ملک پرواز خواهد نمود لاجرم
 کار کفان آسمانی باقتضای حکمت ربانی پیوسته ابواب حصول آمال
 و آمانی بر روی دولت آن حضرت می کشوند و سر انجام اسباب
 حشمت و کمرانی و تمهید موجبات خلافت و جهان بانی می نمودند
 همواره بخت هوا خواهد بود و تخت چشم بر راه روزگار دید؛ امید
 بر شاه راه از منده و ادوار کشاده انتظار ورود این ساعت مسعود می برد
 و چرخ پیر طفلش در ترصد وصول این عید دل افروز روز می
 شمرد تا آنکه درین هنگام که انواع خلل و فتور بارکان و قواعد ملک
 راه یافته بود و رونق و نظام از کار دین و ملت بکلی رخ تافته سرکشان
 واقعه طلب از نزدیک و دور رایت نخوت و غرور می انراختند و
 مفسدان فتنه جو از هر گوشه و کنار طبل فساد و عناد می نواختند
 بمیامن اقبال بیزوال و برکت عنایات قادر ذوالجلال خورشید عالم
 آرای سلطنتش از مطلع سعادت و فیروزی پرتو جهان افروزی جلو
 گر آمد و آرزوی دیرینه روزگار برآمده زمان انتظارش بسر آمد و
 روز مبارک جمعه غ ۱ ذی قعدة سال هزار و شصت و هشت هجری

• مدت امت بآن ملهم گشته بر دقائق فهمان اشارت غیبی و حقایق شناسان رموز آسمانی که بدایع نکات و اسرار زبان رمز و ایما توانند فهمید مستور نیست که ظهور این لطیفه بشارت بخش که بتلقین ملهم غیب رخ نموده اشارت است بآنکه این پیشوای سلاطین اولی الامر و مقتدای خواقین ذوی القدر برگزیده و پسندیده خالق بلچون و بکمال حقیقت و حقانیت مستحق خلافت ربیع مسکون امت و خلائق را پس از اطاعت الهی و متابعت حضرت ختمی پناهی اطاعت او امر و قبول نواهی او فرض عین و منتج سعادات دارین امت و میرجعفر خراسانی که در فن تاریخ گوئی سرآمد اهل زمان و از ثنا خوانان این دولت دیر پایان است (شهنشاه فلک اورنگ) تاریخ وقوع این عطیه شگرف یافته و دیگر از نکته سنجان انجمن معنی •

• ع •

سزوار سریر پادشاهی

گفته امید که تا چتر زر نگار سپهر برین بر فراز اورنگ زمین سایه گسترد مهر عالم کبر را تاج فیروزی و افسر جهان افروزی بر سر امت سریر جهانبانی و دیهیم گیتی ستانی را از وجود این بادشاه حق آگاه دین پرور عدل گسترد زیب و فرو بخت بلند و اقبال عدو بندش در تسخیر جهان هم طالع خورشید انور باد بالجمله از انجا که لوازم و مقدمات این جشن ارجمند و جلوس سعادت پیوند را خدیو اورنگ اقبال بحکم اقتضای حال چنانچه گذارش یافت قرار داده اکثر مراتب و مراسمی که لازمه سرور آرائی است بجلوس ثانی حواله نموده بودند درین جلوس میمنت قرین خطبه و سکه و تعیین

امرای رفیع القدر نامدار و فوئیدان اخلاص منش عقیدت شعار
 به تسلیمات تهنیت تارک آرای سعادت گشته در خور رتبه و منزلت
 دران خجسته محفل دولت بر اطراف سریر گردون مصیر گیتی
 خدیو عالم گیر صف کشیدند و اورنگ والا پایه آسمان سایه از فر
 جلوس فرمانروائی ایام مانند فلک بکام خود دیدند طبق طبق
 زر و سیم مانند اوراق شکوفه که نسیم در صحن چمن بر تاج هفت
 ترکی گل افشاند بر تارک و دیهیم آن زبینه سلطنت هفت اقلیم
 افشاند شد و دامن دامن چون جواهر شب افروز انجم و اختر که گردون
 نثار بدر مژیر کند بر فرق فرقدان سای خدایگان سپهر سریر ریخته
 آمد و از خلعتخانه جود و افضال بادشاهی جامهای رنگارنگ و
 خلعتهای گوناگون گروهها گروه مردم را زیب قامت افتخار گشت
 و خازن مکرمت و احسان سائبه الهی دست بخشش کشوده دامن
 آرزوی کامجویان را مالامال نقد مراد کرد * * نظم *

دران محفل از بذل شاهنشهی * دل و دیده پرگشت و مخزن تهی
 شد از بخشش شاه والا کهر * جگر گوشه بحر و کان در بدر
 ز خلعت دران بزم گردون اساس * چو خورشید شد خلق زرین لباس
 فصیحی بلاغت شعار و سخن سنجان نکته گزار توارینخ بدیعه برای
 این جلوس قبیل پدیر یافته اند از انجمله کریمه [أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَ أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ] است که کمال ندرت و غرابت دارد
 و سید عبد الرشید تقوی^(۴) که در سلک دعاگویان این دولت ابد

ساز طلا و از اصل و اضافه بمنصب والی پنج هزارى پنجهزار سوار
 دو اسپه و سه اسپه مشمول الطاف شاهنشاهانه گردید و راجه جیسنگه
 بعطای خلعت خاص و جمدهر مرصع و در اسپ یکی با زین
 و ساز طلا و عمده السلطنه جعفر خان بعزایت خلعت خاصه و
 باضافه هزارى هزار سوار بمنصب شش هزارى شش هزار سوار دو اسپه
 و سه اسپه و دلیر خان بعزایت خلعت و فیل با ماده فیل و
 ذوالفقار خان و اسلامخان که در معتقر الخانۀ اکبر آباد بودند هریک
 باضافه هزارى هزار سوار بمنصب پنجهزارى سه هزار سوار و کنور
 رام سنگه باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار
 و سید اتخان پانصد باضافه پانصدى پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصدى دو هزار و پانصد سوار و نامدار خان باضافه پانصدى
 پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و محمد امین خان
 میر بخشى بمرحمت يك زنجیر فیل و مرتضى خان بعطای شمشیر
 و جمدهر میدا کار و اسپ با ساز طلا و راجه رای سنگه سید سودیه
 بمکرمیت خلعت و جمدهر مرصع با علاقه مرارید و اسد خان بخشى
 دوم بعزایت يك زنجیر فیل و هوشدار خان بعزایت نقاره و اسپ
 با ساز طلا و صف شکنخان بمرحمت فیل و اسپ با ساز طلا مر بلند
 گردیدند و اصالتخان بعزایت خلعت و يك زنجیر فیل و انعام
 بیست هزار روپیه و باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو
 هزار و پانصد سوار مورد نوازش گشته رخصت دکن یافت که
 در خدمت بادشاهزاده ارجمند والا گوهر محمد اکبر بوده هنگامى
 که به موجب برلیغ معلی آن نو باوۀ گلستان سلطنت با ثمرات

لقب اشرف بعمل نیاورده موقوف داشتند و امرای نامدار و نویغان
عالمقدار نیز چون وقت را آن وسعت نبود که پیشکشهای لایق نمایان
که این بزم فرخنده و جلوس خجسته را شایان باشد تهیه و سرانجام
توانند نمود بمقتضای وقت هریک نذری در خور حال گذارانیده
سامان پیشکش بهنگام فرصت که خاطر از مهم اعمادی پرداخته آید
و گلشن ملک و دولت از خار عذاب اهل فساد به پیرایه قرار دادند
و شهنشاه ابر کف دریا فوال دمت مکرمت از آستین افضال بر
آورده هریک از بادشاهزادهای والا قدر عالی نژاد و ملازمان عتبه
مبهر بنیاد را در خور منزلت و مرتبت کامیاب موهبتی و مشمول
مرحمتی ساختند از انجمله رخشنده اختر برج سلطنت فروزنده گوهر
درج خلافت بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم را که
در دکن بودند بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر فیل با ماده
فیل و ده سراسپ از طوبله خاصه نواختند و غره جبین دولت و
اقبال طراز آستین ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند سعادت توأم
محمد اعظم را که تا این هنگام منصب نیافته بودند بمنصب ده
هزاری چهار هزار سوار و عزایت علم و نقاره و تومان طوغ و آفتاب
کبر و دهکدهای الماس گران بها و برخی جواهر گرانبها و ده سراسپ
از طوبله خاصه پایه قدر افتادند و خلعت خاص و ده سراسپ
برای مبدن شعبه دوحه حشمت و نامداری گزین داده نخل ابهت
و کامکاری بادشاه زاده والا نژاد محمد سلطان را که در مستقر الخلافه
اکبر آباد بودند فرستادند و زنده فدویان شیخ میر بمرحمت خلعت
خاص و یک زنجیر فیل و ده سراسپ از انجمله یکی با زرین و

سلطنت باضادۀ مفاص و دیگر عطایا و مواهب که گذارش تفصیل آن موجب تطویل است مطمح انظار عاطفت گردیدند و قریب سه لک روپیه از خزانه احسان و مکرمت خسروانه بچندی از امرا و برخی دیگر از بندها انعام شد و انعام سه هزار روپیه یارباب نغمه و سرود عنایت گردید و دوم روز این جشن دل افروز حکم معلی بمتصدیان و عملۀ پیدشخانه صادر شد که سراق اقبال بجانب پنجاب بیرون زنند و تا ششم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی قرین بخت ارجمند در سراستان فردوس مانند اعزبان که بوقوع این عطیۀ عظمی و شرافت این لطیفۀ کبری هرگل زمینش صد ناز بر سپهر برین داشت بسر برده سریر آرای دولت و کامرانی و زینت افزای اورنگ جهان بانی بودند •

تعیین فوجی تازه از عساکر نصرت پڑه

بجهت سد راه سلیمان بی شکوه

اگرچه عمدة السلطنة امیر الامرا با اوج نصرت پیرا چنانچه گذارش یافت معین شده بود که بهر دراز رفته نگذارد که آن بیبهره جوهر سعادت از آب گنگ عبور نماید لیکن از آنجا که آئین دوربینی و حزم اندیشی است رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان اقتضا فرمود که فوجی دیگر نیز از جنود ظفر پناه بجهت سد راه او رخصت فرمایند که درین روی آب چون بوده اگر آن آردا دشت ادبار بالفرض از جای محال عبور از آب گنگ یابد در گذشتن آب چون سد راه پیش شوند و ازان جانب امیر الامرا با آن لشکرها

ریاض عفت و ابهت و سائر پرندگان مرادق عظمت از دولت آباد
عازم سده سپهر بنیاد گردند همراه بوده لوازم خدمت بتقدیم رساند
و مالوجی بعطای خلعت و اسب با زین و ساز طلا مباهی شده
بفوج امیر الامرا که بر سر راه سلیمان بی شکوه تعین یافته بود
مرخص گشت و سید میر برادر شیخ میر بعنایت خلعت و اسب
و خطاب امیر خانی مورد التفات گشته بقلعه داری دار الخلافه
معین شد و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان که بنابر
بعض اسباب و دواعی از منصب معزول شده بود بعنایت خلعت و
سالیانه سی هزار روپیه مورد عنایت و رعایت گردید چون بعرض
اشرف رسیده بود که ابراهیم خان داعیه گوشه نشینی دارد بسالیانه
شصت هزار روپیه کامیاب شد و احمد بیگ خان که در زمان اعلی
حضرت از منصب معزول گشته بود بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار
سوار مرفراز شده بفوجداری سرکار بهرایج که قبل ازین بمعتقد خان
متعلق بود تعین یافت و میر سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم
بخطاب افتخارخانی و میر ابراهیم حسین برادرش بخطاب ملتفتخانی
و میر محمد مراد بخطاب سید محمد خانی و میر فضل الله ولد
میداد خان بخطاب فضل الله خانی و ابو الفتح منشی بخطاب
قابلخانی و انعام چهار هزار روپیه چهره امتیاز افریختند و مانسنگه
ولد راجه روپ سنگه راتهور که پدرش چنانچه گذارش یافته در جنگ
دارا بی شکوه مصدر جهالت و جسارت گشته متهورانه نقد جان
در باخته بود بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار مشمول فضل
و کرم شد و بسیاری از عمد های بارگاه خلافت و بند های عتبه

ظهور انوار فیض آسمانی و محل و رود انظار رحمت ربانی امت
 فرا زند؛ لوای کشور ستانی پای عزیمت در رکاب دولت گذاشته
 از باغ اعزا باد نهضت فرمودند و نواحی سرای نریله مضرب خیام
 اقبال گشت درین منزل میاد تخان که نظم مهمات دار الخلافه
 بدستور سابق بار تفویض یافته بود بعنایت خلعت و اسب و
 دانشمند خان که دران هنگام گوشه نشین بود بمرحمت خلعت
 و انعام بیست هزار روپیه و جادو نرایی که ضمیمه کومکدان دار
 الخلافه گشته بود بعنایت خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب
 چهار هزار ی دو هزار و پانصد سوار و خواجه عبد الوهاب ده بیدی
 و محمد صالح کرمانی دیوان بیوتات آنمرکز خلافت و جهان بانی
 و روح الله دیوان آنجا و لطف الله ولد سعد الله خان مرحوم بعطاء
 خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و سید فیروز رستمخانی
 از نوکران دارابیشکوه بعنایت خلعت و منصب هزار و بانصدی
 دو صد سوار چهره افتخار بر اندروخت و میر ابو الحسن ملازم ناشجاع
 که قبل ازین در دربار جهان مدار بشغل و کالت او قیام داشت درین
 ایام برهبری طالع اختیار بندگی آستان سلطنت سرمایه سعادت
 ساخته بود بمرحمت خلعت و اسب و منصب هزار ی دو صد
 سوار سر بلند شد و هزبر خان و پیر دلخان هر ایک بانعام پنج هزار
 روپیه و دکناته سنگه را تهور بانعام سه هزار روپیه کاسیاب عنایت
 شهنشاهانه گردیدند و سید انوار از اصل و اضافه بمنصب هزار ی
 هفتصد سوار مباهی گشته بفرجدار ی سرکار خیر آباد خلعت سرفرازی
 پوشید و فضل المعان مهین خان مذکور که در سالک کومکدان پدر

و ازین طرف این جیش نصرت پیرا بدفع و استیصال او پردازند
 بنابرین شیخ ممبر را با دلیر خان و صف شکفخان و برخی از اهل
 توپ خانه و دیگر مبارزان نصرت نشان مؤثر رندوله خان و میر صالح
 داماد شاه نواز خان و دلیر ولد بهادر خان روهیلہ چہارم ذی قعدہ
 بجهت کفایت این مهم تعیین فرمودند و از کومکیان این عسکر
 منصور رندوله خان بمرحمت فیدل و جمعی بعطای خلعت و چندی
 بعنایت اسب نوازش یافتند *

نہضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد پیراستن آن ناحیت از خار وجود دارا بی شکوہ بدمآب

چون خاطر جهان پیرا از نظم و پرداخت بعض امور سلطنت
 و تعیین عساکر نصرت اثر بہ کفایت مهم سلیمان بی شکوہ فراغت
 پذیرفت و اورنگ فرمان روائی از جلوس ہمایون زیب و فریادہ
 جهان افسردہ و عالم برہم خورہ رونق و انتظام از سر گرفت
 عزیمت توجہ پنجاب کہ بنابر فتنہ دارا بی شکوہ مرکوز خاطر قدسی
 متأثر شدہ بود و تاخیر دران مدائی قانون تدبیری مینمود پدیش نہاد
 ہمت بادشاہانہ گشتہ دگر بارہ نسیم ظفر شمیم نہضت و ہتزاز
 بر پرچم ریات نصرت طراز وزید و موکب جهان نور ہنوز گرد
 مفر و غبار تعب نیفشاندہ بعزم یساق جنبش گزید * نظم *
 نمد زین لشکر کشان تر ہنوز * عرق فاگ اسپان لاغر ہنوز
 نیا سودہ از بار جبہ تنی * نرستہ ہم از رنج رہ توسنی
 و ہفتم ذی قعدہ مطابق ہفتدہم امرداد قریب بصبح کہ وقت

بمنزله حشمت و جاه نیله گاو و آهوی بسیار شکار میفرمودند و درین ایام سیفخان یمرحمت اسپ و از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری هفتصد سوار و مهیص داس را تهور باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار از اصل و اضافه و عبد الحمید بیجاپوری بمنصب هزاری هزار سوار و حسن بیگ از کومکیان دکن بمنصب هزاری هفتصد سوار و سیف بیجاپوری بمنصب هزاری ششصد سوار و میر ابراهیم میر توزک بمنصب هزاری چهار صد سوار و قباد بیگ بمنصب هزاری دویست سوار سر بلند گردیدند و میر محمد مراد بحراست قلعه چاندور و خطاب سید محمد خانی و عنایت خلعت و اسپ و ذوالفقار خان یمرحمت شمشیر با ساز مینا کار نوازش یافتند و چنپت بندیده بعنایت نیل و پر بهتراج بهاتی بعطای خلعت مباحی گشته بفوج خلیل الله خان مرخص شدند و میر مهدی یزدی که میر سامان مراد بخش بود بمنصب هزاری دویست سوار سرفراز شده در سالک بندهای درگاه آسمان جاه انتظام یافت و چون راه راست از کرنال گذشته بسبب کثرت آب و وفور گل ولای قابل عبور موکب جهان پیمان نبود رای عالم ارای گیتی خدیو کشور کشائی بران قرار گرفت که بسمت یمین شاهراه که گل و لاله آند که تر نشان میدادند میل کرده از آن راه به پراگنده روهر که بر کنار آب سدلج است توجه نمایند و در آن موضع تدبیر عبور آب مذکور فرمایند بنابراین پانزدهم که از نواحی کرنال کوچ شد موکب اقبال بسمت قصبه اندری منحرف شده کوچ بر کوچ متوجه روهر گردید و در عرض این ایام فرخنده انجام تا حین وصول موکب نصرت اعظم

منتظم گشته بود و متصدیان و کومکیان آن مرکز خلافت و جهانبنایی
 بعطای خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و روز دیگر موکب
 ظفر اثر کوچ کرده سه کروه طی نموده درین روز عمدة السلطنة
 جعفر خان که صوبه داری مالوہ باو مفوض گشته بود یکہزار سوار
 از تیاننش^(۲) دواسپہ و سه اسپہ مقرر شد کہ منصبش از اصل و اعانہ
 ششہزاری ششہزار سوار از آنجملہ چہار ہزار سوار دو اسپہ و سه
 اسپہ باشد و بعنایت خلعت خاص و فیل باعداد فیل و جمہ ہر
 مرمع و شمشیر خاصہ و دو سر اسپ از آنجملہ یکی بازین و ساز طلا
 مشمول مراحم شہنشاہانہ گردیدہ بآنصوب رخصت یافت و نامدار
 خان مہین خلف او بعنایت خلعت و اسپ و نقارہ و محمد کماگار
 برادر خوردش بمرحمت خلعت مباہی گشتہ با پدر مرخص شدند
 و نوازش خان بقوجداری سرکار مندو و حراست حصار آن نوازش
 یافت و ابرج خان و رحتم برادر او در ساک کومکیان صوبہ مالوہ
 منسلک گردیدند و محمد بدیع ولد خسرو بن نذ محمد خان کہ
 بنابر بعضی اسباب و دواعی از منصب معزول شدہ بود بعطای
 خلعت و سالیانہ سی ہزار روپیہ کامیاب عنایت و رعایت گشتہ
 بدار الخلافت مرخص شد کہ انجا بودہ بدعاگوئی دولت قاہرہ قیام نماید
 و موکب گردون مآثر بہ شش کوچ متواتر چہاردم ظل اقبال
 بر نواحی قصبہ کرنال انگند و خدیو جہان ہمہ جا شکار گزان و
 صید افگان راہ نصرت و ظفر می پیمودند و ہر روز تا رسیدن

آباد آورده بودند و از صفائی که بسعی و تفحص بندهای درگاه و رهنمونی زمینداران آن نواحی بدست آمده بود بیست و پنج منزل کشتی آماده ساخته در کمین انتظار فرصت بود تا آنکه به نیروی توفیق و یاروی همت شب شانزدهم ذی قعدة عزیمت عبور مصمم نموده برسیدن خلیل الله خان و لشکری که با او بود مقید نگشت و اعتماد بر عون نهایت مهین کارساز و تکیه بر امداد اقبال نصرت طراز شهنشاه دشمن گداز کرده قریب هشتصد کس از همراهان خود که هریک نهنک دریایی نصرت و ظفر بود بران کشتیها نشانده یکپاس از شب مذکور صافه بآن طرف آب روان نمود آن شهابت مغشان دریا دل زورق همت در بحر توکل انگذده آنوقت شب بی توقف و درنگ بعزم جنگ از آب گذشتند و از کشتیها فرود آمده و توپخانه که همراهِ داشتند پیش رو کرده بطرف مخالفان که از پنبه غفلت و بیخبری مصداق کریمه [خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ عَلَى سَمْعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ] بودند روان گشتند و بسطوت و صولت بحر زخار که هنگام مد آب خود را بر ساحل زند بران مدبران غافل حمله آوردند آن گروه باطل پزوه ازین تیزدستی اقبال که فوق تصور و خیال آنها بود مورد رعب و خوف گشته تاب ثبات نیاوردند و عنان استقلال از کف گسسته رهگرایی وادی فرار گردیدند و مجاهدان کارطلب پیکار جو کامیاب نصرت و قرین آبرو دران روی آب مورچال بسته بجای مخدولان نشستند و چون گریختگان بتلون رسیده بمقهوران آنجا پیوستند آنها را نیز باستماع این خبر رعب اثر

بکنار آب ستلج بسیاری از بندهای عتبه خلافت که در جشن جلوس مبارک بسبب ضیق وقت و قلت فرصت پرتو لطف و انضال گیتی خدیو دریا نوال بساحت احوال آنها ننشاندن بود کامیاب مراحم شهنشاهانه گردیدند و بعد از طی سه مرحله از کرنال عرضداشت بهادر خان مشتمل بر مزد عبور موکب منصور از آب ستلج که باین زودی و سهولت فوق تصور همگان و دور از خیال ظاهر بنیان بود رسیده بشارت نصرت و فیروزی اولیای سلطنت بیزوال رسانید و نیز بنگ سازی اقبال این دست پرورد لطف ذوالجلال بتازگی حیرت بخش عالمیان گردید مجملی از کیفیت این فتح آسمانی آنکه خانمذکور که قبل از خلیل الله خان از پیشگاه خلافت بتعاقب دارا بی شکوه مرخص شده بود چون شنید که آن فتنه پزوه داود خان را که در گذر تلون بود اهدام و استحکام آنروی آب و سرداری و کارفرمائی جنود آن خسران مآب باو تعلق داشت بنابر بعضی مطالب بلاهور طلبیده است از روی مصلحت بینی و کار طلبی عزیمت نمود که درین وقت خود را بکنار آب رسانیده فرصت کار از دست نکارد و بهر نوع که باشد گذشتن از دریا همت گمارد و چون جمیعت مخالفان بدشتر در گذر تلون بود عبور عساکر گردون مآثر دران موضع متعذر می نمود بدلاست زمینداران و مشورت رای صائب بر جناح تعجیل بگذر روهر که بر دست راست تلون بمساحت بالای آبست شتافته در صدد گذشتن از دریا شد و از کشتیهایی همراه که بموجب فرمان همایون متصدیان نواره سرانجام داده بر عرابها از دار الخلافه شاهجهان

طرف یانت و فرمان عاطفت عنوان با خلعت فاخره و فیل باماد
 فیل برای رانا مرسل شد و حاجی بقا ملازم شجاع که آن بی بهره
 جوهر اقبال اورا از بنگاله با نامه مبني بر مراسم تهنیت و فتوحات
 و مشعر باظهار مراتب خلعت و مواخات بجناب والا فرستاده بود
 جبه سالی سده معلی گشته بعنایت خلعت و اسپ و علم
 و نقاره و اضافت منصب مشمول نوازش گردید و غضنفر خان
 بفوجداری میان دو آب از تغیر فدائیکان معین گشته بعطای علم
 و خلعت و اسپ و اضافت منصب مرفراز شد بدست و یکم ماه
 مذکور شیخ میر و دلیر خان و صف شکنخان با سائر همراهان که
 بعد از آواره شدن سلیمان بی شکوه بکوهستان سری نگر از کنار آب
 چون برخاسته بودند بموکب ظفر اثر پیوسته شرف استیلام عتبه
 خلافت دریافتند ویرلیخ جهان مطاع بنفان پیوست که عمدة السلطنة
 امیر الامرا از کنار آب گنگ برخاسته بمستقر الخلافه اکبر آباد شتاید
 و تا معاودت موکب جابه و جلال ازین یساق نصرت مأل در خدمت
 بادشاهزاده عالیقدر فرخ خصال محمد سلطان بنظم مهمات آن مرکز
 حشمت و جهانبانی قیام نماید و فدائی خان و سائر امرا و لشکری
 که باو معین بود بموکب ظفر قربن پیوند و چون سر رشته سخن
 در طی این فهرست حریده مفاخر و معالی باینجا رسید ذکر شمه
 از حال سلیمان بی شکوه بعد از هزیمت یافتن بدر نگوئیده سیرش
 تا در آمدن او بکوهستان سری نگر ناگزیر ضبط وقایع مینماید و
 کلاک حقایق نگار چنین پرده از جمال بیان میکشاید که آن جاهل
 ادبار فرجام که راجه جیسنگ و دلیر خان و دیگر سرداران و امرای

پای همت سست گشته نیروی قرار و استقامت نماند و از گذر
مذکور برخاسته روانه سلطانپور شدند و همچنین مردم دیگر که جابجا
در گذرها بودند بآن‌ها ملحق گشتند و مجموع در سلطانپور فراهم آمده
حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشتند و خلیل الله خان که بعد از
بهادر خان از پیشگاه خلافت روانه شده بود شب هفدهم ذی‌قعدة
یکپاس شب گذشته نزدیک خرای رای رایان که در منزل بالای
مهرند است خبر گذشتن بهادر خان از دریا شنیده بمجرد اجتماع
این مزده بیعت افزا ازان منزل کوچ نموده ایلغار کرده روز دیگر
بروهر رسید و باتفاق هم لشکرها را بهمان چند منزل کشتی از آب
گذرانیدند و متممات این احوال و لواحق این موانع فیروزی مآل
عنقریب سمت گذارش خواهد یافت و هم درین اوقات نصرت
سمات بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه که در آن طرف آب
گنگ برابر هر دوار نزول ادبار نموده در مدد تدبیر عبور از آب
مذکور بود چون از وصول عساکر ظفر مآب بکنار آب راه مفر معدود
دید و تاب مقاومت جند قاهره از انداز طافت و توانائی خویش
افزون یافت ناچار متوسل زمیندار سری نگر شده بکونستان ولایت
او در آمد و بهزاران خسران و ناکامی و نکبت و بد سرانجامی دران
شعب کفر و ضلال و پیغوله ابداد و نکال که نمونه است از درکات
مقرر مقرر گزید چنانچه تفصیل مرقوم کلک حقایق نگار خواهد شد
و درین ایام اوسی برادر راناراج سنکه که بهمراهی پسرش برای
ادای مراسم تهنیت آمده بود بعطای خلعت و جمده هر مرصع
بالعائنه مروارید و اسپ بازین و ساز طلا مباحی گشته رخصت آن

همراه بلا توقف و اهمال بصوب دهلی شتافته خود را به پدر رسانی و اگر اختیار این بتوانی صواب آنکه باله آباد مراجعت نموده تا مآل حال قدرت معلوم شود آنجا بسربری و چند آنکه سلیمان بی شکوه او را تکلیف رفاقت نمود از آنجا که عقل مصلحت بین و خرد صواب گزین داشت باساح آن جاهل بیحاصل مرشده صلاح اندیشی از کف نداده راضی بهمراهی او نگشت و از فهمیدگی و نیک سرانجامی جواب صریح داد که همراه نمی آیم و بدرگاه خلانت پناه میروم و بمنزل خود آمده دیگر پیش او نرفت و آن حیران ورطه سرگشتگی روز دوم ورود اینخبر از کمال حیرت زدگی مقام کرد که باز با مردم کنگاش نموده کار خود را چاره درست اندیشد و درین روز دلیر خان را طلبیده بعد از ملائمت بسیار با او در صلاح کار مشورت کرد دلیر خان این رای نمود که به اله آباد مراجعت نماید و از آب گنگ عبور نموده بشاهجهانپور که آباد کرده بهادر خان و وطن افغان است برود و آنجا لشکر و سپاه از اقوام افغان و غیر آن فراهم آورده آنچه صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل آورد و مرافقت و موافقت خود باو مشروط به قبول این تدبیر ساخته گفت که اگر بصواب دید من عمل کنی رفاقت و همراهی میکنم سلیمان بی شکوه قبول این کنگاش نموده بنابراین مصلحت سست بنیاد قرار داد که روز دیگر کوچ کرده باتفاق دلیر خان بسمت اله آباد رود راجه جیهنگه چون برین معنی آگهی یافت و دانست که دلیر خان از خامی و بی تجربگی سود خود را از زیان نشداخته نرد تدبیر غلط باخته است بمقتضای دوستی و مودتی که با او داشت بابلاغ نصائح دوستانه و تذکیر

بادشاهی از پتله بنعجیل می آمد یازدهم ماه مبارک رمضان که هفتم آن محاربه عساکر گردون مآثر با دارا بی شکوه روی داده بود سه منزل از اله آباد گذشته در نواحی موضع کوره^(۲) خبر انهزام پدر فتنه گر خویش شنید و نخست فرمان حضرت اعلی و پس ازان نوشته دارا بی شکوه که مشعر بحقیقت وقوع صف آرائی و قتال و کیفیت نصرت و فیروزی جنود اقبال بود بار رسیده بر صورت حال آگاهی یافت و این خبر رعب اندر دران لشکر شائع شده سنگ تفرقه در جمیعتش انداخت حضرت اعلی چون تا آن وقت هنوز بصلاح کار دولت و مصلحت امر خلافت راه نبرده . متوجه اصلاح حال و خامت مآل دارا بی شکوه بودند و باغوازی آن فتنه پزوه عمل میفرمودند بموجب خواهش و التماس او باین باطل بیجوهر نوشته بودند که با نوکران پدر و لشکر ایترو خود عازم دهلی شده خود را بار رساند و از سرداران و عساکر بادشاهی هرکه خواهد بار رفاقت نماید و دارا بی شکوه نیز بهمین مضمون رقیمه بار نوشته بود استمال التماسها بامرا و اعیان لشکر بادشاهی مبنی بر تکلیف و رفاقت و همراهی او فرستاده بود آن ناقابل دولت و اقبال بعد از اطلاع برین حال سراسیمه و مضطرب شد و عنان ثبات و استقلال از کف همت فروهشته در چاره کار و تدبیر امر خویش متحیر گردید و همان روز راجه جیسنگه را طلبیده با او نکش کرد راجه بمقتضای [الْمُسْتَشَارُ مَوْتَمِنٌ] گفت که صلاح درین است که با سپاه

دید کسی میگماشت و هر طایفه از همراهانش مصلحتی می اندیشیدند و هر فرقه تدبیری می نمودند رای جمعی این بود که در اله آباد رحل اقامت افکند و آنحدود را با پتله در تحت ضبط آورده اسباب خود سری و فتنه پروری سرانجام کند و برخی صلاح درین میدیدند که به پتله رفته طرح صلح و الفت باشجاع اندازد و باتفاق و اعتضاد او هنگامه شورش و فساد گرم سازد و جمعی از حادثات باره که عمدهای دارا بی شکوه و متوطن میان دو آب بودند میگفتند که باید که بسمت چاند پور و ندینه (؟) رفته در آن حدود از آب گذشت و در نواحی بوریه و مهارنپور از آب چون عبور کرده متوجه پنجاب گشت و بعد از گفت و گو و کنگاش بسیار و اختلاف آرای و انکار سلیمان بی شکوه این رای را پسندیده بدان عزیمت زوائد اموال و کارخانجات و برخی از پردگیان خویش در قلعه اله آباد که از حصون رضینه و قلاع حصینه این مملکت گیهان فسحت است گذاشته سید قاسم باره را که یکی از نوکران عمده دارا بی شکوه بود و قبل ازین نیز از قبل او بحکومت آنصوبه قیام داشت بحفظ و حراست قلعه مذکورگماشته از گنگ عبور نمود و از انطرف آب سرامیمه و از طی مراحل ادبار نموده گامی بنامی میزد و نمی دانست که بکجا منتهی خواهد شد و در هر منزل جمعی از نوکران او و پدرش جدا شده میرفتند و روز بروز سلک شوکت و جمیعتش از هم می پاشید و مواک تفرقه و پریشانیش تزايد می یافت تا آنکه از لکهنو گذشته به پرگنه ندینه که باقطاع پوره آرای هودج عزت صدر نشین مشکوی ایبهت ملکه تنزه نقاب

مقدمات عاتقانه خان مذکور را ازین اراده فاسد که جز خانه خرابی او و قبیلله اش حاصلی نداشت باز آورد و در عزیمت آمدن بعتبه اقبال که منتج صلاح حال و سرمایه حصول آمال او بود باخود متفق و همدامتن ساخت و صباح آن که سلیمان بی شکوه بنابر قرار داد روز پیش ازان مفضل کوچ کرده عزم مراجعت به اله اباد نمود دلیر خان تمهید معذرت نموده با راجه جیسنگه در همان منزل ماند و همچنین جمیع بندهای بادشاهی ترک همراهی گزیده کوچ نکردند و جمعی کثیر از نوکران جدید او و پدرش که هنگام رفتن به پٹنه در اثنای آن مهم نوکر شده بودند و اوطان آنها دران سمت بود باستماع این خبر متفرق گشتند سلیمان بی شکوه بعد از وقوع اینحال خواست که با جمعی که همراه او مانده بودند به سمت دهلی متوجه شده بهر نوع که باشد خود را به پدر رساند باقی بیگ مخاطب به بهادر خان که از نوکران عمده دارا بی شکوه بود و اورا اتالیق آن بیدلوات برگشته اختر و صاحب اختیار لشکر ساخته بفای تدبیر آن مهم بر رای و رویت او گذاشته بود تجویز این اراده نموده عنان عزیمتش بصوب معاودت اله اباد تافت ناچار آن سر گشته تیه ادبار با باقی بیگ مذکور و سید صلابتخان بارهه که او نیز از عمدها و پروردهای دارا بی شکوه بود و قریب شش هزار سوار از مردم خود و نوکران پدر به اله اباد رفته مدت هفت روز انجا قرین حیرت و دهشت و سرگشتگی اقامت داشت و هر روز با جمعی مصلحت و کنکاش کرده از سراسیمگی و وحشت زدگی هر دم نقش تدبیر بر اوج خاطر می نکاشت و هر نفس بفای عزیمت بر عواب

و معاونت مرزبان سری نگر- شاید از گنگ عبور نماید و از برابر مراد آباد گذشته بمرزمین چاندی که محاذی هر دوار و متصل بسرحد ولایت سری نگر است رسیده در مدد گذشتن از آب شود و بهوانیداس دیوان بیوتات خود را که قبل ازین از جانب دارا بی شکوه پیش زمیندار سرینگر رفته محرک سلسله ارتباط فیما بین شده بود و بر حقیقت طرق و مسالک کوهستان آن سرزمین اطلاع داشت با بعض رعایت اشیا نزد مرزبان مذکور فرستاده از و استعانت و اهتمام در سرانجام کشتی و گذشتن از آب نمود و چند روزی آنجا رحل اقامت افکنده انتظار و صول خبر و جواب میکشید درین اثنا عمدة السلطنة امیر الامرا فدائی خان و سائر همکار گردون متأثر که از دار الخلافت شاهجهان آباد بجهت مد راه او تعیین یافته بودند بآن روی آب رسیده در برابر چاندی که محل اقامت او بود نزول نمودند و خیم و اعلام مواکب ظفر فرجام و آثار و علامات جنود نصرت اعتصاب ازان طرف دریا نمودار شده آن رسیده بخت تیره ایام از مشاهده سیاهی لشکر فیروزی اثر روز سیاه و حال تباه خود معاینه کرد و چون دانست که تاب ثبات و مقاومت از حوصله طاقت او افزون و طریق وصول به مطلوب از طریقه عقل و رای بیرون است و اگر بعد ازین توقف گزیند و چندی دیگر در چاندی بنشیند عنقریب افواج نصرت مآب از آب گذشته خاک ادبار بر فرق روزگارش خواهند پاشخت لاجرم مغلوب جنود یاس و ناکامی گشته دل بر فرار نهاد و کوه سری نگر را مامن و مقر خویش اندیشیده قرار توسل و التجا بمرزبان آن سرزمین داد و از چاندی

قدسی احتجاب دیگری صاحب تعلق داشت رسید و چون شنید که مبلغی از سرکار ایشان که از پرگنه مذکور بتحصیل رسیده بود آنجا موجود است کسان فرستاد که تجسس و تحقیق کرده آنرا از کروری آنجا بوصول رسانند کروری از یغمعنی خبر یافته در خانه خود متحصن شد و با اتباع و همراهان خویش سیهایی مدافعت و ممانعت گشت آن ناقص خرد سفاهت پرور بعد از اطلاع بر ابا و امتناع او از دادن زر لشکریانرا فرمود که سوار شده خانه او را قبل کردند و یورش نموده بر سراهل و عیالش ریختند و او را با پسرش دستگیر و متعلقانش را اسیر ساختند و دست تعدی و تطاول بمال و ناموس او و دیگر مکنه و مردم آن پرگنه دراز کرده باسر و نهب پرداختند و باین عنوان زیاده بر مبلغ دو لک روپیه از مال سرکار نواب علیه و غیر آن بدست آورد و کروری مذکور را مقید ساخته بکسان خود سپرد و در خلال این اوقات سید صلابتخان باره که در سلك همراهان او بود چون از ناصیه حال آن صورت معنی بطلان رقم بیدولتی و خذلان خوانده دریاست که بوی خیر از اوضاعش نمی آید بصواب دید رای مائب از جدا شده طریق مفارقت گزید و از سعادت منشی و نیک سرانجامی احرام طوف کعبه اقبال بسته عازم درگاه خلافت پناه گردید مجملآ آنجاهل بیحاصل تار رسیدن به ندینه چون در هر رهگذری که قصد گذشتن از دریای گنگ میکرد قبل از وصول او بدان گذر کشتیهها را ازین روی آب بآن طرف میبردند و هیچ جا مجال عبور نمی یافت از ندینه عازم پیش شد بقصد اینکه در برابر هردوار باعانت زمینداران آن بوم و بر-

دارا بی شکوه و مردم آن جاهل باطل پژوه که از بهبود حال و حسن
 ماآشن نومید گشته خیریت خود در اختیار مفارقت و ترک رفاقت
 او میدیدند و اراده جدا شدن داشتند و درین کوهستان بسبب وجود
 زمیندار آنجا و مردمش که راهها و درها در دست آنها بود این
 اراده از قوه بفعل نمی توانستند آورد با یکدیگر متفق و همدستان
 شده چنین مصلحت دیدند که او را از عزیمت سری نگر باز داشته
 بلطائف حیل و حسن تدبیر ازان دیوالخ کفر و شعب ضلال برارند
 تا در زمین وسیع هندوستان بی مانعی و مزاحمی راه جدائی توانند
 پیمود لهذا عمدها و سرداران اتفاق کرده خاطر نشان او نمودند که
 رفتن به سری نگر بعنوانی که مرزبان آن بوم و بر میگردد خلاف
 آئین حزم و احتیاط است و صلاح امر درین که چون عساکر بادشاهی
 بسبب برخاستن ما از گذار گنگ و آمدن باین صوب از آب عبور
 نکرده ازان طرف دریا برخاستند و بالفعل کسی سد راه ندست
 ازینجا بهمان ره که آمده ایم برگشته بسمت اله آباد مراجعت کنم
 و بجهت مزید ترغیب و تحریک خطی از جانب سید قاسم قلعه
 دار اله آباد ساخته بار نمودند مضمونش آنکه شجاع با لشکری عظیم
 از بنگاله متوجه اینصوب شده عذقربیب میرسد بهتر این است که
 شما هم برگشته به اله آباد آئید و باهم اتفاق نموده آنچه صلاح حال
 و مرکوز خاطر باشد بفعل آورید بذابراین مقدمات دور از کار آن
 برگشته روزگار فسخ عزیمت سری نگر و جزم اراده معاودت بصوب
 اله آباد نموده زمیندار آن کوهستان را عذر خواست و برخی از
 جواهر و مرصع آلات با یک زنجیر فیل باور داده ازانجا براهی که

کوچ کرده به کانه تال که هر حد ولایت سری نگر و پنج گروهی
آن سمت رفته منزل گزید مردم زمیندار مذکور که بعد از رحیدن
بهبودانداس آنها را فرستاده بود آنجا رسیده بار بر خورند و آن
رهگرای وادی حیرت و سرگشتگی را رهنمون طریق آوارگی شده
بکوهستان در آوردند و چون بچهار منزل سری نگر رسید مرزبان
انجا خود آمده بار ملاقی شد و گفت ولایت من جای مختصری
است و گنجایش لشکری که با شما است ندارد و معینا راه عبور
اسب و فیل و دیگر دواب نیست اگر میل بودن اینجا دارید سواره
را رخصت کرده با اهل و عیال و معدودی از نوکران بسری نگر آئید
و درین وقت باتی بیگ مخاطب به بهادر خان چون بعد از برآمدن
از اله آباد بیمار شده کوفت مهلکی داشت و یک چشمش نیز
بسبب عارضه از کار رفته فی الحقیقه داخل اموات بود از رخصت
گرفته جدا شد و چون از میان کوهستان برآمد جان بقابض ارواح
سپرد و از کارهای ناصوابی که از سلیمان بی شکوه واقع شد این بود
که گروهی پرگنه ندینه را که سجدی مظلوم بیگناه با قید و زنجیر
همراه بود چنانچه سبق ذکر یافت دستخوش انواع ظلم و تعدی
و مورد هتک عرض و ناموس گشته بود درین کوهستان باغواهی
بعض مردم غرض پیشه و فتوای خرد ناقص اندیشه بیجا و ناحق
بقتل رسانید و ازو بال آن ضمیمه خزی و نکال خون گردانید
القصة بعد از هفت و هشت روز اقامت دران پیغوله خمول و ادبار که
کنگاش و مشورت در چاره کار مینمود و در ارتکاب عزیمت سرینگر
بعنوانی که مرزبان آنجا میگفت متفکر و متردد بود چون نوکران

و سید شجاع‌خان تهاذه دار هر دو بار و غضنفر خان فوجدار میان
دواب که آنها نیز بقصد گرفتن سر راه او از آب گنگ گذشته بودند
متعاقب قاسم خان رسیده در پی او شتافتند چون آن بیدولت تیره
اختر خبر تعاقب افواج قاهره شنید خائف و هراسان شده در کمال
وحشت و اضطراب از جای که بود فصد فرار نمود و درین روز مجموع
مردمی که تا اینجا همراهی کرده بودند چون حال او باین اختلال
و نکالش بدین منوال دیدند از صواب اندیشی ترک رفاقت نموده
راه مفارقت پیمودند و آن وحشی دشت حرمان و ناکامی زوجه
و چندی از پرده‌گیان و پاره از جواهر و مرصع آلات و اشرفی که دران
سراسیمگی همراه توانست گرفت برداشته با محمد شاه کوکله خود رها
سوار دیگر ره‌گرای وادی آوارگی گردید و بدلات چندی از مردم
زمیندار که بجهت رهبری همراه او بودند راه متعارف را گذاشته از
بیراه متوجه سری نگر شد و بعد از چند روز پدای کوه سری نگر رسیده
زمیندار ضلالت پزوه او را ببالای کوه برد و در ولایت خود جای داد
و سرانجام حالش در محل خود گزارش خواهد یافت *

چون مجملی از احوال آن برگشته روزگار و شمه
از سرگذشت آن سرگشته دشت ادبار مرفوم خامه
وقایع نگار گشت اکنون کلک بدایع ارقام بذکر
مجملی از حال دارا بی شکوه نکوهیده فرجام
بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام مینماید

آن رمیده بخت تیره ایام دراز دهم شوال بظاهر دار السلطنة

آمده بود برگشت و چون به ندینه رسید مردمش که بجهت صلاح کار خود این توطیه کرده جدا شدن را انتظار وقت و فرصت می کشیدند از عاقبت بینی و عامیت گزینی شروع در جدائی کرده هر کسی بطرفی رفت تا آنکه اکثر متفرق و پریشان شده بیش از هفصد سوار با او نماند و آنها نیز در فکر جدا شدن بودند چون آن سرگشته تبه نکال حال برین منوال دید و دانست که بخت و روزگار ازو برگشته و سعادت و اقبال از کارش رخ تافته و با آن جمع قلیل به اله آباد که وجهه قصد او بود نمی تواند رسید و آنها را نیز در رفاقت این عزیمت تا همه جا همراه نمی دید بتازگی مورد یاس و ناکامی و مغلوب رعب و سراسیمگی گشت و از بر آمدن کوهستان بشیمان شده دگر باره عزم رفتن سری نگر کرد بظاہرین صواب دید صباح آن که کوچ نموده متوجه سمت کوه شد از مردم باقی مانده باز اکثر مفارقت گزیده سوای اسد کاشی و تاج فبازی و بهادر لوحانی و سید احمد بوادار سید قاسم باره و محمد شاه کوکله او و معدودی که همگی قریب دوصد سوار بودند از مردمش بالو همراهی نکردند و برخی از کارخانجات و فیلان و دوابش نیز ماند و آنروز هفت کوه طی کرده نزول ادبار نمود و قاسم خان که مراد آباد به تیول او مقرر شده دران تازگی بانجا رفته بود و بعد از بر آمدن آن بطلاق پزوه از میدان کوه با سپاه خود بقصد گرفتن سر راه او متوجه ندینه گردیده چون خبر فرار آن سر گشته دشت ادبار دوم بار بجانب سری نگر شنید ایلغار کرده نیم شبی که روزش او بجانب کوه فرار نموده بود به ندینه رسید و آنجا توقف و درنگ نکرده بدماقب آن بد عاقبت روانه پیش گردید

نیز جمعی از کوتاه بینی و طمع خام باستمالت و انعام فریفته شده
 بار گزیدند از آن جمله راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون بود
 که قبل از صف آرائی عساکر اقبال بآن خصوصت سگال در وقتی
 که بجهت تهیه جیش فتنه و فساد بتحریرک آن سفاهت پرور فرمان
 اعلیٰ حضرت بطلب جمیع امرا و سران لشکر از نزدیک و دور صادر
 شده بود اورا نیز بمستقر الخلافه طلب داشته بودند و او بموجب
 آن طلب از وطن متوجه جناب خلافت گردیده بچنگ نرسید و در
 مابین سرهند و دهلی بدو بر خورد و بملاطفت و ملایمت بیش
 از بیش آن باطل اندیش سد راهش شده بامیدهای خام و
 طمعهای ناتمام رفاقت او گزیده بلاهور برگشت و دیگر خنجر خان
 فوجدار بهره و خوشاب که بعد از رسیدن آن خسران مآب بدینجانب فریفته
 انسون استمالت او شد و سود خود را از زبان ندانسته بمقتضای سفاهت
 و نادانی بار پیوست القصه در لاهور بواسطه وفور خزانه و زر و سامان
 جمعیت لشکر روز بروز مواد شوکت و اقتدار دارا بی شکوه می افزود
 و این هوس دور از کار در دیگ پندار پخته بود که اگر یک چند از
 نهیب ورود عساکر بهرام صوات مهلت یابد ارتکاب جلوس بر سریر
 که شایستگی آن از عطا خانه تقدیر بار نداده بودند نموده اسم
 سلطنت بر خویش بندد و در خلال این احوال همواره در اغوای و
 اضلال عمدها و نوئینان بارگاه جلال کوشیده چنانچه عادت او بود
 خفیه استمالت نامهای غوایت آمیز فتنه انگیز بهریک میفرستاد
 و همچنین بامرای صوبجات و راجپوتانی که در اوطان خویش
 بودند خطوط شورش افزا مشتمل بر تحریک سرکشی و مخالفت

لاهور در باغ فیض بخش نزول ایدبار نمود و چهاردهم ماه مذکور داخل شهر شده در منزل خود فروغ آمد هفدهم از آنجا بقلعه نقل کرده در عمارات بادشاهی بساط اقامت گسترد و هنگام فرار از مستقر الخلافه اکبر آباد بسید غیرت خان که از قبل او بحکومت آنصوبه قیام داشت نوشته بود که بسرانجام لشکر و لوازم توپخانه چندانکه تواند بکوشد و خود نیز باطراف و اکناف و حدود و نواحی آنصوبه وسیع لشکر خیز استمالت نامهای ملاطفت امیز مبنی بر وعده رعایت و احسان فرستاده سپاه آن مرزبوم را از هر قوم و قبیله ترغیب نوکری خود کرده بود و برای زمینداران و فوجداران و کومکیان پنجاب و ملتان و بهکرناتپه که مجموع بانطاع او متعلق بود و همچنین لشکرهای سمت پشاور و کابل که مهابتخان بایالت و امارت آن قیام داشت خلعتها و رستاده مردم را از نزدیک و دور بجانب خود دعوت نموده بود بعد از داخل شدن لاهور چون حزانة عظمی از اموال سرکار خاصه شریفه بادشاهی باقورخانه و توپخانه و دیگر کارخانجات آنجا بود دست اسراف و تبذیر گشوده ابواب داد و دهش بر روی همگنان مفتوح داشت و بجمع سپاه و لشکر و اصلاح حال ابتر خویش پرداخته همت بر تهیه اسباب تدارک و انتقام گماشت و چون بیدریغ زرهای وافر و منصبهای عمده و اسپ و صلاح و خلعت بسیار بمردم میداد و بی ملاحظه لیاقت و شایستگی نوکران را بخطابهایی نامناسب بدنام میکرد و واقعه طلبان هنگامه جو از همه سو رو باز کرده در عرض اندک فرصتی قریب بیست هزار سوار فراهم آمدند و از بندهای بادشاهی

ملک و مآل و حشمت و اقبال بباد فنا و زوال داد همچنان که
در محل خویش رقم زده کلک نموانم نگار خواهد گردید *

و از غرایب امور و طرفگیهای احوال

آن بی بهره جوهر دانش و شعور آنکه

اگرچه بظاهر در سر انجام اسباب جنگ و ستیز و هامن مقدمات
نبرد و پیکار میکوشید لیکن از آنجا که صدمه صوت جیوش قاهره
در دل دهشت زده او کار کرده باطنش مغلوب سلطان رعب و
هراس گشته بود و محاربه و مقابله عساکر همایون از حوصله طاقت
خویش افزون میدید مرکز خاطرش داعیه فرار و رفتن بجانب
ملتان و قندهار بود و تهیه اسباب این عزیمت نیز از کشتی و بار
بردار و غیره آن مینمود و بنزدیکان و محرمان خویش میگفت که
مرا تاب رزم و پیکار با خدیو نصرت شعل نیست و مرد نبود آن
شهنسوار عرصه اقبال نیستم اگر دیگری با من طرف مبارزت و رزم
آزمائی می بود بر حرب و قتال دل نهاده صف ارا می گشتم چون
اکثر مردم این معنی را تفرس نموده دریافته اند که آن بیجوهر باطل
جرات و دل درباخته عزم ثبات و قرار ندارد و هرگاه مواکب جاه و
جلال رایت توجه باستیصالش افرارد بی اقدام بر حرب و کارزار
قدم بوادیی فرار خواهد گذاشت پیوند امید ازو بر گرفته آهنگ
جدائی کردند چنانچه راجه راجروپ که بخیالات فاسد و اندیشههای
واهی رفاقت و همراهی گزیده بود بعد از استماع خبر توجه رایات
عالیات به پنجاب چون دریافت که بوی ثبات و استقلال از اوضاع

باین برگزیده بارگاه الهی می‌نویشت و بغیر جمعی که هنگام رفتن
 بلاهور چنانچه گزارش یافت با داود خان در کنار آب ستلج گذاشته
 بود بعد از وصول بلاهور چهار پنج هزار سوار دیگر با توپ و بان بسیار
 و سائر اسباب توپخانه بکنار آن آب فرستاده بودند که گذر تلون را
 چنانچه باید استحکام دهند و بعد از استماع خبر توجه ریاست خورشید
 تاب بصوب پنجاب بتازگی جمعی دیگر را نیز با سید عزت خان
 و مصاحب بیگ و دیگر نوکران خود بسمت گذر روهر فرستاده
 جا بجا در کنار آن آب لشکرها تعین کرده بود از مبداء ایام خذلان
 و ادبار که از مستقر اخلافة اکبر آباد رهگرایی و ادی فرار شد با ناشجاع
 که شکست خورده جیش عناد و دل آزرده کین و انساد او بود هنوز
 خبر اختلال حال خود نکرده بحکم ضرورت و مصلحت در مصالحه
 زده و حرف دوستی و التیام در میان آورده مکاتیب تزویر اسلوب
 مبدئی بر کفایت حالات و مشعر باظهار مواخات و موالات نوشته بود
 و او را ترغیب حرکت از بنگاله و تکلیف لشکر کشی و سچہ آرائی
 با این زیب اورنگ کشور کشائی نموده مقرر ساخته بود که چون
 خود در پنجاب تهیة اسباب فتنه کرده بشورش و فساد پردازد او نیز
 از بنگاله لوائی عزیمت به اله آباد افرازد و مراتب عهود و موافق
 موکد بایمان در میان آورده که بعد از حصول مرام بر فرض محال و
 تصور خام ملک و مال با او بمساوات قسمت نماید چنانچه افسون
 کید و فریب آن فتنه اندیش بد سکال دران خسران مآل اثر کرده
 از زیاده سری و برگزیده اختیری پا از حد خویش پیش نهاده و
 سزای آن کردار نگویند و حرکت ناهنجار در کنار روزگار خود دیده

همایون از اندازه طاقست او افزون است لشکرها را از آن روی آب
 باین طرف طلبیده حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشت بنابراین
 آن تباه اندیش باطل پترة سپهری شکوه پسر خورد را با اکثر لشکر
 و توپخانه که با او بود متعاقب داور خان بگذر گوبندوال فرستاد که
 بآن جنود امداد ملحق گردد و بروفق اقتضای مصلحت خواه درین
 طرف آب و خواه در آن طرف با عساکر جاه و جلال صف آرا گشته
 بمداومه و قتال پردازد و همه این احوال عنقریب گزارش خواهد
 یافت بالجملة بیست و پنجم ذی قعدة ماهچه رایت جهانکشا
 ظل ورود بکنار آب سلاج افکنده گذر رودر از فیض نزول شهنشاه
 عالم گیر شرافت پذیر شد و مهاراجه جسونت سنگه که بعد از واقعه
 آجین بچودھپور وطن خویش رفته بود از آن ذلت و تقصیر در
 حجاب انفعال و تشویر بود و پس از وقوع موانع اکبر اباد و پدیرایش
 گلزار سلطنت از خار عناد دارا بی شکوه خصومت نهاد بالتماس
 عمدها و نوئینان بارگاه سپهر بنیان مثل راجه جیسنگه که با او سمت
 قرابت داشت خدیو خطا بخش جرم پوش رقم عفو و صفح بر
 صفحہ زلات و مآثم او کشیده از تقصیراتش در گذشته بودند او بعد از
 شنیدن این مژده جان فزا عازم تقبیل سده والا گردیده بود و درین
 منزل خجسته بدولت آستانبوس فائز شده از سر عجز و بندگی و
 ندامت و سرافکنندگی جبین خجلت بر زمین عبودیت سود و پانصد
 اشرفی و دو هزار روپیه بر سبیل نذر گذرانید خاقان مررت کیش
 تفضل شعار اورا بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر فیل مزین بچل
 زر بغت و ساز نقره با ماده فیل و شمشیر مرصع گران بها نوازش

ان بد مال نمی آید و عنقریب رهگرایی وادی فرار خواهد شد و او با قبیلۀ اش در عرصۀ قهر و عتاب خدیو مالک رقاب گشته موطن و مال و ناموسش بباد فنا خواهد رفت بیهانه اینکه بوطن رفته سرانجام سپاه و لشکر - و استمالت قلوب زمینداران آن بوم و بر نماید رخصت گرفته جدا شد و بنابر مصلحت پسر و وکیل خود را در لاهور پیش او گذاشت و بعد از چند روز پسر نیز بنابر مواضع که با پدر داشت نیم شبی از لاهور برآمده راه مفارقت پیمود و چون خلیل الله خان و بهادر خان با جنود قاهره چنانچه گذارش یافت برهنموننی الطاف الهی و مددگاری اقبال بیزوال حضرت شهنشاهی بسهولت و آسانی از آب ستلج عبور نمودند دارا بدشکوه بعد از استماع این خبر بمرداران و اعیان لشکر خود که از گذر تلون و دیگر گذرها برخاسته بودند نوشت که در سلطانیور توقف نمایند و داود خان را که چندی قبل ازین چنانچه مذکور شد از گذر تلون نزد خویش طلبیده بود با جوقی دیگر از لاهور بکنار آب بداه فرستاده مقرر نمود که پس از رسیدن آنجا اگر مصلحت در گذشتن از آب و محاربه باجنود ظفر مآب داند از آب بگذرد و با لشکر آن طرف یکجا شده بمحاربه و مدافعه قیام نماید والا درین روی آب توقف نموده آن لشکرها را نیز باین طرف طلبد و حتی المقدور در مضط و استحکام این روی آب کوشیده مستعد جدال و قتال باشد و او را از حقیقت حال آگهی بخشد چون داود خان بر جاذب سرعت و استعجال بگذر گویند وال رسیده کمابنبغی بر کیفیت و کمیت جنود مسعود اطلاع یافت و دانست که مقابله و مقاتله با عساکر

در موضع ملاچور از اعمال برگزیده راهون منزل گزیدند و چون التماس کومک از پیشگاه خلافت کرده بودند هم بانتظار وصول مدد و هم بجهت تحقیق حال اعدای در روز آنجا اقامت گزیدند و بیست و پنجم کوچ کرده در موضع نوشهره نزول نمودند و بنابر رعایت مراسم حزم و احتیاط که از لوازم سپاهگیری و سرداریست مورچالها بجهت کشیک لشکر بر دور معسکر تقسیم نموده بلوازم خبرداری پیام درزیدند و چون منزل پیش نشیب و فراز بسیار و آب کندهای دشوار گذار داشت که عبور لشکر منصرف از آن بآسانی میسر نبود جمعی از بیلداران پیشتر فرستادند که راه را هموار سازند ازین جهت روز دیگر مقام کرده بیست و هفتم که راه ساخته شده بود جنود ظفر بهره از نوشهره کوچ نموده در موضع گده سارنگ نزول کردند و تا رسیدن کومک از عقب آنجا قرار اقامت داده بیست و نهم راجه جیسنگه و دلیر خان که از پیشگاه خلافت بامداد و مظاهرت عساکر منصور معین شده بودند دران مقام بآن جیش فیروزی اعلام ملحق شدند و بعد از وصول آنها نیز در روز دیگر لشکر ظفر اثر بجهت تحقیق و استکشاف حال جنود مخالف اقامت گزیدند و از تقریر منهدیان فرخنده پی چنین سامعه افروز دولخواهان گردید که دارابی شکوه رسیده بخت که از سطوت عساکر گردون متأثر دل باخته بود پای ثبات و قرارش لغزش پذیرفته داعیه نبرد و پیکار بعزم فرار مبدل ساخت و سپهر بی شکوه را که بقصد مدافعه و قتال بگذار آب بپاش

نموده از تشویر تقصیر برآوردند و چون از عرضه داشت خلیل الله خان چکین بوضوح پیوسته بود که افواج غنیم عاقبت و خیم دران روی آب بپایه که بقصد مدافعه و پیکار با جنود فیروزی آتار فراهم آمده اند و داوود خان با دیگر سرداران دارابی شکوه از لاهور آمده بان حرب ادبار پیوسته و سپهر بی شکوه هم با لشکری دیگر و توپخانه تازه بایشان ملحق شده و دارابی شکوه خود نیز عزم برآمدن از لاهور کرده عنقریب بآنها خواهد پیوست بنابراین شهنشاہ دور بین دانش آئین راجه جیسنگه و دلیر خان را با جوقی دیگر از دلیران و ابطال بکومک آن فوج نصرت مآل تعیین نموده رخصت فرمودند و روز دیگر که موکب ظفر اعتصام در رهبر مقام داشت صف شکنخان میر آتش را نیز با توپخانه دشمن سوز رخصت نموده ضمیمه آنجیش نصرت ساختند و بمقتضای حزم و احتیاط بادشاهانه بر این گیتی مطاع به خلیل الله خان و بهادر خان صادر شده که تا رسیدن این جنود ظفر درود هر جا که باشند توقف گزیده بعد از وصول ایشان که عدت و عدت عساکر فیروزی نشان افزایش پذیرد بشوکت و قدرت تمام متوجه دفع و استبصال اعادی بد فرجام گردند *

اکنون بحکم اقتضای مقام محمّلی از سوانح لشکر خلیل الله خان و بهادر خان مرقوم کلک حقایق نگار گشته دران ضمن کیفیت مآل کار دارا بی شکوه و نیرنگی اقبال بیروزال گیتی خدیو موید حق پزوه بتحریر می پیوندند و آن دو خان اخلاص کیش بعد عبور از دریای سندج و گذرانیدن تمام افواج قاهره از آب بیست و دوم ذیقعدہ از ان روی دریا کوچ کرده

سران و سرداران جنود قاهره صلاح در کوچ دیده مجموع آن عساکر
 فیروزی متأثر به هدایات اجتماعی و توزک و شایستگی تمام کوچ
 کردند و به پنج منزل که هر روز مسافت بعید می پیمودند ششم ماه
 مذکور نیم گروهی دریای بیا به مضرب خیام جنود ظفر پناه گردید
 و درین روز راجه راجه اروپ از وطن رسیده براجه جیسنگه ملاقات کرد
 و همراه راجه آمده بخلیل الله خان بر خورد و هر دو را شفیع عفو
 جرائم و هدیه صفح مآثم خویش در خدمت خدیو خطابخش و عذر
 نبیوش ساخته اظهار ندامت و تمهید معذرت نمود و در همین روز
 صف شکنخان با توپخانه رسیده ضمیمه جیش نصرت و فیروزی
 گردید و روز دیگر افواج بحرامواج بجسر از آب بیا به عبور کرده
 دهم ماه مذکور ظاهر دار السلطنت لاهور مضرب خیام عساکر منصور
 گردید و متصدیان دار السلطنت آمده بخلیل الله خان ملاقی شدند
 و تقریر نمودند که دارا بی شکوه بعد از استماع خبر توجه ریات
 عالیات باین صوب از روی تجدد داعیه نبرد و پیکار اظهار می نمود و
 سپهر بی شکوه را چنانچه گزارش یافت باین عزیمت بگو بندوق
 فرستاده بود و اراده داشت که خود نیز متعاقب بعزم جنگ بر آید
 آخر نهیدب هدیت اقبال این برگزیده ذوالجلال که دست قضا
 خلعت ظفر و استیلا بر قامت دولتش درخته و بمقتضای متابعت
 نبوی چراغ نصرتش از مشکوٰۃ نصرت با رعب افروخته تزلزل در
 بنای ثبات و استقلال آن فتنه اندیش بد سگال افکنده رای و اراده
 خویش تغیر داد و عزیمت فرار مصمم نموده رو بوادی ادبار نهاد
 و جمیع خزائن و ذخائر لاهور از اشرفی و رویه و طلا و نقره غیر

فرستاده بود بتعجیل تمام برگردانیده بدست و نهم ذی قعدة از لاهور رخت ادبار بسته بجانب ملتان روان شد و داؤد خان را با برخی از سپاه خویش مقرر نمود که چند روزی در کنار آب توقف گزیده کشتیها را سوخته و غرق کرده بعد از قرب وصول جنود مسعود برخاسته متعاقب بار پیوندد بندهای عقیدت کیش اخلاص پرور باستماع این مؤثده مسرت اثر مبتهیم و مسرور گشته حقیقت این مقدمه را که از شگرت کاریهای قدرت ایزدی و نیرنگی های اقبال این دست پرور تائیدات سرمدی بود معروض بارگاه جلال داشتند و جمعی را بر سبیل تعجیل بگویندوال فرستادند که تا رسیدن جیوش نصرت مآب کشتیهای که در اطراف و نواحی و مواضع بالآب از تضییع و اتلاف اعدای سالم مانده باشد بدالالت زمینداران آن مرز و نوم جمع نمایند و آنچه مخالفان در آب غرق کرده باشند بسعی و تفحص بر آورده در بستن جسر جد و اهتمام تام بظهور رسانند و باقتضای رای مصلحت بدین مقرر نمودند که طاهر خان بانوری بیگ و امام قلی آغرو شهسوار بیگ و زمره آغران برسم منقلا بدیشتروانه شده بر جناح تعجیل خود را بلاهور رسانند و هرچه از اشیا و اموال دارا بی شکوه و تبعه و نوکرانش عقب مانده باشد مانع شده نگذارند که باورسد و نیز تا وصول موکب منصور بدار السلطنة لاهور که خالی از وجود حاکم و امیری بود از بلد مذکور خبردار بوده کوتوال و حارسان تعیین نماید طاهر خان با همراهان بر جناح استعجال روان گشته ششم ذی الحجة بدار السلطنة لاهور رسید و بضبط و خبرداری شهر پرداخت القصه دوم ماه مذکور

جدا شده اراده بندگان درگاه آسمان جاه داشتند نزد او آمدند و آن نوین عقیدت آئین آن گروه را بگوید مراحم و مکارم شهشاهانه دلدهی و استمالت نموده و مناصب مناسب درخور حال و شایستگی هر یک تجویز کرده به پیشگاه خلافت فرستاد و روز دیگر از آنجا کوچ نموده روانه مقصد گردید *

اکنون کنک حقائق رقم بتحریر سوانح حضور لامع

النور پرداخته چندین صفحه پیرا میگردان که

شهشاه ظفر اوا بعد از وصول بکنار دریای ستاج بجهت فراهم آمدن کشتیها و تدبیر عبور موکب منصور از آب و تحقیق سرانجام حال دارا بی شکوه بدست مدت هشت روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز بساط اقامت گسترده چهره افروز دولت و کاهرانی بودند و درین ایام مهاراجه جسونت سنگه را بدار الخلافه شاهجهان آبدار رخصت فرمودند که تا انجام این مهم نصرت فرجام و معارفت موکب قیروزی اعلام در آنجا باشد و هنگام رخصت او را بعزایت خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه سروارید و انعام محالی که یک کرور دام جمع آن بود نوزش نمودند و مهیش داس راتهور بمرحمت اسب مبداهی سده بهمراهی او معین گشت و نوازش خان باضافه پانصدی بمذنب سه هزار سوار نوازش یافته در ملک کومکیان صوبه ماوه منتظم شد و عبدالله بیگ واک علیمردان خان از کومکیان اشکر خلیل الله خان بخطاب گنجعلی خان بلند نامی بافت و کیدسری سنگه واک را واکرن بهورتیه بمرحمت شمشیر با ساز میناکر و تهور خان بانعام پنج هزار روپیه و جانباز خان خویشکی و

مسکوک که مجموع زیاده از یک کرور روپیه بود بانفائس امتعه و اجناس کار خانجات بادشاهی که همراه توانست گرفت و اکثر توپها و سائر ادوات توپخانه برداشته بدیشر احمال را در کشتیها انداخت و برخی دیگر بردواب بار کرده بعزم رفتن قندهار روانه ملتان گردید و در همان روز که از شهر برآمد پدیربی شکوه که بموجب طلب او از گونبدوال برجناح سرعت و استعجال برگشته بود باو پیوسته رفیق طریق خدلان و نکال شد و یک روز در موضع آنچه ره که نخستین منزل راه ملتان است مقام کرده رهگرایی وادی آوارگی گردید و داؤد خان نیز با لشکری که در عقب مانده بود باو پیوست و اگرچه برخی از نوکران در لاهور ازو مفارقت جسته بدلالیت سعادت روی نداشتند و ارادت بعقبه والای سلطنت آوردند لیکن چون خزانه بسیار همراه داشت و زوهای وافر بمردم میداد قریب چهارده هزار سوار باو همراهی کردند مچلا چون یولوغ معلی صادر شده بود که خلیل الله خان با بهادر خان و دلیر خان و صف شکنخان و طاهر خان و سائر عساکر نصرت نشان که با او بودند در دار السلطنة لاهور توقف نکرده تعاقب دارا بی شکوه نمایند و اورا هیچ جا مجال درنگ نداده ساحت مملکت از خار وجود فساد آموذش به پندارند خان مذکور چون بظاهر دار السلطنة رسید داخل شهر نشده یازدهم ذیحجه کوچ کرده به آنچه روز فزول نمود و یکروز آنجا بجهت نظم و نسق امور دار السلطنت و سرانجام بعض مهام مقام کرد و خواجه صادق بخشی دارا بی شکوه و سائر مردمی که برهمانی بخت بیدار ازان مرحله پیمای وادی سرگشتگی و ادبار

بنام رخشدند؛ اختر برج دولت تابند؛ گوهر درج سعادت باد شاهزاد؛
والا تبار فرخنده شیم محمد معظم صادر شد که خان مذکور را از
قلعه ارک بر آورده در حصار میمنت قرین بائین در منزلی لایق
جای دهند که تا انقضای ایام برشکال مخلی بالطبع آنجا بسر
برد و پنجاه هزار روپده از خزائن عامه آنصوبه بر سبیل انعام بدهند
و هرگاه فرمان طلب صادر شود آن والا تبار گراسی نسب او را روانه
جناب خلافت سازند و بعد از وصول این منشور کرامت پرتو نوید
این مراحم جلیله و مکارم منیده بآن خان بلند مکان رسانیده پیش
خود طلبند و دو اسب با ساز طلا و یک پالکی داده او را بمنزل
رخصت کنند و باعتبار خان خواجه سرکه حارس ارک قلعه مذکور
بود یرلیخ جهان پیرا عز نغان یافت که سر انجام ضروریات و تهیه
لوازم سفرو دیگر مهماتش بعهده سعی و اهتمام خود دانسته در
احترام و نکو داشت او دقیقه فرو گذاشت نه نماید و بوزیر خان صوبه دار
خاندیس فرمان شد که تمامی اموال و امتعه خان مذکور از نقد
و جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا که بسرکار والا ضبط شده در بلده
برهانپور موجود بود بقصر گماشتهای او سپرده وقتی که
بموجب طلب از دولت آبان روانه حضور پرنور شود و به برهانپور
رسد پنجاه هزار روپده دیگر از سرکار خاصه شریفه باو دهد و فرمان
مرحمت عنوان مشتمل بر مؤدیه این الطاف سینه و اعطاف بهیه با
خلعت خاص و جمدهر خاصه گرانبها بجهت او ارسال یافت و چون
شیخ فرید مخاطب با خلاص خان صوبه دار پلنه بعد از وقوع مقدماتی
که در مستقر الخانة اکبر آبان روی داد از پلنه برآمده روانه درگاه

مید مصنور باره هریک بعنایت اسپ و سوبهکرن بندیلہ بمرحمت
 فیل مباحی گردیدند و راجہ تودرمل خلعت یافته بخدمات
 خود مرخص شد و چون حقیقت جدا شدن راجہ راجروپ
 از دارا بی شکوہ و ندامت او بر وقوع تقصیر و ارادہ آمدنش
 باستیلام سدہ سپہر نظیر بعرض اشرف رسید عاطفت بادشاہانہ اورا
 بعنایت ارسال خلعت نواخته حکم جهان مطاع از پدشگاہ فضل
 و اصطناع صادر شد کہ بمنصب سابق کہ سہ ہزاری سہ ہزار سوار
 بود سرافراز باشد و ہزودی خود را بہ دولت ملازمت رساند و از وقائع
 دار الملک کابل معروض بارگاہ خلافت گردید کہ دلاور ولد بہادر
 خان روہیلہ از کومکیان آن صوبہ بساط حیات در نور دید و چون
 زبڈہ امرای عظام معظم خان کہ از بندہای شایستہ و سزوار احسان
 بود و منشأ خدمات بزرگ و مصدر کارهای سترگ میتوانست
 گشت بنابر بعضی مصالح و تدابیر ملکی کہ ناگزیر نشاء
 سلطنت و جہانبانی است تا اینوقت در حصن سپہر بنیاد دولت
 آباد محبوس بود چنانچہ کلک حقایق نگار قبل ازین ایمائی بان
 نمودہ درین ایام فیروزی انجام کہ اموردین و دولت و مہام ملک
 و ملت بر وفق خواہش اولیای سلطنت انتساق و انتظام یافته
 مصلحتی در محبوس داشتن خان مذکور نمادہ بود شہنشاہ عاطفت
 پرور مہربان کہ قدر دان جوہر پاکیزہ گوہران و قیمت منج گوہر
 صاحب جوہرانند پرتو تفقد و بندہ پروری بحال آن قدرہ خوانین
 انگذہ بانواع عنایت و اقسام مکرمت و افضال در مقام تلافی و
 تدارک وقوع آن عذاب مصلحت آمیز شدند و یرلیغ گیتی مطاع

هشتمصد سوار و غیرت بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزاری دوصد
سوار و منگلی خان و میر ابراهیم میر توزک هر یک بمعنایت اسپ
و روپ سنگه راتهور بمرحمت خلعت مباهی گردیدند و یادگار
که قبل ازین بخطاب احمد بیگ خانی نامور شده بود بخطاب
مسعود خانی سعادت اندوز گشت و منصب اعتبار خان خواجه هرا
حارس قلعه ارک دولت اباد از اصل و اضافه هزاری دوصد سوار
مقرر گردید و اعتقاد خان از معتقد الخلافه اکبر آباد رسیده جبین
اخلاص و اعتقاد زمین عبودیت سود و بعرض اشرف رسید که راجه
انروده ولد راجه بیتهداس کورکه بهمراهی سلیمان بی شکوه در جنگ
ناشجاع زخمهای کاری برداشته بود و در بنارس بجهت معالجه
خود توقف نموده درین اوقات که فی الجمله خفتی در آزارش
حاصل شده بود عازم استیلام سده والا گشته بمتهرا رسیده است حکم
جهان مطاع از پدشگاه عاطفت صادر شد که باکبر آباد معارفت
نموده تابرگشتن رایات جلال از یورش پنجاب در خدمت بادشاهزاده
عالیقدر والا تبار محمد سلطان باشد و خوشحال بیگ کاشغری که
اختیار گوشه نشینی کرده بود بسالیزانه پنجهزار روپیه و عطای دهی
چند در وجه مدد معاش از محال پنجاب کامیاب شد و چون سید
مظفر ولد سید خان جهان باره چنانچه در محل خود مرقوم گردیده
بخطاب شجاعخان نامور شده بود شجاعخان معروف بشاد خان
حارس قلعه کابل بخطاب مغولخانی ممتاز گشت و عاقلخان که

آسمانجاء گشته بود یرلیغ لازم الانقیاد صادر شد که به اله آباد آمده
در ملک کورستان خاندوران باشد و ازینجهت که خطاب اختصای
باحمد خوشگمی مرحمت شده بود و شیخ مرید بخطاب احتشام
خانی عزامت باز اندوخت پنجم ذیحجه که باقتضای رای عالم آرا
عزیمت عبور از آب ستلیج پندش نهاد همت جهاکشا گشته بود
شهنشاه فیروزی شعار بکشتی از آب مذکور گذشتند و چون سقائی
که فراهم آمده بود صلاحیت بستن جسر نداشت حکم فرمودند که
آنها را بر لشکر ظفر اثر قسمت نمایند تا بکشتی بگذرند و ازانجا که
عبور مویب نصرت آیات بذابرقلت کشتی و عدم پایاب جز در
عرض چند روز میسر نبود مقرر شد که تا گذشتن مجموع اردو و لشکر
خدایو مالک رقاب درانطرف آب بدوات اقامت فرمایند چنانچه
مدت یازده روز آنروی آب از نزل اشرف میض اندرز بود و درین
ایام میرزا سلطان صفوی از کومکیان صوبه دکن بجاگیر داری برگشته
دهامونی و بمرحمت برگشته جو را گده بر سبیل انعام کامیاب مواهب
شهنشاهانه گردید و اعتقاد خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده
جدیدن اخلاص و اعتقاد برزمین عبودیت سو و از اصل و اضافه
بهگوتت سنگه هاده بمنصب دو هزار و پانصدی هشتصد سوار و
شیر سنگه ولد رام سنگه راتهور که چنانچه گذارش یافت پدرش
در جنگ دارا بی شکوه از دم تیغ مجاهدان جنود اقبال شربت
هلاک چشیده بود بمنصب هزاری هزار سوار مورد نوازش شدند و
سورجمل ولد راجه سیو رام کور که اونیز پدرش دران معرکه و غنا عرضه
فنا گشته بود باضافه هفتصدی هفتصد سوار بمنصب هزاری

اصل و اضافه پنج‌هزاری پنج‌هزار سوار سه هزار و پانصد سوار دواپده
 و سه اسبه باشد و عمدۀ ندویان شیخ میر بعطای جمدهرمینا کر باعلاقه
 مروارید و اسد خان بخشی دوم بعنایت نقاره و کنور رام سنگه
 بمرحمت دهکدهکی مرمع و سیفخان بعطای علم و مخلص خان
 از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار تارک افتخار
 افراتخند و از عظمای اسرای کومکدان صوبه کابل مغولخان باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و سعادتخان
 باضافه پانصدی بمنصب^(۲) سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و
 شمشیر خان حاکم غزنین باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و
 دو هزار و پانصد سوار و مبارز خان باضافه پانصد سوار بمنصب
 دو هزار و پانصد سوار و رعایتخان بخشی احدیان صوبه
 مذکور باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و
 اسحاق بنگ بخشی منصبداران آن صوبه باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر یعقوب دیوان آنجا
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و صد و پنجاه سوار و مجموع بعنایت
 ارسال خلعت سرمایۀ مباحات اندوختند و اشکر خان صوبه دار
 کشمیر بمرحمت ارسال خلعت باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد سوار سر بلندی یافته مامور
 شد که بحضور پرنور آید و سعید خان بغوجداري بهنیر و نوشهره
 معین شده بعطای خلعت و اسب نوازش یاقوت و فتاح خان

حراست حصار شهر دولت آباد باو متعلق بود بتفویض محارست
حصن رفیع بذیاد آن خطه فیض پیرا از تغیر اعتبار خان خواجه سرا
و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و بیژن بیگ
که سابق قلعه دار کلیان بود از تغیر عافلخان بحراست حصار
آن شهر کرامت بهر و خطاب قلعه دار خانی و از اصل و اضافه
بمنصب دو هزار و چهار صد سوار سرفرازی اندوختند دهم ماه مذکور
که عید فرخنده اضحی مسرت پذیرای دلها گوید دران روی آب
ستلج که زینت پذیر موکب جلال بود پیشکاران پیشگاه سلطنت و
اقبال بموجب حکم لازم الامتثال بساط جشن و انبساط گسترده قبه
بارگاه حشمت و جاه بادج مهر و ماه بر ادراختند و بزهی دلکشا و
مجلسی طرب پیرا مرتب ساختند شهنشاه مهر افسر چرخ اورنگ
چون آفتاب که بر سر بر سپهر فیروزه رنگ جای گیرد بر تخت
بلند پایه فلک پیرایه جلوس سعادت فرموده النجم آرای نشاط و
کمرانی گشتند و در همان منزلگاه دولت دورکعت نماز عید گذارده
ادای مراسم قربانی نمودند و درین روز میمنه افروز جمعی کثیر
از فیض مزاحم خدیو دوست پرور دشمن سوز کامیاب و بهره اندوز
گردیدند از آن جمله راناراجسنگه باضافه هزار و سوار دو اسبه
و سه اسبه بمنصب شش هزار شش هزار سوار یک هزار سوار
دو اسبه و سه اسبه مطمح انظار عاطفت گشت و محالی که دو کرور
دام جمع آن بود بوسبیل انعام باو مرحمت شد و مهابلخان صوبه دار
کابل بعنایت ارسال خلعت خاص و فیل باماده فیل نوازش یافته
هزار سوار از تابندگان او دو اسبه و سه اسبه قرار یافت که منصبش از

خدمتگاران آستان سلطنت انعام شد سیزدهم فدائیخان از میان دو آب رسیده ناصیه سالی آستان خلافت گردید و درین هنگام شهباز خان بفرج‌داری چکله دیبالپور از تغیر راجه تودرمل معین گشته باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مباحی شد و منصب ابوالبقاء از کومکیان صوبه احمد آباد باضافه پانصدی هزار و پانصدی هزار سوار مقرر گردید پانزدهم فدائیخان بعنایت خلعت و فیل مشمول عاطفت گشته مرخص شد که بخلیل الله خان پیوسته در تعاقب دارابی شکوه ضمیمه جنود اقبال باشد و قلیچ خان بفوجداری بهره^(۵) و خوشاب از تغیر خنجرخان معین شده بعطای خلعت و فیل مفتخر گردید و منصب صف شکنخان باضافه هزاری پانصد سوار سه هزاری هزار و پانصد سوار مقرر شد و سید منور ولد سید خان جهان بارهه بخطاب خانی نامور شده باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار مباحی گردید و امان الله بحر است قلعه دار السلطنت لاهور و عنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزاری دو صد سوار سربلندی یافته مرخص گشت شانزدهم موکب ظفر طراز ازان روی آب ستلج باهتزاز آمده نواحی موضع ماچپواره مضرب خیام نصرت اعتصام گردید و از وقایع صوبه گجرات بعرض اشرف رحید که مجاهد جالوری از کومکیان آنجا ودیعت حیات مستعار سپرد و روز دیگر نواحی قصبه راهون فیض اندوز نزول

بعنایت اسپ و علیقلیخان بمرحمت خلعت و اسپ سرفراز شده
 بلشکر خلیل الله خان مرخص گشتند و الله یار خان میرتوزک
 باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و محمد
 سلیم بخشی صوبه کشمیر از اصل و اضافه بمنصب هزار و چهار صد
 سوار مورد انظار مرحمت گردیدند و سارنگدهرزمیندار جمون از
 کومکدان لشکر خلیل الله خان بموجب التماس خان مذکور بتغویض
 فوجداری دامن کوه جمون سربلند شده بعنایت علم رایت مباحات
 افراخت و اخلاص خان بمرحمت اسپ سوانراز گردید و همچنین برخی
 دیگر از عمده های اطراف و امرای صوبجات باضافه مناصب و دیگر
 عنایات سربلند گردیدند و وزیر خان صوبه دار خاندیص باضافه
 هزار و هزار سوار بمنصب پنجهزاری سه هزار سوار و صف شکنخان
 باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد
 سوار تارک افتخار افراختند و اعتماد خان بصوبه داری کشمیر جنت
 نظیر از تغییر لشکر خان معین گشته بعنایت خلعت و اضافه
 منصب نوازش یافت و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان بمناسبت
 خطاب جد بخطاب گنجعلی خانی و سید منور ولد سید خانجهان
 بارهه بخطاب خانی و محمد یوسف که سابق مخاطب بشمشیرخان
 شده بود بخطاب نصیرخانی و یادگار مسعود که قبل ازین بمنامبت
 خطاب جد خویش باحمد بیگ خان مخاطب گشته بود بخطاب
 مسعود خانی نامور گشتند و بسیاری از ملتزمان رکاب دولت
 و مبارزان جنود نصرت باضافه مناصب و دیگر عطایا و مواهب
 مورد انظار عاطفت گشتند و پانزده هزار روپیه بچندی از

و خوشاب بود و بعد از آمدن دارا بی شکوه بلاهور چنانچه مذکور شد بنابر قلت سرمایه دانش و تدبیر صلاح کار خویش از فساد باز ندانسته بار ملحق شده بود و درینوقت که آن رمیده بخت اقبال نصیب از دهشت قرب و صول موکب نصرت زیب رهگرای وادی فرار می شد بغلط کردار خود متغطن گشته ازو جدائی گزیده بود بشفاعت مقربان پیشگاه اقبال سعادت اندرز تقبیل عتبه جلال گشته بعفو جرائم تقصیر کامیاب مراحم شهنشاه جرم بخش عذر پذیر گردید و بمرحمت خلعت نوازش یافته به تنبیه و تادیب مفسدان دامن کوه کانگره معین شد نیدست و دوم گذار دریای بیاه محط مرادق حشمت و جاه گردید و روز دیگر خدیو جهان بکشتی از آب مذکور عبور نموده آنطرف دریا منزل فرمودند و اردو و لشکر بجسر که بموجب حکم جهانمطاع بسته شده بود گذشتند و درین ایام یک زنجیر فیل خاصه برخشندۀ برج اختر عظمت تا بندۀ گوهر درج اہت بادشاهزادہ ارجمند محمد اعظم عطا شد و سید صلابتخان بصوبہ داری برار از تغیر بحسام الدین خان تعیین یافته بخطاب اختصاص خانی و عنایت خلعت و اسب سرمایه افتخار اندوخت و نوجداری سرکار بیجا کده بحسام الدین خان مفوض شد و راجہ راجروپ بمرحمت جمہر و اسب مباحی گشته بہ تہانہ داری موضع چاندی کہ سرحد ولایت سری نگر است تعیین یافته کہ بضبط و بدد و بست بیرون آن کوهستان قیام نموده سد راہ برآمدن حلیمان بی شکوہ و مانع رفتن مردم نزد آن خدائن پروزہ باشد و مانسنگہ گوالداری جدیدی سامی عتبه سپہر اما گشته بعنایت خلعت و از اصل

همایون گشت و راجه راجروپ که بوسیله اظهار ندامت بر تقصیرات و التماس شفاعت راجه جیسگنه و خلیل الله خان و دیگر عمد‌های بارگاه خلافت مرحام شهنشاها نه رقم عفو بر جریده جرائم او کشیده بود از وطن رسیده ناصیه خجالت و اففعال بر زمین عجز و ابتهاال مود و بمرحمت خلعت فاخر و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار و پانصد سوار مباحی شد و سید صلابتخان بارهه از عمد‌های دارا بی شکوه که بیابوری بخت و رهبری دولت از همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده روی عبودیت بدرگاه آسمانجا ه آورده بود جبه سالی عقبه اقبال گشته ظلمت زدای چهره طالع گردید و بعطای خلعت فاخره و جمدهر مینا کار و بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار مطرح انوار مکرمت و تفضل شد و ازاصل و اضافه رکهناتیه راتپور بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و خواجه عبیدالله بمنصب هزار و پانصدی چهارصد سوار مشمول مرحمت گشتند و راکپونددت گپ اندر هر یک باذعام یک هزار روپیه مورد عنایت گردید هزدهم سه کروه از قصبه راهون گذشته نزول اجلال شد و درین روز جمعی کثیر از نوکران دارا بی شکوه که برهنمونی دولت ازو جدا شده یندگی آستان خلافت وجهه همت ساخته بودند باحرار سعادت ملازمت قدسی برکت سرمایه مباحات اندوخته در سلك یندهای درگاه خلایق بنه انتظام یافتند و بعنایت خلعتها و مناصب شایسته کامیاب گردیدند بیست و یکم نزدیک قصبه سلطانپور فیض اندوز نزول مومک اقبال شد و خنجرخان که در زمان اعلی حضرت فوجدار بهره

پدیرشه‌نشاہ عالمگیر کہ مرات صورت دوراندیشی و پیش بینی و دستور العمل صلاح دانی و مصلحت گزینی است پرتو این عزیمت تافت کہ خود بنفس نفیس باز بدو سپاہ ظفر پناه ایلغار نموده تعاقب آن بد عاقبت نمایند و اورا ہدیہ جامحال ثبات و درنگ و فرصت خیال جدال و جنگ نداده ساحت ملک و دولت بباد دامن ہمت از غبار وجود فساد آسودش پیرایند تا خاطر ملکوت ناظر بالمکہ از مہم او جمعیت پذیرفتہ بزودی عذان معاودت بصوب دارالخلافۃ شاہجہان آباد معطوف گردد و بغراغ بال توجہ والا بظہر پرداخت امور سلطنت کہ انواع فتنہ و اختلال بارکان و قواعد آن راہ یافته ہوں مصروف شود بذابریں درین منزل قوۃ الظہر عظمت و جلال مسرت الصدر اہبت و اقبال بادشاہزادہ خجستہ شیم محمد اعظم را بازوائد لشکر واردوی بزرگ و کارخانجات بدار السلطنت لاہور رخصت نمودند کہ تا معاودت موکب ظفر پیکر ازین مہم نصرت اثر آجا بسربرند و دولتخانہ مختصری با کارخانجات ضروری ہمراہ گرفتہ باخلاصۃ عساکر گردون مآثر عزیمت ایلغار مصمم فرمودند و هنگام رخصت بادشاہزادہ والا نژاد را بمرحمت ذیل خاصہ مزین بساز نقرہ و جل زربفت و دو اسب با ساز طلا مشمول نوازش ساختند و محمد امین خان میر بخشی و اعتقاد خان و رای رایان متصدی امور دیوانی را بعظای خلعت نواختہ در خدمت آن گوہر محیط جاہ و حشمت رخصت کردند و بجمعی دیگر نیز از مردم ہمراہ ایشان خلعت مرحمت شد و بدست و پنجم ماہ مذکور موکب جہانکشا از ہیبت پور بسمت سنگہرہ و قصور متوجہ گشتہ نہ کرہہ جریبی طی نمود و باغ

و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار نوازش یامت و میفر
 مهدی یزدی بدیوانی سرکار پادشاهزاد کمر بخندار والا قدر سعادت
 توام محمد اعظم سر بلند گشته بعطای خلعت مباحی گردید و
 محمد حسین سلدوز از نوکران دارا بی شکوه دولت اندوز ملازمست
 اشرف شده خلعت هرا فرازی پوشید بیست و چهارم نواحی قصبه
 هیدت پور مهبط انوار نزول گشت •

توجه الیه ظفر طراز بر سمیل ایلاخار بنعاقب دارا بی شکوه ادبار شعار

چون از عرایض خلیل الله خان و دیگر دولخواهان که بتکامشی او
 مامور شده بودند بوضوح پیوست که آن باطل پژوه با خرافه و توپخانه
 و سامان شایسته و لشکر آراسته که قریب چهارده هزار سوار بود از لاهور برآمد
 و مکنون ضمیر فساد تاثیرش اینست که هر جا قابو داند با جنود
 ظفر پیرا صف آرا گردد و احتمال آن میرفت که در ملتان ثبات
 قدم ورزیده عنان عزیمت از وادی فرار بسوی مدافعه و پیکار بر
 تابد و ازین جهت که با عساکر منصوره سردار توره که مردم ازو حساب
 برگیرند و در برابر آن نا خلف دردمان سلطنت و سروری شان
 و اعتبار سرداری و سر لشکری داشته باشد نبود و از راه حزم و
 احتیاط مظنه آن می شد که اگر جنگی روی دهد و نبردی اتفاق
 افتد خدا نخواسته چشم زخمی بجنود اقبال رسد که تدارک آن
 مشکل باشد و از سرداران عساکر نصرت نشان نیز بملاحظه اینمعنی
 مصاحبه و کوتاهی در تعاقب او واقع شده بود لاجرم بر ضمیر الهام

مؤمن پور از پرتو درود اشرف پر نور شد *

تعیین یافتن صف شکنخان بتعاقب دارابی شکوه از ملتان و ترک ایلغار موکب گیهان سنان

چون بمسامع جلال رسید که آن خسران مآل در ملتان ثبات
قدم نورزیده باستماع خبر توجه رایات اقبال در کمال سراسیمگی
و تشقت حال بسمت بهکر ره نورد وادی فرار شد و بسیاری از
سرداران و نوکرانش که تا ملتان با او همراهی کرده بودند از آنجا راه
مغافرت پیمودند و روز بروز سلک جمعیت سپاهش بیشتر از پیشتر
از هم گسیخته اسباب پریشانی و ادبارش تزايد می یابد و جز اینکه
بزحمت بسیار و پایمردی فرار از سطوت و صولت جنود فیروزی
شعار خود را بملجای و مقری رساند کاری دیگر نمیتواند ساخت لاجرم
رای عالم آرای گیتی خدیو کشور کشا برین قرار یافت که ترک
ایلغار نموده عذران سرعت و استعجال باز کشند و بمیر منزل حکم شد
که من بعد منازل نزدیک قرار داده مسافت بعید نه پیمایند و امر
اعلی بنفاد پیوست که صف شکنخان میرآتش از ملتان بتعاقب
آن بد عاقبت شتافته او را از ممالک محروسه بادشاهی رهگرای
وادی آوارگی سازد و فوجی از دلیران کر طلب رزم جوو بهادران
جلالت کیش شهابت خو مؤل محمد بیگ و یادگار بیگ و شهسوار
بیگ و گدا بیگ بازمرد از اوزبکان و زاهد بیگ ترکمان و امام قلی
و نوری بیگ آغری باطایفه آغران و پردلخان و جمال خان بلجاپوری
و سید نصیرالدین دکنی و عنایت میانه و سید منظور خان بارهه و

قطب الدین خان خویشکی که در ظاهر قصبه قصور واقع است از فیض نزول اشرف رونق فردوس و قصور یافت و روز دیگر نذر نه گروه طی شده نزدیک بموضع محمد پور مخیم جیش منصور گردید و درین منزل راجه جیسنکه که بموجب حکم معلی در لاهور توقف نموده بود شرف اندوز دولت ملازمت اکسیر خاصیت گشت و زندوله خان بغایت خلعت و اسب مباهی شده بدکن مرخص گردید و چون بعرض همایون رسید که اراک تخان صوبه دار اوده و دیعت حیات مستعار بمقتاضی اجل موعود سپرده است عاطفت بادشاهانه هوشدار خان برادر زاده ارا بغضای خلعت از لباس کدورت برآورد و بهادر چند و راجه کمانون و مان دهاتای خلف راجه راجروپ که بنیابت پدر خویش بحراست قلعه کهمرنجام داشت بغایت ارسال خلعت قامت مباحات افراختند و بیست و هفتم هفت گروه طی شده موضع شیر گره از فر نزول شهنشاہ شیر دل زبنت یافت و راجه جیسنکه که از دیر باز بوطن خویش نرفته تعب یساقهای پی در پی کشیده بود رخصت وطن یافته بمرحمت خلعت خاصه مورنوازش گشت و روز دیگر موکب گردون شکوه هشت گروه طی نموده منزل آرای اقبال گردید و فدائی خان که بموجب فرمان همایون از لشکر خلیل الله خان رسیده بود بموکب معلی پیوسته احراز سعادت ملازمت نمود و بفوجداری اوده و گورکپور و غایت خلعت و ماده فیل و باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار موار نوازش یافته مرخص گردید و رگه ناته سنگ راتهور بمرحمت اسب مباحی گشت بیست و نهم یازده گروه طی گشته نواحی موضع

بزرگ انداخته فیروز میواتی و بسنت نامی خواجه سرا با جوتی از سپاه بر سر کشتیها گذاشت که آنها را محافظت نموده به بهکر رسانند و خود از راه خشکی بطرف ارچه روانه شد و از آب بیداه و ستلج که باشا را او بر هر دو جسر بسته شده بود عبور نموده راه بهکر پیش گرفت بقصد آنکه از انجا رخت ادبار بحدود قندهار کشد و چون یکروز بعد آمدن از از ملتان این خبر در نواحی تلینهه ؟ بخایل الله خان و بهادر خان و سائر سرداران جنود اقبال که بتعاقب آن خسران مآل می شناسند رسید و بر جناح استعجال روان گشته سوم محرم بملتان رسیدند و قراولان سپاه ظفر اثر که پیشتر بجهت تحقیق خبر رفته بودند چون تا آنوقت هنوز مشخص نبود که او عزم اجمیر دارد یا اراده بهکر بلکه رفتنش بطرف اجمیر اقرب مینمود راه اجمیر سرکرده بطرف دیبپور شتافته بودند و اثری از او نیافته و حال آنکه آن سر گشته دشت ادبار برآه لکھو^۶ کھاره بعزیمت بهکر مرحله پیمای وادی فرار گشته بود و ظاهر شد که حاجی خان بلوچ که از زمینداران عمده ملتان است از روی دولتخواهی و خدمت گزاری با جمعی بر سر کشتیهای خزانه و احوال او که فیروز و بسنت میبردند رفته میخواست که سد راه شود و آنها را برگرداند چون توپخانه و سپاهی همراه داشتند بمدافع پیش آمدند و فیما بین جنگی رو داده چندی از طرفین کشته شدند آخر الامر از عهده ممانعت بر نیامده آنها را راه دادند و چهارم محرم الله یار خان با خزانه بملتان رسیده یرلیغ

اودیبهان راتهور هر يك با قوم و قبيله خود و جوتی از مبارزان توپخانه و جمعی دیگر از منصبداران که قریب شش هزار سوار بودند با خان مذکور معین گشتند و یرلیغ گیتی مطاع مشتمل بر تفویض این خدمت با خلعت خاص و شمشیر و یک زنجیر فیل برای او و بیست هزار اشرفی بجهت تذخوه واجب سپاه مصحوب الله یار خان ارسال یافته حکم شد که بسرعت خود را بملتان رساند و عساکر کومکی را سزاولی نموده مجال درنگ را مهال ندهد و فرمانی دیگر بخلیل الله خان صادر گردید که گروهی با صف شکنخان معین گشته اند همراه او روانه ساخته خود با بقیه جنود فیدروزی تا رسیدن موکب جلال در ملتان توقف نماید *

مجمعی از حال دارا بی شکوه بعد فرار از لاهور آنکه

بسبب تاخیر و کوتاهی که از عساکر منصور در تعاقب او واقع شد فرصت یافته بمرحله پیمائی و ره سپاری روزی چند از ورطه هلاک و گرفتاری برآمد و هفدهم ذی حجه بملتان رسیده * فنزول اربار گزید و چون از سطوت موکب جهانکشا مغلوب خوف و رعت گشته پای همیش را نیروی استقامت نمافده بود بعد از هشت روز اقامت دگر باره بعزم فرار رخت فا کسمی بسته بیست و پنجم ماه مذکور از انجا رو بوالی اربار قها و چنانچه عادت او بود که بهرجا میرسید دست تصرف و تغاب با سوال و خزائن بادشاهی دراز می نمود بیست و دو لک روپیه که در خزانه آن صوبه فراهم آمده بود متصرف شده آنرا با اکثر خزانه و توپخانه و احوال و اوقالی که همراه داشت و از لاهور بکشتی آورده بود بر همان نهج برکشتیهای

سوار بمنصب در هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه نوازش نمود هفتم محرم کزار آب راوی که سه گروهی ملتان است از فیض نزل شهنشاه عالم گیر میمنت پذیر گشت و خلیل الله خان و بهادر خان و دلیر خان و طاهر خان و خانعالم و رایسنکه ولد راو امر سنگه و یکه تاز خان و گنجعلی خان و چندیت بندیده و سائر بندهای که بتعاقب دارابی شکوه پیش آمده بموجب حکم والا در ملتان توقف نموده بودند احراز دولت آستان بوس نمودند و از نوکوان عمده دارا بی شکوه سید عزتخان که برهبری سعادت در ملتان از همراهی او تخلف ورزیده بود و شیخ موسی کیلانی که از قبل او بحکومت بلده ملتان قیام داشت رسید مسعود براهه که او نیز بیاوری بخت درین هنگام ازو جدا شده بود باستلام سده سلطنت سر بلندی یافتند و سید عزتخان بعطای خلعت و منصب سه هزاری پانصد سوار رسید مسعود بعزایت خلعت و منصب هزار و پانصدی دوعده سوار مشمول مرحمت گشت و فیض الله خان از تغدیر خواجه عبید الله قراول بیگی شده بعزایت خلعت قامت مباهات بر افراحت و نوازش خان بفوحداری سرکار مند و حراست حصار آن نوازش یافت و از صل و اضافت منگلی خان بمنصب هزاری ششصد سوار و بادل بختیار بمنصب هزاری سه صد سوار و محمد علی ولد تقرب خان بمنصب هزاری صد و پنججاه سوار مباهای گشتند *

واجب الادمان که در باب تعاذب داریبی شکوه صادر شده بود بصف
 شکنخان رسانید و اوامتثال مثال همایون را کمر همت بر میدان جان
 بسته از روی کار طلبی همانروز کوچ کرده بدعاقب شتافت و تخته
 این احوال بعد ازین در محل خود گذارش خواهد یافت •

اکنون بر سر تحریر وقائع حضور پر نور رفته سر رشته سخن
 از جای که گذشته بود بدست کلک جادر فن میدهد

چون خبر فرار دارا بی شکوه از ملتان سامعه افروز اولیای
 دولت گشته سرعت سیر وایلغار موقوف شد ریات ظفر اعتصام
 در کنف رفاهیت و آرام طی مراحل نموده تا ظاهر بلد ملتان
 هیچ جا اقامت نگزید دران اوقات میر باقر که میر سامان ایام
 خلافت انجام شاهی بود بغوجداری و نظم مهمات سرکار بهکر
 سر بلند شده بعطای خلعت و اسب و خطاب باقر خانی و از اصل
 و اضافه بمنصب هزار سوار نوازش یافت و سالیانه میرزا
 توندر صفوی که مبالغ سی هزار روبه بود باضافه ده هزار روبه
 انزایش پذیرفت و آقا یوسف بخدست داروغی فیل خانه از تغیر
 ملذت خان خلعت سرمرازی پوشید و از اصل و اضافه چتروچی
 دکنی بمنصب هزار سوار و غیرت بیگ و ابو مسلم و محمد
 صادق هر یک بمنصب هزار سوار و جمعی از نوکران دارا
 بی شکوه که بدالالت بخت سعادت اندوز تقبیل عتبه خلافت گشته
 بودند بعزایت خلعت مباحی گردیدند و چون از عرضداشت خان
 دوران حقیقت حسن خدمت و کار طلبی راجه دیدی سکه بذیل
 بعرض اشرف رسید عاطفت خسروانه او را باضافه پانصدی پانصد

بودند با او معین گشتند و هنگام رخصت آن نوئین اخلاص آئین
 بعطای خنجر خاصه با علاقه مروارید و انعام یک لك روبیده و دلیر
 خان بمرحمت یک زنجیر فیل و جمدهر میذاکار و شرزه خان بعنایت
 خلعت و فیل و دیگران هریک در خور حال بمرحمتی مقتدر
 و مباهیه شدند و روز دیگر شهنشاه یزدان پرست حق آگاه بقصد
 زیارت روضه فیض آئین جناب قدوة الاولیاء الواصلین عارف صمدانی
 قطب ربانی شیخ بهاء الدین ملتانی قدس الله سره العزیز بشهر
 کرامت بهر ملتان شرف قدوم بخشیده فیض اندوز مزار برکت نثار
 آن مقرب درگاه احدیت گردیدند و استمداد همت و استفاضه انوار
 توجه از باطن پرفتح آن نقاد کبراء عارفین^(۲) فرموده شیخ
 بهاءالدین صاحب سجاده آن پیشوای اولیاء عظام و خدمه مجاوران
 آن مقام قدسی احترام را از فیض انعام عام بهره ور ساختند و در رفتن
 و آمدن از زرنشانی دست جود و عطا خلقي ابوه را نقد آرزو
 بدامن امید افتاد و دو روز دیگر قرین نصرت و ظفر انجا بسر برده
 نشاط اندوز دولت و کامرانی بودند و درین ایام شاه نواز خان که
 بذابر بعضی مصالح ملکی چنانچه در محل خویش گذارش یافته
 تا این هنگام در قلعه برهانپور محبوس بود مورد انظار فضل و کرم
 گشته عاطفت شهنشاهانه او را از قید تقصیر و حجاب تشویر برآرد

(۲ ن) ایک هزار روبیده بشیخ بهاء الدین صاحب سجاده که از
 اولاد کرام آن پیشوای اولیاء عظام است و یک هزار روبیده بخدومه
 و مجاوران آن مقام قدسی احترام انعام نمودند

تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از عساکر گردون شکوه بتعاقب دارابی شکوه ادبار پزوه

اگرچه صف شکنخان بموجب یرلیع گیتی مطاع با فوجی از جنود قاهره چنانچه سبق ذکر یافت چهارم محرم از ملتان بتعاقب او برآمده از روی کار طلبی برجذاج سرعت و استعجال در پی آن خسران مآل شتافته بود لیکن چون با خان مذکور لشکر و سامانی در خور اینکار نبود و هنوز دارابی شکوه لشکری آراسته با خزانه وافر و توپخانه بسیار داشت حزم و احتیاط ههنشاهانه اقتضای آن نمود که عهده نوئیان صائب تدبیر شیخ مبر که سرداری با سکینه و وقار و نقد شجاعت و بسالتش بر محک امتحان کامل عیار بود با فوجی دیگر از عساکر نصرت شعار بتعاقب آن ره نورد وادی فرار و مرحله پیمای بادیۀ ادبار تعیین یابد تا هیچ جا مجال اقامت و درنگ نیافته خیال فاسدی بخاطر راه ندهد و اگر بالفرض جای ثبات قدم ورزیده بجنگ و مدافعه برگردد جنود اقبال از عهده نبرد و پیکار آن برگشته روزگار برآمده کفایت آنهم توانند نمود بنابراین آن زبده فدویان هشتم شهر مذکور مرخص شد که برجذاج تعجیل بصف شکنخان و لشکر پیش ملحق گشته باتفاق یکدیگر کمر همت به تقدیم این خدمت بندند و دایر خان بادلیر ورن مست پسران بهادر خان روهیل و قباد خان و شرزه خان و پردلخان و مانسنگه بندیل و سعید منصور و مدگلی خان و جمعی دیگر از مردان کور و مبارزان شهابت شعار که مجموع نه هزار مور

معاودت موکب منصور از دارالامان ملتان بدار
السلطنة لاهور و نهضت نمودن از انجا بدار الخلافت
شاهجهان اباد قرین فتح و فیروزی بنابر فتنه انگیزی
ناشجاع و شرح سوانحی که بعد ازان روی نمود

با آنکه حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی ملکاتش مظهر الطاف
الهی و مصدر اعطاف نامتداهی است در باره ناشجاع انواع احسان
و اصطناع بجا آورده بودند چنانچه بعد از شکست دارایی شکوه و وصول
موکب اقبال بمستقر خلافت از عظام امور اول کاری که پیش نهاد
خاطر والا ماخته بر جمیع مطالب و مهمات مقدم داشتند این بود
که مونگیر را با صربیه بهار و پهنه که همیشه آن ادبار قرین آرزوی
آنداشت و میسر نمی شد از حضرت اعلی بمبالغه تمام برای او گرفته
ضمیمه ملک وسیع بنگاله گردانیدند و فرمان تفویض این ولایات ازان
حضرت حاصل کرده فرستادند و با او در مقام کمال عطوفت و محبت
بودند چنانچه بعد ازیں مفصلاً گزارش خواهد یافت درین هنگام
از عمرائن و قنوع نگاران ممالک شرقی بمسامع حقائق مجامع رسید
که آن بیخرد سفاهت پرور از فاسپامی و حق ناشناسی پدر این
دولت و عافیت ندانسته هوای خود سری و زیاده طلبی در دماغ
نخوت و پندار افکنده امت و بادیشهای محال از بنگاله برآمده عزم
مخاصمت و منازعت دارد چون این خیر بطریق تواتر و توالی
بجذاب خلافت رسیده بقضای مصالح سلطنت و فرمانروائی دمع
ماده شورش افزائی او لازم و مستحکم نمود و مهمات مملکت گیهان

و بعنایت ارسال فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص و بمنصب قدیم باضافه هزارى هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از سابق ولا حق شش هزارى شش هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار دو اسبه و سه اسبه باشد نوازش نموده خدمت صوبه دارى گجرات که تا آنوقت در دست مراد بخش بود باو تفویض فرمود و معصوم خان مهین خلف خان مذکور باضافه هشتصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدى هزار سوار و میر محمد معظم پسر دیگرش باضافه پانصدى دو صد و پنجاه سوار بمنصب هزارى پانصد سوار مورد انظار تربیت گشتند و محمد حسین سالدوز از نوکران دارايشکوه بمنصب هزارى دو صد سوار و لود بخان بمرحمت شمشیر و میرداد افغان بعنایت اسب سر بلند شدند و اگرچه لشکرخان صوبه دار کشمیر بصوبه دارى ملتان معین گشته یرلیغ همایون بطلب او صادر شده بود لیکن چون تا رسیدن خان مذکور بجهت نظم مهمات آنصوبه حاکمى ضرور بود مقرر گردید که خايعالم تا آمدن لشکرخان بحکومت و ضبط آنجا قیام نماید و بعد از رسیدن او بحضور پرنور آید و بعنایت خلعت نوازش یافته بدین خدمت مرخص شد و محمد یوسف از اولاد کرام عزیزه مصر کرامت و عزیزی شاه یوسف کردیزی که مرقد شریف آنجناب دربلده طیبه ملتان است بعطای خلعت و ماده فیل سرمایه اعتبار اندوخت *

السلطنة بر سمت راه ملتان واقع است محبط سرادات دولت و عظمت گردید و اعتقاد خان که در شهر بود و سیفخان که رخصت از راه یافته بشهر آمده بود رسید هدایت الله صدر و جمعی دیگر از بندهای عتبه سلطنت دولت اندوز ملازمت اشرف گشتند و پرم دیو سیمسودیه از وطن رسیده غبار آستان خلافت را مندل ناصیه اعتبار ساخت و بغضایت خلعت قامت افتخار افراخت و معین خان و سید فیروز و محمد حسین سلدوز و عباس افغان از نوکران عمده دارا بی شکوه که بیاوری طالع از سلیمان بی شکوه معارقت جسته بودند و خواجه صادق بدخشی که در لاهور از دارا بی شکوه جدائی گزیده بود بتلیم سده جلال مشرف شده بمرحمت خلاع و مناصب شایسته سرافراز گشتند و دومهین (?) بمنصب هزاری دو صد سوار مباحی شد و چون از وقائع صوبه گجرات بعرض همایون رسید که دلدار خان فوجدار پٹن و دیعت حیات مستعار - پرده سردار خان برادرش بخدمت او منصوب گشته باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار از انجمله هزار سوار دو اسپه و سه اسپه نوازش یافت و چون درین روز برای ملازمت فروغ اختر عظمت و جلال غره جبین ابهت و اقبال بادشاه زاده والا قدر محمد اعظم ساعتی مختار اختر شناسان نبود حکم شد که فردای آن که ساعتی مسعود بود و رایات عالیات ظل ورود بشهر می انگند آن نوگل حدیقه دولت احراز سعادت ملازمت اشرف نمایند و اگرچه خاطر ملکوت ناظر حضرت شهنشاهی چنان میخواست

مساحت هندوستان نیز چنانچه باید هنوز انتظام نیافته خاطرجهان
 پیرا پیراخت امور ملک وملت و رفع اختلاف قواعد دولت متعلق
 بود لاجرم درین هنگام که دارا بی شکوه رسیده بخت ادبار فرجام
 بهزاران ناکامی و سرگشتگی رهگرای وادی فرار و آوارگی گشته از
 ملتان بجانب بهکرشانت و افواج قاهره بتعاقب آن بد عاقبت
 تعیین یافت خاطر اقدس را عزم معاودت بسوی مستقر سربرخلاف
 مصمم گشته دوازدهم محرم الحرام رایات ظفر اعتصام از ظاهر بلده
 ملتان که مدت پنجمین روز فیض اندوز اقامت موکب گیتی فرور بود
 باهتزاز آمد و شهشاه فیروز بخت عالمگیر از کنار آب راوی قرین
 عز و جلال بر سفینه اقبال نشسته لواهی مراجعت بر افراختند
 درین تاریخ حاجی بلوچ که از زمینداران عمده ملتان امت باهتلام
 عتبه فلک رتبه فائز گردید و بمرحمت خلعت و فیل و اسب کلهباب
 عزت و مباحات گشته بمحال زمینداری خود مرخص گشت و ظاهر
 خان بعنایت نقاره مورد نوازش شد و قباد خان از کومکیان شیخ میر
 بمرحمت ارسال نقاره مصحوب عبد الله بیگ پسرش بلند آوازی
 یافت و سعادت خان خویش خلیفه سلطان که در جاگیر خود بود
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و الرتبه
 گشته حکم شد که باله آباد شتافته در سلک کومکیان خان دوران باشد
 و بعد از طی چهار مرحله رای رایان که بموجب یرلیغ والا از لاهور
 عازم پیشگاه حضور گشته بود بلشکر منصور پیوسته دولت استدان
 بوس دربانان و موکب گیتی کشا کوچ بر کوچ قطع منازل نموده
 بیست و چهارم شهر مذکور باغ و عمارات آنچهره که در ظاهر دار

یرلیخ معلی از کشمیر آمده بود کامیاب دولت ملازمت گردید و از نفائس امتعه کشمیر پیشکشی بنظر انور در آورده بقبول آن سر بلندی یافت و بعنایت خلعت کسوت مباحات پوشید و خلیل الله خان بتغویض صوبه داری پنجاب مباحی شده بعطای خلعت خاصه و انعام محالی که یک کرور دام جمع آن بود مشمول نوازش شهنشاهانه گردید و چون بجهت نظم و نسق بعضی مهمات ضروری صوبه پنجاب و رنهایت و آسودگی جنود ظفر مآب که بتازگی درین ایلغار تعب بسیار کشیده بودند چند روز اقامت ضرور بود تا بیست و نهم ماه مذکور آن سرا بستان حشمت و جاه از فیض بهار اقبال خرمی و نصارت پذیرفت درین ایام منصب مکرم خان فوجدار جونپور باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزاری چهار هزار سوار مقرر گردید و احتشام خان از کومگیان خاندوران که بمحاصره قلعه اله آباد قیام داشت باضافه پانصدی به منصب چهار هزاری سه هزار سوار و مبارز خان از کومگیان صوبه کابل باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و راجه امر هنگه نرودی که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و کلیان سنگه زمیندار باندھو بموجب التماس خان دوران بمنصب هزاری پانصد سوار و علی بیگ ولد مرشد قلیخان مرحوم که تازه از دکن باستلام مدد سلطنت رسیده بود بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار و عباس افغان از نوکران دارا بی شکوه به منصب هزاری چهار صد سوار و میر محمد صادق ولد میر عبد الله صفوی از گوشه

که روزی چند در دار السلطنة لاهور بساط اقامت گسترده پذیراخت
 مهمات پنجاب که از وجود دارایی شکوه کمال خلال و فتور پذیرفته
 بود پذیراوند و خاطر اقدس از بند و بهمت آنحدود جمع سازند لیکن
 چون مصلحت ملک و دولت بتأثیر سببی که گذارش یاوت مقتضی
 توقف نبود قرار اقامت در دار السلطنة لاهور و نزول اجلال در قلعه
 مبارکه نداده امر والا بنفان پیوست که اردوی معلی داخل شهر
 نگشته باغ فیض بخش که در بیرون دار السلطنت بسمت اهلای واقع
 است منزلگاه نصرت شود و مقرر فرمودند که خود بدولت بر سبیل
 عبور شهر را از فیض قدوم گرامت بهر آدین سعادت بسته از آنجا ظل
 و روض بباغ اندازند و روز دیگر که بیدست و پنجم ماه بود بادشاهزاده
 عالیقدر والا گهر از شهر رسیده بادراک شرف پایبوس سرمایۀ دولت
 و کامکاری اندوختند و محمد امین خان مدیر بخشی و سائر بندهای
 که در خدمت آن نهال گلشن حشمت و بختیاری بودند بتقبیل
 مدد سنیه چهره مباحات افروختند و شهنشا جهان با جهانی فرو
 جلال بر کوه پاکر نیلی فلک تمثال سوار شده از آنجهره رایت توجه
 بشهر افراختند و تا دروازه هدیه پول شرف قدوم بخشیده لمحۀ سواره
 توقف فرمودند و قلعه را بنظر احتیاط ملاحظه نمودند و امان الله
 قلعه دار دولت زمین بوس یافته باحکام ارشاد آئنی که در هر باب
 بنفان پیوست مسترشد گردید و از آنجا عنان اقبال منعطف ساخته
 در اثنای راه بمسجد وزیر خان فرود آمدند و نماز ظهر آنجا بجماعت
 گزارده نزدیک سه پاس روز ساحت باغ فیض بخش از نزول اشرف
 فیض اندوز گشت و لشکر خان که بجهت صوبه دارعی ملتان بموجب

بمرحمت خنجر با علاقه مروارید مباحی گشته رخصت مراجعت
 بلاهور یافت و لشکرخان که صوبه داری ملتان باو تفویض یافته بود
 بعزایت نقاره و فیل واسپ سرافراز گشته مرخص شد و میرخان
 خلف خلیل الله خان بفوجداری دامن کوه کنگره و عزایت خلعت
 و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار سربلند شد
 و راجه مان سنگه گوالیاری بمرحمت دهکدهکی مرصع مشمول
 عاطفت گردید و از اصل و اضافت تهورخان بمنصب دو هزاری
 پانصد سوار و سید مقتدر بمنصب هزاری ششصد سوار و غیرت
 بیگ بانعام دو هزار روپیه گامیاب عزایت گشتند سوم موضع چندپال
 و فردای آن نواحی سرای چوهرمل از سایه سنجق جهانکشا نورآما
 گردید و حیات زمیندار راجور بخطاب راجگی و عزایت اسپ
 و خلعت نوازش یافت و چنپت بندیل و اکند پسرش بمرحمت
 خلعت مباحی شده بدار الساطنت لاهور مرخص گشتند که درسلک
 کومکیان خلیل الله خان باشند پنجم آب بیا که بموجب حکم
 بادشاه دین پناه بران جسر بسته شده بود از پرتو عبور رایت
 خورشید تاب رشک چشمه آفتاب گشته آن روی آب فیض اندوز
 نزول خدیو مالک رقاب شد و روز دیگر موکب منصور از سلطانپور
 گذشته نزول فرمود درین هنگام قباد خان که در سلک همراهان شیخ
 میر بود بصوبه داری تنه تعیین یافته بعطای نقاره و باضافه
 پانصدی پانصد سوار بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار نوازش
 یافت محمد یوسف از اولاد کرام عزیز مصر کرامت و عزیزی شاه
 یوسف کردیزی که مرقد شریفش در بلده طیبه ملتان است بمرحمت

نشیدان لاهور به عطاء خلعت و انعام یک هزار روپیه نوازش یافتند و حاجی بقا ملازم نا شجاع که چندینی قبل ازین از جانب او تهدیت نامه فتح آورده بود بمرحمت خلعت و انعام^(۲) مباحی گشته رخصت مراجعت یافت سلخ محرم مواکب نصرت طراز از باغ فیض بخشش بآهتزاز آمده قرین سعادت بصوب دار الخلافه شاهجهان آباد نهضت نمود و آنروز اندک مسافتی طی گشته نزول اجلال شد و پیش کش بهادر خان از جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه و غیر آن بنظر انور گذشته برخیز رتبه قبول یافت و خاندوران بعنایت ارسال خلعت مشمول نوازش گردید و رضوان خان که درین ایام از مستقر الخلافه اکبر آباد بسده سپهر بنیاد رسیده بود خلعت یافته بخدمت عرض مکرر منصوب گشت و سید فیروز رستمخانی بفوجدارئی دوآبه چناب و راوی معین شده خلعت سرانرازی پوشید و روز دیگر که غره صفر بود مقام شده خدیو اقلیم شکار عالمگیر نشاط اندوز صید نخچیر گشتند درین اوقات نوری بیگ و امام قلی آغر که همراه صف شکنخان بودند چون خانمذکور حقیقت کار طلبی و حسن خدمت آنها معروض بارگاه جلال داشته بود مشمول مراسم شهنشاهانه گشته اولین بترکتاز خان و دومین بآغر خان مخاطب گردید دوم ماه مذکور کوچ شده آنطرف تالاب راجه تودرمل مضرب خیام اقبال گشت و درین منزل خلیل الله خان که بصوبه دارئی پنجاب معین شده بود

(۲ ن) بمرحمت خلعت و انعام یک هزار روپیه — بمرحمت

خلعت و انعام دو هزار روپیه

بالطبع در قلعه دولت آباد بود بصوبه داری خاندیس مهابهی
 ساخت که یکچند آنجا بوده بنظم و نسق احوال خود و سرانجام لشکر
 و سپاه پردازد و فرمان مرحمت عنوان مشتمل بر نوید این سرافرازی
 با شمشیر خاصه برای او مرسل گشت و وزیر خان صوبه دار خاندیس
 بعنایت ارمال خلعت خاص عز اختصاص یافته حکم شد که بعد
 از رسیدن معظم خان ببرهانپور از آنجا باورنگ آباد شتافته به تنظیم
 مهمات آن صوبه دولت بنیاد و خدمت بادشاهزاده عالیقدر و الانزاد
 قیام نماید و مهابتخان صوبه دار کابل بعنایت ارسال خلعت خاص
 مصحوب طهماسب پهرش شرف امتیاز یافت و از کنار دریای ستلج
 بسه مرحله رایت جهان پیرا همای آسا ظل ورد به بلده فیض
 قرین سهرند افگند و باغ خلد آئین آن که مشتمل بر عمارات
 دلنشین عالیشان و به نزهت و صفا گل سرسبد باغهای جهان است
 به یمن نزول اشرف روکش حدیقه جنان گشت و پیشکش راجه
 تودرمل از اقسام امتعه و نفائس سهرند از نظر اشرف گذشت و از آنجا
 لوابی گیتی کشا بدو منزل پرگنه انباله که باغی خوش و بستاندسرای
 دلکش دارد پرتو سعادت گسترده و باغ مذکور از نزل همایون خرمی
 و نصارت پذیرفت درین وقت منصب سارنگدهر زمیندار جمون
 باضافه پانصد سوار و منصب مراد قلی سلطان کمهران از کومکیان
 صوبه کابل باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه مقرر گشت و نوبتخان
 چیله بفوجداری درآبه جالندر از تغیر نصیری خان معین شده
 خلعت سرافرازی پوشید پانزدهم نواحی قصبه شاه آباد و روز دیگر

خلعت و ماده نیل سرمایه اعتبار اندوخت ششم موکب منصور
از سلطان پور گذشته نزول فرمود درین ایام منصب وزیر خان
صوبه دار خاندیص باضافه هزارى هزار حوار پنج هزارى سه هزار
سوار مقرر گردید و منصب میرزا سلطان صفوی نوجدار دهامونی
و چوراکده باضافه پانصد سوار چهار هزارى دو هزار و پانصد سوار
قرار یافت و حسین بیگ خان بغوجدارى هردو بنگش از تغییر
فتح الله خان و عطای خلعت و باضافه پانصد حوار بمنصب
دو هزارى دو هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه
و داور داد بغوجدارى و قلعه دارى انگ از تغییر ابراهیم بیگ
و عنایت خلعت و اسپ نوازش یافته بخدمات مرجوعه مرخص
گشتند و کارخان بغوجدارى همکار کره مانک پور و از اصل و
اضافه بمنصب هزارى هفت صد سوار سر بلندی یافتند و میر
غضنفر میر توزک و چندى دیگر بمرحمت اسپ مباحی گردیدند
هفتم مایین سلطانپور و نور سرای مضرب خدام ظفر پیرا گشته
روز دیگر باغ نور سرای از پرتو رایت جهانکشا نور آگین شد
و خواجه اسمعیل کرمانی از اصل و اضافه بمنصب هزارى صد
و پنجاه سوار و محمد تقی برادرزاده وزیر خاں و شیخ کتب هریک
بانعام یک هزار روپیه و جمعی از بندها بمرحمت خلعت و برخی
بعنایت اسپ سرافرازی یافتند نهم گذار آب حنلج از نزول اشرف
کامیاب میض و صفا گردید در وقت عاطفت شهنشاهانه عمده امرای
عظام معظم خان را که چندى قبل ازین چنانچه گزارش پذیرفته از
حبس رهائی یافت و بعنایات و مکارم ارجمند سر بلند گشته مخانی

و کبرت سنگه ولد راجه جیسه سنگه و گرد هرداس کور و جبل^(۴) سنگه
 میسودی و جگت سنگه ولد نکبد سنگه هاده و سورجمل و منو هرداس
 کور از اوطان خویش رسیده جبهه های آستان سلطنت گردیدند و
 بعطای خلعت کسوت مباحات پوشیدند و بهار سنگه مذکور پنجم
 زنجیر فیل بطریق پیشکش گذرانید و سوبهاگه پرکاش زمیندار سرور
 بعطای خلعت و گوشواره مروارید و اسپ با زین و ساز نقره و
 خنجر مرصع با علاقه مروارید مورد مراحم گوناگون گشته رخصت و طن
 یامت و راجه مافه سنگه گوالیاری بمرحمت سر پدج مرصع سربلند شد
 و دژد خان که در نواحی بهکر از دارا بیشکوه جدا شده از راه جیسه سلمبر
 بحصار فروره که وطن اوست رفته بود بعزایت ارمال خلعت نوازش
 یافت و محمد صالح کرمانی که قبل ازین دیوان بیوتات دارالخلافه
 شاهجهان آباد بود بدیوانی بیوتات مستقر الخلافه اکبر آباد و خواجه
 اسمعیل کرمانی بدیوانی دار السلطنت لاهور معین گشته بعزایت
 خلعت سرافراز گردیدند و از اصل و اضافه درویش محمد بمنصب
 هزاره پانصد سوار و سلطان بیگ بمنصب هزاره چهار صد سوار
 و جمعی نذیر از بندهای عتبه خلافت و گروهی انبوه از نوکران
 دارابی شکوه که نو سرافراز دولت بندگی بودند بعطاء خلعت و اسپ
 کمیداب مواهب شاهنشاهانه گردیدند و از وقایع صوبه گجرات معروض
 حجاب بارگاه اقبال گشت که ابو القاسم ولد هیفخان مرحوم که در
 سلك کومگیان صوبه مذکور بود باجل طبعی بمراط حیات در نورید

ظاهر قصبه تهانیسر مضرب خیمام نصرت و ظفر گشت و شبنم عبد
الکریم تهانیسری بنظم مهمات چکله سهرند از تغیر راجه تودرمل سر
بلند شده بعدایت خلعت و فیل و باضامه هزار و پانصدی هشتصد
و پنجاه سوار بمنصب دو هزار و چهارصد اعتبار برافروخت
و از تهانیسر بدو منزل ظاهر قصبه کرنال محل ورود موکب جاه
و جلال گشته نوزدهم نواحی قصبه پانی پت از سایه منجق جهان
کشا نور اندوز شد و از آنجا بچهار منزل بیست و سوم ساحت دلکشای
باغ اعز آباد از فیض نزول اشرف خرمی و طراوت پذیرفت و هوای
ظاهر دار الخلافه از گرد قدوم موکب عالمگیر دامن دامن عبیر
رفت و راجه جسونت سنگه که بموجب حکم لازم الانقیاد در
شاهجهان آباد بود و سعادتخان صوبه دار آنجا و دانشمند خان
و ابراهیم خان خلف علیمردان خان که هر دو دران مرکز خلافت
گوشه نشین بودند و دیگر بندها و متصدیان آمصر دولت و اقبال
جبهه سای آهتان جلال گشته سعادت ملازمت یافتند و راجه افرو
کور از اکبر آباد رسیده جبهه سای عتبه عبودیت گشت و سوبهاک
پرکش زمیندار سرمرور که تازه بتغییل سده سلطنت رسیده بود
بعنایت خلعت و سرپیچ مرصع تارک افتخار انراخت و عاطفت
بادشاهانه راجه جسونت سنگه را بمرحمت خلعت خاص با نادر
عز احتصاص بخشید و چون ساعت دخول شهر و قلعه مبارکه چهارم
ماه ربیع الاول بود مدت نه روز خدیو جهان دران سرا بستان فیض
مکان اقامت گزیده بهار انروز دولت و بخت و نشاط اندوز حشمت
و کامرانی بودند درین هنگام اسلام خان از اکبر آباد و بهاسنگه هاده

بی شکوه فتنه پزوه در نواحی اکبر آباد از عساکر گردون شکوه مذهزم گشته بودایی آزارگی شتافت و دست تسلط و استیلا او کوتاه شده نظم اسباب سلطنت و بسمت و کشاد مهم خلافت بعمرماندهی و اقتدار خدیو زمان قرار یافت چنانچه گزارش پذیرفت از عظام امور اول کاری که پیش نهاد خاطر اشرف ساخته بر جمیع مطالب و مهم مقدم داشتند این بود که مونگیر را با صوبه بهار و پتفه که همیشه نا شجاع را آرزوی آن مکنون ضمیر بود بمبالغه تمام از حضرت اعلی برای او گرفته ضمیمه ولایت وسیع بنگاله که با فطاع او تعلق داشت گردانیدند و فرمان آنحضرت مشتمل بر تفویض این ولایت حاصل نموده با قدسی صحیفه ملاطفت پیرا مبنی بر تفقد و دلجوئی بسیار و مشعر بسوانح و حقائق دربار جهانمدار مصحوب محمد میرک گرز بردار از پیشگاه خلافت نزد او فرستادند و باو نوشته بودند که چون همواره خواهش ایضویه داشتید بالفعل آنرا با ولایت بنگاله متصرف شده بجمعیت خاطر و فراغ بال روزی چند بنظم و پرداخت آنصوبه و جبر اختلال احوال خود پردازید تا آنکه جنود قاهره از تعاقب دارایی شکوه و کفایت مهم او فارغ شده بمستقر اورنگ حشمت مراجعت کنند در انوقت مطالب و مدعیات دیگر که داشته باشید در حصول آن نیز خواهیم کوشید و چنانچه آئین اخوت و مقتضای فتوت است در هیچ چیز از مراتب ملک و مال مضایقه نخواهیم نمود و چون محمد میرک به بنگاله رسیده فرمان عالیشان و ملاطفت نامه خدیو جهان باو رسانید از وقوع این عطیه عظمی که فوق تصور و تخیل او بود منت پذیر گشته در پیدراهن نشاط نگنجید و از خبر

از سوانح عبرت بخش آنکه درین ایام منہیان کار آگاه از ممالک شرق رویہ پیدایی بدرگاہ خلّائق پناه رسیدہ خبر فتنہ جوئی و شورش انگیزی نا شجاع حق دانشناس و عزیمت او از پتہ بصوب الہ آباد بقصد افراختن لوای عذہ و ادروختن نیران جدال بمسامع عظمت و جلال رسانیدند و عرائض امرا و نوشتہای وقائع نگاران آنحدود نیز مشعر بایذمعنی برسبیل تواتر و توالی بہ بدشگاہ خلافت رسید و آنچه قبل ازین از بعض اخبار و امارات مظنون خاطر در بین شہنشاہ دانش آئین بود درین اوقات بیقین پیوستہ منشاء تعجب خردوران ہوشمند گردید و الحق این حرکت ناہنجار و عزیمت دور از کار ازان مدهوش نشاء غفلت و پندار بی صدور باعشی بغایت مستبعد و نامزاوار بود زیرا کہ ہمیشہ با حضرت شاہنشاهی لاف مخالفت و مصادقت و دم یکجہتی و موافقت میدزد و ہموارہ بمشافہ و مکتبہ اظہار ایدمعنی نمودہ عہود صفوت و صفا و موافقت یگانگی و ولا در میان می آورد آن گوہر یکنای معدن فتوت را نیز بمقتضای مہر اندیشی و محبت اخوت از قدیم الایام با اورابطہ الفت و التیام بود و ہموارہ در رواج کار و رونق حال و حفظ بنیان دولت و استقلال او کوشیدہ در صدد نصرت و اعانتش بودند چنانچہ از قضیہ شکستی کہ او را از عذاک و انساک دارا بی شکوہ در نواحی بنارس رویداد و خلل فتوری کہ ازین جہت بمبانی احوال و مراتب ملک و مالش راہ یانت پیوستہ خاطر عاطر ملالت آگین بود و میخواستند کہ جبر آن انکسار فرمودہ دگر بارہ کار او را رونق و نظام و اساس ملک و دولتش را استحکام بخشند لا جرم بعد ازانکہ دارا

که رایات عالیات ظل ورود بهاحت پنجاب انگذده خاطر جهان پیرا مشغول دفع فتنه دارا بیدشکوه بود انتهاز فرصت نموده لواى عزیمت از پنده بسمت اله آباد افراشت و باغواى مفسدان کوتاه اندیش قدم جسارت از حد خویش پیش گذاشت و چون بنواحى قلعه رهناس رسید رام سنگه نوکر دارابیدشکوه که از جانب او بحراست آن حصن فلک اساس قیام داشت بایمائی آن فتنه پزوه که بعد از فرار از مستقر الخلافه اکبر آباد باو و دیگر قلعه داران سمت اله آباد نوشته بود که قلاع آن نواحى به نا شجاع دهند رفته باو ملاقى شد و قلعه را سپرد و همچنین سید عبد الجلیل بارهه که از جانب دارا بى شکوه حارس قلعه چناره بود قلعه مذکور باو داد و در خلال این ایام همواره سید قاسم خان قلعه دار اله آباد باو مینوشت که من هم باین ماصورم که اگر خود باینصوب آبد قلعه را تسلیم کنم و هنوز اینمقدمات نیز باعث رسوخ عزیمت باطل و ازدیاد مواد بیخردى او گشته قدم جرأت پیدشتر نهاد و چون این حقائق واحوال معروض بارگاه اقبال گردید اگرچه بمقتضای عموم رافت و صلاح اندیشى که شیمه قدسیه این خدیو مهر پرور خیر گستر است مرکز ضمیر انور آن بود که تا ممکن و مقدور باشد پرده مسامحه وانماض برکار او کشیده این حرکت ناهنجار ازان بیخبر نگوهیده اطوار ناکرده انکارند و از مقالات هوش افزا و مقدمات دولت پیرا اورا بشاه راه اهتدا آرند و چنان نشود که کار بفتنه و خوفریزی کشد چنانچه بعد از تحقیق این اخبار شورش انزا مکرر از کمال بزرگ مذشى و والا نهادهى موعظت نامهای دلاویز صلاح انگیز بآن بیهوده کوش باطل

فرار و ادبار دارا بی شکوه که همواره باو کمان کین و عناد کشیده داشت و کفایت شرو دنع افسادش جز بسطوت اقبال دشمن مال شهنشاه عالمگیر صورت پذیر نبود بغایت مسرور و مبتهج گشت و تهنیت نامه مشتمل بر مراسم مبارکبادی و مراتب شکرگزاری در جواب نوشته بجناب والا فرستاد و خود از اکبر نگر که حاکم نشین بنگاله است به پتنه آمد لیکن از آنجا که بخت و سعادت ازو رصیده روزگار دولتش بسر رسیده بود و ضمیر کار آگاه و عقل معامله دان که سرمایه تمیز سود از زیان است نداشت بعد از رسیدن به پتنه و تصرف در صوبه بهار سودای زیاده طلبی در سرش جای کرده بظمعیهای خام و فکرهای دور از کار دیگر باره سر انجام اسباب ادبار نمود و قدر نعمت و حمایت ندانسته و حق تفقد و دلجوئی خدیو زمان نشناخته راه ناسپاسی و طریق حق ناشناسی پیمود و چون دانست که رایات خورشید تاب بتعاقب دارا بی شکوه متوجه پنجاب شده و اتمام آهمم را بزودی گمان نمی برد و تختگاه سلطنت و مستقر خلافت را از فر شکوه موکب جلال حالی می شمرد از خام طمعی و بیخردی باین ولای انتاد که لشکری جمع آورده بصوب الہ آباد آید و از آنجا اگر تواند خود را باکبر آباد رساند شاید باین تیز دستی کاری از پیش برود و اغوای نوکران و خوشامدگوبان و تحریک واقعہ طلبان و فتنه جویان که چشم از صلاح دولتش پوشیده رونق کار و گرمی بازار خود می جستند نیز علاوه بیدافشی و تبه رائی او شده دماغ پندارتش را بشورش آورد و بعد از اندک توقفی در پتنه با لشکریهای آنحدود و توپخانه و نوارۀ عظیم بنگاله واسط صفر این سال

میکردند چهارم ربیع الاول مطابق نهم آذر ماه رایات نصرت پیکر
 اوائل روز از باغ دلکشای اعز آباد بقصد دخول دار الخلافه باحتراز
 آمد و چون ساعت داخل شدن قلعه مبارکه اواخر روز بود
 شهنشاہ جهان نخست بشکار گاه توجه نموده نشاط اندوز شکار
 گشتند و بعد از مراجعت که قریب دو پاس از روز گذشته بود بباغ
 سندربازی که مابین شهر و اعز آباد واقع است نزول سعادت نموده
 ساعتی چند آنجا باستراحت گذرانیدند و آخر روز با بخت فیروز و
 اقبال عدوموز چون خورشید جهانتاب و بدر عالم افروز که بر اوج سپهر
 برین بر آید بر فیلی کوه پیکر بدیع منظر که تخت زرین بر کوه
 پشت آن نصب گشته بود سوار شده لواپی عزیمت بصوب عرصه
 مصر دولت و اقبال و ساحت دار الملک مسجد و جلال انراختند
 نقارهای نشاط و کورکهای شادیانه بنوازش آمده از غریب طبل و کوس
 و خروش کرنا و نفیر طنطنه شوکت و غلغلہ حشمت در گوش روزگار
 پیچید و گیتی خدیو عالم گیر با فراهی و شکوه شهنشاهی همعنان
 نصرت و ظفر نیل سوار از میان بازار فسحت آثار شهر عبور فرموده
 چون وقت نماز عصر رسیده بود نخست پرتو نزول بمسجد جامع
 افکندند و نماز بجماعت گذارده قرین دولت سوار شدند و دو نیم
 گهری از روز مانده قلعه مبارکه از فر نزول اشرف مرکوب حصار
 اولاک و شرافت بخش مرکز خاک گشت *

جشن وزن فرخنده شمس سال چهل و دوم

بر حقایق سنجان این صحائف متأثر اقبال و دقائق شناسان

ستیز نوشتند که شاید سرمایه شعور و آگاهی شده از کرده نا صواب خود باز آید و دست ندامت بذیل اعتذار زده باز گردد لیکن درینوقت بنابر رعایت مراتب حزم و احتیاط که مناط حفظ سلطنت و جهانداري و مقتضای خردمندی و هوشیاری است بر خاطر خورشید مآثرچنین تافت که اگر آن رسیده بخت برگشته روزگار از بیهوشی نشاء غفلت و پندار بخود نیاید و ترک اراده ناپسند و عزیمت نا سزاوار خویش نکرده بر مخالفت و عناد اصرار نماید چون خاندوران با عساکر کومکي اله آباد تاب مقاومت او ندارد چندی دیگر از اعظم امرا و نوجی از موکب نصرت پیرا در ظل رایت بادشاهزاده محمد سلطان بدانصوب تعیین نمایند تا سد راه او بوده از حقیقت حال و کیفیت عزیمت و اراده آن نادان فتنه سگال هرچه دریابند بسد جلال معروض دارند بنابران یرلیغ کرامت طراز بطغرای نغان پیوست که بادشاهزاده والاتبار نظم مهام مستقر الخلفاء بعمدة السلطنة امیر الامرا که آنجا بود وا گذارشته با توپخانه و لشکر اکبر آباد هفتم ربیع الاول که ساعتی مسعود بود لوای نهضت بانصوب برافرازند و از پیشگاه حضور نیز جمعی از مبارزان نبرد آزما و دلیران عرصه و غامعین گشتند و حکم شد که چون نا شجاع باله آباد نزدیک شود خاندوران دست از محاصره قلعه باز کشیده بجند مسعود پیوندند و تتمه این احوال عنقریب مرقوم کلک سوانح نگار گشته عبرت افزای ناظران این مجموعه بدائع قدرت ایزدی خواهد شد اکنون بوضیفه معهود زبان خامه بگزارش و فائز حضور قدسی نشان گوهر افشان

سال چهل و دهم بود جشن و زن شمسی بآئین مقرر و رسم معهود صورت انعقاد پذیرفت و هفتم ربیع الاول مطابق دوازدهم آذر بزم والا جشن دلکشا ترتیب یافته در ایوان گردون آسائس غسلخانه مبارک اداتل روز که ساعت بانوار میمنت قرین و میزان فلک را چشم حسرت بر زمین بود کفۀ ترازو از گوهر عنصر مقدس شهید شاه دنیا و دین گرانبار قدر و شرف گشت و آن پیکر دولت و هیکل اقبال که از فرط بزرگی و کمال عظمت با گوهر جانهای پاک و جواهر خزائن افلاکش نتوان سنجید بمقتضای رسم و عادت و آئین صورت و مجاز بزر و سیم و سائر اشیاء معهوده سنجیده شد و بعد از ادای این رسم میمنت پیرا خافان جهان چون آفتاب جهان از برج میزان برآمده سریر آزادی دولت و کامرانی شدند و دران جشن خجسته بسیاری از بندهای عتبه خلافت بمواهب و مکارم ارجمند سر بلند گردیدند از آنجمله مهاراجه جسونت سنگه یعدایت طره مرصع تارک افتخار بر افراخت و محمد امین خان میر بخشی و بهادر خان و مرتضی خان و سائر امرای رفیع الشان و بسیاری از منصبداران و ملازمان سده سپهر نشان بقدر تفاوت رتبه و پایه بخلعتهای فاخر گرانمایه کسوت امتیاز پوشیدند و امیر الامرا که در مستقر الخلافه اکبر آباد و راجه جیسنگه که در وطن بود و جعفر خان صوبه دار مالوه و خلیل الله خان صوبه دار لاهور و سائر امرا و عدهای که از پایۀ سریر خلافت دور بودند بارسال خلعت سرمایه مباهات اندوختند و مهالبتخان صوبه دار کابل باضافۀ هزار سوار بمنصب ششهراری پنجهزار سوار سه هزار و پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه بلند

این دفاتر مفاخر عظمت و جلال مخفی نماید که از بدائع قوانین معموله این دولت جاوید طرازیکی آفست که فرما روایان این دودمان عظیم الشان عمیم الاحسان در هر سال از سنین عمر سعادت قرین چون تاریخ میلاد میمنت بنیاد در رسد بشرائف نقود از زر و سیم و دیگر نفائس اشیا سنجند باین طریق که یکدفعه بطلا و دیگر مرتبه بنقره و پمس ازان چند نوکت دیگر بسائر فلزات و اشیایی که مقرر و معهود شده آن مبارک وزن بعمل می آید و وجوه مذکوره به محتاجین و ارباب استحقاق بذل و انفاق کرده جهانی را نقد مقصود بدامن آرزو میریزند و دران جشن خجسته ملازمان عتبه خلافت و ایستادگان پیشگاه قرب بر وفق رتبه و شایستگی بمراحم والا عز امتیاز می یابند و بذابر اختلاف تاریخ شمسی و قمری در سالی دوبار این جشن عالم آرا پذیرای انعقاد یافته مگر را باعث جهان پیرائی و طرب افزائی میگردند *

* رباعی *

هر سال شود بعبادت اهل زمان * با گوهر و زر وزن شه ملک ستان
لیکن اگر از روی حقیقت سنجند * افزون آید سایه حق از دو جهان
و همانا غرض از وضع این قانون فرخنده آنست که هم ایذمعنی وسیله
کمیابی بینوایان و حاجتمندان شده برکات دعاء اجابت اثر آنگروه
سرمایه حصول مقاصد علیا گردد و هم تقریب جشن و سرور منشاء
صدور آثار عنایت و تربیت شهنشاهانه گشته نوازش و کامبخشی
بندهای مدد سلطنت و ایستادگان بساط خدمت بظهور رسد و درین
ایام خجسته فرجام که سال چهل و یکم شمسی از عمر مسعود شهنشاه
کیوان غلام بسعادت فیروزی صورت انجام یافته آغاز جهان افروزی

بعطای خلعت و شمشیر و منصب چهار هزارى سه هزار سوار کامیاب
 عزایت شد و بهاو سنگه هاده که تازه از وطن باسلام عتبه سپهر رتبه
 رسیده بود بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و عطای خلعت و
 جمدهر مرمع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر فیل و نقاره و علم
 مورد انظار مرحمت گردید و چون همواره شخصی که ارشد آن سلسله
 شہامت آئین و مورد نوازش فرماندهان این دولت ابد قرین
 باشد از پیشگاه سلطنت مخاطب بر او میشود عاطفت بادشاهانه
 او را از روی تربیت و خانه زاد پروری باین خطاب نامور ساخته
 محسود اقران گردانید و محمد بدیع بن خسرو بن نظر محمد خان
 که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سابق
 که سه هزارى چهار صد سوار بود سر بلند گشته و گرد هر داس کور
 باضافه پانصدى بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و پرموجى دکنى
 باضافه هزار سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار سرمایه افتخار
 اندوختند و سولهاگ پرکاش زمیندار سر مور که درین تازگی دولت
 آستانبوس دریافته بعطای خلعت و اسب و سر پیچ مرمع با علاقه
 مروارید مورد مراحم گونا گون گشته رخصت وطن یافت و فیض الله
 خان بمرحمت شمشیر و علم و الله یار خان بعتاء جیفه مرمع
 سرانرازی اندوختند و از اصل و اضافه دیندار خان بمنصب دو هزار
 و پانصدى هزار سوار و شیخ عبد القوی بمنصب هزار و پانصدى
 پنجاه سوار مشمول مراحم خسروانى گردیدند و همت خان خلف
 اسلامخان بمرحمت خلعت و فیل مباهى گشته با پدر خویش
 مرخص شد و مخلص خان خلعت یافته باکبر آباد مرخص شد که

پایگی یامت و اسلامخان باضافه دو هزار سوار بمنصب پنج‌هزاری
 پنج‌هزار سوار و مرحمت امپ با ساز طلا و شمشیر سرفراز گشته
 بخدمت بادشاهزاده محمد سلطان مرخص شد و بهادر خان که
 بمنصب پنج‌هزاری چهار هزار سوار مباحی بود باضافه هزار سوار
 در اسب سه اسب والا رتبه گردید و مرتضی خان بعنایت علم لوی
 امتیاز افرایخته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار
 سر بلند گشت و راجه ارد^(۲) کور از اکبر آباد رسیده جبهه سالی عتبه
 خلافت شد و بمرحمت فیل و سر پیچ مرصع مباحی گردید و
 نجاب‌خان که چندی قبل ازین بنابر صدور تقصیری عظیم به تغییر
 منصب و جاگیر و عزل از رتبه شوکت و اعتبار و سلب خطاب
 خانخانانی و سده سالاری مورد بی عنایتی گشته مدتی از دولت
 بار و سعادت کورنش سایه آمردگار محروم بود چون درین هنگام
 بوسیله شفاعت و التماس ایستادهای بساط قرب مراحم شه‌شاهانه
 رقم عفو بر جریده جرائمش کشیده او را رخصت کورنش ارزانی
 داشته بودند درین روز خجسته بوساطت امیر خان جبهه سالی سده
 اقبال گشته عرق خجلت و تشویر از ناصیه تقصیر افشاند و بعطای
 خلعت خاص اختصاص یافت و دانشمند خان و ابراهیم خان که در
 سلک گوشه نشینان بودند بعنایت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند
 و داور خان که در حدود بهکهر از دارا بی شکوه جدا شده بود
 بمساعدت سعادت درین ایام دولت آستانبوس درگاه والا یافته بود

پذیرائی یافت و چون آن روز فرخنده بآئین بهجت و کامرانی و قرین طرب و شادمانی بانجام رسید شب هنگام آتشبازی که باشاره والا دران روی آب جون محازی درمن مبارک آلات وادوات آن ترتیب داده بودند مسرت افروز خاطر نظارکیان شده فروغ افزای انجمن عشرت گردید و شب دیگر چراغانی که هم دران روی آب در کمال خوبی سرانجام یافته بود نظر فریب تماشا ئیان گشت و تا سه روز این جشن پرنشاط و بساط افبساط مرتب و مهذب بود و درین ایام پیشکش امیر الامرا مشتمل بر جواهر و مرصع آلات از مستقر الخلافه به پیشگاه حضور رسید و پذیرای انوار قبول شد و درین هنگام یرلیغ گیتی مطاع بنام زنده امرای عظام معظم خان صادر گردید که نظم مهمات صوبه خاندیس بذیابت خویشکی از کومکیان صوبه مذکور که مناسب داند مغوض داشته برخی از تابیان خود آنجا بگذارند و بر جناح تعجیل روانه پیشگاه حضور گردند و شب دوازدهم ماه مذکور که شب میلاد سعادت بنیاد خلاصه نشاء ایجاد برگزیده خالق عباد سرور عالمیان بهتر آدمیان حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله وسلامه علیه و علی آله و اصحابه الاصفیاء بود شهنشاه دین پرور بآئین مقرر این دولت خیر اثر دوازده هزار روپیه بارباب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیا و صالحین انفاق فرموده سعادت دارین اندوختند دوازدهم هوای سیر باغ دلکشای صاحب آباد که در عین دار الخلافه واقع شده در گلشن همیشه بهار خاطر اشرف سر بر زده نشاط اندوز گلگشت آن سراستان فیض مکان گردیدند و روز دیگر عزم زیارت روضه منوره حضرت جنت آشیانی همایون بادشاه طاب ثراه مرکوز

کومکدان آن مستقر الخلافه را که برکاب بادشاهزاده محمد سلطان معین شده بودند در برآمدن قدغن و سزاولی نموده مجال تعلل و امهال ندهند و مصحوب او یک عدد جیغه مرصع از سرنوازش بجهت بادشاهزاده والا تبار مرسل شد و غیرت بیگ بخطاب شجاع خانی و محمد صادق بخطاب دلاور خانی و وزیر بیگ بخطاب ارادتخانی و محمد علی ولد تقرب خان بخطاب خانی نامور گشته و شیخ عبد الوهاب بخاری و ملا عوض وجیه و قاضی عبد الوهاب افضی القضاات هریک بافعام یکهزار روپیه کمیداد گشت میر حسین بندیل و میر رستم حانی و میر عزیز بخششی از نوکران عمده دارا بی شکوه که درین ایام بمساعدت طالع بدولت آستانبوس رسیده بودند بعطای خلعت و بمناصب شایسته مباحی گردیدند و بسیاری از امرا و عمدهای بارگاه سلطنت و سائر بندهای عتبه خلافت بافزایش منصب و عطای خلعت و شمشیر و خنجر و اسپ و فیل و برخی بمرحمت نقاره و علم و بعضی بانعام نقود نوازش یافتند و خوشحال خان و بسرامخان که سرآمد نغمه سنجان هندوستان اند هریک بعزایت ماده فیل بهره اندوز عزت گردیدند و بسائر اهل نغمه و نشاط و سرود سرایان آن محفل انبساط پنج هزار روپیه انعام شد و پیشکش بادشاهزاده محمد سلطان مشتمل بر سه زنجیر فیل و یک سر اسپ عربی و نفائس جواهر و مرصع آلات بنظر انور رسیده رتبه قبول پذیرفت و همچنین نوئیذان عالیمقدار و امرای نامدار و سائر بندهای آستان فلک مدار هریک در خور حال رسم پیشکش و نقار بجا آورده از مجموع موازی سه لک روپیه درجه

و راجه انردۀ کور و راو بهار سنگه هاده و گرد هرداس کور و جگت سنگه هاده و پرم دیوسید سودی و علیقلخان و گروهی دیگر از مبارزان نصرت نشان ضمیمه جنون معلی گشته مرخص شدند و همگی در خور حال بعطایا و مواهب بادشاه دریا نوال سرانراز گردیدند •

توجه الویة ظفر پیرا بشکارگاه سورون

جهت اطفاء نادره فتنه ناشجاع

چون بتواتر اخبار و ظهور شواهد و آثار معلوم خاطر مهر انور گردید که ناشجاع عافیت دشمن ناسپاس با وجود اطلاع بر معارفت موکب ظفر ایاب از حدرد پنجاب و وصول بمستقر اورنگ خلافت از اندیشه کج و پندار خطا باز نگشته بوسوسه خیال باطل راه مخالفت و عناد می سپارد و بگام جسارت با جنود ادبار بحدود بنارس نزدیک رسیده قصد اله آباد و عزم جنگ جوئی و انفساد دارد رای مصلحت پیرای حضرت شاهنشاهی که گنجور اسرار دانش و آگاهی و دستور رموز خلافت و جهان پناهی است بر آن قرار گرفت که قرین دولت از مقر سلطنت نهضت نموده بسمت شکارگاه سورون توجه فرمایند و یکچند دران نواحی بفشاط شکار گذرانیده منتظر ورود اخبار و تحقیق حال آن خلاف منش ستیزه کار باشند که اگر بنصائح هوش افزا و موعظ غفلت زدا بصلاح کار راه برده دست ندامت بذیل اعتذار زند و قدم جرأت از حدرد

خاطر اقدس گشته کشتی سوار بدانصوب توجه فرمودند و روان پاک
آن همای سدره نشین را بفتح و دعا روح و راحت بخشیده پنج
هزار روپیه بخدم و مجاوران آن روضه خلد مانند انعام نمودند و
بعد از فراغ آن بطواف مزار فائض الانوار قدوة عرفای کرام
حضرت شیخ نظام الدین معروف باریا که در همان سمت است
تبرک جستند یک هزار روپیه بمستحقان و مجاوران آن بقعه متبرکه
انفاق کردند و از آنجا بروضه ندسیه جناب قطب الاولیاء الواصلین
قدوة الاتقیاء الموحدین خواجه قطب الدین کاکلی قدس الله سره
العزیز که در هفت کروهی دار الخلافه است توجه نمودند و رحم
زیارت بجای آورده و استمداد همت نموده دو هزار روپیه بسدنة
آن مقام قدسی احترام مکرمت فرمودند و واسطه روز از آنجا قرین
تونیق ربانی و برکت آسمانی عیان معاودت معطوف داشتند و
در اثنای راه عشرت اندوز شکار گشته اواخر روز در تلخانه همایون
از فرقدوم اشرف رشک بیت الشرف خورشید گردید و درین هنگام
تابان اختر سپهر سلطنت گرامی گوهر بحر حشمت بادشاه زاده والا
قدر محمد سلطان را بمرحمت دو اسب از طویل خاصه یکی با ساز
میفا کار دیگری با ساز طلائع نوازش نموده مصحوب ارادتخان ارسال
داشتند و یرایغ کبته مطاع بنام ذوالفقار خان صادر گشت که قلعه
مبارک اکبر آباد را بعد از رسیدن رعد انداز خان که بقلعه درعی
آن مرکز سلطنت مقرر شده بود باز سپارد و یک کرور روپیه با برخی
اشرفی از خزانه عامره آنجا برداشته با توپخانه و همراهان خویش
روانه اله آباد شود و به بادشاهزاده فلک مکان مجید سلطان ملحق گردد

انصراف یافتند و رعد انداز خان که بقعه دارى مستقر الخلافه
اکبر آباد مورد انظار اعتماد گشته بود بعطای جمدهر میدا کار و باضافه
پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار نوازش
یافته مرخص شد که خود را بر جناح سرعت باکبر آباد رساند و
خدمت میر بخشی گری زمره احدیان که باو متعلق بود بسزاوار
خان تفویض یافت و راو بهاو سنگه بغنایت فیل و جمدهر مرصع
و اسپ با ساز طلا و پرم دیو سیسودیة بعطای دهکده کی مرصع واسپ
با ساز طلا و سبل سنگه سیسودیة بمرحمت اسپ و راجه اودیبهان
مریقه بغنایت خلعت مباهي شده ضمیمه جنود منقلا گشتند
و فضل الله خان بخدمت بخشی گری واقعه نویسی دار الخلافه
و کرم افغان بفوجداری نواحی شهر تعین یافته بغنایت خلعت
سرفراز گردیدند و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و میر عبد الرحیم
ولد اسلام خان مرحوم و جمعی دیگر از بندها در سلك کومکیان آن
دار الملک حشمت و جاه انتظام یافتند و کیرت سنگه بکامان بهاری
که فوجداری آن باو متعلق بود مرخص شد و راجه پرتھی چند
باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
سرافراز گشت بیستم ماه مذکور رایات منصور بغیروزی و نصرت از
خضر آباد نهضت نموده بعد از طی سه مرحله بعرض اشرف رسید
که غره ناصیه فتح و ظفر بادشاهزاده عالی مقدار والا گهر محمد سلطان
با عساکر منقلا نوزدهم همین ماه باثارة رسیدند باجملة شهنشاه
جهان صید کزان و شکار افغان طی منازل نموده سیوم ربیع الثانی
سایه عز و جلال بر نواحی قصبه سوزن گسترده و روز دیگر دران

بنارس پیش نه نهاده بهمت پَنده معاودت کند بادشاهزاده نامدار
 والا تبار محمد سلطان را با عساکر منقلا باز گردانند و خود نیز
 به سعادت بعد از فراغ شکار سوزون به مستقر دولت روز افزون مراجعت
 فرمایند و اگر از غنوده بختی و بیدولتی توفیق آگاهی و اندباه نیافته
 سرفخوت و استکبار افراز و باله آباد آمده بارتکاب محاربه و پیکار
 پردازد و تنبیه و گوشمال او را وجه همت گیتی کشا ساخته بدفع
 آن فتنه جو توجه نمایند و بنابرین عزم خیر اساس شانزدهم ربیع
 الاول موافق بدست و دوم آذر عمل منشیخانه را خلعت داده حکم
 فرمودند که سراق اقبال بیرون زنند و عمارات فیض بنیاد خضر
 آباد محط بارگاه حشمت و جاه گردند و روز دیگر که ساعتی فرخنده
 اثر بود اوائل روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز از قلعه مبارک
 بر فیل ظفر گنج حوار شده بهمعنائی جنود آسمانی رایت عزیمت
 همایون بصوب مقصد بر افراختند و از میان شهر متوجه گشته تا
 خضر آباد همه جا خلائی را از زر اوشافی دست جود کامیاب
 ساختند و برای سر انجام بعض امور دو روز دران مقام دلکشا بساط
 اقامت گسترده انتظام بخش مهام دولت بودند قلعه داری دار
 اخلافة و حراست و خبرداری مراد بخش که در انجا محبوس
 بود بدستور سابق بامیرخان تفویض یافت و سیادتخان بنظم
 مهمات آن مرکز خلافت معین گردیده بعنایت نادری خاصه مباهی
 شد و دانشمند خان بانعام بیست هزار روپیه کامیاب مرحمت
 گشته بانجابتخان و ابراهیم خان و فاخر خان و ظفر خان که از
 منصب معزول شده در دار اخلافة وظیفه خوار احسان بودند رخصت

جنگ و پیکار تعجیل نکرده انتظار وصول موکب مسعود برند و در همین روز که از نواحی سوزون کوچ میشد ذوالفقار خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده بلشکر ظفر اثر ملحق گشت و بهادر خان بلشکر منقلا مرخص شد و بعد از طی دو سه مرحله بوضوح پیوست که ناشجاع باله آباد رسید و سید قاسم قلعه دار اله آباد بمقتضای قرار داد رفته باو ملاقی گردیده است. مجملی از حال بد فرجام آن ناحق شناس بعد بر آمدن از پتده آنکه چون به بنارس رسید از ظلم پرستی و بیداد گری که همواره در طبع او مرکوز بود دست جور و اعتساف بر سکنه و متوطنین آن بلده کشاده محصلان و متشددان گماشت که مبلغی خطیر از زر و تجار و مدمولین هند و مسلمانان که در آنجا بودند بگیرند و بچیر و قهر و عذف قریب سه لک روپیه بزور سر پنجه تطاول از اهل بنارس گرفت و از کمال بی پروائی و بییهوشی او جمعی که متصدی این جور و ظلم بودند بر وفق مضمون *

* بیت *

به نیم بیضه که سلطان ستم روا دارد * زند لشکریانش هزار مرغ بسیخ
اصناف مبلغ مذکور از میان برده انواع ظلم بعرض و مال و ناموس
آن مظلومان رسانیدند و آن بی خرد بد مال جمع این مال را حرمایه
جمعیت اسباب پریشانی و نکل ساخته از آنجا قدم جرأت پیش
گذاشت و چون فوجی بسر کردگی سید عالم و حسن خویشکی و
خواجه خسرو نوکران خود بر سر جونیپور فرستاده بود و آنها رفته
بمحاصره آن پرداخته بودند مکر مخان صفوی حاکم آنجا تاب ثبات
و پایداری در خود ندیده بعد از انداختن توپی چند راندک

فخرگیر گاه اقبال مقام کرده بنشاط شکار پرداختند و از آنجا که خدیو
 جهان را نیت خیر فرجام و همت حق شناس بر هدایت ناشجاع
 فتنه انگیز ناپسند مقصور بود و بمنتهضای عموم رافت و صلاح
 اندیشی میخواستند که تا ممکن و میسر باشد این مهم بمدارا
 و مصالحه انجام یابد و کار به ستیز و آریز نکشد از یک منزلی سوزون
 دیگر باره قدسی صحیفه مدنی بر مراتب نصیحت و خرد پروری
 مرقوم کلک فتوت گستری ساخته مصحوب یکی از بندهای درگاه
 فزاد او فرستادند تا کیفیت عزیمت و حقیقت ما فی الضمیر آن
 بی بهره جوهر دانش و تدبیر بوضوح پیوسته اتمام مراتب حجت نیز
 بظهور رسد و در همین منزل مخلص خان که برسم سزاولی عساکر
 منتقل تعیین یافته بود از لشکر بادشاهزاده خورشید قدر سپهر مکان محمد
 سلطان رسیده احراز دولت ملازمت اشرف نمود و عرضه داشت آن
 والا نسب مشعر بکیفیت حال جنود مخالف بخدمت همایون
 گذرانید و چون اخبار قرب وصول ناشجاع و مقدمات فتنه جوئی
 و شورش انگیزی او روز بروز بمسامع دولت میرسید و بیقین انجامید
 که آن شوریده دماغ سودایی سلطنت بزواج نصائح و شرائف
 ملاطفات خسروانه ترک باطن ستیزی نکرده از بلخردی همت بر
 استیصال خود میگمارد و در کج اندیشی و عذاب بنوعی راسخ است
 که بهیچ وجه مدارا و مواسا باو سود ندارد لاجرم نیران سطوت و جلال
 خدیو کشور و اقبال باشتعال آمد و چهره غیرت و عذاب بادشاهانه
 فروزان شده پنجم ماه مذکور از سوزون لوای توجه بمداخله اعدا
 امراختند و به بادشاهزاده والا نژاد و عساکر منتقل نوسان شد که در

و خطاب میرزا خانى و انعام مي هزار روپيه و باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار مشمول مراحم گونا گون گردید و بعرض اشرف رسید که راجه انرده کور از کومکيان عساکر منفلا که بسبب اشتداد آزار قدیم چند روزي در اکبر آباد توقف کرده درین اوقات با وجود بقیه کوفت از روی کار طلبی بعزیمت لشکر ظفر اثر از انجا روانه شده بود در نواحی مستقر الخلافه اکبر آباد روزگار حیاتش بسر آمد چهاردهم که عبور موکب منصور از نواحی مگن پور می شد شهنشاه مؤید دین پناه که همواره طلب همت از دلهاي آگاه و امتفاضه انوار توجه از بواطن اولیاء الله شیمه کریمه آنحضرت است بروضة قدسیه قدوة اصغیاء عظام نقاده عرفاء کرام حضرت سید بدیع الدین قدس سره که بزبان عوام اهل هند بشاه مدار اشتهاار دارد عنان توجه والا انعطاف داده رسم زیارت بجا آوردند و ^(۱)مجاوران آن مزار فائض الانوار را از فیض انعام عام بهره ور ساختند هفدهم ظاهر قصبه کوره که بادشاه زاد و والا تبار عالیقدر ارجمند بخت بلند محمد سلطان با عساکر منفلا آنجا نزول داشتند و ناشجاع پچارکروهی آن رسیده توقف ورزیده بود و توپخانه در برابر خود چیده عزم صف آرایی داشت مضرب سرانق نصرت و ظفر گردیده و بادشاهزاد ارجمند بلند مقدار محمد سلطان احراز سعادت ملازمت اشرف نموده یگهزار مهر بطریق نذر گذرانیدند و بعتای خلعت

(۲ ن) و دو هزار روپيه بخدم و ^(۲)مجاوران آن مزار فائض الانوار عطا

کردند هفدهم الخ

آویزشی از قلعه برآمد و باتفاق فرقه مذکور در دو منزلی اله آباد
 بار پیوست و هفتم ربیع الثانی که آن موقد نیران فتنه و فساد
 باله آباد رسید سید قاسم بارهه نیز از قلعه برآمده باو ملاقی شد
 و چون آن باطل اندیش بیخرد بدستور سابق قلعه را بتصرفش
 وا گذاشت و سید تاج الدین نام سیدی از اقوام خود بنیابت
 خویش آنجا گذاشته با جمعیتی که داشت ضمیمه جیش فتنه
 گشت و ناشجاع بعد از هشت و نه روز توقف در اله آباد از آب
 گذشته قدم جسارت پیش نهاد و سرانجام حالش عنقریب عبرت افزای
 هوشمندان خواهد گردید درین هنگام عاطفت بادشاهانه داود خان را
 بمرحمت فیل با جل زر بغت نواخت و حسن علیخان را قوش بیگی
 کرده عطای خلعت و علم باضافه پانصد بمنصب دو هزاری و هزارسوار
 مباحی ساخت و یزدانی پسر عم او بفوجداری فتح پور خانوه از تغییر
 راجه مهاسنگه بهدوریه و مرحمت خلعت و اسب و باضافه شش صدی
 چهارصدسوار بمنصب هزار و پانصدی هزارسوار و سزاوار خان بخدمت
 میر بخشگیر احدیان از تغییر رعد انداز خان و عنایت خلعت
 و از اصل و اضافه بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار و قزلباشخان
 بانعام پنج هزار روبیه و شجاع خان و چندی دیگر از بندها بمرحمت
 اسب مورد نوازش گشتند درازدهم ماه مذکور میر ابو المعالی والد
 میرزا والی مرحوم از جایگیر داران صوبه بهار که بنابر ضرورت
 بناشجاع گرویده درین وقت برهبری سعادت از لشکر او روی ارادت
 بموکب اقبال آورده بود دولت زمین بوس دریافته بعطای خلعت
 و اسب با ساز طلا و فیل با جل زر بغت و شمشیر با ساز میثا کار

ذکر محاربه شیران بیشه همجا و بهادران رزم پیرا و فتم و فیروزی عساکر ظفرلوا و فرار ناشجاع ادبار افزا از معرکه مرد آزما

بر ضامائر دور بین دیده و ران دانش آئین صورت این معنی جلوه گر
است که هیچ مغنی در آدمی نگوهیده تراز لجاجت و پرخاش
جوئی و شور انگیزی و فتنه خوئی نیست چه برداعت ابن خصال
ذمیمه بسیار باشد که دولتهای عظیم خلل پذیر گردند و کج رفعت
و قصر حشمت سلاطین والا مقام باهدام گراید بسا نامداران والا نژاد
بانروزش نیران جدال و عذاک خرمین اقبال و کامرانی بباد داده اند
و از باطل ستیزی و سبک سری سر بر سر کیده وری نهاده • شعر •
بنزدیک کار آگاهان روشن است • که زنجیر گردن رگ گردن است
کجا شعله باخار و خس آن کند • که با خویش مغرور نادان کند
تهی مغرور ظرف همچون حباب • ز خویش است بنیاد کارش خراب
خاصه دران هنگام که این رذائل مساک انجام با سوء تدبیر و اختلال
رای که خود به تنهایی سرمایه هزار زیان و بحقیقت دشمن
خاندگی عبارت از آنست قرین شود و اگر باینحالت و خامت اثر
کفران نعمت و فاسق و نسیان عهد و ناحق شناسی علاوه گردد
و فیت خیر اساس و انیشه حق پڑوه که در است و بهروزی وسعادت
و فیروزی از نتایج و برکت آن است مغفود باشد مکانات آن بطریق
اولی از پیشگاه عدالت منظم حقیقی که پاداش هر نیک و بد در
کارخانه قدرت بدیع او آمده و مهیاست بمنصه ظهور رسد و پیداست

خاص با نادری مورد نوازش گردیدند و همچنین سایر امرا و بندهای
 که در رکاب ایشان بودند بدولت زمین بوس رسیدند - از شرائف
 اتفاقات و بدائع اسباب فیروزی آنکه زده امرای عظام معظم خان
 که بموجب یرلیغ گیتی مطاع از خاندیس متوجه درگاه آسمان جاه
 گشته بود درین تاریخ که دو روز بعد ازان محاربه و قتال روی داد
 بموکتب جاه و جلال پیوسته جبهه سای آستان سلطنت شد و از
 رسیدن بوقت مجدد احسن اخلاص و نیکوبندگی و جوهر همت
 و کار طلبی آنخان والا مکان که در پیشگاه خلافت جاوید ظهور نموده
 مشمول انظار عاطفت و توجه بادشاهانه گشت و یکهزار مهر برسیدل
 نذر گذرانیده بعطای خلعت خاصه با نادری قامت مباهات
 افراخت و شهنشاه مؤید مظفر روز دیگر دران منزل فیروزی اثر
 اقامت گزیده بتقسیم افواج نصرت شعار و تمهید لوازم رزم و پیکار
 پرداختند و درین روز بادشاهزاده محمد سلطان بغایت خنجر
 خاصه با علاقه مروارید و یک صد اسپ از انجمله ده اسپ عربی
 و عراقی و معظم خان بعطای جمدهر مرصع با علاقه مروارید و یک
 صد اسپ ازان جمله پنج اسپ عربی و عراقی یکی با زن
 و ساز طلا و خان دوران و راجه رای سنگه هر یک بعطای خلعت
 و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بمرحمت اسپ عراقی
 و پرسوجی بضافه هزار سوار بمنصب سه هزاره دو هزار سوار
 مطمح انظار نوازش گردیدند •

که روز سیوم وصول زایات ظفر پناه بموضع کوره بود عزم صف آرائی و کارزار با آن برگشته بخت تیره روزگار از خاطر اقدس سر برزده فرمان قهرمان جلال صادر شد که توپخانه رعد نهیب برق نشان را پیش برده در برابر افواج غنیم صاعقه بار و آتش نشان سازند و مواکب نصرت پیرا لوائی همت بدفع اعدا برافرازند بمجرد صدور امر کرامت اثر دریا دریا لشکر چون بحر از جنبش نسیم بجوش آمده و نهنگان شیر افکن دشمن شکن تن بزرب جبهه و جوشن پیراسته فوج فوج مانند موج از پی هم برخاستند و یساولان جنود دولت و میرتوزکان بهرام صولت به ترتیب و تسویه عساکر گردون شکوه یرداخته صفوف قتال برآراستند هراول برایست اقتدار غره جبین حشمت و سربلندی طراز کسوت نصرت و فیروز مندی بادشاهزاده والا تبار محمد سلطان رونق یافته خانعالم و سید مظفرخان بارهه و سید نجابتخان بارهه و ازانخان و شیر سنگه راتهور و قزلباش خان و راجه اودیبهان میرتیده و هرچس^(۲) کور و بهادر بیگ و راجه سنگه کور و اودیبهان کور و گروهی دیگر از مبارزان شهامت نشان بایشان معین شدند و ذو الفقار خان با توپخانه و اکثر برقداران و جمعی از دلیران عرصه و غا و ثابت قدسان معرکه هیجا مثل فتح جنگخان و رشیدخان انصاری و اوبهار سنگه هاده و لودیخان و سید شیرخان بارهه و زبردستخان و سکندر روهیله و رام سنگه راتهور و دولت افغان و سید نورالعیان بارهه و کاکر خان و عبد الباری و قادر داد

که چون کسی را اتفاق ظهور این احوال با یکی از خداوندان اقبال و برگزیده‌های خاص ذوالجلال افتد زود تر از زود مستحق خذلان و نکال و سزاوار نکبت و ادبار گشته سرانجام کارش بخواری و نگونساری کشد آری در پیشگاه اراده ازل و مشیت ربانی هر کس غبار خلاف انگیزد روزگارش خاک مذلت بسر ریزد و هر که از محال جوئی و ناخرسندی با قضا و قدر ستبزد و با کار کدان آسمانی در آویزد • ع • چندان افتد که هرگز بر نحمیز • مصداق این بدیع سخن صورت حال ناشجاع فتنه جوی عنایت دشمن است که از بی خریدی و باطل اندیشی و زیاده طلبی و حسد کیشی حرق مروت و مردمی خدیو جهان و مراعات سوابق عهد و پیمان بر طاق نسیان گذاشته بیداد دامن نخوت و غرور فیران خلاف و نزاع ادروخت و بدست کردار خویش تیشه بر پای بخت و دولت زده بآتش کین خود سوخت تفصیل این مقام آنکه چون بنصائح والی بادشاهی که هر یک عذوان نامند هوشمندی و آگاهی بود آن سر خوش نشاء غفلت و غرور را افانۀ شعور دست نداد و چنانچه گزارش یافته از اله آباد بقصد محاربه و پیکار گام ادبار پیدش نهاده در عزیمت ناصواب خویش رسوخ و اصرار داشت و درین وقت با جنود نکبت اثر در برابر موکب ظفر پیکر نشسته همت بر استیصال خود می گماشت لاجرم شعله قهر جهان سوز شه نشاء دشمن گداز از کلون غیرت زیاده زده مصرع سطوت بادشاهی از مهلب غضب وزیدن گرفت و تذبیده و گوسمالی آن بخورد بن مآل از واجبات دولت و اقبال دانسته روز یکشنبه نوزدهم ربیع الثانی مطابق بیست و سیومدی ماه

نصرت مند بهر اوائی آن فوج مامور شدند و سرگردگی التمش به حسن جرأت و کوشش بهادر خان تفویض یافته مصری و غلام محمد افغان و عبد النبی انصاری ولد هادی داد خان و محمود خان و لیزاق و سلطان داؤد زئی و عمر ترین و گروهی دیگر از بهادران جلالت منش شہامت آئین در سلک همراهی او منتظم گردیدند و در دست راست موکب جلال داؤد خان با جمعی از دلیران عرصه قتال مثل راجہ اندرمن دھندیوہ و راجہ دیبی سنگہ بندیلہ و یکہ تاز خان و ساداتخان و سید شجاعت خان و عبد الرسول دکنی و چتر بھوج چوہان و اندرمن بندیلہ و ابوالمکارم ولد افتخار خان مرحوم و خواجہ رحمت اللہ و خواجہ حسن و خواجہ محمد شریف دہ بیدی و کشن سنگہ چندراوت بطریق طرح معین گشتہ کمر جانفشانی بر میان ہمت بست و راجہ سجان سنگہ با سید فیروز خان و ہزبر خان و حسن قلیخان^۵ و سید بہادر بہکری و فتاح خان و کامگار خان ولد شاہ بیگ خان و مقیم خان و اوزکخان و سید مقبول عالم و بہرام ولد یوسف محمد خان و میرزا علی عرب و قاسم و خضر پسران ہزبر خان و سید قطب عالم و دیگر مبارزان بسالت کیش ثابت قدم در دست چپ طرح شدہ چتر آسمان سای ہما آسای از اوج قول سایہ سعادت بر مفارق ندویان عقیدت مند امگندہ قلب لشکر بفر شوکت و حشمت بادشاہی کہ پرتوانوار عظمت و جلال الہی امت قوت گرفت و جمعی از بندہای

انصاری و عبد الرسول بیگ روز بهانی و محمد مراد بیگ بهراولی
آن مقدمه الجیش فتح و فیروزی و اهتمام مراسم برق انگنی
و دشمن سوزی پیش قدم میدان نصرت گشته گوی مسابقت از
اقران ربوب و راجه جسوت سنگه را با سپاه و راجپوتان او دربرانغار
نصرت آثار حکم صف آرائی شد و مهیس داس راتهور و محمد
حسین شلدوز ، میر عزیز بدخشی و بلوی چوهان و راسسنگه و هررام
راتهور ضمیمه فوج او گشتند و اسلام خان با احتشام خان و سیفخان خان
و اکرام خان و همت خان و سید بهادر و سید علی اکبر بارهه و سید
زبردست بارهه و شجاعخان و دلزار خان و ابو مسلم حویث اسلام خان
و ممیز مهمند و سید یادگار حسین بارهه و عبدالله بیگ و کشور سنگه
هاده و سید احمد کبیر و سید کرم الله بارهه و شهاب الدین قلیخان
و سبحان سنگه بیگ روز بهانی با برخی از توپخانه و جمعی از برقندازان
بهراولی آن فوج دریا موج قرار یامت و سرداری جبرانغار فیروزی
شعار نام زد قره باصره دولت و کامکاری و غره ناصیه حشمت و
بختیاری بادشاهزاده عالیقدر سعادت توام محمد اعظم شده سپاه
ایشان با خان دوران و راجه رایسنگه سیسودی و میرزا خان و بیرم
دیو و سنبل سنگه سیسودی و هوشدار خان و مسعود خان و سندر
داس سیسودی و سید شمس بارهه و راجه چترمن جادون و جمعی
دیگر از بدها و منصبداران دران طرف صف نصرت آراستند و کنور
رام سنگه بارا و امرسنگه بارا و چندراوت و علی قلیخان و جگت سنگه
هاده و سورجمل کور و شرفخان بیگ ترکمان و کاکرخان و میر
حسینی و میر بهانی و فتح سنگه کچوا و چندی دیگر از مبارزان

بازوی نصرت و ظفر بود بدو فوج دیگر استحکام یافته سرداری میمند
 بجوهر شهابت و کار فرمائی محمد امین خان میر بخشی مقرر
 گردید و گنج علی خان و سید منصور بارهه و بهکونت سنگه هاده
 و مترسین بندپله و سید مسعود بارهه و عباس افغان و فرهاد بیگ
 علیمردان خانی و خواجه صادق بدخشی و جیسنگه بهدوریه و سید
 تاتار بارهه و شیخ نظام قریشی و سید حامد بخاری و روپسنگه راتهور
 و چندی دیگر با خان مذکور معین شدند و کار فرمائی میسر بحسن
 بصالت و جانفشانی مرتضی خان تفویض یافته سید حامد
 خلف او و کیسری سنگه بهورتیه و رای سنگه راتهور و سوبهکر
 بندپله و محمد بیگ ارلات و نصرت خان و نیازی خان و رکهناته
 سنگه راتهور و خانه زاد خان و قابلخان و سلطان بیگ و میر رستم و
 اهد کاشی و شیخ جلال داود زئی و لطف الله میدانی بهمراهی
 او تعین یافتند و عبد الله خان سرای و عبد المجید دکنی و
 رنجهاجی و سیف بیجاپوری و آتش قلماق و ولی بیگ کوالی و
 امام وردی و یادگار بیگ ارلات و عرب شیخ ولد طاهر خان مرحوم و
 جمعی دیگر از دلیران کار طلب بقراولی سپاه ظفر پناه توسن جلالت
 برانگیختند و خدمت چنداولی بخواصخان و اخلاصخان و سزاوار
 خان و رای تنوجی و جمعی دیگر از منصبداران و گروهی از احدیان
 مفوض گشت و نیلان فلک پدکر خصم افکن دشمن ربا که هریک
 تیره ابر طوفان خیز بلا و مایه سیه روزی اعدا بود باسلحه و یراق
 جاگ شکوه آسمانی یافته و برق افکنان چابک دست قوی بازو
 و تفنگچیان مو شگاب شعله خو بر پشده پشت آنها جای گرفتند

اخلاص نشان مثل عابد خان و احمد خان بخشی دوم و فیض الله خان
 با محمد عابد برادر خود و سید عزت خان و محمد بدیع بن خسرو
 بن ندر محمد خان و دیندار خان و رضوان خان و منعم خان و غیرت خان
 و تهور خان و مشخص خان و افتخار خان و اله یار خان و سید
 هدایت الله صدر و رای رایان و شیخ عبد القوی و نصرت خان و پلنگ
 حمله و میر نعمت الله و محمد علی خان و مراد خان و ذوالقدر خان
 و سیف الدین صفوی و شیخ نظام و ملتفت خان و اسمعیل ولد
 نجاب خان و اطف الله خان و لد سعد الله خان و افتخار ولد فاخر خان
 و قباد بیگ و آقا یوسف و محمد مقیم دیوان بیوتات و معین خان
 و قطب کاشی و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم و فتح الله نواسه
 معتمد خان و جهانگیر قلی بیگ داروغه قورخانه و محمد تقی
 برادرزاده وزیر خان و اختیار ترین و عبد الله بیگ شیرازی و لبی
 محمد انصاری و جمال غوری و صالح بیگ و کامل بیگ گرز بردار
 و خواجه بختاور و خدمتگار خان کامیاب ملازمت رکاب ظفر مآب
 شهنشاه مالک رقاب گردیدند و تا بنده اختر برج سلطنت رخشدند
 گوهر درج خلافت بادشاهزاده محمد اعظم را بدستور دیگر معارک
 و حروب بهره اندوز سعادت همراهی نموده باخود درحوضه فیل خاص
 نشانیدند و عمده امرای عظام معظم خان را که با جمعی قلیل
 بایلغار رسیده بود درحوضه فیلی جای داده حکم فرمودند که فیل
 مرکوب او درجنب فیل مبارک باشد و یمن و یسار قول که در

با فوجی عظیم در برانغار باز داشته حسن خویشکی را با جمعی
 هراول او ساخت و مکرهخان صفوی را با سید راجی و چندی دیگر از
 سرداران عمده و گروهی انبوه در جرانغار مقرر نمود و شیخ ظریف
 دارک زئی را با فوجی طرح ساخته اسفندیار معموری را در التمش
 مقرر داشت و اهتمام توپخانه با ابو المعالی میر آتش گذاشته میر
 علاء الدوله دیوان خود را با جماعهٔ بیچنداوی و سید قلی اوزبک را
 با جوقی بقراولی گماشت مجمل بعد از انقضای چهار گهزی از
 روز مذکور که صفوف قتال ترتیب یافته شهزاده مؤید عالمگیر
 بسفت سنیهٔ خویش که در معارک رزم و پیکار و التزام سواری بر
 فیل فرموده اند تا فروغ طلعت مهر انوار از اوج رفعت و علو بر عرصهٔ
 کارزار تافته هم از حسن دلیری و تلاش و جوهر سعی و کوشش
 مجاهدان فیروزی شعار آگهی یابند و هم افواج نصرت اثر و کانهٔ سپاه
 و لشکر را مشاهده و عظمت و جلال آنحضرت سرمایهٔ ثبات و قرار
 همت و استقلال گردان بسان خورشید که بر سپهر اعلیٰ برآید بر فبای
 ظفر پیکر آسمان منظر سوار شده پایه افزای عزت و علا گردیدند
 و همعنان جنود توفیق و تایید با فریاد و وحشمت جمشید در
 کمال آهستگی و آرام بغوی که ترتیب صفوف و تسویهٔ افواج برهم
 نخورد مسافتی که تا لشکر گاه غنیم بون بگام نصرت پیدموند و سه
 پاس از روز گذشته بغاصلهٔ نیم کروه از معسکر مخالف در سرزمینیکه
 توپخانهٔ همایون را نصب کرده قراولان موکب اقبال آنجا مبدان
 جنگ دیده بودند در برابر اعدای صف کشیدند ناشجاع فتنه
 اندیش آنروز قدم جرأت از جای خود پایش نگذاشته بروی از

و در هر فوج چندی ازان عریده جویان معرکه آشوب با توپخانه جداگانه معین گشته از اسباب سطوت و صوات دقیقه فامرعی نماند در آنروز از کثرت سپاه و جوش لشکر آثار شور محشر هویدا بود و از غبار هم ستور و وفور مواکب منصور چهره آسمان و روی زمین ناپیدا اشکری آراسته و رنگین چون خیل سمزه و ریاحین توگفتی از زمین میجوشید و جیشی پر قهر و طیش مانند امواج بحر مواج از شورش کین میخروشید زمین با همه تحمل و سخت حانی از حمل گرانی آن خیل انبوه ستوه بود و از بسیاری نیلان آهنین جوشن فلک شکوه سراسر دشت و صحرا کوه می نمود * شعر *

زمانه شور محشر عوض میکرد * زمین از چرخ وسعت قرض میکرد
چنان از جوش اشکرفط جا بود * که نقش سایه بر دوش هوا بود
اگر سیهاب باریدنی چو باران * بماندی بر سنان نیزه داران
القصة قریب بود هزار سوار مکمل آراسته که کم وقتی در ظل رایت
سلاطین نامدار و خوانین گردون اقتدار مثل آن فراهم آمده باشد
مهمیای نبرد و آماده گدرو دار گردید و حکم اشرف صادر شد که
اردوی معلی و دولتخانه والا در همانجا که بود نزول اجلال داشته
باشد و در همین روز ناشجاع نیز به ترتیب و تسویه افواج خویش
پرداخته خود بالله و دینخان و عبدالرحمن بن نذر محمد خان در قول
قرار گرفت و بلند اختر پسر خرد خود را با سید عالم باره و سید قاسم
قلعه دار اله آباد و سنجر و سیف الله پسران الله و دینخان با فوجی
خان مذکور و قشونی دیگر از مردم کاری هراول کرد و شینج ولی فرملي
را با جمعی بهر اعی آنها تعیین نمود و زین الدین پسر بزرگ را

اقبال ترتیب یافته بود نزل اجل ازانی داشتند و بعد از ادای نماز مغرب و عشا و طلب نصرت و فیروزی از حضرت خلاق ما یشاء با بخت بیدار و دل هوشیار بر بستر استراحت تکیه فرمودند و در اواخر این شب سعادت پرتو سانسخت شورش افزا بظهور پیوست که ظاهر بینان صورت پرست آنرا چشم زخمی عظیم دانستند و از انجهت فی الجمله تفرقه و برهم خوردگی بعساکر منصور راه یافت چنانچه جمعی از کوته فطرتان تذک حوصله را که از پیرایه ثبات نفس و رموخ همت بهره نداشتند پای ثبات و قرار لغزش پذیرفته عذر استدلال از کف رفت و تیره درونان نفق پژه را که هیچ لشکری از وجود فساد آمود آن گروه خالی نیست دست آویز خلاف منشی و بیراه روی بدست آمد اما هوا خواهان ونا کیش عقیدت مند که پیوسته لطائف تاییدات آسمانی و امداد عون عنایات ربانی در باره این هولت جاودانی بی توسط اسباب ظاهری بچشم شهود و عیان دیده و حسن توکل و رسوخ همت آسمان پیوند این خدیو مرئید فیروز مند بارها در مهالک و اخطار سنجیده بحبل المتین اقبال بیزوال شهنشاه دین پناه و فوق و اعتصام تمام داشتند تزانل در اساس والای عبودیت و اخلاص شان راه نیافت - شرح این واقعه عبرت افزا آنکه راجه جسونت سنگه ضلالت کیش جهالت خو که شهنشاه فضل پرور فتوت گستر از کمال مروت ذاتی و کرم جبلی سوابق زلات و تقصیراتش را بعفو و بخشایش مقرون ساخته مراحم و عنایات بی اندازه که بعض ازان رقم زنده کلک حقائق نگار شده در باره او بظهور رسانیده بودند اگرچه بظاهر سر بر خط بندگی و

توپخانه را با سید عالم بارهه و سید مرتضی اماسی و شیخ ظریف و شیخ ولی فرملی و سید راجی و سرداران خویش ربع کروه از لشکر گاه پیش فرستاد که آمده برابر جنود ظفر اثر به توپ و تفنگ نیران جنگ بر افروزند باشاره والا کار فرمایان توپخانه منصور نیز شعله افروز حرب و پیکار گشته ازدهای آتش نشان بان و نفهنگ خون آشام توپ و تفنگ را سر بجان مخالفان دادند و تا شب از طرفین هنگامه جدال گرم بود و چون شب در رسید و ظلمت لیل پرده تیرگی بر چهره بخت اعدا کشید ناشجاع فرقه مذکور را با توپخانه باز پس طلبیده سپاه خود را یکجا فراهم آورد و چون سرزمینی که اعدا آنجا بجنگ پیش آمده بودند مکانی مرتفع بود و بر معسکر آنها اشراف داشت معظم خان بصواب دید رای صائب چهل توپ از توپخانه بادشاهی پرده در سرزمین مذکور رو به لشکر اعدا بار نصب نموده و یرلیغ گیتی مطاع صادر شد که عساکر ظفر قرین بهمان ترتیب و آئین که صف بسته ایستاده بودند از اسپان فرود آمده با جوشن و سلاح شب را پاس دارند و سرداران فیروزی نشان هریک در پیش موج خود مورچال بسته از غدر و کید اعدا غافل نباشند و بموجب امر اعلی معظم خان تا پاسی از شب بر اطراف لشکر فیروزی مصاف گشته باهتمام مورچالها و تاکید مراتب خبرداری و کشک قیام داشت و آن شب بر طبق فرمان لازم الامتثال مبارزان موکب فیروزی مآل سلاح از بر نیفکندند و زین از اسپان برنداشتند و گیتی خدیو عالم گیر بعد فراغ از مراسم حزم و احتیاط بادشاهانه از میل فرود آمده بدولتخانه مختصری که باشاره والا دران بدرگاه

در اردوی معلی راه یافته مردم بهم برآمدند و خبرهای موخش
لشکر آشوب شائع شد و مفسدان فتنه جو و هرزه کاران اردو سر
بفساد برداشته دست جرأت بخزانة و گارخانجات و دواب بادشاهی
و امتعة و اسوال امرا و منصبدار و سپاهی دراز کرده بخود سری
و شورش انزائی پرداختند و چون نزد یک بصبح این خبر بلشکر ظفر
پیکر رسید باعث برهم خوردگی جنود فیروزی اعلام گشته ملک
جمعیت موکب همایون از انتظام افتاد و بسیاری از مردم پست
فطرت کم حوصله و آحاد لشکر و سپاه برای خبر گیری بنگاه از روی
سراسیمگی و اضطراب بمعسکروالا شتافتند و باین تقریب رخ از عرصه
کارزار تافتند و جمعی از سقله نهادان کوتاه اندیش و درویشان مذائق
کیدش بخدالات باطل و فکرهای لا طائل احتمال غلبه طرف مخالف
را رحمان داده شب شب بلشکر ناشجاع پیوستند و گروهی دیگر از
بیدلان عافیت گزین و کم فرصتان ادبار قرین پای همت پس
کشیده از دولت مرافقت و همراهی موکب جهانکشا باز ماندند
بالجملة چون خبر فرار آن ضلالت شعار بمسامع جلال رسید خدیو
روزگار که ذات قدسی نشانش معدن تحمل و وقار و همت ثابت
ارکنش در شدائد و مهالک بسان کوه استوارست اصلا و قطعا بوقوع
این مقدمه از جا زفته تزلزل در بنای استقلال آنحضرت راه نیافت
و از سرا پرده اقبال بیرون خرامیده بر تخت روان سواره ایستادند
و بخواص امرا و بندهای که در رکب فیروزی مأب حاضر بودند خطاب
کرده فرمودند که منوح این قضیه را از متمامات اسباب فتح و ظفر
میدانیم چه هرگاه آن مفسد ضلالت کیش را داعیه بدخواهی و خلاف

انقیاد نهاده اظهار دولت خواهی میکرد چنانچه بدین جهت درین
یورش ظفر پیرا بهمراهی موکب جهانکشا اختصاص یافته بود لیکن
از آنجا که طینت فتنه سرشت او از خمیر مایه کفر و عناد مخمر
و داعیه شروفساد در ضمیر نفاق پرورش مرکوز و مضممر بود و نظر
بر خبت باطن خویش کرده خائف و ناایمن می زیست پیوسته
از بد نهادی و شقاوت مذشی فرصت افساد و بد اندیشی می جست
و نهانی ماده خلاف و طغیان در خاطر می بخت تا اینکه
درینوقت که خدیو جهان نظر بر ظاهر حال آن کافر بد سگال کرده
اورا سردار فوج برانغار ساخته بودند بعزم شورش انگیزی از معرکه
کارزار قصد فرار نمود و شباشپ کس نزد ناشجاع فرستاده از داعیه
فاسد خود اورا خبر داد و اواخر شب مذکور از تیره رزی و برگشته
بختی با تمام لشکر و سپاه خویش و گروهی دیگر از راجپوتان ضلالت
کیش که با او در برانغار معین بودند منزل مهیس داس و رام سنگه
و هر رام راتهور و بلوی چوهان و جمعی دیگر از سست عقیدتان
باغواوی غول جهل و غرور از موکب منصور روگردان شده عنان بوادی
ادبار تافت و نخست باردوی بادشاهزاده محمد سلطان که بر سر راه
آن گمراه بود گذشته مردمش دست جسارت بغارت کشودند و هرچه
توانستند تاراج نمودند و چون بلشکرگاه اقبال رسید نیز در اثنای
گریز از مقاهیر لئیم دست اندازیهای عظیم واقع شد و همچنین
آن سرخیل اهل نکال با آن حزب کفر و ضلال بهرجا میگذشت
هرچه و هرکس بر سر راه می آمد دست خوش تاراج و پایمال
تطاوت راجپوتان میگذشت و ازین جهت شورش و انقلاب عجیبی

در مضمار شجاعت و شهامت گوی سروری و قصب السبق
 برتری از خسروان آفاق ر بوده نظر التفات همت بر تفرق افواج
 و نقص کمیت لشکر منصور نیفکنده باستظهار جنود غیبی و اعتضاد
 جیوش هماری با بقیه عساکر فیروزی مآل متوجه میدان رزم
 و عرصه قتال گردیدند و ناشجاع که روز پیش چنانچه گزارش یافت
 تقسیم افواج نموده میمنه و میسر و قلب و جناح مرتب داشته بود
 درین روز آن ترتیب و صف آرائی را تغییر داد و مجموع لشکر
 خویش یک صف کرده در عقب توپخانه باز داشت و خود با بلند
 اختربسر خرد در وسط فوج قرار گرفته زین الدین پسر بزرگ او و سید
 عالم و شیخ ظریف داود زئی و شیخ ولی فرملی و حسن خویشکی
 در دست راست و مید قاسم و مکرم خان و عبدالرحمن خان بن انور
 محمد خان در دست چپ صف آرا گشتند مجمال شهنشاه جهان
 با عساکر گیهان ستان به توزک و آئین شایسته آهسته آهسته روان
 شده چهار پنج گهزی از روز گذشته با فوج غنیم رسیدند و نخست از
 طرفین بان اندازی و جنگ توپ و تفنگ سر شده نیران جدال
 اشتعال یافت و هنگامه برق انروزی و عذر سوزی گرمی پذیرفت
 از نهیب مور ضرب زن و نیش زنبورک خصم افکن آثار قیامت
 آشکار و رگ جان دشمن فگار گردید توپ حیه درون آهنین دل
 باواز بلند آوازه اجل در شش جهت معرکه در داد و مبره تفنگ
 جان گسل از مهره پشت مخالفان گذر کردن آغاز نهال و از گرمی برق
 بندوق و بان آب تیغ و سنان آتش آمیز شد و بسکه نائره کین
 بر افروخت تو گفتی زمین شعله خیز و آسمان شراره ریز گشت

اندیشی در خاطر بود رفتن او عین مصلحت دولت است و عفو و عفو
 سزای کردار نگویند خوشش خواهد یافت و بجبر بر هم خوردگی
 صفوف و تجدید توڑک افواج پرداخته اسلام خان را که هراول برانگار بود
 بجای آن رمیده بخت تیره روزگار سردار کردند و سیفخان و اکرام خان را
 با جمعی از دلیران پیکار جو و مبارزان بمالت خو هراول او ساختند
 و دیگر باره صفوف نصرت و فیروزی آراسته لوای دولت و بهروزی
 امر کردند و چون کوکبه اقبال جهان افروز صبح ظاهر شده غبار فساد
 هندوی تیره روز شب فرو نشست و خسرو گردون سریر عالم گیر مهر
 بقصد جهان کشائی ترکش زرین از خطوط شعاعی بر میان بهت
 شهنشاه خورشید قدر فلک اقتدار بعزم رزم و پیکار و آهنگ جنگ
 و کارزار جوشن نصرت و توفیق پوشیده و تیغ بخت و تایید حمائل
 کرده بدستور روز پیش بر فیلی کوه پیکر سپهر مانند سوار شدند و
 اگرچه از لشکری که روز گذشته در ظل رایب فتح آیت مجتمع بود
 بواسطه سنج قضیه شورش انگیزی راجه جسونت سنگه تیره بخت
 درین روز خجسته قریب بنصف متفرق شده از موکب جلال
 تخلف ورزیده بودند لیکن از آنجا که این بادشاه توفیق سپاه را
 بمقتضای وَمَا النَّصْرَ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ در معارک کشور کشائی و جهان
 ستانی جز بر تایید آسمانی و نصرو اعزاز ربانی نظر نیست و از
 کمال صدق توکل و حسن اعتقاد اعتماد همت خدا دادش بر
 امانت و امداد سپاه و لشکر نه چه بکرات در شائد محاربات صدق
 کریمه کَمِ مِنْ نَجْدَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ را هنگام کثرت
 اعادی و قلت اعوان و انصار آزموده به نیروی ثبات و استقامت

قشآن و سه فیل مست جنگی کوه توان که هریک آشوب کشوری
و برهم زن لشکری بود از دست راست غنیم بر جرانغار موکب ظفر
شعار حمله کرده بصدمه فیلان مذکور افواج دست چپ برهم خورد
و پای ثبات اکثر مردم آن سمت لغزش پذیرفته توفیق مدانعه
و محاربه نیامتند و بی کوشش و آریزشی هزیمت خورده براه بی
ناموسی شتافتند از وقوع اینحال کمال تفرقه و فتور بعساكر منصور
راه یافته تمام افواج بحرا مواج بهم برآمد و مردمی که نه آبروی
غیرت و حمیت داشتند و نه بهره از گوهر بی بهای اخلاص و فدویت
یوسوسه دیو پندار و رهزنی غول ادبار از سعادت و اقبال روگردان
شده عنان بوادعی گریز میبردند و بی ضرورت عار فرار گزیده عرض
سپاه گری و ناموس مردی خود بردند و سلک جمعیت قول همایون
نیز از هم گسسته زیاده از در هزار سوار در رکاب فیروزی مآب نماند
یا جمله مخالفان تیره اختر از مشاهده ترازل افواج نصرت اثر خیره
تر شده به همان هیئت اجتماعی با فیلان مذکور روی جسارت بقلب
لشکر ظفر اثر آوردند درین هنگام از بهادران جنود قاهره مرتضی
خان از میدسه قول و بهادر خان از التمش و حسن علی خان از طرح
دست چپ هریک با معدودی از همراهان به نیروی همت و اخلاص
رخش شجاعت برانگیخته سر راه بر دشمنان گرفتند و در همین
وقت شهنشاہ توفیق سپاه نیز از مشاهده این حال روی فیل مبارک
آسمان تمثال بسمت ادای بد سگال گردانیده متوجه دنع آنها
گشتند چنانچه پشت قول همایون بجانب برانعار نصرت آثار گردید
و مبارزان فیروزمند و مجاهدان ظفر پیوند ده بر اعدای حمله برده

* شعر *

شد از برق کین گرم بازار جنگ * خروشید باز ازدهائی تفنگ
 دمام ز خوابیدن ماشها * همین رفت دشمن بخواب فدا
 ز بس آتش کینه‌ها در گرفت * عرق بر بدن رنگ اخگر گرفت
 درین حالت از توپخانه همایون توپی به فیل مرکوب زین الدین
 پسر ناشجاع رسیده یکپای فیلبان و یکپای شخصی که در عقب
 فیل نشسته بود بر پرانید لیکن بار و فیل آسیبی نرسید و رفته رفته
 شعله حرب افروخته تر شده میان هراول جود مسعود و لشکر
 مخالف کار جنگ از رعد خروشی و صاعقه ریزی توپ و تفنگ
 گذشته بآمد و شد ناوک و خدنگ رسید و مبارزان پیکار جو و بهادران
 شهامت خو از هر دو سو دست کوشش از آستین جرأت برآورده
 بمقاتله و ستیز پرداختند و بآتش غیرت هنگامه کارزار گرم ساختند
 از کثرت بارش تیر کمان نمودار ابر مطیر بود و عرصه دار و گیر از
 مبارزان دلیر نیستان پر شیر می نمود فوک پیگان جگر فرسا سوزن
 آسا خار آرزوهای باطل از دل اعدا بیرون کرد و ناوک مغفر شکاف
 جان ربا به شبک سازی و رخنه پردازی هوای پندار و غرور از سر
 پر شور مخالفان بر آورد

* شعر *

ز برج کمان طائران خدنگ * پریدند بر روی مردان جنگ
 نهان گشت از تیر فرق عدد * بدان سان که در زیر نرگس کدو
 گذشته خدنگ از تن زخم‌دار * به بی‌رحمی باد از لاله زار
 درین اثنا سید عالم بارهه که از سرداران عمده آن لشکر و رکن اعظم
 آن جیش نکبت اثر بود با فوجی عظیم از دلیران کار طلب جلالت

جنگ جو و باشاره کجک محرک صولت و تندمی آن بد مست
دیوانه خوبود به تفنگ بزند و او بچالاکمی و تیز دستی بندوقی
انداخته بمساعدت اقبال خصم افکن شهشاه جهان تیرش بر نشان آمد
و آن مقهور لئیم ماند که دیو رجیم که بشهاب ثاقب از آسمان فرو افتد
و بهمان پلنگ خشمگین که از قلعه کوه نگه‌نرسار گردد از بالای فیل
فرو افتاد و فیلان بادشاهی رسیده فیل‌بانان دایرو چالاک خود را
به پشتنه پشت او رسانیدند و آن دو صفت گسسته عزان در
قید اطاعت و فرمان خویش آوردند و آن دو فیل دیگر از قول
همایون گذاره شده بجانب دست راست جزو مسعود حمله بردند
و درین اثنا بلند اختر پسر ناشجاع و چندی دیگر از سرداران او مثل
شیخ ولی فرملی و شیخ ظریف داؤد زئی و حسن خورشیدی و خواجه
خسرو هریک با فوجی روی جسارت بسمت برانغار موکب نیروزی
آوردند و هم از رفتن فیلان مذکور و هم از حرکت این فریق بآن
طرف درین وقت که خدیو کامگار مخالفان تیره روزگار را از جرانغار
دفع کرده بودند از عقب قول منصور که بجانب برانغار گشته بود
آثار برهم خوردگی و انقلاب ظاهر گشت و معلوم شد که غنیم بآن
طرف حمله کرده شهشاه مالک رقاب خواستند که با ملازمان رکاب
نصرت مآب عزان توجه و الا بآن سو تانته بدفع اعادی پردازند از انجا
که یکی از کرائم فضائل و جلائل خصائل آنحضرت این است که در
عین شدت هنگامه حرب و پیکار که کم کسی از شجاعان و پهلوانان
روزگار را دران حالت مرد آشوب متانت رای بر جای ماند و اجرای
آثار شهامت و دلیری بر نهی اقتضای عقل اتفاق افتد آن خدیو

بودند به نیروی جرأت و استقلال خدیو کشور اقبال و پشت گرمی امداد و اعانت سایه ذوالجلال بجهت و کوشش تمام بآن گروه بد فرجام در آویخته چون باد صرصر که بر خاک و خاشاک سبک هرزد آن جبارت کیشان محال اندیش را از پیش برداشتند و به تیغ تیز و سنان خون ریز بسیاری ازان برگشته بختان باطل ستیز را بر خاک هلاک افکنده لوای غلبه و امتیلا برافراشتند سید عالم را بمشاهده جوهر شہامت و دلایری بهادران فیروزی لوا باد نخوت از مرز رفته و بازوی همت هست گشته بگام فرار و ادبار براهی که آمده بود باز گشت لیکن آن سه فیل مست عریده جو که پیشاپیش فوج او بودند از دفع و منع مبارزان دلیر و ضرب تغنگ و تیر رخ از عرصه کارزار نفاخته بر همان وتیره خیره و تیره پیش می آمدند بلکه از بارش تیر و پیکان و صدمه بندوق و بان بسان سیل از ریزش ابر تند تر شده روی قهر و صوات بجانب قول ظفر قرین آوردند و ازان سه فیل کوه پیکر عفریت مظفر یکی پیشتر آمده بغیل مرکوب مبارک قریب شد و چون ابر تیره بخورشید تابان نزدیک رسید شهنشاه گران قدر کوه وقار بحمله آن حیه محمت باد کین از جا نرفته سر رشته ثبات و قرار که مهین شیمه آن خاقان مؤید کماکار است از کف نگذاشتند

• شعر •

بمردی ز جا یک سرمونشد • ز راه چغان سیل یک سونشد
به تمکین سرشته زبس جوهرش • نجیبید جز نبض از پیکرش
و بقراولی که در حوضه یکی از فیضان همراه نشسته بود اشاره والا
بصدور پیوست که فیالجان بد گهر خیره رو را که سوار آن فیل دلیر

و پیش روی سیفخان و اکرامخان بود در آن آویزش و پیکار جان نثار
گشته بمرتبه والای شهادت و نیکنامی رسید و در اثنای این اختلال
شهنشاه فیروزی سپاه با جنود نصر و تایید آلهی و صلابت و شکوه
شهنشاهی بکومک رسیده بقیه عساکر ظفر مآل را که قدم استقلال
نشرده روی همت از عرصه کارزار نتافته بودند قوی دل ساختند
و به یمن دلیری و دلوری آن حضرت مجاهدان بهرام صولت و ملازمان
رکاب دولت دست جلالت از آستین سعی بر آورده باعدای تیره
بخت در آریختند و بکوششهایی دلیرانه و نبردهایی مردانه سلک
جرأت و جمعیت آنها از هم گسیختند و درین گیر و دار شیخ ولی
فرملی که هراول بلند اختر بود از دم تیغ مبارزان شهاست پرور زهر
هلاک چشید و حسن خوبشکی زخمی شده در عرصه رزمگاه افتاد
و بسیاری از آن مخدولان بد نهاد را شعله سنان آتش بار و برق
شمشیر صاعقه کردار مجاهدان بسالت شعار خرمن حیات بباد نفا
بر داد و بلند اختر چون اختر راجع برگشته با معدودی خون را بناشجاع
برگشته طالع رسانید القصه خدیو فیروز بخت کامیاب چون خورشید
جهان تاب که بیک تدع کشیدن ساحت میدان سپهر از هجوم نجوم
بپردازد و مانند باد صبا که بیک وزیدن صحن چمن از خس
و خاشاک پاک سازد بیک توجه بادشاهانه عرصه برانگار را نیز از
غبار تسلط و استیلائی مخالفان جسارت منش پرداختند و بعد از
دفع آن مقهوران بدسگال قرین عظمت و جلال متوجه پیش شده
لوای همت بدفع ناشجاع افراختند و قدمی چند رفته بودند که
مکر مخان صفوی فوجدار جونپور که چنانچه قبل ازین گزارش یافته

مؤید عالم‌گیر را با کمال جوش نشئه بادش شجاعت و پهلوی سر رشته دانائی از کف نمیرود و همواره جوهر شمشیر با گوهر تدبیر بکار میبرند در اندای این اراده بخاطر دانشور رسید که چون روی جنگ و کارزار بسمت جرانغار گشته هجوم افواج مخالف در آن طرف است و ازین جهت هراول منصور نیز بآن جانب میل کرده مبادا از انحراف قول بسمت برانغار بادشاهزاده عالیقدر والا تبار محمد سلطان و ذوالفقار خان را که مقدمه الجیش ظفر اند تذبذبی بخاطر راه یافته این حرکت را بر چیزی دیگر حمل کنند و خدا نخواسته فتور و تزلزلی بغوج هراول رسد و باعث مزید خیرگی و چیره دستی اعدا گردد لهذا بحکم دور اندیشی و پیش بینی کس نژد بادشاه زاده والا تبار و خان شهابت شعار فرستاده حقیقت حال باز نمودند و پیغام فرمودند که شما بخاطر جمع و دل قوی در برابر غنیم بوده سر رشته کوشش و پایداری از کف ندهید که ما بسطوت و اقبال دشمن مآل این جسارت کیشان محال اندیش را از برانغار دفع کرده بکومک خواهیم رسید و بعد از رعایت این دقیقه حزم به نیروی همت خسروی و معاضدت تایید سماوی روی فیل مبارک بجانب سمت راست گردانیده بمدافعه مخالفان توجه نمودند و در خلال اینحال فیلی که اسلام خان سردار برانغار بران سوار بود بصدمه بان رم کرده افواج آن طرف برهم خورد و اکثر مردم آن سمت از جای رفته توفیق ثبات و قرار نیافتند اما سیفخان و اکرامخان که هاول اسلام خان بودند با معدودی قدم همت فشرده کوششهای مردانه نمودند و بختان بیگ روز بهانی که کار فرمای توپخانه برانغار

ستانی با وجود تفرق و انتشار لشکرو برهم خوردگی افواج ظفر اثر
 و ظهور انواع نفاق پیشگی و عذر سکالعی مذاقمان کید اندیش و افعه
 طلب و چندین فتور و چشم زخم عظیم که عساکر جاه و جلال را
 درین مصائب اقبال روی داده اینچنین فتح نمایانی که طراز فتوحات
 آسمانی و عنوان مآثر گامگاری و کامرانی شوند بود نصیب احبابی
 سلطنت روز افزون گردید و ناشجاع رمیده بخت برگشته ایام بهزاران
 خسران و ناکامی و خذلان و بد سرانجامی با پسران الله و ردیخان
 و سائر جند نکبت نشان عذاب بودی ابد بار تافته راه فرار پیش گرفت
 و اردو و بنگاه و اثر اسباب تجمل و جاهش دست خوش تاراج
 افواج ظفر پناه گشته بباد نهب و غارت رفت و تمام توپخانه و بیشتر
 فیلان بزرگ نامی او غنیمت اولیای دولت گردید چنانچه یکصد
 و چهارده توپ از خرد و کلان و بازده زنجیر بدل کوه توان بقید ضبط
 و تصرف آمد القصه خدیو جهان بعد از حصول این فتح شگرف
 که فی الحقیقت بی مذت سپاه و لشکرو مشارکت کوشش
 خدمت فروشان کوتاه نظر دست داد بلکه بمحض تزیید ازلی و امداد
 جیوش سماوی اتفاق افتاد دست نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش
 کار ساز برآورده سپاس مواهب نامتناهی الهی بحالی آوردند و با
 جنود مسعود از لشکرگاه غنیم که نزدیک بتالاب موضع کچهوه بود
 گذشته منزل آرای اقبال گردیدند و از آنجا که بمقتضای دور بینی
 و مصلحت گزینی قلع مانده افساد و شورش انگیزی ناشجاع
 بلخرد باطل ستیز بر ذمت همت بادشاهانه از لوازم خیر اندیشی
 و شرف دانی و واجبات امور سلطنت و جهان پیرائی بود و تاخیر

بذایر اضطراب و ناشجاع پیوسته ضمیمه لشکر او شده بود و در نفوق
 بدلاالت بخت و رهبری سعادت از جنود ادبار روگردان گشته بجانب
 موکب ظفر قرین می آمد از دور برسم زنهاریان نمایان شد و از میان
 مراحم بادشاهانه امان یافته شرف زمین بوس دریانت خاتان
 جهان او را بر حوضه فیلی جای داده همراه گرفتند و بعد از
 عبد الرحمن بن نذر محمد خان که در زمان اعلی حضرت در
 ملک کومکیان بنگاله انتظام یافته با فاشجاع می بود رسیده جبهه
 نیاز بر خاک عبودیت خود و سنجبر پسر الله وردیخان که جدائی
 پدر اختیار کرده روی ارادت بلشکر ظفر اثر آورده بود با حراز ملازمت
 اشرف چهره مباهات بر افروخت و درین اثنا پیک اقبال مرثده
 نصرت رسانیده خبر فرار ناشجاع سامعه پیرای اولیای سلطنت
 گشت و از گلشن عنایت ازلی باد بهار مسرت و خوشدلی بر غنچه
 خاطر بندهای عقیدت مند و فدویان اخلاص پیوند وزیده گل فتح
 و فیروزی از گلبن امید شکفت همای دولت بال سعادت کشود
 و شهباز حشمت اوج عزت گرفت زمانه تهنیت دوستکامی داد
 مظهر بشارت کمرانی فرستاد دهان تیر از خنده نشاط لبریز گشت
 تیغ را زنگ غم از دل زدوده شد کمان آبروی نیاز بالا کشید سفان
 قد بر عنائی افراخت نقاره های شادیانه و نشاط بر پشت فیلان و اسپان
 بنوازش در آمده نوای دلکشای بهجت و کامیابی بلند گردید و از
 صدای کرنا و خروش نفیر طنطنه عظمت و جلالت بگوش گردون
 رسید و بالجمله بمیان تاییدات ربانی و امداد جنود آسمانی وحسن
 نبات قدم و نیروی بازوی همت و جرأت این فرازنده لوای کشور

نگشته بود بمنصب والای هفت هزاری هفت هزار سوار و انعام ده لک روپیه و عطای خلعت خاص با پوستین سمور و نیل خاصه با ساز نقره و جل زر بغت و شمشیر و سپر با ساز مرصع مشمول مراحم گوناگون گردید (۲) و محمد امین خان خلف خان مذکور بمرحمت یک زنجیر نیل و بهادر خان بمکرمات خلعت خاصه با نادری و عبد الرحمن بن نذر محمد خان که چنانچه سابق ذکر یافت در روز جنگ از خیل مخالف جدا شده به تقبیل ركب اقبال ظلمت زدای چهره بخت گشته بود بمنصب پنج هزاری دوهزار و پانصد سوار و عطای خلعت خاص و پنج سرامپ یکی عراقی با ساز طلا و مکر مخان که کیفیت حال او نیز سمت گزارش یافته بعنایت خلعت خاصه با نادری و پنج سرامپ یکی عربی و دیگری عراقی و یک زنجیر نیل و باضافه هزاری بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و فوالفقار خان و اسلام خان هر یک بعنایت خلعت خاصه و کنور لعل سنگه ولد راناراج سنگه بعطای یک عقد مروارید و سر پیچ و جیغه مرصع و راو بهار سنگه هاده بمرحمت خلعت واسپ و شمشیر با ساز مرصع و باضافه هزاری پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار و راجه سجان سنگه بندیل و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و رایسنگه راتهور بمکرمات اسپ با ساز طلا و سر پیچ مرصع و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و باضافه هزاری پانصد سوار بمنصب سه هزار و سوار و هوشدار خان

دران منافع قانون تدبیر مینمود چه متصور بود که آن نخل فتنه
 ثمر بوستان ملک در حدود بنگاله قوت گرفته دیگر باره شاخ و برگ
 فساد جهان و ریشه غرور و استبداد در زمین خصومت و عناد دوافد
 لا جرم بعد از نزول بمنزل گاه عز و جلال جمعی از عساکر نصرت مآل
 بباشلیقی جوهر تیغ عظمت و کمال فروغ کوکب ابهت و اقبال
 بادشاهزاده والا قدر محمد سلطان بتعاقب آن مرحله پیمای وادی
 ادبار و خذلان تعیین نموده حکم فرمودند که بمراسم تگامشی پرداخته
 هیچ جا او را مجال اقامت و درنگ ندهند و تا اقصی ممالک
 بنگاله رفته ساحات ولایات شرق رویه را از خار وجود شر آموشد
 پیرایند و فرمان شد که بادشاهزاده والا تبار در منزل مذکور توقف
 نکرده همدرین روز فیروز با جمعی که در رکب ایشان حاضر بودند
 بزودی متوجه آن مهم گردند و پیشتر منزل گزیده آنجا انتظار رسیدن
 امرای کومکی و جمعیت انواع برزند و آن مهین شعبه درجه سلطنت
 را عجاله بعطای یک عقد مرزاید گران بها که پدوشش اندس اشرف
 پذیرای سعادت و شرف بود با دو پنه که بر کتف همایون داشتند
 نوازش نموده مرخص فرمودند و بعد از رسیدن اردو و کارخانجات سه
 تفوز خلعت خاص با شمشیر خاصه برای ایشان فرستادند و تا بیست
 و ششم این ماه شهزاده با حشمت و سعادت و اقبال و عز و جاه
 دران منزل فیروزی اثر اقامت گزیده سریر آرای دولت و کمرانی
 بودند و هر روز جمعی از بندگان عتبه خلافت و مجاهدان جنود
 نصرت کامیاب عواطف بادشاهانه می گشتند از انجمله زبده امرای
 عظام معظم خان که بعد از رهائی از قید تا اکنون بمنصب سر بلند

در یافته بمنصب دو هزار ی پانصد سوار قارک افتخار برافراخت
و بسیاری از بندهای ارادت پیوند و مبارزان نصرت مند باضافه
مناصب و دیگر عطایا و مواهب از خلعت و اسب و فیل و خنجر
و شمشیر مورد انظار عاطفت خسروانه گردیدند و سی هزار روبه
بچندی از خدمت گذاران آستان سلطنت انعام شد و بیست ششم ماه
مذکور راجه جیسنگه از وطن رسیده غبار آستان سلطنت را مندل ناصیه
دولت ساخت و پانصد مهرب و یک هزار روبه بطریق نذر گذرانیده بعبای
خلعت خاص با نادری و طرף مرصع و جمدهر مرصع با علاقه سروارید
عز امتیاز یافت و گرد هرداس کور بموکب معلی پیوسته دولت زمین
بوس اندوخت بیست و هفتم از نواحی کچهوه کوچ شده بساحل رود
گنگ از سایه سنجق جهانکشا کسب انوار میمنت نمود و تا سلیم
این ماه کنار آن رود دلیذبر شرف اندوز اقامت موکب عالم گیر بود
و پس از نزول باین منزل عمده نو بندگان معظم خان با ذوالفقار خان
و اسلامخان و کنور رامسنگه و داؤد خان و فدائی خان و راجه اندرمن
دعندیره و راو بهاو سنگه هاده و احتشام خان و فتح جنگ خان و
راو امر سنگه چندر اوت و اخلاص خان خویشکمی و خواصخان و یکه تاز
خان و رشید خان و لودنخان و سید میروز خان باره و سید شیرخان
باره و سید مظفر خان باره و زبردستخان و علمقلیخان و قزلباش
خان و اسکندر روهیله و کاکر خان و دلاور خان و نیکنامخان و نیاز ی
خان و قادر داد انصاری و گروهی دیگر از مردم کاری و دلیران
مرصه جانشداری تعیین یافت که به باد شاهزاده محمد سلطان ملحق
گشته بتعاقب ناشجاع پردازد و هر یک ازین فریق بمرحمتی مورد

باضافه پانصدی بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و راو امر منگه
 چندروات و يکه تاز خان و خواصخان و راجه اندرمن و على قليخان
 هر يک بمکرمت خلعت و اکرام خان باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب دو هزارى هزار سوار و سيد مسعود بارهه باضافه پانصدى
 بمنصب دو هزارى سيصد سوار و نصرت خان از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و پانصدى بمنصب هفتصد سوار و فرهاد بيگ على
 مردان خانى باضافه پانصدى صد سوار بمنصب هزار و پانصدى
 سيصد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه عنایت افغان بمنصب هزارى
 پانصد سوار و شجاع خان بمنصب هزارى سيصد سوار و محمد قاسم
 على مردان خانى بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار و قطب کامي
 بمنصب هزارى دو صد سوار و قابل خان و سوبهگون بنديله که
 برادرش جان نثار گشته بود و جمعی دیگر از بندهای سده اقبال و
 مبارزان فيروزي مآل بعنایت خلعت و دیگر مراحم جليله مستمال
 گردیدند و رای مکرم فوجدار بریلی بعنایت خلعت و اسب
 کامیاب نوازش گشته بمحال فوجدارى خود مرخص شد و مرتضى
 خان بعطای علم و نقاره نوازش یافت و نرسنگه ولد راجه انروده کور
 که پدرش چنانچه مذکور شد درین تازگی ودیعت حیات سپرده
 بود بمنصب دو هزارى دو هزار سوار و برادرانش هر کدام بمنصبى
 در خور حال منظور انظار عنایت گشته يعطای جایگیر در وطن
 بدستور يکه راجه انروده داشت کامیاب گردیدند و مير محمد هادی
 ولد مير رفیع الدین صدر انران که در سلك کومکيان صوبه بنگاله انتظام
 داشت و بنابر اضطرار همراهی ناشجاع گزیده بود دولت زمین بوس

راجگی و گجسنگه و انوب سزگه برادران خردش هر کدام بمنصبی در خور حال سرفرازی یافته بمرحمت جاگیر در وطن بدستوری که راجه انزوده داشت کامیاب عاطفت گردیدند و سادات خان بعنایت نقاره نوازش یافت و میر محمد هادی ولد میر رفیع الدین صدر ایران که در سلک کومکیان صوبه بنگاله انتظام داشت و بنابر اضطرار رفاقت ناشجاع اختیار کرده همراه او آمده بود باحراز دولت ملازمت اشرف چهره افروز طالع گشته بعنایت خلعت و منصب دوهزاری پانصد سوار مباحی گردید و میر رحمت الله متولعی مزار فائض الانوار امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین عالم حضرت صاحب قرانی طاب مثواه که از خطه همرقند آمده درین ایام سعادت آستافه بوس درگاه معلی یافته بود بانعام چهار هزار روپیه بهره اندوز مرحمت شد و میر عرب باخزری بفوجداری سرکار کوره و کهاتم پور و از اصل و اضافه بمنصب هزار پانصد سوار ناصیه اعتبار برافروخت *

اکنون کلک سوانح طراز که نخل پیرای این گلشن متأثر دولت و کامکاری است سر رشته نگارش وقائع حضور پر نور اینجا گذاشته بگزارش حقائق لشکری که بسرکردگی شیخ میر و صف شکنخان بتعاقب دارابی شکوه معین شده بود از ابتدای آن مهم نصرت فرجام تا اختتام با برخی از کیفیت سرگشتگی های دارابی شکوه تیره ایام نهال شاداب سخن را شاخ و برگ تفصیل میدهد تا نظارگیان این بهارستان اقبال بر حقائق احوال کما می آگاهی یابند پوشیده نماند که صف شکنخان بموجب برلیغ گیتی

نوازش گردید و رای سنگه راتهور که برادر خردش را شخصی از روی نادانستگی بضرب بندوق از پای در آورده بود عاطفت بادشاهانه بعذایت خلعت و سرپیچ مرصع دل جوئی نموده از لباس کدورت برآورد و درین ایام مرتضی خان بعطای نقاره بلند آواز یافت و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام ده هزار روپیه واز اصل و اضافه بمنصب سه هزار پانصد سوار و سید عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار هفت صد سوار و سیف خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار پانصد سوار و حسنعلی خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و هرجس کور باضافه هشتصدی ششصد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و چتر بهوج چوهان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار و آقا یوسف باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی و پانصد سوار و الله یار خان و میر نعمت الله و خانه زاد خان هر کدام از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و میر رستم باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و عمر ترین باضافه پانصدی هفتصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه سیف الدین صفوی و ملتفت خان و عباس افغان هر کدام بمنصب هزار پانصد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار و دو صد سوار مفتخر و مباهی گردیدند و نرسنگه داس ولد راجه انورده کور که چنانچه گزارش یافته پدرش درین تازگی و دینعت حیات سپرده بود بمنصب دو هزار و پانصد سوار و خطاب

گشته از تقریر سکنه آن معلوم گردید که دارا بی شکوه ده ازدهم از انجا کوچ کرده تقریباً هشتاد کروه پیش افتاده خواهد بود و چون صف شکنخان را بانتظار رسیدن شیخ میرچند مقام بایست کرد در قصبه مذکور دو مقام نمود و بعد از طی شش مرحله دیگر که بانتظار وصول آن جیوش قاهره دیگر باره مقام داشت شیخ میر و دلیر خان و قباد خان با سائر عساکر منصوره از عقب رسیده بازمی جرأت مبارزان جلالت اثر و سجاهدان شہامت پرور باعتضاد و استظهار یکدیگر قوی شد و درین منزل از لشکر قرارل خبر رسید که دارا بیشکوه بیست و پنجم همین ماه در بهکر از دریا عبور کرده بسکھر نزول نمود و از منزل مذکور تا بهکر که این روی آب است شصت و سه کروه و از آنطرف تا سکر قریب صد کروه بود شیخ میر با صف شکنخان و دیگر دولتخواهان گذارش کرده مصلحت در آن دید که خود با دلیر خان و قباد خان و لشکری که همراه اوست از آب گذشته از آنطرف بجانب سکر روان گردند و صف شکنخان با کومکین خویش ازین روی آب بسمت بهکر شتابد تا از هر دو سو بدعاقب پرداخته کار بر دارا بیشکوه بد عاقبت تنگ سازند و اواسط همان روز هر دو لشکر کوچ کرده در نواحی قصبه کن نزول کردند و روز دیگر بنا برین صوابدید صف شکنخان از شیخ میر جدا شده بسمت بهکر روانه شد و شیخ میر آنروز بجهت سرانجام کشتی و تمهید اسباب عبور مقام کرد و فردای آن چون یکصد کشتی فراهم آمده بود اردو را کوچانیده بر ساحل دریای سند در گذر قصبه کن فرود آورد و آن روز قباد خان با سپاه خود و سائر اوزبکبه از آب گذشت و تا دو روز دیگر اردو و

مطاع چهارم محرم که ده روز قبل ازان دارا بی شکوه از ملتان رهگرای
 فرار گشته بود از بلده مذکوره بتعاقب آن باطل پیروزه شدائمه در
 پنج گروهی شهر مغزل گزید و روز دیگر بانتظار رسیدن کومکیان
 و درست شدن سلاک جمعیت مقام کرده از آنجا بدو منزل مسافتی
 بعید پیموده بکنار آب بیا رسید و چون پیشتر جسر بر آن بسته بودند
 هشتم از آب عبور کرده بطی دو مرحله دیگر در کنار آب ستلج که
 از آنجا تا قصبه اوجه دوازده کروز است نزول کرد و باهتمام بستن پل
 پرداخت و ظاهر شد که دارا بی شکوه دو سه روز در اوجه مقام داشته
 باستماع خبر وصول جنود ظفر پناه بکنار آب بپاه هشتم اینماه در
 کمال خوف و سراسیمگی روانه بیش شده و روز دیگر که جسر بسته
 شده بود صف شکنخان با جنود منصور از آب مذکور عبور کرد
 و دوازدهم قصبه اوجه مورد نزول افواج قاهره گشته دو روز آنجا
 بانتظار وصول خزانه و بعض کومکیان که هنوز نرسیده بودند مقام شد
 و صالح بهادر گرز بردار از جذاب سلطنت رسیده هشتاد هزار اشرفی
 و دیگر ضروریات با جمعی از بندو قچیان و پیداه و بیدار و سقا
 که از درگاه والا فرستاده شده بود رسانید و کومکیان و مرد سی که
 عقب مانده بودند بآن جیش فیروزی ملحق شدند و چون از
 اوجه کوچ شده دو مرحله طی گشت از نوشته شیخ میر که با دلبر
 خان و قباد خان و دیگر عساکر نصرت نشان چنانچه گزارش یافته
 هشتم محرم از پدشاه خلافت مرخص شده بود بوضوح پیوست که
 درین تاریخ با همراهان بگذر بپاه رسیده و سی کروزه بین العسکرین
 فاصله است بیستم قصبه جهی و آهن محل ورود جنود مسعود

پیموده اند چنانچه داؤد خان با جمعی براه جیسل میر بسمت حصار فیروزه که وطن او بود رفت و میر رستم با گروهی متوجه اسلام سدۀ خلافت شد و میر عزیز و شیخ نظام و سید تاتار و سید جواد چنانچه گزارش خواهد یافت بصف شکنخان ملحق شده خان مذکور آنها را روانۀ درگاه سلاطین پناه نمود و جمعی دیگر نیز در بهرگز جدا شده آنجا مانده بودند چنانچه از آن فریق شیخ عبد الرحیم خیر آبادی که در سلک مقربان و صاحبانش انتظام داشت در یزوت آمده بشیخ میر ملاقی شده اظهار نمود که قریب سه هزار سوار با او همراه مانده اند بالجمله شیخ میر پس از یکروز اقامت در سکر بجبهت رسیدن بقیۀ اردو و لشکر که بسبب ایلغار عقب مانده بود دیگر باره راه تعاقب سپرد و از تقریر زمینداران بوضوح پیوست که چون از سکر بیست و پنج کروز پیشتر راهی بجانب قندهار جدا میشود دارابی شکوه بعد از ورود آنجا میخواست که بقندهار رود چون دریافت که نوکرانش همراهی نخواهند کرد و اهل حرمش نیراضی بآن عزیمت نبودند ناچار عنان ادبار بسمت تهته منعطف ساخت و صف شکنخان که بیست و نهم محرم در نواحی قصبۀ کن از شیخ میر جدا شده پیشتر بسمت بهر شتافته بود از آنجا بدو منزل سی و سه کروز پیمود و در منزل دوم از نوکران دارابی شکوه فریقی که مذکور شدند باو ملاقی گشتند و خان مذکور آن گروه را بمعنایت پادشاهانۀ مستمال ساخته روانۀ سدۀ والای خلافت و جهانبا سی نمود و قراولان لشکر او و کوتوال دارا بيشکوه و چندی دیگر از نوکران او را با علمهای اردو بازارش که هنگام عبور او در بهر

لشکر بنوبت از آب عبور میکرد و اواخر روز دوم شیخ میر خود نیز از آب گذشته مقرر نمود که بقیه مردم شبشب از آب بگذرند و دلیر خان و قباد خان و لشکریرا که پیشتر عبور کرده بودند برسم منقلای روانه پیش ساخت و از کنار آب بسمه منزل قریب هشتاد کروه پیموده پنجم صفر بدوازه گروهی سکه رسید و چون درین سه منزل راه از کثرت بیشه و تراکم اشجار خار دار بغایت صعب و تنگ و دشوار گذار بود و طول مسافت و سرعت سیر نیز علاوه آن گردید دواب بسیار تلف شد و لشکریان تعب و آزار کشیدند و در منزل سوم از خیمه و بار جدا مانده آذوقه کمتر یافتند و ششم ماه مذکور قصبه سکه محل ورود جیش منصور گردید و صف شکنخان سه روز پیشتر به بهکر رمیده روز پیش از اینجا کوچ کرده بود و ظاهر شد که دارا بی شکوه احوال و ائقال و بعض پرده گیان با برخی از خزانه و طلا آلات و نقره آلات سنگین بقلعه سکه درآورده بسنت نام خواجه سرا را که مورد اعتمادش بود با سید عبد الرزاق یکی از نوکران خویش بحراست قلعه برگماشته و چند توپ بزرگ که با خود داشته با دیگر لوازم توپخانه و گروهی از برق اندازان و تیر اندازان و پیداهای بندوقچی دران حصار استوار گذاشته سلخ محرم از سکه تلخ کام یاس و حرمان روانه پیش گشته است و بقیه خزانه و احوالش در کشتیها است و خود براه بیشه و جنگل درخت بریده و راه ساخته می رود و از نوکران عمده اش داود خان و شیخ نظام و میر عزیز و میر رستم و سید قاتار باره و سید جواد بخاری و دیگر سرداران با قریب چهار هزار سوار در نواحی بهکر از جدا شده راه مفارقت

گروه از محاذی لشکرگاه دارا بی شکوه گذشته ادائن روز بر کنار دریا
 بفاصله یک گروه از سرزمینی که محاذی قلعه سیوستان بود نزول
 نمود و محمد معصوم پیشتر رسیده تا نیم گروه راه بر کنار دریا مورچالها
 بسته بود و خان مذکور خود نیز بعد از ورود بانجا تا نیم گروه
 دیگر مورچال بسته مترصد کشتیهایی غنیمت نشست مخالفان کشتیهایی
 را از جایی که بود آورده بمسافت یک و نیم گروه از معسکر ظفر
 اثر در آن کنار دریا باز داشته بودند و قریب یک هزار هوار ازان خیل
 ادبار نیز با ده فیل و علمي چند در آنطرف نزدیک بکشتیهایی نمایان
 بودند صف شکنخان خواست که با جنود ظفر مآب از آب گذشته
 بدفع و منع اعادی پردازد و چون کشتیهایی آنها پیش آمده مانع
 رسیدن کشتیهایی همراه از بود بمحمد صالح پیغام نمود که ازان
 طرف کشتی بفرستد و خود نیز با سپاه و تاباندان خویش از قلعه
 برآید و عقبه صعب دشوار گذاری که نزدیک بسیوستان واقع
 شده و عبور دارا بی شکوه ازان میشد گرفته تا رسیدن جیش منصور
 حتی المقدور در مراتب ممانعت کوشش بکار برد و باهل قلعه
 تاکید نماید که هرگاه مخالفان کشتی هارا از جای خود حرکت
 داده خواهند که از پای قلعه بگذرانند از قلعه ابواب انداختن
 توپ و تغذ مفتوح داشته شرائط ممانعت بتقدیم رسانند محمد
 صالح از بی جوهری و فرومایه همتی توفیق خدمتی بسزا نیافته
 پیغام داد که اگر کشتی فرستاده شود مردم دارا بی شکوه که بر روی
 آب اند از راه خواهند گرفت و مرا بی امداد عساکر بادشاهی قدرت
 گرفتن سرکند و تاب مقاومت و مصداقت جنود مخالف نیست

از دریا اینطرف مانده فرصت گذشتن نیافته بودند بلمشکر ظفر اثر رسانیدند و ظاهر شد که پنجاه تن از سپاه مخالف در کنار دریا بآب تدخ مجاهدان نهنگ صولت غریق بحر هلاکت گشته اند بالجمله سیوم صفر صف شکنخان به بهکر رسیده نزدیک بقصبه لوهری نزول نمود و روز دیگر بنظم و فسق بهکر پرداخته آغرخان را با سه صد و پنجاه سوار بفوجداری آنجا و محمد علی بیگ جماعه دار توپخانه را با دو صد سوار برق انداز و سه صد پیاده بندوقچی بگوتوالی قصبه لوهری گماشت و قوجعلی بیگ را با پانصد سوار برق انداز و سه صد پیاده بندوقچی و پنج توپ از توپخانه همراه در سکر تعیین نمود که از مداخل و مخارج قلعه با خبر باشد و حتی المقدور تا معاونت لشکر منصور به توپ و تغذگ شعله افروز نیران جذگ بوده کار بر متحصنان تنگ نماید و پنجم از آنجا کوچ کرده بعد از طی هشت مرحله دوازدهم ماه مذکور در سیزده گروهی سیوستان نزول گزید و نوشته محمد صالح ترخان فوجدار و قلعه دار آنجا رسید که دارا بی شکوه به پنج گروهی قلعه رسیده باید که شما خود را زود رسانیده کشتیهای خزانه و اموال و اشیای او را که از عقب می آید در کنار دریا سد راه شوید لهذا خان مذکور محمد معصوم خویش خود را با هزار سوار برق انداز و چهارده شترنال و پاره بان و جمعی بیدار و سقا پیشتر فرستاد که از کشتیهای دارا بی شکوه گذشته نزدیک بقلعه سیوستان جائیکه عرض دریا کمتر باشد بر کنار دریا مورچالها بسازد و توپها نصب کرده برق اندازان و بان داران را جایجا بشازد و خود شبان شب کوچ کرده دوازده کبره طی نموده سه

و خیالات باطل مردم فریب پرده بینش گشته دیده ناعاقبت بین
از شرائط دولخواهی و خدمت گذاری پوشید و مدار کار برمسامحه
و تساهل نهاده از سطوت قهرمان عتاب نیندیشید و درینوقت که
باندک حسن سعی و جوهره منی مصدر خدمتی نمایان میتوانست
شد سر رشته صلاح اندیشی و خیر سگای از کف داده بادای حقوق
عبودیت و نیکو خدمتی واحراز قصب السبق ارادت و هوا خواهی
که در گرو اتفاق این قسم اوقات درهن انتهاز اینچنین فرصتها
میباشد موافق نگشت و الا اگر بدالالت بخت و یاروی سعادت
کمر همت بر میان دولت خواهی بسته سرکشل را میگرفت چنانچه
صف شکنجان ازین طرف تهیه اسباب ممانعت نموده بود او نیز
از آنطرف ابواب مدافعت بر روی مخالفان میکشود نه دارایی شکوه باطل
پژوه با لشکر ازان عقبه صعب میتوانست گذشت و نه کشتیهای آن
غریق بحر ادبار را عبور از پای قلعه بآهانی میسر میگشت
و عنقریب زده نوئیان اخلاص کیش شیخ میر با جنود اقبال
و عساکر دشمن سأل از پی رسیده آن سرگشته تیه نکال را با تمامی
اشیا و اموال بدست می آورد و همدران زردی ساحت ملک و
دولت از غبار فساد او پیرایش می یافت لیکن از آنجا که برآمد
هر کار در گرو وقتی معین و حصول هر مطلب باز بسته بزمانی
مقدر است و مصلحت منجان قضا و قدر چندی دیگر آن رمیده
کشور عافیت و رانده اقلیم دولت را در بواهی حیرت و سرگردانی
و فیافی وحشت و پریشانی سرگشته می خواستند تا باقدام رنج
و تعب نشیب و فراز دشت ناکامی و پست و بلند بیدلی آزارگی

و چون ازین کنار عمق آب به مرتبه کم است که عبور کشتی امکان ندارد و بالضرورت عبور کشتیها ازان کنار خواهد شد ازان طرف در مراتب ممانعت باید کوشید بنا برین صف شکنخان از آب عبور نکرد و باجیوش قاهره تمام شب بانظار کشتیهایی دارا بيشکوه برکنار دریا مستعد مدافعت و مهیای ممانعت بسر برد و نوشته شیخ میر که چنانچه گزارش یافت از جانب سکر بتعاقب شتافته بود رسید مشعر بآنکه ما نیز درین دوسه روز میرسیم و روز دیگر منبیاں خبر رسانیدند که دارا بيشکوه مقام کرده لهذا مجاهدان لشکر فیروزی تمام آن روز در مورچالها خبر دار و مستعد کار بودند و فردای آن یکپاس از روز گذشته از اثر گرد و غبار آن روی آب ظاهر شد که دارا بی شکوه کوچ کرده و دران اثنا کشتیهایی او نمودار گردید و صف شکنخان بگمان آنکه گقتار محمد صالح فروغ صدق دارد و کشتیهایی غنیم را ناگزیر عبور ازین طرف خواهد شد با تمام لشکر آماده و مقصد بر کنار دریا نشسته بود و بعد از ساعتی معلوم شد که مخالفان کشتیها را ازان طرف روانه ساخته بسمت مورچالها نمی آیند مقارن اینحال توپخانه بادشاهی را که بر کنار دریا نصب شده بود کشودند لیکن از جهت بعد مسافت چندان نفعی نبخشید و بغیر از دو کشتی که یکی از صدمه توپ شکسته در پای قلعه ماند و یکی در گل نشست دیگر مجموع آنها بی ممانعتی از طرف قلعه عبور کرده ازان ورطه تهلکه و بیم گذشت و این قسم منصوبه فتحی بکج بازی محمد صالح باطل گشت همانا آن بی بهره جوهر دانش و تهی دست سرمایه سعادت را افسون و سوسهای طمع و امید فریفته

لشکر از آب عبور نمود صف شکفتان با هم راهان از آن طرف دریا
کوچ کرده برجناح سرعت روان شد و بیست و هفتم بشیخ میر که
چند منزل پیش رفته بود رسید و روز دیگر هر دو لشکر باتفاق کوچ
کرده راه مقصد پیروند و قراولان جنود فیروزی پیداده چند که در
تهتبه از لشکر دارا بی شکوه جدا شده بودند بعسکر ظفر اثر رسانیدند
از تقریر آنها بوضوح پیوست که آن مرحله پیمای وادی فرار با
جنود ابدار بیست و ششم صفر داخل تهتبه شده بعزم رفتن گجرات
سپاه و اردوی خود از آب میگذرانید و غره ربیع الاول دیگر ناره در
انذای راه بصف شکفتان که از شیخ میر پیش افتاده بود نوشته
ترکناز خان که با عبدالله بیگ نیمن و زمره آغران قراول انواع قاهره
بود رسید مشعر بآنکه دارا بی شکوه بیست و نهم صفر از دریا عبور
کرد و ما را بعد از وصول به تهتبه با گروهی از مخالفان بد مآب که
هنوز از آب نگذشته در صدد عبور بودند آویزش روی نمود و جمعی
ازان گروه خدلان پزوه طعمه تیغ انتقام مبارزان شهامت کیش
گشتند و پاره زخمی شده از بیم آتش تیغ خود را در آب افکندند
و چندی دستگیر سر پنجه قهر و جلالت بهادران نصرت نشان
گردیدند و از بندهای پادشاهی یک کس جان نثار گشته برخی چهره
مردی بگونه زخم پیرامند و دارا بی شکوه خود هنوز دران طرف
آب نزول دارد خان مذکور با اجتماع این خبر آن روز چهارده کروه
پیموده در یک گروهی تهتبه بکنار دریا نزول نمود و روز دیگر مقام
کرده بخشی سپاه نصرت پناه را با محمد معصوم بشهر فرستاد که
آنچه از اموال دارا بی شکوه بدست آمده باشد ضبط کند و همان

پیموده از هر سرخاری گل پاداش اعمال چینه و از هر ریگ
 بادی خدایان سنگ مکانات در راه خود بیدند درینوقت اگرچه
 بظاهر اسباب گرفتاری و استیصال آن وحشی دشت ادبار فراهم
 آمده بود اما ایام مهلتش منقضی نگشته زمان مقدر نرهمیده بود
 شاهد این مقصد در آئینه حصول چهره نما نشد و چندی دیگر
 در پرده تعویق ماند و چون هنگام آن رسید که کارکنان آسمانی
 آن صید از دام جسته را بکمند تقدیر بسته بدست قهرمان جلال
 سپارند و پش ازین اورا در برانگیختن غبار فتنه و آشوب مطلق
 العنان و خلایع العذار نگذارند دست قضا عنانش گرفته از توسن
 اقبال فرو انداخت و گلشن دین و دولت را از خار شورش و فسادش
 پرداخت چنانچه تفصیل آن در جای خون عبرت بخش همکنان
 خواهد گردید بالجمله چون دارا بیدشکوه بدعا بدست کشتی عاقبت ازان
 گرداب خوف و موج خیز خطر بماحل نجات رسانیده از کربلا سیستان
 که محل بیم و هلاک بود عبور نمود شانزدهم ماه مذکور که خبر
 گذشتن او از کتل بصف شکنخان رسید کوچ کرده همدرین روی آب
 بتعاقب آن بد مآب دو مرحله پیمود و هزدهم که بانتظار رسیدن
 شیخ میر مقام کرده بود آن زبده نوینان دولخواه از انطرف بالشمیری
 که همراه داشت رسیده باو پیغام نمود که صلاح دولت درین است که
 شما هم از آب گذشته باینطرف آیند تا باتفاق راه تعاقب سپرده
 همت براستیصال مخالفان گماریم لهذا خان مذکور بیستم از دریا
 عبور نموده آن طرف نزول کرد و ازین جهت که کشتی کم بود تا
 چند روز جنود ظفر مآب بنویب از آب میگذشتند و چون تمامی

ظفر قرین از تهنه نکرده فسخ اراده تعاقب و جزم عزیمت مراجعت نمودند و بنابرین صوابدید نوزدهم شیخ میر با دایر خان و هائر همراهان ازین روی دریا وصف شکنخان با کومکیان خود ازان طرف کوچ کرده عنان معاودت بیهکرم معطوف داشتند و از اخبار منہیان بوضوح پیوست که دارا بی شکوه هشتم ربیع الاول بقصبه بدین که در سی گروهی تهنه بسمت گجرات واقع است رحیده از انجا روانه ولایت کچه گردید و بطی سه مرحله بکنار چول رمید و چون درین حال از جهت کمی باران تالابهای آن راه بی آب بود و در بعضی جاها که چاهی بود لشکر را کفایت نمی نمود دران در سه منزل از رهگذر کمی آب اکثر لشکران خسران مآب نزدیک بهلاکت رحیده دواب بمیار تلف شده و یازدهم داخل چول شد حقیقت چول مذکور آنکه دشتی شورستان است بمسافت چهل کروه برکنار دریای شور و در تمام آن مسافت آب شیرین مطلقا نایاب و از همه سو بجای آب جلو امواج سرازست و بواسطه قرب دریا در بعضی مواضع آن سرزمین نوعی از گل است که در ته آب دارد و دواب دران فرو میروند و بهندی آنرا دلدل گویند و در جاده پیش از چند سوار پهلوی هم عبور نمی توانند نمود طول آن بیابان منتهی میشود بموضع لونه که داخل ولایت کچه است و از انجا يك راه بگجرات جدا میشود و راهی دیگر بچونا گده القصه شیخ میر وصف شکنخان با عساکر فیروزی نشان ششم ربیع الثانی به بهکرم رسیدند و یکروز بجهت بندوبست آنجا و تدبیر تسخیر قلعه افاست نموده یازده توپ با آنچه از آلات و ادوات توپخانه همراه برد نزد باقر

روز شینخ میر و دلیر خان با لشکر ظفر اثر از عقب رسیده نزدیک بهر منزل گردیدند و قباد خان که از پیشگاه خلافت صوبه داری تهمه بار مغوض گشته بود داخل شهر شد و اواخر روز خبر رسید که دارا بی شکوه ازان طرف دریا کوچ نموده بصوب گجرات روانه گشت و چهارم شهر مذکور صف شکفتن از جایی که بود کوچ نمود و سه کروه از شهر پیش رفته بعزم گذشتن از دریا و قصد تعاقب برکنار آب نزول کرد و بسر انجام کشتی و بستن جسر پرداخته هفتم که جسر بسته شده بود از دریا عبور نموده آن طرف منزل گزید در خلال این احوال یرایغ لازم الامثال بنام شینخ میر و دلیر خان پرتو ورود انگند که ترک تعاقب نموده برجناح سرعت و استعجال خود را به پیشگاه جاه و جلال رسانند که کارهای اهم در پیش است بنابراین شینخ میر و صف شکفتن و دیگر دولتمخواهان یکجا فراهم آمده در باب پیش رفتن از تهمه و معاودت بدرگاه خلافت بنده باهم مشاوره و مطارحه نمودند و چون مبارزان آن جیش مسعود درین یورش فیروزی اثر مسافتهای بعید و مراحل صعب شدید پیموده دستخوش انواع رنج و تعب و متحمل افسام محنت و مشقت گشته بودند و اکثر سپاه و لشکریانرا مرکوب و بار بردار تلف شده بضاعت ایلغار نبود معینا در خزانه عسره همراه بیش از تنخواه یکماهه مواجب سپاه زر نموده اتمام آن مهم را کفایت نمیکرد و نیز راهی که دارا بی شکوه خدلان پزوه بنابر اضطرار اختیار کرده رهگزینی وادی فرار شده بود اکثر آن چول و بیابان بی آب و آبادانی بود قجرم زای دور بین دولتمخواهان صلاح گزین تجویز پیش رفتن لشکر

فدنه اندیش و تنبیه و تدبیب راجه جسونت سگه ضلالت منش
 جسارت گدش نموده بزودی خاطر اقدس ازان دو مهم بپردازند
 بنابرین غره جمادی الاول موکب جاه و جلال از کنار گنگ باهتر از
 آمده بعزم مراجعت مرحله آرای اقبال گشت و نواحی قصبه کوره
 مضرب خیام ظفر اعتصام گردید درین منزل خجسته از عرضه
 داشت بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان خبر فتح قلعه اله آباد پرتو
 رسول انگنده طغنه کوس فیروزی سامعه امروز اولیای دولت گردید
 تبیین اینمقدمه آنکه چون ناشجاع قلعه داری اله آباد را چنانچه گزارش
 یافت بدستور سابق بسید قاسم نوکر دارا بی شکوه مفوض داشته
 بود و او سید عبدالجلیل نام یکی از اقوام خود بنیابت خویش در
 قلعه گذاشته با برخی از سپاه همراه ناشجاع آمده بود بعد از هزیمت
 یافتن آن تیره بخت از روی پختگی و منصوبه شناسی ایلغار نموده
 پیش ازان مرحله پیمایی وادی فرار خود را باله آباد رسانید و با
 تابینان خویش داخل قلعه شد و چون ناشجاع باله آباد رسید
 چند آنکه سعی و تلاش کرد که قلعه را بتصرف آورد سید فاسم از
 صواب اندیشی و مآل بینی باینمعنی تن در نداد اما بمقتضای
 زمانه سازی فی الجمله مداراتی کرد و بقول و قرار و عهد و پیمان
 تنها از قلعه برآمده باو ملاقی گردید و بعد از ملاقات مرخص شده
 بقلعه رفت و چون خبر آمدن بادشاهزاده خورشید قدر سپهر مکان
 محمد سلطان با معظّم خان و سائر عسکر نصرت نشان باله آباد
 شنید از مدینه صولت سپاه ظفر پناه حصار عانیت بر خود تنگ
 فضا دیده چاره کار و مصلحت امر خویش در سلوک طریق بندگی

خان فوجدار بهکر گذاشته ولی بیگ علیمردان خانى را بداروغى
توبخانه آنجا گمانستند و آخر خان با زمره آفران در سکهرو زاهد بیگ
جوراغاسی و حاجی الله وردی را با یکصد سوار برق انداز در قصبه
لوهری مقرر داشتند که از طرفین باخبر بوده مانع رسیدن آذوقه
بمحصوران باشند و هشتم ماه مذکور از بهکر گوچ کرده بر جناح
اتعجال روانه پیشگاه خلافت گردیدند • اکنون خامه حقائق نگار
بتحریر وقائع حضور سراسر نور باز گشته سر رشته نگارش سوانح دولت
انرا را از جائی که گذاشته بود باز بکف می آرد •

ذکر توجه الویه ظفر طراز بعد از شش روز و هزیمت
ناشجاع از موضع کچهوه بمستقر الخلفه اکبر آباد جهت
تدبیر امتیصال دارا بی شکوه ادبار قرین و تنبیه راجحه
جسونت سنگه خسران مال و مژده تسخیر قلعه آله آباد

چون بعد از هزیمت یافتن ناشجاع مدت شش روز بموضع
کچهوه و روز دیگر بساحل دریای گدگ از پرتو ماهچه رایت
جهان کشا نور آگین گشته افواج نصرت اثر بتعانب آن برگشته اختر
تعین یافت و خاطر جهان پدرا از مهم او فراغت پذیرفت از جهت
که خبر رفتن دارا بی شکوه بگجرات و شورش انگیزی و فتنه سکالی
او در آنجا بمسامع حقائق مجامع رسیده بود بدش ازین توقف در
حدود آله آباد جائز ندانسته بر ضمیر مهر نظیر چنین پرتو افکند که
عنان سمنه عزیمت بسوی معاودت تافته لوائی نهضت والا بمستقر
الخلافة اکبر آباد برافروزند و تدبیر دفع و امتیصال دارا بی شکوه

هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و راجه مانسنگه گوالیاری
 باضافه ششصدی صد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
 سوار سرفراز گشتند و از اصل و اضافه دلاور خان بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد سوار و داراب خان بمنصب هزار و پانصد سوار
 و قلعه دار خان بمنصب هزار و چهار صد سوار نوازش یافتند درم
 ماه مذکور نواحی کهاتم پور مضرب سراق منصور گردید و مکرم
 خان بعنایت خلعت خاصه و اسپ با ساز طلا مباحی گشته بدستور
 سابق بفوجداری سرکار جرنپور مرخص شد و میرزا خان و راجه
 سجانسنگه بندیل و گروه داس و منوهر داس کور خلعت یافته
 ضمیمه کومکین بادشاهزاده قاندار عالیقدر محمد سلطان شدند
 و میر نعمت الله ب خطاب نعمت الله خانی و عطای خلعت سرفراز
 گشته همراه مکرم خان بجونپور مرخص گردید و میر محمد هادی
 ب خطاب هادی خانی نامور شده رخصت جاگیر یافت و سیف خان
 بهرحمت شمشیر و اسپ با ساز و طلا کامیاب عطاقت شد و سلطان
 بیگ بقلعه داری آله آباد معین گشته بعنایت خلعت و اسپ و
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار سر بلند گردید
 و نصرت خان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 ششصد سوار و فرهاد بیگ علی مردان خانی باضافه پانصدی صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و شیر افغان که
 تازه در سلک بزدگی انتظام یافته بود بمنصب هزار و دو صد سوار
 و ولای بیگ کوالای از اصل و اضافه بمنصب هزار و پنجاه
 سوار سرفراز گشتند و عمر ترین بفوجداری کره و فتحپور معین شده

دولت خواهی و سپردن قلعه به بندهای بادشاهی دانست و رقیقه
 مشعر بمراسم ندامت واستعغای جرائم و اراده تسلیم قلعه باولیای
 دولت بدینوال و خواهش انسلاک در ملک بندهای عتبه انبال
 بخاندوران که از زمره کومکیان بادشاهزاده ارجمند والا تبار محمد
 سلطان بود نوشته با عرضه داشتی که درین باب بخدمت ایستادهای
 پایه اوردنگ خلافت بملک عجز و انکسار نگاشته بود نزد خان مذکور
 مرشداد و اورا بمنامیت آنکه قبل ازین بمحاصره اله آباد قیام
 داشت واسطه طلب امان از پدشگاه فضل و احسان ساخت خان
 مشار الیه مکتوب اورا با عرضه داشت بخدمت بادشاهزاده والا نزار
 برده ایشان حقیقت اینمعنی بدرگاه خلایق پناه معروض داشتند
 و عرضه داشت اورا فرستادند از آنجا که عذر نیدوشی و خطا پوشی از
 جلائل مکرم و شرائف اخلاق شهنشاه آفاق است اورا امان داده یرلیع
 کرامت نشان رفم نفاق پذیرفت که خاندوران باله آباد رفته قلعه را
 متصرف شود و سید قاسم را بعواطف بادشاهانه مستمال ساخته
 روانه درگاه آسمان جاه سازد و خود صوبه دار اله آباد بوده بحکومت
 و ایالت آنجا پردازد و خان مذکور بعنایت ارسال خلعت سرفرازی
 یامت و فرمان جهان مطاع به دارن خان که همراه معظم خان بود
 صادر شد که بعد از رسیدن به پتنه بصوبه دارجی آنجا منصوب باشد
 و منصبش که چهار هزار و سه هزار سوار بود باضافه هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه افزایش پذیرفت و درین هنگام سیفخان قلعه دار
 کانگزه شرف زمین بوم آستان معالی دریافته بعنایت خلعت کسوت
 مباحات پوشید در آنچه سار نگدهر ملازم باضافه پانصد سوار بمنصب

بوده بجای آن بد کیش محال اندیش ریاست قوم خویش کند
و محمد امین خان را هنگام رخصت بعطای خلعت خاص و شمشیر
و اسب عربی با ساز طلا و يك زنجیر نیل مشمول مرحمت فرمودند
و چون بعرض اشرف رسید که سیف خان اراده گوشه نشینی دارد
اورا از منصب معزول گردانیدند و انخار خان را از تغییر او آخته
بیگی ساخته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دوصد سوار
بمنصب دو هزارې هزار سوار سر بلندی بخشیدند و در منزل
مذکور یکروز مقام کرده پنجم از انجا قرین دولت و کامرانی نهضت
نمودند و تا بموضع عماد پور که نزدیک به سموکر است ازین
جهت که صف آرائی عساکر اقبال با دارا بیشکوه فتنه سگال و فتح
و فیروزی اولیای دولت بی زوال در نزدیکی آن اتفاق افتاده
الحال بفرمان همایون موسوم بفتح شکار است جایی دیگر مقام
نفرمودند (برخی از سوانح حضور پرنور در عرض این فرخنده ایام
آنکه سادات خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
دو هزار سوار مورد مرحمت گشته بجایگزین خود مرخص شد و بهگونت
سنگه هاده که در جنگ نا شجاع زخمی برناشته بود شرف بساط
بوس در باده بعنایت خلعت و اصل و اضافه و منصب دو هزار
پانصدی هزار سوار کامیاب نوازش شد واللہ یار خان میر توزک
بخدمت داروغگی ملازمان جلو که قبل ازین بسیفخان مقرر بود
تعیین یافته بعطای خلعت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار حوار
 مباحی گردید سیوم رایات منصور از فتح پور گذشته نزول نمود و
 از آنجا که تنبیه و گوشمال راجه حسونت سنگه ضلالت شعار و حزا
 دادن آن جسارت منمنش زشت کردار که طبل خلاف و نفاق بر ملا
 نواخته از موکب معلی رو گردان شده بود و بکام فرار و ادبار راه
 وطن پیش گرفته عزم پیوستن دارا بی شکوه و سلوک منهج انسان
 باستظهار آن باطل پژوه در خاطر داشت بر ذمت همت ملک پیرا
 لازم بود و تاخیر درین امر و فرصت دادن او منافی آئین تدبیر و
 صواب اندیشی مینمود و حضرت شاهنشاهی درین منزل محمد
 امین خان میر بخشی را با فوجی از امرا و منصبداران مثل عبد الله
 خان و وزیر خان و محمد بیگ ارلات و سید مسعود بارهه و پلنگ
 حمله و نصرت خان و فرهاد بیگ علی مردان خانی و محمد طاهر
 نواسه رستم خان و راجه سورجمل کور و سیف بیجاپوری و سید
 علی اکبر بارهه و روپ سنگه راتهور و سید تاتار بارهه و سندر داس
 و راجسنگه کور و گروهی دیگر از بندهای کار طلب پیکار جو و مبارزان
 جلالت آئین شهابت خوکه قریب نه هزار سوار بودند باستیصال آن
 مرخیل اهل ضلال تعیین فرمودند و رایسنگه راتهور را که برادر زاده
 راجه حسونت سنگه است بخطاب راجگی نامور ساخته و بعنایت
 خلعت و فیل با ماده و شمشیر مرصع و نقاره و افعام یک لک روپیه
 باضافه هزاری دو هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار حوار
 پایه قدر و منزلت افزوده همراه نمودند که بعد از مختاصل شدن
 آن مقهور راجگی قبیله راتهور و مرزبانای ولایت جوته پور باو متعلق

هزار سوار و رشید خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و
 سوار و لودی خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصد سوار و از اصل و اضافه یک هزار و پانصد سوار
 و دو صد سوار و سید مظفر خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار
 و دو صد سوار و علی قلی خان بمنصب دو هزار و سوار و قزلباش
 خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و هشتصد سوار
 و همت خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و چهار
 صد سوار و الله داد واد اخلاص خان باضافه پانصد سوار
 بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه زبردستخان
 بمنصب هزار و پانصد سوار و پانصد سوار و سکندر و هیله بمنصب
 هزار و پانصد سوار و دو صد سوار و عبد المجید بیجاپوری بمنصب
 هزار و سوار و قادر و داؤد و عبد الباری انصاری هر کدام
 بمنصب هزار و پانصد سوار و مرغزایی یافتند (دوازدهم زبده امرای
 رفیع مقدار امیر الامرا که از مستقر الخلافة اکبر آباد باستقبال موکب
 جلال برآمده بود چهار منزلی فتح شکار بموکب معلی پیوسته با
 عقیدت خان و بزرگ امید خان و ابوالفتح پسران خویش کامیاب
 ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بعطای خلعت خاص کسوت مباحات
 پوشید و چون درین ایام از روی دور بینی و مصلحت گزینی رای
 عالم آرای اقتضای آن نموده بود که مراد بخش را از قاعه شاهجهان آباد
 که مستقر اورنگ خلافت ابد بنیاد است و پیش نهاد خاطر مقدس
 آن بود که بعد فراغ از مهم دارا بی شکوه آن مرکز سلطنت را بعد
 نزول اشرف آسمان پایه گردانند برآورده بقلعه محکم اساس گویار

هزار و پانصدی هزار پانصد سوار سربلند گشته رخصت جاگیر یافت و اندر من بندیل باضافه پانصدی و دصد سوار و سردار قیام خانی بخطاب الف خانی و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و قباد بیگ باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دصد سوار و شرف خان بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزار و نه صد سوار فیض اندوز مرحمت گشتند و حسنعلی خان و خواجه عبید الله هریک بعنایت خلعت و سنجر ولد الله وردی خان بمرحت خلعت و اسب و انعام سه هزار روپیه مباحی شدند درین اوقات خان عالم از ملتان و طاهر خان از جاکیر خود رهیده جبهه سایی مدتی خلافت گردیدند و چون نوگل حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر با پردگیان مرادق دولت و عظمت که در دولت آباد بودند بموجب منشور لامع انور از انجا متوجه کعبه حضور گشته بودند خانه زاد خان بعنایت خلعت نوازش یافته با جمعی مرخص شد که پذیره شده آن غره ناصیه دولت را بزودی بعزم ملازمت رسانند و منصب قباد خان صوبه دار تهنه باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزار و سه هزار سوار و منصب مرحمت خان از اصل و اضافه دو هزار و پانصد سوار مقرر گشت و مناصب امرای که در رکاب پادشاه زاده محمد سلطان معین بودند بعنایت پادشاهانه افزایش پذیرفت از انجمله فتح جنگ خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی و سه

داد سازند بنابراین عزم دخول بمستقر خلافت نمودند مقرر فرمودند که برای سرانجام بعضی مهمام در روز دران نخبه‌برگاه دولت و در روز در باغ نور منزل مقام کرده از اینجا بمقصد اقبال متوجه گردند و درین روز خسرو بن نذر محمد خان که در مستقر الخلافه بود و فاضلخان میر سامان (و میرزا نوذر صفوی) و معتمد خان خواجه سرا با جمیع متصدیان مهمات مستقر الخلافه شرف اندوز ملازمت اشرف گشته بعذایت خلعت سرنوازی یافتند و راجه راجروپ که بموجب فرمان طلب از تهانه چاندی که سرحد ولایت سرب نگر است بسد سلطنت آمده بود جبهه سایی عتبه خلافت گردید (و ربهاجی دکنی که در جنگ ناشجاع زخمی برداشته بود دولت ملازمت یافته بعذایت خلعت و باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار دو صد سوار مباحی شد و سید بهادر بارهه باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار هشتصد سوار چهره اعتبار برانروخت و شیخ محمد سعید و شیخ محمد معصوم پسران شیخ مغفور مرحوم واقف اسرار حقائق و علوم شیخ احمد سرهندی که در هریک فضائل و کمالات صوری و معنوی خلف الصدق آن مالک مسالک طریقت و عرفان است بانعام سه صد اشرفی و میر ابوالبقا ولد میر محمود صفاهانی بانعام دو هزار رپیه و خوشحال خان کلاونت بانعام یکصد اشرفی و جمعی دیگر از بندها بانعامات لائقه سوره نوازش گردیدند) هزدهم رایت منصور از فتح شکار باهتزاز آمده باغ نور منزل از نزول همایون

که در رفعت و حصانت و رصانت شهره روزگار و حبسگاه کج روشن
 جسارت شعار است بفرستند تا آنجا پای بند زندان مکافات بوده
 از خیالات محال فارغ بال باشد لاجرم یرلیخ گبتی مطاع بنام امیر
 خان حارس قلعه دار الخلافه صادر گردید که بعد از رسیدن عمده
 نوئیندان شیخ میر که بموجب فرمان همایون با عساکر منصور از
 تعاقب دارا بی شکوه برگشته بر جناح استعجال به پیشگاه اقبال
 می آید آن بی بهره جوهر دولت را از قلعه مذکور برآورده با
 تابندگان خود و کومکیان دار الخلافه و جمعی از همراهیان شیخ میر
 بگوالیار رساند و از آنجا بموکب معلی پیوسته با مهین برادر اخلاص
 پرور خویش شرف اندوز رکاب ظفر اثر باشد و صفی خان که در قلعه
 دارئی کنگره ازو آثار نیکو بندگی بظهور رسیده بود بقلعه دارئی
 دار الخلافه مورد انظار اعتماد گشت و بعنایت اسپ و علم و باضافه
 هزاری پانصد سوار بمنصب و هزاری هزار سوار نوازش یافته
 مرخص شد که بزودی خود را بشاهجهان آباد رساند چهاردهم که
 دو گروهی فتح شکار مرکز رایت ظفر نگار بود تقریباً از مستقر
 الخلافه اکبر آباد رسیده باستلام سده سپهر بنیاد سرمایه سعادت
 اندوخت و روز دیگر ساحت دلکشای فتح شکار مضرب خیام
 حشمت شده عمارات دلفشین آن فیض اندوز نزول مسعود گردید
 و چون بقصد دفع و استیصال دارا بی شکوه و تنبیه و تادیب راجه
 جسونت سنگه ضلالت پثره عزیمت صوب اجمیر پیش نهاد خاطر
 گیتی خدیو عالمگیر بود و می خواستند که بی توقف و درنگ
 راست توجه بآنحدود افراخته کفایت آن مهم ضمیمه این فتح خدا

مروارید مباحی گردیدند و میرفتح خلعت یافته در سلک کومکیان
 (کبرآباد منظم شد) و بیست و سیوم عمارات فیض اساس شکارگاه
 روپاس شرف افروز نزول اشرف گشته نزهت آن عرصه دلیپذیر
 و نشاط مید نخچیر بهجت افزای طبع مبارک شهنشاه اقلیم هکار
 عالم گیر گردید و روز دیگر آنجا مقام فرسوده بشکار وحوش و طیور
 مسرت پیرای خاطر پر نور بودند و بیست و پنجم کهزایات عالیات از
 آنجا نهضت نمود عمده نوینان اخلاص کیش شیخ مبر و دلبر خان
 بموکب گیهان ستان پیوسته سعادت پذیر ملازمت اکسبر خاصیت
 گردیدند و عاطفت پادشاهانه هریک را بعطای خلعت خاص و اسپ
 با ساز طلا اختصاص بخشید •

ذکر رسیدن دارا بی شکوه بد مآل

بکجرات و کیفیت بر آمدن او باجمیر

چون ناظران این روز نامه مآثر انبال را اطلاع بر مجملی از
 حال آن خسران مآل بعد از رسیدن بولایت گجرات و کیفیت
 بر آمدن او از آنجا بصوب اجمیر ضرور مینماید کلک بدائع ارقام
 سر رشته وقائع حضور لامع النور را درینمقام گذاشته بشرح بعض
 احوالش میگرداید چون افواج قاهره در تهته بموجب فرمان همایون
 و بذابر مقدمات دیگر که در محل خویش رقمزد کلک بیان شده
 از تعاقب آن بد عاقبت باز ایستاده طریق معاودت سپردند او
 ایذمعنی را غنیمت شمرده دیگر باره هوای خود سری و سودای
 محال جوئی در دماغ پندار انداخت و چون ولایت گجرات را از

خرمی و نصارت یافت و دو روز دیگر خدیو مؤید مظفر آنجا بساط
 انعامت گسترده چمن آرای دولت و کمرانی بودند و در عرض این
 چند روز که فتح شکار و باغ نور منزل از پرتو لوی جهان کشای
 نروغ سعادت داشت فاضلخان ممبر سامان برخی از اموال دارا بی
 شکوه را که درین مدت بحسن سعی و اهتمام خان مذکور بحیطه
 ضبط در آمده بود و از نقد و جنس قریب پنجاه لک روپیه میشد
 بمظفر انور شاهنشاه جهان گذرانید و بدست و یکم موکب جاه و جلال
 ازان سر منزل دولت و بستان سزای حشمت نهضت نمود و چون
 مقرر شده بود که امیر الامرا درین سفر فیروزی اثر ملازم رکاب نصرت
 مآب باشد در منزل درم مخلص خان که بصوبه دارم مستقر^۱ الخلاء
 معین شده بود و بعنایت خلعت و نایل و باضافه پانصدی در صد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی هفت صد سوار مباحی گشته بدان
 خدمت رخصت یافت و تقریخان بعطای خلعت خاص و معتمد
 خان خواجه سرا بمرحمت جمدهر میذاکار و یک زنجیر نیل و از اصل
 و اضافه بمنصب هزاری سیصد سوار و محمد صالح دیوان بیوتات اکبر
 آگاه بعنایت خلعت و خطاب مکرمتخانی و حاجی محمد سعید
 دیوان و سائر متصدیان آن مرکز اقبال (و محرم خان خواجه سرا^۲)
 هر یک (بعطای خلعت و حکیم صالح شیرازی بعنایت خنجر مرصع
 سرفراز شده رخصت انصراف بمستقر^۳ الخلاء یافتند (و هوشدار حان
 بمرحمت یک زنجیر نیل و سوبه کرن بندیله بعطای گوشوار

بندگی که گوهریست کم یاب و درین قسم اوقات جز از دیرین
 بندهای وفا کیش راست عبودیت و ثابت قدمان مسالک اخلاص
 و فدویت چشم نتوان داشت در کسی مشاهده نمیکرد بازوی همت
 سست کرده در مقام مدافعت و ممانعت نشد و با کمال دعوی دانائی
 و فهمیدگی سر رشته صلاح دانی و صواب اندیشی از کف گذاشته
 بمقتضای رنجه خاطری و نقار باطن که دور از آئین بندگی است
 راه مسامحه پیمود اگر بر جاده بندگی و دولتخواهی ثابت قدم بوده
 به نیروی جرأت و بازوی همت کار میکرد آن بیخرد فساد اندیش
 را که در آن وقت لشکر و سپاهی چندان نداشت مانع دخول باحمد
 آباد میتوانست شد و بر تقدیری که اینمعنی از نیروی طاقت و
 قدرت خود فراتر میدید بایستی که قبل از وصول او بآنحدود از آنجا
 برآمده بدکن رود یا خود را به پیشگاه حضور رساند چنانچه شهنشاہ
 هوشمند دانش آئین که از فرط پدش بینی صورت اینحال در مرآت
 ضمیر الهام پذیر میدیدند او را پیشتر درین باب ارشاد فرموده بودند
 و فرمان سعادت عنوان متضمن اینمعنی از موقف عاطفت صادر
 شده بود حاصل که هم از خطایی کنگش و تدبیر و هم از کم عیاری
 نقد اخلاص وضع عقیدت که همکنان را ازو خلاف متوقع بود بآدای
 حقوق عبودیت موفق نگشته قرار گزیدن و سازگاری بدارا بیشکوه
 داد و با رحمت خان دیوان آنجا و جمیع کومکین آنصوبه باستقبال
 آن بی بهره جوهر دولت و اقبال از گجرات برآمده در موضع سرگنج
 که در کرهیی شهر است با او ملاقی شد و از روی هوا خواهی
 و خیر اندیشی پیش آمد و آن باطل پرتوه بی مانع و مزاحمی بشهر

وجود لشکر و سرداری که با او مقاومت و مدافعت توانند کرد
 خالی میدانست بعزیمت آنحدود قدم در راه چول و بدایان گذاشته
 برهنمائی و امداد بعض زمینداران از راه کنار دریای شور که
 طریقی است غیر مسلوک و راهی صعب و دشوار گذار رهگرایی وادی
 ادبار گردید و چون بولایت کچهه رسید مرزبان آنجا از بیدانشی
 و ناعاقبت اندیشی سود خویش از زیان بشناخته باستقبال شتامت
 و با او ملاقی شده دارا بی شکوه از مردم فریبی که داشت ملایمت
 و بخشش بسیار بار کرد و دخترش برای سپهر بی شکوه پسر
 خود خواستگاری نموده نامزد ساخت زمیندار مذکور بلطائف
 استمالت و چرب زبانی های او فریفته گشته آن آذاره تیه خدلان
 را از میان ولایت خود راء داد و از آنجا با قریب سه هزار کس
 از مردمی که با او مانده بودند روی عزیمت بگجرات نهاد شاه نواز
 خان صوبه دار آنجا که دران تازگی بآن صوبه رفته بود چون از وقوع
 قضیه که هنگام توجه ریات اقبال از برهانپور بقصد دفع فتنه آن
 باطل پزوه بذابر رعایت مصالح دولت و فرمانروائی و نظر
 بر مقتضیات نشاء سلطنت و جهانکشائی نسبت باو ظهور یافت
 چهره اخلاصش خدشه ناک گشته مرآت عقیدتش غبار آلود
 رنجشهای نفعسانی بود و نیز لشکری شایسته که بآن متصدی مدافعه
 و پیکار آن برگشته روزگار تواند شد هنوز بهم نرسانیده بزدوبست
 آن صوبه نکرده بود و در کومکیان گجرات هم که کهنه فعله آنجا شده
 برای رونق کار و گرمی بازار خود هنگامه جو و واقعه طلب بودند
 اتفاق و انقیادی که بایست نبود و جوهر توفیق خدمت و نیکو

مواد شور و شر کوشد و گاه اراده بر آمدن بسمت اجمیر و قصد صف آرائی و نبرد با موکب عالم گیر مینمود لیکن از آنجا که صدمه اقبال دشمن مال شهنشاه جهان رعب افکن باطنش گشته از لطمه قهر و سطوت پادشاهی چهره همتش رنگ جرأت در باخته بود در ارتکاب این عزیمت تردد داشت تا آنکه خبر جنگ آله آباد بطریق غیر واقع و بر عکس آنچه روی نمود بار رسید و سبب آنکه بذابر چشم زخمی چند که موکب طغر پیوند را دران محاربه روی داد بیدلانی که در عین جنگ و آویزش از معرکه قتال رخ تافته بودند بی تحقیق انجام حال از خبرهای موخش کشور آشوب خود را بدر بردند و نخست آن اخبار کاذبه باطراف و اکناف رسیده شورش افزا گردید و پس ازین خبرهای فیروزی اثر اولیای سلطنت سامعه افروز دور و نزدیک گشته سرمایه امن و امان ملک و دولت شد مجملآ آن مساد اندیش فتنه گر بمجرد شنیدن آن خبر کذب اثر بی توقف و انتظار و تفتیش حقیقت کار عزیمت صوب اجمیر مصمم نموده غره جمادی الآخره از گجرات برآمد و شاهنواز خان را با جمیع اتباع و لواحق از پسران و خویشان و کوچ مراد بخش که آنجا بود و اکثر کومکیان عمده آنصوبه مثل رحمت خان دیوان آنجا همراه گرفت و سید احمد برادر سید جلال بخاری را که جز نسبت فرزندی شاه عالم و اندساب بخاندان مکرم آن هدایت شعار کرامت شیم بهره از شایستگی نداشت صوبه دار گجرات کرده چند کسی از نوکران خود آنجا گذاشت و چون از گجرات سه مرحله پیمود باخبر مذهبیان و نوشتهایی که بار می رسید کذب اخباری که او را باعث جرأت برین

درآمده سر خود سري برداشت و دست تصرف و تعرض باسوال و اشیاء و کارخانجات مراد بخش که آنجا مانده بود دراز کرده قریب ده لک روپیه از مال او متصرف گشت و چنانچه عادت آن تهی دست نقد سعادت بود ابواب اسراف و تبذیر کشوده در صدق فراهم آوردن لشکر و سپاه شد و کومکيان آنصوبه را بداد و دهش واستمالت و بخشش فریفته بدادن مناصب نامناسب و زورهای بی موجب و خطابهایی بیجا هنگامه آرای سفاقت و بیخردی گردید و طمع در محصول و خراج بندر حاصل خیز صورت نموده امینانی گجراتی را که در زمان اعلیٰ حضرت یکچند حکومت آنجا کرده و آنوقت در گجرات بود از جانب خود بآنجا فرستاد و صادق محمد خان ملازم سرکار والا که بنظم امور بندر مذکور قیام داشت بی کوشش و مدافعتی از بیجوهری و ناکرده کاری خود معزول شده زمام مهم آنجا را بدست اختیار او گذاشت و چند روزی که امینا باین حکومت عاریت منصوب بود انواع اختلال بمهمات مالی و ملکی آن بندر رسانیده بتضییع اموال خاصه شریفه جسارتها کرد و آخر الامر بباز پرس عتاب بادشاهی که نمونه سخط و عقاب الهی است گرفتار آمد باجمله دارا بدشکوه خسران پزوه در گجرات مدت یکماه و هفت روز بسربرده فوجی آراسته و لشکر شایسته که بدست و دو هزار سوار بود فراهم آورده توپخانه خوبی آراسته دیگر باره دماغ ادبارش از باد غرور و پندار گرم شده خیالات ناسد بخاطر راه داد گاهی عزم آن میکرد که از گجرات بصوب دکن رفته آنجا غبار فساد انگیزد و از قطب الملک و عادلخان استعانت نموده در توفیر لشکر و تکثیر

و بختیاری قره باصره ابهت و نامداری بادشاهزاده نیک اختر والا گهر محمد اکبر با سائر ثمرات ریاض سلطنت و پرده گزینان تنق عظمیت که بموجب فرمان طلب از دولت آباد آمده بودند بحریم کعبه حضور رسیده کامیاب سعادت ملازمت گردیدند و اصالت خان که در خدمت بادشاهزاده نیک اختر والا تبار از دکن آمده بود شرف استلام سده سپهر احترام دریافت و اکرام خان بتغویض قلعه دارى مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر رعد انداز خان مورد انظار اعتماد گشته بعنایت خلعت و اسپ و علم و شمشیر و ماده فیل مباحی شد و خواجه عبید الله بقلعه دارى گوالیار تعین یافته بافزایش منصب و عطای خلعت و علم و شمشیر و اسپ و ماده فیل و خطاب عبید الله خانى و از اصل و اضافه بمنصب دو هزارى هزار سوار سر بلند گردید و محمد مقیم دیوان بیوتات بخطاب مقیم خانى نامور شد و چون چندی بدیله که هنگام معاودت رایات خورشید تاب از پنجاب در سلک کومکیان آنصوبه انتظام یافته بود باغواى شقاوت و تیره بختی راه بغی و طغیان پندوده از آنجا فرار نموده بود در وطن خویش رفته بدزدی و رهنزی و اساک که شیمه قدیمه آن ضلالت نهاد بود قیام می نمود و منردین راه مالوه از شورش انگیزی و عصیان او در آزار بودند لاجرم درین ایام دفع شر و رفع ضرر آن مدبر بد گهر وجه همت ملک پیرا گشته سوبهکر بندیله که هم از قوم اوست و از حقائق بوم و بر آن ولایت و کیفیت سرزمین آن گروه فساد آئین آگهی داشت به تنبیه و استیصال آن خسران مآل تعین یافت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

حرکت شده بود معلوم نمود ووهن وفتوری در ارکان عزم و داعیه اش
 بهم رسید و در مصلحت کار خویش متدد گشت درین اثنا
 نوشته از راجه جسونت سنگه عصیان مذشر مشعر بکیفیت حال
 خود و تحریض آمدن آن ذاقص خرد بصوب اجمیر باو رسیده
 محرک سلسله عزیمت باطلش گردید و باستظهار موافقت
 و مرافقت آن شقاوت شعار و امید جمعیت قبیلۀ راتهور دیگر
 اقوام راجپوتان که اوطان آنها در نواحی اجمیر بود تجدید اراده فاسد
 خود نموده در پیش آمدن دلیر شد و در هر منزل نوشته مبنی
 بر مزید ترغیب و تاکید از راجه جسونت سنگه ضلالت کیش بآن
 فتنه جوی محال اندیش می رسید و آتش عزمش بباد سفاقت
 تند ترمید تا آنکه بمیرته نه سه منزلی از جوده پور است
 رسید و تقدّمه حال بد مثال آن تیره بخت برگشته روزگار عنقریب
 مرقوم خامه حقائق نگار خواهد گردید اکنون عذان یگران قلم بصوب
 تحریر وقائع حضور اشرف تافته از جاجی که سر رشته سخن از کف
 گسسته بود دیگر باره سوانح نگار میگردد بیست و هفتم جمادی الاولی
 رایات جهانکشا پرتو دولت و بختیاری بشکار گاه باری انگنده عمارات
 فیض اساس بکنار تالاب مهبط انوار نزول خاقان فلک جناب گردید و
 سه روز در آن نخچیرگاه اقبال بساط اقامت گسترده نشاط اندوز شکار بودند
 و چون قراولان در بیدشاهی آن نواحی دو شیر دیده بعرض همابون
 رسانیدند شهنشاه شیر دل هنر صولت بشکار آنها توجه فرموده آن
 دو سبع جانگزی را که مضرت رسان ساکنان آن سرزمین بودند
 به تعگ از پای در آوردند درین هنگام غره ناصیه حشمت

پانصدی هزار سوار مباحی گشت و درویش بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزاربی هفت صد سوار سربلند شد ، هفتم نزدیک قصبه همدون مضرب خیام فیروزی گشت و آنجا یکروز اقامت شد درین منزل صف شکنخان که از شیخ میر در عقب مانده بود باهمراهان بموکب معلی پیوسته احراز دولت زمین بوس نمود و بعنایت خلعت کسوت مباحات پوشید وفاضل خان واصلخان بعطای خلعت خاص اختصاص یافتند و چون رای عالم آزایی حضرت شاهنشاهی چنان اقتضا نموده بود که پرده گزینان سرادق عظمت و انبال را بمستقر الخلافه اکبر آباد فرستند شیخ میرک و رضوی خان و مید هدایت الله صدر و لطف الله ولد سعد الله خان و معین خان و جمعی دیگر را بمرحمت خلعت نواخته مقرر فرمودند که مخدرات مشکوی حشمت و ابهت را بمستقر الخلافه رسانند نهم موضع وزیر پور مخیم عساکر منصور گردید درین تاریخ بهادر خان که بموجب پرلیغ همایون از پادشاهزاده محمد سلطان جدا شده روانه پیشگاه حضور گشته بود بموکب ظفر نشان پیوسته دولت زمین بوس دریافت و این منزل نیز یکروز فیض اندوز اقامت موکب جاوید فیروز گشته یازدهم از آنجا کوچ شد و تا هنگام وصول بقصبه توده در جائی اتفاق مقام نیفتاد درین تاریخ سید قاسم قلعه دار آله آباد که آن حصن فلك بذیاد را بخاندوران سپرده خود از روی صدق نیت بقدم عبودیت روانه درگاه آسمان جاه گشته بود بادراک دوات آستان بوس چهره افروز طالع گردید و بعنایت خلعت و خطاب شہامتخانی و بمنصب سه هزاربی هزار سوار سرمایہ اختیار

دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و عطای خلعت و اسب و
 فیل و علم کامیاب عاطفت گشته مرخص شد و اندر من بذیل
 بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم و راجه مهاسنگه بهدوریه
 بعنایت خلعت و اسب و مترهین بذیل (^۲) بعطای خلعت
 و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دو
 صد سوار و او بهگونت سنگه و جیسنگه بهدوریه (و جمعی دیگر از
 راجپوتان بعنایت خلعت مباحی شده بهمراهی او معین گردیدند
 و عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و هفت صد سوار
 و حسنعلی خان بمرحمت اسب نوازش یافتند) و همگی بعنایات
 خسروانه سرفرازی یافتند دوم جمادی الآخرة ریات نصرت طراز از
 شکار گاه باری باهتزاز آمده (روز دیگر مقام شد درین اوقات
 مهالخان صوبه دار کابل و اعتماد خان صوبه دار کشمیر هر یک
 بعنایت ارسال خلعت و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر
 مقتخر گردیدند و دوزنجیر فیل پیشکش راجه نرسنگه کنور و دوزنجیر
 فیل پیشکش حسام الدین خان بنظر انور رسیده رتبه پذیرائی یافت
 و محمد مقیم دیوان بپوتات بعنایت خلعت و خطاب مقیم خانی
 سر بلندگشته خدمت دیوانی سرکار ملکه ثریا جناب تقدس نقاب
 نور انزای هودج عفت و احتجاب روشن آرا بیگم ضمیمه خدمتش
 شد و فوجدار خان از تغیر یزدانی بفوجداری روپاس خلعت
 سرافزای پوشیده باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و

افسانه مصری افغان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و غلام
 محمد افغان بمنصب هزاری چهار صد سوار کامیاب عنایت
 پادشاهانه گردیدند (هزدهم محمد امین خان که بذابر قرب وصول
 دارا بی شکوه بموجب امر اعلی از نواحی لوه^۸ کده برگشته بود
 با همراهان بموکب اقبال پیوسته سعادت اندوز ملازمت اشرف شد
 نوزدهم نواحی قصبه توده که جاگیر و وطن راجه رایسنکه سیدسودیه
 ست از نزول موکب ظفر قرین فیض آگین شد و راجه مذکور یک
 زنجیر فیل و دو سر اسب با دیگر آشیا پخشش نمود و درین منزل
 همایون یکروز مقام شد چون غنیم نزدیک و جنگ قریب بود حکم
 والا صادر گردید که خزانه و زوائد کارخانجات و احوال و ائقال غیر
 ضروری بقلعه که در قصبه مذکور واقعست برده نگاه دارند و بابتضای
 رای اصابت پیرا بعض از پرستاران و خدمتگذاران سرادق عزت را
 که سعادت پذیر دولت همراهی بودند نیز انجا گذاشتند و راجه
 رایسنکه را خلعت مرحمت کرده بمحافظت قلعه گماشتند (دیرین^۹
 هنگام دلیر خان بمرحمت اسب با ساز طلا و بهادر خان بعنایت
 زره و خود و سید قاسم قلعه دار اله آباد بمنصب سه هزاری هزار
 سوار و خطاب شهابت خان و پردل خان بعطای خلعت و دلیر ولد
 بهادر خان روهیله و رنبهاجی هریک بمرحمت اسب و خواجه
 عنایت الله بانعام دو هزار روپیه و عطای خلعت سرفرازی یافتند)
 و بیست و یکم رایات عالیات از توده نهضت نمود و بیست و چهارم

اندوخت سیزدهم تربیت خان حاکم اجمیر که قبل از وصول دارا
 بی شکوه بآنجا از قلعه برآمده بود بموکب نصرت قرین پیوسته
 ادراک دوات ملازمت نمود پانزدهم امیر خان که بموجب امر
 لازم الانقیاد مراد بخش را از قلعه دار الخلافه شاهجان آباد برآورده
 بگوالیار رسانیده بود به معسکر همایون پیوسته کامیاب ملازمت اشرف
 گردید (۲) پرتل خان و شرزه خان از کومکیان شیخ میر و ترکناز خان
 از همراهان صف شکنخان شرف تقبیل سده سینه یافتند (و چون
 دارا بی شکوه باجمیر رسیده آماده رزم و پیگار بود رای مهر انوار
 شهنشاہ نصرت شعار چنین اقتضا نمود که جمعی برسم قراولی تعیین
 فرمایند تا از کیفیت لشکر مخالف آگهی یافته خبر رسانند
 بنابراین شانزدهم طاهر خان را بعنایت ترکش نوازش نموده با
 جمعی دیگر بدین خدمت رخصت فرمودند (و هرجس گور
 بمرحمت جمده مرصع مباهی گشته بهمراهی خان مذکور معین
 شد و درین هنگام زبده نویدان عقیدت منش شیخ میر بمرحمت
 پنج سر اسب ازان جمله یکی عربی باساز طلا مورق انظار عاطفت
 گردید و راجه نرسنگه کور بعنایت علم رایت مباهات افراخت و
 مهدی قلی خان سپاه منصور باضافه پانصدی بمقصب دو هزار
 و پانصدی هزار سوار و راجه کشن سنگه تونور باضافه پانصدی
 بمقصب هزار و پانصدی هزار سوار و خواجه رحمت الله ده بیدی
 باضافه پانصدی بمقصب هزار و پانصدی سیصد سوار و از اصل و

دربا موج فرمان پذیر شدند و سرداری جرافغار فیروزی آثار نامزد گرامی گوهر محیط سلطنت تابان اختر مظهر خلافت پادشاهزاده ارجمند سعادت توأم محمد اعظم گشته حکم شده سپاه ایشان با بهادر خان و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان و نصرت خان و ملتفتخان و شیخ نظام ولد شیخ فرید و میر ابراهیم میر توزوک و فضل الله خان و سید حامد بخاری و شیخ نظام قریشی با جمعی دیگر در آنطرف صف آزای نصرت گردند و فیض الله خان و دیندار خان با گروهی از مبارزان نبرد جو بهر اولی این فوج مقرر شدند و محمد امین خان میر بخشی با جوتی از بهادران کار طلب مثل سید مسعود باره و فرهاد بیگ علیمردان خانی و محمد طاهر نواسه رستم خان و کامگار خان و عباس افغان و سید علی اکبر باره و اوزبک خان و قطب کاسی و روپسنگه راتهور و سید قاتار باره در دست راست موکب جلال بطریق طرح تعیین یافت و هراولی این فوج بر اجه راجروپ قرار گرفت و هوشدار خان و شرزه خان و غیرت خان و پلنگ حمله و میرزا علی عرب و عبد الله بیگ و راجسنگه کور و گروهی دیگر از دلیران عرصه و غا طرح دست چپ شده (هزیر) خان بهراولی آنها معین گشت) و در قول نصرت طراز که مطلع خورشید رایت بادشاهی و میمنت پذیر سایه چتر ظل الهی بود عبد الرحمن بن نذر محمد خان و فاضلخان و عابد خان و افتخار خان و تهور خان و رایرایان و آقا یوسف و محمد علی خان و قباد بیگ و شیخ عبد القوی

شش گروهی تالاب رامسر محل نزول عسکر ظفر اثر گردید و طاهر خان که برسم قراولی پیش آمده بود اواخر روز بعد ملازمت رمیده آنچه از کیفیت حال غنیم دریافته بود معروف داشت و باز مرخص شد و درین منزل حضرت شاهنشاهی پرتو توجه بترتیب و توزک لشکر و تقسیم افواج نصرت اثر افکنده تعین صفوف اقبال فرمودند و سرگردگی هراول بجوهر شهابت و دلوری راجه جیسنگه و دلیر خان مقرر شده حسن علیخان و بهوجراج کچهواهی و دلیر و نمست پسران بهادر خان روهیل و سورجمل کور و بهار سنگه کور و پرتیراج بهاتی و جمعی دیگر از مبارزان کار طلب جلالت نشان بآنها معین شدند و صف شکنخان با توپخانه منصور و زمره برقدازان در پیش صف هراول مقرر گردید و سرداری التمش بحسن شجاعت و کوشش زبده نوئینان اخلاص منش شیخ میر مفوض گشته امیر خان برادر او و راجه رایسنگه راتهور و کیدرسنگه بهورتیه و جان نثار خان خوشگی و جگت سنگه هاده و میررستم و منگلیخان و سید منصور و سید زین العابدین بخاری و شجاع خان و میرداد افغان و جعفر بیگ ترکمان و بایزید غازی و گروهی دیگر از دلیران جلالت کیش بهمراهی او مامور شدند و برانغار نصرت شعار بسرازی زبده امرای رفیع مقدار امیر الامرا رونق گرفته پسران خان مذکور و گنج علی خان و بېرم دیو سیدسودی و سبل سنگه سیدسودی و مسعود خان و ابو المکارم ولد انتخار خان مرحوم و چندی دیگر در سلک کومکیان او انتظام یافتند و خابعلام و راجه نرسنگه کور و محمد بیگ و یادگار بیگ بهراولی آن فوج

و در نزول و رکوب شیمه حزم و احتیاط که مناط رزم آزمائی و اساس جهانکشانى ست مرعى دارند اکنون چون بحکم اقتضای مقام ذکر شمه از حال دارا بی شکوه بد فرجه بعد از رسیدن بمیرته و کیفیت معامله او با راجه جسونت سنگه تیره ایام از متممات داهتان طرازی و وقائع نگار بست سر رشته سوانح موکب اقبال اینجا گذاشته بر سر آن سخن میروند و نخست بذکر مجملي از حال راجه مذکور که مقدمه اتمام این مقال ست تمهید کلام نموده مقصود را گزارش میدهد آن جهالت منش ضلالت شعار چون در جنگ ناشجاع مصدر بغی و عصیان گشته از موکب نصرت نشان رو گردان شد از آنجا که جرم و زلت خویش را از پایه عفو و بخشش فراتر میدید و به یقین میدانست که افواج قاهره عنقریب بتادیب و تنبیه او معین خواهد شد ناچار چاره کار دران دید که محرک سلسله شورش و افساد دارا بی شکوه گشته بلطائف ترغیب و تحریض او را بجانب خویش کشد و از الوس راتهور و دیگر اقوام راجپوتان لشگری فراوان گرد آورد و باستظهار از راییت خلاف اندیشی و محال جوئی بر فرازد و آن بیخرد رمیده بخت را با خرد شریک بلا سازد بدابریں بعد از رسیدن بجوده پور چنانچه مذکور شد بتحریک و اغوای دارا بی شکوه پرداخت و خود در صدد فراهم آوردن راجپوتان و سرانجام لشکر شده منتظر رسیدن او بود در خلال این احوال راجه جیسنگه که بحسن خدمت و دولتخواهی و فرط عقیدت و خبر اندیشی در پیشگاه خلافت منظور انظار قرب و اعتبار و پیشوای راجهای بلند مقدار بود بنابر رعایت مراسم جنسیت و رابطه

و جانباز خان و ذو القدر خان و قابلخان و امانت خان و خواجه صادق
دخشی و اعتبار خان خواجه سرا و جهانگیر قلی بیگ داروغه تور
خانه و خسرو چیله و قادر خواجه و خواجه بختاور و دربار خان و جمعی
دیگر از بندها مقرر گشته محافظت میدنند قول بحسن بمالت
و اخلاص اصالتهان و نگاهداشت میسر بخدمت گذاری تربیت خان
تغویض یافت و با هر کدام قشونی از مبارزان نصرت اعتمام آماده
رزم و پیکار شد و دو فوج دیگر بطریق طرح بر زمین و یسار قول
مرتب گشته در جانب راست مرتضی خان با بهکونت سنگه
هاده و نصرت خان و رگداته سنگه راتهور و خانه زک خان و اسد
کسی و قلندر داند زنی و سید حامد ولد مرتضی خان و ابراهیم
خوشکی و در جانب چپ الله بار خان با ملازمان جلو و گرز
برداران و اودیبهان راتهور و سید بهادر و شیخ ظریف فرملی مستعد
کوشش و جانفشانی گردیدند و سرگردگی فوج قراول به تکاپوی
جرات و سپاهیگری طاهرخان و عبد الله خان مغوض شد و رعده انداز
خان و شهنسوار بیگ و خواجه رحمت الله ده بیدی و آتش قلماق
و ترکتاز خان و گدا بیگ و خواجه حسن ده بیدی و ولی بیگ
و محمد شریف ده بیدی و عبد الله بیگ نیمین و دوست بیگ و
زمره الواسه کابل بهمراهی آنها کمر همت بر میان عبودیت بستند
و حکم معالی صادر شد که بعد ازین افواج نصرت قرین باین توزوک
و آئین سوار شده آماده و مسلح مراحل دولت و فیروزی سپارند

در طلب او کرد سودمند نیامد بالجمله چون دارا بی شکوه بمیرته که سه منزلی جوده‌پور است رسید و اثری از آمدن راجه جسونت سنگه ظاهر نشد متروک خاطر گشته آنجا توقف نمود و دویدین چند نام هندوی معتمد خود را نزد او فرستاد و طلب ایفای وعده و تکلیف سرعت در آمدن کرد و فرستاده مذکور در پنج گروهی جوده‌پور که راجه مدتی بود که ببهانه انتظار فراهم آمدن اعوان و انصار آنجا مقام داشت و در آمدن تعلل و امهال می ورزید بار بر خورده پیغام رسانید و از جواب داد که وجه تاخیر انتظار رسیدن مردم و درست شدن سلک جمعیت ست و صواب دید من آنست که دارا بیشکوه پیشتر رفته در اجمیر که مرکز اوطان راجپوتان است رحل اقامت اندازد تا اقوام راجپوت از همه سو رو بار آرند و من نیز سپاه و اتباع خود جمع نموده عنقریب بمیرسم و فرستاده را رخصت نمود بذابریں آن بیخرد برگشته روزگار بامید رسیدن و فراهم آمدن راجپوتان پیشتر باجمیر آمد و تربیتخان ناظم مهمات آنجا چون تاب مقاومت نداشت قبل از وصول او چنانچه سبق ذکر یافت از آنجا برآمده بموکب معلی پیوست و دارا بی شکوه بعد از رسیدن باجمیر دگر باره دویدین چند را نزد راجه جسونت سنگه فرستاد که محرک شده بزودی او را بیاورد این نوبت در بیست گروهی جوده‌پور در حالتی که راجه را اراده آمدن اجمیر بنابر مقدماتی که گزارش پذیرفت فتور یافته عزم مراجعت جزم شده بود بار بر خورده تحریک و تاکید آمدن نمود چون از سیمای حال و فحوائی مقال دریافت که عزم آمدنش بسستی گرائید و در مقام یکدای و اتفاق که

نسبتی که بآن خسارت کیش داشت ترحم و عطوفت بحال آنها
 نموده و جبدن ضراعت بر زمین عبودیت سوده بزبان محزو انکسار
 درخواست عفو تقصیر آن نابکار از مراحم شهنشاهانه کرد و معروض
 داشت که اگر عاطفت بادشاهی رقم صفح بر جبریده زلات او کشد و
 آن خائف نا ایمن را بمژده عفو و امان جان بخشد هم ایندمعنی باعث
 سرفرازی این بنده خواهد گردید و هم آن وحشی رنجورده بکمند
 اطاعت و انقیاد درآمده دگر باره از سر صدق و اخلاص گردن بطوق
 بندگی خواهد سپرد مراحم والای پادشاهی که نمونه الطاف
 الهی است بقبول این ملتمس آن عمده راجهای دولتخواه را
 عزت و مهربانندی بخشیده حکم همایون صادر شد که از جانب خود
 مکتوبی بار نویسد و مصحوب یکی از معتمدان خویش فرستاده
 او را از وادی خلاف و گمراهی بمسلک تویم عبودیت و دولتخواهی
 رهنمون گردد و بنوید عفو جرائم و صفح مآثم مستمال ساخته از
 اراده پیوستن بدارا بی شکوه باز دارد و از پیشگاه مکرمات و تفضل
 نیز منشور نجات و رقم عفو زلات بفام آن گمراه صادر گردید و چون
 مژده این فضل و موهبت و بشارت این بخشش و مرحمت بار
 رسید دل وحشت منزاش را که مغلوب جنود خوف و هراس
 و دستخوش هزار اندیشه و وسوس بود آرام و اطمینان حاصل شده
 از دهشت و سراسیمگی باز آمد و ایندمعنی را فوزی عظیم و نعمتی
 مغتنم دانسته از بیست گروهی جوهرپور که بعزم آمدن اجمیر و
 لاحق شدن بجنود ادبار دارا بی شکوه برآمده بود فسخ آن عزیمت
 ناصواب کرده مراجعت نمود چندانکه آن باطل پزوه مبالغه و الحاح

و چون میدانست که لشکرش تاب صدمهٔ عسکر اقبال و طاقت
مقاومت با مواکب جاه و جلال ندارد و جرأت صف آرایی و معرکه
پیرائی در خود نمی یافت از کوه اندیشی و ناقص خردی
مصلحت وقت در آن دید که درهٔ کوهستان اجمیر را که از دو جانب
بجبال ملک تمثال محدود است گرفته سراسر عرض آن را مورچال
بندد و سببها ساخته بتوپ و تفنگ و سائر آلات و ادوات جنگ
استحکام دهد و باین عنوان روزی چند گذرانیده به بوند که چه رخ
میدماید از ندمعنی غافل بود که باستظهار مشتی خاک و گل که
دست کوشش باطل برهم نهد از آسیب سطوت نذر حیل خروشان
ایمن نتوان نشست و بدیوار پستی که بر آرد همت کوتاه
بود بلند آفتاب تابان را راه نتوان بست القصة باین خیال خام
و تدبیر حسرت نا تمام قبل از وصول مواکب ظفر اعلام شروع
در بستن مورچال نموده سیدها بر مردم خود بخش کرد و هر سیده
بعهدد محافظت و اهتمام یکی از عمدها مقرر ساخته بآلات توپخانه
استحکام تمام داد از جانب یمین خویش مورچال نخستین که
متصل بکوه کده بیتلهلی بود بکار فرمائی مید ابراهیم که او را
مصطفی خان خطاب داده بود و عسکر خان نجم ثانی و جان بیگ
پسرش که در آن وقت میرآتش بود مقرر نمود و مورچال پهلوی آن
بغیر روز میواتی که از سرداران عمده او بود سپرد و در جنب آن چند
توپ کلان بر فراز پشته که بر دره مشرف بود نصب کرده نزدیک
بآن جای بودن خود قرار داد و از جانب چپ پهلوی خود مورچالی
دیگر بسته شاهنواز خان را با پسران و سائر اتباع و اشباع خان

اظهار می نمود نسبت امید از نیل مطلب بریده باجمیر مراجعت
 نمود و راجه از آنجا برگشته روانه جوده پور شد و با وجود این مراتب
 دیگر باره دارا بی شکوه بعد از برگشتن دوبین چند از خام طمع و
 باطل اندیشی سپهر بی شکوه را با صد سوار نزد راجه فرستاد که بهر نوع
 که باشد او را بکمند تدبیر و تزویر باجمیر کشاند آن ثمره شجره
 فساد بر جناح سرعت شتافته در نواحی جوده پور باو رسید و
 ملایمت بسیار کرده تکلیف آمدن را بسرحد مبالغه و الحاح رسانید
 و چون راجه از صدمه قهر و سطوت بادشاهی لطمه دیدیم و دهشت
 بر رخسار همت خورده بود و خذلان و استیصال خویش در صورت
 اتفاق بآن ببلخورد محال اندیش بدیده پیش بینی مشاهده
 می نمود و از مرده عفو و بخشایش خدیو زمان و وصول منشور امان
 حیات تازه یافته بیقین میدانست که اگر این بار راه خلاف و طغیان
 پیماید و طریق سرکشی و عدوان سپارد بعد ازین ندامت و اعتذار
 سودی ندارد لاجرم باقتضای رای مصلحت بین و خرد صواب
 گزین افسون ملایمت و الحاح او نپذیرفته قدم عزیمت بر جهاد
 انابت و بازگشتی که کرده بود استوار داشت و بلیت و لعل و
 لطائف معاذیر و حیل دنع الوقت می نمود تا آنکه آن شعبه دوحه
 خصوصت و عناد از آمدن او نومید شد و بی نیل مقصود باجمیر
 معاودت نمود و چون دارا بی شکوه قطع طمع از آمدن راجه کرده
 از اتفاق و امداد او دیده امید فرو بست و مقارن اینحال رایات
 جهانکشا نیز باجمیر نزدیک رسید با ضرورت صلاح کار در ارتکاب
 آویزش و پیکار دیده خواه مخواه دل بر محاربه سپاه ظفر پناه نهاد

همراهان بموجب حکم معلی توپخانه را بقدر یک توپ انداز از موکب نصرت طراز پیش برده در جای مناسبی باز داشت و چون بغنیم نزدیک بود از کمال دور بینی و حزم بادشاهانه حکم اشرف صادر شد که عمده نوئیذیان عقیدت منش شیخ میر با لشکر التمش و دلیر خان با دلیر و رنمست پسران بهادر خان روهیله از معسکر ظفر قرین پیش رفته نزدیک به توپخانه مهیای رزم و پیکار و از غدر و دست برد مخالفان خبردار باشند و روز دیگر عساکر گردون شکوه نیم کروه پیش آمده نزول نمود و از پیشگاه جلال پرتو اشارت تافت که امیر الامرا با جنود برانغار و راجه جیسنگه با فوج هراول بردست راست موکب نصرت شعار صحابی کوکله پهاری و جیوش جرانغار در دست چپ عسکر فیروزی اثر در برابر کده بیتلهی دائر کند و سائر افواج بحر امواج با لشکر قول بر اطراف و حواشی دولتخانه والا نزول کرده دایره سان بر مرکز اقبال احاطه نمایند و درین روز صف شکستخان توپخانه را از جایی که بود پیشتر برده بفاصله نیم توپ انداز در برابر مورچالهای غنیم عاقبت و خیم نصب نمود و مجاهدان دشمن سوز شعله امروز کوشش و جدال گشته برخنه کردن دیوار عمر مخالفان و هدم بنیان استقلال مقهوران بازوی جرأت و جلالت کشوند و توپ رعد خروش قیامت نهیب از طرفین بغرش در آمد و محاب ژاله ریز تفنگ از هر دو سو بارش گرفت هوای معرکه از دود باروت نمودار ابر صاعقه بار شد و زمین کارزار از مجاورت شعله و شرر حکم کبریت احمر پذیرفت

مذکور و محمد شریف نام نوکر عمده او که او را قلیچ خان خطاب داده در آن اوقات مدیر بخشی ساخته بود و برق انداز خان و جمعی دیگر بضبط و نگاهداشت آن گماشت و ازان گذشته مورچالی دیگر که بکوه معروف بکوکله پہاڑی متصل بود فامزد سپهری شکوه کرده سده مردم او را با مغول پسر تحماق خان خوایی آنجا گذاشت چون برخی از احوال آن کوتاه اندیش بدسگال که مقدمه گزارش سوانح اقبال بود بتحریر پیوست اکنون بگزارش وقائع موکب ظفر لوا پرداخته ملک نکته پرداز را داستان طراز نصرت و فیروزی میسازد بیست و پنجم جمادی الآخره شهنشاه گیتی پناه بآئین صف آرائی و توزوک جهان کشائی از پانزده گروهی اجمیر نهضت نموده نواحی تالاب رامهر را از نزول والا سربر اوچ سپهر برانراشتند و روز دیگر نیم گروهی موضع دیورانی که از آنجا تا اجمیر سه گروه ست و تا محل اقامت دارا بی شکوه اندک مسافتی داشت مرکز ریات فلک فرسا گردیده فرمان قهرمان جلال صادر شد که صف شکنخان میر آتش توپخانه همایون را برده رو بروی مورچالهای غنیم در مکانی مناسب نصب نماید و شروع در پیش برد کار و تمهید مراسم رزم و پیکار کرده تفنگچیان برق صولت و شعله خویان جنود دولت سرگرم دشمن سوزی و آتش افروزی گرداند و جمعی از مبارزان نبرد جو مثل پردازخان و سید نصیرالدین دکنی و جمال و عنایت پنجابپوری و یوسف نیاززی و ایمن آفریدی بهمراهی خان مذکور مامور شدند و او با

مقامت مردم خوب کار آمدنی بعثت تلف می‌گشتند و احتمال آن بود که باوجود این نیز کاری از پیش نرفته خدا نخواسته چشم زخمی بجنود مسعود رسد که تدارک آن مشکل باشد لهذا در باب صف آرائی و یورش و حمله بردن بر اعدای بد منش سرعت و تعجیل جائز نداشته بنا بر رعایت مراتب حزم و تدبیر تأنی و تاخیر می ورزیدند و منصوبه می اندیشیدند که بی آنکه مردم خوب ضائع شوند و بی فائده جمعی برخاک هلاک افتند صورت فتح و نصرت در آئینه حصول جلوه گر آید و نیز ظفر و فیروزی از افق اقبال چهره نماید تا آنکه کار کنان آسمانی و نقش پردازان تقدیر که همواره در تمهید مقدمات رفعت و اعتلای این دولت ابدی بقا و اعداد مواد غلبه و استیلائی این سلطنت ازلی بنا چهره کشای بدائع اسباب اند و پیوسته مقاصد و مدعیات این برگزیده الهی را بنوعی که در حوصله عقول و اوهام نگنجد و مدارک و افهام دوربینان بمقیاس تصور نسجد بدست توفیق سرانجام میدهند شاهد این فتح دشوار نما را بدیع ترین صورتی و آسان ترین وجهی پیرایه حصول بخشیده بر منصف ظهور جلوه دادند تا ظاهر بینان سبب اندیش و تدبیر گزینان تقدیر ناشناس را که از سر کار و کفه اقبال این برگزیده ذوالجلال غافل اند روشن و مبرهن گردد که بخت جهانکشایش کامیاب نصرت ازلی و دولت عالم آرایش بهره اندوز تایید لم یزلی ست *

زهر سوفر و ریخت توپ و تفنگ * در آتش نهانگشت میدان جنگ
 بانداز خون ریز هم از در سو * نشستند برق افگدان رو برو
 القصه مبارزان خصم افکن دشمن شکن بصدقات توپ و ضرب زن
 زلزله در اساس قرار و ثبات اعادی انگذده سرگرم تلاش نصرت و
 فیرزی بودند و آن قیده یختان باطل ستیز نیز از مورچالها توپ
 و تفنگ و بان بر توپ خانه همایون و افواج منصور انداخته آثار
 مدافعت و مقاومت بظهور میرسانیدند و آن روز و آن شب و روز
 دیگر تا سه پاس برین وتیره نائز حرب و آوینش نیمایین اشتعال
 داشت و گاهی جمعی از مخالفان محال اندیش از مورچالها بر
 آمده خیرگی می نمودند و قابوی کین جسته در کمین انتهاز فرصت
 بودند و چون اهل توپخانه همایون اسایش و آرامش را خیر باد
 گفته در مراسم پاس داری و لوازم هوشیاری تهاون نمی ورزیدند و شب
 و روز کمر همت بسته مردانه وار میکوشیدند مخذولان محال طلب
 مجال دستبرد نمی یابند و ازین جهت که مورچالهای غنیم بد
 فرجام در کمال متانت و استحکام بود و چنانچه مذکور شد هر تا
 سردر دیوارهای استوار بر آورده سدی شدید و حائلی محکم
 در پیش رو داشتند و جا بجا توپ و تفنگ و سائر آلات نبرد
 و ادوات جنگ نصب کرده از سر جمعیت خاطر در پناه حمایت
 دیوار همت بمدافعت و محاربت می گماشتند بنابراین شیخ میر و
 دایرخان و سائر سرداران موکب ظفر نشان از روی پیش بینی و دور
 اندیشی مصلحت دولت درین نمیدیدند که سوار شده بر مورچالها
 یورش کنند چه در صورت ثبات و استقلال مخالفان در مراتب

روزگار شان بر زمین ادبار زند و بسودای دور از کار هزار بار گرد
 نخوت انگیزند سپهر شان بر خاک مذلت انگند دائم از محال
 جوئی داغ حسرت بردل و پای حیرت در گل بندند و مدام از
 فتنه جوئی چشم دولت خیره و روز حشمت تیره یابند بناخن
 سعی خویش همه چهره اقبال خراشند و بدست تدبیر خود خاک
 ناکامی بر فرق آمال پاشند * شعر *

کسی را که لطف ازل یاور هست * همیشه ز بختش بسر اصرست
 چو اقبالش آید بخصم افگنی * کند دشمنش را فلک دشمنی
 ک شاید عدویش چو بازوی کین * زند آسمانش سبک بر زمین
 بار هر که جست از خصومت نبرد * نه با او که با چرخ آویزه کرد
 بد اندیش از بخت بد کشته * جهان کین ز بد خواه او خواسته
 از شواهد صدق این مدعا شکست یافتن دارا بی شکوه باطل ستیز
 هزیمت نصیب ست بنازگی در اجمیر از جنود نصرت نشان و
 آواره شدن بوادعی هلاک و خذلان تبدیل این مقال آنکه پس از
 سه روز آویزش و پیکار که میان عساکر گینی کشا و اعدای تیره بخت
 ادبار لوا بتوپ و تفنگ نیران جنگ اشتعال داشت و چنانچه
 گزارش یامت صورت پذیر یورش در مرآت ضمیر مصلحت کیش
 امرای خیر اندیش جلوه ظهور نمی نمود و سران و سپه داران لشکر
 منصور صلاح در سواری و جنگ فوج ندیده وقوع نصرت و ظفر را
 بزودی و آسانی گمان نمی بردند روز هیوم که یکشنبه بیست و نهم
 جمادی الآخره مطابق سیوم فروردی بود از نیرنگی اقبال بی زوال
 شهنشا جهان و شگرف کارمی طالع والای گیدهان خدیو گیتی ستان

ذکر محاربه شیران بیشه هیجا و نهنگان بحر و غا و فتح و فیروزی اولیای دولت و فرار دارا بی شکوه بد عاقبت از اجمیر

مصلحت منج دقائق آفرینش که رموز حکمت نهانش چهره
افروز حال جهان ست چون بشگرف کاری مشیت بالغه نقش
اقبال برگزیده را در کارگاه عز و جلال در ست نشین سازد و اسباب
دولت و کمال سعادت در پیشگاه ازل بدست عنایت خویش
پرداخته خواهد که چتر والای جهان خدیوی و عالم گیری بر فرق
فرقد های عزت او برافزارد نخست باقتضای حکمت کامله اختر
طالع دشمنان فتنه سگال و مدعیان باطل خیال را به وبال نکال
انگنده پرتو نظر هدایت اثر توفیق که شمع راه سعادت و بختیاری
همان تواند بود از حال آن گروه خسروان پژوه باز گیرد و قضا و قدر
را که طرازندگان صور آمل و نقشبندان بدائع احوال اند از موافقت
آرا و عزائم آن کج اندیشان محال طلب باز دارد تا نقش هر
مامل که بملک بد اندیشی بر لوح تدبیر کشند باقتضای تقدیر
کج نشینند و صورت هر مطلوب که بچشم بد خواهی در مرآت اندیشه
بینند عکس آن در آئینه وقوع جلو ظهور گزیند پیوسته بخت و آژون
چراغ دولت شان در رهگذر باد نهد و همواره طالع بد شگون رخت
امید شان بسیلاب دهد از دست زمانه لطمه حرمان بر رو و سنگ
ناکامی بر سبوح خورند و پدای نا مرادی و سرگشتگی وادی بخت
برگشتگی سپردن بوسه دیو پندار اگر صدره بعزم پیکار برخیزند

فرموده بودند و آن بندهای ارادت شعار را بذایر تاخیر در پیش
برد کار به سخنان گرم عتاب آمیز و مقدمات همت بخش غیرت
افزا تحریض بر حرب و قتال نموده درین وقت آن بسالت منشان
جلالت آئین را بمشاهده این حال جوهر شهابت و کار طلبی
حرکت کرده کمر جانفشانی بدفع اعدا بر میان عبودیت بستند
و نخست دلیر خان از دمت راست توپخانه با فوج خود سوار شده
باستظهار ابدال دشمن مال خدیو جهان لوی جرأت و دلیری
بجانب آن جسارت کیشان بر افراخت و بعد ازو زبده نوئیگان
عقیدت مند شیخ میر با همراهان خویش از دست چپ موار شده
باو پیوست و همچنین راجه جیسنگه با فوج خود و امیر الامر
با عساکر برانغار و اسد خان و هوشدار خان با جنود جرانغار از دو
طرف سوار شده بعزم رزم و آهنگ یورش صفوف نصرت آراستند
لیکن ازین افواج قاهره لشکری که بر مورچال مخالفان یورش
برده مصدر نبرد و آویزش شد فوج شیخ میر و دلیر خان بود و در
سپهداران موکب گیهان ستان کسی که مصدر خدمت شایان و
جانفشانی نمایان گشته توفیق ادای حق عبودیت دریافت آن
دو سردار دلیر شهابت آثار بودند و بعد از اتمام جنگ و پیکار
که نسیم فیروز بی بر شقاعلام مبارزان ظفر اعتصام وزیده اقدام
ثبات خصم تیره سر انجام لغزش پذیرفته بود راجه جیسنگه از
عقب رسیده ضمیمه آن انواع منصور گردید بالجمله شیخ میر و
دلیر خان بمیامن همت اخلاص پرور باتفاق یکدیگر بر مورچال
شاهنواز خان که بسمت کوهله پهایری بود حمله آور گشتند و مجاهدان

بی توطیه و تمهید هوا خواهان بغتۀ صورتی بدیع از پردۀ غیب رخ نمود و منصوبۀ اتفاق افتاد که نقش مراد اولیای دولت ابدی بنیاد بر صفحۀ شهود جلوۀ گرگشت و بذوعی که در تصور ظاهر بینان نمی گنجید و از پایۀ اندیشۀ مصلحت گزینان فراتر بود قفل مقصود بمفاتیم توفیق ربانی و تایید آسمانی کشایش پذیرفت کیفیت ظهور آن فتح سترگ آنکه راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون که پیداهای او در کوه گردی و کربوه نوردی ورزیده کار و چالاک اند چون بعرض اشرف رسانیده بود که مردم من از عقب کونله پهبازی راه بر آمدن بران کوه دیده اند حکم والا صادر شد که در کمین فرصت بوده هرگاه قابو یابد پیداهای کوهی خود را با جمعی از بندو قچیان توپخانه همایون ازان راه بفرستند که اگر توانند آن کوه را از دست مردم دارا بی شگوه بگیرند بذابوان راجه مذکور اواخر این خجسته آوان آن گروه را بسمت کونله پهبازی فرستاده خود نیز باواج خویش سوار شده روبروی آن کوه بکومک آنها مستعد ایستاده ماند مخالفان برین حال اطلاع یافته قصد مداخلت و ممانعت نمودند و ازینجهت که مبارزان توپخانه منصور ساعتی آرام گرفته دست از جنگ کشیده بودند و توپ و تفنگ نمی انداختند اقتهاز فرصت نموده قریب هزار سوار ازان خیره رویان تیره روزگار بخیال محال و پندار دور از کار دلیرانه قدم جرأت از مورچال بیرون نهادند و بغوج راجه راجروپ نزدیک رسیده بجنگ و پیکار در آویختند چون حضرت شهنشاهی اوائل این روز نصرت افروز سرداران سپاه ظفر پناه را بحضور لامع النور طلب داشته در مراتب یورش تاکیدات خسروانه و ارشادهای پادشاهانه

چون قطرات امطار که از ابر بهار بارد و مانند اوراق از هار که بتحرک نسیم در صحن گلزار ریزد سرمایه آب و رنگ چمن اخلاص و عبودیت شمرده روی همت و جلالت ازان موقف صعب که آزمونگاه جوهر توفیق و سعادت بود بر نداشتند و بتلاش جرأت و دلیری و سطوت شجاعت و مردانگی داخل مورچال شده تیغ خون آشام بقصد دشمنان بد فرجام از نیام قهر و انتقام کشیدند و مخالفان تیره روزگار نیز پای تجلد استوار داشته بقدر طاقیت و توانائی میکوشیدند از خروش های و هوئی دلانران و نهیب گیر و دار بهادران نغمه جانخراش فنا بگوش جان اعدا رسید و از کرب و زحمت و زحمت و خوردن پر دالان شیر سوار میدان سپهر چون شیر علم بر خوبشترن لرزید *

چنان تیغ را بود شوق مصاف * که چون برق جستی ز ابر غلاف غضب آنچنان کرد درمرد کار * که رگ شد به تن افغی زخمدار چو سر پنجه از دست میشد رها * ز کین مست گشتی بروی هوا پلارک بدوشی نه پیوسته بود * که برقیش ز زیر بغل بسته بود و دارا بی شکوه مردم جمعی را از پیش خود بکومک تعین میکرد چنانچه شاهنواز خان را که درینوقت با او بود فرستاد که بمورچال خود رفته در مراتب مدافعت کوشش نماید خان مذکور در عین جنگ رسیده بآویزش و جدال و تحریض مردم بر حرب و قتال پرداخت و دران نبرد مرد آزما و مصاف نصرت پیدا روز بآخر رسیده خورشید خاوری از هول و بیم آن معرکه رنگ جرأت در باخت و دران رستخیز بلا شاهنواز خان پاداش کردار و مکافات تقصیر هفت

توپخانه همایون نیز آتش کارزار بر افروخته بوزی کوشش
 بخصم افگنی و برق اندازی کشادند و علی الاتصال بچالاکي و گرم
 دستی توپ و ضرب زن تفنگ و بان بر مورچالها انداخته دشمنان
 تیره بخت را فرصت دیده کشودن نمیدادند چنانچه از هر مورچال
 جمعی که بقصد کومک برآمده میخواستند که خود را بمورچال
 شاهنواز خان رسانند بمصدمات متواتر توپخانه بارش ابر بلا وصول
 برق اجل را برآی العین مشاهده کرده قدم همت باز پس می
 نهادند و درین بیغولهای مورچال می خیزیدند و درینوقت که افواج
 گیتی کشا نزدیک بمورچال اعدا رسیده آثار تسلط و استیلای جیوش
 نصرت لوا ظاهر شد مردم راجه راجروپ دلیر شده چندی بر فراز
 کوه پهازی برآمدند و علم اودا بر بالای آن برآورده باعث تزلزل
 ارکان استقلال مخالفان گردیدند و مقارن اینحال شیخ میر و دلیرخان
 با عساکر انبال بادشاهی بمورچال شاهنواز خان رسیده با دشمنان
 مقهور که جمعیت نموده آماده مدافعت بودند بجنگ و پیکار در
 آویختند اگرچه مخدولان نابکار باسنتظار حمایت دیوار کمال سعی
 و تلاش بکار می بردند و به توپ و تفنگ و تیر در مراتب جدال و
 قتال نهایت کوشش بظهور میرساییدند و چنانچه گزارش یافت
 از جنود نصرت طراز موای فوج شیخ میر و دلیرخان لشکری
 دیگر بجنگ نرسیده لیکن مجاهدان فبروزمند و مبارزان نصرت
 پیوند که جانفشانی را در راه قبله و سرشد دوجہانی سرمایہ حیات
 جادوانی میدادند و سر بازی را در معارک و غا پایہ بلند سرفرازی
 می شناسند ریزش گولہ توپ و تفنگ و بارش ناوک و خدنگ را

فیروزی طالع والای خدیو جهان و سطوت و صولت عساکر گیهان
 ستان را آزموده از نهیب اقبال بادشاهانه جگر در باخته بود و یقین
 میدانست که بخت رسیده و طالع بر گردیده اورا دگر باره راه
 آوارگی و فرار وادی سرگشتگی و ادبار در پیش است هم در اول
 جنگ و پیکار مقرر کرده بود که پرندگان اورا سوار کرده و خزانه
 و کارخانجات ضروری بار نموده آماده فرار دارند و خود با سپهر
 بی شکوه مهیای گریز بر فراز بلندی ایستاده مشاهده کوشش طرفین
 میکرد و انتظار انجام کار می برد و با آنکه بغیر مورچال شاهنواز خان
 که عساکر گردون متأثر از آن راه یورش کرده بودند و مورچال سپهر
 بی شکوه بفاصله قریب اتصال بآن برهم خورد و دیگر همه مورچالها
 استحکام داشت قریب شش هفت هزار سوار با او آماده کوزار بودند
 جوهر همت و ثبات در خود ندیده فرار بر قرار اختیار نمود و چون
 شام در رسیده پردۀ ظلام بر روی مخالف و موافق کشیده بود و سپاه
 منصور نبر بسبب کشته شدن شیخ مدیر سرخود سری برداشته
 مشغول نهیب و غارت بودند انتهاز فرصت نموده با سپهر بی شکوه
 و فیروز میواتی و چندین دیگر از سپاه راه گریز برد و خائف و هراسان
 در حجاب ظلمت لیل جان از آن عرصۀ بیرون برد و ازین جهت که
 نوکران عمده اش اشیاء و اموال و اهل و عیال خود که همراه داشتند
 بقلعۀ اجمیر در آورده بودند از سرداران سوای فیروز میواتی کسی با او
 رفیق طریق نکبت و خذلان نشد و مجموع اردو بنه و اسباب شوکتش
 بتاراج حادثه رفته بسیاری از خزانه و کارخانجاتش راجپوتان و
 مردم بی سرو پا که درین مدت برو گرد آمده بودند در آن هنگامه

تیر تقدیر گشته از پا در افتاد و سید اتخان پسر خان مذکور چند زخم برداشت و محمد شریف میر بخشی دارا بی شکوه را از دست دلیر خان تیری بر شکم رسیده از پشت گذر کرد چنانچه مذکور خواهد شد بهمان زخم کاری در گذشت و محمد و ابابکر خویشکی از عمد های لشکر مخالف بتیغ اجل سپری شده در معرکه افتادند و از مجاهدان موکب جلال زبده نوئیان عقیدت سگال شیخ میر که بر حوضه فیلی سوار و مردانه وار سرگرم کوشش و پیکار بود بضرب بندوقی که بر سینه اش رسیده جان سپردنی و حیات گذاشتنی را در راه خدیو حقیقی و خداوند مجازی نثار کرده بدای سعادت بیایه والای شهادت که معراج کمال مجاهدان میدان ارادت اهت فائز شد درین وقت سیدی میر هاشم نام از اقوام خان مذکور که در عقب سر او بر حوضه فیلی نشسته بود بتناقین ملهم اقبال حضرت شاهنشاهی مستر شد گشته حسن تدبیری بکار برد و آن نوین شهادت نصیب سعادت نشان را در بر گرفته بوضع که بود نگاهداشت تا جنگ بآخر رسید و غلبه و استیلا نصیب اولیای دولت فلک اعتلا گردید و دلیر خان کوششهای مردانه و تلاشهای دلیرانه کرده زخم تیری بر دست خورد و سائر مجاهدان جلالت پرورداد مردی و دلوری داده بضرب تیغ و طعن سنان بسیاری ازان محال اندیشان شقاوت منش را بر خاک هلاک انداختند و رایت فیروزی و نصرت بدست جرأت و بسالت بر افراختند و درین اتنا راجه جیسنگه نیز با فوج خود رسیده ضمیمه جنود ظفر شعار گشت و مخدولان نابکار را یکباره پشت همت شکسته تاب ثبات و قرار نماند دارا بی شکوه از آنجا که

بخت جهانکشا و طالع نصرت پدیرای آن خدیو مؤید مظفر لوا
بنوعی که متوقع اولیای دولت و اصفیای سلطنت بود صورت وقوع
یافته ملک و ملت را زیب و پیرایش داد و بلاد و عباد را امن و
آرامش بخشید در حدائق مملکت گلهای امنیت بر نهان امنیت
جهانیان شگفت و نسیم فیروزی خاشاک خلاف از طرف چمنستان
خلافت رفت پدشگاه جاه و حشمت بی غبار و گلزار ابهت و
کمرانی بی خس و خار شد چشم فتنه غنود و روان ملک بر آسود
فتنه جویان واقعه طلب را دست آویز شورش افزائی از کف رفت
و عقیدت منشان دولخواه را خاطر از اختلال دولت فراهم آمد *

* شعر *

بنازم باین شاه فیروز مند * که هرگز مبادش ز گیتی گزند
بیک تند باد نهییش شد آب * دل اندر بر خصم همچون حباب
عدو هر کجا سد تدبیر بست * شکوهش بیک حمله درهم شکست
دل خصم ازان گونه درهم فشرد * که خود حمله بر قلب دشمن نبرد
جهاند اسپ نصرت شه کامیاب * بدانسان که نفهاد پا در رکب
برضامیر دور بین دیده و ران هوشمند و بالغ نظران حقیقت پیوند
که مرآت خاطر شان نقش پذیر وقائع روزگار گشته از نصف سوانح
دهر حادثه زا و مطالعه پاستانی نامهای حیرت بخش عبرت افزا
تماشای سراپای اوضاع و احوال جهان نموده اند و دفاتر مآثر و
صنائف مفاخر سلاطین ماضیه و خواقین سابقه جلوه گاه انظار تتبع
ساخته نظارگی کارخانه ابداع بوده صورت اینمعنی پوشیده نیست که
کم کسی از پادشاهان کشورستان و خسروان عالی مکان را در عرض

شورش و آشوب غارت کردند و بغیر از جواهر پوشیدنی و قلیلی از اشرافی که در عمارت‌های اهل حرمش بر فیلان بود از امتعه و اموال چیزی یاف نرسید و خائب و خاسر بصد پریشانی و بی سرانجامی ره نورد وادی خسران و ناکامی شده عازم گجرات گردید و بعد از رفتن او جمعی از سرداران و مردمش که در مورچالهای سمت گده بیتلهلی بودند و از رفتن او خبر نداشتند مدتی عسکر خان و سید ابراهیم و جان بیگ پسر او و محمد بیگ ترکمان از کومکین گجرات که او را از آنجا همراه آورده قریب‌اشخان خطاب داده بود تا قریب یکپاس شب مورچالهای خود نگاه داشته بجنگ و تلاش مشغول بودند و با هوشدار خان و اسد خان و فیض الله خان و دیندار خان و دیگر سپاه ظفر پناه که بآن طرف حمله برده بودند باستظهار حمایت دیوار مدافعت و پیکار مینمودند و پس از آگاهی بر کیفیت فرار آن برگشته روزگار اواخر آن شب عسکر خان و سید ابراهیم و محمد شریف میر بخشی او که چنانکه گزارش یافت زخم‌تیر خورده بود با دیگر سرداران و عمده‌ها از صف شکنخان امان طلبیده نزد او آمدند و محمد شریف چون زخمش کاری بود آن شب در همان جا بمات حیات در نوردید و دیگران روز دیگر بوساطت خان مذکور روی عبودیت و التجا بجناب والا آورده جبهه‌های آسمان جلال و مورد انتظار بخشایش و امصال گردیدند القصه این قسم فحشی نمایان که دین و دولت را سرمایه صلاح و بهروزی بود بی آنکه شهنشاه جهان بنفس اقدس تصدیع نهضت و سواری کشند و چتر اقبال پرتو سعادت بر ساحت میدان رزم و عرصه قتال افکند بمیدان

همت و مردانگی نهاده بضرب تیغ سرانشان و قوت بازوی نصرت
 نشان گوی سرزوی و قصب السبق برتری از معاندان دعوی کار
 و شرکت اندیشان نخوت شعار بردند و با این کوشش همت و تلاش
 جرأت و مساعی جهانکشا و محاربات ظفر پیدا که ازان خاقان گیتی
 ستان مشهور عالمیان گشته از غایت آگاه دلی و هوشمندی هرگز
 پندار این امور شگرف پرده غفلت بردانش خدا داد آنحضرت
 نمی کشد و از فہایت خضوع و نیازمندی که بدرگاه کبریا دارند این
 مراتب را ببازوی قوت و نیروی اقتدار خویش اسناد نکرده همواره
 در خلوات قدس و محافل انس بر زبان حق ترجمان که مقتاح
 خزائن صدق و ایمان است میگذرد که ظهور این مواهب عظمی
 و فتوحات علیا را از معجزات باہرات حضرت سرور کائنات و آثار
 میامن امداد و اسعان باطن مقدس آن خلاصه موجودات علیہ و علی
 آلہ و اصحابہ شرائف الصلوات و کرائم التحیات میدانیم لا جرم
 پیوستہ شکر این نعمت ارجمند بطاعات و عبادات و ابتغای مرضیات
 الہی و ترویج شرع مطہر حضرت ختمی پناہی و محو آثار بدع
 و مذہبی بجای می آورند و از قدسی منشی و توفیق نصیبی با وجود
 کثرت اسباب جاہ و تجمل و وفور مواد حشمت و کامرانی لمحہ تن
 بغفلت و تن آسانی نداده بدوام آگاهی و ایزد پرستی و کمال
 عدل پروری و رافت گستری و پژوهش حال سپاہ و رعیت و رعایت
 قانون انصاف و سویت کہ غرض از سروری و سرفرازی همان تواند
 بود سلطنت را فروغ خلافت بخشیدند امید کہ پیوستہ کشور صورت
 و معنی و انذلیم ظاهر و باطن از فرماندهی آن خدیو عالم گیر

این قدر مدت این چنین محاربات شگرف خسروانی و مصافهائی
 مرد آزمای سلطانی اتفاق افتاده و از آن دم که توفیق ربانی و تایید
 آسمانی دست نوازش بر سر اقبالمدان گیتی پناه نهاده کم بخت
 بلندی را این نصرتهای غیبی و فتوحات سماوی دست داده چه
 اگر بدیده تحقیق نیک ملاحظه رود و از تاریخ نامهای کهن عیار کار
 ملوک روزگار گرفته آید اکثر کشور کشایان فامدار را که علم عالمگیری
 و جهان پروری بدست همت برافراخته اند و سمند عزیمت در
 میدان خصم انگنی و دشمن سوزی تاخته هنگام ظهور داعیه گیتی
 ستانی و طلوع نیر اقبال و کامرانی باقتضای قوت طالع و نیرنگی
 تقدیر دشمنی قوی که بحسب جاه و دولت و سپاه و شوکت با ایشان
 برابری کند و دم معارضه و هم سری زند مفقود بوده و صف آرائی
 و نبردی که کارآزمایان مواقف هیچجا ازان باز گویند در مدت
 سلطنت بطریق ندرت روی نموده و برهمکنان ظاهر و هویدا ست
 که این پادشاه فیروز بخت نصرت سپاه خدیو عالم گیر گیتی پناه را
 با وجود اعادی قوی دست ذی شوکت و مدعیان با اقتدار و
 مکنت که هریک کلاه گوشه نخوت و استکبار یر فرق پندار می شکست
 به نیروی توفیقات ازلی و تاییدات لایزالی در عرض سالی این
 محاربات سترگ و نبردهای دشمن سوز واقع شده همه جا غلبه و
 ظفر نصیب اولیای دولت ابد پیوند گردید و خود بنفس نفیس
 در سه موقف دشوار و معرکه خونخوار که جگرگسل شیردلان روزگار
 و زهره گداز رستم و اسفندیار بود نبرد جو و رزم آزما بودند و در هر
 صف آرائی و کارزار از کارنامه دلاوری و استقلال بر طاق بلند

است نزول اجمال نمودند و اردویی همایون باشاره معلی از جائی که بود کوچ کرده بنواحی تالاب آمد و چون تعاقب دارا بی شکوه خسران پژوه از متممات جهان پیرائی و فتنه زندائی بود بعد معارفت از روضه معینیه باقتضای رای عالم آرای راجه جیسنگه و بهادر خان را با جمعی از بندهای کار طلب و مبارزان نصرت نشان مثل پیر دلخان و محمد بیگ و یادگار بیگ و اودیبهان راتهور و بهوجراج کچهواکه و شهنسوار بیگ و مصری افغان و مسکت^(۲) سنگه تونور و سورجمل کور و یوسف نیازی و آتش قلماق و جان نثار خان و غلام محمد افغان و ترکناز خان و شیخ نظام بتکامشی او تعیین کرده مرخص ساختند که آن سرگشته تیه ادبار را هیچ جا مجال درنگ و قرار نداده اگر میسر شود دستگیر کنند والا همت بر تعاقب او گماشته او را آواره دشت باکسی سازند و هنگام رخصت راجه جیسنگه را بغنایت خلعت و یک زنجیر نیک و شمشیر مرصع و انعام یک لک روپیه و بهادر خان را بعطای خلعت و جمدهر صیفا کار با علاقه مرورید و انعام سی هزار روپیه نوازش فرمودند و از کومکبان آن جیش فیروزی یادگار بیگ بغنایت خلعت و خطاب یادگار خانی و محمد بیگ برادرش بخطاب سران از خانی و دیگر عمدها بمرحمت خلعت و بعضی بعطای اسپ سربلند گشتند و برای تسلیم خاطر میداد راجه جسونت سنگه که صدق ندامت و بازگشت او بر ساحت ضمیر خورشید نظیر شهنشاه

رونق پذیر بوده تیغ سطوت و اقبالش سر انداز خود سران
و ماهیچه رایت عز و جلالش هم چشم خورشید خواران باد بالجمله
حضرت شاهنشاهی بعد از استماع مژده این فتح آسمانی روی
نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز آورده مراسم شکر و سپاس
آلهی بتقدیم رسانیدند لیکن خاطر حق پرست و فاجوی که قدردان
جوهر عبودیت و قیمت شناس گوهر عقیدت ست از قضیه کشته شدن
زبد نوئیان اخلاص شعار شبنم میسر که از دیرین بندهای فدوی
ارادت کیش و سرخیل دولتخواهان خیر اندیش بود قرین تاسف
و تأثر گردیدند و روح او را بانوار توجهات باطنی و طلب غفران و آسروش
نواز شاهی معنوی و الطاف روحانی نموده حکم فرمودند که چون صبح
شود نعش آن نوین مغفور را بتئینی شایسته برداشته در روضه
قدسیه معینیه بسمت پائین پای قدس ابرار حضرت خواجه بزرگوار
قدس الله سره العزیز دفن کنند و نعش شاهنواز خان را فیز با آنکه
نقد حیات نه در راه اخلاص و عقیدت باخته بود نظر بر سابقه
نسبت و خدمتش حکم شد که باعزاز و احترام برداشته در همان
بقعه مبارک مدنون سازند و روز دیگر که سلخ جمادی الآخره بود
خاقان مؤید پاک دین بطواف روضه مذوره پیشوای اهل یقین
نخبه اصفیای کرامت آئین حضرت خواجه معین الدین قدس
سره العزیز شرف قدوم ارزانی داشته بعد از تقدیم آداب زیارت
پنجهزار روبه بمجاوران و خدمت گذاران آن مزار قدسی انوار انعام
فرمودند و از آنجا عذبان توسن اقبال را انعطاف داده در عمارات
فیض اساس دولتخانه پادشاهی که در کنار تالاب انا ساگر واقع

جرم بخشش عذر پذیر پرتو وضوح افکنده بود فرمان مرحمت عنوان
 مبنی بر مرزده بخشایش و عفو حوابق زلات و خطایا از پدشگاه عاطفت
 صادر گشته خلعت خاص جهت او مرسل شد و بمنصب سابق
 که هفت هزار و هفت هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار دو اسبه
 سه اسبه بود سرفراز گردید و چون از وقوع تقصیرات و مآثم گذشته
 اثر خجالتی در فامیده عبودیتش بود جلائل مرحمت و انضال
 پادشاهانه چنان اقتضا نمود که بیکچند از بساط قرب و حضور دور بوده
 از خجالت کردار و تشویر تقصیر بر آید لهذا صوبه دارچی گجرات
 بار تفویض یافته حکم معلى صادر شد که بآن صوبه شتافته بنظم
 مهمات و جبر اختلال امور آنجا پردازد و کنور پرتهی سنگه پهر
 خود را روانه پدشگاه حضور سازد و تا سه روز دیگر رایات جهانکشا
 دران مکان فیض نشان اقامت گزیده سایه چتر اقبال فروغ بخش
 ساخت آن بوم و بر بود و هر روز محفل کامرانی و کام بخشی مرتب
 گشته هم امور ملک و ملت انتظام می یافت و هم آذار نوازش
 و مکرمت بظهور میرسید و درین هنگام بافتضای رای عالم آرای
 امیر الامرا بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص گشته بعطای خلعت
 خاص و شمشیر مرصع گران بها عز اختصاص یافت و عاطفت
 خسروانه امیر^(۶) خان را که از قصبه شیخ میر شهسوار بود بعطای

(۶ ن) و پرتو توجه بحال باز ماندهای شیخ میر افکنده
 همگی را بعطای خلعت از لباس کنورت بر آورد و امیر خان برادر
 آن مغفور باضافه دو هزار و دو هزار سوار بمنصب چهار هزار

بخشند و قریب يك صد زنجیر میل از نر و ماده و خرد و بزرگ از لشکر غنیم غنیمت اولیای دولت گشته داخل انیدال خاصه شریفه شده

معاودت رایات ظفر پیرا بدار الخلافه شاهجهان آباد

چون خاطر جهان پیرا از مهم دارا بی شکوه و دفع فتنه او فراغت یافت و راجه جهونت سنگه برهبری طالع بیدار دعت ندامت بذیل اعتذار زده سرانقداد بر خط عبودیت نهاد شهنشاه عالمگیر را عزم مراجعت از اجمیر بدار الخلافه شاهجهان آباد مصمم گشته چهارم رجب که ساعتی میمنت اثر بود قرار نهضت فرمودند و ارائل آن روز فرخنده همعنان معاودت و توفیق بطواف روضه قدسیه معینیه توجه نمودند و چون بدروازه قلعه رسیدند از فرط نیازمندی و حق طلبی پیاده شده زمین را رشک افزای آسمان گردانیدند و بقدم صدق اعتقاد بآن بقعه فیض بقیاد خرامش اتبال فرموده بعد از تقدیم مراسم زیارت و استغاضه انوار توجه از باطن کرامت موطن آن قدوه اکابر عظام و صفوه اولیای کرام سنده و خدام آن مطاب قدسی احترام را کمیداب فیض انعام ساختند و قرین دولت روز انزون بدولت خائفه همایون مراجعت نموده تا اواخر روز آسجا بسر بردند و یک گهزی از روز مانده که ساعت نهضت مسعود بود لوائی توجه بسوی معاودت برافراختند و روز دیگر که مقام بود تردیت

(۲ ن) پنجهزار روپیه بسنده و خدام آن مطاب قدسی احترام انعام کردند

حیلات خان پسر درمین را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی هفتصد سوار و میر صالح دامادش را بمنصب هزار و
 پانصدی پانصد سوار و محمد احسان پسر خرد را بمنصب هفتصدی
 میصد سوار سرافرازی بخشیدند و فیض الله خان بعنایت فیل با
 ماده فیل و اسد خان بمرحمت ماده فیل و صف شکنخان بعطای
 خلعت و نقاره و ماده فیل و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 دو هزار سوار و پردلخان بمرحمت اسپ و باضافه پانصد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و عقیدت خان
 ولد امیرالامرا باضافه پانصدی دویست سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 دو هزار و از اصل و اضافه اودی بهان راتهور و بهوجراج کچهواهی
 هر کدام بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ابوالمکارم ولد
 افتخار خان مرحوم بمنصب هزار و ششصد سوار سر بلند گشتند (و
 و عسکر خان و سید ابراهیم و برق انداز خان و جمعی دیگر از نوکران
 دارا بی شکوه که از وفارقت گزیده ملتجی بجناب خلافت گردیده
 بودند بعطای خلاع فاخره و مناصب شایسته سرفراز گشته در سلک
 بندهای درگاه خلائق پناه انتظام یافتند و رحمت خان دیوان
 گجرات که دارا بی شکوه او را بجز و عنف همراه آورده بود به تقبیل
 عتبه جلال چهره طالع برافروخت و چون بعرض اشرف رسید که
 دارا بی شکوه جمعی گذیر و فرقه اندوه را بمظنهای بیجا و گمانهای
 غلط از کمال سفاهت و بیخردی محسوس و متعید ساخته بود و آن
 گروه در قلعه اجمیر اند خدیو عدل پرور فضل گستر بانقضای
 عاطفت و مهربانی حکم فرمودند که آن بیگناهان را از قید رهائی

با دیگر بندهای بادشاهی بیست و چهارم شهر مذکور داخل قلعه
 مونگیر شد از ورود این مژده بهجت پیرا اولیای دولت و اصفیای
 سلطنت را مسرت بر مسرت افزوده صغیر نغیر نصرت و طنطنه کوس
 شادمانی نوای بشارت بمسامع همگنان رسانید و مراحم خسروانه
 بادشاهزاده محمد سلطان را بارسال خلعت خاص عز اختصاص
 بخشید و شش هزار سوار از تابندگان خود آن والا نژاد را دو امپه سه اسپه
 مقرر فرمود که از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزار و ده هزار سوار
 ازان جمله پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه سر بلند باشند و معظم
 خان بارسال خلعت خاصه و انعام محالی که يك کرور دام جمع آن
 بود کامیاب عنایت گشت نهم موکب جلال از قصبه نوده گذشته
 نزول اقبال فرمود روز دیگر آنجا مقام شد درین منزل دلیر خان
 که در جنگ زخم تیر برداشته بود عز بساط بوس دریافته بعنایت
 خلعت و شمشیر و انعام پنجاه هزار روپیه نوازش یافت و از
 منصبش که پنجهزاری پنجهزار سوار بود یک هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه مقرر گشت (و سید منصور بفوجداری بقلانه معین شده
 بعنایت خلعت و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار مباحی گردید و هرجس کور بهرحمت علم
 لوای مباحات امراخته رخصت جاگیر یافت و دلیر و زحمت
 پسران بهادر خان روهیله هر یک بعنایت خلعت و اسب سرفراز
 گشت) یازدهم کوچ شد و بطی ده مرحله بیستم ماه مذکور

خان را بدستور سابق بصوبه داری اجمیر منصوب کرده بغایت خلعت و اسب نواختند (و مانسنگه راتهور بعز ملازمت فائز گشته يك زنجیر فیل و دو سر اسب پیشکش گذرانید و بمرحمت خلعت هر پنج مرصع سر بلند گشته رخصت وطن یافت رعد انداز خان بخدمت میر بخشیدگری احدیان معین گشته خلعت سرافرازی پوشید و رحمت خان بغایت خلعت مباهی شد) ششم ماه مذکور نزدیک تالاب رامسر مستقر ربابات ظفر اثر گردید و روز دیگر که از آنجا کوچ شد راجه رایسنکه سیسودیّه از قصبه توده که موطن اوست رسید دولت زمین بوس دریافت و مقیم خان دیوان بیوتات نیز باخزانه و زوائد کارخانجات که بموجب امر اعلی در قلعه قصبه مذکور بود بموکب معلی پیوسته احراز ملازمت اشرف نمود و هشتم که بدستور روز پیش کوچ بود از عرضه داشت اختر برج سلطنت گوهر درج خلافت بادشاهزاده والا قدر محمد سلطان و معظم خان بوضوح پیوست که ناشجاع باطل ستیز فتنه سگال که بخيال محال روزی چند در مونگیر ثبات قدم ورزیده باستظهار پای دیواری استوار که در قدیم الایام افغانان در پیش آن بلده کشیده اند مغرور گشته بود و میخواست که آنرا استحکام داده چندی آنجا پای همت فشارد از نهیب قرب وصول افواج فاعده اساس استقلالش تزلزل یافته تاب ثبات و پایداری نیابد و بیست و یکم جمادی الاولی از مونگیر رایت ادبار افراشته بکام ناکلمی روانه جهانگیر نگر گردید و معظم خان

اسپه و عنایت و ارسال خلعت و خطاب خانی مشمول مرحمت شد (و راجه اندر من که چهار هزار و سه هزار سوار بمنصب داشت پانصد سوار از تابندگان او دو اسپه و سه اسپه مقرر گردید و شرزه خان بغوجدار می سلطان پور و ندریار مربلند گشته بعنایت خلعت و نقاره نوازش یافت و هوشدار خان بمنصب یک قبضه شمشیر مورد عاطفت گردید و فتح الله خان ولد سعید خان بهادر مرحوم و خواجه عنایت الله هریک باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافت گوپال سنگه واک راجه هروپ از کومکیان صوبه کابل بمنصب هزار و پانصدی هزار و دو صد سوار و مصری افغان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و غلام محمد افغان بمنصب هزار و چهار صد سوار) و محمد قاسم علیمردان خانی از کومکیان بادشاهزاده محمد سلطان ب خطاب اهتمام خانی سرفرازی یافته (و منگلی خان بغوجدار می سرکار سارن معین شده بعنایت خلعت و اسب و باضافه پانصدی چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار ناصیه اعتبار افروخت) و درین هنگام حضرت شاهنشاهی بذابرعنایت مراسم قدر دانی و ذره پروری رزوی در حین نهضت و سواری عنان توجه پادشاهانه بسر منزل باز ماندهای شاهنواز خان انعطاف داده از روی نوازش پرسش آنها فرمودند و بیست و سیوم که موکب نصرت طراز از قصبه هندون باهتزاز آمد فاضلخان مدیر سامان برای هرانجام بعضی مهمام بمستقر الخلافه

ظاهر قصبه هندون مخیم عساکر منصور گردید و دو روز آنجا
مقام شد درین ایام (رخشنده اختر برج دولت تابنده گوهر
درج حشمت بادشاه زاده عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم که در
دکن بودند با رسال خلعت خاص و یک قبضه سپر خاصه مورد
نوازش گشتند و بمحمد امین خان و فاضل خان از روی عاطفت
خلعت عطا شد و راجه رایسنگه سینسودی بهمرحمت خلعت و جمدهر
مرصع با علاقه مروارید و بیرم دیو سینسودی بهنایت خلعت واسپ
و نقاره و پر سوجی دکنی و سندر داس سینسودی و مسعود خان
و اودیبهان راتهور و پرتاب سنگه جهالا و جمعی دیگر بهمرحمت خلعت
سرفراز شده در سلک کومکیان دکن انتظام یافتند و هنگام رخصت
همگی بهنایات و مراحم خسروانه مورد نوازش گردیدند و قطب الدین
خویشگی فوجدار سورتیه و چوناکده که هنگام شورش انگیزی دارا
بی شکوه در گجرات بمقتضای پدش بدنی و کار آگهی سر رشته
بندگی و دولت خواهی از کف نگذاشته از سعادت منشی بآن
باطل پزوه نگروده بود منظور انظار عاطفت بادشاهانه گشته باضافه
پانصدی پانصد سوار دو اسبه اسبه بمقصد سه هزار و
و پانصدی سه هزار سوار از آنجمله هزار و پانصد سوار دو اسبه سه

(۷ ن) باقتضای رای عالم آرای راجه رایسنگه و بیرم دیو و
سندر داس سینسودی و پر سوجی دکنی و مسعود خان و اودیبهان
راتهور و پرتاب سنگه جهالا و جمعی دیگر در سلک کومکیان دکن
انتظام یافتند

و جاه رسیده رتبه قبول پذیرفت و دو اسب عربی باد رفتار که امام اسمعیل والی یمن از روی اخلاص و عقیدت مندی مصحوب میر ابراهیم ولد میر نعمان برسم پیشکش بدرگاه خلافت پناه فرستاده بود بنظر اکسیر اثر رسیده پذیرای انوار استحسان گردید و پیشکش وانا راجسنگه مشتمل بر دو قبضه شمشیر با ساز مرصع و یک عدد برچهی مرصع مینا کار به پایۀ سریر اعلی رسید (و مهابت خان صوبه دار کابل و خلیل الله خان ناظم مهام دار السلطنت از لاهور بعنایت ارسال خلعت خاص عز اختصاص یافتند و عبدالرحمن بن نذر محمد خان که در اجمیر بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سابق که پنجم هزاری پانصد سوار بود سرفراز گردید و باصالت خان و مرتضی خان و طاهر خان و اسد خان بخشی درم و هوشدار خان و خان عالم و راجه رایسنگه راتهور از روی عنایت خلعت مرحمت شد) و کنور لعل سنگه ولد رانه راجسنگه که دولت اندوز ملازمت رکاب ظفر مآب بود بمرحمت خلعت و سمون مروارید و جیغۀ مرصع و فیل باجل زر بفت سربلند گشته رخصت وطن یافت (و راجه دیبی سنگه بندیله و جعفر فوجدار متهرات بتقییل سده سنیه فائز گردید) و شهابت خان بتهانه داری غزنین از تغیر شمشیر خان منصوب گشته بعنایت خلعت و یک زنجیر فیل مبادهی شد و عزتخان بفوجداری سرکار بهرایج (سراماز گشته بمرحمت خلعت و اسب و باضافه هشتصد سوار بمنصب سه هزاری

اکبر آباد رخصت یافت او دایر خان ولد بهادر خان زوجه بده که هزاری هزار سوار منصب داشت دو صد سوار از تابینان او دو اسپه و سه اسپه شد و منصب راجه بهروج زمیندار مونسگیر از اصل و اضافه هزاری هزار سوار مقرر گردید و فتح افغان بغنایت خلعت و همشیر مباحی گشته رخصت وطن یافت) و بیست و چهارم عرصه دلکشی فتح پور از پرتو رایات جاه و جلال مطلع خورشید اقبال گشته عمارات فیض اساس دولتخانه آن شرف اندوز نزول همایون گردید خدیو حق پرست مکرمت شعار مبلغی گردانند برسم نذر بروضه قدسیه قدوه اکبر عظام شیخ سلیم چشتی فرستاده چهره دولت و سر بلندی را فروغ نیازمندی بخشیدند درین روز مخلص خان از اکبر آباد رسیده ناصبه سامی آسنان سلطنت شد و فردای آن امیر الامرا که پیشتر آمده بود و تقریر خان که در خدمت اعلی حضرت بود و کومکیان و ماصدیان آن مستقر الخلفه از شهر رسیده دولت اندوز ملازمت گشتند و روز دیگر معتمد خان خواجه سرا آمده زمین عزت بوسیده يك هزار اشرفی که پرده آزای هودج عزت نور افزای شهبستان حشمت ملکه قدسی صفات ملکی ملکات بیگم صاحب برسم تهنیت قدوم اشرف فرستاده بودند بنظر انور رسیده درجه پذیرائی یافت و تا پنجم شعبان آن عرصه دل بشین فیض اندوز اقامت موکب ظفر قرین بود درین ایام پیشکش عادل خان حاکم بیجاپور از نفائس امتعه و جواهر و موصع آلات به پیشگاه حشمت

در سلک کومکدیان صوبه کابل منتظم گشتند) و همت خان از لشکر
 پادشاهزاده محمد سلطان رمیده جبهه سایی عتبه خلافت گشته
 (بعطای خلعت کسوت مبهات پوشید و محمد ابراهیم و محمد
 یعقوب و محمد اسحاق پسران شیخ میر مغفور که در مستقر الخلافه
 اکبر آباد بودند دولت زمین بوس دریافت بشمول مراحم خسروانه
 منظور انظار نوازش گردیدند) و محمد بیک ترکمان از کومکدیان صوبه
 گجرات که دارا بی شکوه او را با خود آورده بود خلعت یانته بدستور
 قدیم در سلک خدمتگذاران آنصوبه منسلک گردید (و خواجه عنایت
 از خواجهای ماوراء النهر درین ایام بدولت آستان بوس رسیده
 بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه کامیاب شد) ششم شعبان رایت
 منصور از فتح پور بعزم توجه بدار الخلافه شاهجهان آباد نهضت نموده
 موضع چنداوی مضرب خیام ظفر اعتصام گردید درین تاریخ از
 عرضه داشت پادشاهزاده محمد سلطان و معظم خان برپیشگاه سلطنت
 پرتو بشارت تانت که ناشجاع رمیده بخت تیره اختر چنانچه
 گزارش یافت بمقدمه صولت عساکر قاهره در مونگیر تاب ثبات
 نیاورده به اکبر نگر که آنرا محل عاقبت و مسکن امنیت خویش
 می پنداشت رفته بود درین وقت که جنود گردون شکوه برهبری
 دولت و اقبال از مونگیر بآفتاب آن فتنه پرور شتافته باکبر نگر
 نزدیک رسید چون بر قرب وصول انواع نصرت شعار اطلاع یافت
 در آنجا نیز تاب مدافعه و پیکار از اندازه جمعیت و اقتدار خود افزون

هزار و پانصد سوار نوازش یامت) و اعتبارخان خواجه سرا بقلعه دارایی
 مستقر الخلافه اکبر آباد از تغییر اکرامخان بعزایت خلعت واسپ و معتمد
 خان خواجه سرا بخدمت ناظرعی حرم سرای مقدس بجای اعتبارخان
 منصوب گشته بعزایت خلعت و مراحم نوازش یافتند و سیفخان که
 بعد از جنگ آله آباد از منصب معزول شده بود درین هنگام عاطفت
 پادشاهانه شامل حالش گشته بعطای خلعت بمنصب سابق که
 دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود مورد انظار التفات شد
 (و راجه سجان سنگه بدیل باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار والا رتبه گردید و عسکرخان
 نجم ثانی از نوگران دارا بی شکوه بمنصب دو هزار و چهار صد
 سوار سرفراز گشت و بالله یار خان و میر توزوک افتخار خان
 آخته بیکگی و سید نصیر الدین و جمعی دیگر از بندهای حضور
 خلعت مرحمت شد و فوجدار خان بفوجداری فتح پور و خانواده
 از تغییر یزدانی و عزایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار دو اسبه و سه اسبه) و میر فتح بفوجداری
 بروده (و عطای خلعت و اسپ و خطاب فتح خانی و از اصل اضافه
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرفرازی یافتند
 و روپ سنگه سید سوده و پرتی راج بهاتی و راجه کشن و محمد
 طاهر نواسه سنگه مذکور و رستم خان بعزایت خلعت میدهی شده

(۶) بک نسخه (۷ ن) که از اعمال صوبه گجرات تعین یافته

بخطاب فتح خانی تارک مباحثات بر امر اخت

و رعایت ساخت امیر خان برادر آن مغفور بمرحمت خلعت خاص و شمشیر با ساز مینا کار و جمدهر مینا کار با علاقه مروارید و عطای نقاره و باضافه دو هزار و دو هزار سوار بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سر بلند شد و میر ابراهیم مهین پسر آن مرحوم بمنصب هزار و چهار صد سوار و میر اسحاق و میر یعقوب پسران خرد و سید محمد خواهر زاده او بمنصب شایسته مورد انظار تربیت و نوازش گردیدند و فیض الله خان بعنایت خلعت واسپ با ساز طلا و شمشیر با ساز مینا کار و سیف خان و همت خان بمرحمت شمشیر مباهی گشتند) و بعد از طی سه مرحله باغ بلوچپور از نزول مسعود خرمی و نصارت پذیرفته روز دیگر آنجا مقام شد و دانشمند خان که برهبری سعادت از دار الخلافه امتقبال موکب جلال نموده بود جبهه سامی عتبه اقبال گردید و جعفر خان نوجدار متبرا خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص گشت و اکرامخان قلعه دار سابق اکبر آباد بعز ملازمت فائز شد و بعرض اشرف رسید که سید شجاعت خان باره بهساط حیات در نوردید و سردار خان که در ملک کومکیان گجرات انتظام داشت چون درین هنگام که دارا بی شکوه بد فرجام از اجمیر فرار نموده بآن صوب رفته بود و دیگر باره قصد تصرف گجرات داشت مصدر دولت خواهی و خدمات شایسته گشته آن بلده را از تصرف آن باطل پزوه محافظت کرده بود عاطفت بادشاهانه او را باضافه پانصدی هزار و پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار از آنجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه نوازش نمود

دانسته دیگر باره عزم فرارش ببقرار ساخت و بیست و یکم رجب
 با اهل و عیال و مردم خود رخت ادبار بکشتیها کشیده از دریای
 گنگ گذشت و اکبر نگر که مرکز حکومت و مقر ایالت او بود
 بتصرف بندهای درگاه خلأقی پناه درآمد از ورود این مزده دولت
 افزا انوار بهجت و مسرت فروغ افزای خواطر اصغیای ساطعت شد و
 نوای تهنبت از بار یافتگان بساط عزت بلندی گرا گشت و نقاره‌های
 شادیانه بنوازش آمده امرای رفیع مقدار و سائر ایستاده‌های
 محفل سلیمانی تسلیم مبارکباد این فتح آسمانی نمودند (درین
 منزل حکیم نور الدین دیوان بیوتات اکبر آباد و دیگر متصدیان آن
 مستقر خلافت خلعت یافته مرخص شدند و روز دیگر گذار دریای
 چون برابر موضع کوکل مضرب سراق ظفر پیرا گشته فردای آن
 مقام شد و مخلص خان بعنایت خلعت کسوت افتخار پوشیده بر نهج
 سابق بنظم مهام اکبر آباد مرخص شد (و حکیم صالح شیرازی که
 بموجب امر و الادولت اندوز خدمت حضرت اعلی بود بعنایت
 خلعت مباهی گشته رخصت معاودت یافت) نهم ماه مذکور باغ
 و عمارات بادشاهی که ما بین متھرا و بندرابن ست فیض اندوز
 نزول اشرف گردید و پیشکش جعفر خان فوجدار متھرا مشتمل بر
 اسپان خوب و نقائص مرغوب بدظر اکسیر اثر رسیده پذیرای
 انوار قبول شد (درین هنگام عواطف بادشاهانه پرتو التفات و توجه
 بحال باز ماندهای شیخ میر افکنده هریک را کامیاب فیض عنایت

بمنصب دو هزارى دو هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه
 اسبه) و حسنعلی خان بفوجداری نواحی دار الخلافه شاهجهان آباد
 از تغییر کبیرت سنگه (رعنایت خلعت واسپ و فضل الله خان
 بداروگگی جواهر خانه و مرحمت خلعت و سید ابراهیم بدیشکوهی
 بمنصب هزارى چهار صد سوار و سید محمد قنوجی بانعام دو هزار
 روپیه سرفرازی یافتند و قابل خان که پدرش فوت شده بود
 بعنایت خلعت مورد عاطفت شد) و رعایت خان بفوجداری
 سیوستان از تغییر محمد صالح ترخان تعین یافته مشمول مراسم
 خسروانه گشته و درین ایام میمنت پرتو شهنشاه حق پرتو قدسی
 خصال همعنان دولت و سعادت بزیارت روضه منوره قدره اکبر عظام
 اسوه مشایخ کرام حضرت خواجه قطب الدین کاکلی قدس الله سره
 العزیز توجه فرموده برکت اندوز گشتند و خدم^(۷) و مجاوران آن بقعه
 مبارکه را از فیض مکرمت و انعام بهره ور ساختند و سلخ ماه مذکور
 که سعادت داخل شدن بمستقر اورنگ حشمت بود گیتی خدیو عالم
 گیر اوائل روز قرین عز و جلال با کوبه یخت و دبده اقبال بعزم
 دخول دار الخلافه بر فیلی فلک خرام کوه تمثال سوار شده پایه
 افزای عزت و اعتلا گردیدند و صدای نغاره و خروش طبل و کوس از
 گنبد آبنوس در گذشت و صفیر نفیر و نوای کرنای پرده کشای
 گوش افلاکیان گشت و چنانچه رسم و آئین این دوات ابد قرین مت

(۶) بیک نسخه (۷) دو هزار روپیه بخدم و مجاوران آن بقعه

(دکتر) خان که بفوجداری سکندره بود بعنایت خلعت و اضافت
پانصدی سید سوار بمنصب هزار و پانصدی نهصد سوار
و سید مرزا سمنزاری از کومکیان پند که درین ایام بدایت سریر
اعلی آمده بود بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
سید سوار سرفراز شدند) هژدهم یک منزلی خضر آباد مضرب
خیام نصرت اعطاء گردید و داخلخان میر هاشم که بموجب حکم والا
بجهت آوردن کارخانجات پادشاهی در مستقر الخلافه اکبر آباد مانده
بود بموکب معلی پیوسته فیض اندوز ملازمت همایون گردید
نوزدهم عمارات فیض بنیاد خضر آباد از سایه شفق جهانکشا فروغ
سعادت پذیرفته روز دیگر سیدانخان ناظم سهام دار الخلافه و نجاتخان
و ابراهیم خان و ظفر خان و فخر خان که در سلك گوشه نشینان بودند
با متصدیان آن مرکز خلافت بدلت آستان بوس رسدند و مدت
یازده روز شهنشاه جهان قرین دولت و کمرانی دران منزلگاه اقبال بساط
افامت گسترده نزول اجلال داشتند درین وقت (راجه جسونت سنگه
صوبه دار گجرات و راویها و سنگه گور که در سلك کومکیان دکن بود بعنایت
ارسال خلعت سرمایه مباحات اندوختند و بجیسنگه عم رانا بعنایت
خلعت و اسب سرفراز شده بوطن مرخص گردید) و راجه دیبی سنگه
بندیده بفوجداری بهلسه از تغیر راجه عالم سنگه و عنایت خلعت
و اسب و اکرامخان بفوجداری نواحی مستقر الخلافه اکبر آباد از
تغیر سید سالار خان^(۱) و عطای خلعت و فیل و باضافه هزار سوار

دار الخلافه انگذند و از راه دروازه لاهوری داخل قلعه مبارکه شده نخست در ایوان سعادت بنیان خاص و عام و پس از آن در محفل دولت اساس غمخانه - بربر آزایی حشمت و کامرایی گردیدند زبده نوینان عظام امیر الامرا^(۲) مبلغی گرانمند بصیغه تصدق و نثار گذرانید و دیگر امرای والا مقدار و ایستادهای بساط سلطنت درخور حال رسم تصدق و نثار بجا آوردند و صفی خان قلعه دار دولت اندوز ملازمت اشرف گردید از سوانح دولت افزا آنکه درین ایام از عرضداشت خان دوران صوبه دار آله آباد معروض پیشگاه خلافت و جهانداري گردید که قلعه چناده که چنانچه قبل ازین گزارش یافته بعد از برهم خوردن دارا بیشکوه بتصرف ناشجاع آمده بود و گسید ابو محمد فام یکی از نوکران او بحراست آن حصن منیع قیام داشت اوائل رمضان المبارک این سال فرخنده فال بی تعب محاصره و جدال بتصرف اولیای دولت بیزوال در آمد و سید ابو محمد برهبری طالع بیدار بشاه راه عبودیت و دولتخواهی مهتدی شده اختیار بندگی درگاه آسمان جاه نمود و یراع گیتی مطاع بصدور پیوست که حراست آن حصن فلک اساس بخواص خان که از کومکین آن صوبه بود مفوض باشد و سید ابو محمد به پیشگاه حضور آید •

گفتار در تمهید جلوس ثانی

قبل ازین در داستان نخستین جلوس سعادت قرین گزارش

فیلان کوه پدیکر بدیع منظر گردون شکوه گروها گروه آراسته بپراقهای
 طلا و نقره و جلاجل زرین و سلاسل سیمین و برگستانهای زرد دوزی
 و مخمل زربفت و بر پشت هریک علمهای خورشید تاب نور افشان
 چون راییت آفتاب از اوج چرخ کبود درخشان و کوکبهای کواکب
 نشان بهمان قندیل ماه و مهر از پیش طاق سپهر تابنده و درخشان
 و پری چهره اسپان عراقی نسب عربی نتاج همه زرین ستار و مرصع
 لجام و ماده فیلان کوه پایه و شتران نر و ماده جمله با زینت و پیرایه
 و پیداهای بسیار از تفتنگچی و بانداز با برقهایی زر نگار پیش پیش
 انواع نصرت شعار نظر فریب تماشاگران شهر و بازار گردید و امرای
 نامدار و نوئینان رفیع مقدار آن بدرمنیر و خورشید عالم گیر را هاله
 دار درمیان گرفته و عساکر ظفر مآثر از عقب و یمین و یسار فوج
 فوج مانند خیل کواکب سیار صف بسته در ظل راییت مهر انوار
 هریک بجا و پایه خویش روان گردید ترک بهرام را از مشاهده این
 شوکت و احتشام چشم نظاره خیره گشته بحیرت و شگفت فرو ماند
 و فلک جهان دیده از حسن این توزوک و آئین پسندیده ترک
 خرامش کرده بتفرج ایستاد از بس زر و سیم نثار در هر طریق
 و رهگذار بسان شگوفه از باد بهار ریزان بود و دامن آמיד نظارگیان
 از نثار چینی لبریز نقد عطا و احسان * شعر *

و هم پنداشت مگر خاک زمین زرخیزست
 عقل میگفت که گردید فلک سیم نشان

القصه خدیو سکندر نشان باین توره و آئین و شوکت و شان از میان
 بازار شهر قدیم با امرا و ندیم عبور فرموده پرتو درود بساحت

یافته رابات نصرت پیکر کامیاب فتح و ظفر بمستقر خلافت نزول
اجلال نمود این اراده دلپسند که مرکوز ضمیر آسمان پیوند بود از
پیشگاه باطن الهام موطن سر برزده اشاره والا بصدر پیوست که
مجسطی کشایان رصد بند و اختر شناسان دقیقه سنج فرخنده ماعتی
میدمت بخش برای این جلوس همایون اختیار کنند و باتفاق
زمره ارباب تنجیم از اهل فرس و هند بیست و چهارم شهر رمضان
المبارک که مستجمع انوار نیوض و برکات و منتخب جداول تقویم
ازمنه و اوقات بود ساعت این جلوس مسعود مقرر شد و حکم گیتی
مطاع بذاظمان منازم دولت صادر گشت که تا ساعت مذکور تهیه
لوازم جشن و سرانجام مراسم طرب نمایند و بارگاه حشمت و جاه را
بزیب اسباب تجمل و شکوه به پدیدارند کار پردازان امور سلطنت
و پیشکاران پیشگاه خلافت کمر بامتثال فرمان بسته بآرایش محفل
نشاط و سامان اسباب انبساط دست سعی و کوشش کشودند و
بموجب حکم اعلی سقف و ستونهای ایوان چهل ستون دولتحانه
خاص و عام را بمخمل زر بفت و مخمل زر دوزی و زربفت های
طلا بان و نقره بان عراقی و طاقهای گجراتی پرکار در کمال
خوبی و نظر فریدی آذین بسته رشک نگار خانه چین ساختند و
کوکبهایی مرصع و مینا کار و طلای ساده مافند کواکب رخشان از
طاقهای آن ایوان سپهر نشان بزنجیرهای زرین در آویختند و در
وسط ایوان تختگاهی مربع ساخته اطراف آن را بمحجر طلا مزین
گردانیدند و تخت مرصع را که تا خسرو زرین گلاه مهر بر سر بر
سیماب گون سپهر قرار گرفته چنان فلک پایه اورنگ گرانمایه ندیده

یافته که چون دران هنگام فرخنده فرجام مواعب نصرت اعلام
 بقصد دفع دارا بی شکوه عزیمت یورش پنجاب داشت و وقت
 فرصت را گنجایش آن نبود که جشنهای پادشاهانه و بزمهای
 خسروانه که شایان این امر سترگ باشد آراسته گشته جمیع مراتب
 و مراسمی که معمول این دودمان کرامت بنیاد و همت سریر آرائی
 اورنگ نشینان این سلطنت خدا دادست رعایت کرده شود لا جرم
 خدیو جهان آن جلوس میدنت طراز را بحکم تقاضای وقت و حال
 مختصر قرار داده خطبه و سکه و تعیین لقب اشرف را موقوف
 داشتند و پیش نهاد ضمیر مهر تنویر آن بود که چون خاطر ملکوت
 ناظر بالکلیه از دفع فتنه اعدا بدرد ازل و غبار شورش فساد اندیشان
 باطل سگال بآب تیغ جهانکشا از ساحت ملک و دولت فرو نشیند
 و موکب ظفر لوا از رنج سفرها و محنت یساقها آسایش یابند
 قرین سعادت و کمرانی و نصرت بمرکز خلافت و جهانبانی معاودت
 گزیند دران دار الملک مجدد و جلال بجمعیت خاطر و فراغ بال دیگر
 باره به تمهید جشن جهان پیرائی و بزم سریر آرائی بذوعی که این
 امر جلیل القدر را سزاوار و درخور باشد پرداخته اورنگ سلطنت
 بجلوس عالم آرا آسمان پایه گردانند و رؤس منابر و وجوه دنانیز
 بخطبه دولت و سکه اقبال آرایش داده آنچه از مراسم جشن و سرور
 و طرب و سرور و لوازم عطا پروری و کرم گستری و مراتب داد و
 دهش و انعام و بخشش در حین توقف و تاخیر مانده باشد
 بعمل آورند لهذا درین ایام فیروزی انجام که مهمات سلطنت و
 گیتی ستانی بر وفق خواهش اولیای دولت جاودانی انتظام

زربفت و مخمل و طاس آذین بستند و شامیانهای زربفت و مخمل
 زر دوزی بر فراز صحن ایوان هر حجره برپا کرده فرشهای ملون
 و بساطهای مزین گسترده و همچنین مخمل خلد مشاگل غسلخانه
 را که انجمن خاص دولت مت بآذین حشمت و ابهت پیرامته
 اسپک مخمل زربفتی که عاشر فلک اطلس تواند بود بدو متون
 عظیم الشان نقره که هر یک از کهکشان نشان میداد در پیش ایوان
 باوچ کیوان برانداختند و در زیر اطراف دامن اسپک مذکور محجر
 نقره بر زمین نصب کرده درون آن قالیهایی نفیس کرمایی و
 بساطهای رنگین خسروانی فرش کردند و اندرون ایوان را که از
 غایت تکلف و تجمل و زیب و آرایش اصلی تماشاگاه صورت
 منع جهان آفرین مت و سقف و جدار و طاق و رواقش از
 صنعت گرمی و کاربرد ازی هنروران بدائع طراز سحر آئین نسخه از
 نقش ارزنگ و نگارخانه چین بود بحال خود وا گذاشته کمال حسن
 و حسن کمالتش را محتاج تکلفی ندانستند جز اینکه از طاقهای آن
 ایوان فلک نشان کوبهای مرصع و میذاکار و پرچمهای طاق پردهای
 زرنکار آویختند و تخت کوچک مرصع و میذاکار را که مخصوص جلوس
 این انجمن خاص ست در پیش ایوان قرار داده زرین تختی کلان
 مژمن مسقف در وسط ایوان گذاشتند و ایوانهای اطراف صحن
 غسلخانه را بزربفتهای نفیس تزیین نموده در پیش آن
 شامیانهای زربفت و مخمل بستونهای نقره برپای کردند و در
 ایوانهای مذکور چندان اوانی طلا و ظروف نقره که از لوازم آرایش
 این قسم بزمهای دولت آذین مت بر کرسیهای زرین و سیمین

بر روی آن جای دادند و در پیش تخت شامیانه او او نگاری که حاصل عمان صرف آن شده و مسلسل دورش از مرزاید های گران بها ترتیب یافته بچهار ستون مرصع بر پای کردند و بر جانبین تختگاه دو فرخنده چتر مرصع و مسلسل از مرزاید که خورشید در سایه آن از شرف مربر آسمان سایه باوج اقبال بر افراشتند و بر دو بازوی تخت مرصع دو زرین سریر مینا کار گذاشتند و در عقب تخت سندلی های طلا نهاده تور خاصه را که مشتمل ست برشمشیرهای مرصع ساز با پردل های جواهر طراز و سپرها و برچهای مرصع کار جواهر نگار که در ترصیع آنها از جواهر نمینده خراج کشوری بکار رفته بر روی آن سندلی ها گذاشتند و در پیش ایوان مذکور بر فراز صحن آن که محاط ست بمحجر سرخ شاد روانی عظمت نشان از مخمل زربفت که ایوان کیوان سایه نشین دامانش تواند بود بستونهای حیمین صبح فروغ بر افراختند بر دور آن شامیانه های مخمل زربفت و مخمل زر دوزی بستونهای نقره پرپا کردند و فرشهای زرنگار رنگارنگ و بساطهای گوناگون گسترده بیرون محجر نقره که کنار ایوان منصوب ست محجر نقره دیگر در میان محجر سرخ نصب کرده بر دو طرف خرگاههای عالی با پوششهای زرنگار بر پای کردند و در دیوار خاص و عام را بمخمل زربفت و مخمل کلاپتون دوزی و ده یک دوزی و پردهای فرونگی و دیدباهای رومی و چینی زینت دادند و پیرایش حجرهای دور صحن خاص و عام بعهده امرای عظام و نوئیذان والا مقام مقرر شده مجموع آنها را بر قیاس ایوان عام و خاص بنقائس اقمشه از

بالغه سلسله کثرت عالم کون و فساد و طبائع مختلفه اضا داد را
 بوحدت قهری و عدالت قسری انتظام و التیام بخشیده و صدمه
 سطوت و عتاب خداوندان اقبال و نهیب عدل و داد اورنگ نشینان
 کشور جاه و جلال را سرمایه صلاح حال زمان و پدیرایه اعتدال مزاج
 دوران گردانیده اگر سررشته انصاف و سیاست فرمادهان نامدار
 شیرازه جمعیت روزگار نگردد دفتر آراسته نظام کل بصر مر حادثه
 مانند اوراق گل از باد پریشان گردد و اگر رابطه حفظ و حراست
 خسروان ذوی الاقدار در نظم مهمات احوال جهانیان رشته وار پا
 در میان نهد چون سبجه سیخته حال خلق بتفرق و اختلال گراید
 آری نعمت امن و امان باز بسته بوجود کشور کشایان ذی شانست
 و رونق کارگاه کون و مکان از فیض هست و بود ایشان پیاس
 رافت و نصفت این گروه معدلت پژوه مت که عافیت گزینان
 کشور تعلق در مهد تنعم و آسایش تن به بستر راحت داده
 اند و خاک نشینان کوی تجرد در زاویه مسکن از خشت
 فقر بالش عافیت در زیر سر نهاده هم اقلیم صورت از برکات فیض
 وجود شان بدست المعمور ست و هم دارالملک معنی از وجود
 مسعود شان دار السور * شعر *

ز شاهان کشور آبادی پذیرد * که از خورشید عالم نور گیرد
 چه گلچیدن توان زان ملک اقلیم * که نبود خلق را از کس درو بیم
 ز سلطانست خرم گلشن ملک * ملک جانست گوئی در تن ملک
 اساس رافت و خیرند شاهان * ستون این کهن دیرند شاهان
 جهان بی بادشاه از عقل دورست * چمن را گلشن آرائی ضرورست

چیده شد که دیده نظارگیان از مشاهده آن خیرگی می پذیرفت
و باشاره معلی اکثر عمارات فیض آیات بتجلیه و تصفیه و سفیدکاری
و نقاشی و تجدید تصویر و رنگ و روغن زینت و صفای تازه یافت
القصه هرچه از مراتب زیب و آراستگی و فرو بها و شان و شکوه
و شوکت و عظمت در حوصله روزگار می گنجید و دست قدرت و مکنات
امکان بآن میرسید در تمهید این بزم دلکشا جلوه ظهور نمود و آن
قدر نقش بدیع غریب و تصرفات دل پهنده خاطر فریب که در کارگاه
فکر و خیال گنجایش داشت در آرایش و پیرایش این انجمن
طرب پیدا بروی کار آمد * شعر *

چو خلد برین محفلی ساز شد * بنظاره چشم فلک باز شد
مزین بصد نقش خاطر فریب * همه آشنای دل اما غریب
برنگینی باغ در نو بهار * بزینتی خلوت وصل یار
هویدا درو نقش هر صنعتی * زهر معنی جلوه گر صورتی
ز نظاره اش دیده رنگین چنان * که شد بال طاووس مزگان ازان *

جلوس میمنت عنوان پایه افزای هفت اورنگ امکان

گیهان خدیو فیروز مند جهان ستان دوم باره بر سریر

سلطنت جهان شوکت و تعین خطبه و مکه گرامی و نام

زد القاب سامی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی

یگانه ایند جهان آفرین که رافت مصلحت بپیش بقاء نشاء ایجاد

و تکوین را بر آسائس والای حکمت نهاده و از عطا خانه جود و افضال

اسباب خیر و کمال بهر ذره از ذرات امکان داده بمقتضای مشیت

و معدمت گیرد و از آنجا که بنای نگارخانه هندی بر تغییرات گوناگون و تقلب اوضاع و تلون احوال از خصائص عالم کن فیکون هست و سنت منیة الهی برین رفته که هرگاه سریر سلطنت و خلافت از وجود فرمانروائی خالی و عاطل ماند یا باقتضای منوح حوادث آسمانی که هر ظهور آن جز مصلحت منجان تقدیر نداشتند و هن و فتوری در قواعد سروری و استقلال یکی از خسروان نامدار راه یافته حال جهان و جهانیان از آن باختلال گراید بحکم صلاح اندیشی الطاف شامله اختر دولت بخت بلندی دیگر از مطلع نور ظهور عالم آرا سازه و سریر فرماندهی از شکوه اقبال سعادت مندی آسمان پایه گردانده که بقوت تایید ازلی و نیروی توفیق آسمانی حامل امر جلیل خلافت و جهانبنائی تواند شد و بار گران سروری و پامبانی عالم بردوش همت بلند نهد تواند گزشت و از زنجیر عدالت سلسله انتظام جهان بر پایی دارد و بکار فرمائی عقل متین همت برسد رخنهای مملکت گمارد پاس سیرت عالمیان را ناگزیر ناموس سلطنت و جهانداری داند و اغماض از زلات زیر دستان فرض عین عفو و بردباری شناسد بالهام اقبال در عظام امور قدم تدبیر از حد اندیشه ظاهر بینان فراتر نهد و به نیروی شهاست و استقلال در مهالک و اخطار پایی همت از منتهای طانت شیر دلان پیشتر گذارد بمیامن حق طلبی دین و دولت را چون شیر و شکر باهم آمیزش وحدت دهد و از فیض شریعت پروری ملک و ملت را مانند شاخ و برگ بایکدیگر پیوند الفت بخشد تیر تدبیرش در مضممار جهانبنائی بحدی دور آهنگ بود که خدنگ فکر و اندیشه

و چون نباشد که کاخ دین و قصر ایمان بمعمار حق سیاست سروران
 اسلام قوی بنیان سنت و اوامر شرع و احکام عقل بفرمان فرمانروایان
 صاحب احتشام کامیاب نفاذ و جریان ازان دم که کلک قضا رقم
 هستی بر لوح امکان زده منشور ترویج حق پرستی بنام نامی
 بادشاهان دین پرور نوشته و ازان سعادت که دست تقدیر تخمیر
 عالم آب و گل نموده خمیر مایه نظام ملت بآب تنغ دین پناهان
 شریعت گستر هرشته بی مفتاح شمشیر جهان کشا ابواب رواج و رونق
 بر روی اوامر حق کشوده نگردد و بی مصقل تدبیر جهان پیرا
 زنگار شرک و بدعت و غبار کفر و ضلالت از چهره مرآت دین
 زدوده نشود

• شعر •

وجود جهان در جهان کیمیاست • شمس آنکه بالاتر از وی خداست
 لاجرم حکمت کامله ایزد بیچون بهر دوری از ادوار یکی از برگزیده‌های
 خاص خود را که بخاسته موهبت ازلی رقم قبول و اقبال بر ناصیه
 حالش کشیده مظهر اتم قدرت برکمال و مرآت صفات کبریا و جلال
 خویش گردانیده باشد بر تبت علیای ظل الهی و منصب والای
 گیتی پناهی کرامت امتیاز داده بر خلق جهان سرور و فرمان روا
 سازد و سر رشته امور بدائع انام بقبض اختیار او نهاده رایت
 اقتدارش باوج رفعت و برتری و ذرّه سپهر سروری برافراز تابمیامن
 عدل و راست و مکارم احسان و نصفت و اجرای لوازم لطف و قهر
 و امضای عزائم نهی و امر و تمهید مراسم داد دهی و کرم گستری
 و تشدید قواعد کفر هوزی و شریعت پروری اساس قوام عالم سفلی
 و مذاط استحکام نظام جمعی بوده دین و دولت در سایه حمایت

مهاجرت اوطان و سفارت خلان گزیده روی عبودیت و نیاز بدان
 آرند باقبال بلند دست دعوی دشمنان از دامن مملکت کوتاه دارد
 و بطالع نصرت مند همت بر نصرت و اعزاز دین گمارد و ترویج
 سنن نبوی را از واجبات دولت و کامکاری داند و تعظیم احکام الهی
 را از موجبات عظمت و بخت یاری شناسد مشعل دولت از مشکوه
 دین برافروزد و سرمایه ایهت از طریق شریعت اندوزد تسخیر
 قلوب آزادگان بر تسخیر عالم مقدم داند و دستگیری از پافشاران
 زکوت نصاب قدرت و زبردستی شناسد ارباب فضل و کمال را بموائد
 جود و انصال موظف دارد و محبت اهل ورع و صلاح سرمایه فوز و فلاح
 شمارد و ولایش در خاطر مسافران مقیم شود و دعایش بر زبان
 غریبان وطن کند

* شعر *

کسی را کند حق سزاوار ملک * که باشد بدافش نگهدار ملک
 بآن بختور زبده اقبال و بخت * که نازد بشمشیر او تاج و تخت
 فلک دولت آنرا دهد بیدریغ * که باشد نگهدار دولت به تیغ
 بر آنکس مسلم بود سروری * که بر سر نهد بار دین پروری
 خلافت کسی را ز آدم رسد * که عدلش بفریاد عالم رسد
 مصداق این مکارم و مفاخر دلدنیر و مرآت صورت صدق این تقریر
 ذات مقدس گیهان خدیو فلک قدر عالم گیر ست که چون نقشبند
 قضا در نگارخانه تقدیر چهره سعادت سیمای دولتش بفروغ این
 فضائل شگرف و محاسن ارجمند برافروخته بود و کسوت طراز قدر
 در کارگاه ابداع خلعت والای دین پناهی و عالم گیری بر قامت
 طالع کشور کشایش دوخته لاجرم پیوسته روزگار برای تمهید مقدمات

عقل دور اندیش بآن نرسد و سمند عزیمتش در طریق کشور ستانی
 بمذابغه جهان نورد باشد که توسن همت فلک تیز گرد از همراهی
 آن باز ماند کوس انصاف را از پوست تن جور اندیشان بلند صدا
 دارد و قانون سیاست از تار موی نازک گردن کشان خوش نوا
 سازد بنگاه کرم عتابش نگه در دیده خیره چشمان بی ادب بسوزد
 و لطمه نهی احتسابش آتش از رخسار مبتدعان دین برافروزد
 کمند زود پیوند سطوتش تارک گردن سرکشان نخوت مند تاب
 خورد و آب تیغ گرم خورش با خون اعدای دولت جوش الفت زند
 افسر سر بلندی از سجود درگاه صمدیت جوید و منشور جهان مطاعی
 از اطاعت فرمان شریعت طلبد چتر والای ظل آلهی بآن نیت بر
 سر افرازد که ظلال احسان و افضال بر مفارق کائنات اندازد و پای
 دولت بر اورنگ گیتی پناهی بآن عزیمت نهد که خلائی را در
 کنف عاطفت و مکرمت پناه دهد طنطنه کوس اقتبالش پرده
 غفلت از گوش جباران اطراف کشاید و جبهه سای آستان جلالش
 چین نخوت از پیشانی سرکشان اکناف فرساید عموم وظایف
 مکرمتش از ادراکات سحاب نیدان باز گوید و دزام عواطف مرحمتش
 بغیض بخشی آفتاب تابان نسبت جوید ببارش سحاب تربیتش
 نهال استعداد ارباب هنر نشو و نما نمایان گیرد و از تابش آفتاب
 عنایتش گلبرگ فطرت اهل کمال رنگ و بوی امتیاز پذیرد حریم
 درگاهش کعبه سعادت ساکنان شش جهت عالم بود که رنج ره
 نوردی و محنت بادیه گردی بر خود پسندیده همت بر طوف
 آن گمارند و بارگاه جاهش قبله ارادت قاطنان هفت کشور باشد که

چوبانخچیر و مید افتاد کارش * غزال ملک بود اول شکارش
 ز فر بخت و اقبالش عیان بود * که شاهنشاه عالم می شود زود
 تا آنکه درین هنگام سعادت فرجام که کار پردازان استدار تقدیر اسباب
 خلافت و جهانبا نی آن پادشاه عالم گیر بر وجه کمال آماده ساخته
 صلاح حال جهان و مصلحت امور جهانیان منوط بفر معدلت و
 فرمانروائی او دیده بودند و خلق عالم خصوصا ساکنان کشور همد
 که یکپنجد بنابر اختلال مباحی مملکت و شورش افزائی مدعیان
 سلطنت مورد حوادث و فتن و دستخوش تقلبات و محن بودند
 سزاوار برکات سروری و جهاندار ی او گشته استحقاق این موهبت
 علیا داشتند باقتضای حکمت بالغه ایند بیهمال نیر عالم آرای جاه
 و جلال و کوکب سعادت پیدای عظمت و کمالش از مطلع نصرت
 و فیروزی پرتو جهان افروزی بر عرصه آفاق گسترده و جهان افسرده
 و عالم برهم خورده را دیگر باره روزگار دولتش بهارستان خرمی
 و نگارستان بیغمی کرد زمانی که سعود آسمانی در ادوار و اکوار
 امکان سرگردان وصول آن بودند رسید و وقتی که وقت شناسان
 سلسله کون و مکان در دهور و قرون انتظار ورود آن میبردند بجلوه گاه
 ظهور خرامید مرادی که زمینیان از گردش افلاک و انجم میجستند
 بحصول پیوست و مقصدی که علویان در تمنای آن دیده بر زمین
 دوخته بودند پدایه والای روایی برآمد در ساعتی فیض آیت لامع
 النور که زبده اوقات سنین و شهر و جامع برکات بطون و ظهور بود
 یعنی روز فرخنده یکشنبه بیست و چهارم ماه مبارک رمضان سال
 هزار و شصت و نه هجری مطابق بیست و پنجم خرداد ماه الهی

سلطنت و کاهنایی او در کار بود و چرخ دوار در سرانجام اسباب
 حشمت و بخت یاری او بقرار هر دم اقبال بلندش بنیرنگ سازی
 توفیق نقشی مینمود و هر لحظه طالع نیروز مندش بسر انگشت
 تایید عقد میگذشت بشیر بختش هر روز بنو مرده میداد و سرورش
 دولتش هر نفس بتازه بشارتی می فرستاد چنانچه هم در مبادی
 انکشاف صبح فطرت و جهان پیرائی و عنفوان ظهور تابش نور خلقت
 و عالم آرائی که نخل برومند حشمتش در سراستان سعادت نونهال
 و سرسرفراز قدرش نورستگ جویبار جاه و جلال بود نسائم کاسرانی
 از گلشن کمالاتش بر پیشگاه خاطر ارباب نطن و ذکا میوزید و شمام
 جهان بانی از بهارستان فضائش بمشام ادراک تیز هوشان میرسید
 فروغ جهان فروزی از سایه چترش چون آفتاب روشن بود و جوهر
 دشمن سوزی از جوهر تیغش مانند شرار از شعله بر ساخت ظهور
 پرتو اکن می نمود رصد بندگان ملک دانش و شعور از جدال
 تقویم خطوط جبهه اش استخراج دلائل بخت مندی و استنباط
 درجات سر بلندی میکردند و واقعان رموز مل سعادت از نقاط خال
 رخسار سعادت فالش قرع سلطنت ربع مسکون بنام همایونش بر
 لوح تغاول و شگون می زدند زینت دادن انس و عزت و سروری از فر
 تارک آسمان سایش هویدا میگشت و پانهادن بر اورنگ خلافت
 و برتری از نقش پای ملک فرسایش خوانده میشد لمولفه * شعر *
 هنوزش بود با گهواره الفت • که بودش خار خار تخت دوات
 هنوزش بخت در نشو و نما بود * که با پیل دمان تیغ آزما بود
 لبش بودی هنوز آلود شیر * که میزد همتش سر پنجه با شیر

و کام گاری بر ورق مذشور اقبال نوشته ببازوی پرنیروی قدرش بستند
 قدسیان دفع گزند را از کوکب بخت بدخواه سپند بر مجمر گردون
 سوختند و علویان از جواهر خزائن افلاک دامن دامن گوهر بهر
 نثار اندوختند سپهر و اختران شادمانی کرده بشارت کامرانی دادند و
 زمین و زمان تهذیب گوگشته باین ترانه زبان بر کشادند * شعر *
 کای ز تو اورنگ شهی سرفراز * تاج خلافت ز تو گوهر طراز
 آئینه صورت شاهی توئی * سایه خورشید آبی توئی
 تیغ ترا شد چو مسخر جهان * خیز و کنون خطبه دولت بخوان
 کوس شهی بر سر جمشید زن * مکه خود بر زر خورشید زن
 زیب ده از همت والای خویش * نامه اقبال بطغرای خویش
 غریب کوس شادی و صغیر لغیر شادمانی آهنگ ذروه افلاک کرد
 و غلغل گلبانگ دعا و شور زمزمه تحیت و ثنا با خروش ذکر گردیدان
 بهم آمیخت شعله آراز خنیاگران در خرمن طاقت ناهید در گرفت
 و مضارب ماز مطربان تار صبر برجیس را بگسستن برد نوای طنبور
 و قانون و نغمه نای و ارغنون بآراز چنگ زهره در یک پرده کوک
 شد و حرکت شوقی افلاک بر اصول دست انسانی و پای کوبی
 اهل نشاط افتاد * شعر *

شده نغمه سازان دستان سرا * در آن گلشن بزم بلبل نوا
 سرود آن چنان اوج برداشته * که یک بخت خوابیده نگذاشته
 کدوهای بدن کاسهای رباب * می نغمه پیموده بر شینگ و شاب
 ماکدان انجمن علوی همچو خوبان جلوه دوست و لعبتان پری چهر
 به تماشا می این شگرف مجلس طرب پیرای سر از غرفات چرخ و

و بدست و هفتم خرداد ماه جلالی سنه پانصد و هشتاد و یک ملکشاهی
و ششم آذر ماه قدیمی سنه هزار و بیست و هشت یزد جردی و پنجم
خریزان ماه رومی سنه هزار و نهصد و هفتاد اسکندری که عمر ابد طراز
بچهل سال شمسی و هفت ماه و سیزده روز و چهل و یک سال قمری
و ده ماه و ده روز رسیده بود بعد از انقضای هشت گهزی و هفت
پل از روز مذکور که سه ساعت و پانزده دقیقه نجومی باشد خاقان
سپهر و سریر مهر انهر شهنشاه عالم گیر عدل پرور دیبیم کرامت آثار
جهان بانی بر سر و خلعت سعادت نگار کمرانی در بر بایوان فلک
نشان چهل ستون خاص و عام که بتأیین ایهت و احتشام زیب
و آرایش یافته وقوع این لطیفه ارجمند و عطیه شرافت پیوند درانجا
مقرر شده بود خرامش اقبال نمودند و بافر آلهی و شکوه و عظمت
شهنشاهی بر اورنگ حشمت و جلال و سریر عظمت و استقلال
جلوس اجلال فرمودند لمولفه * شعر *

شد از مشرق بخت شاهنشهی * جهان تاب انوار ظل الهی
ز شاهنشه نوجهان تازه شد * تن ملک را باز جان تازه شد
شب هند را صبح دولت دمید * بهر کلبه آفتابی رهید
سریر مرصع سپهر آسا که از جواهر شب تاب و گوهرهای فروزان
در انتظار این جلوس دولت همه تن چشم گشته بود بآرزوی خود
فائز شد و چتر زرین مهر فرسا که عمری بترصد این لطیفه سعادت
بیک پا ایستاده بود بتمنای خویش رسید در آندم ساکنان صوامع
جبروت از الواح قدس آیات بینات فرخی و بهر روزی خوانده بر تارک
افسر زیبش دمیدند و مقدسان مجامع ملکوت حرز سعادت

بعطای تشریفی از خلعت خانۀ جود و احسان قامت مباحثات
می افراخت و چون زبان را بگوهر نام ارجندۀ خدایگان جهان زینت
بخش هفت اورنگ امکان پیرایۀ سعادت بخشید و دهان بذكر دعا
و نشر ثنای پادشاه دولت و دین چون دهان غنچه عطر آگین گردانید
بگران مایه خلعتی زر نگار که کسوت شرف و افتخار نامجویان روزگار
تواند بود تشریف امتیاز پوشید و جیب و دامن امیدش بقصد
مقصود آمده شد چندان طبقهای سیم و زر بر نام والای خاقان دین
پرور نثار کردند و آن قدر خوانهای در و گوهر بر تارک آسمان سای
خدایگان دین پرور بر افشاندند که از نثار چینی آن بزم فرخنده
کیسۀ فراخ اهل مجلس پر شد و دست کشادۀ از لب ریز در گشت
ایستادهای بساط عزت و بار یافتگان محفل قرب در موقف تسلیم
عبودیت دست ادب بر تارک اخلاص نهادند و از صفای عقیدت
و صدق ضمیر دل به بندگی و هواخواهی بسته زبان بدعای بقای خلیفۀ
زمان کشادند خزائن انعام پادشاهی چون ابواب رحمت عام آلهی بر روی
جهانیان گشایش یافت و از خلعت های رنگارنگ و تشریف های
گونگون قامت تمنای پیرو جوان آرایش پذیرفت خدمت پیشگان
انجمن دولت پیدالهای ارکجه بگردش آورده بردوش ایستادهای
آن بزم عشرت را چون جیب غنچه و گریبان یاسمین مشک پر
و عطر آگین ساختند و خوانهای پان بخش کرده خرد و بزرگ
آن محفل انبساط را بدرگ طرب و نشاط نواختند و در بخور عنبر
و عود زلفهای مشکین عنبر آمود بر روی هوا فرو هشت و شمیم
عطر و عنبر دماغ جهانیان را از بزم روحانیان خبر داد در همان روز

مناظر سپهر بر آوردند و شاهدان استار فلکی که پیوسته از گوشه
 چادر شب رو می نمودند در عین روز بنظاره آن فرخ آئین محفل
 دل افروز بر بام افلاک جلوه گر گشتند روزگار بعدر کجروی و ستمگاری
 کمر خدمتگاری بر میدان بسته سر بر خط بندگی و فرمان برداری
 نهاد و آسمان از کهکشان دست کورنش بر سر گذاشته با مقربان
 دولت و نوینان عالی جاده دران والا بارگاه دوش بدوش ایستاد چتر
 بسرفرازی علم گردید که سایه بر سر سایه الهی گسترده و تخت بر
 خویشتن بالید که کوه وقار و جهان حلم برو تکیه کرد دین و دولت
 باهم بر آمیخته یکدیگر را تهنیتها گفتند و صورت و معنی هم آغوش
 گشته غبار درئی از میان رفتند شام نذره را سحر دمید و روز تفرقه
 بسر رسید جهان هوای جوانی از سر گرفت و دران قبای کمرانی
 در بر کرد آئین حشمت و جلال تازه شد و خطبه دولت و اقبال
 بلند آوازه گردید خطیب سعادت منش بلاغت نشان دران محفل
 عالی شان پدای مردمی بخت بلند بر مذهب کرامت پایه آسمان پیوند
 که سلم بام شرف و معراج سپهر عزت بود برآمده از رفعت رهای
 کهکشان بردوش گرفت و با خطبه سرایان حظائر قدس همزبان
 و هم آغوش شد و خطبه بلیغ انشا کرده بعد از سپاس آفریدگار
 جهان و درود واسطه ایجاد کون و مکان بنشر مدائج و مناقب نام
 آوران این دودمان همایون و ذکر القاب شامی و اسماء گرامی
 تاجداران این خاندان ابد مقرون پرداخته داد بلاغت داد و چنانچه
 رسم و آئین این سلطنت فیض قرین ست نام والا مقام هریک از
 از آبابی عظام و اجداد کرام آن حضرت که بر زبان جاری می ساخت

و القای توفیق الهی مقرر فرمودند که یک روی اشرفی و در پده را
بنقاش این بیت دل پذیر که *

سکه زد در جهان چو بدر منیر * شاه اورنگ زیب عالمگیر
و روی دیگر را بنگارش ضرب بلده و منه جلوس همایون زیب و
زینت بخشید و منشور اقبال بطغرای غرای ابو المظفر محی الدین
محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی مزین
و محلی کردید و فرمان شد که دبیران سخن پرداز عطار نشان
مناشیر جلالت عنوان مشیمل بر مرند این جلوس میمنت طراز
بهرداران و مدد کشان اطراف و امرا و حکام صوبجات نکاشته
مصحوب مسرعان خجسته پی با کفاف و حدود ممالک محروسه
فرستند و بشارت امن و امان و نوید معذات و احسان بجهانیان
رسانند القصه پایه افزای اورنگ جهان بانی در آن محفل
خسروانی تا هفت گهری بر سریر مرصع جلوس اجلال نموده فروغ
افزای بزم دولت و کامرانی بودند و از اینجا بمشکوی قدس شرف
قدوم بخشیده ساحت آن حرم کدۀ عزت بانوار ظل الهی برافروختند
و دران شبستان سعادت نیز همایون مجلسی نور افروز بزم قدسیان
و مقدس محفلی نمودار مجمع روحانیان ترتیب یافته محتجبات
سرادق حشمت و مخدرات استار سلطنت پزوانه وار برگرد آن
شمع انجمن خلافت و گیتی ستانی جمع آمدند و وظائف
تهنیت و مبارک بادی بجای آورده برای نثار آن برگزیده
الهی طبق طبق سیم و زر با گوهر جان برآمیختند و دامن
دامن درو گوهر با نقد حیات درهم ریختند خدیو بحرف

عالم امروز زرهایی ناب بسکه دولت آن پادشاه مالک رقاب چهره
 بزبور قبول آراسته نقش رواج گرفت و زادگان کلان از فرمان والای او
 با پاک گوهران دردمان دریا دعوی مباحثات کردند گنجینه داران
 آسمانی طبق های املاک از اختر شب تاب مملو ساخته
 بدار الضرب اقبال رسانیدند تا بسکه سلطنت فرمان روی جهان
 زیب و زینت گیرد و حارسان خزائن سپهر طلای بیغش خورشید
 را دیگر باره گذاخته بعیار گاه عزت و جلال آوردند تا بزبور نام
 همایون خدیو زمان عیار کامل پذیرد لمولفه * شعر *

از سکه اقبال شه مهر نظیر * سیم و درم ستاره شد نقش پذیر
 از خطبه او غلغله در چرخ افتاد * گردید زر از سکه او عالم گیر
 چون در عهد سلطنت اعلی حضرت متن یک روی اشرفی و روپیه
 بکلمه طیبه و حاشیه با سامعی سامعی خلفای راشدین مهدیین
 رضوان الله علیهم اجمعین و روی دیگر بنام نامی و القاب گرامی
 آن حضرت مزین بود شهذشاه موق شریعت آئین را که در جمیع
 امور منظور نظر حق بین افتدغای آنار شرع مبین و رعایت اعزاز دین
 حضرت خاتم المرسلین صلوٰۃ الله و سلامه علیه و علی آله اجمعین
 ست و همواره از سعادت منشی و والا گهری در تعظیم و احترام
 شرع و اسلام کوشیده امری که مستلزم اهانت و ازراء بقواعد ملت
 بیضا باشد جائز نمیدارند بخاطر هوشمند و ضمیر آسمان پیوند رسید
 که نقش کلمه طیبه بر دراهم و دنانیر که شب و روز دست فرسود
 طوائف اذام میگردد و لوث کف کفار ضلالت آثار بآن مبدوسد
 موجب سوء ادب و هتک حرمت ست لاجرم بالهام سرش غیبی

و ده هزار روپيه انعام فرمودند و چون حرم سراي اقبال از انوار شوکت و جلال خديو زمان فروغ ميمنت يافت از انجا بدولت کده خاص غسل خانه پرتو قدوم انگنده سرير آراي سعادت گرديدند و دران محفل سپهر احترام ناز بدستور مجلس خاص و عام انجمن نشاط آراسته گشته آئين کلام بخشي و کسراي تازه شد و هنگامه عشرت آرائي و جهان پيروي ديگر باره گرمي پذيرفت و از فيض صاحب عنايت و مكرمت بادشاهي نخل مراتب و مذاصب باليدن گرفت و از نسيم باد دستي جود و احسان خليفه آلهي غنچه آمال و امانني شگفتن آغاز نهاد و هريک از بادشاه زادهاي کامگار نامدار مؤيد منصور بختيار را مورد انتظار توجه و نوازش ساخته بمواهب عظمي و مراحم عليا عز اختصاص بخشيدند ازان جمله براي مهين شعبه دوحه سلطنت گزين باره نهال خلافت بادشاه زاده نام دار والا مکن محمد سلطان که در بنگاله بودند سه لک روپيه و جهت رخشنده اختر برج دولت و سروري تابنده گوهر درج عظمت و برتري پادشاه زاده عالي قدر فرخنده شيم محمد معظم که در دکن بودند دو لک روپيه برهم انعام فرستادند و نوگل حديقه عزت و ارجمندي تازه نهال جويبار حشمت و سر بلندي بادشاه زاده کامگار سعادت توم محمد اعظم را بانعام دو لک روپيه و مرحمت شمشير مرصع گران بها و فيل خاصه با يراق نقره و جل زر بفت و باضافه يک هزار سوار به منصب والي ده هزار ي پنج هزار سوار نواختند و قره العدين سلطنت و نامداري مسرة الصدر ابهت و بخت ياري پادشاه زاده والا گهر محمد اکبر را بانعام يک لک روپيه مشمول عاطفت ساختند و همچنين بهر

دریا نوال دست عطا و افضال کشاده هر يك از بیگمان معظم
و بانوان مکرم و پرستاران بارگاه خاص و پرورگیان حریم عزت و اختصاص
را با نعامات سامیه و مواهب عالیله نوازش فرمودند ازان جمله
بمسند نشین حرم عزت و احترام پرده گزین نقاب ابهت و احتشام
ملکه ملکی خصائل مالکه قدسی شمائل عاقله هوشمند کامله
سعادت پیوند نخله ریاض عظمت و اقبال دوحه گلشن جاه و
جلال روشن رای بیگم گراسی همشیره خویش که بمیدان شرافت
ذات و کرامت صفات و محاسن اخلاق گزیده و مکارم اطوار پسندیده
و صدق اخلاص و عقیدت و رسوخ یک جهتی و ارادت بخدمت
خدیو جهان و خلیفه زمان که صدر مسند مشکوی دولت بوجود برکت
آسود آن ملکه تقدس نقاب مزین ست پنج لک رویه مرحمت
کردند و به پرده آرای هودج عز و علا نور بخش تلق عظمت و اعتلا
زبد مکرّمات دودمان خلافت اسوه مقدسات خاندان شرافت بارقه
انوار ساحت دانش و هوش مندی لامعه زیر سعادت و سربلندی
زیب مسند عزت مخدّره نقاب عظمت زبب النساء بیگم چهار لک
روپیه و بدره فاخره بحر حشمت و کامرانی ثمره طیبه لجن دولت
و جهانبانی زینت سراق ابهت طراز طیلان عفت زینت النساء
بیگم دو لک روپیه و بقره باصیه دولت و سروری غره ناصیه سعادت
و برتری زهره سمای رفعت بدر آسمان جلالت بدر النساء بیگم یک
لک و شصت هزار روپیه و بمحجوبه استار عزت نور افزای شدستان
ابهت زبد طاهرات نخبه مکرّمات زبدۃ النساء بیگم یک لک و پنجاه
هزار روپیه و بچندی دیگر از پرده گزینان سراق عصمت يك لک

ظل الحق گفت الحق این را حق گفت

و یکی از فضلای پایۀ سربر اعالی (بادشاه ملک هفت اقلیم) گفته و دیگری از نکته (سنجان زیب اورنگ و تاج پادشاهان) یافته و ملا عزیز الله خلف ملا محمد تقی مجلسی صفهانی بالقای سروش غیبی و امداد الهام ربانی تاریخ وقوع این عطیۀ ارجمند را از انوار مشکوت کلام آهی چندین اقتباس نموده که (اِنَّ الْمُلْكَ لِلَّهِ يَوْمَئِذٍ مَنْ يَشَاءُ) الحق ورود این لطیفۀ بشرت پیرا بیدیان فصیح بل بنص صریح ازان انصاح مندماید که طلوع نیر این دولت آسمانی و جلوس این زبنده افسر خلافت و جهانبانی بر اورنگ عظمت و کشور ستانی بمیامن تائیدات سماوی و کرائم توفیقات سبحانی ست و آنچه از مراتب غلبه و استیلای این برگزیده ایزدی و مدارج رفعت و اعتلای این سلطنت سرمدی و دفع و استیصال اعدای بد سگال و نصرت و فیروزی جنود ظفر مآل درین فرصت اندک و مدت قلیل بمنصۀ بروز آمده چون مصلحت کمالی ازلی و حکمت شاملی لم یزلی اقتضای ظهور آن نموده لا محاله بشرائف رضای ایزد بیچون مقرون بوده ست و چون نباشد که بمیامن آثار دینداری و برکت دولت و کامگاری این بادشاه حق پسند شریعت پرور احکام ملت بیضا و شرع مطهر امروز در شش جهت و هفت کشور کامیاب نفاذ و روانیست و شاهد مستور حقیقت و حقانیت که از غلبۀ بطلان و اعتیالی باطل گریزان مجال ظهور نداشت درین عهد سعادت مهد نقاب خفا از رخ برافکنده سرگرم جلوه خود نمائی ست در پناه حمایت دولتش دین از

کدام از امرای نامدار و نوئینان عالی مقدار و مرداران و حظه داران
 جنود نصرت و سائر بندهای آستان خلافت بقدر رتبه و شایستگی
 عواطف نمایان و غذایات شایان که برسدیل تفصیل جداگانه رقم
 زده کلک ببن خواهد شد سمت ظهور یافت و بزم مراد صلاحا و اتقیا
 و سخن هنجان و شعرا و ارباب طرب و نشاط و سرود سرایان آن انجمن
 انبساط انعامات لائقه و صلات گرانمایه مرحمت شد بالجملة آن
 مجلس دل کشا و محفل سعادت پیرا در کمال رنگینی و دل
 فریبی و زیب و زینت و شکوه و عظمت و بهجت و سرور و شاد کاسی
 و حضور بسر رسید و حضرت شاهنشاهی تا در گهری دران بارگاه
 جلال و نگارین سرای اقبال سریر آرا و بزم افروز گشته باطف و
 نوازش و عطا و بخشش داد تمغای عالمی دادند و اشاره معلی بصدر
 پیروست که این جشن سعادت آذین بهمین ترتیب و آئین تا دهم
 ذی الحجه ممتد بوده بمقدم فرخنده عید اصخی متصل باشد تا
 در عرض این اوقات خجسته فرجام که ایام دولت روزگار و روزگار
 دولت ایام ست جهانیان را کام دل در کنار آمده آرزوهای دیرین
 جهان بحصول انجامد تاریخ این جلوس میمنت قرین را ملا شاه
 بدخشی که بسمت فقر و تجرد معروف بود و دلاوی شکوه باو
 رابطه ارادت و اعتقاد عظیم داشت ظل الحق گفته و این گوهر
 نظم شفقت •

• رباعی •

صبحی دل من چون گل خورشید شگفت

کمد حق و غبار باطل را زنت

تاریخ جلوس شاه حق آگه را

که اخترشناسان فرس استخراج نموده اند می پردازد تا ارباب دانش و ادراک و دقائق سنجان انجم و افلاک را بر خي از افطار سعادات علوی و آثار برکات آسمانی که این زائجه میمنت طراز بآن مخصوص و ممتاز است بر خاطر حقائق ناظر جلوه ظهور نموده باصطرباب حقیقت پیمای فکر و نعمی ارتفاع درجات آفتاب این دولت ازلی اساس توانند گرفت و ازین جدول تقویم سعادات و اوج ارقام مرادات استخراج احکام فرخی و بهروزی و استنباط انوار عالم آرائی و جهان فروزی این سلطنت ابد پیوند توانند کرد *

شرح مراکز بیوت دوازده گانه

خانه اول برج اسد ست

که بیت نیر اعظم و عطیه بخش عالم ست و در کتب اختیارات مسطور ست که بهترین بروج برای طالع جلوس برج اسد ست مرکز این خانه درجه هفتم ازین برج ست که حد زهره و وجه زحل و اثنا عشریه زهره ست و نه بهر عطارد و هفت بهر زهره و ذریحان شمس و آذر جان زهره ست و رب مئنه آفتاب ست بشرکت زحل و مستوی برین خانه آفتاب و سهم الملک و السلطان درین خانه ست و دقیقه سنجان علم احکام بودن سهم الملک در و تد طالع دلیل دوام و ثبات دولت گرفته اند *

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر استحکام اساس دولت و فرمان روائی و انتظام امور خلافت و جهان پیرائی و کثرت و آراستگی

کشاکش شرکت شرک و ضلال فارغ البال و بتکا بوی اقدام معی
و همتش آثار کفر و رسوم بدعت پایمال محو و زوال ست امید که
تا بدر منیر را بر اورنگ میثا رنگ مظهر جای قرار و خورشید عالم
گیر را بر تخت مرصع و چتر زرنکار باشد سر بر شاهنشاهی و چتر
گیتی پناهی ازین دست پرورد الطاف الهی ملک پایه و خورشید
مایه باد •

ذکر زائجه طالع سعادت مطالع جلوس میمنت

مانوس قرین بطور اختر شناسان فرس

لموافه

ای رصد آموز خرد دستگاه * کوکب طالع نگر و اوج جاه
طالع فرخنده شاهی به بدین * مطلع انوار الهی ببین
دیده برین زائجه ارجمند • باز کن و زیج سعادت ببند

چون بمقتضای تقدیر ازلی و تایید سبحانی جلوس مسعود این
پایه افزای اورنگ خلافت و کشور ستانی در اسعد اوقات و ایمن
ساعات که جامع برکات کونی و آلهی و حاوی میامن ارضی و سماوی
بود اتفاق افتاده لاجرم خامه نکته سنخ حقائق نگار که رصد بند
آسمان معانی و دقیقه یاب جداول اسرار نکته دانی ست زائجه
طالع آن جلوس همایون درین صحیفه انبال ثبت و مرقوم میسازد
و از اینجا که استیفای جمیع دقائق و نکات و استیعاب همه مزایا
و خصائص این سعادت نامه هفت آسمان فراتر از نیروی شرح
و بیان است بتدبیر بعضی از لطائف رموز و شرائف احکام آن بنوعی

ممالک و اقالیم جهان بحیطه تصرف و تسخیر آید و سمند
عزیمت آفاق گیرش عرصه دوران بکام نصرت و فیروزی پیدماید
و هرکشان اطراف و نخوت منشان اکناف سرطاعت و انقیاد بر
درگاه سلاطین مطافش نهند و خواندین روزگار و فرمان دهان نامدار
گردن از ربقه متابعتش نه پیچیده کشور دها بتصرف والیان والایش
دهند و دلیل ست برتوفیق یافتن آنحضرت باعلای اعلام دین
متین و اهیای سنن حضرت سید المرسلین صلوٰت الله و سلامه علیه
و علی آله و اصحابه اجمعین و ابداع قواعد سلطنت و جهانبانی و
اختراع قوانین خلافت و کشور ستانی و تصرفات بدیعه و دخلهای
بجا در هر باب و وضع ضوابط و رسوم پسندیده بذهن ثاقب و فکر
صواب پیرا که سالها و قرنهای در روزگار از آن باز گویند و بزرگان جهان
و سرداران دوران آن را دستور معامله خود سازند •

خانه دوم برج منبله ست

که خانه عطارد و شرف اوست و مرکز این خانه درجه
ششم ست که حد عطارد و وجه شمس و اثنا عشریه مریخ و نه بهر
زحل و هفت بهر قمر و در بجان عطارد و آذرجان مشتری ست
و رب مثلثه زهره ست بشرکت مریخ و این درجه مضیده
و مذکر ست و مستوی برین خانه عطارد که رافع ست در یازدهم
در خانه خود •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آبادی خزانه عامره و کثرت نقود و

خیل و حشم و صلابت و جلالت در دلهای اهل عالم و غلبه و فیروزی در معارک و غا و نگونساری و تیره روزی اعدا - و وقوع مشنری درین خانه و اتصال او بآفتاب که صاحب خانه ست بنظر قبول دلیل ست بر ثبات ملک و بقای حشمت و صدق اخلاص و یکرنگی اولیای دولت و رهوخ عقیدت و یک جهتیی اصفیای سلطنت و کثرت بندهای جانسپار خیر اندیش و ونور ملازمان دولت خواه و فاکیش و روز افزونی اسباب سعادت و کمال بمیامن تایید ایند متعال و نشو و نمای نهال جاه و جلال از فیض بهار بخت و اقبال - و از بدائع تاییدات آسمانی آنکه طالع مهر فروغ این آفتاب جهان تاب اوج عالم گیری و جهانبانی موافق عاشر قران علویدن در برج قوس واقع شده و اهل قرانات این قران را قران اوسط گمان کرده اند چه در مژده آبی دوازده نوبت قران شده و این اول قرانست که از مژده آبی بآنشی انتقال نموده و قران مذکور در مدت دویست و چهل و پنجم سال تقریباً واقع میشود - و از شرائف اتفاقات غریبه آنکه طالع ولادت سعادت قرین خدیو زمان و زمین با طالع این قران موافق ست و این هر دو اتفاق بدیع در دلیل قوی و دو شاهد صادق ست برینکه پایة والای این دولت خدا داد و رتبه ارجمند این سلطنت گرامت بنیاد در مراتب عز و علا و مدارج رفعت و اعتلا هم چشم نیرین و انگشت نمای خافقین گردد و صیت عالم گیری و دولت و آوازه جهانستدانی و صولت این حضرت در انتشار باطراف و اقطار بر پدک صبا و شمال و برید و هم و خیال مسابقت جوید بضرب شمشیر و حسن تدبیرش

و مستوی برین خانه زحل ست واقع در بیت شرف و حد
در مؤنثه خود *

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر غلبه و برتری و بزرگی و سروری بر
اخوان و اقربا و غالب آمدن بر اعدای مملکت و مدعیان مملکت
در معارک و غا و مهالک هیچا و کمال مهر اندیشی و رافت
و عطف و نفوذ و شفقت نسبت بخوهران و خوبشان و نهایت
اکرام و افضال در حق ایشان و مسرور گشتن طبع مبارک از بعضی
مفرها و نهضتهای همایون که رایات عالیات را روی دهد
و متضمن فوائد و منافع عظیمه باشد و وصول مردهای فتح
و ظفر و رسیدن خبرهای مسرت اثر از اطراف ممالک و حدود
ولایات بر سبیل تواتر و توالی بدرگاه سپهر آیات و میل خاطر
ملکوت ناظر بکشف مسائل دینی و تحقیق مباحث یقینیه
و غور و تأمل در قضایای شرعی و عرفی و تدبیر و تعمق
در مقدمات عقلی و نقلی و رغبت بصحبت علما و دانشوران
و مجالست اتقیا و پرهیزگاران و رسوخ و تصلب در امور دین و
استقامت و استقامت بر جاده شرح مبین و امر به بنای
مساجد و معابد اعلام و حکم بهدم بت کدها و عبادت خانهای
کفار ضلالت فرجام *

خانه چهارم برج عقرب ست

که خانه مریخ ست و مرکز این خانه درجه اول از حمل ست

جواهر و اجتماع کنوز و ذخائر و فراهم آمدن تحف و نفائس از هر دیار و رسیدن اموال خراج و پیشکشهای نمایان از اطراف و اقطار و ازدیاد محصول مملکت بسبب تدابیر صائبه و ضبط و نسق مداخل و مخارج سلطنت از روی معامله فهمی و هوشمندی و دلائل ست بر آنکه اولیای دولت ابد قرین و بندهای اخلاص آئین مصدر خدمات شایسته و ترددات پسندیده گشته کارهای بزرگ و مهمات سترگ بمساعی همت ایشان بظهور رسد و معضلات امور و عقدهای مشکل بحسن کار دانی و رای و زویت آن گروه اخلاص طویّت کشایش پذیرد و همواره بصدق ارادت و خدمت گذاری و حسن عقیدت و جان سپاری مشمول عنایات و منظور توجهات پادشاهانه باشند و بودن سهم السعادة که دلیل مال ست با صاحب ثانی مفصّل از کمال قوت و سعادت خانه مال ست و وقوع سهم المال در برج میزان و بودن صاحبش در رتبه عاشر در خانه شرف خود هم دلیل کثرت خزان و ذخائر و وفور اعیان حشمت و بخت یاری و وسعت دستگاه مکنت و نامداری و حصول گوهرهای قیمتی و جواهر نفیسه ست •

خانه سوم برج میزان ست

که خانه زهره و شرف زحل ست و مرکز این خانه درجه چهارم ازین برج واقع شده که حد زحل و وجه و اثنا عشریه مریخ و نه بهر و هفت بهر و ذریحان زهره و آذرجان عطارد ست و رب مئذنه زحل بشرکت مشتری و این درجه مولد و نیره ست

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر دوام عیش و سرور و کمال خرمی و حضور و شگفتگی گلزار همیشه بهار خاطر ملکوت ناظر و نزهت و تقدس باطن و ظاهر و توجه طبع اقدس بمخالطت و مقارنت نسوان و تعلق و تعشق بیه طلعتان و پری رویان و میل کردن بلذات مشرعه مباحه و رعیت بلباسهای فاخره متشرعانه و آمدن رسل و رسائل با نفائس تحف و هدایا از ملوک اطراف و اکناف پدایه سریر سلطنت و رسیدن خبرهای مسرت پیدرا و مزدهای سامعه افروز بجناب خلافت و سعادت مندی و برخورداری فرزندان کامگار و شاهزادهای نامدار بتوفیق فرمان پندری و حسن خدمت و انقیاد و صدور آثار شفقت و ظهور انوار تربیت در باره آن زمره عالی نژاد

خانه ششم برج جدی ست

که خانه زحل و شرف مریخ ست و مرکز این خانه : رجه هفتم ازین برج واقع شده که حد عطارد و وجه و اژدها عشریه و نه بهر و هفت بهر مشتری و ذریحان زحل و آذر جان شمس ست و رب مثلثه زهره ست بشرکت مریخ و این درجه مونث و قیمة ست و مستوای برین خانه زحل ست که در بیت شرف قوی حال ست واقع بتسدیس مشتری *

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آنکه ذات اقدس و عنصر مقدس در اکثر اوقات قرین عافیت و سلامت باشد و اگر گاهی مزاج قدسی

که حد و وجه و اثنا عشریه مریخ ست (و نه) بهر قمر و هفت
 بهر و ذریجان و آذر جان مریخ) و رب مثلثه مریخ ست بشرکت
 قمر و این درجه مونث و قیمه ست و مسئولی برین خانه مریخ ست •

بیان احکام

این خانه دلالت دارد بر اقتدار عواقب امور سعادت و بهروزی
 و اختتام مقاصد و مهام به خجستگی و فیروزی و آبادانی مملکت
 و آسوده حالی رعیت و مدر حاصلی و لایات و افزونی محصول
 خالصات و آراستگی ماحیت دولت بمساکن عالی بنا و منازل خلد
 آسا و طرح انگندن عمارات عالی اساس و بساطین فردوس مانند
 همعماری همت بلند و بودن راس درین خانه دلیل ازدیاد مواد
 جاه و دولت و ترقی باقصری مدارج هشت و ابهت و حصول
 معادات و توفیقات و روانی مرادات و مقاصد و ادراک اجر و مذویت
 باحداث بقاع خیر و مساعد •

خانه پنجم برج قوس ست

که خانه مشتری و شرف ذنب ست مرکز این خانه درجه پنجم
 ازین برج ست که حد مشتری و وجه عطارد و اثنا عشریه زحل
 و نه بهر زهره و هفت بهر مریخ و ذریجان مشتری و آذر جان
 قمر ست و رب مژده آفتابست بشرکت زحل و این درجه نیره و
 مذکر ست و مسئولی برین خانه مشتری ست که واقع شده در طالع •

و عفت و طهارت پرورگیان حریم جاه و جلال و سعادت مندیتی
مخدرات مشکوی اقبال *

خانه هشتم برج حوت است

که خانه مشتری و شرف زهره ست و مرکز این خانه درجه ششم
ازین برج ست که حد مشتری و وجه عطارد و نه بهر آفتاب و هفت
بهر مشتری و اثنا عشریه زهره ست و رب مژده مریخ ست
بشرکت قمر و این درجه قیمه و مونث ست و مستولی برین
خانه زهره ست واقع در وتد عاشق در بیت خون *

بیان احکام

این خانه دلالت دارد بر آنکه ذات اقدس در مهالک و اخطار
و معارک و احوال از آسیب بلیات در کنف حفظ ایزدی و حمایت
عذایت مردمی بود و در اکثر اوقات و ازمان از علل و امراض و آفات
و اعراض مه پوی بونه برچار بالمش صحت و عافیت مذکور باشد
و اگر گاهی عارضه روی دهد زود بصحت گزاید و هرگز نبار اندوه
و مکرره بر آئینه خاطر ملکوت ناظر نه نشیند و همواره طبع مبارک
قرین بهجت و نشاط و کامیاب ذوق و انبساط باند و اموال اعدا
و اصداد و اسباب جاه و مکنت اهل عذق بتصرف اولیای سلطنت
ابدی بنزد آید و مالک و دولت موروث بتمام و کمال در قبضه
تصرف و تملک نندهای این آسمان اقبال باشد *

خانه نهم برج حمل ست

که خانه مریخ و شرف آفتاب ست مرکز این خانه درجه چهارم

امتزاج را از منهج اعتدال انحرافی رو دهد زود بصحت و استقامت
 گراید و عاقبت کوفتها بکمال خیریت اقتدران یابد و ماده تغییر مزاج اکثر
 سردی و خشکی و گاه نزله و زکام باشد و دلیل ست بر آنکه بذرهای
 فدوی جان نثار و ملازمان کر آگاه هوشیار بر آستان سلطنت و سد
 خلافت فراهم آیند که مصدر خدمات سترگ و کارهای بزرگ
 گشته آثار کفایت و درایت و جان فشانی و عبودیت از ایشان
 بظهور رسد و پرستاران خجسته منظر زیبا و مخدرات نرخته طلعت
 مه سیما در سرا پرده دولت و حرم کده سلطنت بهم رسند که بحسن
 خدمت رضا جوئی خاطر مهرانوار کامیاب قدر و اعتبار باشند *

خانه هفتم برج دلومست

که خانه زحل ست و اوقوی حال مرکز این خانه درجه هفتم
 ازین برج ست که حد عطارد و وجه زهره و اثنا عشریه مریخ و نه
 بهر و هفت بهر مشتری و ذریحان و آذر جان زحل ست و رب مئمه
 زحل بشرکت مشتری و این درجه نیره و مدکر ست و سهم
 الغیب که منسوب بآفتاب ست با سهم الرجا درین خانه ست و
 جمیع کواکب باین خانه ناظر اند *

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر بهره مندی طالع همایون از فتح
 و فیروزی در جمیع معارک و میدادین و ظفر یافتن بردشمنان دولت
 و اعدای دین و اقتدران سفرها بحسن عراف و حصول مطالب
 و مآرب و دلیل ست بر ذوق و ابتهاج طبع وهاج از مذاکحه و ازدواج

بیان احکام

این خانه دلیل ست بر کمال دولت و جلالت سلطنت و علوقدر و مومنزلیت و انتظام قواعد خلافت و فرمانروائی و اتحاق قوانین نصفت و جهان پیرائی و برآمد حاجات و حصول آمال و مساعدت طالع و مظاہرت اقبال و تصرف یافتن بر ولایات و ممالک و فیروز گشتن در میدانین و معارک و اطاعت و انقیاد سرکشان و متابعت و خراج گذاری نخوت منشان و والا رتبیگی جا و دولت و بلندئی صیت انصاف و معدلت و کمال سطوت و نهایت صلابت و چون بیت عاشق برج ثابت و صاحبش در رتد و قوی حال ست دلالت می کند بر ثبات ملک و دوام سلطنت و استقرار قواعد شوکت و ابهت •

خانه یازدهم برج جوزا است

که خانه عطارد و شرف راس ست و مرکز این خانه درجه پنجم ازین برج ست که حد عطارد و وجه مشتری و اثنا عشریه قمر و نه بهر مریخ و هفت بهر قمر و ذریحان عطارد و آذرجان آفتاب ست و رب مثله زحل ست بشرکت مشتری و این درجه مذکور تیره ست و عطارد که صاحب این برج ست درین خانه واقع شده و سهم السعادة و آفتاب نیز در همین خانه اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر آنکه نقش هر مامول که بر لوح ضمیر مقدس او قسام یابد عنقریب بحصول گراید و شاهد هر امید که در

ست که حد مشتربی و وجه مریخ و اثنا عشریه و نه بهر زهره و هفت بهر و ذریجان و آذر جان مریخ ست و رب مژده آفتاب ست بشرکت زحل و این درجه مونث و مظلم ست و مستولی برین خانه مریخ ست و او قوی حال *

بیان احکام

این خانه دایمل ست بردرستی نیت و پاکئی اعتقاد و ثبات و استقامت بر جاده صلاح و سداد و کمال ورع و پرهیزکاری و نهایت تقوی و دینداری و حسن توفیق بادی طاعات و عبادات و تایید یافتن باحراز ثنوبات و سعادات و تقدیم مراسم امر معروف و نهی منکر و ترویج احکام شریعت طاهره حضرت خیر البشر علیه و علی آله و اصحابه صلوات الله المک اکبر و آگاهی از اصول و فروع دین و بهره مندی از فضیلت علم و یقین و دیدن خوابهای راست و سهولت حصول مهماتی که پیش نهاد همت و اگر در ظهور لطیفهای غیبی و منصوبهای آسمانی و موافقت تدبیرات با تقادیرات ربانی و منانیت فکر و رزانت رای و ملهم گشتن بار اذهنی موافق عزائم جهانکشی *

خانه دهم برج ثور ست

که خانه زهره و شرف قمر ست و مرکز این خانه درجه اول ازین برج ست که حد زهره و وجه عطارد و اثنا عشریه زهره و نه بهر زحل و هفت بهر و ذریجان زهره و آذر جان قمر ست و این درجه مونث و قیمة ست و مستولی برین خانه زهره بشرکت قمر و هر دو قوی حال و متصل بنظر قبول *

برق رفتار و خیل و دواب بسیار بر رموز دانان احرار فلکی و دقیقه
 سنجان اوضاع آسمانی پوشیده نیست که چه مایه نظرات سعد درین
 طالع همایون جمع آمده و چه انوار شرف و میمنت از مطالع آن
 روی نموده چون بمیامن تاییدات سماوی و تقدیرات سبحانی
 بزبور جمیع سعادات محلی و از نقص همه نحوسات معری ست
 و نادر ست که طالع جلوسی باستجماع شرائط و ارتفاع محذورات
 بدین مذاب آراسته و پدراسته باشد دلیل ست بر آنکه این اورنگ
 نشین کشور اقبال را ترقی باعلی مدارج جاه و جلال و عروج باقصی
 معارج عظمت و کمال که کم کسی از سلاطین ذی شان و خواقین
 گردون نشان را مثل آن دست داده باشد روی نماید رانوار این
 دولت آسمان بسطت چون پرتو مهر منیر جهان تاب و عالم گیر
 گشته اکثر ممالک ربع مسکون بتصرف اولیای این سلطنت روز
 افزون در آید *

ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام عالم

آرائی این زیب اورنگ کشور کشائی

بر واقفان حقائق اوضاع روزگار و ناظران دفاتر لیل و نهار
 پوشیده نماند که چنانچه ضبط روز نامه و قانع یومیه باز بسته بتعین
 ماه و سال و محاسبه سوانح کونیه بی تبیین از منته و اوقات محال ست
 همچنین حفظ سر رشته حوادث ایام و تصاریف دهور و اعوام را

(۲ ن) در آید مستبعد نیست *

پیشگاه خاطر اقدس جلوه نماید از پرده غیب بخوبی ترس صورتی چهره
کشاید و دلیل ست بر وجود ملازمان صافی عقیدت یکدل و یک رنگ
و فراهم آمدن بندهای کار آگاه قوی فرهنگ و توفیق یافتن ایشان
بتقدیم خدمات مرضیه و حل مهمات معضله و اشتها مکارم ذات
و صفات و انتشار صیت نیک نامی در اقطار و جهات و اظهار محبت
و داد ملاطین ذی شان و ارسال رحل و رسائل باین آستان سپهر
نشان و همیشه در مقام متابعت و بکرگی بودن ایشان *

خانه دوازدهم برج سرطان ست

که خانه قمر و شرف مشتری ست مرکز این خانه درجه هفتم
ست ازین برج که حد مریخ و وجه زهره و اثنا عشریه و نه بهر عطارد
و هفت بهر زحل و ناریجان قمر و آذرجان زحل ست و این درجه
مونث و قیمه ست و مستوای برین خانه قمر ست و او در خانه
شرف و قوی حال *

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آنکه دشمنان و مخالفان اگر چه
بدعوی ملک و درات بر خیزند و گرد حلاف و نزاع انگیزند عاقبت
منکوب و مخدول و برخی آواره و بعضی مقتول گردند و دلیل
ست بر محفوظ بودن ذات بیهمال از آفات عین الکمال
و عدم تضرر بیکر مقدس در مواضع اخطار و احوال و معارک
وزم و قتال و آراستگی این دولت خدا داد به فیلان فلک
توان گوه پیکر و هیونان دیو هیکل پری منظر و مراکب باد سیر

فرمانروائی منشای تاریخ می ساخته اند و در ایام دولت اسلام نیز این طریق به عمل آمده و با وجود تاریخ فرخنده هجری بواسطه بعد آن عهد سعادت مهد جلوس بعضی از خواقین ذی شان مبدای تاریخ مجدد گشته است چنانچه تاریخ جلوس ملکشاهی تا حال معتبر ارباب نجوم و در تقویم مثبت و مرقوم است لهذا بنابر اقتضای سنت مالغین در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه که مجدد آئین جهانبنایی و مشید قوانین این سلطنت جاردانی اند بر موجب خواهش و فرموده آن حضرت فضلی پایه سریر خلافت مثل افلاطون الزمانی امیر فتح الله شیرازی و مؤتمن الدوله شیخ ابو الفضل و غیرهما تاریخ جدیدی وضع کرده تاریخ الهی نام کرده بودند و بطریق سالهای ترکان هر دوازده سال از مبدای جلوس اکبری یک دور قرار داده و هر سال را بنام یکی از شهور اثنا عشریه شمسی موسوم گردانیده نوروز سال اول را از مبدای جلوس اکبری که مقارن و مقارب جلوس آن حضرت بوده مبدای سنوات الهی ساخته بودند چنانچه در اکبرنامه بتفصیل مذکور است و در نوبت سریر آرائی حضرت جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر بادشاه طاب مئواد جلوس جهانگیری مبنای تاریخ گشته بر همان نهج آغاز سنین از فروردین نشاط آئین رتبت اعتبار یادت و بهمان دستور ضبط وقائع بر حنین و شهور شمسی قرار گرفت و بعد از آنکه هریر خلافت بجلوس اشرف اعلی حضرت صاحب قران ثانی والا پایه گردید آن حضرت تاریخ الهی و جهان گیری را که مبتنی

از تقدیر مبدای معین ناگزیر و سلسله اطلاع بر وقائع دوران باعتبار فرض بدایت جزئی از زمان انتظام پذیر ست لاجرم از مبدای ظهور آفرینش ناظران منظم دانش و بینش به جهت ضبط دقائق اطوار عالم و حفظ مراتب احوال بنی آدم بعد از تقدیر ازمنه و اوقات بمقادیر حرکات و اوضاع علویات پیوسته جزئی خاص از سلسله زمان را که حامل ظهور شرانگهی عظیم و مشتمل بر وقوع امری شگرف بوده مبدای اوقات هوانج قرار داده مدار انضباط احوال نشاء کون و فساد و اندازه بعثت و کشاد گارخانه تکوین و ایجاد بران نهاده اند و هرچندی که بنابر طول عهد و تمدنی عصر حفظ آن سرشته و نگاهداشت آن قاعده تغیر یافته تا از طلوع نیر سعادت جددید و ظهور صورت سانحه غریب پرتونسنج بر ساحت اعتبار آن تافته ست بتجدید آن سنت منیه پر داخته وقوع امری خطیر و سنج حادثه بدیع منشای تاریخ مجده ساخته اند و از بدو ایجاد عالم همواره طوائف اسم را تاریخی بوده که بنای احکام معاملات دینی و دنیوی خود بر آن می نهاده اند چنانچه منقول ست که نخست هبوط حضرت ابو البشر و بعد از آن بعثت نوح و از آن پس وافعه طوفان و از آن گذشته مبعث دیگر انبیا علی مکان و وقوع سوانح غرابت نشان از حدوث دول و تجدد ملل منشای تاریخ بوده تا آنکه وضع تاریخ میمنعت طراز هجری زیب فهرست ازمنه و اددار و زینت دفاتر لیل و نهار گشته رقم نسخ بر اعتبار و اشتها تواریخ ماضیه کشید و چون سنت طائفه عجم قبل از ظهور دولت اسلام چنین بوده که جلوس ملوک و خسروان خود را بر مربر حشمت و

قرین اعتبار نموده حکم معلی بفرماند پیرومت که در دفاتر و تقویم و اسناد و مناشیر برین فمط ثبت نمایند و مدار ضبط حوادث و نگارش احوال درین صحیفه مآثر عظمت و جلال برین فرخنده تاریخ بوده سال بسال وقائع این سلطنت بی زوال برین منوال بقید تحریر آمد چنانچه بقرار مذکور تا حال سوافج یک سال و بیست و چهار روز از عهد سعادت مهد خلافت و شهنشاهی این شایسته اوردنگ دین پناهی مرقوم کلک حقائق رقم گشته و قبل ازین چهار ماه وقائع ایام میگذشت فرجام بادشاه زادگی از هنگام اهتزاز مرکب ظفر طراز بعزیمت عالمگیری و کشور ستانی از حطه دولت بنیاد اوردنگ آباد که در غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت هجری اتفاق افتاده تا غره رمضان آن سال که مبدای اعوام این خلافت سعادت قرین است سمت گزارش یافته که مجموع یک سال و چهار ماه و بیست و چهار روز باشد و من بعد بیاوری سعادت و سرگرمی توفیق از سال دوم جلوس مسعود وقائع نگار خواهد گردید امید که تا رقم شهر و اعوام و نقش لیالی و ایام بر صفحه روزگار است محاسن دفاتر تکوین و ایجاد و محرران روزنامه کون و فساد را سنین و شهر این دولت ابد بنیاد مبدای حساب باد *

رفع یدعت نوروز و تبدیل آن بجشن نشاط افروز جلوس مبارک

چون ملاطین عجم و اکسره فرس بدآب و سنت جمشید که واضع آئین کسروی و مختار قوانین خسروی است عمل نموده غره

بر سال و ماه شمسی بود اعتبار نکرده بنای ضبط حوادث و مدار حفظ اوقات برونقی معمول اهل اسلام بر سنین و شهور قمری که مبدای تاریخ هجری ست نهادند و غرض جمادی الآخره که در هشتم^(۲) آن بر سریر سلطنت جلوس فرموده بودند مبدای تاریخ قرار دادند بنابراین درین عهد شرافت قرین و زمان میمنت آئین که جهان پیور از فیض بهار دولت شاهنشاه جوان بخت عالمگیر نشاط جوانی از سر گرفته افسر سلطنت و فرمانروائی از تارک آسمان سایش سر بلندی یافت و اورنگ خلافت و جهان پیرائی بفر جلوس و الیش بپایه ارجمندی رسید همان منت سنیه که بشیمة کریمه دین پروری اقرب بود مختار و پسند خاطر حق گزین آمده بآن طریقه اندیقه عمل فرمودند و مدار ضبط وقائع بر سنین و شهور قمری گذاشته ظهور این دولت کرامت نشان که سر مایه برکت کون و مکان و پیرایه شرافت زمین و زمان بود منطبق تاریخ مجدد نمودند و اگرچه نخستین جلوس همایون در غرض ماه مبارک ذی قعدة سنه هزار و شصت و هشت هجری اتفاق افتاد لیکن چون لمعان انوار نصرت و فیروزی و طلوع فیروز جهان فیروزی آن فرارزنده لواهی دولت و بهروزی در ماه مبارک رمضان این سال پرتو سعادت بر جهان گسترد و طالع اختر شوکت و استقلال آن برگزیده ذوالجلال در آن خجسته ایام چهره افروز بخت و اقبال شد غرض آن ماه مبارک اثر را که غرض جبین سعادت نامتداهی و حامل برکت کونی و آلهی بود مبدای سنین این دولت کرامت

که فی الحقیقت جشن عید ماه صیام واقرب برعایت آئین اسلام
ست بعمل آید لا جرم راقم موانع این دولت جاویدانی فیز درین
صحائف اقبال و کامرانی برخلاف وقائع نگاران پاستانی که غرغ
فروردین را مبدای سال نو قرار داده در تعریف بهار و نو روز دستان
هرائی و سخن پیرائی کرده اند از غرغ ماه مبارک رمضان به تمهید
قدوم سال نو خواهد پرداخت و بتوصیف جشن جلوس میمنت
مانوس از تعریف عید مجوس عدل نموده طرح سخن بر اساس
نو خواهد انداخت امید که بمیامن دین پروری و مآثر شریعت
گستری این خلیفه جهان و خدیو جهاندار جهان ستان تا منقرض
ایام پیرایه نظام ملک و دولت و سرمایه استحکام شرع و ملت
بوده روزگار عالم آرای سلطنتش رشک افزای صبح عید قوانین
جهان پدرای خلافتش غیرت بخش آئین جمشید باد *

تعیین محتسب و منع منهیات و مسکرات

از آنجا که شهنشاه اسلام پرور دین پناه را همواره همت بلند نهمت
بر رفع آثار مذهبی و ملاحی مقصور و از سلطنت و پادشاهی و
خلافت و گیتی پناهی پیوسته اجرای احکام الهی و ترویج شرع مطهر
حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه
مقصود و منظور ست درین هنگام رای عالم آرا چندان اقتضا نمود
که یکی از فضایی پایه سریر اعلی که بصفت تدین و مسلمانی
و حمت نقاوت و مسئله دانی موموم باشد بخدمت احتساب
منصوب سازند تا خلایق را از ارتکاب منهیات و محرمات خصوصا

فروردین را از عیدهای بزرگ میدانسته اند و بعد از آن خواتین احلام نیز بنا بر رسم و عادت پیشینیان آن طریقه را معمول داشته در آن روز رعایت مراسم جشن و نشاط میکرده اند لا جرم قبل ازین درین دولت همایون و سلطنت روز افزون نیز بهنت ملوک سالفه و خواتین ماضیه در هر نوروز لوازم جشن و عید بعمل می آمد چنانچه در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت هم این طریقه معمول بود و رسوخ این بدعت بمرتبه رسیده بود که عوام الناس این روز را در تعظیم و رعایت حرمت ثانی عیدین می شمردند و از ایام متبرکه گمان می بردند از آنجا که این پادشاه مؤید حق آگاه را همواره همت والا نهمت شریعت پیرا بر رفع آثار بدعت و نهی اطوار جاهلیت مقصور و طبع حق پسند حقیقت پیوندش از رسوم و قواعد که نه بر قانون شرع و سنت باشد نفور ست رفع آن بدعت مستمره که از آثار عجم و اطوار مجوس ست از ضروریات دین پروری و لوازم شریعت گهتری شمرده حکم فرمودند که من بعد آن رسم مبتدع منسوخ باشد و بجای جشن نوروزی هر سال در ماه فرخنده رمضان که غره آن شهر کرامت بهر مبدای سال مجدد از سنین این دولت میمنت قرین ست و جلوس عالم آرا نیز دوم باره بر سریر اقبال و اورنگ استقلال در آن ماه خجسته فال واقع شده بیچندین جهت اولیای این سلطنت ابد مدت مبارک و متین ست جشنی پادشاهانه و بزمی خسروانه ترتیب دهند و آن جشن مسعود را بعید همایون فطر متصل ساخته لوازم عیش و نشاط و مراسم شادی و انبساط عیدی که قبل ازین در نوروز بفعل می آمد در آن جشن جهان افروز

بزرور بازوی توفیق و نوک کزاک تیغ
زدود نقش مذهبی ز صفحه ایجاد
چنان ز مطوت او می پرست شد هشیار
که دست لاله بلرزید و ساغرش اونداد
ز بیم آنکه بمستی کنند متهمش
نهال تن بتمایل نمیدهد از باد
رواج شرع بعهدش چنانکه در رمضان
چمن گر آب خورد سرور را کند آزاد

امید که ایزد بیهمال و دادار هستی بخش بی زوال دین و دولت
و شرع و سلطنت را از یمن حمایت و پاس عدالت این پادشاه
یزدان پرست حق آگاه کامیاب رونق و رواج دارک و فیض توفیقات
الهی و امداد روح مقدس حضرت رسالت پناهی اجر این مساعی
مشهور بروزگار فرخنده آثار دولت پایدارش عائد گرداناد •

شرح بعضی از عنایات و مراحم شهنشاهی که از
جلوس میمنت عنوان عید قربان که متتهای ایام
جشن بود نسبت بامرایی نامدار و اعیان دولت
پایدار سمت ظهور یافته و گزارش بعضی از سوانح
حضور لامع النور در عرض مدت جشن و سرور
چون مدت دو ماه و شانزده روز هنگامه این جشن عالم امروز امتداد
داشت و خدیو کام بخش کرم پرور در عرض این ایام فرخنده اثر هر روز
ابواب بذل و عطا بر روی جهانیان می کشوند و همواره بندهای

شرب خمر و خوردن بنگ و بوزه و سائر مسکرات و مباشرت فواحش و زانیات منع و زجر کرده حتی المتدور از قبائح اعمال و شذائع افعال باز دارد بنابراین ملا عوض وجیه را که سرآمد دانش و روان توران ست باین خدمت سر بلند نموده بعطای خلعت نواختند و در عوض سالیانه اش که پانزده هزار روپیه بود منصب هزارری صد سوار عنایت کرده او را کامیاب عاطفت ساختند و جمعی از منصبداران و اعدیان برای معاونت و دستیاری برفاقت او معین فرمودند که اگر بعضی بی باکان و خود سران از روی جهل و نادانی و شقاوت و خیرگی از منع و نهی او سرکشیده و دوش اطاعت و تسلیم از در احتسابش پیچیده بجنگ و برخاش پید آید آن گروه خذلان پزوه را تنبیه و تادیب نماید و بحکام جمیع صوبجات و اطراف و اکناف ممالک محروسه یرلیغ گیتی مطاع صادر شد که باین دستور مد ابواب خیانت و منکرات و منع ارتکاب محرمات و منهیات نموده کما هو حق بمراسم احتساب پردازند ولله الحمد که امروز بدولت دین پروری و مینامن شریعت گسترای این پایه افزای اورنگ خلافت و سروری تمام مملکت فلک فسحت هندوستان و سرتاسر ساحت این خرم بوستان از لوث نافرمانی شریعت غرا و خمس و خاشاک بدع و اهواء پیراسته و مبری ست و معالم شرع نبوی و متأثر سنت مصطفوی از وصمت خلل و فتور و سمت نقصان و تصور مصیون و معرفی لمولفه *

زهی خدیو موفق که در مدارج حق

تهیب دولت او داد دین و ملت داد

نوئین والا احتشام هیچ کس از امرای عظام و عمدهای سلطنت
ابدی دوام را دستور می آن نبود رتبه مباحات یافت و به محمد امین
خان میر بخشی خلعت و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و بتقرب خان
خلعت و سی هزار روپیه برسم انعام و بدلیز خان خلعت و شمشیر
با ساز مرصع با علاقه مروارید و بعبد الرحمن بن نذر محمد خان خلعت
و خنجر مرصع و بامیر خان خلعت و اسپ و سپر و بمرتضی خان
خلعت و جمدهر میزناکر با علاقه مروارید و یک زنجیر فیل و باصالت
خان خلعت و اسپ و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و باعقل خان
خلعت مرحمت شد و فاضل خان میر سامان بعنایت خلعت
و باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار والا
پایگی یافته اهتمام نگارش امثله جلیله و مناشیر عالیشان که درین
دولت ابد نشان بدیوان کل و وزیر اعظم تعلق دارد باو مفوض
گردید و منصب وزیر خان که در دکن بود باضافه هزار و سوار
پنج هزار و سه هزار سوار مقرر شد و دانشمند خان که از اواخر زمان
اعلی حضرت تا این هنگام در سلک گوشه نشینان انتظام داشت
مورد انظار عاطفت پادشاهانه گشته بعطای خلعت و جمدهر میزنا
کار با علاقه مروارید و منصب چهار هزار و دو هزار سوار نوازش
یافت و طاهر خان بمرحمت خلعت و باضافه هزار و بمنصب پنج
هزار و دو هزار و پانصد سوار و عابد خان بمکرمیت خلعت و یک
زنجیر فیل از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و یک هزار سوار و اسد
خان بخشی دوم بعنایت خلعت و شمشیر با ساز میزنا کار و باضافه
پانصد و پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد و دو هزار و

عقیدت مند و اخلاص منشان سعادت پیوند را که سزاوار لطف و تربیت پادشاهانه بودند کامیاب مکارم و مواهب ساخته بقدر مایه اخلاص و پایه بندگی مراتب و مناصب می اندزدند و امرا و ارکان سلطنت و عمد‌های آستان خلانت نیز هر روز بنوبت ادای مراسم پیشکش و نیاز می نمودند و در هر تاریخ برخی از بندها بخدمات ارجمند سربلند گشته جمعی بصوبجات و اطراف ممالک مرخص می گشتند و گروهی از اوطان و محال تیول و اقطاع خویش بعد از سلطنت رسیده دولت اندوز ملازمت اشرف میگردیدند و دیگر وقائع دولت انرا نیز درین مدت روی داد که نگارش تاریخ آن درین روز نامه مآثر اقبال ناگزیر است لجرم بجهت حفظ سر رشته وقائع نگاری و ضبط سلک کلام سوانح این ایام سعادت فرجام از داستان جلوس مبارک جدا کرده تاریخ وار بر سبیل تفصیل بدین گونه گزارش میدهد بیست و چهارم ماه مبارک رمضان که روز جلوس همایون بود نهایت پادشاهانه رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج سلطنت پادشاه زاده والا تبار محمد معظم را که در دکن بودند بارسال خلعت خاص عز اختصاص بخشید و عمده نوینان عظام امیرالامرا بعطای خلعت خاصه با چارقب زر دوزی و جمدهر مرصع باعلاقه مروارید و دو مراسپ یکی با زین و ساز طلا مشمول مرحمت گردید و برخصت نوازش نوبت در ایام شرف اندوزی حضور پر نور بعد از نواختن نوبت پادشاهی بدستوری که یمین الدوله عضد الخلافه آصفخان خان خانان مرحوم درین دولت ابد طراز بآن امتیاز داشت و غیر از آن

پیشکش بنظر کیمیا اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و پیشکش
امیر الامرا مشتمل بر جواهر زواهر و سائر تحف و نوادر مبلغ یک
لک و سی و پنج هزار روپیه بنظر انور در آمده درجه پذیرائی یافت
و پیشکش مهابت خان صوبه دار کابل مشتمل بر یکصد امپ و دیگر
تحف و نفائس بمحل عرض رسید و همچنین دیگر امرا و بزرگان
پیشکش ها کشیدند و رسم نثار بجا آوردند و سید محمد علی سفیر
عادل خان و محمد ذوالحاجب قطب الملک که برای ادای مراسم
تهنیت با پیشکشها بدرگاه معلى آمده بودند جبهه سالی عتبه سپهر
رتبه گردیده بعطای خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و آنچه آورده بودند
بمحل عرض رسانیدند پیشکش عادل خان که مشتمل بر بیست و یک
زنجیر نعل و نفائس جواهر و مرصع آلات بود بهشت لک و پنجاه هزار
روپیه و پیشکش قطب الملک از اقسام جواهر و مرصع آلات بدو لک
روپیه بها شد و درین تاریخ کنور رام سنگه و امر سنگه چند راوت
و شیر سنگه راتهور که بنابر سببی که در مقام خود گزارش خواهد
یافت از لشکر بادشاهزاده والا قدر عالی منزلت محمد سلطان جدا
شده بودند بجبهه سائی مدد سلطنت نامیه افروز عبودیت گردیدند
(۶) سبد محمد قنوحی و میر ابراهیم ولد میر نعمان مرحوم و شیخ
قطب و نعمت خان هریک بانعام یک هزار روپیه کامیاب نوازش
گشت) و بچندی از نغمه سنجان و سرود سرایان پایه سریر گردون
مصیر که در فن خود سرآمد و بی نظیر اند برخی از حلی و حلل

پانصد سوار و فیض الله خان بعلطای خلعت و نثاره و باضافه پانصدی
 پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و شیخ میرک
 باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری دوصد سوار سر بلند گردیدند
 و بنجا بدخان و ابراهیم خان و سیف خان خلعت و یک زنجیر نیل
 و بصف شکنخان خلعت و اسب و شمشیر با ساز میثا کار و بعقیدت
 خان ولد امیر الامرا خلعت و جمدهر مرصع و بمالوجی دکنی
 خلعت و اسب و شمشیر و بخان عالم خلعت و جمدهر مرصع و
 بافتخار خان خلعت و علم و بالله یار خان خلعت و یک زنجیر نیل
 و بهمت خان خلعت و اسب عنایت شد و رای رگنهاته متصدی
 مهمات دیوانی ب خطاب راجگی نامور گشته بمرحمت خلعت و باضافه
 پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی پانصد سوار مباحی شد و صفی
 خان بخدمت بخششگیری و برخی از بندهای ایام خیر فرجام بادشاه
 زادگی و عساکر کومک دکن از تغیر مخلص خان منصوب گشته
 خلعت سرفرازی پوشیدند (۶) کیرت سنگه ولد راجه جیسنگه
 بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار سرفراز گردید، و قریب سی کس دیگر از امرای
 عظام و بندهای سده فلک احترام بعنایت خلعت قامت مباحات
 انراختند و برخی با مزایش منصب سرفرازی اندوختند و درین روز
 جهان افروز از جانب نهال برومند گلشن جاه و جلال گوهر ارجمند
 محیط قبال پادشاهان سده رخ خصال محمد معظم نه هزار اشرفی عوض

و بیعت کس از امرا و منصب داران بعطای خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و راجه نرسنگه کور بعزایت مرپیج مرصع تارک مباحات افراخت و جعفر ولد آله و ردیخان که فوجدار متبرا بود بمرحمت امپ نوازش یافته بمحال فوجداری خود مرخص شد (۹) و از اصل و اضافه محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بمنصب سه هزار و هفت صد سوار و دیندار خان بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دو صد سوار و نصرت خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و هفت صد سوار و شیخ عبد القوی باضافه پانصدی دو صد و پنجاه سوار بمنصب دو هزار و سیصد سوار) و میررستم خان خوانی بمرحمت امپ (۱۰) و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ملتفت خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و فضل الله خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و از اصل و اضافه حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از دستانی هر یک بمنصب هزار و پانصدی پنجاه سوار و شیخ نظام بمنصب هزار و پنجاه سوار مباحی گردیدند) و سید بهار بعزایت شمشیر با ساز مینا گار و سید نصیر الدین بمرحمت علم نوازش یافتند و پیشکش قاسم خان مشتمل بر دو زنجیر نیل و نه سر اسب

(۱۰ ن) و پانزده کس از عمدهای آستان سپهر مدار باضافه منصب از ذات و سوار مطرح انوار التفات شهنشاه روزگار گردیدند
پیشکش الخ

عطا گردید و بغیر فرقه که نام برده شد به بهیاری از منصبداران و برق اندازان و گرز برداران و یساولان و بجمیع ارباب نغمه و سرود از خلعت خانه جو و اہسان پادشاهی تشریفات گوناگون و خلعتهای رنگارنگ مرحمت شد و شب هنگام هنگام چراغان کنار دریا که بموجب حکم اشرف باہتمام امرای عظام ہر انجام یافتہ بود فروغ افزای انجمن عشرت و شادمانی گشتہ شب تیرہ را چہرہ بہم چشمی روز روشن برافروخت و روشن مہر را دل از تاب آتش غیرت موخت از بس پرتو شمعهای خورشید تاب کہ بر آئینہ بلورین آب می تافت چرخ میماہ گون را دل از ہوس آب گردید و ماہ شب گرد بحکم آنکہ درجنب انوار آن لیلۃ القدر عشرت ماند و چراغ پیش آفتاب پرتو نہداشت در نقاب خفا احتجاب گزید پرتو انوار عیش و نشاط بخت میاہ شب چون روز طالع مقبلان روشن گشت و از گلریزی شمع و چراغ سطح دریا نمودار صحن چمن و ماحت گلشن شد و کشتیہای کہ گماشتیهای امرا بفرمان ہمایون بر آنہا چوب بندی بطرحهای غریب کردہ چراغان نمودہ بودند با ساز و نقارہ و کرنا و فانوسهای رنگین بدیع آئین ہریک چون مہر مکوکب کہ با چراغ انجم و قندیل ماہ و مہر بسیر و گردش در آید بر روی آب جلوہ گر شدہ بظرفریب تماشا بینان گردید روز دیگر کہ بیست و پنجم بود بدستور روز پیش انجمن نشاط مرتب گشتہ پرتو مراحم شہنشاہانہ چہرہ پیرای حال جہان بیان شد و درین روز فرخندہ قریب یکصد

و شاه بیگ خان و عاقل خان که در دکن بودند هریک از اهل
 و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار مباحی گردید و
 غیاث الدین ولد اسلام خان مرحوم از کومکیان دکن بخطاب
 خانی مر بلندی یافته خدمت بخشیدگرجی صوبه اورنگ آباد از
 تغیر میر ابو الحسن باو تفویض یافت و علی خان ولد میر موسی
 مازندرانی بخطاب تشریف خانی و زاهد بیگ ترکمن از کومکیان
 تهته بخطاب زاهد خانی کامیاب عزت گشتند و از اصل
 و اضافه افتخار ولد فاخر خان بمنصب هزار و دو صد سوار و احمد
 بیگ نجم ثانی بمنصب هزار و صد سوار سرافرازی یافتند و سلخ
 این ماه مبارک اثر سی هزار روپیه بزمرد اتقیا و صالحین و ارباب
 احتیاج و محتاجین بوساطت صدر الصدور مرحمت گشته برکات
 مثنویات آن ضمیمه ذخائر حسنات و میامن توفیقات شهنشاه حق
 آگاه یزدان پرست گردید و روز مبارک یک شنبه موافق غره ماه
 تیر مقدم فرخنده عید فطر مسرت پیرایه خاطر جهانیان گشته آئین
 عشرت و خوشدلی تازه شد و هنگامه بهجت و خرمی از نورونق
 و گرمی پذیرفت خلایق را از اتفاق این عید مسعود در ایام این
 جشن نشاط آمود مسرت بر مسرت نزود و شاهد معنی نور علی نور
 در نظر اهل بصیرت جلو ظهور نمود و شهنشاه دین پرور شریعت
 گستر که بادای فرض صیام و دیگر عبادات مسنونه آن ماه متبرک
 لازم الاحترام به نیروی توفیق آسمانی و قوت تائید ربانی قیام
 نموده بودند قرین حشمت و جاه بعیدگاه توجه فرمودند و نماز عید
 بجماعت گذارده اواسط روز بهم عذائی اقبال و سعادت معاودت نمود

عراقی و ترکی بنظر انور گذشته رتبه قبول یافت و محمد امین خان میر بخشی و دایر خان و اصالت خان و مرتضی خان و امیر خان و اسد خان^(۲) و فیض الله خان^(۳) و جمعی دیگر از امرای عظام و عده‌های بارگاه سپهر احترام پیشکشها از نفائس جواهر و دیگر رغائب و نوادر گذرانیدند و امیرالامرا دیگر باره پیشکشی از جواهر مرصع آلات گذرانید و ظفر خان و فاخر خان چون از منصب معزول شده در ملک دعاگویان دولت قاهره انتظام یافته بودند نخستین بسالیانته چهل هزار روبیه و دویمین بسالیانته سی هزار روبیه کامیاب مراجع پادشاهانه گشتند و غضنفر خان فوجدار میان دو آب چون فوجداری موضع دون ضمیمه خدمت شده بود منصبش باضافه پانصد سوار دو هزار و پانصد سوار مقرر گردید چون درین هنگام بعرض اشرف رحید که مغول خان حارس قلعه ارک کابل و دیعت حیات مستعار سپرده سعادت خان که حراست حصار شهر کابل بار مغوض بود بمحارست قلعه ارک معین گشته بعنایت ارسال خلعت سر بلند شد و محافظت قلعه شهر از تغیر او بفتح الله خان که از کومکیان آن صوبه بود تفویض یافت و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصد سوار نوازش فرمود^(۴) و منصب رعایت خان که بفوجداری سیوستان از تغیر محمد صالح ترخان منصوب شده بود باضافه هفت صد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه مقرر گشت

میمین گذاشته شمع کافوری برافروختند تو گفتی استاد صبح منقحه
 نقره فام آب را بخط شعاعی آفتاب جدول کشیده بود یا در گلدان
 همیشه بهار خلد از لب جویبار تهذیم گلهای آتشین دمیده چون
 هوای دلکشای آن سرا بهتان اقبال ملائم طبع اندک روز
 دیگر نیز آنجا بساط انبساط گسترده بهجت اندوز بودند و پنجم قرین
 سعادت از آنجا عزم معارفت بشهر فرمودند و نخست از باغ سایه
 توجه بشکارگاه امکنده نشاط اندوز صید نیله گاو شدند و از آنجا مراجعت
 کرده اواخر روز داخل قلعه مبارک گردیدند درین ایام دایرخان
 رخصت جاگیر یافته بمرحمت ده اسپ عراقی و سی اسپ ترکی
 سربلند شد و غضنفر خان فوجدار میان دواب بمنایت یک زنجیر
 فیل مشمول عاطفت گشته بمحال فوجداری خود مرخص شد
 و پدشکش جعفر الدوله فوجدار متهرا و یوزخان دوزنجیر فیل یکی
 از آن جمله با ساز نقره و بیست و سه مرابپ عربی و عراقی
 و ترکی و پدشکش عماد خان مشتمل بر اسپان ترکی و شتران
 بختی و دیگر نفائس توران و پدشکش شیخ عبد الکریم تهنایسری
 متصدی مهمات چکله مهرند از قسم جواهر و مرصع آلات و یک
 زنجیر فیل پدشکش هزبرخان بنظر اکسیر اثر رسیده پایه قبول
 یافت و انتخاب خان و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و چندی
 دیگر از عمدها در خور حال پیش کشها گذرانیده و جگت
 سنگه وان مگند سنگه هاده از وطن رسیده جبهه سالی سده
 سینه گردید و بعطای خلعت و دهکده کی مرصع کامیاب
 نوازش شد و سردار خان که در سلک کومکیان صوبه گجرات منتظم

و بعد از مراجعت سریر آزادی دولت و کهرانی گشته ابواب کام
بخشی و کرم پروری بر روی جهانیان کشودند و درین روز خجسته
دانشمند خان و فاضل خان و طاهر خان و چند دیگر از عمدها
هریک پیشکش از جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی انوار در آورد و
راجه رایسنگه راتهور و چندی دیگر از عمدها در خور حال پیشکشها
گذرانیدند و عاطفت بادشاهانه طاهر خان و کیرت سنگه واد راجه
جیسنگه و عبد الله خان سرائی را هر کدام بمرحمت جمدهر مرصع
باعتلاقه سرارید و دیندار خان را بعطای جمدهر میثاکار نوازش نمود
و سزاوار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار
و محمد شریف بکاول بخطاب شریف خانی سر بلندی یافتند و
چون شب در رسد چراغانی که هوشدار خان در آن روی دریاهمازی
عمارت فیض آساس غسل خانه بر روی زمین از شمع ترتیب داده
بود مسرت افزای خاطر نظارگیان گشته پسند طبع اقدس افتاد و روز
دیگر جمعی از امرا و عمدهای بارگاه در خور حال پیشکشها گذرانیدند
و پنجاه و پنج کس از بندهای آستان خلافت بعزایت خلعت
مباهی گردیدند و شبگاه بغرمان فرمانروائی ایام دیگر باره چراغان
کشدیها بدستوری که قبل ازین شده بود هنگامه آرای انجمن عشرت
گردید سوم شوال هوای گلگشت باغ و بستان از بهارستان خاطر
ملکوت ناظر شهنشاه جهان سر بر زده باغ آبان خجسته بنیاد توجه
نمودند و در اثنای راه نشاط شکار گشته یک نیله گاو بتفنگ مید کردند
و شب دران گلشن سرای دولت بسر برده در طرف شاه نهر را
چراغان فرمودند بموجب حکم والا بر طرفی آن نهر فیض بهر لگنهای

ارسال خلعت هر بلند گشتند و دانشمند خان بعطای جمدهر
میثا کار با علاقه مروارید و کنور رای سنگه بعنایت خلعت و راجه
رای سنگه راتهور بمرحمت گوشواره مروارید نوازش یافتند و
سید بهار بخطاب شجاعت خانی و انعام پنج هزار روپیه سرفراز
گشت و چون بعرض اشرف رسید که بزرگ خانم کوچ ظفر خان
که صبیغه سیف خان مرحوم از بطن عفت نقاب ملکه بانوبیگم
بنت غفران پناه یمین الدوله آصفخان بود جهان گزران را پدرود
نمود عنایت بادشاهانه ظفر خان و عنایت خان پسرش را بعطای
خلعت از لباس کدورت بر آورد و هید اشرف ملازم عادل خان و
مترسین بندبیل و جمعی کثیر از بند های آستان خلافت تشریف
مرحمت پوشیدند و چون متصدیان توپخانه بفرمان همایون بجهت
این جشن فرخنده انواع ادوات آتش بازیهای غریب دلفریب
سامان نموده روبروی عمارت دولت بنیان غسل خانه بر کنار دریا
چیده بودند حضرت شهنشاهی بعد فراغ از نماز مغرب در سمت
شرقی ایوان غسل خانه که جانب دریاست سر بر آرای گشته بنگاه
کرم متوجه آتش افروز گرمی آن هنگامه دل پذیر شدند ترا کم ابر
دود سپهری دیگر بر روی هوا آشکار کرد و از کثرت شراره خیل ستاره
درو نموده شد برق آتش بدامن سیه خیمه افلاک رسید و از خروش
صدای باروت آثار نهیب رعد هویدا گردید فروغ انوار مهتابی کره
خاک را چون جرم قمر منور کرد و سطح مرآت الصفا آب را آئینه
رخسار ماه انوار گردانید تو گفتی ماه نخشب از جیب شب سر بر
زده یا شام تیره روز را صبح سعادت از افق طالع دمیده هر تیر

بود بعنایت یک زنجیر نیل سرفرازی یافت و از اصل و اضافه
 احد کاشی بمنصب هزاری شش صد سوار و آقا یوسف بمنصب
 هزاری پانصد سوار و سید مسعود بارهه بمرحمت شمشیر با ساز طلا
 و داروداد فوجدار ائک و حکیم صالح شیرازی هر یک بعطای ماده
 نیل پلنگ حمله بخطاب ارسلان خانی و عبدالرحیم ولد اسلام خان
 بخطاب خانی و سی کس از بندها بعنایت خلعت و چندی باضافه
 مناصب مباهی گشتند و درین هنگام از وقائع صوبه بنگاله معروض
 بارگاه جاه و جلال گردید که محمد قاسم مخاطب باهتمام خان که
 دیوان لشکر بنگاله و داروغه توپ خانه آن جیش نیروزی بود در
 محاربه و پیکار نا شجاع بجوهر مردی و دلوری نقد جان نثار
 کرده سرخ روئی جاوید اندوخت چنانچه شرح این مقدمه بعد
 ازین در طی نگارش سوانح شرق رویه رقم زده کلاک حقایق نگار
 خواهد گردید گیتی خدیو بنده پرور عاطفت گستر پرتو التفات
 بحال باز ماندهای او انگذده انها را بوظائف عنایت و شرائف
 رعایت نوازش فرمودند سیزدهم ماه مذکور که مطابق
 سیزدهم ماه تیر بود جشن فرخنده عید گلابی بآئین معهود
 مرتب گشت بادشاهزاده کامگار نامدار عالی قدر خجسته شیم
 محمد اعظم و نوئیذیان عظام و امرای والا مقام بدستور مقرر
 صراحی های مرصع و مینکار پرگلاب و عرق نغذ و بهار کذرانیده
 مسرت افزای طبع مبارک خدیو روزگار گردید و جمعی از عمد هائی
 بارگاه سلطنت پیشکشها کشید درین ایام مهاراجه جسونت
 سنگه صوبه دار احمد آباد و قاسم خان فوجدار مراد آباد بعنایت

در صید خاطر ایشان میکوشید فریفته شده برخی خیالات و امور و همیه نیز علاوه آن گردیده بهمت و هفتم شهر رمضان که جلوس همایون بر سریر سلطنت روز افزون در بهمت و چهارم آن روی داد با چندی از نوکران عمده خود برگشتی نشسته از دریای گنگ عبور نمودند و بعزم موافقت و مرافقت بشجاع پیوسته طریق مخالفت پیمودند و از سنوح این حادّه لشکری که در رکاب آن والاگهر معین بود بهم برآمده کمال اختلال بحال سپاه ظفر پناه راه یافت و معظم خان بمجرد آگاهی بر سنوح این حادّه از سوتی بایلنار خود را بمعسکر شاهزاده رسانیده بتدارک این فتور و ضبط و نسق لشکر منصور پرداخت حضرت شاهنشاهی را از وقوع این قضیه معکروه که چشم زخم این دولت آسمان شکوه بود خاطر مقدس غبار ملالت پذیرفته جرآن سانحه و حل آن معضله را بلطایف عون و امداد ایزد کارساز که همواره کلم بردار این ساطنت جاوید طراز است حواله فرمودند و بمعظم خان یرولیغ رفت که بمظاهرت بخت فیروزی مند و نیرنگسازی اقبال ابد پیوند مستظهر بوده سر رشته ثبات و استقلال از کف نگذارد و افواج بحر امواج را گردآوری نموده همت بر انصرام آن مهم گمارد که عنقریب پسر از انقضای ایام جشن جهان ییرائی و فراغ از نظم و نسق مهمات سلطنت و جهانکشائی رایات عالیات نیز از مرکز خلافت بدانصوب نهضت خواهند گزید و تفصیل این وقائع و سرانجام این احوال در مقام خود مبین و مشروح همت گزارش خواهد پذیرفت *

هوانی که سوی آسمان می‌رفت هنگام برگشتن صد عقد پروین
بر روی هوا می گسیخت و دامن دامن اختر شب تاب و خرمن
خرمن کوکب فروزان ازان می‌ریخت حاصل که از آندم که پیرگردون
از برق و تیر شهاب سرگرم شغل آتش بازیست چنین هنگامه دل
افروزی بیدار ندارد •

وصول خبر مخالفت بادشاهزاده

والا تبار محمد سلطان در بنگاله

از سوانح ناملاثم که درین ایام بحسب نیرنگیهای تقدیر
روی داده سرمایه کدورت خواطر اولیای دولت و اصفیای سلطنت
گردید آنکه در خلال این جشن عالم افروز که جهان لبریز عشرت
و نشاط و جهانیان کامیاب طرب و انبساط بودند از وقایع بنگاله بمسامع
حقایق مجامع رسید که بادشاهزاده بلند قدر عالی نژاد محمد
سلطان که با زبده نوئیقان معظم خان و عساکر کیهان سدان چنانچه
سبق ذکر یافته باستیصال ناشجاع فتنه سگال معین بودند در حال ذی
که خان مذکور باقتضای مصلحت با بعضی از جیش قاهره چهارده
کروه پیشتر از اکبر نگر در موضع سوتی اقامت گزیده مشغول دفع
اعادی بود و آن بادشاهزاده والا گهر در اکبر نگر با برخی از افواج
نصرت اثر این طرف دریای گنگ در مقابل جیش مخالف نزول
داشتند با کمال جوهر دانش و هوش مندی و سرمایه علو فطرت و
شکوه سربلندی از آنجا که خامیهای جوانیست بانسون فریب
ناشجاع ادبار نصیب که نهانی بار سال رسل و رسائل دام تنویر گسترده

و فرصت دعوی همسری و اندازی دهد از بدائع شواهد صدق این مقال درین اوقات خجسته فال گرفتاری دارا بیشکوه رمیده بخت برگشته اختر است در موضع دادر بحسن سعی جیون زمینداران بوم و برتبدین این کلام و تفصیل این مقدمه دولت پدرا از آغاز تا انجام آنکه آن بد عاقبت تیره ایام بعد از جنگ اجمیر و هزیمت یافتن از موکب عالم گیر یکباره سلک جمیعتش از هم گسسته و پشت همت و شوکتش شکسته پویشان حال و بی پروا بال بصوب گجرات رهگرایی وادی آوارگی و نکال گردید که شاید دران حدود چند روز بجهر حال پر اختلال خود پرداخته کار خویش را چاره و تدبیری اندیشد و درین رجوع با او از عمدها و سرداران همین فیروز میواتی بود با ده دوازده سوار غارت زده بی سامان و اگرچه دران روز که شب هنگام آن هزیمت یافت بغایر احتیاط و پیش بینی اهل حرم خود را بر عماریهایی فیلان سوار کرده با خزانه و طلا آلات و نقره آلات و کارخانهای ضروری که بر فیلان و شتران و استرها بار بود از اواسط روز بر کنار تالاب اناساگر دور از جنگ گاه باز داشته بود و جوقی از سوار و پیاده با آنها گذاشته که اگر شکست روی دهد خود را بآن ها رسانیده بجمعیت و سامان راه فرار سپارد لیکن در آن وقت از غایت رعب و دهشت و خوف و وحشت خبری از آن ها نگرفت و بهیچ خبر هیچ کس ملتفت نگشته از طرفی بدر رفت و خواجه معقول خواجه سرای معتمد قدیمی او که ناظر حرمش بود چون مشاهده آثار شکست و برهم خوردگی لشکر نکبت اثر او کرده دید که عساکر واهره بادشاهی غنچه و استیلا یافته بلاشکر گاه

دستگیر شدن بیشکوه ابدار پزوه بسعی کار

کنان قضا و قدر در دست جیون زمیندار داد^(۲)

سبحان الله اقبال خصم افکن دشمن شکار خدیو جهان را طرفه
خاصیتی است که صید از دام جسته او به نیروی تگپوی گریزاز چنگ
صیاد قضا ایمن نیست و نخچیر رم خورده او را بپایمردی صحرا نوردی
و دشت پیمائی رهائی از کمند بلا ممکن نی زخمی تیغ ابدار
صولتش اگر چون مرغ نیم بسمل گامی چند پدای اضطراب بهر طرف
پوبد آخر از پا در آید و هزیمت خورده جیش سطوتش اگر چند
روز از جهان پر فریب و سپهر غدار فرصت یافته راه چاره جوئی سپرد
عاقبت در بوالهی ابدار پای امیدش بسنگ ناکامی بر آید همانا
روزگار با این دولت پایدار در ازل عهد بسته که تا دشمنان بد فرجام
اعدای تیره سر انجام را سر بطوق گرفتاری نیارد هر آسایش و آرام
نخارد و تا مدعیان باطل ستیز و محال جویان فتنه انگیز را دست
بسته بدست قهرمان جلال این بهین مظهر اقبال نسپارد دست از
کوشش و اهتمام بر ندارد آری سعادت مندی را که ایند توانا از
خلق جهان برگزیده برتبه والی طالب خویش سر بلندی دهد و ذات
قدسی خصالش را بتشبهه ذات بیهمال خویش رتبه ارجمندی
بخشد ساحت حریم و حشمتش کی غبار آلود نقص شراکت اغیار
پسندد و رخنه گران مملکتش را کجا مجال افساد و فتنه سازی

عافیت قصد داخل شدن شهر کند اورا راه ندهند بنابراین سردار خان ازبندهای بادشاهی که از قدیم الایام در سلک کومکیان آنصوبه انتظام داشت ازسعادت منشی و نیک سرانجامی بادای حق عبودیت و خدمت گذاری موفق شد و باجمعی متفق و هم داستان گشته سید احمد برادر سید جلال بخاری را که دارا بيشکوه حاکم کجرات کرده بود دستگیر نموده مقید ساخت و باستحکام قلعه و بندبست شهر پرداخته آماده ممانعت و مدافعت گردید دارا بيشکوه بعد از اطلاع برین معنی از تصرف شهر طمع بر گرفته به پرگنه کری که هشت گروهی کجراتست رفت و آن جا بکانبجی کوای التجا برده ازو اعانت و امداد خواست کانبجی با اتباع خود همراه شده اورا بمحدود ولایت کچه برسانید و ازان جا مراجعت نمود و در اثنای این احوال گل محمد نام یکی از نوکرانش که او را فوجدار بندر سورت کرده بود با پنجاه سوار و دوسه پیاده بندو قچی باو ملحق گشته همراه شد و چون بکچه رسید راجه آنجا که هنگام آمدن او بگجرات مسامت بعیدی باستقبال برآمده انواع خدمت و همراهی بظهور رسانیده بود چنانچه سابق ذکر یافت دختر خود نامزد پسرش کرده این نوبت در کمال بیگانگی پیش آمد و باو برنخورد لهذا بیش از دو روز آنجا توقف نکرده بعزم حدود بهکمر روانه پیش شد و چون بکنار دریای سند رسید فیروز میدواتی که ازبهدون آن تیره رزگار نومیدگشته بوی خیر از اوضاعش نمی شنید و حیمای فرخی و بهروزی در ناصیه احوالش نمی دید ازعاقبت بدینی و مضلحت گزینی دل از همراهی او بر گرفته با همراهان خود راه مفارقت پیمود و از نیک اختری و سعادت یآوری

اور یختند و بقتل و غارت پرداخته نزدیک بتالاب رسیدند و از آن
 تیره بخت هزیمت نصیب خبری نرسید فرار اورا متیقن شد
 و پردگیانش را از آن آشوب گاه فتنه بسمت کوهستان کشید و از میان
 کوه و دره راهی سر کرده دوازده فیل که زوجه و صبیحه و سائر عوراتش
 در عماری ها بر آن فیلان سوار بودند پرده داری ظلمت شب بصد
 کوشش و تعب با معدودی از خواجه سرایان و پیاده بدر برد و
 جمعی که بحراست آنها گذاشته بود متفرق شده هیچ کس همراهی
 نکرد بلکه نخست همان واقعه طلبان آشوب جو در آن تاریکی برونراهم
 آمده بودند بتاراج پرداخته دست جسارت بنهب و غارت برآوردند
 چنانچه قطارهای اشتران را که اشرفی برانها بار بود راجپوتان که
 بمحافظت آنان گماشته بود و در نواحی اجمیر وطن داشتند پیش
 انداخته بجانب اوطان خود شتافتند حاصل که از خزانه و اسباب
 و کارخانجات و دواب هیچ باو نرسید و اکثر بتاراج حادثات رفت و آن
 وخیم العاقبت و اهل حرمش که تمام آن شب و روز دیگرهریک
 از طریق راهی فرار سپرده بودند و آخر روز بعد از هشت پاس
 با یکدیگر ملحق شدند و بعد از ساعتی توقف دیگر باره بهمان
 سرعت و سراسیمگی روان گردیده سرگشته و حیران و غارت زده و
 پریشان گامی بنا کسمی میزدند القصه آن رمیده بخت تیره روزگار
 پدای مردی فرار در عرض هشت نه روز بنواحی کجرات رسید و
 چون اسرا و کومکیان آنصوبه بعد از استماع خبر شکست قطع علاقه
 امید ازو کرده دل بدولت خواهی خدیو جهان نهاده بودند و باخود
 قرار این معنی داده گه اگر آن آواره کشور دولت و رانده اقلیم

همی رخت شادان و دامن کشان * کشیده فضا تیغ کدن بر فسان
 القصه طالع بدشگون و بخت سیه روزگار عنان ابدارش گرفته محدود وطن
 ملک جیون که مہبط کوکب آمال و آخرین منزل ابدال او بود رسافید
 و چون پیشتر رقیمة مشعر بآمدن خود بآن صوب نوشته بود و او را
 ازین معنی اطلاع داده ملک جیون ایوب نام افغانی بوسم استقبالی
 فرستاد و در حالتی که دارا بیدشکوه داخل حدود زمینداری او شد
 ایوب مذکور رسیده همراه گردید چون بیک کروهی وطن ملک
 جیون رسید ملک برآمده باو ملاقی گشت و درین وقت حدود داخل
 وطن او نشده بود زوجة آن خسران مآل که بعد از فرار اجمہر عارضة
 سل بہمرسانندہ درین مدت بیدمار بود و روز بروز کوفتش می افزود
 مرحلہ ہستی طی کردہ بسر منزل فدا پیوست دارا بی شکوہ را
 از حدوث این سانحہ کمال اندوہ و ملال دست داده جزع و بیتابی
 بسیار نمود و ماتم زده و سوگوار نعش او بر داشتہ بوطن ملک جیون
 آورد و چون آن عورت وصیت کردہ بود کہ نعش او را بہندوستان
 فرستد بعد از دو روز خواجہ معقول ناظر را همراه تابوتش کردہ
 روانہ ہندوستان نمود کہ بلاہور آورندہ در مقبرہ زبدۃ السالکین میان
 میر کہ آن بطلان پڑوہ تہمت مریدی او بر خود بستہ بود مدفون
 سازد و چون درین اوقات او را اختلالی در رای و فتوری در شعور
 روی دادہ و سررشتہ تدبیر نافص از کفش رفتہ این معنی علاوہ
 بداندیشی فطری و باطل اندیشی ذاتی او شدہ بود اعتماد بر اظہار
 اخلاص و ہوا خواہی ملک جیون کردہ حزم و دور بینی را کار نہ بست
 گل محمد نوکر خود را کہ جوابی سپاہی کار آمدنی بود با قریب

عازم استلام درگاه خلّاتق پناه گردید و آن سیه روز فتنه اندوز از دریای
هند گذشته بولایت چاند^۱ خان رسید آن گروه بار بمخالفت پیش
آمده دمت بغارت و رهزنی کشودند و در صد گرفتار او نیز بودند
چون هنوز جمعی با او مانده بودند بجنگ و کوشش بسیار از چنگ
آنها رهائی یافته بولایت مکسیان رفت و میرزای مکسی که سرخیل
آن قوم و مرزبان آن حدرد بود او را استقبال کرده بوطن خود که از آنجا
تا قندهار ده دو ازده منزل است برد و از راه موافقت پیش آمده
قدومش را با احترام تلقی نمود و اظهار اخلاص و هوا خواهی و تقبل
امداد و همراهی کرده متعهد گشت که بدرقه کرده او را بسرحد
قندهار رساند از آنجا که آن رسیده بخت بی دولت را ایام مهلت
منقضی گردیده روزگار حیاتش بسرحد انتها رسیده بود و کارکنان
تقدیر بمقتضای مصلحت نظام کل اسباب گرفتاری و مواد
نگونساری او آماده کرده بودند قبول این معذنی ندموده بغابر سابقه
معرفتی که به ملک جیون زمیندار دادار داشت گمان موافقت
و هوا خواهی باو برده بموجب مضمون * مصرع *

مید را چون اجل آبد سوی میان رود • روی عزیمت بسرحد دادار
نهاد باین خیال خام که روزی چند آنجا از محنت سفر و تعب راه
آمده شده بدرقه امداد و همراهی او خود را بقندهار رساند • نظم •
اجل راه سرکرد و افتاد پیش • کشان سوی دام فدا مید خویش
تماشائیان قضا و قدر • بر آورده از روزن غیب سر

آن تربیت کرد؛ ایزدی و دست پرورد؛ سعادت سرمدی است که نه از وقوع صعاب امور و شدائد مهمات آثار دلتدگی و ملال بر چهره و قار آن حضرت ظاهر میشود و نه از حدوث مقدمات طرب بخش مسرت فزا امارات فرح و شادمانی و علامات بباشت و کامرانی در بشره همایون مشاهده میگردد از وصول اینخبر بهجت پیرا و مزد عشرت آما از جا در نیامده از کمال حوصله خدا داد و متانت و وقار ذات قدسی، نزار مورد نشاط و مغلوب انبساط نگشتند و به تکرار و تذکار آن زیاده توجهی نفرمودند چنانچه حکم بنواختن شادیانه نیز صادر نگردید تا آنکه بعد از چند روز دیگر که خبر رسیدن بهادر خان بدادر بدست آوردن آن باطل پزوه فتنه گر رسید بنابر مصلحت اعلام عامه خلایق که بعضی از آنها را در وقوع این معنی شائبه شکی مانده بود باشاره والا شادیانه اقبال بنوازش آمد باجمله بهادر خان بعد از وصول نوشته ملک جیون از جای که بود ایلغار کرده خود را بدادر رسانید و ان خسران پزوه را با سپهر بيشکوه بقید ضبط و تصرف آورد و ملک جیون را همراه گرفته با راجه جیسنگه و سائر جنود نیروزی بر جناح سرعت روانه بهمکر شد و عنقریب سرانجام حال آن بد فرجام درین سعادت نامه بدائع ارقام گزارش یافته دیده وران هوشمند ازان کامیاب عبرت و آگهی خواهند گردید اکنون کلک حقایق نگار سوانح حضور لامع النور رفته تدمه وقائع ایام جشن جلوس مبارک را از جایی که گذاشته بود بر صفحه بیان مرقوم میسازد بیست و دوم شوال سید محمد علی حاجب بلجاپوری از جانب عادل خان یکمقد مروراید و یک انگشتری الماس که زیاده از پنجاه هزار روپیه ارزش

هفتاد سوار خوب که بغیر ازان لشکر و سپاهی دیگر نداشت و باستظهار
 همراهی آن معدود تا اینجا رسیده بود همراه فعیش زن کرد و خود
 با چندی از خواجه سربان و خدمتگاران آنجا مانده قرار داد که چند
 روز دیگر اقامت نموده از ماتم برآید و بعد ازان متوجه قندهار شود
 چون ملک جیون از کار روائی و مصلحت شناسی صلاح کار خویش
 در دستگیر ساختن آن قنده اندوز نساک اندیش دیده بود و بدقین
 میدانست که اگر او را از محال زمینداری خود راه دهد و در رفتن
 قندهار امداد و همراهی نماید عمقرب دستخوش نائره قهر و غضب
 و مورد باز پرس و عتاب خسرو مالک رقاب خواهد گردید لهذا انتهاز
 فرصت نموده صبح بیست و نهم ماه مبارک رمضان این سال که دارا
 بیشکوه از اینجا کوچ کرده داعبه سمت قندهار داشت با اتباع و مردم
 خود بر سر راه او آمد و آن تیره اختر بر گشته بخت را با سپهر
 بیشکوه پسرش دستگیر نموده و حقیقت حال با بهادر خان و راجه
 جیسنکه که با افواج قاهره بادشاهی راه تعاقب آن بد عاقبت می
 سپردند و درین وقت بآن حدود نزدیک رسیده بودند و همچنین
 بباقر خان فوجدار بهکمر نکاشت باقر خان بمجرد وزود نوشته ملک
 جیون این مقدمه را بدرگاه خلایق پناه عرض داشت نموده با
 رقیه ملک جیون مصحوب مسرعان بجذاب والای خلافت فرستاد
 و این مؤذد دولت افزای بیست و یکم ماه فرخنده شوال بمسامع جاه
 و جلال رسید حضرت شهنشاهی بعد از مطالعه عرض داشت باقر خان
 و نوشته ملک جیون بظهار اینخبر میمنت اثر سامعه افروز
 ایستادهای پایه اورنگ اقبال گردیدند لیکن از اینجا که شیمه قدسیه

محکیم محمد حسین گیلانی فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و دهکده کی الماس گراندها برای سرفرازی عادلخان مرسل شد و فرمان عاطفت نشان با خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه مروارید برای قطب الملک ارسال یافت و بیست کس از امرای دکنی تشریف عنایت پوشیده با آن عمده نوئیان مرخص گردیدند و یرلیغ عاطفت پادشاه قره باصره سلطنت و اقبال پادشاه زاده محمد معظم طغرای نغد یافت که پس از رسیدن امیرالامرا با وزیرخان که در خدمت آن پادشاهزاده عالیقدر کامکار بود متوجه کعبه حضور کردند و مرحمت پادشاهانه سرپیچ مرصع گراندها برای آن دره التاج خلعت و جهانبدانی و خلعت خاصه جهت وزیرخان مرسل گردانید و از امرای کومکی دکن راجه رایسنگه سیسودیه و سرفرازخان و خان زمان و چهل کس دیگر از اعیانهای آن صوبه بعنایت ارسال خلعت قاصت امتیاز افراختند و درین هنگام فیروز میواتی از نوکران بیشکوه که چنانچه مذکور شد در کنار آب سند ازر جدا شده بود برهبری سعادت بدولت آستان بوس رسیده ظلمت زندای اختر طالع گردید و بعنایت خلعت و شمشیر و منصب هزار و پانصدی پادصد سوار مشمول نوازش یامت بیست و پنجم چون روز دزن ششم سال شمسی از عمرگرمی تازه نهال ریاض سعادت و بخت مندوی نوگل حدیقه دولت و سربلندی شاهزاده و الانزاد خجسته شیم محمد اعظم بود آن پادشاه زاده گران قدر بعنایت سرپیچ مرصع و خنجر خاصه با علاقه مروارید و پنج سراسب از طویل خامه

داشت برسم پیشکش گذرانید و تقریر بخان العاسی که بدره هزار روپیه قیمت باشد با سه اسپ عراقی پیشکش نمود و روز دیگر جعفر ولد اله ورد بخان از متهرا رسیده احراز دولت ملازمت نمود و بمرحمت خلعت مباحی شد و درین ایام رای عالم آرا اقتضای آن کرده بود که گوهر درج حشمت اختر برج عظمت بادشاهزاده والا نژاد فرخنده شیم محمد معظم را که مدتی از شرف ملازمت کیمما سعادت محروم بودند از دولت آباد فیض بنیاد پدایه سریر گردون مصیر طلب فرموده یکچند آن والا تبار سعادت پیوند را در پیشگاه عز و جلال کامیاب دولت حضور و بهره مند سعادت خدمت لامع النور دارند لهذا زبده امرای عظام امیر الامرا را از تغدیر آن غره ناصیه حشمت و بخنداری بصوبه داری دکن سر بلند ساختند و بدست و چهارم ماه مذکور او را بعزایت خلعت خاص و خنجر خاصه باعلاقه مروراید و سپر با ساز مرصع و ماده فیل و بدست اسپ از انجمله ده راس عربی و عراقی یکی باحاز طلا مشمول مراحم گوناگون ساخته مرخص فرمودند و عقیدت خان مهین پسر خان مذکور بمرحمت خلعت و اسپ عراقی باحاز طلا و ابو الفتح و بزرگ امید دو پسر دیگرش هر یک بمرحمت جوده مرصع کار با علاقته مروراید مباحی شده با پدر مرخص گشتند و حکم والا صادر شد که عقیدت خان از تغدیر مقل خان بحرامت قلعه ارک دولت آباد قیام نماید و خان مذکور به پیشگاه حضور آید و سید محمد علی سفیر عادل خان بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه و محمد ناصر حاجب قطب الملک بعزایت خلعت و اسپ عراقی و انعام پنج هزار روپیه مرورارگشته رخصت انصراف یافتند و مصحوب

بر اینکه بعد از اجتماع خبرگرفتاری دارا بیشکوه با راجه جیسهنگه و
سائر اناج قاهره نهم شوال از نواحی بهکهر گذشته باوجود شدت
حرارت هوا و بادهای سموم جانگزا که در انحدود میوزد هرروز مسافت
بعیدی طی کرده خود را بدادر رسانیده است و دارا بیشکوه را بدست
آورده متوجه حضور پرنور گردیده بعد از وصول این عرضه داشت
منشور مرحمت و نوازش بنام راجه و خان مذکور شرف صدور یافته
با خلعت خاص جهت هر دو مرسل گشت و درین ایام عاطفت
خسروانه معظم خان و سائر امرای عظام و مجاهدان ظفر اعتمام را
که در سمت بنگاله بودند و جعفر خان صوبه دار مالوه و خایل الله
خان صوبه دار پنجاب و دیگر صوبه داران و عمدعا و امرای
اطراف را بتشریف عزت و مباحثات نواخت و مهابت خان
صوبه دار کابل را بارسال خلعت و شمشیر با ساز مرصع مورد انتظار
نوازش ساخت و دازد خان صوبه دار پتنه بارسال خلعت و شمشیر
و سید سالار خان بمکرمت اسپ عراقی و زنبهاجی دکئی بعطای
شمشیر مباهیه گردیدند و شهابت خان بغوجداری غزنین از تغییر
شمشیر خان منصوب گشته باغامه هزار سوار بمنصب سه هزار
دو هزار سوار سرفراز شد و چون بعرض اشرف رسید که فتح الله خان
ولد سعید خان بهادر مرحوم که حارس حصار شهر کابل بود باجل
طبیعی درگذشت سعید خان برادر او که در سلک کومکیان آنصوبه بود
بجای او منصوب شده باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی
دو هزار و پانصد سوار مورد نوازش گردید و سید نصیر الدین ب خطاب
خانی و عنایت یکنزنجیر فیل و جمال بچاپوری ب خطاب خانی و

از انجمله در راس عراقی یکی با زین و ساز می‌نوا کرد و دیگری با ساز
 طلا مورد انظار عاطفت گردیدند و درین ایام سید جعفر مهین
 خلف سید جلال بخاری که بجای پدر صاحب سجاده آن سلسله
 است بعنایت ارسال خلعت بهره اندوز عزت گردید و شجاع خان
 بقلعه داری چنانچه از تغیر خواصخان و عبد الرحیم ولد اسلام خان
 مرحوم بخطاب خانی سرفراز گشتند و پیشکش بهرام ولد نذر محمد
 خان و بهگونت سنگه هاده از کومکیان دکن و خواصخان و چندی
 دیگر از عمدتها بنظر قدسی اثر درآمد و بعرض بار یافتگان پیشگاه
 عزت رسید که هیاتخان برادر اسلام خان مرحوم باجل طبیعی
 روزگار حیاتش بسر آمد و اقامتی سمنانی مخاطب بامانت خان
 بموت مفاجات در گذشت بیست و هشتم طبع اقدس پایه افزای
 اورنگ جهاندار بی بنشاط شکار و سواری رغبت نموده بیرون دارالخلافه
 توجه فرمودند و در شکار گلهایی نواحی شهر آهویی چند بتفنگ
 صید نمودند و سلخ ماه مذکور عزم سیر اعز آباد از خاطر فیض بنیاد
 سر برزده عذرا توسن اقبال بآن گلشن سرای دولت و کامرانی
 انعطاف یافت و درین روز فضل الله خان ولد سیدات خان را با
 برادر خردش و همچنین صفی خان و عبد الرحیم خان و عبد
 الرحمن پسران اسلام خان مغفور را که برادر زادهای آن مرحوم اند
 خلعت عنایت نموده از لباس کدورت برآوردند و روز دیگر جعفر
 فوجدار متهر را بمرحمت خلعت خاصه نواخته بان صوب مرخص
 ساختند و دوم ذی قعدة قرین سعادت لوای معاودت بشهر افراختند
 پنجم ماه مذکور عرضه داشت بهادر خان بجذاب خلافت رسید مبنی

بن نذر محمد خان بمرحمت سرپیچ مرصع تارک مباحثات
 امراخت و راجه رایسنگه را تهور بعنایت دهکده‌ی زمره فوازش
 یافت و بسیاری از بندهای عتبه خلعت بعطای خلعت سرفراز
 گشتند همدهم نامدار خان از مالوه رسیده بتقبیل سده سینه فائز
 گردید و بعنایت خلعت تشریف مباحثات پوشید و درین ایام
 باقتضای رای عالم ارای راجه را جرورپ با فوجی از عساکر ظفر اثر
 بکوهستان سری نگر که پرتی پت زمیندار آن از کمال کوتاه اندیشی
 و نا عاقبت بیدنی سلیمان بیدشکوه را در ولایت خود جای داده
 حمایت و نگاهداشت او را بدیده سعی مینمود تعین یافت که
 آن بدینگونه نشین دیولخ ضلالت را بلطائف وعد و وعید بیم و امید
 داده بحسن تدبیر آن شعبه دوحه خصوصیت و عناد را که وجود
 بی سودش مضر تواند فتنه و فساد بود ازان کوهستان برآرد و اگر
 زمیندار مذکور بموعظه و پند متغیه نگشته در نگاهداشتن آن باطل
 ببحاصل اصرار نماید ولایت او را پی سپر انواع جهافکشا ساخته
 همت بر استیصالش گمارد و از نوشته و قانع نگاران ممالک شرق
 رویه بمسامع حقائق مجامع رسید که اله وردیخان را که بمقتضای
 ضعف طالع و سرنوشت بد همراهی ناشجاع فتنه پزوه بلخرد
 اختیار کرده بود آن ستم کیش جور اندیش را بتیغ بیداد از هم گذرانید
 مجملی از کیفیت حال خان مذکور آنکه در عهد سلطنت اعلی
 حضرت صوبه دار پنده بود و دران اوقات که بواسطه سزوح عارضه آن
 حضرت و سوء تدبیرات داریی شکوه خبرهای شورش انگیز ملک
 آشوب باطراف و اکذاب مملکت رفت و ناشجاع را هوای خود

مرحمت علم و عنایت میانه بخطاب میانه خانی و عطای علم و
فرهاد بیگ علیمرد انخان بخطاب فرهاد خانی و بمرحمت فیل
سرفرازی پادشاه مامور گشتند که خزانه عامره که از پیشگاه حضور
لامع النور برای تنخواه موجب سپاه بنگاله مقرر گشته بود بآنجا
رسانند و ملک جیون زمیندار دادر بجلدوی دولت خواهی و حسن
خدمتی که در گرفتن دارا بدشکوه ازو بتقدیم رسیده بود بعنایت
ارسال خلعت و منصب هزاری دود سوار و خطاب بختیار خانی
کامیاب مراحم شهنشاهانه گردید چون بعرض همایون رسیده بود که
قابلیخان منشی ارادۀ گوشه نشینی دارد عاطفت بادشاهانه اورا
بعالیدانه پنجهزار روبیه موظف ساخت و پیشکش مهاراجه جسونت
سنگه مشامل بر نفائس جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت
رسیده زور قبول یادت و چون بحجوبۀ نقاب نفقت مخدوۀ قباب
عصمت نوازش بانو بیگم زوجۀ کریمۀ شاهنواز خان برای سرفرازی
خویش التماس قدوم میمنت لزوم اشرف بمنزل خود نموده بود
حضرت شاهشاهی بحضرت افتخار و مباهات آن بانوی حمیده
صفت هشتم ماه مذکور سایۀ سعادت همسکن او انگذده ساعتی چند
بنور حضور فروغ بخش آن کاشانه بودند و نعمت خاصه آنجا تدارک
فرمودند و آن عفت دثار رسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو
روزگار بجا آورده پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و دیگر نفائس
گزارانند و آخر روز بدولت خانۀ معلی قرین سعادت معاودت
نمودند و درین اوقات بهمناسبت موسم برشکال بجمیع عمدۀهای بارگاه
اقبال بقدر تفاوت مراتب خلعت بارانی مرحمت شد و عبد الرحمن

وصول عساکر قاهره با کبر نگر تاب ثبات و مقارست در خود ندیده
 از آنجا بنامده میرفت چون اراده مفارقت و عدم رفاقت از ناصیه
 هالش تفرس نموده بود بفتوای بیداشی و جور اندیشی و اغوای
 جمعی از مفسدان فتنه انگیز او را با سیف الله خان پسر کوچکش
 بقتل رسانیده تحصیل این رز و وبال را نیز ضمیمه خزیه و نکال
 خویش گردانید چنانچه تفصیل این مقدمه بعد ازین در طی
 نگارش موانع بنگاله و گزارش احوال ناشجاع بد فرجام مرقوم کلاک
 حقائق ارقام خواهد گردید *

بنای حصار دولت انار شیر حاجی بر دور قلعه معادت بنیاد مستقر الخلافة اکبر آباد

از آنجا که مهندس بنیان ایجاد و معمار حصون سبع شاد کخ
 والای این دولت ابدی بنیان را برای تشدید قواعد ملک و ملت
 و تأسیس مبنای حشمت و جلالت باوج رفعت و اعتلا افراخته رونق
 کهن سرای دهر و آبادی دیرین بناء جهان بحسن تدبیر گیتی آرای
 این زینت افزای سرای آفرینش منوط و مربوط ساخته لاجرم
 همواره همت بلند جذاب در حصانت و رصانت حصن دین و حصار
 دولت مصروف میدارند و پیوسته اهتمام رای رزین و عقل متین
 بر استحکام بنای مملکت و جهانداری و ترصدیص ارکان ایهت و
 نامداری میگذارند مؤید این دلام درین خجسته ایام احداث حصار
 شیر حاجی است بر دور قلعه مستقر الخلافة اکبر آباد و چون آن
 قلعه دولت اساس فلک مماس که حضرت علیدین مکانی عرش

مری در سر افتاده قدم از حد خود فراتر نهاد و بعزم دعوی ملک
 و سلطنت از بنگاله بر آمده بر سر پتنه لشکر کشید خان مسطور از
 تبه رائی و مصلحت ناشناسی صلاح کار در گزیدن باو دانسته پتنه
 را بی ایستادگی و ممانعت بقصرش داد و از غلط اندیشی کمر
 اطاعت بموافقت و متابعت آن ناسزوار دولت بسته دل بر همراهی
 و دولت خواهی نهاد و ناشجاع اورا معزز و محترم داشته خان
 بهائی میگفت و در جمیع امور بکنکش و صوابدید او عمل میکرد
 و چون بعزیمت اکبرآباد از پتنه بصوب بنارس روان شده در بهادرپور
 چنانچه در اوایل این صحیفه اقبال برسم اجمال سمت گزارش یافته
 با عساکر بادشاهی که بمرداری سلیمان بدشکوه بمدافعت او معین
 شده بود جنگ کرد و هزیمت خورده برگشت خان مشارالیه
 موافقت ورزیده به بنگاله همراهش رفت و با او می بود و در زمان
 سلطنت و استقلال و ظهور نیز عظمت و جلال حضرت شهنشاهی
 که آن ناسپاس فتنه سال دوم باره باندیشه فاسد و خیال محال
 بالهآباد آمده چهره بخت خویش بذخن کفران نعمت و حق
 ناشناسی خراشید و با سوکب نصرت پیرا صف آرا گردیده نیز همراه
 آن باطل ستیز بود چنانچه بدشتر گزارش یافته بعد از هزیمت یافتن
 او دگر باره رفیق طریق فرار و هم عنان سلک ابدار گشته به بنگاله
 رفت لیکن درین مرتبه چون از سیمای حال آن بددولت برگشته
 اقبال نشان و خامت عافیت و سوء مآل لائح و هویدا میدید و آثار
 فرخی و بهروزی از چهره کارش در قمی یافت ازو نومید گشته از روی
 مدارا روز می گذرانید و درین وقت که ناشجاع فتنه پرور از قرب

شیر حاجی مقرر شد و پنج دروازه که هر ایک باب الابواب دولت و سعادتست بران حصار میمنت انوار قرار یافت از انجمله سه دروازه روبروی دروازه هدیه پول و خضری و اکبری و یکی بر سمت یمین دروازه که در جانب شاه برج است و دیگری بجانب دریا محاذی دروازه خردی که درته جهر و گه مبارک است و کنگره و سنگ انداز بدستور قلعه مبارکه معهود گردید بالحملة بفرمان شهنشاه دین پناه معماران خبرت آئین صاحب مهارت و امتدادان فن عمارت دست کوشش با فراختن آنحصار و پرداختن آن بنای سپهر آثار کشوده صنعت طرازی و کار نامه پردازی بکار میبردند و خارا شکامان آهنین چنگ قوی بازو و سنگ تراشان فولاد دست غره‌ها نیرو داد استادی و هنروری داده بنوک الماس تیشه نام کوهکن از صفحه ایام می ستروند و باهتمام تمام و تاکید و قدغن عظیم هر روز خلقي کثیر و فرقه انبوه کار میکنند تا آنکه در عرض مدت سه سال صورت اتمام و پیرائه انجام یابد •

جشن وزن قمری سال چهل و دوم

درین اوقات سعادت مناط که جهان کامیاب عیش و نشاط و عالم لبریز عشرت و ابدساط بود بزم آرایان دولت قاهره جهانیان را بورد فرخنده جشنی تازه صلا دادند و انجمن پیرایان حشمت باهره بارگاه سلطنت را بتازگی آذین مسرت و کامرانی بسته ابواب طرب و خرمی بر روی عالمیان کشادند یعنی جشن وزن قمری سال چهل و دوم از عمر کرامت قرین شهنشاه ملک قدر

آشپانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه بنا کرده اند از
 معظومات قلاع منیعه و حصون رفیعه مملکت سپهر فسحت هندوستان
 و مرکز و مقر این سلطنت گردون نشان است و از آن عهد همایون
 تا این زمان سعادت مقرون از بس بفتائس ذخایر از زر و جواهر
 مشکون گشته رشک افزای بحر و کان است و اندر اسباب شوکت
 و ابهت این دولت ابد مدت دران میباشد و قبل ازین فصیل که
 بلسان اهل عرف شیر حاجی گویند نداشت لهذا درین هنگام
 سعادت انجام که قواعد خلافت و اقبال از قوائم اورنگ حشمت
 و جلال خلیفه زمان بتازگی مشید گردید و جهان پیرا از پرتو
 دانش و تدبیر شهنشاه عالم گیر رونق و جوانی از سر گرفت رای
 عالم آرای که زینت بخش معموره هستی است چنان اقتضا نمود
 که آن قلعه مبارکه را باحداث حصار شیر حاجی استحکام بخشند
 و حکم لازم الانقیاد بناظران مهمات مستقر الخلافه اکبر اباد صادر
 شد که حصاری استوار از سنگ سرخ فتحپور بران وتیره که در قلعه
 مذکور بکار رفته است بنا کرده در اتمام آن کمر سعی و اهتمام بر
 میان بندند و شب سه شنبه پانزدهم ذی قعدة این سال فرخ فال
 که واقفان اسرار تنجیم برای آن بنای آسمان شکوه همایون آثار
 سعادت اختیار کرده بودند بفرخندگی و مبارکی آفراساس نهادند
 از جانب دریا ارتفاع دیوار بنا بر پستی زمین دوازده ذرع و فاصله
 تا دیوار قلعه شصت ذرع و عرض دیوار پنچ ذرع و از دیگر جوانب
 که زمین رفعت داشت ارتفاع دیوار هفت ذرع و فاصله تا دیوار
 قلعه نیز هفت ذرع و عرض دیوار چهار ذرع و خندق در بیرون

کتاب
 رساله

ساز میثاکار و یک زنجیر فیل مزین بساز نقره و جل زر بفت با
 ماده فیل کامروای عاطفت شد و عبد الرحمن بن نذر محمد
 خان بعطای ماده فیل و امیر خان بانعام سی هزار روپیه و مالوجی
 دکنی باضافه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و عنایت
 یک زنجیر فیل و مرتضی خان باضافه پانصد سوار بمنصب چهار
 هزار و دو هزار پانصد سوار و انعام پانزده هزار روپیه و دانشمند
 خان بعنایت شمشیر با ساز میثا کار و اسب با ساز طلا و نامدار
 خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد
 سوار و هوشدار خان بعطای یک زنجیر فیل مطرح انوار التفات
 شدند و بسیاری از عمده های آستان دولت و بندهای سده خلافت
 بافزایش مناصب و دیگر عطایا و مواهب کامیاب مرحمت خسروانه
 گردیدند و گروهی از امرای رفیع القدر که از پادشاه حضور دور
 بودند بعنایت ارسال خلعت چهره مباحات افزوختند و گنجعلی
 خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و یک هزار و دو صد سوار
 مطرح انوار التفات شدند و فیروز میواتی بمنصب هزار و پانصدی
 پانصد سوار و عنایت شمشیر با ساز میثا کار و محمد بیگ باضافه
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و از اصل و اضافه
 فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و سیف
 الدین صفوی بمنصب هزار و چهار صد سوار سرفرازی یافتند و مراد
 خان بخطاب التفات خاقی و مدبر صالح فرمان نویسن بخطاب
 مکتوبخانی مأمور گشتند و قهرور خان و جمعی دیگر از بندهای
 آستان خلافت بعطای خلعت کسوه افتخار پوشیدند و سید محمد

خورشید نگین در رسیده بهجت افروز روزگار گشت و بیدست و سیوم
 ذی قعدة موافق بیدست و دوم اسرداد آن بزم خجسته و مجلس
 همایون صورت انعقاد پذیرفته بعد از انقضای چهار گهری از روز
 مذکور در محفل سعادت اساس غسلخانه میزان دولت از شکوه
 عظمت و جلال اورنگ نشین کشور اقبال گران سنگ گردید و وزن
 مسعود بآئین مقرر وقوع یافته آن پیکر قدسی و عنصر قدوسی که
 ترازوی زور بازاری خرد از سنجیدن بار قدرش قاصر است بطلا و فقره و سائر
 اشیاء معهوده سنجیده شد و ارباب استحقاق و نیازمندان کوی احتیاج
 را از وجوه آن نقد مقصود بدامن امید آمد خدیو ابر کف دریا نوال
 دست جود و افضال کشوده ایستادهای پایتخت سریر مهر نظیر را بگونه
 گونه مرحمت و کام بخشی چهره کاشی شواهد آمانی و آمال گردیدند
 از انجمله درة التاج سلطانة عظمتی قرة العین خلافت کبری بادشاه
 زاده ارجمند محمد اعظم را بعنایت یک عقد مروارید گران بها
 که دانهای لعل آبدار نیز در آن منظوم بود سر بلند می بخشیدند و
 امیر الامرا صوبه دار دکن بهعطای خلعت خاص با تومان طوغ که
 درین دولت مهر فروغ عمدها و بوئینان بارگاه خلافت بان عز اختص
 می یابند والا رتدگی یافت و محمد امین خان میر بخشی باضافه
 هزاره سوار بمنصب پنجزاری چهار هزار سوار بلند پایه گردید
 و ابراهیم خان خلف علیمردان خان که قبل ازین چنانچه گزارش
 یافت از منصب معزول گشته بسالیانه موظف شده بود درین روز
 عالم افروز مطرح انتظار عنایت شهنشاهانه گردیده بمنصب پنجزاری
 پنج هزار سوار و مرحمت خلعت خاص و شمشیر و سپر هردو با

مباهات افروختند و چون در زمان اعلیٰ حضرت امیر الامرا علیمردان خان مرحوم تخت مرصع مختصری برای پیشکش آن حضرت میساخت و در آن هنگام پیرایه اتمام نیافته در عهد اورنگ نشینی و استقلال این پایه افزای سریر عظمت و حلال امر اعلیٰ باتمام آن عز نفاذ پذیرفته درین وقت آماده و مهیا گشته بود حکم اشرف صادر گردید که آن را در انجمن خاص غسلخانه بجای تخت کوچک میدا کار نصب نمایند و نهم ماه مذکور که ساعت قرین انوار سعادت بود آن زیبا سریر جواهر نگار زینت پذیر جلوس شهنشاه روزگار گردید و اله قلی بیگ داروغه زرگر خانه راجلدوی حسن خدمت و اهتمام در اتمام آن تخت همایون بخت عنایت بادشاهانه بزرگشیده شش هزار و پانصد روبیه که همسنگ او بر آمد باو عطا شد و روز دیگر که عید فرخنده اضحی بود بارگاه عزت و دولت سرای عظمت بتمهید لوازم عید غیرت بزم جمشید و رشک بیت الشرف خورشید گشته دگر باره نوای کوس اقبال آرازه طرب و نشاط در داد و زمانه آغوش شوق ببغل گیرجی شاهد عیش و اندساط کشاد آئین خرمی و حبور تازه گردید و آئین بیغمی و سرور بزمکاه دلها را طراز عشرت بخشید بندهای عقیدت شعار و نوئیان رفیع مقدار در عتبه والای خلافت و سده آسمان سالی سلطنت فراهم آمده بتسلیمات تهفیت تارک آرای سعادت گردیدند خدیو مؤید دین پناه بعادت معهود بعزم ادای نماز عید بر نیل کوه شکوهی که تخت سپهر پایه طلا بران نصب گشته بود سوار شده با فراهی و کوکب شهنشاهی بزیب و زینت تمام و کمال ابهت و احتشام بنوعی که معمول این

قنوجی و ملا عوض وجیه و میر سیدی شاعر هر کدام با انعام یک هزار
 روپیه مباحی گردید و چندی از بندها بمرحمت اسپ سر بلند
 شدند و ده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و صلاح انعام شد
 و درین روز فرخنده نامدار خان و هوشدار خان و راو امر سنگه
 چندراوت و کنور رامسنگه پیشکشهای شایسته از جواهر و مرصع آلات
 بمحل عرض رسانیدند و پیشکش لشکر خان صوبه دار ملتان مشتمل
 برده اسپ عراقی و جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا از نظر انور
 گذاشته درجه قبول یافت و پیشکش چندی از عمدهای اطراف
 بنظر همایون رسید و پنج هزار روپیه بسرود سرایان آن انجمن عشرت
 عطا شد و شب هنگام چراغانی که باه تمام هوشدار خان بر زمین کنار
 دریای جون از شمع ترتیب یافته بود فروغ افزای بزم اقبال گشته
 باعث انبساط خاطر ملکوت ناظر گردید سیوم ذی حجه حضرت
 شاهنشاهی بسیر باغ اعز آباد نشاط افزای طبع مبارک شده آن روز
 و روز دیگر دران گلشن فردوس مانند بدولت و کمرانی و مسرت
 و شادمانی بسر بردند و پنجم قرین سعادت معاودت فرمودند درین
 ایام ابراهیم خان بمرحمت سپر با ساز میدنا کر و هوشدار خان
 بعطای یک زنجیر نیل نوازش یافتند و منصب سیفخان باضافه
 پانصد سوار دو هزار و پانصد سوار و منصب راجه کشن سنگه تونور
 از اصل و اضافه هزار سوار مقرر شد و شیخ موسی گیلانی
 و اسد کاشی هر یک بعنایت اسپ و بسیاری از بندهای
 عتبه خلعت بعطای خلعت سر افزای اندوختند و گروهی از
 عمدها که از پیشگاه حضور درر بودند بعنایت ارسال خلعت چهره

چیلہ کہ از حضور پر نور برای خبر داری آن ادبار نصیب معین
گشته بود باشاره والا شانزدهم ماه مذکور آمده دولت زمین بوس
دریافت و حقائق احوال و خاصیت مآلش معروض بارگاه اقبال
داشته باز مرخص شد و سه شبہ بیستم مطابق هفدهم شهریور اسر
اعلیٰ بصدر پیوست کہ آنخندان پڑوہ را با سپہر بیشکوه در حوضہ
سر کشادہ بر مادہ فیلی بنشانند و نظر بیک چیلہ در پس حوضہ
نشسته و بہادر خان با افواج قاہرہ ہمراہ گشتہ داخل شہر سازند و
از راہ میان شہر و بازار بدهلی کھنہ بودہ بخضر آباد رسانند و در
جای محفوظی از عمارات خواص پورہ آن کہ برای بودن او قرار
یافتہ بود نگاہدارند و غرض ازین تشہیر آنکہ ہمگی خلایق خرد و
بزرگ و خاص و عام آن رمیدہ بحت تیرہ سرانجام را بی شائبہ
شک و ریب برأی العین مشاہدہ نمایند و من بعد ژاڑ خایان
بیدہ گور و افعہ طلبان فتنہ جو را جای سخنان لاطائل و مجال
تصورات باطل نماند و در حدود و اطراف مملکت اوباشان را بہانہ
افساد و دست آویز شورش بہم نرسد و بموجب حکم جلالت اثر آن
سیہ روز برگشتہ اختر را با پسرش بر یک حوضہ فیل نشانیدہ
آشکارا براہ بازار داخل شہر کردند و از پای قلعہ مبارکہ گذرانیدہ
بنوعی کہ ہمہ کس دیدند و احدی را در وجود بی سود او شک
و شبہہ نماند بشہر کھنہ بردند و بر موجب حکم اشرف بخضر آباد
رسانیدہ در جای کہ مقرر شدہ بود نگاہداشتند و بہادر خان بعد
معادوت از خضر آباد سعادت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشتہ یکہزار
مہر بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاص اختصاص یافت *

دولت ابدی است بمسجد عیدگاه فیض قدوم ارزانی فرمودند و نماز عید بجماعت گذارده قرین سعادت معاودت نمودند و در رفتن و آمدن تماشاگرایان و اهل کوچه و بازار از زر نثار کام دل اندوختند و از مطالعة انوار جمال سایه افریدگار و مشاهدۀ فرشوکت و جلال خدیو روزگار دیدۀ بنور ظل اللمی برافراختند و بعد مراجعت از عیدگاه تقدیم سنت قربان نمودند و پس ازان بر اورنگ کمرانی جلوس فرموده بکام بخشی بندهای عقیدتمند پرداختند و بداد و دهش و عطا و بخشش کام جهانی روا ساختند و چون جشن جلوس همایون که امتداد مدت آن تا این عید سعید مقرر شده بود بهزاران فرخی و فیروی بسر رسید حضرت شهنشاهی روز درم عید بیابان فیض بنیاد عزآباد عز قدوم بخشیدند تا پیشکاران پیشگاه سلطنت بفراغ بال بساط جشن در چیده اسباب آذین برگزیدند و چهاردهم بشهر معاودت فرموده سریر ارای دولت و معدلت گردیدند *

۱۶ DAH

بموجب یرلیغ معلی دارا بیشکوه و سپهر

بیشکوه را که بهادرخان آورده درحوضه

سرکشاده از میان شهر بخضرآباد بردند

درین هنگام بهادرخان که آن مدبر بد فرجام را با سپهر بیشکوه پسر کهنرش از بختیارخان زمیندار دار گرفته مقید بسلاسل مکافات صوری و معنوی بائینی که بد متشان نگهیده کردار را در خورد و سزاوار باشد بموجب یرلیغ معلی باستان فلک نشان می آورد با بختیارخان و سائره مرهان بظاهر دار الخلامه رسید و نظربیک

He
Arel.

(۴۴)

و بشارة معلی پیکر فتنه سرشت پر شور و شرش را بمقبره منوره
حضرت جنت آشیانی عایین مکانی همایون بادشاه انار الله منواه
نقل کرده در ته خانه که زیر گنبد مرقد متبرک آنحضرتست
و شاهزاده دانیال و شاهزاده مراد پسران حضرت عرش آشیانی
جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه آنجا مدفون اند دفن نمودند
و روز دیگر فرمان جهان مطاع بنغاز پبوست که سیفخان مهر
بیشکوه را بقلعه گوالیار رسانیده بحارسان آنحصن عالی اماس میدارد
و بمستقر الخلافه اکبر اباد معاودت نموده بصوبه داری آنجا از تغییر
مخلصخان که به بنگاله تعیین یافته بود قیام نماید و هنگام رخصت
اورا بمرحمت خلعت و شمشیر و ماده فیل و نقاره نوازش فرمودند
و هنر خان بعطای یک زنجیر فیل مباحی شده باجمعی از افواج
قاهره بهمراهی او معین گردید بدست و سیوم راجه جیسنگه که
از بهادر خان در عقب مانده بود جبهه های عقبه سپهر آسا گشته
یکهزار اشرفی و دو هزار روپیه بر سبیل نذر گذرانید و بعطای خلعت
خاص و پهنچی مرصع و قبل خاصه مزین بسازنقره و جل زر بفت
با ماده فیل مورد مرحمت گردید و چون بعرض اشرف رسیده بود
که از کثرت اینلغار و طی مسافتهای بعید اسپ بسیار از راجه
مذکور و بهادر خان تلف شده عاطفت بادشاهانه آن زنده راجها را
بعطای دو صد اسپ از انجمله پنج راس عربی و عراقی یکی
با ساز طلوع بهادر خان را بعذابیت یکصد اسپ از انجمله پنج راس
عربی و عراقی یکی با ساز طلا نوازش فرمود و پردلخان و جان نثار
خان و انور خان و آتش قلماق و جمعی دیگر از بندگان و مجاهدان

برآوردن دارا بی شکوه از قید هستی

چون وجود ظلمت افدود آن نخل بی ثمر گلشن وجود جز برگ
 نمکده و فساد و خار ضلالت و الحاد چیزی در بار نداشت و ارکان
 دین و دولت و قواعد شرع و ملت را احتمال انواع اختلال از بودن
 او متصور بود چنانچه درین وقت نیز از آتش شرارت وجودش
 شراره فساد می جهنده ساحت رومی داد و در روز دوم بردن او بخضرآباد
 اوباشان شهر و هرزه کاران کوچه و بازار بر افغانان بختیارخان
 شوریده چندی را بضرب سنگ و چوب در هجوم عام از پا در آوردند
 و برخی را خسته و مجروح گردانیده نهایت بی اعتدالی کردند و
 نزدیک بود که شعله فساد بالا گرفته فتور عظیمی در شهر بهم رسد
 لا جرم خدیو جهان را هم بحکم دین پروری و شریعت گستری و هم
 باقتضای مصلحت دولت و ضروری ستودن غبار وجود شرآمود از
 ساخت کشور هست و بود لازم آمده آن باطل پرست ضلالت
 نهاد را که افساد و الحاد او هر یک عملة مستقلة فرو نشانیدن ظلمت
 حیاتش شده بود پیش ازین برهم زن هنگامه امن و امان ورخته
 افکن احساس جمیعت حال عالمیان روا نداشتند و آخر روز چهار
 شنبه بیست و یکم ماه مذکور مطابق هزدهم شهریور که همان روز
 قضیه اوباشان شهر روی داده بود فرمان قهرمان جلال صادر شد
 که آن و خیم العاقبة را در خضرآباد از قید هستی برآزند و باهتمام
 سیفخان و نظر بدگ چیلده و چندی دیگر از چیللهای معتمد اوائل
 شب پنج شنبه چراغ زندگانی او خاموش شده بنهانخانه عدم شدانت

پنج هزار سوار و غذایت یکرنجیر فیل و راجه نرسنگه کور بمرحمت
جمدهر مرصع و چندی دیگر از بندهای آستان سلطنت بمواهب
خسروانه و بعطای خلعت و اسپ مرافراز گشته در سلك کومکینان
عساکر بنگاله منتظم گردیدند و چون توپخانه تازه به بنگاله فرستاده
میشد برق انداز خان باهتمام رسانیدن آن معین گشته از اصل
و اضافه بمنصب هزاری صد سوار و مرحمت اسپ مباهی شد
و همت خان که از بنگاله آمده بود بعنایت خلعت و جمدهر
میدناکار و انعام دو هزار روبیه نوازش یافته باز به بنگاله مرخص
گشت بیست و هفتم باغ فیض بنیاد اعزاد از یمن قدوم
اشرف بهارستان دولت و اقبال شد و شب هفتم باشاره فرمانروای
ایام بر طرفین شاه نهر چراغان شده باعث انبساط خاطر ملکوت
ناظر گردید روز دیگر قرین سعادت و کامرانی آنجا بسر برده
بیست و نهم مراجعت فرمودند *

ذکر اکرام عام حضرت شاهنشاهی و بخشیدن باج غله و دیگر اجناس و حاصل راهداری کل مملکت محرومه

حضرت واهب العطیات جلالت کبریاءه که بعلم ازلی شناسای
احوال عامه خلائی و کافه بریاست چون گروهی از بدائع نوع
بشر را بانظار خیر و رحمت و انوار فیض و نعمت سزوار داند و
و خواهد که آن زمره بیک بخت را از اهل دیگر قرون و اعصار که
اکثر دمت فرسود جور روزگار بوده اند رتبه امتیاز بخشد هرآنکه

جنود نصرت که همراه راجه جیسنگه و بهادر خان معین بودند دولت اندرز ملازمت گشته بغنايت خلعت مباحی شدند و ملک جیون که قبل ازین بجلدوی خدمت شایسته که از بظهور آمد بمنصب هزاری دوصد سوار و خطاب بختیار خانی کامیاب عنایت شده بود باضافه صد سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب عربی با زین و ساز مطلی و یکزنچیر فیل و شمشیر با ساز میناکار مشمول مراسم گوناگون گردید و چون حکم جلیل القدر از پیشگاه معذلت بتحقیق منشأ قضیه شور انگیزی اوباشان شهر که نسبت بافغانان او روی نمود صادر شده بود بعد از تحقیق و تفحص بنبوت پیوست که هیبت نام فتنه جوی بی معادتی از خیل احدیان بادشاهی بادمی این جرات شذیع گشته محرک سلسله فساد بوده است لهذا شکنجه شهر اورا گرفته پدشگاه عدالت حاضر ساخته و ازین جهت که منشأ اینقسم جسارتی شده باعث هلاک جمعی از مسلمانان گشته بود مورد انظار قهر و عتاب پادشاه گردید حکم شد که اورا بیاسا رسانند تا موجب عبرت دیگر بی ادبان خود سرو جسارت کیشان فتنه پرور شود درین ایام پیشکش رانا راجسنگه که مشتمل بر یکزنچیر فیل کوه پیکر با ساز نقره و سرخی از نوادر جواهر و پیشکش جعفر خان صوبه دار مالوه از نعائس مرصع آلات بنظر اکسیر اثر در آمده پذیرای انوار قبول شد و سعادتخان از جایگز خود رحیده شرف تقبیل عتبه اقبال دریافت و بعطای خلعت کموت مباحات پوشید و مالوجی دکنی باضافه هزار سوار که سابق از منصبش کم شده بود بمنصب پنج هزاری

دو سال بنابر وقوع سوانحی و حوادثی که درین دفاتر مآثر نصرت و فیروزی گزارش پذیرفته بعضی فتورات در ممالک هندوستان فیض مکان روی نموده زان رهگذری الحمله اختلالی بحال سنگه و رعایا راه یافته بود و در ایام ظهور شورش و فقرت بسبب بغی و طغیان متمردان هر ناحیت درین مملکت - پهر بسطت گشت و زرع و ضبط و عمل نیز چنانچه باید بوقع نیامده و در هر جا زراعتی شده بود اکثر دستخوش تاخت و تاراج و پایمال تعدی و تطاول سرکشان و عصیان منشان گردیده ازین جهت سر غلات و حبوبات بالا رفته بود لاجرم درین خجسته هنگام سعادت فرجام که غبار فساد ملک و دولت بآب تیغ اقبال شهذشاه عدو سوز فرو نشسته اورنگ عظمت و استقلال بفر وجود مسعود آن حضرت زیب و زبنت پذیرفته بود .
 مراحم خسروانده بر حال کاوه رعایا و قاطبه برایا بخشوده سلسله عاطفت عمیم بادشاه عادل باذل مهربان کریم بجنبش آمد و رای عالم آرای بقصد جبر و تدارک این حوادث اقتضای رای گرامی عام و احسانی شامل نام نمود که مغیر و کبیر و غنی و فقیر و مومن و کافر و مقیم و مسافر از عوائد فوائد آن بهره مند گردند و بذابربین ذیت علیا نخست در جمیع طرق و مسالک ممالک محروسه و قلمرو خالصه شریفه محصول راهداری از رسد غلات و دیگر اشیا و اجناس که قبل ازین همیشه گرفتن آن در محال خالصات سرکار پادشاهی مقرر و معمول بود و داخل ابواب جمع گشته بخزانة عامه میرسید و در مواضع تیول و اقطاعات امرا و منصب داران و حدود زمیندارها در وجه تنخواه جاگیرداران

باقضای لطف کامل خسرویی نیک رای عادل و شهریاری
بلند همت دریا دل برایشان گمارد که ترقی درجات عز و جاه
بر ترفیه حال عباد الله مقصور شمارد و اعتلای مدارج دولت و
سرور و از سلوک جاده رعیت پروری چشم دارد از وسعت دستگاه
جود و کرمش خلایق از تنگیهای ایام باز رهند و بمیامن مضائل
و نعمش جهانیان داد آسائش و کسرانی دهند ببنوایان قلیل
البضاعة از مآثر احسان عامش بطیب عیش و وسعت رزق فارغ
البال زیند و مسکینان عذیم الاستطاعة از برکات اصطناع و اکرامش
آسوده و مرفه الحال باشند بحکم تفضل عام وجهه نذیش خیرت
امر عموم بریت بود و بمقتضای لطف خاص پیشنهاد همتش
رعایت حال خصوص رعیت باشد شاهد صدق این بیان کیفیت
سعادت مندی دریافتگان این عهد میمنت مهد و زمان فرخنده
عنوان است که ایزد جهان آفرین بمحض الطاف بیغایت آنمقبلان
عبادت نصیب را در سایه همای همایون فال این خدیو کرم پرور
مرحمت گستر ظلم کاه عدل پیرای جهان افروز عالم آرای جای
داده ابواب فیض و افضال و بر و نوال این برگزیده ذوالجلال بر
ردی روزگار آنها کشاده از فیض عاطفتش هر زمان بلطفه احسانی
خاص و مردم بوظیفه مرحمتی عام کامیاب میگرددند از جمله آن
مرام کامله و مکارم شامله که درین ایام معدلت پیرا جلو ظهور
نموده سرمایه رهایت حال جهانیان گردید عفو کردن جمیع وجوه
راهداریست در کل ممالک محروسه و بخشیدن باج غلات و حبوبات
و سایر اجناس ماکولات و مشروبات در اکثر بلاد معظمه چون درین

گشتند و بمیامن این فضل عظیم و امتنان جسیم در کل ممالک
 فسحة المسالك هندوستان تفاوت فاحش در نرخ غلات بهم رسید
 و اگرچه چند سال متواتر بعد ازین نیز در بعضی از ولایات باران
 کمی کرده خشکی روی داد و بدان جهت ایام عسرت بامداد
 کشید لیکن باشتداد نه انجامید و الحال اگر احدیانا بعض سنوات
 در برخی از محال و بلاد بسبب قلت باران فتوری در مراتب
 کشت و کار و زرع روی میدهد و آفتی سماوی یا ارضی اتفاق می افتد
 بدین جهت که از دیگر مواضع معموره بی زحمت باج و تمغا
 غلات موفوره بآن ناحیت میتواند رسید سکنه و قاطنان آنجا از
 استیلائی قحط ایمن اند و بشدت غلا ابتلا نمی یابند امید که ایزد
 جهان افرین پرتو عاطفت این بادشاه با داد و دین و خدیو ظلم
 گاه معدلت گزین را تا انقراض زمان بر بسیط زمین مبسوط داراد
 و همت بلند جذابش را همواره در اشاعت انوار لطف و کرم و ازاله
 آثار جور و ستم به نیروی توفیق و تائید بخشاد هشتم محرم
 الحرام ده هزار روپنه وجه خیرات مقرر آن ماه بوساطت صدر الصدور
 بآبای استحقاق عطا شد درین ایام ذوالفقار خان قرامانلو که در
 سلك گوشه نشینان بود جهان گذرانرا پدرود نمود و عنایت بادشاهانه
 اسد خان خلف او را نامدار خان را که نسبت دامادی بآن خان
 مرحوم داشت بعطای خلعت نوازش نموده از لباس کدورت برآورد
 و از وقائع صوبه دکن معروض بارگاه جلال گردید که اختصاص خان
 صوبه دار برار و حسام الدین خان فوجدار بیجا که باجل طبیعی
 بساط حیات در نور دیدند و عاطفت حسروانه شاه بیگ خان را که

محمدرزب بود و خزائن مومور و گنجهای معمور از وجوه آن سرانجام
 توانستی نمود بمحض تفضل بادشاهانه بر سبیل دوام معاف فرمودند
 و پس از چندی از کمال مکرمت باج غله و دیگر اجناس ماکوه
 و مشروبه که بدیشتتر گرفتن آن در جمیع شهرها مقرر بود از دارالخلافه
 شاه جهان آباد و مستقر الخلافه اکبر آباد و دارالسلطنه لاهور و
 بلده مبارکه برهانپور و چندی دیگر از معظمت بلاد و معمورها و
 بسیاری از دیگر وجوه مال سائر در جمیع ممالک بر وجه استقامت
 و استمرار بخشیدند تا رسد غلات و حبوبات و سائر اصناف ماکولات
 بر سبیل و نور از نزدیک و دور بجای که مهبط انوار نزول ریات
 عالیات باشد مبرمیده باشد و در هر شهر و معموره از انبی و فراوانی
 در اقوات مردم پدید آمده این معنی سرمایه عیش و رفاهیت
 خلایق گردد چنانچه باین جهت از سرکار خالصه شریفه هر ساله مبالغ
 بیست و پنج لک روپیه که هفتاد و پنج هزار تومان رائج ایران
 است بخشیده شد و آنچه از کل ممالک محروسه بصیغه راهداری
 معفو گردید محاسب و هم و مستوفی اندیشه از عهده ضبط و تعداد
 آن بیرون نتواند آمد و درین باب امثله جلیله و مناشیر مطاعه
 موشح بتاکید شدید و قدغن ببلغ بنام متصدیان هر صوبه و سرکار
 و فوجداران و کورریان اطراف و اطارین کشور همایون آثار بطغرای
 نفاق پیوست که من بعد دست از اخذ این وجوه که بخشیده همت
 والا شکوهست کشیده و کوتاه دارند و گرز برداران و یساولان واحدیان
 از جناب معذرت و جهانداری برای رسانیدن این احکام کرامت
 نظام و تقدیم مراسم منع و تاکید حکام بهمه صوبجات و ولایات معین

قلعه دار واپسین بعنایت ارمال خلعت هرمایه عزت اندوختند و پیشکش راجه رایسنگه سید سودیه از جواهر و مرصع آلات و پیشکش حاجی خان بلوچ مشتمل بر اسپ و استر و شتر و باز و جره و پیشکش پرتهی پت زمیندارا سری نگر از اسپان تانگن و جانوران شکار افکن که دران کوهستان بهم میرسید و پیشکش چندی دیگر از امرای اطراف پدایه سریر خلائی مطاف رسید و رعد انداز خان که چندی پیش ازین چنانچه گزارش یافت بهم سری نگر معین شده درین ایام بنابر مطلبی چند باشاره همایون به پیشگاه حضور آمده بود دگر باره مرخص شد باتفاق راجه راجرپ باتمام آن مهم پردازد هنگام رخصت بعطای خلعت و ماده فیل سربلند گردید و یک قبضه جمده هر مرصع بخان مذکور حواله شد که برای پرتهی پت زمیندار آنجا بفرستد و خلعت و جمده هر مرصع برای سونهاگ پرکاس زمیندار هر مور و خلعت جهت راجه بهادر چند زمیندار کمایون از روی مرحمت ارمال یافت و بختیار خان زمیندار دادر بانعام ده هزار روپیه و عطای ماده فیل کامیاب عنایت گشته بحال زمینداری خود مرخص شد و شیر سنگه راتهور از اصل و اضافه بمنصب هزاره سوار دواپه ۵۷ اسپه و مرحمت اسپ و خلعت نوازش یافته بجایگزینی سرفراز گشت و چون قبل ازین درین دولت سپهر بسطت داروغگی داغ و تصحیح چهاره اسپان تابینان جمیع امراء و منصبداران بیک کس متعلق بود و درین ایام وفور عساکر منصوره و کثرت افواج قاهره بمرتبه رسیده بود که یک داروغه از عهده آن بر نمیتوانست آمد و ازین جهت کار مردم بتعویق می

قبل ازین از منصب معزول شده بود بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار نواخته بصوبه دارى برار تعین فرمود و چون ولایت کرناٹک را که معظم خان در هنگام انتساب بقطب الملک تسخیر کرده بود حضرت شهنشاهی بر سبیل انعام بخان مذکور عطا کرده بودند و بعضی قلاع آن مثل کنجی کوته که از حصون معظمه آن ولایت است با توپخانه بسیار و سائر اشیا در تصرف کسان و گماشتگان او بود و ازین جهت که قطب الملک را خار خار طمع و تصرف آن ولایت میشد مهمات آنجا اختلال داشت بنابران درین هنگام میر احمد خوانی بنظم و نسق امور آن حدود رخصت یافته بخطاب مصطفی خانى و عنایت خلعت و اسب و یک زنجیر فیل و باضافه هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار کامیاب مرحمت شد و سیفخان بیجاپورى بهمراهی خان مذکور معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزارى هشتصد سوار مباحی گردید و نامدار خان از تغیر فیض الله خان قور بیگی شده بعنایت خلعت سرفرازی یافت و ساداتخان بمرحمت ماده فیل مباحی گشته در سلک کومکبان عساکر بنگاله منتظم شد و فیروز میواتی بفوجداری مرکز اداره از تغیر عبدالنبی خان معین شده بخطاب فیروز خانى و مرحمت اسب و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار تارک افتخار افرخت و سید فیروز خان باره بخطاب اختصاص خانى نوازش یافت و رضویخان بخاری چون اراده گوشه نشینی داشت بسالیانه دوازده هزار رپیه کامیاب مرحمت گردید و مخلصان از کومکبان بنگاه و عبد العزیز خان

مصافات و یکجتهی در میان آورد و او بصلح راضی شده از خامی و معامله نا فهمی بعزم ملاقات سبحان قلیخان از حصار با جمعی قلیل متوجه بلخ شد و چون قریب بموضع خلم رسید سبحان قلیخان گروهی برسم استقبال فرستاده بانها گفت که اگر توانند ادرا بقتل رسانند آن فریق در آن موضع افتهاز فرصت نموده ادرا از هم گذرانیدند و بعرض اشرف رسید که سید بهادر بخاری باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد و از وقائع چکله سهند معروض پدشگاه خلافت گشت که شیخ عبد الکریم تهانیسری متصدی مهمات چکله مذکور جهان فانی را پدرود نمود و عبد الذبی خان بنظم مهام آن چکله معین گشته بعنایت خلعت و باضافه بانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سر بلند شد و محمد اسماعیل ولد نجابتخان که که خدا شده بعطای خلعت و خنجر مرصع و انعام ده هزار روپیه جهت سرانجام لوازم طوی مشمول عاطفت گردید بیست و نهم صفر حضرت شاهنشاهی عزم سیر خضر اباد نموده قرین سعادت بآن صوب توجه فرمودند و نخست بروضة مکتوبه حضرت جذت اشیانی علیین مکنی همایون بادشاه طاب ثراه پرتو ورود گسترده بقاتحه و دعا روح آن سریر آرای اقلیم قدس را روح و راحت افزودند و پنج هزار روپیه بخدشه آن روضه فیض آگین انعام نمودند و از آنجا بمزار فائض الانوار قدوة الاصغیا شیخ نظام الدین معروف باوایا قدس سره عنان سعادت تافته رسم زیارت بجا آوردند و یک هزار روپیه بمجاوران آن بقعه قدسیه عطا کردند و از آنجا سایه چتر دولت و اقبال بر ساحت خضر اباد امکنده روز دیگر قرین حشت و کامرانی

کشید رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان اقتضا نمود که داروغه دیگر یا مشرف و امینی جداگانه قرار دهند و میرعابد خوانی باین خدمت سر بلند گشته حکم شد که تا هزارگی منصب دار را او تصدیق تابینان بیند و از هزارگی بالا تر تصدیق سپاه آنها بقباد بیگ داروغه سابق متعلق باشد از موانع عبرت بخش آنکه درین هنگام از وقائع صوبه کابل معروف بارگاه اقبال گردید که شیر بیگ ولد سعادتمن بنبره زین خان مغفور بزخم جمدهر قطع حیات پدر کرد فرمان شد که مهابت خان صوبه دار آنجا ادرا مقید و محبوس دارد و هر حکمی که در باره او از پیشگاه خلافت صادر شود بآن عمل نماید و بجای سعادتمن شمشیر خان بمحارمت قلعه ارک کابل معین گشته از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و هشت صد سوار نوازش یافت و درین ایام میرزا نودر صفوی از اکبرآباد رسیده ناصیه سالی آستان معلمی گردید و چون حاکم بندر شجر پیچ سه اسپ عربی بر سبیل پیشکش بدرگاه خلایق پناه فرستاده بود آورنده بانعام یک هزار روپیه مشمول مرحمت گشته شش هزار روپیه باو حواله شد که از امتعه هندوستان خرید نموده برای حاکم بندر مذکور ببرد و از وقائع توران زمین بمسامع حقائق مجامع رسید که چون میان سبحان قلیخان حاکم بلخ و قاسم سلطان برادرش که ایالت حصار باو تعلق داشت غبار مخالفتی برخاسته مودت و وفاق بکدورت و نفاق متبدل شده بود سبحان قلیخان بلطائف تدبیر در مقام دفع او شد و جمعی از مردم خود بکار نزد او فرستاده حرف صلح و آشتی و حدیث

نمود که رایات عالیات بعزیمت شرق روده از مستقر سریر
 خلافت حرکت کرده بسمت ساحل رود گنگ ارتفاع یابد و بعد از
 رسیدن بآن حدود اگر ضرور شود و مصلحت تقاضا کند بصوب اله آباد
 و پنده نهضت نموده باین توجه همایون آنخان ارادت پرور و سایه
 جنود ظفر اثر را تصرف و مظاهرت نمایند و اگر تا آن وقت خبر
 غلبه و استیلائی افواج نصرت مآل و مقهور گشتن اعدای بد سگال
 بمسامع جاه و جلال رسد و خاطر ملکوت ناظر از اختلال و فتور
 جیوش منصور جمع گشته مصلحتی درپیش رفتن ننمایند روزی
 چند درکنار رود گنگ و نواحی آن نشاط اندوز سیر و شکار گشته
 لوای مراجعت بدار الخلافه برافرازند بنابران سیوم ربیع الاول موافق
 بیست و ششم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و عمله پیشخانه
 را فرمان شد که باین عزیمت خیر انجام سرادقات اقبال بیرون
 زنند و چون موسم وزن مبارک شمسی نزدیک بود مقرر فرمودند
 که آن جشن فرخنده را در مقر اورنگ حشمت گذرانیده پس
 از آن بدولت متوجه مقصد گردند *

جشن وزن خجسته شمسی سال چهل دوم

درین ایام سعادت فرجام جشن وزن مبارک شمسی سال چهل
 و دوم از عمر کرامت قرین شاهنشاه زمان و زمین خدیو رافت
 گستر معدلت آئین صورت انعقاد یافته بزمی دلکشا و محفلی
 روح افزا مرتب گشت و بارگاه سلطنت و پیشگاه خلافت بسیط بمسط
 عشرت و انبساط و زیب اسباب تجمل و احتشام آرایش پذیرفته روز

انجا بسربردند و بآن روی آب توجه فرموده بشکار کلنگ نشاط
 افزای طبع همایون گشتند و دوم ربیع الاول ازان مکان فیض
 نشان بزیارت روضه متبرکه حضرت قطب الاولیای و الواصلین
 قدوة العرفای و الکاملین خواجه قطب الدین قدس الله سره العزیز
 توجه فرمودند و برسم معهود دوهزار روپیه بمجازران آن مزار مهر
 انوار مکرمست شد و بعد از ادای مراسم طواف براه دامن کوه لواهی
 مراجعت بشهر انراختند و در کوهچه قدم رسول صلی الله علیه و آله
 وسلم آهویی چند شکار کرده قلعه مبارکه را مهبط انوار اقبال ساختند

توجه رایات جهانکشا بصوب ساحل رود گنگ بشکار جهت تقویت عساکر بنگاله

چون از رفتن بادشاهزاده محمد سلطان بطرف ناشجاع و وقوع
 آنجاهلی و سوء تدبیر که بمقتضای تقدیر ازان و التبار نا تجربه کار
 بظهور آمد عساکر فاعره را در بنگاله چنانچه سمت گزارش پذیرفته چشم
 زخمی عظیم و اختلالی فاحش روی داده بود و اگرچه زنده امروای
 عظام معظم خان باستظهار اقبال بی زوال خدیو جهان لوازم استقلال
 و پایداری بکار برده در مراتب سرداری کوتاهی نکرده بود و مغلوب
 رعب و تزلزل نگشته با مجاهدان درست اخلاص عقیدتمند و مبارزان
 شهامت کیش ظفر پیوند در برابر غنیم عاقبت و خیم بر منهج
 مستقیم عبودیت و جان فشانی ثابت قدم بود لیکن بنابر آئین
 حزم و دور بینی رای جهان آرای که جلا پذیر انوار الهام ربانی
 و سرآة غیب نمایی مصالح دولت و جهانبانیست چنان اقتضا

علم نوازش یافت و خان عالم که بنابر وقوع تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سه هزاری دو هزار سوار مورد انتظار فضل و مکرمت گردید و کیرت سنگه ولد راجه جیسنگه بمرحمت سرپیچ مرصع سربلند گشته بکامان بهاری که فوجداری آن بار متعلق بود مرخص شد و صفیخان بمرحمت یکنزنجیر فیل و باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و راو امرسنگه چندراوت باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و شهامتخان بعنایت علم و غیرتخان باضافه پانصدی دوصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی شش صد سوار سرفراز گشتند و تهور خان که چندی پیش ازین مورد عنایت خسروانه گشته از منصب معزول شده بود بمنصب دوهزار و پانصدی پانصد سوار کامیاب مرحمت شد و محمد صالح ترخان که سابق قلعه دار سیوستان بود بنابر تهاون تقصیری هنگام رفتن دارا بدشکوه بدهد چنانچه در مقام خود گذارش یافته ازو صادر شده از منصب معزول گشته مغضوب و معاتب بود از مراحم شهنشاه جرم بخش رخصت کورنش یافته بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار کامیاب تفضل گردید و منصب رشید خان از کومکیان بنگاله باضافه پانصد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مقرر شد و راجه امرسنگه بزودی از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و مان سنگه ولد روپ سنگه را تهور بعنایت پهنوچی مرصع و باضافه پانصدی دوصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و اسماعیل ولد نجابتخان بخطاب خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و

مبارک پنجشنبه پنجم ماه مذکور مطابق بست و هشتم آبان بعد از
 انقضای یکداس و یک گهری ازان روز فیروز که ساعتی میدمت بخش
 فشاط افروز بود دو پله میزان از سنجیدن گوهر عنصر مقدس شاهنشاه
 آسمان جاه نمودار گفتین خورشید و ماه گردید و وزن مسعود بائین
 معهود بفعل آمده از وجوه آن عالمی را دامن خواهش مالا مال
 نقد آمانی و آمال شد و سال چهل و یکم شمسی از عمر ابد طراز
 بانجام رسیده سال چهل و دوم آغاز شد خدیو بنده پرور مکرمت شعار
 دست ابر آثار بحد و احسان کشاده بند های آستان والا و ایستادهای
 پایت سریر معلی را بانواع لطف و مرحمت نوازش فرمودند
 از آنجمله راجه جیسنکه بانعام یک لک روپیه مطرح انوار عاطف
 گردید و راجه جسونت سنگه که بنابر وقوع زلالت و سوابق تقصیرات
 خطاب مهاراجگی ازو مسلوب شده بود درین روز همایون مورد
 لطف و تفضل بادشاه جرم بخش گردیده دگر باره بان والا خطاب
 کامیاب گشت و بهادر خان بانعام بیست هزار روپیه نوازش یافته
 یک هزار سوار از تابینان او دو اسبه سه اسبه مقرر شد که منصبش از
 اصل و اضافه پنجهزاری پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و میرزا
 نو در صفوی که در سلت گوشه نشینان بود بانعام ده هزار روپیه
 مشمول عاطفت و افضال شد و کنور را مسنگه باضامه هزاره
 سوار بمصوب چهار هزاره چهار هزار سوار و مرتضی خان باضامه
 هزار سوار بمصوب چهار هزاره سه هزار سوار بلند رتبه گردیدند و
 عابد خان بانعام دوازده هزار روپیه مباحی گشته بعطای علم لوای
 تغاخر بر افراخت و میرزا خان از کومکیان بنگاله بعزایت نقاره و

بود عطا شد و بسیاری از بندهای بعزایت خلعت قامت امتیاز
 انراختند و درین روز جهان انروز از جانب مسند نشین مشکوی
 عزت و اقبال پرده آرای هودج ابهت و جلال ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب روشن رای بیگم و همچنین از جانب ثمرات
 ریاض خلافت و جهانداري مقدسات تنق عظمت و کامکاری و دیگر
 پرده گزینان استار عفت و نزاهت پیشکشهای شایسته از جواهر
 و مرصع آلات و خوانهای زر و سیم نثار بنظر انور شهنشاه روزگار رسید
 و باین دستور امرای رفیع منزلت و سائر مقربان پیشگاه دولت
 پیشکشا بمحل عرض کشیده رسم نثار بجا آوردند از انجمله راجه
 جیسنگه پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه گذرانیده
 قریب یک لک روپیه بها شد و درین تاریخ جعفر فوجدار متھرا
 و مرحمت خان که از دکن آمده بود دولت زمین بوس سده
 سلطنت یافتند و سید لطف علی بخاری که سید بهادر پسرش
 فوت شده بود بمرحمت خلعت از لباس کدورت برآمد و چون شب
 در رسید خدیو جهان در انجمن خاص غسلخانه سریر آرای دولت
 و کامرانی گشته بدماشای چراغانی که باشا^۱ والا برکنار آب چون
 در کمال خوبی و فطر فریبی ترتیب یافته بود مسرت افزای خاطر
 اقدس شد و از آنجا که شهنشاه دین پرور توفیق شعار از کمال حسن
 دیت و صفای طوبیت مبلغی خطیر از نقد و جنس موازی
 شش لک و سی هزار روپیه بود نذر سادات و مجاورین و خدمه و
 معتکفین حرمین شریفین زادهما الله شرفا و جلالا نموده مقرر
 فرموده بودند که مصحوب یکی از معتمدان درگاه آسمان جاه بآن

فضل الله خان و آقا یوسف هریک از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و در القدر خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر ابراهیم میر توزوک باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و سزاوار خان باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و پردلخان بانعام هشت هزار روپیه و آغرخان بانعام چهار هزار روپیه و عطای خنجر مرصع و قادر داد انصاری بخطاب خانی و آتش قلماق بخطاب آتش خانی و محمد تقی برادر زاده وزیرخان بخطاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزاری صد سوار سربلندی یافتند و معتمد خان خواجه سرای باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباهی شده بمحارست قلعه مبارکه دارالخلافه بعد از نهضت رایات عالیات مورد انتظار اعتماد گردید و مکرمت خان بدیوانی صوبه گجرات و اهتمام سرانجام امتعه و اشیای که برای سرکار خاصه شریفه در کارخانههای انجا مهیا میشود از تغییر رحمت خان منصوب گشته بعزایت خلعت و ماده فیل و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مقتخر و مباهی شد و عبد الرسول دکنی بمرحمت جمدهر میدنا کار نوازش یافته باکبر آباد مرخص گردید که در ملک همراهان اعتبار خان باشد و دربارخان خواجه سرای بخدمت ناظری حرم سرای مقدس خلعت سرانرازی پوشید و پنجهزار روپیه باهل طرب و نشاط و سرود سرایان آن محفل انبساط و یکهزار روپیه بملا محمد صادق طالب علم ایرانی که درین ایام باستیلام خلافت و جهانبنایی رسیده

از افواج نصرت مآل بدفع و استیصال آن بغی اندیش فتنه مگال
تعیین یافت و بعنایت خلعت خاص و شمشیر و سپر هر دو با ساز
مرصع مورد نوازش گشته در بن تارنخ مرخص شد و راو امر سنگه
چند ارات و جگت سنگه هاده و رامه سنگه راتهو و اغرخان و سبد
مصطفی و رگه ناته سنگه و محمد صالح ترخان و غیرت و مظفر
پسران بهادر خان افغان و بلوی چو خان و گروهی دیگر بهمراهی او
معین گشته بمراحم خسروانه سر بلند گردیدند و دانشمند خان که
نظم مهم دار الخلافه باو تفویض یافته بود بمرحمت خلعت
خاصه و یک زنجیر نیل و نجابنخان که در سلک گوشه نشینان
بود و معتمد خان خواجه سرا که بمکارمت قلعه مبارکه معین
شده بود هر یک بعنایت خلعت مباحی گشته مرخص شدند
و اعتقاد خان و تقرب خان بعنایت خلعت سر بلند گشته رخصت
یافتند که تا معاودت رایات عالیات در دار الخلافه بسر برند و کثرت
سنگه که فوجدار میوات بود فوجداری نواحی دار الخلافه از تغییر
حسن علی خان ضمیمه خدمتش گشته بمرحمت اسپ و باضافه
پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار مفتخر
گردید و رنج الله دیوان دار الخلافه و عبد الرحیم خان که بخدمت
بخشگیری و واقعه نویسی آن مرکز خلافت تعیین یافته بود و حقیقت
خان و عنایت خان و دظفر خان که از زمره لشکروغا بودند خلعت
رخصت یافتند و خوشحال بیگ کاشغری که در سلک گوشه نشینان
منتظم بود بانعام دوصد اشرفی و قابلخان منشی که او نیز بوظائف
دعا گوئی اشتغال داشت بانعام یک هزار روپیه مشمول عنایت شده

اماکن قدس فرستاده زمره سادات و صلحا و مشایخ و اتقیا را که شرف اندوز مجاورت حریم آن دو حرم مکرم باشند از فوائد آن بهره ور سازند درین اوقات سعادت پیدا میسر ایراهمیم خلف مغفرت آیات میر نعمان که سیدی پاک طینت صالح و سیمای تدبیر و پرهیزگاری از ناصیه حالش هویدا و لایح بود و قبل ازین نیز زیارت حرمین مکرمین مشرف گشته لیدانت و شائستگی این امر داشت بتقدیم این خدمت و الارتبت مقرر شده سعادت دارین اندوخت و بعنایت خلعت مباهی شده مرخص گردید و خواجه سلامت بخدمت تحویلدارین نقود و اجناسی که مصحوب او فرستاده میشد و موازی شش لک و سی هزار روپیه بود معین گشته خلعت سرفرازی پوشید هشتم ماه مذکور موافق غره آذر که ساعت نهضت رایات عالیات بود بعد از انقضای بک پاس و سه گهری حضرت شهنشاهی قرین تائید الهی از آب جون عبور نموده لواهی جهانکشا بصوب ساحل گنگ افراختند و آن روز دو کروه طی کرده منزل آرای اقبال گردیدند و چون از وقائع سمت پورب مکرر بعرض واقفان پایت سریر خلافت مصیر رسیده بود که بهادر بام مفسدی از طائفه پچکوئی در سمت بیسواره سر بفتنه و فساد و رهزنی و انساد برداشته است و جمعی کثیر و فرقه انبوه از کواران و متمردان طایفه بیس و دیگر واقعه جویان و خلاف منشان آن سمت باو گرویده باستظهار جمعیت و هجوم اوباش لواهی جرأت و جسارت بتاخت و غارت آن حدود انراشته و رعایا و مترددین از سرشورش و طغیاننش در امان نیستند لهذا دفع او نیز پیشنهاه خاطر اقدس گشته بهادر خان با جمعی

شایسته و سزاوار در انجمن خاص غسلخانه سعادت اندوز ملازمت اکسیر
خاصیت شاهنشاه روزگار شده آداب کورنش و تسلیم بتقدیم رسانیدند
و یکهزار اشرفی و یکهزار روپیه بصیغه نذر گذرانیدند و چون آن والا
نزد عالی تبار بدولت پای بوس سربلندی دارین اندوختند
حضرت شاهنشاهی از کمال شوق و عاطفت آن نخل گلشن حشمت
و کامرانی را در آغوش عنایت و مهربانی کشیده کامیاب سعادت
دوجهانی ساختند و خلعت خاصه با نادری و یکصد اسب از انجمله
بیست راس عربی و عراقی یکی با زین و ساز میناکار و دیگری
با ساز طلای ماهه و یکزنجیر فیل خاوه مزین بساز نقره و جل
زربفت و یکقبضه جمدهر مرصع باعلاقه مروارید بان غره ناصیه
دولت مرحمت فرمودند و وزیر خان که در خدمت آن بادشاه زاده
ارجمند آمده بود جبین ارادت بر آستان عبودیت سوده پانصد مهر
و یکهزار روپیه برسبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاصه نوازش
یافت و چون قراولان در بیشه‌های آن نواحی شیری قبل کرده بودند
شهنشاه هزبر صولت شیر شکار عزم صید آن سبع ضار فرموده بعد از
ملازمت بادشاه زاده سعادت پیوند که یکپاس از روز گذشته بود قرین
عز و علا بر تخت روان طلائی که سر پوشیده بشکل بنگله ساخته بودند از
مختصرات طبع مقدس این مبدع آئین دولت و کامرانیست و درین
هنگام پیرایه اتمام یافته بود سوار شده بشکار توجه فرمودند و نزدیک
نخچیرگاه بر فیل سوار شده پادشاه زاده محمد معظم را در عقب سر
مبارک جای دادند و چون بشیر رسیدند آن سبع جانگزی را
بضرب بندوق از پا در آوردند و در همان نواحی ساعتی چند بشکار

مرخص گشتند و در منزل مذکور دو روز مقام شده یازدهم ریات
 عالیات از آنجا نهضت نمود و اعتقاد خان بغضایت خلعت سر بلندی
 یافته بشاه جهان آباد مرخص گردید که تا مراجعت موکب منصور
 آنجا بصر برد و رضویخان که منصبش برطرف شده بسالیانه دوازده
 هزار روپیه کامیاب مرحمت شده بود عطای خلعت و انعام پنج هزار
 روپیه سرفراز گشته بگجرات که وطن مالوف اوست رخصت یافت
 که آنجا صرفه الحال بدعای دولت ابدی دوام قیام نماید نوزدهم
 رایت مسعود ظل ورود بر ساحل رود گدگ انگذده موضع گده مکدی^(۲)سر
 فیض اندرز نزول اقبال شد و چون چرز و کانگ و مرغابی و دیگر
 اقسام شکار از سباع و وحوش در آنجا بسیار بود و سرزمینهای خوش
 و جنگلهای دلکش داشت روزی چند بقصد سیر و شکار دران
 مکان دلنشین نزهت نشان اقامت موکب جلال مقرر گشت و
 ازین جهت که رخشنده گوهر درج دوات تابنده اختر برج عظمت
 بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم چنانچه گزارش یافت
 بموجب یرلیغ طلب با وزیر خان از دکن متوجه کعبه حضور گشته
 درین وقت نزدیک رسیده بودند بیست دوم که ساعت ملازمت
 آغز ناصیه حشمت بود حکم شد که محمد امین خان میر بخشی
 و فاضلخان میر سامان تا یک کره راه پذیر گشته آن بهین نوباره
 نهال سلطنت را بعزم ملازمت اشرف فائز گردانند و بعد از انقضای
 شش گهری از روز مذکور بادشاهزاده والا قدر کامکار بتوره و آئینی

سلطان پور منصوب گشته بعنایت امپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار عز اقتخار یافت و پیشکش اعتماد خان صوبه دار کشمیر از نفائس امتعه آنجا بنظر قدسی اثر رسید و خواجه برخوردار مخاطب با شرف خان که از قلعه داری اودیسه^(۴) معزول شده بود شرف اندوز ملازمت اشرف گشته یکنزنجیر فیل پیشکش نمود و چون تخت روان مصقف طلائی که مذکور شد باهتمام امینای زرگر که داروغگی کارخانه ساختن طلا آلات و نقره آلات باو تعلق داشت در عرض اندک فرصتی موافق حکم معلی و خواهش طبع والا صورت اتمام یافته بود مراحم پادشاهانه اودا بعطای ماده فیل و اضافه منصب نوازش فرمود بالجمله چون قراولان بتفحص شکار رفته بودند بمساع جلال رسانیدند که در موضع برکه بانگر چرز بسیار است خاطر ملکوت ناظر بشکار آن سمت توجه نمود و بیست و ششم رایات ظفر اثر از کده مکتیسر باهتزاز آمده عرصه بر کهانگر مرکز دایره اقبال گردید و سه روز آنجا مقام شده اشتغال بصید چرز نشاط افزای طبع مبارک بود و چون قراولان در آن روز گنگ شیرینی قبل کرده بودند شهنشاه شیر دل هنریر اگن روز میوم از آب عبور فرموده آبرا بضرب تفنگ از پای در آوردند سلخ ماه مذکور موکب منصور از آنجا نهضت نموده بطی دو مرحله پرتوسعات و میروزی بر موضع فیروز پور گسترد و یک روز آنجا مقام شد از سوانح این ایام مفتوح شدن حصن ملک اساس رهناس

چیز بهجت اندوز گشته مراحت فرمودند و سه روز دیگر قرین دولت
و کامروائی اقبال دران سر منزل عز و جلال اقامت گزیده بنشاط
شکار مسرت پیرای طبع اقدس بودند درین ایام پادشاه زاده کامگار
بختیار محمد معظم را بعنایت بمعقد مروارید و عکده کی و پهلوچی
مرمع و شمشیر خاصه و سپر با ساز میدناکار و دو صد ثوب از ملبوسات
خاص عز اختصاص بخشیدند و رانا راجسنگه و سهاپنخان صوبه دار
کابل بعنایت ارسال خلعت زمستانی قامت مباحات افراختند و
امیر خان بمرحمت یکزنجیر فیل سر بلندی یافت و مبارک خان
نیازی از کومکدان صوبه کابل بغوجداری بنگش از تغیر حسین
بیگنخان منصوب شده هزار سوار از تابینان او دو اسبه سه اسبه مقرر
گشت که از اصل و اضافه منصبش دو هزار و دو هزار سوار از آنجمله
هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منعم خان بقلعه داری احمد نگر
از تغیر دار ابنخان معین گشته بعنایت خلعت و اسب و اضافه
پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار سر انراز گردید
و اسماعیل خان بغوجداری جالذپور تعین یافته بمرحمت خلعت
و اسب مباحی شد و مانسنگه ولد روپ سنگه راتهور بعطای
جمدهر مرمع باعلاقه مروارید مشمول عاطفت گشته رخصت وطن
یافت و مهراب خان فوجدار بالپور بعنایت ارسال خلعت کامیاب
عزت شد و مرحمت خان و تشریفخان که از دکن آمده بودند بعطای
خلعت و آتشخان بمکرمات خنجر باعلاقه مروارید و اودی کرن
وکیل را نا بمرحمت اسب و بهگوتیداس دیوان مستقر الخلافه
اکبر اباد بخطاب رائی سر بلند شدند و مصری افغان بغوجداری

بصرب تغنگ از پای در آوردند و بچه شیر را با شاره همایون قراولان زنده گرفتند درین هنگام عاطفت پادشاهانه گوهر درج حشمت و اقبال اختر برج عظمت و جلال پادشاه زاده محمد معظم را بعطای دهکده کی الماس و یک عقد سرواریدگران بها عز اختصاص بخشید و فیض الله خان قراول بیگی و جمفر فوجدا متهر و حسنعلی خان قوش بیگی بعزایت خلعت قامت امتیاز افراختند و هرجهش ولد راجه پتهلداس که برادرش فوت شده بود همچنین راجه سنگه و رامسنگه پسران ارجن کور که برادر زاده های او بودند بعزایت خلعت سرفراز گردیدند و عبد الرحیم و محمد رشید پسران مخلصخان که چندی قبل ازین در صوبه کابل در گذشته مورد انظار نوازش شده بمناسب مناصب کامیاب تربیت پادشاهانه گشتند یازدهم ماه مذکور موضع سرن گهاٹ که قراولان شکار بسیار در نواحی آن دیده بودند مضرب خیام فلک احترام گردید و خدیو جهان چهار روز دران سر منزل فیض نشان بساط اقامت گسترده نشاط اندوز شکار بودند و چرز بسیار صید کرده دو شیر به تغنگ زدند از سوانح آنکه چون گوهر محبط خلافت و جهانبانی پادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم برتبه بلوغ و جوانی که هنگام نشاط و کامرانی ست رسیده بودند عاطفت پادشاه کامل خرد بالغ نظر پرتو تربیت بحال آن نونهال گلشن اقبال انگذده پانزدهم در همین منزل گاه عز و جاه مخدوم عفت سرشتی که از بنات اشراف خراسان بود و شائستگی اقتران با آن اختر برج عظمت و کامرانی داشت عجله در سلک ازدواج آن پادشاهزاده ارجمند سعادت پیوند کشیدند و

است قبل ازین بابابیگ نوکر فاشجاع که از جانب او بخراست
آن قلعه سپهر ارتفاع قیام داشت از سعادت منشی و نیک سرانجامی
اظهار دادن قلعه و خواهش عبودیت این آستان جلالت نشان کرده
بود و باشاره همایون سلطان بیگ و کامگار خان با جمعی از جنود
کدیهان ستان معین گشته بودند که بانجا شتافته آن حصن قوی
بنیان را بتصرف آورند درین هنگام از عرضه داشت آنها معلوم
رای جهان آرای شد که بابابیگ مذکور بروفق قرار داد قلعه را
بتصرف بندهای بادشاهی داده متوجه درگاه خلائق پناه گردیده
است عاطفت بادشاه بنده پرور مکرمت گسترکه پیوسته برای نوازش
فدویان اخلاص مند و تربیت و پرورش بندهای عقیدت پیوند سبب
جود بهانه طلب است این فتح آسمانی را که بمعاضدت اقبال
بی زوال و بی تکلیبی سعی و کوشش و نیروی محاصره و جدال روی
داده بود تقربب مرحمت و بنده پروری ساخته سلطان بیگ را
بخطاب شاه قلی خان و غذایت ارسال خلعت و اسب و از اصل
و اضافه هزار و پانصدی هفت صد سوار و کامگار خان را از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مباحی گردانیدند
و حراست قلعه مذکوره بشاه قلی خان تفویض یافت سیوم ربیع
الثانی موضع احمد پور مرکز ریات منصور گشته روز دیگر آنجا مقام
شد و از آنجا لوائی جهانکشا بطی دو مرحله بموضعی از کنار گنگ
که چرز زافر داشت پرتو نزول امکنده چهار رز آنجا اقامت واقع شد
و حضرت شاهنشاهی چرز بسیار شکار کرده بدر دهنه در آنروی
آب دو قلاده شیر یکی نرو دیگری ماده که بچه همراه داشت

و مباهي شدند چهارم از کده مکتب سر بعزیمت اله آباد کوچ شده
سیزدهم عرصه سورون که شکار گاهی دل پذیر و دشتی پر نخچیر است
کامیاب نزول موکب عالم گیر گردید و در انداختن راه ماده شیرین که
قراولان قبل کرده بودند شکار شهنشاه هزبر صولت شد و درین ایام
کنور رام سنگه بعطای خلعت خاص مباهی گردید و پرتهی سنگه
ولد مبارجه جسونت سنگه که از پیش پدر خویش آمده بود جبه
سای آمتان خلافت گشته در زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانید و
بعطای خلعت و دهکده کی الماس و یک عقد مروارید عز مباهات
اندوخت و بهگونت سنگه ماده از وطن و قلعه دار خان از دکن
رسیده دولت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گردیدند و خان مذکور
یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانید و شیخ محبوب محمد از
اولاد کرام نقاوه اولیای عظام خواجه بهاء الدین ملتانی قدس الله
سره بعطای خلعت و ماده فیل کامیاب مکرمت گشته رخصت
وطن یافت با جمله شکار گاه سورون سه روز فیض اندوز نزول همایون
گشته سیر و شکار آن عرصه نزهت اثر مسرت افزای طبع مبارک
خدیو خورشید قدر جمشید فر شد و از جمله شکارهای خسروانه
در انجا بوتوق آمدن آن بود که خاقان جهان در یک روز پنج شیر
بنیروی بازوی اقبال عالم گیر از پا در افکنده ساکنان آن مرز و بوم
را از شر آن سباع جانگزا بفیض سعادت شهنشاهانه رهائی بخشیدند
و درین منزل جعفر ولد اله ورد خان را که فوجداری متهم را
تعلق داشت و پدرش را چنانچه سابقا گزارش یافت ناشجاع به تیغ
بیداد از هم گذرانیده بود مشمول انظار مرحمت گردانیده منصبش

شبهنگام که ساعت عقد بود اقصی القضاة قاضی عبد الوهاب را
 طبعیده در حضور پر نور عقد فرمودند و از روی عنایت یکعقد
 سرورید گران بها بآن عالی تبار والا گهر مرحمت نمودند شانزدهم
 از سرن گهاات کوچ شده بالای موضع نورنگر مخیم اردوی ظفر پیکر
 گشت و چون هنگام نزول بمنزل عبور اشرف از پیش دائره بادشاه
 زاده والا قدر سعادت توام محمد معظم وزیر خان شد آن کامگار
 بختیار و خان اخلاص شعار هر یک پیشکشی از جواهر و مرصع
 آلات گذرانید و موكب ظفر یذا پنج روز دران سر منزل مقام فرموده
 نشاط شكار مسرت افزای طبع همایون بود و چون خاطر ملکوت ناظر
 از میر و شکار آن حدود پرداخت عزم توجه اله آباد که مقصد اصلی
 ازین نهضت جهانکشا آن بود وجهه همت ملک پیدا گردید و بدست
 و دوم رایت نصرت طراز از نورنگر باعتر از آمده بکده مکتدیسر مراجعت
 نمود و شهزاده دین یذا در اندای راه شیرینی که قراولان دران نواحی
 قبل کرده بودند بتغذگ زدند و بشش کوچ و دوم مقام دوم جماد الاولی
 دگر باره چتر والای اقبال بوساحت کده مکتدیسر سایه گستر شد و روز
 دیگر که آنجا مقام بود از وفائع بنگانه معروض بارگاه خلافت گردید
 که یکه تاز خان در محاربه که عساکر ظفر مائر را درین ایام با ناشجاع
 روی داده بود جان نثار گشته سرخروئی جاوید افروخت و درین
 وقت بادشاه زاده کامگار عالی مقدار محمد معظم بمرحمت خلعت
 بارانی و اسب عربی با ساز طلا و یک عدد پادان مرصع با خوانچه
 و دیگر ادوات آن که مجموعه مرصع بود مورد انظار عاطفت بادشاهانه
 گردیدند و جمعی از بندگان آستان سلطنت بهنایت خلعت مفتخر

بد مال که بسودای باطل و خیال محال درین مدت در بنگاله قدم
استقامت بمداومت و مقاومت جنود اقبال اندرده غبار فساد
انگیخت و چون مرغ نیم بسمل دست و پائی زده حرکه المذبحوی
میکرد درین هنگام از سطوت و استیلاء عساکر ظفر مائر قواعد همت
و ارکان ثباتش تزلزل یافته سلك شوکت و جمعیتش از هم گسسته
است و آن خان عقیدت نشان بافواج منصور از آب گنگ عبور کرده
بقلع و استیصال و اتمام مهم آن فتنه انگیز بد سگال کمر همت
بسته چنانچه بالفعل از تائده که آنرا بنگاه خود ساخته آنجا رحل
اقامت انداخته بود عزیمت جهانگیرنگر کرده است همچنانکه
تفصیل آن بعد ازین مرقوم کلمک حقائق نگار خواهد گردید بالجمله
روز دیگر که مقام بود چون قراولان دران نواحی شیروی قبل کرده
بودند شهنشاہ هزبر امکن شیر شکار سوار شده آن صبح ضار را بضرب
تغنگ از پای درآوردند و از آنجا بطی سه مرحله بالای شمس آباد
نزول سعادت نمودند و دران موضع بنابر وفور صید و شکار سه روز
اقامت گزیده دو ماده شیر و چرز و مرغابی بسیار شکار نمودند چون
مقصد اصلی ازین بهضت جهان پیرا معاضدت و امداد عساکر بنگاله
بود و نیروی تائیدات آسمانی و میامن توفیقات یزدانی بی آنکه
کومک تازه بان جنود مسعود پیوند و صورت فتح و ظفر در آئیند
تیغ مجاهدان جیوش فاعره جلوہ گر شده مزده نصرت و فیروزی و
نوبد دولت و بهروزی بمسامع جاه و جلال رسید و خاطر مهر تنویر
ازان مهم خطیر فراغت پذیرفته موکب منصور را مصلحتی در پیش رفتن
نماند رای عالم آرای بادشاہ عالمگیر کشور کشا درین منزل همایون

و ا به سه هزار و سه سوار از انجمله یک هزار سوار در اسپه سه
 اسپه بود از اصل و اضافه سه هزار و پانصدی سه هزار سوار در اسپه سه
 اسپه مقرر ساختند و بخطاب اله وردیخانی و عنایت خلعت
 خاصه و اسب با ساز طلا نواختند و بخدمت مرجوعه رخصت نموده
 سه پسر او را نیز خلعت مرحمت کردند و درین هنگام خاطر
 ملک پیرا پرتو التفات بحال مجاهدان توپخانه همایون افکنده ولی
 بیگ کولابی را منک باشی اول برقتدازان فرمودند و بعنایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری دوصد سوار نوازش نمودند
 و ولی بیگ علیمردان خان را منک باشی دوم ساخته بمرحمت
 خلعت و اضافه منصب مفتخر و مباهی گردانیدند و جمعی
 کثیر از جماعت داران دیگر را برتبه بوز باشیکری پایه عزت افزوده
 خلعت سر افزای بخشیدند هفدهم از سورن کوچ شده موضع
 چاندپور محط سراق منصور گردید و از وقائع بنگاله بمسامع
 حقائق مجامع رسید که نور الحسن که از عدهای نا شجاع
 بود برهبری بخت بیدار ازان بر گشته روزگار جدا شده بچفون
 مسعود پادشاهی پیوست و روز دیگر سه گروه طی کرده نزول
 اجلال شد و چون طبع اقدس حضرت شاهنشاهی بتماشای جنگ فیل
 رغبت داشت فردای آن که کوچ بود اوائل روز حضرت شاهنشاهی
 یک جفت فیل بچنگ انداخته نشاط اندوز آن تماشای غریب
 خاطر فریب شدند و بعد از فراغ قرین سعادت و کمرانی ازان منزل
 نهضت فرمودند درین تاریخ عرضه داشت زبده امرای عظام معظم
 خان مشعر باین معنی به پیشگاه خلافت رسید که نا شجاع بچفون

سورن

چاندپور

بفرستادهای او حواله رفت که از نفائس امتعه هندوستان فیض
 مکان خرید نموده برای خواجه مشار الیه ببرند و آن ها نیز
 کامیاب انعام و افضال بادشاه دریا نوال گردیدند و خواجه میر عبد
 العظیم که او نیز از خواجهای ماور الفهر است بعطای دو هزار
 روپیه مورد عاطفت گشت و میر مظفر حسین و میر ابن حسین
 از اولاد ابن حسن خان فیروز جنگ که درین ایام از ایران بعزم
 بندگی این درگاه خلایق پناه آمده بودند هر یک بعنایت خلعت
 و خنجر و انعام دو هزار و پانصد روپیه کامیاب مرحمت گشته
 بمناسب مناسب مغنخر و مبهاهی گردیدند و موکب جاه و جلال
 از بالای شمس آبک بچهار منزل سلج ماه مذکور پرتو ورود بشکار
 گاه سورون افگند و یکروز آنجا اقامت یزد و از آنجا تا چهار روز دیگر
 بر کنار رود گنگ مرحله پیمای گشته ششم جمادی الآخر از ساحل
 گنگ بسمت دار الخلافه میل کرد و از سورون تا اینجا حضرت
 شهنشاهی به نیریزی تائید الهی هشت شیر دیگر شکار فرمودند درین
 هنگام ذو الفقار خان از کومکیان بنگاله بعنایت ارسال خلعت خاصه
 با نادر عز امتیاز یافت و اله وردیخان فوجدار متهراز از محال
 فوجداری خود رسیده دولت اندوز ملازمت گردید و پیشکشی از
 مرصع آلات گذارید و میر باپی ولد میر محمود اصفهانی که
 مراد بخش در ایام فتور و زمان خود سری بمظنه نفاق و بی
 اخلاصی از منحرف شده او را با پدرش از گجرات اخراج کرده
 از راه دریا با یران فرستاده بود و او درین ایام باستماع صیت
 خلافت و سریر آرائی شهنشاه جهان از ایران احرام طواف کعبه

عزیمت معاودت مصمم فرمود و عنان توجه والا بسمت دار الخلافه
 انعطاف داده لوای مراجعت برانراختند درین ایام فروغ اخترعظمت
 و بختیاری بهار گلشن ابهت و نامداری بادشاهزاده عالیقدر ارجمند
 محمد معظم بعنایت خلعت خاص زمستانی عزاختصاص یافتند
 و همچنین امرای عظام و سائر عمدهای آستان سلطنت مقام که
 کامیاب خدمت حضور بودند باین مرحمت کسوت امتیاز پوشیدند
 و امیر الامرا صوبه دار دکن و معظم خان سپهدار بنگاله و دیگر عمدها
 و امرای اطراف باین عنایت قامت مباحات افراختند و مرتضی
 خان بعطای شمشیر خاصه و ابراهیم خان بهکرمت خنجر مرصع
 مشمول عاطفت خسروانه شدند و میر خان خلف خلیل الله خان
 که در حدود کوهستان جمون خدمات شایسته از بظهور رسیده قلعه
تاراکده را که مفسدان آن س. زمین در ایام فتور از تصرف بندهای
بادشاهی بر آورده بودند استخلاص نموده بود بعنایت ارسال خلعت
و نقاره مورد نوازش شد و فیض الله خان و صف شکنخان بعطای
خلعت مباهی گردیدند و پرتیپي سنگه ران مهاراجه جسونت سنگه
دو زنجیر نیل پیشکش نموده بعنایت دهکدهکی الماس سربلند
گردید و نصرتخان بفوجداری مانکپور معین گشته از اصل و اضافه
بمنصب دو هزاري سه صد سوار سرفراز گشت چون خواجه عبد
الغفار که از خواجهای معزز معتبر ماور النهر است چون درین
 ایام عریضه مبنی بر مراسم دعاگوی وقاعد هوا خواهی با مختصر
 پیشکشی بدرگاه آسمان جاه فرستاده بود از خزانة انعام
 بادشاهی که نمودار گنجینه فیض عام الهی ست دوازده هزار روپیه

دو اسبه سه اسبه افزایش پذیرفت و عسکر خان بغوجداری بذارس
 از تغیر شرف خان بیگ منصوب گشته بعنایت خلعت و از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزار و هفت صد و پنجاه سوار سرافرازی یافت
 و معین خان بخدمت وکالت سرکار بادشاه زاد نیک اختر والا گهر
 محمد معظم خلعت مباحات پوشیده از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصد و دو صد و پنجاه سوار مشمول عنایت گشت سیزدهم کوچ
 شده موضع شاهدره که یک کروه شهر است محط سراق جاه و جلال
 گردید و حضرت شاهنشاهی در اثنای راه نشاط اندوز شکار گشته
 یازده آه و کلدگ و مرغابی بسیار مید فرمودند و روز دیگر مقام
 شده نجابت خان که برسم گوشه نشینی در دار الخلافه بصر میبرد
 جبهه سالی عتبه خلافت گردید و کثرت سنگه ولد راجه چیسنگه از
 میوات رسیده بتقدیل مدد سینه تارک افتخار افراخت و بهادرخان
 چنانچه گذارش یافته بدفع فتنه بهادر پچکوئی معین شده بود
 چون کفایت مهم او نموده رفع فساد آن بد نهاد کرده بود درین
 اوقات بصوبه دارچی اله ابک از تغیر خان دوران سر بلند گشته فرمان
 مرحمت عنوان مشعر باین معنی با خلعت خاصه برای او ارسال
 یافت و روز مبارک جمعه پانزدهم جمادی الاخره مطابق نهم
 اسفندار که ساعت دخول دار الخلافه بود خدیو زمان شهنشاه جهان
 ستان با جهانی فروشان بر فیلی کوه پیکر گردون توان که تخت
 فلک پایه طلا بر پشت آن نصب کرده بودند قرین سعادت و عظمت
 سوار شده متوجه شهر گردیدند و فیل سوار از دریا عبور نموده داخل
 دار الخلافه شاه جهان آباد شدند و نخست پرتو نزول بمسجد جامع

اقبال بسته متوجه درگاه خلافت پناه شده بود بادراک دولت زمین
 بوس ظلمت زدای اختر طالع گردید و بمرحمت خلعت و انعام
 چهار هزار روپیه نوازش یافت درین اوقات نگارندگان و فائز حضور
 لامع انور بعرض اشرف رسانیدند که درین مدت که شاهنشاه روزگار
 نشاط اندرز صید و شکار بودند و چهار صد چرخ شکار شاهین دولت
 شده از انجمله دوصد و پنجاه و هشت چرخ بدست مبارک صید فرمودند
 و مابقی چه در حضور پرنور و چه غایبانه شکار قوشچیان و میر
 شکاران شده و بدست و پنج شیر هدف تیر اقبال عالمگیر گشته از انجمله
 بدست و سه شیر بنفس افندس از پای در آورند و یکی را پادشاه
 زاده جوانبخت کامگار محمد معظم باشاره والا بتفنگ زدند و یک
 شیر بچه را قراولان زنده گرفته و دیگر اقسام شکار از مرغابی و دراج و
 غیر آن فزون از حیز تعداد است بالجمله موکب جهاکشا از کنار
 گنگ بطی شش مرحله یازدهم ماه مذکور ظل اقبال بر نواحی
 دار الخلافه افکنده در پنج کروهی شهر نزول اجلال گزند و روز دیگر
 مقام شد و دانشمند خان صوبه دار دار الخلافه و اعتقاد خان و ظفر
 خان و فاخر خان و خواجه عبد الوهاب و متصدیان و کومکیان آن
 مستقر دولت سعادت زمین بوس در یافتند درین ایام راجه
 جیسنگه یک راس اسپ عربی با ساز طلا بنظر معلی در آورده
 بقبول آن سر بلند شد و طاهر خان بمرحمت اسپ عرافی با ساز طلا
 مورد نوازش گشته بجایگزین مرخص گردید و جانباز خان بفوجداری اکهی
 جنگل و دیبال پور از تغیر شه باز خان معین گشته بمرحمت خلعت
 و اسپ مبهی شد و منصبش که دوهزارمی پانصد سوار بود باضاده

بُءِزآباد مراجعت نمودند و روز دیگر هم عنان دولت و سعادت شکل
 کنان و صید افگنان بمستقر خلافت رسیدند و چون منزل گرامی
 گوهر محیط حشمت و کامگاری تابان اختر مظهر عظمت و بختیاری
 بادشاه زادۀ والا قدر فرخنده شعیب محمد معظم بر سر راه بود برای
 سر بلندی آن درۀ التاج سعادت و ارجمندی آنجا نزول اجلال
 نموده بدولت ساعتی نشستند و بادشاه زادۀ نامدار عالی مقدار ادای
 مراسم نثار و شکر مقدم شهنشاه روزگار نموده پیشکشی از زواهر جواهر
 و نفائس اقمشه بنظر مهر انور در آوردند *

بنا مسجد فیض اساس مختصر نزدیک بآرام گاه خاص اختصاص یافت

از آنجا که همواره همت حق نهمت گیتی خدیو دین پرور یزدان
 پیروزه بر مواظبت طاعات و عبادات و احراز مثنویات و سعادات
 مصروف است و همگی خواهش طبع مقدس آنکه تا ممکن
 و مقدور باشد صلوات خمس و سنن و نوافل را در مسجد ادا نمایند
 بر پیشگاه خاطر ملکوت ناظر که پیوسته شاهراه جنود ارادات الهی
 و سر منزل رفور عزائم قدیمی است پرتو این عزیزیت تافت که
 نزدیک بآرام گاه خاص خجسته مسجدی مختصر طرح اندازند و
 عباد تجای فیض اثر بسازند تا همواره سهولت و آسانی بی تجشم
 رکوب و طول حرکت در اوقات لیل و نهار از راحتگه قدس بآنمعبد
 همایون آثار خرامش اقبال فرموده بطاعت داد. پاک و پرستش
 داور بیهمال پیر ازند بذابرون در سمت شمالی غسلخانه مبارک

افکنده نماز جمعه گزاردند و از اینجا با شکوه آسمانی و فریزدانی سوار
 شده در ساعتی مسعود قلعه مبارکه را از یمن نزل همایون سرباز
 گردون برافراختند و زمانی در خاص و عام و لمحّه در غسلخانه
 سریر آرای اقبال گردیدند و تقرب خان که در شهر بود و معتمد خان
 قلعه دار بادراک دولت زمین بوس چهره عزت برافراختند درین
 ایام پیشکش تازه نهال گلشن حشمت و جلال بادشاه زاده ارجمند
 سعادت پیوند فرخنده فال محمد اعظم از نوادر جواهر و نفائس
 اقمشه بنظر اکسیر اثر رسیده رتبه قبول پذیرفت و یک زنجیر فیل
 با ساز نقره و جل زر بفت و یک ماده فیل که مختار خان از دکن
 برسم پیشکش بجذاب خلافت فرستاده بود و پیشکش قباد خان
 صوبه دار تهته بمحل عرض رسیده شرف پذیرای یافت و بهگونت
 سنگه هاده بمرحمت علم رایت مباحات افراخت و شاه قلیخان
 که چنانچه گزارش پذیرفت قلعه داری رهناس باو تفویض
 یافته بود باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و هفت صد سوار مورد
 انظار مرحمت گردید و منصب و قلعه دار خان از اصل و اضافه
 هزار و چهار صد سوار قرار یافت و درین هنگام خضر ابد از میان
 قدوم خدیو جهان فیض اندوز گشته دو روز سیر و شکار آن نواحی
 مسرت افزای خاطر ملکوت ناظر گردید و از اینجا معاودت نموده
 باعز آباد توجه فرمودند و دو روز دیگر قرین دولت و کامرانی دران
 مکان فیض نشان بسر برده روز سیوم از اینجا بشکار گاه سیولی که آن را
باترپ شکار موسوم ساخته اند متوجه گشتند و دران بچپر گاه
 اقبال نیز دو روز بشکار نیله گار و آهو نشاط اندوخته بیست و هفتم

در عرض اندک مدتی بتأکید و اهتمام تام ایوان اصل مسجد مهیا گشته چنان شد که حضرت شاهنشاهی در آن نماز میگزاردند لیکن آن بقعه مبارکه بالتمام در مدت پنخ سال پیرایه اتم یامت و مبلغ یک لک و شصت هزار روپیه صرف آن شد بالجمله این فرخنده مسجد عالی بنا اگرچه عمارتش مختصر است لیکن زب و زینت و فیض و کیفیت آن در مرتبه مصوی و درجه علیاست و بغایت مطبوع و دلنشین واقع شد و در سقف و جدار آن سراسر تخته های سنگ مرمره بزرگ تیشه استادان هنر پیشه تراش یافته چنان تنگدرز بکار رفته است که گویی از معدن صنع یک لخت برآمده بتجلیه و تصفیه بدایه صفا و مقال یافته که پای نظر ژرف نگهان بر سطح آن لغزش پذیرد نقاشان نازک دست بدائع نگار طاق و رواق و سقف و جدار آن را سوای ازاره دیوار بگونان گون نقشهای دل پسند غریب و الوان گلها و بوته های مرغوب خاطر فریب که طراحان جادو قلم بر صفحه سنگ رقم زده اند مثبت کرده کار نامه هنر برطاق بلند استادی نهاده اند و از راه دیوار صاف و هموار و ساده پرکار قرار یافته روشنی و صفای آن بمرتبه است که سطحش با صرح مرمر دم مساوات میزند و از صفحه آئینه حکایت میکنند و گنبد های آسمان شان آن مسجد فیض نشان را از تنگ پوشش ساخته بطای ناب تلمیع نموده اند و همچنین سرگلدستها را بگل های ملع مهر فروغ و زیب زینب فزوده بی شائبه تکلف وصف طرازی و آب و رنگ سخن پردازی نظارگیان

مابین عمارت آن نگارین سرای حشمت و جلال و باغ خلد مثالش
 که موسوم بحیات بخش است زمینی برای این بقاء کرامت انوار
 اختیار نموده بمعماري توفیق مسجدی میمنت اساس از سنگ
 مرمر طرح فرمودند مشتمل بر دو ایوان عالی بنیان باهم در طول
 متصل و سقف هریک بشکل بنگله و دو گنبد بریمین و یهار بر
 نهجی که در ایوان عقب که جائی محراب است گنبد از بیرون
 چندان فمودار نباشد و بر بالای ایوان پیش سه گنبد عالی نمایان
 باشد یکی بر بالای بنگله و دو بر هر دو بازو و طول عمارت پانزده ذرع
 و عرض نه ذرع سواي اساس و طول صحن آن پانزده ذرع و عرض
 درازده ذرع و هزده تسو و ارتفاع زمین کرسی عمارت از صحن یک
 و نیم ذرع و بر سمت شمالی این عمارت مختصر ایوانی طوالتش
 پنج ذرع و عرض سه و نیم ذرع یک در ازان بجانب ایوان مسجد
 و نه منظر بسمت باغ حیات بخش سه ازان شرقی و سه غربی و
 سه شمالی و در وسط ایوان حوض مطبوع خردی که آب ازان جوشد
 و از صحن مسجد سه در بجانب باغ کشوده شود و پنجم ربع الثانی
 این سال همایون فال که رایات عز و جلال در ساحل رود گنگ نشاط
 افروز سیر و شکار بود باشاره والا مسجد مذکور اساس یافته متصدیان
 مهمات عمارت کمر سعی و اجتهاد باهتمام آن بقاء شرافت بنیاد
 بر میان همت استوار ساختند و از معماران پیشه و رو بنایان هنر
 گستر و سنگ تراشان فرهاد فن و خارا شگافان کوه شکن و نقاشان
 سحر طراز و طراحان کارنامه پرداز هر روز گروهی انبوه در عمارت آن
 مسجد قدسی شکوه بازوی جد و سعی کشوده بکار پرداختند و اگرچه

خرده دان و رهبری دولت بیدار خدیو جهان بشناخت کردار خود متفطن شده از غلط صریح که کرده بودند برگردیدند و ششم جمادی الاخره بعنوانی که ازین طرف رفته بودند باکبر نگر آمده باسلام خان ملحق شدند چنانچه حقیقت این مقدمه بعد ازین بتفصل در طی وقائع بنگاله مبدین خواهد گشت این خبر بشارت اثر مجدد آثار نیرنگی اقبال نصرت طراز این دست پرورد الطاف ایزدی در نظر بصیرت دیده دران دور بین جلو ظهور نمود و مراحم بادشاهانه آن والا نژاد را با ارسال خلعت خاص با نادری محسوب محمد میرک گرز بردار نواخته یرلیغ گیتی مطاع بطغرای نفاذ بیوست که فدای خان با جمعی از عساکر بنگاله آن عالی تبار را به پیشگاه خلافت رساند و درین اوقات پیشکش عادل خان حاکم بلچاپور از اقسام جواهر و مرصع الات موازی یک لک هی هزار روپیه بجناب سلطنت رسیده پایة قبول یامت و چون از وقائع بذکر سورت بمسامع حقائق مجامع رسید که میر عرب خوانی متصدی مهمات آنجا باجل روزگار حیاتش سپری شد میر احمد خوانی بنظم مهمات بذکر مذکور معین گشته بفرایش منصب و خطاب مصطفی خانی و دیگر مراحم خسروانی کامیاب عاطفت شد و تشریف خان بخطاب معتخر خانی سرمایه افتخار اندوخت و عاقل خان از دکن و همت خان از بنگاله و رحمت خان از گجرات بموجب فرمان طایفه رسیده دولت زمین بوس یافتند و خوشحال بیگ قافشال که قبل ازین مخاطب بقلیچ خان شده بود بخطاب سعادت خانی و عزایت اسپ مباهی گشته در سلک کومکدان صوبه کابل انتظام یامت و همت

را از مشاهده آن گنبد های فلک اعتلا کوه های طلا بنظر می آید
و هرگاه پرتو آفتاب بران می تابد تیز بینانرا از بارتق انوار ملمعش
دیده بخیرگی میگیرید *
* نظم *

بناء ز انوار رحمت چو طور * ستونهای مرمر علمهای نور
ز گل دستهایش که شد اوج گیر * جو اذانه گل زد بسر چرخ پیر
فلک را درو پشت طاعت دوتا * ز انجم بگف سبحه کهر با
نمایان ز سنگ لطانت سرشت * که شد سجده عکس خط سرنوشت
تاریخ ائمام این بناء قدسی احترام ملائک مقام را عاقل خان که از نیکو
بفدهای فابل این درگاه گردون نشانست آینه کریمه (وان المساجد لله فلا
تدعوا مع الله احدا) یافته اگرچه زیب و زینت و تکلفات این مهبط

انوار برکت در سال هزار و هفتاد و چهار صورت اتمام یافت ایکن
اصل عمارت در سنه هزار و هفتاد و سه که عدد حروف این ایت وافی

۱۵۷۴

۱۵۷۳

هدایت مشعر با نست مرتب شده بود چون تاریخ مذکور کمال
ندرت و غرابت دارد پسند طبع همایون آمد و بموجب امر اعلی
دران بقعه مقدسه بر سنگ ثبت افتاد از سوانح دولت پیرا آنکه
درین ایام سعادت انجام از و نافع بنگاله بمسامع حقائق مجامع
رسید که بادشاه زاده عالیقدر والا نزار محمد سلطان که باغواوی
خامی و جاهلی چنانچه گذارش پذیرفته طریق مخالفت و عصیان
سپرده بنا شجاع گرویده بودند درین هنگام که از غلبه و استیلا
عساکر نصرت نشان و سطوت اقبال بیزوال شاهنشاه زمان وهن
و اختلال عظیم بارگان شوکت و قوت آن بد مآل راه یافته بود و
عزیمت فرار بجهانگیر نگر داشت باقتضای مصلحت دید خرد

بخشیده فردای آن از انجا بخاص شکار توجه فرمودند و روز دران
نخچیرگاه اقبال نشاط اندوز شکار گشته سیزدهم رایت معاودت بشهر
افراختند و درین ایام شیخ میرک هرزی که از دیرین بندهای
این آستان سپهر نشان بود و جمال حائش بحلیه سیادت و علم و
صلاح آراستگی داشت بخدمت جلیل القدر صدارت کل از تغدیر رسید
هدایت الله قادری والا رتبکی یامته بعطای خلعت کسوت مباحات
پوشید و عبید الله خان بغوجداری گوالیار از تغدیر کشر سنگه تونور
معین گشته از اصل و اضافه بمنصب در هزاری هزار دو صد سوار
سر بلندی یافت و رحمت خان بخدمت دیوانی سرکار ملکه قدسی
خصال تقدس نقاب پرده آرای هونج عفت و احتجاب روشن
رای بیگم از تغدیر مقیم خان منصوب گشته بعنایت خلعت
و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباحی
گردید و یادگار خان از کوهستان جمون رسیده دولت اندوز ملازمت
اشرف گشت و میر هدایت الله خویش خلیفه سلطان که تازه از
ایران آمده بدولت بندگی این آستان سپهر نشان سرافرازی یافته
بانعام پنجهزار روپیه فیض اندوز مرحمت گردید و شیخ عباس
برهان پوری یک هزار روپیه و جمعی از قراولان و عمله شکار عطای
خلعت و برخی بمرحمت اسپ مباحی گشتند و چون خلیل الله
خان صوبه دار لاهور چندی قبل ازین التماس عتبه بوسی کرده
بود و ملتمس او درجه پذیرائی یافته حکم اشرف بنفاد پیوسته
بود که میر خان خلف خود را بنبابت خویش در لاهور گذاشته
بدولت پای بوس رسد بیست و چهارم ماه مذکور به پیشگاه خلافت

خان بعنایت خلعت و اسب و باضائے پانصدی بمنصب دوهزاری
چهار صد سوار و عادل خان بعطای خلعت مشمول مرحمت گردیدند
و قلعه دار خان بحراست قلعه ارک کابل از تغیر شمشیر خان معین
شده بعنایت اسب و باضائے پانصدی سید صد سوار بمنصب هزار
و پانصدی هفت صد سوار سرفراز گردید و ارسلان خان در سلک
کومکبان صوبه کابل منتظم شده بعطای خلعت نوازش یامت و مانکو
بلال دکنی که درین هنگام بزدگی درگاه آسمان جاه از دکن آمده
بود جبهه ساهی آستان خلافت گشته یک زنجیر فیل و دو اسب
عراقی برسم پیشکش گذرانید و بعطای خلعت و اسب و بمنصب
دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مهابهی گشته بدولت بزدگی
سر بلندی یامت و میر باقی ولد میر محمود اصفهانی که چندانچه
گذارش یامت تازه از ایران آمده بود نه سراسپ عراقی پیشکش
نموده بقبول آن سرمایة مبالغت اندوخت و بمنصب هزاری صد
و پنجاه سوار سرفراز گردید و خواجه پهل بانعام یک هزار روپیه و
چندی از قرالان بمرحم ... پ سورت عنایت گشتند چهارم رجب
عرصه دانشین خض ... سور فودوم همایون گشته دو روز فیض
اندوز نزول اشرف بود و ششم بشهر مراجعت فرمودند هشتم ماه مذکور
که غره فروردین بود وزیر خان پیشکشی نمایان مشتمل بر نفائس
جواهر و مرصع آلات و لطائف اقمشه و پنج زنجیر فیل و هفت سر
اسب بنظر کیمیا اثر در آورده بقبول آن تارک تغاخر بر افراخت
و مجموع بمبلغ یک لک و بیست هزار روپیه بها شد و روز دیگر
حضرت شهنشاهی بعزم سیر و شکار باعزاباد فیض بنیاد شرف قدر

قریب الحوار است بتنبیه و تادیب آن ضلالت شعار جهالت آئین
 و انتزاع قلعه ولایتش تعین یافته بعطای خلعت و اسپ و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مشمول
 عاطفت شد و غیرتخان بقلعه داری رهناس از تغیدرشاه قلیدخان منصوب
 شده بعزایت خلعت و اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار سوار سر بلند گردید و غضنفر خان فوجدار میان دواب از محال
 فوجداری خود رمیده دولت اندوز ملازمت اشرف شد و مبارک
 خان نیازی که بفوجداری هردو نبکش قیام داشت و منصبش دو
 هزار و دو هزار سوار بود یک هزار سوار از تابینان او دو اسبه سه
 اسبه مقرر گردید و چتر بهوج چوهان بفوجداری و تهانه داری
 موضع دون که قبل ازین ضمیمه خدمت غضنفر خان فوجدار میان
 دواب بود منصوب شده بعطای خلعت و باضافه پانصدی نه صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرفراز یافت
 و سرفراز خان و یادگار خان در سلک کومکیان بنگاله انتظام یافته
 بمرحمت خلعت مبداهی شدند و شهباز خان از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و هشت صد سوار و عبد الرحمن خویشکی بمرحمت اسپ
 سرفراز شده در سلک کومکیان کابل معدود گشتند و منصب غلام
 محمد افغان از کومکیان صوبه اله آباد و از اصل و اضافه هزار و
 و هفت صد سوار قرار یافت و فبروز خان میدواتی بفوجداری سرکار
 اٹارو معین گشته خلعت سرفرازی پوشید و خانه زاد خان چون
 کدخدا مبداه بعطای خلعت و انعام ده هزار روپیه مشمول عزایت
 شد و زمیندار چانیده بمرحمت ارسال یک زنجیر فیل و اسپ بازرین

رسیده احرار سعادت ملازمت نمود و پانصد اشرفی و یک هزار روپیه بصیغه نذر و خنجر مرصع گران بها برسم پیشکش گذرانیید بیست و نهم هوای گلگشت باغ و بستان از گلزار همیشه بهار طبع اقدس شهنشاه جهان سر بر زده نخست بباغ صاحب آباد عز ورود بخشیدند و از آنجا بباغ معروف بسی هزاری و ازان گذشته بباغ سندرباری که هر دو بر سر راه اعز آباد واقع است پرتو قدوم افکنده بعد فراغ از سیر آنها با عز آباد توجه نمودند و سه روز آنجا بهیر و شکار مسرت اندر ز گشته دوم شعبان بدار الخلافه معاودت فرمودند درین ایام پیشکش ملکه ملکی صفات قدسی خصال صدر آرای شبستان دولت و اقبال بیگم صاحب که در مستقر الخلافه اکبر آباد کامیاب سعادت خدمت اعلی حضرت بودند مشتمل بر جواهر و مرصع آلات بنظر انور رسیده رتبه قبول پذیرفت و محمد امین خان مبدع بخشی بمرحمت قلمدان مرصع مورد نوازش شد و خان دوران که سابق صوبه دار اله آباد بود بنظم مهام اودیسه معین گشته فرمان عالیشان مشعر باین معنی باو طغرای بغاف یافت و طاهر خان از جاگیر رسیده بتقدیل عتبه خلافت ناصیه افروز عبودیت گردید و منصب نوازش خان که در سلسله کومکیان صوبه مالوه انتظام داشت از اصل و اضافه سه هزار و دو صد سوار مقرر گشت و چون بعرض اشرف رسیده بود که چکر سین بهیل زمیندار موضع که اتا کیزی از اعمال مالوه باقتضای شقاوت کیدشی و ناعاقبت اندیشی از مذهب تویم اطاعت و انقیاد انحراف ورزیده سلوک طریق تهر پش گرفته است بهگونت سنگه هاده که موطن او بآنحدود

خان قواعد همت و ثباتش اختلال فاحش یافته بحالی که سزاوار
اعدای بد هگال باشد از انجا بر کشتی نشسته روانه جهانگیر نگر شد
چنانکه بعد ازین حقیقت این مقدمه در گذارش تفصیل حال
آنخسران مآل مشروح و مبین خواهد گردید از ورود این خجسته
خبر ایستادهای بساط سلطنت و بندهای آستان خلافت مراسم
تهنیت بجا آورده تسلیم مبارکباد نمودند و نقارهای نشاط بنوازش
آمد و عاطفت خسروانه معظم خان را بعنایت ارسال خلعت
خاص و شمشیر و سپر خاصه عز مباهات بخشید و محمد امین
خان خلف او را بجالدوی ترددات شایسته و مساعی آن خان
اخلاص نشان بمرحمت خلعت و اسب با ساز طلا مهابی ساخت و
دلیر خان و دازد خان و مخلص خان و چنددی دیگر از عمدهای
کومکیان لشکر ظفر اثر بنگاله را بمرحمت ارسال خلعت نواخت و
درین هنگام پیشکش امیر الامرا مشتمل بر جواهر نفیسه و دیگر
تحف و رغائب از دکن بدرگاه خلافت پناه رسیده پایة قبول یافت
و خلیل الله خان چون مدیر روح الله پسر خون را با صبیح امیر الامرا
نسبت کرده اراده طوی او داشت پیشکشی از جواهر و مرصع آلات
بمحل عرض رسانیده التماس رخصت کرد عنایت بادشاهانه روح الله
را بعطای خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر مرصع با علاقه سروراید
و مهره سروراید که در روز طوی بر سر می بندند نوازش فرموده بین
الاقرب امتیاز بخشید و مرتضی خان بمرحمت ماده فیل مبابی
شد و مکرم خان فوجدار جونپور بفوجداری سرکار اوده که قبل
ازین بفدائی خان مغفوز بود و غضنفر خان بفوجداری سرکار

و ساز مطلبی مورد عاطفت پادشاهانه گردید و کفایت خان از بنگاله رسیده دولت مرزمت اندوخت و محمد سومین ولد شاه بیگ خان بعطای اسپ نوازش یافته بدکن مرخص گشت و مصحوب او خلعت برای شاه بیگ خان مرسل شد و میررحمت الله متولی رونغه منوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین گیتی و سرور خواقین عالم حضرت صاحب قرانی انار الله برهانه که چندی قبل ازین از خطه سمرقند بدرگاه سپهر مانند آمده بود بانعام هفت هزار روپیه از خزانه احسان پادشاهانه کامیاب نوازش شد و چلپی بیگ نوکراوتار خان حاکم قندهار که از جانب او باستان سپهر مدار آمده بود بعنایت خلعت و انعام دوهزار روپیه بهر • اندرز مرحمت گردید و چون پادشاه زاده عالمقدار والا نژاد محمد سلطان که ندائی خان از بنگاله با فوجی از جنود فاهره باوردن ایشان مامور شده بود بکعبه حضور نزدیک رحیده بودند حکم والا صادر گشت که مرحمت خان پذیره شده و آن والا نژاد را بزودی بدار الخلافه رساند و هنگام رخصت بمرحمت اسپ مباحی شد و از آن رو که در بنگاله از فدائی خان و چندی دیگر از امرا بعضی تقصیرات سر زده بود فرمان شهنشاه مالک رواب از پیشگاه عتاب بصدر پیوست که خان مذکور بحضور لامع النور نیامد، از همنجا بگورکپور که جاگیر او بود برود نوزدهم ماه مذکور از وقائع بنگاله بمسامع حقائق مجامع رسید که ناشجاع فساد انگریز فتنه پرور که در تانده پای جرات فشرده حتی المقدور در مراتب مدافعت کوشش می نمود بمسامعی جمیله و تردادات شائسته معظم خان و دلیر خان و داود

زاویه وحدت از شر اغوا و سوسه اغرای شور انگیزان شیطان منش در
 مهذب امن و آسایش بوده روزگار فرخنده بعافیت سپردن بنا بران صبح
 روز بخت و پنجم شعبان بموجب حکم اشرف الله یارخان داروغه
 گرز برداران بشکر پور که آن روی آب چون است رفته ایشانرا از راه
 دریا تسلیم کده برای بودن آن والا گهر مقرر شده بود رسانید و
 حراست و خبرداری ایشان بمعتمد خان خواجه سرا که در پیشگاه
 خلافت مورد انظار اعتماد است تفویض یافت بیست و هفتم
 از وقائع مستقر الخلافه اکبر آباد بعرض همایون رسید که ذو الفقار
 خان که از بنگاله کوفتنگا برگشته در اثنای راه آزارش اشد نمود
 بود و بدان جهت از خدمت بادشاهزاده محمد سلطان جدا شده
 در مستقر الخلافه ماند جهانگزران را پدرود نمود چون از بندهای
 درست اخلاص شهامت منش بود حضرت شهنشاهی را خاطر
 مبارک قرین تأثر گردید درین اوقات راجه جیسنگه بعطای خلعت
 خاص و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر سر بلند گردیدند
 و راجه راجوب که با رعده انداز خان و دیگر افواج منصوره چنانچه
 گزارش یافته بمهم سری نگر قیام داشت و درین ایام بنا بر بعضی
 مطالب بادراک شرف حضور مامور گشته بود دولت اندوز ملازمت
 اکسیر خاصیت شد و جانباز خان و پردلخان و آنشخان که به
 همراهی بهادر خان به تنبیه بهادر بچکوئی تعیین یافته بودند و
 اندر من و مترسین بندیه که در سلک کومکیان مو به کرن منظم
 بودند شرف زمین بوس درگاه والا یافتند و وزیر بیگ مخاطب
 بارادت خان که از قدیم الایام بخدمت بادشاهزاده محمد سلطان

چونپور از تغییر خان مذکور منسوب گشته بعنایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار سرفراز شد و عاقل خان بغوجداري میان دواب از تغییر غضنفر خان معین شده بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سربلند گردید هر یک با افزایش منصب و دیگر مراحم خسروانه سربلند گردید و راجه عالم سنگه زمیندار مالوه از وطن خویش و سوپهگرن بندیه که بغفایت مهم چنپت مقهور معین بود بدرگاه معلی رسیده دولت زمین بوس یافتند و بالتفاتخان و چندی دیگر از بندهای که طوی کن خدای آنها بود خلعت و به برخی اسپ مرحمت شد و میر رضی خراسانی متخلص بدانش بعامی خلعت و انعام یک هزار روپیه کامیاب عنایت گردید *

رسیدن بادشاه زاده محمد سلطان بجناب خلافت و ممنوع شدن از سعادت ملازمت و به سلیم کده نگهداشتن

درین هنگام فرخنده انجام که آن عالی نژاد بمیامین هدایت الهی و رهبری اقبال بلند حضرت شاهنشاهی نزدیک بدار الخلافه رسیده بودند رای عالم آزایی که رموزدان اسرار دولت و جهانبا نیست چندان اقتضا نمود که چون بحکم جهالت و خطا اندیشی دامن کردار آن والاتبار غبار الودعصیان و مخالفت شده است یکچند بمکافات آن از دولت کورنش و سعادت حضور لامع النور محروم بوده در گوشه خمول بسر برند و در

سندۀ آغاز جشن کرده آنرا بعید فرخندۀ فطر متصل سازند درین اوقات وزیر خان بصوبۀ دارای مستقر الخلافۃ اکبر اباد از تغیر سیف خان معین گشتہ بعنایت خلعت خاص و اسب عراقی باساز طلا و جمدھر مرصع باعلاقۀ مروارید و فیل خاصہ بامادہ فیل سربلندی یافت و قاسم خان از مراد اباد و الہ وردیخان از مہترا رسیدہ دولت اندوز ملازمت اشرف گردیدند و الف خان کہ بموجب حکم جہان مطاع از صوبہ کابل آمدہ بود و باقر خان کہ از فوجداری بہر معزول شدہ بود باستیلام عتبہ سپہررتبہ فائز شدند و ایرج خان از گومکیان مالوہ بغوجداری بہلسہ از تغیر راجہ دیدی سنگہ بندیلہ تعیین یافتہ از اصل و اضافہ بمنصب دو ہزاری دو ہزار سوار سرفراز شد *

ذکر جشن ہمایون و دیگر سوانح دولت روز افزون

چون اسباب و ادوات ایرن جشن فرخندہ بسعی کار گزاران بارگاہ حشمت و جاہ مہیا گردید بیست و چہارم این ماہ میمنت اثر موافق چہار دہم خرداد کہ وقوع این بزم مسعود دران روز خجستہ معہود بود در دولت خانہ مبارک دار الخلافۃ شاہ جہان آباد محفلی دلکشا و انجمنی والا ترتیب یافتہ بساط عشرت و انبساط گستردہ شد و اسباب خرمی و نشاط امادہ گشت مجلس آرای اقبال ہنگامہ عالم آرای و طرب پیروی از سر گرفت و بزم افزوز دولت پیشگاہ ایام را بزبور تجمل و احتشام آذین بست نخل مراتب و مناصب را از فیض بہار تربیت بادشاہی موسم نشوونما

معین بود جبهه ساي آستان خلافت گشته بنا بر وقوع تقصیر در
محارست آن والا نژاد مغضوب و معائب و معزول از منصب شد *

آغاز سال سیوم از سنین دولت داراي عالم گيري مطابق سنه هزار و هفتاد هجري

درین هنگام مبارک فرجام که جهان بگام هوا خواهان این
سلطنت گیتی اعتصام و امور دین دولت کامیاب انتظام بود
قدوم فرخنده ماه صیام میمنت بخش ایام گشته سرمایه نزول
برکت آسمانی و پیرایه حصول سعادت جاودانی شد و شب سه
شنبه مطابق بیست و یکم اردی بهشت رویت هلال اتفاق افتاده
سال سوم از سنین خلافت و جهان پیرائی خدیو جهان و خلیفه
زمان بغرخی و فیروزی و نیک اختیری و بهروزی آغاز شد و دگر
باره ابواب فوز و فلاح و سداد و صلاح بروی عالم و عالمیان باز گردید و
اشاره والا بصدور در پیوست که ناظران امور سلطنت و پیشکاران
پیشگاه ابهت و بترتیب اسباب و تمهید مقدمات جشن جلوس
میمنت قرین که هر ساله بجای جشن نوروزی چنانچه گذارش پذیرفته
مقرر و معهود گشته پدید آزند و دولتخانه مبارک خاص و عام و انجمن
خاص غسلخانه را بدستور سال گذشته اذین دولت و اقبال بسته اسبک
دل بادل که سپهر برین چون ساحت زمین سایه نشین و دامانش
تواند بود در پیش ایوان فلک نشان خاص و عام بارچ عظمت و
احتشام بر افرازند و مقرر شد که بیست و چهارم این ماه سعادت
پرتو که جلوس ثانی بر اوزنگ عظمت و کامرانی دران روز واقع

هر روز بیارای بعیش انجمنی • که اورنگ نشین بزم اقبال تویی
آسمان که از هوا خواهان این دولت جاودانیت بلب ادب زمین
عبودیت بوسیده بعرض این مضمون لب کشاد • لمؤلفه • نظم *

از جشن تو بزم دهر آرایش یافت

واز عدل تو چشم فتنه آسایش یافت

در عهد تو از شکوه و زیب و زینت

هر چیز که میکرد خواهش یافت

القصة این جشن سلطانی و انجمن دولت و کامرانی بنوعی انعقاد
یافت و بعنوانی تمهید پذیرفت که مشاهده ترتیب و توزک و
زیب و آرایش آن هوش ربای حاضران و حیرت فزای ناظران
گردید شهنشاه کام بخش کرم پرور با جهانی قدر و عظمت و شوکت
و فرساعتی چند دران محفل خلد مثال بر اورنگ حشمت و جلال
جلوس سعادت فرموده با حیای مراسم لطف و بخشش و اناضه
آثار عطا و نوازش پرداختند و بحرسان کف احسان گشوده دامن امید
اهل تمنی را لبریز گوهر مدعی ساختند و از انجا بانجمن خاص
غسلخانه که آنهم بدستور خاص و عام زینت و آراستگی تمام یافته
بود و شرف قدوم بخشیده دران بزم همایون نیز سعادت سریر آرا
گردیدند از شرائف لطائف اقبال انکه درین روز عالم امروز خبر از
بنگاه رسید که ناشجاع و خیم العاقبة که از صدمه صولت و استیلا
جنود قاهره چنانچه ایمانی آن رفته رخت ابرار از ناندۀ بجهانگیر نگر
کشیده بود آنجا نیز از سطوت جیوش نصرت آیات مجال ثبات
نیافته ششم ماه رمضان این سال که اوائل سنه ثالث از جلوس

رسید و نهال آمال و آمانی بقطره فشانی سحاب الطاف و مراحم
 خسروانی دگر باره سرسبزی آغاز نهاد جود و کرم را هنگام جهان
 پیرائی و آز و امید را وقت حاجت روانی آمد * لمؤلفه * نظم *

دگر تازه شد رسم عبش و سرور * جهان گشت لبریز ذوق و حضور
 شنیدند از هم زمین و زمان * ز تو مرده عشرت جاودان
 فلک دهر را باد کام داد * طرب دست بیعت بایام داد
 و بعد از یکپاس روز حضرت شاهنشاهی با فروشان الهی دوات
 خانه خاص و عام را از فیض قدوم والا غیرت بخش سپهر اعلی
 ساخته چون مهر منیر و آفتاب عالم گیر از مشرق سریر مرصع نگار
 گردون نظیر انوار سعادت بر جهانیان گسترند صدای نقره نشاط
 و غلغل کوس شادی و طنطنه شوکت جمشیدی و حشمت کیقبادی
 بمسامع ساکنان مجامع افلاک رسانید و آهنگ تحیت و نوای
 تهنیت از خیل قدسیان بزمین و از زمره انسیان بپرخ برین رسید
 تخت از شکوه عظمت و جلال خدیو جهان صد پایه برخویش
 افزود و چتر از فرمیدنت فرق فرقدان سای خلیفه زسان با سایه
 بال هما دعوی شرف و مباحث نمود بهرام پر نهیب بر بام پنجم
 فلک برای توزوک این جشن فرخنده کمر خدمتکاری بر میان
 بست و ناهید عشرت نصیب در انجمن سومین سپهر بقصد هنگامه
 آرائی و طرب سازی برامشگري و نغمه پردازي نشست بخت که از
 خدمتگاران این سلطنت آسمانیست باین خجسته مقال نا خوانی
 آغاز نهاد * لمؤلفه *

شاهها گهر محیط اجلال توئی * آرایش بزم جود و انضال توئی

برومند چمن خلافت بادشاه زاده جوان بخت محمد اعظم بعیای
 دو عقد مرواید با آویز لعل و زمرد مطمح انظار عاطفت
 گشتند و معظم خان بعزایت ارسال خلعت خاص و خنجر مرصع
 تارک مباهات افراخت و براجہ جیدسنگه و خلیل الله خان
 و محمد امین خان میر بخشی و مرتضی خان و امیر خان و
 اصالت خان و تقرب خان و فاضل خان و دیگر امرای رفیع مقدار
 و ارکان دولت پایدار و بسیاری از بندهای منصبدار بقدر درجات
 و مناصب و ترتیب رتبه و پایه خلعتهای فاخر گران مایه مرحمت
 شد و امیر الامرای صوبه دار دکن و مهاراجه جسونت سنگه صوبه
 دار گجرات و جعفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کابل و دیگر امرای اطراف و عمدہای صوبجات و حکام ولایات
 بعزایت ارسال خلعت سرمایہ افتخار اندوختند و بتمامی اهل
 فشاط و نغمه سنجان آن محفل انبساط خلعتهای رنگارنگ عطا شد
 چنانچه درین ده روز جهان افروز قریب شش صد دست خلعت از
 خلعت خانہ جود و احسان بادشاهانہ زیب قامت افتخار بندہای
 سدۀ خلافت گردید و جمعی کثرت و زمرہ انبوه باضافہ منصب و
 دیگر عطایا و مواهب سرفرازی اندوختند از انجمله امیر خان بمرحمت
 یک زنجیر فیل و مرتضی خان بعیای اسپ با ساز طلا وصف
 شکن خان بمرحمت اسپ با ساز مطلق سربلندی یافتند و تربیت
 خان بصوبه داری ملتان از تغیر لشکر خان منصوب شده خلعت
 سرفرازی پوشید و لشکر خان بصوبه داری تہذہ از تغیر قباد خان
 معین گشته بعزایت ارسال خلعت و فرمان مرحمت عنوان مشعر

همایون حضرت شاهنشاهی اامت بولایت رخنگ آواره گردید و سر
تا سر مملکت وسیع بنگاله از گرد شورش و انساد او پیراسته بحیطه
ضبط و تصرف اولیای دولت در آمد و معظم خان با عساکر ظفر
نشان نهم ماه مذکور داخل جهانگیر نگر شد از ورود این مزدۀ دولت
افزا اولیای سلطنت و احبای خلافت را مسرت بر مسرت افزود
و بتازگی ادواب بهروزی و کمرانی بر روی این دولت آسمانی
کشود و غبار فساد از سرآة حشمت زدوده شد و خار عناد از سرابستان
ابهت دروده گشت خیل فتنه منہزم و سلك امنیت منتظم گردید
ملک بقرار گاه سلامت رسید و سلطنت بآرام جای جمعیت خرامید
هوای فتنه و شور از دماغ پندار و غرور مخالفان بیرون شد و مواد
نزاع خصم بد سگال بقطع و فصل تیغ اقبال مرتفع گردید هواخواهان
خیر اندیش را نقش مامول بر صفحه حصول درست نشست و
مخلصان ارادت کیش را از کشاکش تفرقه و تشویش رست
و عنقریب دلک حقائق نگار بعد از اتمام داستان این جشن جهان
پیرا بتفصیل سوانح بنگاله که تا حال جا بجا بر سبیل اجمال و ایما
گزارش یافته خواهد پرداخت بالجملة درین جشن مسعود که مدت
ده روز امتداد داشت عزایت بادشاه ابر کف دریا نوال شامل حال
همکدان گشته دور و نزدیک و خرد و بزرگ بمزاحم والا و مکارم سترگ
کامیاب شدند نخست رخشندۀ گوهر محیط حشمت تا بندۀ اختر
سپهر عظمت بادشاه زادۀ ارجمند والا قدر محمد معظم بمرحمت
خلعت خاص و سرزند مروارید که دانهای لعل ابدار نیز دران منتظم
بود شرف اختصاص یافتند و نخل ارجمند گلشن سلطنت نهال

و منصب هزارگی دوصد سوار سرمایه کمرانی اندوخت و میرباقی ولد میر محمود اصفهانی بانعام ده هزار روپیه و عزیزالله پسر خرد خلیل الله خان بمرحمت ماده فیل کامیاب عنایت گشتند و شمشیرخان از کومکدان صوبه کابل بحراست حصار آن دارالملک اقبال از تغییر سعید خان منصوب گشته فرمان گیتی مطاع درین باب باو صادر شد و رحمت خان بخدمت دیوانی بنیوتات حضور لامع الذور از تغییر مقیم خان و خانمذکور بدیوانی صوبه کشمیر از تغییر محمد عسکری و عنایت خلعت و اضافه بمنصب هزارگی دوصد سوار و اسمعیل بیگ کرمانی ببخشگیری اول احدیان از تغییر رعذ انداز خان و از اصل و اضافه بمنصب هزارگی صد سوار و نظر بیگ چیله که داروغگی نقارخانه باو مفوض شده بود بخطاب نوبت خانی نوازش یامت و هرجس کور بفوجداری بعضی از محال ولایت دهندیره معین گشته بمرحمت اسمب مباهی شد و شیخ بهاء الدین از اولاد امجاد قدوده اولیای عظام زبده اصفیای کرام قطب ربانی شیخ بهاء الدین ملتانی قدس سره العزیز بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام یکهزار روپیه بهره اندوز عزت گشته بوطن مالوف مرخص شد و سید جلال بخاری و سید محمد خلف او رسید حسن برادر سید جلال مغفور بمرحمت خلاع فاخره کسوت امتیاز پوشیدند و میر ابراهیم و میرطالب برادر زادهای میر حسن قایینی بوساطت فاضل خان دولت ملازمت اشرف یافته بانعام شش هزار روپیه کامیاب مکرمت بادشاهانه گردیدند و خوشحال خان کلاوت را که سرآمد نغمه سرایان پاینده هریر خلافت مصیر و در فن خود منفرد

باین معنی عز امتیاز یافت و منصب راجه سبجانمکنه بپندیده که
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار بود باضافه پانصد سوار دو اسبه
 سه اسبه افزایش پذیرفت و گنجعلی خان از اصل و اضافه بمنصب
 سه هزار و دو هزار سوار مباحی گشته در سلک کومکیان صوبه کابل
 انتظام یافت و راجه رکبهزاده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و
 پانصدی شش صد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه شاه قلیخان
 بمنصب دو هزار و هزار سوار و الله یار خان بمنصب دو هزار و
 هفت صد سوار و رعند انداز خان بمنصب هزار و پانصدی شش
 صد سوار و رام سنگه ولد رتن را تهور که در سلک کومکیان بهادر
 خان صوبه دار اله آباد منتظم بود و بمنصب هزار سوار و هید
 حامد ولد مرتضی خان بمنصب هزار و سه صد سوار مشمول
 عاطفت خسروانه گردیدند و میر روح الله ولد خلیل الله خان بختاب
 خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و
 التغات خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی صد سوار
 مباحی گشتند و بهرام ولد فزلباشخان مرحوم که سابق از منصب
 معزول شده بود مورد انظار التغات گشت و بمنصب هزار و شش صد
 سوار سرفراز گردید و سالدانه فاجر خان که سی هزار روپیه بود
 باضافه پنج هزار روپیه افزایش پذیرفت و میر عماد خواهرزاده خلیفه
 سلطان که از نیک اختری و سعادت یاری بعزم بندگی درگاه
 خلافت پناه از ولایت ایران آمده درین اوقات به تلذیم سده خلافت
 چهره طالع برافروخته بود بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر
 با ساز میناکار و اسب با زین و ساز مطلا و انعام دوازده هزار روپیه

تقرب خان یکسر اسب عربی با ساز طلا گذرانیدند و محمد امین خان میر بخشی و مرتضی خان و دیگر ارکان دولت و عمده‌های بارگاه سلطنت پیشکشهای لایق از جواهر و مرصع آلات و سائر نفائس و مرغوبات بنظر مهر انور در آوردند و همچنین از جمیع امرای اطراف و حکام صوبجات در خور حال پیشکشها بدیافت سریر گردون نظیر رسید و خوانهای زر و سیم نثار و پیشکشهای شایسته و سزاوار از جانب پرده آرای هودج عزت مسند نشین مشکوی ابهت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم و دره فاخره بحر سلطنت نخله طیده گلشن خلافت ملکه ثریا جناب زیب النسا بیگم و دیگر ثمرات ریاض عظمت و اقبال و مقدسات مشکوی ابهت و جلال بانوار نظر اکسیر اثر زیور قبول یافت و همگی بکارم عالیه و مواهب سامیه عز اختصاص یافتند و در ایام سعادت انجام این جشن فرخنده باشاره معلی یک مرتبه بر کنار دریای جون محاذی درس مبارک چراغانی که از شمع بر روی زمین ترتیب داده بودند فروغ بخش انجمن دولت گردید و دوم باره چراغان کشتیها که بدستور سال گذشته باهتمام متصدیان سرکار بادشاهزاده‌های ارجمند کامگار و گماشته‌های نوئیقان عالی مقدار در کمال خوبی و دایذیری سرانجام یافته بود نظر فریب تماشاگران شد و یکشب تماشای آتشبازی که اسباب و ادوات آنها هم بر کنار دریا نصب کرده بودند مسرت فزایی خاطر ملکوت ناظر گشت و در همین ایام عنایت بادشاه ابرکف دریا نوال بمناسبت موسم برشکال نخل برومند گلشن عظمت فهای سعادت ثمر بوستان حشمت بادشاه زاده ارجمند محمد

و بی نظیر است عطا فت خسرواده بزر شنجیده هفت هزار روپیه
 که هم سنگ او برآمد باو عطا فرمود و سی هزار روپیه بوساطت صدر
 الصدر بارباب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیا و صالحین
 مرحمت شده آثار دعای اجابت انتمای آن گروه ضمیمه برکات این
 دولت گردون شکوه گردید و دوکس از کپتانان فرنگ که درین ایام
 باستیلام آستان خلافت نشان رسیده بودند بمکرمت خلعت و انعام
 پنج هزار روپیه مورد بوازش بادشاهانه گردیدند و شیخ قطب و افلاطون
 چیله هریک بانعام یک هزار روپیه مباحی گشت و پنج هزار روپیه
 بنغمه سنجان و سردو سربان این جشن مسعود عطا شد و درین
 بزم عالم افروز بادشاه زادهای کامگار بخت بیدار و نوئذیان رفیع
 مقدار اقامت رسم نثار نموده پیشکشهای شایسته گذرانیدند
 از آنجمله اختر سپهر عظمت و بختیاری گوهر محیط حشمت و
 نامداری بادشاه زاده ارجمند محمد معظم پیشکشی که قریب یک
 لک روپیه قیمت آن بود گذرانیدند و از جانب معظم خان پیشکشی
 از جواهر و اسب و نفائس امتعه و اقمشه بنظر اشرف رسیده پنجاه
 هزار روپیه بها شد و خلیل الله خان از جواهر و موصع آلات و اسبان
 عربی و عراقی و ترکی پیشکشی نمایان که دو لک روپیه قیمت آن
 شد بنظر همایون رسانید و قاسم خان موازی شصت هزار روپیه از
 جواهر مرصع آلات پیشکش کرد و اله وردبخان و هوشدار خان
 هریک پیشکشی که پنجاه هزار روپیه بها شد گذرانید و امیرخان و
 فاضلخان هر کدام از نفائس و مرغوبات قریب باین مبلغ بنظر
 اکسیر اثر رسانید و ابراهیم خان زین مرصع با ساز و لوازم آن و

و مواظبت دیگر عبادات و تحصیل مرضیات و سعادات و ذکر و طاعت و شب بیداری و خیر و مبرت و پرهیزگاری و التزام صوالح افعال و اهتمام بشرائف و ظائف و اعمال و اشتغال بتلاوت کلام ملک علام و سلوک جاده سنن حضرت خیر الانام علیه و علی آله کرائم الصلوة و السلام بسربرده بودند عزم توجه بمصلی فرموده بتوره و آئینی که معمول این دولت خداداد است بر فیدلی کوه شکوه سپهر مانند که تخت مهر فروغ طلا از کوه پشت آن برنگ اورنگ زرین شفق از چرخ نیلوفری بسطوع بارقه تلمع روشنی بخش افاق بود سوار شده بادشاهزاده نیک اختر والا گهرستوده شیم محمد معظم را در عقب سر مبارک جای داده بعیدگاه توجه فرمودند و نماز عید بجماعت ادا نمودند و بعد از معاودت ساعتی در محفل سعادت اساس خاص و عام بر اورنگ کامرانی و کلم بخشی نشسته خورشید سان پرتو مرحمت و احسان بر ساحت احوال جهانیان کسתרند و ابروار از فیض عام مکرمت و انعام حدائق امید خلأق را سرمبزو شاداب گردانیدند و تا دو روز بعد از عید مراسم جشن و سرور و تمهید و قواعد عیش و سرور مشید بود و درین ایام فاسم خان بعفایت خلعت خاصه و اسپ با ساز طلا مباهی گشته بمراد آباد که جاگیر او بود مرخص شد و اله وردیخان بمرحمت اسپ با ساز طلا سر بلند گردیده رخصت معاودت بمتهرا یافت اکنون کلک سوانح نگار سرشته و فائز حضور قدسی سرور را اینجا گذاشته بنگارش حقائق ممالک شرقی و شرح حال فاشجاع خسروان مال و ذکر ترددات و محاربات اوج قاهره که پپاشلیقی بادشاه زاده عالیقدر و الانزاد محمد سلطان

معظم و نویینان والا مرتبت و امرای رفیع منزلت را بعطای خلعت بارانی عز اختصاص بخشیدند و شب شنبه مطابق نوزدهم خرداد هلال فرخنده شوال از مطلع شرف و کمال سر بر زده در اثنای این جشن مسعود جهانیدان را بتنازگی مژده خرمی و بشارت خوشدلی داد اختر مراد از سپهر امید دمید ماه سعادت از فلک عزت تابان شد اطفال آمانی و آمال بعید دل افروز حصول و انجام پیوستند و آرزومندان زعیم طرب از صوم انتظار بر آمده بر سباط نشاط نشستند ماه نو چون زهره جبینان غرقه نشین از منظر قصر زمردین سپهر گوشه ابروی التفات بمنظران عید امید نمود چرخ پیر از برط شادمانی مانند کودکان زینت دوست از کف الخضیب دست در حنا گرفت بکلید هلال درهای شادکامی بر روی عالمیان کشاده شد و از طلعت ماه منیر طلیه انوار عشرت و کمرانی آشکار گردید غریب کوس شادیانه و طمطراق شک خسروانه پرده کشای گوش زمانه گشت و طنطنه تهنیت و زمزمه مبارک باد از زمره خاکیان بمسامع افلاکیان رسید بهجت قدوم عید اسلامیان بانشاط جشن شهنشاه اسلام مانند رنگ و بوی گل بهم آمیخت و آمیزش این دو هنگامه سور گلهای فرح و سرور در دامن روزگار فرو ریخت و چون طلوع تابشیر صباح فرخ رواج عید جهان را چهره بنور سعادت و بهروزی بر افروخت نویینان رفیع قدر و امرای نامدار و سائر بندهای آستان سپهر مدار در عتبه والای سلطنت و سده علیای خلافت حاضر آمده بتقدیم تسلیم تهنیت رسم عبودیت بجا آوردند و شهنشاه موق موبد دین پرور که بر تاسر این ماه مبارک اثر بادای صوم

اوائل این صحیفه دولت مجملای ایمانی بآن نموده القصه باین خیال
 خام پای تجلد دران مقام استوار کرده شروع در کشیدن دیوار و بستم
 مور چال نمود و از قلعه چنانکه هنگام آمدن باله آبک بتصرف آورده
 بود هفت توپ کلان برآورده در مورچالها نصب نمود و کسان فرستاده
 بود که دیگر توپها از آن قلعه بیاورند درین اثنا طنطنه وصول پادشاه
 زاده نامدار و الاعتبار محمد سلطان و معظم خان باعساکر گردن شگوه
 بدو منزلی چنانکه شنیده ارکان ثبات و عزیمتش تزلزل یافت
 و توقف در بهادر پور مصلحت ندیده بگام فرار بسمت پتنه شتافت
 و بیست و هفتم جماد الاولی بظاهر آن بلده رسیده قرین خفت
 و خواری در هین مذلت و شرمساری آنجا نزول ادبار نمود از کار
 های بی هنگام آن بلخورد و تیره ایام آنکه در خلال این احوال پر
 اختلال که ناموس حشمت و سروری بدست لجاجت و فتنه پروری
 بهاد داده شاعر ملک و دولت ازو فراق می جست و عروس بخت
 و اقبال طلاق می طابید در پتنه داعیه کدخدا کردن پسر از خاطرش
 سر برزد و صبیحه ذر الفقار خان فراما نلو را که برسم گوشه نشینی
 آنجا میبود بعنف و تکلیف تمام برای زین الدین مهین ناخلف
 خویش خطبه نموده بقید ازدواج او آورد و از آنجا روانه پیش
 گشته ششم جمادی الاخره داخل مونگیر شد و چون یک طرف آن
 بلده کوهیست بلند فلک مانند و طرف دیگرش دریای گنگ است
 و افغانان در زمان حکومت خود بجهت استحکام بلده مذکوره
 در پیش آن دیواری کشیده از یکجانب بدریا و از طرف دیگر بکوه
 که ماصله فیما بین یک کوه و ربع جریبی است متصل ساخته اند

و عمدة الملك معظم خان در ربیع الذئی نخستین سال جلوس
 همایون از اله آباد بتعاقب آن تیره بخت معین شده بود مبدیروز
 و از هنگام رسیدن او به بنارس آغاز سخن کرده تا برآمدنش از
 بنگاه بجانب رخگ که قریب شانزده ماه بود آن سوانح دولت
 افزا را که قبل ازین در طی این دفاتر ماثرت نصرت جا بجا بطریق
 اجمال مذکور شده بر سبیل تفصیل گزارش میدهد تا ناظران این
 مجموعه بدائع عظمت و جلال بر کفایت احوال آن فتنه اندیش
 باطل سگال و قوت بازاری بخت و نیروی سر بنجۀ اقبال این برگزیده
 الطاف قادر بدیهمال کماهی آگهی یافته عبرت اندوز کارخانه ایجاد و
 خبرت پذیر تقلبات نشأ کون و فساد گردند بر متتبعان سیر و آثار این
 دولت گیتی مدار پوشیده مباد که آن بیخرد و تیره رای بعد فرار
 از اله آباد چون به بنارس رسد از بیداشی و باطل اندیشی اراده
 کرد که در بهادر پور که دو ونیم کوه بالای بنارس برکنار دریای گنگ
 واقع است حصاری کشیده مورچالها بزند و روزی چند اینجا قدم
 ثبات نهاده حتی المقدور همت بر مدافعت گمارد و هرگاه کار برو
 تنگ شود باستظهار نواره راه فرار سپارد و بهادر پور سرزمینی است
 که آن برگشته بخت ابدار قریب قبل ازین در ایام بیماری اعلی
 حضرت که بهوس خود سری و استقلال لشکری فراهم آورده بسمت
 اله آباد می آمد بصوبه دید رای نافص اینجا رحل اقامت افکنده
 حصاری بر دور معسکر خود کشیده بود و مورچالها بسته و در همانجا
 از عساکر باد شاهمی که بسرداری سلیمان بیشکوه بر سر او تعیین
 فتنه بود شکست خورده راه فرار بپیمود چنانچه خامۀ حقائق نگار در

مسلمک مستقیم بندگی و خدمتگذاری و منهج قویم دولت خواهی
عبودیت شعاری اختیار کرده برهبری سعادت قبول رهنمونی جنود
اقبال از طریق کوهسان نمود و افواج قاهره بدالالت او مونگیر را طرح
داده و کوه را در دست چپ گذاشته برای دامن کوه کهرکپور که بیشه
و جنگل است روانه شدند که از عقب ناشجاع در آمده کار بروتنگ
سازند آن تیره بخت چون برین معنی اطلاع یافت و دانست که
اگر چندی دیگر در مونگیر توقف کند جنود مسعود از عقب رسیده
راه فرار او مسدود خواهد شد و رسیدنش به بنگاله که مقر اهل و
عیال و مستقر حکومت و ایالت او بود و ملجا و مغری جز آن
نداشت متعذر خواهد گشت ارکان ثبات و استقامتش متزلزل گردید
دست ازان مطلب باطل و سعی بیهاصل کشیده بدست و یکم ماه
مذکور از مونگیر روانه پیش شد و عساکر قاهره باستماع این خبر از
پیاله پور که قریب بدست کوه از مونگیر بسمت اکبرنگر است
براه راست میل کرده معظم خان بمونگیر آمد که بند و بست آن
نماید و پادشاهزاده سپهر مکان محمد سلطان باعساکر ظفر قرین
تا برگشتن آنخان اخلاص آئین دران حدود اقامت نمودند و
چون ناشجاع بموضع رنگامائی که از مونگیر سی و سه کوه و تا
اکبرنگر قریب پانزده کوه است و آن فیز بوضع مونگیر واقع شده
که یکطرفش کوه و طرف دیگر دریای گنگ است رسید و خبر میل
کردن عساکر منصور برای راست شنیده گمان برد که چون راه کوهستان
متعذر العبور بوده ترک آن نموده از راه متعارف بتعاقب خواهند
پرداخت درانجا باز بهمان خیال فاسد و اراده بدهوده که در مونگیر

و خندق‌های حفر نموده و نا شجاع بنابر احتیاط از سال گذشته تا این هنگام بتجدید و مرمت آن کوشیده در هر سی گز برجی ساخته بود و خندق آنرا بآب رسانیده بعد از وصول بآنجا از محال طلبی و باطل اندیشی باستحکام آن دیوار پرداخته و باستظهار حمایت آن محل اقامت انداخته خواست که روزی چنداً نجا قدم جرأت استوار سازد و بموازم مدافعت و محاربت پردازد و باین هوس خام و سودای ناتمام مورچالها بمردم خود بخش کرده آنها را بآلات توپخانه که در نواره داشت مستحکم گردانید و راجه بهروز زمین دار که برپور چون بظاهر بنابر مصلحت مماشات با آن تیره اختر برگشته روز میکرد و خود را بار متفق و امین نمود محافظت دامن کوه که از میان آن راهی غیر مسلوک دشوار گذار با کبر نگر بود بعهده راجه مذکور گذاشته با اعتماد موافقت و هواخواهی او خاطر جمع نمود و چون پادشاه زانده ارجمند عا ليقدر محمد سلطان و معظم خان که با عساکر کیهانستان راه تعاقب آن بد عاقبت می سپردند اواسط جمادی الاخره بحدد مونگیر قریب شدند از مصلحت سنجی و حسن تدبیر اراده تسخیر مونگیر و محاصره آن که بطول می انجامید مستدرک دانسته قصد درآمدن از راه کوهستان کردند و راجه بهروز را بنفوذ الطاف و مراحم بادشاهانه بر فرض عبودیت و دولت خواهی و تهدید قهر و عذاب خسروانه بر تقدیر مخالف و گمراهی پیغام داده بشاهزاده اطاعت و بندگی دعوت نمودند از آنجا که مقدمات نصرت و استیلا و موجبات رفعت و اعتلای این دولت جاودانی همواره ساخته و پرداخته کار کنان آسمان نیست راجه مذکور از یآوری بخت و بهروزی طالع

عنوان که از موئگیر عبور کرده بودند کوه را در دست چپ گذاشته
 برای دامن کوه طریق نصرت پیمودند و اسفندیار چون خواجه کمال
 را با احبای سلطنت متفق یافت بی نیل مطلب معاودت کرد
 از سوانحی که در خلال این ایام دران لشکر فیروزی اعتصام روی
 داد قضیه شورش انگیزی و نفاق پژوهی راجپوتان ضلالت کیش
 و جدا شدن آن گروه نا عاقبت اندیش است از جنود مسعود تبیین
 این مقال آنکه چون اکاذیب موحشه و اخبار غیر واقعه از جنگ
 اجمیر بآنها رسیده از استماع آن اراجیف بمقتضای واقعه طلبی
 و فتنه جوئی غبار نفاق و دورویی بر چهره احوال شان نشسته بود
 بعد از روانه شدن عساکر مذکور از پیاله پور کنور راسنگه ولد راجه
 جیسنگه و راو بهاو سنگه هاده با اکثر آن فرقه ضلال مثل امر سنگه
 چندراوت و گردهر داس کور و چتر بهوج چوهان و شیر سنگه^(۲) روتله
 و پرده من کور از بیدانشی و کوته اندیشی بی تحقیق حال و ملاحظه
 سوء مآل بعزم تخلف از همراهی انواع اقبال چند روز هنگام
 سواری و فرود آمدن ترک کورنش و ملازمت بادشاهزاده عالیمقدار
 محمد سلطان نموده در روز مقام نیز بخدمت ایشان نمی آمدند
 و کیفیت جنگ اجمیر را بعنوانی نا سزاوار که نصیب دشمنان این
 دولت پایدار باد شهرت داده برهمزن جمعیت دلهای سمت عقیدتان
 گردیدند و ازانهم رجب که لشکر ظفر اثر در دود منزلی ببر بهوم بود
 تغیر فاحش در سلوک پیش گرفته هذگام نزول در جای که برای هر یک

کرد بود هوای قرار و درنگ داشته و سودای اهدک مدافعه و جنگ در سرافکند و نگری باز دیواری چون بنای همت خود سست بنیاد از سمت دریا برآورده بکوه رسانید و پانزده روز آنجا اقامت گزیده با استحکام آن دیوار و ساختن مورچال پرداخت و چون خواجه کمال افغان که زمین دار بیربهم و چات نگر بود بنابر مطالب و مدعیات زمیندارانه بظاهر با او دم موافقت میزد آن بی بهره جوهر عقل و رای از خاتم طمعی کار او را بر معامله راجه بهروز قیاس نکرده بحکم (الغریق یتشبث بکل حشیش) باظهار اتفاق و هوا خواهی او مستوثق شد و امفندیار معموری نوکر خود را با و همراه کرده بموضع بیربهم فرستاده که مد راه میانه ظفر پناه شده نگذارند که از میان بیدشه و جنگل آن حدود راه عبور یابند بالجمله معظم خان بمونگیر رسیده بنظم و نسق شهر و قلعه پرداخت و تاتعیین قلعه داری از حضور لامع النور محمد حسین سلدوز را بحراست قلعه معین ساخت و بعد فراغ از ضبط و بند و بست آن معاودت نموده به بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان پیوست و عساکر منصور از پیاله پور بدستور پیش براه بیدشه و کوه متوجه مقصد شدند و از آنجا که خواجه کمال را تدبیر درست و عقل مآل اندیش بود و از کارشناسی و مصلحت دانی خود از زبان میدانست بعد از رسیدن افواج جهان کشا به بیربهم در راه دادن عساکر بادشاهی و سلوک جاده بندگی و دولتخواهی بطریقه راجه بهروز عمل نموده باولیای دولت آثار مخالفت و ممانعت بظهور فرمایند و خود آمده ببادشاهزاده والا تبار ملازمت نمود و جنود قاهره اینجا نیز بهمان

که دوازده گروه از اکبرنگر به سمت مخصوص آباد است از آب گنگ عبور کند از شهر برآمده در دوسه گروهی گذر مذکور نزول کرد و سراج الدین جابری و نورالحسن را که از عمدهای او بودند در شهر گذاشت که اهتمام بر آوردن کار خانات و مردمش نمایند و خود بکنار آب رفته کشتیها بمردم بخش کرد و مقرر نمود که اواخر شب از دریا بگذرد چون آتشب بادی عظیم میوزید و دریا بتلاطم آمد روان شدن کشتیها را مانع گردید از کنار آب مراجعت کرده بدایره خود آمد که صباح از آب بگذرد و درین وقت عساکره قاهره بموضع بلکته که تا جای نزول او قریب پانزده کوه بود رسیده مقام داشت چون اله و دینخان از معامله فهمی و کار شناسی رقم خدلان و نکال از ناصیه حال آن خسران سأل خوانده این معنی را متیقن نمود که بر تقدیری که به تکاپوی گریز و آوارگی از تیغ قهر و سطوت مبارزان جیش اقبال آمان یابد لامحاله در دریا طعمه ماهی و نسنگ یا مسحور باد و دام صحرای رخنگ خواهدگردید و برهذمونی عقل صواب اندیش میخواست که از غلط کردار خودش برگشته بچند مسعود پیوندد و درین هنگام که طنطنه قرب وصول افواج فیروزی لوا جگرکسل مخالفان زهره گداز اعدا شده بود حصول این مطلب را نزدیک بکار میدانست درین شب که ناشجاع از کنار آب برگشته بخیمه گاه خود آمد خان مذکور انتظار فرصت نموده بشهر مراجعت کرد و چون بسیاری از مردم ناشجاع که از بهبود حال و حسن مالش امید برگرفته آراذه جدائی داشتند باو متفق و همدانان بودند و خود نیز جوقی از سپاه داشت منزل خودش را استحکام

مقرر شده بود فرود نمی آمدند و همگی اجتماع نموده دور از لشکر
گاه نزول می نمودند و وقت کوچ اردوی خود را در میان گرفته
معتب لشکر می آمدند تا آنکه شانزدهم رجب که جنود قاهره دو
سه منزل از بیدرهم گذشته بود اتفاق نموده روی دولت از همراهی
جیش منصور بر تافتند و بهیأت مجموعی برای مخالفت و معاودت
شدافتند و شاهزاده عالمقدار و معظم خان بمقتضای مصلحت متعرض
احوال آنها نگشته جزای حرکت ناهنجار آن جهالت منشان
جهارت شعار را بقهر و عتاب بادشاهانه حواله نمودند و اصلاً ازین
معنی متنازل نشده باعتضاد جنود عون الهی و اعتماد اقبال
بیزوالی شاهنشاهی روانه مقصد گردیدند بالجمله ناشجاع بعد از آگاهی
برگذشتن عساکر جهان کشا از بیدرهم هوای مقاومت و ممانعت
لذسر بیرون کرده ناچار و ناکام باجنود نکبت فرجام از رانگامائی
روانگه اکبر نگر شد و اوائل ماه رجب بآنجا رسید و چون از بیم تعاقب
افواج بحر امواج سفینه طاقت بگردآب اضطراب داده فیروزی همت
و جرأت در باخته بود قرار استقامت و پایداری باخود نتوانست داد
و در آنجا مقاومت باعساکر ظفر مائر از اندازه قدرت و عدت خویش
فراتر دانسته واسط رجب بعزم گذشتن دریای گنگ از اکبر نگر برآمد *

از شنائع افعال ناصواب آن بیخرد بدمتاب که در خلال اینحال بارتکاب
آن وبال دارین اندوخت کشتن اله وردیخان بود باسیف الله پسر
خرد او تبیین این مقدمه آنکه چون میخواست که در گذر دو گامچی^(۴)

نزول ادبار نمود و بغتوی رای فتنه پرور و تحریک مفسدان کوته نظر چشم از عتاب یوم الحساب و باز پرس روز محشر پوشیده او را با سیف الله پسرش دران مقام بتیغ کین و انتقام از هم گذرانیده و دست تطاول و بیداد باخذ و نهب اموال او کشوده تمامی را متصرف شد و بذابر مصلحت سه روز دیگر در اکبرنگر بسر برده بیست و یکم رجب دگر باره قرین خزی و نکال و رهین و زروبال از شهر بر آمد و در دو کچی^(۲) از آب گذشته در سرزمین باقرپور که محادی آست طرح اقامت انداخت و مجموع نوارۃ بنگاله که مدار جذگ و تردد دران ولایت برانست بحیطه ضبط و تصرف خود آورد و از باقرپور تا مقابل سوتی جا بجای مورچاها ساخته بنواره و توپخانه و سرداران و مردم کاری استحکام داد و بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان و معظم خان با حنون گیهانستان سلخ رجب باکبر نگر رسیده نصرت و ظفر در درگچی نزول نمودند و چون مابین موضع مذکور و باقرپور درمیان دریا سرزمینی مرتفع بود ناشجاع خواست که آن زمین را گرفته برخی از توپخانه با جمعی از سپاه فراز آن بر آرد که از انجا باسانی توپ و تفنگ بر افواج قاهره اندازد و باین اندیشه شبهنگام جوتی از مردم خود با توپی چند بکشتیها در آرد و با انجا فرستاده آنها در حجاب ظلمت شب بران سرزمین بر آمده شروع در بستر مورچال و ساختن دمدمه نمودند و اهل نواره دست جرأت بانداختن توپ و تفنگ کشودند معظم خان همت اخلاص قرین بر انتزاع آن سر

داده در مقام این شد که اگر جمعی از جانب آن شور انگیز فتنه
 پرور بر سر او آیند بذیروی جمعیت اتباع و همراهان بچنگ و
 مدافعت پیش آید و اعلان مخالفت نماید چون ناشجاع خبر
 برگشتن او بشهر شنید دران باب تدبیری اندیشید و خبرهای غیر
 واقعه که فروغی از صدق نداشت شهرت داده بسمت اکبرنگر برگشت
 و آبروز نخست میرزا بیگ نام یکی از نوکران عمده خود را از راه
 بر سر او تعین کرد و پس ازان هرکس از سرداران و نوکران که
 بنظرش می آمد پی در پی میفرستاد چنانچه اکثر سپاه و سردمش
 بر دور منزل خان مذکور اجتماع کرده مترصد اشاره بودند که برخانه
 او یورش نمایند و سراج الدین جابری دیوان خود را فرستاده بود
 که او را بلطائف و عد و عید و استمالت و تهدید از آزاده مخالفت
 و مقارقت باز داشته بهر عنوان که باشد پیش آن ابدار ائین بود
 چون خان مذکور صورت حال بر این منوال دید و از برگشتن
 ناشجاع بشهر و اشتهار اکذیب باطله که آن بیخرد کوته اندیش
 شهرت داده بود جمعی که با او متفق بودند ارکان ثبات و همت شان
 بسستی گرانیده بود بحکم ضرورت تن بآمدن نزد آن نگوهیده کردار
 داده بر عهد و قول نا استوار او دل نهاده با سیف الله پسر خرد
 خود را برفاقت سراج الدین از شهر برآمد درین حالت سپاه و
 مردم ناشجاع هجوم آورده او را در میان گرفتند و برسم گناهگران
 دستها بر پشت بسته در بیرون اکبرنگر که ناشجاع بتجا رسیده
 در باغ خود فرود آمده بود پیش او بردند و آن تیره بخت تبه رای
 او را با پسرش بر فیلی نشانیده همراه بشهر آورد و در منزل خویش

سازند تاج نیدازی و جوئی از افغانان و گروهی از تابندگان معظم خان بران جسارت منشان حمله برده آنها را فرصت تمکن و مجال قرار ندادند و از طرفین جنگ نمایانی شده چندی از بندگان بادشاهی و تابندگان معظم خان رتبه جانفشانی یافتند و برخی از مقهوران را سفینه حیات بگرداب فنا افتاد و پس از یکروز مدبران شقاوت اندرز دگر باره باستظهار نواره آمده بجنگ در پیوستند لیکن از سطوت و صولت بهادران فیروزمند مغلوب و مذکوب گشته طرفی بقتل شدند و جمعی کشته و پاره مجروح گردیدند و چندی از مبارزان جلالت شعار نیز جان نثار گشته گروهی را آسیب زخم رسید و بعد از وقوع این حال اعدای بد سگال طمع خام از گرفتن آن سر زمین بریده دست از اویش کشیدند و همگی همت بر استحکام مورچالها و نگاهداشتن آن مصروف ساختند اما همواره نواره آنها بروی دریا سیر می نمود و گاهی بسمت اکبرنگر که محمد مراد بیگ باقشونی از جنود مسعود در آنجا معین بود میرفت و شب و روز از طرفین توپ و تفنگ هنگامه کوشش و جنگ گرم بود بالجمله چون در سمت دو کچی^(۷) و اکبرنگر دریا عرضی عریض داشت و ناشجاع با اکثر لشکر و سامان توپخانه در برابر توپ خانه نشسته بود و آنقدر نواره که جیش منصور بدان عبور تواند نمود یافت نمیشد معظم خان بصوابدید رای اخلاص پیرا چنان اندیشید که خود باشش و هفت هزار سوار از بادشاهزاده و الانزاد محمد سلطان جدا شده

زمین گماشته چون روز شد بمعی کوشش بسیار چند کشتی سرانجام کرد و باین عزیمت صائب وقت شام باجمعی از مبارزان فیروزی اعتصام بکنار دریا رفت و چون اول شب باد اشتداد داشت و سیر کشتی منعذر بود دوباس از شب گذشته که باد ایستاد و طلاطم دریا فرو نشست جمعی از بهادران جلالت آئین بران کشتیها نشانیده بسوی آن سرزمین روان نمود و آنها فرود آمده کشتیها را باز پس فرستادند و برخی دیگر دران سفائن نشسته رفتند و همچنین بمیامن کوشش و اجتهاد آتخان اخلاص نهاد تا او اخر شب قریب دو هزار کس از تاپینان او و چندی از بندهای عمده بادشاهی مثل ذو الفقار خان و فتح جنگ خان و رشید خان انصاری و لودی خان و راجه سبکхан سنگه بدیل و تاج نیازی هریک با تاپینان خویش و دو و یست بیلدار و پاره توپخانه از آب گذشتند و چون صبح دمید مخالفان از عبور لشکر منصور آگهی یافته اندام ثبات آنها لغزش پذیرفت و توپها را بر سفائن انداخته مانند خاشاک سبک سر از پیش موج گریزان شدند و مجاهدان فیروزی لوا بجای آنها آمده دران سرزمین علم نصرت بر امرآختند و طرح مورچال انداختند روز دیگر اعدای تیره ایام با هئیت و جمیعت تمام با کل نواره بر سر آن سرزمین آمدند و از کشتیها جنگ توپ و تفنگ سر کرده بر روی آب آتش کارزار بر افروختند و عساکر قاهره نیز از مورچالها بمدافعت پرداخته قدم همت از جای خود برداشتند و نیروی مردانه نموده چند کشتی را بتوپ زدند جمعی ازان خیل اذبار از کشتیها برآمده خواستند که باستظهار نواره برکنار آب مورچال

کشتی مشحون بالات توپخانه کرد و جمعی از تنگچیان و مردم کلری بران نشانیده شبی روانه نمود که بآنطرف رفته دستبردی بکار برند کشتیهای مذکور چون قریب بمیان دریا رسید دیده بانان و قراولان نوار غنیم آگاه شدند و نوار آنها بمدافعه پیش آمده این فریق کاری نساخته برگردیدند روز دیگر آنخان عقدیت پرور دگر باره بآن عزیمت نصرت اثر بیست کس از بندهای بادشاهی و جمعی از غلامان خود برده در کشتی نشانیده در گرمگاه روزی که هوا در نهایت حرارت بود و اعادی غافل بودند آنها را فرستاد که شاید فرصت یافته دستبردی نمایند آن کار طلبان چالاک بسبک سیرجی باد از آب گذشته بر سر توپخانه غنیم که در سرورچالهای کنار دریا بود رسیدند و بدلیری و تیزدستی شش توپ برداشته بکشتیها در آوردند و دو توپ کلان که قابل نقل و تحویل نبود آتشگاه آنها را میخ زده باطل گردانیدند و سالما و غانما معاودت کرده بذیرنگی اقبال بیروزال خدیو جهان اینقسم دستبردی عظیم و جرأتی نمایان از آنها بظهور آمد اعادی از وقوع این مقدمه انگشت حیرت بدندان تعجب گزیده از سطوت و صولت مبارزان بهرام انتقام حساب تمام بر گرفتند چون ناشجاع ازین معنی آگاهی یافت سید عالم را که رکن اعظم لشکراو بود باسوجی تازه بجای نور الحسن تعیین نمود و پس از وقوع این قضیه شگرف باقتضای تدبیر عساکر گردون مآثر را چشم زخمی روی داد و تبیین این مقدمه آنکه چون مبارزان فیروزی نشان چنان دستبردی نمودند و نقش آن تدبیر بحسن اتفاق و بنابر غفلت ارباب هلاک و شقاق درست نشین شد معظم خان را بخاطر

بطرف سوتی که قریب چهارده کروه از اکبرنگر بسمت جهانگیرنگر
 رافع است رفته آنجا بتدبیرگذشتن از دریا پردازد و عساگرظفر متأثر
 از دوکچی تاسوتی جا بجا در کنار آب مورچالها ساخته در کمین
 اندهاز فرصت باشند بنابراین آنخان ارادت ائین با برخی از جیوش
 نصرت قرین بسوتی رفته آنجا بساط اقامت گسترد و همت عقیدت
 پیوند بر عبور از دریا و استئصال اعدا مقصور گردانیده بسرانجام
 اسباب و تمهید مقدمات آن پرداخت طی قلیخان را با جمعی در
 محاذی دوناپور که قریب شش کروه از باقرپور بسمت جهانگیرنگر
 است تعیین کرد و بادشاهزاده بلند مقدار محمد سلطان با ذوالفقار
 خان و اسلام خان و فدائی خان و جمعی دیگر از اسرا و سائر اوج نصرت
 پدرا در دوکچی قرار افامت داده روبروی ناشجاع نشستند و آن باطل
 ستیز فتنه پرور نور احسن را که از عمدهای او بود با فوجی و برخی
 از توپخانه فرستاد که در مقابل سوتی نشسته بمراتب مدافعت
 پردازد و اسفندیار معموری را با جمعی بدرناپور معین نمود که
 آنجا مورچال بسته مانع عبور عساگر منصور باشد و زین الدین پسر
 بزرگ خود را باتمامی پردگیان و زائد اموال و اشیا بتانده فرستاد
 بالجمعه معظم خان بعد از استقرار در سوتی بسر انجام نواره پرداخته
 قریب صد کشتی سامان نمود و شب و روز در کمین فرصت بوده
 مخالفان آنطرف دمدنها بسته هشت توپ کلان بر فراز آنها نصب
 کرده بودند و پیوسته بلسکر منصور می انداختند و اکثر اوقات
 آسیب آن بلسکریان و اهل اردو و دواب لشکر میرهید معظم خان در
 خلال این ایام خواست که دستبرد می بمقهوران نماید بنابراین ده

فشرده دست جرأت بانداختن تیر و تفنگ کشودند و مخالفان را برگردانیده نگذاشتند که داخل مورچال شوند لیکن مردمی که در کشتیها بودند توفیق اعانت و امداد نیافتند و در عین این زد و خورد قدم همت بهم کشیده کشتیها را برگردانیدند و از مجموع نوارۀ پادشاهی همین شش کشتی دران کنار ماند که برخی مردم از آنها فرود آمده داخل مورچال شده بودند و پاره هنوز در کشتی بودند مخالفان از مشاهده این حالت چیره و دلیر شده بهمان هیئت اجتماعی که نخست بر مورچال حمله آورده بودند با وفیل مست باهنگ مدانعه برگردیدند لیکن متعرض مردمی که داخل مورچال شده بودند نگشته بر سر کشتیهای مذکور هجوم آوردند و فرصت غنیمت شمرده بازوی جسارت بمحاربه و پیکار کشودند معظم خان چند آنکه معی کرد که کشتیهای که از کنار برگشته بود باز بکومک آنها برود یا باینطرف آید که جمعی دیگر سوار کرده بمدد فرستد صورت؟ نبست و درین اثنا که بهادران فیروزمند باعدای شقاوت پیوند گرم تلاش و اویزش بودند از نوارۀ مخالف چند گوشۀ جنگی از اطراف این کشتیها در آمده بروی آب نیز مخدولان خاکسار آتش امروز پیکار شدند و بحر طونان خیز فتنه و ستیز بتلاطم آمده حزبی صعب فیما بین روی داد و نهنگان بحر شجاعت را با آن روبه صفقان اویزش رستمانه اتفاق افتاد زبرن ستخان برادر فتح جنگ خان که بارنقای خود دریکی ازان کشتیها بود باجمعی از مخدولان که در گوشها بودند جنگی مردانه و کوشش دلیرانه کرده بسیاری ازان گروه ادبار پزوه را مقتول و مجروح ساخت و جنگ

رسید که دستبرد ی بهتر از آن بکار برد لهذا بعد از وقوع این مقدمه به چند روز بندهای بادشاهی را طلبیده قرارداد که نوبتی دیگر جمعی کثیر باستعداد تمام به کشتیها نشسته بر سر مخالفان روند و باین عزیمت شب دوشنبه نوزدهم شعبان از نخستین سال جلوس همایون خود بکنار دریا رفته زمره از دلیران و دلوران جیش مسعود را که سرداران و مردم نامی در آن میان بودند بر کشتیها نشانید و بسعی و اهتمام تمام تا اواخر شب هفتاد و سه کشتی مشحون بمردان کار و آلات پیکار ساخته نزدیک صبح بآنطرف آب روانه نمود چون درین نوبت اعدای غافل نبودند بلکه از عزیمت این حرکت پیشتر آگاهی داشتند و امداد مدافعت شده شب و روز لوازم حزم و پاسداری و مراسم تیغ و هوشیاری بکار میبردند سید عالم که سرگروه مخالف بود مستعد مقاومت و مصاصمت گشته بالشکری شایسته و چند فیل مست جنگی دور از مورچال عقب دمدمها در کمین فرصت شد کشتیهای مذکور نزدیک بکنار رسیده دو سه کشتی که از همه پیش بود اهتمام خان و گروهی دیگر در آن بودند خان مزبور و معدودی از مبارزان منصور بچستی و چالاکي فرود آمده بر مورچال اعدا حمله آور گشتند و مردمی که در مورچال بودند از پیش آنها گریزان شده بهادران نصرت لوا علمهای خود بر بالای مورچال زدند بمشاهد ایصال سید عالم بآن جمع کینه خواه از کمینگاه بر آمده درینوقت که این زمره قلیل فرود آمده باقی در صدد نزول بودند و اکثر کشتیها هنوز بکنار دریا نرسیده بود برین گروه حمله کرده بکام مدافعت پیش آمد مبارزان جلالت آئین باوجود قلت عدد قدم دلیری

و جمعی دیگر را اعدای هجوم آورده دستگیر ساختند القصه پهن
از وقوع این مقدمه بچند روز چون موسم برشکال نزدیک رسیده بود
باران سر شده بمیانجی ابر قطره بار غبار پیکار فرو نشست و کثرت
بارش و طغیان آبها باعث خمود فیران جدال و قتال گردید و از طرفین
بساط محاربه در نور دیده بسر انجام احباب گذرانیدن ایام
برشکال پرداختند *

روگردان شدن شاهزاده عالی تبار محمد

سلطان و رفتن به پیش ناشجاع قتنه شعار

و شرح وقایعی که بعساکر ظفر پناه روداده

چون اینک جهان آرا خواهد که یکی از برگزیده های خویش را که
جمال عظمت و کمال جلالتش از نظر ظاهر نگر صورت بینان در
نقاب احتیاج مستور باشد در پیشگاه ظهور جلوه دهد و بطائف
توفیقات و شرائف تائیدات شان معنوی و نر ظل الهی اورا بکنه
عالمیان نماید تا هم اهل روزگار که بی دستیاری دلائل ظاهره
براهین باهره کامیاب معرفت حقائق اشیا نتوانند شد بعلو قدر
و منزلت او راه برده چراغ بینش از مشعل هدایت بر افروزند
و سرمایه آگهی و بصیرت اندرزند و هم آن دست پرورد انوار توفیق
از ظهور بدائع وقائع و جلائل احوال اندازه مواهب و الطاف ذوالجلال
در باره خود گرفته دست اعتصام و توسل از عروه وثقی توکل بر ندارد
و همواره همت والا بشکر نعم والای نامتناهی آلهی گمارد باقتضای

کنان از میان گوشها برآمده یکزخم تفتنگ و دو زخم تیر برداشت و
 چند کس از همراهانش نیز زخمی شدند و شهباز و شریف برادران
 فتح جنگ خان و رستم و رسول برادر زادهای خان مذکور و جمعی
 دیگر از اقربا و تابینان او که در کشتی دیگر بودند برخی فرود آمده
 بمداغمت اعدا پرداختند و مابقی در مدد فرود آمدن بودند درین
 اثنا فوجی دیگر از دشمنان بد سیر قریب بدویست سوار فیلی
 پیشاپیش برانها حمله کرد و فیل بآب درآمده بر سر کشتی رسید
 این دلیران جانمردار مرد وار دل بر هلاک نهاده آنچه نهایت مرتبه
 سپاهگری و جانفشانی بود بظهور رسانیدند و بعد از کوشش بسیار
 شهباز را فیل بصدمه دندان از هم گذرانید و رستم و رسول با جمعی
 دیگر جنگ کنان برتبه والای شهادت فائز گشتند و تنی چند که مجروح
 گشته از تلاش و تردد بازمانده بودند بحسب تقدیر دستگیر شدند
 حاصل که دران موقف قیامت اثر و موج خیز حادثه و خطر جمعی کثیر
 را آب هلاک از سر گذشت و سفینه حیات بسیاری بگرداب اجل
 فروشد و بعد از وقوع این کارزار مخالفان نابکار بر سر اتمام خان و گروهی
 که پیشتر از کشتی نزول نموده بمورچال درآمده بودند هجوم آوردند
 آن دلاوران شهاست پرور که جان فشانی را در راه بندگی پیرایه بقای
 جاودانی و سرمایه عمر ثانی می شمردند بازوی بسالت و دلیری
 کشاده خرید متاع نیکذامی را نقد روان برکف همت نهادند و تبغ
 گین از نیام قهر کشیده داد سعی و جلالت دادند لیکن چون پیاده
 بودند و از عقب کومکی نرسید و فیلان غنیم از اطراف بر آنها حمله
 کرد اهتمام خان و برخی دیگر گوهر حیات در راه عبودیت دریا خنند

ناشجاع از روی عذر و مکیدت بارسال رسل و رسائل و تمهید
تسویات و تخلیلات که در نفوس جوانان نا تجربه کاران سریع الذائیر
است باغواهی آتشعبه دوحه سلطنت میکوشید و به نیرنگ تلبدیس
و تزویر انسون مکرو فریب میدمید و حرف تزویج صبیغه خود با آن
والا نژاد درمیان آورده بود و نیز بعضی مفسدان واقعه طلب میانه
ایشان و معظم خان که حضرت شاهنشاهی بمقتضای پیش بینی
و کار آگاهی او را در سرداری عساکر نصرت شعار کمال استقلال و
اختیار داده بودند غبار نقاز انگلیخته همواره بنامی و غمازی
رنجش انگریزی و فتنه سازی می نمودند درین وقت آن عالی
تبار را بنابر مقدمات و همیه اندیشیهایی فاسد بخاطر راه یافته این
معنی علاوه مراتب اغوا و اضلال مخالفان گردید و از خامی و
جاهلی ارتکاب امری که سزاوار آئین دانش و هوشمندی و
شایان شکوه حشمت و سربلندی نبود نموده چهره دولت و سعادت
خود بناخن مخالفت خراشید و اراده گرویدند بناشجاع و موافقت و
معاونت او پیش نهاد خاطر ساخته باین قصد ناصواب و عزیمت
نالایق شب بیست و هفتم ماه رمضان دوم سال از جلوس همایون
با امیر قلی داروغه توپخانه و قاسم علی میر توزک خویش که
محرم این راز بودند و دوسه کس دیگر از خدمتگذاران بر کشتی
نشسته از آب گذشتند نا شجاع بعد از اطلاع برین مقدمه انبساط
و استبشار عظیم نمود و بلند اختر پسر کهنتر خویش را با جانی بیگ
که سر خیل عمده های او بود باستقبال فرستاده قدوم ایشانرا باعزاز
و احترام تمام تلقی کرد و این معنی را سرمایه رونق کار و بهبود

حکمت‌های پنهان که در سذوح حوادث نشأ کون و فساد و دیعت نهاده
گاهی در ساحت دولت آسمان رفعتش غبار حادثه ناملائم که باصره
آشوب ظاهر بینان و توتیای دیده دانش هوشمندان باشد بباد
دامن مصلحت بر انگیزد و احبای سلطنت و اولای خلافتش را
بحادث سانسخته نا مرغوب که غافلان اسرار حکمت ایزدی آن را از
صوبد عین الکمال و خردمندان بصیرت منش از آیات مبین
اقبال شمارند استکان نماید تا چون عقول و افهام ارباب الباب در
تدبیر آن معضله فرو ماند و اقدام نفوس اصحاب همت در حلول
آن واقعه از جاده ثبات و استقامت لغزش پذیرد سلسله عنایت
ازلی که همواره کفل آمال و ناظم اشتات احوال این دولت آسمانی
شکوهست بجنبش آمده بچاره گری و کار سازی پردازد و بحل
آن عقده دشوار قوت بازوی بخت کامکار او بر همگان روشن و اشکار
سازد از شواهد و نظائر صدق این مقال در مدارج ظهور نیز ابهت
و جلال خدیو جهان و خلیفه زمان قضیه مخالفت و طغیان بادشاهزاده
عالی نژاد محمد سلطان است که درین هنگام بحسب تقدیر روی
داده موجب حیرت آرا و افکار شد و بآ نسب فی الجمله وهن
و اختلالی بعساکر کیهان ستان راه بانته یکچند سرمایه نخوت و غرور
مخالقان گردید و آخر الامر امداد لطیفه تائید الهی و رهنمائی
انوار شمع دولت حضرت شاهنشاهی آن والا تبار خلاف اندیش
را از تیه عصیان و گمراهی بر آورد و مجددا نیروی طالع والای این
خدیو انفس و افاق پرتو ظهور داده جهان و جهانیان را دیده بنور
بنیش بر افروخت تبیین این غریب واقعه آنکه چون درین مدت

خویشگی و راجه اندر من بندیده و قزلباشخان و چندی دیگر از امرا در اکبر نگر ماندند و چون رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که پیوسته از فروغ الهام روشن و دقائق اسرار ملک و ملت دران پرتو افکن است از کمال دور بینی و مصلحت سنجی چنان اقتضا نموده بود که یکی از بندهای شهابت کیش جانسپار با فوجی از جنود نصرت شعار از دریای گنگ عبور نموده برسر تانده که بنگاه ناشجاع بود برود چنانچه معظم خان با عساکر نصرت اثر از سمت مخصوص آباد و اکبر نگر در استیصال آن شور انگیز فتنه گر میکوشید از آنطرف دریای گنگ نیز برخی از افواج ظفر لوا بدفع او پردازند و از هر دو سو کار بران برگشته روزگار تنگ سازند از جناب خلافت و جهانداری یرلیغ گیتی مطاع بنام دژ خان صوبه دار بهار صادر شده بود که کمر همت بتقدیم این خدمت بندد و با تابینان خود و کومکیان آنصوبه هر جا مناسب داند از آب گنگ گذشته برسر تانده رود خان مذکور بعد از ورود منشور لامع النور شیخ محمد حیات برادر زاده خود را با هزار و پانصد سوار و دوهزار پیاده بنیابت خویش در پتنه گذاشته بموجب فرمان واجب الانعمان غره ماه مبارک رمضان با رشید خان و میرزا خان و هادی داد خان و قادر داد خان و خواجه عنایت الله و سائر کومکیان صوبه بهار بلده پتنه از گنگ گذشت و چون موسم برشکال رسیده آبها و نالها طغیان کرد و دریای ترجوک و گندک و دیگر شعبهای دریای گنگ که دران فصل بدون کشتی و جسر عبور از آنها متعذر است در راه واقع بود و غنیم عاقبت و خیم باستظهار نواره عظیم جا بجا بر کنار

حال خویش دانسته باستظهار یکدلی و اعتضاد موافقت آن والا
 نژاد مستوثق گردید و ازین سانحه کمال فتور و اختلال بجنود اقبال
 راه یافته سپاه ظفر پناه بهم برآمدند و بند های بادشاهی را دل از
 جایی رفته بازوی همت بستنی گرائید و فاشجاع لشکری با برخی
 از نواره بدو گاهی فرستاد که از اشیا و اموال و کار خانجات و لشکر
 شاهزاده هرچه توانند بآنروی آب برند معظم خان همان شب از
 سمنوح این قضیه آگاهی یافته بحسن همت و نیروی تدبیر عذر
 ثبات و سکون از کف نداد و اصلا مغلوب تزلزل و هراس نگشته پای
 عبودیت از جاده مستقیم اخلاص و دولت خواهی بیرون نهاد و
 فردای آن بقصد جبر این حادثه از روی کمال سرداری و عبودیت
 شعاری جریده از موتی خود را بدو کچی رسانید و لشکر نصرت
 اؤرا که از وقوع این سانحه سر رشته استقلال از کف داده بودند
 ضبط و نسق کرده باستمال و دادهی همت بخشید و جمعی از
 مخالفان را که چرگی و چیره دستی کرده با نواره بقصد بردن کار
 خانجات و لشکر شاهزاده باین طرف آب آمده بودند از آنجا دفع
 نموده خائب و منهزم ساخت و کمر اخلاص و بندگی بر میان جان
 بسته بدبیر تدارک این قضیه ناملائم پرداخت القصه بعد ازین
 مقدمه چون موسم طغیان آبها بود از طرفین مورچالها برخاست
 و معظم خان خود در موضع معصومه بازار که سرزمینی مرتفع و از
 اکبرتر بمصافت سی کروه واقع است قرار گذارند ایام برسات
 داده آنجا بساط اقامت گسترد و بروفق تجویز و موابدید او ذالفقار
 خان و اسلام خان و فدائی خان و مید مظفر خان و اخلاص خان

تیره بخت او را حاکم جهانگیر نکر کرده بود زمینداران آنجا را
 باخود متفق ساخته در مدد بندگی و دولت خواهی خلیفه جهان
 است و مغور خان پسر معصوم خان زمیندار جاگیر نگر باشا را
 اکثر نزاره پادشاهی را بقید ضبط و تصرف خود آورده بآن برگشته
 ایام در مقام سرکشی و خلاف است و مجموع زمینداران آنحدود
 بمواقت او دم از مخالفت میزنند و عنقریب خانمذکور بانواره پادشاهی
 بمعظم خان پیوست از اجتماع این خبرلواعج نیران خوف و هراس از
 کانون باطنش سر بر زده زین الدین مهین نا خلف خود را با خواجه
 خسرو که نوکر عمده او بود و لشکر شایسته بجهانگیر نگر فرستاد تا
 بضبط و نسق آن حدود و استمالت زمینداران آنجا پردازد و رحمان
 یار مذکور خاطر خود را بفعل نتواند آورد و چون خاطرش ازین معنی
 بغایت هراسان بود باین اکتفا نکرده سید عالم را باجمعی دیگر
 متعاقب فرستاد که بزین الدین پیوسته بهر عنوان که صورت بده
 رحمان یار را بقتل رسانند زین الدین بعد از وصول بجهانگیر نگر
 تمهید کشتن رحمان یار کرده از روی غدر و سمیت بفسانه و افهون
 روزی او را دربار عام طلبید و باشا را آنشعبه درجه فساد مردمی
 که حاضر بودند هریک حربه انداخته او را از هم گذرانیدند و وبال
 این قضیه نیز بروزگار وخامت آوار ناشجاع عمائدگشته ضمیمه اسباب
 خذلان و ادبارش گردید *

و از سوانح این ایام آمدن آن بدمآب است باینطرف آب
 و متصرف شدن اکبر نگر بنابر بعضی موجبات و اسباب
 تدبیر این مقدمه آنکه چون یکطرف آن بلده کوهستانست

آن آبها مورچال بسته و جمعی بمداغه مقرر نموده از روی زمین و دریا در مقام ممانعت بودند ازین جهت طی مسافت تا رسیدن بحدود منگیر و بهاکپور بطول کشید و درین مدت اکثر اوقات میان مبارزان جیش منصور و اعدای مقهور جنگها و آویزشها ردی می نمود و همه جا غلبه و استیلا اولیای دولتی را بود و چون داود خان بموضع قاضی کریمه که برابر بهاکپور است رسید هنوز موسم بارش آن ملک که امتدادش بیشتر از دیگر جاها است سپری نگشته آبها و نالها که عبور از آن ناگزیر بود طغیان داشت خصوصاً آب کوسی و کاله پانی و مهاندی که در برشکال بغایت عظیم می باشد و هیچیک پایاب ندارد و ازینجهت برای گذرانیدن باتی ایام برشکال و فرونشستن طغیان آبها و نالها در آن موضع قرار اقامت داده یکچند بانتظار وقت و فرصت آنجا بسر برد و چون ناشجاع بار دیگر چنانچه عنقریب گزارش خواهد یافت اکبر نگر را متصرف شده باین روی آب آمد خان مذکور نیز بصوابدید رای مائیب از گنگ گذشته درین طرف اقامت گزید و یکچند در حدود بهاکپور و کهل گانو گذرانید و در اواخر ربیع الاول که موسم باران منقضی گشته آبها از طغیان ایستاد و میان ناشجاع و معظم خان درین طرف آب محاربات و صف آراییها روی داده دگر باره از گنگ گذشته روانه مقصد گردید باجمله ناشجاع بجهت گذرانیدن ایام برشکال در تانده طرح اقامت انگنده مجموع لشکر خود را آنجا جمع کرد و چون شنیده بود که رحمان یار مخاطب برشید خان پسر افتخارخان قدیم که در سالک کومکین هنگامه انظام داشت و آن بیخود

مدت که اکبرنگر در تصرف جنود ظفر اثر بود و اهل و عیال اکثر نوکران ناشجاع با اموال و امتعه آنجا بودند معظم خان و ذوالفقارخان نظر بر شمیمه معدلت و نصفت و شیوه احسان و سرور خدیو جهان و خلیفه زمان کرده منسوبان و متعلقان آنها را در مهد امن و امان جای داده بودند و احدی را یارای آن نبود که دست تعرض و تطاول بعرض و مال آنفریق رساند شیخ عباس مذکور در عرض این ایام که در پتوره بود اکتفا بآثار جور و بیداد ناشجاع کرده همواره جمعی بر نواره بتاخت و تاراج اکبرنگر میفرستاد چنانچه مال و ناموس بسیاری از مردم ناشجاع دران غارتها دستخوش بیداد او باشند بدلیل جمله بعد از چندی که شیخ عباس در پتوره پای جرأت استوار کرده بود ناشجاع دلیر شده عزم آمدن باین روی آب نمود و سراج الدین جابری را بامیر علاء الدین دیوان و محمد زمان میر سامان خود در تانده بمحافظت بنگاه و اهل حرم گذاشته باستظهار نواره نهم ذی الحجه باین کنار آمد و در پتوره نزول ابدار نمود و چون میخواست که صبیحه خود بحواله نکاح بادشاهزاده محمد سلطان در آرد تا ایشان دلنهاد همراهی او شوند و تهیه اسباب این طوی کرده بود از اینجا ایشانرا بتانده فرستاد که کد خدا شوند و بعد از وقوع طوی مراجعت نمایند و سیزدهم ماه مذکور از پتوره قصد اکبرنگر کرده بآنجا آمد ذوالفقار خان با اکثر لشکر ظفر اثر در سرزمین بلندی از دامن کوه که مابین شهر قدیم و شهر نو است جای اقامت گزیده بود و راجه اندر من بدلیل با جمعی در منازل و عمارات ناشجاع نزول داشت خان مذکور بعد از وقوف برین معنی چون

و همه طرف دیگر را در موسم برشکال و زمان شدت باران و طغیان آبها که با اصطلاح اهل آنملک جهیل میگویند بمذابۀ آب میگیرند که همه زمینهای که در غیر این موسم خشک میباشد بزیر آب در می آید چنانچه بحال تردد اسب و آدم نمی ماند و در عین شهر کشتی کار میکند لهذا در هنگام طغیان جهیل بنابر آنکه همگی نواره را که مدار کار آنملک بر آنست غنیمت متصرف بود آرزو که از راه دریا بسپاه ظفر پناه نمیرسید و ازین جهت که راجه هر چند زمیندار منجوه که از تیره بختیی و شقاوت منشی با اعدای اتفاق داشت در طرف کوهستان منجوه راه بر مترددین شورا ندیده بنجاره را میزدن ازان راه نیز غله بمعسکر فیروزی نمیرسید بنابرین مقدمات درین ایام عسرت و تنگی تمام در لشکر منصور که در اکبرنگر بود روی داده کار مردم بصعوبت کشید و اختلال عظیم بحال لشکریان راه یافته اکثر مراکب و دواب از قلت قوت تلف شد و نیز جمعی از جنود قاهره در سرزمینی مرتفع که آب نمیگرفت رخت اقامت گسترده منتظر انصرام ایام برسات بودند چون ناشیاج بر اینحال آگهی یافته داعیه گرفتن اکبرنگر از ضمیر فساد پرورش سر برزده نخست شیخ عباس را که میر بحر بود با چهار صد سوار و برخی از نواره بموضع پنوره^(۴) که دهی است در هشت گروهی اکبرنگر بر ساحل دریا و زمینش ارتفاعی دارد فرستاد و او با همراهان بآنجا آمده چون مانع و مزاحمی نبود بساط اقامت و درنگ گسترده و با آنکه درین

ایام برشکال را آنجا بسر بردند و چون موسم باران منقضی شد و طغیان آبها فرو نشست و بادشاهزادۀ والا گهر محمد سلطان که بجهت کد خدائی بدانندۀ رفته بودند با جنود مخالف که دران طرف آب بود باکبر نگر آمدند ناشجاع را دگر باره سودای پندار و غرور و هوالی فتنه و شور بسر افتاده باندیشۀ محال عزم صف آرائی و نبرد با عساکر اقبال که همه پیش معظم خان در معصومه بازار یکجا فراهم آمده بودند مصمم کردند و با بادشاهزادۀ محمد سلطان و بلند اختر بسر خرد خویش و قریب هشت هزار سوار باهنگ جنگ و قصد پیکار روانه شد و میر مرتضی بخشی خود را بحراست اکبرنگر مقرر نمود معظم خان بعد از استماع خبر نهضت غنیم از اکبرنگر بقصد مدافعه و مقابله از معصومه بازار روانه شد و چون نزدیک بموضع بلکته رسید بصوابدید رای صائب در عقب نالۀ عمیقی که بدریای بهاکیرتی منتهی شده قرار امامت داده دو جسر بغاصله نیم کوه از هم بران ناله بستم یکی پیش روی معسکر ظفر افرو یکی با دست راست در سمت بلکته که هرگاه خواهد جنود مسعود را باین دو جسر از آب بگذارند و درانطرف جسر ها مورچال بسته بادوات توپخانه استحکام دان و محمد مراد بیگ را باهتمام توپ اندازی در مورچال سمت رو بروی خود و یکه تاز خان را باجمعی بمحافظت جسر جانب دست راست و پیر محمد آغرا را با فرقه آغرا بقراری تعیین کرده منتظر ورود اعدای نشست بالجمله چون ناشجاع می خواست که از نواره جدا نشود و از اکبرنگر تا نواحی معسکر جیوش فیروزی که برآه راست همگی بدست و چهار کوه

دران اوقات کوفتدنگ بود خود سوار نتوانست شد اسلام خان و
 فدائیکان با سائر عساکر بادشاهی سوار شده بقصد مدافعت اعدا
 براه خیدابانی که ازان دامن کوه تا شهر نواخت و در موسم طغیان
 آبها همان زمین خشک میباشد بجانب مخالفان روانه شدند
 قبل از رسیدن این گروه راجه اندر من با همراهان خود در مقام
 مدافعت درآمده حتی المقدور کوشش و اویزشی با مخالفان نمود
 لیکن از قلیت جمعیت همراهان تاب مقاومت نیارود و اسلام خان
 و فدائیکان و سائر عمدها و سرداران لشکر بادشاهی بنابر اغراض باطنه
 نفسانی بایکدیگر خلاف ورزیده توفیق مجاهده نیافتند و با آنکه
 از جانب اعدا اصلا آثار غلبه و استیلا رخ نمود بلکه شوکت و کثرت
 مبارزان جنود دولت را بوی کوشش و جانفشانی قدم همت
 پس نهاده رخ از عرصه مقابله تافتند و بهمان سر زمین که محل
 اقامت بود برگشته آنجا نیز از عدم اتفاق استقلال نورزیدند
 ذوالفقار خان چون حال برین منوال دیدناچار با مجموع عساکر فاعره
 در اواخر شب کوچ کرده براه دامن کوه منجوه و جیاسه بجانب
 معصومه بازار روانه شد و بمعظم خان ملحق گشت و بعضی از
 بندهای پست فطرت سست عقیدت راه بیوفائی پیموده رو گردان
 شدند و بجنود مخالف پیوستند و اکثر فوکران بادشاهزاده والا تبار
 محمد سلطان از سپاه و خدمه بآنطرف رفته بعضی کار خانجات و
 فیلان و اسبان شاهزاده نیز که آنجا بود بتصرف ایشان آمد
 و مخالفانرا از وقوع ایذمعی نخوت و جرأتی تازه و قوت و شوکتی
 فراوان بهم رسیده قدم جسارت در اکبرنکر فشرودند و بی مانع و مزاحمی

آغران و روز بهانیدان بمدد یکه تاز خان فرستاد و آنخان شهادت شعار خود دران طرف جسر قرار گرفته رسول بیگ روز بهانی را با جماعت او و طایفه آغران و پانصد سوار برق انداز و پانصد پیاده بند و قچی بکومک یکه تاز خان از آب گذرانید القصه فوج مخالف باستظهار فیلان و توپخانه عظیم نزدیک بمورچال رسیده بجنگ و کوشش پرداخت یکه تاز خان با آنکه سپاهی درخور هجوم مخالفان همراه نداشت قدم ثبات و استقلال امشده داد سعی و مردی داد و پس از تلاش و تردد بسیار که منتهاهی سراتب کارزار و سزاوار بهادران جان نثار بود بزخم تغدگی که از دست اجل کشاد یافت از پای در آمده با در برادر حقیقی نقد جان در راه ولای نعمت صورت و معنی در باخت و بذیروی کوشش و جان فشانی لوی شهادت در میدان سعادت برافراخت و از یندهای روشناس محمد صادق اردوبادی نیز دران دارو گیر بسربازی رتبه سرفرازی اندوخت و چندی دیگر از جوانان دلاور سربچید نیگنمای فرو برده جمعی کثیر چهره مردمی بزبور زخم آراستند و از نامدران لشکر مخالف مقصود بیگ مخاطب بقدر انداز خان و سرمست افغان هدف ناوک قضا گشته بر خاک هلاک افتادند و بسیاری از آن حزب اذبار کشته و زخم دار گشتند و بعد از سنوح اینحال چون همراغان یکه تاز خان که جمعی قلیل بودند تاب استیلای اعدا نیاورند و از آب گذشته بذوالفقار خان که دران طرف جسر بود ملحق شدند آنخان عمقیدت مآب از انروی آب بتوپ و تفنگ نایره قتل افروخته بازوی شهادت و پردای بمدافعت کشاد و

بود قریب پدو ماه طی کرده غره شهر ربيع الثانی از درم سال جلوس
 همایون در حدود بلکته در برابر افواج بحر امواج نزول ابار نمود
 و چون ناله در میان حائل بود نخست بتوپ و بان و تفنگ جنگ
 سر شده تا هشت روز باین عنوان از طرفین هنگامه نبرد گرم بود
 و گاهی یکه جوانان و دلوران جنود قاهره که برسم قراولی از آب
 گذشته بودند با مخالفان مقهور که خیرگی نموده قصد نزدیک
 آمدن بجسر میگردد آتش کارزار می امروختند و بشعله جان
 سوز تیغ و سنان خرمن وجود جمعی از اعدای نابکار و دشمنان تیره
 روزگار می سوختند چون معاندان دیندکه جسری که رو بروی لشکر
 فیروزی اثر بود بمحافظت افواج گردون توان و توپخانه برق سطوت
 رعد نشان و حسن تدبیر و هوشمندی معظم خان مستحکم است
 و از ان سمت مجال یورش و عبور و احتمال آوینش با لشکر منصور
 نیست و قراولان بآنها خبر رسانیدند که در سمت جسر بالا جمعیت
 لشکر ظفر لوا کم است بامید آنکه شاید آنجا کاری از پیش برند
 روز نهم از مقابل جیش انبال کوچ کرده بسمت جسر مذکور روانه
 شدند که آنجا جنگ در انداخته بغلبه و استیلا از آب بگذرند ناشجاع
 خود یا بلند اختر پسر کهتر خویش در قول قرار گرفته هراول را باقتدار
 جرأت بادشاه زاده بلند مقدار محمد سلطان استوار کرده شاهزاده چهار
 فیل جنگی با توپخانه پیش روی خود قرار داده باینی شایسته
 بسوی جسر روان شدند یکه تاز خان با همراهان خود بقدم همت
 و جلالت بقصد مدافعه بمورچال اینطرف آب آمد و معظم خان
 بعد از توقف برین معنی در الفقار خان را با همراهان او و فرقه

الجبیش بودند روان گردید و ازین جهت که راه گل ولای بسیار داشت و بیشه و جنگل بود بآهستگی روان گشته چون بکنار دریای بهاگیرتی در جای که بنالغ بلکته نپیومته و پایابست رسید چنداول غنیم که سردارش اسفندیار معموری بود ازان طرف نمودار شد باشارغ خان سپه دار از توپخانه بادشاهی دست بانداختن بان و گجنال و شترنال کشوده نیران قتال بر افروختند و قشونی از افغانان که در فوج هراول بودند و برخی از تابینان معظم خان و گروهی دیگر از مبارزان فصرت مند از آب گذشته باعدا در آویختند و بیک حمله افواج قاهره پای ثبات دشمنان از جای رفت و بسیاری ازان گروه شقاوت پژوه به تیغ آتشبار زهرآبدار مبارزان ظفر شعار گریبان بچنگ اجل داده سر بچیب عدم در کشیدند و زخمهای کاری باسفندیار رسیده در معرکه افتاد و نور الحسن که از عمدهای مخالف بود چهار زخم برداشته از عرصه کارزار عذان بوادی فرار تافت و گرد هراتهور که از نیزانفوکران عمده ناشجاع بود و با مهاراجه جسونت سنگه سمت خویشی داشت دران آویزش و پیکار بدار البوار شتافت و بقیه الیسف بتگ پا جان ازان مهلکه برآوردند ناشجاع چون برآمدن معظم خان باین طرف فانه اطلاع یافت این حسین داروغه توپخانه را با فوجی در برابر در الفقار خان بر سر جسر گذاشته ازانجا بقصد مقابله معظم خان بر گشت و بعد از انقضای سه پاس روز روبروی جنود اقبال شده صف آرای حرب و قتال گردید و پشت بدهی که دران نواحی بود داده توپخانه را پیش روی خود چید القصه بتوپ و تفنگ و زنبورک و بان نیران جدال زبانه زده برق فتنه درخشیدن گرفت و رعد بلا

تلاشهای مردانه و کوشش های دلاورانه بظهور رسانیده داد مردمی و مردانگی داد و از مشاهده کثرت اعدای و قلت جمعیت همراهان خویش چند کشتی را از آن سر جسر بحدت رای صائب آتش زده سوخت تا اگر بالفرض غنیمت غلبه نماید و داخل جسر شود از آب نتواند گذشت و مخالفان نابکار پس از سعی بسیار و تلاش بیشمار دست از جنگ کشیده کاری نتوانستند ساخت و قدم جرأت بجسر نتوانستند گذاشت معظم خان بعد از وقوع این مقدمه صواب چنان دانست که از ناله عبور کرده بر سر مقهوران رود بنابراین محافظان اردوی و معسکر بعده ذوالفقار خان نموده باین عزیمت فحصرت اثر با عساکر ظفر پیکر در همین روز از آب گذشت و ترتیب و تسویه افواج قاهره نموده خود در قول قرار گرفت و اسلام خان را با سید مظفر خان و دلاور خان و نیکنام خان و جمعی دیگر از مبارزان جلالت آثار در میمنه و فدائیانرا با راجه سجان سنگه بندبیل و گروهی دیگر از مردان کار در میسر جای داد و فتح جنگ خان را با لودیخان و زبردست خان و فریقی دیگر از افغانان که همگی در هزار سوار بودند بهراولی مقرر کرد و اخلاص خان خوشگی را با جوقی از مجاهدان شہامت شعار طرح نمود و تکیه بر بخت بلند و اقبال نصرت پیوند گیتی خدیو عالم گیر فیروز مند کرده بتوزوکی لائق و سزادر در عقب افواج مخالف که سه سردار توره داشت و بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطان بآن مایه جرأت و دلوری و مهارت در فنون سرداری و سپاهگیری که در عرض مدتهای مدید از برکات خدمت و میامن ارشاد حضرت شاهنشاهی اندوخته بودند مقدمه

با اکثر جنود نامحمود خویش درین طرف مشغول مقابله و محاربه عساکر اقبال است از جای که اقامت داشت پیش رفته قصد تانده نماید و خبر رسیده بود که خان مذکور از آنجا روانه پیش شده دران زودی از آب کوسی خواهد گذشت و یقین میدانست که عنقریب ناشجاع فتنه پرور برگشته اختراستماع این خیر سر رشته ثبات از کف داده قدم همتش لغزش خواهد پذیرفت و بی تعب حرب و کوشش و تبحر نبرد و آویزش هزیمت یافته بتانده خواهد رفت و نیز چون امیرخان از پیشگاه عزوجل بکومک جنود مسعود معین شده بود انتظار رسیدن او نیز میبرد لاجرم بمقتضای حسن تدبیر چند روزی صلاح در صف آرایی و معرکه پیرائی ندیده روز دیگر از کنار ناله کوچ کرد و بقصد تعلل و تاخیر در محاربه و کارزار کنار آن ناله را گرفته بسمت مخصوص آباد روانه شد ناشجاع از طرح دادن معظم خان و نهضت عساکر فاعره بسمت مخصوص آباد گمان ضعف و وهنی در حال جنود اقبال و فتور و اختلالی در جرأت و استقلال معظم خان برده از اصابت رای و صلاح اندیشی آنخان اخلاص نشان غافل بود و بنابرین خیال غلط و پندار باطل او نیز با جنود ادبار از محل اقامت خود کوچ کرده از آن طرف دریای بهاگیری بسمت مخصوص آباد روان گردید که پیشتر رفته از آب بگذرد و با فوج نصرت شعار کرزار کند و در گذر نصیر پور که شش گروهی مخصوص آباد است و لشکر منصور در نزدیکی آن نزول گزیده بود پایاب یافته بقصد گذشتن از آب در برابر جیوش نصرت مآب فرود آمد و هر روز از طرفین دریا بتوپ و تفنگ هنگامه

نواهی فذا ساز کرد معظم خان خواست که بانواج منصور بهمان ترتیب و توزوک که قرار داده بود بر مخالفان حمله برد لیکن چون امر بذبح اناجیت و خود سری سخن شنوی و فرمان بری نکردند و با او فی الجمله نفاق درزیده خود داری و کوتاهی نمودند و باین سبب از عساکر ظفر اثر ترتیب و توزوک افتاده سلک اجتماع و اتفاق بر جای نماند چنانچه هر اول و طرح از قول بسیار دور افتاده میسر چندان بدست چپ میل کرد که قول بمنزل چنداول شد و از میمنه بغیر اسلام خان کسی نزدیک نماند و با معظم خان در قول از تابینان او پانصد سوار و از امرا همین قزلباشخان و ادرات خان و راجه بهروز مانده بودند لاجرم آن روز از طرفین هذکمه جنگ بانداختن توپ و تفنگ گذشت و از کوتاهی مردم کوه اندیش کار بسلاح کوتاه نرسیده استعمال تیغ و سنان و حمله های دلیران و رزم آوران که بآن کار پیکار یک روی شود روی نداد چون شیر سوار میدان سپهر از معرکه گردون برگشته بمنزل گاه مغرب فرود آمد هر دولشکر دست از محاربه و جدال کشیده جنود مخالف آن طرف دریای بهاگیرتی نزول ادبار گزید معظم خان چون حال برین منوال دید باقتضای رای مصلحت پیرای از ناله بلکهته عبور کرده بخیمه گاه خود آمد و از آنجا که آن زبده خوانین عظام بداد خان که چنانچه گذارش یافته بموجب یربلغ گیتی مطاع با عساکر پنده از دریای گنگ گذشته در حدود مونگیر بجهت گذرانیدن ایام برشکال اقامت داشت نوشته بود که درین وقت که موسم باران بآخر رسیده دریاها و نالها از شدت و طغیان باز ایستاده است و نا شجاع فساد اندیش

نهود و چون تمام اردو و اطفال لشکر نصرت اثر بدیستی از
 آب بگذرد و سه ناله دیگر نیز تا معسکر غنیم در میان بود آنروز يك
 و نیم گروه طی شد ناشجاع در کنار ناله که سه طرف دلدل داشت
 توپ خانه را چیده خود با مواج خویش سواره در عقب آن ایستاده
 بود معظم خان چون بر حقیقت گل ولای و دلدل آن سرزمین آگاهی
 یافت پیش رفتن را بی رعایت مراسم حزم و احتیاط که از لوازم
 سرداری و سپاهگریست مناسب ندید و همانجا ایستاده توپخانه
 بادشاهی را روبروی مخالفان چید و بتوپ و تفنگ هنگام جنگ گرم
 شده تا اواخر روز نائره جدال شعله ور بود و مردم از طرفین سواره
 ایستاده بودند و چون شام نزدیک رسید معظم خان اردو را عقب
 افواج فرود آورده بعد از سه گهری شب بخیمه گاه آمد و مقهوران
 در جایی که ایستاده بودند منزل نمودند و درین تاریخ مخلص خان
 و عبد الله خان و سید نصیرالدین خان و سید سالار خان و دیگر بندهای
 بادشاهی که از درگاه سلاطین پناه با خزانه و توپخانه بلشکر منصور
 معین گشته بودند بجنوب قاهره پیوستند و دوازده لک روپیه و هفت
 صد بان و دیگر ادوات توپخانه که همراه آورده بودند رسائیده ضمیمه
 احباب نصرت و فبروزی گردیدند بالجمله سه پاس از شب گذشته
 ناشجاع از جایی که بود کوچ کرده رهگرایی فرار شد و بادشاهزاده
 محمد سلطان را با سید قلی اوزبک که از عدههای او بوده و گروهی
 دیگر چنداول قرار داد صبح روز دیگر که خبر بمعظم خان رسید
 باجنود مسعود بعزم تعاقب سوار شده توپخانه و لشکر را
 با احتیاط تمام از نالها و مواضع گل ولای گذرانید و چون منهدمان خبر

جنگ گرم بود و قراولان لشکر فیروزی از آب گذشته با قراولان غنیم
آویزش می نمودند و ده دوازده روز باین عنوان گذشت تا آنکه
شب دوشنبه بپست و یکم ربیع الثانی که مخدولان بعزم محاربه و
مجاهده آهنگ گذشتن از آب داشتند و باین سودای محال و پندار
دور از کارلوی نخوت و غرور بهوای استکبار می افراشتند نیزنگسازي
اقبال دشمن گداز شهنشاه جهان منصوبه طراز آمد و خبر بناشجاع
رسید که داؤد خان از آب گومتی که آن باطل اندیش سید تاج
الدین باره و جمال غوری و خواجه مشکي نوکران خود را با فوجي
در کنار آن تعیین کرده بود که آنرا از عبور افواج منصور محافظت
نمایند بکوشش همت و تلاش جرأت گذشته است و جمال غوری
دران مقاومت و مدافعت با جمعی دیگر بتفج جلاوت مبارزان
فیروزمند سپری گشته و عنقریب خان مذکور بدانده که بنگاه او بود
میرسد از استماع این خبر رعب اثر مغلوب جنود خوف و هراس
گردیده بنوعی که معظم خان اندیشیده بود داعیه نبرد و پیکار
بعزیمت معاودت و فرار مبدل ساخت و اواخر همان شب نا کام و
ناچار در کمال اضطراب طبل رحیل ادبار فرو کوفته با جنود نکبت
و خذلان و رفود خدیت و خسران از کنار آب بهاگیرتی کوچ کرده
روی عزیمت بسمت سوتی آورد که از دریای گنگ گذشته خود
را بدانده رساند معظم خان که بدیده داشت و تدبیر این منصوبه
پیش دیده بود انتهاز فرصت نموده دفع مخالفان مطرود را کمر
حانفشانی بر میان همت بست و بمقصد تعاقب بعد از یکپاس روز
سوار شده با مواکب منصور از دریای بهاگیرتی که پایاب بود عبور

بعد المجید دکنی و چنددی از همراهان خان مذکور و پیر محمد
 آغریا قراران بتحریک غیرت و همت مرکب جلالت برانگیخته
 بران تیره بخندان حمله بردند و به تبغ سرافشان مبارزان نصرت نشان
 جمعی از آنها بر خاک هلاک افتاده بقیة السیف راه فرار سپردند
 و چندی از مجاهدان شهامت آوار نیز زخمی و جان نثار گشتند
 و چون ساعتی از شب گذشت هردو لشکر دست از جنگ کشیده در
 برابر هم فرو آمدند و شب را باصلاح پاس داشته مستعد گیرودار
 و اماده کارزار بودند و در اواسط این شب نور الحسن که از عمدها
 و ارکان لشکر مخالف بود چون بحسن فراست و عاقبت بینی
 دریافته بود که بوی خیر از اوضاع ناشجاع نمی آید و عنقریب از سطوت
 و صولت جیوش نصرت شعار راه آوارگی و فرار می پیماید برهبری
 بخت و یاری توفیق ازان برگشته اختر ادبار رفیق مفارقت
 بسته بجنود ظفر اثر پیوست معظم خان اورا بنویذ الطاف بادشاهانه
 مستمال ساخته خلعت فاخر و خنجر مرصع و ده هزار روپیه از
 سرکار خاصه شریفه داد و رفیقانش را نیز در خور حال رعایتها نمود
 القصه تا چهار پنج روز باین دستور هنگامه جنگ بتوپ و تفنگ
 گرم بود و فریقین سواره و مسلح در برابر یکدیگر صف کشیده می
 ایستادند و قراران باهم آویزش می نمودند تا آنکه اواخر شب
 بیست و هفتم خبر رسید که غنیم مقهور پاسی از شب مانده
 بجانب دوناپور فرار نمود چون ماهیچہ رایت صبح نمودار شد معظم
 خان کمر همت بر میان عبودیت بسته با جیوش رعد خروش
 بتعاقب روان گردید ناشجاع پس از رسیدن بدوناپور که آنجا ناله

رسانیده بودند که غنیم عاقبت وخیم در گذر کلمه مجازی موضع
 تردید پور عزم گشتن از دریای گنگ دارد بر جناح تعجیل بآن
 سمت روانه شد و چون یک کروه طی نمود خبر رسید که مخالف
 سمت دریای گنگ نیامده بطرف سوتی روانه شده است بنابراین
 آنخان اخلاص کیش بجهت تحقیق حال مقهوران بجای که رسیده
 بود توقف نمود و چون متواتر اخبار محقق رسید که غنیم براه
 سوتی رفته آن نوئین معظم از سمت گذر برگشته از همان
 راه بتعاقب شتافت و دو نیم کروه جریبی طی کرده اواخر
 روز در موضع فتح پور نزول نمود و از اینجا تا منزل گاه مخالفان چهار
 کروه بود چون پاسی از شب ماند توپخانه منصور را پیشتر روانه
 کرده فرهاد خانرا با فوج طرح و پیر محمد آغرا را با قراولان و محمد
 مراد بیگ را با اهل توپخانه همراه نمود و هنگام صبح خود با افواج
 قاهره سوار شده در پی اعدای روان گردید و در اندکاهی راه خبر رسید
 که ناشجاع از سوتی گذشته آن طرف جیلهدری نزول ادبار نموده
 است عساکر گردون مائثر ربع کرده از سوتی گذشته بافواج مخالف
 نزدیک شد ناشجاع خسران مآل از مشاهده قرب وصول جفوق اقبال
 از روی ضرورت بمقابله و مدافعت برگشته توپخانه خود را که پیش
 انداخته بود طلبیده در برابر جیوش ظفر پیکر چید و به توپ و تفنگ
 و بان نایره قتال اشتعال یافته تا هنگام غروب آفتاب برین و تیره
 گذشت و چون شام در رسید قریب صد سوار ازان جیش ادبار
 جسارت و دلیری کرده بفوج ذوالفقار خان که از دست چپ جنود
 فیروزی شعار به برانغار غنیم مقابل شده بود نزدیک رسیدند شیخ

شده امواج بحر امواج بصدمة توپخانه مخالفان عنان دلیري باز
 نکشیده و شیبۀ توپ و تفنگ آسپار واقعی زنهادۀ باعتماد تائید الهی
 و استظهار اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی ازان ناله که چندان
 آبی نداشت بتلاش جلالت و دلآوری بگذرند و همت بردستگیر
 ساختن ناشجاع مقصور گردانیده اورا مجال عبور از دریای گنگ
 ندهند لیکن چندانکه درین باب امرا و سرداران را تحریک و تکلیف
 کرد کوتاهی و خود داری نموده سخن آن نوئین اخلاص آئین رارکا
 فبستند ناچار خان سپهدار توپخانه سبکی که همراه رسیده بود ازین
 طرف ناله بروی غنیم چیده در برابر آن جیش ادبار صف کشیده
 ایستاد و به برق امگنی و آتش امروزی هنگامۀ دشمن کشی و عدو
 سموزی گرم گردیده از اواخر روز تا اواسط شب نایره جلال مشتعل
 بود و قریب بنصف شب که اعدای باطل آهنگ دست از جگ
 کشیدند عساکر منصور بخیمه گاه خود که تا جایی نزول مخالفان نیم
 کرده بود رفته باقی شب را بسر بردند و روز دیگر معظم خان از انجا
 کوچ کرده برکنار ناله که بسمت اکبرنکر درپیش غنیم واقع بود نزول
 نمود و صبح آن ناشجاع نیز از جایی نزول خود کوچ کرده برابر
 لشکر نصرت اثر فرود آمد و در صدد گذشتن از دریای گنگ شد
 لیکن ابن اندیشه داشت که اگر نخست خود باجمعی بگذرد باقی
 لشکر نکبت اثرش که پیوند امید ازو گسسته جدائی را فرصت
 می جستند طریق مفارقت سپرده همراهی او نخواهند نمود و اگر
 اول لشکر و مردم از آب بگذرانند و خود با جمعی قلیل بماند مبادا
 گرفتار سرینجۀ سطوت و استیلاي عساکر قاهره گردد لهذا باقتضای

از درباری گزندگ جدا شد و اکثر اوقات بی کشتی و پل متعذر بعبور است ازین جهت که لشکر فتح رهبر بتعاقب آن تیره اختر بزودی از آب بگذرد و از جمله دو پل پخته که از قدیم الایام بر ناله مذکور بسته شده یکی را که بگنگ نزدیک بود شکسته بدو کچی رفته بود معظم خان چون بکنار ناله رسیده پل را شکسته یامت ساعتی چند آنجا ایستاده باهتمام تمام جای پل را بخاک انباشت و توپخانه و لشکر را گذرانید و در حین توقف بر کنار آن ناله یک کشتی از غنیم مشحون بالوات توپخانه که از جمله ده توپ و دو صد بان بود بدست آمده داخل توپخانه منصور شد و بعد گذشتن از درنا پور در اننای راه خبر رسید که ناهنجار از کمال سراسیمگی ترتیب افواج را برهم زده بالشکر پراکنده بدو کچی فرار نموده است از استماع این خبر فتح جنگ خان تیز عنائی کرده با تمام فوج همراه بی تحقیق و تأمل بر جناح سرعت روانه شد و اسلام خان نیز با افواج برانغار جلو ریز رفته خود را بهر اول رسانید و چندانکه معظم کسان فرستاده آنها را منع نمود بسخن او باز نه ایستادند تا آنکه بکنار ناله دو کچی رسیدند افواج مخالف آن طرف ناله صف کشیده ایستاده بودند و توپخانه را پیش رو چیده مقاومت و مدافعت را مهیا و آماده شده دست جرأت بانداختن توپ و تفنگ کشودند و حتی المقدور در دفع صولت سپاه منصور کوش نمودند و فتح جنگ خان و اسلام خان با همراهان این طرف ناله عیان کشیده مجال گذشتن و پیش رفتن نیافتند تا آنکه معظم خان نیز با ذو العقار خان و فدائیان و دیگر جنود فاهره رسید و صلاح دران دید که چون این تیز جلوئی وافع

بکومک داشته باشد نواره خود فرساده از گذری که مناسب داند
 خان مذکور را از آب گذرانیده بشکر خویش ملحق گرداند و خود
 روز دیگر در در کچی برای سرانجام بعضی سهام مقام کرد و هشتم
 ماه مذکور با عساکر منصور کوچ نموده بسمت اکبر نگر روانه شد و در
 اثنای راه خبر رسید که دلیر خان در گذر دوده که بکدم تلی نیز
 اشتها دارد ششم شهر حال بنواره داود خان عبور نموده درین دوروز
 بار ملحق خواهد گردید و چون از پیشگاه خلافت و جهانداري
 یرلیغ گیتی مطاع بنفان پیوسته بود که هرگاه این روی آب از وجود
 اعدای پدرايش یافته معظم خان با جنود گیهانستان بتعاقب
 مخدولان از گنگ بگذرد اسلام خان با جمعی از لشکر ظفر اتر در
 اکبر نگر بوده ضبط و حراست این روی دریا بعهده او باشد معظم
 خان در همین روز خان مذکور را با فتح جنگ خان و زبندست
 خان و راجه سچان سنگه بندیل و سکندر روهیل و راجه اندرسن
 بندیل و اسمعیل خان نیازی و دلاور خان و نیک نام خان و عبد الرسول
 و شیخ حمید دکنی و میر عزیز بدخشی و جمعی دیگر که قریب
 بده هزار سوار بودند مرخص کرد که باکبر نگر رفته آنجا اقامت گیرند
 و از در کچی تا سوتی جا بجا تهاه نشانیده ازین روی دریا با خبر
 باشد که مبادا اعدای خسران مآب نقشی بر آب زده دگر باره
 باستظهار نواره بر اکبر نگر و توابع آن استیلا یا بند و خود با ذوالفقار
 خان و فدائی خان و مخلص خان و اخلاص خان و سید مظفر خان و لودی
 خان و قزل باش خان و راجه بهروز زمیندار مونگیر و راجه کوکلت
 زمیندار اچینه و دیگر جنود قاهره نه گروه جریبی طی کرده در

مصلحت خندق‌ی عریض عمیق بر اطراف لشکر گاه حفر نموده مورچالها بست و باسباب و ادوات توپخانه استحکام داد تا از صدمه افواج بحرامواج ایمن بوده باسانی و فراغ بال از آب بگذرد و نخست باد شاهزاده نامدار و التبار محمد سلطان را که درین وقت از رفاقت و اتفاق ایشان خاطرش جمع نبود از آب گذرانیده بتانده فرستاد و چون نزدیک دوگاچی و جزیره درمیان دریای گنگ واقع شده که عساکر ظفر مآل چنانچه گزارش پذیرفته سال گذشته آنجا مورچال بسته بودند احوال و انتقال و اکثر لشکر را بنواره از شعبه اول گنگ گذرانیده بآن جزیره فرستاد و در صدد بستن جسر شده بانظار آماده شدن آن جسر باستظهار توپخانه یک دو روز بهسربرد و در عرض این ایام نصرت فرجام معظم خان هرروز باعساکر ظفر اعتصام از معسکر فیروزی سوار شده نزدیک بمحل اقامت اومی آمد و بانداختن توپ و تفنگ نایره پیکار امروخته باعث تفرق حال پر اختلال او میگردد تا آنکه شب دوشنبه ششم جمادی الاولی که جسر بسته شده بود پاسی از شب گذشته منهبان اقبال خبر رسانیدند که آن باطل اندیش بد سگال پریشان و آشفته حال بسان باد از آب گذشته بحزب ادیار خویش ملحق گردید و چون روز شد معظم خان باقتضای رای صائب فرهاد خان را با سه هزار سوار و محمد مراد بیگ را با توپخانه پیشتر بجانب اکبرنگر فرستاد تا راه کدهی و رنگ مائی که از هنگام استیلا غنیمت بر اکبرنگر تا این زمان مسدود بود بکشاید و آنحدود بامنیت گراید و فوجدار و کوتوال باکبرنگر تعیین نمود و بدآورن خان که در آنروی گنگ بود نوشت که اگر احتیاج

تلاطم بود لشکریانی عبور نموده در عرض دو سه روز گذشت و چون خبر رسید که چندی از قراولان غنیم بموضع سنده که میان شعبه بزرگ و شعبه سیوم گنگ محاذی اکبر مگر واقع است و اکثر ملاحان بنگاله آنجا توطن دارند آمده اند تا اهل و عیال آن فرقه را کوچانیده ببرند آن خان اخلاص شعار دیوست سوار از تابیدن خود با جمعی از قراولان بادشاهی از آب گذرانیده بآنجا فرستد که دفع مخدولان نموده اهل و عیال ملاحان را از رفتن بطرف غنیم مانع آیند و آنها بسمده رفته از قراولان مخالف که بآنجا آمده بودند چند سوار را دستگیر کرده آوردند و خود چهاردهم ماه از شعبه بزرگ گذشته در جزیره که معسکر میرزی بود فرود آمد و اشاره نمود که کشتیها را بشعبه سیوم گنگ آورده مهیا به بستن جسر بدارند و هزار سوار دیگر بسمده فرستاد که آنجا تهانه نموده از اهل و عیال ملاحان با خبر باشند تا آن جماعه از حزب مخالف جدا شده باین طرف رجوع آورند و مبارزان نصرت شعار در سنده دو سوار دیگر از غنیم دستگیر کرده فرستادند و از تقریر آنها بوضوح پیوست که نا شجاع بر ناله مهافدی جسر بسته قرار داده بود که بادشاه زاده محمد سلطان را با توپخانه و لشکری از آب گذرانیده بمداخله دلیر خان و داؤد خان فرستد بعد از استماع خبر عبور جیش منصور از شعبه بزرگ گنگ تنزل در بدای همت و عزیمتش راه یامت و مغلوب رعب و هراس گشته جسر را کشود بالجمله دلیر خان و داؤد خان که آن طرف دریا بودند اواخر روز جریده باین روی آب آمده با معظم خان ملاقات نمودند و در صلاح کار مشاورت و کنکاش کرده

پیرپهار که منتهای اکبرنگر است منزل کرد و فردای آن بگذرد و دوده
 که از پیرپهار بمسافت چهار کروه جریبی واقع است رسیده نزول نمود
 و رسول بیدگ روز بهانی را بتهانه داری اکبرنگر و علیقلی خان را
 بتهانه داری دوناپور و راجه کوکلت را بتهانه داری لوده جنگل
 و رنگمائی و کدهی و راجه بهروز را بفوجداری آحدود تا مونگیر
 که محال زمینداری او بود رخصت نمود و چون قبل ازین دوده لک
 و پنجاه هزار روپیه برای تذخواه مواجب سپاه نصرت پناه از پیشگاه
 خلافت مصحوب مخلص خان بلشکر ظفر اثر مرسل شده بود و خان
 مذکور ازان جمله ده لک روپیه در قلعه مونگیر گذاشته و هفت لک
 روپیه دیگر که سید میرزای همزای برسانیدن آن معین بود نیز
 بمونگیر رسیده ضمیمه آن شده بود سید نصیرالدین خان را با جمعی
 بآوردن خزانه از مونگیر تعین نمود و روز دیگر نوآره داود خان
 را که یکصد و شصت کشتی بود شیخ حمید پسر او آورده بگذرد
 دوده رسانید و چون دریای گنگ درین موضع منشعب بسه شعبه
 شده است مقرر کرد که بر شعبه اول که آب آن کمتر بود جسر بسته
 لشکر منصور عبور کند و در سر زمینی که میان شعبه نخست
 و دوم واقع بود فرود آمده از شعبه دوم بکشتی بگذرد و دوازدهم ماه
 مذکور که جسر بسته شده بود باجنود قاهره از نخستین شعبه گنگ
 عبور نموده در جزیره میان دریا نزول کرد و کشتیها را بشعبه بزرگ
 آورده اواخر روز بر مردم قسمت نمود که بتدریج از آب گذشته
 در جزیره که مابین این شعبه و شعبه سیوم گنگ است فرود آیند و ازین
 جهت که دران چند روز اکثر اوقات از شدت و اشتد باد دریا در ترموج و

مذکور نیز برابر اکبرنگر در موضع چاندپازه بشعبه وسطی ملحق گشته است و این شعبه از جایی که عساکر گردون متأثر برکنار آن نزول داشت تا یک کروه عرضش در نهایت تذگی و آبش بغایت عمیق است و زمین آنطرف دریا از سطح آب کمال ارتفاع دارد ناشجاع ازجایی که ناله مهاندی داخل شعبه گنگ شده تا جایی که ازان جدا گشته بمالده میروند سرامر مورچال بسته سید تاج و خواجه مشکی را با برخی از جنود اربار بمحافظت آن تعین کرده بود و از محل انفصال مهاندی از شعبه گنگ برکنار دریا دیوار کشیده مورچالی دیگر ساخته بود و خود با بادشاه زاده بلند قدر عالی نژاد محمد سلطان در گهات چوکی میروند پور توپخانه را پیش روچیده آنجا اقامت داشت بالجملة چون گرفتن سرزمینی که سید تاج و خواجه مشکی بمحارست آن معین بودند بگذشتن از شعبه سیوم گنگ در سمت مقابل اعدای صورت پذیر نبود زیرا که چنانچه گزارش یافت عرض دریا کم و عمقش بسیار و زمین آنطرف مرتفع بود رای معظم خان برین قرار گرفت که در بالای آب شعبه گنگ جایی که مهاندی داخل نشده بجزر از آب گذشته باتفاق دلیر خان و داؤد خان بتدبیر عبور از ناله مهاندی پردازند و باین اندیشه صائب مقرر نمود که آن دو خان شہامت شعار درکنار ناله مذکور برابر اعدای بدسگال مورچال سازند و در روزی که آنها بتقدیم این امر می پرداختند از کمال حسن تدبیر توپخانه را از جایی که بود پیشتر برده بتوپ و تفنگ ازین روی شعبه گنگ باویرش و جنگ پرداخت و مخالفانرا بطرف خود مشغول ساخت تا ازان طرف

بعد از یکپاس شب بلشکر گاه خود رفتند و اگرچه نوین معظم از روی کوشش و کار طلبی میخواست بر شعبهٔ سیوم گنگ نیز جسر بسته بزودی ازان عبور نماید لیکن چنانچه مذکور شد چون سمده در سرزمین همین جزیره که معسکر میروزی اثر بود رافع شده و افواج غنیم بغاصه دو کوره از موضع مذکور آنروی نالهٔ مہاندی مورچال بسته افامت داشتند بملاحظه آنکه مبادا اعادی پس از برخاستن عساکر قاهره از سرزمین مذکور بآنجا آمده آنرا متصرف شوند و در سمده مورچال بسته بمردمی که در اکبر نگر بودند مجال تعرض و آویزش پابند رعایت مراتب حزم و تدبیر را روزی چند در همان جزیره قرار افامت داده در کمین فرصت بود و دلیر خان و دارن خان با همریان خود و فرهان خان و جمعی دیگر که با توپخانه بکومک آنها معین شده بودند و در برابر افواج غنیم که بسر گردگی سین تاج و خواجه منکی و دیگر سرداران مخالف در آنطرف نالهٔ مہاندی مورچال بسته بودند فروغ آمده در تدبیر عبور لشکر منصور سعی و تلاش می نمودند *

اکنون درین مقام کلام حقائق ارقام بذکر می‌چماید از کیفیت

نالهٔ مہاندی و تصویر چگونگی اختلاط آن پادریای گنگ

و حقیقت مورچال مخالفان باطل آهنگ تر زبان می‌گرد

آن ناله از کوهستان موزنگ آمده درین مکان داخل شعبهٔ سیوم

گنگ شده و نیم کوره پائین دست این موضع از شعبهٔ مذکور

جدا شده بطرف مالدۀ رفته است و از پیش مالدۀ گذشته

نزدیک شیرپور و هجرپور بدریای گنگ پیوسته است و شعبهٔ

برکنار ناله مورچال ساخته توپها نصب کردند آن ناله در موضع مذکور قریب پنجاه گز عرض و آبش عمق بسیار داشت و بر طرفین آن جنگلی صعب دشوار گذار از اقسام اشجار در نهایت تشابك و تراکم واقع بود و چون بظهور پیوست که مخالفان کشتی چند آنجا در آب غرق کرده اند معظم خان بعد از وصول بآن موضع جمعی از ملاحان را به برآوردن کشتیها اشاره نمود و آنها عجله دو کشتی بر آورده بکنار رسانیدند آنخان اخلاص آئین نخست جمعی از تغلکچیان پیاده بابرخي از بیلداران بآن دو کشتی بچند توپ از آب گذرانید و بعد ازان پیر محمد آغورابا زمره قراولان بدنعات بر کشتیهایی مذکور نشانیده بآن روی ناله فرستاد و اسپان آنها بشنا گذشتند و آنفریق در آنطرف بچستی و چالاکي و جد و جهد تمام مورچال بستند و اگرچه جمعی از سوار و پیاده غنیم یا امیرقلی داروغه توپخانه بادشاه زاده والاتبار محمد سلطان بنگاهدانی آن گذر قیام داشتند لیکن از نهیب مهابت اقبال دشمن مال خدیو جهان و سطوت و صلابت عساكر کیهانستان قدم جسارت بدفع و منع پش نگذاشته ماند سراب از دور نمایان بودند درین وقت پیر محمد آغور با چندی از قراولان بتکلیف شهادت و دلوزي از مورچال باره پاش رفته بسمتی که آن گروه جلوه گر بودند روانه شد مخدولان نظر باطل نگر بر قلت جمعیت آن مبارزان جلالت پرور در اوگنده قریب صد کس انها حمله آور شدند دلاوران نصرتمند مضمون (الحرب خدعة) را کار بند گشته از روی مصلحت سپاهگري از پدش آنها روگردان شدند و مقاهیر را بکنار آب کشیدند و ازین طرف مجاهدان

دلبرخان و داؤد خان بآسانی برکنار ناله مهاندی مورچال بسته در برابر اعدای قرار گرفتند و دمدمها بر افراخته توپهای رعد سطوت از در نهیب بران منصوب ساختند و بعد از استحکام مورچال شب و روز از طرمین بتوپ و تفنگ و بان و ضرب زن نواثر جدال و قتال شعله در بود و اولیای دولت و مجاهدان جنود نصرت در تندبیر عبور از ناله مذکور و قمع و استیصال غنیمت مقهور مساعی موفور بظهور رساننده می خواستند بهر نوع باشد از آب گذشته بنای ثبات مخالفان را بباد هزیمت دهند و چون معظم خان جاسوسان بسمت بالای آب مهاندی برای تفحص گذری که صلاحیت گذشتن لشکر فتح رهبر داشته باشد تعیین نموده بود شب سه شنبه بیست هشتم ماه مذکور منتهیان خبر آوردند که در گذر گون رکبه موضع قابل عبور هست و از معسکر ظفر اثر تا آنجا بیک راه چهار کوه و برای دیگر دو کوه مسافت بود لهذا آبخان عقیدت نشان هنگام صبح قبل از ظهور طلوع آفتاب برخی از توپخانه با فرهاد خان و جمعی از قراولان بآن سمت فرستاد که توپها برکنار ناله چیده به بستن مورچال پردازند و آنمکانرا بادوات توپخانه مستحکم سازند و ذوالفقارخان و فدائیخان و لودخان را بجهت محافظت و خبر داری اردو و لشکر گاه گذاشته پس از یک و نیم پاس روز خود با مخلص خان و جمعی دیگر از عساکر گردون توان از شعبه سیوم گذر بجزر عبور نمود و آنطرف دلبر خان و داؤد خان و مبرز خان و رشید خان و دیگر مبارزان ظفر پناه همراه شده باتفاق روانه سمت مقصد گردیدند و در اثنای راه قراولان خبر آوردند که فرهاد خان و جمعی که پیشتر رفته بودند

خبر رسید که مخالفان را از سطوت عبور افواج منصور پاي ثبات و قرار از جای رفته مرحله پدمای وادی فرار گشتند و سید تاج و خواجه مشکي مورچال را خالي کرده پيش ناشجاع رفتند و سيوم ماه دليرخان و داود خان از جائي که بودند کوچ کرده برگذار ناله نزدیک بمکاني که قبل ازین مخدولان مورچال بسته بودند فرود آمدند و منهدیان از لشکر ناشجاع خبر آوردند که سید عالم که با زین الدین سهرس ناخلف او در جهانگیرنگر بود با قریب یکهزار و پانصد سوار و پداده و دوصد توپ از خرد و کلان آمده بار پیوست و چون آنطرف مہاندي یک گروه پیشتر از محل نزول دليرخان و داودخان ناله دیگر بود که لشکر منصور را ازان عبور با یستي نمود پنجم ماه مذکور معظم خان با جمعی از شعبه سيوم گنگ گذشته و از مہاندي بکشتي عبور کرده بکنار ناله رفت و بران جسر بسته یک گروه پیشتر رفته آن هرزمین را بنظر حزم و احتیاط ملاحظه نمود و مراجعت کرده بمنزل گاه خود آمد و روز دیگر سید سالار خان و مہانه خان و جمال دلزاق را با هزار سوار و پداده بسیار و برخی از ترپخانه بمالده تعیین کرد و جمعی از مخدولان که در آنجا بودند باستماع خبر توجه این فوج از ناله مہاندي عبور نموده بآن طرف رفتند و مقرر شد که داود خان بامیرزا خان و رشید خان و سائر کوکملان خویش محاذی مکاني از مابین دریای گنگ و ناله مہاندي که ناشجاع خود آنجا اقامت گزیده بون مورچال بسته بمراسم سعی و کوشش قیام نمایند *

توپخانه بتوپ و تغذگ و بان و ضرب زن روی جرأت آن خیره رویان
تیره بخت را برگردانیدند درین حالت گولۀ توپی از توپخانه منصور
بسواری ازان زمرۀ بابکار رسیده او را از بارۀ حیات مرو افکند اعادی
بدسگال از مشاهده این حال مغلوب و غم و دهشت گشته سرآمیده
وار راه فرار سپردند و پیر محمد آغمر با قراولان تعاقب نموده یک کس
از آنها را دستگیر کرد و درین اثنا قریب سه صد کس از تابیدنان معظم
خان از آب عبور کرده بآن طرف رفتند و چون دوازده کشتی دیگر
که مخالفان غرق کرده بودند بدست آمده بود و دلیر خان و داؤد
خان از روی کارطلبی بر دیگران سبققت بسته شروع در گذرانیدن
مردم خود کردند و تمام آن شب سواران بکشتی و اسبان آنها
بشنا میگذشتند و آن دو خان شهادت نشان نیر او آخر شب عبور
کرده بلشکر خود پیوستند معظم خان آنشب و روز دیگر تا پاسی از
شب برکنار ناله بسر برده بتاکید و اهتمام گذرانیدن جنود فیروزی
اعتصام قیام داشت چنانچه در عرض آن دو روز چهار هزار کس از
آب گشتند و روز سیوم آنقدر کشتی بدست آمد که بر ناله مذکور
جسر بسته شد و رشید خان و میرزا خان و دیگر کو مکیان و همراهان
داؤد خان عبور نمودند و چون مورچال دلیر خان و داؤد خان که
دران روی مہاندی برابر مورچال سید تاج و خواجه مشکئی بسته
بودند خالی و غنیم نزدیک بود معظم خان محافظت و خبرداری
آنها بعهده عبد الله خان سراى و سید سالار خان و میدان خان و جمال
دلزاق کرده خود بلشکر گاه بزرگ که در میان دو شعبۀ گدگ بود
معاودت نمود و روز دیگر که غره جمادی الاخره بود ازان طرف مہاندی

نهانی با و فرستاده بودند که با جنود مسعود در دوکچی منتظر ورود
 ایشان باشند درین هنگام انتهاز فرصت نموده آن اردۀ پسندیده را
 از قوه بغول آوردند و ششم جمادی الآخره و آخر روز به بهانه شکار سوار
 شده بگذار دریا آمدند و خود در کشتی نشسته و یازده کس از نوکران
 روشناس و برخی از خواجه سرایان و خدمه و یک اسپ سواری
 در چهار کشتی دیگر در آورده از گذر قاذبه بگذر دوکچی که اسلام
 خان با افواج قاهره بموجب وعده ایشان آنجا متوجه بود متوجه
 شدند درین اثنا جمعی از مردم ناشجاع که در قاذبه می بودند
 ازین معنی آگهی یافتند و در کشتیها نشسته راه تعاقب سپردند
 و بسیار نزدیک رسیده بودند متقارن اینحال اسلام خان که منتظر
 قدم ایشان بود خبردار شده خود را با همراهان بگذار دریا رسانید
 محالغان ادبار فرجام چون جمعیت لشکر ظفر اعتصام مشاهده کرده
 دیدند که کشتی بادشاهراة بگذار نزدیک رسیده است خامرو ناکام
 برگشته بآنطرف رفتند و بادشاهراة بتأیید اقبال بی زوال حضرت
 شاهنشاهی قرین سلامت بساحل مقصود رسیدند لیکن یک کشتی
 که گروهی از خدمه ایشان در آن بودند از گرانباری نزدیک باین
 گذار غرق شد و برخی مردم را آب هلاک از سرگذشت و چندی
 به پیروی شفاوری از غرق آب اجل رستند و دو پاس از شب گذشته
 این خبر بهجت اثر از نوشده اسلام خان بمعظم خان رسید از زرع
 این شگرف واقعه مسرت افزا احبای ساطت و اولیای دولت
 مسرور و مبتهج گشته بعجائب الطایرین و غرائب کرسازیهای
 آسمانی که همواره قرین روزگار این خلافت جادان نیست متیقن

برگشتن بادشاه زاده محمد سلطان بدلاکت

اقبال بی زوال خدیو جهان

از بدائع تائیدت آسمانی و لطائف عیانت ربانی دربارۀ این دولت جاودانی که درین هنگام خجسته مرجام بجلوه گاه ظهور آمده غبار ملالت از چهره حال اولیدی دولت زود و مجددا جمال عظمت و کمال حضرت شاهنشاهی را بعالمیان روشن و آشکارا نمود آنکه بادشاهزادۀ نامدار بلند مقدار محمد سلطان که باغواوی و ساوس نفعسانی و خامی جوانی چنانچه گذارش یادت ارتکاب مخالفت و عصیان مرشد حقیقی و قبله و کعبۀ دوجہانی نموده غبار شورش انگیزندۀ بودند درین وقت که آثار بکبت و خذلان و امارات تیره روزی و ادبار در ناصیۀ حال فاسخ رسیده بخت برگشته روزگار برآی العین مشاهده نمودند و بیقین دانستند که رفادت او جزسوی خاتمیت و وخامت عابدت نقیضۀ ندارد چشم بصیرت بر سرپای احوال خود گشوده بیاوری عقل رهنما بر فہم کردار داسزوار خویش متنبہ گشتند و از غلطی کہ بمقتضای تقدیر از ایشان سر بر رده بود بتعلیم سرورش دولت و تلقین ملہم اقبال حضرت شاهنشاهی برگشتہ بشاہراہ سعادت و ہوشمندی مبتدی شدید و چون بعمرہ رجوع و انابت از روی صواب اندیشی چند روز قبل ازین بہ بہانہ دیدن اہل حرم خود کہ دران اوقات عارضہ بیماری داشتند از ناشجاع مرخص شدہ بتادہ آمدہ بودند و اسلام خاطر کہ بانوجی از عہد کفر فہرہ در اکبرنگر بود از داعیہ خود آگہی دادہ مکرر نوشتہای

و نواره درجای که ناله مهاندي از آب گنگ جدا شده بطرف مالدۀ
 ميروند بفاصله ناله مذکور برابر لشکر داود خان پای تجلد استوار
 کرده معظم خان چون برين معنی آگاهی یافت عبد الله خان سرای
 و حق وردیخان و گدا بگ را با پانصد سوار از همراهان ذوالفقار
 خان و قریب هزار سوار از تابینان داود خان و دلیر خان و گروهی
 دیگر از مبارزان بکوهک لشکری که در حدود مالدۀ بود تعین
 نمود و درین اوقات سید نصیر الدین خان که با آوردن خزانه از موگیر
 معین شده بود بلشکر ظفر قرین رسیده چهارده لک و پنجاه هزار
 روپیه که از آنجا آورده بود رسانید و چون مدتی بود که ذوالفقار
 خان را کوفتی صعب طاری شده آنعارضه بامتداد کشیده بود و خان
 مذکور از غلبه ضعف و آزار نیروی سواری و تردد و طاقت
 رفاقت عساکر فاشه نداشت بذابرين از جناب خلانت و جهانداري
 استدعای آمدن بکعبۀ حضور نموده بادراک این سعادت دستوري
 یافته بود و درینوقت بعزم روانه گشتن بدرگاه والا از معظم خان
 مرخص شده باکبرنگر آمد القصه چون افواج مخالف در حدود
 مالدۀ و بگله گهاات اجتماع کرده بودند و ازینجهت که جمعیت عساکر
 فیروزی متأثران طرف کم بود و سردار عمده نیز بانها نبود مظنه
 این می شد که مخالفان از آب گذشته باین طرف آیند و دستبردنی
 نمایند معظم خان بصوابدید رای احلاص پیدا دلیر خان را نیز بآن
 سمت تعین نمود و خان مذکور بیست و پنج ماه مزبور بآن
 جانب روانه شد و چون یرلیغ لازم الامتثال از جناب سلطنت و اقبال
 بطغرای نغان پیوسته بود که بادشاهزادۀ محمد سلطان را روانۀ پیشگاه

گردیدند نصرت را آب رفته نجویی و دولت را رنگ تازه بروی آمد
و چون پادشاه زاده جریده آمده بودند موطن خان از سرکار خامه
شریفه برای ایشان از مایحتاج آنچه عیاله مقدر بود سمان نمود
و از آنجا که بودن ایشان در آن روی آب مقتضای مصلحت نبود قرار
داد که در گذر سده از آب گذشته بشکر ظفر قرین آیند و دهم ماه
مذکور آن شعبه در حقه حشمت و جاه از گنگ عبور نموده بمعسكر
منصور متوجه گردیدند معظم خان با دیگر بندهای پادشاهی پذیره
شده آن والاتبار را بخیمه که برای ایشان مهیا گشته بود فرود آورد
بالجمله چون مہدیان خبر رسانیده بودند که در سمت پائین آب مہاندی
نزدیک بگله گہات بفاصله پنج کروزه از مالدہ پایا بدست که صلاحیت
عبور موکب ظفر ایات دارد محمد مراد بیگ که با سید سالار خان و
میانه خان و جمال دنازاق و گروهی دیگر در مالدہ بودند باشاره معظم
خان جمعی از رفقای خویش با برخی از توپخانه همراه گرفته خود را
بموضع پایاب رسانند و آنجا مورچال بسته کنار آب را بدارات توپخانه
استحکام بخشند ناشجاع بعد از اطلاع بریمعنی بلند اختر پسر کهنتر
خویش را با سید عالم که عمده ترین سرداران او بود و سید قلی
اوزبک که او نیز بمزید قرب و اعتبار اختصاص داشت و سراج الدین
جانبوری و میر مرتضی امامی و اکثر سرداران و نوکران عمده و
سپاه و توپخانه بسمت مالدہ و بگله گہات فرستاد که دران حدود
بر کنار مہاندی ہرجا پایاب و قابل عبور لشکر منصور باشد
مورچال بسته بمراسم مدانعت و مقاومت پردازند و خود با جان
بیگ و ابن حسین و فوجی کمتر از ہزار سوار باستظہار توپخانه

از کوشش و آویزش بسیار هزیمت فاحش خورده راه فرار سپرده اند
چنانچه میرزا بیگ مذکور یک زخم تنگ و دیگر زخم نینزه برداشته
با هفت سوار نیمجان ازان مهله که بر آورده و خواهر زاده او که
بخطاب یکه تازخانی متهم بود و دیگری از رؤسای مقهوران که
بخطاب سرانداز خانی بدنامی داشت دران داروگیر دستگیر
سربچه اقبال عدو بند دشمن شکر شهنشاه روزگار گشته اند و گروهی
اندوه ازان جسارت کیشان طعمه تیغ سرافشان مجاهدان فیروزی
نشان شده برخی هنگام گریز ازان رستخیز فتنه و ستیز در آب
مهادی بغرق آب عدم فرز رفته اند و آنخان جلالت شعار بعد ازیں
فتح به بگله گهات رسیده برکنار مهادی مورچال بسته و در آنطرف
سید عالم باتوخانه و اشکری در برابر نشسته است معظم خان از
وقوع این لطیفه نصرت که بذیرنگی طالع والی خدیو جهان چهره
امروز دولت گشته بود بهجت قرین و مسرت اندوز گشته چهارم
رجب بمحمودآباد که سه گروهی بگله گهات است و بلند اختر پسر
کهتر ناشجاع با سید قلی اوزبک و جمعی دیگر از سرداران و سپاه
مخالف در آنطرف مهادی مدامعه بود رسید و آنجا مورچال بسته
اقامت گزید و روز دیگر سوار شده برای دیدن بگله گهات و ملاحظه
مورچال بلشکر دلیر خان آمد حان مذکور دمدمها بر امراخته توپها
بران نصب ساخته بود و شب و روز آنها را بر مقهوران می انداختند
و چون از طریق خشتکی بجهاگیرنگر سه راه است یکی راه ماله که
سید سالارخان و جمال دلزاق و گروهی دیگر به محافظت آن قیام
داشتند و دیگری راه بگله گهات که آنرا دلیر خان گرفته بود و سیوم

حضور نماید معظم خان بموجب حکم واجب الاذعان سامان لوازم رفتن ایشان کرده از بندهای بادشاهی ندائیخانرا بانوجی از سپاه ظفر پناه و ارادت خان را که سابق در خدمت ایشان معین بود باچندی از نوکران قدیمی ایشان بحراست و خبرداری آن والا نژاد مقرر نمود و بذوالفقار خان که چند روز پیشتر از لشکر ظفر اثر جدا شده روانه درگاه معلی گشته بود نوشت که بهر جای رسیده باشد تا رسیدن شاهزاده توقف گزیند و او نیز در خدمت آن عالی نسب بوده لوازم حراست و محافظت بجا آورد و شاهزاده بیست و هفتم ماه مذکور از آب عبور کرده در پیرو بهار نزل نمودند و غره رجب از آنجا روانه درگاه آسمان جاه گردیدند و معظم خان در همان روز که شاهزاده از آب گذشتند از سرزمین جزیره که مابین شعبه دوم و سیوم گدگ است و آنخان مصلحت دان باقتضای حزم و صلاح ابدی شی مدت یکماه آنجا اقامت داشت کوچ کرده بآن روی آب رفت و راجه سبکانشنگه را با هزار سوار و پانصد پیاده بدقچی و برخی از توپخانه برای محافظت آن سرزمین گذاشت که سبک مخالفان آنها بتصرف آرند و روز دیگر از ناله مهباندی گذشته آبطرف منزل نمود و سلج ماه مذکور که زن جا کوچ کرده روانه مالد بود در افتاد راه نوشته دلیر خان از بگله گهات رسید و بوضع انجامید که میرزا بیگ نام یکی از سرداران عمده باشجاع باموجی قریب هزار سوار و چند فیل که از مهباندی گذشته بقصد محاربه و پیکار بامواج فاعره باین طرف آمده بود و در سیتل گهات دلیر خان را باو نبردی سر داده و جنگی دلیرانه روی داده است و مخالفان شقاوت شعار بعد

و سید مظفر خان و گروهی دیگر از سرداران شهابت نشان که دران ضاع بودند با سپاه خود از مورچالها برخاسته رفیق طریق نصرت گردیدند و بهیئت اجتماعی روان گشته اول روز نزدیک بگذر مذکور که در کروه پائین بگله گهات بود رسیدند چون ناشجاع پیشتر ازین اراده آگاه شده فوجی بابرخی از توپخانه جهت مدافعت درانطرف ایستاده بودند تعیین نموده بود آنها آماده مدافعت درانطرف ایستاده بودند بمجرد ورود جنود مسعود بکنار ناله دست بانداختن توپ و تفنگ کشوند معظّم خان توفف و درنگ مصلحت ندیده مردم را تکلیف گذشتن از ناله نموده مجاهدان فیروزمند و مبارزان نصرت پیوند بمیاسن همت و جلالت و یادری توفیق و سعادت جمعیت مخالفان را وقتی نه نهاده همگی دل بر عزیمت عبور گذاشتند و نخست دایرخان و اخلاص خان و مختاص خان فیل سوار بآب زدند و پس ازان سید مظفر خان و دیگر نهنگان بحر شجاعت بآن ناله درآمده از چپ و راست و پیش و پیدش فوج فوج مانند موج در آب روان گشتند درین وقت مقهوران بد نرجام بجد و کوشش تمام از کنار آب آتش پیکار برافروختند و بهادران نهنگ صولت هزیر آهنگ را در میان ناله بشیبه توپ و تیر و تفنگ گرفته لوازم مقاومت بظهور رسانیدند و چندی از سپاه ظفر پناه هدف ناوک تقدیر گشته سر بجیب نیکزاسی فرو بردند و برخی را آسید زخم رسیده جمعی از صدمه ریزش گواه و پشکان بر گردیدند و گروهی از دایران بسالت کیش شهابت خو که حفظ ناموس سپاه گیری و آب رو دامن گیرشان بود روی همت بر نداشتند و چون دو طرف گذر غرق آب بود و در میان ناله از طرفین گذر چوینها

راه شیرپور و هجراعتی که بسمت پائین آب مهاندی و از بگله گهات
 بمسافت هشت کروزه واقع است و تا این هنگام فریقای بمحافظت و
 سد آن طریق معین نبودند و غله نیز ازان راه بگذرانده میرسید
 بنابراین معظم خان درین هنگام لودیخانرا با فوجی و شش توپ و
 دیگر ادرات توپخانه بآنجا تعین نمود که ضبط و حراست راه و منع
 رسیدن غله و آذوقه بگذرانده نموده ازان ناحیه با خبر باشد بالجمله
 معظم خان مدت یکماه در محمود آباد اقامت گزیده تمام همت
 اخلاص نهمت خویش بتدبیر عبور از مهاندی و دفع و استیصال
 دشمنان فساد اندیش که بمیانجی آب و استظهار توپخانه و نواره
 قدم ثبات فشرده اظهار آثار تجلد میکردند بسته بود و چنانچه شیوه
 عبودیت و آئین خدمتگزاربست آسایش و آرامش را خیر باد
 گفته شب و روز درین باب سعی و کوشش مینمود تا بالکلیه غبارفتده
 و آشوب ناشجاع باطل ستیزفتده پرور از ساحت آن بوم و بر فرو
 نشیند و آن مهم نصرت فرجام بزودی انجام یافته کار به موسم
 بر شکل آید و چون در خلال این ایام گذر پایابی در حدود
 بگله گهات بهمرسیده بود رای اخلاص پیرای آن نوئین ارادت آئین
 برین قرار گروت که پیرای ازین توقع و درنگ جائز نداشته و تکیه
 بر اقبال بینوال خدیو جهان نموده بهرعنوان باشد بالشکر منصور از گذر
 مذکور عبور نماید و سران و سرداران جنود قاهره را ازین قرار داد با
 خبر ساخته چهارم شعبان از دوم سال جلوس همایون پاسی از شب
 مانده باین عزیمت صائب با مخلص خان و اخلاص خان خویشکی
 و دیگر مبارزان فیروزی شعار سوار شد و در اندای راه دایر خان

فتح شگرف چون آنقدر کشتی که قابل بستن جسر باشد بهم رسیده بود معظم خان برکنار ناله بشسته باهتمام بستن جسر پرداخت و چون جسر مهیا شد بقیقه جنود مسعود را که از آب گذرانیده همانجا منزل کرد ناشجاع وخیم العاقبة اواسط همین روز خبر عبور عساکر منصور از ناله شنید و چون دید که سیل بلا نیچنان بالا گرفته که بخس و خاشاک تدابیر باطل و اندیشیهایی بیحاصل سد راه آن توان کرد یکباره مورد یاس و ناامنی شده باهزاران حسارت و حرمان و نکبت و خذلان دل از بودن بنگاله و مملکت و دولت دیرساله برگرفت و چون شب در رسید بالشکر نکبت زده و حال تباه از چوکی میدرداد پور رحل امامت برداشته روی ادبار بنهاده که بنگاه او بود آورد که از آنجا پسیدج راه آوارگی نموده بجهانگیر بگریزید بالجمله معظم خان روز دیگر بافواج ظفر اثر بجانب ناده که ناشجاع تیره اختر بانجا رفته بون روانه شد و بعد از طی اندک مسافتی باو خبر رسید که تمامی نواره غنیم نزدیک تندی پور که از گذر مذکور تا آنجا هشت گروهست جمع شده و ناشجاع خود نیز بآن راه خواهد آمد لهذا با جمعی از لشکر جدا شده بر جناح سرعت و تعجیل بجانب تندی پور شتافت و باقی جنود مسعود نیز متعاقب بآن سمت روان گردید و یکپاس از روز مانده آنخان اخلاص نشان بتندی پور رسید و چهار صد کشتی از نواره ناشجاع بعضی ازان مشحون باموال و کار خانجات او که دران موضع بانتظار رسیدن آن رسیده بخت مجتمع بود بتصرف اولیای دولت ابد قرین در آمد و معظم خان نور الحسن و مدیر عزیز دیوان لشکر ظفر اثر را با واقعه

بر زمین فرو برده بودند که نشان پایاب باشد و مردم بر زمین غرق آب نیفتند درینوقت بسبب عبور لشکر ظفر اثر آب بتلاطم آمده ریگ زمین از ته بند روست و بعضی مواضع پایاب غرق آب شد و چوبها نیز غلطیده نشانها برجای خود نماند و بدین سبب از سوار و پیاده قریب هزار کس را لطمه امواج تقدیر غریق بحر هلاکت ساخت و فتح پسر دایم خان رخت حیات بسیلاب اجل داد و باقی جنود قاهره فرین نصرت و سلامت چون باد از آب گذشته بساحل مقصود رسیدند و بمجرد برآمدن جیوش بحر خروش از آب اعادی بد مآب رخ از عرصه مقاومت گردانیده بمورچالها رفتند و معظم خان نیز متعاقب عبور نموده بجنود منصور پیوست و همگی عساکر گردن ماتر باتفاق بجانب مورچال مخالفان روان گردیدند جمعی ازان تیره بخندان قدم جرأت فشرده ساعتی چند باستطهار توپخانه و مورچال هنگامه افروز کوشش و جدال گردیدند و عاقبة الامر تاب ثبات نیاورده روی همت برتافتند و مجموع توپخانه آنها بدست سپاه ظفر پناه درآمد و در خلال این احوال بلند اختر و سید عالم و سید قلبی اوزبک که ناشجاع آنها را نیز متعاقب این گروه باین طرف تعین کرده بود رسیده از دور نمایان شدند و از سطوت افواج کیتیی کشا بی آنکه مجاهدان نصرت لوا بر آنها حمله آرند و آویزشی فیما بین روی نماید عنان عزیمت تافته راه فرار سپردند و برآوردن جان ازان عرصه مغتنم شمردند و بلند اختر با سید قلبی اوزبک از سراسیمگی بتانده شتامت و سید عالم با دیگر جنود مخالف بکام ادبار بذاشجاع بر گشته روزگار پیوست بعد از وقوع این

اموال او جسارت نمودند چنانچه برخی از نفائس امتعه توشکخانه اش را که صندل نام خواجه سرای تحویلدار باشاره آن خسران مآب انتخاب کرده بر شش فیل و دوازده شتر بار کرده آورده بود که داخل کشتی کند با چندی از جنائب خاصه که آنها را نیز میخواست بکشتی در آورده همراه ببرد جمعی از اوباش بتاراج بردند و درین وقت مردم بهم برآمده طرفه حالتی رخ نمود و غریب هرج و مرجی پدید آمد هرکس را هرچه بدست می آمد بذهب و غارت میبرد و آن را غنیمت می شمرد و چون معظم خان ششم ماه مذکور که روز پیش آن ناشجاع از تانده بوادی آراگی شتافته بود بانجا رسید و برین احوال مطلع گردید بضبط و گرد آوری اشیا و اسوایی که مانده بود پرداخته در استرداد آنچه اوباشان لشکر بغارت برده بودند ازان خیمه چشمان تاراجگر و گستاخ رویان جهالت پرور ساعی شد و عورات و پردگیان را که آنجا مانده بودند با احتیاط تمام حراست کرده جمعی برای کیشک بر اطراف حرمگاه گماشت و ناظران و خواجه سرایان قدیمی را تاکیدات بلیغه نموده مقرر ساخت که بدستور سابق بخدمت خود قیام نمایند و لوازم هوشیاری و خبرداری بیشتر از پیشتر بظهور رسانند و دانه خان که بعد فرار ناشجاع از چوکی میرداد پور بر آب مهاندی جسر بسته گذشته بود اواخر این روز رسید و از جلائل دلائل اقبال این برگزیده ذوالجلال و امارات روشن بر تیره روزی و ادبار ناشجاع خسران مآل که درین هنگام جلوه ظهور نموده بتازکی سرمایه عبرت و بصیرت عالمیان گردید آنکه آن دو غراب که مجموع خزانه و جواهر خانه و نفائس اموال آن بد مآل

نویسی و جمعی از سپاه و ششصد پداده بند و قچی برای ضبط آن اموال آنجا گذاشته صبح روز دیگر برسم ایلغار روانه تانده شد و با چهار صد سوار قریب بنصف النهار بتانده رسید باشجاع که شب پنجم ماه مذکور چنانچه گزارش یافت از چوکی میرداپور روانه تانده شده بود صبح آن بانجا رسیده بعزم فرار و قصد ساز و برگ راه ادبار بیرون تانده برکنار دریا فرود آمد و بتائید و اعتماد تمام دو غراب که اعتماد بر استحکام آن داشت از نفائس و غرائب اموال مدل اشرفی و طلا و جواهر و مرصع آلات پر کرده خلاصه دیگر اشیا و کار خانجات که در آنجا داشت بر دو غراب دیگر بار نموده آنها را روانه ساخت و بعد فراغ از سرانجام این امور ندیم کرده از تانده پشتتر رفته در درخت زاری فرود آمد و ساعتی چند آنجا توقف گزید درین اثنا قراولی باو خبر رسانید که امواج فاعره نزدیک رسیده است از غایت رعب و دهشت مضطرب گشته سراسیمه وار از آنجا سوار شد و پنج و شش گهزی از روز مانده خون را بکنار دریا رسانید و با بلند اختر و زین العابدین پسران خود و جان بیگ و سید عالم و سید قلی اوزبک و میرزا بیگ و معدودی از سپاه و خدمه و خواجه سرایان که همگی سه صد کس بودند در کشتی نشسته با فریب نصرت کوسه در همان روز که پنجم شعبان از درم سال جلوس همایون بود بجانب جهانگیرنگر آواره گردید و دیگر نوکران عمده و سردارنش که سیمای خیر و صلاح و آثار بهروزی و فلاح در چهره احوال او نمیدیدند باقتضای صلاح اندیشی خون را بیکسو کشیده مفارقت گزیدند و اعوانان و خود سران لشکرش دست بغارت کشوده باخذ

مناصب مناسب در خور حال آن فریق تجویز کرد و حقائق احوال آنها را بدرگاه معلی عرضه داشت بالجمله معظم خان دوازده رز در تائده توقف نموده بنظم و فسق مهمات هر در روی گنگ و گرداوری اموال ناشجاع نگوهیده فرجام قیام ورزیده هیزدهم شعبان بعزم تعاقب آن بد عاقبت تیره اخضر کوچ کرده بتدری پور آمد و اسلام خان که با فوجی از عساکر ظفر مآثر در اکبر نگر بود چون بنابر نثار خاطری که با آن نوئین ارادت آئین داشت بی آنکه از پیشگاه خلافت و جهانداری فرمان طلب بنام او صادر شود با جمعی از همراهان خود از اکبر نگر برآمده عازم درگاه خلافت پناه شده بود سخاوت خان را بفوجداری اکبر نگر مقرر نموده بآنطرف آب رخصت کرد و فتح جنگخان و اخلاص خان خوبشگی و عبد الله خان سرای و زبرد ستخان و مالوجی و میانه خان و علیقلی خان و جهال دلق و امر سنگه فروری را با هزار سوار دیگر با خان مذکور تعیین نمود و خود با دایر خان و داؤد خان و رشید خان و سید نصیرالدین خان و راجه نرسنگه کور و فرهاد خان و آغرخان و قراولخان و عبد الباری انصاری و گروهی دیگر از مبارزان جیش اقبال نوزدهم از تدری پور کوچ نموده در هجرت پور منزل گزید و روز دیگر از اینجا بر جناح مسارعت براه خشکی روانه جهانگیر نگر گردید تا فاشجاع آنجا مجال ثبات و استقرار نیافته آواره کشور ادبار شود و بالکلیه ساحت آن مملکت از خس و خاشاک فتنه او پذیراید بالجمله آن ناسزاوار دولت و اقبال نکبت زده و پریشان حال باهزران خسران و ناکامی که بمکانات سوی افعال از پیشگاه عدل داور بیهمال

در آنها بود پس از برآمدن معظم خان از تدری پور چون محاذی
موضع مذکور رسید بندهای بادشاهی خبردار شده ازین طرف
کشتیهها دوانیدند و بقوت طالع والای خدیو جهان و خلفه زمان
هر دو را بدست آورده بگذار رسانیدند و مجموع اشرافی و طلا آلات
و جواهر و نفائسی که در آنها بود بحیطه ضبط و تصرف اوایای دولت
قاهره در آمده ضمیمه غنائم گردید و از شهر پور و هجرا هندی که
لودیخان با جمعی در آنجا بود خبر رسید که هنگام عبور نوار غنیم
قربیب سی کشتی که در بعضی ارا آنها برخی اشیا و اموال ناشجاع
و منسوبان و اتباع او بود بدست مبارزان فیروزی نشان آمد و برادر
زاده سید عالم و رندوله پسر خوانده او با چندی دیگر از مخدولان
که در آن کشتیهها بودند اسیر هر پنج اقبال دشمن شکار شهنشاه کامکار
گردیدند و همچنین اکثر اموال ناشجاع که بغارت رفته بود بحسن
سعی و تفحص و قدغن و اهتمام معظم خان از جسارت منشانی
که دست تطاول با خد آن کشاده بودند استرداد یافته بحیطه ضبط
آمد و هشتم ماه مذکور جمعی از نوکران عمده ناشجاع مثل سراج
الدین جابری و اسفندیار معموری و میر مرتضی اماسی و ابن
حسین داروغه توپخانه و محمد زمان میر سامان و قاسم کوکه و داراب
پسر فاغل خان قدیم و گروهی دیگر که روی امید از بر تافته با اهل
و عیال و امتعه و اموال مانده بودند آمده بمعظم خان ملاقی شدند
و آن زبده نوینان نظر بر شیمه فضل و کرم و شیوه بخشایش و
و احسان خسروانه کرده همگی را بجان و مال امان داد و بذود
مراحم بادشاهی و بشارت مکارم سایه الهی خوشدل و مستمال ساخته

و خیم العاقبت عائد گشته ضمیمه موجبات خزی و ادبار او گردید
و درین ایام که بد فرجام از تانده فرار نموده بجہانگیر نگر رسید چون
این معنی را متیقن بود که از صولت و سطوت عساکر جہانگیر آنجا
نیز ثبات و استقامت نمی تواند ورزید و چاره کار جز فرار بجانب
رخنگ نمی دید کسان بانوشتها نزد راجه آنجا فرستاده درخواست
نمود که جمعی از مردم خود بفرسند تا او را رهبری و همراهی
کرده بآن ولایت کفر آیت که نمونه از درکت سعید و سورتی از
معنی بِنَصِّ الْمَصِيرُ است برسانند و قریب یکماه بانظار خبر بھر
بود و از آنجا که معظم خان بافواج نصرت پورا چنانچه مذکور شد
بتعاقب او پرداخته بود از طنطنه قرب وصول سواکب ظفر لوا مورد
عجب و هراس گشته مقید بر رسیدن خبر و معاودت فرستادهای خود
نشد و یکشنبه ششم شهر رمضان که آغاز سنه ثالث از جلوس همايون
بود رخت نکبت بر سفینه ادبار نهاده باز بن الدین و بلند اختر و
زین العابدین پسران خویش و چندی از عمدها که تا آنجا راقبت
کرده بودند مثل جان بیگ و سید عالم و سید قلی اوزبک و میرزا
بیگ و جمعی از سپاهیان و معدودی از خدمه و خواجه سرابان از
جہانگیر نگر برآمد و در موضع دهاپه که چهار کروهی شهر و جای
تهاده است منزل نمود و در آنجا جمعی از ملاحان و فرقه از سپاهیان
که و خامت حال و خذلان و نکال خود در صورت رفاقت آنخسراں مآل
بدیده پیش بینی و مصلحت شناسی میدیدند برگشته بشهر آمدند
و از فقدان ملاح چند کشتی همانجا ماند و روز دیگر از آنجا روانه شده
در سری پور که یکی از تهاذهای عمده و دوازده کروه بالای جہانگیر

مستوجب آن شده بود یازدهم شعبان جهانگیر نگر رسید و درین مدت که زین الدین مهدین ناخلف او در آنجا بود با اشاره آن بی بهره جوهر عرق و فرهنگ با راجه رخنگ راه ارسال رسل و رسائل کشوده مکرر کسان با ارمغان نزد او فرستاده بود و بجهت دفع منور خان زمیندار جهانگیر نگر که از بخت مندی و پیش بینی چنانچه گزارش یافته زمینداران آنحدود را با خود متفق و همدستان ساخته سر از اطاعت و فرمان پذیری ناشجاع پیچیده بود چندی قبل ازین کومک طلبیده و دران وقت راجه جمعی کثیر از رخنگیان دیوسمیت بهائم خو با جلیه و غراب بسیار بمدد فرستاده چنانچه آنشعبه دوحه فساد بمعاونت و امداد آنقوم بد نهاد بر سر منور خان رفته او را شکست داد و پس از کفایت آنهم مبلغی از نقد و جنس بر سبیل جلد بآنها داده آن گروه خذلان بخواه را رخصت معادلت نمود و بنامه و پیام با راجه مقرر کرد که هرگاه پدر متفه پرورش برفتن رخنگ مضطر شو و بجهانگیر نگر آمده خواهد که بدایه مردی فرار رخت انداز بآن دیار کشد و گریاره جمعی بسرحد فرستد که او را دلیل راه آوارگی شده بآن کفر اباد رسانند و راجه بحاکم چاگام که سرحد رخنگ است تاکید کرده بود که هرگاه ناشجاع درین باب ایمانی کند بی توقف گروهی را نزد او فرستد و رخنگیان بد گوهر لئیم درین آمدن خرابی عظیم باطراف و نواحی جهانگیر نگر رسانیده چنانچه شیمه آن بی دینان و عادت آن ضلالت گزینانست خلقی کثیر از رعایای آنجا که اکثر مسلمانان بودند بقید اسار در آورده با خود بردند و وبال آن نیز بروز کار ناشجاع

همراه شدند و آن روز در پراگنه لکهي ديه منزل نمودند و صبح آن
 فاشجاع بيدولت باطل آهنگ بانواره رخنگ ازان موضع روانه شده
 در پراگنه بهلوه در مكاني كه تا قلعه آن براه خشك چهار كروه مسافت
 بود نزول نمود و درانجا امام قلبي خويش حسين بيگ اباكش كه
 بحراست قلعه بهلوه قيام داشت باشاره حسين بيگ مذكور آمده
 بآن تيره ايام ملاقي شد و آنگدار تبه كار او را تسليه و استمالت
 نموده فرستاد كه حسين بيگ را مستمال ساخته پيش او آورد حسين
 بيگ از قلت سرمايه دانش و تدبير سود كار خويش از زبان باز
 ندانسته روز ديگر بامسون فريب آنگتنه پرور با يكصد سوار از قلعه
 بهلوه برآمده بديدن او رفت و آن آواره كشور دولت او را با امام
 قلبي مذكور نگاه داشته تكليف دادن قلعه نمود و امر كرد كه بمردم
 خود كه در قلعه گذاشته بود بنويسد كه قلعه را باتمامي اموال كه
 آنجا داشت حواله كسان او نمايند و روز ديگر ميرزا بيگ را با
 دوازده كس در دو كشتي نشانيده با نوشته حسين بيگ فرستاد كه
 رفته قلعه را باموال و اشياي او بتصرف آرد ميرزا بيگ در دو
 گروهی قلعه كشتي را بكنار باز داشت و نوشته حسين بيگ را
 بشخصی داده نزد گماشتهاي او كه در قلعه بودند فرستاد و بآنها پيغام
 نمود كه مركوبي چند بفرستند كه با همراهان از كشتی برآمده بقلعه
 رود چون نوشته بانها رسيد از صواب انديشى و كار شناسی بظاهر قبول
 دادن قلعه نموده جواب فرستادند كه اسپان براي سوارى ميفرستيم
 و پس از ساعتی چند مظفر نام غلام حسين بيگ و هذروي كه
 ديوان او بود با هشتاد سوار و چهار صد پياده بدورقچی و قير انداز

نگر است نزول اِدبار نمود و در آنجا جان بیگ که از تربیت کرده‌ای
 عمده قدیمی او بود با چندی از نوکران روشناس و گروهی از عمله
 نواره و ملاحان که درینوقت بوجود آنها بیشتر از عمدها و سرداران
 احتیاج داشت ترک رفاقت کرده راه مفارقت پیمودند فردای
 آن از آنجا روانه شد و چون زمین الدین مهین داخل او قبل ازین
 بسه ماه شخصی نزد راجه رخنگ و دوکس دیگر سه چهار روز قبل
 از رسیدن ناشجاع جهانگیرنگر برای طلب کومک پیش حاکم
 چانگام فرستاده بود درین روز بعد از طی اندک مسافتی آن هر
 سه کس با پنجاه و یک منزل جلیه رخنگی و فرنگی مشحون
 بمردان کار و ادوات حرب و پیکار که حاکم چانگام باشاره راجه سامان
 کرده برسم کومک فرستاده بود بآن برگشته بخت ملاقی شدند
 و نوشته راجه و حاکم چانگام رسانیدند و رؤسای کفره رخنگ اظهار
 نمودند که اگرچه راجه ما را برای امداد و کومک فرستاده است و
 قرار داده که خود نیز آمده در چانگام بشینند و متعاضب نواره عظیم
 بفرستد و جمعی براه خشک نیز تعیین نماید لیکن این مراتب
 در صورتی مقرر بود که شما در جهانگیرنگر قدم ثبات نهاده
 استقامت میورزیدید چون اضطراب کرده برآمدید مامور نیستیم که
 شما را بر رخنگ بریم ناشجاع بآنها گفت که ما باین عزیمت از
 جهانگیرنگر برآمده ایم که در موضع پہلو که سرحد ملک بادشاهیدست
 رحل ثبات افکنده تمکن و اقامت فمائیم و قلعه آنرا با دیگر تهنات
 استحکام دهیم باتفاق و اعانت شما هرچه باید کرد از قوه بفعل
 آوریم بذابرون آن گروه ضلالت آئین بمرافقت و موافقت راضی گشته

است که بی توقف و درنگ روانه رخنگ شوید تا شجاع قبول این معنی نموده بعزم جرم قرار داد که رخت ناکامی بآن ناحیه کشد و چون مردمش ازین عزیمت باطل آگهی یافتند و دانستند که غول ادبارش راه زده و دیو پندار افسون ضلال برو خوانده از بیدانشی راه وادی می سپارد که جز خسران صورت و معنی و خدایان دینی و عقبی سودی ندارد و اکثر سپاهان و خدمه و ملاحان متفرق شده هریک از طرفی بدر رفت چنانچه صبح روز دیگر که از آنجا روانه میشد سید عالم با ده کس از سادات بارهه و سید قلی اوزبک با دوازده تن از مغولان و معدودی دیگر که همگی بچهل کس نمی گشتند قرار رفافت داده مانده بودند باجمله باعتماد مرافقت و همراهی و اعضاء و امداد و هوا خواهی آن بی دیزان بد نژاد برفتن رخنگ دانهاد گشته قطع علاقه امید از بودن بنگاله کرد و با آنکه عقل مصلحت بین و خرد خرده دان بهزار زبان میگفت * نظم *

اذا کان الغراب دلیل قوم * سید یهم سبیل الهالکین

از کمان سفاهت و بیخردی روز دیگر باغوا می آن گمراهان از کشور دولت و شهرستان عاقبت یکباره آواره گردید و بعد از قطع مراحل ادبار و طی لجهای خونخوار بجزیره رخنگ که اژدها معموره های عالم و ممکن کفره ضلالت شیم است رسیده از تیره بخشی و بد فرجامی پادشاه و دام آن سرزمین محسوس شد و بشامت کفران نعمت و فاسپاسی و زیاده طلبی و حق ناشناسی و نقض عهد و میثاق و هدم بذیان وفا و وفاق و ستیزه با قضا و قدر و منازعت و لجاج با برگزیده خالق اکبر مملکت وسیع بنگاله و دولت و حشمت چندین ساله را بباد

و دو فیل بکنار دریا رسیده بجنگ پیوستند و فیلانرا با تپ زده بر سر
کشتیها آمدند و میرزا بیگ را با ده کس از جمله دوازده کس دستگیر
نمودند و دو کس گریخته خود را بناشجاع رسانیدند و او را از سدوح این
مقدمه آگاهی بخشیدند آن تبهه اندیش بیخود بعد از اطلاع بدین
قضیه قرار داد که روز دیگر با صد رخنگیان و استظهار نواره آنها
کفایت مهم گماشتهای حسین بیگ نموده قلعه بهلوله را بتصرف آورد
و آن غلالت کیشان را بسعی و کوشش درین امر تکلیف نمود
چون صبح شد سرداری دیگر از آن گروه شقاوت پزوه با سه کشتی از
چاتگم رسیده بغرقه سابق ملحق شد چون رخنگیان دیدند که امر
او از صلاح و کارش از اصلاح بیرون است از قبول رای باطل و تکلیف
لا طائل او سر باز زده بزبان معذرت صریح جواب دادند که آداب
و آئین ما نیست که از کشتی برآمده جنگ کنیم بدو و تغذگ
بر روی آب آتش کارزار می توانیم افروخت و حسین بیگ اباکش
را که بود او در قید ناشجاع سرمایه هوس گرفتن قلعه بهلوله بود
از وطن بدیده گفتند که با او معامله داریم و طالب را بمبالغه و
ابرام رسانیده چون دیدند که ناشجاع در دادن او تعلل و امهال
می ورزد پرده مدارا و مراعات ظاهر از پیش برداشته بغاوشی
و تلخی در آمدند و حسین بیگ را با اسام قلی از قید او برآورده
پیش خود برد و بعد ازین مقدمه با او گفتند که اگر بهلوله بتصرف
می آمد شما را آنجا متمدن ساختن یکی از پسران شما را برخندگ
می بردیم و آنچه راجه مقرر می ساخت بعمل می آوردیم الحال
چون نقش تدبیر درست نه نشست و بهلوله بدست نیامد صلاح درین

روز خجسته پرتو عاطفت شهشاهانه بر ساحت حال سعادت اندوزان
 بساط اقبال و مقربان پیشگاه جاه و جلال تافته رسم بخشش و نوازش
 و شیوه مکرمت و انعام عام شد و نخل مرتب و مذاصب از فیض
 بهار تربیت بادشاهی بزشو و نما گرائیده شاهد آمال جهانی بگوهر
 امشانی کف احسان خلیفه الهی پیرایه حصول یافت ازان جمله
 رخشنده گوهر درج عظمت تابنده اختر برج خلافت بادشاهزاده
 والا قدر خجسته شیم محمد معظم بانعام يك لك روپيه و مرحمت
 جیغه مرصع و بازوبندی که مشتمل بر دو قطعه لعل آبدار و چهار
 دانه مروارید گران بها بود و یک عقد مروارید که دانهای زمره نیز
 دران انتظام داشت سر بلندی یافتند و تازه نهال حدیقه کامکاری
 شاداب نخل گلشن بختیاری بادشاهزاده عالی نزان سعادت پیوند
 محمد اعظم بعنایت یکعقد مروارید که دانهای زمره دران منظوم
 بود عز اختصاص اندوختند و قره العین سلطنت و فرمان روائی
 قوة الظهر ابهت و جهانکشانى بادشاه زاده ارجمند والا گهر محمد
 اکبر بمرحمت یک زنجیر فیل مشمول عاطفت گردیدند و معظم
 خان سپهدار بنگاله بجادوی مساعی جمیله که در دفع و استیصال
 ناشجاع خسران مآل ازو بظهور آمده بود بخطاب والای خانخانانی
 و سپه سالاری بلند نامی یافته دو هزار سوار از تایلینان او دو اسپه
 سه اسپه مقرر شد که منصبش از اصل و اضافه هفت هزار
 هفت هزار سوار ازان جمله پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه بآند
 و بمرحمت ارسال خلعت خاص و شمشیر با سه مرصع عز مبالغات
 یافت و از روی عنایت خلعت خاص با شمشیر خاصه برای امیر

فنا داده اوارگ تیه خندان گردید و خامت حال و سوی مناش باعث عبرت همگان شد و سرانجام کار آن بد عاقبت بعد از وصول بآن ولایت ضلالت بنیاد و ملاقات با سرگروه آن قوم بد نژاد و دون نهاد که بهزاران هزار مرحله از شهرستان ادمیت و کشور انسانیت دور و از حلیه دین و دانش و شعار مروت و مردمی منجور اند بعد ازین در محل خود مشروح و مذکور خواهد گردید *

جشن وزن فرخنده قمری آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام سعادت انجام که زمانه را هر زمان اسباب کامرانی و مواد شادمانی در افزایش بود خجسته جشن وزن مبارک قمری خدیو کام بخش کامران شهشاه جهاندار جهان ستان نشاط افزای دوران گشته بفروغ بخت و خوشدلی چهره پیرای حال جهانیدان گردید و بتازگی صلاهی عیش و طرب و نوبد خرمی و انبساط بعالمیان داده بزم گاه گیتی را زینت بخشید و روز مبارک در شنبه هفدهم ذی قعدۀ این سال فرخ فال مطابق چهاردهم ارداد پس از ائذضای یکپاس روز که ساعتی سعادت طرز میمنت امروز بود در محفل فیض منزل غمسخانه که برای این جشن خسروافه زیب و آرایش یافته بود انجمن عشرت مرتب گشته از سنجیدن گوهر عنصر همایون پایه افزای اورنگ عظمت و سروری میزان سرنواز با آسمان افراخت و بتئین معبود وزن مسعود بفعل آمده جهانی را کامیاب امید ساخت و سال چهل و سیوم قمری از عمر کرامت قرین خدیو زمان و زمین بانجام رسیده سال چهل و چهارم آغاز شد درین

رسیده بود باضافه پانصدی پانصد سوار که سابق بنابر تقصیر از منصبش کم شده بود بمنصب دو هزاری پانصد سوار سرور از شد و سوبه کمر بندیده بفوجداری تره‌ار و عنایت اسپ و ازاصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار دو اسبه سه اسبه مباحی گشت و ازاصل و اضافه نصیری خان فوجدار کره ماگپور بمنصب دوهزارى هزار سوار و سبد حسن ولد دلیر خان باره بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و تهور خان بفوجداری چتور و مرحمت خلعت و اسپ و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و تشریف خان بفلعه داری فتح آباد دکن تعیین یافته به عنایت خلعت و خطاب معتذر خانی و ازاصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و محمد بیگ خان بفوجداری و قلعه داری انتور معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار مورد نوازش گردیدند و از اصل اضافه کاکر خان بمنصب هزارى هشت صد سوار و میرزا علی عرب که در سلک کومکبان دکن انتظام داشت بمنصب هزارى شش صد سوار و اسد کاسی بمنصب هزارى شش صد سوار و ازبیک خان زکومکبان دکن بمنصب هزارى پانصد سوار سرامرازی یافتند و نور الحسن که شمه از احوال او در طی سوانح بنگاله گذارش یافت از آنجا رسیده جبهه ساسی سده اقبال گردید و بمنصب هزارى پانصد سوار سر بلند شد و منصور برادر عبد الله خان والی کشغر و مهدی برادر زاده خان مذکور که هر دو از متوهم گشته براه بدخشان خود را بجمعیت آباد هندوستان بهشت نشان رسانیده بودند درین هنگام بتقبیل

الامرا صوبه دار دکن و خلعت خاصه بجهت رانا راجسنگه و
 و مهابت خان صوبه دار کابل و وزیر خان صوبه دار اکبرآباد و بهادر
 خان ناظم سهام صوبه اله آباد مرسل گشت و ابراهیم خان که بصوبه
 داری کشمیر جنت نظیر از تغیر اعتماد خان معین گشته بود
 بعنایت خنجر مرصع با علافه مرارید و اسب با ساز طلا مباحی
 گشته مرخص شد و اصالت خان که سابق از منصب معزول شده
 بود درین هنگام مورد عاطفت خسروانه گشته بمنصب پنج هزار
 سه هزار سوار سرزندگی یافت و بغوجداری مرادآباد از تغیر قاسم
 خان منصوب شده بعطای خلعت خاصه و ماده فیل و ترکش
 زرین بازی کامیاب مرحمت گردید و قاسم خان بغوجداری چکنله مهترا
 از تغیر اله وردیخان معین گشته بعنایت ارسال خلعت نوازش
 یافت و نجابت خان که بمقتضای تقدیر در اوایل این سلطنت
 عاملگیر تقصیری از او صادر شده بود چون از انوفت باز که مورد تفضل
 و بخشایش خدیو جرم بخش گشته رخصت کورنش یافته بود تا
 این هنگام بی سلاح بملازمت اشرف می آمد عاطفت بادشاهانه
 او را بعطای شمشیر نوازش نموده حکم شد که بعد ازین یراق بسته
 به پیشگاه حضور می آمده باشد و طاهر خان بعنایت خنجر مرصع و
 اسد خان بخشی درم بمرحمت شمشیر و قطب الدین خان فوجدار
 چوناکده بمرحمت ارسال خلعت و یک زنجیر فیل و سردار خان
 از کومکبان گجرات و سوبهاگ پرکاس زمیندار سرمرور راجه
 بهادر چند زمیندار کمانون بعنایت ارسال خلعت چهار اعتبار
 امروختند و لودنخان که درین ایام از بنگاله به پیشگاه خلافت

آن والاتبّار به پیش ناشجاع مورد عتاب شه‌ن‌شاه مالک رقاب‌گشته از منصب معزول شده بود مطمح‌انظار بخایش گردیده بمنصب هزاری چهار صد سوار سربلند شد و بقلعه داری ظفرنگر از تغیر میرزا علی عرب تعدین یافت و مهدی فولاد بکوتوالی رکاب سعادت از تغیر محمد خان منصوب شده بعنایت خلعت و خطاب فولاد خانی ناصیه اعتبار برافروخت و حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از سدّانی و حکیم مقیم برادر حکیم شمسای کاشی و میرآق متولای روضه منوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین گیتی و پیدشوی خواقین عالم حضرت صاحب قرانی انار الله برهانه و چندی دیگر هریک بانعام یک هزار روپیه و سید شیر محمد قادری بانعام سه هزار روپیه و شیخ عبدالله بانعام دو هزار و پانصد روپیه بهره اندوز مکرمت گشت و محمد آمین بیگ خویش ذوالفقار خان که درین ایام از ولایت ایران روی عبودیت باین آستان سپهر نشان آورده بود بمرحمت خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و سپر با ساز طلا و انعام سه هزار روپیه سربلندی اندوخت و سبها سنکر به‌دوریه که از نیکو محضری و سعادت یاری توفیق ادراک شرف اسلام یافته بود بعنایت خلعت و اسپ سراز گشته مسمی بر او سعادت‌مند گردید و یکی از اهل دکن که او نیز باین دولت فائز گشته بود بمرحمت خلعت و انعام یک‌هزار روپیه کامیاب شد و پنج‌هزار روپیه با برخی از حلی مرصع باهل ساز و نوا و نغمه سدجان آن بزم والا عطا گردید و دوین فرخنده روز جهان امروز از جانب مخدّر نقاب حشمت و اقبال محبّوبه استدار

سده سپهر مرتبه فائز شده مشمول عواطف بادشاهانه گردیدند و اولین بعنایت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر با ساز طلا و سپهر با هاز میناکار و انعام شش هزار روپیه و منصب هزارى دو صد سوار و درمین بمرحمت خلعت و جیفه و خنجر مرصع و شمشیر با ساز طلا و سپهر با ساز میناکار و انعام چهار هزار روپیه و منصب هفت صدی صد سوار نوازش یافته سرفراز دولت بندگی گردیدند و قزلباش خان بقلعه دارى قندهار دکن از تغیر میر عبد الله معین گشته خلعت سرفرازی پوشید و چون مهدیقلیخان سپاه منصور اراده کوشه نشینی داشت بسالیانه ده هزار روپیه کامیاب عنایت گردید و سید جعفر ولد سید جلال بخاری که کسوت سیدتش بطراز تقوی و فضیلت آراستگی دارد و بالفعل صاحب سجاد آن سلسله است بمرحمت خلعت و یک زنجیر فیل و انعام ده هزار روپیه و سید محمد خلف او بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار روپیه و سید حسن برادر سید جلال مغفور بعطای خلعت و ماده فیل مطرح انوار نوازش گشته باحمد آباد که موطن مالوف آنهاست و در اینجا بوظائف احسان و شرائف افضال این دولت بی زوال موظف اند رخصت انصراف یافتند و سید محمد صالح بخاری که از اولاد قدوه مشایخ عظام اسوده اوایای کرام حضرت شیخ قطب عالم قدس سره و صاحب سجاد آن دودمان کرامت نشانست بمرحمت خلعت و ماده فیل و انعام دوه صد اشرفی کامیاب عاطفت بادشاهانه گردیدند و وزیر بیگ مخاطب باران تخان که همراه بادشاه زاده عالیقدر بنزد مکان محمد سلطان بود و بنا بر سئوچ قضیه رفتن

یگی از سپاهیان بهسابقه رنجشی قصد هلاکشی نموده اورا از پای
در آورد و چون حقیقت گردن کشی و سرتابی متمردان سرادآباد که
از محال مفسد خیز زور طلب است بمسامع حقائق مجامع رسیده بود
حکم معلی صادر شد که بخشی سرکار تازه نهال بوستان سعادت
و اقبال بادشاهزاده ارجمند فرخنده فال محمد اعظم با پانصد سوار
از سپاه ایشان بکومک اصالت خان فوجدار آنجا شتافته یکچند در
تنبه و تادیب مفسدان نگهیده آئین و ترمک پیشگان ادبار قرین
آن سرزمین ممد و معاون خان مذکور باشد و بعد از استیصال
متمردان بغی سگال مراجعت نموده به پیشگاه جاه و جلالآبد درین
وقت فیض مقدم فرخنده عید الضحی مسرت بخش دلهای گشته
آئین عشرت و خرمی تازه شد و کوس طرب و خوشدلی بلند آوازه گردید
نوئیدان عالی مقدار و اسوامی والا جاه در بارگاه فلک پیشگاه جمع
آمده بدستایمات عبودیت سمات تقدیم رسم تهنیت نمودند و
حضرت شاهنشاهی بشیمة معهود عنم توجه بمصلی فرموده بر
فیل کوه پیکر بدیع منظری که تخت مهر فروغ طلا بر پشت آن
نصب گشته بود سوار شدند و سر و سرافراز گلشن سلطنت و سروری
بدشاه زاده کامگار سعادت شیم محمد معظم را در عقب سربارک
جای داده فیض قدوم بعیدگاه ارزانی داشتند و نماز عید بجماعت
گزارده پس از یک و نیم پاس رز لوای معاونت برافراشتند و در
رفتن و آمدن تماشاگرایان و اهل کوچه و بازار از زر پاشی و سیم
اندشانی دست مکرمت و جود نقد مقصود بدامن امین افتاد و بعد
معاونت از عیدگاه شهنشاه اسلام پرور دین پناه بدست مبارک دای

جاء و جلال ملکه ثریا جناب خورشید احجاب بیتم صاحب که در
مسدود خلافت اکبر آباد شرف اندوز خدمت اعلیٰ حضرت بودند
یکعقد سروارید که پنج قطعۀ لعل آبدار دران منظم بود و در یک
و هشتاد هزار روپیه قیمت داشت بنظر معض اثر رسیده پذیرای
انوار قبول شد و از جانب صدر نشین مشکوی ابهت و احتشام
پردۀ گزین تنق عظمت و احترام ملکه تقدس نقاب روشن رای
بیگم پیشکشی از جواهر زواهر بنظر قدسی مآثر در آمد و گوهر امیر
سر بلندی فروغ اختر ارجمندی بادشاهزاده والا قدر محمد معظم
پیشکشی شایسته از جواهر و مرصع آلات که پنجاه و دو هزار روپیه
بها شد گذرانیدند و پیشکش قطب الملک که شصت و پنج هزار
روپیه قیمت آن بود و پیشکش امیر الامرا صوبه دار دکن و
پیشکش مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات مشتمل بر جواهر
و مرصع آلات و انگائس و نوار آن بلده فاخره و اسپان کچی
بان رفتار که بقریب یک و پنجاه هزار روپیه بقیمت شد از نظر
اشرف گذشته بمعرض قبول در آمد و راجه جیسنگه پیشکشی
شایسته از جواهر و مرصع آلات موازی یک و یک و سی هزار روپیه
بنظر انور رسانید و جمعی دیگر از امرا بقدر پایه و حالت خویش
پیشکش ها گذرانیدند و درین ایام تربیت خان صوبه دار احمدیه
از انجا معزول شده بود دولت اندوز ملازمت اکسبر خاصیت گردید
و بعرض همایون رسید که داور داد خان ناظم مهات اٹک باجل
طبیعی بساط حیات در نوردید و جمشید چیله که از غلامان روشناس
این آستان دولت اساس بود و بقوداری سرکار بیراتپه فیدام داشت

شکست خورده رهگرایی وادی خذلان و نکال گردید و ساحت سلطنت و حریم خلافت از غبار شورش آن بیخورد فساد آئین پدیرایش یافته سر به عظمت و کامرانی و اورنگ فرماندهی و جهانبانی بفرجالات و اقتدار این دست پرورد لطف افریدگار زینت پذیر شد و سران و سالاران و نوئیان و سپهداران از نزدیک و دور و غببت و حضور سر عبودیت برخط فرمان برداری گذاشته غاسیه انقیاد بردوش اعتقاد نهادند و گوش اطاعت بحلقه یندگی سپردند از آنجا که مرآت ضمیرش از زنگار ضلالت تیره و دیده تدبیرش از غبار جهالت خیره بود توفیق استغفار و اعتذار و دولت استلام آستان سپهر مدار نیافته یکچند بمقتضای اندیشههای تباه و مصلحتهای زمیندارانه در آمدن ببارگاه جاه و جلال تعلل و امهال می ورزید و بهر از مدتی که از بیخوردی نشاء غفلت و نادانی بهوش آمده بخطای رای و غلط تدبیر خویش متفطن شده غلبه وحشت و دهشت و استیلائی خون و هراس مانع آمدن او بدرگاه گردون اساس گشته از کمال انفعال و تشویر در پرده حجاب تقصیر ماند و از کوتاه بینی و ناعاقبت اندیشی در بیگانهی وطن خود که بولایت مالوار قریب الجوار است رحل اقامت انگذده در جواب مناشیر گیتی مطاع که از پیشگاه خلافت و جهانداری در باره طلب او عز مدور می یافت از روی مکر و تزویر غرائض مبنی بر حیل و معاذیر نوشته دفع الوقت میکرد بنابراین درین هنگام فرخنده انجام رای جهان آرای حضرت شاهنشاهی که مطلع انوار الهام الهیست چنان اقتضا نمود که یکی از عمدهای درگاه والا با نوجی از عساکر گیتی کشا بتادیب

سنت قربان فرمودند درین روز میمنت افروز تربیت خان پیشکشی
مشمول بر یک زنجیر فیل و جواهر و مرصع آلات و دیگر نفائس بنظر
قدسی برکات رسانید و عاطفت بادشاهانه شامل حال بددهای
آستان عظمت و جلال گشته جمعی کثیر را مورد انظار احسان و
نوازش و مطرح انوار عطا و بخشش گردانید *

تعیین امیر خان با فوجی از جنود قاهره به تادیب و تنبیه راجه کرن بهورمه^(۲)

تبعین این مقال آنکه در ایام بیماری اعلیٰ حضرت و هنگام
تسلط و استیلای دارا بدشکوه که آن تیره بخت خسران بزوه از
بی خردی و باطل اندیشی باغواهی آن حضرت پوداخته ایشان را
برین آورد که اکثر عساکری که بجهت تسخیر بیجاپور بملازمت رکاب
نصرت مآب شهنشاہ عالمگیر مالک رقاب معین بودند طلب نمود
و جمیع عمدها و سران لشکر بادشاهی بدربار جهاندار شتافته از
امرای بزرگ سوای معظم خان و نجابتخان کسی در دکن نماند.
راجه کرن جهالت منش ضلالت ائین که پیوسته در سلک کومکیان
آنصوبه انتظام داشت باغواهی دارا بدشکوه از درات اطاعت و خدمت
گزاری و شرف متابعت و فرمان برداری خدیو جهان رخ بر تافت
و بی رخصت از دکن برآمده بوطن خویش شتافت لیکن دران
وقت بحکم صلاح اندیشی آنجا توقف و درنگ نموده بدربار گیتی
مدار نرفت و بعد از آنکه دارا بدشکوه فتنه سگال که از جنود اقبال

بخت و دولت از دیرگاه بندگی این درگاه آسمان جاه اختیار کرده کامیاب
 خدمت حضور بود و با پدر رابطه الفت و داعیده موافقت نداشت
 بموجب التماس در سلک کومکیان امیرخان منتظم گشته بعطای
 خلعت و ماده فیل مباهي شد درین ایام الهوردیخان که از
 فوجداری متہرا معزول شده بود باستیلام کعبه جلال شرف اندوز
 گردید و بعرض اشرف رسید کہ قاسم خان فوجدار سابق مراد آباد
 کہ درین اوقات بنظم مهمات چکله متہرا تعین یافته روانه آنحدود
 بود برادر زنش کہ مجهول شوریده دماغ بود و هدانا غبار نقاری
 ازو در خاطر داشت بجهالت ذاتی و جسارت نشاء جنون عارضی او
 را بزخم جمہر از ہم گذرانید و بفرمان جهان مطاع این بدکیش
 شفاوت منس بیاسار رسید و عبد الغبی خان بفوجداری چکله
 متہرا معین گشته بعنایت خلعت و ماده فیل و از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار دو اسب سه اسب نوازش
 یامت و نظم مهات چکله سہرند از تغیر او ببامرخان تفویض یافته
 منصبش با ضامه هفت صد سوار هزاری هزار مقرر گردید هفتم
 محرم اخلاص خان خویشکي کہ بموجب حکم معلی خزانه و
 جواهرخانه و دیگر اموال ناشجاع با عورات و پردگیان آن وخیم العاقبة
 از بنگالہ آورده بود بادراک دولت زمین بوس چہرہ عبدولیت
 نورانی ساخت و بعنایت خلعت و شمشیر با ساز میدناکار و اسب
 عراقی تارک مباهات اموخت و الهوردیخان بفوجداری سرکار
 گورک پور از تغیر فدائیخان سربلند گشته بہرحمت خلعت و شمشیر
 با ساز مرصع امتیاز یافت و انداد ولد اخلاص خان بعنایت

آن بدکیش باطل اندیش معین شود که اگر از خواب غفلت بیدار
گشته دست ندامت بذیل اعتذار زند و اظهار خجالت و سرانگندی
کرده بقدم اطاعت و بندگی پیش آید اورا آمان داده همراه خود
بعتبه سپهر مرتبه آرد و الا بتنبیه و تادیب او پرداخته همت بر
استیصالش گمارد و باین عزیمت صواب انجام امیرخان را با فوجی
از جنود نصرت اعتصام و مبارزان بهرام انتقام مثل راجه رای سنگه
راتهور و دیندارخان و پردل خان و الف خان و سید منورخان و
سید بهادر بارهه و جان سپارخان و ترکتازخان و راجه دیدی سنگه
بندیل و زاهد خان و آتش خان و گروهی دیگر که قریب ده هزار
سوار بودند به سرانجام این خدمت تعیین نموده سیزدهم ذی حجه
مرخص فرمودند و هنگام رخصت از ابعطای خلعت خاص و شمشیر
باساز مرصع و ماده فیل با حوضه نقره و ده اسب از آن جمله پنج
راس عراقی یکی با زین و ساز مطلی نوازش نمودند و از امرای
کومک و عمدهای آنچیش مسعود راجه رای سنگه راتهور بعنایت
خلعت و اسب با زین و ساز مطلی و دیندارخان بمرحمت ماده فیل
و پردلخان بعنایت اسب و الفخان بمکرمست شمشیر و اسب رسید منور
خان رسید بهادر بارهه و جان سپارخان و ترکتازخان و راجه دیدی سنگه
بندیل و زاهد خان و آتش خان و قریب سی کس دیگر هر یک
بمرحمت اسب و برخی بعنایت شمشیر و گروهی بعطای خلعت
فاخره سربلندی یافتند و کیسری^(۲) سنگه ولد راو کرن مذکور که برهبری

ایام برخی ازان ولایت که بملک بیجاپور متصل است بعادل خان و اکثر بنظام الملک تعلق داشت و در زمان فرمان روائی اعلیٰ حضرت که قلعه سپهر بنیدان دولت آباد با جمیع ولایات نظام الملک بحیطه تسخیر اولیای این سلطنت ابدی درام در آمد و از دولت و حشمت آن سلسله بی نظام اثری نماند عادل خان که از عاقبت بینی و مصلحت گزینی حلقه اطاعت و انقیاد در گوش کرده و غاشیه اخلاص و اعتقاد بردوش گرفته در مقام خدمت گزاری و فرمان برداری بوده پیشکشهای شایسته بجناب خلافت فرستاده از خدمت اعلیٰ حضرت التماس کرد که باقی ولایت کوکن که مسخر جنود قاهره شده بود بذابر آنکه بمحال مملکت بیجاپور اتصال داشت بار مرحمت فرمایند و تقبل نمود که بعضی از ولایات خوب خود نیز در عوض آن بتصرف اولیای دولت سپارد آن حضرت بذابر الحاح و افتراج از ولایت مذکور بار عطا کردند و ازان وقت باز کل کوکن در تصرف محمد عادل خان بود و در اواخر زمان حکومتش اکثری ازان ولایت باقطاع ملا احمد ناتیه که از عمده های او بود تعلق داشت و دو پرگنه که یکی موسوم به پونه و دیگری به سوپه است بجایگزیر ساهو بهونسله که پیشتر از اتباع نظام الملک بود و بعد از انقراض دولت او بعادل خان گرائیده در سلک نوکران او در آمد داده بود و ساهو انجا برسم زمینداران وطن گزیده چون خود در سمت کرناتک معین بود سیوانی پسر بد گهرش بنیابت آن ضلالت پرور آنجا می بود و در اواخر زمان اعلیٰ حضرت چون محمد عادل خان را عارضه مرضی که بآن درگذشت طاری شده کوفتش

خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد هزار
سرافراز شد و درین ماه مبارک بیست هزار روپیه بوساطت
صدر الصدور بارباب استحقاق انفاق شده ضمیمه زخائر حسنات شهنشاہ
قدسی سیر قدوس ملکات گردید و درین اوقات عزایت پادشاهان
پرتو توجه بحال باز ماندهای قاسم خان افکنده جانی بیگ همشیره
زاده و پنج پسر و دیگر خوبشان و منسوبان او را بعطای خلعت از
لباس کدورت بر آوردند و همگی را بوظائف احسان و شرافت
افضال مشمول عاطفت و بنده پردری گردانیدند رسور سنگه وکیل
رانا بمرحمت خلعت و اسب مباهی گشته رخصت انصراف
یافت و ابو القاسم ندیره لشکر خان بانعام دو هزار روپیه کامیاب
عزایت گردید بیست و دوم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار
لاهور که چنانچه گزارش یافته بموجب التماس بحضور لامع النور
آمده یکچند کامیاب خدمت سراسر سعادت بوده رخصت معاودت
یافته بعزایت خلعت خاص و شمشیر با ساز میدناکار و یک زنجیر
فیل بایراق نقره و ماده فیل مطرح انوار مکرمت شد *

کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصیه ولایت

کوکن است بسعی امیر الامرا رو داده

تبیین این مقال آنکه قلعه مذکور از قلاع حصینه ولایت کوکن است
وان ولایتیست واقع در ساحل دریای شور مشتمل بر قلاع محکمه
و بندرهای زر خیز که از آن جمله بندر چپول و ابل است و پاره ازان
کوهستان و دره و سنگ لاج و بعضی بیشه و جنگل است در سوابق

بیجا پور را که بوفور جمعیت سپاه و حشم و مزید جلالت و سپاهگری
 موسوم بود آن مقهور لئیم از کمال ملاحظه و بیم داشت از راه احتیال
 و مکیدت برای استمالت خویش طلبید و بعلی عادل خان نوشت
 که اگر او باین حدود آید و با من عهد و میثاق در میان آورده خاطر
 رمیده مرا مطمئن سازد بوساطت او به بیجا پور آمده ملاقی میشوم
 و با فضل نیز درین باب خطوط عذر آمیز نوشت بنابراین علی عادل
 خان از حامی و معامله نافهمی افضل را که دو هزار سوار جلالت
 شعار داشت بآوردن او تعیین کرد و چون بکون رسید مقرر شد که
 او و سیوا هر یک با معدودی بی سلاح و یراق در مکانی که سیوا
 معین نموده بود با یکدیگر ملاقات کنند و باهم عهد و پیمان در میان
 آورده قول و قراری که باید بعمل آورند سیوای غدار نا بکار نهانی
 مردم خود مسلح ساخته چندی را نزدیک بمکان ملاقات و ما بقی
 را بر اطراف لشکر افضل در کمین گاهها نشاییده بود و خود نیز حربه
 در آستین پنهان داشت چون افضل بموجب قرار داد بآن پر فریب
 بد نهاد برخورد در اثنای مصافحه و معانقه نخست خود حربه برزد
 و مردمش از کمین کین بر آمده کار او تمام ساختند و در پسرش
 که رفیق پدر بودند دستگیر شدند و جمعی که جا بجا در کمین
 نشسته بودند از اطراف و جوانب بر سر بنگاه و لشکرش ریخته
 دشت جسارت بقتل و غارت کشوند و چون سرزمینی که آنجا
 نزول داشت اطراف آن کوهستان و جنگل بود و لشکریانش
 غافل بودند اکثر بقتل رفته معدودی از آن مهلکه بر آمدند و امتهه
 و اموال وافر و مراکب و اخیال متکثر بدست سیوای مدبر آمد

بامداد کشید و ازین رهگذر انقلابی در احوال مملکت بیجاپور بهم
 رسید ملا احمد سیداهی که در کوکن داشت نزد خود به بیجاپور طلبید
 و آن ولایت و قلاعش از لشکر و حشمتی که ضبط و محاطت آن
 کماینبغی تواند نمود خالی ماند درینوقت سیوایی مردود که جلالت
 و بیباکی با مکر و گریزه فراهم دارد انتهاز فرصت نموده دران ولایت
 غبار طغیان برانگیخت و آغاز سرکشی کرده جمعی از مفسدان قوم
 خویش بر خود گرد آورد و نخست بحیله و تزویر قلعه چند را
 متصرف شده دست غلبه و استیلا بما بقی قلاع که از وجود حرامت
 پادشگان و ذخیره و سامان تهی بود دراز نمود دران اثنا محمد عادل
 خان را روزگار حیات سپری شده علی عادل خان پسرش که دران
 وقت طفلی بود کسوت نیابت پوشید و ازین جهت که از راهنوز
 استقلال در امور حکومت بهم نرسیده فتور و اختلالی در احوال
 بیجاپور راه یافته بود بخبر این قضیه نتوانست پرداخت و سیوایی
 مقهور روز بروز قوت گرفته بر تمامی قلاع و حصون آن ولایت دست
 تملک یافت و بجمعیت خاطر و فراغ بال سامان اسباب بغی و
 تمر نمود و باستظهار کوه و جنگل و حصانت و رصانت قلاع سرکشی
 و مخالفت را میان دست و احداث حصون تازه کرده از سابق و لاحق
 چهل قلعه مشحون بسامان قلعه داری بهم رسانید و با علی عادل خان
 اعلان خلاف کرده گردن از طاعت بشکست و چون علی عادل خان را فی
 الجمله استقلالی در مراتب حکومت و ایالت بهم رسیده در صدن دفع
 او شد رسل و رسائل بمیدان آورده از روی کید و تزویر باظهار خجالت
 فدایت استعفار تعصیر نمود و افضل نام یکی از ارکان دولت

حرست آن پرداخته از اطراف و نواحی با خبر باشد و اتمام
 رسیدن غله و آذوقه بلشکر ظرفراثر نماید و چون بوضوح پیوست که
 امواج مخدولان در اطراف و نواحی جفود اقبال برسم قزاقی چنانچه
 عادت دکنیان روبره خصال است جولان می نمایند و فرصت
 دستبرد می جویند مقرر نمود که هر روز یکی از سران لشکر منصور
 با سه چهار هزار سوار بنویت برای محاطت جمعی که بجهت
 آوردن کاه و هیمه و سائر مایحتاج از اردو بیرون می رفتند و باصطلاح
 اهل هند آنرا کهی میگویند رفته بمراسم حراست پردازد و ازانجا
 بعزم قصبه پویه که آن نیز از معمورهای آن ولایت است و محل
 اقامت و مسکن سیوای ضلالت آئین بود چهارم شعبان بموضع
 بارامتی از اعمال پرگنه پویه که قلعه گلی دارد نزول نمود
 و جمعی آنجا گذاشته مقرر کرد قلعه آرا که شکست و ریخت
 بسیار بآن راه یافته بود مرمت نموده بلوازم محارست و خبرداری
 قیام نمایند و ازانجا بکنار دریای نیرا منزل گزید و چون خبر رسید
 که فوجی از سیوای مقهور بده گروهی لشکر منصور آمده در کمین
 فرصت اند شرزه خان را با سه هزار سوار بدفع آن جمع بد فرحام
 تعین نمود و مخاذیل تیره ایام تاب ثبات و پایداری زیارده
 برای فرار شتافتند و چند روزی در آن حدود بسر برده پانزدهم
 ماه مذکور بموضع دهال از اعمال پرگنه پویه که کنار دریای
 نیراست نزول نمود و ازانجا بطی دو مرحله بقصبه سرول که از
 ولایت عادل خان بتصرف سیدوا آمده بود رسید و قلعه آنرا که غنیم
 لئیم چون بنای دولت خود منهدم ساخته بود مقرر نمود که تجدید

و بعد ازین قضیه علی عادل خان لشکری بسرداری رستم نام یکی از نوکران عمده خویش بدفع او تعیین نمود و در نواحی قلعه پرناله که از معظمات قلاع سیوا است میان هردو طائعه جنگ روی داده شکست بر لشکر بیجاپور افتاد بالجمله آن مقهور را از سنوح اینقضایا قوت و استقلالیه تازه بهم رسانیده بالکلیه خاطر از توهم و ملاحظه که از جانب بیجاپوریان داشت پرداخت و شروع در قزاقی و تاخت و تاراج اطراف و نواحی کوکن کرده بعضی اوقات که قابو می یافت به برخی از محال ملک بادشاهی نیز دست جرأت دراز می نمود چون این وقائع بمسامع حقائق مجامع رسیدیرلیغ گیتی مطاع از پیشگاه خلافت با امیر الامرا صوبه دار دکن صادر شد که با عساکر قاهره آن صوبه کمر همت بدفع آن بد سگال و انتزاع حصون و قلاع ولایتش بسته آنحدود را از غبار تمرد و افساد او به پیراید بذبران امیر الامرا بموجب فرمان والا شان بست و پنجم جمادی الاولی از دوم سال جلوس همایون باین عزیمت صائب با جنود مسعود دکن از خطه فیض بنیاد اورنگ آباد برآمده مختار خان فوجدار ناندیر را بحکومت و حراست شهر مقرر ساخت و فهم جمادی الاخر باحمد نگر رسیده برای نظم و نسق بعضی مهمات روزی چند آنجا توقف نمود و بست و سیوم ماه مذکور از آنجا کوچ کرده غره رجب بموضع سون بری که از محال ولایت سیوا است نزول نمود و از آنجا بقصبه صوبه که از معموره های ولایت کوکن است و حصاری از گل دارد و مقاهیر دست از محافظت آن کشیده خالی گذاشته بودند آمده جادونرای را با جمعی آنجا گذاشت که بمحافظت و

مسلح و آماده بکام مدافعت و مقاومت ایستاده اند بنابراین امیر
الامرا برای ساختن راه و تدبیر عبور از مضیق آن کوه در سیواپور
قرار اقامت داده شمس الدین خانرا با جمعی از بیلدار و تبردار
بیکی ازان دو راه فرستاد که ملاحظه نموده اگر قابل توسیع باشد
بساختن آن پرداز و وسیع سازد و خود با گروهی بدیدن راه دوم رفته
چوکی باطراب و نواحی آن کوه تعیین کرد که بتحقیق طرق و
مسالک آن پرداخته راه دیگر تفحص نمایند و چون پس از زمانی
خبر رسید که در کمر آن کوه راهی پیداشده که بعد از ساختن آن
ارابه بآسانی عبور میتوانند کرد در ساعت جمعی از بیلدار و تبردار
با هزار و پانصد سوار از تابینان خود فرستاد که راه مذکور را
بهارند و آنها بجهت بلوغ و کوشش تام بساختن آن پرداختند
تا شام آماده عبور جنود نصرت اعتصام گردانیدند و درین روز که
راجه رایسنگه باهتمام کهی رفته بود قریب چهار هزار سوار از بغی
اندیشان سیه روزگار بقصد دستبرد بسمتی که اهل لشکر بکهی رفته
بودند شتافتند راجه فوج خون را توزوک کرده و پای همت در
میدان جرأت فشرده بمدامع آن جسارت منشان در آمد و چون
ازین معنی پیشتر خبر بامیر الامرا رسیده بود سرفراز خان را با
جمعی از دکنیان و هزار سوار از مردم خود بکومک راجه تعیین
کرده بود این گروه در اثنای این حال بمدد رسیدند و مخالفان
مصلحت در آویش ندیده پای جرأت پس کشیدند بالجمله روز
دیگر که راه ساخته شده بود امیر الامرا از سیواپور کوچ کرده اوسط
روز پیاپی کتل رحید و بعد از عبور لشکر منصور ازان عقبه سه و نیم

عمارتش کرده جمعی آنجا باشند و دران موضع سه چهار مقام
 نموده چون آگهی یافت که در اطراف قلعه راجگده که از قصبه
 هرول ده کروه مسافت دارد و چهار پنج قلعه دیگر از سیوای بدگهر
 در نواحی آن واقع است جمعی کثیر و فرقه انبوه از مخالفان
 شقاوت منشی ابدار پزوه فراهم آمده بخیدال محال آمده مدافعت
 و قتال اند شمس الدین خانرا بانواج هرول و راو بهاو سنگه را با
 همراهان او و شرزه خان را با جمعی از دکنیان و میر عبدالمعبود
 داروغه توپخانه را با هزار تغنگچی بدفع آنها تعیین نمود اعادی
 مقهور را از سطوت اوج قاهره پای قرار از جای رفته راه فرار
 سپردند و مبارزان جیش مسعود دههای اطراف راجگده را تاخته
 آن روز دران حدود بودند و روز دیگر لوای معاونت افراخته شبهنگام
 بعسکر نصرت اثر بدوستند و صباح آن که لشکر ظفر پیکر ازان کوچ
 کرده جمعی از مخذولان جسارت نموده بر سر اردو آمدند راو بهاو سنگه
 که سردار جنداول بود خبر یافته خود را بوقت رسانید و مردانه وار
 بران گروه نابکار حمله ور گشته تیغ هراشان بهارزان نصرت نشان
 جمعی از مدبران بی باک را بر خاک هلاک ادگند و برخی را
 مجروح ساخته رهگرایی وادی فرار گردانید و آسیبی از آنها باردو
 نرسید و آن روز موضع سیواپور که از قصبه هرول هشت کروه است
 مخیم جنود ظفر قرین گردید و چون مابین سیواپور و پونه نزدیک
 بموضع کراة کوهیت که ازان بایست گذر کرد و دوراه مشهور دارد
 که هریک بغایت معبب المرور است چنانچه سواری بصدد تعب
 عبور تواند نمود و خبر رسید که مخالفان در پای کتل فراهم آمده

که سه چهار کس از آنها جماعت دار بودند مردانه وار نقد جان در میدان جلالت در باختند و بیست و پنج کس رخسار دلآوری بگلگونه زخم زینت پذیر ساختند و بسیاری از مقهوران سیه روزگار در آن کارزار بدار البوار شتافته گروهی زخم برداشتند چون ازین قضیه بامیرالامرا خبر رسید راجه رایسنکه و راو بهار سنگه را بحراست اردو گذاشته خود با بقیه لشکر بسرعت متوجه بآن سمت گردید غنیم لڈیم را از صولت و سطوت هدیه نصرت پناه پای قرار از جای رفته رهگرای فرار گردید و امیرالامرا بتعاقب آن تبوه بختان پرداخته تا سرکذلی که در پای قلعه پونه و هراست از پی رفت جمعی که در قلعه بودند بانداختن بان و تغنگ پرداخته از برج و باره آن حصار شراره زیر آتش کین و پیکار گردیدند در خلال این حال چندی از تابیدان شمس الدین خان تیز جلو کرده از کتل بزیر رفتند و مخاذیل که در پائین کتل بودند نظر بر قلت آن معدود کرده بر آنها حمله نمودند شمس الدین خان را از مشاهده این حالت عرق حمیت شهادت بحرکت آمد و باز جود ریزش گواۀ تغنگ از برج و باره قلعه با بقیه سپاه خویش از کتل بزیر رفته بر صالحان تاخت و بضرب تیغ جانستان جمعی ازان مدبران بی باک بر خاک هلاک انداخت و بقیه السیف رخ از عرصه ستیز تافته راه گریز میزدند و چون روز بآخر رسیده بود و لشکر منصور دوکروه از معسکر ظفر قرین دور شده امیرالامرا صلاح در ترک تعانف دیده به بنگاه خویش معادلت نمود و روز دیگر ازان منزل کوچ کرده در موضع راجواه منزل گزید و چون کتل دشوار گذاری بر سر راه

گروه طی کرده در موضع کراده منزل گزید و چون رازبهاو سنگه را با
 جمعی چنداول کرده در پای کتل گذاشته بود که اهدمام گذرانیدن
 بقیه اردو واشکر نماید بعد از گذشتن آن نوین نامدار سه هزار سوار
 از جنود اربار در پای کتل نمودار شده بعزم سدیز قدم جرأت پدش
 نهادند رازبهاو سنگه مرکب جلالت بر انگلیخیه از روی دلیری و
 دلوری بر آنها تاخت و سلک جمعیت آفضالیت کیشان را متعرق
 و پریشان ساخت و در گرباره مقهوران مجتمع شده از روی خیرگی حمله
 آوردند درین اثنا شمس الدین خان که امیر الاسرا او را بعد آگاهی
 ازین معنی بکومک جند اول تعیین کرده بود جلو ریز رسیده بران
 جسارت مذشان حمله کرد و مقاهیر تاب ثبات و پایداری نیارده
 یوادی فرار شدادند و روز دیگر قصبه^(۲) ساپور^(۳) مخیم نزل عساکر منصور
 گشته امیر الاسرا بعد از درون بمنزل جمعی از برق اندازان خود را
 بتاخت دههای پای قلعه پونه^(۳) دهر که از اء ظم قلاع میوای بدگهر
 بود و ارساپور بمسافت دو گروه وافع است فرستاد مخالفان خبر
 یافته با سه هزار سوار بر سر آنها هجوم آوردند آنفریق باوجود
 قلات عدد و عدم وصول مدد پای همت استوار کرده دست جرأت
 بچنگ تفتنگ کشوند و تا سرب باروت داشتند تفتنگ اندازی کرده
 مدداعت نمودند و چون مصالح بندوق آخر شد بحکم ضرورت دست
 بقائمه تیغ آبدار برده دل بر هلاک نهادند و داد مردی و دلیری
 دادند پس از آویزش بسیار و کوشش بی شمار بدست و چهار تن

روزی چند در پونه اختیار اقامت کرد و قریباً چهل روز آنجا بسر برد و درین مدت اکثر اوقات افواج قاهره را بر سر کهی با مخالفان بد سگال آریزش و جدال روی میداد و چون بسبب طغیان آبهای که در میان سرحد ملک پادشاهی و آن قصبه واقع است راه رسیدن غله و آذوقه بلشکر ظفر اثر مسدود شد و ازین رهگذر عسرت و تنگی بهم رسید بصوابدید رای صائب مصلحت چنان دانست که از پونه کوچ کرده بچاکنه که از آنجا تا سرحد ملک پادشاهی غیر از دریای بهبونه^(۴) آبی در میان نیست و آذوقه بلشکر ظفر بیکر باسانتر میرسد رفته اقامت گزیند و باقی ایام بر شگال را آنجا بسربرد و چون تا انقضای موسم باران جنود مسعود بیکار بودند تسخیر قلعه چاکنه که از قلاع متدینه آن ولایت است و انتزاعش از مقدمات ضروری آن مهم بود پیش نهاد عزیمت ساخت و باین قصد از پونه کوچ کرده بیست و دوم شوال با عساکر فیروزی مآل بپای حصار چاکنه رسید و برج و باره و اطراف و نواحی آنرا بنظر احتیاط در آورده همت اخلاص قرین بر کشایش آنحصن حصین گماشت و مورچالها بخش کرده هر جمعی در طرفی مقرر داشت در سمت شمال رویه خود با سپاه خویش و گرد هر کور و بیرم دیو سیودی و حبش خان و تربنگی بهونسله و دواجی و جمعی دیگر از بند های پادشاهی طرح مورچال افگند و در جانب مشرق که رو بروی دروازه قلعه بود شمس الدین خان و میر عبدالمعبود داروغه توپخانه و سید حسن

بود که آنرا بایستنی ساخت و نیز خبر رسیده بود که غنیم عاقبت
 و خیم در اطراف چاکنه و پونه هرجا گاه و غله بوده آنرا چون خرمن
 بخت خویش آتش زده دران حدود از آبادی اثری نگذاشته است
 و در منزل مذکور غله یافته میشد و گهی میسر بود بذایر رعایت
 مصلحت در آنجا بانتظار ساختن راه و بجهت آنکه سپاه ظفر پناه
 مگرر بکمی رفته ذخیره چند روزه برگیرند چهار مقام نمود و هفتم
 ماه مبارک رمضان از آنجا کوچ کرده بسر کتل رسید و چون جمعی
 کثیر از سپاه و برخی از اردو گذشتند خود نیز پیش رفته سرامراز
 خان و جادو نرای را با گروهی دیگر و فوجی از تاببدان خویش
 گذاشت که جا بجا در اواسط راه ایستاده اردو را هنگام عبور از دست
 اندازی اعمادی مقهور محامضت کنند مخالفان هرجا قابو میدیدند
 بقدم جسارت پیش آمده قصد دستبرد میکردند و مبارزان نصرت
 شعار برانها تاخته دفع شر آن اشرار را بکار می نمودند تا آنکه مجموع
 اردوی لشکر سلامت از کتل مذکور عبور کرده در نشیب آن نزل نمود
 و از آنجا بطی دو مرحله قصبه پونه محل ورود حنوک مسعود گردید و
 چون امیرالامرا هزار سوار از تاببدان خود با دو هزار پیاده بند و قچی
 بسرکردگی اسمعیل فامی از نوکران خویش جهت ضبط ولایت تلکوکن
 فرستاده بود و درینوقت خبر رسید که آن فریق بولایت مذکور در
 آمده اکثر آنرا بقید تصرف در آوردند بذایران صلابت دکنی را
 بفوجداری و حراست آن ولایت تعین نموده بود باباجی بهونسله
 و داکهو جی دیگر را برسم کومک همراه او معین ساخت و
 ازین جهت که موسم بارش رسیده بود برای گذرانیدن ایام برشکال

امیر الامرأ ببرز مقابل آن نقب رسانیده بودند هفدهم ذی حجه از موم سال جلوس همایون مطابق سوم شهر یور که نقب مذکور بباروت انداخته شده بود امیر الامرأ بصواب دید رای اخلاص پیرا اقرار یورش داده مقرر ساخت که همه لشکر آماده شده بعد از پریدن برج از اطراف و جوانب بر قلعه دوند و یکپاس از روز مانده اشاره کرد تا نقب را آتش داند برج مقابل بصدمة باروت از هم پاشیده اجزای آن مانند خیل کبوتران رمیده بهوا اوچ گزنت و ساکنانش بیدک چشم زدن ببروج مشید؛ افلاک رسیدند و چون راهی برای یورش بهم رسید آن نوئین عقیدت آئین خود تا پیش دهمه که در مورچال او ساخته شده بود آمده بندهای بادشاهی و تابیدن خویش را بر یورش و کوشش تحریر کرد عساکر فیروزی مآثر که آماده مجاهده بودند تکیه بر فیروزی طالع کشور کشای حضرت شاهنشهی کرده و سپر حفظ الهی بر سر کشیده مجموع بیک دفعه بر قلعه دویدند و دامن جانفشانی بر میان زده بازوی جرأت کشادند و همگی داد سعی و تلاش و دلیری دادند خصوصاً شمس الدین خان و راوبهار سنگه که نهایت کوشش و تردد از آنها بظهور پیوست لیکن چون در عقب برج پشتۀ بلندی از خاک بود مخدولان بران پشته بر آمده دست جلالت بمدامعت کشودند و بانداختن بان و تفنگ و حقه و سنگ پرداخته کمال جد و اجتهاد در ممانعت نمودند مبارزان نصرت مند آنروز مجال پیش رفتن و برآمدن بران گریوه بلند نیافتند و چون دران آویزش و سقیز روز بآخر رسید و ظلمت شب پرد؛ میانجی در میان کشید مجاهدان عقیدت شعار

و اوزبکخان و خداوند حبشی و بجی سنگه نوکر رانا راج سنگه با
 فوجی که از دکن معین می باشند و سلطان علی عرب و علی یار
 بخاری به پیش بردن سیه پرداختند و در طرف جنوب راوېاوسنگه
 و سرافراز خان و جادونرای و جوهر خان حبشی و جمعی دیگر
 از دکنیان تعیین یافتند و در جانب مغربی راجه رای سنگه
 سیویدیه و گروهی دیگر مورچال بسته شروع در پیش برد کار کردند و
 توپهای کلان ازدها صوت که آن نوین رفیع منازات بجهت تسخر
 قلعه مذکور از قلاع دکن طلبیده بود اشاره نمود که در جاهای
 مناسب دمدنها ساخته آنها را نصب کنند و از موضعی که زمین
 صلاحیت نقب داشته باشد آغاز نقب نمایند بالجمله مبارزان
 نصرت آثار حصار را مرکزوار در میان گرفتند و کمر سعی و اجتهاد
 بر میان عبودیت استوار کرده همت بر کشایش آن حصن قوی
 اساس بستند و باوجود موسم برشکال و دوام بارش ابرهای طوفان
 بار و تواتر تعاطر امطار شب و روز از طریق بتوپ و تفنگ هنگامه
 جنگ و پیکار کرم بود شراره شعله بازت همواره از برج و باره مانند
 برگ لاله از باد بهار بر فرق مجاهدان ظفر شعار میریخت و کوله
 توپ و بتدوق افواج قاهره در دیوار حصار را پرویزن وار مشک
 ساخته خاک ابدار بر سر دشمنان می روزگار می پلخت و گاهی که
 اعادی فرصت می یافتند جمعی از قلعه برآمده بخيال دست برد
 بر سر مورچالها هجوم می آوردند و از صدمه پلارک خون آشام
 مبارزان نصرت فرجام خا سر و داکم بر میگشتند القصه مدت پنجاه
 و شش روز برین و تیره نیران قتال شعله در بود و چون از مورچال

اشرف باسلام آباد موسوم گشت و سوانحی که بعد ازین در دکن
 روی نمود در مقام خود سمت گذارش خواهد یافت اکنون کمیت
 خوشخرام خامه بشاهراه مقصود برگشته به تحریر وقائع حضور لامع
 النور عرصه بیان می پیماید و درین ایام رعد انداز خان که چنانچه
 سابق ذکر یافته باشارد معلی بنابر بعضی مطالب از مهم سری نگر
 به پیشگاه خلافت آمده بود باتمام آن مهم دستوری یافته بمرحمت
 جیغه مرصع و اسپ عراقی سر بلند گردید و هفت کس از کومکدیان
 او بعد ازت اسپ و چندی دیگر بعطای خلعت مباحی گردید و
 چون بتازگی برای انصرام آن مهم خیرانجام مقرر شده بود که بعضی
 مصالح از بندر قچی و پیلدار و برخی آلات و ادوات توپخانه ورسد
 غله بلشکر ظفر اثر برند حکم گیتی مطاع به نفاذ پیوست که
 تردیت خان که بصوبه دارمی ملتان معین شده بود باهتمام رسانیدن
 آن ضروریات قیام نموده پس از رسیدن آنجا باتفاق رعد انداز خان
 و راجه راحروپ که متصدی آن مهم بودند جا بجا تهانه بزشاند
 و بعد فراغ از تقدیم این خدمت مراجعت نموده بملتان شتابد و
 خان مذکور هنگام رخصت بمرحمت خلعت و اسپ عربی با ساز طلا
 سرانرازی یافت و چون مهمات صوبه بنگاله بروفق خواهش اولیای
 دولت ابدی دوام انتظام یافته ساخت آن مملکت بالکلیه از غبار
 اوساد ناشجاع شور انگیز پیرانده شده بود بدو خان صوبه دار بهار
 که بکومک خان خاندان سپه سالار معین گشته بود یرلیغ معلی صادر
 شد که ببلده بینه معاونت نموده بنظم مهم آنجا پردازد هژدهم
 صفر که جشن وزن سال هفدهم از عمر گرامی چراغ دودمان حشمت

که عار فرار برخود نمی پسندیدند اکثر در پای قلعه قدم همت فشرده
 بهر عنوان که بود شب را بسر بردند و صبح روز دیگر که خورشید
 جهان آرا مانند بهادران قلعه کشا بر قلعه ذات البروج آسمان یورش کرد
 دیگر باره عساکر فیروزی لوا آماده نبرد و بیکار گشته بر قلعه دریدند
 و بمیامن اقبال گیتی ستان خدیو جهان بحصار شهر بند در آمده
 بقهر و غلبه و صولت و استیلا آنرا مستخر ساختند و بدالت تیغ
 آبدار بهیاری از مخدلان نابکار بدار البوار فرستاده قلعه پیکرشان از برج
 سر برداشتند و بقیة السیف بحصار ارک پناه برده آنرا حصن
 عاقبت و آمان گردانیدند و درین دو یورش نصرت اثر دهمد و
 شصت و هشت کس از بند هابی بادشاهی و تابینان امرا جافزار
 گشته سرخروی ابد اندوختند و شش صد کس را آسیب زخم رسید
 و چون مخالفان ضبط قلعه ارک را نیز از حیز قدرت خویش بیرون
 دیدند آمان خواستند و بوساطت راولپار منگه آمده بامیر الامرا
 ملاقی شدند و قلعه را باولیایی دولت قاهره سپردند امیر الامرا
 فردای آن داخل قلعه شده ملاحظه برج و باره و توپخانه و ذخیره
 نمود و بتدبیر بغدادیست و اهتمام مرمت آن پرداخت و چون
 از جذاب خلافت و جهانبانی اوزبک خان که در سلک کومکیان
 دکن انتظام داشت بحراست آن حصن رسیدن معین شده بود اورا
 باجمعی از سپاه ظفر پناه و توپخانه شایسته در قلعه گذاشت
 و بعد از چندی با جنود نصرت اثر از آنجا کوچ کرده بقصد تنبیه
 سیوالی ضلالت کیش و تسخیر قلعه و مابقی ولایت آن متهور
 بغی اندیش بسمت پونه روانه شد و قلعه مذکور بموجب حکم

بساط عیش و نشاط ترتیب اسباب بهجت و انبساط آذین خسروانی و شکوه آسمانی یافته پیشکاران پیشگاه دولت با اشاره والا اسپک مخمل دلبادل را که سپهر برین از غیرت و سمعت و آسایش دلننگ و از ندرت و نفاست طرح و رنگ نمونه ایست از نقش ارژنگ در پیش ایوان فلک نشان چهل ستون خاص و عام باوج رفعت و احتشام بر افراختند و سریر گردون نظیر مرصع را که * ع *

آسمانیست که مهرش شه عالمگیر است

دران ایوان سعادت اساس بقوایم اقبال نصب کرده جمیع لوازم و ادوات این بزم مسعود بآئین معهود آماده و مرتب ساختند و اوائل روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الاول این سال فرخنده ذال مطابق بدست و هشتم آبان ماه که ساعتی فیض بخش میمنت پرتو بود و در محفل شرافت منزل غسلیخانه این بزم همایون صورت انعقاد یافته عنصر مقدس و پیکر کرامت پرور خدیو عطا کار مکرمت گستر بسیم و زر و سائر اجناس مقرر سنجیده شد و از وجوه آن جهانی را نقد مقصود بدامن امید آمد و سال چهل و دوم شمسی از عمر کرامت پیوند قرین خجستگی و بهروزی بانجام رسیده سال چهل و سیوم بدبارگی و فیروزی آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ ازین رسم میمنت طراز سریر آرای عظمی و بختیاری گشته خورشید وار پرتو عام عنایت و نوازش بر ساحت احوال باریافتگان بارگاه جلال و سعادت اندوزان انجمن خلد مثال گسترده و بعد از ساعتی چند محفل خاص و عام را بانوار قدوم میمنت قرین نور آگین ساخته اورنگ مرصع نکار را بجلوس همایون والا پایه گرد افیدند و تا سه روز

فروغ خاندان سلطنت بادشاه زاده سعادت منش فرخنده شیم محمد معظم بود عنایت بادشاهانه آن تابنده گوهر درج اقبال را بعمای یک عقد مروارید شاهوار که دانهایی زمرد آبدار دران منظوم بود و یک تبضه خنجرگران بها عز اختصاص بخشید و درین تاریخ فدائیکان که از فوجداری گورکچور معزول شده بود باستلام سده جلال فائز گردید و یرلیغ گیتی مطاع بجعفر خان صوبه دار مالوه صادر شد که برخی از تابندگان خود آنجا گذاشته با تدمه سپاه خویش برای کومک امیرالامرا بدکن شتابان و در تقدیم خدمات بادشاهی و ممد و معاون آن عمده الملک باشد شب دوازدهم ربیع الاول که شب میلاد مسعود برگزیده خالق و دود خلاصه عالم هست و بود حضرت سرور کائنات و اشرف موحودات علیه و علی آله و اصحابه شرائف الصلوة و کرائم التکلیات بود شهنشاه اسلام پرور دین پناه پانزده هزار رویه بزمرة صلحا و اتقیا انفاق نموده استغاضه انوار سعادت از میامن روح مقدس مظهر آن سرور فرمودند •

جشن وزن مبارک شمسی آغاز سال چهل و سوم

درین اوقات فیروزی سمات که ابواب مسرت و کامرانی بر روی اولیای این دولت جادونی باز بود و نسائم فیوضات آسمانی و تائیدات ربانی در بهارستان اقبال حضرت خاقانی در احتزاز فرخنده جشن وزن شمسی خورشید جهانباب اوج عالمگیری و کشورستانی عالمیان را نوید هزاران خرمی و طرب داد و گلشن شان کسمی را در برج دلہای عشرت طاب کشاد و دگر باره بارگاه سلطنت و انجمن خلافت بیسوط

یافته بود و باشاره والا درین بزم فرخنده جبهه سای آستان علی گردید و بعدایت خلعت و شمشیر و منصب چهار هزارى دوهزار سوار دگر باره کامیاب دولت شد و میض الله خان بمرحمت اسپ با ساز طلا و شمشیر با ساز میناکار و مرزا نوذر صفوی که در سلک گوشه نشینان بود بعدایت خلعت خاص و اعام ده هزار روپیه و اخلاص خان خویشکی با اعام بیست هزار روپیه و صفیخان با اعام پانزده هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان با اعام ده هزار روپیه و فدائیخان که قبل ازین مورد عتاب پادشاه ممالک رقاب گشته منصبش کم شده بود باضافه هزار و پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزارى دوهزار سوار و حسن علی خان بمرحمت خلعت و ماده فیل و اسپ عراقى با ساز طلا و شمشیر با ساز میناکار و کفور رام سنگه بمکرمت اسپ با ساز طلا بهر اندوز عاطفت خسروانه گردیدند و نوازش خان که در سلک کومکیان مالوه منتظم بود از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى هزار و دو صد سوار مطرح انوار نوازش شد و مرحمت خان بفوجداری اجمیر از تغیر تربیت خان منصوب شده بعدایت خلعت و اسپ مباحی گردید و جلال خان کاکر بفوجداری هوشنگ آباد مامور شده باضافه هزارى پانصد سوار به منصب سه هزارى دو هزار سوار سرمه ای افتخار اندوخت و سعید خان بفوجداری سرکار بهرایج از تغیر سید عزت خان معین گشته بعدایت خلعت و اضافه منصب سرفراز گردید و ملتفت خان که بخدمت میرتوزوکی قیام داشت میر بخشگری احدیان ضمیمه خدمتش گشته بعدایت خلعت قامت اعتبار بر اورا خت و محمد

این جشن جهان افروز عالمیان را سرمایه مسرت و شادمانی و پیرایه
 حصول آمال و امانی بود و هر روز جمعی کثیر از فدویان ارادت
 کیش و هوا خواهان خیر اندیش کامیاب مرحمت و انضال بادشاه
 دریا نوال گشته بمراحم و مواهب و انعامات و ادزایش مناصب
 سر بلندی می یافتند از آن جمله نهال برورمند بوستان حشمت
 و کامکاری نخل سرافراز ریاض عظمت و نامداری بادشاهزاده
 عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم و بهار گلشن ابهت و سروری
 فروغ اختر سعادت و ذبک اختری بادشاهزاده ارجمند بختیار محمد
 اعظم هریک باضافه دو هزاری بمنصب پنج هزار سوار
 و بهرحمت دو اسب از طویله خاصه یکی با ساز طلا عز اختصاص
 یافت و برای سر بلندی امیر الامرا صوبه دار دکن و خان خانان
 سپهدار بنگاله و جعفر خان صوبه دار مالوه و دیگر امرای نامدار و عمد های
 رفیع مقدار که از پایه اورنگ خلافت و جهان بینی دور بودند خلاع
 فاخره مرسل گشت و مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات به عنایت
 ارسال خلعت با شمشیر خاصه عز امتیاز یافت و راجه جیسنگه
 بهعطای خلعت خاص و کوشواره مروارید و دو اسب از طویله خاصه
 یکی با ساز طلا و مرتضی خان باضافه هزار سوار بمنصب
 پنج هزار سوار و عطای خلعت والا پایگی یافتند و اسلام
 خان که بنابر بعضی تفصیلات یکچند مورد عتاب پادشاهانه گشته و
 از منصب معزول شده در مستقر الخلافه اکبر آباد قرین محرومی از
 سعادت خدمت انور بسر میبرد و درین هنگام مطمح انظار عفو
 و بخشایش خدیو عطا کیش خطا پوش گشته رخصت ملازمت

ابوطالب مشهدی که درین ایام از خراسان بعزم خدمت گزاری
 این آستان فیض مکان آمده بود جبهه سالی عتبه خلانت گشته
 بمرحمت خلعت و منصب شایسته و انعام پنجهزار روپیه نوازش
 یافت و اسفندیار عم زاده اسد خان که او نیز بقصد بندگی عتبه
 صهر مرتبه تازه از دیار ایران رسیده بود دولت اندوز ملازمت
 اکسیر خاصیت گشته بخلعت و منصب شایان مورد عنایت احسان
 شد و پرتوی سنگه ولد مهاراجه جسونت سنگه خلعت پوشیده
 رخصت وطن یافت و بهادر چند زمیندار کمانون بمرحمت ارسال
 یک قبضه شمشیر با ساز مرصع سرمباهات باوج اعتبار رسانید و
 بتقوی شعار شیخ محمد سعید خلف شیخ احمد مهرندی خلعت
 و دو هزار روپیه و بسید حسین عرب دو هزار روپیه مرحمت شد
 و محمد وارث و قاضی عبد الوهاب اقضی القضاات و چندی دیگر
 هریک بانعام یک هزار روپیه سرفراز گشت و یکی از چودهریان
 احمد آباد که درین ایام بمعادت اسلام مشرف گشته بود بانعام
 دو هزار روپیه مشتمل عنایت شد و بجمعی کثیر از بندهای آستان
 اقبال و خدمتگزاران بارگاه جاه و جلال و بجمیع ارباب ساز و نوا
 و سرود سرایان آن بزم والا خلعتهای گوناگون عطا گردید و درین ایام
 میمنت پیدا که بساط جشن مبسوط بود یکشب بر زمین آذروی دریای
 چون محافاتی عمارت مبارک غسلخانه چراغانی که باهتمام هوشدار
 خان از بدست هزار شمع ترتیب یافته بود بزمگاه دولت را فروغ
 عشرت بخشید و شب دیگر تماشای آتش بازی که ادوات آن هم
 بر گذار دریا چیده بودند حیرت بخش نظارگیان گردید *

ابراهیم وادنجا بتخان که قبل ازین خان عالم خطاب داشت و بایجاب
 تقصیری سلب خطاب را مستحق شده مورد آن بی عنایتی گشته بود
 درین هنگام چون بعرض اشرف رسید که غیرتخان قلعه دار چنانده
 رخت اقامت از حصار هستی بیرون کشید خطاب غیرتخانی
 نامور شد و از اصل و اضافه همت خان بمنصب هزار و پانصد سوار و
 هزار و خان زاده خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و
 زبردست خان بغوجدارئی کوالیار و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و جهانگیر فلی
 بیگ دادوغه تور خان خطاب جهانگیر فلیخانی و بختار خان
 بعنایت اسپ و حکیم جمالی کاشی که سابق مخاطب بدیانت
 خان بود و درین اوقات از غلبه ضعف و استیلائی کبرسن گوشه نشینی
 گزیده بدعا گوئی دوام دولت قاهره اشتغال داشت بمرحمت دو صد
 اشرفی و دلی بیگ کوالی از اصل و اضافه بمنصب هزار و چهار صد
 سوار و میر غضنفر میر توزوک بعطای جیغه مرصع مفتخر گردیدند
 و سید هدایت الله صدر چون از استیلائی کبرسن التماس کرده بود
 که رخصت گوشه نشینی یافته بدعای دوام دولت ابد فرجام قیام
 ورزد مراحم پادشاهانه او را بسالیانه ده هزار روپیه کامیاب گردانید و
 مالوجی و پرسوجی دکنی که از منصب معزول شده بودند
 نخستین بسالیانه سی هزار روپیه و دو مین بسالیانه بیست هزار
 روپیه مشمول فضل و عنایت خسروانه گردیدند و بدیع الزمان
 کفایت خان چون از کبرسن استدعای رخصت گوشه نشینی کرده
 بود بسالیانه شش هزار روپیه موظف شد و سید محمد نواسه و میر

رکن السلطنة فرستاد که مشافهت اظهار این مطلب نماید آن نوین
 اخلاص آئین صورت این معنی بجانب خلافت و جهانپای معروض
 داشته اشاره معلی صادر شد که او را بجلائل مراحم و عنایات شهنشاهانه
 مستمال ساخته فوجی از عساکر دکن بدای قلعه مذکور فرستد
 و آنرا بتصرف آرد امیر الامرا غالب را بنوید عاطفت والی بادشاهی
 مستبشر گردانیده نخست بشیخ برهان ملازم خود که از جانب
 او بفوجداری سرکار پیر قیام داشت نوشت که با جمعی که همراه دارد
 بر جناح سرعت بجانب پریزده شتاب و متعاقب سرفرازخان و جادو
 نرای و کار طلب خان و پدتهوجی و برادرش و دلاور خان و یعقوب
 دلاور و میر عبدالمعبود داروغه توپخانه دکن و جمعی دیگر بدان
 صوب معین گردانید چون این گروه بدای قلعه رسیدند غالب از
 سعادت منشی بقرار داد خود عمل نموده بیست و هفتم ربیع الاول
 این سال مبارک فال قلعه را حواله بند های درگاه آسمان جاه کرد
 و خود رخت اقامت از آنجا برگرفته با امتعه و اموال و اهل و عیال
 بیرون آمد و باتفاق کار طلبخان با سه پسر و داماد و دیگر اتباع و
 اشباع سلخ ربیع الثانی آمده با امیر الامرا ملاقی شد و آن زبده
 امرای عظام از سرکار خاصه شریفه هفتاد و پنجهزار روپیه و یکزنجیر
 فیل و نه سر اسب و یکقبضه خنجر مرصع و خلعت فاخر بمشار الیه
 و بیست هزار روپیه و یک زنجیر فیل و خلعت بعبید الله پسرش
 که چنانچه مذکور شد واسطه این مقدمه بود و بهر یک از دو پسر
 دیگر و دامادش خلعت و اسب داده استمالت و دلجوی آنجا
 نمود و حقیقت بجانب خلافت عرض داشت از پدشگاه حضور لامع النور

کشایش قلعه پرنده باقبال بیروال :

از آنجا که سرانجام مهام این دولت جاودانی از روز ازل بکار
کنان آسمانی حواله رفته لاجرم همواره مقاصد علیا و مطالب والای
این خدیو عالمگیر بحسن پرداخت و اهتمام پیشگاران پیشگاه
تقدیر بی توسل اسباب ظاهر و توسط کوشش و تدبیر با حسن
وجهی صورت پذیر میکرد و هر روز مبشر اقبال بهر دو فتحی بدیع
و بشارت نصرتی شگرف سامعه افروز اولیای دولت بی زوال میشود
مصدق این کلام درین خجسته هذگم کشایش قلعه پرنده است از
معظمت قلاع حصینه و حصون متین و ولایت بلچاپور بمحض نیروی
اقبال کشور شکار این برگزیده آفریدگار بی زحمت سحابه و پیکار
کیفیت وقوع این فتح ارجمند آنکه غالب نام شخصی که از اجانب
علی عداخان بحراست قلعه مذکور قیام داشت از آنجا که ملهم بخت
آیت هدایت برداش فرخوانده طالع بیدارش بصلاح کار رهنمون
گشته بود هوای عبودیت و هواخواهی این آسمان فلک نشان که
قبله حاجات مقبلان و کعبه آمال همکنان است در سر همتش
افتاده از خرد مذشی و صواب اندیشی بصدق نیت و صفای طوین
عزم انسلک در سلک بندهای عتبه خلافت نمود و سپردن آنقلعه سپهر
مانند را با ولایای سلطنت ابد پیوند بهین ذریعه بزدگی و ارادت
و گزین وسیله ادراک دولت و سعادت دانسته بغامه و پیغام مکنون
ضمیر خیر اندیش خویش با امیر الامرای صوبه دار دکن در میان
آرد و بجهت تاکید این داعیه عبید الله بهر خویش را نیز نزد آن

رسیدن امیر خان با افواج نصرت قرین و آوردن راوکرن را با دوپسر بحضور ظفر پیکر

سابقاً گزارش یافت که خان مذکور بازمرغ از امواج قاهره بتادیب آن جهالت منمش معین گردید اکنون کلاک سوانح نگار بتحریر انجام آن مهم نصرت پیرامی پردازد چون امیرخان با جنود منصور محدود بیکار نزدیک شد راوکرن بطذنه توجه عساکر نصرت شعار از خواب گران غفلت و بیخردی بیدار گشته چاره کار در سلوک منهنج مستقیم اطاعت و فرمان برداری دید و یقین دانست که اگر برومی کردار اصرار نماید و بحکم جهالت مسلک مخالفت پوئیده بمداذنت و مقاومت پیش آید تیغ قهر و انتقام مجاهدان دین و مبارزان دولت گرد دمار از روزگار او انگیزخته مال و متوطن و عرض و ناموسش دست خوش فنا و زوال خواهد گردید لاجرم هوای پندار باطل از هر جهالت و غرور بیرون کرد و بقدم ندامت و اعتذار نزد امیرخان آمد و او را شفیع عفو جرائم و زلالت در حضرت خلافت ساخته عازم استلام عذبه سپهر احترام گردید و خان مذکور او را همراه گرفته باعساکر راه معاودت سپرد و چهارم ربیع الثانی بر پیدگاه عظمت و جهانبنانی رسیده کامیاب دولت زمین بوس گردید و هشتم راوکرن بوسیله آنخان عقیدت نشان بآئین بزدگی در کمال خجالت و سرافکندگی با انوپ سنگه و پدم سنگه پسران خویش جبین عبودیت برخاک آستان سلطنت سود و مورد لطف و بخشایش خدیو عطا بخش خطا پوش گشته از استیلائی رعب و دهشت و غلبه خوف و وحشت

حراست قلعه مذکور بمختار خان که سابق فوجدار می ناندیر بار
متعلق بود تفویض یافت و عاطفت بادشاه غالب را بمنصب چهار
هزاری چهار هزار سوار که منتهای تمذای او بود و عطای خلعت
و بقاره و علم و خطاب خانی بهره اندوز حصول آمال و امانی گردانید
پوشیده نماید که قلعه مذکور از قدیم الایام در تصرف نظام المملک
بود در اوائل عهد سلطنت اعلی حضرت که ارکان شوکت و استقلال
آنسلسله اختلال پذیرفته مشرف بر انقراض و زوال گشته بود و فتح
خان پسر ملک عظیم سرشته و تق و فتق مہمات آن دولت بکف افتدار
خویش گرفته از نظام الملک جز نامی نمانده بود و محمد عادلخان
حاکم بلجاپور ازتہاز فرصت نموده شخصی را کہ دران وقت بحراست
آن قلعه قیام داشت بطایف تطمیعات بجانب خود مائل گردانید و
سه لک ہون بار دادہ قلعه را گرفت و ازان باز حصار مذکور بتصرف
عادل خان درآمده از لواحق و مضافات مملکت بلجاپور گردید
و بفرمان اعلی حضرت یکمرتبه مہابت خان خانخانان بانواج فہرہ
بادشاہی بانتزاع آن قلعه معین شد و روزی چند بمحاضرہ پرداختہ
صورت تسخیرش در آئینہ سعی و تدبیر جلوہ گردید و آخر الامر
دست از کوشش کشیدہ بی نیل مطلوب باز گردید چون از رز ازل
طلسم عقد ہای دشوار بنام نامی این دولت پایدار بستہ شدہ درین
ایام نصرت انجام بذیروی بخت ہمایون و اقبال روز افزون حضرت
شاہنشاهی ان حصن حصین باحسن وجہی بحیطہ ضبط و تصرف
اویامی سلطنت ابد قرین در آمد *

باظهار ندامت و تمهید اعتذار پرداخت و مکتوبی بر اجه جی سنگه
 مبنی بر استدعای صفح جرایم خود از پیشگاه سلطنت و تعهد سپردن آن
 بی بهره جوهر سعادت باولیای دولت نوشته او را وسیله در خواست
 عفو و بخشایش ساخت حضرت شاهنشاهی با التماس راجه مذکور
 رزم عفو بر جریده تقصیرش کشیده کنور رامسنگه خلف آن زنده
 راجهای عظام را معین فرمودند که بسرحد سری نگر شتابد و سلیمان
 بیدشکوه را از گرفته بعثت سپهر رتبه آرند و نوزدهم ربیع الثانی او را
 بعنایت شه شیر با ساز میزکار و دهکده کی الماس سر بلند می بخشیده
 مرخص نمودند و او با ناصوب شتافته چون پرتهی سنگه خبر آمدنش
 شنید جمعی فرستاد که سلیمان بیدشکوه را در جای که می بود
 دستگیر کنند تا بموجب یرلیغ گیتی مطاع او را بکنور رامسنگه سپارد
 آن باطل بی حاصل بعد از اطلاع برین معنی از ناقص خردی
 بجنگ و مدافعت پیش آمده محمد شاه کوکه او و چندی دیگر
 از همراهانش بقتل رفتند و خود دستگیر شد و پنجم جماد الاولی
 مطابق هفدهم دیماه آن گرفتار دام ادبار را پرتهی سنگه مذکور
 همراه میدنی سنگه پسر خویش و جمعی از مردم خود کرده از
 کوهستان فرود آورد و بکنور رامسنگه و تربیت خان و رعناوند خان
 که چنانچه مذکور گشته قبل ازین افواج ظفر اثر بتسخیر سری نگر
 و استیصال آن ضلالت پرور معین شده کار برو تنگ کرده بودند
 حواله نمود و چون این خبر بعجت پیرا هفتم ماه مذکور بمسامع
 جاه و جلال رسید باشاره معلی شاد یافه اقبال نواختند و دولت
 خواهان بارگاه خلافت و بار یافتگان بساط سلطنت تسلیمات تهذیب

آرام یافت عاطفت و افضال سایه ذوالجلال او را با پسرانش بعطای خلعت نواخته کسوت عفو پنداید *

رسیدن کنوز، ام سنک از سری نگر و آوردن سلیمان بیشکوه را بحضور پرنور

چون پیوسته شرائف تائیدات ربانی و اطائف توفیقات سبحانی کار ساز و کام پرداز این دولت آسمانیست لاجرم همواره جلال امور و عظام مهمات که در نظر ظاهر نگر صورت پرستان چهره نمای دشواریست بآسانی صورت گیرد و عقد های مشکل و کارهای صعب که دست تدبیر دقیقه سنجان عالم اسباب از حل آن بدامن عجز آویزد باحسن وجهی کشایش پذیرد ازان جمله بدست آمدن سلیمان بیشکوه که یک چند در حیز تعویق مانده بذایر بعضی موانع ظهورش در نظر همکدان بدیع می نمود و درین ایام فیروزی نشان مغایع اقبال بینوال شهنشاه جهان قفل اعضاء ازان مهم کشود تبیین این مقال آنکه پرتهی سنگه زمیندار کوهستان سری نگر که از بلخردی و باطل پروری آن شعبه دوحه نسا را چنانچه گزارش پذیرفته در سرزمین خود جائی داده تا این هنگام بذایر فکرهای بیهوده و طمعهای خام در حمایت و صیانت او کوشش بی حاصل می نمود درین وقت از بیهوشی نشاء غفلت بخود آمده دانست که اگر بیدش ازین برین معنی اصرار نماید عنقریب بوبال نکال آن ناقابل بر گشته ابدال گرفتار آمده مال و موطنش دستخوش قهر و تاراج افواج بحر امواج خواهد گردید و دیده تدبیر بر سوی کردار خویش کشوده

والا نژاد را با این شعبه و وجه فساد بقلعه سپهر بنیاد گوالیار که مراد بخش نیز با پسرش آنجا بود بفرستند تا مجموع دران حصن حصین و معقل متین از شر اغوا و اغرای مفسدان ملک اشوب و واقعه طلبان شورش انگیز محروس باشند لهذا مرتضی خان را با چوقی از بندهای درگاه آسمان جاه برهانیدن ایشان مقرر ساخته بدست و چهارم جمادی الاولی رخصت نمودند و معتمد خان خواجه سرا را از تغییر عبید الله قلعه دار گوالیار کرده همراه نمودند و هنگام رخصت مرتضی خان را بمرحمت ترکش زر دوزی و سپهر با ساز مینا کار و سید حامد پسرش بعطای اسپ و معتمد خان را بمرحمت خلعت و اسپ و جمعی دیگر را از کومکیان بعنایت خلعت و برخی را بعطای اسپ مباحی ساختند درین ایام عاطفت خسروانه بادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و امرای نامدار را بمرحمت خلعت زمستانی عزاختصاص بخشید و امرای و عمددهای اطراف را نیز باین عنایت سر بلند گردانید و راجه جیسنگه که کوچ او فوت شده بود بعطای خلعت از لباس کدورت برآمد و کنور رامسنگه بمکرمست سرپیچ مرصع و گوشواره مروارید نوازش یامت وراو کرن بهورتیه که چنانچه سبق ذکر یافته درین ایام جنبه سای آسمان سپهر احترام گشته بود پیشگی از جواهر و مرصع آلات و یک زنجیر فیل کلان بایراق نقره و پنج مر اسپ بنظر قدسی اثر در آورده بقبول آن ناصیه مباحات افروخت و صد راس اسپ پیشکش مهابتخان صوبه دار کابل ازان جمله ده راس عراقی باساز طلا بنظر معلی در آمد و پیشکش لشکر خان صوبه دار ساق ملتان

بجای آوردند و عاطفت بادشاهانه راجه جیسنگه را بعطای طرف مرصع
گران بها تارک تفاخر برافراخت و یازدهم کنور رامسنگه و تربیت
خان و رعد انداز خان با دیگر بندهای بادشاهی و عساکر قاهره
آن نمره شجره خلاف را که چون شجره خلاف ثمره نداشت بظاهر
دار الخلافه رسانیدند و باصر اعلیٰ اورا در قلعه سلیم کده که بادشاه
زاده عالیقدر بلند مکان محمد سلطان نیز آنجا بودند جای دادند
و چهاردهم حکم اشرف بصدر پیوست که اورا به پیشگاه حضور
لامع الذور آرند تا سعادت کورنش یافته بتفضل بادشاهانه
مستمال و مطمئن خاطر گردد و باشاره والا الله یار خان و معتمد
خان خواجه سرا اورا در محفل خلد مثال غسلخانه شرف
اندوز ملازمت همایون گردانیدند و حضرت شاهنشاهی که بهین
مظهر الطاف الهی اند از فرط رافت و کمال افضال بر حال او
بخشوده آن رمیده بخت هراسان را بمزد بخشایش و امان
حیاتی تازه عطا فرمودند و دل وحشت منزلش را که رهین
خوف و هراس و قرین رعب و دهشت بود بدشارت این امتنان
عظیم و تفضل شکرف استیناس و آرام بخشیده پس از لمح
اورا رخصت نمودند *

فرستادن بادشاهزاده محمد سلطان را از سلیم کده

بقله گولیاب با سلیمان بیشکوه آهوی دشت ادبار

چون رای عالم آرای که دستور امور سلطنت و جهانبانی
و پرتو انوار الهام ربانیت چنان اقتضا نموده بود که آن بادشاهزاده

حرم سرای مقدس از تغیر دربار خان منصوب شده بعطای خلعت و خطاب جواهر خانی پایگاه اعتبار افراخت و بعرض اشرف رسید که سید بهادر ولد سید صلابتخان باره جهان گذران را پدرود نمود و منصور کاشغری که برادرش فوت شده بود و خضر ولد کمال لودی که پدرش سیدی گشته بود بعنایت خلعت از لباس کدورت برآمدند و خایندة ولد یکه تاز خان که پدرش چنانچه گزارش یافته در بنگاله نثار شده بود و چندین دیگر از خویشان آن مرحوم بمرحمت خلعت مشمول عاطفت گشتند و طیب خواجه که از خواجهای معتبر ماورالنهر است و در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت هنگامی که ولایت بلخ و بدخشان مفتوح شد بهندوستان فیض مکان آمده یکچند شرف اندوز خدمت آنحضرت بود پس ازان بوطن مالوف مرخص گردید چون درین هنگام از روی مدق ارادت و رهوخ اخلاص عریضه مبني بر اظهار عقیدت و دعاگوی عبودیت و هوا جوئی بدرگاه جهان پناه ارسال داشته بود چهارده هزار روپیه از خزانه مکرمت و احسان بفرستاده او حواله شد که از امتعه هندوستان خرید نموده بجهت خواجه مشار الیه ببرد و همچنین خواجه عبد الغفار نیز که دران دیار بحسب عزت و اعتبار هم وطن خواجه است چون بارسال عریضه و ابراز مراسم عبودیت استفاضه انوار الطاف بادشاهانه نموده بود درازده هزار روپیه دروجه انعام او عطا گردید و درین اوقات بیدمت و هفت راس اسب با برخی از میوههای بلخ که سبحان قلی خان والی انجا برسم ارمغان مصحوب قلیچ بیگ کس خود بجناب خلافت و جهانپانی مرسل داشته بود بنظر اکسیر اثر

مشمول برده سرامپ عراقی و جانواران شکاری از باز و جره و یوز
و دیگر تحف و رغائب بمحل عرض رسید و فتح جنگ خان که از
بنگاه رسیده جده سالی آستان اقبال گشت و طاهر خان بجایگز
مرخص شده بعنایت خلعت سربلند گردید و تربیت خان که
چنانچه قبل ازین گزارش پذیرفته صوبه دارعی ملتان بار تغویض یافته
بود بعطای خلعت سرافراز شده بآنصوب مرخص گشت و امان الله
برادرش بعنایت خلعت مبهاهی شده بهمراهی اورخصت یافت
و سیفخان که بمحال قبول خود رفته بود سعادت اندوز سده جلال
گردید و پورتهی سنگه زمیندار سری نگر بعنایت ارسال خلعت
قامت اعتبار افراخت و میدنی سنگه پسر او که بعد از سپردن
سلیمان بیشکوه باولایای دولت قاهره همراه کنور اسمنگه بدرگاه آسمان
جاء آمده بوعیله او دولت زمین بوس حاصل نموده بود مشمول مراحم
والا گشته بعطای خلعت و قیل و ده راس اسب و پنجاه هزار روپیه و
جده هرو پهنوچی و ارز بسی مرصع کامیاب مواهب خسروانه گردید
و چون پدرش التماس نموده بود که او را بمنصبی سربلند ساخته
کامیاب خدمت حضور لامع النور دارند عنایت بادشاهانه او را
بمنصب دو هزاری هزار سوار سرمایه افتخار بخشیده در سلک
خدمتگزاران آستان سلطنت منتظم گردانید و معصوم خان از تغیر
سیفخان اخذ بیگی شده خلعت سرافرازی پوشید و پردلخان
بفوجداری پتن معین گشته بعنایت خلعت مبهاهی شد و پسر و
برادرش خلعت یافته با او مرخص گشتند و راجه تودرمل بفوجداری
اٹاوه و عنایت خلعت سربلند گردید و خواجه انور بخدمت ناظری

تهنیت جلوس همایون بر سریر عظمت و کمرانی و اورنگ خلافت و جهانبدانی و اظهار مراتب صدق و ولاد تحریک سلسله عطوفت خاطر والا اعیم بیگ را که از عموهای او بود با صیقل اختصاص و یکرنگی و ارمغانی از تحف و نفائس توران روانه درگاه اسمان جاه کرده بود و درین هنگام معروض بارگاه جلال گردیده که او بظاهر دار الخلافه رسیده است بدست و ششم جمادی اخره که بجهت استسعاد او بعز ملازمت اشرف ساعت مقرر شده بود باشا رفیعی معلى میر باقی میرتوزوک پذیرفته شده او را ببارگاه سلاطین پناه آورد و بوسیله بخشیان عظام شرف استلام سده سپهر احترام یافته نامه سبحان قلی خان را کنرازد و سوغاتی که از اسپان ترکی و شتران نرومایه و جانوران شکاری و دیگر نفائس و رغائب توران آورده بود بنظر انوار رسانید و عاطفت پادشاهانه او را مشمول نوازش گردانیده بطای خلعت فاخره و کمر مرصع و انعام پانزده هزار روپیه سربلندی بخشید و منزلی لایق بجهت بودنش و یکی از بندها برعایت مراسم مهمانداری مقرر گردید و چون او را بعد برآمدن از بلخ عارضه بهم رسیده درین مدت علیل بود چنانچه کوفتنداک بعثبه فلک مرتبه رسیده با حالت ضعف و ناتوانی احراز تقبیل سده خلافت و جهانبدانی نموده اشاره والا صادر شد که اطباء پایه سریر اعلی بتدبیر صحت و معالجه او پردازند و هم درین اوقات سعادت عنوان از وقائع صوبه ملتان بمسامع اقبال رسید که شاه عباس والی ایران نیز بمقتضای صلاح اندیشی و کار آگهی بتجدید مراسم یکجبهتی و وداد و تاسیص مہانبی صداقت و اتحاد پرداخته بود اق بیگ پسر قائد سلطان

رسیده آورنده بعنایت خلعت و انعام نوازش یافت بهم جمادی
 الاخره را و کرن پهلوتیه که کبغیت حال او گزارش پذیرفت
 بمنصب سه هزاره دوهزار موار مورد فضل و مکرمت گشته در سلک
 کومکین صوبه دکن بدستور سوابق ایام انتظام یافست و انوپ سنگه
 و پدم سنگه پسرانش به تشریف عنایت مباهی گشته با او مرخص
 شدند و بدست و چهارم مرتضی خان از گوالیار رسیده بدولت
 ملازمت اکسیر خاصیت استسعاد یافت چون از وقائع بندر سورت
 بمسامع حقائق مجامع رسید که حسین پاشای حاکم بصورت باقتضای
 نیک اختیری و سعادت یاروری عریضه مشعر بصدق ارادت و
 و رموخ عقیدت و مشتمل بر تهفیت جلوس اشرف بر هریر سلطنت
 و اورنگ خلافت با اسپان عربی نزار برسم پیدشکش مصحوب قاسم
 افای ملازم خود بآستان سپهر بنیاد فرستاده موسمی الیه بر بندر
 سورت رسیده است یرایغ گیتی مطاع بمصطفی خان ناظم مهمات
 بندر مذکور پیرایه نفاذ یافت که چهار هزار روپیه در وجه مدد خرج
 از خزانه عامه آنجا بقاسم افا داده و سرانجام ضروریاتش نموده
 او را روانه درگاه معلی گرداند *

رسیدن ابراهیم بیک سفیر سبکان قلی

خان والی توران^(۱) بآستان فیض مکان

چون آنخان والا دودمان از روی آداب سنجی و قاعده دای برای

طراز کسوت حشمت و بختیاری بهار گلشن عظمت و کامکاری بادشاهزاده
 عالی تبار فرخنده شیم محمد معظم را بعطای خلعت خاص عز
 اختصاص بخشید و کسان بوداق بیگ ایلچی والی ایران که خبر بزرگ
 کاریز و برخی میوه‌های دیگر بدرگاه جهان پناه آورده بودند
 بمرحمت خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و خواجه ابو ثنای از
 خویشان عابد خان بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه کامیاب
 موهبت گردیدند و سید نبروز بفوجداری سرکار ایلچ معین شده
 خلعت یافت و بهاسنگه برادر راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون
 که عمری روزگار بجهالت کفر و ضلالت بت پرستی گذرانیده بود چون
 درین ایام بمیامن ارادت و عبودیت بادشاه دین پرور حق پرست
 پرتو هدایت و فروغ سعادت برزاریه باطنش تافته توفیق ادراک
 شرف اسلام یافته بود مراحم خسروانه او را بعطای خلعت فاخره و
 اسب و ماده فیل نواخته خطاب مرید خانی ارزانی داشت و
 درین ماه فرخنده پانزده هزار روپیه باتغیا و صالحین و زمره
 مستحقین و محتاجین عطا شد از مآثر کرم پروری و رافت گستری
 خدیو احسان شعار مکرمت آئین درین اوقات میمنت قرون گستردن
 ظلال بر و افصالست بر مفارق کافه فقر و عامه مساکین چون در
 سال بیماری اعلی حضرت که ایام شورش و فتور بود بنابر انساد
 متمردان و عصبیان مذشان که از فتنه جوئی و واقعه طلبی در هر گوشه
 سر خود سری برداشته دست جرأت از آستین طغیان بر آورده
 بودند و آسیب تعدی و تطاول آنها بکافه رعایا میوهید درین
 مملکت سپهر بسطت گشت و زرع و ضبط و عمل چنانچه باید صورت

چوله تښکچي اڼاسی را که در سلک عمده‌های او بود با نامهٔ مبنی
از روابط موافقت و موافقت و مبالغت و مبنی بر تهذیب جنوس همایون بر
ارزنگ عظمت و خلافت و ارغمانی شایسته روانه درگاه سلاطین
پناه نموده و او از قندهار گذشته براه ملتان عازم آستان جلالت
نشان است بذایران خاقان جهان ابدال بیگ را که از بندهای نزدیک
روشناس بود تعین فرمودند که پذیره شده تا ملتان برود و او را
مهمانداری بجای آورده سفیر مذکور را به پیشگاه حضور لامع النور
رساند و غرض رجب او را خلعت مرحمت کرده رخصت نمودند و
بوداق بیگ را بعد از ارسال خلعت مصحوب او کسوت مبالغت
بخشیدند و بتربیت خان حاکم ملتان و خنیل الله خان صوبه دار
دار السلطنة لاهور و دیگر حکام و ناظران مهم از سرحد دار الامان
ملتان تا دار الخلافه شاه جهان آباد یرایع معلی بطغرای نغاد
پیوست که هر یک لوازم ضیافت و مهمان پذیری و مراسم تفقد و
نیکو داشت او بعمل آورده از نقد و جنس فراخور حال تکلفات بجای
آورد چهارم رجب ابراهیم بیگ ایلچی سبحان قلی خان بمرحمت
عصای مرصع و یک عدد اشرفی که دوصد توله وزن داشت و یک عدد
رویه بهمین وزن کامیاب عاطفت شد و چون کوفت مرصعی داشت
و درین وقت مرضش اشتداد کرده بود پس از روزی چند باقتضای
تقدیر از تقریر سفیر اجل پیام ممات شنید و همراهانش بعنایت
خلع و انعام هشت هزار روبیه مشمول نوازش گشته رخصت
معاودت یافتند و درین ماه مبارک ده هزار روبیه بواسطت صدر
الصدر باریاب استحقاق انفاق شد سوم شعبان عاطفت بادشاهانه

پیوست که در مستقر الخلافة اکبر آباد و دار السلطنة لاهور نیز سوای
 رجوه خیرات مقرر لنگرهای تازه بدستور دار الخلافة احداث نمایند
 و اهتمام این خیر عام بعهده معتمدان دیانت شعار فرموده جایجا
 داروغگان و محصلان گماشتند و باصرای بارگاه خلافت و عمدهای
 پیشگاه سلطنت نیز تا هزاری منصب حکم اشرف صادر شد که
 بقدر تفاوت مراتب و درجات مناصب از جانب خویش لنگرها
 مقرر ساخته راتب خیر و موائد انفاق مرتب دارند و باین دستور
 هر روز اطعام فقرا می نموده باشند و از غایت اعتنا و اهتمام
 بشان این امر بر امرای نیز محصلان تعیین فرمودند که بمراسم تاکید
 و قدغن پرداخته نگذارند که کسی از فرموده تخلف ورزد و از میامن
 برکت راست و احسان ابن سایه لطف و مرحمت یزدان بنوعی
 صراط کرم کسرتده شد و فوالبهای نوال آماده گشت که هر روز خلقی
 بدان انبوهی کامیاب آن موائد گشته از رنج جوع و عسرت و تعب
 در یوزه و طلب رستند و بدین فضل و احسان خلیفه زمان بسعت
 عیش و رفاهیت حال پیوستند و دعای اجابت اسر آن گروه ضمیمه
 دیگر موجهات بقای این دولت آسمانی شکوه گردید و تا عسر به یسر
 تام مبدل نشد رسم این خیر عام منقطع نگشت و چون بعرض
 اشرف رسید که غله از اطراف کم می رسد و مردم شهر در مواضع
 فروخت غلات هجوم آورده از اقویا برضعفا حیف و میل می رود نظم
 و نسق امور غله و اهتمام آن بقدا ئیلخان مفعوض گشته پنجاه کس از
 بندهای منصبدار و پنجاه یساول بهمراهی او تعیین یافتند و
 ازان جهت که عساکر گردون ماطر و جنود انجم شمار در دار الخلافة

فبست و مزروعات اکثر محال بذهب و غارت بیداد مفسدان بد
 نهاد رفت و درین چند سال همایون فال نیز بر شکل بکمال نشد
 و گاهی در اول موسم و بعضی اوقات در آخر فصل کمی باران
 روی داد درین اوقات فیروزی سمات که این حالت بامتداد کشیده
 بود در اکثر این ممالک فسیحة المسالك اثار عسرت و غلا شائع گشته
 چهره حال فقرا و مساکین و مشارب عیش بینوایان و خاک
 نشینان ازان غبار آلود گشت چنانچه در امور معیشت و تحصیل
 افوات که مضای زندگی و سرمایه بقای نوع انسانی است تهی دستان
 و بی برگان فل سوال ورنج طلب میکشیدند و درویشان و مسکنت
 کیشان در کمال معو بیت و تعب بسر میدبردند و در دار الخلافه
 شاه جهان آباد که مجمع طرائف طوائف امم و مزدحم خلایق عالم
 است باوجود فقرای شهر از قری و فصبات اطراف و نواحی نیز رعایا
 مسکنت زده آمت رسیده از غایت اضطراب با اهل و عیال بقصد در
 یوز و تحصیل قوت و زو بشهر آورده ضمیمه فقرای انباشدند و از نهایت
 کثرت و انبوهی این گروه وظایف خیرات مقرر شد سرکار بادشاهی
 و وجوه انفاقات و مبرات مردم نایز جوع و طلب آنها فرو نمی
 نشاندید بذابراین عاطفت بادشاه دریانوال بر حال آن مسکینان شکسته بال
 ترحم فرموده حکم جهان مطاع از پیشگاه تفضیل و اصطناع صادر
 شد که بغیر از لنگرهای مقرر که از سرکار خاصه شریفه هر روز آنجا
 طعام برای فقرا می پزند ده لنگر دیگر در شهر و دوازده لنگر در
 پرگنهای نواحی دار الخلافه قرار داده هر روز دو و نهمه طعام و امر
 به جهت مساکین ترتیب دهند و همچنین فرمان همایون بصدر

فیض اساس غسلخانه را باین مقرر و رسم معهود آذین عشرت و شادمانی بفرستند و اسبک و دلبادل فلک دامن آفتاب ارتفاع را که

* مؤلفه * نظم *

ظنایش چو پهلوی هم جا کند * ره آسمان جاده پیدا کند
بدامان او گر رسد دست کس * همین پنجه افتابست بس
در پیش ایوان چهل ستون خاص و عام باوج رفعت و احتشام بر
افرازد و سریز فلک نظیر مرصع را که * * مؤلفه * نظم *

ز بس تابش در و لعل خوشاب * دهد سایه اش نور چون آفتاب
سپهری درو گوهرش ماه و مهر * ولی رسم او برخلاف سپهر
ز تابان گهر های گیتی فروز * شمردن توان اخترش را بروز
در وسط آن ایوان کنوان نشان نصب نموده سرکوب کرمی نه پایه افلاک
سازند و آرایش و پیرایش حجر های اطراف خاص و عام بدستور
جشنهای سابق بعهده اهتمام متصدیان بادشاه زادهای والا مقام
و امرای عظام مقرر گشته حکم معلی صادر شد که اسباب چراغان و
آتشبازی نیز بطریق هر مال سامان دهند و دقیقه از دقائق لوازم
این جشن خجسته فرو نگذارند و اگرچه روز سریر آرای این زینت
بخش اورنگ کشای بیست و چهارم ماه مبارک رمضان است و
سال گذشته دران روز فیروز آغاز جشن شد لیکن از آنجا که همکنان
را درین ماه میمنت پرتو بمقتضای طبیعت بشری از رهگذر روزه
داشتن و کف نفس از لذات و التزام ریاضت بدنی که باعث کلال
قوای جسمانیست بمراسم خرمی و انبساط رغبتی تام و میلی کامل
نیست و التذادی وافی ازان حاصل نه و نیز شهنشاه حق آگاه

بسیار فراهم آمده کثرت لشکر در رکاب ظفر انر بر مرتبه کمال رسیده بود فرمان شد که نوئیغان والا احتشام و امرای عظام نصف لشکر و سپاه را در حضور نگاهداشته نیمی دیگر بمحال تیول و اقطاعات خویش فرسند تا هم در انبوهی خلایق شهر تخفیفی پدید آید و هم حال آنقریق بوسعت و رفاهیت گراید *

رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم جلوس فرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس

درین اوقات نصرت سمات که از یمن معدلت و فرماندهی پایه افزای اوزنگ دولت و دین عرصه جهان و ماحیت کیهان نشاط آگین و زمین و زمان و سپهر و اختران بهزاران خجستگی قرین بود ایام میمنت انجام صیام در رسیده آئین صلاح و سداد تازه شده کامه طاعت و حق پرستی گرمی پذیرفت و بیست و نهم شعبان مطابق دهم اردی بهشت غره جبین انجم و افلاک نور بخش انجمن خاک یعنی هلال مبارک فال رمضان خوشتر از گوشه ابروی ماه روبان از منظر افق جلوه ظهور نموده عبادت منشان سعادت بژوه را بفروغ ایمان چشم روشنی بخشید و سال سیوم از سنین خلافت گیتی آرای آفتاب عالم تاب اوج عظمت و جهانبانی بفرخی و کمرانی پیرایه انجام گرفته چهارم سال سلطنت و انبال بمبارکی و فیروزی آغاز جهان افروزی نمود و اشاره همایون به بدشکاران پدشگاه حشمت و جاه صادر شد که بترتیب امباب و تمهید مقدمات جشن جلوس اشرف پرداخته دولتخانه والای خاص و عام و محفل

مراسم ضیافت پنج هزار روپیه نه تقووز از نقایس اقمشه هندوستان بار
 تکلف کرد و چون از ملتان برآمده بدار السلطنة لاهور رسید
 خلیل الله خان صوبه دار آنجا شرائط مهمان پذیری و رسم نکو داشت
 بجا آورده او را ضیافتی پسندیده نمود و دران انواع تکلفات بکار
 برده چهار صد قاب طعام و هفت صد خوان از اقسام متعلقات و
 عطریات کشیده بیست هزار روپیه و یک قبضه خنجر و شمشیر هر دو
 با ساز میناکار و هفت تقووز پارچه از امتعه نفسیه هندوستان باو داد
 هژده ماه مذکور عریضه بواق بیگ ایلچی مشعر بروانه شدن از
 دار السلطنة لاهور به پیشگاه حضور لامع النور بابرخی جانوران شکاری
 از باز و جره و چرخ و شاهین و غیران مصحوب کسانش بجاذب
 عظمت و جهان بینی رسیده آورندها بعنایت خلعت تشریف سر
 افزای پوشیدند از سوانح نصرت پیرا درین خجسته ایام انفتاح قلعه
 کهاتا کهری است از متعلقات صوبه مالوه و استخلاص آن ولایت از
 مخاذیل قوم بهیل بحسن سعی و کوشش راز بهگونت سنگه هاده
 چون بمسامع جلال رسیده بود که چکرسین بهیل سرگروه مفسدان
 آن سرزمین که قبل ازین بدولت فرمانبرداری و خدمتگزاری آستان
 سلطنت کامیاب توطن و زمینداری آن ولایت بود قلعه مذکور در
 تصرف داشت باغواهی چهل و غرور و استظهار حصانت قلعه مسطور
 از مسلک قدیم عبودیت و منهج مستقیم اطاعت انحراف ورزیده
 دم استکبار میزد چنانچه از آمدن نژد صوبه دار مالوه و دادن
 پدشکش مقری عمده لوازم فرمان پذیری آن مخذول بود سر باز زده
 شیوه بغی و تمرد میورزد لاجرم حضرت شاهنشاهی چندی پیش

یزدان پرست را که بنذیری تائیدات سماوی و توفیقات ازلی سرتاسر
 این ماه مبارک اثر بقلب و جوارح در لیل و نهار بطاعت و پرستش
 حضرت افریدگار قیام میورزند و لمحۀ از ذکر حق و یاد صانع مطلق
 غافل و ذاهل نیستند از کمال اشتغال بوظائف عبادات و تحصیل
 اسباب سعادات درین ماه متبذکر فرصت پرداختن بمراتب بزم
 و سور و طرب و سرور نیست آغاز این جشن سعیدرا همه ساله از
 روز فرخنده عید قرار داده امتداد مدت آنرا این نوبت تا ده روز
 مقرر فرمودند از سوانح مسرت پیرا آنکه پس از افضای
 دو ازده گهری از روز دوشنبه دهم این ماه مسعود در مشکوی
 دولت گوهر افسر حشمت و سربلندی نهالگشن ابدیت و بختمندی
 پادشاه زاده جوان بخت محمد معظم پسری نیک اختر والا گهر
 قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشته فروغ بخش دیده اقبال گردید از
 امتناع این مزده بهجت او را طبع مقدس خدیو جهان و خلیفۀ
 زمان بشفقتی و ابتهاج گرانیده خواجه معقول ناظر آعالی تبار را
 که این بشارت بسمع همایون رسانیده بود بعنایت خلعت و انعام
 یک هزار روپیه نوازش فرمودند پادشاه زاده ارجند که گار یکهزار مهر
 برمهیل نذر بخدمت اشرف گذرانیده برای آن نو باده نهال
 عظمت و احتشام التماس نام نمودند حضرت شاهنشاهی آن مولود
 مسعود را بسلطان معزالدین موسم ساختند و درین ایام بمسامع
 حقائق مجامع رسید که بوداق بیگ ایلچی والی ایران که کلک
 حقائق نگار سابقا بآمن او ازان دیار اشعار نموده سلخ شعبان
 داخل بلدۀ ملتان شد و تربیت خان صوبه دار آنجا پس از اقامت

مهر را دو مسرت رسید از ایام
 زمانه یافت بیک روز از دو شادی کام
 یکی زعید همایون غرق شوال
 دگر ز جشن جلوس شهنشه اسلام
 برای عیش دریایی روزگار فلک
 در صاف عشرت ممزوج ساخت در یک جام

و فردای آن که عید خجسته نطربود و بارگاه سلطنت و انجمن خلعت
 بهیعی کار پرت از آن پیشگاه دولت جاودانی شکوه آسمانی و پیرایش
 خسروانی یافته بود نوای شادیانۀ اقبال طظنۀ عظمت و جلال
 بگوش گردون رسانید و نویدان رفیع مقدار و امرای نامدار و سائر
 بندگان محترم و اعیان و اشراف و اعیان و اعیان و اعیان و اعیان و اعیان
 فلک اساس حاضر آمدند و چون خورشید جمال جهان آرای گیتی خدیو
 دین پرور اسلام پناه بسان ماه عید از اوچ مهر بارگاه تابان شد بتسلیمات
 عبودیت تارک آرای سعادت گشتند حضرت شاهنشاهی بهیمنه
 معنون عزم توجه به صلی نموده بر فیل ابر خرام گوه پیکر بدیع منظری
 که تخت زرین بران زده بودند قرین دولت سوار شدند و گوهرافسر
 حشمت و سروری فروغ اختر ابهت و نیک اختری پادشاه زاد کامکار
 بختیار محمد معظم را در پی سر مکارک جای داده بتوزوک و آژینی
 که معمول این سلطنت ابد طراز امت بهیدگاه شرف حضور بخشیدند
 و پس از معاودت بدوالتخانه همایون در ایوان مهر نشان خاص و عام
 سریر آرای عظمت و احتشام گشته بکام بخشی خائف پرداختند
 و بسیاری از عبودیت منشان اخلاص مند و ارادت کیدشان عقیدت

ازین راوبهگونت سنگه هاه را که محال زمینداری و وطن او بآن ولایت قریب الجوار است بدفع آن مدبر ضلالت آئین تعیین فرموده بودند را و مذکور بموجب حکم جهان مطاع بانجا شتافته باستیصال او پرداخت و قلعه کهاتا کهیری را بحسن کوشش و تدبیر مفتوح گردانیده ساحت آن ولایت از لوٹ تصرف آن مردود پاک ساخت چون درین هنگام این معنی از عرضه داشت راوبهگونت سنگه معروض بارگاه جاه و جلال گردید عاطفت بادشاهانه او را مورد نوازش ساخته خلعت کسوت مباحات بخشید درین ماه میمنت پرتوسی هزار روپیه از خزانه احسان عمیم بادشاه عادل باذل مهربان کریم بوساطت صدر الصدور بزمرة صلحا و اتقیا و ارباب احتیاج و استحقاق بذل و انفاق شد و دعای اجابت انعمای آن گروه بروزگار همایون آثار متواصل گردید بیست و هشتم چون بوق ببگ ایلیچی و الی ایران بسرای بادلی که نزدیک آغز اباد است رسیده انجا نزول کرده بود گیتی خدیو عالم پرور مهربان او را بعفایت اولوش خاصه مورد نوازش ساختند و اشاره معلی صادر شد که سیوم ماه شوال که ساعتی نیک بود ادراک دولت زمینبوس نماید شب دوشنبه دهم خرداد روئت ماه فرخنده شوال اتفاق افتاده مسرت بخش دایها و طرب امروز خاطر ها شد درهای بسته نشاط بکلید هلال بر روی روزگار کشاده گشت و اسباب خرمنی و انبساط باشاره ابروی ماه نوآماده گردید جهانیان بوررد جشن کامیاب بهجت و خوشدلی شدند و عالمیان بقدرم دو عید یکدیگر را تهنیت گفتند

* امولفه * نظم *

و شیخ عبد القوی بخطاب اعتماد خانی و اشرف خان که در سلک
 کومکیان دکن انتظام داشت بمناسبت اسم پدر خویش بخطاب
 برخوردار خانی و سید حامد ولد مرتضی خان و سید خان قلعه
 دار ظفر آباد هریک بخطاب خانی و میر باقی ولد میر محمود
 اصفهانی بخطاب بافی خانی و علی بیگ ولد مرشد قلیخان
 مرحوم بخطاب اهتمام خانی نامور گشتند و قاسم آقای رومی
 که چنانچه سابقا گزارش یافت حسین پاشای حاکم بصره او را
 بجهت اظهار مراتب عبودیت و هواخواهی و استغاضه انوار
 توجهات شاهنشاهی بجناب خلافت نرسداده بود و شرف تقبیل
 سده سپهر رتبه دریافتند پنج سراسپ عربی نیز که پاشای مذکور
 برسم پیشکش ارسال دانسته بود بنظر همایون رسانید و از جانب
 خود نیز چند سراسپ عربی و یک غلام گرجی پیش کش نموده
 بقبول آن سر تغاخر بر افراخت و بعنایت خلعت و انعام پنج هزار
 روپیه مشمول عاطفت خسروانه گردید و محمود دلق بفعوداری
 یکی از محال صوبه دکن معین گشته بعنایت خلعت و امپ
 عرافی و باضامه هشت صد سوار بمنصب هزاری هزار سوار مباحی
 گشت و میر عزیز بدخشی بداروغگی عدالت حضور پرنور از تغیر
 خواجه صادق و عنایت خلعت سر بلند گردید و عساکری که از
 دیوانگی تن کشمیر معزل شده بود بخدمت دیوانی و اعل چند
 ولد رای بهار امل بدیوانی خالصه شریقه شرف امتیاز پرشید و چون
 خواجه موسی ولد طیب خواجه عریضه مبنی بر اظهار مراسم دعا
 گوی دولت قاهره از ولایت توران بهارگاه اقبال که کعبه آمل ساکنان

پیوند را بمراحم و مواهب خسروانه مورد نوازش ساختند از آن جمله
 نهال برومند گلشن ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند فرخنده فال
 محمد معظم را بمرحمت خلعت خاص و سرپیچ مرصع و یکعقد
 مروارید و انعام یک لک روپیه و نوگل حدیقه ابهت و اقبال بادشاه
 زاده والا قدر خجسته خصال محمد اعظم را بعطای خلعت خاص
 و یکعقد مروارید عز اختصاص بخشیدند و از آنجا که درین دولت
 پایدار و سلطنت گیتی مدار جز بادشاه زادهای نامدار کمکار را
 افزایش مراتب منصب زیاده بر هفت هزار و هفت هزار سوار
 معمول نیست و هرگاه عاطفت بادشاهانه بیکي از بندهای عمده
 که باین پایه عالی رسیده باشد اقتضای ظهور مرحمتی کند او را
 بانعام برخی از محال زیاده بر تیول تنخواه منصب کامیاب عنایت
 میسازند شهنشاه بنده پرور مکرمت گستر براجیه جیسنگه که از
 عمدهای بارگاه سلاطین پناه است و باین منصب والا پایه عزت باوج
 ترقی افراخته بآنکه سابق بانعام محالی که یک کرور دام جمع آنست
 سر بلند کشته بود موازی یک کرور دام دیگر تیول بر سبیل انعام
 مرحمت نموده او را بدین الاقران سرفراز مرمودند و بآن زبده راجهای
 عقیدت شعار و دیگر نوینان رفیع قدر و امرای نامدار خلع فاخره
 عطا کردند و بطاهر خان یک اسب عراقی و کنور رامسنگه بمرحمت
 یک زنجیر فیل مباهی گشت و باخالص خان خویشکی علم و بمیدنی
 سنگه و پرتهی سنگه زمیندار سرب نگر سرپیچ مرصع مرحمت شد
 و بقطب الدین خان فوجدار سورتیه اسب با ساز مطلا عنایت
 نموده فرستادند و اعمهلا خان بمناسبت نام بخطاب اشرف خانی

از امرای عظام و عمد‌های بارگاه پیر احتشام هر یک در خور حال
پیشکشی شائسته گذرانید *

دلازمت بوداق بیک ایلچی و رسانیدن

نامه و گذرانیدن سوغات والی ایران

چون مغیر مذکور که حقیقت آمدنش سبق گزارش یافته
بظاهر دارالخلافة رسیده بود سیوم عید در اثنای این جشن سعید
حکم معلی صادر شد که اسد خان و سیفخان و ملتفت خان مدر
توزک پذیر شده اورا از بدرون شهر بملازمت کرامت بهر آوردند و آنها
بموجب حکم لازم الامثال اورا ببارگاه جاه و جلال رساندند و در ایوان
فلک نشان خاص و عام که حضرت شاهنشاهی آنجا سریر آرای
عظمت و کمرانی بودند شرف اندوز تقبیل آستان سلطنت گشته
بطرز و قانونی که معمولی این دولت روز افزونست سعادت
ملازمت اشرف دریافت و بعد از ادای آداب کورنش و تسلیم نامه
والی ایران را گذرانید و عاطفت بادشاهانه دران مجلس مقدس
اورا بعطای خلعت فاخره و جیغه و خنجر مرصع نوازش نمود و ارکچه
جشن با پباله و خوانچه طلا و پان با پاندان و خوان طلا مرحمت
شد و پس از اتمتضای این فرخنده مجلس با اشاره والا اورا بخانه رستم
خان مرحوم که سر منزل دست عالی دلنشین برکناره دریای جون و از
سرکار خاصه شریفه فرش و دیگر لوازم آن سامان یافته بود فرود آوردند
و مدیر عزیز بدخشی که از بندهای سنجیده بود بمهمانداری او معین
گردید گیتی خدیو مکرمتا بر روز دیگر نیز اورا به پاشگاه حضور

شش جهت گیتی است فرستاده بود چهار هزار روپیه در وجه انعام او مصحوب حامل عریضه مرسل گشت و بسیاری از امرا و مناصداران با عنافه مناصت و دیگر عطایا و مواهب از خلعت و اسب و فیل و جیغه و شمشیر و خنجر کامیاب عاطفت به شاه مکرمت شعار فیض پرور گردیدند و سید محمد متولی مرزا فائز الانوار خواجه ابرار و اسوه احرار تدوة الفقراء الواصلین خواجه معین الدین قدس سره بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار روپیه و سید حسین مدنی بانعام دو هزار روپیه و حاجی قلم خوش نویس و شیخ قطب و شیخ عبد الله و ملا فروغی شاعر هر یک بانعام یک هزار روپیه نوازش یافتند و بصالج بهادر گرز بردار و پنجم کس دیگر از گرز برداران جیغه مرصعه و بجمعی کثیر از بندها و خدمت گذاران آستان سلطنت مصیر خلعت مرحمت شد و پانزده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و هنر و پنج هزار روپیه بنعمه پردازان و سرون سرایان آن بزم مسعود عطا گشت و درین روز عالم امروز از جانب نخله کریمه ریاض ارجمندی دوحه شریفه حدائق سر بلندی ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب بیکم صاحب برخی از نوادر جواهر و مرصع آلات که از مستقر الخلافة انبر اباد برسم تهنیت این جشن دولت پیر بالخدمت والا ارسال داشته بودند بنظر اکسیر اثر رسیده پرتو قبول پذیرفت و راجه جیسنگه نوزده سراسیمه ساز طلا و بعضی از بغائس جواهر و مرصع آلات بمحل عرض رسانید و محمد آمین خان میر بخشی و وزیر خان و امالتخان و بهادر خان و مرتضی خان و تقرخان و چندی دیگر

شصت هزار روپيه و عطای مائه فيل باحوضه نقره و جل زربفت
 مياهي ساخت و محمد حسين تحویلدار را بانعام پنج هزار روپيه
 و نظر قلبي ممبر اخور و ميرزبن العابدین هریک را بانعام سه هزار
 روپيه و احمد بیگ خویش ایلچی را بانعام دو هزار روپيه مرفرازی
 بـ شید پنجم ذی قعدة مطابق سیزدهم تیر ماه که جشن عید گلابی
 بود بادشاه زاد های ارجمند کامگار و اسرای نامدار برسم معهود
 صراحیدهای مرصع و میناکار گذرانیده مسرت پیرای طبع مبارک
 شهنشاه روزگار گردیدند درین ایام فاضل خان که طفلی ازو درگذشته
 بود بعطای خلعت خاص کسوت مرحمت پوشید و راجه رای سنگه
 سیدسودیه از وطن رمیده جبه سالی آستان خلافت گردید و قباد خان
 که از صوبه داری تتهه معزول گشته بود بانراک شرف بساط بوس
 فایز شد و چون ابو سعید نیرغ اعتماد الدوله رحلت کرده بود خانزاد
 خان و صلاح الدین پسران او در انخان همشیره زاده اش را عاطفت
 بادشاهانه بعطای خلعت از لباس کدرت بر آورد و بعرض اشرف
 رسید که جمال ولد دلیر خان که بنیابت پدر بفوجداری بیسواره بود
 باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد *

جشن وزن مبارک قمری سال چهل و پنجم

درین هنگام میمنت فرجام موسم وزن قمری مهر سپهر سلطنت
 و سروری در رسیده آئین جهان پیرائی و عشرت آرائی تازه شد و روز
 مبارک یکشنبه نوزدهم ذی قعدة مطابق بیست و هفتم ماه تیر
 آنچشن فرخنده صورت انعقاد یافته پس از انقضای یازده گهری از

قدسی سرور طلب فرموده سعادت اندوز کورنش ساختند و بعطای
یکقبضه شمشیر با ساز مرصع فوختند و چندی از همراهانش را مثل
نظر قلی میر آخور اسپان سوغات و محمد حسین تحویلدار امتعه
و قدسوفات و احمد بیدگ خویش ایلچی مذکور و میرزین العابدین
ملای ارا بمرحمت خلعت کسوت مبالغات بخشیدند و شبهنگام در
انجمن خاص غسالخانه سریر آزای اقبال گشته چراغان کشتیها که
باهتمام وکلای پادشاهزادهای عالی نژاد والا مقام و نوئیذان رفیع
قدر و امرای عظام بدستور معهود دیگر جشنها در کمال خوبی و نظر
فریبی سامان یافته بود مسرت افروز طبع مقدس گردید و بوداق
بیدگ و همراهانش تماشای آن هنگامه دل پذیر نمودند و هفتم
شوال دگر باره سفیر سزبور را ببارگاه فلک پدشگاه طلب فرموده
کامیاب کورنش گردانیدند درین روز خجسته سوغات والی ایران از
نظر کیما اثر بادشاه دین پرور گذشت ازان جمله شصت و شش سر
اسب عراقی برق تک باد رفتار و یک دانته سروارید غلطان آبدار بوزن
سی و هفت قیراط بود الحق نطفه این قسم گوهری از صلب ابر
نیسان در صدف امکان کم قرار میگبرد و در دانه باین گون و لون
بطریق ندرت از بحر صنع بساحل ظهور می افتد آن در یتیم را
جوهر شناسان پایة سریر اعلی بشصت هزار روپیه قیمت نمودند و
مجموع آن ارمغان بوقوف ارباب خیرت بچهار لک و بیست و دو
هزار روپیه بقیمت رسید و بوداق بیدگ خود نیر از اسپان عراقی و
شتران بخشی و دیگر نفائس ایران پدشکشی شایسته بنظر همایون
درآورده بقبول آن سرانندی اندوخت و عاطفت بادشاهانه او را بادعام

و دکنجی دکنی از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری دو هزار سوار سر بلندی یافت و راجه راج روپ بمحارست سرحد غزنین از تغیر سید شهابت خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب مباحی شد و از منصبش که سه هزار سوار بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردید یرلیغ گیتی مطاع بعز نغان پیوست که سید شهابت خان بعد از رسیدن راجه مذکور بدار الملک کابل آمده در سلک کومکیان آن صوبه منتظم باشد و سید عزت خان بفوجداری سرکار بهکر از تغیر خنجر خان منصوب شده بمرحمت خلعت و اضافه پانصد سوار دو هزاری هزار سوار سرفراز گشت و عسکر خان فوجدار بنارس از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری ششصد سوار و عدد انداز خان از تغیر عاقل خان بفوجداری میان دواب و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و فوجدار خان بفوجداری نواحی دار الخلافه شاهجهان آباد و عطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و الف خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری هشت صد سوار سرفرازی اندوختند و شهباز افغان بفوجداری کوهستان جهون از تغیر میر خان تعین یافته از اصل و اضافه هزاری هزار سوار و بعنایت خلعت مورد نوازش گردید و ناظر خان خواجه سرا بخدمت داروغگی زرگر خانه و از اصل و اضافه بمنصب هزاری دو صد سوار مباحی شد و عالم خان سردار قبیلۀ نو خانی و تماچی زمیندار کچه و پرتهی سنگه زمیندار سري نگر و راجه دیبی سنگه بندیل و اعتبار خان قلعه دار اکبر آباد بعنایت ارسال خلعت سرمایۀ مبالغات اندوختند و سیدی

روز مذکور در ایوان کیوان نشان غسل خانه که بترتیب اسباب تجمل و احتشام آراستگی یافته بود وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و چهارم قمری از عمر سعادت قرین خدیو کشور دوات و دین و بفرخی و فیروزی و نیک اختری و بهروزی بانجام رسیده سال چهل و پنجم بمبارکی آغاز شد بادشاهزادهای کامگار والا تبار و نوینان رفیع مقدار رسم نثار بتقدیم رسانیده تسلیمات تهذیب بجای آوردند حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مبارک اوردنگ جهانبانی و سریر کامرانی بعز جلوس همایون والا پایه گردانیده بکام بخشی خلایق برداختند درین روز فرخنده مهابت خان صوبه دار کابل بمعنای ارسال خلعت خاص قامت امتیاز اوراق و اصالت خان بمرحمت اسپ مبلهی گشته بمراد آباد مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفر آباد باضاد پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار بلند رتگی یافت و بوداق بیگ ایلچی بانعام پنجاه هزار روپیه و مرحمت کمر مرصع و خلعت بارانی و پاندان با خوانچه طلا و یک قبضه سپر با ساز مرصع و یک قبضه بدوق خاصه مورد عنایات کوناگون گردید و بمحمد حسین تحویلدار سه هزار روپیه و بنظر قلی میر اخور و حکیم یوسف از همراهان بوداق بیگ هر کدام دو هزار روپیه و بچند کس از قورچبان و همراهان ایلچی مذکور سیزده هزار روپیه عطاشد و اصالتخان فوجدار مراد آباد بمرحمت اسپ باساز طلا مبلهی گشته بمحال فوجداری خود مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفر آباد باضاد پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار بلند رتگی یافت

سیوم ذی الحجّه بوداق بیک سفیروالی ایران باذعام سه عدد اشرفی کلان که وزن مجمرع هفت صد توله بود و سه عدد روپیه هریک پورن پاصد توله نوازش یافت و درین هنگام پیشکش امیر الامرا صوبه دار دکن از نوادر و جواهر و دیگر تحف و رغائب و پیشکش قباد خان صوبه دار معزول تهنه مشتمل بر مرصع آلات و نفایس امتعه تهنه و یک زنجیر فیل و پیشکش شمس الدین خان خویشکی یک زنجیر صاده فیل و پیشکش منگلخان بنظر قدسی انوار در آمد و راجه جیسنگه دو اسپ عراقی برسم پیشکش گذرانید و چون بمسامع همایون رسید که میر ابراهیم و امیر نعمان که چنانچه گزارش یافته جهت رسانیدن مبلغ شش لک و شصت هزار روپیه که شهنشاه جهان نذر حرمین شریفین زاد هما الله قدر و تعظیما کرده بود بان اماکن قدس مرخص شده بود و دران حدود باقتضای اجل موعود رخت هستی ازین سرای فانی بر بسته عاطفت پادشاهانه اسلام خان را که خسر او بود باهمت خان خلف خان مذکور بعطای خلعت نواخت و کنور رامسنگه که کوچ او فوت شده بود و راجه رایسنگه که یکی از افارینش در گذشته بود هر یک خلعت کسوت نوازش پوشید و افتخار خان و ملتقت خان و بهاء الدین پسران اصالت خان مرحوم که والده آنها رحلت نموده بود بعطای خلعت از لباس کدورت برآمدند و عسکر خان فوجدار بنارس که پسرش فوت شده بود بعزایت ارسال خلعت مورد الثقات گردید و از وقائع صوبه کابل بموقف عرض رسیده که نیکنام خان افغان باجل طبعی در گذشت دهم ذی حجه که عید فرخنده اضحی بود دگر باره بارگاه

ابراهیم از ابتاع سیوای مقهور که برهبری طالع از آنضلات کیش
جدائی گزیده بعزم بندگی در گاه خلایق پناه نهد امیر الامر آمده
بود بموجب التماس آن عهده نوئیان بمنصب هزاری پانصد سوار
کامیاب شد و چون سیدی جوهر که از عده های علی عادل خان بود ازو
منحرب گشته بدلالیت سعادت نقش ارادت این آستان اقبال بر
لوح ضمیر مرتسم شاخه بود و سیدی بلال وکیل خود را بجناب
خلافت و جهان داری فرستاده میخواست که روی نیاز بدر دولت
ابد طراز آرد عاطفت بادشاهانه اورا بارسا خلعت فاخره با فرمان
مرحمت عنوان مصحوب سیدی بلال وکیلش سرفراز بی بخشید
و وکیل مذکور بعطای خلعت واسپ و انعام دو هزار روپیه مهابی
گردید و جواهر خان خواجه سرا بمرحمت ماده فیل و محمد آمین
شیرازی و حکیم محمد مهدی آزدستانی و سید محمد صالح
گجراتی هریک بعنایت خلعت و قاسم اقای کس حسین پاشای
حاکم بصری بانعام پنج هزار روپیه و میر شرف الدین صفهانی
از سادات گلستانه بانعام دو صد اشرفی و حاجی حسین عرب
بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه و سید عبد الرؤف مدنی
بانعام دو هزار روپیه و شاه قلی و لد شهنسوار بیگ که از دکن آمده
بود بعنایت شمشیر با ساز طلا و انعام یک هزار روپیه و پسر امخان
کلاوشت و چندی دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه فیض اندوز
عاطفت خسروانه گردیدند و بچندی از شرف اندوزان بساط خدمت
از خزانه احسان و مکرمت بیست هزار روپیه انعام شد و سه هزار
روپیه بزمزمه نعمه سنجان و مرزد سرایان آن بزم مسعود انعام شد

و قاعده دانی و بر وفق سنت اسلاف خویش عمل نموده بجهت تقدیم مراسم مبارکباد جلوس همایون بر اورنگ خلافت و جهانبانی خواجه احمد پسر خواجه خوانند محمود را که از کبار خواجه‌های ماوری‌النهر بود بتهنیت‌نامه خلعت آئین بخدمت اشرف فرستاده سفیر مذکور یازدهم ذی قعدة بخط کابل رسیده است از پیشگاه سلطنت مصاحب‌بیدگ به جهت مهمانداری و آردن خواجه مسطور تعین یافته مرخص گردید و بطراز کسوت حشمت و نامداری زینت مسند ابهت و بختیاری بادشاه زاده والا قدر محمد معظم و راجه جیسدگه و محمد امین خان و مرتضی و دیگر امرای عظام بمناسبت موسم برشکال خلعت بارانی عطا شد و چون نوکل حدیقه درات تازه نهال گلشن سلطنت بادشاهزاده والا گهر محمد اعظم را تربیت بادشاهانه نوازش بندوق اندازی که تحصیل ملکه آن ناگزیر نشاء سروری و سرافرازی است مامور ساخته بودند هوشدار خان که آن شیوه را خوب ورزیده بخدمت تعلیم آن والا تبار تارک افتخار امراخته خلعت یافت و بادشاهزاده سعادت پهبوند بمرحمت بندوق خاصه مورد عاطعت گردیدند و سردار خان که در سلک کومکیان صوبه گجرات انتظام داشت بموجب طلب ازان صوب رسیده ناصیه سالی آستان معلی گردید و یک زنجیر فیل و چند قلاده یوز که فرد کامل آن در گجرات پیدا میشود با دیگر نفائس اشیا برسم پیشکش گذارید و بغوجداری و جاگیرداری سرکار بهر ایچ معین گشته بعنایت خلعت و باضائه هزار سوار بمنصب دو هزاره در هزار و پانصد سوار سر بلندی یامت و ظفر خان که در سلک دعاگویان دولت قاهره بود رخصت سکونت

سلطنت و جهان‌بانی بتدین نشاط و شادمانی زیست یافته نرای
شادبانه اقبال سامعه پیرای همکزان گردید و عمده‌های آستان دولت
و سائر بندهای عتبه خلافت دربار جهان مدار حاضر آمده چون خورشید
جمال عالم آرای گیتی خدیو عالمگیر از اوج عظمت و جلال طالع شد
مراسم عبودیت و تملیحات تهذیب بجای آوردند حضرت شاهنشاهی
بشیمه کریمه خویش عزم مصلی کرده بتدین معهود توجه فرمودند و نماز
عبد را آنجا بجماعت گزارده قرین سعادت معاودت نمودند و پس از
ادای سنت قربان در ایوان سپهر نشان خاص و عام بر اورنگ فلک
بایه مرصع نگار جاوس فرموده کلم بخش خلایق گردیدند و درین روز
خجسته بوداق بیدگ ایلچی والی ایران را رخصت انصراف ارزانی
داشته بانعام یک لک روپیه و عنایت خلعت فاخره و خنجر میفاکار
با علاقه مرورید و امپ با زین و اجام طلا و فیل با زین طلا و ساز
نقره و جل زر بفت و یگرنجبر فیل دریائی که شکل و صورتش خالی
از طرفگی و غرابتی نیست و یک منزل پالکی با ساز و نواز آن
مطرح انوار نوازش ساختند و مقرر فرمودند که جواب نامه متعاقب
او مصحوب یکی از بندهای عمده که بسمت فهمیدگی و سلجیدگی
موسوم باشد با شایسته ارمانی از نقایص و نوادر هندوستان فیض
مکان بغرستند و بایلچی مذکور از اول تا آخر پنچ لک روپیه
و بهمرا هانش سی و پنچ هزار روپیه عطا شد و حکم جهان مطاع
بصدور پیوست که خواجه صادق بدخشی او را بدرقه نموده بملتان
رساند و چون درین ایام از وقائع دارالملک کابل بمسامع حقائق
مجامع رسید که عبد العزیز خان والی بخارا بمقتضای طرز شناسی

خوبش را پرد؛ عفو و بخشش پوشانید و چون جنود کیهانستان در
 فواحی مستقر الخفاة اکبر آباد بردار را بیدشکوه ظفر یافته بتعاقب آن
 بد مآب متوجه پنجاب گشت و ساحت آن بوم و بر از وجود فتنه
 آمود او پدراسته شد هنگام مراجعت رایات عالیات بدار الخلافة آن
 مردود بموجب فرمان همایون در سلک کومکدیان خلیل الله خان
 منسلک گردید در دار السلطنة لاهور ماند و در وقتی که موکب انبال
 از مرکز خلافت بدفع فتنه ناشجاع متوجه اله آباد گردید انضالات
 کیش را عرق بدرگي حرکت نموده و جوهر فرومایگی از ذات
 خساست فهاد سر بر زده از دار السلطنة لاهور بآئین ممالیک گزیر
 پیشه فرار نمود و بمالوه رفته بشیمه ذمیمه و عادت قدیمه خویش همان
 طریقه رهنی و قطع طریق پیش گرفت و چون دران هنگام از طرف
 اله آباد ناشجاع فتنه جولواي فساد افرایسته گرد مخالفت و عدوان
 انگیزه بود چنانچه سبق ذکر یافته دران یورش فیروزی اثر راجه
 جسونت سنگه در عین معرکه و غا و موقوف هیجا از لشکر ظفر پدرا روگردان
 شده منہج عصیان پیدمود و از سمت گجرات دارا بیدشکوه باطل ستیز دگر
 باره سپاه و لشکری فراهم آورده بهوس مقابله و آئینش با موکب ظفر
 لوا روانه اجمیر گشته بود انضلال اندیش بد مآل به پشت گرمی
 منوح آشورش و اختلال انتهاز فرصت نموده مسالک و شوارع ولایت
 مالوه بر مترددین می دشورانید و جسارت و خیرگی از حد گذرانیده
 بود حضرت شاهنشاهی دران ایام عجالتہ سو بهکرن بذیلہ را که هم
 از قوم اوست با چندی دیگر از راجپوتان بتدایت و تنبیه انمردود
 تعین نمودند و بعد از آنکه مهم ناشجاع و دارا بیدشکوه و راجه جسونت

در دار السلطنة هور یافته بعطای خلعت مباحی شد و عاقل
 خان که از فوجداری میان دواب معزول گشته بود چون بسبب
 بعضی عوارض جسمانی در پیشگاه خلافت و جهانبانی استدعا نمود
 که گوشه انزوا گزیده بدعای دوام دولت روز افزون قیام نماید بسا لبانه
 نه هزار روپیه موظف گشته بدار السلطنة لاهور رخصت یافت و از
 نوشته وقائع نگاران ممالک شرقی بموقف عرض رسید که ذو القدر
 خان حارس قلعه رهناس باجل طبیعی رخت افامت از حصار
 هستی برون کشید و هنر خان بحراست حصن مذکور تعیین
 یافته بعادیت خلعت و از اصل اضافه بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار سربلذ گردید از سوانح دوات پیرا جوهر نمای تبخ
 اقبال حضرت شاهنشاهیست بسر افشانی چنبت بد گهر که
 سرگروه مفسدان خود سربود آن بغی اندیش فتنه پرور از قوم
 ضلالت کیش بندیده است و از دیرباز در ولایت و سیمع مالوه
 باستظهار بدشاهی اندوه و سرزمینهای ناهموار آن حدود فزانی
 و رهزنی جسارت ورزید بدیرایه بغی و طغیان و مسلک نامستقیم
 خلاف و عصیان می پیمود و بآئین دزد پیشگاه زندگانی می نمود
 درایام سلطنت اعلیحضرت مکرر افواج قاهره بادشاهی بدفع و استیصال
 آن بدسگال معین گشت لیکن قلع ریشه فساد و قطع ماده افساد او
 چنانچه بایست صورت نه بست در هنگام توجه عساکر گیتی کشا از
 دکن بدستیاری عجز و استکانت و توبه و امت در حدود مالوه بموکب
 جلال پیوسته دولت زمین بوس دریافت و بسلوک جاده عبودیت
 و دوات خواهی و اختیار خدمتگزاری و همراهی ذلت و جرایم

علیل و مریض بود مداوای او را از دم شمشیر تدبیر جهتند و بحکم ضرورت سرپرشرش از تن فتنه پرور جدا کرده نهانی از مردم راجه سچان سنگه بدربار جهانمدار فرستادند و بذها جواب دادند که سالورا از هم گذرانیده بسزای کردار رسانیدیم و چهاردهم ربیع الاول سر آن مدبر خیره سر بجذاب سلطنت رسیده برخاک ادبار و نگونساری پای فرمود مذلت و خواری گردید و ظهور آثار نیرنگی اقبال دشمن شکار خدیو جهان بتنازگی تهره منشان خلاف ائین را سرمایه عبرت شده دولت خواهان بیدار بخت آگاه دل را بصیرت بخشید *

جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام میمنت انوار موسم وزن شمسی خدیو روزگار بصد خرسی فصل بهار در رسیده گلهای نشاط بر تارک جهانیان افشاند و دگر باره بارگاه دولت و پیشگاه عظمت به آذین خسروانی زیب وزینت پذیرفته رسم عیش و آئین شادمانی تازه شد و چهارشنبه سلخ ربیع الاول مطابق دوازدهم آذر پس از انقضای هفت گهری از روز مذکور در ایوان سپهر نشان غسل خانه آنجشن خجسته انعقاد یافته از فیض منجیدن بادشاه فلک دستگاه گفتین ترازو جرم خورشید و ماه را بهنگ کم برگرفت و سال چهل و سوم شمسی از عمر سعادت قرین گیتی خدیو با داد و دین بهزاران نصرت و فیروزی و میمنت و بهروزی بانجام رسیده سال چهل و چهارم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن بایوان چهل ستون خاص و عام که گرانمایه تخت فیروزی بخت مرصع نگار در آنجا نصب کرده بودند سریر آرای

سنگه بمیدامن اقبال فرخنده فال بر وفق خواهش اولیای دولت
 بیزوال بقطع و فصل انجامید و غبار آن فتنها که بیکبار برخاسته بود
 بآب تیغ عالمگیر شهنشاه سکندر نظیر در اندک فرصتی فرو نشست
 و ریایات جاه و جلال پرتو ورود بدار الحلاقه اوگند راجه دیبی سنگه
 بذیل بهاستیصال آن مقهور مامور گشته یرلیغ گیتی مطاع بدام
 جمیع جاگیر داران و کومکیان صوبه مالوه عز نغان یامت که باتفاق
 راجه مذکور در دفع و استهلاک او ساعی بوده ریشه فساد آنضالات
 نهاد ازان سرزمین بر اندازند و ساحت آن برو بوم از خار افساد او
 بپردازند و این گروه بموجب فرمان همایون کمر همت بکفایت مهم
 آن معذول بسته شب و روز در کمین فرصت بودند و آن نابکار از
 بیم صولت افواج نصرت شعار دران مدت یکجا قرار نکرده رو به
 صفت هر روز گوشه می خربد و هر شب مسکن و مقامی تازه میگزید
 تا آنکه درین سال فبروزی مآل بمردم راجه سجان سنگه بذیل که
 خون در سلك کومکیان عساکر بنگاله انتظام داشت و برخی از اتباع
 و تابیدانش در وطن او بودند خبر رسید که آن سیه بخت بده کار
 بقوم دهندیره پناه برده میان آن گروه در آمده است باستماع
 این خبر بوالایت دهندیره شتافته به تجسس حال او پرداختند و چون
 آگاهی یافتند که آن عصیان منش در موضع سهره که موطن راجه
 اندرمن دهندیره است بحماییت مردم او مخفی گشته است
 بآنجا رفته طلب او نمودند جمعی ازان قوم کوته اندیش که
 بمناسبت ملت و کیش او را جا داده بودند از قهر و عتاب پادشاه
 مالک رقاب خائف و هراسان شده در حالتی که آن کافر اجل گرفته

شد بود و رعده انداز خان برسانیدن آن مامور گشته بعنایت خلعت و علم و یک زنجیر فیل نوازش یافت و از جمعی که با خان مذکور بدکن تعیین یافته بودند رکفاته سکه را تهوور بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و قادر داد افشاری و جهانباز خان هریک بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار و زاهد خان و حید علی اکبر باره و چندی دیگر بعنایت اسب و ترکناز خان و سید زین العابدین بخاری و جمعی دیگر بمرحمت خلعت و برخی بعطای شمشیر بهر اندوز عزت گشتند و سوبهکر بنذیل از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و هزار و دو صد سوار و بمرحمت خلعت و شمشیر سرافراز گشته در ملک کومکیان صوبه دار الملک کابل منتظم شد و سرادفلی کهکر از کومکیان صوبه مذکور باغافه چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار و از اصل و اضافه التفات خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و امام اوبردی که در ملک کومکیان دکن منتظم است بمنصب هزار و هزار سوار و حامد خان بمنصب هزار و چهار صد سوار و افتخار ولد فاخر خان بمنصب هزار و سه صد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار و حکیم صالح شیرازی بمنصب هزار و صد سوار مشمول انظار عنایت گردیدند و مافسنکه ولد راجه و پسنکه و تهوور بعنایت سر پیچ مرصع تارک مباحات افراخته بوطن رخصت یافت و روح الله بدیوانی دار الملک کابل از تغیر یعقوب خان منصوب شده بعنایت خلعت و خطاب بشارت خانی سرمایه کمرانی اندوخت

دولت و کسرافنی شدند درین بزم فرخنده قرة العین عظمت و بختیاری
 قوة الظهر شوکت و نامداری بادشاهزاده فرخ خصال محمد معظم
 بانعام دولک روبیه نوازش یافتند و امیر الامرای صوبه دار دکن
 و خان خانان سپهدار بنگاله و مهاراجه جسونت سنگه ناظم مهام
 احمد آباد و جعفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کابل بعنایت احوال خلایع فاختره قامت مفارحت افراختند و عبد
 الرحمن بن نذر محمد خان بانعام ده هزار روبیه مورد مرحمت شد
 و عابد خان که از نژاد کبار خواجهای ماری الذهر است بتفویض
 خدمت جلیل القدر صدارت کل از تغیر شیخ میرک که اورا
 کبر من دریافته بود و الایایه گردانند و اسلام خان بصوبه داری کشمیر
 دلپذیر از تغیر ابراهیم خان معین گشته بمرحمت خلعت و اسپ
 با ساز طلا مر بلند شد و همت خان پورش بعنایت اسپ
 مباهی گشته برفاتت پدر مرخص گردید و چون صف شکنخان
 میر آتش بذابرقصیري مورد عتاب بادشاهانه گشته از منصب
 و خدمت معزول شده بود فدالیکان بخدمت داروغگی توپخانه
 خلعت سرفرازی پوشید و قباد خان باضافه پانصد سوار بمنصب
 سه هزاری دو هزار و پانصد سوار چهره اعتبار ابروخت و اکرام خان
 بفوجداری فتحپور و خانوه معین گشته از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزاری دو هزار سوار مورد مرحمت گردید و حسن علی خان
 توسن بیگی بعنایت خلعت کسوت مباحات یافته جهت بسر
 کردن جانوران بشکار گاههای نواحی دار الخلافه مرخص شد و
 چون فوجی تازه از مبارزان جنود اقبال برسم کومک بدکن معین

و دیگر امرای نامدار و عهده‌های آستان سپهر مدار پیدشکشا درخور حال گذرانیدند و اشاره‌ی والا صادر شد که تا پنج روز این جشن فرخنده هنگامه آرای عشرت و خرمی و انجمن افروز مسرت و شادکامی باشد

ادراک سعادت ملازمت خواجه احمد

سفیر عبد العزیز خان و الی بخارا و

گذرانیدن نامه در ایام این جشن طرب پیرا

چون آن خان والا دردمان چنانچه سابقا گزارش یافت نسبت خوانین اسلاف و طریقه ابا و اجداد که همواره با سریر آرایان این دولت خدا داد رعایت مراتب یکجهتی و داد و سلوک سلك صداقت و اتحاد نموده باقتضای صلاح اندیشی طالب ایتلاف و التیام و بادی فتح الباب ارسال نامه و ابلاغ پدایم بوده اند برای ادای مبارک باد جلوس این فرزانده لوی عظمت و کشورستانی برادرنگ خلافت و جهانبنانی خواجه احمد نام یکی از نزدیکان خود را با تهذیب نامه مبنی بر مراتب الفات واستیضاس و محتوی بر قواعد آداب دانی و پایه شناسی و ارمغانی از نغائس و مرغوبات توران برسم سفارت بآستان فلک نشان فرستاده ایلچی مذکور درین هنگام بظاهر دار الخلافه رسیده بود چهارم ربیع الثانی در اثنای این بزم کاسرانی و جشن خسروانی حکم معلی صادر شد که بسعادت تلذیم سده جلال فایز گردد و بموجب فرمان همایون صیغخان و قباد خان پذیره شده او را ببارگاه اقبال رسانیدند و در محفل فلک شکوه خاص و عام بوسیله بخشیان عظام شرف استلام سده سپهر

و سید جعفر خان ولد سید جلال بخاری و سید محمد خلف او که در موطن مالوف خود کجرات بودند بعنایت ارسال خلعت سرمایه افتخار اندوختند و کمال نظر داروغه آبدار خانه بخطاب خدمت طلب خانی پایه عزت یافت و انور خان خواجه سرا که التماس رخصت زیارت حرمین شریفین زادهما الله شرفا و قدرا نموده بود بعنایت و انعام دو هزار روپیه سرافراز گشته بادراک آن سعادت مازون شد و قاسم اقای کس حسین پاشای حاکم بصره بانعام دوازده هزار روپیه و عطای خلعت کامیاب گشته رخصت انصرام یافت و بهمراهان او یک هزار روپیه عنایت شد و مصحوب او يك قبضه شمشیر مرصع گران بها برای پاشای مذکور مرسل گردید و مغول خان که از زمرد گوشه نشینان بود بانعام پنج هزار روپیه بهره اندوز مرحمت گشت و بسیاری از امرا و منصب داران بمکرمات خلعت واسپ و شمشیر و دیگر عطایای خسروانی مباحی گردیدند و هفت هزار روپیه بزمرد نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا شد و جمعی کثیر از بندگان آستان خلافت و ملازمان ركب دولت بعنایت خلعت و برخی بمکرمات اسپ مباحی گشتند و درین روز جهان افروز از جانب خان خانان مده سالار يك قطعه الماس ابدار که هفتاد و پنج هزار روپیه قیمت آن بود بنظر مهر انوار در آمده پسند طبع همایون افتاد و پیشکش « راجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات از نوادر جواهر و مرصع آلات به پیشگاه حضور رسیده پایه قبول یافت و دانشمند خان الماسی که پنجاه هزار روپیه قیمت داشت بمحل عرض رسانید

جشن کدخدائی پادشاهزاده عالی تبار بخت بیدار خجسته شیم محمد معظم با دختر عفت میر راجه روپسنگه راتهور بر طبق سنت منیه میمنت افروز

از آنجا که حکمت کامله خلاق احد و بدینیا از صمد که ذات مقدسش
بتنزیه لم یولد منفرد و ممتاز و در صفت وحدت و یکتائی
بی سهم و انباز است هر شته بقای انسان که خلف الصدق
دودمان امکان و قرة العین خانواده اکوان است و مخلوق
از برای پرستش صانع و معرفت یزدان بتوالد و تناهل باز
بسته و سرور اهل دانش و بیفش که کدخدائی سرای آفرینش است
در توغیب سنت منیه نکاح با مرتفکوا تکاثرو عقد جواهر رحمت
در دامن بخت نیک سرانجامان است گسسته بر قاطبه خلایق و کاذبه
عباد خصوصاً سلاطین و الا نزا که اساطین کارخانه ایجاد اند لازم و منحت
است که همت بلند نهمت بر تکذیر نریت که سرمایة نظام کشور صورتست
مقصود داشته سراچه هستی و پیشگاه حق پرستی را رونق فزایند
و اخلاف عالی گهر را با عفت منشان نیکو میر سمت مزاجت داده
در امتیقای نسل که خلود ذکر و دوام نام از شرائف فتایج آنست
کوشش نمایند بنابراین رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که
بهین مظهر خلیفه آلهی و در همه امور مقتدی بآثار شرع مظهر
جناب رسالت پناهی اند درین هنگام میمنت فرجام چنان اقتضانمود
که فرزند اختر برج دولت رخشنده گوهر درج سلطنت پادشاهزاده
کامگار بخت بیدار محمد معظم را که سن شریفش پدایة نوزده

احترام دریافت و پس از تقدیم مراسم کورنش و تسلیم نامه
 عبد العزیز خان را بخدومت اشرف گذرانید و سوغات که مشتمل بود
 برامپان راهوار ترکی و شتران فرومایه بختی و دیگر تحف
 و نوادر بنظر خورشید مآثر رسانید ازان جمله یک قطعه لعل رنگین
 خوشآب بود که بچهل هزار روپیه قیمت شد عاطفت پادشاهانه
 دران روز خواجه احمد مزبور را بمکرمت خلعت فاخره و خنجر
 گران بها باعلاقه سرورید و انعام هشت هزار روپیه نوازش نمود
 و چون در راه کوفتی بهمرسانیده هنوز بقیه ضعیفی داشت
 عصای مرصع عطا فرموده منزلی لایق بجهت بودنش مقرر شد
 و شبهنگام باشارق والای فرمان روای ایام کشتیهایی که بدستور
 جشنهای سابق بران جراغان شده بود برروی دریای جون جلوه گر
 گشته حیرت بخش ناظران و طرب فزای حاضران گردید و جراغانی
 که از شمع داران روی آب برزمین کنار دریا در کمال خوبی و نظر
 فربهی ترتیب یافته بود ایستادهای آن انجمن عشرت را مسرت
 بخشید حضرت شهنشاهی در ایوان سپهر نشان غسلخانه رو بدریا بر
 سریر عظمت و اقبال جلوس فرموده از اوج رفعت و علایق تماشای
 بهجت افزا توجه فرمودند و خواجه احمد ایلچی نیز دران فرخنده
 مجلس سعادت حضور یافته از تفرج آن هنگامه دلیلیز بهره ور شده *

حلی و حلل و مرصع آلات و رغائب ملبوسات تلطفات بجا آورده
جهازی شایسته برای آن محجوبه عفت منش مرتب نمودند و
سیزدهم ربیع الثانی مطابق پانزدهم آذر که شب هنگام آن باختیار
اختر شناسان پایۀ سرپر اعلیٰ ساعت عقد مقرر شده بود در محفل
فردوس مثال غسلخانه خجسته جشنی بان شاهانه پذیرای انعقاد یافت

* امولفہ * نظم *

که نظارۀ جشن آن بزم گاه * تهی ساختی دیده را از نگاه
بهشتی بزیبائی روی حور * ازو چشم بد چون غم از عیش دور
سمن نیز چون دامن بوستان * صفا خیز چون سینه دوستان
و آن روز بهجت افروز در منزل فیض قرین پادشاه زاده ارجمند نیز
بساط جشن و سوز مبسوط گشته هنگام عیش و طرب گرمی پذیرفت
ارباب نغمه و سرود با دف و چنگ و بربط و عود آنجا فراهم آمده
نوا سنج عشرت و خوشدلی بودند و اوائل شب مذکور که آن بزم قدسی
سرور در بارگاه اقبال مہمہ گشته بود پادشاه زاده عالی تبار والا
مقام در کمال شوکت و احتشام از منزل خود برآمده براه دریا سوار
سفینه سعادت متوجہ پیشگاه حضور لامع انور گردیدند و در برج قلعه
مبارکہ از کشتی فرود آمده یکران دولت و کمرانی بزریر دان
کشیدند از آنجا تا پای شاه برج کہ مطلع آفتاب سلطنت و جهانبانی
است از دو طرف بر زمین کنار دریا چوپ بست نموده جرافغانی
در کمال خوبی و نظر فریدی کرده بودند و فانوسهای رنگین و
و منقش بطرزی دلکش در پیش آن در آویخته بدستور معهود
دیگر جشنها جرافغان نیز هنگام افزون آن بزم طرب پدیدار شده

سالگی رسیده نخل برومند قدرش در گلشن شباب و کمرانی قد کشیده بود ازین سمت وافی برکت بهره‌ور سازند و خاطر اقدس از پیوند آن نونهال گلستان جاه و جلال که بر ذمت همت والا فرضی بود لازم الذا پدر ازند و پس از تامل در اختیار عفت سرشتی که سزوار این نصیب ارجمند باشد قرعۀ این دولت بدام صبیغ ستوده اطوار راجه روپ سنگه را تهور که از نژاد راجه‌های فیضان و پسر عم مهاراجه جسونت سنگه بود اتحاد آن مستوره بختمند را نامزد پادشاه زاده عالی قدر فرمودند و چون بموجب برلیغ گیتی مطاع از موطن خویش بمشکوی قدس و حرمدۀ اقبال رسید نخست بتلقین کلمۀ طیبۀ و ادراک شرف اسلام فایز گردید و روزی چند در خدمت علیہ حجلہ نشینان حریم عفت و پرده گزینان سرادق عظمت کسب ضروریات احکام دینی و آداب و مراسم ایمانی نموده در اندک فرصتی جمال حالش بزبور اخلاق حمیدۀ و عادات پسندیدۀ آرایش یافت و اشارۀ همایون بترتیب اسباب و مقدمات آنطوی فرخندۀ صادر گشته کارپردازان پیشگاه سلطنت به سرانجام لوازم آن پرداختند و متصدیان مهمات سرکار بادشاه زاده نامدار بختیار نیز بسامان ضروریات آن قیام ورزیده آنچه بایست مهیاساختند و عاطفت خسروانہ از زواهر جواهر و پیرایہای گران مایہ زیادہ از یک لک روپیہ بآن مخدرہ نقاب حیا عطا فرمود و بسیاری از نغائص اثواب و امتعہ و دیگر اسباب تجمل و تزیین مبدول داشت و همچنین صدرآریان سرادق حشمت و اقبال و معظمت شہستان جاه و جلال اعنی بیگمان تقدس نقاب خورشید اجتناب ثریا جناب فیز از اقسام

تفاوت پنداهی آنسلاسه و دمان سلطنت را مطمئن انظار عاطفت و
 مطرح انوار مرحمت گردانیده یکمقدد سروارید شاهوار که پنجاه هزار
 روپیه ارزش داشت از سر عذایت بدست گرم پرور بر سر ایشان
 بستند و گرانبها سریندی دیگر از یک دانۀ لعل آبدار و دو دانۀ سروارید
 غلطان که پنجاه و پنج هزار روپیه قیمت آن بود و بازو بندی مرصع
 و خنجر خاصه باعلاقۀ سروارید و چرکسی خاصۀ سروارید دوز و جیفۀ
 مرصع و یک لک روپیه نقد و یکزنجیر فیل خاصه باتلایرو پنج سر
 اسب عربی و عراقی ازان جمله یکی با ساز مرصع و یکی بازین و
 ساز طلا مکرمت فرمودند و اشارۀ والا با فروختن آلات آتشبازی
 صادر شدۀ تماشای آن هنگامۀ دلپذیر حیرت بخش ناظران گردید
 نخلهای باروتی که بسان سرو جوی باری از کنار دریای چون قد
 انراخته بود گلهای آتشین در دامن زمین فرو ریخت و انعطاس
 صوران گوناگون نقشهای بدیع از صفحۀ آئینۀ نام آب انگیخت
 صورت بر رفتن و باز گشتن تیر هوایی از گلبازی نو نهالان گل
 پیرهن در ساحت باغ و گلشن نشان داد و از شعله ریزی و شرر
 باری گل افشان هوای گلریزان بهار در سر عشرت طلبان افتاد
 لمعات فروغ ماهتابی کرۀ زمین را چون گوی آفتاب رزین ساخت و
 حلهای زر کش نور بهر آذین بزم مرور بر در و بام شهر و کو انداخت *

* لمولفہ * نظم *

ز انوار مهتابی مه ضیا * جهان بسکه اندوخت نور و صفا
 هواروشنی بخش ادراک شد * زمین شمع فانوس افلاک شد
 و پس از انصرام این تماشای نشاط افزا چون سباعت عقد در رسید

از تلمع و ضیا سطح بلورین آب هم چشم چشمه آنتاب گردیده بود *

* لمولفه * نظم *

ز بس شمع و مشعل برافروخته * زمین همچو منقل شد افروخته
چراغان چنان گشت عالم فروز * که نگذاشت در دهر یک تیره روز
و دران طرف دریا آلات و ادوات آتشبازی چیده شده بود بموجب
حکم اعلیٰ چندی از امرای عظام مثل اسد خان بخشی دوم و صفیخان
و افتخار خان اخته بیگی و ملتفت خان میر توزک از جای که
بادشاهزاده بلند مقدار سوار شده بودند در رکاب ایشان روان گشتند و
طایفه مطربان و اهل عشرت و سرور از انات و ذکور با دف و ساز به نغمه
شادی و آهنگ مبارکباد گل بانگ نشاط بر کشیده ترانه سریان و
سرود گویان پیش پیش می آمدند و آواز نقاره و کرنا و صفیر و
نفیر و سرنا از بالای سفائن چراغان که بر روی دریا جلوه گر بود و
آوازه شگوه و جلالت بگوش گردون میرسانید و در انجمن همایون
عسکخانه که حضرت شاهنشاهی بافر الهی سریر آرای خرمی و
انبساط بودند ترانه سنجان محفل خاص در پرده تهنیت نوا ساز
گشته شعله آواز شان در خرمن طافت ناهید در گرفته بود و غلغل
شادمانی و صدای شادیانه کمرانی ازان بزم معلی سپهر اعلیٰ
بررفته *

سرود مغنی شده گرم جوش * زده نعمه چنگ و نی راه هوش
پی گوهر خوشدلی رشته ساز * چه آهنگ مطرب چه آوازه ساز
بالجمله بادشاه زاده عالی قروا حشمت قرین دولت و مسرت سعادت
افروز ملازمت اشرف گشته آداب تسلیمات بجا آوردند حضرت

بخشیده بیدست و یکم دگر باره بخاص شکار مراجعت نمودند و سمیزده روز دیگر دران نخچیر گاه نزهت نشان و نواحی آن بصید نیله گاو عشرت آرا گشته در پردۀ شکار پیورش حال رعایا و زبر دستان میکردند و بقراولی سعادت ازلی صید دلهای رسیده نموده چهره افروز دولت و معدلت بودند و در خلال این ایام در موضع انوپ شکار روزی شکاری غریب دلفریب که کمال ندرت داشت مسرت پیدای طبع اقدس کردید گزارش کیفیتش اینکه چون آنحضرت بعزم صید نیله گاو که هنگام مستی آن بود بشکار گاه مذکور رسیدند از جمله قروانی که در تفحص نخچیر بهر سوتکلو داشتند شیخ بدھونام قراولی آمده بموقف عرض همایون رسانید که در نیله گاو درین نزدیکی از جوش نشای مستی بجنگ پیوسته آریزشی شگرف حیرت افزا بایک دیگر دارند حضرت شاهنشاهی بتماشای آن وحشیان توجه فرموده نزدیک بآنها رسیدند چنان پرخاش مستی و شورش بهیدی برانها مستولی بود که اصلا رم نخورده سراز جنگ برنداشتند و بذوئی درهم آویخته زد و خورد می نمودند که تمام سر و گردن هر دو مجروح گشته بخون بر آغشته بود پس از جدگ ممتد یکی ازان دوستیزنده وحشی مغلوب گردیده راه گریز سپرد و آن دیگر در پی او شتافت درین وقت خدیو روزگار قصد شکار آنها نموده از تخت روان مبارک فرود آمدند و با دالی و مونده که از آلات و ادوات صید و حوش است متوجه شکار گردیدند اتفاقاً از رسائی کمند عدوبند اقبال حضرت شاهنشاهی که هیچ صید مقصودی گردن ازان نپیچد نخچیری که گریخته بود برگشته بر سر تیر آمد آن

بموجب امر اعلی قاضی عبد الوهاب اقصی القضاة در حضور انور
 بآئین شرع مطهر تمهید قواعد عقد نموده آن بخلاف حدیقه
 عفت را بانهاال برومند گلشن حشمت پیوند داد ایستاد های بساط
 قرب و حضور و باریافتگان آن انجمن پرنور مراسم تهذیب بتقدیم
 رسانیده تسلیم مبارکباد نمودند و نقار های عشرت بنوا آمده نغمه
 سرایان خوش آواز و ترانه گویان طرب ساز نغمهای دلنواز در مقام
 تحیت و ثنا خوانی سرودند و آن بزم پر نشاط و محفل انبساط
 بمبارکی و فرخندگی صورت انجام پذیرفت درین جشن بهجت
 پیرا بخواجه احمد ایلچی بخارا که باشا^۱ والا شرف اندوز بساط
 حضور بود دو عدد اشرفی یکی سه صد توله و دیگری دو صد توله
 وزن داشت با دو روپیه بهمین وزن عطا گردید و بخوشحال خان
 کلان^۲ و بسرامخان برادرش موازی چهار هزار روپیه از حلی و
 حلل مرصع و سه هزار روپیه نقد و بخوهر^۳ خان کلان^۴ دو هزار روپیه
 مرحمت شد درین هنگام فرخنده فرجام چون ایام برشکال سپری
 گشته و هوا بخوشی گرائیده بود و فصل زمستان که موسم سیر و شکار
 این کشور فیض پرور است در رسیده هوای نشاط صید نخبه پیر از
 پیشگاه خاطر مهر تنویر شهنشاه عالم گیر سر بر زده هفدهم ماه مذکور
 ساخت شکار گاه بالام از فیض ورود فرمانروای عالم شرف اندوز شد
 و آن روز و روز دیگر آنجا بشکار کلنگ و آهو نشاط اندوخته نوزدهم
 بخاص شکار توحه فرمودند و روز دیگر از آنجا بشکار پور سعادت قدوم

بدیع آثار باشد و نیز فرمان همایون بنفاد پیوست که سر آن موضع خوب
 شکار دوتخانه مختصری بجهت نزول اشرف به پردازند درین هنگام
 بغرغ اختر جابه و جلال کوهر محیط عظمت و اقبال پادشاهزاد
 ستوده خصال محمد معظم یک سراسپ از طویلۀ خاصه عطا گردید
 و بمرتضی داد خان و کذور رامسنکه و هوشدار خان و فیض الله خان
 و حسن علی خان و دارابخان و برخی از قراولان و عملۀ شکار خلعت
 شکاری مرحمت شد پنجم جمادی الاولی شهنشاه دین پناه رایت
 معاونت از شکار گاه برادر اخته ساحت دار الخلانة را از فرقدوم
 اشرف سعادت بخشیدند درینوقت یرلغ گیتی مطاع بنام مهاراجه
 جسونت سنکه صوبه دار کجرات عز صدور یافت که بتمامی سپاه
 خویش بکوسک امیر الامرای که باعساکر منصور بدفع و استیصال
 سیوای مقهور قیام داشت بشتابد و بقطب الدین خان فوجدار
 چوناکده فرمان شد که بکجرات آمده تا برسیدن صوبه داری دیگر
 بنظم سهام آنصوبه استغال ورزد و از وقائع دار الملک کابل معروض
 بارگاه خلافت گردید که راجه راجوپ تپانه دار غزنین با جل طبعی
 مپری شد و شمشیر خان که بحراست حصار شهر کابل معین بود
 بجای او منصوب شده باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار
 پانصدی دو هزار و پانصد سوار مبالغی گردید و خدمت او بشهامت
 خان که در سلک کومکیان آن صوبه مدتظم بود مغرض گشته منصبش
 که دو هزار سوار بود باضافه پانصد سوار افزایش پذیرفت
 و مان دهات واد راجه راجوپ که تپانه دارعی کهمر و غور بند
 و ضحاک باو متعلق بود بنابرقضیه فوت پدر خویش بعدایت

حضرت از روی چستی و چالاکي تغذک موسوم به بی بدل را که در سرراستی و بی خطائی نظیر ندارد بجانب او ماشه خوابانیدند و گوله بشانه اش رسیده از انطرف گذر کرد و آن صید می قدم رفته از پا در افتاد و دیگری که تعاقب او کرده بود آمده بر دور آنسر زمین سعادت قرین که کیهان خدیو با داد و دین بدولت آنجا سر بر زانویی صید افگنی نشسته بودند گردید و چون بقابوی آنحضرت در آمد او را نیز نشان کرده تغذک موسوم بظفر بان را که بر سر دست مبارک بود چنان بجانب او برق افروز شدند که گوله بسان دل در سینه اش جای گیر آمد و او نیز پنجاه قدم رفته فرو غلطید شیخ بدھو و یار محمد قراول که نزدیک بودند رسیده آنها را ذبح نمودند و آن شکار غرابت آثار که انموزجی بود از نقش فیرونگی طالع خصم امکن اقلیم شکار شهنشاه روزگار حیرت افزای دیده وران هوشمند گشته ازان تیز دستی بخت و صید افگنی اقبال فیروی بازوی قائید این برگزیده ذو الجلال مجدداً بچشم بصیرت مشاهده کردند و طبع مبارک خدیو جهان ازان بشگفتگی و انبساط گرائید و چون بیگ اهنگ توجه بادشاهانه آن دو شگرفت نخچیر بروش دلپذیر که گذارش یافت بدو تیر صید شد و باتفاق مہارت پیشگان فن شکار و صید آزمایان کهن دشت روزگار صیدی باین ندرت و خصوصیت کم اتفاق می افتد اشارۃ معلی صادر شد که سه تختگاه سنگین یکی دران گل زمین که شهنشاه دولت و دین در حالت صید این وحشیان آنجا نشسته بودند و دو دیگر در دوجا که آن دو نخچیر هدف تیر اقبال عالم گیر کشته بودند بسازند تا نشانی از کیفیت این شکار

متصرف بود باستظهار قلاع متدین و حصون استوار و کثرت پیا دهای
جرار و صعوبت طرق و مسالک از بسیاری جنگلهای انبوه و فزونی
کریوه و کوه پذیرای افسون دیو غرور گشته دم نخوت و استکبار میزد
و بدست جسارت لوای استبداد افراخته از دیرگاه باغی و خود
سر میزیست و از بیجوهری و سمست همتی برخی صوبه داران در
بعضی اوقات که انتهاز فرصت میکرد پای جرأت از حد خود فراتر نهاده
دست تعرض بمحال ملک پادشاهی که محدود زمینداری او قریب
الجوار بود دراز می نمود از کوتاه نظری و فرومایه گوهری به پندار
جهالت و خیال خود سری سر از رینگ فرمان پذیری بارگاه سپهر مدار
و اطاعت و تبعیت صوبه دار پیچیده در دادن پیشکش برسم معهود
دیگر مرربانان تهران و تقاعد میوزید لاجرم سال گذشته در هنگامی
که داود خان صوبه دار بهار از مهم بنگاله مراجعت نموده بنواحی
پتنه رسیده بود و دران حدود یک چند توقف گزیده به تنبیه و تادیب
بعضی مفسدان تیره ایام قیام داشت فرمان قهرمان جلال از پیشگاه
سلطنت و اقبال بخان مذکور پیرایه نغان یافت که با کومکیان و عساکر
آن صوبه همت بر تسخیر ولایت آن سیه روز ظلمت کفر و غوایت
گماشته ارا نابود و مستأهل سازد و ساحت آن سرزمین را از غبار تصرف
آن مدبر بی دین بپردازد و یرایغ گیتی مطاع بنام فوجداران و تیولداران
و زمینداران و هائر کومکیان آن صوبه صادر گردید که با سپاه و تابینان
خویش نزد او شتافته در تقدیم آن مهم شرایط موافقت و مرافقت
بظهور رسانند آنخان شهابت نشان بوزرد فرمان عالیشان کمر
عبودیت بدمشیت آن خدمت بسته بیست دوم شعبان آنسال که

ارسال خلعت مورد نوازش شد و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار سوار شربلند گردید و بمیرید خان برادرش که چنانچه سابقا گذارش پذیرفته از نیک سرانجامی شرف اسلام دریافته دولت اندوز حضور لامع الذور بود نیز خلعت مرحمت شد دعیم ماه مذکور اله وردیخان فوجدار گورکپور بمعز بساط بوس بارگاه سلطنت جبین طالع بر افروخت و سه زنجیر فیل بر سبیل پیشکش گذرانید و بعطای خلعت سرمایه مباحات ازدوخت و درین اوقات بجمع نوئیان والا قدر و امرای والا نامدار و بسیاری از عبودیت منشان خدمت گذار خلعت زمستانی عطا شد *

تسخیر ولایت پلاون از متعلقات صوبه بهار

چون از روز نخست کار کزان قضا و قدر مقالید فتح و ظفر بدست شکوه دولت این خدیو سکندر فر داده اند و در مدارج عالمگیری و کشور ستانی ابواب تائیدات غیبی و توفیقات آسمانی بر روی تخت جهان کشای کشاده لاجرم اولیای سلطنت گیتی فروزش هر روز به تسخیر ولایتی فبروز و یکشایش ناحبتی نصرت اندوز گشته بلوامع سیوف همت و مجاهدت عرصه مملکت از ظلمت وجود شرکشان نخوت منس پیرایش میدهند پرده کشای چهره صدق این مضمون مسخر کشتن ولایت پلاون است که درین ایام از میامن اقبال کیهانستان خدیو جهان بحسن سعی و کوشش داود خان صوبه دار پنده برمنصه ظهور آمد توضیح این مقدمه آنکه چون مرزبان آن ولایت که بوراثت نیاگان ضلالت آئین آن سرزمین را

یمین الدوله آغخان که دران وقت بشایسته خان مخاطب بود بصوبه
 داری آنجا منصوب شد اگرچه بموجب فرمان حضرت اعلیٰ بامساکر
 کومکای آن صوبه به تذبیده آنضالالت پرور پرداخت لیکن او را مستاصل
 نساخت و انتزاع قلاع و ولایتش میسر نگشته هشتاد هزار روپیه
 پیشکش گرفت و مراجعت نمود بالجملة چون زمیندار شقاوت شعار
 پلاون همواره قلاع سه گانه سرحد را بسامان محاربه و نبرد مشغول
 داشته باستظهار آن دست جرأت ببعضی محال ولایت پادشاهی
 دراز می کرد داؤد خان انتزاع آنها را از مقدمات مطلب دانسته نخست
 تسخیر قلعه کوتهی پیش نهاد، عزیمت ساخت و پنجم ماه مارک
 رمضان این سال همایون بدای آن قلعه رسید مفسدانی که درانجا
 بودند از سطرت جنود فاعره پیشتر با اجتماع خبر معلوب رمب و
 خوف گردیده رخت اقامت بیرون کشیده بودند و قلعه را خالی
 کرده داؤد خان آنها بحیطه تصرف آورده بندوبست شایسته داد و
 پس ازان کشایش قلعه کنده وجهه همت گردانید آن قلعه است
 در کمال استحکام بر فراز کوهی واقع شده و جمعی کثیر از مقاهیر با
 سامان قلعه داری دران بودند از قلعه کوتهی تا آنجا اگرچه مسافت
 هشت کروه است لیکن مراسر راه آن جنگلی انبوه است و در وسط
 طریق کوهی بلند و کریوه دشوار گذار نیز هست ازین جهت خان
 مذکور نخست بقطع اشجار جنگل و هموار ساختن راه پرداخته دران
 باب سعی و کوشش تمام بظهور رسانید و چون بذیروی جهد و اهتمام
 مبارزان نصرت اعتصام تا یک کروهی قلعه کنده جنگل بریده شد
 و راه قابل عبور امواج منصور گردید اساس ثبات و استقلال مخدولان

از تادیب دیگر نرساد کیدشان فارغ گشته بود با اتفاق میرزا خان فوجدار
 در بهنگه و تهور خان جاگیردار چین پور و راجه بهروز زمیندار مونگیر
 و دیگر عساکر بادشاهی و زمینداران و کومدیان آن صوبه بسمت
 مقصد روانه گردید پلادن بمسافت چهل کروزه در جنوب روبه پتله
 واقع شده از بلده مذکور تا سرحد آن ولایت بیست و پنج کروزه است
 و از آنجا تا مکانی که ممکن و مامن مرزبان آن ولایت و آثار شهر
 و آبادیست پانزده کروزه آن معموره کفر و ضلالت دو قلعه محکم
 اساس دارد هر دو سنگین یکی ازان بر فراز کوهی که دران نزدیکی
 است و دیگری بروی زمین رودی عظیم از پای آن دو حصن منیع
 میگردد و در اطراف و نواحی کوههای مرتفع و جنگلهای انبوه است
 و سه قلعه متین از متعلقات آن ولایت در سرحد صوبه بهار است
 نخستین قلعه کوتهی که بیست کروهی پلادنست دوم قلعه کنده که
 از کوتهی بمسافت هفت کروزه بر سمت یسار آن واقع است سیوم
 قلعه دیوکن که بمفاصله ده کروزه از کوتهی در جانب یمین آنست و
 همواره از قدیم الایام زمینداران ضلالت فرجام آن کفر بوم را بغی
 و سرکشی با حکام شیوه بوده و به پشت کرمی حصانت قلاع و صعوبات
 مسالك و انبوهی پدشها با صوبه داران دم مخالفت زده طریق اطاعت
 نمی پیموده اند چنانچه در عهد سلطنت اعلی حضرت که عبد الله
 خان بهادر فیروز جنگ مدتی بصوبه داری پتله قیام داشت پرتاب
 ولد بلهادر چروکه دران هنگام مرزبان آن ناحیت بود از کمال جهل
 و استبداد تن بطاعت و انقیاد ندارد و در مدت حکومت او
 پدشکشی نفرستاد و بعد ازان خان مرحوم که امیر الامرا خاف

گردید میرزا خان با سه صد سوار جلالت آثار و در صد پیداده بدو قچی
 بهراولی کمر همت بر میان پردلی بست و تهور خان با هفت
 صد سوار و سه صد پیداده در برانغار آماده کارزار شد و شیخ تاتار برادر
 زاده داؤد خان با پانصد سوار از تابندگان خان مذکور و راجه بهروز
 با چهار صد سوار و یک هزار و پانصد پیداده کار فرمائی جرانغار گردید
 و داؤد خان خود با دو هزار سوار در قلب جایی قرار گزیده پانصد سوار
 از تابندگان خویش بچنداولی معین ساخت و گروهی انبوه از تبرداران
 بسرگردگی جمعی از بندهائی پادشاهی و مردم خویش تعیین
 نمود که سراسر راه را تا قلعه پلاون که جنگلهائی صعب داشت و متصور
 بود که مخدولان در پناه آن کمین گاه گرفته باشند اظهار تشابک اشجار
 طریق آمد و شد بر متردین لشکر نصرت شعار بشورانند جنگل
 بری نموده مسطح و مصفی سازند و در هر جا که باقتضای مصلحت
 جمعی بایست گذاشت تهنه مقرر کرده جوتی بمکارست آن گماشت
 تا مقهوران را مجال دستبرد نماند مچلا جیوش فیروزی لوا بترتیب
 و آئینی که گذارش یافت هر روز سوار شده مسافتی قلیل می
 پیمودند و جنگل بریده و راه ساخته پیش میروند و هنگام نزول بر
 اطراف لشکر مورچالها ساخته بلوازم تیغ و هوشیاری که ناگزیر
 سپاهگریست قیام می ورزیدند و بغایر تعویق ساختن راه در عرض
 نه روزه کرده طی شده نهم ماه مذکور در موضع نرسی که از آنجا
 تا قلعه پلاون هفت کرده مسافت است مضرب خیام افواج ظفر
 اعتصام گردید و اگرچه درین مدت که داؤد خان برای گذرانیدن
 ایام برشکال در کنده افاست داشت چنانچه سابق ذکر یافت و کلاهی

بد سكال تزلزل پذيرفته آن حصار حصانیت آثار را نبر بي مدافعه
و پيكار خالي كرده بكام فرار مسلک ارباب سپردند و داوود خان با فواج
فيروزي نشان چهارم شوال بپای قلعه رسیده آنحصن متين را
تصرف نمود و انهدام آنرا مقتضای رای صلاح اندیش دانسته
بهدم بنیانش پرداخت و در اندک فرصتی آن حصار استوار را با
خاک برابر ساخت و چون فصل برشكال نزدیک رسیده بود قرار
داد که ایام بارش را که نه هنگام حرکت و یورش است در آنجا گذرانیده
بعد از انقضای موسم باران رهگرایی مقصد گردد و رعایت مراسم
حزم و تدبیر را از قلعه کوچی تا آنجا در هر سه كرده قلعه گلین
ساخته در هر يك صد سوار از تابندگان خویش و جمعی از پیداهای
بند و قچی و برخی از زمینداران تعیین نمود که چون رسد آرزو بمعسكر
نصرت آید از حدود خود بسلامت بگذرانند و محافظت راه نموده بگذرانند
که از دست برد مقهوران بی دین آسیبی بمتمردين^۱ برسد و چون
موسم برشكال سپری شده هنگام نهضت و سواری در رسید همت
اخلاص گزین بر تسخیر پلاون بسته با عساکر نصرت قرین عازم آن
مهم شد و با آنکه مرزبان آنجا بصدمه صوت افواج منصور از مستی
پندار و غرور بشعور آمده و كلا فرستاده بود که تمهید مراسم معذرت
و ندامت و تعهد وظائف انقیاد و اطاعت کرده پیشکشی مقرر نمایند
تا جنود قاهره از عزیمت استیصال و انتزاع ولایت آن خسران مآل
در گذشته به پخته معاودت کند آن خان شهامت شعار تزلزل در
اساس عزیمت خود راه نداد و توزوک لشکر و ترتیب افواج نموده
غرة ربیع الاول این سال فرخنده بآئینی شایسته روانه سمت مقصد

روپیه از جمله پیشکشی که قبول کرده بود فرستاد لیکن داؤد خان
 بران ادای ناهنجار مسامحه ننموده بتحریر یک غیرت و تکلیف حمیت
 بعزم پیش برد کار و سزا دادن آن بکار هشتم ربیع الثانی از فرسی
 کوچ کرد و در دامن کوهی که سه کروهی قلعه پلاون بود نزول نمود
 و شانزدهم آسجا یک کروه پیشتر رفته خیام نصرت بر افرخت
 مخدولان از قلعه برآمده در نیم کروهی عسکر ظفر شعار مورچاها
 استوار بسته بجمیعت و هجوم تمام نشسته بودند و مهبای مدافعه
 و محاربه گشته اظهار آثار جلالت میکردند درین وقت از جناب
 خلافت و جهانداری پرلیغ کرامت عنوان در جواب عرضه داشت
 داؤد خان مشعر باین معنی بر تو سعادت گسترده که اگر مرزبان
 مذکور برهبری بخت و یاروری دولت توفیق ادراک شرف اسلام
 در یافته بدین مبدین احمدی و ملت والای مصطفوی گراید و ترک
 آئین ضلال و باطل پرستی نماید اورا بیدمن ایمان امان داده پیشکش
 بگیرد و آن ولایت برو مسلم دارد و الا چنانکه مامور شده همت بر
 استیصال آن مقهور و انداز قلاع و ولایتش گمارد آنخان عبودیت منش
 مضمون حکم همایون را بآن بدکیش تیره ایام پیغام نموده انتظار
 جواب داشت ازان جا که مبارزان جنود اقبال را شوق جدال و قتال
 با اعدای بد سکا عذاب گسل شکیب و تحمل بود تهور خان برلاس
 که از صدق تام بهره تمام داشت تا وصول جواب آنخسران مأب که
 آثار امتنا و ابا از قبول این پیام هدایت پدر از چهره حالش
 لایح بود صبر نکرده بتحریر ص تهور و دلوری در احراز نصیبت
 مجاهده تعجیل نمود و بی اطلاع و مشورت داؤد خان بدست و

زمیندار پادشاه را برای تمهید مصالحه و مقرر کردن پیشکش نزد او آمد
 شد داشتند اما خان مذکور سخن آنها را بسمع قبول راه نداده جوانی
 که مشعر بحصول مقصود آنمردود باشد نمیگفت درین هنگام که
 افواج قاهره بموضع نرسیده نزل کرد مسجد اصدمة رعب و استیلائی
 جنود مسعود در باطن ضلالت آسود آن کافر مطرود کار گر آمد و بمشاهده
 آثار سطوت اقبال دشمن مال و ملاحظه و خامت عاقبت و سومی
 مآل هوای سرکشی و سودای مخالفت از سر پندارش برآمد و ناچار
 از راه چاره سنگالی و لایه گری پیش آمده صورتسنگه وکیل خود را
 که مدار علیه و صاحب اختیار مهمات او بود دگر باره نزد داود خان
 فرستاده اظهار عجز و زاری و قبول فرمان پذیری و خدمت گزاری
 نموده راجه بهروز را در حصول این مدعی وسیله انگیزخت و تقبل
 دادن یک لک روپیه بر سبیل پیشکش بسرکار جهانمدار و پنجاه
 هزار روپیه بداود خان کرد خان مذکور درین مرتبه از کمال تضرع
 و الحاح او تن بقبول این معنی داد و پذیرفتن مامول آن مخدول
 را از مقتضیات صلاح اندیشی شمرده این مقدمه را بجذاب سلطنت
 و جهانبنانی عرضه داشت و بانظار رسیدن جواب از بارگاه سپهر
 جناب روزی چند دران مقام توقف گزیده در استیصال او امهال می
 ورزید در خلال این ایام روزی منتهیان جیش اسلام خبر رسانیدند که
 جمعی از مقهوران انتهاز فرصت نموده در هفت گروهی معسکر
 فیروزی رسد غلّه را زده اند اگرچه پس از وقوع این مقدمه زمیندار
 غدار بواسطت وکلا تمهید مراسم اعتذار کرده چنین را نمود که آن
 جسارت بی اطلاع و اشارت او از مردمش سر زده و نیز پنجاه هزار

سورچالها ساخته بودند به نیروی تلاش جرأت و جهاد همت بدست
 آورده توبی چند بران بالا برد و برق افروزان توپخانه منصور بچالاکى
 و گرم دستى على الاتصال آنها را بران مستحقان عذاب و بلا بسان
 غرندۀ ابر نیسان خروشان میساختند و در اساس ثبات و ارکان
 استقلال آن قوم بدستال تزلزل می انداختند تا آنکه بیست
 و هفتم شهر مذکور اشرار را پای قرار و پایداری لغزش پذیرفته
 از سیدها راه فرار پیمودند و نزدیک بقله رفته بر کنار رودی
 که در پای آنحصار جاریست دگر باره بازوی جهد و کوشش
 بدستن سورچال کشودند چون از معسکر جنود فیروزی تا آنجا
 جنگلی انبوه بود داود خان دوسه روز باهتمام بردن اشجار
 جنگل و ساختن راه پرداخت و غرق جمادی الاولی که راه قابل عبور
 جیوش منصور گشته بود بافواج ظفر قرین باهنگ یورش بر سورچال
 مقهوران بی دین که برکنار آب بسته بودند روانه پیش گردید شیخ
 تاتار و شیخ احمد برادر زادهای خود را با تابینان خویش و جمعی
 از منصبداران بادشاهی و پسر راجه بهروز را باتباع او و جمعی از
 تابینان میرزا خان در دست چپ معین ساخته قرارداد که از راه
 درهای کوه بر مخالفان خذلان پژوه حمله برند و شیخ صفی را با
 جوقی در همت یمین تعیین کرد و خود با میرزا خان و تهور خان
 و راجه بهروز و ابو مسلم و سید نجابت و گروهی از منصبداران در
 قلب قرار گرفت و از سه جانب بر متمرکان عصیان منش یورش کردند
 دلیران عرصه و غا و شبران پیشه مبارزت بآن حرب کفر و ضلالت رسیده
 فیران قتال بر افروختند و تا دو پاس روز بآن تیره روزان شقاوت اندوز

چهارم ربیع الثانی با سپاه خود سوار شده بر طاعیان سردود حمله برد و نزدیک مورچال آنها رسیده نائره نبرد برابر وخت چون داؤد خان ازین معنی آگاهی یافت او نیز بصورت با جنود نصرت سوار شده پیشتر رفت و در برابر مورچال مهوران بفاصله یک تغنگ انداز فرود آمده آنجا طرح مورچال انداخت و بتوپ و تغنگ هنگام جنگ کرم ساخت از یک پاس روز تا هنگام غروب خورشید گیتی فیروز نیران حرب و قتال شعله ور بود و لایران جلالت منش از طرفین سرگرم کوشش و آویزش بودند چون تهور خان بخذلان منشان جهالت پرور نزدیک تر بود شانزده کس از تاباندان او سر بچیدب نیکنامی فرو بردند و پنجاه کس از سوار و پیاده و بسیاری از مراکب را آسیب زخم رسید و اواخر روز آنخان تهور نشان بصوابدید داؤد خان بمعسکر ظفر پدوست و چون شام پرده ظلام بر چهره بخت عاصیان تیره ایام کشید آنمردودان دو توپ بزرگ از قلعه بر آورده در مورچال نصب نمودند و دست جرأت بتوپ اندازی کشودند از صدمه گوله آنها تنی چند از سوار و پیاده با برخی از دواب عرضه تلف گردیدند و درین شب زمیندار مذکور بشقاوت ازلی و ضلالت جبلی اظهار اصرار بر آئین کفر و انکار نموده سرتابی خود از ربه تکلیف اسلام بداد خان پیام داد باجمعه چون مورچال متمردان بر فراز گلعی بود و مجاهدان نصرتمند در نشیب جای سینه ساخته بودند و آسیب توپ و تغنگ آن گروه شقاوت پزوه بمعسکر گردون شکوه میرمید داؤد خان کوهچه که سرکوب آن سرکشان مذکوب بود و آن را با سائر کوهها و پشتههای بلند فرا گرفته

ورزید غازیان فیروزمزد بحصار شهر بند در آمده بشعله تیغ و منان
آتش دران کفرمتان زدند و از آنجا بدروازه قلعه رسیده بذیروی
کوشش همت برکشایش آن بستند و تا یکپاس شب از طرفین هنگامه
جنگ بتوپ و تفنگ گرم بود انجام حال بر اهل حصار تنگ شده
زمیندار تیره روزگار پس از یک و نیم پاس شب برای که
از قلعه بجانب جنگل داشت برآمده ره گرای فرار گردید و بمیان
عون و تائید الهی و امداد ابدال بی زوال حضرت شاهنشاهی
فتح و فیروزی قرین حال مبارزان جهاد آئین گشته آن هر دو حصن
حصین بتصرف اولیای دولت و دین در آمد ساخت آن دیار از
لوث وجود کفار سیه روزگار پذیرایش یافت و صنم خانها و معابد
هندوان که از دیرباز ظلمتکده شرک و ضلال بود بانوار ذکر و تهلیل
برآمود و درین یورش و آویزش شصت و یک کس از مجاهدین اسلام
پدای مردی سعادت بدایه والای شهادت رسیدند و یک صد و هفتاد
و هفت تن بیمن مجاهده و پیکار چهره شجاعت را از کنگونه زخم
سیمای سرخروئی بخشیدند و بسیاری ازان تیره بختان بدنهاد را
تیغ خصم امکن بهادران دشمن شکن برج سر از قلعه تن جدا کرده
بگوی نیستی فرو افکند و جمعی نیم کشته و زخمدار آواره دشت
ادبار شدند و جمع غفیر اسیر و دستگیر گردیدند و پس از چند روز
چون منهدیان خبر رسانیدند که گروهی انبوه از خسران منشان باطل
پژوه در قلعه دیوکن فراهم آمدند و به پندار دور از کار استعداد جنگ
پیکار نموده آنجا قدم جرأت نهاده داوود خان شیخ صفی را با فوجی
آراسته از تابندگان خویش و برخی از بندو قچیان بدفع اشرار و تسخیر

هر يکي صعب و نبردنی شديد نموده مئوبت غرز و جهاد اندوختند
 و آخر الامر نسائم غلبه و استيلا بر پرچم اعلام جنود اسلام رزیده کفار
 ضلالت فرجام مقهور و مغلوب گردیدند بشعله تیغ سرافشان بهادران
 نصرت نشان جمعی کثیر از عصات را آتش در خرمن حیات
 افتاد و بسیاری ازان بی دیغان ببارش تیرو تفنگ و ضرب شمشیر
 و طعن سنان خسته و مجروح گشته زخم دار بدر رفتند جمعی از آنها
 در پناه کوه و جنگل در خزیدند و فریقي رخت ادبار بحصار شهر
 بند کشیدند پس از وقوع این فتح اگرچه قرار داد داؤد خان این
 بود که با فوج نصرت شعار برجای مورچال مخالفان قرار گرفته از
 روی تأمل و تدبیر بتسخیر قلعهها که در کمال متانت و استواری بود
 و کشایش آنها بزودی در سرآه اندیشه چهره نمی نمود پردازد لیکن
 مجاهدان جیش اسلام که رغبت و شغف تمام با حراز رتبه غزا داشتند
 عنان تمالک و تماسک از کف داده بنیروی جلالت و یآوری سعادت
 بتعاقب آن جمع بد عاقبت رخس شجاعت بر انگیختند و فوج
 فوج بسان فوج سبک از آب گذشته در پی آن خاکساران باد پیما
 روان گشتند و بحصار شهر بند رسیده بیورش و آویزش پرداختند
 مقهوران بغی اندیش تاب ثبات و استقامت از حوصله طاقت
 خویش افزون دانسته مراسیمه وار از حصار بیرون شدند و بهزاران
 خواری و دشواری بقلعه پائین و حصار کوه پناه جستند و زمیندار
 خسران مآل اهل و عیال و زنده اشیاء و اموال خویش که در قلعهها
 بود برآورده بچنگل فرستاد و خود باستظهار حصانت آن در حصار
 با گروهي از کفار تحصن گزیده بمراسم مدافعت و مقاومت قیام

گردید که بخدمت همایون اعلیٰ حضرت رفته گزارش بعضی مطالب و مقدمات نماید و پس از تقدیم آن خدمت به پیشگاه حضور آید و هنگام رخصت بعنایت خلعت خاص نوازش یافت و درین هنگام امیر خان بصوبه داری دارالملک کابل از تغییر مهابت خان سر بلند شد و بعطای خلعت خاص و شه شیر خاصه و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و اسب عراقی با ساز طلا و فیل خاصه با ساز نقره و ماده فیل با زین مقره و جل زربفت و با ضاعه هزار سوار دوا سده سه اسبه بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار ازان جمله یک هزار سوار دوا سده سه اسبه مورد امتنان الطاب گشته هشتم ماه مذکور بدان صوب مرخص گردید محمد ابراهیم و محمد اسحاق پسران شیخ میر مرحوم و چندی دیگر در سلک کومکیان آنصوبه انتظام یافته ببعضی از آنها خلعت و برخی اسب مرحمت شد و از کومکیان آن صوبه مرادقلی ککهر و جمعی دیگر هر یک به مرحمت اسب و خلعت و سعادت خان بدشرف عنایت خلعت مورد نوازش گردید و عسگر خان فوجدار بئارس در سلک کومکیان صوبه بنگاله انتظام یافته خواجه صادق بدخشی بخدمت او خلعت سرافرازی پوشید و دلیر ولد بهادر خان روهیله بفوجدار داری ترهار از تغییر سید عبدالعزیز معین شده بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار ازان جمله پانصد سوار دوا سده سه اسبه سر فراز گردید و از روی عنایت خلعت خاص با فرمان مرحمت عنوان جهت راناراج سنگه مصحوب کبرای مرسل گشت هزدهم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار سابق پنجاب که در لاهور عارضه بر مزاج او طاری گشته از دیر باز کوفتنگ

آنحصار تعیین نمود و او بانجا رسیده بمحاصره پرداخت و کار بر متحصنان تنگ ساخت متمدندان باطل متینز تاب ثبات نیاورده طریق فرار پیمودند و آن قلعه نیز بتصرف دولت خواهان درآمد و خان مذکور بجهت بندوبست آن ولایت و ضبط و استحکام قلاع و حصون و قلع ریشه فساد گمروهان تیره درون چندی دیگر دران حدود توقف ورزیده منگلی خانرا که بموجب یرابغ گیتی مطاع فوجداری پلاون و حراست آن قلاع بار تفویض یافته بود آنجا گذاشته به پدنه مراجعت نمود •

اکنون سهند تیز گام آسمان خرام خامه را در طی

مناهج تحریر این شگرف نامه بهمت نگارش و

وقائع حضور پرنور عذرا تاب گشته سرشته موانج

اقبال را از جای که گذاشته بود باز بکف می آرد

بیست و دوم جمادی الاولی عنایت خسروانه داود خانرا که در تسخیر

ولایت پلاون مساعی جمیده ازو بظهور بدوسته بود بار سال خلعت خاص

کسوت مباحات بخشید و اضافه منصبش در یکی از جشنهای خسروانه

مقرر گردید و درین تاریخ رایت اقبال فرمانروای عالم پرتو سعادت

بشکارگاه پالم افکنده سه روز بصید تسخیر آن عرصه دلیپذیر مسرت پیرای

خاطر مهر تنویر بودند و بیست و پنجم ساعت دار الخلافه بغیض

قدوم اشرف مهبط انوار عز و شرف گردید وصف شگفتان که چندی

قبل ازین مورد عذاب خسروانه گشته از خدمت و منصب معزول

شده بود مورد انظار عفو و بخشایش خدیو بنده پرور قدر دان گشته

بمنصب دو هزاری یک هزار سوار سرافرازی یافت دوم جمادی

الاخره فاضل خان میر سامان بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص

خیر اندیش بود و درین دولت ابدقرین نسبت عبودیت موروثی و حقوق خدمت دیرین داشت شهنشاه عاطفت شعار قدردان را از درگذشتن آن فدوی عقیدت مند خاطر حق شناس حقیقت پدوند قرین تاسف و تأثر گشته روح او را بانوار توجهات روحانی مرمایه امرزش بخشیدند و روز جمعه که دو روز از رحلت او گذشته بود بمقتضای کمال قدر شناسی و بنده پروری که آیه ایعت در شان این خورشید اوج عظمت و سروری از مسجد جامع پرتو قدم بسر منزل باز ماندهای آن مرحوم افکنده آن سوگواران را بزبان عاطفت تسلیم و پرمش و دل جوئی و نوازش فرمودند و میر خان و روح الله خان و عزیز الله خان پسران آن مغفور و افتخار خان و ملتفت خان و بهاء الدین برادر زادهای او و سیف الدین صفوی دامادش را بعطای خلاع فاخره نواخته و همگی منسوبانش را مشمول مراحم خسروانه ساخته از کدورت ماتم رسیدگی بر آوردند و زوجه و صبیله اش را بسالیانه پنجاه هزار روبه کامیاب مکارم شهنشاهانه گردانیدند و پسران و دامادش را باضافه مناصب مطمح انظار تربیت ساخته وقوع آنرا در جشن همایون عید فطر که نزدیک بود مقرر فرمودند ششم ماه مذکور ختنه سور نوگل حدبغه ابهت و جلال تازه نهال ریاض حشمت و اقبال بادشاه زاده والا گهر محمد اکبر زینت انزای انجمن خلافت گشته در ساعتی مسعود آن قوت الظهر سلطنت عظمی باین سنت سنیه فائز گردیدند و چون این اراده دل پسند دفعه بی تمهید و توطیه از پیشگاه ضمیر مهر تنویر حضرت شاهنشاهی که همواره از صور الهام نقش پذیر امت سر برزد و خاطر ملکوت ناظر بآن متعلق بود که

بود بظاهر دار الخلافه رسید و از آنجا که بقعده ازان آزار و ضعف بسیار داشت اشاره والا بصدور پیدوست که داخل شهر شده بسر منزل خورشید فرود آید راز کمال عاطفت و بنده پروری تقرب خان و دیگر اطبای پایتیه سریر خلافت را حکم شده که بمعالجه او پردازند و میرخان خلف خان مذکور با زوج الله خان و عزیز الله برادران خود احراز دولت ملازمت اشرف نمود غفره رجب فاضل خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده فاصده سالی آستان خلافت شد و برخی از نفائس جواهر و مرصع آلات که حضرت اعلی از سر عاطفت مصحوب او فرستاده بودند و قریب شانزده لک روپیه قیمت آن بود بخدمت اشرف گذرانید و میرخان هژده سر اسب عراقی با برخی از جواهر و مرصع آلات بر سهیل پیشکش بنظر انور رسانید و هژده سر اسب کجبهی بان رفتار صرخرام از انجمله به سر با ساز طلا که قطب الدین فوجدار مورتهه برسم پیشکش بدرگاه معلی فرستاده بود بموقف قبول رسید و خواجه احمد ایلچی بخارا با انعام پانزده هزار روپیه و برخی از نفائس اقمشه مورد نوازش گشت و بمیرزا بیگ میر شکار و لطیف بیگ میر آخور و محمد رحیم مشرف سوغات عبد العزیز خان خلاع فاخره و پنج هزار روپیه مرحمت شد و از سوانح بسر آمدن روزگار حیات خلیل الله خان است چون کوفتش بامتداد کشیده ضعف و فتور قوی بمرتبه کمال رسیده بود باندک نکسی که از بی تدبیری غذا روی داد کارش از مدوا در گذشت و بدعوت اجل نمک خوان (كُلْ نَفْسٌ ذٰلِیْقَةً الْمَوْتِ) چشیده دوم رجب پیمانه زندگانی را بریز گشت چون از بندهای ارادت شعار اخلاص کیش و فدویان هواخواه

بیست هزار روپیه عطا شد و چون عبدالرحمن دیوان بیگی عبد العزیز خان که از اساطین دولت اوست عریضه مبني بر مراتب عبودیت و هواخواهی این آستان سپهر نشان بخدمت ایستادهای پایه اورنگ عظمت و جهانبانی نکاشته با مختصر پیشکشی بقصد استفاضه انوار مواهب بادشاهانه که فیض عامش بسان ادرارات غمام بجمیع طوائف انام میرسد و دور و نزدیک و ترک و تاجیک از عوائد فوائد آن بهره مند میگردند بدرگاه خلافت پناه ارسال داشته بود از خزانه انعام بادشاهی هشت هزار روپیه بفرستاده او حواله شده از امتعه هندوستان خرید نموده برای از ببرد و میر عبد الله کشغری و چندی از رفیقانش بانعام چهار هزار روپیه کامیاب عنایت گشتند غره شعبان هشتاد و پنجیر فیل از فیلان فاشجاع که خان خانان از بنگاله فرستاده بود و دو و پنجیر فیل از غنائم پلاون بنظر همایون رسید شب پانزدهم ماه مذکور که لیلۃ البدرات بود پانزده هزار روپیه از خزانه احسان پیکران بوساطت صدر الصدور باریاب استحقاق انفاق شد و درین ایام زیفت افزای افسر و اورنگ سکرر بعزم شکار کلنگ بخضر آباد توجه نمودند چنانچه یکصد و پنجاه کلنگ درین سال صید شاهباز اقبال همایون فال شد و چندین بار چتر فلک فرسا و لوائی خورشید سا بسمت اعز آباد و دیگر صید گاه های نواحی دار الخلافه سایه گستر شده اقسام شکار مسرت بخش طبع همایون گردید و از جمله شکارهای صید قمرغه بود که آنروی دریای جون در برابر خضر آباد اتفاق افتاد چون خاطر مبارک بانشط آن شکار شگرفت رغبت نمود بغیض الله خان قراول بیگی حکم والا صادر شد که مردم اطراف را گرد آورده باهتمام آن پردازد و خان مذکور

این سنت ارجمند که از شرائف سلفین نبویست بزودی از قوت بفعل آید لاجرم وقوع آنرا بتمهید جشنی بزرگ در حین تعویق و تاخیر نیفکنده بروفق انتقام مآثر شریعت غراء زیادت تکلفات بتقدیم آن امر موکد نپرداختند و ذمه همت علیا ازان حق لازم الی فارغ ساختند و درین جشن خجسته جمعی از ملازمان و خدمت گزاران آن بادشاه زاده کامگار بختیار را بعطای تشریفات نواختند و درین اوقات بروفق خواهش و اشاره حضرت اعلیٰ خواجه بهول و خدمتخان خواجه مرا و جمعی از چلبها را خلعت داده بمستقر الخانۀ اکبرآباد رخصت فرمودند که ضمیمۀ خدمتگزاران آن حضرت باشند و چون در پیشگاه خلافت و جهانداری از تقریر بوداق بیگ ایلچی ایران بظهور پیوسته بود که والی آن دیار را بخوردن پان که از شرایف خصایص هندوستان و برگ سبزی ازین خرم بوستان امت رغبت و شعف تام بهم رسانیده لاجرم بمقتضای عطف و پروری حکم اشرف صادر شد که قدری معتدبه از پان نفیس برای والی مذکور ببرند و یکی از ملازمان درگاه برسانیدن آن معین شد نوزدهم رایات مهر انوار بعزیمت شکار پرتو اقبال بآن روی در بایم جون انگنده پنج روز در آن حدود بصید نخچیر نشاط اندوز بودند و بیست و چهارم که قرین سعادت معاودت فرمودند خواجه احمد ایلچی بخارا را بعنایت خلعت و خنجر مرصع باعافۀ مروارید و انعام سی هزار روپیۀ نواخته رخصت انصراف بخشیدند و بمیرزا بیگ میرشکار و لطیف بیگ میرآخور و چندی دیگر از رفقای او خلاع فاخره ده هزار روپیۀ و برخی از اقمشه مرحمت کردند از اول تا آخر بهغیر مذکور و بمراهمانش از نقد و جنس قریب یک لک و

گرفتاران بی نوارا که از همه سورا تگا پو بسته و سر رشته چاره ببرون
 شد از جمیع جهات گسسته است پایش ازین بهوای خراشش طبع
 از پای در آورن از آئین شمول رافت و عموم معدلت دور است و
 فتوت باد شاهانه و مروت خسروانه بر حال آن وحشیان مسکین
 بخشایش آورده اشاره والا بمنع صید و اطلاق آنها از قید صادر شد و
 مجموع آنچه سالم مانده بودند از تنگ نای دام رهائی یافته دامن
 صحرای عافیت گرفتند و بعضی همایون رسید که آهوی بسیار
 بحیطه قمرغه در آمده بود چون نزدیک بدام رسیدند بهیأت مجموعی
 رم نموده پراهل قمرغه حمله کردند و پنچ کس را از صدمه شاک آنها
 آسیب رسید از انجمله دو تن هلاک شدند و قریب هزار آهو بدر رفته
 سه صد و پنجاه و پنچ بدام آمد بانجمله درین هنگام بغیض الله و هوشدار
 خان و دارالخانی خلعت مرحمت شد و بسیاری از میرشکاران و جمعی
 کثیر از بندها و خدمت گزاران بغایت خلعت و برخی بعطای
 اسب سرفرازی یافتند و از نکشته و قانع نگاران صوبه دکن بمسامع
 حقائق مجامع رسید که گرد هر داس کور که در سلسله کومکیان
 آن صوبه بود باجل طبیعی بساط حیاط در نوردید از غرائب سوانح
 که درین ایام بعرض اشرف رسید آنکه جمعی از اطفال در قصبه
 سوتی پت چنانکه عادت صبیان است بدازی شاه و وزیر هنگامه آرای
 لهور و لعب بودند از انجمله دو کس دزد شدند کودکی که شکنجه آن
 بازی بود آنها را گرفته پیش طفلی که ببازچه حکم رانی داشت
 آورد و او برسم بازی اشاره بسیاست آنها کرد آن کودک ناهوشمند دست
 و پای هر دو بسته چوبی که در دست داشت چنان بر سر آنها زد

باقراولان و عملۀ شکار بموجب فرمان بسر انجام لوازم آن کوشیده
 دامی بزرگ که آنرا بزبان میرشکاران هند باور گویند در عرصه
 شکار گاه کشید و جانور بسیار از هرطرف رانده بدرون آن در آورد و
 چون قمرغه دست بهم داد و کدغیت آن بغرض اشرف رسید گنگون
 عزیمت خسروانه باهنگ نشاط اندوزی آن شکار بدیع آثار بجانب
 خضرآباد سبک خرام گشته روز دیگر با شاهزادهای ارجمند بیدار
 بخت و مقربان بساط عزت و ملتزمان رکاب دولت بآن روی آب
 توجه فرمودند و چون بکنار دام رسیدند بادشاه زادهای والا مقام و
 چندی از امری عظام بدرون آن در آمده مشغول صید افگنی
 شدند و عمدهها و خواص را نیز رخصت شکار فرمودند سی صد و پنجاه
 و پنج آهو بحیطۀ دام در آمده بود شهشاه والا بغیروی دست و بازو
 کشورکشا هشت آهو زدند از انجمله شش به تغنگ و دو بضرب خدنگ
 و سی و یک نخچیر را قراولان دستگیر کردند و چهل و هفت ازان
 عزائم را جمعی که رخصت صید یافته بودند بتدریغ تغنگ از یای در
 آوردند و از انجا که پرتو انوار رحم و کرم جلالی و فضل و رامت ذاتی
 این مظهر رحمت نامتناهی چهره امروز حال جمیع مخلوقات الهی
 است و چنانچه افراد انسان را که بدائع و دائع ایزدی اند دستخوش
 جور و تطاول و پایمال ظلم و تعدی نمی پسندند اصناف حیوانرا
 که بی زبانان کشور آمرزش اند اسیر دام ستم و بیداد روان میدارند
 در اثنای این حال که طبق قدسی خصال بمقتضای بشریت
 مشغول صید و شکار بود بدو تیر میومند و تابش انوار آکھی
 صورت این خطر الهی بخاطر ملکوت ناظر جلوۀ ظهور نمود که آن

ولایت کوچ بهار و توجه جنود ظفر اعتصام است از آنجا بتسخیر مملکت آشام که بمساعی کوشش زبده امرای عظام خان خانان سپهدار بنگاله سمت وقوع پذیرفت تفصیل این اجمال آنکه چون در اواخر سال هزار و شصت و هفت هجری که اطلی حضرت را بیماری طاری شده مدت آن عارضه بامتداد انجامید و چنانچه درین صمیمه سعادت طراز گزارش یافته بآن سبب در جمیع جوانب و اکناف این مملکت سپهر بسطت گرد شورش برخاسته فتور عظیم باحوال ملک راه یافت و مرکشان هر طرف و متمردان هر ناحیه قدم جرأت از حد خود فراتر نهاده راه طغیان و طریق عصیان پیمودند و مفسدان بغی اندیش و فتنه گرایان و افعه طلب که در کمین چنین وقتی بودند فرصت یافته آغاز شور انگیزی نمودند و ناشجاع از بی حرمدی و خام طمع در بنگاله بدعوی سلطنت و سروری برخاسته بر سر پنده لشکر کشید و این حرکت نا صواب ازو باعث فتور و اختلال احوال آندیار گشته زمینداران فساد جو تغیر ملوک پیش گرفتند بیم نراین زمیندار کوچ بهار که قبل از حدوث این هائحه بر مذهبی قویم اطاعت و فرمان پذیری ثابت قدم بود و چنانچه رسم مقرر سائر مرزبانان است همواره بار سال پیشکش اظهار انقیاد می نمود چشم از صلاح حال و ملاحظه مآل پوشیده باغواوی دیو ضلال از شاه راه خرد یکسوشد و از سر جهارت بتاخت گهواره کهانت جسارت و وزید و جمعی نفیر از صغیر و کبیر رعایا آنجا که اکثر مسلمان بودند اسیر کرده بولایت خود برد و خرابی بسیار بآن ناحیه رسانید و پس از ارتکاب این جرأت شنیع دگر باره در سر انجام اسباب نکال خویش

که هر دو را بضرب آن سراز هوای حیات پرداخته شد و بانقضای
قضای آن لهو صورت جد پذیرفت *

باقبال جهان کشا ظفر پیرا رفتن معظم خان خانخازان
سپه سالار بنگاله با عساکر نصرت پیرافتمج لوا دربی
نا شجاع بد فرجام بآهک تسخیر ملک آشام
وکشایش آن ناحیت بمیامن سعی و جهاد اوایای
دولت فیروزی اعتصام پس ازکشایش کوچ بهار

هر بخت مند صاحب اقبالی را که ایزد کام بخش بیهمال بتفویض
رتبه علیانی خلافت و کیهان خدیوی و بخشش منزلت والای سلطنت
و جهان خسروی بهره مند فضل و کرامت ساخته چهوه سعادت
میمای احوالش بلوامع انوار داد دهی و معدلت پژوهی برافروزد
و علم عالمگیری و اوای گیتی ستانی بدست دولت گردون شکوهش
داده پایه قدر و حشمت آن برگزیده خویش باوج نصرت و استیلا
ورزیده سپهر رفعت و اعتلا بر افرازد لامحاله کارهای شترگ و مهمات
شگرف که حیرت فزای دور بیقان دیده و روبینش افروز ژرف نگهان
بصیرت پرور باشد بذیرنگ سازی متأثر اقبال و کارپردازی منتسبان
عقبه جلاش بخوبترین صورتی در پیشگاه ظهور چهوه کشاید وساحت
ولایات گردن کشان روزگار و عرصه گاه نخوت سرتابان اطراف و اقطار
که بدست غرور سر خود سری خازند و کلاه استکبار بر فرق پندار کج
گذارند بحوافر مراکب مواکب گیتی ستانش فرسوده آید از بدائع مصداقات
این کلام صدق انجام درین اوقات خجسته فرجام مسخر گشتن

قیام داشت چون دید که سیلاب آشوب از دو طرف در رسیده و شعله
فتنه از دو سو بالا گرفته و تاب مقاومت و اصرار از ندری قدرت خویش
میدانست و از وصول کومک و مدد امیدش منقطع بود باقتضای
صلاح اندیشی رخت اقامت از آن ولایت برگرفته پدایمردی نواره
خود را از مهر آن سیل حادثه برکنار کشید و بحدود جهانگیر نگر
رسید و بهولانتهه وزیر بزم نراین چون بر قصد آشامیان و توجه آن
گروه شقاوت پزوه بدان صوب آگاهی یافت از آنجا که چیره دستی
و استیلائی آنها را متیقن بود و مصامت و مقاومت نمی توانست
نمود عذر عزیمت از سمت آن مقصد بر تافته قرین ناکامی
سراحل معارفت پیمرد و متغلبان ضلالت فرجام آشام بی مافع
و منازعی بر ولایات بادشاهی دست تملک و تسلط یافته بنهب
وغارت و جور و بیداد پرداختند و چنانچه شیمه نیمه آن جمع بدنهاد
است سکه و رعایای آندیار را اسیر ساختند و چون ناشجاع بیخود
بد فرجام که در آن هنگام از محال جوئی و فتنه پروری هوای سلطنت
و خود سری در سر او گنده اسباب شورش و مواد فساد سرانجام داده
بود در اندک فرصتی غبار آلود ادبار گشته بحال پراختلال خویش
در مانده و گرفتار آمد و بجبر آن فضیه نتوانست پرداخت آشامیان
مقهور از آنجا قدم جرأت پیشتر نهاده بی مانعی تا حوالی برگنه
کری باری که پنجم مغزلی جهانگیر نگر است متصرف شدند و در
موضع مست سله که قریب بکری باری است نهانه ساخته جمعی
کثیر بمحافظت آن گذاشتند و در سوابق ازمینه نیز ازان تیره بخندان
امثال این جرأت و خیرگی بظهور رسیده چنانچه در عهد فرمانروائی

کوشیده بهولاناته وزیر خود را با گروهی انبوه بقصد ولایت کامرپ
 که عبارت از هاجورا و گواهتی و توابع آن است از قدیم ایام
 داخل ممالک محروسه بادشاهی بود فرستاد که آن را نیز بتصرف در
 آورد درین وقت جی دهجسنگ راجه آشام که بحسب وسعت
 ولایت و فزونی دستگاه قدرت و کثرت جمعیعت لشکر و انبوهی
 خیل و حشم و بساری نواره و توپخانه و نیلان جنگی برو رتبه تفوق
 داشت و بهوای پندار باطل سر بر خط اطاعت و فرمان پذیری
 نمیداشت و ولایت خویش را که از بهنگاه دور دست واقع است
 و آبهای عظیم پهنار و دریا های زخار خونخوار و بیشهای صعب
 دشوار گذار در طریق آن حائل و بر فلاح رفیع و حصون منیع
 مشحون بذات بیکار و مردان کرمشتمل است از آسینب ترکناز مواکب
 نصرت طراز ایمن و مصون می پنداشت چون بر سزوح آن حوادث
 رفتن و مراتب شور انگیزی و ملک آشوبی ناشجاع ادبار نصیب
 سعادت دشمن آگاهی یافت و بر کیفیت دلیری بدم نراین و عزیمت
 تازه او مطاع شد او را نیز سودا طمع خام تکلیف جسارت بتصرف
 ولایت مذکور نموده چشم از ملاحظه سوی نتایج و مفاسد آن داعیه فاسد
 پوشید و از ضلالت مذشی و باطل پرستی آن نگوهریده جرأت را
 پیش دستی با بیم نراین خیال کرده از وخامت انجام آن کردار
 ناهنجار نیندیشید و لشکری عظیم از آشامیان دین نهال و دیو خصال
 بانواره و توپخانه براه دریا و برخی دیگر از راه خشک بولایت کامرپ
 تعدین نمود و لطف الله شیرازی که در سلک بندهای بادشاهی
 و در امداد کومکیان آنصوبه بود و دران هنگام بفرج داری انجا

بولایت بادشاهی دراز نموده ولایت کامرپ را که در قدیم الایام
 بآشام تعلق داشت می خواست متصرف شود من او را از تصرف آن
 بازداشتیم و آن حدود را بحیطه ضبط آوردیم الحال هرکس باین خوب
 مدین شود این ولایت را بتصرف او سپارم خان خانان بافتضای صلاح
 اندیشی دران وقت بظاهر معذرت او در پذیرفت و وکیل را خلعت
 داده باز گردانید و رشید خان را با سعید نصیرالدین خان و سید
 حالر خان و آغرخان و جمعی دیگر تعیین نمود که رفته ولایات
 بادشاهی را بذاتر قرار داد آشامیان تصرف کند و درین اثنا بدم نراین
 نیز مغلوب جنود رعب و خوف گردیده درخواست عفو تقصیر
 خود را وکلی فرستاد از آنجا که تادیب و گوشمال او لازم و متحتم
 بود خان خانان بجواب آن خسران مآب نپرداخت و فرستاده را روی
 نداده مقید و محبوس ساخت و راجه سخا نسنگه بندیده را با فوجی
 از بندهای بادشاهی و میرزا بنگ کس خود را با یک هزار سوار از
 تابندگان خویش به تذبیه آن شقاوت شعار و تسخیر ولایت کوچ بهلر
 معین ساخت آشامیان چون بر تعیین رشید خان با افواج نصرت
 نشان بعسمت کامرپ آگهی یافتند نخست پرگزه کری باری و چند
 پرگنه دیگر را خالی کرده پس نشستند و آخرتا کنار آب بناس
 ولایات بادشاهی را وا گذاشتند لیکن رشید خان چهار منزل از
 چهارگیر نگر پیش رفته بنابر افراط احتیاط توقف گزید و این معنی
 را بر حیل وری و نزدیک آن گروه مبغی داشته در پیش رفتن تغلل
 ورزید و چند آنکه خان خانان مراسم تاکید بجای آورد موثر نیفتاد
 تا آنکه سعید یوسف که سابق از قبل ناشجاع فوجدار پرگنه کری باری

حضرت جنت مکاني پامی جسارت از سرحد خود پیش نهاده ولایات پادشاهی را تاختند رسید ابابکر را که از بندهای عمده آستان سلطنت بود با گروهی انبوه از سوار و پیاده از حوالی جمده به بامیری بردند و در اوائل جلوس اعلی حضرت دگر باره چیره دستی نموده شیخ عبد السلام فوجدارها جورا با جمعی کثیر از گواهیی دستگیر نمودند و درین مدت هیچک از حکام بنگاله توفیق تادیب آن جمع نابکار نیافت مگر میر عبد السلام مخاطب باسلام خان که در نوبت صوبه داری خود در زمان سلطنت اعلی حضرت تسخیر آشام و تنبیه آشامیان تیره ایام را وجهه همت ساخته بسرکردگی سیادتخان برادر خویش لشکری بدان صوب فرستاد لیکن چون در خلال آن حال از صوبه داری بنگاله معزول گشته امر جلیل القدر وزارت باو فامزد شد و آن صوبه باقطاع نا شجاع قرار گرفت توفیق اتمام آن مهم نیافت و افواج قاهره پادشاهی از موضع کجل که دهنه ولایت آشام است پیشتر نتوانست رفت بالجمله چون در ماه رمضان سال سیوم جلوس همایون نا شجاع از بنگاله بجانب رخنگ رهگرای آزارگی گشته خان خانان با جنود ظفر اثر متعاقب او بجهانگیر بگرسید و در صدد جبر اختلال احوال آن حدود شده طنطنه صولت و سطوت عساکر نصرت نشان رعب افکن داهای سرکشان و عصیان منشان گردید راجه آشام از صدمه پلارک قهر و انتقام مجاهدان جنود اسلام بیمناک و هراسان گشته در مقام اصلاح کردار ناهنجار و تمهید مراسم اعتذار در آمد و وکیل با معذرت نامه نزد خان خانان فرستاده اظهار نمود که چون بیم نراین زمیندار کوچ بهار که با من صمت خصومت دارد در ایام شورش و انقلاب دست تعرض

همت و اخلاص بهت و شب هزدهم ربیع الاول از چهارم سال
 جلوس همایون مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری بقصد
 امتیصال عاصیان بد هگال از خضر پور روانه شد و دو ثلث نواره همرا
 گرفته باقی را در جهانگیر نگر گذاشت و بموجب حکم معالی
 حراست اکبر نگر بمخلص خان و محافظت جهانگیر نگر باحتشام
 خان تفویض یافت و سید اختصاص خان و راجه امر سنگه نورری
 و جمعی دیگر از عمد های منصبداران با کومکبان مقرری بهمراهی
 احتشام خان معین شدند و انتظام مهمات خالصه شریفه بعد از
 بهگو تیداس دیوان آنجا بدستور معهود مقرر گشته اهتمام مهم
 نواره بمحمد مقیم مفوض گردید و چون معظم خان باواج ظغر قریب
 بموضع بری تله که سرحد ملک بادشاهیست در رسیده به صد
 استکشاف احوال طرق و مسالك از سرحد ملک بادشاهی بولایت
 کوچ بهار شد از تقریر ماهیت داندان آن سر زمین چندین بوضوح
 انجاسید که سه راه مسلوک مشهور بولایت مذکور هست یکی از
 سمت ولایت مورنگ و دوم از جانب ملک بادشاهی از جمله آن
 دو راه یکی راه یک دوار است و آن عبارت از دربند نیست محکم
 اساس که بر بالای بندی عریض مرتفع که باصطلاح اهل آن ملک
 آل میگویند از قدیم الایام ساخته شده و شهر کوچ بهار با برخی از
 برگفات محصور است بآن بند عالی و درزش بدست و چهار کوه
 است و بر بالای آن بند از همه طرف جنگلی است انبوه از درخت
 بانس و بید و دیگر اشجار بلند تفومند و شاخهای آنها بنوعی برهم نایده
 شده که مور از آن بدشواری عبور تواند نمود چنانجا بران بند

بود و آنرا خان از کومکيان رشید خان و جمعی دیگر باشاره آن نویدین عقیدت آئین پیش رفته کربا باری و برخی از برگزینان دیگر را که آشامیان وا گذاشته بودند بحیطه ضبط و تصرف آوردند و بعد ازین رشید خان نیز پیشتر رفته بموضع رنگامائی که از توابع کامروپ است رسید و چون مخدولان آشام از تعلل او در پیش رفتن حیره گشته دگر باره بسودای طمع خام دل بتصرف آن ولایت بسته بودند و بکثرت و جمعیت تمام با سامان توپخانه و فواره بسیار و سایر ادوات نبرد و پیگار در مقام مخالفت و مدافعت در آمده و او لشکر و سامانی در خور دفع آنها همراه نداشت در رنگامائی اقامت نموده حقیقت را بخان خانان نوشت و راجه سجانسنکه که به تنبیه بیم نراین معین شده بود چون دید که آن مهم از پیش نمی تواند برد او نیز در نوادی یک دوار که در بند ولایت کوچ بهار است توقف نموده حقیقت حال باز نمود خان خانان بعد از اطلاع برین حقائق مقتضای رای صواب آن دانست که سامان و سرانجام آن در مهم لازم الانصرام نموده خود با نواره و توپخانه و عساکر بنگاله اعزام آن مقصد شود و صورت این اراده بخدمت ایستادهای پایتخت سرور خلافت مصیر عرض داشته دستوری خواست و یرایغ گیتی مطاع بر طبق ملتسم او بنفاد پیوست و با امرای کومگی و سران سپاه ظاهر بنده که در مهم ناشتبا با او معین بودند حکم معلی صادر شد که درین مهم شرائط موافقت و مراقت بظهور رسانیده از صلاح موافدین او بیرون نمانند و چون ایام بر شکل بانجام رسد و طغیان آنها فرو نشست عزیمت خریش مصمم نموده کمر خدمت بر میان

که از گهواره گهاٹ آمده بدریای برمه پتر ملحق میشود آورده نگاه دارند
و راجه سجانسنکه باسر آن نوین عقیدت کیش با همروان خویش
بر سر راه مذکور بجنود منصور پیوست چون عساکر گیتی کشا داخل
آن راه شده شیردلان شهامت پیشه دران پیشه در آمدند فیلان
فلک توان کوه پیگر و تبر داران و پیداهای لشکر پیش پیش افواج
نصرت لوا نیهای جنگل درهم شکسته ساحت آن عرصه از تراکم
و انبوهی آن می پرداختند و راه می ساختند و نخست سواران
جیش فیروزی مرکب رانده اهل اردر از عقب آنها روان میشدند
و باین عنوان هر روز بسعی و کوشش عظیم و زحمت و مشقت تمام
دران پادشاه راه کشوده پدای همت مردانه آن وادی پرتعب می
پیمودند در اندامی طی این مسافت رودی عظیم پهناور پیش آمد
که عبور ازان ناگزیر بود مردم آن بوم و بر اظهار نمودند که بی کشتی
و بستن جسر گذشتن لشکر ازان میسر نیست و پایاب ندارد و ازیں
رهگذر برخی صورت پرستان ظاهر بگر که از بدایع تائیدات سماوی و
شکوه معنوی این دولت جاوید طراز غافل بودند بگرداب تفکر در
امتاده خرد کوتاه منشان را موج حیرت از سر برگذشت از آنجا که
همواره میامن اعانت و امداد کارسازان آسمانی عساکر نصرت اثر
را در هر طریق راهبر است قراولان مرکب فیروزی که بتفحص
پایاب هر مرد تگاپو بودند بدلاالت خضر توفیق راه گذار جنود ظفر
همار یافته بخان سپه سالار خبر رسانیدند و جیوش نصرت مآب
پو پایاب ازان رود گذشته بساحل سلامت رسیدند و مشاهده این
شگرف کاری انبیا گلشن ارادت اولیای دولت بی زوال را آبی دیگر

حصانت پیوند در و در بند در کمال استحکام ساخته و توپهای بزرگ و زنبورک و ضرب زن و دیگر ادوات پیکار بران چیده شده مردان کار و حراست پدشگان هشیار بمحافظت هر یک معین اند و بر رگتروان آن در بندها یک دوار است که راه مذکور از سمت صحابی آن سر برسی آورد و باوجود آن جنگل پر خطر خندق عمیق بهناور بر دور آن در بند حفر نموده اند و راه متعارفی که ازان بولایت کوچ بهار تردد می شود همین است و اگر در بند مذکور مفتوح شود تا معموره کوچ بهار دیگر عائقی در راه نیست لیکن فتح آن بآسانی میسر نمیشود و طریق دیگر راه گهواره گهاک است که بر زگامائی اتصال یافته و عرض آن بند در انطرف کمتر است لیکن دران راه ناهای عظیم عمیق دشوار عبور و جنگلی خطرناک معب المور است که از تشابک شعبهای اشجارش هوای آن وادی در زنجیر است و کثرت درختان خاردارش یاد را هنگام عبور دامن گیر و هوای این طرق سه گانه مشهور راهی دیگر از سمت ماکه بادشاهی نشان دادند که آل آن طرف عرض و ارتفاعش از دیگر اطراف کمتر است لیکن تا معموره کوچ بهار همه جا جنگلی انبوه پرنی دارد که بیم نراین ازین راه که احتمال عبور موکب منصور ازان راه دور میداندست چنانچه بایست بمحافظت آن نپرداخته بود و باستظهار معوبت آن بیشه خاطر ازین اندیشه جمع ساخته خان خانان باقتضای رای کار آگاه اختیار این راه نموده با پناه ظفر پناه از بری تله روان شد و مقرر کرد که نواره را در ناله

رایات فتح شد و سید صادق صدر بنکاله باشاره خان خانان بر فراز
 خانه بیم نراین برآمده بگلپانگ اذان سامعه افروز ساکدان
 آن کفرستان گردید و طنطنه تبذیر و تهلیل که از بدأ سطوع تباشیر
 صبح ملت احمدی تا آن وقت بکوش باطل نیوش اهل آن دیار
 نرسیده بود نعم البدل صدای نافوس آمد در بتکدها مسجد اصنام
 بسجود و رکوع نماز مبدل گشت و بجای طاق ابروی بتان صحراب
 قرار گرفت آثار کفر و ضلال سمت انطماس پذیرفت و ارکان دین
 و قواعد اسلام بلند اساس شد و از انجا که همگی همت معتدلت گزین
 بادشاه فتوت پرور مروت آئین متوجه آست که اصناف خلایق و
 گروهها گروه برایا در هر کشور و ناحیت از میامن فضل و کرم و مآثر
 عدل و احسان بادشاهانه برمهاده امن و امان متمکن بوده هرگز از
 رهگذر جنبش عساکر قاهره در اصناف جبرش اقبال برچهره احوال
 رعایا و زیردستان هرچند باقتضای سرنوشت در اطاعت و فرمان
 پذیري سرکشان و بغی اندیشان روزگار شان سپری شده باشد غبار
 ملالی نه نشنید و همواره بسپیداران رفیع مقام و نویدان والا احتشام
 از پیشگاه عدالت و جهانبانی تهدید و تاکید میرود که قواعد
 نصفت و رافت را در جمیع امکنه و احوال با طوائف انام پاس
 دارند خان خانان بمقتضای کار آگهی و خلوص عبودیت نظر
 پریشم قدسیه لطف و مکرمت خسروانه کرده یکرروز قبل از وصول
 بشهر تاکید و تدغن عظیم نموده منادی گردانیده بود و جمعی باهتمام
 گماشته که لشکریان و اهل اردو دست تطاول بتاراج و غارت که شیوه
 یغما چیان پست فطرتست نکشوده عرض و مال و ناموس رعایا را

فرزد بالجمله افواج گیتی ستان بصوات آنش و سطوت برق ازان
 نیرستان گذشته غرق جمادی الاولی بپای آل رسید جمعی از مخدولان
 تبره ایام که بحر است آن قیام داشتند باوجود آن سد استوار بنای
 همت سست پیوفد شان بسیلاب رعب شکست یافته پس از اندک
 آریزشی رخ از عرصه مقاومت بر تافتند و فردای آن جنود ظفر
 پیرا داخل آل گشته چون بشهر کوچ بهار نزدیک رسید بیم نراین
 که باستطهار آن آل دم هر کشی و استقلال یزد و آنرا حصار
 امنیت ملک و مال خود از آسیب حوادث روزگار میدانست از
 مشاهده آثا قهر و استیلائی عساکر فیروزی مآل و داخل شدن در آل
 عرصه عادییت بر خود تنگ فضا دیده بر آوردن جان و ناموس ازان
 در طه مغنم شمر و سه روز قبل از وصول افواج قاهره بشهر خلاصه
 اموال و تمامت اهل و عیال را بر گرفته با جمعی از خواص و نزدیکان
 رهگرای وادی آزرگی و ادبار گردید و پدایمردی فرار خون را بپای
 کوه بهوتنمت که پناه جای خویش اندیشده بود کشید و بهولا فاته
 وزیرش با اشاره و صوابدید او با پنچ شش هزار پیاده بسمت مغرب
 رویه کوچ بهار که دامن کوه مورنگ است و جنگل های صعب
 دارد فرار نمود بخیال آنکه چون جنود اقبال از انجا نهضت گزید
 متوجه پیش شود از کمین فرصت برآمده بقطع طریق و شورانیدن
 راه و سوختن قری و مزارع و غلات و اغواي سکنه و رعایا پردازد
 و نگذارد که آذوقه بلشکر ظفر اثر رسد و ششم ماه مذکور حوالی شهر
 مضرب خیام سپاه اسلام گشته روز دیگر عرصه آن معموره نزهت اثر
 نه از ظلمت و جود تباہ کیشان ضلالت پرور پیرایش یافته بود مرکز

بخت که در جنگل های دامن کوه مورنگ در خزیده جویای
فرست شور انگیزی بود فرستاد که هم آن مخدول را بدست آورد و هم
بتسلیمه و استماله رعایا پرداخته آنها را بمساکن خود شان بازگرداند
و فرهاد خانرا نیز با گروهی از سمت دیگر بجهت همین مطلب
روانه ساخت و بحکم کارشناسی و تدبیر اشاره نمود تا عمارات
در بند یک دوار را منهدم ساختند و از هر طرفش تا صد گز جنگل
بری کرده جانبین آن از هجوم اشجار پرداختند و یکصد و شش
توپ از خرد و بزرگ و یکصد و پنجاه و پنج زنبورک و راسخندی
و بندوق بسیار و دیگر آلات توپخانه و ادوات بیکار و برخی از احوال
و ائقال بیم نراین بقید تصرف در آمد و اسباب توپخانه بجهادگیرفر
ارسال یافت و فرهاد خان که بدمافب بهولانتهه معین گشته بود
و هم تکامشی بجا آورده تا جائی که سوار می توانست رفت
بدلبال او شدافت و برخی از اسبان و اشیای که آن مخدولان گذاشته
بجنگس رفته بود بدست آورده پس از هفت روز مراجعت نمود و
امفندیار بیگ که ماهیت دان آن بوم بود بمکانی چند که گمان
بودن آن ضلالت کیش داشت جاسوسان فرستاده کوشش بلبغ در
تفحص آن مدبر گمراه نمود و چون خبر شنید که در یکی از جنگلهای
آن سمت بسان موذیات در خزیده میخواهد که از آنجا به پناه گاهی
دیگر فرار نماید نصف شب با همراهان خود سوار شده بر سرار
ایلغار کرد و دو پاس روز بمکانی که اورا نشان داده بودند رسیده
آن بد فرجام را با زن و فرزند و چندی از اقوام که همراهش بودند
دستگیر کرده قرین نیل مطلب مراجعت نمود و از گرفتار شدن آن

خواه در مساکن خود باشند و خواه از بیم سپاه ظفر پناه قرار نموده متعرض نشوند قدغچیان پس از دخول لشکر بشهر تنی چند از سوار و پیاده را که دست تعدی بمال رعیت گریخته دراز کرده چند بزرگوار و برخی اجناس ما کوله متصرف شده بودند گرفته آوردند خان سپه سالار آن مغله طبعان جسارت شعار را برواق توره این دولت معدلت آثار بسزای کردار رسانیده آنها را باشدائی که تصرف نموده بودند تشهیر نمود و انتشار صیت عدل و انصاف شاهنشاهی موجب تالیف و احتمالت قلوب رعایای گریخته شد و اکثر باستماع این معنی بمساکن و اماکن خویش باز گردیده سپاس گذار و فیایش گزین عدالت پروری و داد گستری خدیو جهان و خلیفه زمان گشتند و بشن فراین بهمر زمیندار مذکور پیاوردی بخت و رهبری دولت باعدال خود از پدر بدگر خویش جدائی گزیده روی نیاز بلشکر ظفر طراز آورد و بطوع و رغبت شرف اسلام دریافت بهم نراین بنابر آنکه از کج بدینی و جوهر ناشناسی داعیه خود مری و اهتقال از سبامی حال این پسر تفرص می نمود او را محبوس و نظربند داشت لیکن از مشاهده احوال و اطواوش امارات خلاف آن پندار در نظر ارباب بصیرت پرتو ظهور داد خان خانان او را از سرکار اشرف خلعت داده استمالت و دلجوئی کرد و جمعی از مجاهدان جیش اقبال بتعاقب بیم نراین که چنانچه گزارش یافت در دامنه کوه بهوتنت پای اقامت در دامن ناکسی کشیده بود تعیین نمود و اسفندیار بیگ ولد اله یارخان مرحوم را که بر خصوصیات احوال آن سرزمین اطلاع داشت بتفحص بهولایاتته غوریده

آن کوهستان مردی بود معمور مرتاض رعیت پرور انصاف پیشه مردم آن سرزمین چنین را مینمودند که قریب صد و بیست سال از عمرش گذشته و مع هذا قوی و مشاعرش مورد کلال فاحش نگشته از حظوظ و لذات احتراز می نمود و جز کیله و شیر غذایی نمی خورد و با رعیت در کمال رفق و رافت سلوک میکرد و بر جمعی گذیر ریاست داشت در وسط ولایتش تند رودی عمیق کم عرض جاریست و بجای پل زنجیری اهلبین پر بالای آب بسته اند که هر دو سرش از طرفین بهنگاهای عظیم بند است و زنجیری دیگر بر بالای آن بارتفاع قامت آدمی بر همان وتیره تعبیه شده مترودین پای بر زنجیر زیرین نهاده و دست بر زنجیر بالا زده باعتماد آن در سلسله عبور مینمایند و احمال و ائقال و اسبان تانگن را نیز بهمین زنجیر از آب میگذرانند آن شخص کوهی قوی هیکل و مورخ و سفید بود و در سر موی دراز زرد رنگ داشت که از اطراف رو گردن فروهشته بود و جز لنگی سفید که بر میان بسته بود لباسی دیگر نداشت گویند زن و مرد آن قوم بدین هذات و رنگ اند و بهمین وضع و لباس زیست می نمایند چون بیان برخی از خصوصیات ولایت کوچ بهار درین مقام ناگزیر است خامه سوانح نگار بگذارش مجملی ازان صفحه ارا میگردد آن ولایت مابین شمال و مغرب بنگاله مائل بشمال واقع شده طوایش پنجاه و پنج کروه جریبی و عرض پنجاه کروه است بحسب نزعت و صفا و لطافت آب و هوا و نور ریاحین و ازهار و کثرت بساتین و اشجار و خرمی و دلکشائی و فیض بخشی و فرح افزائی از بلاد شرق رویه امتیاز دارد و نوکه و ثمار هندوستان و بنگاله

کافر فساد آئین میکنند آن سرزمین که از شر او خائف بودند مطمئن گشته جمعی که متفرق شده بودند رجوع نمودند و بیم نراین مقهور که در دامن آن کوه پهوتنت ماوی گزیده بود چون آگهی یافت که فوجی از جیوش قاهره بدانصوب معین گشته است بحمايت دهرمراج مرزبان آنکوهستان توسل جستہ بجالای کوه برآمد و آن کوهیست که جز پیاده را بصدد دشواری مجال صعود بر فلل آن نیست مجاهدان نصرت شکوه بپای آن کوه رسیده یک زنجیر فیل و برخی از اسبان و دیگر دراب که ازان خسران مأب آنجا مانده بود با یکی از مردم آن کوهستان بدست آورده بر گردیدند و آن شخص کوهی بزبان عجزو تصرع بخان خان اظهار نمود که اگر مرا امان دهید و مکتوبی مشتمل بر مطلبی که باشد بمرزبان این کوه بفرویسید رفته بار میسرانم و جواب می آرم آن خان صلاح اندیش او را امان داده ببخشش خلعت و زر خوشدل ساخت و پروانه بزمیندار پهوتنت نوشته مصحوب او مرسل گردانید مشعر باین معنی که بیم نراین مقهور را که با او پناه بسته است بفرستد یا او را از آنجا بیرون کند کوهستان پهوتنت سرسبز است و بمسافت پانزده کروزه در سمت شمالی کوچ بهار رافع شده و قتل آن که همواره برف دارد از سه منزلی بلده مذکوره نمودار است میوهایی سرد شیرین مثل امرود و سیب و به و امثال آن آنجا میشود و اسبان مختصر که آنرا تانگن و کونت گویند و مشک و پهوت که قسمی از پشمینه است و پری که پارچه گنده ایست پر زدار منسوج از ریسمان که بکار فرش می آید در آنجا بهم میرسد و نقره و طلا فلیلی از ریک شوی پیدا میشود زمیندار

گذرا دیده خود بامر حکومت کمتر می پرداخت و ضبط و نسق مهمات به بهولا ناتپه وزیر خویش باز گذاشته بود عمارات عمالی و مساکن دل نشین مشتمل بر دیوان خانه و خلوت و حرم و خواص پوره و حمام و باغچهها و نهر و فواره و آبشار بقرینه و طرح در کمال زینت و تکلف ساخته و همه جا تصرفات خوب بکار برده و شهر کوچ بهادر نیز بطرح و قرینه آباد شده و کوچها همه خیابان دارد و درختهای ناگیسر و کچنار که بغایت خوش برگ و گل موزرنست نشانیده شده نقص آن سرزمین منحصر درین است که نهال خلعت اشخامش از بهار خوبی و جمال بهره ور نیست و آب هوایش با کمال لطافت حسن پرور نه همانا دهقانان قضاتخم و جاهت و زیبائی در زمین طینت آن قوم نیفشانده و مصور صنع در چهره کشای آن گروه قصد شبیه کشی صورت انسانی نکرده خرد و بزرگ را روی و طلعت زشت و نا دلنشین است و لطف منظر از زن و مرد آن کشور گریزان و گذاره گزین در هیأت و اشکال بطائفه قلماق مشابهت دارند لیکن اکثر سبز فام و برخی کدوم گون اند و در قوم مسیح بعضی سفید رنگ می باشد و این فریق هم مزارع اند و هم سپاهی حربه آنها تیر و شمشیر و تفنگ است و تیر ها اکثر زهر آلوده پیکانست بمچرد رسیدن آن بدن جای زخم آساز میکند و مجروح را هلاک میسازد گویند علاج آن خوردن کدیر و است و طلا کردن آن بر موضع جراحت و مسموم شده که بعضی از اهل آن ولایت افسونی میدانند که چون بر آب میخوانند و مجروح ازان بپاشاند از آسیب آن زخم جانگزارهائی یابد بالجمله چون خان خانان را پیشهاد همت اخلاص

مانند انبه و کیله و انناس و کونله که بهترین اقسام نارنج است بغایت خوب میشود و نهال فلقل گرد نیز دران سرزمین بسیار است آنچه ازان ولایت در اندرون بند واقع است آنرا بدبتر بند و خارج آنرا باهر بند گویند و دریای عظیم و دونهر مختصر داخل بند میشود و آنها با دیگر آبها و دریاها که از جوانب دیگر می آید بدریای سنکوس که از سمت آشام منتهای ولایت کوچ بهار است داخل میگردد و در ایام برسات هچیک پایاب نیست و بعد از انقضای موسم باران بعضی پایاب میشود و اکثر در ته سنگ ریزه دارد و آب شان در کمال لطافت و عذوبت و صفاست و در بیرون بند پنج چکله است مشتمل بر هفتاد و هفت پرگنه و در درون بند دوازده پرگنه و محصول آن ولایت قریب بده لک ریپده است سکنه آن دو قوم اند یکی مسیح و آن گروه در پرگنات درون بند سکونت دارند و دوم بهار که بیرون بند میباشد وجه تسمیه آن ولایت بکوچ بهار وجود آن قوم است و ولایت آشام را نیز کوچ آشام بدین جهت گویند که بسیاری ازان طائفه درانجا توطن گزیده اند و هر دو قوم کافر و بت پرستند و بدم نراین ازین قوم است و نراین جز نام اجداد و نیاکان اوست بغابرانکه بتی که اهل آن دیار آنرا پرستش مینمایند موسوم به نراین است کفره هند زمینداران آن ولایت را اعتبار عظیم میکنند و از نژاد راجهای بزرگ که قبل از ظهور دولت اسلام بوده اند میدانند زمیندار مذکور سکه بر زر میزد و آن زر را دران ولایت نرائنی گویند و طبعش بعیش و عشرت و خود آرائی و زینت و پاکیزگی بغایت مائل بود بمستی و هوا پرستی روزگار

توانستی کرد نشان میدادند لیکن خان سپه سالار بآئین حزم اندیشی و دور بینی که اساس سرداری و سپه سالاریست بر رهنمونی آن گروه اعتماد نکرده راه کنار دریا با وجود نهایت معیوبت اختیار نموده مقرر ساخت که دلیرخان با فواج هراذل و میر مرتضی با توپخانه منصور آن راه را که راست بسمت مقصد منتهی می شد سرگرده پیش پیش افواج قاهره ره نورد نصرت و فیروزی کردند خانمذکور دامن کوشش و اجتهاد بر میان اخلاص و اعتقاد زده گام همت در مراحل عزیمت عزو و جهاد نهاد و فیلان فلک پیدمکره توان بصدقه دیدان اشجار جنگل را درهم شکسته و نیدهای بیدیه را که در کمال ابنوهی رسته بود بکمند خرطوم دسته بسته پایمال میساختند و تبرداران و پیادهای لشکر بتمر بقدر وسع و توانائی در تصفیه و تسویه آن مسلک ناهموار سعی و کوشش بکار برده طریق مطلب ارخار موانع می پرداختند و آبها و ناها دران راه بسبار بود لیکن اکثر گذر پایاب داشت و در هر سرزمین که چله و دلدل پیش می آمد آنرا بشاخهای درختان و دستهای نی و پشت های گاه می ایستادند آنگاه سبکروان وادی نصرت قدم همت بران می گذاشتند و چون راه باین مرتبه مععب و خطرناک بود و نواره ازین جهت که سر بالای آب می آمد دیر می رسید در روزی دو کوره یا دوونیم کوره بیشتر طی نمی شد و هر جا که مرکز رایات نزول میگشت هر جوتی از سپاه اسلام در محط رحال و مضرت خیم خویش جنگل بری نموده جای فرود آمدن می کشادند و رحل اقامت می نهادند و خان سپه سالار از بام تاسام بساختن طرق و مسالک و گذرا بیدن

منش و غرض اصلی ازین یورش تسخیر ولایت آشام و تنبیه و
 تادیب آشامیان نابکار تیره ایام بود تادیب و استبصال دهر مزاج
 و انتزاع آن کوهستان را بوقتی دیگر حواله نموده عزیمت آشام مصمم
 نمود و اسفندیار بیگ را که بموجب التماس آن نوئین معظم از پیشگاه
 خلافت و جهانبدانی بخطاب اسفندیار خانی فاسور شده بود با جمعی
 از منصفداران و چهار صد سوار از تابیدان خود و یک هزار پیاده
 بندوقچی بفوجدارئی کوچ بهار گذاشته آفرایا بعالمگیرنگر موسوم ساخت
 و قاضی سمو را که سابق نوکرناشجاع بود و بر حقائق و کیفیات آن
 ولایت وقوف و اطلاع تام داشت بدیوانی آنجا گماشت و در عرض
 شانزده روز که عرصه آن ولایت مورد اقامت جنود قاهره بود خاطر از
 بندوبست آنجا پرداخته بیدست و سوم ماه مذکور با عساکر منصور
 بعزم تسخیر آشام از راه گهوزا گهات روانه شد و بیدست و هشتم
 موکب فبروزی بکنار دریای برمه پتر رسید و دو کوه از رنگمانئی
 گذشته نزول نمود و رشید خان با همراهان خویش آنجا بلسکر ظفر
 اثر ملحق گردید و چون نواره فرسیده بود دو روز بانظار رسیدن آن
 اقامت واقع شد دریای برمه پتر از طرف ولایت ختا می آید و
 آبهای دیگر نیز باو می پیوندند و در کمال شدت و تندی جاری
 است اکثر جاها عرضش نیم گرو هست از طرفین این بحر پنهان
 تا سرحد آشام و از آن پیشتر تا جایی که علام الغیوب داند دو کوه بلند
 کشیده در ساحل آن از کثرت بیشه و جنگل و وفور آبها و نالها و گل و لا
 و دلدل عبور لشکر در کمال دشواریست و اگر چه زمینداران
 آن حدود و بومیان آن مرز زمین طرق و مسالکی که بسهولت عبور

نصب کرده بودند و در عقب آن قریب به دونیم تیر انداز تا کنار
خندق بر سطح زمین بهانچه‌ها فرو برده در خندق عمیق آن که
بعرض سه گز بود نیز بر همین وتیره بهانچه‌ها تعبیه نموده بودند و سمت
جنوبی آنرا دریای برهما پتر محیط است پیوسته و از جانب مشرق
دریای بناس از پای آن کوه گذشته بدریای برهما پتر پیوسته است
و جهت شمالی بخندق و کوه و جنگلی انبوه استحکام پذیرفته
و محاذی کوه مذکور در آن طرف دریا نیز کوهیست که آنرا
بنچ رتن گویند و بر آن کوه نیز بر همین وتیره حصاری متین و قلعه
حصین است در قلعه جوگی کهنه قریب پانزده هزار کس باتوپخانه
بسیار و دریای قلعه سه صد و بیست کشتی جنگی با ساز و آلات
بیکار بود که اگر عساکر قاهر بر آن قلعه مستولی شوند متحصنان
خود را از سمت دریا بدایمردی نواره بقلعه کوه بنچ رتن رسانیده
آنجا ثبات و استقامت ورزند و در آن حصار استوار فرصت جوییده
چون لشکر فتح رهبر از آنجا متوجه پیش شود از کمین کین برآمده
رسد آذوقه را بزنند و راه بر مترددین بشوراند و در آن قلعه نیز قریب
شش هزار کس از آن جماعت عصات با ادوات توپخانه آماده مدافعه
و نبرد بودند و چون درین موضع دریا منشعب بدو شعبه گشته در وسط
هر دو شعبه قطع زمینی خشک واقع شده بود که نشیب گاهی داشت
مخدولان نگون بخت آنجا مورچال بسته آنرا بچوب و بانس استحکام
داده بودند بقصد اینکه نواره بادشاهی از هر شعبه که قصد عبور نماید
بتوپ و تفنگ نیران جنگ انداخته بگذارند که پیش رود خان سپه
سالار روز دیگر آنجا مقام نمود و سید نصیر الدین خان و یار گارخان

اردر و لشکر از مواضع اخطار و مهالک اهتمام سعی و کوشش می
 گماشت و دران مراحل مخوف هائل شبها را با آئین حزم و بیداری
 پاس میداشت القصه مبارزان سعادت لوا بمساعدت توفیق در قطع آن
 طریق خار رنج و تعب که گل راه طلب است در زیر پای همت چون
 برگ شکوفه و یا سمین که نسیم فروز دین پای انداز قدوم لشکر
 بهار سازد تصور نموده بشوق غزا و جهاد با آشامیان بد نهاد و محو
 رموم کفر و جهالت ازان بروم ضلالت بنیاد آن مسافت پر آمت
 را بانواع مشقت پیمودند تا آنکه ششم جمادی الاخره دو نیم گروهی
 جوگی کپه منزل گاه جنود ظفر پناه گردید و آن کوهیست بنزد بر
 ساحل دریای برمهاتر واقع شده وجه تسمیه اش آنست که در
 سوابق از منہ یکی از جوگیان هند در مغاره ازان کوه بیغوله گزین
 شده از خلق کذارة گرفته بود و بلسان آن قوم غار را کوبه گویند
 ازینجا تا گواهنی که سرحد قدیم ممالک محروسه است چهل کوه
 مسافتست و از اینجا ناگر گانو که مسکن راجه آشام و دار الملک آن
 ولایت است یکماه راه آشامیان شقاوت پزوه از دامن این کوه که
 که متصل بدریاست قلعه که عرض دیوارش از پائین نه گز و از بالا
 پنج گز و درش از درون حصار زیاده از یک کوه و افح است مشتمل
 بر بروج مشیده در کمال متانت و رصانت ساخته اند ارتفاع
 دیوار از جانب غربی که بر سر راه سپاه ظفر پناه بود تا فله
 کوه رسیده و چنانچه در استحکام قلاع و حصون رسم آن قوم سیه درون
 است بمسافت یک تنگ انداز دراز دیوار کوهها حفر نموده
 سیخهایی سر تیز باس که بلغت آنطائفه بهاچه گویند در میان آنها

حصار بدواره پناه بسته بر روی آب آمده افریختن آتش پیکار بودند از مشاهده سطوت افواج بصرت پیرا از طرفین دریا و حرکت نوار منصور سفینه طافت بگرداب اضطراب داده لنگر ثبات و استقامت بر گرفتند و روی ادبار بواجی فرار نهادند نوار بادشاهی تعاقب آن بخت برگشتگان کرده کار برانها تنگ نمود اکثری کشتیها بکنار کشیده بچنگل پناه جستند و ما بقی دران بحر خون خوار بطوفان جلالت و کارزار غازیان فیروز مند لطمه خور امواج بلا گشته بعضی زخممدار بدر رفتند و جمعی کفیر گرفتار و دستگیر گردیدند و یک صد و چهل و هشت کشتی و شصت و چهار توپ آهنین از کوچک و بزرگ و تفنگ و بادلج بی شمار و سرب و باروت بسیار و دیگر اسباب و ادوات حرب و پیکار بتصرف مجاهدان ظفر شعار و در آمد و فتح آن دو حصار چرخ آثار جهره امروز دولت پایدار شده مبارزان نصرت شکوه بی کوشش محاربه و یورش کامیاب فیروزی گردیدند اگر مخذولان پای ثبات میفشردند بتلاش بسیار صورت تسخیر آن دو حصار در آئینه معی و تدبیر جلوه گر میشد چه سه طرف حصن جوگی کهنه چنانچه گزارش پذیرفت بحمايت دریای بر سه پتھر و بناس و جنگل و کوه استحکام داشت و سمت روی بروی لشکر ظفر اثر که سراسر دیوار بود صلاحیت یقین نداشت زیرا که بکندن دو گز از زمین آب می جوشید بالجملة خان خانان عطاء الله ملازم خود را با جمعی بمحارست و تهانه داری جوگی کهنه تعیین نموده عزیمت گواهی نمود و چون از دریای بناس بایست گذشت باشاره آن نومیدین معظم جسر بران بسته شد و لشکر منصور عبور

و میانه خان و جمال خان و روپسنگه راتهور و پرتاب سنگه هاده را با جوتي دیگر از دریا گذرانید که دران رزی آب باشد تا غنیم عاقبت و خیم آن طرف را محل ثبات و درنگ فزاید شد و جمعی بهمت عقب کوه چوگی کپه تعیین نموده مقرر ساخت که جنگل بری کرده تا کنار دریای بناس از عقب کوه زمین از هجوم اشجار بپردازند تا راه فرار گمراهان مردود از طرف جنگل محدود شود چون آشامیان دانستند که راه گریز بسته میشود از صدمه خوف و هراس حصار طاقت را متزلزل ارکن دیده در حجاب ظلمت شب هر دو قاعه را خالی کردند و بنواره درآمده استعداد جنگ بانوار بادشاهی نمودند روز دیگر که سپه سالار خلیل ثابت و سیار بافتزاع بلند حصار سپهر از تصرف آشامی شب دیوچهر رایت همت بر امراخت و کارفرمایی سفاین کواکب زورق خورشید را بادبان زرنگار کشوده از ساحل افق سپهر اخضر فلک دریا نورد ساخت خان سپه سالار با مواکب انجم شمار بادشاهی سوار شده رزی بجانب حصار آورد و نواره منصور را با استعداد شایسته و آئذن سزوار روانه نمود و نصیرالدین خان و دیگر امرا با فوجی که از آب گذشته بودند نیز از جای خود باهتزاز آمده از آن طرف صحافی این امواج بحر امواج بسال بسته روان شدند و دریای لشکر از طرفین آن بحر پیوار برصد شورش محیط بجنبش آمد و مبارزان نواره مستعد احراز مقبولت عز و جهاد بر روی کشتیها نهنگ آسا بحر فرسا گشتند از هجوم و انبوهی نواره توگفتی ابرهائی تیره از رزی دریا برخاست و غبار جوش سپاه از کناره بحر را نمودار رنگ روان گردانید آشامیان شوم بخت تیره روز که از

جنود مسعود بدان موضع خان سپه سالار رشید خان را با فوجی تعیین نمود که بسمت شمالی قلعه که راه فرار محصوران ناپاکار بود رفته سد طریق گریز آنها نمایند و آن مقهوران از سطوت عساکر جهان کشا مغلوب رعب و هراس گشته پایی ثبات و قرار شان لغزش پذیرفت و شب هنگام قبل از رسیدن خان مذکور قلعه را خالی کرده جمعی از آنها خود را بنواره رسانیدند و قرین مذلت و خواری از راه دریا طریق فرار سپردند و برخی برای خشک آواره دشت ادبار گشته غبار آلود ناکامی شدند چون خان خانان ازین معنی آگاهی یافت از جای که بود کوچ نموده بسری گهاک آمد و داخل قلعه شده مشاهده وسعت و متانت و رفعت و رصانت آن حصار سپهر آثار نمود و خاطر از بندوبست آن پرداخت و از اینجا بگواه‌تی که بمسافت ربع کروزه پیشتر بود رفته خیام نزول افراخت حارمان قلعه ناندو نیز بی ارتکاب جنگ و ستیز برای گریز شتافتند یادگار خان اوزبک از آنروی آب تعاقب آن مردودان بدستاب نموده برخی را به تیغ خون آشام رهگرای نیستی گردانید و در موضع کجلی نذر که هفت گروه پیشتر از قلعه ناندو همت کفار ضلالت شعار قلعه متعین ساخته جمعی کثیر باسباب توپخانه و لوازم قلعه داری بحراست آن گذاشته بودند باستماع فرار مقهوران از گواه‌تی گروهی ازان دیوسیرتان بی دین که در آنحصن حصین بودند از سراسمگی و بیم قبل از رسیدن جنود ظفرورد راه گریز سپردند و هر سه قلعه که در کمال متانت و استحکام و اشتغال بمحاصره هریکی از آنها مانع تسخیر آشام بود بمقتایع ابدال جهانکش بدین آسانی کشایش پذیرفت همادیا معاونان

نموده نوازدهم ماه مذکور از کنار بناس متوجه پدش گردید و سید نصیر الدین خان و دیگر امرا که از دریای برمه پتتر عبور نموده بودند مقرر شد که از همان روی آب بصوب مقصد در حرکت آیند و هر روز در برابر لشکر فتح رهبر نزول نمایند و در وقت گذراندن توپخانه از دریای بناس يك كشتي بآب فرو رفته توپ کلانی بآب افتاد خان سده سالار چون ازان آگهی یافت به برآوردن آن توپ که کمال اشکال داشت بلکه متعذر می نمود همت بسته راضی بماندن آن نشد و عمل توپخانه و نواره را به برآوردن آن تاکید کرد و آنها از موضعی که توپ فرو رفته بود زمین کنار دریا را بریده آب را ازان جانب بدریای برمه پتتر انداختند و بجرهای ثقیل و مساعی جمیل پس از چند روز توپ را ازان تزد رود عمیق برآورده بلشکر رسانیدند و این معنی باعث شگفت همگان گشته در نظر بینش ارباب بصیرت از جلائل دلائل و بدائع آیات اقبال روز افزون نمود و ببست و یکم دو گروهی گواهی که سده آتشام بغلبه و ازدحام تمام آسجا قدم جرأت فشرده مهدای مدافعت و پیکار بودند مرکز ریای نزول گردید آتشامیان بد فرجام آسجا دو قلعه در نهایت وسعت و رفعت و استحکام بنا نموده اند یکی در موضع سری گهات که پنج کوه را حصار کرده اند و دیگری برکوه ناندو که آن روی دریای برمه پتتر محاذی سری گهات است و تمامی نواره خود در میان این دو قلعه نگاه داشته بودند و دران دو قلعه از يك لك آتشامی زیاده بود بعد از ورود

تأخیر آن ولایت کرده اند باین طریق دران حدود بورطه هلاکت افتاده خان سپه سالار از کمال حزم اندیشی و کار آگهی نابد و قد غن نمود که جنود فیروزی اعلام شبها در محل نزول و مضرب خیام بمراسم تیقظ و بیداری و لوازم احتیاط و هوشیاری قیام ورزیده دیده بخواب غفلت نسپردند و سپاه نصرت پناه سلاح از بر فیفگنده زین از پشت مراکب باز نگیرند و هر جوقی بذریعت رسم کیشک بجای آورده از مکر و غدر اعدای باخبر باشند و مقرر شد که هر جا معسکر شود در پیش روی قراولان لشکر و در عقب آنها میر مرتضی خان داروغه توپ خانه منصور با گروه تفنگچیان و برق افکنان و تمامی توپ خانه و از عقب آنها دلیر خان بانوج هراول فرود آمده سد راه مقهوران باشند و درین هنگام مکر و پیچ زمیندار ولایت درنگ که از لواحق آشام است از دور بینی و مصلحت گزینی بقدام اطاعت و انقیاد بجنود نصرت لوا پیوسته طریق عبودیت و دولت خراهی سپرد و دو زنجیر فیل برسم پیشکش آورد خان خانان اورا استمالت و دلجوئی نموده بهمراهی جیش منصور مامور ساخت و زمیندار دروهریه که آن نیز از توابع آشام است برادر زاده خود را که سمت نیابت و جانشینی او داشت یا یکنجیر فیل نزد خان سپهبدار فرستاده باظهار بیماری نیدادن خود را تمهید اعتذار نمود آنخان عقیدت سکال برادر زاده اش را مستمال ساخته همراه گرفت باجمعه درین طرف دربای بر مهاتر که عساکر قاهره را نصرت می پیمود قلعه ایست بجمدهر موسوم از معظمت قلاع مشهوره آن مرزبوم و آن سه حصار استوار است مشتمل بر بروج مشیده که بر فراز کوهی

غذایی و از کنان آسمایی که همواره سامان طراز و کام پرداز این دولت جاودایی اند رعب انگن دل‌های ضلالت امای آمرودان باطل سکان گشته صرف عذاب همت و عزیمت شان از وادی ثبات و استقلال نمودند والا اگر پای قرار فشرده بمراسم قلعه داری که آن بد کیشان را مسلم است می پردازختند تا رسیدن ایام برشکال که برهم زن هنگامه حرب و جدال است تسخیر یکی از آن حصون صورت پذیر نبود و باجملة بتخانه کومکها و لوتا چماری و اسمعیل حوگی که از صنمکدهای بزرگ مشهور است و درافسون های هندی و افسانهای هندوان بعظمت و بزرگواری مذکور بفرز کوهی متصل بقلعه داندو واقع شده از فشیب تا فرز آنکوه قریب هزار زینه از سنگ ساخته اند و قلعه کجای متصل بچنگل موحوم بکجلی بن است که ذکر آن در اسماء کفار هند واقع است و فیل بسیار در آن هست چون ولایات پادشاهی تا گواهی که سرحد قدیم بود از تصرف کفار آشام بغیروی تبغ سعی و جهاد مبارزان اسلام مستخلص شد و ساخت آن حدود از خار تسلط و استیلا آن گروه تیره ایام پیراسته گشت خان خانان محمد بیگ ملازم خود را با جمعی بفوجداری گواهی و حسن بیگ زنکنه را که او نیز در ملک نوکران او بود بحراست کجلی تعبیر نموده بیست و پنجم ماه مذکور بالشکر منصور بآهنگ تسخیر ولایت آشام از گواهی روانه شد و ازین جهت که مدار جنگ و پیکار آن قوم نادر نابکار برخدا و فریب و شبخونست و همواره در سوابق از منته بدستداری مکر سگالی و و حيلة اندوزی بر لشکرها ظفر یافته اند و بسیاری از جنود سلاطین هند که عزیمت

زمین محاصره آن از نیروی قدرت و طاقت ارباب هم عالیّه افزون
و ساکنانش از سنگباران حوادث روزگار و آسیب منجنیق اطلاق
مصون و هم تیز پا در رسیدن پهای برج و باره اش تعلل را کوچه
سلامت اندیشیده و از خیال صعوبت تسخیرش سر اندیشه حصارى
گریبان تأمل گردیده *

گشته حصن ز رفعت و وسعت * بهرور چون حصار پرخ برین
غوطه خور دلو آسمان بچاهش * فور چرخش بجای گاو زمین
مخدولان نابکار در دو دست آنقلعه سپهر آثار در دیوار عریض رفیع
استوار کشیده اند یکی در جانب جنوب و آن منتهی میشود
بکوهی که در عقب قلعه است و از ابتدای این دیوار تا آن کوه
چهار کوه است و دیگری در طرف شمال و این دیوار تا سه کوه
کشیده بدریای برمه پتر رسیده است و این دو دیوار مشتمل است
بر پنج برج کلان که دور هریکى چهار مدومى گز است و برجهاى
خرد هر کدام بمفاصله پنجاه گز دور از دیگری واقع است و بر
دور هریک از برجهاى بزرگ بدستور قلعه دیوارى استوار کنگره دار
کشیده از طرف درون و برونش خندقى عمیق بزمین فرو برده اند
و دران بجای آب خاکى نرم چون توتیا چنانچه طریقۀ آن کوه
خاکسار است انداخته و بر سر آن هردو دیوار توپ و بادلیج و تفنگ
و مائر آلات و ادوات جنگ چیده شده بود و قریب سه لک آشامی
جنگجو دیو خو دران حصار فراهم آمده سقیزه و قتال را آماده بودند
و در مقام مدافعت بقدم کوشش و ثبات ایستاده جنود قاهره بر
کنار ناله که از سمت جنوب قلعه پهای برج جنوبی رسیده و از آنجا

بلند بر روی هم کشیده اند و پهلوهایی آن کوه را تراشیده و یک طرف آن دریای برمه پتتر است و سه طرف دیگر غرقابست عربض عمیق که اکثر جاها عرضش یک تیر انداز است و محاذی آن قلعه در آن طرف دریا قلعه ایست در کمال وسعت و رفعت و به نهایت متانیت و حصانت موسوم بسیمله گده و کثرت و هجوم آشامیان در آن پشتتر نشان میدارند چون کرگانو که دارالملک آشام و مسکن و مستقر راجه آنجاست آن روی دریای برمه پتتر بود و مدت محاصره جمدهر بامتداد میکشید و تسخیر آن بآسانی دست نمی داد خان سپه سالار صلاح کار در آن دید که بکشایش آن ملتفت نشود و عنان عزیمت بجانب قلعه سیمله گده معطوف داشته از دریابگذرد و پس از کشودن آنحصن حصین که آشامیان بی دین استظهار تمام بدان داشتند روی همت بسوی کرگانو آورد و باین اندیشه صائب ششم رجب آن لشکر بی شمار را ازان بحر پهناور زخاز بگشتی در عرض دو روز گذرانیده با آئین حزم و هوشیاری روانه شد رزمی در اثنای طی این مسافت تند بادی صرصر مافند و زیدن گرفته ژاله عظیم بارید و به بسیاری از نوارۀ پادشاهی و لشکریان آسیب غرق و شکست رسید و ستور و مراکب از سدمۀ ژاله گزند یافتند چنانچه بعضی اسبان و دیگر چهار پایان تاپ صدمات آن نیارد خود را از سراسیمگی بآب زدند و بتازبانۀ موج دریا پویه راه عدم برگرفتند یازدهم ماه مذکور افواج ظفر طراز بدای قلعه سیمله گده رسیده بغاصله دو تغنگ انداز از قلعه نزول نمود و آن حصنی است متدین و حصاری رفعت آئین که گوئی انموزجی است از قلعه ذات البروج آسمان بر روی

می بخشیدند شبی گزنی انبوه ازان جمع ضلالت پنوه بصولت تمام
 برسیبه که باه تمام سپاه و مردم خان خانان بود ریخته اظهار آثار تهور
 و جلالت نمودند و نزدیک بود که آسیبی عظیم و چشم زخمی فاحش
 باهل سیه که دران دم از کید مخالفان غافل بودند برسد تا باینان
 دلیر خان بر جسارت و چیرگی آنها آگهی یافته بکومک پرداختند
 و مقهوران تاب حمله آن شیردلان نیاورده ربه صفت گریزان شدند
 و کاری نه ساختند چون روزی چند از محاصره گذشت و چندان کاری از
 پیش نرفت چه هر تویی که از توپخانه منصور بر برج و باره قلعه
 میرسید از کمال استحکام و استواری آن حصن محکم آساز جز گردی
 ازان بر نمی خواست و اثری معتمد به چون شکستن دیوار و افتادن
 کنگره بران مترتب نمی شد و نیز مکانی که جنود مسعود آنجا
 خیمام نزول افراخته بودند سرزمینی قلب خطر ناک و در آنجا
 مظنه شبیخون جسارت اندیشان بی باک بود چنانچه در سوابق
 ازمنه دو دفعه در همین مکان لشکرهای عظیم هندوستان که بعزیمت
 تسخیر آن دیار رفته بودند بخدعه و شبیخون آن قوم غدار سیه درون
 دستخوش هلاکت و پایمال خرابی شده کسی جان بسلامت ازان
 روطه بر نیاورده لاجرم رای اصابت اندامی خان سپه سالار بدان قرار
 گرفت که بر یکی ازان دو دیوار که کیفیت حضانت و محکمی آن
 گزارش یافت یورش کرده شود و در کشایش آنحصار سرعت و
 تعجیل بکار رود که در توقع و تاخیر احتمال هزاران آفات و گوناگون
 مخافات است و باین اندیشه درست و رای صائب فرهاد خان را
 برای تحقیق راه یورش تعیین نمود که اطراف حصار را بنظر احتیاط

بطرف غرب جریان یافته امت نزول سعادت نمود و مقرر شد که شبها
 چندینی از سرداران افواج جهانکشا با فوجی از سپاه نصرت یثا سوار
 شده تا هنگام ظهور طلوعه لشکر صبح معسکر ظفر را برسم طلایه پاس
 دارند و از غدر شبگون مخالفان با خبر باشند و محمد د بیگ بخشی
 لشکر منصور بنسق این امر معین شده هر شب با عتمام مراسم
 پاسداری قیام می ورزید و از آنجا که محاصره تمام آنحصار میسر
 نبود بصوابدید خان سپه سالار دلیر خان باوج هراول و میر مرتضی
 با اهل توپخانه از معسکر فیروزی او پیشتر رفته در جای که بندوق از
 قلعه نمی رسید برابر یکی از برجهای کلان مورچال بستند و توپهای
 بزرگ بر دمدنها بر آورده بر قلعه مبرزند و جمعی از مبارزان نصرت
 نشان و برخی از سپاه خان خانان باشاره او بساختن کوچه سلامت
 پرداخته سیدها قریب بدیوار حصار رسانیدند مخدولان آشام هر روز
 تا شام و هر شب تا صبح بمراسم حرب و کارزار می پرداختند
 و علی الاتصال توپ و تفنگ از برج و باره می انداختند و مبارزان
 فیروزی شعار ریش آن ابر بلا را چون فطرات امطار که در فصل
 بهار بر سبزه و مرغزار باره تصور نموده دمی از سعی و کوشش نمی
 آسودند و دست از جهان کوتاه نمی نمودند و در بعضی لیالی
 مخدولان غدار اندهاز فرصت نموده بقصد دستبرد بر اهل سیده حمله
 آور میشدند و بتدیغ خون آشام دهادران بهرام انتقام جمعی بخاک
 هلاک انداده بقیة السیف نا کام و خاکسار به پناه حصار در میروفتند
 و چندی از مجاهدان اسلام نیز دران کارزار و ستیز بر تبه والای
 شهادت می رسیدند و برخی پیکر مردی را بزیست زخم طراز سعادت

نمود که چون بر حقیقت این بوم و بر کما هی آگهی دارم اگر
 برهبری من عمل نمایند افواج فیروزی را بموضع که ارتفاع دیوار
 و عرض و عمق خندق و دیگر موانع یورش کمتر باشد میبرم خان
 سپه سالار بر مکیدت و نفاق آن گمراه آگاه نشده او را برهبری سپاه
 ظفر پناه معین نمود و آن عذار نابکار هماندم بمحسوران پیام داد که
 در فلان مکان که اصعب جوانب و حدود است جمعیت و هجوم
 نموده متصدد باشید که من افواج قاهره را بآن طرف رهنمون شده
 بر سر تیر شما می آرم دلیر خان آن بداندیش را همراه گرفته اواسط
 شب رهگرای مقصد گردید و چون بمحاذی دروازه که در وسط دیوار
 بود رسید میر مرتضی را با میانه خان و جمال خان مقابل دروازه
 گذاشت که آنجا بتوپ اندازی مقهورانرا بخود مشغول ساخته از
 موضع یورش غافل دارد و میر مرتضی توپ خانه را آنجا باز داشته
 باهتمام توپ اندازی و برق افروزی پرداخت و چون هماعانش را
 هائل و پناهی چنانکه باید نبود بسیاری از سوار و پیاده هدف
 توپ و تغذک شده عرضة تلف گشتند و آن آشامی بد نهاد که
 بجهت رهبری همراه دلیر خان بود مرکز ضمیر بداندیش خویش
 بفعل آورده خان مذکور را با افواج منصور هنگام ظهور تباشیر صبح
 بمکانی برده راه یورش نمود که خندمی پر آب داشت و صعوبت
 طریق بیشتر از دیگر اسکنه و اجتماع مقهوران زیاده از جوانب
 دیگر بود اهل حصار دست جرأت بمداغعه و بیکار کشوده بیکبار
 چند هزار توپ و باداچ و تغذک و دیگر ادوات آتشبازی رها
 کرده روی هورا از ابر دود چون رز بخت خویش تیره ساختند

در آورده جائی که صلاحیت آن امر داشته باشد اختیار نماید اگرچه همه اطراف جنگل بود و مقهوران بنابر کثرت عدد و وفور ابتاع و انصار از همه سو خبردار و آماده بیکار بودند و توپ و تفنگ بسیار می انداختند لیکن چون جنگل جانب جنوب کمتر بود خان مذکور آن سمت را برای این مطلب انصب دید و مقرر گردید که دلیر خان با جمعی از دلبران و ابطال جنود اقبال بآن سمت شتافته از آنجا یورش نماید و سائر عساکر قاهره نیز از معسکر فیروزی طراز باهتر از آمده از پیش روی خود حمله آور شوند و محصوران را از همه سو مضطرب ساخته تنزل در بنای ثبات و رخذه در اساس حیات آن بی دینان افکنند لهذا در شب پانزدهم ماه مذکور باین عزیمت صواب آئین دلیر خان با راجه نرسنگ و فرهاد خان و یادگار خان و سرانداز خان و جمال خان و میانه خان و آغرخان و قزاق خان و رنمست پسر بهادر خان و دهیل و هزار و پانصد سوار از تابندگان خان خانان و گروهی دیگر از مبارزان و میر مرتضی داروغه توپخانه بآن سمت معین شد یکی از آشامیان تیره بخت که در مبایعی احوال از میان آن قوم بد مال بر آمده و سال ها در ممالک بادشاهی سر برده در سالک احاد لشکر منصور منتظم بود مضمون * بیت *

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه با آدمی بزرگ شود

صورت حالش آمده بدنهادی و فرومایه نژادی خار خار شر انگیزی و نکوهیده سکالی از خاطرش بر انگیزخت و عرق میجانست ذاتی و مناسبت فطری او بآشامیان حرکت نموده بمکر اندوزی در مقام کینه توزی شد و نزد خان خانان آمده بصورت دولت خواهی اظهار

و غرضه آن بند شده بود و خان دلیر با چندی از یلان خصم ارمن قلعه گیر پدای حصار رسیده بدستیاری شجاعت بدالای دیوار برآمد و متعاقب او دیگر پردلان و ابطال رسیده با اهل ضلال برزم و قتال در آویختند و مقارن این حال میر مرتضی که محازی دروازه حصار مشغول کارزار بود بنیروی برق افروزی و دشمن سوزی محصورانرا مغلوب ساخته دروازه را مفتوح گردانید جمعی که در سیده بودند بیاروی همت از خندق گذشته قدم بدیوار حصار گذاشتند و از جمیع جوانب سپاه نصرت شعار داخل حصار شده لوی غلبه و استیلا بر افراشتند و کفار فجار که در درون حصار بیرون از حصر و شمار بودند از مشاهده آثار سطوت و صولت و نهیب قهر و انتقام جنود اسلام با کمال کثرت و جمعیت و سامان ادوات حرب و پیکار و جصانت و رضانت حصار ارکان ثبات و قرار متزلزل دیده فرار اختیار نمودند و از قلعه براهی که باندیشه چندین روزی بخانب جنگل گذاشته بودند رهگرای دیوار گشتند و حصن کلیا بر را که قلعه اصل بود و آنرا محصور بحصار سیمله کده ساخته بودند در نهایت جصانت و متانت و استواری و کشایش آن فی حد ذاته در کمال معوبت و دشواری بود از غلبه رعب و بیم خالی کردند و عساکر گردون متأثر داخل حصار شده فوجی بسرکردگی محمود بیگ بخشی بتکامشی مخدولان شتافتند و جمعی از آنها را طعمه شمشیر انتقام گردانیده و چندیرا دستگیر کرده معاودت نمودند و گروهی از مقاهیر که بحراست قلعه چه دهر قیام داشتند از استماع تسخیر حصار سیمله کده مغلوب خوف و هراس گشته آنرا نیز خالی کردند و راه فرار

رعد صدای توپ از دها پیکر از زمین و زمان زلزله انگیز شد و حقهایی
 باروت از بالای برج و باره بر فرق مجاهدان شراره ریز گشت برق بندوق
 از دامن هوا بگریبان سما رسید و ریزش کوله تفنگ عرصه خاب
 را بسان دامن افلاک لبریز سبک حادثه گردانید دران رستخیز بلا
 از حسن اتفاق تفنگی بر معتدل آن آسمانی پر نعان رسیده اورا
 بجزای کردار رسانید و شاهد معنی (لَا يَحِقُّ الْمَكْرُاسَى إِلَّا بِالْهَيْمَةِ) جلوه
 ظهور نموده سرمایه عبرت سائر بدانندیشان شد دلیر خان را چون و نور
 همت و شهامت رخ تافتن ازان آشوبگاه حادثه که آزمونجای جوهر
 مردی و مردانگی بود تجویز نمی نمود بر حمایت اقبال بی زوال
 حضرت شاهنشاهی که در میانت بند های اخلاص کیش نمود از
 حفظ آهیست تکیه کرده فیلی که بران سوار بود از کمال جلالت بآب
 خندق راند و دیگر بهادران نبرد جو و مبارزان بسالت خو چون آن
 حسن دایری از سردار مشاهده نمودند همه را عرق جرأت بحرکت
 آمده پای عزیمت پیش نهادند و مجموع یورش نموده دران
 موقوف پر خطر و عرصه قیامت اثر که پودلان روزگار را قدم همت
 از فہیب آن میلغزید و روان تہمتن و روح روئین تن از خوف
 آشوبش بر خویش می لرزید باعدای نابکار داد گیر و دادند
 و جنگی عظیم در بیوسته مبارزان دین و مجاهدان نصرت قرین را
 با کفار نابکار و فرتنه اشرار حربی صعب روی داد چنانچه اکثری از
 سپاه اسلام را تن از آسیب زخم و نثار و جمعی را دران بذل کوشش
 نقد جان نثار شد و پنج تیر بدایر خان رسید لیکن چون سلاح
 پوشیده بود پیکرش ازان مجروح نشد و تیر بسیار بر فیل مرکوبش

آنچنین خان را با حمای از بند های بادشاهی و تابینان خویش
 بغوجداری کلیا بر رسید میرزای سبزواری را با سید تاتار و راجه
 کشن سنکه بتهانه داری جمده ره تعیین کرده خود از آنجا کوچ
 نموده روانه پیش شد بذا بر آنکه تا در منزل دریای برمه پاتر بدامن
 کوه پیوسته از پای آن میگذرد و ازین جهت لشکر فتح رهبر را
 عبور بر ساحل دریا میسر نبود و از کنار آب دور افتاده در عقب کوه
 راه می پیمودند مابین عساکر قاهره و نواره مسافتی بعید پدید آمد
 درین وقت مقهوران بی دین که بصکرا و دریا در کمین کین بودند
 انتہای فرصت نموده با قریب هشتصد کشتی جنگی مشحون بمردان
 کار و ادوات بیکار در جای که بدشتر از صد کشتی از نواره منصور بمنزل
 نرسیده مابقی در دنبال بود بغتہ بر سر نواره آمد بتوپ و تفنگ
 بر روی آب آتش جنگ بر افروختند درین حالت ابن حسین
 داروغه توپ خانه چون خان خانان بذا بر بعضی سپاه او را همراه
 گرفته بود حاضر نبود منصور خان زمیندار و علی بیگ ملازم حان
 سپه دار که بحراسه و اهتمام نواره معین بودند دران موج خیز
 فتنه و ستیز که طوفان بلا بلند گشته بحر پر آشوب حادثه از صرصر
 خطر متلاطم بود سفینه طاقهت بگرداب اضطراب نداده و دل بیاروری
 اطاف الهی و مدد گاری اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی
 نهاده در مقام مدافعت اشرار پایداری نمودند و بازوی همت و
 دلیری بمحاربه و بیکار آن جمع نابکار کشودند و چون دو پاس از
 شب سپری شد برخی از نواره بادشاهی که در عقب بود از پی
 رسیده باعث استظهار مجاهدان ظفر شعار گردید و تا یکپاس روز

میبردند خان سپه سالار بدرون حصار رفته از مشاهده وسعت
 و مذانت آن حصن محکم اساس و استحکام برج و باره و کثرت
 و نور آلات قلعه دارى بشگفت آمد و از تسخیر آن قلعه مهتر
 آسا بدین عنوان مجدد بنیرنگسازى بخت و لا و نیروى انبال
 کشورکشای شهنشاه جهان مستوثق شده ناصیه شکر و سپاس
 بسجود درگاه کبریا بر ابروخت و مقرر نمود که از آشامیان تیره بخت
 که مانده بودند جمعی که بقدم عجز و اطاعت پیش آیند آنها را
 آمان داده و سلاح گرفته قید کنند و مقید اندرا یکجا فراهم آرند و هرکه
 از شقاوت و بدردی راه خیرگی سپرد و دست بیراق کند بتدیغ خون
 آشام از هم گذرانیده نقش رجودش از صفحه هستی بسترند و
 تاکید و قدغن نمود که هیچکس از لشکریان دست بغارت نکشاید
 و اهل و عیال رعایا را آسیبی ننماید تا خاطر رمیده و دل رعب دیده
 آن وحشی طینندان دیومزش دد خصال از آسیب مضرت جنود
 قاهره ایمن و مطمئن گردیده در مساکن و اماکن خویش قرار گیرند
 و جمعی و خلقی انبوه از فرقه مسلمین و سکنه و رعایای ولایت
 کامروپ که بقید آشامیان گرفتار آمده در از یار و دیار دران تیره
 بوم ضلالت و بی دینی و دیوسار جهالت و ناصرمی بصحبت
 اسرار معذب میزیستند از تسلط آن ملاعین نا بکار رهائی یافتند
 و باطوان مالوفه خویش شتافتند و مقرر نمود که آسارای اشام را
 بجهانگیر نگه برده بکار باروت ساختن و شعل سرانجام ادوات نواره
 باز دارند و خود قرین نصرت و ظفر باعساگر فیروزى اثر در پای
 قلعه گلیابر نزول نمود و پنج روز آنجا اقامت گزیده سید نصیر

حمله آور گشتند آشامیان کافر کیش ده سال که از مطوت اقبال دشمن مال خدیو جهان دل باخته بودند رخ از عرصه مقابله تافته چون خاشاک سبکسر از پیش باد صرصر گزیزان گشتند و نواره بان شاهی تعاقب آن برگشته بختان نموده بسیاری از آنها را دران بحر خونخوار طمع نهنگ تیغ آبدار ساختند و جمعی که بر تندروی کشتیها اعتماد نداشتند از بیم قهر و انتقام غازیان اسلام خود را بکنار انداخته خاکسار ادبار براه فرار شتافتند و باقی ماندها بدایي مردی سرعت سیر صفائن از طوفان آب شمشیر رهائی یافتند و قریب چهار صد کشتی که بر هر یک توپی بزرگ با ادوات آن از سرب و باروت بود بدست مجاهدان ظفر پیوند در آمده فتحی سترگ روی داد و شکستی فاحش بر اعدای شقاوت منس افتاد اگر نه مساعدت طالع ارجمند دشمن سوز و معاضدت بخت بلند جا بود فامروز حضرت شاهنشاهی شامل حال اولیای دولت بی زوال گشته همت بخش و ثبات افزای دلاوران نمی شد و فدک کوتاهی از اهل نواره بظهور می آمد تمام نواره از دست رفته نهضت جدوش نصرت پیکر پیشتر میسر نمی گردید و چشم زخمی عظیم از آن مقهوران المیم مبرحید باجمله هم از وقوع این مقدمه و هم از تسخیر حصار سیمله کده که پیش ازین روی داده بود فتور و شکست تمام باحوال مخدولان آشام راه یافت و چون خود را در صحرا با شیران بیسه شهامت و در دریا با نهنگان بحر صرامت آزموده آثار عجز و زبونی خویش مشاهده کردند چاره کار در فرار و آوارگی از شهر و دیار دانسته آماده گریز بجانب کوهستان کمروپ که در

دیگر نایره قتال و جدال شعله ور بود و حریری صعب و جنگی ممتد روی نمود چنانچه بآن اشتداد و امتداد هیچ گاه جذک نواره اتفاق نپختاده بنابر کثرت مخالفان و قلت جمعیت مجاهدان نزدیک بود که لشکر اسلام از مدافعت و مقاومت بهستوه آمده مورد غلبه و استیلا کفار شوند و خدا نخواستند چشم زخمی روی نماید درین اذنا که کار بر مبارزان ظفر جنگ تنگ شده بود عون غذایت ایزد نصرت بخش که همواره در جمیع شدائد یارر بندهای اخلاص پزیره عقیدت پرور است چهره ظهور نموده نسیم فتح و ظفر از صهب انبال بر رایت آمال مبارزان فیروزمند وزیده آشامیدان مغلوب منهنزم و مغلوب گشتند و صهب آن بود که چون در شب آواز توپ بلشکر ظفر پیکر که از کنار دریا تا آنجا ده گزوه مسافت بود رسید خان مدینه سالار بر وقوع این سانحه متفطن گشته محمد مومن نام یکی از بند های بادشاهی را با جمعی تعین نمود که خود را بنواره رسانیده بمدد پردازد و او دران شب راه گم کرده بگذار دریا نتوانست رسید پامی از روز برآمده با معدودی بساحل دریا در موضعی که میان نواره بادشاهی و مخدولان آویریش بود و کوناچی را که همراهش رسیده بود اشاره نموده تا کرنا کشید مقهوران از شنیدن آواز کرنا و نمودار شدن جوقی از سواران که همراه محمد مومن رسیده بودند مورد رعب و هراس گشته سفینه همت را لنگر ثبات بر گرفتند و مبارزان نواره منصور را جرأت و دلیری افزوده سرمایه استظهار شد و به پشت گرمی وصول کومک بتازگی خود را فراهم آورده و کشتیهارا راست کرده بصورت تمام بر نواره غنیم

که از کوهستان جنوبی می آید آنجا بدریای برمه پتر ملحق می گردد و تا گرگانو دیگر آبها و نه‌رهای کوچک نیز داخل برمه پتر می‌شود بالجمله یازده زنجیر فیل از راجه در لکھوگده بدست اولیای دولت ظفر اثر در آمد و در آنجا برهمنی که از مقتدیان راجه بود باشاره او نزد خان خانان آمده بزنان تضرع و انکسار التماس مصاحبت نمود و متعاقب او یکی از نزدیکان راجه نیز رسیده پاننان و مشربۀ طلائی و دو سبوی نقره و مبلغی اشرافی و مکتوبی مبنی بر مراسم ندامت و اعتذار و درخواست صلح و مرجعت افواج گردون اقتدار و قبول فرستادن پیدشکشی شایسته و سزاوار آورده از سر عجز و افتقار گزارش مدعی نمود و چون این مقدمات بحکم فرستاد و هوشمندی محمول بر خدیعت و حيله وری بود خان سده سالار جواب داد که الحال خود جنود مسعود عازم گرگانواست بعد از وصول بآنجا آنچه صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل خواهد آمد چون شهر گرگانو بر ساحل رود دیکھو آباد است که در هشت گروهی آن باب دهنک متصل میشود و آبش آنقدر نیست که سفائن بزرگ بران مرور تواند نمود مقرر شد که نواره و فصور در لکھوگده که مجمع آنهار آن دیار است قرار گیرند و کشتیهایی خرد که بر آب رود دیکھو عبور تواند نمود همراه بگرگانو آید و ابن حسین داروغه نواره با منور خان و سائر زمینداران بنگاله و جمال خان و جمعی از منصبداران و علمی بیگ ملازم خان خانان با گروهی از تابینان او و برخی از پیداهای تغذگچی بر سر نواره نموده باهتمام رسیدن آذوقه و امنیت طریق و خبرداری از جوانب و حدود آن ولایت بکوشند و غرض شعبان

کمال معیوبت است و سوار را مجال عبور بر فراز آن نیست گردیدند چون موضع سوله گده مخیم جنود فیروزی اثر گشت عمدها و خواص راجه که مدار مهم ریاست و حکومت او بودند و بلسان آن قوم آنها را بهوکن نامند بنا بر مکر و خدیعتی که سرشته طینت آن طایفه پرفریب بد نهاد است حیلہ سازی و روبه بازی آغاز نهادند و عرائض مبنی بر عجز و اطاعت و التماس مصالحه نگاشته مصحوب و کلا نزد خان خاندان فرستادند آن خان کار آگاه جواب داد که اگر راجه آنچه از توپ خانه پادشاهی و اموال رعایا و سپاهی که بغارت آن از گواهی جسارت نموده باتمامی رعیت ممالک محروسه که درین مدت اسیر کرده در بند دارد بفرستند و من بعد امتثال او امر رنواهی پادشاهی کرده قرار فرستادن چند فیل کلاں هر ساله بآستان فلکه نشان نماید و بالفعل پدشکشی لایق از نقد و جنس با دختر خویش بجذاب سلطنت مرسل دارد جنود داهره از تنبیه و استیصال او عذاب عزیمت مصروف خواهد داشت و الا وصول عساکر جهان کشا را بگروگان متیقن گشته آماده آوارگی و ادبار باشد و چون بنای آن ملتمس بر مکر و تزویر و دفع الوقت و تاخیر بود و همگی نیت آن گروه بد طوبیت مقصود برین که لشکر فیروزی را از مزاحم حزم و پاسداری غافل سازند تا مکر و خدعه بکار توانند برد خان سپه سالار سپاه نصرت شعار را در غایت مراتب تیقظ و هوشیاری بیشتر از بیشتر تاکید و قدغن نموده و هن و فتور در عزیمت تسخیر گرگان و راه نداد و بیست و هفتم رجب موضع المبوکده حاکم جیوش که آنست آن گردید و آن موضعیست که آب دهکده

دران نواحي شانزده زنجير فيل از فيلان راجه بتصرف اوليای دولت
 در آمد و جمعی از سپاه فيدروزی در کچهور و برخی در ترمهانی و
 و فريقی در لام دانگ که موضع مست مابين ترمهانی و کرگانو و
 رودی از پيش آن جاریست معین شدند که بضبط آن حدود میام
 نمایند ششم شعبان از چهارم سال جلوس همایون خضه کرگانو که
 دار الملک آشام است از پرتو ماهیچه رایت اسلام نور آگین گشت
 و جنود ظفر ورود از رود دیکهو عبور نموده در سمت شرقی مساکن
 راجه مرادق نصرت زده نزول نمود از صولت و استیلاي مجاهدان
 فيدروزی لوابشت شوکت و تجبر اشرار نابکار انکسار یافته غبار آلود
 فاکمی و پیغوله گزین ادبار شدند و به پرتو افوار ایمان ظلمت غوايت
 و باطل پرستی رو بحجاب تواری نهاده ساحت آن تیره بوم
 روشنی پذیرفت از هیبت گلبنگ اذان نا قوس را نفس در سینه
 شکست و بروز سر پنجه قوت دین متدین زار چون رشته اهل باطل از
 میان کفار گسست باهتمام غازیان سعادت منذ هیاکل اصنام بسان
 قوالب لیجان باندک فرصتی از هم فرو ریخت و صدمه و غلبه و نیروی
 اسلام گرد نگو ساری از معابد کفر و مناسک شرک بر انگیخت
 طنطنه شکوه اقبال شاهنشاهی در اطراف و اقطار آن دیار پیچید و
 و آوازه این فتح نامدار آویزه گوش روزگار گردید و گروه مسلمان و فرقه اهل
 ایمان که از دیرباز محبوس آن زندان ضلالت و محصور با ارباب کفر
 و جهالت گشته در دست جور و جفا و قید تسلط و استیلاي آشامیار
 شوم لقا دست خوش رنج و پایمال عنا بودند و هرگز این لطیفه غیبی
 و عطیه آسمانی بخواب و خیال در خاطر محنت زده آن آوارگان و

ز لکھو گده کوچ شده در مکاني که کارخانه نوارا راجه بود لشکر گاه
 شد و قریب صد منزل کشتي بزرگ که درانجا مانده بود بتصرف
 اولنای دولت در آمده داخل نوارا منصور گردید و روز دیگر افواج
 گیتی کشا در موضع دیوانگانو از رود عظیمی که درپیش آنجاریست
 عبور نموده بر ساحل آن خیام نزول بر افراخت راجه درانجا بتخانه
 عالی بنا و باغی در کمال نزهت و صفا به جهت برهمنی که از
 مقتدایان او بود مشرف بران رود ساخته و روز دیگر آنجا مقام شده
 خان سپه سالار جمعی از تابندگان خود را بتخانه داری آنجا و محافظت
 راه و تسلیه و استمالت رعایا تعیین نمود و درین منزل از بعضی
 مسلمانان کرگانو که بحسب تقدیر اسیر کفار شده از دیر باز آنجا بسر
 می بردند نوشتها رسید مشعر بآنکه راجه بعد از استماع خبر قرب
 وصول افواج قاهره اهل و عیال وزبده اموال از جواهر و نقود و دیگر
 نفائس آشیا برداشته بجانب کوهستان نامروپ که از کرگانو تا آنجا
 چهار روزه مسافتست فرار نمود و برخی از فیلان بجنگل ها مر داده
 بعضی دیگر با مابقی احوال و ائقال آن هر خیل اهل ضلال ببحانظ
 و حارمی در شهر مانده است چهارم شعبان قریه کچپور مورد نزول
 چیش منصور گردید و درانجا چهار زنجیر فیل از فیلان راجه
 بدست آمد و فردای آن باشاره خان سپهدار فرهاد خان و سید
 محمد دیوان لشکر ظفر اثر با جمعی بحسب ضبط اموال راجه بر
 جناح استعجال پیشتر روانه کرگانو شدند و روز دیگر آنجا رسیده
 بگرد آوری غنایم پرداختند و آن روز موضع ترمهانی که مجمع رود
 دیکهو و دهنگ است مضرب خیام افواج نصرت اعتصام گردید و

مقهور شبی بشراة شرارت آتش در چیزها زد که تمامی آنها دران طوفان آتش بباد فنا برسد و از معظمت غنائم که بکار عامه سپاه و کافه لشکر آمد انبارهای برنج بود که مخالفان تیره ایام از سفاکت و طمع خام بگمان آنکه بعضی از مراجعت لشکر اسلام باز بران دمت تملک خواهند یافت بسوختن و تلف ساختن آن نپرداخته بودند و درین مدت که عساکر نصرت پیکر دران بوم و برافامت داشت اعظم اسباب قوت لشکر همان شد و اگر نه آن بودی از بی قوتی و فقدان آذوقه خصوصاً در موسم برشکل و هنگام طغیان آبها که راه رسد آذوقه از اطراف مسدود بود مردم را کار بجان میرسید یک صد و هفتاد و سه انبار که در هریکی ده هزار من برنج و در بعضی کمتر بود بضبط در آمد خان سپه سالار از پیش بینی و مصلحت گزینی کسان بمحافظت آنها گماشته نگذاشت که دست زده غارت و تاراج انواع بحرامواج شود و زیاده از قدر احتیاج پایمال اتلاف و اسراف گردد و مقرر شد که رعایای ولایت کامروپ و اوطان خویش رفته بعمارت و زراعت پردازند و تا مدت یکسال از ادای مال واجب و تکالیف دیوانی مرفوع القلم باشند آن محنت زدگان جور دیده و بیچارگان ستم رسیده که بمیان برکات دولت بادشاه دین پناه عدل پرور رافت گستر از شر آن قوم بد سیر نجات یافته بودند برخصت خان سپه سالار بر سفائن خرد آشامی که از یک تخته چوب میانشند و آنرا کوس گویند سوار شده بمواطن و مساکن خویش پیوستند اکنون کلک حقائق ارقام درین مقام بگذارش برخی از کیفیات و خصوصیات ولایت آشام و شرح بعضی از احوال آشامیان ضلالت

دشت بلا و بیچارگان بغیریت مبتلا خطور نمی نمود از وصول افواج
 ظفرپیرا بهره مزد حصول امید گشته جوش شادمانی و نشاط
 در گرفتند و مانند معذبین امت که در قیامت پس از انصرام ایام
 تعذیت بمیاسن فضل و بخشایش رب کریم از بلای جحیم رهایی
 یابند از عذاب صحبت کفار لذت نجات یافتند بالجمله چون بتحقیق
 پیوست که راجه و خواص او بعد از عزیمت فرار از توپ و ضرب زن
 چندانیکه توانسته اند در تالاب ها غرق کرده اند خان سده سالار
 خود بامتصدیان و عملۀ توپخانه باهتمام بر آوردن آنها بر سر تالاب ها
 رفت و به سعی و تلاش تمام دوصد و هشت توپ و ضرب زن بر
 آورده داخل توپخانه نمود از غذایی که بسرکار والی بادشاهی ضبط
 شد زیاده از یکصد زنجیر نایل و تقریباً سوازی سه لک روپیه از طلا و
 نقره و دیگر امتعه و اجناس آندیار بود و از آغاز این یورش نصرت
 طراز تا هنگام مراجعت جنود دشمن گداز شش صد و هفتاد و پنج
 توپ که از انجمله یکی قریب سه من گوله می خورد و دو هزار و
 سه صد و چهل و سه زنجورک و یک هزار و دوصد رام جنگی نوعیست
 از بندوق کلان و شش هزار و پانصد و هفتاد قبضه بندوق و زیاده
 از دو هزار صندوق باروت که هریک دو و نیم من باروت داشت و
 هفت هزار و بیست و هشت قبضه سپر و از آهن و سرب و شوره و
 گوگرد آن قدر که از وزن و حساب افزون بود و زیاده از یک هزار
 کشتی جنگی بحیطه تصرف درآمد و یک صد و بیست کشتی بزیب
 وزینت تمام در کمال بزرگی و استحکام از سفاین خاصه راجه در گرگانو
 بود و چیزها جهت محافظت بر فراز آن ساخته بودند یکی از آشامیدان

مسافت است از انجمله پنج منزل آن طرف کوهستان نامردپ
 جنگل و کوهستان صعب دشوار گزار است و ازان گذشته تا آره که
 مشرق روبه است زمین هموار و دشت است و در سمت شمالی
 دشت جبالی است و چنانچه گزارش یافت دروایی برمهاتر ازان سمت
 آمده و چندین آب از کوهستان جنوبی آشام آمده بدریای برمهاتر
 داخل میشود و اعظم آنها آب دهک است که چنانچه سبق ذکر
 یافت در موضع لکهو کده بآن دریای پهناور پیوسته و مابین آن دو آب
 جزیره است معمور مزروع در کمال فسحت و خرمی و صفاتا قریب
 پنجاه کروه کشیده و آبادی آن منتهی میشود بجنگل صعبی که
 چراگاه فیلانست و از انجا فیل میگیرند و سوای آن در جنگل های
 ولایت آشام چهار پنج جای دیگر هست که صیدگاه فیلان است چنانچه
 اگر خواهند در سالی پانصد شش صد فیل گرفته میشود و طرف
 دیگر آب دهک که جانب گرگانو است سرزمینی است وسیع
 خوش و فضای فسیح دلکش و مجموع آن آباد و معمور و در همه
 جا گشت و زرع و باغ و درخت زار موفور و مجموع آن جزیره که مذکور
 شد تا این سرزمین دکن کول از موضع سیمله کده تا شهر گرگانو
 که قریب پنجاه کروه مسافت است همه جا باغهای پر درخت میوه
 دار چنان بهم پیوسته که گویا یک دشت و در میان باغها خانهای
 رعیت است و اقسام ریاحین رنگین خوشبو و الوان گلهایی باغی
 و خودروی درهم شگفته چون در ایام برسات زمینها را آب میگیرد
 بجهت سهولت عبور متردین از سیمله کده تا گرگانو آبی عریض
 بلند بسته اند که سرزمینی مزروع جز آن بنظر نمی آید و از دو

کیش بد فرجام پرداخته متتبعان این فاطر مآثر نصرت را ازان آگاهی می بخشد ولایت مذکور مابین شمال و مشرق بنگاله واقع شده و دریای برمهاتر که از سمت ختای آمده از میان آن ولایت میگذرد و آنچه ازان سرزمین بساحل شمالی دریای برمهاتر است اوتر کول گویند و آنچه در طرف ساحل جنوبیست دکهن کول خوانند و منتهای طول اوتر کول کوهستان نیست که سکنه آن بقوم سری مجمی اشتباه دارند و مبدأش گواهی است که سرحد ممالک محروسه پادشاهی است و امتداد دکهن کول منتهی میشود بموضع که موصوم است بهدی و مبادی آن بکوهستان سری نگر پیوسته و از کوهستان های شمالی مشهور که در طرف اوتر کول واقع است کوهستان دوله و لامده است و از جبال معروفه جنوبی سمت دکهن کول کوهستان ناصروپ است که چهار منزل بالای گرگانو است و راجه بانجا گریخته بود و دیگر کوهستان نیست که سکنه آنرا قوم نازک گویند و متوطنان جبال مذکور مال گذار راجه نیستند لیکن اظهار انقیاد میکنند و امتفال برخی از احکامش مینمایند مگر قوم دله که از دائره اطاعت او بیرونند و گاهی انتهاز فرصت نموده بحدودی که متصل بدامن کوهستان آنهاست تاخت می برند ولایت آشام طولانی واقع شده امتدادش تقریبا دوصد کروه جریبی است و عرضش از کوهستانهای شمالی تا جبال جنوبی تخمینا هشت روزه راه است و از گواهی تا گرگانو هفتاد و پنج کروه جریبی است و از انجا تا ولایت ختن که ممکن پیران و یسه بوده و درین زمان مشتهر به آوۀ ددارالملک راجه پیگوست که خود را از نسل پیران و یسه میداند پانزده منزل

دارند بفرسنگها از سرزمین آدمیت دور و از حیلۀ صفات و شمائل انسانی بکلی مهجور اند از پای تاسر عریان زیست می نمایند سگ و گربه و مار و موش و مور و ملخ و امثال آن هرچه بیایند میخورند در کوهستان نامروپ و سدیۀ و لکھو کدۀ نیز عود خوب غرقی پیدا میشود و در اکثر آن جبال آهوی مشکین هست و سرزمین ساحل شمالی دریای برمه پتر که اوتر کول گویند در نهایت آبادانیست فلغل و فوفل بسیار در آنجا حاصل میشود و نور معموری و کثرت گشت و زرع در آن طرف بدشتر از دکن کول است لیکن چون جنگل های صعب و اماکن دشوار گذار در دکن کول افزون تر است حکام آشام باقتضای مصالح ملکی آنجا را محل سکونت و مرکز اقامت ساخته دار الملک خویش آنجا قرار داده اند و در اوتر کول از ساحل دریا تا دامن جبال که سرد سیر است و برف دار و مسافت متغی و قسمت از پانزده گروه کم نیست و از چهل و پنج زیاده نه سکنه آن کوهستان ها توانا و قوی هیکل و وجیه و مستوی الخلقه اند و مانند سائر اهل مرد سیر گونه روی شان سرخ و سفید است و اشجار و اثمار سرد سیری در آن کوهستان ها میشود و در سمت قلعه جمدهره بجانب گواهی کوهستان نیست که آنرا ولایت درنگ گویند جمیع مردم این کوهها بایکدیگر در احوال و اطوار و گفتار مشابعت دارند و باسامی قبائل و امکنه و مساکن از هم متمایز اند در اکثر آن جبال مشک و قطاس و بهوت و پری و نوعی از اسپ کوهی که آنرا کونت و تانگن گویند بهم میرسد و طلا و نقره از یک شوئی آنها پیدا میشود و همچنین در کل ولایت

طرف راه درختان بانس سایه گستر سر برهم نهاده از فواکه و اثمار آنجا انبه و کیله و کتهل و نارنج و ترنج و لیمو و انناس است و پندیاله که قسمی ز آمله است در آنجا بمثابه راحت مزه و خوش جاشنی میشود که جمعی طعم آن دریافته اند بر الوجه ترجیح میدهند و درخت نارجیل و نهال فلفل و فوفل و سادج نیز وفور دارد و نیشکر نفیس نازک شرین سرخ و سیاه و سفید و زنجبیل بی ریشه و برگ تقبول میشود و قوت نشو و نمای نباتات و قابلیت زمین بمرتبه کمال است هرچه بکارند و هر نهال که بکشاند خوب میشود و در اطراف کرگانو درخت زرد آلو و انار نیز هست لیکن چون خودروست و تربیت و پیوند نیافته اثمار آن زبونست و محصول عمده آن ولایت برنج و ماش است و عدس بسیار کم است و گندم و جو نمی کارند و ابریشمی بسیار خوب مثل ابریشم حینه^(۲) میشود لیکن بقدر احتیاج میسازند و وفور عظیم ندارد مشجر و مخمل و تات بند که قسمی از پارچه ابریشمی است که خیمه و قنات ازان سازند و دیگر اثواب ابریشمین خوب می بافند نمک در آنجا عزیز و کمیابست در دامن بعضی کوهها بهم میرسد لیکن تلخ و گزنده است و در اصل آن ولایت نمکی بغایت تلخ از درخت کیله میسازند در کوهستانی که قوم نافک می باشند عود نفیس وافر بهم میرسد و هر سال جمعی ازان قوم عود بآشام آورده بنمک و غله معاوضه میکنند و این گروه ضلالت پوره که دران کوه مسکن

اکثر طوائف امم بیشتر دارند همه سخت کوش و سخت جان و جنگجو و کینه ور غدار و مکارند رحم و شفقت و انسر و الفت و صدق آنچه و وفا و شرم و عفت و حیا در طینت آن قوم بد نهاد نسرشته اند و تخم اهل بیت و ادمیت در مزرع وجود ضلالت آمود شان فکشته چون از لباس انسانیت بکلی عاری اند پوشش درستی ندارند کرباسی بر سر و لنگی بر کمر می بندند و چادری بدوش میگیرند دستار بر سر بهتن و جامه و ازار و کفش پوشیدن دران دیار رسم نیست عمارت خشت و سنگ و گل در کل آن ولایت غیر دروازه‌های شهر کرگانو و بعضی از بتخانها نبست غنی و فقیر مسکن و بیوت خویش از چوب و نی و علف مرتب می سازند راجه و خواص او بر سکسن و رؤسا و اغذیای رعیت برتولی که از سکسن نازک تر است سوار میشوند از دواب اسب و شتر و دراز کوش دران هر زمین نمی شود مگر از جای دیگر بانجا برند آن حیوان سدرتان بحکم مجانست بدیدن و داشتن دراز کوش میل تمام دارند و بقیمت اطلی خرید و فروخت می نمایند و از مشاهده شتر تعجب عظیم می کنند و از اسب بغایت میروند چنانچه اگر یک سوار بر صد آشامی مسلح حمله برد همه سلاح انداخته فرار مینمایند و اگر گریختن نتوانند خویش را به بند میدهند اما اگر یکی ازان مرددان با ده پداده از قومی دیگر روبرو شود علبه میزند سکنه قدیم آن ولایت دو قومی آشامی و کلدانی قوم ثانی بر گروه نخستین در جماع امور تقدیم و مزیت دارند مگر در مراسم حرب و سپاهگری و تمشیت معاب امور که آشامیان مقهور دران مراتب پیش

آشام از سستن ریک دریاها و نهرها طلا حاصل میشود یکی از محصولات آن ولایت همین است گویند که دوازده هزار آشاسی و برو ایتی بیهت هزار بریگ شوئی آنها قیام دارند و مقررچندین است که بالمقطع هریک ازان جمع که باین صنعت مشغول اند در سالی یک توله طلا براجہ دهند اهل آشام گروهی بد کیش باطل آئین اند و دین و ملتبی مشخص ندارند و هرچه مرغوب طبع کچ رای ایشان افتد بقتوی خواهش نفس و میل طبع عمل کرده باختیار آن میگیرند و هر امر که در نظر ادراک فاسر شان جلوہ استحسان کند بآن اقدام مینمایند از کمال خشونت مقید بهیچ طریقی از طرق کفر و اسلام و مقددی بهیچ فریقی از مشاهیر فرق انام نیستند برخلاف سائر کفره هذ از اکل مطبوخ مسلمانان احتراز نمی کند و از تناول هیچ یک از لحوم غیر گوشت آدمی ابا ندارند و میته نیز میخورند و بنابر عدم عادت از خوردن روغن مجتذب اند بمنابہ که اگر بوی آن از طعامی آید رغبت بآن نمی نمایند ستر و حجاب عورات در میان آن قوم رسم نیست چنانچه زبان راجه آنجا نیز رو از کسی نمی پوشند و رخ کشاده و سر برهنه در بیرون تردد می کنند مرد ایشان اکثر چهار و پنج زن دارند بیع و شری و معاوضه ازواج در میان ایشان متعارف و معمول است و سر و ریش و بروت میتراشند و هرکس ازین شعار تحلف دوزد او را زجر و ملامت میکنند و زبان شان با زبان اهل بنگاله اشتائی ندارد قوت و توانائی و جرأت و بیباکی از هیات و خلقشان پیدا و خصال سبعی و صفات بهیمی از سیمای حال شان هویداست تاب ریاضات بدنی و قدرت بر امور شافه از

شهر محوطه ایست مشتمل بر قری و مزارع خانه راجه بر کنار رود
دیگهو است که از میان شهر میگذرد و در هر یک از طرفین آن رود
معموره ایست و بازاری مختصر دارد که غیر از بان فروش دیگر
اصناف مختصره در آن نمی نشیند و سبب آنست که در آن ولایت
خرید و فروخت اطعمه و اغذیه متعارف نیست سکنه آنجا هر سال
اقوات یکساله خویش ترتیب داده ذخیره کنند بر اطراف خانه راجه
آلی بسته اند و بر کنار آن بجای دیوار بانسهای محکم متصل بهم
بزمین فرو کرده و بر در آل مذکور خندقی حفره نموده که همیشه
پر آبست و در آن محوطه یک کروه و چهارده جریب است در درون
آن نشیمنهای عالی و مهاکن وسیع بعضی از چوب و برخی از گاه
و علف که آن را چر گویند بجهت راجه ترتیب داده اند و از جمله
آن اماکن دیوان خانه ایست بطول یکصد و پنجاه ذرع و عرض چهل
ذرع مبنی بر شصت و شش ستون چوبی و دوره هر ستونی قریب
بچهار ذرع است و در اطراف این نشیمن انواع شبکهای چوبی منبت
کار نصب کرده از درون و بیرون آنرا بلوچهای برنجی مصقل که
چون پرتو آفتاب بران افتد بسان آئینههای درخشد تزیین نموده اند
و بتحقیق پیوسته که سه هزار فجار و دوازده هزار مزدور دو سال
متواتر در آن کار کرده اند تا مهیا شده هرگاه راجه درین ایوان می
نشسته یا سوار می شده بجای نقاره و نفیر دهل و داند میزدند و داند
لوحیست مدور ستر از روی و همانا طاس روئین که در عهد ملاطین
عجم نواختن آن در حروب و رکضات متعارف بوده همین است
راجهای آن ولایت پیوسته بکثرت حشم و رفوز جمعیت اتباع

قدم اند شش هفت هزار آشامی دیوسیرت جلالت شعار با اسلحه
 رزم و پیکار همواره در اطراف نشیمن و خوابگاه راجه بحراست و پاس
 او قیام دارند و معتمد و فدوی و میر غضب راجه آن فرقه اند
 حربی اهل آن ولایت بندوق و شمشیر و نیزه و تبر و کمان بانس
 است و در قلاع و نواره توپ و ضرب زن و رام جنگی نیز بسیار دارند
 و در انداختن آن بغایت ماهر اند راجها و حکام و عمدهای آن
 ولایت چون رهگرایی نیستی شوند برای آنها دخمه سازند و زنان
 و خواص و خدمه متوفی را با برخی اسباب تجمل و حوائج ایام
 زندگانی از فیل و ادنی زرین و سیمین و فرش و لباس و خوردنی و
 چرانگی با روغن بسیار و مشعل داری در دخمه گذارند و این را بمنزل
 توشه آخرت شمرند و سر دخمه بچوبهای قوی با استحکام تمام بپوشند
 چند دخمه کهنه را که مردم لشکریان راه یافته بودند شکافته بودند از
 مجموع آنها موازی نود هزار روپیه از طلا و نقره برآمد از بدائع امور
 که عقل طبیعی مشتریان روزگار از قبول آن سر باز زند و جریان عادت
 بر امتناع وقوعش شهادت دهد آنکه جمعی از مناصداران پیش
 خان خانان آمده متفق اللفظ و المعنی نقل کردند که در یکی از
 دخمها که هشتاد سال بران گذشته بود پانصدان طلایی برآمد که پان
 سبز تازه دران بود و العهده علی الروی شهر کرگانون مشتمل است
 بر چهار دروازه که بسنگ و گل عمارت شده از هر دروازه تا خانه
 راجه سه کوره مسافت است و اطراف شهر را زیستان احاطه کرده و آل
 بلند عریضی بجهت تردد مردم در ایام برسات در سراسر شهر ساخته
 اند و در پیش خانه هر کس باغ و مزرعه است و در حقیقت آن

مقاومت نداشت ملک را خالی کرده بکوهستان رفت حسین شاه
 پسر خود را با اکثر لشکر بضبط آن حدود گذاشته به بنگاله معاودت
 نمود چون برشکال در رسیده به طغیان آبها طرق و مسالک مسدود
 کردند راجه با اعوان و انصار خویش از کوه فرو آمد و آشامیان
 بد گهر آن لشکر را در میان گرفته بجنگ پرداختند و از جمیع جوانب
 راه وصول آذوقه مسدود ساختند و آن گروه را در اندک فرصتی از
 فقدان قوت کار بجان رسیده در دست مقلهیر قذیل و اسیر گشتند
 و همچنین محمد شاه بن تغلق شاه که فرمانروای اکثر سواد اعظم
 هندوستان بود نوبتی يك ملك سوار با سامانی سزوار بکشایش آندیار
 فرستاده و مجموع دران سرزمین طلسم آئین سر بجذب گمنامی
 فرو برده خبری و اثری از آنها ظاهر نشد و باری دیگر هم بدین
 مذوال جیشی بانتقام آن آشامیان بدفعال و تدارک این قضیه تجهیز
 کرده بدان مهم روان نمود و چون بآنها به بنگاله رسیدند فسخ عزیمت
 نموده این داعیه را موقوف داشت از مردم سرحد هرکس بآن دیار
 قدم گذارد اذن بر گشتن ندارد و همچنین هیچیک از اهل آن
 ولایت را یارای بر آمدن ازان سرزمین نیست ازین جهت کسی را
 اطلاع بر کیفیت حال آن گروه کماهی حاصل نمی شود مردم
 هندوستان اهل آن ولایت را ساحر و جادوگر خوانند و در افسونهایی
 هندوی و مبهلات سحر اسم آن ولایت مذکور است و گویند هرکرا
 بدان دیار گذار افتد گرفتار طلسم شده راه بیرون شد نمی یابد
 جی دهجسنگه راجه آنجا منقب بسرکی راجه است و سرک در لغت
 هندوی آسمان را گویند آن شوریده دماغ سودای بدار را از کمال

و انصار و سرانجام اسباب نخوت و مواد استکبار کلاه گوشه غرور بر
 تارک پنداز کج نهاده اند و هرگز سر اطاعت و فرمان برداری
 بهیچیک از سلاطین نامدار و خواقین کامکار فرو نیاورده باج خراج
 نداده اند در جمیع از منته دست استیلای فرماندهان هندوستان
 از دامن تصرف آندیار کوتاه بوده و مفتاح تدبیر هیچ کس از
 اعظم گیتی کشایان کشور گیر طلسم اشکال آن مهم نکشوده در سوابق
 ایام هرگاه لشکری بعزم تسخیر آن مرز و بوم روی توجه بدان صوب
 می آورده چون بسرحد آن ولایت میرسیده است آشامیان مقهور
 در مقام مدافعت درآمده بشب خون و خدعه و غدر و سد راه آذوقه
 کار برانها تگ می ساخته اند و اگر بدین طریقه بران گره ظفر
 نیافته از مقاومت و صدامت عاجز می آمده اند رعایا را کوچانیده
 بکوهستان ها میبرده اند و آتش در غلات زده ولایت را خالی
 میکرده اند و چون لشکریان کشور در می آمده است و ایام برشکال
 میرسیده از کمین فرصت برآمده بکینه خواهی و انتقام مبدرداخته اند
 و آن فریق را از فقدان آذوقه و قوت کار بهلالت کشیده در دست
 آن مخاذیل اسیر و فتیل می گردیده اند و باین عنوان مکرر لشکر
 های گران و افواج بیکران دران گرداب بلا غریق بحر فنا گشته متنفسی
 از آنها بر نیامده در ازمنه ساله و فتی حسین شاه نام یکی از سلاطین
 بنگاله را عزیمت تسخیر آن ولایت پیش نهاد همت گشته با لشکری
 جرار از پیاده و سوار و نوار و بسیار متوجه آندیار شد و در آغاز کار
 بر آشامیان ضلالت شعار ظفر یافت و با سپاه خویش بآن ولایت
 درآمده رایت غلبه و استیلا برافراشت و راجه آنجا چون تاب

و راجهٔ مردود مطرود که کاخ دماغش آشیانه زخا نخوت بود و عمری در حکومت و ریاست آن قوم بد فعال کوس نخوت و استقلال نواخته هرگز تصور این ادبار و فکال نمی نمود بودال اعمال گرفتار آمده با معدودی از عمدها نزدیکان و اهل و عیال و برخی از اشیا و اموال چنانچه گزارش پذیرفت بکوهستان نامروپ که بردات آب و هوا و تنگی عرصه و فضا بدترین اماکن عالم و بی شک یکی از درکات جهنم است قرار نمود و سائر مرداران و پادشاهش باشارهٔ او بآن روی آب دهندگ رفته در جزیرهٔ وسیعی که مابین دریای برمهاتر و آب مذکور است و مشتمل است بر جنگلهای انبوه و بیسهای صعب اقامت گزیدند و برخی دیگر ببعضی کوهستانها جای گرفته جویای فرصت کین شدند نامروپ سرزمینی است در جانب دکن کول میان سه کوه بلند واقع شده و از گرگانو تا آنجا چهار روز راهست از بهس مکان بد آب و هوای تنگ فضا داکیر است راجه هرکرا مورد غضب ساختی بآنجا فرستادی طرق و مسانگ دشوار عبور دارد که پیاده بصعوبت تمام می رود و یک راهست که سوار میتواند رفت ابتدای این راه تا قریب نیم کوه جنگلی انبوهست و ازان گذشته دره ایست سنگلاخ پر آب و بر طرفین آن دره دو کوه بلند سر بفلک بر گشیده بالجمله خان سپه سالار روزی چند در گرگانو اقامت نموده بنظم و نسق مهام و تسلیه و استمالت رعایا و گرد آوری اشیا و اموال راجه پرداخت و مکرر خطبه بنام نامی و القاب ساسی خدیو جهان و خلیفه زمان شهشاه عالمگیر جهان ستان خوانده وجوه درهم و دنانیر بسکه همایون زینت پذیر ساخت در اثنای این حال دو سه روز

ضلالت و جهالت معتقد آنست که اجداد بد نژاد او فرمانروای
 ملاء اطلی بوده اند یکی از آنها وقتی میل هبوط نمود و بنردبان طلا از
 آسمان فرود آمده یکچند بنظم مهام آن ناحیت مشغول شد و چون
 آن سرزمین دل نشین او گردید همانجا اقامت گزیده دیگر بآسمان
 نرفت القصه ولایتی بدین مثابه وسع معمور و کشوری چنین دور
 دست دشوار عبور که بیدان کیفیات اخطار و مهالک و خصوصیات
 معویبت طرق و مسالک و دیگر عوائق و موانع تسخیرش فرترا از
 نیروی بکارش و تقریر است و قومی چنین دو صفت سبع خصال
 بدیهمه اطوار و طایفه همه دیو هیکل سخت گوش بی باک غدار
 با عدت دابتهی تمام و کثرت و جمعیتی فزون از تصور اوهم همه
 جا در مقام مدانعت و مقاومت عساکر گیتی کشا آمادۀ جدک
 جوئی و کینه خواهی بودند و چندی قلعۀ حصین محکم اساس
 و حصن متدین فلک مماس مشحون بمردان کار و سامان حصار داری
 و بیکار که کشایش هریک از آنها بمدتی مدید میسر نمی آمد داشتند و
 بدشهای صعب پر خطر و دریا های زخار پنهان در راه بود بمدد
 گاری تائید ایزد نصرت بخش فیروزی رسان و سپهداری اقبال
 کشورستان خدیو جهان مسخر جنود فیروزی اعتصام و مرکز ریایات
 دولت اسلام گشته تارک نخوت و استکبار بصیاری از آشامیان
 مقهور که کردن کشان مغرور و بی دینان از خدا دور اند بحوافر
 مراکب مواکب ظفر مآل پایمال اذلال شد و مجاهدان دین و مبارزان
 سعادت آئین فضیلت غرر و جهاد اندوخته برکات مذبذبات آن بروزگار
 فرخنده آثار شهنشاہ حق پرور شریعت گستر توفیق شعار عاید گردید

بجایانگیر نگر فرستد و میانه خان را با تابیدان او و طائفه از تابیدان
 دیگر امرا بموضع ساپدانی که در دامن کوه جنوبی کرگانو واقع است
 و یکی از سرداران عمده راجه با بسیاری از مخدولان آنجا پای جرأت
 فشرده سرمایه فتنه جوئی و شورش انگیزی بودند و مزاحمت
 بحال سکن آن سرزمین می رسانیدند معین ساخت که آنجا رفته به
 تغذیه تیره مغشان و حراست سنگه و رعایا پردازد و غازی نام افغانی
 از نوکران خود با برخی از سوار و پداده در موضع دیو پانی که مابین
 کرگانو و ساپدانی واقع است بخبرداری گماشت و جلال ملازم خویش
 بضبط و محارست کنار آب دهک مقرر کرده فوجی با او همراه
 نمود و بیستم شعبان یامواکب گدیهاستدان از کرگانو نهضت نموده موضع
 متهراپور مخیم سراق نزول ساخت و بقصد گذرانیدن ایام بارش
 آنجا بساط افاممت انداخت و باشاؤه آنخان سده سالار فوجی از عساکر
 گردون شکوه هشت گروه پیشتر از آن مکان رفته تهانه نمودند و مکر
 آنها را با مخدولان نابگار که در لیل و نهار انتهاز فرصت نموده از
 سرجسارت نایره افروز کین و پیکار میگشتند محاربات عظیم اتفاق
 افتاد و آویزشهای مترگ روی داد و در هر کرت غلبه و نصرت و
 اولیای دولت را بود و مقاهیر آشامی همواره جمعی بکشتن داده
 خاکسار فرا میشدند و همچنین گروهی از کفار تیره روز گار که آن
 روی آب دهک در بیشها و جنگل های آن ناحیه چون مور و
 مار انتشار داشتند هنگام فرصت و قابو بتکرار شبخونها بر عساکر
 جلال آورده هر بار جمعی از آن مخاذیل بد فرجام عرضه تیغ قهر
 و انتقام غازیان فیروزی اعتصام شده مغلوب و منکوب میگرددند

ایرانی بشدت تمام باریده بادهای تند وزیده اثار موسم برشغال که
 دران دیار از سائر ممالک هندوستان پیشتر شروع میشود هویدا گردید
 چون بالضرورت فصل باران را آنجا بایست گذرانید خان سده سالار
 در مدد تعین تپانها و حفظ حدود و جوانب و ضبط طریق رسیدن
 آنوقت شده مقرر ساخت که ایام برشغال را آنجا بگذرانند و چون
 ساحات میدان سپهر از میاهای لشکر سحاب منجلی گشته تیر باران
 ابر و برق افروزی هوا فرو نشینند و آبها و دریاها از جوش و طغیان باز
 ایستد عساکر گردون مآثر باهتزاز آمده در قلع و استیصال راجه
 و ابتداعش کوشش نمایند و عرصه آن بر و بوم از خمس و خاز وجود
 ضلالت آمود آن مردود و بپرایند و باین صوابدید خود با اکثر جنود
 منصور در موضع متبراپور که بمسافت سه و نیم کروزه پیشتر از کرگانو
 در دامن کوهی ما بین مشرق و جنوب واقع است و بوسعت فضا
 و رفعت وزمین صلاحیت تمکن موکب ظفر قرین داشت قرار اقامت
 داده میر مرتضی دازوغه توپخانه را با راجه امر سنگه و جمعی از
 تاباندان امرا و برخی از بندوقچیان پداده بمکادظت کرگانو و گردآوری
 آلات و ادوات توپخانه که از راجه مانده بود فرستاد و سید محمد دیوان
 لشکر نصرت اتر را بجهت تسلیم و استمالت رعایا و پرداخت مهمات
 دیوانی و محمد عابد دیوان بیوتات را برای ضبط اموال راجه در کرگانو
 معین نمود و مقرر کرد که میر مرتضی از آلات توپخانه آنچه درکار
 باشد نگاهداشته تدمه را بجهانگیر نگر ارسال دارد و محمد عابد ملاحظه
 عرض اموال و اجناس نموده ازان جمله آنچه تنخواه مواجب سپاه
 توان نمود در وجه علوفه آنها تن نماید و بقیه را با ادوات توپخانه

خان خلف آن نوئین معظم را که عرضه داشت او گذرانده بود بعطای خلعت خاص عز اختصاص بخشید و فرمان مرحمت عنوان مبنی بر جلال مراحم پادشاهانه از پیشگاه عنایت و نوازش بدام خانان پذیرای نغان یافته با خلعت خاصه به جهت او مرسل گردید و دیگر عنایات جلیله و مکارم منیله که در مقام خود سمت ذکر خواهد یافت در باره او بظهور رسید اکنون کلك حقائق نگار بتحریر وقائع حضور پرنور پرداخته باقی احوال این مهم خیر مآل و کیفیت انجام آنرا در مقام خود گزارش خواهد نمود *

جشن جلوس جهان افروز و آغاز سال پنجم از سنین دولت فیروز والای عالم کیری مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری

درین خجسته هنگام میمنت فرجام که از فیض جهان پدروائی و فرمان روائی گیهان خدیو حق پرست یزدان بپوشه دین دولت بهم امیزش داشت و ملک و ملت بیکدگر نوازش می نمود قدوم فرخنده ماه صیام برکت بخش ایام شده شرف اندوزان دولت اسلام را هنگامه آرای انجمن سعادت و چراغ افروز شیستان عبادت گشت دگر باره نور طاعت و فیض متابعت دین مبین مؤمن صفدان پاک دین را چهره بسیمای صلاح افروخت و نفوس هوا پرستان طبیعت پرور را اجرتکلیف الهی نظر از منامی و ملاهی بر دوخت برکات ماه مبارک رمضان جهادیان را بر مائده توفیق صلاعی عام در داد و وظائف طاعات و شرائف عبادات معهود آن شهر

و چون بغداد و شبخون کاری نساختند چند نوبت بهجوم و جمعیت تمام در روز مجاهدان جاوید فیروز حمله آورده در هر کارزار مبارزان سعادت آئین مظفر و غالب و اعادی بی دین منهنم و خائب میگشتند و چون مکرر این صورت روی نموده نقش جلالت و دلاوری جلال مذکور در دلهای مخالفان مقهور که دران سمت بدشتر از دیگر امکانه فراهم بودند قرار گرفته سطوت آن سپاه کینه خواه رعب انرا و زهره ربای متمردان تباه اندیش شد و روی همت از عرصه مقابله و مجادله بر تافته بزویای ناکامی در شدند و توقف میانه خان در موضع سلطانی باعث امنیت آن حدود گشته غبار اهداد آشامیان بد نهال فرو نشست و میر مرتضی باهمراهان خویش در گرگانو بضبط و محارمت آنجا کما ینبغی قیام ورزیده همواره باآئین حزم و احتیاط با جمعی که داشت مستعد و مسلح پاس میداشت و از غدر و مکر اعادی پر حذر و با خبر میزیست بالجمله کل مواضع دکن کول بلحت تصرف و تسلط اولیای دولت قاهره در آمد اکثر سکنه و رعایا باندشار صیت زافت و معدلت شهنشاه جهان سریر خط اطاعت و انقیاد نهاده بمساکن و اماکن خویش قرار گرفتند و سکان زمین اوتر کول نیز در عدد ایلمی و فرمان پذیری در آمدند و چون کیفیت این فتح نامدار و خصوصیات صوانح این یورش نصرت آثار درین ایام سعادت اسوار که منتهای سال چهارم از جلوس همایون بود از عرضه داشت خان خانان مپه سالار بمسامع جاه و جلال که همواره شاهراه بشائر اقبال باد رسیده مسرت پیرای خواطر اولیای دولت گردید عواطف بادشاهانه محمد امین

خلافت شد و بک زنجیر فیل و دو سراسپ برسم پیشکش گزرازیده
 بعطای خلعت قامت ماهات افراخت و شب شنبه بیست و نهم
 اردی بهشت هلال فرخنده شوال بسان ماه رویان زیبا چهره مسرت
 سیما از منظر قصر زر اندود افق بمنظران بزم عشرت و سرور نموده
 هنگامه آرای طرب و سرور شد و فردای آن که عید خجسته فطر بود لوای
 کوس خسروانی و صدای شادیانۀ عیدی از بارگاه حشمت و جاه
 پرده کشای گوش املاک گشته انجمن عشرت و انبساط آراسته شد
 آمیزش فیض عید اهل اسلام با نشاط جشی جلوس شهنشاه خورشید
 فر فریدون غلام زمانه را بامتزاج برکات دین و دولت و ابتهاج مزاج
 ملک و ملت بشارت بخشید و اختلاط این دو عیش دل افروز رقم
 نسخ بر جریده ذکر جمشید و نام نوروز کشید بخت و سعادت اقبال
 و کامرانی بپورود این دو عید یک دیگر را تهنیت گفته مصافحه
 الفت کردند و روشنان سمدی و مقدسان علوی نظاره زیب و
 زینت این محفل خسروی را برسم تماشاگران بر افراز بام مهر
 برین هجوم آوردند نوئیذیان بلند مکل و امرای عالیشان و سائر
 بندهای آستان کیوان نشان همه مزین و زرین لباس در کرباس
 دولت اساس و عتبه فلک عباس بجهت ادای مراسم مبارک باد
 فراهم آمدند و چون خورشید عالم گیر اوج خلافت بانوار طلعت
 جهان پدرا فروغ بخش بارگاه سلطنت شد وظائف کورنش و تسلیمات
 تهنیت در موقف عبودیت بجا آورده از زبان حال باین ترانه ثنا
 خوان بزم اقبال گردیدند *

* نظم *

شاه ز تو صد ناز بجهشید کزیم * وز عید تو آرایش امید کزیم

کرامت بهر ابواب حصنات و منوآت بر روی زمانیان کشاد و شب
 پنجشنبه سلخ ورودین شرف رویت آن ماه سعادت پرتو روی نمود
 و سال چهارم از سنین سلطنت میمنت قربن طوازدۀ اورنگ
 جهانبنانی فرازندۀ لوی کشور ستانی بهزاران مرخی و کمرانی
 پذیرایۀ اختتام یافته پنجم سال خلافت و سریر آرائی بمبارکی آغاز شده
 نوید حسن انجام رسانید پیشگاران پیشگاه دولت و کار گزاران بارگاه
 حشمت را فرمان شد که ترتیب اسباب و تمهید قوانین و آداب این
 جشن سعید تا رسیدن عید نموده بآئین معهود با فراختن اسبک
 دلبادل در پیش بلند ایوان چهل ستون خاص و عام و نصب کردن
 تخت مرصع نگار در وسط آن بارگاه گردون احترام و دیگر لوازم و
 مقدمات این بزم همایون پردازند و اسباب چراغان و آتشبازی
 نیز بطریق هر ساله آماده و مهیا سازند و پیرایش و آذین حجرهای
 اطراف خاص و عام بدستور پیشین بعهده وکلای بادشاه زادهای
 عالی مقدار و امرای نامدار قرار یافت ششم رمضان المبارک سی
 هزار روپیه بوساطت صدر الصدور بر سر انقیدای و صالحین و فقرا و
 محتاجین انفاق شده برکات دعای اجابت اثر آن گروه ضمیمه
 اسباب خلوت و بقای این دولت آسمانی شکوه گردید و درین تاریخ
 از نوشته وقائع نگاران دار السلطنة لاهور معروض محفل لامع النور
 گردید که خواجه احمد ایلیچی عبد العزیز خان والی بخارا که چنانچه
 گزارش پذیرفت درین نزدیکی رخصت انصراف یافته بود در راه
 کوفت قدیمش عود نموده رخت افامت از سر منزل هستی بر
 گرفت یازدهم پرم دیو سیهودیۀ از وطن رسیده جبهه ساری آستان

که خان خاندان سپه سالار را بچندی مساعی جمیله که ازو در تسخیر ولایت آشام و کوچ بهار بظهور رسیده بود مورد موهبتی بسترگ سازند و منصبت آنخان ارادت نشان بمرتبه هفت هزاری هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه که از پایبایی والای عده های درگاه معلی است رسیده بود عاطفت شهنشاهانه اورا بانعام محالی که یک کروردام جمع آن بود زیاده بر اقطاع مقرر و عطای توأمان طوغ که درین دولت ابد طراز اعظم نوینان و سپه داران رفیع مرتبت را بآن شرف امتیاز می بخشند نواخته رایت عزتش باوج کامرایی و مباحثات امراخت و بعدایت خلعت خاص اختصاص بخشیدند و راجه جیسنگه و محمد آمین خان میر بخشی و مرتضی خان و اعتقاد خان و دانش مند خان و فاضل خان و بسیاری از عده های بارگاه خلافت بمرحمت خلاع فناخره کسوت افتخار پوشیدند و امیر الاسرای صوبه دار دکن و رانا راج سنگه و مهاراجه جسونت سنگه و جعفر خان صوبه دار مالوه و وزیر خان ناظم مهام مستقر الخلافة اکبر آباد و امیر خان که ایالت صوبه کابل بار مغوض بود و دیگر اسرای اطراف و حکام صوبه های بعدایت ارسال خلعت مطرح انوار نوازش گردیدند و طاهر خان و فدا خان حسنعلی خان هریک عطای دیگر اسرا سپ عراقی با ساز طالو حسن خان بعدایت دوسر اسپ عراقی با ساز طالو مشمول مکارم خسروانی شدند و الله وردیخان بعطای خلعت و خنجر با علاقه مرورید و سه سر اسپ یکی با ساز طلا سربلند گشته بگور کبدور که فوجداری آن بار متعلق بود مرخص شد و سه پسرش بمرحمت اسپ مدهی گردیدند و فدائیکان باضافه پانصدی بمنصب

تا حشر چنان باد که از بخت سعید * بینیم مه روی تو و عید کنیم
و حضرت شاهنشاهی بعبادت معبود عزم توجه بمصلی نموده بر
فیل و یک هیکل همایون منطری که تخت زرین بر کوه پشت آن
نصب نموده بودند با جبهائی درو شکوه و حشمت و عظمت سوار
شدند و بتوزوک و آئیندی که معمول این دولت گردون شوکت و
مخصوص این سلطنت سپهر بسطت است فیض افزای ساحت
عیدگاه گشته نماز عید بجماعت ادا کردند و پس از معاودت قرین
سعادت در ایوان خاص و عام که بآئین ابهت و احتشام روکش
چرخ برین و رشک افزای نگار خانه چین شده بود بر سریر مرصع
نگار جلوس فرمودند و غمام بذل و انعام باد شاهیی چون سحاب
فیض و رحمت الهی بر گشت زار امید جهانیان قطره بار گشته
فہال آمال بسیاری از شرف اندوزان آن محفل فردوس مثال دران
بہارستان مکرمت و افصال شگوفه مراد گرفت از انجمله رخشنده
اختر برج حشمت تابنده گوهر درج ابهت بادشاهزاده
عالی تبار بلند مقدار محمد معظم بمطای خلعت خاص و سرپیچ
مرصع و خنجر مرصع باعلاقه مروارید و دھکدھکی و اوربسی و پھونچی
مرصع و سمرن مروارید مشمون عواطف جلبده گشتند و فروغ ناصیه
بخت مندی افسر تارک سر باندی بادشاهزاده کلم گار بخت بیدار
محمد اعظم بمکرمت یک قبضه خنجر مرصع باعلاقه مروارید و نوگل
حدیقہ دولت تازه نہال جویبار سلطنت بادشاه زانہ ارجملہ والاگہر
محمد اکبر بہرحمت جیغہ مرصع عز اختصاص یافتند و چون
مراحم بیکران گبتی خدیو بنده پرور مہربان اقتضای آن می نمود

خلعت سرافرازی پوشیده بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص گردید و میر عماد خوبش خلیفه سلطان بخدمت داروغگی روزینه داران که سابق بشیخ میر مرحوم متعلق بود منصوب گشته خلعت یامت و افتخار ولد فاخر خان بخطاب مفاخر خانی و مبدنی سکه فرستاد و رانا راجسنگه بعنایت خلعت واسپ و ماده فیل مدهای گشته رخصت انصراف یافت و سید بهار که قبل ازین مخاطب بشجاعت خان شده بود چون اراده گوشه نشینی داشت بسالیانه ده هزار روپیه بهره اندرز وظائف مکرمت گردید و رضویخان بخاری بانعام پنج هزار روپیه و عزیز الدین برادر زاده جعفر خان که کدخدا میشد بمرحمت خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میر احمد ولد صفی خان بعطای جیفه مرصع و ماده فیل و مظفر بیگ وزیر کرمان که تازه از دیار ایران رسیده بدولت بندگی آستان فلک نشان فائز گردیده بود بمرحمت خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میر ابراهیم مازندرانی که او نیز تازه ازان دیار بعقبه سپهر مدار رسیده بود بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه و عبد الله ولد خدمت طابخان بانعام یک هزار روپیه و سعید خوشنویس و مبدی طاهانی و خواجه اگر که از مکه معظمه زاده الله شرفا و قدرا برگشته بود هر یک بانعام یک هزار روپیه نوازش بتقد و درین روز جهان افروز از جانب ملکه ملکی صفات تقدس نقاب طراز طیلهان عفت و احتجاب بیگم صاحب برخی از زواهر جواهر و نفائس مرصع آلات که برسم تهذیب این بزم کامرانی و انجمن شادمانی از مستقر الخلافه اکبر آباد ارسال داشته بودند بنظر اکسبر اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و

سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و میرخان باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه الله یار خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار و یوسف خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و روح الله خان برادر امیر خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و سیف الدین صفوی بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و دارابخان بمنصب هزار و پانصد سوار و ناظرخان خواجه سرا بمنصب هزار و پانصد و پنجاه سوار سراراز گشتند و پرم دیور سیدسودیه که درین ایام از وطن باستلام شده سپهر احترام رسیده بود بمرحمت خلعت خنجر مرصع با علاقه مرورید و دهکده کی مرصع و اسپ با ساز طلا تارک تغاخر بر افراخت و علی ملیخان که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود مورد فضل و بخایش گشته بمنصب هزار و پانصد سوار نوازش یافت و منصب رای مکوند فوجدار بریلی باضافه پانصدی هزار و پانصدی هزار سوار و منصب بختیارخان زمیندار را از اصل و اضافه هزار و پانصد سوار مقرر شد و رشید خوشنویس که در زمان اعلی حضرت اختیارگوشه نشینی کرده تا این هنگام در کنج انزوا بوظائف دعا گوئی دولت قاهره قیام داشت بمنصب نهصدی هشتاد سوار کامیاب عنایت شد و بخدمت دیوانی سرکار برده آزادی هودج حشمت زینت افزای مشکوی ابهت زده مخدرات زمان منکته جهان بیگم صاحب که سابق نیز یکچند بآن سر بلند بود

پیدوند را ملالت بخشید و بمیامین عزایت بی غایت ایزدی عاقبت
 بعزایت گرائید تبیین این مقال آنکه چون در ایام ماه
 مبارک رمضان که هوا بغایت گرم و طول ساعات نهار علاوه
 آن بود حضرت خلیفه الرحمانی باقتضای تأییدات آسمانی
 و توفیقات یزدانی اکثر اوقات روز بوظائف طاعات و شرائف عبادات
 و تلاوت و کتابت و حفظ کلام مسجد ربانی اشتغال می نمودند
 و ازان گذشته بلوازم نصفت پروری و معدلت گسترې و پژوهش
 حال مظلومان و داد دهی ستم رسیدگان که مهین عبادت برگزیدگان
 درگاه صمدیت است مشغول بوده بمراسم استراحت نمی پرداختند
 و شامگاه که افطار میفرمودند بعبادت معهود مسجد غسلخانه را نور
 آلود حضور ساخته تا مدتی از شب بادی فرائض و سخن و نوافل
 که سنت تراویح از انجمله بود میگذرانیدند و مع هذا بقصد ریاضت
 بدن و تلطیف سر و تصفیة روح بآئین تقدس مذشان و ابرار و سنت
 صالحین و احراز از اشریة لذیذة و اطعمه شهید که سرمایة قوت پیکر
 جسمانی و پدیرایة قوام هیکل عنصریست احتراز نموده قریب بدوپاس
 شب غذای قلیلی که از قوت روحانیدان نشان دادی تناول میکردند
 و اکثر شب در نزهت گاه قدس مسجد بعبادت و آگاهی و ابتغای
 مرضات الهی گذرانیده اگر امحی میغذودند و دمی می آسودند
 هنوز بستر استراحت از پهلوی مبارک گرمی پذیرفته بودند که بتحریر
 بخت بیدار و دل هشیار بتیغظ و اقتدایه میگزایدند و دگر باره از
 چشمه سار توفیق تجدید وضو نموده تا ظهور انوار فجر بمراسم
 طاعت و حق پرستی قیام می ورزیدند چنانچه سرتاسر آن ماه

بادشاهزاده‌ای ارجمند کامکار اقامت رسم پیدشکش و بنهار نموده بسی
از نغمات و نوادر روزگار گذرانیدند و پیدشکشهای شائسته از نوئیدان
رفیع قدر و امرای نامدار بمحل عرض رسد و درین تازبخ تربیت
خان صوبه دار ملتان که بموجب فرمان طرب از آنجا آمده بود دولت
زمین بوس بارگاه خلافت یافته بعطای خلعت قامت مباحثات
افراخت و چون این روز خجسته بهزران بهمن و سعادت منقضى
گشته شب در رسید و محفل خاص غمخانه بانوار حضور شه‌شاه
خورشید جاه مانند بزم ملک بفرغ سمع ماه روزان شد چراغان
کشتیها که باهتمام امرای عظام و متصدیان بادشاهزاده‌های عالیقدر
والا مقام در کمال خوبی و نظر فریدی سرانجام یافته بود نور افزای
انجمن عیش و خوشدلی گردید و شب دیگر تفرج این هنگامه
نشاط پیرا منشی شد و چراغانی که از شمع بر روی زمین کنار دریا
چون مرتب شده بود نیز طبع مقدس را مسرت افزود تا سه روز این
جشن گیتی روزز عشرت آرای محفل اقبال بود *

گفتار در انحراف مزاج مقدس پایه افرازی اورنگ خلافت روزی چندان منجم صحت و استقامت

درین ایام سعادت انجام که مزاج زمانه از میاسن عدل و رافت
خدیو دادگر عدلت پرور پدرايه اعتدال داشت و اسباب انتظام دین
و دولت و موجبات شگفتگی خواطر اولیای سلطنت سمت کمال
پذیرفته بود چشم زخم تفرقه و تشویشی بهنگامه جمعیت دلهارسیده
سفوح عارضه ذات همایون روزی چند بندهایی ارادت کیش عقیدت

آن گردید در آن شب از شدت آن عارضه رنگ از چهره دولت پریده بود و نبرو از بازوی افبال رمیده مزاج عافیت تغییر داشت و طبع خرمی مکدر سلطنت بر خویش میلرزید و مملکت از گزند فتنه میترسید پرده آرایان مشکوی عزت و پرستاران بارگاه عظمت پروانه وار بر گرد آن شمع انجمن خلافت و جهانداری جمع آمده تا صبح بر آتش بیدراری بودند و روز دیگر نیز اثر خفگی در تب پدید نیامد و نزدیک بود که از هول آن حادثه ملک و ملت بهم بر آید و امن و عافیت بشورش گراید از آنجا که ذات مقدس آن برگزیده ذوالجلال در هر حال بهره مند ثبات و استقلال است و اصابت رای و دانش ملک آرای آن حضرت در حالت سقم و صحت بر یک وتیره و منوال درین حالت نظر رانست گستر بر صلاح امر جهان و جهانیان افکنده با وجود کمال تغییر حال و اشتداد آزار بجهت حفظ سلسله امن و آمان قصد بیرون آمدن نمودند و قوت نفس موید را قائم مقام توانایی تن ساخته و بیماری عصای تائید ربانی قامت افبال افراخته هنگام تسلیم نور که بزد های عذبه خلافت در مساحت غسلخانه جمع آمده بودند بهمان طرز و آئین که در ایام کمال صحت و قوت آنان حضرت معهود بود از آرامگاه خاص بیرون خرامیده بتسلیم نور اشاره فرمودند و خلایق را که منتظر طلوع افتاب سلطنت بودند از فروغ انوار جمال مهر آثار پرتو سعادت بخشیده خاطر نگران عقیدت مژگان اخلاص کیش را که رهین هزار گونه تفرقه و تشویش بود آرام بخش گردیدند و لمحۀ بقوت روحانی و نیروی همت عظمت و جهانبانی بر پای ایستاده بخوابت گاه دولت باز گشتند

فرخنده باین عنوان گذرانیده از فلت غذا و التزام سهر و اقدام
 بعبادات شاقه عنصر مقدس را کمال رنج و تعب رسید لاجرم پس
 از انصرام ایام صیام و وقوع جشن مبارک بذایر تقدم این اسباب و
 علل آثار گرانی در بدن همایون و مقدمه انحرافی در مزاج و عاچ ظاهر
 شد لیکن از آنجا که کمال حوصله و قار و نهایت تحمل و نبات ذات
 قدسی برگات آنحضرت است بقوت نفس ارجمند و علوهمت بلند
 خود را مغلوب آن عارضه نگردانیدند و تا سیوم عید که ایام جشن مسعود
 بود هر روز برسم معهود در وقت در محفل والای خاص و عام و انجمن
 خاص غسلخانه سر بر آرای اقبال و کامرانی گشته هنگامه نشاط و
 طرب را فسرده نساختند چون روز سیوم آن سوی المزاج ازدیاد
 پذیرفته تبی بر پیکر مقدس طاری شد آخر روز که هنگامه
 بار غسلخانه بود از حرمدده قدس بیرون آمده امجد بر پای ایستادند
 و بندهای آستان خلافت که بآئین مقرر دران بارگاه عز و جلال
 فراهم آمده بودند کورنش نموده بخشیان عظام اهل چوکی را
 تسلیم قور فرمودند و پس ازان عز و درود بآرامگاه حشمت و جاه
 بخشیده امر معلی به برداشتن اسباب جشن و آذین صاهر شد و روز
 دیگر که حرارت تب اشتداد یافته بود و آخر روز حکیم محمد امین
 و حکیم محمد مهدی که سرآمد حذاقت مدشان بارگاه سلطنت اند
 آن حضرت را فصد کرده بمعالجه و مداوا پرداختند و آن شب
 کمال گرانی در پیکر کرامت پرور بهم رسیده از استیلائی گرمی
 تب بسان آفتاب در تاب بودند و گاه مدهوشی روی میداد و ازین
 جهت که بغصد خون بسیار کشیده شده بود ضعفی عظیم نیز علاوه

مانده هفتم شوال که روز جمعه بود فروزنده اختر برج حشمت و جلال بادشاهزاده ارجمند فرخنده خصال محمد معظم را بنیابت خویش حکم فرمودند که بآئین مقرر بمسجد جامع رفته نماز گذارند و اواخر روز راجه جیسنگه و محمد آمین خان میر بخشی و فاضل خان میر سامان و راجه رکهندانه نظم امور دیوانی بآرامگاه خاص طلب فرموده دولت کورنش دادند تا چند روز دیگر هنگام تسلیم قور شرف قدوم به بیرون می بخشیدند و لمحۀ ایستاده جمال جهان افروز بخلائق می نمودند و گاه دمی بر فراز کرمی قرار می گرفتند و درین ایام تقرب خان را که چندی پیش ازین مورد عذاب خسروانه گشته از نظر التفات ابداده بود مورد فضل و بخشایش و مشمول کرم و نوازش ساخته رخصت کورنش دادند و روز سیزدهم که وقت معهود جلوه سعادت به بیرون نمودند بر تخت سنگ مرمری که در پیش ایوان خوابگاه مبارک است جلوس فرمودند و جمیع بار یافتگان انجمن غسلخانه دولت اندوز کورنش شده بآئین مقرر بر وفق تفاوت پایه و منزلت در مقام خدمت و عبودیت ایستادند و چون شام در رسید نماز مغرب بجماعت گذارده بعد از ادای نماز بخلوتگاه انس خرامیدند و روز دیگر که جمعه بود باوجوب نهایت ضعف و بقیۀ کوفت بدستور ایام صحت هنگام نماز بر تخت روان نشسته قرین سعادت و توفیق بمسجد جامع تجشم فرمودند تا عامۀ خلائق از مشاهده جمال عالم آرای آنحضرت بذسای گرائیده از تفرق خاطر رهائی یابند و جمعه دیگر نیز برین وتیره عمل نموده جهان و جهانیان را امن و آرام

زهی ذات قدسی نهاد و نفس تائید پرورد که بشدت آلام جسمانی
 و عوارض عنصری که شیردلان روزگار و بزرگ همتان عالی وقار را
 عنان تحمل گسلد و سر رشته تماسک از کف رباید مغلوب نگردیده
 دران حالت طبع آشوب و شورش مردانگن بهره‌مند جوهر ثبات و
 استقامت باشد و اقتضای خرد والا و دانش ارجمندش بر مقتضیات
 جسم و قوی و آثار طبع و مزاج غالب و قاهر اند نگارند؛ این صحیفه
 معالی و مفاخر آن روز در سلک بندها حاضر بود دران والا بارگاه
 دولت بار و سعادت کورنش. آن سایه رحمت افریدگار یافته بدید
 تفرس عیان میدید که در مدور این حرکت مصلحت پیرا و ظهور
 این جلوه عالم آرا که سرمایه انتظام حال زمان و موجب امن و
 آرامش زمانیان گردید آنحضرت را جز قوت نفس موید محمدی
 دیگر از اسباب تحرک نبود چنانچه حضار اذکیا و هوشمندان از
 مشاهده این نیروی همت خسروی در شگفت مانده از هر انصاف
 ادعان نمودند که در چنین شگرت حالتی این مایه ثبات و سکون
 بر شخص اقدس و ذات همایون مسلم است امید که این بدیهمال
 پیوسته نهال برومند عمر و اقبال این بهین پاسبان ملک و ملت
 و بهین قهرمان دین و دولت را که سرمایه رونق بهارستان ایجاد
 است از نسائم ناملائم نشاءکون و فساد صیانت نموده بزال چشمه
 سار بقا سرسبز و شاداب دارا بالجمله روز دیگر نیز حضرت
 شاهنشاهی بذا بر رعایت مصالح منکب بهمین دستور هنگام تسلیم
 قور بیرون آمده از انوار دیدار مبارک پرتو حیات بر عالمیان گسترده
 و فردای آن به بندهای آستان خلافت از دولت کورنش محروم

که رسم احتیاج و بینوائی از جهان بر افتاد مجملای حضرت شهنشاهی در خلال این ایام خیر انجام با وجود کمال ضعف و بقیه آزار سر رشته صلاح اندیشی ملک و ملت و رعایت تدبیر دین و دولت از کف همت فرو نگذاشته گاه اوائل روز از مطلع درس خورشید سان چهره سعادت می نمودند و گاه وقت تسلیم قورلمحه جلوه اقبال به بیرون می فرمودند و مطالب و مقدمات ملکی اکثر بوماطت عرائض و نوشتجات بعرض میرسید و جواب با صواب بخط قدسی نمط تحریر می یافت و گاهی بعضی متصدیان عمده در آرامگاه خاص دولت بار یافته ضروریات امور معروض میداشتند و باحکام مملکت پیرا ارشاد می یافتند و درین اوقات نخل سرفراز گلشن اقبال گوهر ارجمند محیط جلال بادشاهزاده ارجمند فرخ خصال محمد معظم بمرحمت خلعت بارانی شرف اختصاص یافتند و صف شکنان و راجه رگه ناتیه و صفی خان و اخلاص خان و الله یار خان و افتخار خان و حسن علی خان و جمعی دیگر از امرا که در جشن مبارک خلعت نیافته بودند کسوت مباهات پوشیدند و دو سر اسب عربی پیشکش امیر الامرا با ساز مرصع و میناکار و پنج زنجیر فیل پیشکش خان دوران صوبه دار ادیسه و یازده سر اسب عربی و پنج غلام کرجی پیشکش مصطفی خان دایم مقامات بندر سورت از نظر انور گذشت و بعرض اشرف رسید که قابلقبح منشی که مدتی بوسه گوشه نشینی در لاهور بسر میبرد و درین هنگام بموجب طلب بحضور پر نور آمده بود و کامگار خان که در سلک کومکیان ادیسه انتظام داشت و مالوجی دکنی که چندی قبل ازین گوشه نشین شده بود باجل طبیعی

افزودند و در عرص این ایام بذایر ضعف و نقاهت گاه از منظر
 درسن آفتاب طلعت همایون طالع می نمود و برخی اوقات هنگام
 تسلیم قور بر آمده بندها را اطمینان می بخشیدند و گاه بجهت
 ادای نماز بمسجد مبارک غسلخانه خرامش اقبال میفرمودند
 و درین وقت بعضی از عمدها و خواص و محرمین حریم قرب و
 اختصاص دولت کورنش می اندوختند و در هفته دیگر بذایر بعضی
 امباب نکس در آزار آن حضرت روی داد چنانچه سه روز متوالی از
 آرامگاه خاص بیرون نیامدند و چند جمعه پرتو حضور بمسجد
 نیکگندند چون طبیعت نهایت ضعف پذیرفته بود و این نکس
 روی نمود بعضی عوارض دیگر علاوه کوفت اصلی که سویی المزاجی
 حاد بود گشته مدت این آزار بامتداد کشید لیکن بمیامن فضل
 و موهبت ایزدی بصحت و عافیت انجامیده خاتمت آن احوال
 پراحوال که جان قدسیان از بیم گزندش خسته و فرزند بود بخیر و سلامت
 قرین گشت •

اعتدال مرا ج خدیو هفت کشور

و شهنشاه بحر و بر خلیفه دین پرور

در معالجه و مداوای ابن عارضه از حکیم محمد امین و حکیم
 محمد مهدی که باتفاق متصدی علاج بودند بالقای الهام غیبی
 و توفیق شفا بخش حقیقی خدمتهای نمایان و تدبیرات شایسته
 بطور بدو هست و معالجه جمیله بوقوع آمد و مراتب خیرات و مبررات
 و صدقات که از مجربات معالجات روحانیت چندان بکار رفت

بشادی رفع عارضه ذات عديم المذال در حرممکه قدس و مشکوي
 اقبال فرخنده جشنی ترتیب داده بودند باسر همایون جمیع امرا
 و عمد های بارگاه خلافت برای تقدیم مراسم تهنیت بسده علیه حرمگاه
 دولت رفته تسلیم مبارکباد بجای آوردند و از سرکار آن ملایک ملکی
 سیر قدسی اطوار تا قریب پنجاه کس از عمد ها بخلاف فاخره مهابه
 گردیدند هم ذی الحجه که عید مبارک اضحی بود بارگاه سلطنت
 و دولت سرای خلافت با سباب تجمل و احتشام زیب و آرایش یافته
 صدای شادبانه عیدي و خروش کوس خسروی جهانیان را صلابی
 عشرت و شادمانی در دای پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و نوئیان
 رفیع مرتبت و امرای نامدار و سائر بندهای درگاه جهان مدار در
 جناب والا و آستان معلی حاضر آمده بتسلیمات تهنیت تارک عزت
 بر افراختند و حضرت شاهنشاهی بشیمة معهود عزم توجه بمصلی
 فرموده با فرآسمانی و کوبه عظمت و جهانبانی بر فیل بدیع
 منظر آسمان پیکری که تحت زرین بران زده بودند سوار گشته بآئین
 مقرر پرتو ورود بساحت عید گاه ایگندند و نماز عید گزارده پس از
 معاودت بدست مبارک ادای سنت قربان نمودند و در ذهاب و ایاب
 آن خدیو مالک رباب از زر و سیم نثار اهل کوچه و بازار را دامن
 امید گرانبار نقد مقصود شد کونه خلأ تق و عموم سکنه دار الخلافة از
 صغیر و کبیر و غنی و فقیر که یکچند از حرمان دیدار مهرانوار
 رنج ناکامی کشیده بودند خورشید جمال عالم آرای آن حضرت را
 در اوج کمال با فروغ عافیت و اقبال بکام خورشید دیده از فیض
 دو عید و حصول در امید بهره ور گردیدند *

روزگار حبهت شان بسر آمد و چون بمسامع همایون رسید که درخواهی
 برگذره کول که در تیدول حسن علی خان بود جمعی مفسدان واقعه
 طالب از کوته اندیشی و تمرک کبشی غبار شورش انگیزده سر بفساد
 برداشته اند خان مذکور با پانصد برفنداز و ملتفت خان میر
 بخشی احدیان پا چهار صد احدی به جهت تنبیه و تادیب آن عصیان
 منشان تمرک آئین تعیین یافته مرخص گشتند که گروه آن شقاوت
 پژوره و بسزای کردار خویش رساوند هفدهم ذی قعدة که بمیان
 لطف و عنایت ایزدی مزاج و هاج بصحت و استقامت گزیده جز
 بقیده ضعف و نقاهت اثری از عوارض پیکر قدسی نموده بود
 حضرت شاهنشاهی بفرودم اشرف فیض بخش حمام گشته غسل
 عافیت نمودند و غبار ملالت از دلهای عالمیان شسته شد و بوزدهم
 قرین فرخی و بهروزی در بارگاه سپهر احترام خاص و عام انجمن آرای
 اقبال گشته جمیع بندها را دولت کورنش دادند چون سیزدهم تیره
 ماه که عید گلانی بود در ایام عارضه ذات همایون واقع شده مراسم
 آن بفعل نیامده بود درین روز فرخند باشا و والا پادشاهزادهای
 عالی قدر و امرای رفیع مقدار بآئین مقرر صراحیهای مرصع
 میدنکار گذرانیده بشکرانه صحت و عافیت ذات مقدس خدیو روزگار
 رسم نقار بجای آوردند و بیست و ششم مهابت خان که از صوبه
 دارج کابل معزول شده بود بآستان فیض مکان رسیده شرف اندوز
 ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بعنایت خلعت خاص اختصاص
 یافت و بیست و نهم چون پرده آرای هودج عزت فروغ بخش تنق
 حشمت ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب روشن رای بدیم

سوار ازان جمله سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و بجلدوی
مساعی جمیله که قبل ازین در کشایش ولایت پلارن از دادخان
صوبه دار پنده بظهور پیوخته بود یک هزار سوار از تابیدن او دو اسبه سه
اسبه مقرر گشت که منصبش از اصل و اضافه چهار هزارى چهار
هزار سوار ازان جمله دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منصب
راو کرن که در ابتدا در کومکيان دکن بود باضافه پانصدى سه هزارى
هزار و پانصد سوار قرار یافت و کنور رامسنگه بمرحمت بهلولچى
مرصع مشمول نوازش شد و رضویخان که قبل ازین در سلک گوشه
نشيدان انتظام یافته بود مورد انتظار عاطفت بادشاهانه گشته
بمنصب دو هزار و پانصدى چهار صد سوار و عنایت خلعت و
جمدهر سینا کار سرانرازی اندوخت و منصب اسمعیل خان
قلعه دار احمد نگر باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدى هزار
سوار و از اصل و اضافه مکرمات خان دیوان گجرات بمنصب هزار
و پانصدى سه صد و پنجاه سوار و قلندر خان بمنصب هزارى هشت
صد سوار و محمد تقى خان بمنصب هزارى صد و پنجاه سوار و
منصور ولد ملک عنبر بسالیانه هزار روپيه مباحی گردیدند و
فرستاده حاکم ولندیز که چندی قبل ازین بآستان فلک نشان رسیده
بود بعنایت خلعت و اسب و خنجر مرصع مورد نوازش گشته
رخصت انصراف یافت و چفدى از نوکران عادلخان که با پیشکش
او بدرگاه خلایق پناه آمده بودند خلعت یافته مرخص شدند و
میر جعفر ولد سید جلال بخارى و محمد صادق برادر زاده سیفخان
هریک بانعام دو صد اشرفى و خواجه عبد المنان بانعام سه هزار

جشن و زن فرخنده قمری سال چهل و ششم

درین اوقات میمنت قرین که جهان از میامن صحت و عافیت خدیو زمان و زمین پاسبان دولت و دین مسرت اندوز و نشاط آگین بود موسم وزن خجسته قمری در رسیده جهانیان را عشرت و خرمی افزوده روز چهارشنبه شانزدهم ذی الحجه مطابق یازدهم امرداد که دگر باره بارگاه حشمت و جهاندانی از آدین طرب و شادمانی چهره بآراستگی افروخته بود در محفل فردوس ملال غسلخانه بنوی نشاط افزا و جشنی عالم آرا مرتب گشت و بعد از انقضای یکپاس و پنج گهری از روز مذکور وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و پنجم قمری از عمر سعادت قرین آن حضرت پایه اختتام یافته سال چهل و ششم آغاز شد بادشاهزادهای گامگار عالی مقدار و امرای اعیان دولت پائیدار رسم قنار بجا آورده تسلیمات تهنیت بتقدیم رسانیدند حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مبارک سریر آرای اقبال و کمرانی گشته دست دریا نوال بمرمت و افضال کشادند درین جشن فرخنده ببادشاهزادهای نامدار بخت بیدار و بسیاری از امرا و عدهای حضور فائز الانوار خلعت مرحمت شد و برای جمعی از امرا و حکام اطراف خلعت فاخره مرسل گشت و مهابت خان که صوبه دار ری گجرات از تغیر مهر ارجه جسونت سکه بار مغرض گشته بود بعذایت خلعت خاصه و اسب عراقی با ساز طلا و یک زنجیر فیل کلان با ساز نقره و جل زر بغت سر بلند شد و دو هزار سوار از تابیدانش دو اسبه سه اسبه مقرر گردید که منصبش از اصل و اضافه شش هزار و پنج هزار

ماه مذکور چون مطابق روز دهم بود که عبد هندوانست بر راجه جیسنگه و کنور راسنگه خلعت خاصه عطا فرمودند و از آنجا که بعضی از زمینداران کوهستان جهون و مفسدان آن حدود از کوتاه بینی و فتنه گزینی طریق تمرّد و عصیان پیدموده باغواهی جهالت و گمراهی سر بفساد داشته بودند و آوای نخوت و استبداد افراشته دفع و استیصال آن گروه حذلان سگال پدیش نهاد همت خسروانه گشته میر حانرا با جمعی از بندگان های حضور لامع النور بآن مهم مرخص نمودند و فوجداری آن سرزمین نیز از تغییر شهباز خان بخان مشارا الیه تفویض نمودند و هنگام رخصت او را بعنایت خلعت و اسب عراقی با ساز طلا و یک زنجیر نایل و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار نواختند و از کومکیان او بروج الله خان برادرش و سیف الدین صفوی و راجه سارنگدهر و جمعی دیگر خلعت و به برخی اسب مرحمت کردند و به میدنی سنگه که پسر راجه سرب نگر است خلعت مرحمت گردید شانزدهم عزیمت گلگشت باغ میض بنیداد اعز آباد فرموده بغر قدوم والا بهار پبرای انجمنستان دولت گشتند و چند روز آنجا قرین خرمی و نشاط بسر برده بیست و یکم مراجعت نمودند و چون درین هنگام تقرب خان باجل طابعی رخت هستی بر بسته بود عواطف پادشاهانه محمد علیخان پسرش را بعطای خلعت از لباس کدورت بر آورد و چون بسبب تصصیرات پدرش او نیز از منصب معزول گردیده بود درین وقت مورد فضل و بخشایش شهنشاه عطا کار احسانمنش شده بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار نوازش یافت و اسد خان

روپیه و شیخ عبد الوهاب بخاری بانعام دو هزار روپیه و خواجه
 قادر و چندی دیگر هر یک بانعام یک هزار روپیه نوازش یامت و یک
 هزار روپیه به بسرا مخان کلاونت و هشت هزار روپیه بسائر نغمه
 سرایان و سرود پردازان آن بزم نشاط پندرا عطا گردید و چون مجلس
 فردوس آئین عسلخانه بهزاران عشرت و شادمانی و مسرت و
 کامرانی بسر رسید حضرت شاهنشاهی حرمکده قدس را بغرغ انوار
 ظل الهی برافراخته دگر باره دران مشکوی انبال دست دریا نوال
 بچود و افصال کشودند و مجموع صدر آریان شبستان دولت و پرده
 گزینان سرادق ابهت را بجلدوی حسن خدمت و پرستاری که در
 ایام کوفت و بیداری آن زیبنده اوزنگ عظمت و بختیاری ازیشان
 بظهور پیوسته بود بانعامات سامیه و مواهب عالیله نوازش فرمودند
 چنانچه از نقد دو لک و سی هزار اشرفی بآن مقدسات تلقی عزت
 عطا نمودند بالجملة تا سه روز آن جشن طرب افزا امتداد داشت
 و هفتم محرم الحرام گیتی خدیو کیوان غلام اوائل روز بهباغ صاحب
 آباد فیض قدوم بخشیدند و آن روز و روز دیگر قرین حشمت و
 جلال دران گلشن فردوس مثال بسر برده فهم بدوات خانه همایون
 مراجعت فرمودند و چهاردهم پرتو عزیمت بخضر آباد انگذده چون
 فیض و نزهت و صفای آن مکان دلکشا ملائم طبع اقدس افتاد
 پانزده روز آنجا بساط اقامت گسترده مسرت اندوز بودند و سلخ ماه
 مذکور عرصه دار الاخلاص از ورود مسعود نور آموذ شد و چهارم صفر دگر
 باره عزم گنجشمت باغ صاحب آباد از خاطر انوار سر بر زده دو روز
 دران سرا بستان خلد نشان بهجت افزای طبع مقدس بودند دهم

بامر معلى خلعت فاخرة و خنجر مرصع بخان مذکور عطا کردند
 بیدستم وزیر خان صوبه دار مستقر الخلافة اکبر آباد که منشور عاطفت
 بطاب او عز صدور یافته بود از انجا رسیده احراز دولت زمین بوس
 نمود و بعنایت خلعت خاص قامت مبداهات افراخت و سیف خان
 که قبل ازین بذابر تقصیری از منصب معزول گشته در سپهرند
 برهم گوشه نشین بسر میبرد درین هنگام مشمول انوار مرحمت
 گشته بموجب حکم لازم الامتثال به جبهه سائی آستان جاه و جلال
 چهره افروز طالع گردید و بعنایت خلعت و شمشیر و منصب دو
 هزاری هزار و پانصد سوار سرفراز شد پنجم ربیع الثانی حضرت
 خلیفة الرحمانی بعزیمت سیر و شکار لوای توحه به اعز آباد افراختند
 و چون باشاره معلى چندی قبل ازین نزدیک بآن حدیقه خلد آسا
 باغی خوش و بوستان سرای دلکش که بقول باری موصوم
 است اساس نهاده بود درین وقت که سیر و گلگشت آن بهارستان
 اقبال بهجت افزای خاطر قدسی متأثر گردید و عمارات داپذیرش
 که باهتمام ملتفت خان میرتوزوک صورت اتمام یافته بود
 بنظر اکسیر اثر رسیده پسند طمع انور افتاد عاطفت خسروانه خان
 مذکور را بعطای خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی شش صد سوار سرفرازی بخشید از مواعج مصلحت
 پیرا نقل نمودن خرائن عامره است از حصن سعادت بیداد مستقر
 الخلافة اکبر آباد بقلعه دولت اساس دار الخلافة شاه جهان آباد چون
 درین ایام رای عالم آرای پایة افزای اورنگ خلافت و جهانبانی
 که مرآة جمال نمایی شواهد الهامات ربانیت باقتضای بعضی

بخشی دوم که طفلی از در گذشته بود بعطای خلعت خاص از سوگواری برآید و درین ایام فوجداری تره‌ار از تغیر دلیر افغان برآید و بدین سبب بدین مقرر گشته منصبش باضافه پانصد سوار دوهزاری دوهزار سوار مقرر شد و پرداخان فوجداری هوشنگ آباد از تغیر جلال خان مباحی گشته یک هزار سوار از تابندگان او دو اسبه سه اسبه فرار یافت که منصبش از اصل و اضافه دو هزار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و چون معروض پیشگاه جاه و جلال گردید که اکرام خان فوجدار بیرون مستقر دار الخلافه اکبر آباد و دیعت حیات بمقتضای اجل موعود سپرده عبید الله خان بجای او معین گشته باضافه پانصدی پانصد سوار سر بلندی یافت و ارسلانعلی واد اله‌وردی خان مغفور فوجداری بنارس از تغیر خواجه صادق بدخشی تعین یافته بغایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب نهصدی هفت صد سوار مباحی شد و از وقائع دار الملک کابل بعرض اشرف رسید که جبار قلی کهک از کومکیان آن صوبه باجل طبعی درگذشت دوازدهم ربیع الثانی چون روز زن رخشدند اختر سپهر و فاخر و معالی پادشاه زاده هوشمند فطرت بلند محمد معظم بود و اطاعت بادشاهه آن دره التاج عظمت و بختیاری را بعطای یک عقد مروارید گران بها نواخت و باشاره همایون فاضل خان مدیر سامان بمنزل شریف ایشان رفته باهتمام لوازم و سرانجام مقدمات آن فرخنده حشن پرداخت و وزن آن گران قدر والا گهر بائین مقرر بفعل آمد و سال نوزدهم شمسی از سن گرامی ایشان بانجام رسیده سال بیستم بمبارکی آغاز شد و پادشاه زاده ارجمند

موسم وزن خجسته شمسی در رسیده جهانیان را کام بخش عشرت
 و خوش دلی گردانید و روز مبارک غره جماد الاولی مطابق بیدست
 و دوم آذر که بارگاه حشمت و جاه بآذین خسروانی بر آراسته بود
 در انجمن فردوس مثال غسلخانه فرخنده جشنی بادشاهانه منعقد
 گشت و پس از انقضای دوپاس از روز مذکور گوهر عنصر مقدس
 حضرت شاهنشاهی بزر و سیم و دیگر آشیای معبوده سجیده شده
 وزن مبارک بآئین مقرر بفعل آمد و سال چهل و چهارم شمسی از عمر
 سعادت قرین سرور آزای خلافت و جهانبانی بهزاران فرخی و کسرانی
 بانجام رسیده سال چهل و پنجم بمبارکی آغاز شد بادشاه زادهای
 نامدار بخت بیدار و امرا و عیان دولت پایدار رسم نثار بجای
 آورده تسلیمات تهنیت بتقدیم رسانیدند و درین روز عالم افزوز
 بهین شعبه دوحه عظمت و انبال گزین باوه نهال جاه و جلال
 بادشاه زاده والاقدار محمد معظم بعطای خلعت خاص و انعام یک
 لک روپیه و دره التاج حشمت و کامگاری قرة العین شوکت و
 بختیاری بادشاهزاده ارجمند محمد اعظم بعنایت یک عقد مروارید
 و نوگل حدیقه دولت فروغ ناصیه سعادت بادشاهزاده والا گهر محمد اکبر
 بمهرمت جیفه مرصع مطرح ادوار عاطفت گردیدند و راجه جیسنگه و
 وزیر خان و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان و دیگر امرای
 نامدار و عمدہای درگاه سپهرمدار بعطای خلاع فاخره قامت مباحات
 افراختند و امیرالامرا صوبه دار دکن و خان خانان سپهبدار بنگاله
 و مهاراجه جسونت سنگه که در دکن بود و جعفر خان صوبه دار
 مالوه و امیر خان صوبه دار کابل و دیگر امرای اطراف بعنایت

از دقائق مصالح ملك و ملت پرتو توجه بصوب این مطلب افکنده
 بود حکم اشرف عز نفاذ یافت که وزیر خان بمستقر خلافت شتافته
 در بر آوردن آن خزان منوره و گنجهای نامحسوره رسانیدن آن
 به پیشگاه حضور لاسع النور لوازم قدغن و اهتمام بظهور رساند و
 و اخلاص خان خویشگی و کثرت سنگه و جعمی دیگر بار معین
 شدند و هشتم ماه مذکور خان مشارا الیه با همراهان بدین مهم
 مرخص گردید و در خلال این ایام مکرر رایت اقبال بصوب اعز آباد
 و خضر آباد اهتزاز نموده سیرو شکار آن حدود مسرت افزای طبع
 همایون گشت و نویستی هنگام نهضت بخضر آباد گیتی خدیو حق
 پزوه بزیارت روضه متبرکه که قدوه اکابر عظام سلطان المشایخ شیخ نظام
 الدین قدس الله سره العزیز توجه نموده فیض اندوز گشتند و بعبادت
 معهود مجاورین آن بقعه قدسیه را از فیض انعام بهرور گردانیدند
 درین ایام عاطفت بادشاهانه طراز مسند حشمت و سر بلندی فروغ
 گوهر فطرت و هوشمندی بادشاهزاده کامگار محمد معظم و راجه جیسنگه
 را بعطای خلعت زمستانی عز مبدعات بخشید و همچنین سائر
 عمدهای آسمان خلافت و مقریان پیشگاه دولت بتدریب قدر و
 منزلت باین عنایت سر بلند شدند *

جشن وزن فرخنده شمس سال چهل و پنجم

درین اوقات میمنت پیرا که از شکوه معدلت و فرمان روائی
 زینت افزای اورنگ سلطنت و سروری دین و دولت در پایگاه رفعت
 و بر تری و ملک و ملت کامیاب سعادت و نیک اختیری بود

مذکور را بآئین شایسته بجا آورده درین جشن فرخنده دولت زمین
 بوس دریافت و بعطای خلعت خاص و باضافه هزار سوار بمذنب پنچ
 هزاری چهار هزار سوار والار تبه گردید و صفی خان باضافه پانصدی
 بمذنب سه هزاری هزار و دصد سوار و راجه رگه ناته باضافه پانصدی
 پنجاه سوار بمذنب سه هزاری هفت صد سوار و عبد الرحمن بن نذر
 محمد خان با نعام ده هزار روپیه و دانش مند خان بمرحمت ماده فیل
 و الله یار خان بعنایت علم نوازش یافتند و علی قلیخان بفوجدار
 اعظم آباد از اعمال صوبه گجرات تعین یافتند خلعت سرفرازی پوشید
 و مذنب چکرام از کومکین دکن باضافه پانصدی هزار سوار مقرر
 شد و شیخ بدھوی قراول بمرحمت فیل مورد نوازش گردید و جمعی
 کثیر از منصبداران و خدمت گذاران بارگاه سلطنت بعنایت خلعت
 کسوت افتخار پوشیدند و چهار هزار روپیه بزم مرغه نغمه سنجان و سرود
 سرایان آن بزم عشرت پیرا عطا شد و درین جشن خسروانه پیشکش
 امیر الامرا صوبه دار دکن از جواهر زواهر و نفائس مرصع آلات بنظر
 قدسی برکات رسیده رتبه قبول پذیرفت *

توجه رایات عالیات بصوب پنجاب

چون دران هنگام که مواکب جاه و جلال بتعاقب دارا بیکسوه
 بد مال سایه سعادت و اقبال بر عرصه پنجاب گسترده بنابر سنج
 فتنه ناشجاع چنانچه سبق ذکر یافته بزودی ازان حدود
 مراجعت وافع شد و آن قدر توقف روی نداده که خاطر اقدس
 حضرت شاهشاهی از سیر و شکار آن ناحیت نشاط اندوز شود و

ارسال خلعت مورد نوازش گردیدند و عذابت موده فیل بدانشمند
 خان ضمیمه عطای خلعت گشت و محمد امین خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزارى پنج هزار سوار و مرتضى خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزارى چهار هزار سوار و اعتقاد خان باضافه
 هزارى بمنصب پنج هزارى يك هزار سوار و فاضل خان باضافه
 هزارى بمنصب پنج هزارى دو هزار سوار و هوشدار خان باضافه
 پانصدى بمنصب چهار هزارى دوهزار و هشت صد سوار و اسد خان
 بخشي دوم باضافه پانصدى بمنصب چهار هزارى دوهزار و پانصد
 سوار سريلند شدند و از اصل و اضافه عابد خان بمنصب چهار
 هزارى هزار و دوصد سوار و فدائي خان بمنصب سه هزارى دو
 هزار و سه صد سوار و اشرف خان بمنصب دوهزار و پانصدى چهار
 صد سوار و عبد الله خان ولد سعيد خان بهادر مرحوم بمنصب
 دوهزارى هزار و هفت صد سوار و صف شكن خان بمنصب دوهزارى
 يک هزار و دوصد سوار و پرم ديوسيه سويديه بمنصب هزارى پانصد سوار
 و باقي خان ميرتوزك بمنصب هزارى سه صد سوار و محمد منصور
 كاشغري بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار سريلند شدند و نجاتخان
 كه در مبادى سال اول اين خلافت همايون بنابر وقوع تقصيري
 مورد عتاب خهروانه گشته از منصب معزول شده بود مطمح انتظار
 فضل و مكرمت پادشاهانه گزيده بمنصب پنج هزارى چهار هزار
 سوار دگرياره كسياب دوات شد و خلعت خاصه و جمدهر باعلاقه
 مرواريد بار عطا گشت و وزير خان كه چنانچه گزارش يافت بجهت
 آوردن خزائن عامره مستقر الخلافه اكبر آبان رفته بود خدمت

دولت مرا حمله آری عادات گشتند و شکار کزان و صید افگزان
متوجه شده پنجم جهادی الاخرة بخضر آباد پرتو ورود گسترده و
پس از استیغای سمر و شکار آن حدود عدنان توسن اقبال به سمت راه راست
منعطف ساخته یازدهم باغ انباله را بنزول اشرف خرمی و طراوت
بخشیدند و درین ایام پیشکش امیر الامرای از نقائس جواهر
و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رسیده رتبه قبول پذیرفت و فیض الله
خان قراول بیگی و حسن علی خان قوش بیگی و اعتماد خان و رحمت
خان دیوان بیوتات و جمعی کثیر از قراولان و عامله شکار بعنایت خلعت
شکاری نوازش یادتند و مصطفی خان ناظم سهمیات بندر سورت و
راجه تودرمل فوجدار اداره و راجه بهادر چند زمیندار کمانون بهمرحمت
ارسال خلعت سر بلند گشتند و جهادگیر قلیخان بفوجداری میان
دو آب معین گشته بعنایت خلعت و اسب مباحی شد و چون درین
اوقات صف شکن صفوی که از دیر باز در گوشه انزوا بوظائف دعا
گوئی این دولت گیتی آرای اشتغال داشت روزگار حیاتش بسر
رسیده بود و اخلاص خان خویشگی باجل طبیعی بساط هستی در
نور دیده عاطفت پادشاهانه سیف الدین واد صف شکن مغفور
و دیگر منسوبان او و خداداد پسر اخلاص خان مرحوم و چندی
دیگر از خویشان را بعنایت خلعت نوازش فرمود و سوبهاگ
پرکاس زمیندار سر مور و باقر خان فوجدار سهرند بموکب جاه و جلال
پیوسته ادراک دولت زمین بر سر نمودند و عاطفت پادشاهانه
سوبهاگ پرکاس را بعطای خلعت و اوربسی مرصع و جمدهر
مرصع و اسب با ساز طلا سرفرازی بخشید پانزدهم ظاهر بلده سهرند

درین ایام طبع مبارک را بگلگشت نزهت آباد کشمیر فردوس
 نظیر هم رغبت تام بهم رسیده بود و بعضی مصلحت های ملک و
 دولت در اقتضای آن میگیرد که رایات خورشید تاب بصوب
 پنجاب انتهای نماید لهذا این عزمت فرخنده پیش نهاد خاطر
 اشرف گشته غرة جمادی الاولی که روز جشن وزن مبارک بود
 اشاره والابصودر پیوست که پیش خانۀ همایرن بهمت پنجاب بیرون
 زنند و هفتم ماه مذکور مطابق بیست و هشتم آذر که ساعت بانظار
 سعد و انوار سعادت قرین بود خدیو زمان و زمین پای دولت در
 رکب اقبال آورده لواهی توجه بدان صوب برافراختند و آن روز اعز آباد
 فیض بنیاد را مهبط انوار نزول ساختند هوشدار خان بصوبه داری
 و حراست قلعه دار الخلافه تعیین یافته بعزایت اسپ با ساز طلا
 وفیل باحوضه نقره سربلند گردید و داروغگی غسلیخه مبارک از تغییر
 خان مذکور بالله یار خان مفوض گشته خلعت و علم باو مرحمت
 شد و یازدهم از سرابستان اعز آباد کوچ فرموده چند روز در شکار
 گاههای نواهی آن نشاط صید نخچیر ایدوختند و شانزدهم حوالی
 قصبه سونی پت مضرب خیام ابهت و احتشام گشته دوروز درانجا
 مقام شد و بیست هفتم نزدیکی کوزال محط سراوقات اقبال گردیده
 چون خاطر ملکوت ناظر بسیر مخلص پور و شکار چرز دران حدود
 مائل بود درین منزل فاضل خان میر سامان را با زوائد اردو و لشکر
 و کار خانجات رخصت فرمودند که از راه راست بدار السلطنة لاهور
 رود و هنگام رخصت خان مذکور را بعطای پوستین خاصه پشت
 گرم عزایت ساختند و روز دیگر کوچ فرموده با ملازمان رکب

و کمرا نی بودند و هفتم ماه مذکور بعزم دخول آن مستقر حشمت و جاه با فر الهی و عظمت شهنشاهی بر فیل کوه شکوه زیبا منظری که تخت فلک پایه زرین بر کوه پشت آن نصب گشته بود سوار شدند و رخشنده اختر سپهر اقبال بادشاه زاده فرخنده خصال محمد معظم را در پی سر مبارک جای داده لوائی توجه بشهر افراختند و قریب دوپاس از روز گشته قلعه مبارک که بمیان قدم همایون سر رفعت باوج گردون رسانید و چون فصل جوش نرگس و اوائل موسم شگوفه و هنگام سیر ریاض و گلگشت بساتین بود روز دیگر بسیر باغ دامکشا که آنروی در بای راویست توجه نموده مسرت پیرای طبع اقدس گردیدند و فردای آن که جمعه بود در مسجد فیروز خان که در فضایی بیرون قلعه نزدیک بدرواز هتیه پول واقعست بآئین معهود نماز گذارده مقرر فرمودند که سائر جماعات بدین دستور آنجا اقامت جماعت می نموده باشند و در ایام این ماه مبارک اتر بیست هزار روپیه بوساطت صدر الصدور عابد خان باریاب استحقاق انعاق شد و درین اوقات از وقائع بنگاله بمسامع حقائق مجامع رسید که سید نصیر الدین خان و سید میرزای سزواری که با خان خانان در مساق آشام بودند باجل طبعی مرحله هستی پیمودند عاطعت بادشاهانه میر علی اصغر پسر سید میرزا ربابه برادر دیگرش و در انخان برادر زاده و عزیز الله دختر زاده آنمرحوم را بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد و فیروز خان میواتی فوجدار لکهی جنگل که دولت اندوز ملازمت شده بود خلعت یافته بمحال فوجداری خود مرخص گشت و مهاسنگه عمه رانا راج سنگه بعنایت

از غبار موکب مسعود عبیر آموذ شده باغ خلد مثالش از نزول اشرف چمن زار دولت و بهارستان اقبال گشت و بنابر فیض هوا و نزهت و صفای آن بستان سرای دلکشا دو روز آنجا اقامت شد و باقر خان پیدشکشی از امتعه و اقمشه آن بلده بمحل عرض رسانید و بعطای خلعت مبداهی گشت نوزدهم نواهی قصبه لودیانه مضرب سرادات جاه و حشمت گردید و روز دیگر ریات عظمت و جلال دریای سقلج را که باشاره همایون جسر بران بسته شده بود عبور نموده قریب بقصبه پهلور نزول کرد و چون قراولان دریشیدهای نزدیک آن در شیر دیده بودند شهنشاہ شیر دل هرزبر صولت بعزم صید آن در صبع ضار سوار شدند و هر دو را بضرب تغنگ از پای در آوردند بیست و ششم نواهی تلوندی مخیم عساکر گردون شکوه شد و ابراهیم خان ناظم مهمات دار السلطنة لاهور از آنجا رسیده احراز دولت زمین بوس نمود بیست و ششم موکب ظفر پناه از دریای بیاہ برخی بکشتی و بعضی بپایاب عبور نموده نزدیک فتح آباد منزل گزید و دوم رجب ظاهر دار السلطنة از طلوع ماهچه رایت اقبال فروغ سعادت پذیرفته باع فیض بخش که عمارات دلنشین و مساکن نزهت آئینش غیرت افزای قصور فردوس برین است بنزول اشرف مہبط انوار عز و شرف گردید و فاضل خان میر سامان که پیشتر آمده بود بدولت ملازمت استمعاذ یافت و چون ساعت داخل شدن شهر و قلعه مبارک دهم ماه مذکور مطابق غره اسغندیار بود خاقان جهان تا رسیدن ساعت دران بستان سرای دولت بساط اقامت گسترده چمن آرای عشرت

و بندگی این آستان خلافت نشان زیور گوش جان ساخته بر جاده فرمان پذیری و دولت خواهی ثابت قدم بود و همواره بمقتضای صلاح اندیشی و کار آگاهی امتثال اوامرو نواهی بادشاهی و ادای پدشکشی مقرری می نمود چون درین عهد سعادت مهد روزگار حیاتش سپری شد از پدشگاه سلطنت و جهانبدانی زمینداری آن ناحیه بستر سال پسرش تفویض یافت و او بموجب یرلیغ کرامت فشان و رسم معهود زمینداران برجای پدر نشست و سرکردگی قوم خویش و راجگی آن سرزمین را کمر بست رایسنگه مردود برادر زمل که مقهوری مغرور و غداری نابکار بود عرق غیرت و حمیتش حرکت نموده براه دشمنی و مخالفت ستر سال شتافت و در صدد دفع و اهلاک او در آمده چون با جوهر دایری و جرأت مکر و چربزت فراهم داشت مردم را ازورمانیده بجانب خود دعوت نمود و بلطائف تدبیرات و حیل فریب پنج شش هزار سوار و پیاده جمع آورده رأیت غلبه و استیلا بر افرخت و گور دهن راتهور را که جد مادری ستر سال و مدار مهم ریاست او بود بقتل رسانیده ستر سال را باخواص نوکران و پدشکاران و مادرش مقید ساخت و زمینداری و ولایتش را متصرف شده بجای پدر نشست و تماچی زمیندار ولایت کچه را نیز باخود متفق نموده بمعاونت و موافقت او معظه هر گشت و از آنجا که دیدد عاقبت بدین و عقل مصلحت گزین نداشت و ظلمتکده باطن ضلالت موطنش از تابش نور خرد بهره در نبود دم نخوت و استقلال زده هوای خود سری در هر بیمغز افکند و کسان قطب الدین خان حاکم جوذاکده را که

خلعت سربلند شده رخصت انصراف یافت و مصحوب او خلعت
خاصه بجهت سرمرازی رانا مرسل گشت و رعایت خان بنظم مهمات
بذکر سورت از تغیر مصطفی خان معین شده بعنایت خلعت
و از اصل و اضافه بمنصب هزارچی چهار صد سوار مباحی گردید
بیدست و چهارم حضرت شهشاهی بعزم شکار تلوندی رایت توجه
برافراخته روزی چند دران حدود نشاط اندوز شکار بودند دران نواحی
دوشیر که آسیب آن بسکنه و رعایا می رسید بتفنگ از پای درآوردند
و چهارم شعبان ساحت دار السلطنة را از سایه چتر افشان فروغ
سعادت بخشیدند و چون اراده سیر کشمیر دایندیز مرکوز خاطر مهر
تغییر بود خدمت گار خان را با جمعی از بیلداران و تبرداران
بجهت ساختن طرق و مسالک آن که اکثر کوه های بلند
و کوه های دشوار عبور و درهای تنگ سنگلاخ معب الامرور است
و مضائق و مزائق بهیار دارد رخصت نمودند ششم ماه مذکور میر
خان فوجدار کوهستان جهون ازان حدود رسیده دولت زمین بوس
دریافت *

فتح ولایت جام^(۲) و کشته شدن رایسنکه تیره
سرانجام زمیندار آنجا بحسن صرامت و شهامت
قطب الدین خان خویشکی فوجدار جوناکنده

تبدین این مقال آنکه رنمل زمیندار سابق آن ولایت که حلقه اطاعت

اعوان و انصار با رای سزگه شقاوت شعار بود بمناسبت ضلالت ذاتی و اقتضای جهالت فطری هفت هزار سوار جرار فیض گزار از راجپوتان جلالت شعار بکومک او تعیین نموده بود بالجملة قطب الدین خان با جفوق قاهره نزدیک بمقهوران رسیده بفاصله یک کروه در برابر آن گروه شقاوت پزوه فرود آمد و او نیز بظاہر رعایت مراسم حزم و احتیاط که مناط سپاهگری و مردارپرست در پیش معسکر خویش مورچالها بسته بادرات توپخانه استحکام داد و بانقضای رای صائب توپی چند از لشکر گاه پیش فرستاد که در موضعی که آسب کوله آنها بمخدولان رسد نصب نموده مورچال سازند و میر رستم و عبد الباری انصاری و احد کاسی را با گروهی از سپاه خود تعیین نمود که نزدیک بتوپخانه مذکور نزول نموده از دستبرد مخالفان با خبر باشند و این گروه با توپخانه از لشکر گاه پیش رفته در جای مناسبی مورچال ساختند و از طرفین بتوپ و تفنگ هنگام جنگ مرشده شب و روز نائز قتال مشتعل بود و ازین جهت که غلیم عاقبت و خیم نیز توپخانه عظیم داشت بتوپ اندازی و برق اوروزی مبارزان دین را بر دشمنان ضلالت آئین غلبه و استیلا دمت نداد و چون قریب دو ماه برین وتیره گذشت و کاری از پیش نرفت و منہیان خبر آوردند که کومک زمیندار ولایت کچه نزدیک رسیده است و آن جمع تیره سر انجام عذقرب بمقهوران جام ملحق گشته قوت وشوکت امانی متزاید خواهد گردید قطب الدین خان بصوابدید خرد مصلحت دان صلاح دران دید که پیش از آنکه بوصول مدد و افزایش جمعیت سپاه بازوی جرأت مخالفان قوت گیرد صف آرای قتال گشته همت بر

بجهت تحصیل زر پیشکش بآن ولایت معین شده بودند از همه
 جا برخیز اینده مردم بادشاهی را از دار الضرب و بندر مروارید که
 از اعمال آن ولایت است نیز معزول ساخت و پس از چندی
 سترسال از قید آن مدبر بدسگال رهایی یافته نزد قطب الدین خان
 آمد و از جور و بیداد آنضالالت نهاد تظلم نمود چون این سوانح
 و وقائع بمسامع حقائق مجامع رسید یردغ لازم الامثال از پیشگاه
 قهر و جلال بطغرای نفاذ پیوست که قطب الدین خان کمر همت
 بدفع و استیصال رایسنکه خسروان مآل بسده عرصه آن ولایت از خار
 تسلط و استیلائی او به پیراید و سترسال را دگر باره بزمینداری آنجا
 فصب نماید و میر رستم خوانی و عبد الباری انصاری و اسدکاسی
 و جمعی دیگر از کومکیان صوبه گجرات بمعاضدت او تعیین یافتند
 و خان مذکور بمجرد ورود منشور لامع الفور سامان لوازم آن مهم نموده
 با سپاه خویش و کومکیان گجرات که مجموع قریب هشت هزار
 سوار و پیاده بسیار از بندر قچی و تیرانداز بود اوائل جمادی
 الاولی این سال فرخنده فال از جوناگده بعزم دفع رایسنکه روانه
 گردید و اواسط ماه مسطور داخل ولایت جام شد رایسنکه تیره
 بخت بد فرجام باستماع توجه جفود نصرت اعتصام همگی سپاه و
 مردم خود را فراهم آورده و سرانجام توپ خانه نموده بجمعیت و
 ایهت تمام از شهر جام بعزم مدافعه بیرون آمده بود و در چهار
 گروهی از شهر نزول ادبار گزیده و اطراف لشکرگاه را به بستن مورچال
 و جیدن ادوات توپ خانه استحکام بخشیده و تماچی مقهور زمیندار
 ولایت کچه که از زمینداران آن حدود در قوت و اقتدار و جمعیت

و استیلاى این افواج نصرت لوا بقطب الدین خان خبر رسید با
 عساکر فاعره بر جناح سرعت بمقابله کفار نابکار شتافتند بجزودنا محمود
 کفر و طغیان مقابل شد رایسنگه تیره بخت همگی سپاه خویش
 یکجا فراغ آورده بحسارت چهل و غرور پای ثبات درمیدان
 مدافعت فشرده و باراجپوتان جاهل تهور کیش که وقت حفظ
 ناموس و هنگام جوش حمیت زهر آب تبغ خونخوار را شربت خوشگوار
 و شیوه سربازی سرمایه مباهات و افتخار دانند پیاده شده متهورانه
 دل بر هلاک نهاد و بعد از ساعتی چند که از طرفین ازدهای توپ
 و تفنگ در خروش و بحر و غا بطونان آتش درجوش بود مبارزان
 منصور از اطراف و جوانب مقهوران در آمده طائران تیر جنگ
 خدنگ را از آشیان کمان بروی انامی پرواز دادند و در هر سیده نیز
 جمعی کثیر و جمی غفیر از ان بی دینان بقعر سعیر و درکت
 بئس المصبر فرستادند و چون رایسنگه مردود قرار گشته شدن باخود
 داده بقصد در باحثن نقد حیات قدم استقلال و قرار در عرصه پیکار
 استوار کرده بود تماجی پسر بدگهر خود را با جانام برادر ضلالت پرور
 خویش و جمعی از اقربا و راجپوتان جهالت اندیش بمبالغه تمام
 رخصت داد که پدای مردی گریز از ان رستخیز بلا برآمده خود را
 بگوشه کشند تا ریشه نسل و بیخ فساد او دران سرزمین باقی باشد
 القصه غازیان نصرت آمد و مجاهدان همت بلند داد سعی و جهاد
 داده بدالالت تبغ جانستان بسجاری از بی دینان را رهگرای مطموره
 نیستی گردانیدند و رایسنگه مردود که روی بروی قطب الدین
 خان بود بایک پسر و عم و اقربا و خواص و عمدها که همگی شش صد

استیصال آنها گمارد و این عزم مصمم نموده بقرتیب و توزوک افواج
 پرداخت و فوجی بر سر راه کومکیان کچه که نزدیک رسیده بودند معین
 ساخت که سد راه آن گمراهان بوده از حال آنها آگاه باشند و بهریک از
 میر رستم و اسدکاشی و عبدالباری انصاری که از لشکرگاه پیش بودند
 فوجی تازه از سوار و پیاده و بند و فچی کومک داده مقرر نمود که هر
 کدام از طرفی بر مردودان حمله برند و محمد پسر بزرگ خود را
 هراول خویش کرده میمنه و میسره بمردان کار و بهادران شهابت
 آثار استوار ساخت و شب پانزدهم رجب بعزم رزم و آهنگ کارزار
 چون پاسی از شب ماند افواج نصرت شعار سلاح پیکار پوشیده نثار
 جنگ نواختند و از مورچالها بیرون آمده به نیت غزو و جهاد کمر
 همت بر میان معی و اجتهاد بستند و اعدای بد نهاد نیز آمده
 مدافعت و مقاومت گنجه از مورچالها برآمدند و قطب الدین خان
 خود با اکثر لشکر که همراه از بودند در پیش مورچال توقف گزیده
 قرارداد که نخست افواجی که با ترپخانه پیش بودند نیران قتال
 ابروخته جنگ سرکنند میر رستم و عبد الباری و اسدکاشی دست
 استظهار و اعتضاد بمیامن تائیدات الهی و اقبال بی زوال حضرت
 شاهنشاهی زده بدیروی شجاعت و دلوری هریک از طرفی بر
 حزب کفر و فرقه ضلال حمله بردند و بگروهی از مخدولان که پیش
 خیل جنود عدوان بودند مقابل شدند و دایران جلالت کیش دست
 جرأت از آستین شهابت بر آورده بضرب تفنگ و سیب خدنگ
 روی جاسارت مهوران باطل آهنگ بر تافتند و آن بی دینان پای
 همت برکشیده بر این سنگ تفاوت منم پیوستند و چون از سطوت

تعرض حال سنگه شهر منع نموده منادی گردانیده که بغیر زندان و متعلقات
 جمعی که کشته شده بودند کسی آسیب نرساند و ستر سال را که
 زمیندار می آنجا بالاصالة باو میدرید بجای رایسنگه مته کن گردانید و سر
 پر شر رایسنگه تیره اختر و باصفیه بهراو و سنگه رام خاله زاده و سانکی
 عمش بگجرات فرستاد که از دروازه های شهر در آورزند تا هر مایه عبرت
 دیگر خود سران فتنه پرور باشد و یک دو ماه جهت بند و بست و
 ضبط و نسق آن سر زمین دران حدود توقف گزیده چون منهدیان
 خبر رسانیدند که تماچی پسر رایسنگه و جسامی برادر آن و خیم العاقبة
 سه هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده در موضع هالار غبار
 انگیز فتنه شدند آن خان شهابت نشان محمد پسر خود را با دو
 هزار سوار بدفع و استیصال آن شوریده بختان تعیین نمود و آن هر
 دو مردود باستماع توجه این جیش مسعود باهمراهان از موضع
 هالار فرار نموده رو بجانب کچه آوردند و محمد مذکور بر جناح
 استعجال از دنبال رسیده با آن کوه اندیشان بجنگ و قتال
 پیوست و حربی صعب روی نموده یکصد و هفت تن از فیه
 کفر و طغیان دران آویش بخاک هلاک افتادند و بقية السیف
 بتگ پانیم جانی بدر بردند و چندی از مبارزان اسلام بسعادت
 شهادت رسیدند و چون قطب الدین خان عرصه آن ولایت از خار
 فساد بی دیقان بد نهاد پیراسته خاطر از بند و بست آن حدود
 پرداخت بچوناگده معارفت نمود و پس از وصول خبر این نتج
 نمایان بآستان دولت آشیان خان مذکور مشمول عواطف پادشاهانه
 گشته شهر جام بفرمان شهنشاه اسلام موسوم باسلام نگر گردید *

تن بودند یکجا دران بحر پر آشوب هیچجا نپزد. باد حمله بهادران
 فیروزی اوا حباب آسا سر بگریبان فنا فرو بردند و قریب یک هزار
 کس دیگر از کفارتیره ایام علف تیغ انتقام غازیان اسلام گشته بقیه
 السیف راه فرار سپردند و یک صد و هفتاد و هفت تن از مبارزان
 شهامت کیش برتبه والای شهنش فائز گردیدند و چهار صد و سی
 و چهار کس زخمی شده گل نیک نامی از شاخسار مردی چیدند و
 از میر رستم و اسدکاشی و عبدالباری انصاری که مقدمه این جیش
 فیروزی بودند تلاشهای مردانه و ترددات بهادرانه بظهور رسید و
 چون عرصه نبردگاه از لوٹ وجود جهالت منشان گمراه پیرایش
 یامت و رخسار سعادت مجاهدان دین قویم بگذراند این غرور سترگ
 و جهاد عظیم آرایش پذیرفت قطب الدین خان در ساحت میدان
 رزم فرود آمده شکرانه ایزدیگانه را دوکانه ادا کرد و سلامت ذات
 اقدس و شخص مقدس حضرت شاهنشاهی را که این فتوحات والا
 و نصرت های سترگ بنیروی بخت جهان افروز و یارری اقبال
 دشمن سوز چهره آرای دین و دولت میگردد بنیان اخلاص
 فاتحه خوانده اواخر روز با جنود فیروزی بلشکر گاه آمد و تفقد حال
 مجروحان نموده جراحان بمداوای آنها گماشت و چون معلوم شد که
 فوجی که زمبندار کچه بکومک رایسنکه مخدول تعین نموده بود بدو
 گروهی رزم گاه رسیده بوده و باستماع خبر غلبه و استیلای اولیای
 دولت رهگرایی درار گردیده خان مذکور فوجی از جنود منصور
 بتعاقب آن برگشته بختان معین نمود و هفدهم رجب از جای
 که امامت داشت کوچ کرده در ظاهر شهر جام نزول کرد و لشکریان را از

را با جمعی از مجاهدان نصرت لوا در شهر کرگانو گذاشته بیدستم
 شعبان از چهارم سال جلوس همایون خود با بقیه لشکر ظفر اثر در
 موضع متبرها پور که سه و نیم کروه بالای کرگانو واقع است و سرزمینی
 بلند دارد که در موسم برشکال آنرا آب نمیگیرد اقامت ورزید درین
 اثنا موسم برشکال در رحیده جوش لشکر ابر از ساحت میدان
 آسمان شورش انگیز شد و از تقاطر امطار و ریزش سحاب مدرار عرصه
 دشت و بسیط هامون طوفان خیز گشت موج میدلاب چون زنجیر
 پای دیوانگان دشت فرما گردید و خیمه لشکریان در صحرا نمودار
 حباب روی دریا آمد بمشاهده صولت برق زمین از آب رخ در نقاب
 احتجاب کشید و از بیم تیر باران انر دریا زره جامه موج در پوشید
 نهر ها و نالها بسان تمرد پیشگان سر بطغیان بر آورد و طرق و
 مسالک از دنور کل والی راه تردد بر سپاه و لشکر ممدود کرد سران
 و سرداران مقاهیر آشام و سپاهان و رزم آوران آن گروه تیره ایام که از
 بیم پلارک قهر و انتقام مجاهدان ظفر اعتصام در تنگنای جنگلها و
 بر قلل جبال سر بحیب ناکامی در کشیده روبه صفت از شیران
 بیدش و غنا و هزیران عرصه هیچا اختفا گزیده بودند انتهاز فرصت
 نموده دایری و جسارت آغاز کردند و نخست در موضع دیولگانو
 غبار تمرد انگیزخته بر تهازه دار آنجا شب خون آوردند بندهای
 پادشاهی از آنجا که سر رشته حزم و آگاهی از کف نداده هوشیار و خبردار
 بودند بحملۀ مخذولان از جا نرفته در مقام مدافعت ثبات قدم ورزیدند
 و اعادی را هزیمت دادند خان خانان بعد از استماع این خبر یارگار
 خان اوزبک را تعیین نمود که متمردان آن حدود را تنبیه نموده

معاودت خان خالان سپهدار پنگاله از جنگ بعد مصالحه و تحصیل پیشکش و پدرود کردن جهان فانی

سابقاً رقم زده خامه حقائق نکار گشت که چون بمیامن اقبال
کشورستان خدیو جهان و مساعی جمیله خان خالان عساکر اسلام
را فتح ولایت آسام دست داده توفیق غرور و جهاد با آشامیان
شقاوت بنیاد چهره افروز سعادت شد و شهر گرگانو که مرکز
حکومت و مستقر ایالت راجه آنجا است و از دیرباز ظلمتد شرک
و ضلالت و دار الملک کفر و جهالت بود بورود جنود مسعود نور
آمد گشته تمامی سر زمین دکن کول که ساحل جنوبی دریای
برمه پتر است بتصرف مبارزان دولت و مجاهدان دین در آمد
و راجه مردود آنجا بهزاران خواری و خاکساری رخت ادبار
بکوهستان کمروپ کشیده عساکر قاهره دران ولایت رایت استقرار
بر افراشتند و سکنه و رعایای آن دیار که از بیم سطوت سپاه ظفر پناه
بکوهها و جنگلها گریخته بودند باستماع صیت معدلت و نصفت
این دولت خداداد باماکن و مساکن خویش باز گشته سر بر خط
اطاعت و انقیاد گذاشتند ازین جهت که موسم برشکل نزدیک رسیده
بود و ایام بارش را آنجا بایست گذرانید خان سپه سالار همت بر
ضبط و محافظت حدود و ثغور آن ولایت گذاشت در هر جا که مظنه
شورش و نفاق آشامیان بد نژاد بود تهاذه قرار داد و یکی از سرداران
با فوجی بآنجا فرستاد تا از هر طرف که آن قوم مقهور سر بگفته و
شور بر آرند مبارزان منصور همت بدفع آنها گمارند و میر مرتضی

چنانچه محمد مراد بیگ خان مذکور را بهایی مردی نواره که با اوست از آب‌ها و نالها بگذراند و سرانداز خان با همراهان خویش بر ساحل شرائط امداد و کومک نواره بظهور رساند و محمد مراد بیگ در موضع نیک که سرانداز خان بانظار رسیدن او توقف نموده بود باو رسیده از آنجا بایکدیگر روانه شدند و در گذشتن از نخستین ناله که بر سر راه سرانداز خان بود فیما بین مذمت و ناسازی روی نموده از ورزش تند باد ستیزه و رنجش کشتی اتفاقشان در موج خیز مخالفت و نفاق افتاد و بغلبه نغسانیت سر رشته دولتخواهی و مصلحت شناسی از کف فرو هشته سرانداز خان از همانجا قدم مرافقت پس کشید و محمد مراد بیگ از خود رائی و خویشان نمائی مقید بر فاقیت او نگشته سفینه عزیمت را بدست سبکسری لنگر برداشت و شب هنگام که کشتیها را بکنار کشیده منزل گزید برخی از نواره مقهوران نمایان شده ناگهان بر نواره بادشاهی حمله آورد و از طرف ساحل نیز مقارن این حالت گروهی از اهل ضلالت در رسیده بآئین نگوئید خویش شور شبخون در انداختند محمد مراد بیگ و همراهانش را پای ثبات و سکون لغزش پذیرفته همت و دلوری بر مدافعت و مقاومت یآوری نکرد و مجموع لشکریان و اهل نواره بی آنکه شرائط پیکار و مراسم کارزار بظهور رسانند از کشتیها خود را بکنار انداخته عار فرار گزیدند و بترمهانی رسیدند و بغیر چند کشتی از افغانان دلیر خان که بمجرد ظهور نواره غنیم آن پر دلان بذیروی بازوی جلالت آن سفائن را بمیان نواره مخالفان زده بدر رفتند و به دیولگانو رسیدند دیگر مجموع

بمحافظت آن تهنه قیام نماید و خان مذکور بانجا شتافته دفع
 شراشرار نابکار نمود چون مقهوران در دیوانگوانوکاری نساختند آهنگ
 تهنه کچپور نموده غره شوال بهجوم و جمعیت تمام بر سر انوریگ
 تهنه دار آنجا رفتند و او در اول وهله اگرچه بندیروی بازوی
 جرأت و دلیری بران دیومیرتان ضلالت پرور ظفر یافت و آنها را
 منہزم گردانید لیکن چون پسر از فتح خاطر از دغدغه مخالفان
 پرداخته حزم و احتیاط را که سرمایہ سداھیکری و پیرایہ دلیری و
 دلوریست کار نبست و مورد غفلت و بی پروائی گشت ضلالت
 کیدشان غدر اندیش که هزیمت یافته بودند بکام جسارت برگردیده
 ناگهان بران تهنه ریختند و او با معدودی شریعت هلاک چشیده
 دیگرانرا پای ثبات از جا رفت و آشامیان مقهور کچپور را متصرف
 گشته انروی آب دهنگ از سخانی موضع مذکور تانواحي لکھوکده
 مورچالها ساخته بسد راه نواره و منع رسیدن آذوقه بلشکر ظفر
 قرین پرداختند چون خان سپه سالار برین معنی آگهی یافت
 سرانداز خان اوزبک را باجمعی تعیین نمود که بکچپور رفته بتدارک
 این قضیه کوشد و چون آن حدود را از غبار فتنه مفسدان به پدید
 در کچپور اقامت گزیده بحراست تهنه آنجا قیام نماید و متعاقب
 او محمد مراد بیگ را که چندی قبل ازین با برخی از سفائن
 جنگی بدرقه کشتیهای آذوقه از لکھوکده بمرگانورفته بود بانواره
 همراه او و چندی دیگر از کشتیهای جنگی مقرر نمود که کشتیهای
 آذوقه را که خالی شده بود بدرقه نموده برگرداند و بسرانداز خان
 ملحق گشته باتفاق راه مقصد سپارند و بمعاونت هم مستظهر باشند

چون دست استیلاى مقهوران بکرگانو نرسيد و آنجا کاري از بيدش
 فتوانستند برد جمعى کثير ازان مدبران بموضع ديوپاني که غازي
 اوغان با بيست سوار و پنجاه پياده تهانه دار آنجا بود رفته آنرا قبل
 کردند از آنجا که او را از جوهر دليري و سپاهگيري نصيبي بود نظر
 بر قلت جمعيت همراهان خود نموده بقصد دفع شر آنشقاوت
 کيشان از صدرت بانسى که بجهت سکونت خویش ساخته بود
 بيرون آمده باچندى از رفقا که در ميدان جلالت و سربازي با او
 شروک لعنان بودند بران جمع کثير تخت درين اثنا سرداران
 ملاعين که خود را بدروازه محوطه رسانيده بود بيکي از همراهان
 غازى مقابل شده شمشيري بر پيشاني اسب او رسانيد و اسب
 بصدمة رخم از زمين راست شده سوار بر زمين افتاد و خصم کينه
 جو با تيغ آهسته رو بدو نهاد آن سرد صفت شهامت کيش
 بجملدى و چالاکى از زمين برجسته بآنمردون در آويخت و بزخم
 جمدهر خویش با خاک بر آميخت اشرار نابکار از کشته شدن
 سردار مغلوب رعب و بيدلى گشته روي همت از عرصه پیکار
 بر تافتند بالجملة از وقوع اين قضاياعايبى که سر بر حط انقياد نهاده
 بمساکن خویش باز آمده بودند بواى فرار شتافتند و در خلال اين
 حال خبر استيلاى بيدم نراين بر ولايت کوچ بهار اشتهار يافته
 نخوت افزاى اعداي مقهور و همت گسل بيدلان لشکر منصور گشت
 و اين سانحه بدان جهت وقوع يافت که جمعى که بنظم و نسق مهمات
 مالى آن ولايت معين گشته بودند باقتضاي مصلحت و تدبير
 کار نموده بدستورى که در ممالک محرومة پادشاهى معمولست

نواره پادشاهی و لشکریان و کشتیهایی که آزرده به گرگانو رسانیده بودند با جمیع اشیایی که در آنها بود بتصرف آشامیدان در آمده سرمایه نخوت و استکبار آن گروه نابکار گردید و راه رسیدن آذوقه بلشکر فیروزی اثر و طریق آمد و شد نواره و خبر از آگهو کده مسدود شد و چون جزیره آبروی آب دهک را که جلال بضبط آن معین بود اکثر آب گرفته از طغیان دریا و کذب گل ولای باد پایان دشت پیمایی را آنجا محال جولان نبود و مبارزان جهاد آئین از تردد بازمانده در سرزمینی رفعت قرین رحل اقامت و سکون امکنده بودند و در دامن کوه ساپانی که میانه خان با جمعی آنجا بود از کثرت نزول میلاد آن کوه مجاهدان فرصت پزوه بهتوه آمده جز محافظت خویش با صبری دیگر نمی توانستند پرداخت مخدولان آشام از صدمه تیغ خون آشام غازیان ظفر اعتصام خاطر بیدغدغه ساخته و رایت جسارت امراخته جمعی از آن خسیسان خس طبیعت که در سیر روی آب بسان خاشاک بی باک و چالاک اند سبک از آب دهک گذشتند و برخی از آن پست قدر آن نازل مرتبه بنگون ساری سخت و هبوط طالع چون سیل از فراز کوه ساپانی منحدر گشتند و دست تعرض بحواشی گرگانو دراز کرده فرصت دست برد بحارسان شهر می جستند میر مرتضی که بمحافظت شهر قیام داشت و پیوسته بآئین عبودیت و اخلاص و از روی کوشش و نیکو بندگی بمرام حزم و پاسداری و شرائط خبر گیری و هشیار می همت می گماشت پس از آگهی برین معنی پیشتر از پیشتر در وظائف حراست کوشیده روز و شب آماده مدافعت و پیکار بود

استعداد استرداد آن ولایت از کفره بدنهاده نداشتند بضرورت آنجا توقف گزیدند تا مهم آشام با انجام گراید و خبری از خان خانان بیاید بالجمله چون آن نوین سپه دار بر کیفیت جرأت و جسارت آشامیان و آمدن آنها بنواحی گرگانو و مبارکه باغازی تهانه دار دیوپانی آگهی یافت ابو الحسن نام یکی از جماعت داران خود با فوجی شایسته بتنبیبه مقهورانی که چند جا در نواحی دیوپانی مورچال ساخته دگر باره در صدد حمله بردن بران تهانه بودند تعیین نمود و زمره آغران را با جمعی دیگر بکومک میسر مرتضی فرستاد و ابو الحسن بدیوپانی رسیده بتادیب مفسدان پرداخت و آن بی دینان مردود را ازان حدود متفرق و پیریشان ساخت و چون قضیه شکست محمد مراد بیگ و استیلای آشا میان بر نواره که همراه او بود بخان سپه سالار رسید فرهاد خان را با راجه سچان سنگه و قراول خان و دیگر بندگان های بادشاهی و فوجی آراسته از سپاه خود بلکهوگده تعیین نمود که رفته کشتیهای آذوقه را که آنجا فراهم آمده باشد بشکر ظفر اثر رساند و در رفتن و آمدن مفسدان اطراف را تنبیه و تادیب نموده سراندا از خان را بمحافظت کجپور بازدارد و در هر تهانه که کومک ضرور داند جمعی بگذارند و تهانهای آن حدود را پنوعی بندوبست دهد که بعد ازیں مقهوران بی دین مجال تعرض بمتدرین نیابند و ابو الحسن را که چنانچه گزارش یافته بتنبیبه مفسدان دیوپانی معین کرده بود نیز مامور ساخت که با همراهان خویش رفیق خان مذکور باشد و فرهاد خان هژدهم شوال بگرگانو رسیده از ناله دیکهو که کمال شورش و طلاطم و نهایت

شروع در جمع‌بندی آئولایت و مطالبات اموال از رعیت نمودند
از آنجا که زمینداران مملکت هندوستان بمقتضای تدبیر بجهت تسخیر
قلوب و استمالت رعایا که سر از ربقة اطاعت و مالگزاری آنها بر
ندارند در محال زمینداری خویش معامله در اخذ مال بکار می‌برد
و دستور و قانونی که در ممالک محروسه معمولست بعمل نمی
آورد و بیم نراین نیز برین و تیره عمل می کرد کافه رعایای
آنجا از وقوع آن معامله و قرار آن دستور که از آئین معهود آندیار
دور بود و بایستنی بتدریج سمت ظهور و استمرار گیرد متوحش و
و نفور گشته خواهان بیم نراین شدند و او را بفروند آمدن از
کوهستان و تحریک سلسله فساد ترغیب نمودند آن ضلالت آئین
این معنی را دولتی عظیم شمرده از کوهستان فرود آمد همگی
اهل آن دیار بآن بغی افدیش سیه روزگار پیوستند و دگر باره او را
بحکومت و ریاست برگرفته بر سر محمد صالح نام یکی از منصبداران
ازان بادشاهی که در موضع گنهل بازی بود ریختند و او را همراهان
بتدیغ عصیان آن مخاذیل نقد جان در راه عبودیت در باخت و
ابواب وصول رسد بلشکری که آنجا بود مسدود شد و بیم نراین
باسفندیار خان پیام نمود که طریق سلامت آنست که خود را در
معرض هلاک نیارده رخت اقامت ازین دیار برگیری و به بنگاله
روی خان مذکور چون قوت مقاومت در خود ندید بصوابدید خرد
مصلحت بدین بار فقای خویش از آنجا برآمده بگهواره گهات رفت
و درین وقت عسکر خان نجم ثانی که از جناب خلافت و جهانپزانی
بآنجا معین شده بود در گهواره گهات رسیده باو پیوست و بنابر آنکه

شعار را از استماع این حالت موجب شامت و ملالت گشته در حال آن معضله فرو ماندند القصه تا یک هفته فرهاد خان و رفقای او بر فراز آن آل محصور آشامیدان دیو سیرت درد خصال بودند و از بی قوتی گاوان لشکر را ذبح نموده بگوشت آنها تغذی می نمودند و مقهوران محال طلب هر روز و هر شب از کشتیها و مورچالها بانداختن توپ و تفک نائرف جنگ افروخته مراسم کینه توزی و شر اندوزی بظهور میرسانیدند و چند نوبت از کشتیها فرو آمده قدم جسات بر آل نهاده حملات متواتر نمودند و فرهاد خان با مبارزان نصرت نشان در مقام مدافع در آمده بضرب تیغ سرانشان کفایت شر آنشقاوت منشان می نمود نوبتی جمعی کثیر از مهاپیر بهای آل آمده بر معدودی از راجپوتان راجه سجان سنگه که بآنها نزدیک بودند حمله آور شدند فرهاد خان ازان حال آگاه گشته خود را بآن موضع رسانید و راجپوتان را اشاره نمود تا مضمون الحرب خدعه را کار بسته از روی مصلحت قدم همت را پس کشیدند آشامیدان بی فرهنگ باطل آهنگ از مشاهده این حالت خیره گشته بی درنگ پیش آمدند و از کشتیها دور افتادند خان مذکور چون تیر تدبیر در هدف مقصود جایگیر دید با همراهان عطف عنان همت نموده بران گمراهان حمله نموده اکثری از آنها را طعمه تیغ بی دریغ ساخته چند کشتی را متصرف شد مجمل چون این حالت با امتداد کشید و جنود مسعود را آذوقه مفقود گشته از بی قوتی کار بصعوبت انجامید خان مذکور و اتباعش بصوابدید همت و جرأت قرار داد که کلکها از درخت کیده ونی و کاه ترتیب دهند و آنها ضمیمه کشتیهای که از مخالفان

طعیان و اشتلم داشت شب هنگام عبور نمود و ابو الحسن از انروی آب بار پیدوست و چون بموضع نیک رسیده صحرا را دریای بیکران دید و چندانکه در جست و جوی راه کوشید چاره و تدبیرش بجای نرسید چون آن روز و شب آسمان از سحاب قطره ریز و زمین از آب طوفان خیز بود سواران جزخانه زین منزل گاهی نگزیدند و پیاده ها بغیر ایستادن در آب چاره ندیدند روز دیگر فرهاد خان ناچار چاره کار در معادلت دانست و سر انداز خان را که دران موضع بود همراه گرفته بسمت کرگانو روان شد و بارفقا همه دران آب رانده قریب بموضع ترمهانی رسید آشامیان غدار نا بکار بتازگی آنجا انهار عمیق و جداول عریض حفر نموده بآب دهنگ متصل کرده بودند و بر سواحل آن مورچالها ساخته بمردان کار و آلات پیکار استوار نموده راه مراجعت سپاه ظفر پناه را مسدود گردانیده بودند درین اثنا بسیاری از ملاعین آنامی که بر کشتیهای جنگی نشسته بودند در رسیده بر اطراف لشکر منصور شروع در انداختن توپ و تفنگ نمودند و از مورچالها نیز دست باستعمال آلات حرب کشوند فرهاد خان و همراهانش حال بدین منوال دیده در گرداب حیرت و اندیشه فرو شدند نه نواره داشتند پس جمع امادی قهپور و از آبها و نالها عبور توانند نمود و ده آذوقه که قوت دواب و لشکریان شود ناچار خود را بپای آبی که دران نواحی بود کشیده دن بغض الهی نهادند چون ازین معنی بخان خانان خبر رسید محمد موسی یکه تازخانی را با فوجی عظیم از سپاه خود بکومک فرستاد و او بترمهانی رسیده پیشتر نتوانست آمد خان سپه دار و سائر دولت خواهان عقیدت

مرتضی باشند و میانه خان از دامن کوه ساپانی بر خاسته با سراندا از خان آنروی ناله دیکهو که از پش کرگانو جاریست اقامت نماید و سکند آن حدود را از شر تعرض اعدای سردود محافظت کند و دیگر لشکرها از هرجا که باشند بمتهراپور آمده بجیش مسعود پیوندند با جمله بنابر سنج این اسباب و موجبات دگر باره جمیع ولایت آشام بتصرف آشامیان تیره ایام در آمده غیر از کرگانو و متهراپور جایی دیگر در تصرف عساکر منصور نماند و از خیرگی مقهوران کار بجای کشید که از متهراپور بکرگانو بی فوجی مجال تردد نبود از وقوع این حالت وحشت و دل تذگی و دهشت و مراسیمگی بر ضامتر استیلا یافت و دلها قرین حیرت و خاطرها رهین ضجرت گردید عسرت و قلت آذوقه نیز این حالت پر ملالت را علاوه شد و راجه ضلالت کیش یکی از عده های خویش که او را بیلدلی بهوکن گفتندی سردار و صاحب اختیار کرده بالشکری عظیم بمدافع عساکر گردون مافر تعیین نمود و باطراف آن ولایت نوشت که هیچ کس از گفته و فرمان او سر نه پیچد و خود از کوهستان نامروپ بر آمده در قصبه سولا کوری که در چهار منزلی کرگانو است و در سوابق ایام دار الملک راجهای آشام بوده اقامت نمود و بیلدلی پهو کهن که بکنار نهردلی که از کوهستان بر آمده و از نزدیک متهراپور گشته بآب دهنک می پیوندد و در موسم برشکال دریای عظیم می شود آمده قرار گرفت و از اطراف آندیار مردم را طلبیده حشری انبوه از آشامیان شقاوت پزوه فراهم آورد و دیواری عریض مرتفع در کمال استحکام بطول می گزید در عرض اندک فرصتی بر لب آب مذکور

بدست آورده بودند ساخته و بر آنها هوار شده بدفع شر اشرار نابکار
پردازند و خود را بهر عنوان که باشد ازان گرداب خطر بساحل نجات
اندازند بنابراین قرار داد پس از هفت روز که دران گرداب عذا و
آشوب گاه بلا برنج تسلط و استیلائی اعدا مبتلا بودند فرهاد خان با
جمعی از پردلان که هریک نهنگ بحر شهامت و شجاعت بود در
اول ظهور تباشیر صبح که هنوز روشنی روز جهانرا چهره امروز نگشته
بود بران کشتیها و کلاک ها که ترتیب داده بودند بر نشستند و سفینه
همت بدریای توکل افکنده در روی آب بر روی مخدولان خسران مآب
حمله ور گردیدند آنضالالت کیشان مقهور از انجا که سرخوش نشاء
پندار و غرور گشته احتمال ظهور این قسم دستبردی از مبارزان منصور
راه نمی دادند بجمعیت خاطر و اطمینان دل بی پروا و غافل غنوده
بودند از سنج این حال و مشاهده جرأت و جلالت مبارزان فیروزی
مآل مغلوب رعب و دهشت گشته بوادی فرار و بوادی ادبار
شتافتند و غازیان اسلام ازان مهلکه نجات یافتند فرهاد خان سپاس
و فضل و موهبت ایزدی بجا آورد و بچهل و یک کشتی که از
آشامیان مردود بدست آورده بود لشکریان را از آنها گذرانیده در
ذی قعدة بخانخانان پیوست و پس از مراجعت فرهاد خان از
کثرت بارش و طغیان آنها طرق و مسالک بالکلیه مسدود شد و هر کس
در هر تهنانه که بود بر آمدنش ازان جا و وصول کومک بار نزدیک
بمرتبه تعذر رسید بنابراین خان سپه دار قرار داد که سپاه ظفر پناه از
تهنها بر خیزند و جلال با همراهان ازان روی آب دهند و غازی
از دیوبانی و جمعی از مردم تهناهایی دیگر بمرگانو آمده نزد میمر

خود با همراهان مکمل و مسلح تا صبح آماده مدافعت و محاربت بود و در مراسم خبر داری و هوشیاری تهاون نمی نمود چون خان خانان ازین معنی آگاه شد هفتم ذی القعدة فرهاد خان را با سید سالار خان و قزاق خان بکرگانو تعیین نمود بعد از آمدن فرهاد خان مخدولان شقاوت پرور پیشتر از پیشتر جسارت و خیرگی نموده بکرات و مرآت هنگامه آرای جدال و قتال گشتند و آویز شهای سترگ و کوشش های سخت بکار برده هر بار خاسر و ناکام و مغلوب تبخ سطوت دلاوران اسلام گردیدند و صعب ترین محاربات آن بود که در شب غره ذی الحجه روی دانه فرهاد خان زخمی شد و نزدیک بود که کرگانو بتصرف آشامیدان مخدول در آید و کار لشکر نصرت شعار بفساد گراید و آن چنان بود که معاهدیر باطل ستیز محال طلب بپرده داری ظلمت شب انتهاز فرصت کین نموده از سمتی که خندق محوطه منزل راجه پایاب بود گذشتند و پدای دیوار بانس رسیده بشور عظیم که هنگام رزم و جدال شبمه آنقوم بد خسالت بر بند و چپانی که در پای دیوار بحراست قیام داشتند حمله آوردند آنها را پس از اندک مدافعتی پای قرار از جای رنجه فرار نمودند و اشرار نابکار دیوار را آتش زده بدرون حصار آمدند و نصف آنرا نیرو گرفتند و از وقوع این معنی شورش و انقلاب عظیم در اهل حصار بهم رسیده مردم بهم برآمدند و حال دگرگون شد چون سرداران جنود فیروزی صدای ها و هوی مقهوران را بر معامله هر شب که بر اطراف حصار آمده شور می انداختند قیاس کرده بخيال این جسارت نیفتادند و بندوق چیان مذکور نیز بغلبه دهشت و سراسیمگی از وقوع این

ساخت که یکسر آن بکوه متصل بود و هر دیگر منتهی شده بجای
 که نهر دلی متصل بآب دهنگ می شود مقاهیر شقاوت فرجام
 چندین نوبت بجمعیت و هجوم تمام از آب گذشته بر لشکر دلیرخان
 شب خون آوردند و آویز شهای صعب کردند نوبتی آن خان
 شهاست شعار خود سوار شده بران مخدولان تاخت و جمعی کذیر
 را طعمه مصمص انتقام ساخت و دیگر بلشکر او جسارت نمودند و
 چون زمیندار چارنگ که از اعظم اعوان راجه بود باتباع خود بنزدیک
 متهراپور آمده مورچال بسته بود خان خانان راجه هجان سنگه را
 بدفع او تعین نمود و راجه مذکور بر سر او رفته با آن کانر لئیم
 حربی عظیم نمود و او را هزیمت داده کامیاب ظفر بلشکر فیروزی
 اثر معاودت کرد و همواره مبارزان جلالت آثار را در لیل و نهار با
 اعدای تیره روزگار آویز شها روی میداد که ذکر مجموع آن بر سیدل
 تفصیل موجب اطناب و تطویلست چون مخالفان را از محاربات و
 مقاتلاتی که در متهراپور با حاکم منصور بجای آوردند مقصود
 حاصل نشد انتزاع کرگانو که فیلان و اسپان و جمیع آلات توپخانه
 و نواره و ذخیره آذوقه در آنجا بود پیش نهاد همت باطل نهمت
 ساختند و شبها بجمعیت تمام بر اطراف شهر و محوطه خانه راجه
 هجوم آورده فرصت یورش می جستند و نواحی شهر را بشرازه
 شرارت آتش زده خانها را می سوختند و صدق (کریمه بخیرین
 بیوتهم بایدیم) را چراغ ظهور در پیشگاه بصائر می امروختند میر مرتضی
 درون آل بر دور محوطه خانه راجه از پیادهای بندرتچی جمعی
 بحراست باز داشته و گروهی بر کنار ناله دیکهو بمحافظت گماشته

ساختند فرهاد خانرا دران رست خیز بلا و ستیز مرد آزما از غناچه
 بیکان اعدا دو گل زخم بر دست شگفته کاپچین ریاض سرخروئی شد
 باجمله اعدای ضلالت قرین تاب حملات مبارزان سعادت آئین نیارده
 هزیمت را غلبت شمرند و خود را بخندق افکنده طریق فرار و مسلك
 ادبار سپردند و عرصه حصار از خار استیلای اشراز پبرایش یافته
 اولیای دولت بفیروزمندی چهره نشاط برافروختند چون حصار مذکور
 از بانس بود و آشامیان مخدول بسوختن آن مجال دخول یافته
 بودند روز دیگر مبر مرتضی بصوابدید دولت خواهان همت بر ساختن
 دیوار گن بجای حصار بانس گماشته بجد و کوشش بلاغ همان
 روز دیوار سمت شمال را باستحکام تام بر آورد و در عرض یک هفته
 بر در آن محوطه دیواری عریض مرتفع مرتب ساخته بتوب و تفنگ
 و دیگر آلات جنگ مستحکم گردانید و سید سالار خان و عبد الرسول
 دکنی و قشونی دیگر از سپاه ظفر پناه مقرر گشتند که شبها بیرون
 شهر رفته بمراحم حراست و پاسداری قیام نمایند و از کید کفار غدار
 با خبر باشند لیکن آشامیان سخت کوش بدکیش از بدرگی ترک
 خیرگی نکرده دست جهارت از کیده توزی و شراندوزی نکشیدند
 و از آئین فتنه سازی و دست اندازی متقاعد نگردیدند هر شام
 بجمیعت تمام از نهردلی و باله دندکاله که یک گروهی کرگانو
 گذشته بآب دهنگ می پیوندن عبور نموده بادواج منصور که در
 بیرون شهر پاس میداشتند مقابله و مجادله می نمودند و بر اطراف
 حصار هجوم آورده جویای فرصت دستبرد بودند و آن روی رود
 دیکه که محل امامت سراندازخان و میانه خان بود مورچالها ساخته

جرات دیر خبر بآنها رسانیدند زود بتدارك این قضیه پذیرا شدند
مجملاً چون فرهاد خان و میر مرتضی بر کیفیت استیلائی اعدا
آگهی یافتند با جمعی از دلان سوار شده بدفع آنها متوجه گشتند
اما چون ظلمت لیل پرده احتجاج و امتنار بر چهره مخالفان سیه
روزگار کشیده بود نمی دانستند که جمعیت آنها در کدام طرفست
و بچه جانب حمله باید برد در خلال این حال آشامیان بد سگال
یکی از چادرهای بزرگ خانه راجه را آتش زدند از پرتو شعلات
آن شب تیره نمودار رز روشن گشته محل اجتماع فساد کیشان
ظاهر شد و مجاهدان فیروزی مآل بروشنائی آن مشعل اقبال
بران گروه تیره بخت حمله کردند لیکن چون زمین ها کل ولای
داشت و کودالها بر سر راه پر آب شده بود اکثر سواران از هم جدا
افتاده خبر معدودی از سپاه با سرداران فرسیدند آشامیان همت
همت بوجود کثرت عدد از صدمه جرات و دایری بهادران نصرت
نشان مورد رعب و هراس گشته ببالاتی آل برآمدند و از اینجا دست
جرات بانداختن تیر کشوند مبارزان پدای آل رسیده میر مرتضی با
هفت سوار از فدریان سعادت مند بدیروی همت و جلاکت ببالاتی
آل حمله کرد و شدت تیر باران آن نابکارانرا چون قطرات ابر بهاران
سرمایه خورمی و طربناگی شمرده دایرانه خود را ببالا رسانید
و بباد آن حمله مردانه ابر جمعیت آن تیره روزان را فراز آن پشته
متفرق گردانید و فرهاد خان از سمتی دیگر با معدودی بر مخالفان
تاخت و همچنین سائر سرداران و دلان هر یک از طرفی بر
مخدولان بی دین زده تیغ قهر و کین از خون آن ملاعین رنگین

گذیر محاذی دیوار حصار صف کشیده جویای فرصت یورش بردند
 درین انداختیره ابری متراکم که نموداری از انبوهی و هجوم افواج
 مخالف بود ظاهر شده بارشی شدید آغاز کرد که چون ریش سیل
 سرشک عشاق فرصت دیده کشودن نمی داد و آب تا رکاب بادپایان
 آتش خورسیده داوران اسلام را مجال تاختن بران خاکساران نماند
 لیکن مقاهیر نیز پای جرأت پیش نهاده قدرت آویزش نیامتند
 و از اول تا آخر در برابر عصاگر نصرت مآثر ایستاده پایان شب رخ
 از عرصه مقابله بر تافتند و روز عید الضحی خبر رسید که گروهی
 انبوه از آشامیدان شقاوت پرتوه از آب دندکا عبور نموده در سواد شهر
 میان دواک بیدستن مورچال دست جسارت کشاده اند فرهاد خان
 قراولخان را با فرقه آغران و جلال را با همراهان او و دیگر دلاوران
 بمداغه بد اندیشان معین ساخت و آنها رفته فضیلت غزو و جهاد
 با آن جمع ضلالت نهان اندوختند و آن باطل ستیزان را مغلوب
 و منهزم ساخته مورچالها را که بچوب و تخته ساخته بودند آتش
 زده سوختند چون فرهاد خان را الم زخم دست داشتند انجامیده
 از کثرت تردد و شدت آن آزار ضعف و ناتوانی بر و مستولی گردیده
 بود مخالفان ازین معنی آگهی یافته خیرگی میکردند خان سده سالار
 رشید خان را بجای او تعیین نموده او را نزد خود طلبید و خان مذکور
 یازدهم شهر مسطور داخل گرگانو شده همان روز شنید که کفار فجار
 دیگر باره بمورچالی که متصل شهر از تخته و چوب ساخته بودند و روز
 پیش غزات اسلام آنرا آتش زدند آمده بتجدید و استحکام آن مشغول
 اند بمجرد استماع این خبر با جنود ظفر اثر سوار شده به تنبیه آن

پیوسته شب خون بران لشکر می آوردند و آنها چون جای مستحکمی داشتند بمدافعه پرداخته دفع شرآن بد اندیشان میکردند و در هفتم ذی الحجه مخدولان باهمگی ابتاح خویش بگذرت و هجوم تمام شب هنگام بقصد یورش بر حصار از آب گذشتند و بشهر رسیده بیکبار بر افواج بیرون و اطراف حصار حمله آورده جنگ در انداختند فرهاد خان با آنکه از شدت الم زخمها که بدستش رسیده بود کمال آزار داشت سوار شده مبدان حصار ایستاد و اهد تمام جنگ و مراسم سرداری بجای آورده سپاه فیروزی را بمدافعه و محاربه کفار نابکار تعبید نمود تا قریب سه پاس شب نیران مثال و جدال شعله ور بود و حربی صعب و کارزاری شدید که مثل آن کم بوتوع پیوسته بود نمود خود مقهوران شقاوت پرور مکرر از هر سو بر دیوار حصار یورش برده در هیچ طرف مجال غلبه و استیلا نیافتند و عاقبت الامر بصدمه تیغ مجاهدان جلالت شعار سپر انداخته بوادی فرارشتافتند و درین بیکار و آریزش از اکثر مبارزان عقیدتمند و فدویان اخلاص منش خصوصاً فرهاد خان و سید سالار خان و مدیر مرتضی ترددات مرادیه و گوشه‌های دایرانه بظهور رسید و شب هشتم شهر مذکور منهدان لشکر منصور خبر رسانیدند که دگر باره متقاهیر از آب گذشته عزم غدرو شبخون دارند فرهاد خان یا کمال ناتوانی و آزار سوار شده آمانه زوم و کارزار گردید و افواج درون و بیرون را خبردار و مستعد بیکار گردانید قریب بد و پاس شب که ماه جهانگرد سر بنقاب احتجاج در کشید عامیان تیره بخت ظلمت سرشت از کمرین دین برآمده برخی با سید سالار خان و عبد الرشول مقابل شدند و جمعی

و درین اثنا عبد الرسول خویش رشید خان با چندی از بهادران جلالت شعار و چند بیلدار بآب زدند و چون نزدیک بکنار رسیدند مخدولان مغلوب خوف و رعب گشته روی بفرار نهادند و بیلداران به تیز دستی و چالاکي راهی که یک سوار ببالا تواند رفت دران کنار کشادند و مبارزان ظفر پناه ازان راه ببالا برآمده بتعاقب گریختگان پرداختند و دیگر لشکریان نیز از عقب آنها بسرعت از آب گذشتند مجاهدین اسلام دران صحرائی وسیع باعدای ضلالت فرجام رسیده تیغ انتقام در آنها نهادند و کشتی بلیغ و فتنی بیدریغ کرده مثبت جهاد اندوختند و پسر بلخلی بهوکن که سردار آن جمع نابکار بود با بقية السیف آن خیل ادبار بتگ پانیمجانی ازان عرصه بلا بر آورده بکنار نهر دلی رسید و چون گریختگان از بیم تعاقب جنود ظفر مآب دست خوش اضطراب بودند سراسیمه وار بکشتیهایی که در کنار داشتند هجوم آورده خود را بر روی هم در سفائن انداختند و برخی را کشتیه غرق شده بسیاری را موج فنا از سر گذشت و یک صد و هشتاد تن از آشامیان در نهاد که اکثر رؤسای آن قوم بد نژاد بودند و ازان جمله یکی از سرداران عمده بود بکمند قهر و استیلاي بهادران فیروزمند اسیر گشتند و رشید خان مورچال آنها خراب کرده قرین نصرت و ظفر معارفت نمود و از وقوع این فتح نمایان خوف و هراس بیدقیاس بر بواطن آن باطل پرستان ایزد ناشناس مسئولی گشت و از جمیع مورچال ها بر خاسته بزوايای ناکامی در خزیدند و فی الجملة آرامشی در اهل شهر و حصار پدید آمد و باشاره خان سپهدار رؤسای اساری را مغلول و مقید ساخته مابقی

تیره بخنان شناخت آشامیان مردود از سطوت و صولت جنود مسعود
 ره نور فرار شدند رشید خان تا کنار آب دندکا تعاقب آن بدعاقتان
 کرده از آنجا معاودت نمود و در همین روز سر انداز خان نیز خبر
 یافت که ضلالت منشان آشامی در یکی از مورچالها که نزدیک
 بمحل اقامت او در آنروی ناله دیکهو ساخته بودند جمعیت نموده
 عزیمت شبخون دارند باوجود کثرت آشامیان بد اندیش و قلت
 همراهان خویش بتحریک جلالت و دلادری بر سر آن زمره بد میو
 رفته جمعی کثیر به تیغ کین و کمند قهر قذیل و اسیر گردانید و مورچال
 را خراب نمود و اسیران را که از صد تن بیش بودند سرهای
 کشتگان از گردن در آویخته نزد خان خاندان فرستاد بعد از وقوع این
 فتح اعادی خسران مأب دست از تعرض حال انواج آنروی آب
 کشیده دگر باره پیرامون عزیمت شبخون نگردیدند و چون گروهی
 از کفار تیره روزگار بر کنار ناله که موسوم است بککو جان و از مابین
 نهر دلی و دندکا میگردد مورچالی باستحکام بسته بودند رشید خان
 محافظت شهر و حصار بهیر مرتضی و راجه امر سنکه گذاشته
 شانزدهم ماه مذکور بقصد دفع آن مفسدان مقهوران از کرگانو برآمد
 و از ناله دندکا با تمامی سپاه ظفر پناه به نیروی توکل و دلیری گذشته
 چون بکنار ناله کاکو جان که دران طرفش غنیمت لئیم مورچال بسته
 بجمعیت عظیم نشسته بود رسید فرقه ضلال بازوی جرأت بمدافعه
 و جدال کشوده شروع در انداختن توب و تفنگ نمودند و چون زمین
 آنروی آب بنوعی ارتفاع داشت که صعود بساحل متعذر می نمود
 و جنود قاهره در گذشتن از آب متفکر گشته لختی درنگ گزیدند

برخی از نواره بدیوانگو فرستاده او را بلکهوگده طلبید و چند نوبت
 بهای مردی دایری و شهابت با مبارزان منصور بآنروی دریای
 بر مهاپتر رفته چندی از رؤسای آشامی را که گروهی انبوه ازان
 قوم بد نهاد فراهم آورده دران طرف مصدر فتنه و فساد گشته بودند
 و بمنع وصول رسد و قطع طریق مسلک تهر و سرکشی می پیدمودند
 تنبیه و تادیب نمود و جمعی ازان بی باکن را بتدیغ بیدریغ از هم
 گذرانیده زمره کثیر بقید اسر آورد و اسیرانرا باشیای بسیار که
 غنیمت جیوش نصرت شعار گشته بود بلکهوگده رسانید و در عرض
 این ایام سه نوبت نواره پرساز و سامان بجهت بدرقه کشتیهای فرقه که
 بشغل تجارت غنا و رسانیدن آذوقه قیام داشتند بگرفتگی فرستاد
 که از اینجا آذوقه وافر بلکهوگده آوردند و چون مکرر بر سکنه حدود قلعه
 سوله گده که مابین لکهوگده و کلیابر واقع است تاخت برده مفسدان
 آن سرزمین را گوشمال داد رعایای آن موضع از ترکتناز غازیان سعادت
 پژوه ستوه آمده سرداران خود را که بحرک سلسله فتنه و شورش بودند
 دستگیر ساخته نزد او آوردند و اظهار اطاعت و انقیاد کردند و چند
 کثرت بر متوطنین دامن کوه تاخته قتل و غارتی عظیم نمود و آنها
 نیز دو سردار که از عمدهای راجه بودند و نزدیک کوهستان مورچال
 ساخته هنگام فرصت قدم جرأت بحوالی کرکانو می گذاشتند با زنان
 و فرزندان آنها دستگیر کرده نزد او آوردند و چون اکثر مفسدان را
 تنبیه و تادیب نموده دست جرأت و استیلاي آنها کوتاه ساخت
 یادگار خانرا فرستاد که بتئین پیش ضبط دیوانگو نماید و حقائق
 این احوال را بخان خانان نوشته مصحوب یکی از آشامیان

را در کنار ناله دندانها بدار زدند تا خلاف اندیشان بد شکل ازان عبرت گیرند شمع از شوانج لکهورگده که نواره بادشاهی آنجا بود آنکه بعد از رسیدن موسم برشکال و طغیان آب ها و مسدود شدن راهها چون خبر جسارت و خیرگی آشامیان مقهور و قصه گشته شدن انور بیگ تپانه دارکچپور اشتهار یافت ابن حسین بر دور لشکر خویش حصار از بانس در کمال مقاومت و استحکام ترتیب داده بر اطراف آن ادوات توپ خانه جید و برکنار دریا نیز بر هر راه و موضع کمین گاه مقاهیر مورچال ها بسته از شر اعدا و شب خون آنها فارغ گشت و برخی از نواره مشحون بمردان کارزار و ادوات پیکار بسر کردگی علی بیگ ملازم خان سپه سالار بکچپور فرستاد که آنجا رفته تا مدتی و تا دیب اعدای پردازد چون علی بیگ بکچپور نزدیک رسید برخی از کفره نابکار بر روی دریا باسفائن جنگی و جمعی از طرف ساحل بر سر نواره بادشاهی آمده از دوسو بحرب وجدال پیوستند و در اول کار نواره منصور مغلوب شده تا موضع بانس بازی که مابین کچپور و دیول گانو است باز گردید و در آنجا مفرور خان زمیندار که ابن حسین او را با برخی دیگر از نواره بمدد علی بیگ فرستاده بود بار پیوست و هر دو باتفاق بر اهل کفر و شقاق حمله بردند و آنضلال اندیشان تاب ثبات نیاورده طریق فرار سپردند و چند کشتی ازانها بدست مبارزان نصرت مند افتاد و منور خان و علی بیگ بلکه هکده معاودت نمودند و چون درین وقت یادگار خان در دیول گانو از شر اعدا ایمن نبود و بودن او در آنجا با جمع قلیلی که همراه داشت از مصلحت دور می نمود ابن حسین بادن خان سپهدار

که اگر راجه قبول شرائط مصالحه نکند من ازو مفارقت جستہ نزد خان خانان می آیم و بمنہج عبودیت و دوات خواهی خدیو زمین و زمان میگیرایم و بعد از دوسہ روز پورنمل را اذن انصراف داد در خلال این احوال در مہرا پور کہ خان خانان با اکثر عساکر منظور آنجا اقامت داشت بسبب کثرت بارش و ردات آب و هوا اقسام امراض و اسقام خصوصاً تب لرزا و اسهال شائع شدہ اکثر اہل لشکر مریض و کوفتہناک شدند و اثر سمیتی در هوا و مقدمہ و بائی در جنود نصرت لوا بہم رسیدہ جمعی کثیر باقتضای تقدیر بساط حیات در نوشتند و این حالت پر ملالت در کرگان و اطراف و نواحی آن بلکہ در جمیع ولایت آشام سرایت کردہ این بلیہ عموم یافت و خلقی انبوه از آشامیان شقاوت بوزہ خصوصاً ابتذاع و اشباع راجہ کہ خود را بکوهستان ہای دور و تنگنای درہا و جنگلہا کشیدہ آن مواضع را بذہ جایی خویش اندیشیدہ بودند از تیغ زہر آبدار و با زخم فنا خورده بدرکات جحیم پیوستند چنانچہ از خواص راجہ نقل نمودند کہ دو لک و سی ہزار آشامی ببلیہ و با راہ نیستی پیموند و وقوع قحط و غلا و فقدان حوائج ضروری معیشت کہ علتش افساد طرق و مسالک و عدم وصول رسد از جہانگیر بگر بود علاوہ ایصال گشتہ کار مردم از ان بدشواری کشید از جملہ یک صد و ہفتاد و سہ انبار شالی کہ از مخازیل غنیمت اولیای دولت گشتہ بود هنگام طغیان آب و جسارت و خیرگی اعدای خستہر مآب شانزدہ انبار در تصرف عساکر نصرت شعار مانده مابقی را مقہوران متصرف شدہ بودند و درین مدت قوت غالب اہل لشکر و دواب برنج بود و دیگر

فرستاد باجمعه چون بپنجادی بهوکن مکرر حملات مرد آزما و شب
 خون ها بر عساکر قاهره آورد و در مراتب مدافعت و محاربت
 هر تدبیری که ممکن بود بکار برده بیقین دانست که اقدام ثبات
 و همت مجاهدان دین و مبارزان نصرت قرین بامثال این امور
 لغزش نمی پذیرد و شاهد مقصودش در مرآة سعی و کوشش صورت
 فمیگرد ناچار مسلک عجز و ابتیال سپرده بدلالات عقل دور
 بین و خرد مصالحت گزین باشارت راجه شقاوت کیش ضلالت
 آئین بزبان مسکنت و خضوع اظهار ندامت و استدعای مصالحت
 نمود و عریضه مبني برین مراتب مصحوب یکی از مردم کردان
 نزد خان خندان ارسال داشت و فرستاده او بمتهرا پور که محل
 اقامت مواکب منصوب بود آمده خان صیغه سالار را بتذکر کلمات
 عجز آمیز بخشایش انگیز بصلح راضی گردانید لیکن آن نوئین
 صلاح اندیش کردن قبول این معنی را مشروط بآن ساخت که راجه
 پانصد زنجیر فیل و سه لک توله طلا و دختر خویش بجهت پرستاری
 پرده آرایان خرمکده سلطنت و اقبال بفرستد و هر ساله پنجاه زنجیر
 فیل برسم پیشکش به پیشگاه جاه و جلال ارسال دارد و آنچه از ولایت
 آشام پی سپر افواج ظفر اعتصام گشته بتصرف بندهای بادشاهی
 را گذارد و کوهستان نامروپ و دیگر کوهستانهای اطراف آن ولایت
 باو متعلق باشد و پورنمل نام ندوی از بندهای بادشاهی جهت
 ابلاغ این پیام برفاقت کس بپنجادی بهوکن نزد او فرستاد و چون
 پورنمل آنجا رسید بپنجادی بهوکن قدومش بتاداب مهمان
 پذیری تلقی نموده شبی او را نهانی از اغیار طلبید و اظهار کرد

آمده نائره قتل بر انروختند و جمعی کثیر طعمه مصاصم انتقام
 مبارزان فیروزی مآل گشته جز خدالن و نکال حاصلی نیندروختند
 دلیر خان را از خیرگی و جرأت آنها عرق غیرت و شهامت و دلیری
 حرکت نموده بتعاقب آن چهارت منشان پرداخت و تا ناله دندان
 رفته تیغ جلالت بخون بسیاری از ملاعین بی دین رنگین ساخت
 و پس از وقوع این معنی آشامیان ضلالت کیش سر از هوای
 شب خون پرداخته دیگر قدم جسارت بنزدیکی کرگاف نگذاشتند و در
 خلال این ایام در کرگاف نیز امراض و علل مهلکه شائع شده شدت
 آن بلیه و اشتداد قحط و غلا بنهایت انجامید و از آنجا که جز صبر
 و سکون چاره نبود مجاهدان دین و مبارزان ظفر قرین بمقتضای
 (اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ) پای همت در دامن مصابرت کشیده و
 دست اعتصام و توسل بحبل المتین تسلیم و توکل در زده منتظر
 انصرام ایام برمات و طلوع نیر رهائی و نجات ازان در طئه پرفات بودند
 و در اواسط ماه صفر باران روی به کمی نهاده خورشید جهان افروز
 لطف و عنایت ایزادی از افق افضال تابان شد و از تاثیر نگاه گرم
 آفتاب رفته رفته نقاب آب از چهره شاهد غیر ابر افتاده روی دل جوی
 زمین نمودار گشت زمرد اسلامیان را پای تمنی از گل برآمد و
 گشتی امید مخالفان بخشک افتاده درین ایام چون بظهور پیوست
 که ازان روی رود دیکهو تا دیولگانو براه چارنگ قریب دامن کوه
 آلی هست که انرا در برشکال آب نمی گیرد و درین وقت که زمین ها
 بقیه از آب و گل دارد و آن راه خشک و قابل عبور است خان
 سپه سالار بدهت و یکم صفر ابوالحسن را با فوجی از مواکیب

اجناس غلات و ماکولات و مشروبات و جود غذا داشت چون گاو بسیار از مخالفان بدست سپاه ظفر پناه آمده بود تا یک چند گوشت گاو در آب صرف جوشانیده یا در پیده آن پخته با برنج میخوردند در اواخر حال آن نذر مفقود شد و چون افسام ایمن و نازنج دران ولایت وافر است گاهی صفرای هوس متلعمان ازان می شکست دیگر از انواع خورنی چیزی یافت نمیشد مجملاً بذاب و وقوع این قضایا و حدوث این بلایا آشامیدان شقاوت پرور خیره ترشد بتنازگی آمدند در انتزاع آن ولایت بستند و بیکدلی بهوکن که چنانچه گزارش یافت از مسجدله و کوشش بهجر گرائیده از روی تصرغ طلب مصاحبت میکرد دگر باره راه مخالفات و طغیان پیمود و از قرارداد صلحی که پیشتر نموده بود برگشته بکینه توزی و شر اندوزی نشست و چون عفونت هوای مهتر آور و حدوث علل و اسقام بنهایت رسید خانخانان با جان و نصرت نشان ازان جا کوچ نموده درازدهم محرم از پنجم سال جلوس همایون بگرگانو آمد و آشامیدان مخدول این حرکت را بر عجز محمول داشته خیره تر شدند و درجسارت و دایری فزودند اکثر شب ها بآئین نکوهیده خویش باطراف حصار آمده قصد شب خون میکردند و حملهای متواتر می نمودند چون عساکر قاهره از درون و بیرون خبردار و آماده مدافعت و پیکار بودند و شب ها بر بستر استراحت نمی غزودند و مرددان بهر طرف حمله می آوردند تیغ قهر بر سروناوک بالا بر جگر خورده از صولت غازیان اسلام بانهزام می گرائیدند نویستی مقاهیر اجتماعی عظیم نموده در مذهب شبی بمورچال دایر خان و راجه سجا سنگه

مخدول که بهولا کوزی آمده بود باز بکوهستان نامروپ گریخت و
 بیحدای بهوکن اگرچه باستظهار متانت و استحکام مورچالی که
 برکنارنهر دلی ساخته بود با گروهی انبوه از آشامیان شقاوت پژوه بر
 جای خود ثبات و استقامت ورزیده بود لیکن دیگر باره از راه
 مسکنات و خشوع درآمد و سفرا فرستاده مکرر التماس مصالحه نمود
 خان سپهدار بقبول ملتئم آن غدار نابکار اقبال نکرده همت بر
 دفع و امتیصال آن مدبر بد سنگال و گرفتن مورچالش گذاشت و
 هشتم ربیع الثانی ابو الحسن و قراول خان و جمعی از مبارزان
 ظفر قرین را تعبید نمود که بر کشتیهای جنگی نشسته بترمهانی
 روند و از آنجا بسرا بالایی نهر دلی روان شده از عقب مورچال او
 در آیند پس از رسیدن این فریق بآنجا اعادی بقدم مدافعت و
 مقاومت پیش آمدند و حربی عظیم و کارزاری سترگ روی داد
 آخر الامر مجاهدان فیروزی لوا غلبه و استیلا یافته بحصارى که
 اعدا از بانس ساخته بودند در آمدند و مخالفان منہزم گردیدند
 و چون از آن جانب که جنون قاهره در آمده بودند تا محل اقامت
 بیحدای بهوکن که محاذی گرگانو بود و فرقه عظیم از مقهوران لئیم
 آنجا بودند ده گروه مضافت بود و رتقن ابو الحسن با همراهان بر
 سر آن گروه مقتضای مصلحت نمی نمود خان سپه سالار قرارداد که
 خود نیز با اکثر عساکر ظفر اثر از گرگانو برآمده برسر بیحدای بهوکن
 رود و مقرر نمود که ابو الحسن با همراهان همانجا اقامت گزیده
 منتظر رسیدن افواج بحر امواج باشد و مقارن وصول جیوش منصور
 از آن طرف بر اعادی حمله برد و مدبر مرتضی را بدستور سابق

فصرت اثر تعیین نمود که ازان راه بچارنگ رفته بتنبیه مفسدان اطراف ونواحی آن پردازد وغازی افغانرا با صد سوار و صد پیداده آنجا تهاذه دار ساخته خود بدیولگانورود و آنجا توقف نموده باین حسین اعلام نماید تا کشتیهای آذوقه را بدیولگانو فرستد ابوالحسن بچارنگ رفته تمرد گزینان آن حدود را تنذبه و تادیب نمود و غازی افغان را با جمعی که بهمراهی او تعیین یافته بودند آنجا گذاشته بدیولگانو آمد و پس از وصول بآنجا چون کشتیهای آذوقه از لکه وکده رسید ازانرو که هنوز برخی مقاهیر بر طرفین دریا در مورچالهایی خود متمکن بودند و نواره را بیم آسیب تعرض و دست انداز آنها بود احتیاطا برخی اجناس سفائن را با فوجی از سوار و پیداده براه چارنگ روانه گرگانو نمود و خود نواره را همراه گرفته عازم گرگانو شد و چند قلعه که اعدای بر طرفین آب دهک اهداث کرده بودند بقیه و استیلا انتزاع نموده مفهوم ساخت و درین اوقات خان خانان هید احمد ملازم خود را با فوجی از سوار و پیداده بتهان داری کجپور فرستاد و سید سالار خان را بچارنگ تعیین نمود که با اتفاق غازی بضبط و محافظت آن حدود قیام نماید و از خر ربیع الاول رعد غلات از راه خشک سرکرد و ابوالحسن با نواره بر آذوقه بگرگانو رسید و بیمن فضل و گرم ایزد میزان شدت عسر به یسر مبدل شد و وسعت و رفاهیت در حال لشکریان پدید آمد بالجمله آشامیدان تیره بخت را از فرو نشستن آنها و انصرام ایام برشکال و انفتاح طرق و مسالك هوای جرأت و نخوت از سر رفته و گداز بری ابدار بشواحق جبال و تنگنائی درها و جنگل ها نهادند و راجه

جلوس اسلام از دیار آسام شد آنکه هنگامی که خان خازان سواره
 بکناره آب رسیده مورچال مذنولان را با احتیاط نظر می نمود آن نویسن
 عقیدت آئین راغشی وضعی طاری شده بغلبه آن حالت از اسب فرود
 آمد و بروی زمین تکیه کرده ساعتی بیخود شد و چون بهوش آمد
 بخیمه گاه رفته نزل نمود و میدای کوفت و آزارش که باعث
 مصالحه با آشامیدان گشت و آخر بآن در گذشت هما بود و درین
 موضع بنابر حدوث این عارضه چند روزی اقامت نمود و درین
 مکان بدلی بهوکن که از سرداران عمده نامی راجه و سرآمد شجاعان
 آسام بود و بنابر رنجی که از راجه داشت قطع نظر از اهل و
 عیال کرده با سه برادر خویش از وجدائی گزیده بود روی ارادت
 بلشکر فیروزی آورده نزد خان خانان آمد آن خان سپهدار باتتضای
 مصلحت او را ببخشش خلعت فاخره و دهکده کمی و خنجر مرصع و
 اسب خوشدل ساخته لاجوئی و استمالت نمود و مقرر کرد که از مردم
 جنگی آن ولایت هر قدر تواند فراهم آورده بضبط و محافظت قری
 و قصبات و راهها از ناصروپ تا کرگانو قیام نماید و راه دریا نیز تا
 موضع ترمهانی بعهده او کرد چون او را در میان آشامیدان بسرداری
 و سر لشکری اعتباری عظیم بود در اندک فرصتی چهار هزار کس
 از مردم جنگی آن ولایت جمع نموده بمراسم خدمت گزاری و دولت
 خواهی پرداخت راجه ازین معنی بیمناک و هراسان گشته بر همه
 عمد های خود بی اعتماد شد و ببلجادی بهوکن را که چنانچه
 گزارش یافته هنگام شورش باران و طغیان آب در محاربه و مجادله
 با عساکر نصرت مآب کمال سعی و کوشش نمود اصلاً مدهنده و تهاون

بمحافظت و حرامت کرگانو و سر انداز خان را بضبط آن روی رود
 دیکهو معین ساخته چهاردهم ربیع الثانی با جنود مسعود از کرگانو بر
 آمد و از آب دندکا بیابان گذشته چون لشکر فتح رهبر بکنار نهر دای که
 پایاب بود رسید بلحدلی بهوگن که از داخل شدن ابو الحسن بمورچال
 بذای ثباتش تزلزل یافته دل از دست داده بود و آماده فرار ایستاده
 از سطوت عساکر قاهره یکبار مغلوب رعب و خوف گشته چاره کار
 در فرار دید و با همراهان خویش از مورچال بر آمده راه گریز
 سپرد و جنود فیروزی قرین نصرت و بهروزی بآن مورچال که در
 کمال رضانت و استحکام بود داخل شده برجای اعادی مخدول
 خیام نزول افراشتند از وقوع این فتح آسمانمیان تیره بخت مورد
 یاس و ناامی گشته دل از امید غلبه بر داشتند و رعایا و سکنه
 هر ناحیت که در ایام شور انگیزی و فتنه سازی سپاه آشام و ضعف
 و اختلال حال لشکر اسلام طریق بیوفائی و تمرد گرائی پیموده
 بعضی بطوع و برخی بکراهت برانگیخته بودند دگر باره از متابعت
 او رجوع کرده روی التجا بلشکر منصور آوردند و چون منهدیان خبر
 رساندند که جمعی از مقهوران در مورچالی که آنروی آب دهنک
 ساخته اند پای جرات فشرده خیال تمرد در سر دارند خان خانان
 با جنود کیهانستان ازان موضع کوچ کرده هزدهم ماه مذکور بساحل
 آب دهنک رسید مخالفان آشامی که در آنروی آب مورچال
 داشتند با آنکه آن آب عمیق عریض درمیان حائل بود از مشاهده
 رایت و اعلام جنود نصرت اعتصام بانهزام گرائیدند از سوانحی که
 درین مقام باقتضای تقدیرات آسمانی روی داده منشی معاودت

حالات سابق رخ نماید یا آنکه خان خانان را بآن عارضه روزگار حیات
 بسرآید از بی سرحی کار لشکر بفساد گراید مورد تفرق خاطر گشته
 ارکان همت و ثبات شان متزلزل گردید و عظمای لشکر در صدد
 این در آمدند که اگر خان خندان بجهت اتمام آن مهم و استیصال
 راجه اراده گذرانیدن موسم برشکال داشته باشد مسلک خود سری
 سپرده ازو جدا شوند و به بنگاله آیند چون خان سده سالار در عین
 کوفت و آزار برین معنی آگاهی یافت این الم روحانی برکوفت
 جسمانی او غلبه کرده قرین تفکر در هین ملالت شده چهاردهم ماه
 مذکور کوچ کرده یک منزل پیش رفت تا غنیم لثیم خیره نگرند
 لیکن بنابر ضرورت و اقتضای مصلحت اراده مصالحت و عزیمت
 معاودت پیش نهاد خاطر ساخت و راجه ضلالت آئین که همواره
 بار سال سفرا و وسیله امرا التماس صلح و طلب عفو می نمود و بقبول
 مقرر نمیشد درین وقت که گرفتاری و استیصال خویش قریب
 الودع میدید بدلیز خان توسل جسته در التماس مصالحت و اظهار
 عجز و مسکننت مبالغه کرد و آن خان شهادت نشان بنابر صلاح
 وقت خان خانان را باین معنی راضی ساخت و هفدهم ماه مذکور کوچ
 شده موضع پتام که برابر جنگل دره نامر و نهست محل نزول گردیده
 سر زمین پتام منعلق بزمینداری بود که نسبت قرابت و اختصاص
 براچه داشت و از جانب او ب خطاب راجگی از اقربان ممتاز بود و
 بنابر راجه در دهنة جنگل و دره مورچالی در نهایت متانت
 و استحکام بسته بودند و وقوع امر مصالحت درین موضع مقرر گشته
 بود بعد از وصول جنود مسعود باین مکان و کلاهی کردن که راجه

نکرده بود از کمال خوف و استشعار به بهانه اینکه در مدافعه لشکر بادشاهی مداخله و کوتاهی ورزیده است باعیال و اطعالت از ذکور و اناث بسیخها آهذین کشیده به عقوبت شدید هلاک گردانید چون بدلی بهوکن بخان خانان اظهار نمود که چندی از عمدهای راجه با جمعی از مقاهیر و چند زنجیر فیل در موضع سولا کوری هستند خان سپه دار درویش بیگ ملازم خود را با شش صد سوار بدفع آن گروه تعیین کرد او بتانجا رفته مخدولان را انهنرام داد و هفت زنجیر فیل بدست آورده بلشکر فیروزی فرستاد و از آنجا که خان خانان را همگی همت بر استیصال راجه مقصور بود وی خواست که ساحت آنولایت از خار وجود فتنه آموذ آن کافر مزدور پذیرایش یابد پنجم جمادی الاولی بعزیمت نامروپ که راجه بتانجا پناه برده بود از گذار آب دهنگ کوچ کرده روز دیگر در قصبه سولا کوری نزول نمود و هفتم ماه مذکور عساکر منصور درویش آن قصبه از آب دهنگ بپایاب عبور نموده آنروی آب نزول کرد و نهم که دران منزل مقام بود خان خانان را دردی شدید در سینه و معده بهم رسیده تپی محرق طاری شد و بعد از دوسه روز مرض ذات الصدر نیز علاوه گردیده روز بروز آزارش اشتداد و ضعف و ناتوانی ازدیاد می یافت و لشکریان که در موسم برشکال گذشته از قحط و غلا و بیماری و وبا و فقدان آرامش و آسایش و دوام محاربه و آویزش ستوه آمده انواع شدائد و مکاره را متحمل شده بودند چون حال سردار و کیفیت کوفت و آزارش برین وتیره دیدند و ملاحظه این داشتند که مبادا پیش از حصول مطالب که استیصال راجه بود موسم بارش در رسد دگر باره

مذکوره نوشته شد و چون مقرر گردید که جنود معهود برای ساحل آب دهنک لوانی معاودت افراخته بگرگانو بروند خان سپه سالار بمیر مرتضی نوشت که با همراهان و توپ خانه و آشپایی که آنجا بود و جمعی از رعایا و سکنه آن ولایت از مسلمان و هندو که اراده بنگاله داشته باشند از گرانو برآمده بلشکر منصور پیوند و باین حسین خبر فرستاد که بجهت نقل اسباب گرانو برخی از نواره بآنجا فرستد و چون بدای بهوکن اظهار نمود که چندی از فیلان راجه که هنگام انهمزام در صحرا و جنگل رها کرده بود درین نواحی هست جمعی بتفحص آنها معین ساخت و شب سه شنبه پنجم جمادی الاخره وکلای راجه رسیده پیشکشی که رسانیدن آن بلا تاخیر مقرر بود از طلا و نقره و صبیغه راجه و دختر راجه پتاما با چهار پسر از عمدهای راجه که بودن آنها در بنگاله تارسیدن تدمه پیشکش معهود شده بود بلشکر فیروزی رسانیدند و جمعی که بتفحص فیلان رفته بودند بعد از چند روز رسیده پانزده زنجیر فیل آوردند و دهم ماه مذکور از پنجم سان جلوس همایون که مقدمات صلح صورت یافته بود خان خانان با موکب کیدانستان از دهنه کوهستان نامروپ کوچ نموده رایت معاودت بصوب بنگاله برافراخت و چون درین هنگام فی الحمله خفتی دراز از آن نوین بلند مقدار پدید آمده بود بسرعت سیر را نورد گشته کوچ بر کوچ طی منازل می نمود و چون بتیرهائی رسید و بظهور پیوست که نواره که ابن حسین بگرانو فرستاده و نا تحمل اشیا و احوال سرکار بادشاهی نمی کند و ازین جهت هنوز میر مرتضی از گرانو برنیامده در فکر

تمشیت صلح برای و راییت آنها مغوض ساخته بود رسیده بدهید
 مقدمات مصالحه پرداختند و پس از گفت و گوی بسیار چنین
 قرار یافت که راجه بالفعل صبیغه خود با دختر راجه پتاه و بیست هزار
 توله طلا و یک اک و بیست هزار توله نقره و بیست زنجیر فیل برسم
 پیشکش و پانزده زنجیر فیل برای خان خانان و پنج زنجیر فیل
 بجهت دلیر خان بفرستد و متعاقب در عرض دوازده ماه سه لک
 توله نقره و نود زنجیر فیل بسرکار بادشاهی واصل سازد و هر ساله
 بیست زنجیر فیل پیشکش می فرستاده باشد و تا وصول تدمه
 پیشکش که ادای آن در مدت دوازده ماه مقرر شده بود چهار
 کس از عمدها که ارکان ایالت و حکومت او بودند هر کدام
 یک پسر خود برسم گردگان همراه لشکر ظفر پناه به بنگاله فرستد
 و فرزندان و عیال بدلی بهوکن با برخی از رعایای ولایت
 کلمروپ که در کوهستان نامروپ و دیگر جبال محبوس بودند
 بهلشکر ظفر اثر رساند و نیز متوجه شد که از سمت اوترکول ولایت
 درنگ که یکطرفش بگواهتی و طرف دیگرش بدریای آبی
 بر که از حوالی فو ده چمدهر میگذرد متصل است و از جانب
 دکن دو ولایت بی بی و دزمیره که هیچگاه در تصرف
 بندهای بادشاهی نبوده داخل پیشکش و ضمیمه ممالک محروسه
 باشد و حد فاصل میان مملکت بادشاهی و ولایت آشام در
 جانب دکن کول دریای کلنگ و در طرف اوترکول دریای آبی
 برای قرار یافت و عهد نامه مشتمل بر تعهد این امور از جانب
 آشامیان و قولنامه از قبل خان خانان مبنی بر قبول صلح بشروط

چون مکردهج راجه درنگ هنگام یورش آشام همراهی جنود ظفر
اعتصام اختیار نموده دران سفر بساط حیات در نور دیده بود و مادرش
که با پسر خرد حال اودر ولایت درنگ بود درین مدت بلوازم دولت
خواهی قیام ورزیده خان سپهدار کس بطلمب مادر و پسر مکردهج
فرستاده دران منزل چند روز قیام نمود تا آنها و راجه دو مریه که
اورا نیز طلبیده بود برسند و مهمات آن حدود را نظم و نسق دهد و
درین ایام آن خان خانان سده سالار را بذابر استعمال بعضی از
ادویه حاره که بتجویز طبیبان فرنگی بکار برد ضیق النفس و خفقان
و آثار قرحه شش و استسقا که هر یک براسه مهلک است برآلام
سابق افزود بالجمله یازدهم شهر مذکور که مادر و پسر مکردهج از
ولایت درنگ رسیدند خان خانان آنها را بعنایات بادشاهی خوشدل
و مستمال ساخته آن پسر را که ده ساله بود قائم مقام پدر ساخت
و چون راجه دو مریه بسبب عارضه که اودرا طاری شده بود نتوانست
آمد مادر خودرا فرستاده تمهید معذرت نمود و او نیز در همین روز
رسیده مورد استمالت شد و آن نوئین عقیدت آئین سیزدهم از
کجلی کوچ کرده بموضع پاندر که مقابل قصبه کوهتی آنروی آب
واقعست نزول نمود و چون از پیشگاه ختفت و جهانبانی یرلیغ
همایون صادر شده بود که رشید خان بغوجدارای سرکار نامروپ قیام
نماید خان مذبور را بآن خدمت معین ساخته جمعی دیگر از امرا
و منصبداران و محمد بیگ ملازم خود را با چهار صد سوار و دو صد

سرانجام نواره است معمر نمود که تهبانه داران چارنگ و کچپور
 و دیو لگانو تا آمدن میر مرتضی در تهبانه های خود بوده وقتی که میر
 مذکور عازم لکھوده شود با او رفاقت نمایند باجمعه خان سپه سالار
 با جنود نصرت شعار بیست و دوم شهر مسطور بلکھو کده رسیده
 بافتظار رسیدن مبر مرتضی چند روز آنجا مقام نمود و چون
 میر مرتضی با همراهان و جمیع اشیا و اموال بادشاهی و خلقي
 کثیر از ذکور و اناث آن ولایت که بطوع و رغبت عزم مهاجرت ازان
 کفرستان نموده بودند رسید ازانجا که بفدربست و سرانجام مهام
 سرزمین درنگ و دو مریه و غیر آن که چنانچه مذکور شد از
 ولایت آشام ضمیمه ممالک محروسه گشته بود و نظم و نسق مهمات
 گواهی که در مدت تسلط و استیلا آشامیان بد سگال کمال اختلال
 یافته بود لازم بود و نیز بدین تراین زمیندار کوچ بهار را که دگر باره غبار
 فساد و طغیان انگیزخته بران ولایت مستوای گردیده بود تذبذبه بایستی
 نمود و موسم برشکال قریب شده بود آن نوین سپهدار بافتضای
 مصلحت عازم بفگاه گشت و دلیر خان را با اکثر لشکر و نواره بانظار
 رسیدن برخی از فیلان پیشکش که هنوز نرسیده بود در لکھوده
 گذاشته بیست و هشتم ماه مذکور عازم گواهی شد و سلخ آن ماه بموضع
 کلیا بر رسیده غره رجب ازانجا کوچ نمود و بجهت ملاحظه کردن
 حدود دو مریه و سرحد ولایت آشام و مملکت بادشاهی که بتازگی
 قرار یافته بود براه دامن کو رواند گردید و بذایر صعوبت راه و انبوهی
 جنگل لشکریان سه چهار منزل تعب تمام کشیدند و چهارم شهر
 مذکور از دریای کلمک عبور نموده در پای قلعه کجلی نزول کرد و

است حضرت شاهنشاهی بر فوت آن نوئین ارادت آئین که بندگان
عمده فدوی این دولت ابد قرین بود متأسف گشته روح او را
بانواع توجهات روحانی نوازش فرمودند و محمد آئین خان
خلف الصدق آنخان مغفور را که بخدمت والاّی ممبر بخشگیری
و منصب ارجمند پنج هزاری پنج هزار سوار سربلندی داشت
مورد انواع مکارم و اصناف اعطاف ساخته تسلی بخش خاطر
محزون او گشتند چنانچه بمقربیت بتفصیل در محل خود سمت
گزارش خواهد یافت اکنون کلمه حقائق نگار سر رشته وقایع حضور
مهر انوار را از جای که گذاشته بود و باز بکف می آرد *

آغاز سال ششم از سنین خلانت والای عالم گیري مطابق سنه هزار و هفتاد و سه هجری وتوجه بجانب کشمیر جنت نظیر

درین هنگام میمنت انجام که مآثر عدل و رافت پایه انزای
اورنگ حشمت و فرمانروائی دین و دولت را چهره افروز و جهان
از فیض فضل و نصفت زینت بخش دیهیم سلطنت و کشور کشائی
نشاط اندوز بود ماه مبارک رمضان بهزاران فرخندگی در رسیده بر
زمین و زمان از پرتو سعادت نور انشان شد و شب سه شنبه بیست و
یکم فروردی رویت هلال کرامت انوار اتفاق افتاده سال ششم از
عوام خلافت سعادت قرین گیتی خدیو با داد و دین بفرخی و
فیروزی و نیک اختری و بهروزی چهره آغاز بر افروخت و چون
بیست و پنجم این ماه میمنت پرتو ساعت نهضت رایات عالیات

پیداده و برخی از نواره بهمراهی او تعیین نمود و روز دیگر دلیر خان
 از لکھو کده رسیده هشت زنجیر فیل که راجه آشام از جمله فیلان
 پیشکش متعاقب ارسال داشته بود رسانید و چون خان سپه دار
 باوجود شدت کوفت و آزار مهمات آن حدود را انتظام بخشیده خاطر
 ازان پرداخت بیست و ششم ماه مسطور از موضع پاندو بکشتی
 نشسته کوچ به کوچ روانه گشت و سلخ آن ماه بمقام بری تله
 که سر راه ولایت کوچ بهار است رسیده بعزم انتزاع آن ولایت و تنبیه
 و تادیب بیم نراین آنجا نزول کرد و اردو و سائر اهل لشکر که براه خشک
 می آمدند بعد از پنج شش روز رسیده مکانی موضع مذکور از
 آب گذشتند و اسفندیار خان و عسکر خان و راجه بهروز که در حدود
 گهواره گهاٹ اقامت نموده بودند بلشکر فیروز پیوستند و درین ایام
 کوفت خان خانان بهرتبه رسید که کار از مداوا در گذشت و طبیعت
 مغلوب استیلائی مرض شد چون حال خویش برین منوال دید و
 که مال همت و حمیتش بتسخیر کوچ بهار مصروف بود عسکر خان
 را با اکثر جنود قاهره و نواره بیست و ششم شعبان بدان مهم تعیین
 نموده آنجا نبخضر پور روانه شد و اواخر روز چهار شنبه دوم شهر رمضان
 المبارک از ششم سال جلوس همایون در دو گروهی خضر پور داعی
 حق را لیدیک اجابت گفته ازین مرحله نفا بسر منزل بقا پیوست
 چون این خبر از نوشته سوانح نگاران بنگاله در دار السلطنه لاہور
 بمصامع حقائق مجامع رسید از آنجا که مراحم بادشاهانه قیمت
 سلخ گوهر عبدیت و اخلاص نیکو بذرهای عقیدت مند و در
 پیش گاه خلانت و جهان بنانی عاطفت و قدردانی را پایت بلند

بعطایا و مواهب سزیه کامیاب شدند و محمد آمین خان میر بخشی بعنایت خنجر با علاقه مروارید نوازش یافت و رعد انداز خان که برهانیدن فوجی از جنود اقبال بجهت کومک لشکر دکن معین شده بود ازان صوب رسیده دولت استلام عتبه جلال دریافت و بعرض اشرف رسید که رعایت خان فوجدار کوهستان باجل طبعی بمصاط حیات در نوردید و خنجر خان خلعت یانته در سلک کومکدان صوبه کابل منتظم گردید و معین خان بخدمت دیوانی سرکار پرده آزای هودج عزت زینت انزای مشکوی دولت ملکه مقدس نقاب روشن رای بیگم از تغیر مقیم خان خلعت سرافرازی پوشید بیستم این ماه مبارک فرجام موافق نهم اردی بهشت متصدیان پیش خانۀ همایون باشا را والا در ساعتی مسعود سرادات اقبال از دار السلطنۀ لاهور بیرون برده در باغ دلکشا بساط حشمت و اہبت گستردند و بیست و پنجم مطابق چهاردهم اردی بهشت کہ ساعت نهضت موکب مسعود بود پس از انقضای پنج گھڑی از روز مذکور حضرت شاهنشاهی با فسر الہی و عظمت و شکوہ جهان پناہی از قلعہ مبارکہ سوار شدہ لوای توجہ بعزم کشمیر بر افراختند و دریای راوی را بچسر عبور نمودہ در باغ دلکشا نزول سعادت فرمودند درین روز میر خان فوجدار کوهستان جمون را بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا نواختہ بخدمت مرجوعہ رخصت نمودند و از وقائع صوبہ بنگالہ خبر در گذشتن خان خافان سپہ سالار ازین دار بیداد و بمسامع همایون رسید و پس از سه روز از کمال مرحمت و ذرہ پروری اشارہ معلی بہین ثمرہ شجرہ اقبال گزین بادہ نہال حشمت

بعزیمت خطه دلپذیر کشمیر بود مقرر شد که در ساعت مذکور بداغ
 دلکشا که آن روی آب راوی محاذی قلعه مبارکه واقعست و بی شواذب
 تکلیفات سخن در پی نسخه ایست از ریاض رضوان و مشتمل بر
 عمارات فیض آیات و منازل بهشت نشان پرتو نزول انگنده روزی
 چند آنجا بساط اقامت گستردند و جشن فرخنده جلوس اشرف را که
 هر ساله وقوع آن در عید معید فطر معهود گشته است گذراندند
 پس از انصرام آن بزم نشاط انجام لواپی توجه بصوب مقصد بر
 افرازند و اسار همایون بکار پردازان پیشگاه سلطنت و سامان طرازان
 بارگاه حشمت عز صدور یافت که دران بستان سرای اقبال اسباب
 و لوازم آن بزم خجسته ترتیب دهند در پی ایام طیب خواجه که
 از اعظام خواجهای ماوری النهر است چون بعات معهود عربضه
 مبنی بر اظهار مراسم عقیدت و دعا گوئی دولت قاهره با مختصر
 پیشکشی بجناب خلانت و جهانداری ارسال داشته بود عاطفت
 بادشاهانه او را بارسال خلعت کسوت مبهات بخشیده ده هزار
 روپیه از خزانه احسان بیکران بکسانش حواله شد که از امتعه
 هندوستان خرید نموده برای او ببرند و هفت هزار روپیه در وجه
 انعام عبد الرحمن دیوان بیگی و سبحان قلیخان والی بلخ که او نیز
 بارسال عربضه اظهار مراسم عبدیت و اخلاص کرده بود عطا گردید
 و بقایبک ملازم سبحان قلی خان که از جانب او برخی جانوران
 شکاری برسم ارمغان بآستان فیض مکان آورده بود بانعام پنج هزار
 روپیه نوازش یافت و جمعی کثیر از اهل ماوری النهر که بقصد
 استفاضه انوار مکرمت بادشاهانه بدرگاه خلانق پناه آمده بودند

اسپ عربی با ساز طلا و ماده فیل و شمشیر و سپر و جمدهر
 با علاقه سروارید و بنجایتخان ماده فیل و اسپ با ساز طلا
 و بغاضل خان میر سامان یک زنجیر فیل و بدانشمند خان فقاره
 و براجه رایسنکه اور بسی مرصع و بتربت خان جمدهر مرصع و
 بعبد الرحمن ولد نذر محمد خان و طاهر خان و اسد خان بخشی
 دوم و فیض الله خان و فدایتخان و حسن علی خان و قباد خان
 هر یک اسپ با ساز طلا عطا شد و نامدار خان که در دکن بود
 باضافه پانصدی بمنصب چهارهزاری دوهزار و پانصد سوار والا پایگی
 یافت و سر بلند خان که او نیز در سلک کومکیان آن صوبه انتظام
 داشت از اصل و اضافه بمنصب دوهزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار والله یار خان باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار
 سوار و افتخار خان آخته بیگی از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری
 هزار و دوهزار و سوار و ارسلان خان باضافه پانصدی بمنصب هزار
 و پانصدی هشت صد سوار و از اصل و اضافه روح الله خان بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و دیانت خان بمنصب هزار و پانصدی
 دوهزار و پنجاه سوار و الفت خان بمنصب هزار و پانصدی صد و
 پنجاه سوار والا پایگی یافتند بمنصب خنجر خان که در سلک
 کومکیان کابل انتظام داشت از اصل و اضافه هزار و پانصدی هزار و
 پانصد سوار مقرر گردید و بختیار خان بغایت ماده فیل و اسمعیل
 زمیندار هوت که درین ایام شرف اندوز ملازمت اشرف گشته بود
 بمرحمت خلعت و فیل و اسپ با زین و ساز فقره و شبنم بهاولدین
 ملتان بی عطای خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار زبیده و بکرم

و جلال پادشاهزاده قدسی شیم محمد معظم صادر شد که برای سرافرازی محمد امین خان خلع الصدق آسخان مغفور بسر منزل از عز قدوم بخشیده تارک افنخارش باوج سربلندی بر اورازند و اورا همراه به پیشگاه حضور آوردند و اسد خان بخشی دزم را نیز حکم شد که در رکاب پادشاهزاده عالیقدر برود و چون خان مذکور کامیاب این فخر و مباهات بملازمت قدسی برکات رسید عاطفت خسروانه اورا بعطای خلعت خاص از اباس هو کواری بر آورد و در جشن مسعود بدیگر مواهب عالیله نوازش فرمود چنانچه در مقام خود گذارش خواهد پذیرفت شب چهارشنبه نوزدهم اردی بهشت هلال فرخنده شوال از افق سعادت طلوع نموده هنگامه افروز عشرت و شادمانی گردید و روز دیگر که عید خجسته نطر بود حضرت شاهنشاهی در مصلاهی که از خیمه ترتیب یافته بود برسم معبوده نماز عید گزارانند و بعد فراع از نماز انجمن آرای نشاط و کسرا نی گشته هریر عظمت و جهانبانی را از فر جلوس والا آسمان پایه گردانیدند درین روز خجسته نخل برومند گلشن دولت و کامکاری نهال نیکو ثمر بوستان سلطنت و بخت یاری پادشاهزاده ارجمند محمد معظم دایم دو لک روبیه و غره ناصیه حشمت و سربلندی فریغ اختر ابهت و بخت مندی پادشاهزاده والا قدر محمد اعظم بعطای طره مرموع مطرح انوار عاطفت گردیدند و امیر الامرا و راجه جسونت سنگه و دیگر عمدهای اطراف بعنایت خلعت قامت مباهات افراختند و بر راجه جی سنگه خلعت خاص و آذربسی مرموع و واسپ عراقی یکی با ساز طلا و بمحمد امین خان میر بخشی

و نهایت عشرت و شادمانی بانجام رسید سیوم شوال رایت نصرت طراز از باغ دلکشا باهتزاز آمد از سوانح این ایام آنکه چون سیوانی مقهور که امیر الامرا صوبه داردکن و راجه جسونت سنگه با دیگر جنود قاهره باستیصال او مامور بودند درین وقت جسارت و خیرگی نهوده شبخون بلشکر امیر الامرا آورده بود و وقوع این معنی که از غفلت آن عمده امرای نامدار ناشی بود باعث عتاب بادشاه مالک رقاب آمد رای عالم آرای چنان اقتضا نمود که صوبه داری دکن را از تغیر او بفرزند اختر برج سلطنت و اقبال رخشنده گوهر درج عظمت و جلال بادشاهزاده عالیقدر فرخنده خصال محمد معظم تفویض فرمایند و هشتم شوال که موضع چمبه^(۷) کمر مضرب خبام ابهت و احتشام بود بادشاهزاده ارجمند و ال تبار را بدان صوب مرخص نمودند و هنگام رخصت آن نهال برومند گلشن حشمت را بعنایت خلعت خاص و پنجاه راس اسپ عراقی ازان جمله دو راس با زین و ساز طلا و پنجاه راس ترکی و یک زنجیر نیل از حلقه خاصه با ساز نقره و جس زر بعثت و ماده فیل و شمشیر مرصع گران بها و پنج لک روپیه و باضافه سه هزاری پنجهزار سوار بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار مورد عواطف گوناگون ساختند و مهاراجه جسونت سنگه را که در دکن بود بعنایت ارسال خلعت خاصه و دو اسپ یکی با ساز طلا نواختند و وزیرخان صوبه دار اکبر آباد را که بسمت قداست خدمت و اعتماد و صدق عبودیت و اعتقاد موسوم است بخدمت آن دره التاج

سنگه گوالیاری بعنایت خلعت و اسب بازین و ساز نقره و الله داد
 خویشمی که فوجدار بهراج بود بعنایت خلعت و خطاب خانیه
 و دوینچند^(۴) زمینداز کهلور که تازه بدولت زمین بوس رسیده بود
 بعنایت خلعت و خنجر مرصع باعلاقه مروراید و ور بسی و پهنوچی
 مرصع و یک زنجیر فیل و خطاب راجگی مشمول عاطفت بادشاهانه
 گردیدند و عبد الرسول دکنی که از منصب معزول شده بود بسالیانه
 ده هزار روپیه موظف گشت و عبد الله خان بعنایت خلعت مباحی
 گشته در زمرة کومکیان صوبه کابل انتظام پذیروت و مرید خان خلعت یافته
 درسلک کومکیان میرخان فوجدار جمون منتظم شد و برهان الدین
 برادر زاده فاضل خان که از ولایت ایران روی نیاز باین آستان
 سپهر نشان آورده بود دولت زمین بوس شده سلطنت یافته بعطای
 خلعت تشریف مباحات پوشید و بشیخ عبد الوهاب بخاری و بشیخ
 عبد الله اکبر ابادی و شیخ محمد یوسف کرویزی و کب اندر هندی
 شاعر هر کدام یک هزار روپیه و بمیر محمد صادق و عبد الله صفوی
 و میر موسی نبیره او یک هزار و پانصد روپیه عطا گردید و پنج هزار روپیه
 بنغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم نشاط پیرا مرحمت شد و امرای
 نامدار و عمد های درگاه سپهر مدار مذل راجه جیسنگه و نجابت خان
 و مرتضی خان و ابراهیم خان صوبه دار لاهور و فاضل خان میر سامان
 و چندی دیگر اقامت رسم پیشکش نموده تحف و رغائب بمحل عرض
 سازیدند چون این بزم والا و جشن عالم آرا در کمال دولت و کامرانی

تا پهنبر که راه هموار است هشت منزل و سی و سه کروه و از پهنبر تا کشمیر که کوهستانست دوازده منزل و چهل و هفت کروه و این راه ازان سه راه دیگر سرد سیر و پربرفتر است و برفش دیر مرتفع میگردد چنانچه تا اواخر اردی بهشت در سرک تل پرنچال برف و سرما می باشد و ممکن نیست که ازین راه بسیر شگوفه و لاله جوغاسی که بهترین اقسام لاله است و در مبادی موسم بهار کشمیر می شکفت توان رسید لیکن از دیگر طرق نزدیک تر و بهتر است و چون بنابر صعوبت راه که اکثر بر شوامخ جبال است شتر از پهنبر پیشتر نمی توان برد و دران کوهستان غیر فیل و اسب و استر و مزدوران کشمیری بار نمی برند و مرادقات جاه و جلال بادشاهی آن قدر که در دیگر اسفار و حرکات همراه می باشد بآن راه بردن متعسر و تخفیفی دران ضرور است از زمان حضرت جنت مکانی چنین معهود شده که در یازده منزل ازان منازل دوازده گانه که چوکی هتی و نوشهره و چنگش هتی و راجور و تهته و بیرم کله و پوشانه و بالای کتل پرنچال و هیز پور و شاجه مرگ و خان پور باشد هر جایک دست منزل مرغوب مشتمل بر حرم سرا و غسلخانه بجهت دولت خانه میسازند و باصطلاح اهل کشمیر آنرا لری گویند و عمارت و مرمت هر یک ازان لریها بعد از اتمام یکی از امرای عظام مقرر می باشد و همچنین از هر راه که رایات عظمت و جاه متوجه کشمیر شود همین طریق معمول است از آنجا که رایات عالیات را یک چاد در دارالسفده لهور افامت روی داده درین نهضت مسعود تاخیری واقع شد چنانچه اول ماه خرداد الویه همایون ظل ورد

خلافت و نامداری معین فرموده او را بعنایت خلعت و یک زنجیر
 فیل مباحی گردانیدند و سید خانرا بقلعه داری دولت آباد خجسته
 بنباد و محمد تقی خان را بخدست بخشی کرئ آن صوبه تعیین
 نمودند و روز دیگر موکب ظفر پیکر از چیمه کمر نهضت نموده
 دریای چناب را بجزر عبور کرد و چهار ^{دهم} قصبه بهنبر که از انجا
 داخل بکوهستان کشمیر میشوند فیض اندوز نزول اشرف شد از
 دار السلطنة لاهور بکشمیر جنت نظیر چهار راه سلوک مشهور است
 یکی راه پکھلی که دور ترین مسالک است خم و پیچ و نشیب و فراز
 بسیار دارد لیکن گرم سیر است و دران راه برف کمتر از دیگر
 راه ها می بارد و زود زائل می شود چون خواهند اوائل موسم لاله
 و شگوفه و جوش بهار کشمیر را دریابند ازین راه میروند و راه مذکور
 می و پنج منزل و یکصد و پنجاه و چهار کروه پادشاهیست که
 گروهی درهست جریب و جریبی بیست و پنج ذرع پادشاهی باشد
 دوم راه چومک که بیست و نه منزل و یکصد و دو کروهست درین
 راه نیز بارش برف کم است اما بعد از آب شدن آن در یکدو موضع
 گل و لای بسیار میشود که گذشتن ازان کمال تعب و صعوبت دارد
 و ازین راه با واسط بهار کشمیر میتوان رسید سیوم راه پونج که بیست
 و سه منزل و نود و نه کروه پادشاهیست آن راه نیز کم برف است
 و بآن راه اواخر بهار کشمیر را می توان دریافت چهارم راه ^(۷) پرنچال
 که هشتاد کروه پادشاهی و بیست و پنج منزل لشکر است ازان جمله

یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانید و همچنین بهراری که نزول سعادت میشد هر یک از عمدها که اهتمام آنرا متکفل بود پیشکشی در خور حال میگذرانید هفدهم نو شهره که برگزیده امت وسیع بغایت معمور و رودی عظیم از پیش قصبه آن جاریست و در عهد حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه طاب ثراه بفرموده آنخسرو خورشید جاه قلعه مدین از سنگ برکنار آن رود ساخته شده مورد نزول همایون گردید و چون اهتمام لری آن بمتصدیان سرکار نهال حدیقه دولت و کام گاری بهار چمن حشمت و بخت یاری بادشاه زاده ارجمند محمد اعظم تعلق داشت آن عالی نهب والا تبار یکدانه مروارید گران بها با برخی دیگر از نفائس آشیان برسم پیشکش گذرانیدند درین منزل اسلام خان صوبه دار گشمیر که بجهت صوبه داری مستقر الخلافه اکبر آباد یرلیغ طلب بنام او صادر شده بود با همت خان مهین خلف خویش رسیده دولت زمین بوس دریافت و بآن خدمت سر بلند گشته بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا و فیل با ساز نقره و باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری سه هزار سوار مورد نوازش گردید و همت خان بفوجداری نواحی آن مرکز سلطنت معین گشته بعنایت خلعت و اسپ مدهی شد و از منصبش که دو هزاری هزار سوار بود پانصد سوار در اسبه سه اسبه قرار یافت هفدهم پیشکش هئی و از انجا برآورد که لری دولخانه آن باهتمام متصدیان سرکار نخل برومند گلشن اقبال ثمره شجره عظمت و جلال بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم متعلق بود شرف نزول بخشیدند و از جانب آن کاهگار بخت بیدار پیشکشی از زواهر

بقصبة پهنبر افگند و بدین جهت برف از راه پرنچال زائل شده بود
 توجه موکب ظفر پناه بآن راه مقرر گردید و چون راهها و کربوهای
 دشوار گذار آن کوهستان عبور تمامی عساکر گردون متأثر را که
 که بسیط عرصه زمین بران تنگ و هنگام رکوب و نزول عرض و طولش
 فرسنگ در فرسنگ است گنجایش نداشت حکم اشرف بنفوذ
 پیوست که راجه جیسنگه و نجابت خان و فدائی خان و قباد خان
 و غیرت خان و بسیاری از امرا و منصب داران و اکثر توپخانه
 و زمره احدیان و زوائد اردو و لشکر در سواحل آب چذاب و نزدیک
 گجرات خرد اقامت نموده تا هنگام مراجعت رایات جلال از خطه
 کشمیر دران حدود باشند و طاهر خان با برخی دیگر از امرا
 رخصت جاگیر یافت وصف شکن خان با جمعی مامور شد که دریای
 کتل پهنبر تمکن گزیده بضبط و خبرداری دهند آن کوهستان قیام و
 ورزد و آید و رونده را بی حکم و دستک مانع آید بواسطه آنکه مردم
 در مضائق و مزالقی کوهستان درهائی تنگ از کثرت و ازدحام آزار
 نکشند و از عقبات مشکله بآسانی عبور نمایند اشاره والا صادر
 شد که برخی از امرا و منصب داران و ارباب خدمات نزدیک
 باکارخانجات ضروری ملازم نصرت مآب بوده محمد امین خان
 میربخشی با برخی از بندها و فاضل خان مدیر سامان با زوائد
 کارخانجات و بعضی دیگر از مردم دو سه منزل از دنبال موکب
 اقبال یکی از عقب دیگر بیایند و شانزدهم موکب ظفر پناه از
 پهنبر نهضت نموده بلری چوکی هتی که بر کنار تالابی خوش واقع
 است و اهتمام آن باشد خان متعلق بود نزول کرد و خان مذکور

بخاک برآمخته دران دره جریان دارد و منبعش تال پریان است و لری دولت خانۀ بادشاهی برگزار آن ساخته شده قبل ازین آبشاری دران دره واقع بود که بقدر چهار آسیاب از می گذر ارتفاع ریخته داخل رود خانه میشد و بمقصود حضرت جنت مکانی (روبروی آن تختگاهی از سنگ ساخته بودند که آنجا نشسته تماشا میکردند الحال چون بمرو ايام تندى آب سنگ را بریده ریزش آب و کیفیت آبشار بحالت سابق نمانده است بالجملة بدست و درم لری پوشانه که پای کتل پرنچال است از ورود مسعود فیض آمد و شد و روز دیگر موكب منصور ازان كریو معب المرو عبور نمود از پائین کتل مذکور تا فراز آن قریب دو كروه پادشاهیست سیاحان جهان گرد و سیاران عالم نورد بر بسط خاک چنان راهی معب هولناک نشان نداده اند شعرای مکیان بیان و سخن سنجان بلاغت نشان که بنظم و نثر تعریف کشمیر داپذیر و شرائف متذمعات و لطائف خصوصیات آن خطۀ فردوس نظیر نموده اند طریق وصف معویت راهش نیز بپای خامۀ صدق رقم پیموده اند چنانچه عذایب نواسج ریاض قدس معنی حاجی محمد جان قدسی درین باب گفته

* بیت *

بكشمير اعتقاد ما درست است

ولي ايمان بر اهلش سخت مست است

و صاحب طبع سليم محمد قلی وصف تنگي راه بلطف سخن چین

ادا کرده *

* بیت *

درین ره خوش بود معشوق دلخواه * که نتواند کس اورا برد از راه

جواهر بنظر مهر انور رسید و شب هنگام چراغانی که باهتمام راجه
 حیات زمیندار آنجا از هیمه برکنار رود خانه و بر فراز کوه ترتیب
 یافته بود بهجت افروز طبع مقدس گردید و عاطفت بادشاهانه راجه
 مذکور را بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه نوازش فرمود بدستم
 موضع تهته که مرتضی خان باهتمام لری آن مامور بود از ورود اشرف
 کام یاب عز و شرف گردید و خان مذکور مراسم پیشکش بتقدیم
 رسانید و روز دیگر سوکب اقبال از کتل رتن پنچال که کربوه ایست
 سخت دشوار گذار عبور نموده بلری بیرم کله نزول فرمود اگرچه
 طریق این مرحله سر تا سر کربوه صعب المرور است اما سواره آذرا
 طی می توان کرد و بسختی کتل پر پنچال نبست که در بعضی عقبات
 پیاده باید رفت حضرت و نصارت و خرمی طراوت آن کوه فلک شکوه
 بمرتبه است که بشکر بر شمه ازان شکفت نیست اگر نهال خشک
 خامه سر سبز بهار جاودان و آب در جوی مسطر روان گردد در تمام این
 راه که گوئی قنطره صراطست در میان ریاض جنت تماشای بنفشه
 و یاسمین و اقسام سبزه های شاداب و گل های رنگین و درختان موزون
 سدره قامت طوبی آئین حسرت بهشت برین از خاطر ناظران میبرد
 و مشاهده آبهای روان کوثر مثال و چشمهای صافی تسخیم زلال غبار
 کدورت و ملال از دل های تماشاگران میشوید و این کذل منتهی میشود
 بدره بیرم کله که نمونه از کوچه باغ فردوس است از دو طرف کوههای
 سبز خرم پر صنوبر سر به سرخ اخضر کشیده و چون صفحه عارض نوخطان
 مهوش سبز های دامنش بران دمیده و رود خانه که عذوبت آن
 گد بر رونقی بر چهره چشمه خضر پیخته و صفای زلالش آب آینه

بگلشن کشمیر آوردند و اواسط روز در آنخانه والا فیض قدوم اشرف
 و وکشی حدیقه چنان گردید چون وصف خطه کشمیر و تعریف
 خصوصیات آن بلده فردوس نظیر فراتر از پایه تحریر است و در
 کتاب مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر وقایع عهد دولت
 اعلیٰ حضرت علیین مکاتبی فردوس آشیانی صاحب قران ثانی
 شاه جهان بادشاه طاب ثراه برخی از خصائص و احوال آن بلده خاد
 مثال از ریاض و بساتین جنت نشان و جزیره های دلکش فیض
 مکان و چشمه سارهای تمسیدم مانند عذرت قرین و گولابه های صافی
 ضلال آئینه آئین و آبشارهای دلغریب فرح فزا و ییلاقها خوش
 هوای دلکشا و سرزمینهای خرم و خوش و درختان موزون دلکش
 و کثرت ریاحین و ازهار و وفور فوکه و اثمار و نزهت عرصه و فضا و
 لطافت آب و هوا و دیگر مزایای شگرف که آن بلده فیض بنیاد بآن
 از سائر امکنه و بلاد امتیاز دارد مشروح و مبین گشته لا جرم درین
 صحیفه مآثر سعادت و اقبال بتوصیف متنزهات و شرح خصائص
 و کیفیات آن که تفصیلش را مجلدی جدا گانه باید نوشت نمی پردازد
 بالجمله چهارم ماه مذکور هوای گلگشت باغ و بستان از بهارستان
 خاطر انور خدیو جهان سر بر زده نخست باغ فیض بخش و فرح
 بخش را از فیض قدوم خرمی و نصارت بخشیدند و از آنجا سایه
 سعادت بدیغ نشاط افکنده سیر آن گلشن فردوس مانند فرمودند و پس
 از فراغ بدولت خانه والا مراجعت نمودند درین هنگام سردار خان
 فوجدار سرکار بهرایج بغوجداري سرکار سورتهه از تغیر قطب الدین
 خان که در سلسله کومکیان لشکره کن منتظم شده بود منصوب گشته خلعت

سجده موكب جلال بعد از طی آن عقده در نضای بالای كتل كه
 لری آن باهتتام اسلام خان بود نزول اجلال نمود بیست و چهارم
 لری هیرة پور از نزول همایون كامیاب فیض و صفا گشته روز دیگر
 آنجا مقام شد و فردای آن بمنزل شاجه مرگ توجه فرمودند نزدیک
 منزل مذکور موضع است كه مزار شیخ موسی بغدادی كه معاصر عارف
 سبحانی و ولی حقانی حضرت سید علی همدانی قدس سره العزیز بوده
 آنجا رافع شده سرزمینی سبز خرم دل نشین است و درختان موزون
 طوبی نشان دارد و جوئی بقدر در آسیا كه گوئی از نهر سلسبیل
 جدا شده مابین مقبره شیخ و مسجدی كه آنجا ساخته اند میگذرد
 و همه جا در میان سبزه جریان دارد الحق مکانی فیض قرب و نزهت
 گاهی خلد آئین است بیست و هفتم اوای جهان كشاب منزل خانپور
 در اهتزاز آمد درین راه سرزمینهای خرم و خوش و مرغزارهای
 دلکش و جداول آبهای صافی و گلهای رنگارنگ و سبزههای
 گوناگون بنظر همایون در آمد و خصائص و کیفیات کشمیر بهشت
 نظیر و آثار حضرت و نصارت و صفا و طراوت آن خطه داپذیر
 آشكار گشته غبار تعب و سفر و سختت راه از دلهای نظارگیان زدود
 و درین منزل سیفخان كه پیشتر بکشمیر آمده بود و مراد خان
 زمیندار تپت دولت زمین بوس دریادند و روز دیگر آنجا مقام شده
 فردای آن كذا در بای بهت نزدیک موضع هفت چنار مضرب خیام
 حشمت گشت و سلخ ماه مذکور آنجا مقام شد و غره ذی قعدة
 مطابق هژدهم خرداد كه ساعتی مسعود بود شهنشاه روزگار اوائل
 روز از موضع هفت چنار سوار بفریقه اقبال گشته بهار آسا روی توجه

میدر آتش که با توپخانه منصور در کنار دریای چناب بود با اهل توپخانه بدان صوب شتافته آن مدبران برگشته روزگار را بسزای کردار داهنچار رساند و خان مذکور بمجرد ورود منشور لامع النور عازم آن حدود گشته بتنبیده و استیصال طاعیان بدمآل پرداخت اگرچه باستماع توجه افواج قاهره که مقاومت آن فزون از اندازه طاقت و توان آنها بود اهل و اعیال و اکثر مواشی و مال خویش با جمعی از آب گذرانیده بودند لیکن گروهی که بچسارت جهل و غرور درین طرف آب مانده بودند طعمه تبغ سطوت مبارزان نصرت مند گشته سر بجیب نیدستی در کشیدند و عرصه آن ناحیت از خار وجود عاصیان مردود پیرایش یافته از مال و مواشی آنها غنیمت فراوان بدست سپاه ظفر پداه آمد و قریب دو لک روپیه از نقد و جنس بسرکار خاصه شریفه ضبط شد و فدائی خان روزی چند آنجا توقف نموده باندو بست تهاذه و ضبط و نسق آن سرزمین نمود و چون پیرایغ همایون بخنجر خان که در سلک کومکیان صوبه کابل انتظام داشت صادر شده بود که بر جناح سرعت و استعجال بدان صوب شتافته بحراست تهاذه و فوجداری آنجا قیام نماید بعد از رسیدن خان مذکور فدائی خان او را در آنجا متمکن ساخته مراجعت نمود چون راجه رکهناته متصدی مهمات دیوانی را در راه کشمیر عارضه طاری گشته باشنداد انجامیده بود درین وقت مستوفی قضا روز نامه حیاتش از دفاتر هستی بر آورد و منصب جلیل القدر وزارت اعظم بغاضل خان میر سامان که بسمت فضیلت و جامعیت در علوم سنجیدگی و معامله مهمی و رزانت رای

سرفرازی یافت و چون مجاهد برادر فیض الله خان باجل طبعی
 در گذشته بود عاطفت بادشاهانه خان مذکور و دو برادر دیگرش را
 بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد از سوانح این ایام دفع و
 استیصال قوم سبیل است از کنار دریای نیلاب آن گروه و خامت
 پزوه فبیده انداز قبائل افغان فیازی که بیشتر از آنها درانروی
 نیلاب تمکن دارند و در سوانح ایام برخی ازان طائفه بد فرجام در
 موضع دهذکوت که آنروی آب است و حضرت شاهنشاهی آنرا
 بمعظم نگر موسوم ساخته اند اقامت گزیده بودند و بذابر آنکه قومی
 مفسد جهالت کیش و فرقه دیو سیرت نا عاقبت اندیش اند و
 بعضی اوقات مصدر شر و فساد می گشتند اشاره والا بفوجداران و
 حکام آن حدود صادر شده بود که آن شور بختان را ازان سرزمین
 اخراج و ازعاج نمایند و بموجب فرمان همایون آنها را بآنروی آب
 کوچانیده بودند چون بمسامع حقائق مسامع رسید که درین اوقات
 آن جمع واجب القمع بمقتضای جهالت و نا عاقبت اندیشی
 مسلک بغی و عصیان و طریق تهر و طغیان پیدوده اند و گروهی
 انبوه ازان خود سران خسران مآب پدایمردی جسارت و دلیری از آب
 نیلاب عبور نموده برتهان بادشاهی که درین طرف آب است حمله
 آورگشته اند خلیل الله خان فوجدار آنجا که بنیروی همت و شهامت
 قدم ثبات فشرده بآن مردودان نابکار بمدافعه و مقابله پیش آمده
 بود دران آوینش و کارزار جان نثارگشته تهانه بتصرف مقهوران
 در آمده است لاجرم چهره غضب بادشاهانه بشعل غیبت فروزان
 شده یرایغ لازم الامتثال از موقف قهر و جلال صادر شد که فدائی خان

لک و چهل و نه هزار روپیه باشد تا ارباب احتیاج در تمام عرض سال بهر اندوز وظائف خبر و افضال بوده هیچ وقت از مواهب پادشاهانه محروم نباشند و این مبلغ سوای زریست که از وجوه وزن مبارک شمسی و قمری در سالی دو قوبت دامن امید خلایق را لبریز نقد مقصود می سازد و دیگر مراتب خیرات و مبرات و وجوه انعامات و ادرارات که از کید ضابطه و دستور بیرونست محاسب وهم و مستوفی خیال بضبط و تعداد آن نتواند پرداخت *

جشن وزن مبارک قمری سال چهل و هفتم

درین ایام طرب بخش نشاط پیرا که عرصه دلکشی خطه کشمیر از فرنزول شهنشاه مهر افسر سپهر سریر خدیو جهاندار عالم گیر سعادت آگین و فیض پذیر بود موسم وزن فرخنده قمری در رسیده جهانیانرا نوید شادمانی و بشارت کامرانی رسانید و روز مبارک یکشنبه هفدهم ذی قعدة مطابق سیوم تیر پس از دو پاس روز آن جشن دل افروز انعقاد یافته وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و ششم قمری از عمر کرامت طراز حضرت شهنشاهی بهزاران میمنت و فرخندگی بانجام رسیده سال چهل و هفتم آغاز شد درین روز همایون فاضل خان وزیر اعظم باضافه پانصد سوا بمنصب پنج هزاری دو هزار و پانصد سوار والا رتگی یانت و دانشمند خان بعطای علم رایت افتخار افرخت و مرتضی خان و کدور رامسنگه والہ یارخان هر یک بعنائیت اسپ باساز طلا مباہمی کشته بعنائیت خلعت باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و

متصف بود و استحقاق این خدمت والا رتبت داشت نامزد گذشته
 یازدهم ماه مسطور بقیه یض این رتبه والا و مغزلات عظمی سر مباحثات
 باوچ کمرانی رسانید و بعطای خلعت خاص قامت امتیاز
 افراخت و افتخار خان بخدومت ممبر سامانی خلعت افتخار پوشید
 و ملتفت خان برادرش از تغییر او آخته بیگمی شده خلعت یافت
 و روح الله خان بخدومت میر بخشی گری احدیان از تغییر ملتفت
 خان منصوب گشته بعنایت خلعت مباحی شد از شرائف سوانح
 این اوقات قدسی برکات افزایش وجوه خیرات و مبراتست در
 عهد سلطنت اعلی حضرت هر سال در پنجم ماه متبرک از خزانه
 احسان بدشاهانه مبلغ هفتاد و نه هزار روپیه بوساطت صدر الصدور
 بارباب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیاد و صالحین انفاق میشد
 بدین دستور در هریک از محرم و ربیع الاول دوازده هزار روپیه و در
 رجب ده هزار و در شعبان پانزده هزار و در ماه مبارک رمضان
 سی هزار و در هفت ماه دیگر خیرات را وجهی مقرر نبود از آنجا که
 همواره همت قدسی بهمت شهنشاه موفق حق پژوه برکام بخشی
 خلایق و انجام مقاصد حاجت مندان مقصور و طیبت لازم
 السعادتش بافاضت آثار کرم و اشاعت انوار احسان سبحانه آسا
 خورشید سان مغطور است درین وقت حکم معلی از پیشگاه فضل
 و مکرمت بصدر الصدور و متصدیان امور بیوتات صادر شد که دران
 پنجم ماه متبرک بدستور سابق عمل نموده در باقی شهر نیز که
 پیشتر وجه انفاقی مقرر نبود هر ماه ده هزار روپیه بارباب استحقاق
 انفاق شود که وجوه خیرات مقروء از سابق و لاحق در سالی یک

گذشتن فاضل خان وزیر اعظم است ازین جهان فانی از آنجا که کامیابی ارباب استعداد را سپهر حسد پیشه دشمن دیرین و روزگار دل آزار همواره با خردمندان بر سر کین است آنگاه عقیدت آئین را که خلعت خدمت بلند رتبت وزارت بر قامت قابلیتش زبیده و شایان بود پس از تسلیم آن خدمت کوتاه معده بهم رسیده در اندک فرصتی اشتداد یافت و چون اشتهای عمرش از منزل ستین بچند مرحله بر گذشته حدود سبعین مشرف گشته بود و طبیعت شیخوخت را قوت مقاومت آن مرض صعب نموده معالجه و مداوا سودمند نیفتاد و بیست و هفتم ذی قعدة که در یازدهم آن بغور رتبه والای دیوانی کمرانی یافته بود داعی حق را بیک اجابت گفته جهان گذرانرا پدرود نمود حضرت شهنشاهی که قدردان گوهر اخلاص و قیمت سنج جوهر عبودیت اند برفت آن دستور دولت خواه متأسف گشتند و نعش آن مغفور بموجب وصیتش بلاهور نقل یافته در باغی که جهت مدفن خویش ساخته بود مدفون شد و درین روز که سیزدهم تیر ماه وعید گلابی بود چون طبع مبارک خافان حق شناس از حدوث این سانحه متأثر گشته بود مراسم آنروز را موقوف فرمودند و روز دیگر جشن مذکور بآئین مقرر بغعل آمده بادشاهزادهای کام گار و الاتبار و امرای نامدار رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و مذاکار بجا آوردند و درین روز برهان الدین برادر زاده فاضل خان مرحوم که تازه از ایران زمین بدرگاه سپهر آئین آمده بود مورد انظار نوازش گشته بعزایت خلعت از لباس سوکواری برآمد و بمنصب هشت صد و پنجاه

پانصدی دو هزار سوار مشمول عاطفت شد و افتخار خان میر
 مامان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دو صد
 سوار و سیف خان بصوبه داری کشمیر از تعبد اسلام خان منصوب
 گشته بعزایت خلعت و افزایش منصب مشمول عاطفت شدند
 و حکیم محمد مهدی بخطاب حکیم الملکی نامور گشت و معین خان
 از اصل و ضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و مراد خان
 زمیندار تبت بعزایت خلعت و اسب و خنجر مرصع و از اصل و
 اضافه بمنصب هزار و شش صد سوار و مغاخر خان از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد تقی خان که خدمت
 بشیخیگری دکن بار مغفوض شده بود بمنصب هزار و دو صد و
 پنجاه سوار و خدمت طلب خان بعزایت اسب و الله قلی چیله
 بانعام یک هزار روپیه و مرحمت اسب و شمشیر مورد نوازش
 گردیدند و سعید جعفر ولد سید جلال بخاری که در موطن مالوف
 خویش گجرات بود بانعام سه هزار روپیه مورد مرحمت گردید و
 عزایب خان ولد ظفر خان که در کشمیر اختیار گوشه نشینی کرده
 بود از اصل و اضافه بهالیاذه بیست و چهار هزار روپیه کامیاب
 مکرمت گشت و بخواجه معین الدین ولد خواجه خداوند محمود
 خلعت و یک هزار روپیه و بخواجه عبد الرؤف ده بیدی و قاضی
 عبد الوهاب اقضی القضاات هر کدام یک هزار روپیه و بشیخ
 محسن کشمیری خلعت و دو هزار روپیه و بچندی از شعرا و
 سازندهای کشمیری سه هزار روپیه و بزمرد غمخه سنجان هند که ملازم
 رکاب نصرت متأب بودند سه هزار روپیه انعام شد از سوانح در

نہضتِ رایاتِ جاہ و جلال از نہضتِ اباد کشمیر بجانب ویرناک و از انجا بصوب دار السلطنۃ لاہور

چون در سمت جنوبی کشمیر چشمه سارهای کوثر زلال و نہضت گامہای خلد مثال کہ ہریک زینت بخش اقلیمی و چشم و چراغ کشوری تواند بود واقع شدہ بر پیشگاہ خاطر خورشید مآثر چنین پرتو امکند کہ بدان صوب توجہ نمودہ نشاط اندوز سیر آن اماکن دلکشا کردند و از ویرناک سمند اقبال را بجانب دار السلطنۃ عنان بر تابند و روز مبارک دوشنبہ بیست و دم محرم مط بق چہارم شہر یور کہ ساعتی فرخندہ اثر بود موکب جاہ و جلال ازان خطۂ فردوس مثال نہضت نمودہ آنروز در موضع پانیپور کہ سرزمین آن زعفران زار است و در انجا باغی خوش و منزل دلکش برای درالخانۂ بادشاہی بر کنار آب بہت ساختہ شد پرتو نزول گسترد و روز دیگر قریۂ دینی پور محط سراق منصور گردید و بردای آن قصبہ بیچ برارہ کہ آنجا بر طرین آب بہت و بہستان سرا در کمال نہضت و صفا محاذی ہم واقع است از ورود مسعود سعادت آسود گشت و دران مکان فیض نشان یکروز مقام شد بیست و ششم کہ رایت ظفر طراز از بیچ برارہ باہتزاز آمد تا پل کہنہ بلکہ کہ منڈھای سیر کشتی است حضرت شاہنشاہی سوار سفینۂ اقبال قطع مسافت فرمودند و از انجا بدولت بر تخت روان نشستہ باسلام آباد معروف ماہچہ کہ دو چشمہ خوش و عمارات عالی دلکش دارد شرف قدوم بخشیدند و چون آن موعنہ باطاع تازہ

سوار سر بلند شد دهم ذی الحجه که عيد فرخنده اضحی بود مراسم آن عيد سعيد بعمل آمد و حضرت شاهنشاهي بعبادت معهود به مسجد عيدگاه پرتو قدوم گسترده و پس از اداي نماز معاودت فرموده رسم قربان بجای آوردند و شب بیدست و هفتم باشاره معلی بر کوهچکه که آنطرف دل رو بروی دولتخانه والا واقع است و همچنین بر نشیمنها در روی دل چراغاني در کمال خوبی و نظر فربیدی شده تماشای آن نشاط افزای طبع همایون شد و نوبتی دیگر بر روی دل چراغان کشتیها هنگامه افروز عشرت گردید و بکرات حضرت شاهنشاهي بگلگشت و بساتین سیر نزهت گاهها توجه فرموده مسرت اندوز گشتند درین ایام شهابت خان حارص حصار شهر دار الملک کابل بحراست قلعه ارک آن بلده فیض قرین از تغییر قلعه دار خان و شمشیر خان تهبانه دار غزنین بمحافظت حصار شهر مذکور قلعه دار خان تهبانه داری غزنین تعیین یافتند و از وقائع صوبه بنگاله بمسامع حقائق مجامع رسید که خواصخان از کومکیان آفصوبه باجل طبیعی بمطایع حیات در نورید و چون از سوانح صوبه دکن معروض پیشگاه خلافت شد که سید علی و راجی ولد افضل که از نوکران عمده عادل خان بود از وفارقت جسته بعزم بندگی درگاه آسمان جاه روی ارادت بلسکر ظفر اثر دکن آورده اند عنایت بادشاهانه اولین را بمنصب دو هزار و پانصد سوار و درمیدن را بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار نواخت و دلاور خان حبشی از کومکیان دکن بخطاب حبش خانجی مرفراز شد •

نمودند دوم صفیرایات جهانکشا از بیکم آباد افتهاض نموده پرتو
 وزرد بچشمه سار شاه آباد معروف به ویرناک انگند آن منهل پاک
 و سرچشمه فیض ناک مذبح دریایی بهت است و آب بسیار دارد در
 کمال صفا و برودت که پنجه آفتاب تاب سردی آن ندارد ازان می
 جوشد و جداول و افهار ازان جریان می یابد دران مکان نزهت قرین
 نیز عمارات عالی و لذتین و بساتین جفت آئین مشتمل بر نهرهای
 خوش و آبشارهای دلکش که هر یک آب روی کشوری تواند بود
 ساخته شده چون فیض هوا و نزهت و صفای آن موضع دلکشاملائم
 طبع اقدس خاقان جهان آمد دو روز آنجا بساط اقامت گسترده
 گلشن افروز دولت و بخت و چمن آرای عشرت و شادمانی بودند
 از سوانح آنکه چون جعفر خان صوبه دار مالوه بجهت تفویض
 خدمت جلیل القدر وزارت اعظم به پیشگاه حضور طلب شده بود
 صوبه داری مالوه از تغیر او بنجابت خان که در کنار چناب بود
 مفوض گشته فرمان والا شان مشتمل برین معنی با خلعت خاص
 بجهت او مرسل شد و منصبش که پنج هزاری چهار هزار موار بود
 باضافه یک هزار سوار افزایش پذیرفت و از وقائع صوبه گجرات
 بمسامع حقائق مجامع رسید که شوریده بخت بی سروپای از قوم
 بلوچ دران ناحیت بوسوسه سردای باطل و اغوی دیو پندار
 خود را دارا بیدشکوه نام کرده بود و جمعی از راقعه طلبان فتنه جو و
 اوباش بی آبرو فراهم آمده غبار فساد می انگیزتند و طایفه
 کولیان گجرات که پیوسته هوای تمرد و سودای طغیان آن گروه
 عصیان پزوه را در سر است آن فرومایه را دست آویز فتنه ساخته

نهال ریاض خلافت شاداب نخل گلشن سلطنت بادشاه زاده ارجمند
 محمد اعظم متعلق بود آن نوگل خدیقه دولت پیشکشی از نوادر
 جواهر بنظر قدسی مآثر رسانیدند و بیست و هفتم باغ و عمارات چشمه
 سار آصف آباد معروف بمچهی بهون که مثل آن سرچشمه بچشم
 سیاحت پیشگان جهان دیده کم رسیده و مشتمل است بر عمارات
 عالی دلنشین و حیاض و ریاض فیض آئین از نزول همایون انوار
 میدمت پذیرفت و چون آن مکان زهت نشان مرغوب طبع اقدس
 آمد روز دیگر قرین عز و احتشام آنجا مقام فرمودند و از جانب
 رخشندة اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت بادشاهزاده
 عالیقدر محمد معظم که آن موضع بتیول ایشان تعلق داشت رسم
 پیشکش بتقدیم رسید بیست و نهم چشمه سار فیض بنیاد بیگم آباد
 معروف باحول از ورود اشرف آبرو یافت و آن چشمه ایست
 هم چشم کوثر و تسنیم که تا خورشید هر صبح از زلال صافی آن دست
 و رو نشوید سیمای روشنی نگیرد و تا ماه هر شامگاه بطریق انعکاس
 دران غوطه نخورد رخسارش جلاپذیرد آبش را در عنایت و گوارائی
 سمّت مزیت بر آبهای دیگر است دران زهت گاه دولت عمارات
 پادشاهانه و منازل خسروانه در کمال زیب و زینت و رفعت و متانت
 ساخته شده و باغی خوش و بستان سرای دلکش دارد که ریشه نهال
 محبتش از سرزمین خاطر رضوان آب می خورد دران بهارستان عشرت
 نیز یک روز مقام شد و چون آن مکان حلدمثال بسرکار پرده ارای هودج
 عظمت صدر نشین تنق حشمت نواب تقدس نقاب زیب النساء
 بیگم متعلق بود آن ملکه ملکی اطوار ادای مراسم پیشکش و نثار

که املام خان صوبه دار و کفایت خان دیوان آن مرکز دولت
 باجل طبیعی رخت هستی بر بستند و برلیغ کرامت عنوان بنام
 هوشدار خان صوبه دار دار الخلافه شاه جهان آباد صادر شد که بعد
 از رسیدن صیف خان که از تغیر او بحراست قلعه مبارکه و نظم مهمات
 دار الخلافه معین شده بود بمقتقر الخلافه شتافته بصوبه داری آن
 مصر اقبال قیام نماید و صیف خان بخلعت نوازش یافته مرخص
 گردید که بزودی خود را بدار الخلافه رساند و بعد انداز خان از تغیر
 همت خان بفوجداری نواحی اکبر آباد تعیین یافته بعطای
 خلعت مباحی شد و از منصبش که دو هزاری هزار و پانصد سوار
 بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردید و میر مهدی یزدی
 بدیوانی آن مستقر حشمت منصوب گشته خلعت سرفرازی پوشید
 و مقیم خان بدیوانی سرکار ملکه ملکی خصال تقدس نقاب طراز
 هودج عفت و احجاب روشن رای بیگم مباحی گشته بعطای
 خلعت سربلند شد بدست و ششم موکب ظفر مآب از درباری چناب
 بچسره عبور نموده بر ساحل آن نزول معادت فرمود و چون قراولان دران
 نواحی شیری چند قبل کرده بودند شه قشاه شیر شکار بعزم صید آن
 سباع ضار و درندگان مردم آزار روز دیگر که مقام بود سوار شده
 ازان جمله در ماده شیر را که هریک بچه داشت بتفنگ از پای
 در آوردند و شیر بچه را قراولان گرفتند و مباح آن که از کنار دریا
 کوچ شده دگر باره بشکار شیری چند که باقی مانده بود توجه نموده
 دو ماده شیر و چهار شیر بچه را بتفنگ از پای در آوردند و فیض الله
 خان قراول بیگی را بعطای خلعت نواختند چهارم ربیع الاول موافق

شورش انزائی می کردند مهابت خان صوبه دار آنجا بدفع او پرخاشه سلک جمعیت مفسدانى که بران مجهول فراهم آمده هنگامه آرای انساد بودند از هم کسبخت و فرقه کولیان را تادیب بلیغ نموده گرد دمار از روزگار شان انگیزیت و آن تیره بخت بی نام و نشان را ازان حدرد آواره ساخت بالجمله پنجم ماه مذکور موکب منصور از شاه آباد بجانب دار السلطنة لاهور عمان اقبال منعطف ساخته هشتم بهیروپور که سر راه پرنچال است پرتو نزول انگند و در اثنای راه حضرت شاهنشاهی بسیر آبشار او هرکه در دره دست چپ راه واقع است و کمال ندرت و غرابت دارد توجه نموده نشاط اندرز تماشای آن شدند درین منزل سیف خان که بصوبه دارى خطه کشمیر منصوب شده بود بعطای خلعت و اسب عراقی و یک زنجیر فیل مهابی گشته دستوری معاونت یافت و مراد خان زمیندار تبت خلعت یافته مرخص شد و از وقائع دار السلطنة بموقف عرض رسید که ظفر خان که برسم گوشه نشینی آنجا بسر می برد باجل طبعی روزگار حیاتش چپری شد و از هیروپور در عرض یازده روز عرصه پهنبر از غبار موکب مسعود عطر آمود گردید و راجه جی سنگه که بموجب فرمان همایون در نواحی گجرات اقامت گزیده بود و صف شکن خان که در پهنبر نزول داشت و راجه رای سنگه و دیندار خان دولت ملازمت اندوختند و راجه حیات زمیندار راجور بعنایت خلعت و ماده فیل سرفراز گشته رخصت انصراف یافت و روز دیگر که در پهنبر مقام بود از وقائع معتبر الخلافة اکبر آباد بموقف عرض رسید

از چیللهای بادشاهی بسابقه عداوتی که با او داشت بزخم جمده
از پای درآورده بود معدلت پادشاهانه قاتل را بیدار رسانید و پسران
و دیگر باز ماندگان آن مرحوم مورد عاطفت گشته بعنایت خلعت
نوازش یافتند و کوچک بیدگ ملازم عبد العزیز خان والی بخارا که از
جانب آن خان والا دومان چند سر اسب و برخی جانوران
شکاری برسم ارمغان آورده بود سعادت استلام آستان فلک احترام
دریافته آنها را بنظر انور رسانید و بمراحم خسروانه سرافراز گشت
و حاجی محمد عرب فرستاده امام یمن شرف اندوز ملازمت اکسیر
خاصیت گشته دو سر اسب عربی و دوز قبضه شمشیر که امام
برسم هدیه بارگاه خلافت ارسال داشته بود بخدمت اشرف گذرانید
و بعنایت والا نوازش یافت پانزدهم عزم زیارت روضه منوره حضرت
جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر بادشاه طاب ثراه که دران
روی آب راوی واقع است از خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو حق
پرست سربر زده بآنمراز فیض انوار شرف قدوم بخشیدند و روح
آن سریر آرای محفل خلد را بفتحه و دعا روح افزا گشته ده هزار
روپیه بخدمه و مجاوران آن روضه فیض مکن انعام فرمودند *

جشن وزن مبارک شمسی و آغاز سال چهل و ششم

درین ایام میمنت فرجام که جهان از مآثر عدل و رافت
بادشاه عالمگیر مالک رقاب کامیاب بود و نهال آمال عالمیان بترشیم
سحاب نصفت و احسان خاقان مهر افسر سپهر جناب سرعزیز
و شاناب فرخنده جشن وزن شمسی آن پایه افزای اورنگ خلافت

پانزدهم مهر رایت ظفر پیرا پرتو سعادت بر ساحت باغ دلکشا
افکنده عمارات دولت خانۀ آن از نزول اشرف مهبط انوار عز و
کرامت گردید و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطنۀ و اعتقاد خان
و تربیت خان که بموجب حکم والا در لاهور مانده بودند دولت
آستان بوس دریافتند و پس از دو روز اقامت در آن حدیقه خلد
آسا اواخر روز چهار شبۀ هفتم ماه مذکور مطابق هزدهم مهر که
ساعت دخول دار السلطنۀ بود حضرت شهنشاهی قرین تائید
الهی لواهی عظمت و جلال ازان بستانسرای اقبال بر افراخته روی
توجه بشهر آوردند و از دریای راوی بجسر عبور فرموده قلعه مبارکه
را بقدم میمنت قرین رفعت و ذروه چرخ برین بخشیدند درین
ایام راجه جی سنگه بعطای خلعت خاص قامت مباحات افراختا
و طاهر خان از چاگیر رسیده جبهه سالی عتبه سلطنت گردید و
بعطای عصای مرصع نوازش یافت و میر خان فوجدار کوهستان جمون
از آنجا رسیده بتقدیل سده سبغه شرف اندوز شد و سید سلطان از سادات
کربلای معلی که یک چند در کلکندۀ بود و تهره بری سعادت و یاور
بخت از آنجا بقصد استلام آستان خلافت و اندظام در سلک خدمت
گزاران پیشگاه سلطنت از قطب الملک جدا شده بود دولت آستان
بوس یافته یک زنجیر نیل برسم پیشکش گذرانید و بعطای
خلعت سرپا زد گردید و ازین جهت که ملا عوض و جیه بنابر
تقصیری مورد عتاب خسروانه شده بود خواجه فادر که شرف سیادت
با منزلت فضیلت فراهم داشت بخدمت احتساب از تغیر او
خلعت سرفرازی پوشید و چون درین ایام نوبت خان چیلۀ را یکی

قرار یافت و اسد خان بخشی دوم از اصل و اضافه بمنصب چهار
 هزارى سه هزار و هشت صد سوار و فدائى خان باضافه پانصدى
 بمنصب چهار هزارى دو هزار و سه صد سوار و صف شکنخان از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدى هزار و چهار صد سوار و سيفخان
 صوبه دار کشمير بعنايت ارسال خلعت و شمشير و افتخار خان مير
 سامان بعطای قلمدان و عبد الرحمن ولد نذر محمد خان بانعام
 پنج هزار روپيه و ملتفت خان باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 شش صد سوار و مخلص خان باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 چهار صد سوار و حکيم الملک باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 پنج سوار و از اصل و اضافه سزاوار خان بمنصب هزار و پانصدى
 پانصد سوار و محمد عابد برادر فيض الله خان بمنصب هزارى سه صد
 سوار سر بلندى يافتند و عاقل خان که يکچند برسم گوشه نشينى در
 لاهور بسر ميبرد منظور ابطار عاطفت گشته بمكرمت خلعت و بمنصب
 دو هزارى هفت صد سوار دگر باره کامياب دولت بزدگى گرديد
 و سيد سلطان كربلايى که چنانچه گذارش يافت که درين ايام باستان
 معلى رسیده بود بمنصب هزار و پانصدى شش صد سوار سرافراز گشت
 دوازده هزار روپيه و ده سر اسب باو عطا شد و شير سنگه زميندار چنپه
 که درين هنگام شرف از دوز ملازمت اکسبر خاصيت گشته بود بمرحمت
 سر پيچ و اور بسى مرصع و منصب هزارى چهار صد سوار و خطاب
 راجگي تارک مبهات افراخت و لطف الله خان و جواهر خان خواجه
 سرا و خدمت طلب خان هريک بعنايت ماده نيل و هرديو
 زميندار کوهستان جمون و دربار خان خواجه سراهريک بمرحمت

و جهانکشانى طرب پيرای انجمن ایام کشته هنگامه خرمى و نشاط
رونق پذیرفت و روز مبارک دو شنبه یازدهم ربیع الثانی مطابق
بیستم آبان در عمارات فیص بنیاد شاه برج دار السلطنة لاهور که در
رنعت و شان عزت بخش چرخ ذات البروج و آفتاب هر صبح بعزم
تماشای آن شگرف مکان بر نردبان نه بایه فلک در عروج است
و باشاره همایون پیشکاران پیشگاه دولت برای این جشن بهجت
طراز آنرا ببسط بساط تجمل و احتشام بنوعی که معمول این
سلطنت گردون بسطت است زیب و آرایش فزوده بودند خجسته
بزمی دلکشا و مقدس محفلی مسرت اما پیرایه انعقاد یافت
و خورشید گیتی فردز اوج عظمت و اقبال پرتو ورود به برج میزان
اوکنده وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و پنجم
از عمر همایون بهزاران میمنت و فرخندگی بانجام رسیده سال
چهل و ششم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن
مبارک سریر آرای حشمت و کامرانی گشته دست دربانوال بچود
و انضال کشوند درین روز خجسته امیر خان صوبه دار کابل که
بموجب یرلغ طالب از اینجا آمده بود ناصیه سالی عاقبه خلافت گشته
پیشکشی شایسته از اسپان عربی باد رفتار و ترکی راهوار و نفائس
جواهر و دیگر رغائب و نوادر گذرانید و بعطای خلعت خاص اختصاص
یافته از منصبش که پنجهزاری پنج هزار سوار بود یک هزار سوار دو اسبه
سه اسبه مقرر شد و نجابت خان صوبه دار مالوه بمرحمت یک زنجیر
فیل مشمول عاطفت خسروان گردید و منصب هوشدار خان صوبه دار
مستقر الخلافه اکبر آباد از اصل و اضافه چهار هزارى سه هزار سوار

والا بآستان معلی رسیده ادای مراتب سفارت نمود و در همان سال کامیاب مراسم خسروانی شده رخصت انصراف یافت درین اوقات حضرت شهنشاهی را بر پیشگاه ضمیر آفتاب اشراق که دقیقه سنج رموز انفس و آفاق است چنین پرتو افکند که قدسی صحیفه عطوفت مشکون در جواب آن نامه تهنیت مضمون طراز نگارش داده با برخی از نفائس و نوادر ممالک هندوستان برسم ارمغان مصحوب یکی از عمدهای درگاه آسمان جاده نزد والی ایران فرستند و تربیت خان صوبه دار ملتان را که از بندهای مسجید عمده این دولت گردون توان و صاحب ثروت و سامان بود باین خدمت مقرر نمودند و در روز جشن وزن اشرف او را بعطای خلعت و یک زنجیر فیل با ساز نقره و ماده فیل و ده مراسم از انجمله دو عربی و دو عراقی یکی از آنها با ساز طلا و جینگه مرصع و شمشیر و سپر و ترکش همگی با ساز مرصع و با ضافه یک هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار سوار مورد انتظار نوازش ساخته بسفارت ایران زمین مرخص فرمودند و گرامی مراسم که بموجب امر اعلی دانشمند خان انشا کرده بود با سوغاتی از مرصع آلات و نفائس امتعه و اثواب و دیگر نوادر و رغائب این مملکت فلک فصاحت که زیاده از هفت لک روپیه قیمت آن بود مصحوب خان مذکور فرستادند *

معاودت شهنشاه سلیمان سرور

از پنجاب بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو عالمگیر از گلگشت

امپ با زین و ساز نقره مباحی شدند و خواجه بهاءالدین از خواجه
زادهای ماوری النهر که رخصت طواف حرمین شریفین زادهما
الله شرفا و قدرا یافته بود بعطای خلعت و انعام پانزده هزار روپیه
کامیاب عاطفت شد و کوچک بیدگ ملازم عبد العزیزخان والی
تندار بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه سرافراز گشته رخصت
افصراف یافت و قاضی عبد الوهاب اقصى القضاة و محمد وارث
و حامض رحیم الدین و حکیم صائب و راقم این صحیفه اقبال و چندی
دیگر هر کدام با انعام یک هزار روپیه مباحی شد و پنج هزار روپیه
بزمرد نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم پر نشاط عطا گردید و پنج
زنجیر فیل پیشکش بهادر خان صوبه دار اله آباد بنظر انوار رسید
و جمعی از عمدتها و امرای حضور پرنور ادای مراسم پیشکش نمودند *

فرستادن صحیفه قدسی در جواب شاه عباس

والی ایران با سوغاتی قیمت هفت لک

روپیه مصکوب تربیت خان

چون شاه عباس والی آندیار بمقتضای صلاح اندیشی و آداب
سنجی بحکمت تهنیت سربر آرای این زبندۀ ادرنگ خلافت
و کشور کشائی بوداق بیدگ پسر قلندر سلطان چوایه تغنچی
اقاسی را که در سلک عمدتای او بود بانامۀ مبنی بر مراسم
مبارکباد جلوس همایون بر سریر سلطنت ابد بنیاد و مبنی
از قوائد یکجہتی و اتحاد ارمغانی شایستہ از تحف و نفائس
ایران زمین بسدۀ سپهر آئین فرستادہ بود و او در سه چهار جلوس

از بندهای منصبدار را با اکثر زوائد اردو و کار خانجات رخصت فرمودند که براه راست پیشتر رفته در دار الخلافه احراز شرف ملازمت نمایند و مقرر ساختند که خود با خاصان و نزدیکان و عملۀ شکار نخست بشکار گاه کانو داهن توجه نموده در آن نخچیر گاه اقبال نشاط شکار اندوزند و همه جاشکارکنان و صید افگزان طی منازل نمایند و بیست و چهارم در چهار منزلی دار السلطنة امیر خان صوبه دار کابل را بعنایت خلعت خاصه و خنجر باعلاقه مروارید و دو اسپ هر دو با ساز طلا سر بلند ساخته رخصت انصراف فرمودند بیست و هفتم عرصه شکارگاه کانو داهن از سایه سنجق جهان کشا نور آگین گشته عمارات فیض آیات دولت خانه آن بنزول والا مهبط انوار شرف و کرامت شد و در روز فیض اندوز اعامت همایون گردید چون اعتقاد خان القماس نموده بود که یک چند در لاهور بوده متعاقب بعز حضور رسد اورا خلعت عطا کرده مرخص فرمودند و میر خان فرجدار کوهستان جمون بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا سر بلند گشته بخدمت مرجوعه رخصت یافت و از انجان که بعرض اشرف رسیده بود که برخی از مفسدان فواحی پیت جالندر بمقتضای ناعاقبت اندیشی غبار تسرد و عصیان انگیزته اند یاز دهم جمادی الاولی فدائیخان داروغه توپخانه بتحدود مرخص شد که تنبیه و تادیب مفسدان و ساد آئین و بندوبست آن سر زمین کرده متعاقب بیاید و صالح بهادر از تغیر خانه زاد خان بفوجداری آن حدود خلعت سرفرازی پوشید و شیر سنگه زمیندار چنپه بمکرمات خلعت و جیغه مرصع و اسپ با ساز طلا و نقره

خطه کشمیر و سیر و شکار عرصه پنجاب و نظم مهام آن حدود فراغت یامت و یک چند سایه چتر همایون انوار سعادت بر ساحل آند یاز گسترده ساکنان آن بوم و بر از فیض معدلت و احسان پادشاهانه کامباب و بهره ور گردیدند عزم مراجعت بصوب دار الخلافه شاه جهان آباد که مستقر سریر سلطنت ابد بنیاد است از باطن الهام موطن سر بر زد و روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الثانی مطابق بیست و چهارم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و عمله پیش خانه خلعت یافته بموجب امر و الاسراقات اقبال بیرون زدند و دوشنبه هجدهم مطابق بیست هفتم آبان که اختر شناسان پاینه سریر اعلی ساعت این نهضت فرخنده مقرر کرده بودند قریب بسه پاس روز حضرت شاهنشاهی با فرالهی و شکوه جهان پناهی بر فیل کوه پیکر بدیع منظری که تخت آسمان پاینه زرین بر پشت آن نصب کرده بودند سوار شده لوای توجه بر افراختند و آن روز در باغ فیض بخش نزول سعادت نموده دو روز دیگر در آن بستان سرای دولت قرار قامت دادند و چون صوبه دارى دار السلطنة لاهور بدستور سابق بپراهمیم خان مفوض شده بود او را بعطای خلعت نواخته رخصت فرمودند و حاجی محمد طاهر بر نهج سابق بخدمت قلعه دارى آن مرکز سلطنت خلعت سرفرازی پوشید و فاروز خان میواتی فوجدار دیبالپور بعطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مباحی گشته بخدمت مرجوعه مرخص شد و بیست و یکم که از باغ فیض بخش کوچ شد مغلشکن خان و عابد خان و چاندی دیگر از امرا و بهیاری

کامیاب خرمی گردید و چون خاطر ملکوت ناظر بهیر و شکار مخلص
پور مائل بود ریایات عالیات از انباله بآن سمت متوجه شده بیست
و هشتم خضر آباد که سه گروهی مخلص پور است مخیم سرادات
حشمت شد و حضرت شاهشاهی بعزم سیر عمارت و باغ مخلص
پور که بغیض آباد موسوم است بکشتی از دریای جون عبور نموده
آن گلشن سرای دولت را سیر نمودند و اواخر روز بدولت خانه همایون
مراجعت فرمودند و سه روز آنجا اقامت گزیده بشکار چرز نشاط
اندوز بودند و سوبهاگ پرکس زمیندار حرمور و آن حدود جبهه سای
آستان سلطنت گشته برخی جانوران شکاری از باز و جره و شاهین
برسم پیشکش گذرانید و بعطای خلعت کسوت مباحات پوشید
هفتم جمادی الآخرة نزدیک کرفال مضرب خیام ابهت و جلال شد
و بعرض اشرف رسید که الله یار خان که هنگام نهضت رایت
منصور از دار السلطنت لاهور کوفتی بهمرسانیده از راه راست
پیشتر بدار الخلافت شاه جهان آباد آمده بود در آنجا باشنداد
آن عارضه بساط حیات در نوردید و ملتفت خان بخدمت داروغگی
گزر برداران و ملازمان جلو که بآن خان مرحوم متعلق بود خلعت
سرافرازی پوشید و باقر خان فوجدار سر هذد و جهانگیر قلیخان
فوجدار میان در آب خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص گشته
نهم ماه مذکور نواحی قصبه پانی پت مهبط انوار نزول شد و روز
دیگر که دران منزل مقام بود زبده امرای عظام جعفرخان که او را از
مالوه بجهت تفویض خدمت جلیل القدر وزارت طلب داشته بودند
دولت زمین بوس آستان سلطنت دریافته یک هزار مهر و یک هزار روپیه

و یک زنجیر فیل کامیاب عاطفت گشته بوطن مرخص شد و از خزانۀ احسان بادشاهانه پنج هزار روپیه بکس خواجه عبد الغفار که از مادر وی الذهر عریضه او آورده بود و هفت هزار روپیه بفرستاده کو پک اتالیق که از عمدهای سبحانقلی خان والی بلخ امت و مختصر پیشکشی بجناب والای سلطنت فرستاده بود حواله رفت که از امتعه هندوستان خرید نموده برای آنها ببرند درین هنگام عاطفت بادشاهانه فروغ دودمان حشمت و کامکاری بهار بوستان ابهت و بختیاری بادشاهزاده والا قدر عالی هم محمد معظم و مهاراجه جسونت سنگه و دیگر عمدهای اطراف را بمرحمت خلعت زمستانی نواخت و راجه جی سنگه و محمد امین خان میر بخشی و دیگر امرای بارگاه سلطنت و عمدهای آستان خلافت را بعطای خلّاع فاخره قامت امتیاز ابراخت و امیر الامرا که از صوبه داری دکن معزول گشته بود بصوبه داری بنگاله معین شده فرمان کرامت عنوان مشتمل برین معنی باخلعت خاصه زمستانی بجهت او مرسل گردید و حکم شد که پیدشگاه حضور نیامده بدان صوب شتابد سیزدهم ماه مذکور موکب منصور از دریای ستلج بجمهر عبور نمود و باقرخان فوجدار مهرند و جهانگیر قبیخان فوجدار میان دراب شرف اندوز ملازمت گشتند و روز دیگر دولت خانه باغ مهرند از فیض قدوم چمن پیرای حدائق عظمت و جلال بهارستان اقبال گشت و چون طراوت و نضارت و نزهت و صفا آنگلشن دلکشا ملئم طبع اقدس افتاد و چهار روز شرف اندوز اقامت همایون شد بیست و دوم باغ فیض آئین انباله از نزول اشرف

از نماز قرین تایید ربانی و فر آسمانی از اینجا متوجه گشته ساخت
 دار الخلافت را پرورد مسعود کرامت آمود ساختند و قلعه مبارکه را
 از یمن نزول همایون سر باوج گردون بر افراختند درین ایام پیشکش
 عادل خان حاکم بیجا پور مشتمل بر شانزده زنجیر فیل و نفائس
 جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رسید و عاقل خان بخدمت
 داروغگی غمسخانه مبارک که بیشتر بالله یار خان مرحوم مغرض
 بود سرافراز شده بعنایت خلعت و اسب و شمشیر مباهی گشت
 و ملنفت خان و سزوار خان بخدمت میرتوزورکی سربلند گشته هر یک
 خلعت سرافرازی پوشید و اسفندیار بیگ و بر خورنار بیگ برادران
 الله یار خان مغفور بعطای خلعت از لباس کدورت بر آمده مورد
 عنایت و رعایت خسروانه گردیدند و حاجی محمد فرستاده امام
 یمن بمرحمت خلعت و اقام چهار هزار روپیه مشمول عاطفت گشته
 رخصت انصراف یافت چهارم رجب اصالخان از مراد آباد رسیده
 باحرار دولت ملازمت چهره سراد بر افروخت و چهار مر اسب عراقی
 بر سبیل پیشکش گذرانیده بعطای خلعت خاصه سر مایه مباهات
 اندوخت و محمد بیگ خان که سابق قلعه دار اندوز بود از اینجا
 رسیده دولت زمین بوس دریافت و غیاث الدین خان که بخشی
 صوبه دکن بود بنظم مهمات بندر سورت از تغیر رعایت خان منصوب
 گشته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی سیصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی پانصد سوار سر بلند شد و سید صدر جهان خویش خلیفه
 سلطان که برهبری سعادت از ایران بعزم بندگی این آستان خلافت
 نشان آمده بود شرف اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشته بعطای

بصیغه نذر و برخی از جواهر زواهر بر هم پیشکش گذرانید و شب هنگام که ساعتی معهود بود در انجمن خاص عسلخانه بخدمت والای وزارت اعظم که آن نوئین اخلاص آئین را لیاقت و شایستگی آن حاصل بود سر بلند گشته بعطای خلعت خاص با چرکشی قامت امتیاز افراخت و درین هنگام ملا یحیی نایبه که ملا احمد مهین برادرش رکن رکن دولت بیجاپور بود و او بیادری بخت و دلالت سعادت جدائی از عادل خان گزیده ناستان خلافت نشان که قبله انبال مقبلانست بصدق نیت روی ارادت آورده بود شرف تلقیم سده سپهر مرتبه در یافته خلعت مباحات پوشید چهاردهم نواحی سونی پت مرکز ریات فلک فرسا گشته و در روز آنجا مقام شده طبع مبارک بشکار نیله گاو نشط اندوخت و درین اوقات از وقائع صوبه بهار معروض بارگاه سلطنت گردید که میرزا خان فوجدار در بهنگه که با آله در دستان فوجدار گورکھپور به تنبیه زمیندار مورنگ معین بود دران حدود باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد و بیدست و درم باغ فیض بنیاد آخر آباد بفرودم گیتی خدیو حق پرست کامیاب نزهت و صفا گردید و تابست و نهم دران بستان مرای حشمت بزم آرای الهیت و کمرانی بوده چهارشنبه سلخ ماه مذکور مطابق یازدهم بهمن که ساعت بانوار معادت قرین بود پس از دو پاس روز بعزیمت دخول شهر بر فیل کوه شکوهی که تخت فیروز بخت زرین بر کوه پشت آن منصوب گشته بود سوار شده رایت توجه بصوب دار الخلافت افراشتند و در باغ سر هندی که بر سر راه بود فرود آمده نماز ظهر بجماعت گزارند و بعد فراغ

خلعت سرمایه افتخار اذروخت و معتقد خان که سابق فرجدار
سلطانپور بلهری بود بقوجدارجی سرکار جونپور از تغیر غضنفر خان
منصوب شده خلعت نوازش یافت و خواجه نذیر از تغیر هزیر خان
بحرامت قلعه فلک اساس رهناس و عنایت خلعت مباحی گشت
بیدست و دوم احتشام خان که در سلک کومکیان بنگاله بود از آنجا
رهیده دولت اندوز تقبیل سده علیه گردیده بعطای خلعت کسوت
مباهات پوشید *

آغاز سال هفتم از منین والای عالم گیری مطابق سنه هزار و هفتاد و چهار هجری

درین اوقات خجسته اثر که جهان از فیض معدلت شهنشاہ
دادگر بهره‌ور بود و زمانه را بفر دولت گیتی خدیو دین پرور
خلعت خوشدلی در بر و انسر شادکامی بر سر قدوم فرخنده ماه
صیام برکت بخش ایام گشته جهانیان را نوید بهروزی و مرده
معادت اندوزی رسانید و شب دوشنبه دهم فروردین ماه رؤیت هلال
اتفاق افتاده سال هفتم از سنین میمنت قرین سلطنت و فرمان
روائی خلیفه زمان و زمین خافان حق پرست پاک دین آغاز شد
و اشاره معلی به پیشکاران پدشگاه خلافت صادر گشت که تا رسیدن عید
سعید بسامان لوازم و ترتیب مقدمات جشن جلوس همایون پرداخته
برسم هر سال محفل والای خاص و عام و انجمن خاص غلسخانه را
آذین بندند و چون این شهر فیض بهر بهزاران شرف و کرامت
بانجام رسید شب دوشنبه نهم اردی بهشت هلال فرخنده شوال

خلعت و منصب شایسته کامیاب شد و هفت سراسپ عربی که محمد پاشا حاکم احسا از روی عبودیت و اخلاص برسم پیشکش مصحوب عبد الله بیگ نام شخصی بجناب خلافت و جهاننداری فرستاده بود بنظر انور رسیده آذرنده بخلعت و انعام مباهی شد و مصحوب او هشت هزار روپیه با برخی اجناس برای پاشای مذکور ارسال یافت بیست و چهارم بعزم سیر و شکار رایت مهر انوار پرتو اقبال بآغر آباد امکند و در اثنای راه رکن الدوله جعفر خان سپاه خود بنظر انور عرض نمود و یک سراسپ با ساز مرصع پیشکش کرده عاطفت خسروافه او را بعطای خلعت خاص عزراختصاص بخشید و حضرت شهنشاهی از آغر آباد بانوب شکار شرف قدوم بخشیده چند روز آنجا بصید بختجیر نشاط اندوز گشتند و بیست و نهم رایت مراجعت بشهر افراختند و سیوم شعبان بخضر آباد توجه نموده در سه روز بسیر و شکار آن حدود مهورت اندوختند درین هنگام باقتضای رای عالم آرا صف شکنخان را با برخی از عساکر قاهره تعیین نمودند که باورنگ آباد رفته در خدمت درة التاج سلطنت و بختیاری قوه الظهر عظمت و کامگاری بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم باشد و او را بعطای خلعت و اسپ و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار سر بلند گردانیده پنجم ماه مذکور مرخص فرمودند و بچندی از همراهان او اسپ و ب برخی خلعت عطا شد و معصوم خان خلف شاهنواز خان مرحوم بفوجداری ترهت معین گشته بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا سرنیرازی یافت و همت خان از تغیر او قوربکی شده بعطای

بعنایت خلعت و شمشیر خاصه و بیست سراسپ عراقی و هشتاد سراسپ ترکی مورد انظار مرحمت گردیدند و غرقه ناصیه حشمت و کاکازی قره باصره سوکت و بُختیازی پادشاه زاده ارجمند محمد اعظم بعلی سر پدج مرصع گران بها و سپر با ساز مرصع و یک زنجیر فیل از حلقه خاصه با سه زنجیر تلایر عز اختصاص یافتند و راجه جیسنگه و جعفر خان و محمد امین خان و مرتضی خان و اصالت خان و دانشمند خان و طاهر خان و بهیاری از عمده های آستان معالی و بندهای عذبه والا بمرحمت خلع فاخره قامت مباحات و امیرالامرا صوبه دار بنگاله و مهاراجه جسونت سنگه و وزیر خان که در دکن بودند و مهابت خان ناظم مهمات گجرات و نجابت خان صوبه دار مالوه و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطانت لاهور و دیگر عمده های اطراف و امرای موثبات بعنایت خلعت نوازش یافتند و محمد امین خان و نجابت خان که منصب هریک پنج هزار و پنج هزار سوار بود از تابندگان هر کدام یک هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد و اصالت خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنج هزار و چهار هزار سوار و دانشمند خان باضافه هزار و پنج هزار و دو هزار سوار والا پایه گردیدند و عابد خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و پنج سوار و پانصد سوار و مرحمت یک زنجیر فیل مورد عاطفت شد و احتشام خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و راکون بهورتیه و جاکونرای که در سلک کومکیان دکن منتظم بودند هریک باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و هیک عزت خان از اصل و اضافه

از افق سعادت طلوع نموده هنگامه آرای عیش و نشاط و فروغ
افزای انجمن انبساط شد و فردای آن که عید خجسته فطر بود و بارگاه
سلطنت و جهانبدانی بسط بساط حشمت و تجمل شکوه آسمانی یافته
بود در دربار سپهر مثال شاد یافته اقبال بذوا آمده صلابی خوشدلی و
شاد کامی بجهانیان رسانید و پادشاهزادهای کامگار عالی مقدار و
امرای نامدار و سایر بندهای آستان گیهان مدار در سده سنیّه
سلطنت فراهم آمده آداب عبودیت و تسلیمات تهنیت بجای
آوردند و حضرت شاهنشاهی با شان آبی و فرجهان پناهی بر فیل
کوه پیکر زیبا منظری که تخت زرین بران زده بودند سوار شده بتوزوک
و آئینی که معهود این دولت ابد قرین امت بمصلی توجه فرمودند
و نماز عید بجماعت گزارده پس از مراجعت در ایوان چهل ستون
خاص و عام که در کمال زینت و آراستگی روزگش بزم سپهر و حیرت بخش
دیدند ماه و مهر بود بر تخت فیروز تخت مرصع نگار جلوس فرموده
دست نوازش بکام بخشی خلائق کشادند و شب هنگام در محفل
فردوس مانند غسلیخانه که آن نیز برسم مقرب زینب و آرایش یافته
سریر آرای اقبال و انجمن افروز کامرانی گشته با ماضی آذر لطف
و کرم و اشاعت انوار جود و احسان داد امید خلائق دادند و شب
دیگر چو انجان گشتی که بادهام متصدیان پادشاهزادهای عالیقدر
والا مقام و امربای عظام سرانجام یافته بود بزمگاه دولت را فروغ عشرت
بخشید و تا چهار روز هنگامه عیش و طرب امتداد داشت درین
جشن فرخنده نهال برومند گلشن خلافت نخل سرفراز ریاض سلطنت
پادشاهزاده والا قدر عالی هم محمد معظم که در دکن بودند

و بر سوجی دکنی که از منصب معزول شده بود بسالیانۀ بیست هزار
 روپیۀ انوب سنگه زمیندار مازدهو بعطای سرپدیچ و دهکدهگی
 مرصع و محمد منصور کاشغری بغایت شمشیر با ساز میناکار و
 مکتوب خان و نهال چند جوهری و مان سنگه باد فروش هریک
 بمرحمت ماده فیل و خوشحال خان کلارنت بغایت اسپ و
 گرد هر داس پیش دست میر سامان بخطاب رائی سر بلند یی یافتند
 و شیخ عبد الله اکبر آبادی و خواجه وفا از اهل ماوراء النهر
 هریک بانعام دو هزار روپیۀ و تقوی شعار شیخ محمد اشرف
 لاهوری و سید بدایت الله قادری و حاجی قاسم خوشنویس و
 شیخ جمال محدث و شیخ قطب و ملا فروغی شاعر و چند یی دیگر
 هر کدام بانعام یک هزار روپیۀ بهره اندوز مرحمت گشت و پنج هزار
 روپیۀ بزمرة نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا شد و
 درین روز عالم افروز از جانب بهین ثمرۀ شجرۀ سلطنت گزین باوۀ
 نهال خلافت پادشاه زانۀ والا قدر محمد معظ که در دکن بودند
 پیشکش یی مشتمل بر یک زنجیر فیل و نفائس افمشه و دیگر
 تحف و رغایب پیشکش قطب الملک مشتمل بر چهار زنجیر فیل
 و زواهر جواهر و پیشکش عادل خان از نوادر مرصع آلات بنظر
 قدسی برکت رسید و جعفر خان و راجه جیسنگه و اصالت خان
 هریک پیشکشی شایسته گذارید و از جانب وزیر خان دو زنجیر
 فیل و چهار سر اسپ و برخی جواهر ثمینه از نظر اندر گذشت و
 محمد امین خان و دانشمند خان و داود خان و کنو رام سنگه و فدائی
 خان و احتشام خان و بعضی دیگر از عمدها درخور حال پیشکشیها

بمنصب ده هزاری دو هزار سوار و امر منگه چند راوت باضافه پانصدی
 بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و سصد سوار و سید منور خان
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار و اعتماد خان باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی چهار صد سوار و از اصل اضافه تهور خان
 بمنصب دو هزاری هزار سوار و نصیری خان بمنصب دو هزاری
 هشت صد سوار و اعتبار خان قلعه دار اکبر آباد بمنصب دو هزاری
 هفت صد سوار و رحمت خان بمنصب دو هزاری چار صد سوار
 و کاکر خان بمنصب هزار و پانصدی هزار هشت صد سوار و
 فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد
 علی خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و شجاع خان
 بمنصب هزاری نه صد سوار و دارن خان بمنصب هزاری شش
 صد سوار و حامد خان و میر ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم هریک
 بمنصب هزار و پانصد سوار و عبد الرحیم خان و ناظر خان هریک
 بمنصب هزار و دو صد سوار و برق انداز خان بمنصب هزار و
 و پنجاه سوار سرافرازی یافتند و طاهر خان و فیض الله خان و
 حسن علی خان هریک بعنایت اسپ با ساز طلا و همت خان
 بمرحمت علم و بزرگ امید خان بعنایت اسپ و از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد کامگار خان و جعفر خان
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار بختاب کامگار خانی و
 فرخ مال ولد یمین الدوله آصف خان مرحوم بانعام ده هزار روپیه
 و میر غضنفر میر توزوک بختاب یکه تاز خانی و دارابخان و
 عرب شیخ ولد طاهر خان و بختاور خان هریک بعنایت اسپ

مباهی شد و بخدمت تعلیم قوه الظهر حشمت و نامداری مصره العظمی
ایست و کامکاری بادشاهزاده ارجمند محمد اعظم خلعت سرافرازی
پوشید و میرخان از کوهستان جمون که فوجداری آن بار متعلق بود
و غضنفر خان از جونپور و مخلص خان از بنگاله و عبد العزیز خان
از مالوه بموجب یرلیغ طلب رسیده دولت زمین بوس دریافتند و سیدی
احمد که والی حبشه او را با رقیمه نیاز و مختصر پیشکشی بدرگاه
سلاطین پناه فرستاده بود بدولت استلام شده سپهر احترام فائز گشته
تشریف عنایت پوشید و پس از روزی چند دگر باره بعطای خلعت
و انعام ده هزار روپیه کامیاب مرحمت شده رخصت انصراف
یافت و مصحوب او از نقد و جنس موازی بیست و پنج هزار روپیه
برای والی مذکور مرسل گشت و شیخ سعد الله فرستاده حاکم
عمان دولت اندوز ملازمست اکسیر خاصیت شده بعنایت خلعت و
انعام پنج هزار روپیه مورد نوازش گردید و او نیز بزودی رخصت
معادرت یافته ده هزار روپیه بجهت حاکم مذکور مصحوب او مرسل شده

جشن وزن خجسته قمری

درین اوقات فرخ سمات که از میامن حق پرستی خدیو صورت
و معدنی دین دولت یکرنگ بود و غنی و فقیر در پله میزان
معدنات هم سنگ فرخنده جشن وزن قمری خورشید اوج خلافت
و سروری در رسیده جهانپایان را نوید عشرت و شاد کامی داد
و اواسط روز مبارک شنبه بیست و یکم ذی قعد مطابق بیست
و هشتم خرداد که بارگاه سلطنت و دولت سرای عظمت بآیین

بمجلس عرض رسانیدند و بهائو خان صوبه دار اله آباد که منشور
 عاطفت بطلبش صادر شده بود از آنجا رسیده سعادت ملازمت اکسیر
 خاصیت دریافت و یک هزار اشرفی و دو هزار روپیه بصیغه نذور
 و پیشکشی شایسته گذرانیده بعنایت خلعت خاص و شمشیر
 مشمول انظار عاطفت شد و دلیر خان که بموجب یرلیغ طلب از بنگاله
 رسیده بدولت زمین بوس فائز گردید و یک زنجیر فیل و نه سراپ
 گانگن برسم پیشکش گذرانیده بعطای خلعت کموت افتخار پوشید
 و ملا یحیی برادر ملا احمد ناتیه سه زنجیر فیل و گوبال سنگه هاده
 یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانیدند و میر حاجی فولاد ایلچی
 عبد الله خان والی کشغر که خان مذکور او را با صحیفه اخلاص و لا
 و مختصر ارمغانی از نوادر آن دیار بآستان سلاطین مدار فرستاده بود
 شرف اندوز ملازمت اشرف گشته مشمول مکارم خسروانه شد هشتم
 ماه مذکور احتشام خان بمرحمت اسب مباحی شده رخصت
 جاگیر یافت و راجه کشن سنگه تونور و راجه امر سنگه فروری
 خلعت یافته در سلک کومکدان صوبه کابل منتظم گشتند و درین
 هنگام بعرض همایون رسید که میرزا نوذر صفوی که بوسه گوشه نشیلی
 در مستقر الخلاء اکبر آباد بسر می برد باجل طبیعی و دیعت حیات
 مستعار سپرد و فیض الله خان قراول بیگی که پسرش فوت شده بود
 و اسد خان که کوچ او در گذشته بود هر یک بعنایت خلعت مشمول
 نوازش گردید و بمفاخر خان بمناسبت خویشی اسد خان خلعت
 مرحمت شد و ملا عوض وجیه که سابق بنایب تقصیوتی از منصب
 معزول شده بود مورد انظار عنایت گشته بمنصب هزاره سوار

و برق انداز خان هر یک از اصل و اضافه بمنصب هزارى دوم
سوار مقتدر گشت و مير حاجى مولاد ايلچي عبد الله خان
والى كاشغر بعنايت خلعت و انعام پنجهزار روپيه و جمعى از
رفيقانش بانعام چهارده هزار روپيه بهره اندوز عاطفت گشته
رخصت انصراف يافتند و مصحوب سفير مذکور از نقد و جنس
سى هزار روپيه براى خان مذکور فرستاده شد و عبید الله خان
موجود در نور و بهادر چند زميندار كمانون و جمعى ديگر از امرای
اطراف بمرحمت ارسال خلعت و مرمايه افتخار اندوختند و سيد
عنایت الله كه كد خدا مى شد بعنايت خلعت و اسب و جيفه
مصرع و انعام پنجهزار روپيه و شيخ قطب بانعام دو هزار روپيه و
منصور ولد ملك عنبر بانعام يك هزار و پانصد روپيه و شيخ
عبد الوهاب بخاري و شيخ مصرى و دوست محمد خطيب و درازده
كس ديگر هر يك بانعام يكهزار روپيه فيض اندوز عنایت گشت
و سيد جعفر ولد سيد جلال بخاري و سيد محمد پسرش كه در
موطن مالوف خود گجرات بودند بمرحمت ارسال خلعت و انعام
دو هزار روپيه مورد التفات گرديدند و ملا حيد رعلى داماد ملا عبد الله
شومئري مشهور كه درين اوقات بمساعدت بخت از ايران بآستان معلى
رسيده بود بعنايت خلعت و انعام دو هزار روپيه و وظيفه شايسته
كامياب شد و پنجهزار روپيه بزمرة نعمة سنجان و سرود سرايان آن
بزم عشرت پيرا عطا گشت و آن جشن فرخنده تا سه روز جهانيان
را طرب افروز بود - از سوانح بهجت انرا آنكه درين هنگام از
عزمه داشت گوهر افسر حشمت و اقبال فروغ اختر عظمت و جلال

خسروانی آرایش یافته بود در محفل فیض بنیاد غسل خانه
 وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم قمری
 از عمر میمنت قرین خدیو زمان و زمین بهزاران فرخندگی
 و فیروزی بانجام رسیده سال چهل و هشتم بسعادت و بهروزی
 آغاز شد درین جشن همایون عاطفت پادشاهانه گوهر افسر
 حشمت و اقبال طراز مسند ابهت و جلال پادشاهزاد و الا قدر
 محمد معظم را بعزایت خلعت خاص و انعام یک لك روپیه فواخته
 بمتصدیان دکن برایغ رفت که مبلغ مذکور را از خزانة آنجا
 بسرکاران عالی تبار رسانند و براجہ جیسنگه و چندی از امرای
 نامدار خلعت عطا شد و جعفر خان بعزایت خنجر با علاقہ مروراید
 مورد نوازش گردید و بهادر خان بمرحمت خلعت و شمشیر و اسپ
 با ساز طلا سر بلند گشته باله آباد که صوبه دار بی آن بار تعلق
 داشت مبرخص شد و دلیر خان بعزایت اسپ با ساز طلا مباهی
 گشته رخصت جاگیر یافت و طاهر خان بعطای هفت سراسپ
 مطمح انتظار مكرمت شد و منصب شاه قلی خان فوجدار اوده باضافه
 پانصد سوار دوهزاری دوهزار سوار از انحصار يك هزار سوار دوا سپه
 سه اسپه مقرر شد و ملا یحیی برادر ملا احمد نایت که چنانچه گزارش
 یافته از بیجاپور روی نیاز بدرگاه خلایق پناه آورده بود بمنصب
 دوهزاری هزار سوار و مرحمت اسپ با ساز طلا و شمشیر با ساز
 میثاکار و مخلص خان از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری پانصد
 سوار سرائاز گشتند و منصب مراد خان زمیندار تبت از اصل
 و اضافه هزار سوار قرار یافت و میر عزیز داروغه عدالت

بفوجداری گوالیار تعین یافته بعنایت ارسال. خلعت سرمایه
مباهات ادوخت و منصبش از اصل و اضافه هزاری نه صد سوار
مقرر شد و میر اسفندیار معموری بفوجداری خیر آباد منصوب شده
بعنایت خلعت و اسب سربلند گردید و محمد شریف خویش
اعظم خان مرحوم که تازه از ایران آمده بود بمرحمت خلعت و
انعام دوهزار روپیه نوازش یافته سرافراز دولت بندگی گشت *

فرستادن مصطفی خان بسفارت توران

چون عبد العزیز خان والی بخارا در چهارم سال این سلطنت
عالم آرا خواجه احمد خلف خواجه خاوند محمود را چنانچه در مقام
خود گزارش یافته با تهنیت نامه و مختصر ارمغانی از نفائس
توران برسم حجابیت جهت مبارکباد جلوس اشرف بر سریر
خلافت و جهانبنانی باستان معلی فرستاده بود و بعد ازان همواره
بارمال هدایا و ابلاغ پیام صدق و ولا اظهار مراتب موافقت
و یک رنگی می نمود لاجرم حضرت شاعنشاهی را درین ایام
سعادت فرجام بمقتضای کمال عطوفت بر خاطر ملکوت ناظر
پرتو انگند که یکی از ایستادهای بساط قرب و حضور را بسفارت
توران مقرر نموده جواب نامه آن خان والا دودمان با ارمغانی
شایان مصحوب او ارسال دارند و مصطفی خان خوافی که از دیرین
بندهای سنجیده درگاه آسمان جاه است بتقدیم این خدمت معین
گشته هزهم فی حجه مرخص شد و هنگام رخصت بعنایت خلعت
و اسب باساز طلا و شمشیر باساز میناکار و جمدهر مرصع با علاقه

بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم بظهور پیوست که هفدهم
 ذی قعدة در مشكوی دولت آن عالی قدر والا تبار بعد انقضای سه
 پاس از روز مذکور از بطن عصمت نقاب والدۀ کریمۀ سلطان
 معز الدین پسری والا گوهر متولد شد حضرت شاهنشاهی آن نوکل
 حدیقۀ سلطنت را بسلطان اعز الدین موسوم ساختند و امان الله
 ملازم بادشاهزاده والا نژاد را که عرضه داشت ایشان آورده بود بخلعت
 و انعام دو هزار روپیه نواختند هشتم ذی حجه مطابق سیزدهم تیر
 ماه جشن عید گلابی منعقد شده بادشاهزاده های کامگار عالمقدار و
 امرای نامدار بآئین معهود رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و سینا کار
 بجای آوردند دهم ماه مذکور که عید فرخندۀ اضحی بود بارگاه
 سلطنت و جهانبانی بسط بساط حشمت و تجمل آذین پذیرفته
 دگر باره نوای کوس خسروانی نغمۀ عشرت و شادمانی بمسامع
 جهانیان رسانید و حضرت شاهنشاهی بدستور مقرر فیض قدوم
 بعیدگاه بخشیده نماز عید بجماعت گزارند و پس از معاودت در
 محفل سپهر مشاغل خاص و عام سریر آرای اقبال و انجمن امروز
 کامرانی گردیدند درین روز خجسته جعفر خان بعنایت خلعت
 خاص اختصاص یافت و اصالت خان بمرحمت اسپ با ساز طلا
 مباحی شده بمراد آباد مرخص گشت و خنجر خان فوجدار معظم
 نگر بعنایت ارسال علم لوای تغاخر بر انراخت و میر رفی الدین
 بفوجداری سرکار سارن از تغیر مذکلی خان معین شده بعنایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار
 سرفراز گشت و سید انور که سابق فوجدار سرکار خیر آباد بود

مهاراجه جسونت سنگه افتظام داشت و در تنبیه و تا دلب میوانی
 مقهور ترددات نمایان ازو بظهور رسیده بود بموجب فرمان طلب
 از انجا رسیده بجبهه سائی آستان خلافت جبین عبودیت نورانی
 ساخت و بعنایت خلعت قامت افتخار انراخت و درین ایام
 بمناسبت موسم برشکال بهار گلشن جاه و جلال سحاب چمن
 حشمت و اقبال پادشاهزاده ارجمند محمد معظم و مهاراجه جسونت
 سنگه و امیر الامرا و نجابت خان و وزیر خان و دیگر عمدهای
 اطراف بعنایت خلعت بارانی نوازش یافتند و راجه جیسنگه
 و جعفر خان و محمد امین خان و دیگر امرای حضور و ایستادهای
 پیشگاه قرب بر حسب ترتیب قدر و منزلت باین مرحمت
 سرفراز گردیدند و چون از فیض باران رحمت اینزدی هوا اعتدال
 یافته دشت و صحرا بنضارت و خرمی گرائیده بود حضرت
 شاهنشاهی مکرر بسمت آغر آباد و دیگر صید گاه های اطراف
 دارالخلافه توجه نموده نشاط سیر و شکار اندوختند و آهوی بسیار
 صید فرمودند و درین اوقات راجه فرسنگه کور از بنگاله رسیده احراز
 دولت ملازمت اشرف نمود و خلعت یافته بوطن مرخص شد و
 از منصبش که هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود پانصد سوار
 دو اسبه سه اسبه مقرر گردید و چون بمعرض همایون رسید که خواجه
 نذیر درین ایام بقلعه دارم رهناس تعین یافته بود باجل طبیعی
 در گذشت و ابو مسلم بحراست آن حصن مظهر اساس معین شده
 بعنایت خلعت نیکذام خانی سرفراز گردید و بزرگ امید خان بعنایت
 خلعت مباحی گشته به بنگاله رخصت یافت حکم والا صدور یافت که

مروارید و سپهر و ترکش هر دو با ساز میناکار و ماده نیل با حوضه
 سربلند شد و مصحوب او نامه که بموجب امر اعلی دانشمند خان انشا
 کرده بود با موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از نوادر مرصع آلات
 و نفائس اقمشه هندوستان بجهت خان مذکور فرستادند و چون
 سبحان قلی خان والی بلخ نیز در سیوم سال جلوس همایون چنانچه
 درین صحیفه متأخر اقبال گزارش یافته ابراهیم بیگ راکه از عمدهای
 او بود برسم سفارت بجانب عالمیان مآب فرستاده در ادای مراسم
 تهنیت بر عبد العزیز خان سبقت گزیده بود گیتی خدیو مکرمت
 پرور قدردان آن خان والا مکان را هم بار سال نامه عطوفت عنوان موازی
 یک لک روپیه ارمغان یاد آوری فرمودند درین هنگام غضنفر خان
 بصوبه داری تهنه از تغیر قباد خان منصوب گشته بعنایت خلعت
 و اسب با ساز طلا و یک زنجیر فیل با ضابطه پانصدی هزار سوار بمنصب
 سه هزاری سه هزار سوار از انجمله هزار سوار و اسیه سوار و سربلند شد و عادات
 خان از کومکیان صوبه بهار بموجب برلیغ طلب از آن حدود رسیده دولت
 زمین بوس دریافت - و از سوانح صوبه بنگاله معروض پیشگاه خلافت
 شد که میر صالح داماد شاه نواز خان و دوست کام ولد معتمد خان
 که در سلک کومکیان آن صوبه منتظم بودند باجل موعود در گزشتند -
 و از وقائع دار الملک کایل بمسامع حقائق مجامع رسید که بشارت
 خان دیوان آنجا باجل طبعی سپهری شد - و از وقائع شهرند بظهور
 دوست که باقر خان فوجدار آن چکله را روزگار حبات بسر آمد و
 عبد العزیز خان بجای او معین شده بمرحمت خلعت و اسب
 مباحی گشت بیست و سیوم محرم نامدار خان که در سلک کومکیان

مانند طائفه ملیبار بدزدی و رهنزنی برگشتی نشیخان نیز بدگوهری خویش هویدا میساخت و هرگاه کشتی مورد فتور دریاگشته بیگی از بندرهای او می افتاد تمامی اموال و اشیائی که در آن بود دست خوش جور و تغلب او می گشت چنانچه درین ایام بظهور پیوست که جهاز بزرگی که جمعی کثیر از طوائف تجار باموال و امتعه بسیار در آن بودند طوفانی شده بقبضه تصرف و استیلاي او درآمده بود و آن کابر جابر دست تطاول باخذ و نهب اموال آن مسکینان کشوده تمامی را متصرف شد و مع هذا مالکان اموال را که اکثر مسلمان بودند مقید و محبوس ساخته باضرار و آزار طلب زیادتیی می نمود و از ظلم پرستی و شقاوت پروری مدت ها آن محنت زدگان را باین سبب در شکنجه تعب مبتلا داشت تا آنکه جمعی از آنها که در موطن و مساکن خویش بقیه ثروت و بضاعتی داشتند ازان جمله مبلغ های کلمی طلب داشته باو دادند و از چنگ جبر و بیداد آن ضلالت کیش بد نهاد رهائی یافتند و مهاراجه جسونت سنگه که با عساکر قاهره باستیصال او تعیین یافته بود اگرچه بر سر ولایت آن مردود رفته یک چند بمحاصره بعضی از قلاع اوقیام ورزید و در تخریب ولایت و تسخیر حصون آن مقهور سعی موفور بظهور رسانید لیکن اثری که مطلوب اولیای دولت بود بر کوشش او مترتب نشد و هیچ یک از قلعه های عظیم آن مخدول لذیم مقتوح نگشت و مهم او بطول و امتداد کشید لاجرم درین اوقات سعادت پیرای ملک آرای حضرت شاهنشاهی که مطرح انوار الهام آفری و مرآت صور امرار سلطنت و جهان پناهیدست چنان تقاضا نمود که یکی از نوئیخان

نزد امیر الامرا باشد و منگلی خان که از فوجداری سرکار سارن معزول شده بود سعادت زمین بوس دریافت و در بارخان خواجه سرا بخدمت ناظری حرم سرای مقدس از تغیر جواهر خان مورد انظار اعتماد گشته خلعت سرفرازی پوشید و فوجداری نواحی دار الخلافه از تغیر فوجدار خان ضمیمه خدمت نولاد خان کوتوال گشته خلعت باو مرحمت شد و منصبش افزایش پذیرفت هشتم ربیع الثانی چون دهمره بود که عید هندوانست عاطفت بادشاهانه راجه جیسنگه را بعطای خلعت خاص نوازش نمود شانزدهم ماه مذکور داود خان که از صوبه داری پنده معزول شده بوه ادراک شرف ملازمت کیمیا خاصیت نموده بعطای خلعت مشمول عنایت گشت و وزیر خان که از قلعه داری رهناس معزول شده بود از انجا رسیده بجز بساط بوس نائز گردید *

تعیین راجه جیسنگه با افواج منصور

جهت دفع سیوای مقهور

چون آن نابکار شقاوت شعار که مجملی از حال خسران مآل او درین صحیفه متأثر اقبال گزارش پذیرفته در ولایت خود باستظهار قلاع حصن و معادل متدین و کثرت جمعیت ارباش و دکنبان و افعه طالب فتنه آئین کمال فوت استقلال یافته ریشه استقرار دران مرزمدین فرو برده بد و شیوه تاخت و قزاقی پیش گرفته غبار شورش می انگیخت و ازین جهت که ولایتش بساھل دریای شور نزدیکست و بندری چند در تصرف داشت

مطابق هفدهم آبان که بارگاه حشمت و دولت سرای سلطنت
 بلاشاره والاآدین خبررانی و شکوه آسمانی یافته بود بعد از انقضای
 دوپاس و سه گهری از روز مذکور در محفل فیض بنیاد غسلخانه
 همایون جشنی بادشاهانه انعقاد یافته عنصر انور و پیکر کرامت
 پرور گیتی خدیو دایگر معدنت گستر را باشیای معهوده بتأیید
 مقرر ساخته شد و سال چهل و ششم شمسی از عمر اشرف قرین
 سعادت و اقبال بانجام رسیده سال چهل و هفتم به نیک اختری
 و بهروزی جلوه جهان افروزی آغاز کرد و حضرت شهنشاهی بعد
 فراغ از وزن مسعود دران انجمن طرب پدرا سریر آرا گشته یکم
 بخشی خلایق پرداختند و نهال آمال بسیاری از عبودیت منشان
 ارادت سگال را از فیض بهار مکرمت و افصال کامیاب نشو و نما
 ساختند دران روز عشرت افروز رخشنده اختر برج سلطنت تابنده
 گوهر درج خلافت بادشاهزاده ارجمند والا قدر محمد معظم که در
 دکن بودند بعنایت دوسر اسپ عربی مورد عاطفت گردیدند و
 و خنجر خاصه باعلاقه مروارید بنو گل حدیقه دولت تازه نهال ریاض
 حشمت بادشاهزاده کامگار محمد اعظم عطا شد و جعفر خان بعنایت
 خلعت خاص با نادری قامت امتیاز افراخته باضافه هزاره هزار
 سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار از انجمله چهار هزار سوار
 دو اسپه سه اسپه والا رتبگی یافت و راجه جیسنگه که بانواج
 قاهره بدفع و استیصال سیوی مقهور معین شده بود بعنایت
 خلعت خاص با نادری و شمشیر مرصع و یک صد اسپ از انجمله
 بیست راس عراقی و عربی یکی با زین و ساز طلا و نیل خاصه با

بارگاه خلافت را با لشکری تازه و سامانی شایسته بدفع آن ضلالت
 آئین تعین نموده مهاراجه جسونت سنگه را به پیشگاه حضور
 لامع النور طلب دارند و راجه جیسنکه را که از راجه‌های ذی شان و
 بحسن تدبیر و جمعیت لشکر و وفور سامان سرداری و سرلشکری
 را شایان بود با چندی از امرای نامدار و عمده‌های آستان سپهر
 مدار مثل دلیر خان و داؤد خان و راجه‌رای سنگه سیمودیه و احتشام
 خان شیخ زاده و قباد خان و راجه سبجان سنگه بنذیل و کیرت سنگه
 و ملا یحیی نایبه و راجه نرسنگه گور و پورنمل بنذیل و زبر دست
 خان و بادل بختیار و برق انداز خان و دیگر مبارزان نصرت شعار با
 توپخانه و سایر ادوات نبرد و پیکار که همگی قریب چهارده هزار
 سوار بودند بتقدیم این خدمت تعین نموده مقرر فرمودند که آن
 زبده راجه‌ها و جمعی که در رکاب ظفرمآب بودند در جشن مبارک
 شمسی که وقوع آن نزدیک بود بدان صوب مرخص کردند و یرلیخ
 گیتی مطاع بنام دلیر خان و احتشام خان و برخی دیگر که در
 محال قبول خویش بودند بعز صدر پیوست که از اسباب عازم مقصد
 گشته بر راجه مذکور پیوندند *

چشن وزن مبارک شمسی

درین ایام فرخنده انجام که از فیض این دولت آسمانی عرصه جهان
 بهارستان طرب و شادمانی که انجمن گیتی نگارستان عشرت و کامرانی
 بود موسم وزن شمسی خورشید اوج خلافت و جهانستایی در رسیده
 جهانیان را نشاط تازه بخشید و روز مبارک شنبه نوزدهم ربیع الاول

گردیدند و از گروهی که با راجه جیسهنگه بدکن معین گشته بودند داؤد خان بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا و یک زنجیر فیل مباحی شد و منصبش که چهار هزار و چهار هزار سوار بود باضافه هزار و افزایش پذیرفته و یک هزار سوار از تابینانش دوا سپه سه اسبه مقرر گردید و راجه رایسنگه سید سودیه بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا و جمدهر مرصع با علاقه سروارد و قباد خان بعنایت خلعت و اسپ و باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و کیرت سنگه بمرحمت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و هفت صد سوار و ملا یحیی نایب بعنایت خلعت و فیل و باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و راجه نرسنگه کور و پورنمل بنذیل هر یک بمرحمت خلعت و اسپ و بادل بخدیار و برق انداز خان و بسیاری از مبارزان شہامت نشان بعطای خلعت و برخی بعنایت اسپ نوازش یافته مرخص گشتند و محمد لطیف ولد مکرمت خان مرحوم بدیوانی آن جیش مسعود خلعت سرافرازی پوشید و جانی بیگ به بخشگیری آن لشکر مقرر گشته بعنایت اسپ و خلعت مباحی شد و بجہت دلیر خان خلعت دیگر و یک زنجیر فیل و برای احتشام خان خلعت مرسل گشت و از امرای دکن سرافراز خان و قطب الدین خان و رندولہ خان و شرزہ خان و لال خان و غالب خان و جوهر خان و دتاجی بعنایت ارسال خلعت سرمایہ مباحات اندوختند و درین روز هوشدار خان صوبہ دار مستقر الحلاۃ اکبر آباد کہ بموجب التماس بہ پیشگاه حضور آمده بود شرف زمین ہوس دریافتہ بعنایت خلعت مر بلند

تلایر و ساز نقره و جل زربفت مورد عواطف بادشاهانه گشته مرخص شد و مرتضی خان باضافه یک هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و مدائنی خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار و فیض الله خان باضافه پانصدی بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار مشمول مراسم خسروانه گردیدند و سادات خان بقوجدارئی شاه آباد تعیین یافته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرفراز شد و حسن علی خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و هفت صد سوار و مبارز خان بعنایت ماده فیل و خنجر خان فوجدار معظم باضافه پانصدی بمنصب دو هزاری پانصد سوار و سیف الدین صفوی بخطاب کامیاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و قلعه دار خان حارس قلعه غزنین بعنایت ارسال خلعت و یک زنجیر فیل و حکیم صالح شیرازی بخطاب صالح خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی بمنصب یک صد سوار و حاجی شفیع دیوان دکن بخطاب شفیع خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و صد و پنجاه سوار و بختاور خان و دربار خان هریک بعطای ماده فیل کامیاب مرحمت گشتند و از اصل و اضافه هادیخان از کومکیان صوبه بهار بمنصب دو هزاری شش صد سوار و روح الله خان و معتمد خان خواجه سرا هریک بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و التفات خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و سید سلطان کرولائی بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و گدا بیگ بمنصب هزاری چهار صد سوار مغنجر

خاطر مبارک شهنشاه روزگار بفشاط شکار مائل شده دوم جمادی
 الاولی باغراباد شرف قدوم بخشیدند و شش روز در پنجپیرگاههای
 فواحی آن نشاط صید اددوخته نیله گاو بسیار شکار فرمودند دوم ماه
 مذکور میرزا سلطان صفوی جاگیردار دهامونی از آنجا رسیده احرار
 دولت ملازمت نمود و یک هزار اشرفی بصیغه نذر و نه زنجیرنیل
 و برخی جواهر و مرصع آلات برسم پیشکش گذرانیده خلعت نوازش
 پوشید و هوشدار خان صوبه دار مستقر الخانه اکبر آباد بمرحمت
 خلعت و شمشیر و اسب با ساز طلا مباهی شده مرخص گردید - و
 از وقائع صوبه مالوه بمسامع حقائق مجامع رسید که نجابت خان
 صوبه دار آنجا جهان گذران را پدرزد نمود و نظم مهام آن صوبه بوزیر
 خان صوبه دار خاندیس تفویض یافته یرلغ همایون صادر شد که
 بدان صوب شتافته به بند و بست مهمات آنجا پردازد و بعنایت
 ارسال خلعت خاص اختصاص یافت و داؤد خان که درسلک کومکیان
 واجه جیسنگه انتظام یافته بود بصوبه دارمی^{*} خاندیس مقرر گشته
 فرمان شده یکی از اقارب خویش باجهعی از تابانان در بلده طیبه
 برهانپور گذاشته خود با تدمه سپاه عازم مقصد شود و عاطفت خسروانه
 غیرت خان خلف نجابت خان را که کامیاب خدمت حضور بود
 بعطای خلعت از کسوت سوگواری برآورد و معتقد خان و اسمعیل
 خان و دیگر پسران آن خان مرحوم را که از پایت سریر سلطنت دور
 بودند بارسال خلعت نوازش فرمود و بعرض اشرف رحید که خنجر
 خان فوجدار معظم نگر را روزگار حیات بسرآمد و الله یار پسرش
 بعطای خلعت از لباس کدورت برآمد و رزق الله خان که از مستقر

شد و پیرنم سنگه زمیند از سری نگر که پدرش اورا بخد مت گزاری
 بارگاه خلافت پناه فرستاده بود دولت اندوز تقبیل هدیه سنده گشته
 پیشکشی از طلا آلات و اسبان کوهی و جانوران شکاری بمحل عرص
 رسانید و بعنایت خلعت و سرپیچ و ازبسی و پهونچی مرصع و
 منصب هزاری پانصد سوار مورد عاطفت گردید و احمد بیگ خان
 بانعام ده هزار روپیه و قاضی عبد الوهاب اقضی القضاة بمرحمت
 ماده فیل و انعام یک هزار روپیه و عبدالله ولد حاجی قاسم خوش نویسن
 که کد خدا میشد بانعام چهار هزار روپیه و محمد قاسم چور اغاسی
 که تازه از توران بآستان پیبر نشان رسیده بود بمرحمت خلعت و
 جیغه مرصع و انعام دو هزار روپیه و خواجه سکندر که او نیز بتازگی
 ازان دیار آمده بود بعنایت خلعت و خنجر و انعام دو هزار روپیه
 و سید شیر محمد قادری بانعام سه هزار روپیه و ملا محمد مقیم
 کاشی که از خاصان و مصاحبان پیشکوه بود بانعام دو صد اشرفی و
 شیخ عبد الملک و سعیدای خوش نویسن و خواجه کمال الدین و
 شیخ الله داد هر یک بانعام دو هزار روپیه و سید شیخ همشیر زاده
 سید جلال بخاری بانعام یک صد اشرفی و محمد وارث و خواجه قادر
 محتسب و بیست کس دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه بهوه
 اندوز عاطفت گردیدند و دو هزار روپیه بنغمه سنجان و سرود سرایان
 آن انجمن والا عطا شد و درین بزم مسعود نوئیدن نامدار و امرای
 عالی مقام رسم نثار بجای آورده پیشکشها گذرانیدند و تا سه روز
 این جشن خسروانی جهانیان را سرمایه شادمانی و پدیرایه کمرانی
 بود درین ایام چون هوا بسردی گرائیده موسم شکار نیله گار رسیده بود

تعلق داشت رسیده جبهه سالی عتبه خلافت گردید و چهارده زنجیر
 فیل که از زمیندار مورنگ گرفته بود با نه زنجیر فیل پیشکش خود
 بمحل عرض رسانیده خلعت عاطفت پوشید و یک زنجیر فیل پیشکش
 نصیر خان بنظر اکسیر اثر رسید و درین ایام بادشاه زادهای
 عالیقدر والا مقام و امرای عظام که فیض افروز خدمت حضور بودند
 بمرحمت خلعت زمستانی برسم معهود مورد نوازش گردیدند و نهال
 بوستان سلطنت طراز کسوت ابهت بادشاهزاده ارجمند محمد معظم
 و امرای اطراف باین عنایت عز اختصاص یافتند و مکرر رایت
 اقبال بسمت آغزآباد و پالم و خضرآباد و دیگر شکارگاههای اطراف
 دارالخلافه بامتزاز آمده خاطر اقدس از سیر و شکار آن حدرد بهجت
 آموذ شد و بغیض الله خان قراول بیگی و زمره قراولان و عمله شکار
 خلعت شکاری مرحمت گشت و ارسلان علی ولد آله وردی خان
 مرحوم که سابق فوجدار بنارس بود بفوجداری سیوستان از تغیر
 ضیاء الدین خان معین گردید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 نهصد سوار ازان جمله هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه مباهی
 شده بخطاب ارسلانخانی نامور گشت و پلنگ حمله مخاطب
 بارسلان خان بخطاب خنجر خانی سرافراز گردید و وزیر خان
 بفوجداری بنارس از تغیر ارسلان خان و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار دپانصدی هفت صد سوار مفتخر شد و بعرض اشرف
 رسید که فیروز خان میواتی فوجدار دیپالپور و حقیقت خان
 که در سلک گوشه نشینان بود باجل موعود درگذشتند و دیندار
 خان بفوجداری دیپالپور تعیین یافته بغنائیت خلعت و اسبه و

الخلفه اکبر آباد آمده بود بعنایت خلعت مفتخر گشته رخصت
 انصراف یافت و راجه تودرمل ناظم مهمات چکله اثاره که بر موجب
 طلب بحضور پرنور آمده بود خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص
 شد و مبارز خان از کابل رسیده شرف زمین بوس دریافت و
 بعنایت خلعت سرافراز گشت و عبدالله خان از تغییر راجه اندر من
 دهنده بفرجدارئی شاه آباد از افعال صوبه مالوه معین گشته
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار تارک اعتبار
 برافراخت و قاضی عارف نشمیری بنگارش سوانح احوال تربیت خان
 که به حجابت ایوان زمین رفته بود تعین یافته بعنایت خلعت و
 اسب و انعام پنج هزار روپیه مباحی گردید و حکم شد که بزودی روانه
 گشته بخان مذکور ملحق گردد هشتم جمادی الآخره از عرضه داشت
 گوهر محیط خشم و بخنداری اختر سپهر عظمت و کامکاری
 بادشاهزاده والا قدر محمد معظم که در صوبه دکن بودند بظهور پیوست
 که بیست و ششم جمادی الاولی در مشکوی دولت آن والا تبار از بطن
 دختر ستوده سیر راجه روپ سنگه راتهور گرامی پسری تولد یافته
 فروغ بخش دیدد اقبال گردید و یک هزار اشرفی که بصیغه نذر
 فرستاده بودند بمحل عرض رسید حضرت شاهنشاهی از ورود آن مزده
 دولت پیرا مسرور و مبتهج گشته آن مولود مسعود را بسلطان عظیم
 الدین موصوم ساختند و میر معین ملازم بادشاهزاده کامکار را که
 عرضه داشت ایشان آورده بود بمرحمت خلعت و اسب و انعام دو هزار
 روپیه و میرزا محمد و کبل آن عالی نسب را بعنایت خلعت نوازش
 فرمودند یازدهم ماه مذکور آله وردی خان از گورک پور که باقطاع او

که تا رسیدن عید سعید بترتیب اسباب و سرانجام لوازم جشن مسعود پرداخته محفل سپهر اساس خاص و عام و انجمن خلد مژل غسلخانه را برسم هر ساله آذین عشرت و شادمانی بپندند درون هنگام آله وردنخان فوجدار گوروکپور که چنانچه مذکور شد به پیشگاه حضور آمده بود بخدمت مرجوعه مرخص گشته بعطای خلعت و اسب با ساز طلا و سپر با ساز میدناکر مشمول عاطفت شد و معین خان بدیوانی دارالملک کابل از تغیر حکیم نور الدین منصوب گشته بعفایت خلعت و اسب سربلندی یافت و مقیم خان از تغیر او بدیوانی سرکار ملکه ملکی حصال تقدس نقاب طراز هودج عفت و احتجاب روشن رای بیگم خلعت سرانرازی پوشیده از اعل و اضافه بمنصب هزاری دوصد سوار مباحی شد و چون ایام صیام قرین انوار میمنت و شرف بانجام رسید شب جمعه بیست و نهم فروردین هلال فرخنده شوال از افق سعادت طالع گشته چهره آرای شاهد عیش و نشاط شد فردای آن که عید فرخنده نطر بود و بارگاه خلافت و جهانقبانی بدست بساط حشمت و تجمل پیرایش و آراستگی یافته بود نوای عشرت و خوشدلی بلند گشته شادمانه اقبال طنطنده عظمت و جلال بگوش گردون رسنید بادشاه زادهای کام گار عالیمدار و امرای نامدار و سایر بندهای آستان گیهان مدار بسده وال و درگاه معلی فراهم آمده آداب عبودیت و تسلیمات تهذیب بجای آوردند و شهذشاه مهرانهر سپهر سریر

باضافه هشت صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار
مباهی شد و چون خواجه عبد الغفار بعدات معهود از ماوراء النهر
عریضه مبني بر مراسم عبودیت و دعا گوئی بدرگاه خلائق پناه
ارسال داشته بود از خزانه احسان پادشاهانه هفت هزار روپیه
در وجه اتمام خواجه مزبور و سه هزار روپیه بغیر ستادهای او عطا
شد درازدهم رجب حضرت شاهنشاهی بالتماس مخدومه تقدیر
عصمت نورس بانو بیگم زوجة کریمه شاهنواز خان مرحوم شرف
قدوم بسر منزل او بخشیده آنجا نعمت خاصه تنازل فرمودند و آن
بافوی حمیده اطوار ادای مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو
روزگار بجا آورده پیشکشی گذرانید و درین هنگام میرخان فوجدار جمون
که به پیشگاه حضور آمده بود رخصت آن حدود یافته بعنایت خلعت
و اسب سر بلند گشت و سید شیرخان بارهه از کومکیان صوبه آدیسه
بقلمه داری افندیاری و فوجدارئی نواحی آن تعیین یافته از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار سرافراز شد و چون فدائی خان
محمد صالح که پسر خود را که خدا میدکند پیشکشی بنظر همایون درآورده
التماس رخصت نمود و عاطفت پادشاهانه پسرش را بعطای خلعت
و خنجر مرصع نوازش فرمود و سید سلطان کرمانی که او نیز
کنکندار میشد بعنایت خلعت و خنجر مرصع سرمایه افتخار اندوخت
بیست و سیوم ماه مذکور معروض پیشگاه خلافت گردید که نیکقام
خان قلمه دار رهناس بساط حیات در نوردید و ولی بیگ گولابی
بحراست آن حصن شهر اساس معین شده از اصل و اضافه بمنصب
هزاری چهار صد سوار مباهی شد و دلاور خان بقلمه داری رتذپور

مانند بدر مفید و خورشید عالم گیر که بر سپهر برین برآید بر فیل
 فلک خرام کوه تمثال که تخت زرین بر کوهی پشت آن نصب
 کرده بودند سوار شده بتوزوک و آئین مقرر بمصلی توجه فرمودند
 و اقامت نماز عید بجماعت نموده پس از مراجعت در ایوان چهل
 ستون خاص و عام که تخت فیروز بخت مرصع نگار را دران انجمن
 سعادت اساس سرکوب کرسی نه پایه افلاک ساخته درپیش آن
 اسپک دلبادل مخمل بر انراخته بودند سریر آزای ابهت و
 کمرانی گشت دست نوازش و افصال بکام بخشی و عطایاری
 کشودند و تا پنج روز قرین بخت بیدار و دل هوشیار محفل خرمی
 و طرب آراسته باصناف مکرمت و احسان صید دلهای خلایق
 فرمودند و چون بدولت از خاص و عام بر خاستند از کمال حق
 پرستی و توفیق شعاری دگر باره تجشم حرکت و سواری فرموده
 بجهت ادای نماز جمعه پرتو قدوم بمسجد جامع گسטרند و بآئین
 معهود نماز گزارند درین جشن خجسته برای مهین باوه نهال
 عظمت و اقبال گزین ثمره شجره ابهت و جلال بادشاهزاده ارجمند
 محمد معظم که در دکن بودند خلعت خاص فرستادند و فروغ دردمان
 حشمت و کامگاری چراغ خاندان سلطنت و بختیاری بادشاه زاده
 عالیقدر محمد اعظم را بمرحمت سه اسپ از طوبیله خاصه و یک
 عقد مروارید و نو گل جدیقه دولت تازه نهال ریاض خلافت بادشاه
 زده والا گهر محمد اکبر را بعطای جیغه و پهنوچی مرصع مشمول
 عاطفت ساختند و امیرالامرا و راجه جیسنگه و دیگر امرای اطراف
 را بعنایت ارسال خلعت کسوت مباحثه بخشیدند و جعفر خان

تعیین یافت غرفه شعبان لشکر خان که از صوبه دارى تهنه معزول شده بود دولت زمین بوس یافته بعنايت خلعت مشمول التفات گردید پنجم ماه مذکور سیفخان صوبه دار کشمیر که بموجب التماس بجذاب معلى رسیده بود شرف تقبیل مدد حذیه یافته خلعت نوازش پوشید ششم لشکر خان بصوبه دارى پنده از تغییر داود خان تعیین یافته بعطای خلعت و یک زنجیر فیل و اسب با ساز طلا کامیاب مکرمت شد و چون صفی خان میر عبد السلام پسر خود را که خدا میدکد پیشکشی بمحل عرض رسانیده رخصت طوی خواست و عاطفت پادشاهانه پهرش را بعنايت خلعت و خنجر مرصع نواخت بیست و ششم سیفخان صوبه دار کشمیر رخصت انصراف بآن خطه دایم پذیر یافته خلعت و اسب با ساز طلا باو عطا شد *

آغاز سال هشتم از سنین دولت والای عالمگیری

مطابق سنه هزار و هفتاد و پنجم هجری

درین اوقات همایون که زمانه را صواب عشرت و کمرانی روز افزون و دین و دولت به هزاران سعادت و فرخندگی مقرون بود شهر کرامت یهر رمضان در رسیده انوار یمین و برکت بر جهان و جهانیان گسترده و شب چهارشنبه نوزدهم ماه اسفنددار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق افتاده سال هشتم از سنین خلافت و فرمان روائی طرازنده انسر و تخت شهنشاه مؤید فیروز بخت بمبارکی و نیروزی و خجستگی و بهروزی آغاز شد و اشاره والا بکار پردازان پیشگاه دولت و سامان طرازان بارگاه سلطنت صادر گشت

سید و پنجاه سوار و محمد تقی خان بخشی دکن بمنصب
 هزاری سید سوار و سید جعفر بخاری که در طن مالوف خود
 گجرات بود بعنایت ارسال خلعت و انعام دو صد اشرفی و سید علی
 داروغه کذاب خانه بمرحمت خلیج مرصع و پریم سنگه پسر زمیندار
 سری نگر بعنایت جمدهر مرصع و سید عنایت الله بعنایت ماده
 فیل و انعام دو هزار روپیه و خدمت طلب خان بمرحمت اسپ و
 محمد ناصر چیله بمناسبت داروغگی بقار خانه بخطاب نوبت خانی
 و خواجه طرب که در خدمت اعلیٰ حضرت بود بخطاب محکدار
 خانی مفتخر و مباحی شدند و ارسلان خان فوجدار سابق بنارس
 که چنانچه گزارش یافته بغوجداری سیوستان تعین یافته بود جبهه
 سای آستان اقبال گشته بعنایت خلعت و اسپ سر بلند شد و بدان
 خدمت مرخص گردید و جهانگیر قلی خان فوجدار میان دو آب
 که بموجب التماس شرف اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشته
 بود بعنایت خلعت سرفراز گشته بخدمت مرجوعه رخصت یافت
 و خواجه سکندر که تازه از ماوراء النهر آمده در سلک بندهای این
 آستان فلک احترام انتظام یافته بود بمرحمت جیفه مرصع و شمشیر
 و سپر با ساز طلا و انعام دو هزار روپیه مباحی شد و سید یحیی بانعام
 دو هزار روپیه و شیخ محمد ماه جونپوری بانعام دو صد اشرفی و
 سعید الله و محمد معصوم از ملازمان قدیمی که در سلک لشکر
 دعا منتظم شده بودند هریک بانعام سه هزار روپیه و ملا محمد
 امین خوش نویس بانعام دو هزار روپیه و شیخ پیر محمد صاحب
 مجادله جناب قدوة الواصلین حضرت خواجه معین الدین قدس سره

بمرحمت خلعت خاص اختصاص یافت و وزیر خان صوبه دار مالوه که پنج هزارى پنج هزار سوار منصب داشت یک هزار سوار از تابیدانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد و طاهر خان بمرحمت هشت سراسپ از انجمله یکى عربى با ساز طلا و دانشمندان خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنج هزارى دو هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه اسدخان بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار و میرزا سلطان صفوى و نامدار خان هر یک بمنصب چهار هزارى دو هزار و هشت صد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار و سیصد سوار و عبدالرحمن بن نادر محمد خان بانعام چهار هزار روپيه و صف شکن خان که در دکن بود باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و انتخار خان باضافه پانصدى بمنصب سه هزارى هزار و دوصد سوار و حسن على خان بمرحمت اسپ با ساز طلا و مبارز خان بمنابت پنج سراسپ و سيد سلطان گریلائي باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى هفت صد سوار و سيد شیرزمان باره باضافه پانصدى سیصد سوار بمنصب هزار و پانصدى هفت صد سوار و از اصل و اضافه همت خان بمنصب دو هزارى هزار و دوصد سوار و ملتفت خان بمنصب دو هزارى هشت صد سوار و غياث الدین خان ناظم مهمان بدر سورت بمنصب هزار و پانصدى هشت صد سوار و سزوار خان بمنصب هزار و پانصدى شش صد سوار و يوسف خان بمنصب هزار و پانصدى پانصد سوار و صالح خان بمنصب هزار و پانصدى صد و پنجاه سوار و فتاح خان فوجدار پونار بمنصب هزار و هشت صد سوار و فرهاد خان از کومکيان صوبه بنگاله بمنصب هزارى چهار صد سوار و مکرمت خان دیوان صوبه گجرات بمنصب هزارى

اشرف گشته بعنایت خلعت و انعام شش هزار روپیه مرسلند شد
 و سیدی کامل سفیر حاکم حبشه و سید عبدالله فرستاده حاکم حضور موت
 که آنها نیز با صحائف اخلاص و نمودجی از تنسوقات آن حدود
 درین ایام بآن جناب معلی رسیده بودند باستلام سده جلال فائز گشته
 نخستین بعطای خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و دویمین
 بعنایت خلعت و انعام یک هزار روپیه سرفرازی اندوخت و شیخ
 محمد فرستاده سید عبد الرحمن مغربی که از اجله سادات
 و اتقیا و سعادت اندوز مجاورت حرم قدس کعبه معظمه است تقبیل
 عتبه اقبال نموده بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه کامیاب شد
 و نه سر اسپ عربی که امام اسمعیل حاکم یمن از روی اخلاص و
 هوا خواهی ارسال داشته بود بنظر فیض گستر رسید و این جشن
 جهان افروز تا پنج روز جهانیان را هنگامه آرای طرب و نشاط بود - درین
 اوقات از وقایع صوبه دکن بمسامع علیه رسید که احتشام خان شیخ
 زاده که در سلک کومکیان راجه جیسنکه انتظام داشت باجل
 طبیعی روزگار حیاتش سپری شد - و از سوانح مستقر الخلافه اکبر
 آباد معروض بارگاه سلطنت گردید که اعتبار خان خواجه سرا که
 بحراست حصن سپهر مثال آن مصر دولت و اقبال قیام داشت رخت
 اقامت از حصار هستی بیرون کشید و رعند انداز خان فوجدار نواحی
 مستقر الخلافه بجای او معین گشته بعنایت ارمال خلعت و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار مباحی شد و
 خدمت خان مذکور بهوشدار خان صوبه دار آن مرکز سلطنت متعلق
 گشته بمنصبش باضافه هزار سوار چهار هزاری چهار هزار سوار مقرر

بعنایت خلعت و انعام یک هزار و پانصد روپیه و الله یار ولد
 رضا بهادر و حکیم احمد عرب و ممبر محمود سبزواری و سعیدای
 خوش نویس و ملا فروری شاعر و کبیرای که از شعرای
 هندوی زبانند و چندی دیگر هریک با انعام یک هزار روپیه کامیاب
 شدند و پنج هزار روپیه بغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود
 عطا شد و درین روز خسته نوئیدان رفیع قدر و امرای نامدار
 پیشکشهایی شایسته که یک یک و هفتاد هزار روپیه قیمت آن شد
 گذرانید و از جادب امیر الامرای صوبه دار بنگاله برخی از جواهر
 نفیسه و مرصع آلات و از قبل وزیر خان دو زنجیر فیل با نفایس
 جواهر بنظر اکسیر متأثر رسید و مرتضی خان و دانشمند خان و کنور
 رام سنگه و دیگر عمدہا در خور حال پیشکش ها گذرانیدند و دو
 زنجیر فیل با ساز نقره پیشکش مختار خان قلعه دار پرنیده از نظر
 انور گذشت و حاجی احمد^(۲) سعید که در چهارم سال جلوس همایون
 بجهت رسانیدن مبلغ شش لک و شصت هزار روپیه نذر حرمین
 شریفین زادهما الله قدرا و جلالة بآن اماکن قدس تعیین یافته بود
 ازان صوب رسیده جبهه های آستان خلافت شد و چهارده سر اسب
 عربی برسم پیشکش گذرانیده سید یحیی که شریف مکہ معظمه او را
 با صحیفه نیازی مشتمل بر اظهار مراسم اخلاص و دعاگوئی و سه سر
 اسب عربی و برخی تبرکات و تندسوقات آن مکان ملائک آشیان
 برفاقت مشار الیه بدرگاه فلک پیشگاه فرستاده بود دولت اندوز ملازمت

عظام بمرحمت خلعت نوازش یافتند و کنور را سنگه بعنایت شمشیر و مبارز خان بعطای جیغۀ مرصع و اسپ باساز طلا سربلند شدند و از اصل و اضافۀ قلعه دارخان حارس غزنین بمنصب دوهزاری هزار و پانصد سوار از آن جمله پانصد سوار دو اسپه سه اسپه و رای مذکور فوجدار بریلی بمنصب پانصدی هزار هزار و دو صد سوار دو اسپه سه اسپه مباحی گشتند و سهراب خان که سابق فوجدار بالا پور بود بقلعه دارمی اودگیر از تغیر بهرام خان تعین یافتۀ از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار سرافراز شد و سعادت خان قاقشال خلعت یابده بجایگیر خود مرخص گردید و حاجی احمد سعید بنظم مهام چکلۀ اثاوه از تغیر راجه تودرمل معین شده بعنایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار و هفت صد سوار پایۀ اعتبار انراخت و از اصل و اضافۀ علی قلیخان از کومکیان صوبۀ گجرات و خواجه عنایت الله از کومکیان صوبۀ دکن هر یک بمنصب هزار و هفت صد سوار و احمد بیگ نجم ثانی از کومکیان صوبۀ مالوه بمنصب هزار و چهار صد سوار سر بلندی یافتند و عالم خان سردار قبیلۀ نوحانی و میر احمد خان قلعه دار بهالیدسر و برخی دیگر از امرای اطراف بعنایت ارسال خلعت و کامل بیگ فوجدار اٹک بخطاب کامل خانی و بکرم سنگه ولد راجه مان سنگه گوالیاری از زمینداران کوهستان جمون بخطاب راجکی و مرحمت ارسال خلعت سرمایه افتخار اندوختند و تقوی شعار شیخ محمد اشرف لاهوری بعطای سه هزار روپیه و شاه قلی چیلۀ بانعام پنجهزار روپیه و خدا بند بیگ ولد یکۀ تاز خان مرحوم و پنج کس دیگر هر یک بانعام دو هزار روپیه و حکیم

شد هشتم ذی قعدة مهراجة جسونت سنگه از دكن رسیده باستلام
سده سنیه چهره طالع بر افروخت و يك هزار مهر و يك هزار
روپيه بر سبيل نذر گذرانیده بعطای خلعت خاص سرمایة
مباهات اندوخت *

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام میمنت فرجام موسم وزن قمری پایه انزای
اورنگ خلافت و جهان بانی در رسیده آئین مسرت و شادمانی
تازه شد و روز مبارک ده شبته هفدهم شوال مطابق سیزدهم
خرداد که بارگاه سلطنت و دولت سرای خلافت دگر باره بجسط
بساط عشرت و کامرانی آذین خسروانی و شکوه آسمانی یافته بود
آن جشن خجسته انعقاد یافت و بعد از انقضای یکپاس و
دو گهری از روز مذکور در محفل خلد مژال غسلخانه وزن مسعود
برسم معهود بفعل آمد و سال چهل و هشتم قمری از عمر میمنت
طراز شهنشاه خورشید قدر کیوان غلام قرین هزاران فرخی و بهروزی
بانجام رسیده سال چهل و نهم آغاز جهان افروزی نمود درین جشن
عالم آرا بهار چمن حشمت و کام گاری فہال گلشن ابہت و بختیاری
بادشاهزادہ جوان بخت محمد اعظم بعنایت يك زنجیر فیل با ساز
نقره مورد عاطفت گردیدند و مهراجہ جسونت سنگه بعطای
خلعت خاصہ و پہونچی و دہکدہکی مرصع مشمول التفات شد و
جعفر خان فوجدار و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان
و دانشمند خان و طاهر خان و بیست و پنج کس دیگر از امرای

همایون رسانید و سائر امرا و عمدهای بارگاه دولت در خور حال پیشکش ها گذرانیدند غرق فی حجة قاسم آفای رومی که دوم باره از جانب حسین پاشای حاکم بصره آمده بود باستلام سدۀ سنیه جبهه افروز طالع گشته نه سراسب عربی فرستاد؛ پاشای مذکور و چند اسپ از جانب خود بمحل عرض رسانید و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و انعام نه هزار روپیه کامیاب عاطفت شد دهم ماه مذکور که عید فرخندۀ اضحی بود آئین عیش و انبساط تازگی یافت و کوس طرب و نشاط بلند آوازی پذیرفت و حضرت شاهنشاهی بآئین معهود رایت توجه بمصلی افراخته پس از معاودت بدست مبارک اداى سنت قربان نمودند نوزدهم که مطابق سیزدهم تیر بود جشن عید گلابی منعقد گشته بادشاهزادهای ارجمند بختیار و امراى نامدار رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و میناکار بجای آوردند *

فتح اکثري از قلاع ولايت سیوا و ایل شدن آن جهالت
کیش فتنه گر بحسن کوشش و تدبیر راجه جیه سنگه
 تبیین این داستان نصرت طراز از آغاز آنکه آن زبده راجه های عظام که با عساکر نصرت اعلام چنانچه گزارش یافته نوزدهم ربیع الاول سال گذشته از جناب خلافت وجهانداری بدفع فتنه سیوای مقهور تعیین یافته بود چهارم شعبان آن سال بخطه فیض بنیاد اورنگ آباد رسیده یا همراهان شرف ملازمت درۀ التاج عظمت و جلال قوه الظهور حشمت و اتبال بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم دریافت و هشتم ماه مذکور ازان عالیقدر والا نژاد مرخص گشته روانه سمت

احمد عرب و دوازده کس دیگر هر یک با انعام یک هزار روپيه کامياب گردید و سيد يحيى رسول شريف مکه بعنايت خلعت و اسب و انعام هفت هزار روپيه و يك عدد اشرفي و يك عدد روپيه هر يك بوزن صد توله و سیدی کامل سفیر حاکم حبشه بعنايت خلعت و اسب و انعام دو هزار روپيه و سيد عبد الله فرستاده حاکم حضرموت بعطای خلعت و اسب و انعام دو هزار روپيه و شيخ محمد فرستاده سيد عبد الرحمن مغربی بعنايت خلعت و اسب و انعام دو هزار روپيه سرافراز گشته رخصت انصراف یافتند و از خزانه احسان پادشاهانه دوازده هزار روپيه برای حاکم حبشه و هفت هزار روپيه جهت حاکم حضرموت و نه هزار روپيه برای سيد عبد الرحمن مغربی مصحوب سفرا ارسال یافت و چون کوپک^(۱) اتالیق که از عمد های سبحان قلی خان والی بلخ بود عريضه مبذی بر اظهار مراتب بندگی و اخلاص با مختصر پیشکشی بدرگاه فلک پیشگاه فرستاده بود آورنده بعنايت خلعت و انعام دو هزار روپيه نوازش یافته مرخص شد و مصحوب او هفت هزار روپيه با خلعت فاخره و خنجر مرصع بجهت مشار الیه مرسل گشت و پنج هزار روپيه بنزوه نغمه سنجان سرود سرایان آن انجمن اقبال عطا شد و درین بزم فرخنده جعفر خان بدشکشی مشتمل بر دو زنجیر فیل و نه سر اسب عربی و عراقی و نغایس اقمشه و دیگر تحف و رغائب بنظر

(۲) چهار (۳) پنج (۴) سه (۵) و صالح محمد

(۶) چهار (۷) کپک

گروه از پونه بسمت ساسور روی بروی کوه قلعه پورندهر واقع است
 و دو راه از میدان آن کوه بملک پادشاهی هست که عاصیان گمراه بآن
 دو طریق مسلک جسارت می توانستند سپرد رایا و هنوزت راو را
 با سیصد سوار و سیصد پیاده بند و قچی بتهانه دارجی آنجا مقرر نمود
 و بیست و دوم آن ماه مبارک که بیک منزلی ساسور رسید دلیرخان
 را که مقدمه جیش فیروزی بود با فوج هراول و توپخانه منصور
 پیشتر روانه نمود که از کتلی صعب المرور که بر سر راه بود عبور نموده
 نزدیک ساسور منزل گزیدند و فردای آن خود نیز با دیگر افواج قاهره
 متعاقب او روان شده چون بدای کتل رسید دژ خان را آنجا
 گذاشت که پس از آنکه همگی لشکر ظفر اثر ازان کریمه عبور کند
 از آنجا روانه شود و خود با سپاه همراه از کتل گذشت و دو گروه طی
 نموده نزول کرد و دلیرخان که پیشتر آمده بود نزدیک ساسور رسیده
 در صد نزول بود و سواره ایستاده سر زمین مناسبی برای فرو
 آمدن می جست درین وقت فوجی از غنیم سیه روزگار نمودار گشته
 غبار انگیز پیکار شد آن خان شهابت پرور سپاه ظفر اثر را توزو
 کرده بر آن جسارت کیشان حمله ور شد و آنها تاب مدافعت و مقاومت
 و نیروی ثبات و استقامت در خود ندیده بطرف کوهی که قلعه
 پورندهر و درمال بر فراز آن مقابل هم بفاصله دو تنگ انداز
 واقع است روی ابدار آوردند و جنگی بگریز و ستیزی فرار آمیز
 میکردند خان مذکور با جنود منصور جنگ کتان و خصم امگنان
 بدای کریمه آن کوه رسید و درین آویزش بسیاری از مقاهیر طعمه
 شمشیر مبارزان دلیر شدند و برخی قلعه را حصار عافیت ساخته

مقصد شد و بیست و پنجم بقصبه پونه که مهاراجه جسونت سنگه با افواج قاهره پادشاهی آنجا بود رسید و مهاراجه بموجب فرمان همایون سر رشته اختیار آن مهم بدو باز گذاشته روانه درگاه سلاطین پناه گردید و آن نوئین اخلاص آئین چند روزی در پونه اقامت گزیده بضبط و نسق آن حدود و استحکام تهانها پرداخت و قطب الدین خان را با هفت هزار سوار بطرف جنیر فرستاد که دران سمت بوده از غنیمت مردود باخبر باشد و مقرر ساخت که رو بروی قلعه لوه گده در مقام مقامی تهائه با استحکام ساخته سه هزار سوار آنجا بگذارند و مقابل حصن ناردک تهائه دیگر قرار داده دران مکان نیز فوجی شایسته معین سازند و خود با تتمه جیوش قاهره همواره دران اطراف و حدود سواری نموده بمراسم هوشیاری و پاسداری قیام ورزند و همچنین در هر طرف که مظنه دست برد بغی اندیشان بود جمعی از جنود مسعود تعیین نمود و بمقتضای رای مصلحت پیرا نخست تسخیر قلعه پورندهر و حصن درمال که از معظمت قلاع سیوای تبره بخت بود پیش نهاد همت اخلاص نهایت ساخته باین عزیمت صائب هفتم رمضان این حال فرخ فال از پونه بسمت ساسور که هر دو قلعه مذکور نزدیک آن بر فراز کوهی واقعست برآمد و احتشام خان را بضبط و حراست پونه گذاشته زندوله خان و بیرم دیو سید سودیه و زاهد خان و جان نثار خان و خواجه ابو المکارم و جمعی دیگر را که همگی چهار هزار سوار بودند بهمراهی او تعیین نمود و بعد از وصول بموضع پونی^(۲) که پنج

اقبال را با توپخانه پادشاهی و ترکناز خان و جمعی از راجه جیسنگه در پدش روی خود جای داد و کثرت سنگه با سه هزار سوار راجه و چندی از منصبداران رو بروی دروازه قلعه پورندهر سیده ساخت و در دست راست او راجه نرسنگه کور و کرن راتهور و جگت سنگه نروری و سید مقبول عالم مورچالها قرار دادند و داود خان با تمام تابینان خویش راجه رایسنگه راتهور و محمد صالح ترخان و رامسنگه و سید زین العابدین بخاری و حسین داود زئی و شیر سنگه راتهور و راجه سنگه کور و چندی دیگر از بندگان پادشاهی عقب قلعه پورندهر مقابل کهرکی جای مورچال گزید و رسول بیگ روزبهانی با جمعی دیگر از روزبهانیان در دست راست داود خان قرار گرفت و چتر بهوج چوهان با جوقی از سپاه دلیور خان رو بروی حصن درمال و مترسین و اندرمن بندیل و چندی دیگر در عقب آن با استحکام مورچال پرداختند و روز دیگر راجه از جایی که بود کوچ کرده بساسور رسید و بغاصله دو کروه از قلعه لشکرگاه ساخت و خود با جمعی بپای قلعه رفته ملاحظه سیدها و اهتمام پیش برد و کار کرده بدائرة گاه برگشت و چون جاسوسان خبر رسانیدند که نیتوی مردود که خویش نزدیک سیوایی ضلالت گراست و سرخیل فتنه آن مخدول بود با فوجی بطرف پرنیده شتافته است راجه سید منور خان بارهه را با شرزه خان و حسن خان و جوهر خان و جگت سنگه و دیگر بندگان پادشاهی که در تهاذه سوپه بودند بتعاقب و تنبیه آن مقهور فرستاد و این گروه تا پرنیده رفته چون مخالفان باستماع توجه آنها فرار نموده بودند معارفت نمودند و از آنجا که احتشام خان

مابقی آواره دشت ناکامی گردیدند و مجاهدان فیروز مند قدم جرأت بر آن کوه بلند سپهر ماندند گذاشته بعلو همت چرخ پیوند ابر آسا بر آن برآمدند و معموره که در کمر کوه بود و دکنیان آنرا ماچی گویند آتش زده بعزم محاصره قلعه پیشتر رفتند متحصنان هر دو قلعه شروع در افداختن توپ و تفنگ و بان کرده برق افروز کین و پیکار گشتند دلیر خان با جنود نصرت نشان پای همت پهن نکشید و بیداری جرأت و بسالت نزدیک بحصن پورندهر رسیده عجاله مورچالی بست و حقیقت حال بر اجه جیسنگه اعلام کرد راجه چون از بنمعنی آگهی یافت کیرت سنگه پسر خود را با سه هزار سوار خویش و راجه رایسنگه و قباد خان و مئرسین و اندرمن بندیده و بادل بختیار و جمعی دیگر تعیین نمود که بدلییر خان پیوسته در محاصره هر دو قلعه بکوشند و جمعی از بیلدار و سقا و سرب و باروت و دیگر آلات توپخانه و مصالح مورچال فرستاد و داؤد خان که راجه او را در پای کتل برسم چنداوی گذاشته بود چون از بنمعنی آگهی یافت از کتل عبور نموده او نیز بمقتضای کار طلبی از همانجا بجانب لشکر دلیر خان شتافت و بار ملحق شد و چون سلاک جمعیت مجاهدان منصور درست گردید بشوکت و ابهت تمام همت بر محاصره هر دو قلعه بسته باستحکام مورچالها پرداختند و کمند تدبیر بر کنگره تسخیر آن بلند حصار چرخ آتار انداختند دلیر خان با سپاه خود و غیرت و مظفر برادر زادهای او و دیگر افغانان و اود بههان و هریبهان کور از ماچی گذشته ما بین پورندهر و دررمال جای مورچال اختیار نمود و آتشخان میر آتش آن جیش

باستعمال آلات توپ خانه کار بر محصوران تنگ ساختند چون آن
 گروه ضلالت پرتوه ستوه آمده نیروی محافظت قلعه درخود ندیدند
 روز دیگر که نزد راجه فرستاده بربان مسکنه و خضوع امان
 طلبیدند راجه نظر بر شیمه فضل و کرم خسروانه نموده آنها را امان
 داد و اواخر روز محصوران از قلعه بیرون آمده بدلیز خان ملاقی
 شدند و آن قلعه بتصرف اولیای دولت در آمد و از فرقه
 مذکور دو سردار را دلیر خان خلعت داده با دیگر همراهانش
 پاش راجه فرستاد و راجه نیز چندی را خلعت داده چون رخصت
 خواستند که باو طان خود روند اسلحه از آنها گرفته همگی را مرخص
 ساخت - در تسخیر آن حصار استوار از مبارزان جلالت شعار قریب
 پنجاه سوار و سی پیداده جان نثار گشتند و سی و دو سوار و هفتاد
 و هفت پیداده را آسمان زخم رسید و بعد از فتح این قلعه راجه
 بصوابدید رای اخلاص پدرا داؤد خان را با راجه رایسنکه و شرزه
 خان و امرسنکه چندراوت و محمد صالح ترخان و سید زین العابدین
 بخاری و اجل سنگه کچهواهی نوکر عمده خود و چهار صد سوار از
 تابندگان خویش و جمعی دیگر از مبارزان بسالت کیش که همگی
 قریب هفت هزار سوار بودند معین نمود که از دو طرف بولایت
 سبوی مرود در آمده بتاخت و تاراج پردازند و بدین جهت کار
 بر آن تیره روزگار تنگ سازند و نوزدهم شوال خان مذکور را با
 همراهان رخصت نمود و بقطب الدین خان که او نیز با لشکری
 شایسته در سمت جنیر معین بود و بلوخیان که بمحافظت تلکوکن
 قیام داشت نوشت که آنها نیز از آن طرف بولایت آن مخدول در

تهافه دارپونه را چنانچه قبل ازین در طی وقائع حضور پر نور گزارش یافت باجل طبیعی روزگار حبات سپیدی شده بود آن نوین ارادت سگال سیم شوال قبادخان را بجای او تعیین نمود و بصوابدید رای صائب از جایی که معسکر فمروزی بود کوچ کرده در یایی کوه نزدیک بمورچال ها نزول کرد چنانچه اکثر دایره های اهل لشکر بر کمر کوه واقع شد بالجملة شب و روز مبارزان نصرت شعار بتوپ و تفنگ شعله افروز نبود و هنگامه آرای پیکار بودند و متخصصان آن دو حصن حصین در مراتب مداومت و مقاومت کمال سعی و کوشش می نمودند و راجه هر روز خود بمورچال ها رفته مراسم تاکید و اهتمام بظهور میرسانید چون یک برج قلعه در مال بصدقات متواتر توپ ها که علی الاتصال بر آن میزدند شکست و انهدام یافت دلیر خان سپاه خود را بر یورش تحریض نمود و ششم شوال آنها باستظهار اقبال بی زوال خدیو جهان دلیرانه بر آن برج یورش کرده بر فراز آن برآمدند و جمعی که بمحافظت آن قیام داشتند تاب ثبات و پایداری نیاورده بمحوطه که مقابل برج مذکور است در خزیدند و مبارزان فیروزی لوا علم نصرت بر بالای برج افراشته باستحکام آن پرداختند و درین یورش و آویزش چهار کس از تابینان دلیر خان پیکر مردی بزینت زخم آراستند و هفت تن از مخالفان بر خاک هلاک افتاده چهار کس زخمدار شدند چون راجه ازین معنی آگهی یافت از راجپوتان خود نیز جمعی تعیین نمود که بسپاه دلیر خان پیوسته در تسخیر حصار کوشش نمایند مبارزان منصور دست جلالت و مردانگی بجدال و قتال گشوده لوای غلبه و استیلا بر افراختند و

صرصر حمله دلاوران خاک نیستی بر سر بیخت و بسیاری زخمدار شدند و داؤد خان و راجه رای سنگه و دیگر مبارزان فیروزمند که بتاخت رفته بودند بیست و یکم شوال بنواحی روهبره و دامن کوه قلعه راجکده رسیده قریب پنجاه قریه را چون خرمن بخت اعادی آتش زدند و چهار موضع که در شعاب جبال آباد بود و جمعی از مخذران آنجا تمکن داشتند گروهی از مغلان که قراول جیش منصور بودند بآنجا رسیده باعادی در آویختند و خبر داؤد خان فرستادند خان مذکور راجه رایسنگه را با فوج هراول و اچل سنگه کچهواوه را با راجپوتان راجه جیسنگه بامداد آنها تعیین نمود و مقاهیر رهگرای فرار گشته هرچهار موضع بخاک برابر شد و رعایای ضلالت گرا اسیر گردیده مواشی و امتعه و اشیای آنها بدست بهادران ظفرلوا در آمد و روز دیگر دران سرزمین مقام کرده فردای آن بسمت راجکده روانه شدند و بسیاری از مواضع و قری را آتش در زده ویران ساختند و بدست و چهارم بپای قلعه مذکور رسیده به تسخیر مضامات و نواحی آن پرداختند درین حالت مقهوران از بالای قلعه توپ و تفنگ و بان می انداختند و جمعی کثیر از قلعه برآمده در کمر گاه کوه صف کشیده ایستاده بودند لیکن از سطوت و صولت افواج قاهره جرأت فرو بردن نداشتند نمود بالجملة چون آن سرزمین کوهسار و سنگ زار بود و نشیب و فراز بسیار داشت جنود مسعود بعد از تاخت و غارت آن حدود از آنجا دو کوه برگشته نزدیک کتل کونجین کیپوره دایره کردند و شب را بآئین پاسداری و هوشیاری بسر برده روز دیگر بسپوا پور آمدند و داؤد خان از آنجا بسمت قلعه کندانه رفته

آمده در تخریب آن بکوشند و رعایا و متوطنین آن سرزمین را که همگی در کیش ضلالت و آئین جهالت اند چندانکه توانند بقید امر آورند تا همیوای شقاوت پزوه از همه جهت ستوه آید و بعضز و بیچارگی گراید بالجملة دریگی از شبها جمعی از مخالفان غدر اندیش تیمر درون باراده دشت برد و شب خون بمورچال کیرت سنگه آمدند و چون او با همراهان خبردار و هوشیار و آماده حرب و کارزار بود کاری نساخته خاسر و ناکام بر گردیدند و نوبتی دیگر انتهاز فرصت نموده پزوه داری ظلمت شب بر مورچال رسول بیگ روز بهانی حمله آور گشتند و چون او و رفیقانش مغلوب غفلت و بی خبری بودند بر مرتویهای که در مورچال او بود رفته آتشگاه یکی را میخ زدند و بتابیدن رسول بیگ ناگهانی در آویخته یکی را از پای در آوردند و چهارده کس را مجروح کردند چون صدای این داروگیر بلند شد زبردست خان از مورچال خود و محمود نوکر دلیر خان با جمعی ازان خان شهاست نشان رسیده بمقهوران در آویختند و چهارتن را طعمه مصاصم اقدام ساخته بسیاری را خسته و مجروح گردانیدند و بقية السیف نیم جانی بر آورده به پناه قلعه در رفتند و روزی دیگر فریقی ازان بخت برگشتگان بقصد برداشتن لاش های کشتگان از در پیچ قلعه برآمدند چون دران طرف مورچال پرده لخان و سوبه کرن بندیده و دیگر بندهای پادشاهی بود این گروه شقاوت پزوه بمدافعت و مقاومت غنیم در آویختند و آن مدبران لئیم کاری نساخته رهگرایی فرار شدند و درین آویزش هشت تن از مبارزان خصم افکن گل زخم از شاخسار مردی چیدند و چهار کس از مخالف را

ساخته آنجا باشد خان مذکور آنجا توقف گزیده دلاور خان و راجه
 رایسنکه و دیگر بندهای پادشاهی و چهارم ذی قعدة پس از چهارده
 روز بلشکر ظفر اثر پیوستند و قطب الدین خان که نزدیک پونه تهاغه
 ساخته آنجا اقامت داشت چون آگاهی یافت که جمعی از غنیم
 شقارت آئین نزدیک قلعه اردرک کمین گرفته فرصت کین می جویند
 با همراهان روی عزیمت بدان صوب آورده تا نواحی اردرک
 تاخت نمود و نزدیک هر یک از قلاع مخالف که جمعی از بغی
 اندیشان جسارت کیش بخيال محال و پندار دور از کار برآمده غبار
 پیکار انگلیختند از صدمه صولت بهادران ظفر شعار بعضی کشته و
 برخی زخمدار گشته خاک فرار بر فوق روزگار خود ریختند خان مذکور
 آن روز در عقب کوه لوه کده منزل گزید و چون خبر شنید که جمعی
 از باغیان ضلالت بزوه بالای کوه فراهم آمده اند روز دیگر سوار شده
 جوقی از مبارزان دلاور بالای کوه فرستاد ازان عاصیان منشان چندی
 که بحدنگ پیش آمدند بنیروی بازوی جلالت بهادران فیروزمند
 بحضیض نیستی افتادند و برخی پدای مردی فرار رهایی یافتند و
 بسیاری دستگیر شدند چنانچه از مرد و زن سیصد تن بقید اسر
 آمدند و قریب سه هزار از مواشی آنها بدست سپاه ظفر پناه آمد
 بالجمله چون راجه جیسنگه باستصواب مهارت پیشگان فن قلعه گیری
 قرار داده بود که دهمه بلند باستحکام تام از چوب و تخته ترتیب
 دهند تا گروهی از برق اندازان و توپ افغان با ادوات توپخانه بر
 فراز آن برآمده سرکوب عاصیان منکوب باشند و کار بر آنها تنگ
 سازند بیست و چهارم ذی قعدة که دهمه مرتب گشته بود آن

مضافات آنرا تاخت و قطب الدین خان با همراهان بسمت دره^(۲) پور کهوره و تمامی کهوره نزدیک قلعه کنواری رفته بنخریب ولایت اهل کفر و غوایت پرداخت و از سکنه آن بوم اسیر بسیار گرفت و مواشی بیشمار بدست آورد و بیست و نهم شوال که داؤد خان و قطب الدین خان بهم ملحق گشتند بتتفاق یک دیگر بسمت قلعه^۳ لوه گده شتافتند چون امواج قاهره پدای قلعه رسید از اعدای نابکار پانصد سوار و هزار پداده جنگی جرار از قلعه برآمده با قراولان جیش منصور جنگ در پیوستند چون این خبر بداد خان رسید راجه رایسنکه و قطب الدین خان و اجل سزگه نوکر راجه جیسنگه را با سپاه از پامان فرستاد راجه رایسنکه و اجل سزگه بهنگام رسیده سلک جمعیت ضلالت کیشان جمارت شعار بتدیغ آبدار از هم گسیختند و خون جمعی را بخاک معرکه بر آمیختند و بقیه السیف رهگرایی فرار گشته قلعه را حصار عافیت ساختند و مبارزان منصور معموله های دامن کوه قلعه را آتش زده ویران ساخته اسیر و مواشی بسیار بدست آوردند و در آن نواحی دایره کردند و صباح آن دگر باره سواری نموده مواضع دامن کوه قلعه^۴ لوه گده و ایساگده و تپک^(۳)ی و تکونه را سوخته و خراب کرده بدایره گاه برگشتند و چون اکثری از ولایت عاصیان مردود پامال خرابی ساخته از تاخت و تاراج آن حدود پرداختند روز دیگر بعزم معاونت کوچ کرده نزدیک قصبه پونه نزول نمودند و چون راجه جیسنگه مقرر کرده بود که قطب الدین خان با همراهان در نواحی پونه تهانه

یابند و خواهند که از اینجا بر برج سیاه یورش نمایند آنرا آتش زنند درینوقت آن باروت را آتش زدند و قریب هشتاد تن از مخالفان بی دین بشراره شرارت و شعله کین خود سوختند در همین گرمی جلالت کیدشان نصرت منش را داعیه آن بود که بر برج سیاه نیز یورش نمایند چون شب نزدیک رسیده بود و مخالفان میان هردو برج که نشیبگاهی بود آتش در زده بودند راجه جیسنگه از صواب اندیشی صلاح دران ندیده سپاه ظفر پناه را ازان عزیمت بازداشت و در پای برج سفید مورچال نمودند و چون شام پرده ظلام بر چهره بخت عامیان بد فرجام کشید رخت اقامت از برج سفید برگرفته با حال تدها ببرج سیاه در آمدند و آن برج و برجی دیگر قرینه آن که هردو بنا کرده سیدوی بدنهاد بودند تصرف اولیای دولت ابدی بنیاد در آمد و توپها را بر برج سیاه بسته همت بر انباشتن نشیبگاهی که مابین هردو برج بود گذاشتند و در عرض پنج شش روز آن را بخاک و سنگ انباشتند و بر آن زمین مورچالی بلند بر آورده بر برج سیاه مشرف ساختند و در توپ بر بالای آن برده علی الاتصال می انداختند چون صدقات توپ دران نیز رخنه افکن گشته حارسانش را گزند بسیار رسید برج مذکور را با برجی دیگر که متصل آن بود خالی کرده در پناه دیوار حصار جای گرفتند و آن هردو برج نیز بتصرف بهادران قلعه کشا در آمد و درین ایام چون بقباد خان تهاذه دار پونه خبر رسیده بود که جمعی از مقهوران در موضع نرکوت مارا دارند ابو القاسم و عبد الله پسران خویش را با جمعی از تابیدان خود و رندوله خان و خواجه ابوالمکارم و راجی و بهائی

عمده راجها چندی از مردم خود تعیین نمود که دهمده مذکور را
 محاذی برجی که سیوی مقهور بجهت مزید استحکام آن قلعه
 احداث نموده بود و ببرج سفید زبان زداست نصب نمایند و اواخر
 روز دهمده در برابر آن برج منصوب شد و مبارزان توپخانه و برخی
 از راجپوتان راجه برفراز آن برآمدند اهل قلعه از مشاهده این حال
 شروع در بارش توپ و تفنگ و ریزش حقه و سنگ و دیگر آلات
 آتش بازی کرده بمداغه مبارزان منصور و باطل ساختن دهمده مزبور
 پرداختند درین اثنا جمعی دیگر از راجپوتان عمده راجه که در
 مورچال بودند با سپاه دلیرخان بامداد بهادران جلالت کیش رسیدند
 و پس از آنها زبردست خان و آتش خان داروغه توپخانه خود را
 رسانیدند و هنگام جدال و قتال گرمی پذیرفته از طرفین نهایت جهد و
 کوشش و کمال دلیری و دلادری بظهور رسید و بهوبت سنگه نوکر عمده
 راجه جیسنگه که سردار پانصدکس بود و چندی از راجپوتان و یکی
 از تایلانان دلیرخان جان نثار گشتند و بسیاری از مقاهیر بقعر سعیر
 پیوستند راجه بعد ازین سو بهکرن بذیل و ترکناز خان و جمعی دیگر
 از بسالت منشان بمعاونت بهادران نصرت نشان تعیین نمود و دلیر
 خان و کیرت سنگه متصل دهمده ایستاده تاکید جنگ و کارزار و اهتمام
 پیش برد کار میکردند بمصدمات توپخانه منصور در برج سفید
 شکست و ریخت و رخنه بسیار راه یافته مبارزان نصرت منش مکرر
 یورش کردند و خود را بپای برج رسانیده شروع در کوش آن نمودند
 مقهوران لئیم ما بین این برج و برج قدیم که به برج سیاه مشهور است
 باروت بسیار ریخته بودند که اگر دلوران فیروز مند بر برج سفید استیلا

مردان دلت نمود آن جهالت کیش ضلالت پزوه که از صدقات قهر و استیلائی مواکب گردون شکوه ستوه آمده ذریعهٔ جهت امن و آملن و وسیلهٔ برای سلامت مال و جان میخواست بعهد و قول راجه از خوف و هراس و اندیشه و وسواس رسته عزیمت اطاعت و انقیاد و عبودیت و فرمان پذیری آستان سپهر بنیان مصمم نمود و بخاطر ایمن و دل مطمئن مقام ذی حجه با معدودی از راجه‌کده بقصد ملاقات راجه پانینی که قرار یافته بود روان گردید و شب براجه خبر رسیده بود که آن ضلالت کیش فردا خواهد آمد چون روز شد راجه دلیرخان و کیرت سنگه که از پیش قدمان عرصهٔ پیکار بودند و سیدک آنها بحصار بسیار فزونی رسیده بود پیغام نمود که مورچال خون پیشتر برده تدبیر یورش بر حصار نمایند خان مذکور و کیرت سنگه بجد و اهتمام بلیغ شروع در پیش برد کار کردند از مشاهدهٔ اینحال مقهوران بجمعیت تمام از حصار بیرون آمده بمرام مدافعت پرداختند مبارزان نیروزمند بحملهای متواتر دلبرانه آن جسارت منشان را از پیش رانده بدروازهٔ قلعه رسانیدند و نیروی مردانه روی داده قریب شصت تن از اعدا بذیغ سرافکن دلیران دشمن شکن سر از هوای هستی برداختند و بسیاری مجروح گشتند و چندی از تابندگان راجه و دلیر خان و کیرت سنگه چهرهٔ مردی بگونهٔ زخم آراسته معدودی جان سپردنی در راه عبودیت در باختند در اندای اینحال که هنگامهٔ قتال و جدال گرم بود و راجه هر ساعت خبر می گرفت که کار جنگ و کارزار بکجا انجامیده منتهیان خبر رسانیدند که سیوای مقهور بموضع سیواپور رسیده از آنجا برفاقت سرفرازخان تهبان از آنجا

پسران افضل بیجاپوری و برخی دیگر از بندهای پادشاهی بدان
 جانب تعیین نمود این گروه چون نزدیک بدان موضع رسیدند
 سیصد سوار از اشرار که دران جا بودند فرار نمودند و پناه نصرت
 شعار اسیر و مواشی بسیار گرفته مراجعت کردند بالاجسله چون
 سیوای ضلالت کیش بر مراتب سطوت و استیلاي جنود فاعره آگاه
 گشته یقین میدانست که عنقریب حصن متین پورندهر که از
 مواد عمده نخوت و استکبار آن قیره روزگار بود و بسیاری از اقربا و مردم
 کاری او دران محصور بودند بنیدروی قهر و صولت اولیاء درامت
 مسخر خواهد شد و لامحالہ افواج بحرامواج پسران ازان به محاصره
 حصن راجکده که آن نابکار پشت استظهار بدان باز داده باهمگی
 اهل و عیال و ذخائر و اموال دران بود خواهند پرداخت و آنرا نیز
 بجبر و قهر مفتوح خواهند ساخت و اگر بر جاده سرکشی و عصیان
 منشی ثابت قدم بوده بهسلک مستقیم متابعت و فرمان برداری
 نگیرد و در مخالفت و طغیان اصرار نماید حالش بخذلان و
 نگال و خرابی و استیصال خواهد کشید لاجرم پیش بینی و مصلحت
 گزینی را کار بسته چندی قبل ازین بتکرار کسان نزد راجه جیسنگه
 فرستاده بود که تمهید مراسم اعتذار و اصلاح کار آن ضلالت شعار
 نمایند و در آخر پندت نام برهمنی که آن مقهور لنیم باو رابطه ارادت
 و اعتقاد عظیم داشت باشاره او نزد راجه آمده حرف استدعای امان
 درمیان آورده بود و راجه باو عهد نموده که اگر آن مدبر غدار بقدم
 مدق و راستی طریق عجز و ندامت پیوید و ای سلاح باقین مجرمان
 آمده ملاقات کند از آسیب جانی در امان خواهد بود چون پندت مذکور

نزد دلیر خان و کثرت سنگه رفته بگویند که چون سیوا بیدار بجای بخت و رهبری طالع منهج قویم عبودیت و فرمان پذیری سپرده است مراعات خاطر او کرده مکهسوزان را امان دادیم متعرض حان آنها نگشته بگذارند تا بیرون آیند و سپاه ظفر پناه بقلعه در آمده آنها تصرف نمایند غازي بیگ ابلاغ پیام نمود و کس سیوا باشاره او بدروازه حصار رفته متحصنان را باعلام کیفیت حال مرزده حیات تازه بخشید و آنها آن شب مهلت خواستند و راجه سیوا را که جریده آمده بود در دایره خود جای داده با او انواع ملاطفت بظهور رسانید روز دیگر بموجب قرارداد هفت هزار تن از مرد و زن از انجمله چهار هزار تن مرد جنگی از قلعه برآمدند و بندهای بادشاهی داخل شده آن حصن متین را تصرف نمودند و راجه سید محمد جواد را که دیوان بدو تات لشکر ظفر اثر بود تعیین نمود که بقلعه رفته ذخیره و اسلحه و توپخانه و سایر اشیائی که در آن باشد بقید ضبط آورد و چون سیوا در همین روز پنج قلعه دیگر مسموم بلوه کده و ایساکده و تپکی و تگونه و روهیره پیشکش کرده راجه جیسنگه بر راجه سچانسنگه بذدیده که در سمت عقب حصن پورندهر بر سر راه راجکده معین بود اشاره نمود که اندر من برادر خود را با فریقی برای تصرف قلعه روهیره بفرستد و بقباک خان تهنه دار پونه فوشت که با هزار و پانصد سوار رفته چهار قلعه دیگر را بتصرف آورد و سیوا نیز کسان خود تعیین نمود که مردم او را بر آورده قلاع مذکور را به بندهای پادشاه حواله نمایند و چون دلیر خان هنوز در پای قلعه اقامت داشت راجه سیوا را برفاقت راجه رایسنگه نزد خان مذکور

بملاقات می آید آن عمده راجها اودیراج منشی خود را با گرک سین کچهواکه باستقبال او فرستاده پیغام کرد که اگر آمدن بعزم فرمان پذیري و عبدودیت و قصد سپردن قلاع و حصون بتصرف اولیای دولت است باین عزیمت صائب و اراده پسندیده بیدید که مورد انظار عفو و تفضل پادشاهانه گشته مال و ناموس و جاننش در امان خواهد بود والا آمدن در کار نیست چه عنقریب بمیامن عون عنایت ایند متعال و نیروی بخت دشمن سوز عذر مال اورنگ نشین کشور اقبال تمامی قلاع و ولایتش مسخر خواهد گردید اودیراج پس از طی اندک مسافتی بار رسیده پیام راجه گزارد آن خسران مآب جواب گفت که الحال خود نزدیک بحضور رسیده ام آنچه مقتضای بندگی و دولت خواهی خواهد بود بعمل خواهم آورد و پس از ساعتی بمعسکر ظفر پیوسته نزدیک بدایره راجه رسید آن نوئین کار شناس جانی بیگ بخشی لشکر نصرت اثر را فرستاد که او را بدرون آرد و چون بدرون خیمه رفته با راجه ملاقی شد راجه بار معانقه کرده نزدیک خود جای داد آن غلات سگان زبان عجز و ابتهال کشوده اظهار ندامت بر زلات و تقصیرات خود نمود و گفت که قلعه پورنده را با بسیاری از قلاع دیگر بامید عفو بخشایش گیتی خدیو فضل پرور کرم گستر پیشکش می کنم و من بعد حلقه اطاعت و بندگی در گوش و غاشیه دولت خواهی و خدمت گذاری بر دوش خواهم کشید راجه نظر بر شیمه تفضل و احسان پادشاه خطا بخش عذر نیوش کرده او را بجان و مال امان داد و غازی بیگ میرتوزوک را اشاره نمود که برفاقت یکی از مردم او

و التجا بعفو عمیم و فضل جسیم شهنشاه جنم بخش مهربان کریم
 در زده بقدم ندامت و اعتذار مسلک اطاعت و بندگی و منهج
 عبودیت و سرانگندگی سپرده بود دوازده قلعه که قریب یک لک
 هون محصول مضافات آن ست بدستور سابق در تصرف او باشد
 و بماری و مسکن خویش بازگشته سنبهاجی پسر خود را که طفلی
 هشت ساله بود نزد راجه فرستد و آن پسر در سلک بندهای درگاه
 خلایق پناه منتظم گشته همراه راجه باشد و سپاه و نوکرانش بمراهم
 خدمت قیام نمایند و سیوا خود نیز هرگاه دران حدود مهمی
 بمیان آید کمر خدمت بر میدان جان بسته اوازم بندگی بجای آورد
 و بنابراین قرار داد راجه اورا دواسپ با ساز طلا و یک زنجیر نیل ماده
 داده رخصت نمود و کیرت سنگه را همراه کرد که تا قلعه کندانه که از
 جمله قلاع سپردنی باولایای دولت و در حصانت و متانت ثانی
 حصن پورندهر بود رفته بعد از تصرف قلعه مذکور و سپردن آن براهد
 خان که بقلعه داری مقرر گشته بود سیوا را از انجا رخصت کند . و تفصیل
 اسمی قلاع مفتوحه اینست پورندهر - درمال - کندانه - کهنداکله -
 لوه کده - ایساکده - پتکی - تکونه - روهیره - فارد رک - ماموای^(۲) -
 بهندارد رک - پکس^(۳) کهول - روپ کده - بکت کده - موربخن - مانک کده -
 سروپ کده - ساگر کده - مرک کده - انکوله - سون کده - مان کده - بالجمله
 چهاردهم فی وجه بر وفق قرار داد سیوا سنبهاجی پسرش نزد
 راجه آمد و چون بندر چپول از جمله ولایاتی بود که از سیوا بتصرف

فرستاد که بار ملاقی شود آن خان شهابت پرور بعد از ملاقات دو سر
 اسپ یکی عربی با ساز طلا و شمشیر و جمدهر هر دو با ساز مرع
 و دو تقوز از نغایس افشیده بار داده رخصت نمود و چون پیشتر که
 سیدوا بنابر مآل اندیشی و مصلحت شناسی چنانچه گزارش یافت
 راه آشنائی و آمد و شد کسان بر اچه کشوده بود و راجه اورا بابلغ نصایح
 هوش افزا و پیغام بیم و امید بشاهراه اطاعت و بندگی میخواند
 بجهت استمالت خاطر آن مدبر فرمان عالیشان مکرمت عنوان
 مبنی بر مرزده فضل و بخشایش بنام او با خلعت عاطفت و نوازش
 از پیشگاه خلافت و جهان ستانی التماس کرده بود و فرمان همایون
 و خلعت که بموجب استدعای آن زنده راجهای عظام از جناب
 سلطنت مرسل گشته بود درین روز رسید اواخر روز سیدوا باستماع این
 بشارت عظمی بهجت اندوز گشته باستقبال مآل کرامت تمثال
 شتافت و بورزد آن منشور مکرمت مضمون سر مباحثات بارج گردون
 رسانیده خلعت افتخار پوشید و چون باطن ضلالت موطن آن وحشی
 دشت عصیان برزده عفو و احسان شهنشاه جهان فی الجماعه آرامش
 و اطمینان یافت راجه با او در باره سپردن تمامی قلاع و حصون
 باولیای دولت ابد مقررن سخن در میان آورده بعد از گفت و گوی
 بسیار چنین قرار یافت که از جمله سی و پنج قلعه که از زمان
 حکومت اولاة نظام المملکيه دران ولایت بود و الحال سیدوا در تصرف
 داشت بیست و سه قلعه که حصن متین پورندهر و درمال
 از آن جمله باشد و قریب ده اک هون حاصل ولایات متعلقه آنست
 بقصر بندهای درگاه آسمان جاه سپارد و از آنجا که دست توسل

برخوردند و او را آورده براجة ملاقي ساختند آن عمدۀ راجهای عظام
 مراسم نکو داشت و احترامش بجای آورد و دو اسب عراقی با ساز
 طلا و یک زنجیر فیل با ساز نقره و دو تقوز از نغائس اقمشه باو
 داده باو طاق خودش رخصت نمود عادل خان مصحوب او در زنجیر
 فیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجه فرستاده بود و چون
 ازان وقت باز که سیوا برسم مجرمان بی سلاح آمده براجة ملاقي
 شده بود تا این وقت یراق نمی بهست راجه درین هنگام یک قبضه
 شمشیر و یک قبضه جمدهره و دو با ساز مرصع باو داده تکلیف یراق
 بستن نمود - اکنون کلک حقائق نگار سررشته سوانح دکن را اینجا
 گذاشته بتحریر وقائع حضور پرنور می پردازد نوزدهم ذی حجه که
 خبر فتح قلعه پورندهرو کیفیت آمدن سیوا نزد راجه جیسنگه را
 عرضه داشت آن عمدۀ راجها بمسامع جاه و جلال رسید باشارۀ معلى
 شادایانۀ اقبال بنوازش آمد و عواطف خسروانه راجه را بعطای
 خلعت خاص و شمشیر خاصه با ساز میناکار و یک زنجیر فیل با
 یراق نقره و جل زر بفت نواخته دو هزار سوار از تابینافش دو اسبه
 سه اسبه مقرر فرمود که منصبش از اصل و اضافه هفت هزارى
 هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و کنور راسنگه خاف الصدق
 راجه مذکور که دولت اندوز خدمت حضور پرنور بود بعنایت خلعت
 و برخی از حلي مرصع و یک زنجیر ماده فیل نوازش یافت و از
 عمدهای آن جیش مسعود دلیر خان و داؤد خان و راجه رایسنگه
 سیسودیه و کیرت مانگه بمرحمت خلعت قاصت مباحات ابراختند
 و یک هزار سوار از تابیدان دلیر خان دو اسبه سه اسبه مقرر شد که

احبابی سلطنت قاهره آمده بود راجه لودیک خان را بضبط آنجا تعیین نمود و بیست و یکم ربیع الاول بدیدن قلعه کندانه که در شش کروهی معسکر ظفر پیرا بود رفته آن حصن رفیع و معقل مذیع را ملاحظه نمود و اهتمام بند و بست و سرانجام ضروریات آن کرده و شب آنجا بسر برده روز دیگر بلشکرگاه برگردید و از آنجا که بموجب التماس آن عمده راجه سنبهاجی پسر میوا از پیشگاه مکرمت و احسان بمنصب پنجهزاری پنج هزار سوار مرافراز گردیده فرمان مرحمت عنوان مشتمل برین معنی درین روز رسیده بود راجه اورا هنگام دیوان طلبیده بجانی بیگ بخشی لشکر ظفر اثر اشاره نمود تا اورا تسلیم این عطیه عظمی فرمود و از جانب خود خلعت و یک زنجیر فیل با ساز نقره داده پس از چند روز سیوا نیز از راجکده رسید و چون عادل خان حاکم بلجاپور قبل ازین مصدر برخی تقصیرات که ازان جمله تاخیر و امهال در ایصال وجوه پیشکش بود گشته درین اوقات برای اصلاح کارهای ناهنجار خویش ملا احمد نایبه را که در سلک عمده و اعظم دولت او انتظام داشت نزد راجه فرستاده بود بیست و ششم ربیع الاول که او شش کروهی معسکر ظفر اثر رسید راجه اودیراج منشی خود را باستقبال او فرستاد و ملا یحیی برادرش را که مدتی قبل ازین چنانچه گزارش یافته بیابوری طالع در سلک بندهای درگاه آسمان جاه منسلک گشته در آن جیش فیروزی بود نیز دستوری دیدنش داد و پس از سه روز که ساعت ملاقات ملا احمد بود راجه مقرر نمود که راجه رایسنگه و کیرت سنگه رفته اورا بیاورند و آنها اندک مسافتی طی کرده در انانای راه باز

و پانصدی شش صد سوار مر بلند شد *

تعیین یافتن عمده راجها راجه جیسنگه
 با عساکر منصوره بعد فراغ از مهم میوا
 بتخریب ولایت بیجاپور و تنبیه عادل خان

هرتهی مغز تیره اختری که از سرمایه دانش و دیده وری و پیرایه
 کداست و خرد پروری که مفاد جمیع امور خصوصا شیوه ریاست و سروری
 همان تواند بود بی بهره و حرمان نصیب افتد و از ازل او را بمقتضای
 نقصان فطرت و استعداد یا پستی مرتبه اصل و نژاد جوهر والای
 بصیرت و پیش بینی و گوهر بی بهای ادب سنجی و مصلحت
 گزینی که نظام احوال جهانیان بدان منوط و مربوط است کرامت
 نگشته باشد هر آینه در سلوک مسلم زندگی و تنظیم قواعد اعمال
 و امانی بورطه خسران و زیان زدگی در انداده از هر چه کند پیوسته
 ندامت و پشیمانی اندوزد و بسا باشد که از کج اندیشی و باطل
 پژوهی خرمن بخت و سعادت خویش بتاتش مخالفت عقل و
 دانش بسوزد بارتقه صدق این معنی از حال عادل خان حاکم
 بیجاپور پرتو ظهور میدهد که چون در اصل فطرت از جوهر شعور و
 دانائی محروم و بنقص فرومایه نژادی و وصمت پستی نسب
 موسوم است همواره از منبج صلاح و جاده صواب عدول ورزیده بکارهای
 ناشایسته و اندیشه های خام خود را مورد خسارت و ناکامی می گرداند
 و دیده نا عاقبت بین از نتایج کردار نا پسند پوشیده سود کار
 خویش از زیان باز نمی داند از جمله نگوهیده کارهای او آنکه

منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار ازان جمله دو هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه باشد و از اصل و اضافه راجه سجانسنگه بنديله
 بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و
 کيرت سنگه بمنصب دو هزار و پانصدى دو هزار سوار و ترکنازخان
 بمنصب هزارى شش صد سوار سربلندى اندوختند و ديگر بندها
 درخور حال باضافه مناصب و ديگر مواهب نوازش يافتند سيوم
 محرم پرتهى سنگه ولد راجه جسونت سنگه از وطن رسیده دولت
 اندوز ملازمت اکسير خاصيت گرديد و بمنابت پهونچى و سرپنج
 مرصع سربلند شد نوزدهم ماه مذکور که جشن وزن سال دوازدهم از
 سن شريف نهال گلشن ابهت و کامگرى بهار چمن حشمت و
 بختيارى بادشاه زاده ارجمند محمد اعظم بود عاطفت شهنشاهانه
 آن گوهر درج سلطنت را بعطای يك عقد زمره نواخت درين ايام
 از وقائع صوبه مالوه بمصاحح حقائق مصاحح پيوسه که نوازش خان
 برادر خرد خليل الله خان مرحوم که فوجدار ماندو بود جهان گذران
 را پدرود نمود و مرحمت والای پادشاهی افتخار خان ميرسامان
 و ملتفت خان و مير بهاء الدين پسران اصالت خان مرحوم و
 و روح الله خان و عزيز الدين پسران خليل الله خان مغفور را که
 برادر زادهای او بودند و کامياب خان مغوى را که سمت قرابت بار
 داشت بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد و مير خان مهين
 خلف خليل الله خان را که فوجدار جمون بود بارسال خلعت
 کسوت نوازش بخشيد و محمد بيگ خان بفوجدارى ماندو تعيين
 يافته بمنابت خلعت واسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار

و احتیال از خصائص احوال دکنیان روبه خصال است در ادای وجه پیشکش تعلل و تاخیر ورزیده درین مدت بلیت و لیل و لطائف معاذیر و حیل میگذرانید و هرگاه یرلغ همایون بتأکید آن عز و صدور می یافت بدبانهایی بیجا و عذرهای نا روا تمهید مراسم اعتذار نموده با وجود اندوختههای وافر حکام ماضیه بیجاپور که بی شایستگی و اهلیت و با عدم سابقه و رانت بقبضه تصرفش آمده بود دعوی افساس و ناداری و اظهار خجالت و شرمساری می نمود و با وجود ارتکاب این تقصیرات هنگامی که سیوای ضلالت شعار برو غلبه و استیلا یافته بر سر بعضی قلاع او که بحدود ولایات آن نابکار قریب الجوار بود رفته کار برو تنگ داشت و نزدیک بود که قلعه نیاله را که از معظمت قلاع خان مذکور است متصرف شود در رفع تسلط او بجناب سلطنت و جهانبدانی ملتجی شده درین باب بر سبیل تواتر و توالی عرایض مبنی بر مراسم احاح و اقتراح و محتوی بر الذم خدمت و دولت خواهی و رسانیدن وجه آن پیشکش و دیگر پیشکشیها به بندهای بادشاهی بدرگاه سلاطین پناه فرستاد چون عذر نیوشی و خطا بخشی و فضل پروری و کر گستری از جلائل خصائل قدسیه این سرور آزادی ابدال و اورنگ نشین کشور افضال است عاطفت پادشاهانه بر حال او بخشود و باین تخشع و انتہال برو تفضل و ترحم فرمود و مناشیر تهدید و وعید پسوا صادر گشت و انواع قاهره دکن را نیز فرمان شد که به تنبیه و تادیب او پرداخته دست استیلا

دران ایام خیر انجام که صوبه دکن مرکز ریایات اقبال و آرام گاه
 موکب جاه و جلال بود و آن نا فاین امر ایالت که بی سابقه ارث
 و استحقاق تازه بحکومت آن ولایت رسیده بود امور دولت و امارتش
 کمال فنور و اختلال داشت حضرت شاهنشاهی بنابر موجباتی که
 ذکر آن موجب اظنا ب است با عساکر ظفر اعتصام و امرای عظام که
 یکی از آنها معظم خان بود لوای توجه به تسخیر بلجاپور بر افراخته
 بدان صوب نهضت فرموده بودند و بنیروی اقبال کشور کاشحصن حصین بیدر
 و قلعه متین کلان را قهرا و جبرا مفتوح ساخته نزدیک بود که ساحات
 ولایت بلجاپور بالکلیه از غبار تصرف آن نا سزاوار امر ریاست پذیرایش
 یافته بقبضه تملک اولیای دولت بیزوال در آید و در خلال آن حال
 بنابر سذوح حوادث و وقائعی که دران ایام روی نمود و از جهت کمال
 عجز و خشوعی که آن فرد مایه گوهر اظهار کرد فہنج عزیمت آن
 مهم نموده و منت جان و مال و ملک و ناموس برو نهاده عنان
 معاودت بخطه فیض بنیاد اورنگ آباد تافتند آن مجهول الذنب
 بشکر این عطیه عظمی و موهبت کبری که فوق تصور و خیال
 و فرا تر از اندازه شایستگی و استیہال او بود تقبل داد مبلغ یک
 کروڑ روپیہ بر حیل پیشکش نمود و بعد از آنکه موکب اقبال از دکن
 بمستقر خلافت انتہاض نموده سریر سلطنت و جهانبدانی و اورنگ
 حشمت و کامرانی از جلوس ہمایون والا پایہ شد و عساکر گردون
 مآثر یکچند بدفع فتنہ بيشکوه و چندی دیگر برفع شورش انگیزئی
 نا شجاع و پس از ان بدیگر مهمات و یساقها مشغول شد از آنجا کہ
 تاخیر و تسویف در امور و کوتہ اندیشی و نا عاقبت بینی و مکیدت

و بدان تدبیر ناقص و اندیشه واهی قطب الملك را نیز برین داشته بود که نصرت و مدد آن کافر ناجر نموده زرها بدو فرستد و باوجود این شنائع اعمال بذایر مراعات حفظ ظاهر همواره عرائض مبني بر اظهار صدق عقیدت و رسوم ارادت بدرگاه آسمان جاه میفرستاد چون این حقائق و معانی بر مرآت خاطر مهر نظیر که پیوسته از صیقل الهام جلا پذیر است پرتو وضوح انگنده بدلائل ظاهره و براهین باهره ثبوت یافته بود و آن ناحق شناس نعمت مکرمات و افضال مستوجب تادیب و گوشمال گردیده لاجرم درین هنگام که عساکر فیروزی اعتصام از کفایت مهم سیوای شقاوت گرا فارغ شد یرایع همایون از موقف جلال برآجه جیسنکه صادر گشت که بعد از بندوبست قلاع و ولایاتی که از سیوای بتصرف اولیای دولت قاهره در آمده بود با انواع منصور بتاخت ولایت بیجاپور شنافتة در تخریب توابع و مضامین آن که همگی سکانش در کیش کفر و جهالت و آئین بت پرستی و ضلالت اند جدو کوشش بکار برد و تا پای قلعه بیجاپور رفته و بمحاصره آن مقید گشته آن قدر که ممکن و مقدور باشد ولایت مذکور را بنازد و هر جا از جنود مخالف اثری ظاهر شود صف آرای کارزار گشته گردنمار از روزگار آنها برانگیزد تا عادل خان نادان از گران خواب غفلت و بیخبری بانبیاء گرانیده سرمایه هوشیاری و کار آگهی بدست آرد و کیفیت این مهم نصرت پیرا از مبدا تا منتهی در طی سوانح نهم سال جلوس اشرف سمت گزارش خواهد پذیرفت هَـمَـدَـهـم صفر گنج علی خان از کوکمان دار الملك کابل که بموجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود دولت زمین

آن مقهور را کوتاه کنند و او بمدافعت افواج قاهره و حفظ قلاع و ولایت خویش فرومانده عادل خان بدین وسیله از شر او مصون ماند و چون مهم آن مردود بنابر سوء تدبیر سرداران جنود ظفر مآب و دیگر موجبات و اسباب بامداد انجامید و یکچند عهده تعویق درین مطلب افتاده باعث مزید خیرگی آن نابکار گردید فرمان کرامت عنوان بعادل خان عز صدور یافت که او نیز افواج خویش بر سر آن بد کیش تعیین نماید که چنانچه عساکر گردون متأثر ازین طرف بدفع و استیصال او میکوشد لشکر بیجاپور نیز از آن سمت در قمع و اهلاکش سامعی باشد از آنجا که خان مذکور را دیده عاقبت بدین و عقل مصلحت گزین نبود و کوب تیره بخدیش فروغ سعادت و مقبلی نداشت قدر این نعمت سترگ و عاطفت والا نشناخته مسلک کفران و ناسپاسی سپرد و صلاح کار و سود روزگار خود ندانسته از کج اندیشی و کوتاه نظری بعادت دکنیان بذای معامله بردیعت و حیله گیری گذاشت و اگرچه بظاهر چندین وا میدنمود که بنابر امتثال امر اعلی در دفع او ساعیست و برخی از لشکریهای خود بحدد ولایت آن مخدول تعیین نموده بود لیکن ازین جهت که دفع آن بدفهاد و قلع ریشه فساد او را بالکلیه از مقدمات خرابی حال خویش اندیشیده صواب چنان میدانست که آن مقهور میان عساکر منصور و اهل بیجاپور حائل باشد درین اوقات بنابر مصلحت کار خود با او بنامه و پیام و عهد و موافقت سلسله جنبان یکدلی و موافقت گشته متفق و همدستان شده بود و نهانی در مراتب امداد و اسعاش کوشیده بتفویض اقطاع و ارمال نقود و دیگر مایحتاج او را معاونت میکرد

نمود که نامه او را جوابی از پدشگاه مهربانی و قدردانی صادر گشته
 مصحوب یکی از بندهای پایۀ سرور عظمت و جهانبانی ارسال یابد
 لاجرم درین ایام خواجه اسحاق که از بندهای سنجیدۀ روشناس
 بود بحجابت کاشغر معین شد و بمرحمت خلعت و اسب و شمشیر
 و سپر با ساز مرصع و کمر خنجر و جیغۀ مرصع و انعام هفت هزار رزیده
 مباحی شده بدان صوب رخصت یافت و قدسی صحیفۀ عطونت عنوان
 در جواب نیاز نامه خان مذکور با یک قبضۀ خنجر و یک قبضۀ
 شمشیر هر دو مرصع بجواهر نمینۀ و برخی دیگر از نفائس
 و رغائب مصحوب او مرسل گردید چهاردهم بعرض اشرف رسید
 که رحمت خان دیوان بیوتات بعارضۀ مرضی که او را طاری
 شده بود مرحله هستی پیمود و عاطفت پادشاهانۀ عبد الرحیم خان
 داماد و محمد صادق پسرش را بعنایت خلعت از لباس سوگواری
 برآورد و از نوشتنۀ وقائع نگاران ممالک شرقی معروض بارگاه جلال
 گردید که راجه بهروز زمیندار مونگیر را باجل طبعی روزگار حیات
 سپری شد و در همین اوقات خواجه قادر که در رکاب نصرت مآب
 شغل جلیل احتساب بدو مفوض بود جهان گذران را پدرود نمود
 و پسرانش بعنایت خلعت نوازش یافتند و دیانت خان که بخدمت
 داروغگی داغ قیام داشت بدیوانی بیوتات سرمایۀ مباحات اندوخت
 و خواجه صادق بدخشی بخدمت او منصوب گشت و شغل
 احتساب بمحمد زاهد خلف قاضی اسلم مرحوم که بسمت فضیلت
 و تورع موسوم است تفویض یافت و مجموع بعنایت خلعت
 سرافراز گشتند هژدهم سر بلند خان که بموجب یرلیغ همایون

بوس در یافته بمرحمت خلعت مبهی شد و سعادتمن قاقشال که در جاگیر خود بود بفوجداری معظم نگر از تغیر المله یار پسر خنجر خان مامور گشته بعنایت ارسال خلعت و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار سرفرازی یامت و درین ایام بمناسبت موسم بر شکل عاطفت بادشاه ابر کف دریا نوال بادشاهزادهای ارجمند عالی مقدار و امرای نامدار را بعطای خلعت بارانی نواخت و بجهت سرفرازی سیوای که برخی از حقیقت حال و کیفیت معامله آن ضلالت مآل گزارش یامت دگر باره خلعت فاخره از پیشگاه مکرمت مرسل گشت و چون دستور اعظم جعفرخان برکنار دریای جون منزلی عالی دانشین بناکرده درین ایام صورت اتمام یافته بود برای امتیاز و سرفرازی آن عمده نوئیدان هفتم ربیع الثانی خورشید اوج خلافت و جهانبانی پرتو سعادت بسر منزل او افکنده ساعتی تشریف حضور داشتند آن خان رفیع مقدار ادای مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو رزکار بجای آورده پیشکشی شایسته از جواهر زواهر و مرصع آلات و دیگر رغائب و نوادر بنظر قدسی مآثر در آورد هشتم ماه مذکور چون روز دهمه بود که عید هندوانست مهاراجه جسونت سنگه و کنور رام سنگه بعنایت خاعت قامت مباحات افراختند و پرتهی سنگه ولد مهاراجه بعطای کمر مرصع نوازش یافت و چون عبد الله خان والی کاشغر در سال گذشته چنانچه رتمزده کلک سوانج نگار گشته صحیفه اخلاصی با برخی از تحف ولایت خویش مصحوب میر حاجی فولاد بدرگاه سپهر بنیاد فرستاده اظهار مراسم مخالفت و یکجتهی کرده بود و عاطفت خسروانه اقتضای آن می

خان هریک بعطای خلعت خاص و دو سراسپ از طویلۀ خاصه
 یکی با ساز طلا و دیگری با ساز مطلق و محمد امین خان میر
 بخشی و مرتضی خان هر کدام به رحمت اسپ سر بلندی یافت
 و چون حقیقت حسن خدمت و جانفشانی داؤد خان که در سلک
 همراهان راجه جیسنگه بود از وقائع لشکر منصور دکن بموقف
 عوض همایون رسیده بود عنایت بادشاهانه یک هزار سوار از
 تابندگان او را دو اسپه سه اسپه مقرر فرمود که منصبش از اصل و
 اضافۀ پنج هزاری چهار هزار سوار از آن جمله دو هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه باشد و کنور رام سنگه بعطای یک عقد مروارید و میر خان فوجدار
 جمون باضافۀ پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار
 و عبد الله خان باضافۀ پانصدی بمنصب پانصدی دو هزار سوار
 و پرتی سنگه ولد مهاراجه بعنایت جمدهر مرصع با علاقۀ مروارید
 و از اصل و اضافۀ بمنصب دو هزاری هزار سوار و بهوجراج
 کچواکه که در سلک کومکیان راجه جیسنگه انتظام داشت از اصل
 و اضافۀ بمنصب هزار و پانصدی هزار و دصد سوار و فتح خان فوجدار
 پونا که قلعۀ داری یکی از قلاع مفتوحه ولایت سیوا علاوۀ خدمت
 او شده بود باضافۀ پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هزار سوار از آنجمله پانصد سوار دو اسپه سه اسپه و دارابخان باضافۀ
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و عنایت ماده
 فیل و دیانت خان دیوان بیوتات از اصل و اضافۀ بمنصب هزار
 و پانصدی می صد و پنجاه سوار و مقیم خان باضافۀ پانصدی
 پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی دصد سوار و کامگار خان

از دکن رسیده بود احراز دولت آستان بوس نمود *

جشن وزن مبارک شمسی

درین اوقات قدسی برکت که فر دولت و فیض معدلت
 گیتی خدیو داد گر چمن پیرای ریاض امن و آرامش و جهانیان
 را نقد مقصود و گوهر امید بدامن خواهش بود فرخنده
 جشن وزن شمسی آفتاب ارج خلافت و گیتی ستلنی عالمیان را
 بشارت بهجت و کامرانی رسانید و اوائل روز چهارشنبه بیست و پنجم
 ربیع الثانی مطابق سیزدهم ابان که ساعت بانوار سعادت و انظار
 میمنت اقتران داشت و بارگاه سلطنت و جهانبانی بآذین
 خسروانی زیب و آرایش یافته بود درایوان فیض مکان غسلخانه
 مبارک بزمی دلکشا و مصغلی نشاط افزا منعقد گشته وزن معهود
 بآذین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم شمسی از عمر
 کرامت قرین شهنشاه دنیا و دین پنجستگی و بهروزی بانجام رسیده
 و سال چهل و هشتم جلوه جهان افروزی آغاز نمود حضرت شاهنشاهی
 بعد فراغ از مراسم وزن همایون بایوان سپهر نشان خاص و عام که
 بزیب اسباب تجمل و احتشام بر آراسته گران مایه تخت والا پایه
 مرصع نگار درانجا بقوام اقبال نصب گشته بود پرتو قدوم گسترده
 سریر آرای دولت و بخت و اورنگ نشین عظمت و جلال گردیدند
 درین جشن خسروانه گوهر انسر ابهت و بختیاری فروغ اختر
 حشمت و کام گاری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم بانعام یک لک
 روبیه مطرح انوار عاطفت گشتند و مهاراجه جسونت سنگه و جعفر

دیدۀ حشمت و اقبال پادشاه زادۀ ارجمند فرخندۀ خصال محمد اعظم پیدشکشی شایسته از جواهر و مرصع آلات بنظر مقدس درآورده بقبول آن ناصیۀ بختیاری بر افروختند و پنج زنجیر فیل و سه هزار اشرفی از جانب امیرالامراء صوبه دار بنگالہ بمحل عرض رسید و سر بلند خان یک زنجیر فیل بنظر انور درآورد و چندی دیگر از امرا در خور حال پیدشکشا گذرانیدند و تا سه روز این جشن دولت پیرا جهانیان را سرمایہ نشاط و شادمانی و پیرایۀ انبساط و کمرانی بود درین اوقات از وقائع لشکرظفر اثر دکن که بمردارچی راجہ جیسنگہ بعد از کفایت مهم سیوا چنانچہ گزارش پذیرفته بتناخت ولایت بیجاپور تعیین یافتہ بود بعرض همایون رسید کہ عادل خان بملاحظہ سوابق جرائم و تقصیرات خویش از گران خواب غفلت بیدار گشتہ و بصدقہ قہر و انتقام عساکر فیروزی اعتصام مغلوب خوف و هراس شدہ ملا احمد نایتہ را کہ رکن رکین دولت و مدار مهمام حکومت او بود و بچوہر عقل و رای و سمت فضیلت و فہمیدگی از امرای بیجاپور سمت امتیاز داشت چنانچہ قبل ازین در طی سوانح آن جیش اقبال مذکور گشتہ درین هنگام بجهت اصلاح کار و تمہید مراسم ندامت و اعتذار و تجدید مراتب قول و قرار نزد راجہ جیسنگہ فرستادہ است و مصحوب او دو زنجیر فیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجہ ارسال داشتہ در مقام خشوع و ایتہال است چون ملا احمد را از صواب اندیشی و بختمندی مدتها بود کہ آرزوی ملازمت و تمیزی خدمت این آستان فلک نشان مرکوز ضمیر مصاحبت دان گشتہ هموارہ وسیلہ می جست و منصوبہ میخواست

باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار از اصل اضافه
 سید حامد خان بمنصب هزاری شش صد سوار و لطف الله خان
 بمنصب هزاری پانصد سوار و سید علی داروغه کتاب خانه
 بمنصب هزاری سی سوار و ادهم بیگ بخطاب ادهم خانی مفتخر
 و مباحی کشتند و فرخ فال ولد یمین الدوله آصف خان مرحوم
 مغفور که در ملک گوشه نشینان بود بعنایت خلعت و اسب و
 انعام ده هزار روپیه نوازش یافته بمسقطر الخلافه اکبر آباد که
 در آنجا تمکن گزیده بود مرخص شد و قاسم آفای فرستاده حسین
 پاشای حاکم بصره بعنایت خلعت و جلیقه و خنجر مرصع و انعام
 دوازده هزار روپیه سرفراز گشته رخصت انصراف یافت و یک هزار
 روپیه بهمراهان او مرحمت شد و شاه خواجه بعطای خنجر مرصع و
 انعام دو هزار روپیه و عبد الله بیگ و قبیح بیگ که تازه از ولایت
 توران بآستان فیض مکان رسیده بود اولین بمرحمت خلعت و خنجر
 و شمشیر و انعام سه هزار روپیه و درمین بعنایت خلعت و
 خنجر و شمشیر و انعام دو هزار روپیه و شیخ حسین عرب و حسن
 علی نبیره مرشد قلیخان مرحوم هر یک بانعام دو هزار روپیه و
 دوازده کس دیگر از بندهای درگاه جهان پناه هر یک بانعام یک هزار
 روپیه مشمول عاطفت کشتند و ملا عبد الله و ملا محمد تقی
 مشهور بمجلسی که بعزم بندگی این آستان فیض مکان از ولایت
 ایران آمده بود در امت زمین بوس یافته بعنایت خلعت و انعام
 دو هزار روپیه و منصب مشایسته کامیاب شد و پنج هزار روپیه بزمرد
 نغمه سنجان و سرود سرایان عطا شد و درین جشن عالم افروز فروغ

مسلمانی دران مرز و بوم پدید آمده بتدریج شهر و اعوام سمت شیوع و قوت گیرد و بی دینان آن کفرستان را که در باطل پرستی و ضلالت پروری خلیع انذار بودند هوای استبداد و خود سری از هر یامون بود و فرمان کرامت عفوئی بنام دادن نمجل زمیندار آنجا بدین مضمون صادر شد که اگر مطیع الاسلام گشته آثار حق پرستی و معالم مسلمانی در ولایت خود رائج کند و حلقه اطاعت و بندگی در گوش کشیده خطبه و سکه بنام فامی و القاب سامی مزین سازد زمیندار می ولایت مذکور بر مسلم خواهد بود و الا انواع جهانکشا بتخریب آن ولایت و استیصال اهل کفر و غوایت معین خواهند شد و گرد دمار از روزگار او و اتباعش خواهند انگیخت و فرمان همایون را نزد سیفخان صوبه دار کشمیر فرستاده امر فرمودند که آنرا مصحوب یکی از بندهای پادشاهی نزد زمیندار ضلالت شعار فرستد و در صورتی که امتثال حکم اشرف نماید متعرض احوال او نگردد و بر تقدیر ابا و امتناع با عساکر کشمیر بر سر ولایت او رفته فضیلت غزو جهاد با آن نابکار بدنهاد اندوز خان مذکور آن منشور لامع النور را مصحوب محمد شفیع نام یکی از بندهای درگاه خلائق پناه که در سلک کومکیان آن صوبه انتظام داشت و چندی از تابیدان خویش نزد دلدن نمجل فرستاد چون محمد شفیع با همراهان بدان حدود رسید مرزبان مذکور از مصلحت بینی و صلاح اندیشی با اقدام خشوع و ابتهال تا سه کرده استقبال مثال لازم الامتثال نموده آن منشور عز و شرف را بفرق مباحثات نهاد و آداب تسلیمات بجای آورده اظهار اطاعت و عبودیت کرد و روز دیگر که جمعه بود با اتباع خویش

که باین سعادت عظمیٰ فائز آید و در سلک بندهای درگاه جهان پناه
 انتظام گزیده سرمایه شرف و مباحثات اندرزد درین وقت که حصول
 دیرین آرزوی اورا چنین تقریبی رو داده فرصت احراز این
 دولت ارجمند یافته بود مکنون خاطر خویش را بر ارجه جیسنکه اظهار
 نموده آن عهده راجها کیفیت این معنی به پیشگاه خلافت عرضه
 داشت و فرمان مکرمت عنوان طلب بنام مشار الیه عز و دور یافته
 با خلعت فاخره و جمده هر مرصع برای سرانرازی او مرسل گشت
 و عاطفت پادشاهانه غائبانه اورا بمنصب شش هزاری شش هزار
 سوار سرمایه افتخار بخشید *

نور آکین شدن ثبت بزرگ بفرغ آثار اسلام و در آمدن زمیندار ضلالت فرجام آنجا بشاهراه اطاعت و بندگی درگاه فلک احترام

چون از سوابق ازمند و ایام ساحت آن ولایت ظلمت آمو
 کفر و غوایت بود و هرگز پرتو نور ایمان بر آن سرزمین نفاخته آثار
 دین متقین و شعار ملت مبین در آنجا رواج نداشت و زمینداران
 و سکنه آن ناصیه پیوسته روزگار بجهالت ضلالت و بت پرستی
 گذرانیده هرگز طنطنه تکبیر و تهلیل بگوش باطل نیوش آنها
 نرسیده بود و هیچگاه سر بر بقیه اطاعت و فرمان برداری فرمان رویان
 اسلام فرو نیاورده بودند لاجرم رای عالم آزایی گیتی خدیو حق
 پرست چنین اقتضا نمود که سرکروه آن قوم جهالت کیش را
 بتهدید و وعید و راندن شدید تکلیف اطاعت اسلام نمایند تا آثار

رویه ثبت خرد و کاشغر و تمام مغلستان است و جنوب رویه بدشت
 قباچاق پیوسته زمیندار آنجا از دوازده هزار سوار و پیاده بسیار دارد و
 اکثر نوکرانش از قوم قره قلماق اند بالجماعه چون یازدهم جمادی
 الاخره از عرضداشت سیفخان که درین مطلب معی و تدبیر
 درست بکار برده بود حقیقت این مقدمه بر خاطر ملکوت ناظر پرتو
 ظهور افکند عاطفت پادشاهانه او را بعنایت خلعت و از اصل و
 اضافه بمنصب ده هزار و پانصدی دو هزار و سیصد سوار سر بلند
 گردانید و مراد خان زمیندار ثبت خرد را که درین مهم آثار دولت
 خواهی ازو بظهور پیوسته بود بمرحمت خلعت نواخت درین ایام
 مهاراجه جسونت سنگه و جعفر خان و محمد امین خان و مرتضی
 خان و دانشمند خان و دیگر امرای حضور بعطای خلعت زمستانی
 نوازش یافتند و همچنین امرای اطراف باین عنایت عز مباحات
 اذن و ختند و منشور عاطفت پیرا مبنی بر مراتب فضل و مکرمت
 بنام سیوا عز صدر یافته خلعت فاخره و جمدهر مرصع برای او
 مرسل گشت و بعرض اشرف رسید که راجه تودرمل که از فوجداری
 اقاوه معزول شده بود و بختیار خان زمیندار دهادهر باجل طبیعی
 بساط حیات در نور دیدند - و از وقائع صوغه دکن بعرض همایون
 رسید که جواهر خان حبشی از کوهکیدان آنجا مرحله هستی
 پیمود چون شهنشاه یزدان پرست حق آگاه از کمال حسن نیت و
 توفیق شعاری درین ایام مبلغ سه لک و بیست هزار روپیه از فقد
 و جنس نذر سدفه و مجارین و زمرد سادات و صاحبین حرمین
 شریفین زادهما الله قدرا و جلالة فرموده بودند مدیر عزیز بدخشی

بجهت خواندن خطبه برآمده در مکانی مناسب که خلقی کثیر آنجا
 فراهم آمده بودند خطبه بنام نامی و القاب سامعی شهنشاه دولت
 و دین گیتی خدیو یزدان پرمخت حق آئین خوانده شد و چون
 خطیب زبان بنام والی خلیفه جهان گوهر آمود ساخت زر بسیار
 نثار نمود و بعد از تقدیم مراسم خطبه در مرزمینی مناسب به
 بنای مسجد اشاره کرد و طلا و نقره بسیار بسکه همایون زینت بخشیده
 با محمد شفیع و رنقای او مراسم اعزاز و نگو داشت بجای آورد و
 چون مسامع ساکنان آن دیار بصیت ملت احمد مختار صلوات الله
 و سلامه علیه و علی آله الاطهار و اصحابه الاخیار و خطبه دولت و
 طنطنه حشمت شهنشاه روزگار برافروخت و فرستادگان از تقدیم
 مراتب و ترویج مراسمی که بدان مامور بودند پرداختند دادن نمجل
 آنها را با احترام و اکرام تمام رخصت انصراف داد و عریضه مبذبی بر
 وظائف عجز و بدگویی و فواعد اطاعت و سر امگندگی و التزام اینکه
 من بعد همواره بر جاده قویم عبودیت و هوا خواهی ثابت قدم بوده
 از امتثال احکام و اوامر بادشاهی سر نتابد و ترویج خطبه و سکه
 مبارک و اشاعت آثار و شعار اسلامی را استدامت نمایند با کلید
 طلایی که اشارت بسپردن آن ولایت باشد و یکهزار اشرفی و دوهزار
 روپیه مسکوک بسکه همایون و پیدشکشی از تحف و رغائب آن دیار
 مصحوب آنها بدرگاه سپهر مدار فرستاد طول ولایت مذکور زیاده بر
 شش ماهه راهست و عرضش در برخی مواضع دو ماهه و بعضی
 جاها یکماهه مغرب رویه آن بکشمیر و کمانون و سری نگر و بهار و
 بنگاله منتهی میشود و مشرق رویه بارژنگ و خطا میرسد و شمال

حقیقت آمدن او از بلخاپور و کیفیت طلبیدنش به پیشگاه حضور
لامع المنور قبل ازین رقم زده کلک حقائق طراز گشته برونق قسمت
و اقتضای تقدیر که هیچکس را ازان چاره و گزیر نیست در راه کعبه
مقصود مرحله هستی پیموده بسر منزل بقا رسید و دیرین آرزوی
خدمت و بندگی این آستان اقبال را که ساکدان شش جهت و
قائمان هفت کشور رامتیه‌های امانی و آملست بخاک نو میدی برد
آن مرحوم چون بصدق اخلاص و رسوخ عقیدت عزم بندگی درگاه خلّاف
پناه داشت اسد پسر خود را با قشونی از سپاه همراه آورده بود و بـست
و نهم ربیع الاول این سال فرخنده فال که در پای قلعه پورندهر
بلشکر ظفر اثر رسیده بر اجه جیسنکه ملاقی شد راجه بذابر رعایت
فضیلت و قابلیت مشار الیه و صدق ارادت و اعتقادش باین آستان
سپهر بنیاد با او لوازم احترام و تکریم داشت و مراسم دل جوئی و کرم
جوئی بجای آورد و چون عطف پادشاه بنده پرور قدر دان چنانچه
گزارش یامده اورا بمنصب شش هزار و شش هزار سوار و عطای
خدمت و جمدهر مرصع نواخته فرمان مرحمت عنوان مشتمل
بر طلب او به پیشگاه حضور عز صدر پانته بود راجه بموجب حکم معالی
دولت روپیه باو و پنجاه هزار روپیه بـسد پسرش و دیگر رفقا از سرکار
خاصه شریفه داده سلخ جهادی الاولی اورا روانه درگاه آسمان جاه
گردانید و از جانب خون نیز بقدر و جنس تکلیفات بجای آورد و ترکتاز
خان و غازی بیگ صحبت یساول را همراه کرد که بدرقه نموده
اورا باورنگ آباد فیض بنیاد رساند موسی الیه در راه کوننناک گشته
چون باحمد نگر رسید از جام اجل شریعت ناکمی چشیده و دیعت

برسافیدن آن معین گشته خلعت سرافرازی پوشید و درین ایام که
 موسم اعتدال هوا و هنگام نشاط افدوژی شکار و سیر صحرا بود رایت
 اقبال مکرر بآغز آباد و خضر آباد توجه نموده صید نیله گاو و دیگر
 اقسام شکار بهجت اندازی خاطر مقدس خدیو روزگار گردید هفتم
 رجب رخشنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت پادشاه
 زاده ارجمند کام کار محمد معظم که بفرمان همایون از دکن آمده
 بودند چون بکعبه حضور نزدیک رسیده در خضر آباد نزول داشتند
 بزبده امرای عظام جعفر خان حکم شد که بخضر آباد شتافته
 آن دره التاج اقبال را بعز ملازمت اکسیر خاصیت رساند
 و آخر روز در غسلخانه مبارک آن عالی قدر والا تبار بانو گل
 حدیقه دولت سلطان معزالدین گرامی پسر خویش باحراز
 ملازمت اشرف سعادت اندوز گشته یک هزار مهر و چهار هزار روپیه
 بر سبیل نذر گذر فریدند و مطرح انوار عاطفت و مهریانی شده
 بعطای خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه سروارید و پهنوچی
 مرصع و در اسب عربی هردو با ساز طلا و در اسب ترکی نوازش
 یافتند یازدهم ماه مذکور فروغ دودمان حشمت و کام کاری نهال
 بوستان ایهت و بختیاری بدشاهزاده سعادت منشر محمد انظم
 بعنایت ده سراپ یکی از آنها با ساز طلا مشغول انظار مرحمت
 گردیدند - درین ایام از نرشنه و نایع نگاران دکن بمسامع حقائق
 مجامع رسید که ملا احمد نایتی که از عمدهای عادل خان بود و

رفته آن حالت در تنزید است از آنجا که کیفیت هن و ضعف شیب دوقرینه واضح بود برین که بازجود اشتداد و امتداد این عوارض و آلام شمع حیات با برکت آن حضرت از صرصر گزند ایام مصون نمی تواند بود و اطبای فیز حال بدین نمط را نموده اظهار یاس از بهبود کردند و پیش نهاد همت پادشاهانه آن شد که لوای نهضت بمستقر الخلافه اکبر آباد افراخته در چنین وقتی فیض لقای میمنت پیرای آن حضرت دریافته هنگام سنوح قضیه ناگزیر آنجا شرف حضور داشته باشند و بکار پردازان پیشگاه سلطنت اشاره معلی صادر شد که بزودی در سامان لوازم این عزیمت کوشیده در جمیع ضروریات اختصار بکار برند و چون سرانجام این مراتب بچند روز می کشید بنابر رعایت مراسم احتیاط مقرر فرمودند که مهین باور فہال دولت و کامگاری بہین ثمره شجره حشمت و بختیاری بادشاه زادہ ارجمند محمد معظم بر جناح سرعت و استعجال پدشتر باکبر آباد شتافقه تا رسیدن رایات عالیات سعادت اندرز خدمت اکسیر خاصیت حضرت اعلی باشند و بہست و سیوم ماہ مذکور آن عالی قدر والا تبار را بعطای خلعت خاص و یک عقد مرور بد نوازش فرمودہ مرخص ساختند درین تاریخ امیر خان صوبہ دار کابل کہ بموجب فرمان طاب بحضور لامع النور آمده بود و مکرم خان صوبہ دار اودہ کہ ازان خدمت معزول شدہ بود دولت زمین بوس دریافته بود بعطای خلعت مباحی شدند *

حیات مستعار پدر چون این خبر بمسامع جلال رسید عاطفت پادشاهانه اسد بسرش را بعنایت خلعت نواخته فرمان شد که با منسوبان و بازماندگان پدرش به پیشگاه خلافت و جهانبنایی شتابد و او بموجب حکم معلی باورنگ آباد آمده از اینجا روانه درگاه خلایق پناه شد - از سوانح ملال انرا آنکه از نوشته وقایع نگاران مستقر الخلافه اکبر آباد بظهور پیوست که حضرت اعلی را که دران مرکز حشمت و ایهت بر مسند عافیت متمکن بودند و روی همت از شواغل صوری و مشاغل دنیوی بر تافته بجمعیت خاطر و فراغ بال اوقات فرخنده ساعات بعبادت و پرستش ایزد بهیمال و تدارک سوابق احوال میگذرانیدند اوائل شب دوشنبه دوازدهم رجب عارضه حبس بول طاری شده شدت آن الم تا صبح باقی بود از ورود این خبر کلفت اثر خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین اندوه و ملالت گشته سرور محفل اقبال منغص شد و باطبائی که سعادت اندوز خدمت آن حضرت بودند و پیش قدم آنها حکیم مومنائی شیرازی بود که بحسد و حذاقت موصوف است و از قدیم الایام بمزاج همایون آن حضرت آشنا و مورد اعتماد و محرمیت و مشمول التفات و عنایت بود تاکیدات شد که در ازاله آن عارضه جهد و کوشش بلیغ در کار برده حقائق احوال همایون لا روز بروز عرضه داشت نماید و پس ازان باخبار متواتر ظاهر شد که تمام روز دوشنبه و شب دیگر نیز در شدت آن عارضه تفاوتی بهم نرسیده و اوائل روز دیگر اگرچه بتدبیرات و معالجاتی که بکار رفته خفگی دران عارضه پدید آمده است لیکن دیگر کوفتها حادث شده و لیبنتی در طبع بهم رسیده و رفته

و استعداد در شناخت و پرستش ایزد جهان آفرین که مقصود از آردیش همین است کوشش نمایند و فریفته وضع مستعار و دل بسته لذت ناپایدار آن دار بیدار نگشته از گوهر بی بهای عرفان و بزدان شناسی و دست آویز رجوع بموطن اصلی سرمایه عیش و سرور نشاء حقیقی بدست آرند و پس از سامان برگ و ساز باز گشت ازین سیر همواره از سر انتظار گوش بر نداء جان فزایی • يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً داشته چون فرمان طلب در رسد بخشودگی و رضا پذیرائی حکم نافذ قضا گشته بآهنگ کعبه وضال و عزیمت بارگاه رسول از فضایی این دار فنا و ساحت این مرحله پر خوف و عذراخت اقامت برگیرند و دگر باره بفشاط آباد شهرستان انس و کشور روح پرور قدس رسیده بشمول فیض رحمت و غفران ایزدی کاسیاب سرور ابدی و بهره مند حضور سرمدی شوند و جاودان بمشاعده انوار جمال و جلال حی لایزال و ادراک نعم بادیه و لذات دائمی آن نشاء بی زوال مورد روح و راحت و مشمول امن و استراحت باشند خاصه برگزیدگان بارگاه احدیت و دست پروردگان لطف صمدیت که از ان گروه قدسی شکوه اند سروران ملت اسلام و سلاطین دین پرور والا مقام چه این زمره عالیشان در علو مرتبه ذات و رفعت منزلت نفس و دانش و بینش خدا داد با مؤیدات و صاحبان نفوس قدسیه شریک العنان اند و ساحت جهان بی بقا بر حوالان سمند همت بلند شان تنگ فضا و فطرت ارجمند و قوت نفس تایید پیوند آن قدسی منشان همواره طالب رفعت و اعتلا و جویای عروج بر معارج اعلی است علی الخصوص

رحلت مغفرت ایت مورد تاییدات ربانی مشمول توفیقات آسمانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی بوسعت آباد جهان قدس و فرهت جاویدانی

گیتی که در درو راحت جاویدان نیست • در خورد اقامت خردمندان نیست
جائی که نه جای آرمیدن باشد • چندانکه درونگه کنی چندان نیست
بیدار دلان هوشمند و خرد پروران حقیقت ببوند که واقفان
اسرار دانش و بینش و گار آگاهان کار خانه آفرینش اند بیقین
دانند که این ویرانه دیر سست بذاکهن خرابه معموره نما
که روزی چند مسکن و موطن آدمی گشته جازدان حای اقامت
جان پاک و مهبط این گوهر تابناک نتواند بود بلکه شهر ستانی است
بر رهگذر و زار دان غیبی که چون بخرد نژادان ارواح و نعوس برومق
تقدیر قادر ذو الجلال بعزم تحصیل معرفت و کمال ز نزهت آباد
کشور قدس و دار الملک اولیم جبروت در اهتزاز آیند و بمصلحت
حکمت ربانی بر مراکب قوالب هیولانی و مطایبی هیاکل جسمانی
راکب گشته آهنگ سیر صحرای شهود و میل وادی ظهور و نمود
نمایند بعد از قطع مراحل مادی و مدت بدان خطه عاریت اساس
رسیده برسیم مسافران آنجا بساط نزال اندازند و بضرورت طیلان
تعلقات نشای کون بر درویش فطرت گروند روزی چند بمقتضیات و
احکام آن در سازند تا بدستگیری نوی و مشاعرو مددکاری حواس
باطن و ظاهر که گزین اسباب معرفت حضرت رب الارباب اند مشاهده
غرائب منع بلچون و عجائب و رگه کن فیکون نموده بقدر مهلت

پذیرفت باشتداد و امتداد انجامید. و ضعف و ناتوانی برپیکر مقدس غالب شد امراض مختلفه و عوارض متضاده که معالجه یکی سبب ازدیاد دیگری می شد حادث گشته از کمال انحلال قوی رعشه و اختلاج عظیم در اعضا بهم رسیده و روز بروز قوت بدن در کاهش و اسیدیای مرض در افزایش بوده و بر تدبیرات اطبا و استعمال ادویه و تناول اشربه و اغذیه اثری مترتب نمی گشت و به هیچ وجه صورت صحت و بهبود در آئینه حال چهره نمی نمود تا آنکه اوائل شب دو شنبه بیست و ششم رجب شدت مرض متزائد گشته آثار تغیر حال و علامات قرب ارتحال ظاهر شد و آن حضرت بذبروی توفیق و قوت ایمان دران حالت روی دل بچذاب کبریا آورده خاطر از غیر حق برداختند و نخست شکر جلائل نعمتهای بی منتهای آلهی که بمحض کرامت و فضل نامتناهی بآن حضرت عطا شده بود ببالغ وجهی ادا فرموده از صمیم قلب مقدس اظهار تسلیم و رضا بقضای ایزدی و تقدیر آسمانی که غنی و فقیر و امیر و وزیر را ازان چاره و گزیر نیست نموده مکرر کلمه طیبه توحید از روی کمال شعور و آگاهی بر زبان حق بیان جاری ساختند و در خلال این حال پرده گزین تنق عظمت و احترام صدر نشین مشکوی ابهت و احشام زبده مخدرات زمان مملکه جهان بیگم صاحب و چندی از پروردگایان حریم عفت و پرستاران بارگاه عزت را که شرف اندوز حضور بودند از ناله و زاری و جزع و بیقراری نهی فرموده و شرائف و صایا و جلائل مواعظ که سرمایه سعادات جاوید تواند بود بجای آورده بکلمات قدسیه ایمانی خاطر سوگواران ببقراران

اقبال مندی که بیمن فضل و موهبت ایزد متعال سیر مدارج
 دولت و اقبال کرده در دنیا باقصی مراتب کمرانی فائز گردیده
 باشد و در سلوک آن منهج پرخطر سر رشته آگاه دلی و هشیار خراسی
 و رعایت مراسم دین پروری و عدالت گستری و اشاعت انوار
 رأفت و مکرمت بر کوفه خلایق از کف نگذاشته قبل از سنوح واقعه
 ناگزیر از مشاغل عالم صورت که شواغل قرب و ارتباط بجهان معنی
 است اعراض نموده بتلافی و تدارک زلات نشاء بشریت موفیق
 گشته باشد از شواهد این تمهید قضیه رحلت مغفرت آیت مورد
 جلائل توفیقات ربانی مشمول انظار تاییدات سبحانی حضرت
 فردوس آشیانی صاحب قران ثانی است که ایام حشمت و کمرانی
 و خلافت و جهانبانی بعدالت و دینداری و پاسبانی کف و رعایا و
 تحصیل رضا و خشنودی حضرت خالق الابرار گذرانیده پس از
 سی و یک سال سلطنت و کشور ستانی توفیق ترک اشتغال
 بامور دنیا و اختیار عزالت و انزوا در یافته بقیه عمر گران مایه بهمگی
 جمعیت خاطر و توجه باطن بطاعت و عبادت و یزدان پرستی
 مصروف ساختند و چون ایام مقدر مهلت و مدت موعود اقامت
 درین دار غرور و سرای بی سرور بانجام رسیده داعی وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰی
دَارِ السَّلَامِ مژده طلب بگوش حق نیدوش آن سرور دین پرور رسانید
 از سر صدق عبودیت زبان ایمان بلبیک اجابت گویا ساخته با ساز
 و برگ موالح اعمال و کرائم انفعال آهنگ کعبه وصال نمودند و
 مرید سلطنت نشاء بافی را بشکوه دین پروری پایه افزودند - تبیین
 این سانحه عظمی آنکه چون عارضه آن حضرت چنانچه گزارش

پدوسته سعادت اندوز خدمت آن حضرت بود و قاضی قربان که
 شغل قضای مستقر الخلافه باو تعلق داشت کس فرستادند که
 آمده بامر تجهیز و تکفین بود زند و دو پاس شب که آنها حاضر
 شدند نخست بسر اسقاط نماز و روزه با آنکه هیچگاه ازان خدیو
 موافق فوت نشده بود قیام نموده مبلعی خطیر برای قضای صوم
 و صلوة مقرر ساختند و پس ازان در برج مژمن که طائر روح
 فرسوش آشیان آن حضرت دران مکان شفقار شده بود بامر نواب
 علیه بار یافتند و نعش مقدس را بایوانی که نزدیک برج مذکور
 است نقل کرده بآنین شرع مبدن و سنت رسول امین صلوات الله
 و سلامه علیه و علی آله و اصحابه اجمعین بادای مراسم غسل
 پرداختند و بعد از تقدیم وظائف تجهیز و تکفین جسد نور آگین
 را در صندوقی از صندل گذاشتند و دروازه شیب برج مذکور را
 که مسدود بود کشوده نعش مطهر را بآنینی شایسته از قلعه
 برآوردند و از دروازه شیر حاجی که محاذی آن دروازه بود گذرانیده
 بپرو حصار بردند و هوشدار خان صوبه دار با جمیع ندهای بادشاهی
 همراه گشته هنگام صبح بکنار دریا رسیدند و تابوت رحمت
 نثار آن سزوار غفران پروردگار را از آب گذرانیده بروضه منوره
 طبعه که برآرد معمار همت ارجمند آن حضرت است و مرقد
 منور نواب ثریا جناب خورشید احتجاب تقدس نقاب رابعه اطوار
 آینه آزار بیگم بیگمن معظم بانوی بانوان عالم سرور زنان زمان
 صفوة نساء دوران قدوة مطهرات اسوه مقدسات ملکه ملکی خصائل
 مالکه قدسی شمائل مہبط انوار رحمت بزدانی مورد انظار مغفرت

درد مصیبت را تسلی بخشیدند و پهل از لمحّه طائر عرش
 پرواز روح پر فتوح آن خاقان سرفراز از غبار ما سوی بال و پر
 افشانده بهوای سیر حدیقه قدس و گلگشت سرا بستان جنان طیران
 نمود و در نشیمن خلد و نزهتگاه فردوس جای گرفته با طوطیان
 سدره آشیان جنت هم آواز شد از وقوع این حادثه کبری دوران
 لباس کدورت در بر کرد و گردون غبار حسرت بر سر بیخست قدسیان
 صوامع افلاک با مقیمان ساحت خاک در عالم این درد جگر سوز
 مهیم گشته جیب جامه جان چاک کردند و رویشان سپهر اعلی
 و ساکنان چرخ والا بعزم پوسش این قضیه هولناک آهنگ خطه
 خاک کردند و خرد و بزرگ را خاطر دستخوش اندوه و تحسّر گشت
 و وضع و شریف را باطن مورد ملال و تأثر گردید * لمولفه *
 غم و سوگواری دیگر عالم شد * صبور بی بدنبال آرام شد
 دریغا ازان گوهر بی بها * که آخر بچو بین صدف کرد جا
 برفت آن شکوه مجسم دریغ * ازان زینت افزای عالم دریغ
 اگرچه گذشتند شاهان بسی * دل آگاه نگذشته ز بنفسان کسی
 ازین بزم مستان چه هشیار رفت * بخواب عدم بخت بیدار رفت
 روانست تا ذکر این کهنه دیر * روانش بود تازه از ذکر خیر
 بالجمله بعد از سنوح این واقعه ملالت اثر بموجب اشرف نواب تقدس
 نقاب خورشید احجاب ملکه جهان بیگم صاحب رعده انداز خان قلعه
 در و خواجه پهل بدرون غسلخانه حاضر آمدند و کهرکبی دروازه‌های
 دانه کشوده باحضر سید محمد تقوی که فضل و تقوی با شرف
 فقر و سیادت فراهم دارد و در ایام انزوای اعلی حضرت خلد آرامگاه

سال و دو ماه قمری و بیست و سه روز و سی سال و چهار ماه شمسی و هزده روز بود بالجمله اواخر شبی که قضیه ارتحال آن محفوف فضل و غفران در الجلال وقوع یافته بود این خبر کلفت اثر در هفت گروهی اکبر آباد برخشوده اختر برج حشمت فروزنده گوهر درج سلطنت پادشاهزاده والا قدر محمد معظم که بموجب حکم اشرف که بآن مستقر خلافت مرخص گشته بودند رسید و آن عالی نسب والا تبار بر جناح سرعت طعی آن مسامت نموده اوائل روز که آن پادشاه خلد مکان مدفون گردیده بود بشهر رسیدند و روز دیگر بقلعه مبارکه رفته مراسم پرستش و تعزیه با ملکه قدسی سیرت قدوسی نژاد بیگم صاحب و دیگر پرورگیان استار دولت بجای آوردند و بر حسب امر اعلی و طائف خیرات و مبرات و خدمات قرآن بتقدیم رسانیدند و مکرر مجلس مولود بآئینی که برای سلاطین نامدار و خواقین عالی مقدار در خور و سزاوار باشد منعقد ساخته بانفاق اهل استحقاق و اطعام صلحا و علما روح مقدس آن حضرت را سرور و راحت بخشیدند و بسید محمد و قاضی محمد قربان و زمره مشایخ و ارباب فضل و اصحاب تقوی اکرامات سنیه بجای آوردند و چون اواخر روز بیست و ششم ماه مذکور که در شبش این قضیه مانع گشته بود منبذیان تیزی از مستقر الخلافة به پیشگاه جاه و جلال رسیده خبر وقوع این سانحه و حشت را رسانیدند از استماع این واقعه هائله خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین هزاران غصه و الم و رهین فراوان تحسرو افسوس گشته بی اختیار قطرات عبرات بر وجنات همایون فرو بارید و با وجود ثبات و تحمل خسروائی و

رباني بلقيس دوم و مریم ثانی مهد علیا ممتاز الزمانی در آنجا
 است و کیفیت آن نزهتگاه قدس در کتاب مستطاب پادشاه نامه
 مشروح گشته رسانیدند و سید محمد و قاضی قربان و سایر صلحا و
 اتقیا بر جنازه آن محفوف انوار مغفرت دماز گزاردند و نعش مطهر را
 بدرون گنبد برده بجوار رحمت ایزدی سپردند * اللهم كما وفقته
 لقطع علائق الشر و الفساد - و قلع اصول البغی و العناد - و هدم
 بزیان الجور و الاعتساف - و نصب ریایات العدل و الاصفاف - و اعلاء
 اعلام الدین - و ترویج الشرع المبین - حتی بلغت دولته عذان
 السماء - و منقطع الفضاء - و نورت بلوامع سلطنته القاهرة - و سواطع
 معدناته الباهرة - اقطار الارض و اکنامها - و ارجاء الدنيا و اطرافها -
 اسكنه في اقصى درجات الخلد و اعلى علیین - و احشره في زمرة
 اهل الحق و الصدق و الیقین - و اسقه من ماء معین - و زفه بحور
 عین - تاریخ رحلت مغفرت آیت آن حضرت را یکی از نکته
 منجیان (شاه جهان وفات کرد) یافته و راقم این صحیفه اقبال آن را
 چنین در سلاک نظم کشیده *

چون شاه جهان خدیو قدسی ملکات
 برخاست بعزم عقبی از تخت حیات
 جستم از عقل سال تاریخش را
 گفتا خردم شاه جهان کرد وفات
 مدت زندگانی آن سریر آرای سلطنت جاودانی هفتاد و شش سال
 و سه ماه قمری و بیست و هفت روز و هفتاد و چهار سال شمسی
 سه روز کم - و ایام فرمان روائی و حکم رانی آن حضرت سی و یک

برافراختند و درین روز امیرخان پیشکشی مشتمل بر یک صد اسب عراقی و ترکی و نواذر جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه و امتعه بنظر اقور رسانید و نهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم بهمن که ساعت نهضت الیه ظفر طراز بود دانشمند خان بصوبه داری و حراست قلعه مبارکه دارالخلافه تعیین یافته بعنایت خلعت خاصه و اسب سر بلند شد و چون معاودت ریایات عالیات بنزودی مقرر بود قرار یافت که مخدرات سرا پرده ابهت و احتشام محبوبات تنق عزت و احترام محمل آرای دولت همراهی نگشته در مشکوی سلطنت بمانند و پس از انقضای درازده گهزی از روز مذکور حضرت شاهنشاهی با فرآلهی و عظمت و شکوه جهان پناهی از قلعه مبارکه سوار سفینه اقبال گشته روی توجه بخضر آباد آوردند و آنروز در عمارات فیض بنیاد آن نزول سعادت نموده روز دیگر از آنجا نهضت فرمودند و مقرر شد که از راه کنار دریای جون که در هر منزلی باغی خد آئین و عمارتی عالی دانشین بجهت دولتخانه و الا سلخته شده طی مسافت فرمایند و چون مرکز خاطر اقدس آن بود که بعد از وصول بمستقر خلافت تا از مراسم تعزیه و تسلیه مخدرات تنق عفت و احتجاب نپردازند در ملعه مبارکه اقامت نگزینند اشاره معلی به پیشکاران سلطنت صادر شد که منزل بیدشکوه را برای نزول اشرف زینت و صفا بخشند و در مرحله دوم امیرخان صوبه دار کابل را بعطای خلعت خاصه و اسب با ساز طلا و جمدهر باعلاقه مروراید نواخته رخصت معاودت بدارالملک کابل نمودند و در منزل ششم هوشدار خان صوبه دار اکبر آباد که استقبال موکب جلال نموده بود

شکوه و وقار سلیمانی و وسعت دستگاه صبر و حوصله جهانبنانی آثار
 قلق و بیقراری و علامات کمال تاثیر و سوگواری که هرگز از حلول
 هیچ سانحه دایم از آن حضرت کسی را مشهور و معاین نگشته
 بود ظاهر شد و چندان سیل سرشک از چشم جهان بین آن خدیو جهان
 روان گردید که مقریان بارگاه دولت و محرمان حریم سلطنت را
 تنزل در پندای طاعت افتاد و در اندوه این حادثه آن حضرت و
 پادشاهزادهای ارجمند و الافند و جمیع ثمرات ریاض عفت و مقدسات
 تدقی عصمت مانند صبح سفید پوش شدند و همچنین امرای
 نامدار و ارکان دولت پادار لباس کدورت پوشیدند و حکم اشرف
 بصدر پیوست که در السنه و افواه و رقائم و مناشیر نام نامی آن
 پادشاه خاند آرام گاه حضرت مردوس آشنایی مذکور و مرفیع گردد
 و بر زبان حق ترجمان گذشت که همگی آرزوی دل و متهذای
 خاطر آن بود که هنگام سنوح این قضیه حاضر باشیم و دیده بیدار
 باز پسین آن حضرت نور آگین ساخته بتکفل لوازم این امر فکری
 اجر و سعادت اندوزیم چون بافتضای تقدیر آن امنیت بحصول
 نه پیوست اکنون تدارک آن باین تواند بود که فسخ عزیمت ابرآباد
 نکرده بآن مستقر خلافت شدایم و بزیارت مرقد منور و مضجع مطهر
 آن حضرت تبرک جسته و گرامی همشیره تقدس نقاب تذره حجاب
 بیگم صاحب و دیگر سوگواران این مصیبت را تسلیه و دلجوئی نموده
 از لباس کدورت براریم و بذکر تصمیم این عزیمت چهارم شعبان
 مطابق بیست و دوم بهمن باشاره و لامتصدیان پیشخانه هماچو
 سرادقات اقبال بیرون برده در خضر آباد باوج حشمت و جلال

ایشان تسلی بخشیدند و همچنین با جمیع محسبات سراقق عزت لوازم تملطف و مهربانی بجای آوردند و از نفائس اقمشه تورهای شایسته بهریک مكرمت كرده مجموع را از لباس كدورت برآوردند و دو پاس از روز گذشته مراجعت فرمودند و پس از دو روز دوم باره بقلعه مباركه شرف قدوم بخشیده آن ملكه قدسی خصال را بغیض حضور پرنور مسرور گردانیدند و اشاره معلی صادر شدكه جمیع امرای فامدار و بندهای آستان سلطنت مدار بدر حرملكه دولت رفته بخدمت آن ملكه قدسی نقاب كورنش برسانند و نذرها بگذرانند و چون بندهای سده خلافت بموجب حكم لازم الامتثال بعثت شبستان اقبال حاضر آمده كورنش رسانیدند از سركار آن پرده آرای هودج عزت و بختیارى جمیع امراتا هزارى خلاع فخره عطا شد و بعد از چند روز دكر باره گرامی همشیره قدسی نژاد را بدیدار همایون اثار مسرت اندوز ساخته ملاطفت و دلجوئی نمودند و آن ملكه ملكی اطوار مراسم پای انداز و نثار بجای آورده پیشكشی شایسته بنظر انور رسانیدند و حضرت شاهنشاهی هرچند روز بروز بروضه منوره پرتو قدوم گسترده بدعا و فاتحه اجر و سعادت می اندوختند و مكررداران روضه فیض آمود مجلس مولود منعقد ساخته بانفاق محتاجین و فقرا و انعام صلحا و فضلا هدیه سرور بروج مبرور حضرت فردوس آشیانی علیین مكانی فرستادند و از انجا كه برخى مصلحت های دولت و جهانبدانی مقتضی آن گشت كه رایات عالیات روزی چند در مستقر خلافت ابد پیوند اقامت نماید مخدرات سراق سلطنت را از دار الخلافه شاه جهان

بعض ملازمت همایون فائز گشت و روز دیگر عبد الغنی خان فوجدار
 متبرادرات زمین بوس دریافت باجملة رانات عالدات کوچ بر کوچ
 قطع مراحل نموده بیستم ماه مذکور مطابق هفتم اسفندار که ساعت
 دخول مستقر خلافت بود حضرت شاهنشاهی از موضع بهادر پور بر
 کشتی نشسته از راه دریا متوجه شهر کرامت بهر اکبر آباد گردیدند
 و پس از وصول بآن مرکز سلطنت بمنزل بیدشکوه که بجهت نزول
 اشرف قرار یافته ببسط بساط دوات زینت پذیرفته بود شرف ورود
 بخشیدند و روز دیگر بر روضه منوره حضرت علین مکتبی فردوس
 آشیانی پرتو قدوم گسترده رسم طواف و زیارت بجای آوردند و
 بغایت دعا و طلب رحمت و غفران روح مطهر والدین گریه‌مین
 شریفین را راحت و مرور افزودند دل حق منزل را تاثیر و رقت
 عظیم دست داده از دیده اشکبار گوهر سرشک بسیار نثار آن دو مرقن
 مغفرت انوار فرمودند و دوازده هزار روپیه بخدم و مجاورین آن مزار
 فیض آثار عطا کرده نماز ظهر در مسجد روضه مکرمه ادا نمودند و
 چون از تقدیم این مراتب پنداشتند قرین سعادت مراجعت کردند
 و بعد از یک روز بغیر قدوم اشرف رفعت بخش قلعه مبارکه گشته
 شبستان دولت را بانوار طلعت مهر فروغ بر افروختند و با نخله
 کریمه ریاض حشمت ثمره طبیبه نهال ابهت ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب بیگم صاحب ملاقات نموده مراسم پرشش و
 دلجوئی بتقدیم رسانیدند و بانواع ملاطفت و ملایمت خاطر شریف

و موهبت ربانی از عطا خانه تقدیر بخت جهان ستان و طالع عالمگیر دهد لامحاله بمیان دولت ارجمندش پیوسته کارهای دشوار کشاید و بنیروی اقبال، بلندش همواره فتوحات شگرف رخ نماید مصدق این کلام کشایش قلعه چانگام است از کفر آباد ولایت رخنگ که هرگز پرتو ماهیچه اعلام اسلام بر ساحت آن کفر بوم ننشاند و هیچیک از فرمان روایان هندوستان را خیال تسخیرش در پیشگاه ضمیر راه نیافته بود و درین سال فرخنده بمساعی جمیل زنده نوینان عظام امیرالامراء چندار بنگاله صورت وقوع یافته چهره افروز دین و دولت شد - تبیین این مقال آنکه در سیرتان ولایت رخنگ که از کمال جهالت و ضلالت بصدد مرحله از شهرستان مردمی دور اند و بر افواه والسنه بقوم مگره مشهور بنابر قرب جوار رخنگ ببنگاله و اتصال سرحد آن دو ولایت بهم هنگام انتهاز فرصت از بدگوهری و فتنه پروری جسارت ورزیده بانواره و توپخانه و کثرت و جمعیت تمام بسرحد ولایت بنگاله می آمدند و سکنه و رعایای بعضی مواضع که بر سر راه آن گمراهان بود آسیب دیداد آن گروه بدفهاد میرسید و اگرچه از قدیم الایام آبپاشی که راه در آمد نواری آن شور بختانست بر هر دو کنار آن قلاع و تپانها محکم ساخته شده بتعین مردم کاری استواری دارد و همواره جمعی با نواری پادشاهی نیز بر روی دریا سیر نموده از دستبرد آنها با خبر میباشند لیکن از آنجا که آن قوم بد متاب را در مراتب حرب و پیکار روی آب از کثرت مزاولت و ممارست ملکه و مهارتی عظیم است و سفائن جنگی آنها بحسب سامان توپخانه و متانت و استحکام مزیت تمام بر

آباد طلب فرمودند و عبد النبی خان و مخلص خان و خدمت
 خان خواجه سرا را با جمعی دیگر از بزرگان تعیین نمودند که
 بآن مرکز اقبال شتافته هنگام آمدن در ملازمت هودج عفت بیگمان
 باشند و چون عید سعید فطر نزدیک بود اشاره والا صادر شد که
 تخت فیروز بخت مرصع و سایر اشیای و لوازم جشن مسعود را
 نیز همراه بیاورند و درین ایام نجف قلی غلام والی ایران که از
 جانب آن والا دو دمان خربزه برسم سوغات آورده بود به پیشگاه
 خلافت رسیده دولت زمین بوس سده سده دریافت و در هزار و
 هفت صد خربزه که برینجا جهاز بار بود با سه مخوان طلا از نظر
 معلی گذرانیده بعنایت خلعت سرفراز گداید و پس از چند روز
 دگر باره بعطای خلعت و انعام ده هزار روبه مباحی گشته رخصت
 انصراف یافت و چون نهال ریاض دولت و کامکاری بهار چمن
 ابهت و بختیاری پادشاهزاده والا قدر ارجمند محمد معظم را
 اندک انحراف مزاجی روی داده فصد کرده بودند بیست و ششم
 ماه مذکور حضرت شاهنشاهی از روی عطوفت و مرحمت پرتو
 قدوم بسر منزل ایشان امکنده ساعتی چند قریب دولت آنجا تشریف
 حضور داشتند و آن کامگار بخت بیدار مراسم پیشکش و نثار تقدیم
 نموده شکر مقدم همایون بجای آوردند *

گفتار در فتح قلعه چانکام از متعلقات ولایت رخنک

چون والا قدر نیک اختری را دست تایید آسمانی انسر
 گیتی پناهی و جهان خسروی بر تارک عزت نهاد و فضل

تسخیر چاتگام که کلید فتح آن کفرستان و تصرف دران موجب سد طریق جرأت و دست اندازی آن گروه بولایت بنگاله است وجه قصد ساخته در سامان اسباب این عزیمت خیر اثر کوشش نماید بذابر آن امیر الامرا کمر همت بتمشیت این مهم بر میان عبودیت بسته بسر انجام مقدمات این مطلب پرداخت و چون تهاغه نوکهای که آن طرف تهاغه سنکرام کده و بهلوله و جگدیه نزدیک بدریای شور واقع است منتهای تهاغهای پادشاهی و از انجا چاتگام قریب المسافت است و هرگاه نواره مقهور آن بعزیمت شقاوت پروری سفری می شود از نزدیک آن گذشته بملک پادشاهی منتشر می گردد و از انجا کیدفیت و کمیت نواره آن تیره بخدان بد مآب درهنگام ذهاب و ایاب معلوم می شود و ازین جهت در عهد صوبه داری ابراهیم خان فتح جنگ همواره جمعی از جنود قاهره بمحافظت آن قیام داشتند لهذا امیر الامرا باقتضای رای اخلاص پیرا استحکام تهاغه مذکور از ضروریات این مطلب شمرده ارائل صغر این سال نصرت مآل سعید نام افغانی از نوکران خود با پانصد پیاده تیر انداز و تغنچی بحراسه آن تعین نمود و برخی از نواره پادشاهی با جمعی دیگر بامداد و اعانت او مقرر ساخت و باستحکام تهاغه سنکرام کده که الحال موسوم بعالمگیر نگر و محل جدا شدن آبهای است که ممر مخازیل مگهه است پرداخته محمد شریف فوجدار بندر هوگلی را با پانصد برق انداز و تیر انداز و یک هزار پیاده بندوچچی بتهانه داری آنجا معین ساخت و بدست توپ از خرد و کلان با لوازم آن بدانجا فرستاد و محمد بیگ اباکش و ابو الحسن نام یکی از جماعه داران

نواره بنگاله دارد بالکلیه راه جسارت آن دیو خصلتدان مزدود مسدود
 نبود و چون اکثر اوقات در کمین فرصت می بودند هرگاه قابو می
 یافتند دهنش تعرض و تطاول بسکنه و رعایای سواحل دراز کرده
 اموال و اشیای آنها را عرضه انتهاب می ساختند و از هندو و مسلمان
 و مرد و زن چندانکه میسر بود بقید اسر می آوردند و بعضی
 اوقات بغلبه و استیلا تمام آمده نهایت خلل و خرابی بولایت
 پادشاهی می رسانیدند چنانکه در سوابق ازمه نزدیک جهانگیر
 نگر رسیده باسرو نهیب آن حدود پرداخته بودند و زمره انبوه و خلقی
 کثیر از صغیر و کبیر اسیر ساخته از آنجا که همواره همت فلک نهمت
 این طرازنداه اورنگ خلافت را امن و آرامش بلاد و عباد و قلع
 مواد شر و فساد پیش نهاد است چندی قبل ازین که حقیقت
 جهارت و خیرگی آن شقاوت منشان و آمدن نواره آنها بسرحد
 ولایت پادشاهی از نوشته سوانح نگاران بنگاله معروض پیشگاه اقبال
 گردید از موقف عظمت و جلال یرایغ همایون بزیده امرای عظام امیر
 الامرا سپهدار آن صوبه عز صدور یافت که در حفظ ثغور آن ولایت
 و استحکام قلاع و تبهانها که بر ممر آن قوم بد گهر واقع است بیشتر
 از پیشتر کوشیده در دفع شر و منع ضرر آنها کماینبغی سعی باشد
 و قلاع تازه و تبهانهای جدید در هرجا مناسب داند احداث نموده
 چنان کند که من بعد راه آمدن آن اشرار نا بکار بحدود ولایت پادشاهی
 مسدود شود و آسیب و گزند از آن جمع شقاوت پیوند بسکنه
 و رعایای مستمند نرسد و بالکلیه قطع مواد افساک آن گروه بد نهاد از
 آن بوم و بر صورت بنده همت برکشایش ولایت رخنگ بسته نخست

را آنجا فراهم آورده با هفت هشت هزار کس دگر باره روی جرأت
 بمحاربه مبارزان فیروزمند آورد ابو الحسن با وجود قلت عدد
 همراهان قدم استقامت استوار داشته جنگی مردانه کرد و دلاور
 دو زخم تیر برداشته بجزگل فرار نمود و بسیاری از مردمش بتدیغ
 سطوت دلاوران شهادت کیش سپری شدند و از بهادران نصرت
 شعار نیز چندی جان نثار و برخی زخمه دار گردیدند و درین اثنا
 خبر رسید که برخی از نواره مقهوران رخگ زخمه دار شده چون با
 ابو الحسن آن قدر کس نبود که گروهی بحراست جزیره گذارد و با
 جوتی دیگر همت بر مقابله و مدافعه رخنگیان گمارد با مجموع
 همراهان و نواره بدفع مخدولان روان شد چون مقاهیر رخنگ صلاح
 در جنگ ندیده نواره خون بیک سو کشیدند ابو الحسن نیز بنا بر
 مصلحت متعرض پیکار آنها نگشته بتهانۀ نوکهای آمد امیر الامر
 بعد از آگهی برین مقدمه ابن حسین داروغۀ نواره و جمالخان
 دلزاق و سرانداز خان و قراولخان و محمد بیگ اباکش و گروهی
 دیگر از منصبداران و یک هزار و پانصد کس از اهل توپخانه و چهار
 صد سوار از تابندگان خود با نواره تارۀ سوای آنچه بسیر روی آب
 مقرر بود تعیین نمود که ابو الحسن را با رفقای او بخود منضم
 ساخته بتسخیر جزیرۀ سوندیپ پردازند و عرصۀ آن سرزمین
 بالکلید از خار وجود دلاور تیره اختر پردازند چون ابن حسین با
 همراهان بنواکهای که محاذی سوندیپ است رسید باقتضای
 صلاح اندیشی خود با محمد بیگ اباکش و نواره منصور بجهت
 مد راه مقهوران رخنگ آنجا توقف گزید و ابو الحسن با تابندگان

خود را با نواره که در سری پور بود تعیین نمود که بر سبیل نبوت
بر روی آب سیر نماید و از سری پور تا عالمگیر نگر که بیست و یک
کروه مسافت است چون آل که هنگام برشکل بآن تردد توان نمود نبود
مقرر ساخت که آل بیدند تا در موسم طغیان آبها که زمینها را آب
می گیرد طریق وصول کومک و آذوقه به تهاغه مذکور مصدر نباشد
و از آنجا که دالور زمیندار سوندیپ که بظاهر اظهار اطاعت و بندگی
می نمود بغایر مصلحت کار خویش باطناً با مقاهیر مگره موافقت
داشت بابو الحسن نوشت که آن تیره بخت بی سعادت را که نقش
نفاق و دورویی از روی کارش لایم بود تکلیف رماقت در سیر روی
آب نماید و اگر از آمدن ابا و امتناع کذب تنیده و تادیب او را جوابی
وقت و فرصت بماند چون ابوالحسن درین باب بار پیام نمود جواب داد
که عنقریب آمده در نوکهای مانی می شوم ابو الحسن بآنجا رفته
یکدو روز انتظار کشید و چون اثری از وعده او ظاهر نشد خود بانواره
و جمعی که همراه داشت بقصد بردن او عازم سوندیپ شد و چون
بدان سر زمین رسید آن تیره بخت اعلان آزار خلاف اندیشی و
عصیان منشی نموده با اتباع خویش بجنگ پیش آمد و ابو
الحسن با همراهان قدم همت فشرده بازوی جزأت و جلالت
به پیکار کشود و دالور بدگر پسر از کوشش و آویزش بسیار قرار نموده
بقلعه که دران جزیره داشت محصور گشت و سپاه منصور
از پی او شتافته و پهای قلعه رسیده بکشایش آن پرداختند و قهرا
و جبرا انرا مسخر ساختند و آن مقهور بصد حيله و سعی خود را
ازان مهلکه بر آورده به پناه جنگل در خزید و مردم متفرق خود

ممکن داشتند حواله نمود که با نوشتنهای خود نزد آنها فرستند
 اتفاقاً چندی ازان نوشتها بدست گرام کبری نام یکی از مقاهیر
 مکه که زمیندار رخنگ او را بعادت نکوهیده خویش با برخی از
 نواره برسم قزاقی بطرف سوندیپ فرستاده بود در آمد و او نوشتها
 را نزد زمیندار مذکور ارسال داشت و بدین جهت آن مقهور بر
 طائفه فرنگیان بی اعتماد گشته بگرام کبری نوشت که آن فریق را
 با متعلقان از چانگام برخنگ فرستد فرنگیان ازین معنی آگهی
 یافته با رخنگیان در مقام مخالفت و محاربت در آمدند و برخی
 از سفائن آن بخت برگشتگان را آتش زده با کل اتباع و کشتیهایی
 خود بعزم بندگی و درلت خواهی این آستان اقبال آشیان روی
 عزیمت بولایت بنگاله آوردند و بدست و یکم جمادی الآخره پنجاه
 حلیه فرنگی که مشحون بود بتوپ و تفنگ و سایر آلات جنگ و
 تمام طائفه فرنگیان چانگام داخل تهانه نواکهایلی شد فرهاد خان
 تهانه دار بهلوله چندی از سرداران آنها نزد امیر الامرا فرستاده
 ما بقی را نزد خود نگاه داشت و آن عمده نوینان آن گروه را بنویسید
 مراحم پادشاهی تسلیم و استماله نموده هم از سرکار والای پادشاهی و
 هم از جانب خود بآنها رعایتها کرد بالجمله چون این مقدمات
 روی نموده اسباب و معدّات فتح چانگام بسعی کارکنان آسمانی
 سلسله وار دست بهم داد و قابوی سرکردن آن مهم بدست آمد
 امیر الامرا آن عزیمت مصمم نموده بزرگ امید خان خلف خوش
 را با دو هزار سوار از تابینان خود و سید اختصاص خان باره و
 میل سنگه سبسویدیه و میانه خان و کرن کجی و چندی دیگر از

امیر الامرا و زمینداران اواسط جمادی الآخره این سال همایون
بر سر جزیره مذکوره رفته هنگامه آرای کا،زار شد و بنیروی بازوی
جهد و کوشش قاعه چند که زمیندار شقاوت شعار در کنار دریا
ساخته بود بدست آورده مورچاها بست و جمعی کثیر از اتباع
دلور بدلت تیغ دلاران شهابت پرور مسلک نبستی پیمودند و
شریف پسرش زخمی شده دستگیر گشت و دلار بد سیر چون تاب
مدافعت از بضاعت همت خویش فزون دید بجنگل گریخته در
مکانی که پناه جای خود اندیشیده بود قرار گرفت و ابو الحسن
تعاقب او نموده بسیاری از اتباع و مردمش را که روبه صفت
در جنگل خزیده بودند علف تیغ انتقام ساخت و آن تیره بخت
را با اهل و عیال دستگیر کرده ساخت آن جزیره از خار تصرفش
پرداخت و او را با نود و هشت تن از مرد و زن که باو متعلق بودند
همراه منور زمیندار نزد امیر الامرا فرستاد آن زبده نوینان بعد از
آگاهی برین معنی عبد الکرم برادر رشید خان را بحراست آنجا
مقرر ساخته دو صد سوار و یک هزار پیداه بند و قچی با او تعیین نمود
و چون عزیمت تسخیر چانگام داشت بابن حسین داروغه توپخانه
نوشت که با همراهان دران حدود توقف گزیده وقتی که دیگر جنود
فیروزی اعتصام به تسخیر چانگام معین شوند او نیز با رفقا و نواره
بدان گروه ملحق گردد و چون استماله فرنگیانی که در چانگام
سکونت گزیده با زمیندار رخک موافقت داشتند از مقدمات
ضروریه مطلب بود بصوابدید رای سدید خطوط مبني بر لطائف
مواعید بآن گروه نوشته بفرنگیانی که در بندرهای ولایت بنگاله

یافت که خان مذکور و میر مرتضی با دیگر بندهای پادشاهی و تابینان امیر الامرا برسم منقلای از راه خشک مراحل مقصد سپارند و ابن حسین داروغه توبخانه و محمد بیگ اباکش و منور زمیندار با دیگر زمینداران از راه دریا روانه شوند و بنابراین قرار داد فرهاد خان جمعی را با بیلداران و تبرداران و برخی از پادشاهی تیر انداز و بندو قچی بجهت ساختن راه و بریدن جنگل تعیین نمود و شانزدهم رجب با میر مرتضی و دیگر همراهان از نواکهای کوچ کرده بتهانه جکدیه نزول کرد و ابن حسین و همراهانش که با نواره بودند زورق عزیمت را لنگر برگرفته نهنگ آسا بحر فرسا گشتند و هزدهم ماه مذکور فرهاد خان با همراهان از آب پهنی عبور کرد و از روی تدبیر و کاردانی طعی مراحل نموده بیست و چهارم نزدیک تالابی که از آنجا تا چانگام یکروزه مسافت نشان میدادند بانتظار رسیدن بزرگ امید خان نزول کرد و خان مذکور بیست و یکم رجب از آب پهنی گذشته بآئین حزم و احتیاط و هوشیاری که مناط سپاهگری و سردار است قطع مسافتات دشوار و طعی مسالک ناهموار کرد و بکوشش و تدبیر تمام از آبها و دریاها و خونخوار و جنگل های متراکم اشجار عبور نموده بیست و پنجم بهشت کروهی موضعی که فرهاد خان و میر مرتضی نزول داشتند و از آنجا تا قلعه چانگام ده کروه مسافت بود و جنگلی در کمال انبوهی و راهی بغایت صعب داشت رسیده منزل گزید فرهاد خان هر روز قدری راه را جنگل بریده و هموار ساخته پیش میرفت و نواره پادشاهی در موضع دوسریه از متعلقات چانگام که تا موضع اقامت بزرگ امید خان

منصبداران و جمعی که پیشتر با عسکر خان بهمیم کوچ بهار معین بودند بآن مهم تعیین نموده بیست و هفتم ماه مذکور رخصت کرد و چون مقرر گشته بود که خان مشارالیه با همراهان از راه خشک عازم مقصد شود بفرهاد خان تهبانه داربهلوه نوشت که با ابن حسین داروغه فواره و منظور زمیندار و دیگر بندها و لشکری که آنجا بودند سفینه عزیمت را ازان حدود انگار برگرفته براه دریا روان شوند و میر مرتضی داروغه توپخانه را نیز رخصت نموده که برجناح سرعت بفرهاد خان رسیده او را با دیگر همراهانش در پیش رفتن سزاولی نماید و کپتان سور سرگروه فرنگیان چانگام را با دیگر سرداران آنها خوشدل و مستمال ساخته مقرر گردد که با تمام اتباع و فواره خویش درین عزیمت فبروزی اثر رفیق جنود فتح بوده بمرام خدمت و دولت خواهی پردازد و کمال پسر زمیندار سابق رخنگ را که از دست تسلط و استیلای زمیندار حال در عهد فرمان روائی اعلی حضرت علیین مکاتبی فردوس آشیانی طاب ثراه باین دولت فلک رفعت پناه آورده بجهانگیر نگر آمده بود بوعده تفویض سرگروهی قوم او امیدوار از عنایت پادشاهانه ساخته مقرر نمود که با فریقی از قوم مکه که در جهانگیر نگر بودند همراه میر مرتضی برود و مراسم خدمت و جانفشانی درین مهم بتقدیم رساند و پورانه مبنی بر ترغیب مراتب عبودیت و دولت خاهی و استماله بمرام والای پادشاهی بحاکم چانگام نگاشته مصحوب یکی از مردم مکه نزد او فرستاد چون نوشته امیر الاسرا بفرهاد خان رسید و میر مرتضی با رفقا بدر پیوست بصوابدید و کنکاش دولت خواهان چنین قرار

چون نواره آنها بدریای کرن پهولي در آمد و سفائن بزرگ پادشاهی همراه نرسیده بود صلاح درپیش رفتن ندیده نواره را در مکانی مناسب باز داشت و شب را بآئین پاسداری گذرانید چون بزرگ امیدخان ازین معذی آگهی یافت بفرهادخان و مدیر مرتضی بتاکید تمام نوشت که بجنگل بری و ساختن راه مقید نا شده برجناح استعجال روان کردند و بهر عنوان که باشد خویش را نزدیک بنواره رسانند و خود نیز ترک جنگل بری کرده بسرعت سیر رهگرا شد فرهادخان و مدیر مرتضی با همراهان روز دیگر بکنار دریا رسیدند و مقاهیر تیره ایام را از مشاهده لشکر اسلام رایت همت نگونسار نشد درین روز ابن حسین با نواره منصور بدریای کرن پهولي که نواره مخالف دران لطمه خور امواج ناکامی بود در آمده با اعامی نابکار هنگامه آرامی کارزار شد و دیگر باره نوایر جدال بشدت تمام اشتعال یافته حربی صعب و نبردی شدید روی داد و تا دوپاس روز از طرفین نهایت مرتبه کوشش و آویزش بظهور رسید و آخر الامر دران موج خیز حرب و قتال بان مراد عنایت ایزدی سفینه آمل مبارزان فیروزی مآل بساحل نصرت و فیروزی رسانید و مخالفان باطل ستیز شکست فاحش یافته روی بوالهی گریز آوردند و جمعی کثیر از مقاهیر را کشتی حیات بگرداب نیستی فرو شد و گروهی انبوه بقید اساری گرفتار آمدند و بسیاری از غلبه دهشت و فرط ارتعاب خود را بآب در افکنده ازان راه بآتش دروخ پیوستند و آن روز پس از فتح نواره منصور در دریای کرن پهولي پائین قلعه چانگام توقف گزید و چندی از فرنگیان چانگام که آنجا مانده بودند و جمعی

قریب بیست کوره بود توتغ نموده منتظر قریب وصول جنود
 فیروزی بود غنیم عاقبت وخیم که در کمین گاه انتهاز فرصت
 باندیشه آنکه تا عساکر بودند مآثر از نواره منصور دور است شاید
 دستبردی توانند نمود نواره خود توزوک نموده بیست و هفتم ماه
 مذکور بجمعیت و ابهت تمام بر سر نواره پادشاهی آمده بجنگ
 پیوستند ابن حسین و منصور زمیندار و دیگر مبارزان نصرت شعار
 باعتماد تایید آسمانی که همواره قرین حال این دولت جاودانیدست
 دشت معی و کوشش کشوده بمدانعه و مقابله اعادی در آمدند
 نوایر جدال و قتال بر روی آب التهاب یافته هنگامه کوشش و
 آویزش از طرفین گرمی پذیرفت سطح دریا از آمیزش خون نهنگان
 بحروغا سپهری شفق گون و بچار موج صدمات تیر و تغنگ و
 توپ و ضرب زن کشتی عمر مخالفان غریق دریای خون گردید
 بدارش ابر مدار کمان صدف سینۀ دشمنان از گوهر آبدار پیکان لبریز
 و رعد غرش بندوق جانستان نمودار آثار روز رستاخیز شد از آنجا که
 ستیزه باطل با حق و آویزه ظلمت با نور بجای نمی رسد اعدای
 ضلالت فرجام تاب ثبات و پایداری با مبارزان اسلام نیاورده روی
 یوادی فرار آوردند و ابن حسین داروغه نواره با کشتیهایی سبک تیزرو
 بتعاقب در آمده ده غراب و سه حایه ازان تیره بخنان بدست آورد
 و مقارن این حالت نواره بزرگ مقاهیر نمودار شد و دگر باره بحر
 طوفان خیز محاربه و ستیز بتلاطم آمده بعد از حرب و ضرب بسیار
 چون روز بآخر رسید مخالفان ظلمت سرشت روی از عرصه مقابله
 بر تانده رهگرایی ادبار شدند و ابن حسین تعاقب آن مدبران نموده

اقتدار کفار نا بکار نگونسار گشته بجای آن اعلام اسلام افراخته شد
 و حاکم چانگام که عمزاده زمیندار رخنگ بود با یک پسر و چندى
 از خوبشان و قریب سیصد و پنجاه تن و دیگران بد کیشان بقید
 اسر گرفتار گردید و یکصد و سی و دو کشتى جنگى و یک هزار
 و بیست و شش توپ برنجى و آهنى و تفنگ و زنبورک بسیار و سرب
 و باروت بیشمار و دیگر مصالح توپ خانه و سه زنجیر فیل بدست
 آمد و بمیامن حسن نیت ارجمند و مجاهد همت آسمان پیوند
 گیتى خدیو مؤید فیروزمزد ساخت کفر آمای آن سرزمین که هرگز
 پرتو خورشید دین مبین بر آن افتاده بود بانوار آثار اسلام روشنی
 پذیرفت و مسامع سکنه و قاطنانش که هیچ گاه جز نوای کفر و
 ضلال نشنیده بود باستماع زمزمه ذکر و تهلیل بر افروخت و خلقی
 کثیر از رعایای ولایت بنگاله که بحسب تقدیر از دیرباز بقید اسر
 کفار سیه روزگار گرفتار آمده از یار و دیار دور انداده بودند از شر تسلط
 اشرار نابکار رستند و باماکن و مساکن خویش پیوستند بالجمله بزرگ
 امید خان اسارای چانگام را بهمراهی جمعی نزد امیرالامرا فرستاد
 و خود با جیوش فائزه آنجا بساط اقامت گسترده در مدد بندوبست
 آن ولایت شد میانه خان را با جوقی بجهت استماله رعایا و نشاندن
 تهنانه بسمت شمالی چانگام تعیین نمود و تاج میانه را باکومبکیان
 و تابیدانش و یکصد نفر بدورقچی بتهنانه داری و محافظت طرق و
 مسالک از چانگام تا کنار دریا پهنی معین ساخت و چون در بند رامپور^(۴)

دیگر از اهل فرنگ که درین وقت از رخدک بکوسک آنها رسیده بودند
 بابن حسین ملاقی شدند و کپتان مور که قبل ازین با همراهان خویش
 چنانچه گزارش یافته است از چانگام نزد امیرالامرا آمده درین
 مهم همراه لشکر نصرت پناه بود مصدر خدمت و دولت خواهی
 گشته ترددات شایسته بظهور آورد و روز دیگر بزرگ امید خان با تئم
 حنود نصرت اعتصام بپای قلعه چانگام رسید و افواج قاهره از برو
 بحر بر قلعه محیط گشند محصوران بعد از تلاش بسیار و کوشش
 بی شمار چون تاب مقاومت و مدافعت از انداز قدرت و نیروی
 مکنت خویش فزون دیدند و سطوت و استیلائی جنود مسعود رعب
 افکن باطن ضلالت مسکن شان گشته بود ناچار ترک مخالفت و پیکار
 بسته دست توسل بدایمان استیمنان زدند و روز درم محاصره
 که سلیم رجب بود رخت قامت از قلعه بیرون کشیده اولیای
 دولت ابدی دوام آن حصن متین و معقل حصین را که در
 متانت و حصانت و استحکام شهره ایام است و هرگز کمند عزیمت
 هیچیک از سلاطین اسلام و خواقین دین برور والا مقام بکنگره تسخیرش
 نرسیده و اندام جنود خطرات و اوهام بسپردن ساحت تصرفش
 آشنا نگردیده با کل ولایت چانگام و تمام توپخانه و نوازه آنجا
 متصرف گشتند و بمیامن تاییدات قادر متعال و برکات توفیقات
 ایزد نصرت بخش بیهمال این قسم فتحی که سرمایه تشدید
 مبنای دین و ملت و پدیرایه تنظیم قواعد ملک و دولت بود احبای
 سلطنت و اصفیای خلافت را نصیب گشته عرصه آن برو بوم کفر و
 ضلال از لوث تصرف ارباب حزی و نکال پرداخته آمد و رایات

جسته بودند چون دانستند که دستگیر سرپیچ اقبال خواهند گردید
 امان طلبیده ملاقی شدند و اولیای دولت بی زبان مذبذولان را
 بقید اساری در آوردند و گروهی از مسلمین رعایای بنگاله که آنجا
 رهین قید کفار نابکار بودند از عذاب صحبت اشرار رهائی یافتند
 و از میانه دولت قاهره رخت افامت ازان کفرآباد ضلالت بنیداد
 بر گرفته بجاذب اوطان خویش شتابند چون خبر این فتح به بزرگ
 امید خان رسید و نیز بظهور پیوست که زمیندار ضلالت شعار رخنگ
 فوجی از راه خشکی برامبو تعین نموده بذاب رعایت مراسم احتیاط
 میانه خان و جمال خان دلزاق و جمعی دیگر را بکوسک میر
 مرتضی فرستاد میر مذکور بعد از تسخیر رامبو حویتی از بندر قچبان
 بکنار رودی که بمسافت یک و نیم کمره از رامبو واقع است تعین
 کرده بود که آنجا افامت نموده از آمدن غنیم با خبر باشند روزی
 ناگاه جمعی کثیر از مخالفان با هفت زنجیر فیل از جنگل برآمده
 بر زمرة بندر قچبان حمله آوردند و چندی را از هم گذرانیدند و چون
 مبر مرتضی ازین معنی آگاهی یافت سوار شده با جمعی از جیوش
 قاهره بدفع آن اشرار روان شد و بکنار رود مذکور رسیده با آنکه
 آتش عمیق بود و مقهوران شروع در استحکام مورچال بر کنار آن
 نموده بودند با همراهان دایرانه باب زده ازان سالم عبور نمود
 مردودان نابکار بجنگ و پیکار پیش آمده کوششی بلدغ نمودند و
 آخر الامر تاب ثبات و پایداری نیاز زده روی بواستی فرار آوردند و
 مبارزان منصور تعاقب نموده جمعی کثیر را قذیل و اسیر ساختند
 و هشتاد توپ و بندوق بسیار و دیگر ادوات پیکار ازان حرب ادبار

که از چائنکام تا آنجا چهار روزه راه و مابین چائنکام و رخنگ واقع است جمعی کثیر از مخالفین رخنگ بودند و بمحارست و بمکدداشت قلعه آن قیام داشتند میر مرتضی داورغه توبخانه را با برخی از افواج قلعه بدانصوب تعیین نمود که باستماله رعایای آن سمت پرداخته از کیفیت مسالک و معابر آن سرزمین آگاهی بخشد و اگر میسر آید بد آنجا رسیده بر تسخیر قلعه آن همت گمارد میر مذکور بعد از قطع مراحل صعب و گذشتن از جنگلهای انبوه و آبهای دشوار گذار پس از دوازده روز با همراهان بیک گروهی قلعه رامبو رسیده توقف نمود و از روی کار طبیبی کشایش آن حصن متدین پیش نهاد همت اخلاص آئین ساخت و روز دیگر دنگامی که جنود مسعود انوار صبح بعز تسخیر نیلی حصار آسمان از کمین گاه ابق بیرون تاخت با مبارزان بسالت خوبرامبو رسیده باعتصاف خون و امداد آلهی و استظهار اقبال فیروزی، مآل حضرت شاهنشاهی بر قلعه یوزش بر راولی نام برادر زمیندار رخنگ که نظم مهم آن سرزمین باو متعلق بود با همراهان خویش از سر تجاد بمدافعت پرداخته بقدر قدرت و توانائی مرامم کوشش بنقدیم رسانید و چون تاب مقاومت از اندازه استقامت خویش فروز دید با محصوران رخت امانت از حصار برگرفته بچنگلی که متصل بکوه نزدیک قلعه بود گریخت میر مرتضی با رفقا تعانب آید بد عاقبتان نموده جمعی کثیر را طعمه شمشیر اقدام ساخت و گروهی انبوه دستگیر شدند و برخی از مقهوران ضلالت آئین که از صدمه تیغ کین بهادران ظفر قرین رسته در پناه جنگل خزیده بکوه پناه

آغاز سال نهم از سنبر، دولت والای عالمگیری

مطابق سنه هزار و هفتاد و شش هجری

درین فرخنده اوقات که از فیض دین پروری و معدلت گستری
زیبندۀ اورنگ سلطنت و سروری جهان را اختر نیک اختری از
سپهر مراد طالع و جهانیان را ماه سعادت از افق امید لامع بود
شهر کرامت بهر صیام در رسیده روشنی بخش دیدۀ ایام شده و شب
دوشنبه مطابق هژدهم امفندار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق
افتاده سعادت منشان عبادت شعار را سرمایۀ احراز برکت و ادخار
حسنت گردید و سال نهم از سنین خلافت میمنت قرین خدایگان
دوام و دین شرمشاه یزدان پرست حق آئین بهزاران خرمی
و بهروزی آغاز جهان افروزی نموده اشاعۀ معلی به پیشکاران پیشگاه
سلطنت صادر شد که تا رسیدن عید سعید بارگاه جاه و جلال را
آذین حشمت و اقبال بندند درین ایام مبارز خان که در جاگیر
حدود بود بصوبه داری کشمیر از تغیر سیف خان معین گشته
بعنایت خلعت و اضافۀ پانصدی بم منصب سه هزاری دو هزار
سوار سربلندی یافت و گوپال سنگه و جکرام کچهوا از کومکیان
صوبۀ کابل هریک بمرحمت علم رایت میاهات امراخت و اسد ولد
ملا احمد نایقه که حقیقت آمدن او از بیجاپور و سپری شدن روزگار
حیاتش در بلدۀ احمد نگر در مقام خود سمت گزاری پذیرفته
دولت زمین بوس آستان فلک نشان دریافتۀ بعنایت خلعت
فاخره و اسب با ساز طلا و خنجر مرصع و منصب هزار و پانصدی

بدست میجاهدان ظفر شعار در آمد بالجمله چون مسامت از چانگام
 تار امبو بغایت صعب است و کوه و جنگل بسیار و یکدو آب که بی
 کشتی متعذر العبور است در راه است و در موسم برشکال همه آن
 راه را چنان آب میگیرند که بالکلیه طریق عبور مسدود میگردد و
 درین سال از جهت قلت آذوقه و قرب وصول فصل برشکال تعیین
 افواج بحر امواج برخنگ در حیز تونف افتاد و بزرگ امید خان
 از روی دور بینی و مصلحت اندیشی نظر بر انسداد طرق و مسالك
 و عدم وصول کومک در هنگام طغیان آبها نموده بمیر مرتضی نوشت
 که با همراهان از آنجا برآمده سران زمینداران و اسارا و رعایای رامبو
 را بدکن کول که متعلق بچانگام است بدارد میر مذکور بصوابدید
 بزرگ امید خان از رامبو بچانگام آمد و چون خبر این فتوحات از
 عرضه داشت امیر الامرا اواخر شعبان این سال همدایون فال بمسامع
 اقبال رسید حضرت شاهنشاهی چانگام را باسلام آباد موعوم ساختند
 و آن زبده نوینان را بعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز مرصع
 و دو اسب از طوبله خاصه یکی با ساز طلا و یک زنجیر فیل با تلایر
 و بزرگ امید خان خلف او را باضافه پانصدی سوار بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و فراهان خان را باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی سبصد و پنجاه سوار و میر مرتضی داروغه
 توپخانه را بخطاب میجاهد خانی و ابن حسین داروغه نواره را
 بخطاب مظفر خانی و هر یک را باضافه منصب و منور زمیندار را
 از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار نواختند *

دو پاس و دو گهزی که ازان محفل سپهر نشان برخاستند پرتو قدوم
 بانجمن خاص غسلخانه گسترده با وجود تجشم حرکت و صرف قوت
 دماغ بهنگامه آرائی جشن و سوز بدیوان عدالت و داد گستری که اقم
 مهمات سلطنت و سروریست و در هیچ روز وظیفه آن شغل جلیل
 ازان حضرت منخلف نمی شود پرداختند و بمیامن عدل کامل
 و لطف شامل مطمئومان و جور دیدگان را نیز کام دل روا ساختند
 بالجماعه تا سه روز هذگمه عیش و طرب و انجمن خرمی و سرور
 مرتب بود و دران جشن فرخنده عاطفت پادشاهانه زهره سیمای
 حشمت و کام گزری دره مسیط شوکت و بختیاری مملکت تقدس
 نقاب خورشید احتجاب بیگم صاحب را باکرام یک لک اشرفی
 عز اختصاص بخشیده بر سالدانه ایشان که سابق دوازده لک روپیه
 بود پنج لک روپیه افزود و بمخدره نقاب عزت پرده آرای مشکوی
 ابرت پرهیز بانو بیگم و زینت بخش هودج عفت نور افزای
 نایستان دولت گوهر آرای بیگم هر کدام یک لک روپیه عطا فرمود و
 رخشنده اختر برج خلافت تابنده گهر درج سلطنت پادشاهزاده عالیقدر
 محمد معظم بعنایت خلعت خاص و بازو بند و پهلونچی مرصع
 و انعام دو لک روپیه و باضافه دوازده هزار سوار بمنصب پانزده هزار
 دوازده هزار سوار و تیره نهال ریاض عظمت گرامی نخل بوستان
 حشمت پادشاهزاده نامدار محمد اعظم بعطای خلعت خاص وجیفه
 مرصع و خلجیر با عافه مرزارد و باضافه دو هزار سوار بمنصب
 دوازده هزار بی هفت هزار سوار مورد فوازش گردیدند و جعفرخان
 و مهاراجه جسرقت سنگه هر یک بعنایت خلعت خاص قامت

هزار سوار و خطاب اکرام خانى مورد نوازش شد و عید الله
 خان فوجدار نرور که بموجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود
 احراز دولت ملازمت اکسیر خاصیت نمود و بعرض اشرف رسید
 که دلاور خان حارس قلعه رنجه در بابل طبعی بساط حیات
 در نوردید و یک صد و بیست و یک زنچیر فیل که برخی زمیندار
 آشام برسم پیشکش مرستاده و بعضی در جنگل های بنگاله صید شده
 بود مجموع را امیر الامرای صوبه دار آنجا بجنب معالی ارسال
 داشته بنظر خورشید اثر رسید و شب سه شنبه هفدهم فروردین
 هلال خجسته شوال از مطلع سعادت و کامرانی رخ نموده چهره
 آرائی نشاط و شادمانی شد و روز دیگر که عید و مرخصی فطر بود نوای
 شادی از اقبال از بارگاه حشمت و جلال بلندى گرای گشته آوژده
 طرب و سرور بجهانیان در داد و طنطنه عظمت و شکوه بگوش
 گردون رسانید بادشاهزادعی والا گوهر عالی تبار و نونان رنجه
 قدر و امرای نامدار و سایر بندهای آستان سپهر مدار بسده سفینه
 خلافت و جهانبدانی حاضر آمده بتسلیمات تهنیت تبارک سعادت
 پراستند حضرت شاهشاهی بمرات سعادت بر فیل کمره پیکر بدیع
 منظر که تخت زرین بر کوه پست آن زده بودند سوار شده با فر
 آبی و عظمت و شکوه جهان پناهی نوای توجه بمصلی برانراختند
 پس از اقامت نماز عید قرین سعادت معاونت نموده در ایوان
 عالی بنیان خاص و عام بر سرور گردون نظیر مرصع نگار جلوس
 مرصودند و دران والا بارگاه بنم کام بخشی و کامرانی آراسته دست
 دریای نوال بحد و احسان و مکرمت و انصال کشوند و بعد از

از تغییر میر مذکور خلعت سرفرازی پوشید و پرتوی سنگه ولد
 مهاراجه جسونت سنگه بعطای طرۃ مرصع و اسپ و ساز طلا سرمایه
 مباحثات اندوخت و چون درین هنگام رای عالم آرای حضرت
 شاهنشاهی که گنجور کنوز رموز ملک و ملت و مرآت شواهد اسرار
 دین و دولتست چنین اقتضای نمود که خزائن عامره را که در
 پنجم سال جلوس میمنت قرین بذایر بعضی مصلحت های
 سلطنت و جهانبانی از قلعه دولت بنیاد مستقر الخلافه اکبر آباد
 بقلعه مبارکه دار الخلافه شاه جهان آباد نقل کرده بودند دگر باره
 بحسن سپهر مثال آن مرکز حشمت و اقبال که از سوابق ایام
 همواره محل خزائن و ذخائر این دولت سپهر اعتصام است
 نقل نمایند که بدستور قدیم آنجا باشد لهذا نامدار خان را باهتمام
 آوردن آن تعیین نموده بعنایت اسپ باساز طلا نواختند و دوازدهم
 ماه مذکور مرخص ساختند و یربلغ گیتی مطاع بنام دانشمند خان
 ناظم مهام دار الخلافه و دیگر متصدیان آن دار الملک مجد و جلال
 طفرای نفاذ یافت که بزودی سرانجام اسباب و لوازم این امر
 نموده خزائن عامره را بمستقر خلافت فرستند - و درین ایام بعرض
 اشرف رسید که حق ورد بخان قلعه دار رایسین باجل طبیعی در
 گذشت و چون حوی خانم جند فیض الله خان که انگه نواب
 خورشید احتجاب تقدس نقاب ملکه جهان بیگم صاحب بود جهان
 گذران را پدروده نمود عاطفت پادشاهانه خان مذکور را با محمد عابد
 برادرش و محمد جعفر ولد ارادت خان مغفور که دختر زاده آن
 مرحومه است بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد - پانزدهم

مباحثات افراخت و بهرام بن نذر محمد خان بانام ده هزار روپيه
 و طاهر خان بمرحمت اسپ با ساز طلا و باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنجهزاري سه هزار سوار و فيض الله خان و حسن عليخان
 هريك بمرحمت اسپ با ساز طلا و سربند خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزاري هزار و پانصد سوار و اصل و اضافه عبد النبي
 خان فوجدار متهدرا بمنصب دو هزاري هزار و پانصد سوار از انجمله
 هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه و حكيم الملك بمنصب دو هزارى
 يك صد سوار و معتد خان قلعه دار گواليار بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و عبد الرحيم خان بمنصب هزار و پانصدی سيصد
 سوار و فلندر خان از كوميديان لشكر دكن بمنصب هزاري نهصد
 سوار و عرب شيخ ولد طاهر خان و بهتم سنگه پسر زميندار سري نگر
 هريك بمنصب هزارى شش صد سوار و دربار خان خواجه سرا
 بمنصب هزاري سيصد سوار و بختيار خان به منصب هزارى يك
 صد و سي سوار و مكرمت خان و توان گجرات كه فوجدارى اسلام
 نگر ضميمه خدمتش شده بود بعدايد ارسال خلعت و باضافه
 شش صد سوار بمنصب دو هزاري در هزار سوار مشمول عاطفت
 گشتند و عبید الله خان فوجدار نرور بمرحمت خلعت و اسپ مورد
 التفات خسروانه گشته بخندمت مرجوعه مرخص شد و مدير
 عماد الدين خويش خليفه سلطان بخندمت ديوانى ببيوتات ركاب
 سعادت از تغيير ديانت خان منصوب شده بعباى خلعت و
 باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی دو صد پنجاه
 سوار نوازش يافت و لطف الله خان بخندمت داروغه روزينه داراى

پیشگاه اقبال آنرا ببسط بساط عظمت و جلال آراسته تخت فیروز
 بخت مرصع نگار آنجا نصب نموده بودند دامن امید ترازو از فیض
 سنجیدن گیتی خدیو عدل پرور مکرمت گستر لبریز زرو گوهر
 گردید وزن مسعود بائین معهود بفعل آمده از برکت آن تمنای
 عالمی بحصول پیوست و سال چهل و نهم قمری از عمر ابد طراز
 خلیفه زمان خاقان گیهان ستان بسعادت و بهروزی پیرایه انجام
 یافته سال پنجاهم بهزاران میمنت و فیروزی آغاز جهان افروزی
 نمود حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم و زن مبارک بر سر ریز
 گردون نظیر مرصع جلوس فرموده بکام بخشی خلایق پرداختند
 درین روز خجسته مهین شعبه دوحه سلطنت بهین باد نخل
 ابهت پادشاهزاده والا قدر محمد معظم بعطای خلعت خاص و طره
 مرصع و شمشیر خاصه و یک عقد مروارید و رخشنده اختر برج
 کامگاری تابنده گوهر درج بخنداری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم
 بعزایت خلعت خاص و سمرن مروارید و شمشیر خاصه و تازه نهال
 ریاض اقبال بادشاهزاده والا گهر ستوده خصال محمد اکبر بمرحمت
 خنجر مرصع باعلاقه مروارید و نوگل حدیقه دولت سلطان معز الدین
 بمرحمت خلعت و یک زنجیر نیل عز اختصاص یافتند و جعفر
 خان و مهاراجه جسونت سنگه هر یک بمرحمت خلعت و مکر
 خان بعطای شمشیر مشمول عاطفت گشتند و دیواکه بموجب حکم
 معالی کنور رامسنگه و مخلص خان پذیره شده او را بسده سپهر
 مرتبه آورده بودند با سنبه‌اجی پسرش در کمال انکسار و بندگی
 و خجالت و سرافکندگی ادب ملازمت و تسلیمات عبودیت بجای

ذی قعدة چون سیوای فتنه گرا که قبل ازین کیفیت احوال آن ضلالت مآل و فرستادن راجه جیسنگه او را به پیشگاه جاه و جلال مفصلا سمت گزارش پذیرفته بظاهر دار الخلافه رسیده بود حکم والا بنغاز پیوست که فردای آن که روز جشن وزن مبارک بود جبهه سالی سده سزیه گردد و بجهت استماله قلب آن وحشی دشت جهالت و گمراهی فرمان شد که دران روز فرخنده کنور رام سنگه خلف راجه جیسنگه و مخلص خان پذیره شده او را بدولت زمین بوس استان معلی رسانند و درین تاریخ نامدار خان که چنانچه سبق ذکر یافته بجهت آوردن خزائن نامره از دار الخلافه شاه جهان آباد معین شده بود احراز سعادت ملازمت اکسیر خاصیت نمود و ان خزائن پیکران و گنجهای روان که بر یک هزار و چهار صد عرابه بار بود بمستقر خلافت رسانید و مجموع آن در عرض چند روز بتاکید و اهتمام تمام داخل قاعه مبارکه شد *

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام میمنت قرین که از فرودات و فیض معدلت زینت بخش آدرنگ خلافت و جهانبنانی روزگار در عین سعادت و کامرانی و زمانه هم آغوش شاهد آمال و امانی بود موسم جشن وزن قمری آن خورشید سپهر سلطنت و سروری در رسیده جهانیان را مزده عشرت و شادمانی رسانید و روز مبارک یکشنبه هزدهم ذی قعدة موافق سیوم خرداد بعد از انقضای یکپاس و چهار گهزی از روز مذکور در محفل فیض بنیاد غسالخانه مبارک اکبر آباد که پیشکاران

قدوة الاولیاء الواصلین حضرت خواجه معین الدین چشتی بانعام
 دو هزار روپیه و شیخ جمال محدث و پنچ کس دیگر هر کدام
 بمرحمت یک هزار روپیه سر بلندی یافتند و پنچ هزار روپیه بزمرد
 نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا گردید - دهم ذی حجه
 که عید فرخنده اضحی بود دگر باره بارگاه خلافت و دولت سرای
 سلطنت طراز عشرت و نشاط و پدیرائی طرب و انبساط یافته نوای
 کوس دولت و شادیانۀ اقبال مزده بهجت و خرمی بمسامع جهانیان
 رسانید و گیتی خدیو دین پرور حق پرست بشیمۀ قدسیه خویش
 رایت حشمت بصوب مصلی بر افراخته بتوزک و آئینی که معمول
 این دولت عالم آراست توجه فرمودند و نماز عید بجماعت ادا کرده
 قرین سعادت معاودت نمودند درین ایام سیفخان که از صوبه دارچی
 کمیر معزول شده بود از انجا رسیده احراز دولت زمین بوس نمود
 و بعطای خلعت مباحی گشت و میرخان فوجدار کوهستان جمون
 که بموجب یرلیغ همایون از انجا آمده بود بتلذیم سدۀ سنیۀ فائز
 شد و دیندار خان بفوجداری نوشهره از تغیر دلیر خان افغان تعیین
 یافته باضافۀ پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار و دو صد سوار سرافراز گردید و دلیر خان بفوجداری جمون
 از تغیر میرخان منصوب گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی یک هزار سوار از انجمله هشت صد سوار دو اسب سه اسب
 نوازش یافت * غره صفر شهزاده روزگار پرتو توجه بساحت فتح شکار
 افکنده دو روز آنجا نشاط اندوز مید بودند و روز سیوم مراجعت
 فرمودند و درین ایام بمناسبت موسم برشکال پیدشاهزادهای

آورده باحراز دولت زمین بوس تبارک مباحثات انراخت و یک هزار و پانصد اشرفی بر سیل نذر و شش هزار روپیه برهم نذر گذرانیده مورد مراحم خسروانه گردید و گنجعلی خان بغضایت خنجر مرصع و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار سربلند گشته در ملک کومکیان دارالملک کابل انتظام یافت و سردار خان از کومکیان صوبه گجرات باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار ازان جمله هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و از اصل و اضافه معتقد خان فوجدار جونپور بمنصب دو هزار و دو هزار سوار ازان جمله یک هزار و هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه و تهور خان بمنصب دو هزار و دو هزار و سیصد سوار و سید ابراهیم از کومکیان صوبه بلگانه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و محمد علی خان بمنصب هزار و پانصدی میصد و پنجاه سوار و صالح خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مترمدین بندیل از کومکیان و راجه جیسنگه و راجه مهاسنگه بهدوریه از کومکیان صوبه کابل هریک بمنصب هزار و دو هزار سوار و سید خان حارس قلعه ارک دولت آباد بمنصب هزار و شش صد سوار و میر مهدی دیوان مستقر الخلافه اکبر آباد بمنصب هزار و یک صد سوار و عزیز الله ولد خلیل الله خان مرحوم که کد خدا میداد بغضایت خلعت واسپ و خدا بخش ولد فاخر خان که از نذر اراد کدخدائی داشت بانعام ده هزار روپیه و راجه حیات سی زمیندار و محور بغضایت شمشیر با ساز میبا کار امرالله ندیره عبد الرحیم خانخافان مغفور و بدیع الزمان پسر اقا ملای مرحوم هریک بانعام پنجهزار روپیه و سید محمد صاحب سجاده جناب

هپری شده بعالم بقا رحلت نمود والله ورد یخان فوجدار گورکھپور
 بجای او تعین یافتہ از منصبش کہ سه هزار و پانصدی سه
 هزار سوار بود پانصد سوار دو اسبہ سه اسبہ مقرر گشت و بعنایت
 ارسال خلعت و فرمان عالیشان مشعر بابن معنی سرانراز شد
 و سادات خان فوجدار شاه آباد بفوجدارئی گورکھپور معین گشته
 بمرحمت خلعت مورد نوازش شد و منصبش کہ دو هزار و
 پانصدی هزار و سیصد سوار بود باضافہ پانصدی هفت صد سوار
 افزایش پذیرفت *

فرار نمودن سیوای ضلالت شعار از درگاه سپہر مدار

هر تیرہ اختر بد گوہری کہ ناصیئہ بخت شقارت اثرش ازخانہ
 تقدیر رقم پذیر نقوش خزی و نکال و طینت ادبار پرورش مغطور
 بر سلوک منہج گمراہی و ضلال باشد لا محالہ باقتضای فرمان ازلی
 و خذلان وطری پدوستہ از دوات گریزان بود و از اقبال روی گردان
 گردد شاہد مدق این معنی رخ تافتن سیوای بد نہاد است از
 آستان فلک بنیاد و فرار نمودن از مستقر الخلافہ اکبر آباد تبیین
 این قضیہ آنکہ همچنانچہ در مقام خود سمت گزارش یافتہ بعد از
 تعین اواج قاہرہ باستیصال او چون آن مقہور لئیم بمنہج قوم
 و مسلک مستقیم اطاعت و فرمان برداری گرائیدہ کامیاب دولت
 عبودیت و خدمت گزارئی گشتہ بود عمدہ راجہای عظام راجہ
 جیسنگہ بنابر عہد و قوای کہ با او داشت در صدد اصلاح کار و انجراح
 آمال ان خسران مآل بود و درینوقت کہ آن ضلالت منش را بموجب

کامگار بخت بیدار و امرای رفیع مقدار خلعت بارانی مرحمت شد و امیر الامرا راجه جیسنگه و دیگر عمدها و امرای اطراف نیز باین عنایت سرمایه مباحثات اندوختند و از وقائع دکن بمسامع حقائق مجامع رسید که حشن خان از کومکیان آن صوبه باجل طبیبی بساط حیات در نوردید * پانزدهم ماه مذکور سیفخان بصوبه دارمی ملتان از تغیر تربیب خان تعین یافت و بعدایت خلعت و شمشیر با ساز میناکار و اسپ با ساز طلا و فیل باجل زر بفت و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار سربلند گشته مرخص شد و حسن علی خان بمخدمت داروغگی ملازمان جلو و همت خان بداروغگی گرز برادران از تغیر ملتفت خان و یوسف خان بداروغگی کارخانه مرصع آلات از تغیر عبد الرحیم خان خلعت سرافرازی پوشیدند و چون فیض الله خان ارادۀ گوشه نشینی کرده بود دارالبخان از تغیر او قراول بیگی شده خلعت یافت و درین اوقات عبد النبی خان که بغوجداری چکله متھرا قیام داشت فوجداری نواحی اکبر اباد علاوه خدمتش گشته بعدایت خلعت و باضافه پانصد سوار دو اسب سه اسب بمنصب دو هزاری دو هزار سوار از انجمله یک هزار و سیصد سوار دو اسب سه اسب نوازش یافت و باقیخان بحراست قلعه چاندور و فوجداری نواحی آن از تغیر میر محمد خان منصوب گشته بعطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار مباحی گردید بیست * و سیوم بعرض اشرف رسید که اصالت خان فوجدار مراد اباد که او را از دبر باز عارضه صعبی طاری شده مریض و علیل بود و روزگار حیاتش

پادشاهان نمی دانست و هوای بعضی توقعات بیجا و مقاصد دور از کار در مر داشت و خیالات خام در خاطر بخته بود با وجود عواطف و مراحمی که بمحض تفضل پادشاهانه نسبت بحال او سمت ظهور یافت بعد از ایستادن دران مجلس بهشت آئین سودای جمل و نادانی سرببی مغزش را بشور آورد و بگوشه رفته با کنور رامسنگه اظهار رنجیده خاطری نمود و گلهای بیجا و خواهشهای نا روا آغاز نهاده پرنده از روی سفاقت و بیخردی بگریخت و جوهر خبط و شورش و مبالغش در همان روز جهان افروز بروی روز افتاد و چون پرتو این معنی بر پیشگاه خاطر آگاه حضرت شاهنشاهی تافت اورا قابل بساط قرب و حضور ندانسته رخصت فرمودند که بمنزل خود رود و بدین جهت غذایات و مواهبی که نسبت باو مقرر شده بود بظهور نیامد و آن بیخرد بد کردار از نظر توجه و التفات شاهنشاه روزگار انداده حکم شد که من بعد در پیشگاه حضور بار نیافته از درایت کورنش محروم باشد و بکنور رامسنگه که واسطه کار آن نابکار بود و در بیرون شهر منزل داشت حکم شد که آن مقهور را نزدیک اوثاق خویش فرود آورده از حال او با خیر باشد و سندیهای پسرش را که چنانچه سبق ذکر یافته بمنصب پنجهراری پنجهرار سوار سر بلند بود هر چند روز با خود بملازمت اشرف آورد و چون مراتب مکر و شیطنات آن مدبر نکوهدیده اطوار بر خاطر مهر انوار سمت ظهور داشت و مظنه فرار آن ضلالت شعار میشد بغولاد خان شکنده شهر اشاره معلی صادر گشت که بر اطراف منزل گاه او جمعی از همراهان خود و برخی از اهل توپخانه بجهت پاسداری بنشینند و منشور لامع النور

خواهش از بدرگاه والا فرستاد و التماس کرده بود که چون پیشگاه
 حشمت و جاه رسد بشمول مراحم و مکارم پادشاهی بدین الاقران
 سر بلند و مباهلی گردد لهذا درین هنگام که بسد فلک احترام
 آمد حضرت شاهنشاهی که مظهر لطف و رحمت الهی اند نظر
 بر سوابق تقصیراتش نکرده با او در مقام نوازش و بنده پروری
 در آمدند و میخواستند که آن باطل پزوه را رهین عنایت و احسان
 و مورد تفضل و امتنان سازند چنانچه در روز جشن مبارک که
 رحیدن و بدولت ملازمت اکسیر خاصیت دران روز مسعود قرار
 یافته بود کنور رامسنکه و مخلص خان را حکم شد که بجهت
 سرافرازی او پذیرفته شده ان شقاوت منش را بعضاستان بوس رسانند
 و چون ببارگاه خلافت رسیده کامیاب تقبیل سده سینه گردید بعد از
 تقدیم آداب ملازمت باشاره والا بر بساط قرب و منزلت بار یافت
 و در مقامی مناسب که جای مقربان پیشگاه دولت بود یا امرای
 فامدار و نوینان زنیع مقدار دوش بدوش ایستاد و مقرر شده بود
 که دران روز فرخنده بمواطف گوناگون سر بلندی باید و روزی
 چند دولت اندوز ملازمت اشرف بوده و از میامن الطاف و مکارم
 پادشاهانه بمطالب و مقاصد خویش فائز گشته بزودی کامیاب
 عزت مباهات رخصت انصراف یابد لیکن از انجاکه آن تیره بخت
 خذلان شعار همواره با وحشیان دشت ضلالت و دور دام صحرای
 جهالت روزگار بسر برده خالی از نشاء خطی نبود و هرگز شرف
 ملازمت خواقین فامدار و سلاطین سپهر مقدار که بهین سرمایه تحسین
 اخلاق و تهذیب اطوار است در نیافته قواعد آداب مجلس

و عصیان نخواهد نمود بنابراین عاطفت خسروانه آن عمده راجها را بقبول این ملتمس سربلندی بخشیده پرتو عفو و بخشایش بر حال آن باطل سگال گسترده و حکم اشرف بفولادخان صادر شد که جمعی که بر دور منزلگاه او بجهت خبرداری نشانیده بود برخیزند تا خاطر وحشت زده اش بجمعیت و اطمینان گراید و بسندهاجی پسرش بدیستر از پیشتر آثار غذایت و مرحمت بظهور رسیده مرکوز باطن اقدس این بود که پس از چند روزی آن مقهور را نیز کامیاب دولت کورنش گردانند و مشمول الطاف و اعطاف ساخته رخصت انصراف دهند از آنجا که باطن ضلالت موطن آن تیره بخت از تصور شذائع افعال و اطوار سابق و اوضاع ناهنجار و اداهای فالایق که بتازگی ازو سرزد نا ایمن بود و غلبه خوف و دهشت غضب پادشاهی که نمودار قهر و سخط الهی است او را بیقرار داشت درینوقت که اهل توپخانه و تابینان فولادخان از اطراف منزلگاه او برخاستند و کنور رامسنگه نیز از پادشاهی حال او غفلت ورزید انتظار فرصت نموده مکیدت و احتیال را کار بست و تغیر وضع داده در شب بدست و هفتم صفر یا سندهاجی پسر حویش رهگرای وادی فرار و مرحله پیمایی دشت ابدار گردید چون این معنی بعرض اشرف رسید کنور رامسنگه مورد خشم و عتاب پادشاهانه شده از منصب معزول و از دولت کورنش مہنوع گردید و بر اجه جیسنگه فرمان شد که نیتوی ضلالت خورا که با آن بغی افدیش فتنه جو سمت قرابت داشت و چنانچه مذکور شده قبل ازین سر لشکر او بود و بنابر مصلحت دولت و صوابدید راجه جیسنگه بمنصب پنج

محتوی بر صورت حال و کیفیت معامله آن مقهور بر اجه جیسنگه که مشغول مهم بیجا پور بود و با آن بد کیش عهد و قول در میان داشت عز صدور یافته حکم شد که آنچه در ماده او اصلاح دولت داند بدرگاه آسمان جاه معروض دارد تا بروفق صوابدید و ملتئم آن عمده راجها با آن سرود معامله رود و پس از دوسه روز که آن شقاوت اندوز مورد بی توجهی و تلخکام زهر بعدایتی گشته از دولت کورنش محروم بود شور سودای پندار و غروری که در سر داشت فرو نشسته از مدهوشی نشاء سفاهت بهرش آمد و از بدم قهر و عتاب پادشاهانه حکم در باخته در صدن چاره کار خود شد و توسل بامرای رفیع قدر و نویزان و اا جاه بسته اظهار عجز و ندامت پایش گرفت و چندانکه خضوع و الحاح نمود پرتو التفات پادشاهی بر ساحت حال آن ضلالت منمش فتافته دولت بار و رخصت کورنش نیافت لیکن سنبهاجی پسرش بموجب حکم معالی با کنور رامسنگه بعز کورنش میرسید و بعدایات و مراحم خسروانه مقتخر و مباحی میگشت در خلال این حال عرضه داشت راجه جیسنگه در جواب منشور لامع النور رسید معروض داشته بود که چون این فدوی با آن مخدول مراتب عهد و میثاق در میان آورده و هنوز بمهمات این حدود مشغول است اگر فضل و کرم پادشاهانه از جرم او در گذرد هم این بنده رهین منت بخشایش و احسان و سرفراز در زمره امثال و اقران میگردد و هم این معنی بصلاح کار پادشاهی و تمشیت مهم این حدود اقرب مینماید و متعهد گشته بود که آن مطرود از مسلک بندگی و فرمان پذیری انحراف نورزیده جرأت بر سلوک جاده بغی

عزت معجوبه استار ابهت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم را
 بانمرات طیبات نهال سلطنت بدان صوب مرخص ساختند و مخلص
 خان را با جمعی از منصبداران و احدیان و برق اندازان همراه تعیین
 نمودند و اورا بعنایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزاره شش صد سوار نواخته حکم فرمودند که چون گوهر افسر
 عظمت و بختیاری فروغ اختر شوکت و نامداری بادشاهزاده
 والا قدر ارجمند محمد معظم که فرستادن ایشان با انواج نصرت لوا
 چنانچه مذکور خواهد شد بدارالملک کابل مقرر شده بودند
 بدارالخلافه رسند در سلک کومکیان رکب ظفر مآب ایشان منتظم
 باشد و پس از چند روز مسند نشین حرمکده عزت و احترام زینت
 بخش سرداق ابهت و احتشام ملکه آفاق بیگم صاحبه را که رفتن
 ایشان نیز بدارالخلافه شاه جهان آباد مقرر شده بود رخصت ان
 صوب نمودند و صفی خان را بملازمت هودج اقبال آن زهره سیمای
 سعادت و کمال تعیین فرموده بعنایت اسپ با ساز طلا سر بلندی
 بخشیدند *

تعیین مهین شعبه درجه سلطنت و فرمان
 روانی گزین باوه نهال خلافت و کشور کشائی
 بادشاهزاده کامگار بخت بیدار محمد معظم
 بافواج نصرت طراز بدارالملک کابل

تبدیل مجملی از منشای این مقصد خیر انجام آنکه چون شاه
 عباس فرمان روای ایران در سال چهارم از سنین این دولت

هزاری سر بلندی یافته در لشکر ظفر اثر همراه راجه بود بحسن
 تدبیر دستگیر ساخته بجناب خلافت و جهانبانی فرستاد که مبادا
 عرق شقاوتش بجنبش آمده از جیش نصرت شعار فرار نماید و
 بآن عصیان منمش تیره روزگار گراید درین ایام خان زمان ناظم مهام
 احمد نگر بصوبه دارئی خاندیس از تغیر داود خان منصوب شده
 بعزایت خلعت و صدور فرمان عالیشان مشعر باین معنی سر بلندی
 یافت و چون فوجداری پلارن از تغیر منگلی خان بلشکر خان
 صوبه دار پتله مقوض گشته بود بعزایت خلعت نوازش یافته
 یکمزار سوار تابیدانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد که بمنصبش از
 اصل و اضافه چهار هزاری چهار هزار سوار از انجمله دو هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه باشد و مرحمت خان بفوجداری آره معین گشته
 بمرحمت خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزاری نهصد
 سوار مباحی شد و جلال افغان که برهبری بخت از لشکر عادل
 خان جدائی گزیده بعزم بندگی درگاه خلافت پناه براجه جیسنگه
 پیوسته بود بموجب تجویز آن عهده راجها بمنصب هزار و
 پانصدی هشت صد سوار سرازای یافت و چون بنابر اسباب و
 مقتضاتی که مذکور خواهد شد عزیمت توجه بدار الخلافه شاه جهان آباد
 مرکوز خاطر فیض بنیاد حضرت شاهنشاهی گشته بود رای عالم
 آرای چندین اقتضا نمود که قبل از انتهای الویة جهان کشا مهد عفت
 و هودج دولت پرده آرایان شبستان حشمت و اقبال بان دارالملک
 مجد و جلال نهضت سعادت نماید بنابراین درین ایام که موسم
 برشکال بانجام رسیده هوا باعتدال گرایده بود نخست مخدرة سراق

وقت که تربیت خان داخل حدود و ممالک محروسه گشته عرائض او بدرگاه آسمان جاه رسید حقیقت این احوال بتفصیل بر پیشگاه ضمیر خورشید نظیر گیتی خدیو عالمگیر پرتو افکنده شعله غیرت خسروانه زبانه برکشیده عزیمت ایران زمین پیشنهاد همت بلند نهمت ساختند و باین اراده بهار گلشن جاه و جلال فروغ اختر حشمت و اقبال بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم را با مهاراجه جسوت سنگه و جمعی دیگر از امراء نامدار و عساکر فیروزی شعار که برخی شرف اندوز رکاب ظفر مآب و بعضی در محال تیول و اقطاع خویش بودند و مجموع آن بیست هزار سوار بود و توپخانه برق سطوت رعد آثار و سامانی شایسته و سزاران در خور این دولت پایدار بدار الملک کابل تعیین نموده مقرر فرمودند که خود نیز متعاقب رایت خورشید تاب بصوب پنجاب برافرازند و امثله جلیله بطلب بهادر خان و دلیر خان و داؤد خان و دیگر سران و سپهداران که از پایه سرگردون نشان دور بودند عز صدور یافته حکم شد که بر جاذب سرعت و استعجال خود را بسایه چتر اقبال رسانند و روز سه شنبه چهارم ربیع الاول مطابق بیست و سوم شهریور بعد از انقضای هفت گهری از روز مذکور که ساعت بانوار سعادت و انظار میمنت قرین بود آن عالی قدر والا تبار را با مهاراجه و دیگر امراء عظام و مبارزان ظفر اعتصام مرخص گردانیدند و هنگام رخصت آن نهال حدیقه ابهت را بعتاء خلعت

میدمنت قرین بوداق بیک پسر قلندر سلطان جوله تغذگچی اواسی را با نامه خلعت پدرا و ارمغانی شایسته بجهت اداء مراسم تهنیت جلوس همایون بر سریر سلطنت روز افزون برسم سفارت چنانچه در مقام خود سمت ذکر یافته بدرگاه فلك پیشگاه فرستاده اظهار مراتب صدق و صفا و ابراز مراسم یکجہتی و ولا نموده بود و بر ذمت همت بادشاهانه باقتضاء آئین فتوت پروری و صداقت گستری فرستادن جواب آن تهنیت نامه با شایسته ارمغانی لازم و متحدّم می نمود لاجرم تربیت خان که از بندهای عمده بارگاه آسمان جاه است بسفارت ایران معین گشته در سال ششم جلوس اشرف از پیشگاه خلافت رخصت آن صوب یافت و چون بایران رسید در اصفهان بشاه ملاقی شد آن سلطنت پناه بخان مذکور خوب برخوردی بی منشاء و باعشی آثار نقار خاطر و غبار باطن ظاهر ساحت و برخلاف آئین مخالفت و واداد و قانون یکجہتی و اتحادی که در تهنیت نامه ابراز آن نه نموده بود با او سلوک نمود و بعضی اوقات عزم عده کشی و رزم آزمائی و داعیۀ فرستادن لشکر بسرحد ولایت پادشاهی و دیگر امور که مشعر بر نچش بود اظهار میکرد بالجمله تربیت خان پس از یکسال در فرج آباد مرخص گشته روانۀ هذدستان شد و شاه بعد از روانه شدن خان مذکور ارادۀ لشکر کسی که اظهار کرده بود پیشنهاک خاطر ساخته سپاهی گران با توپخانۀ فراوان بخراسان تعیین نمود و از فرج آباد روانۀ اصفهان شد که سر انجام اسباب این عزیمت نموده خود نیز متعاقب بخراسان آید چون این مراتب قبل ازین مجملہ بمسامع حقایق مجامع رسیدہ بود و درین

بمنصب هزاری چهار صد و پنجاه سوار و مجموع بعنایت خلعت و برخی بمرحمت اسپ و محمد ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم با دو برادر خود هر کدام بعطای خلعت و اسپ و شاه قلی میر توزک بعنایت خلعت و خطاب هنزیرحانی و گروهی دیگر بمرحمت خلعت و جمعی بعطای اسپ مفتخر و مبداهی گشتند و خواجه صادق بدخشی بخدمت بخشیدگرمی آن لشکر ظفر اثر خلعت سرفرازی پوشید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار سربلند گردید و درین تاریخ بعرض همایون رسید که تربیت خان بظاهر مستقر الخلافه رسیده است چون در مراتب سفارت بعضی تقصیرات از صادرگشته بود مورد عتاب بادشاه مالک رقاب گشته از دولت ملازمت اشرف ممنوع شد درین ایام از نوشته سوانح نگاران بندر سورت بموقف عرض رسید که میر عزیز بدخشی که چنانچه سبق ذکر یافده بجهت رسانیدن رجوه نذروخیرات بمکه معظمه زاده الله قدرا و جلالة معین گشته بوه بعد از ادراک سعادت زیارت و طواف دران مقام ملائک مطاف باجل طبیعی در گذشت *

نهضت الویه مهر پیرایه از مستقر الخلافه

اکبر آباد بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون بنابر مقدماتی که سمت گزارش پذیرفت توجه رایات افبال بآن دار الملک مجد و جلال و از انجا بسمت پنجاب و کابل پیشنهاد همت والا وجهت عزیمت جهان کشا گشته بود یازدهم ربیع الثانی مطابق هژدهم مهر که ساعتی مسعود بود اشاره

خاص وجیفهٔ مرصع و یکعقد مروارید که دانه‌های زمرّد گران بها فیز
 دران منظم بود و سر بندگی از دو قطعه لعل آبدار و دو زمرّد و دو
 دانهٔ مروارید شاهوار و شمشیر با ساز مرصع و خنجر مرصع با علاقه
 مروارید و ترکش با ساز مرصع و برخی جواهر دیگر که قیمت
 مجموع در لک و شصست هزار روپیه بود و یکصد راس اسب از
 انجمله بیست و پنج راس عربی و عراقی یکی با زین طلا و ساز
 میناکار و دیگری با ساز طلا و یکونچبر قبل از حلقهٔ خاصه با تلایر و
 ساز نقره و جل زر بفت و انعام پنج لک روپیه مشمول عوطف
 گوناگون ساختند و نو گل گلبن حشمت سلطان معزالدین مهین خلف
 ایشان را بمرحمت مالهٔ زمرّد و خنجر مرصع نواختند و از عمد‌های
 کومکدان آنچیش اقبال مهاراجه بعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز
 میناکار و جمدهر مرصع با علاقهٔ مروارید و دو اسب یکی از طویل خاصه
 و یکی با ساز طلا و نیل با ساز نقره و جل زر بفت و میرزا سلطان
 صفوی و نامدار خان هر یک بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و
 از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سی هزار سوار و غیرتخان
 بعطای خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو
 هزار و پانصدی سوار و سر بلند خان بمکرمیت خلعت و شمشیر
 و اسب و الله داد خان خویشکی بعنایت خلعت و اسب و ماده
 نیل و از سابق و حال بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار از انجمله
 هشتصد سوار دو اسبه سه اسبه و از اصل و اضافهٔ خواجه رحمت الله
 ده بیدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و التفتاخان
 بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مفاخر خان

از یمن رکوب اشرف کشتی را محیط گوهر اقبال ساخته آب روی دریا می‌غزودند و بچهارده منزل قطع آن مسافت نموده غره جمادی الاولی صاحت فیض بنیاد خضر آباد از حایه سلجق جهان کشا انوار میمنت پذیروت و چهار روز در عمارات نزهت آئین آن بسر برده ششم ماه مذکور مطابق هیزدهم ابان قریب سه پاس روز که فرخنده ساعتی میمنت قرون بود راکب سفینه سعادت گشته لواء توجه بشهر بر افراختند و اواخر روز قلعه مبارکه را از فیض فحول و فر نزل رشک بیت الشرف خورشید ساختند و دانشمند خان صوبه دار دار الخلافه بموجب امر معالی همانجا شرف اندوز ملازمت والا گردید و درین تاریخ بهادر خان صوبه دار اله آباد که بر طبق یرلیغ گیتی مطاع از انجا آمده بود دولت زمین بوس دریافته یکهزار مهر و دو هزار روپیه بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاص قامت مبادات افراخت و چون موسم جشن وزن مبارک شمسی در رسیده بود مقرر شد که آن جشن مسعود را در مرکز خلافت و جهانداری بفعل آورند و روزی چند تا فراهم آمدن مبارزان دیروزمند و مجاهدان ظفر پیوند که مناشیر مطاعه بطلب آنها از اطراف واکذاب صادر شده بود دران سریرگاه عز و جاه گذرانیده اواخر جمادی الآخرة موکب منصور بصوب دار السلطه لاهور نهضت نماید *

جشن وزن مبارک شمسی

درین روزات میمنت سمات که انوار نصرت و پیروزی و آثار

معلی به پیشگاه سلطنت صادر شد که مرادقات همایون از شهر بدرون زنند و بدستور معهود عمل پدشخانه بعنایت خلعت مبداهی گشتند و روز مبارک دو شنبه نوزدهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم مهر بعد از انقضای سه پاس ازان روز فیروز که ساعت بهشت رایات عالیات بود حضرت شاهنشاهی با شان آسمی و فرجهان پناهی سوار سفینه سعادت گشته براه دریا لوای عزیمت برانراختند و نزدیک موضع بهادر پور منزلگاه عز و جاه گشت و هوشدار خان بدستور سابق بصوبه دارمی اکبر آباد معین گشته بعنایت خلعت واسپ با ساز طلا سر بلند شد و رعند انداز خان بخدمت آخته بیگی و میر توزکی از تغیر ملتفت خان مبداهی گشته خلعت یافت و عبد النبی خان بخدمت مرجوعه مرخص گردیده بعنایت خلعت سر بلند شد و میر مهدی دیوان آن مستقر الخانفہ بخدمت سابق خلعت سرانرازی پوشید و بهرام ولد نذر محمد خان که دران مرکز حشمت و جلال وظیفه خوار احسان و افضال شهنشاه ابرکف دریا نوال بود بعتاء خلعت و انعام ده هزار روپیه کامیاب عاطفت گشته مرخص شد و رشیدیای خوشنویس که در سلک دعا گوین دولت قاهره انتظام یافته بود بعنایت خلعت و محمد جمفر آصفخان و فریدون حسین ولد تهور خان مرخوم که دو زمره گوشه نشینان آن مصر دولت بودند هر یک بانعام دو هزار روپیه مورد عاطفت شد بالجمله مویب معهود از طریق ساحل دریای جون راه نورق مقصود گشته شهنشاه جهان اکثر اوقات از آن طرف دریا شکار کنان صید افکنان طی راه میفرمودند و گاه

خان و دانشمند خان نیز بعبایت خلعت قامت امتیاز افراختند و عاطفت بادشاهانه طراز کسوت حشمت و ارجمندی زینت مسند شوکت و سر بلندی پادشاه زاده گام کار محمد معظم و مهاراجه جسونت سنگه را بار سال خلعت خاص نوازش نمود و یک هزار سوار از تابندگان بهادر خان و یک هزار سوار از تابندگان وزیر خان دو اسپه سه اسپه مقرر شد که از اصل و اضافه مناصب نخستین پنج هزاری پنج هزار سوار از جمله چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد و منصب دومین پنج هزاری سه هزار سوار و مکرم خان باضافه هزار بی منصب پنج هزاری سه هزار سوار و فدائی خان باضافه پانصد سوار و همت خان باضافه پانصد بی منصب دو هزار و پانصدی هزار و دو صد سوار و عاقل خان باضافه پانصدی بی منصب دو هزار و پانصدی هفت صد سوار و مرید خان که بغوجدار ی دامن کوه کمانون معین گشته بود باضافه پانصدی پانصد سوار بی منصب هزار و پانصد سوار و سردار خان بمرحمت اسپ و قلعه دار خان تهبانه دار غزنین بخطاب نصرت خان ی و عرب شیخ ولد طاهر خان بخطاب مغلخانی و ماک حسین ابدالی از کومکیان صوبه ملتان بخطاب وفا دار خانی و میر اسفندیار معموری بخطاب معمور خانی و از اصل و اضافه هرجس کر بی منصب هزار ی نه صد سوار و میر برهانی بی منصب هزار ی پانصد سوار سر بلندی یافتند و عبد الرحمن بن نذر محمد خان بانعام پنج هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان و میر جعفر استرا بادی هر یک بانعام چهار هزار روپیه و حکیم مهدی شیرازی بانعام دو هزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان

خجستگي و بهروزي از همه سوقيين حال هوا خواهان اين دولت
آسمان جاه و گردون بحسن موافقت و متابعت احباء سلطنت همايون
از اعدادی کينه خواه بود جشن وزن شمسي شهنشاه ظفر رايت
توفيق سپاه خديو يزدان پرست حق آگاه جهانيان را کامياب نشاط
و شادمانی و هم آغوش شاهد آمل و امانی گردانيد و هشتم
جمادی الاولی مطابق پانزدهم آبان بعد از انقضاء پنج گهزی از
روز مذکور در انجمن خاص حشمت و جلال و نگارین سرای دولت
و اقبال اعنی غسلسخانه مبارک که باشا را والا برای وقوع این
جشن طرب پدیرا زیب و آرایش یافته بود وزن مسعود بآئين معهود
صورت وقوع یافته از فیض سنجیدن شهنشاه آفاق گیتی خديو معدلت
پرور قدسی اخلاق ترازوی میزان عدل را گران مصداق آمد و سال چهل
و هشتم از عمر کرامت طراز قرین تاییدات آلهی و سعادات نامتناهی
پدیرایه اختتام پذیرفته سال چهل و نهم چهره آغاز بگلگونه حسن انجام
برافروخت حضرت شهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مبارک ساعتی
دران بزم گاه عز و جاه هریر آرای ابهت و کامرانی گشته از آنجا بدارگاه
والای خاص و عام پرتو عظمت و احتشام گسترده اند و ساعتی چند
آنجا بزم اقبال آرامده کام بخش خلائق گردیدند و بنیروی توفیق
و خدا آگاهی ازان گزین محفل ابهت و گیتی پناهی بخلوتگاه
عزت و جلالت خرامش نموده بشیمه کریمه خویش زمانی بر اورنگ
عدالت نشستند درین بزم جهان افروز اختر سپهر دولت و کامکاری
گوهر محیط شوکت و بختداری بادشاهزاده والا قدر محمد اعظم بعطای
خلعت خاص و یکقبضه شمشیر مورد عاطفت گشتند و جعفر

و کمال و قدمیت خدمت و محرمیت بارگاه جاه و جلال اتصاف داشت و از معتمدان راست گفتار درست کردار بود خدیو عاطقت پرور مهربان را وقوع این سانحه خاطر حق شناس بدائر گرائید و پرتو التفات بحال بازماندهای او افکند و پسران و خویشانش را بعنایت خلعت نواختند و همگی را باضافه مناصب و دیگر مراحم و سواهب کامیاب ساختند شانزدهم نزهنگاه خضر آباد از سایه چتر اقبال فروغ سعادت گرفت و روز دیگر حضرت شاهنشاهی از آنجا بروضه قدسیه جناب قدوة الاولیای و الواصلین حضرت خواجه قطب الدین قدس سره العزیز توجه فرمودند و فیض زیارت آن مزار فایض الانوار اندوخته فردای آن دو هزار روپیه بمجاوران آن بقعه کریمه انعام نمودند و هژدهم رایت معاودت بشهر افرخته فردای آن بهادر خان را رخصت فرمودند که بلاشکر ظفر اثری که در رکب پادشاهزده کام کار بخت یار محمد معظم بصوب دارالملک کابل تعیین یافته بود ملحق گردد و هنگام رخصت او را بمرحمت اسپ با ساز طلا و فیل با یراق نقره نواختند و مدیر برهانی خلعت یافته در سلک همراهان خان مذکور درآمد بیست و سوم بجهت سرافرازی زنده امرای عظام جعفر خان منزل او را بانوار قدوم اشرف بر او روختند آنخان اخلاص آئین بشکر مقدم فیض قرین مراسم پای انداز و نثار بجای آورده پیشکشی از نوادر جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت در آورد و برخی ازان رتبه قبول یافت خاقان جهان ساعتی چند آنجا تشریف حضور داشته قبل از دو پاس روز مراجعت فرمودند و درین هنگام خواجه اسحاق که سال گذشته چنانچه سابق ذکر یافته بحجاب کاشغر معین شده

و سعیدای خوش نویس و چندی دیگر هر یک با نعام یک هزار روپیه
نوازش یافتند و چهار هزار روپیه بزمی نوا سنجان و سرود سرایان آن
بزم مسعود عطا شد بالجمله تا سه روز آن جشن نشاط افروز کام
بخش جهانیان بود یازدهم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی اوائل روز
بمنزل شریف پرده آرای هودج عزت زینت بخش مشکوی ابهت
ملکه تقدس نقاب ثریا جذاب بیگم صاحب پرتو قدوم گسترده ساعتی
چند ایشان را کامیاب فیض حضور گردانیدند آن ملکه ملکی سیرت
قدسی اطوار مراسم پای انداز و نقار و شکر مقدم همایون خدیو
روزگار بجای آورد و دو پاس روز از آنجا بسعدات معاودت فرمودند
از سوانح مقتول شدن اعتماد خافست بتیغ جسارت یکی از سباهیل
ترکمانان چون امیر خان صوبه دار کابل درین ایام چندی از مغولان
بی سرو پا را بمظنه جاسوسی گرفته بدرگاه جهان پناه فرستاده بود
حضرت شاهنشاهی خان مذکور را که بسمت کار آگاهی و معامله
فهمی موسوم بود بتحقیق حال آنها مامور ساخته بودند اواز یکی
ازان چند کس را که ترکمانی سپاهی وضع بود بی علافه بند و زنجیر
در خلوت نزد خویش طلبیده بموجب امر لازم الاستدال از توقیتش
احوال می نمود درین وقت عرق جهالت آن مجهول حرکت کرده
ناگهان از جای درآمد و خود را بخادمی که در بدرون اسلحه او داشت
رسانید و شمشیر از دست او گرفته با تیغ آهیخته بجالاکی برگشت
و ضربتی کاری بخان مذکور رسانیده بهمان زخم قطع رشته حیاتش
نمود و چندی که نزدیک بودند آن تیغ روز شقاوت اندرز را در میان
گرفته بتیغ انتقام از هم گذرانیدند از آنجا که خان مذکور بحلیه فضل

ازان حضرت بظهور نه پیدوست بلکه اظهار ملالت و قبض خاطر کرده
 فرمودند که مرغوب طبع مقدس آن بود که شاه در قید حیات بوده
 فیما بین اتفاق صف آرائی می امتداد اکنون که چندین روی داد
 کمال فتوت و مروت اقتضای آن نمی نماید که افواج جهانکشا بر سر
 ایران زمین تعیین یابد بنابراین اندیشه قدسی اساس بر لبخ کرامت
 عنوان بنام فروزنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت بادشاه
 زاده ارجمند محمد معظم عز صدور یافت که از دار السلطنت لاهور
 پیش نرفته روزی چند در انجا اقامت گزینند و چون فرمان طلب در
 رسد با افواج منصور آهنگ کعبه حضور نمایند و نیز منشور لامع
 النور ببهادر خان که درین زودی بخدمت آن نامدار و الاتبار مرخص
 گشته بود صادر شد که از راه برگشته بپایه سریر خلافت شتاب بالجمله
 خاقان جهان درازده روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز مسرت اندوز
 شکار بود، زیاده بر هفتاد نيله گاو و آغوی بسیار صید فرمودند و سیوم
 رجب بشهر معاودت نمودند چهاردهم ماه مذکور رایت اقبال پرتو
 ورود بخضرآباد انگند و خدیو حق پڑوه از انجا بروضه قدوه اصفیای کرام
 سلطان المشایخ شیخ نظام الدین قدس سره توجه فرموده فیض زیارت
 اندوختند و بعد از یک هزار روپیه بمجاران آن مزار قدسی
 انوار عطا فرمودند و بعد مراجعت از انجا دگر باره بانغراباد فیض
 بنیاد عز قدوم بخشیدند و چند روز در شکار گاههای نواحی آن بصید
 نيله گاو مسرت پیرای طبع اندس گشته بیست و چهارم بشهر
 معاودت نمودند درین ایام طراز کسوت حشمت و سروری فروغ اختر
 سعادت و نیک اخترى پادشاهزاده والا تبار بخت بیدار محمد معظم

بود و بنا بر استماع اخبار خلل و فتور آن ولایت از راه مراجعت کرده
به پیشگاه حضور آمده چون بظهور پیوست که احوال آن دیار بانساق
و انتظام گرائیده است دگر باره بدان صوب مرخص گشت بیست و یکم
جمادی الآخره رایت دولت فرمانروائی عالم پرتو ورود بعرضه شکارگاه
پالم امکنده دو روز آنجا بشکار آهو نشاط اندوز بودند و از آنجا بعزم صید
نیله گاو که موسم آن رسیده بود ساحت خاص شکار را جولانگاه سمند
اقبال ساختند و بیست و چهارم ماه مذکور که گیتی خدیو عالم گیر
دران شکارگاه دایمیر نشاط اندوز صید نخچیر بودند خبر درگذشتن
شاه عباس فرمان روای ایران از عرایض زمینداران حدود ملتان و
قندهار به سامع جاه و جلال رسید تبیین مجملی از کیفیت این
رافعه آنکه چون شاه از فرح آباد عزیمت اصفهان نمود در راه عارضه
خناق بهمرسافیده مریض شد و چون مرض شدت داشت باندک
روزی آزارش را کار از تدبیر و مدادادر گذشته غره ربیع الاول این
سال ازین دار عرور رحلت نمود و پس از وقوع این سانحه
بصوابدید امرا و ارکان دولت ایران بودلاق بیگ جولۀ تغذگی اقامی
که چنانچه درین دفاتر متأثر دولت سمت گزارش پذیرفته برسم
سفارت بجناب خلافت و جهانبانی آمده بود از اردو جدا شده بر جناح
سرعت و استعجال باصفهان آمد و صفی میرزای پسر بزرگ اوراکه
آنجا بود برآورده باتفاق اکابر واعیان بلده مذکوره برمسند حکومت
و ایالت آن دیار متمکن گردانید و متعاقب امرا و لشکریان رسیده
بدو گرویدند باجمله از آنجا که بزرگ نژادی و والا نهادی ذات قدسی
صفات شهنشاه جهانست از استماع این خبر اصلا اثر بهجت و بشاشت

که صوبه داری آن بدر مفوض بود مرخص گشته هنگام رخصت بعنایت خلعت و خنجر مرصع با علاقه مرزاید مشمول عاطفت شد و درین اوقات نیتوی خوشش میدوا که چنانچه گزارش یافته پس از فرار آن ضلالت کنش جهالت شعار از درگاه جهان مدار راجه جیسنگه اورا در دکن دستگیر کرده بجناب معلی فرستاده بود بدایه اورنگ خلافت رسید و اشاره والا صادر شد که فدائی خان میر آتش جمعی از اهل توپخانه بحراستش گماشته از حال او با خبر باشد و پس از چند روز که در قند ضبط خان مذکور بود بدلالت درات و هدایت سعادت داعیه قبول اسلام از خاطرش سر برزده بواسطت خان موسی الیه در پیشگاه خلافت التماس نمود که اگر عاطفت بادشاهانه این بنده را بجان امان بخشد از روی صدق اعتقاد مسلمان میشوند چون ملتمس او بعرض همایون رسید شهنشاه دین پرور حق پزوه را آن داعیه مرضیه مستحسن افتاده پرتو عفو و افصال بر حال او گسترند و آن بخت مند نیک سر انجام که عمری بضلالت کفر و جهالت و بت پرستی روزگار بسر برده بود توفیق ادراک شرف اسلام دریافته زاویه باطنش از ظلمت شرک پیراسته شد و بمیامن این کرامت علیا از ورطه قهر و غضب پادشاهی که نمونه از سخط آلهی امت نجات یافته کامیاب مقاصد دارین شد و عنایات و مراحمی که بعد ازین نسبت باو صمت ظهور یافت عنقریب گزارش خواهد پذیرفت - اکنون کلک سوانح نکار سر رشته تحریر وقایع حضور مهر انوار را اینجا گذاشته بشرح مساعی و تردنات افواج ظفر لوا که بسرگردگی راجه جیسنگه که در سال گذشته بعد از اتمام مهم ساوا بیابان اسپاب

و مهاراجه جسونت سنکه را بعنایت خلعت زمستانی نواختند و جعفرخان و دانشمندخان و مکرمخان و مرتضی خان و دیگر امرای حضور و عمدهای اطراف را باین عنایت سر بلند ساختند و طاهرخان از جاگیر و اژد خان و قطب الدین خان و صف شکنخان و قبادخان از دکن رسیده بتقبیل سده اقبال استسعاک یافتند و پورنمل بندیل و سنگلی خان که از فوجدارعی پلاون معزول شده بود در سلک کومکیان دارالملک بل منتظم گشته نخستین بعنایت خلعت و علم و باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و دومین بعنایت خلعت و اسپ نوازش یافت و نصیری خان بفوجدارعی در بنگه و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار سر امر از گردید و مکرمخان خان دیوان گجرات از تغیر شفیع خان بدیوانی صوبه دکن و خان مذکور بدیوانی صوبه گجرات منصوب شده بعنایت خلعت سرمایه مباحات اندوختند و میر رستم خوانی بفوجدارعی بروده خلعت سرافرازی پوشیده باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و سوار مباحی شد و در اینجا قراول بیگی بمرحمت خلعت و اسپ نوازش یافت و بزمره قراولان خلعت مرحمت شد و بعرض اشرف رسید که شاه قلی خان فوجدار اوده باجل طبیعی بسط حیات در نور دیده پنجم شعبان بهادر خان که چنانچه سابق ذکر یافته بملازمت رکاب ظفر مآب بادشاهزاده عالیقدر والا تبار محمد معظم معین شده بعد از رسیدن خبر فوت والی ایران بموجب فرمان از راه برگشته بود بتلقیم سده عظمت و جهانبانی جیدین اودات نورانی ساخت و بعطای خلعت خاص قامت امتیاز امراخت و هجدهم ماه مذکور باله آباد

هزار پیاده بود در دست چپ قول تعیین یافت و سرگردگی هراول
 بجوهر دلیری و شجاعت دلیر خان منوط گشته سرفراز خان وغالب
 خان و دتاجی و رستم راو و پردل خان و سید نجابت باره و پورنمل
 بندیله و نرسنگه کور و لودیخان و چتر بهوج چوهان و آتش خان داروغه
 تربخانه اشکر ظفر اثر با قریب پانصد برق انداز و اکثر توپخانه
 پادشاهی و جمعی از مبارزان نصرت پیدا و هزار سوار رانا که همگی
 قریب هفت هزار و پانصد سوار بودند با او تعیین یافتند و داودخان
 بکار فرمائی برانکار کمر همت بر میان عبودیت بسته راجه سجادسنگه
 و شرزه خان دکنی و جوهر خان حبشی و راو اسر سنگه چندراوت و
 محمد صالح ترخان و مسعود خان و ترنبکچی بهونسله و راجی
 پسر افضل بیجاپوری و اندرمن بندیله و سید زین العابدین بخاری
 و سید مقبول عالم و جمعی دیگر از مبارزان بسالت شیم که شش
 هزار سوار بودند بهمراهی او مقرر گشتند و سرداری جرانغار باستقلال
 شهابت راجه رایسنگه سیدسودیه مفوض گشته جادو نرای دکنی و
 باباجی و شرزه راو و ترنبکچی و بتهوجی و دولت مند خان با گروهی
 دیگر از دکنیان و سونهکرن و مترسین بندیله و هرچس کور و ابراهیم
 پتی و اسمعیل نیازی و جمعی دیگر از دلاوران جلالت شعار که زیاده
 از شش هزار سوار بودند با او معین شدند و قطب الدین خان با
 هلال خان و دلاور خان و اودا جیرام و چتروجی و برخی دیگر از
 دکنیان و سید علی اکبر باره و خداوند حبشی و شیخ عبد الحمید
 و عبد الله شیرازی و مسریز مهمند و گروهی دیگر از منصبداران
 بچنداولی قرار یافت و کیرت سنگه با جوقی از مبارزان شهابت

و موجبات که در مقام خود مذکور شده بتاخذت ولایت بیجاپور و تنبیه و تادیب عادل خان معین شده بود پرداخته وقایع و کیفیات آن مهم نصرت فرجام از آغاز تا انجام بر سبیل تفصیل رقمزده کلاک حقائق ارقام میسازد •

شرح تاخذت ولایت بیجاپور و محارباتی که عساکر جهانکشارا با دکنیان شقاوت گرا روی نمود

چون راجه جیسنگه با سایر افواج قاهره که با او معین بودند بعد از کفایت مهم سیدوا چنانچه سابق ذکر یافته به تنبیه و تادیب عادل خان و تاخذت ولایت بیجاپور مامور شده بود بموجب حکم جهان مطاع بیست و دوم جمادی الاولی سال گذشته باین عزیمت فیروزی انجام با دایر خان و داؤد خان و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و سیدوا و دیگر جنود ظفر اوا از ای قلعۀ پورندهر کوچ کرده بسمت مقصد روانه شد و قول بحسن شهامت و استقلال آن عمده راجهای عظام رونق یافته ملا یحیی نایبه و پردل خان و جگت سنگه هاده و مانکوجی و ناروجی و سید علی بیجاپوری و بهوجراج کچهاوه و اودیبهان راتهور و سید منور خان باره و زبردست خان و رامسنگه و برق انداز خان و بادل بختیار و جانی خان بخشی و محمد لطیف دیوان لشکر منصور و خواجه عبید الله پسر غالبخان و گروهی دیگر از بندهای پادشاهی و خلاصۀ سده راجه جیسنگه که همگی قریب دوازده هزار سوار بود دران موج معین شدند و سیدوا با افواج خود که هزار و پانصد سوار و هفت

رعب قلعه را خالی کرده فرار نمودند و اولیای دولت قاهره آنرا
 متصرف گشتند راجه باستمح این خبر ناروایی و بهلاجاتی را با جمعی
 بحراست آن حصار معین ساخت یازدهم ماه مذکور نزدیک دریای
 نیرا محل ورود افواج ظفر پیرا شد و چون قلعه پلتن نزدیک بود
 راجه بدیدن آن رفته بندوبست آن حصار نمود و لچا حی زمیندار آن
 بوم آمده ملاقی شد و راجه او را بعنایت پادشاهی مستمال ساخته
 خلعت داد و نیتو را با همراهانش بتسخیر قلعه منکل بیده که
 از انجا تا بلچاپور شانزده کروزه جریبی مسافت است تعیین نمود و
 چون سیوا باشاره راجه جوتی دیگر از اتباع خود بتسخیر حصن ناتهوره
 که هفت کروزه قلعه پلتن است نیز فرستاده بود درین روز خبر
 رسید که فرستادهای او حارسان آن حصار را باستمالت بر آوردند و آن
 قلعه نیز بتصرف اولیای دولت روز افزون در آمد و افواج بحرا مواع از کنار
 دریای تیرا کوچ بر کوچ متوجه پیش شدند و هر روز صفوف قتال بر
 آراسته مجموع اردو را در میان گرفته بتوزوک و احتیاطی مسافت
 می نمودند و پس از قطع چند مرحله خبر رسیده که قلعه کهارن
 را که دران حدود بود متخصصان از سطوت و صولت عساکر گردون
 متأثر خالی کرده راه فرار سپرده اند راجه مسعود خان را با چندی
 از منصبداران و سید صد بندوچچی از لشکر سیوا تعیین نمود که
 حصن مذکور را متصرف گشته بحراست آن قیام نماید بیست و
 یکم که جنود نصرت اعلام مقام داشت از تقریر منهدیان بوضوح
 پیوست که چون نیتو با همراهان بپای قلعه منکل بیده رسید
 محصوران تاب ثبات و زبری استقامت درخود ندیده فرار نمودند

منش التمش شد و فتح جنگ خان با حسن خان و عبد الرسول و جمعی دیگر در یسار جنود فیروزی آثار بطریق طرح معین گردید و قباد خان با جان نثار خان و مرقه از مغولان بقراولی چهره افروز جرأت و پنداری شد و در فوج دیگر از مبارزان مغول یکی بسر گردگی شهنسوار خان و دیگری پیداشلیقی ترکناز خان مقرر گردید که بریمین و یسار عسکر منصور دور دور برسم قراولی طریق نصرت - پارانند و پس از طی دو مرحله ابو محمد نبیره بهلول خان که در سلک سرداران عادل خان انتظام داشت و از نیک اخترى و سعادت یاروی بعزم بندگی درگاه خلایق پناه ازو جدائی گزیده بود با فوجی بلشکر منصور پیوسته. براجا ملاقی شد و راجه اورا بعنایات و مراحم پادشاهی مستمال ساخته يك قبضه شمشیر مرصع و دو اسب و برخی اقمشه از جانب خود داد و چون حقیقت آمدن او از عرضه داشت راجه بمسامع حقائق مجامع رسید عاطفت پادشاهانه اورا بعنایت خلعت و منصب پنج هزاری چهار هزار سوار سربلندی بخشیده حکم شد که در ملک کومکدان راجه باشد و آن زبده راجها اورا با جمعی از مجاهدان بسالت آئین در جانب یمین موکب نصرت قرین بطریق طرح تعیین نمود و هفتم جمادی الآخره از ده گروهی قلعه پلتن که از حصون سرحد ولایت بلجاپور است و بر سر راه لشکر منصور بود نیتوی سر لشکر سیوارا با فوجی ازو مقرر نمود که پدای قلعه مذکور رفته در تسخیر آن بکوشد و تا رسیدن خبر ازو فرار توقف دارد پس از سه روز بظهور پیوست که چون نیتو با همراهان پدای قلعه رسید متحصنان از غلبه خوف و

رسیده معسکرشان را خالی یافتند و چون از لشکرگاه گذشته بر اثر آنها پاره پیشتر رفتند فوجی عظیم از غنیم لئیم که قریب درازده هزار سوار بود و سردارانش شرزه مهدوی و ابوالمحمد نبیره بچتر و خواص و جادون کلیدانی و انکوی بهونسله بودند یسال بسته و صفوف آراسته نمایان شدند بمجرد دیدن موج اعادی دلیرخان و راجه رایسنکه و کیرت سنگه که در یمین و یسار آن خان شهابت شعار بودند بذیروی شجاعت و دلیری حلو ریز بر مخالفان تاختند و مصمام انتقام و تیغ کین بخون آن مخذولان ادبار آئین رنگین ساختند مقاهیر تیره روز خیره روی بمشاهدت ذیروی بازوی سطوت و جلالت بهادران شهابت خوی تاب ثبات در خود ندیده روی همت از عرصه نبرد بر تافتند و چنانچه عادت آن گروه بی سعادت است که بغزافی و حيله درمی فرصت دستبرد میجویند و قابوی کلزار می طلبند متفرق شده بچهار فوج منقسم شدند جوقی بسمت میمزه و قشویی بطرف میسره و نریقی از پی قول در آمدند و جمعی بغوج قرارل مقابل شدند تا مگر بدین طریق کاری از پیش توانند برد از انجماء فرجی از دست چپ راجه رایسنکه جلوریز رسیده باو بکلزار پیوست راجه مذکور روی همت بمداعه آورده نبردی مردانه کرد و سوبه کمرن و متوسین مذکوره که هر اول او بودند مصدر ترددات شایسته گردیدند و پس از زد و خورد بسیار مقهوران را پای قرار از جای رفته عار فرار گزیدند درین آویزش یافتند حبشی ار عمدهای آن سیه درونان بر خاک هلاک افتاد و پانزده تن دیگر از مردم داسی آنها بتیغ بیدربغ بهادران غیور زند سپری

راجه بعد از آگاهی برین معنی اودیت سنگه (ن) بهدوریه را بحراست
 آن قلعه و سرفراز خان را بغوجدارئی مضامات آن معین ساخت و روز
 دیگر کوچ شده چون قلعه منکلبده بمسافت دو کروه بریک سمت
 راه لشکر گردون شکوه بود راجه بدیدن آن رفته آن حصار استوار را
 بنظر احتیاط در آورد و حصن مذکور قلعه است عالی اساس کهن
 بنیاد از سنگ و آهک تعمیر یافته خندق عمیق دارد و توپ
 آهنین و ده زنبورک و سیصد بان دران بود راجه توپ اندازان و
 بانداران و دیگر احتشام تعیین کرده بندوبست آن نمود و پاره غله
 بجهت ذخیره فرستاد بیست و پنجم در اثنای قطع مسافت قراول
 غنیم از دور نمایان شد و شب هنگام مخالفان سیه بخت تیره ایام
 نزدیک بمعسکر نصرت اثر آمده چنانچه آئین آن گروه ادبار پزوه
 است بانی چند انداختند چون مبارزان بخت بیدار در مورچالها
 مسلح و مستعد کار بودند سوار شده بدفع جسارت منشان پرداختند
 و از آنجا که منهبیان خبر رسانیدند که گروهی انبوه در پنج کرده ی
 معسکر ظفر قرین انامت دارند راجه روز دیگر مقام کرده دلیر خان
 و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و قباد خان و کیرت سنگه و فتح
 جنگ خان و ابوالمحمد و سیوا و گروهی دیگر از مبارزان نصرت لوا
 بتادیب و تنبیه آن جمع شقاوت گرا تعیین نمود جنود مخالف
 باستماع این خبر کوچ کرده و از لشکر گاه پیشتر رفته صغوف اقبال
 آراسته بودند ادواج «صوره بجائی که مقهوران را نشان داده بودند

خان بامداد و اعانت او پرداخته ترددات شایسته بظهور رسانیدند و مخالفان را از دفع کرده رهگرایی و ادعای فرار گردانیدند و درین آویزش گوله بند و قچی بجادون کلانی رسیده گرمی آن بر پیکر پلیدش با حریق نار سعیر در آمیخت و معدودی از مبارزان شهامت شعار جان نثار گشته جمعی زخم دار شدند و نربتی دیگر گروهی از متقاهیر بر راجه رایسنگه حمله آوردند و قطب الدین خان و کیرت سنگه بگومگ او پرداخته آنها را منهنز ساختند و دایر خان با جنود مسعود وقت شام بمعسکر فیروزی اعتصام رسید و درین تاریخ از نوشته او ثبت سنگه قلعه دار منکل بیده بظهور پیوست که روز پیش هنگام صبح سه فوج از غنیم عاقبت و خیم که قریب شش هزار سوار بودند بر سر قصبه منکل بیده آمده بجانب دروازه قلعه صف بسته ایستادند و با آنکه راجه جیسنگه از روی احتیاط و پیش بینی بسر افراز خان فوجدار آنجا تا کین بلیغ کرد، بود که اگر فوج کلانی از مخالفان با دطرف آید چون جمعیت سپاه با او کم است قصد مدافعه و پیکار باعدای نابکار نکرده بقلعه در آید خان مذکور بمقتضای حمیت و بسالت مصلحت و تدبیر را کار نبسته با سپاه تلایل حود که نه در خور مدافعه اعادی بود با آنها مقابل شد و جنگی مردانه و نبردی دلیرانه کرده کوشش و آویزش بسیار به نهایت مرتبه جرأت و تهور بود بظهور رسانید و عاقبت الامر بسر بازی رتبه سرامرزی یافت و از همراهانش چندی فقد جان در باخته برخی مجروح شدند و ویلاش زخمها برداشتند بعد از وقوع این قضیه پسران او با بقیه سپاه و ویلان از صلاح اندیشی خود را

گشتند و علم و چتر و امپ و اسلحه بسیار از کشتگان آن بخت
بر گشتگان بدست مبارزان نصرت نشان در آمد و همچنین دایرخان
و دیگر بهادران کار طلب پیکار جواز هر سو با زوی جلالت کشوده باعدا
در آور بختند و حملات متواتر بر آنها پیموده بضرب تیغ آبدار و سنان
آتشدار گرد دمار از روزگار شان انگیزختند خصوصاً دلیر خان که روی
صولت و دایری بهر طرف که می آورد در دم لوائی غلبه و
استیلا می افراخت و سلاک جمعیت دشمنان را متفرق و پراکنده
میساخت بالجمله بعد از تردد بسیار و آویزش بی شمار که مخالفان
مردود رهگرای فرار گشته بودند چون روز بآخر رسید و اشکر ظفر
اثر شش کروه طی مسافت کرده نجشم حرب و قذال اندوخته بود
و سرداران جیش فیروزی صلاح در تعاقب ندیده روی توجه بمعسكر
نصرت قرین آوردند چون مخاذیل بر معاودت ادواج گردون شکوه
آگهی یافتند عنان ایدبار از سمت فرار بر تافته چنانچه شبوه دکنیان
برگشته روزگار است از دو طرف لشکر منصور نمایان شدند و خیرگی
فموده شروع در انداختن بان کردند و هرگاه ظفر سپاه پناه بر آنها حمله ور
میگشت بسان خاشاک سبک سر از پیش باد صرصر گریزان گشته
پای ثبات نمی افشردند و چون مبارزان شهابت کیش عذان بر
می تافتند دگر باره همان مسنک می سپردند درین اثنا جوقی
ازان تیره بختان بر نیتو که با فوج میوا برسم چنداولی از عقب
لشکر نصرت لوا می آمد حمله آورده باوینش در آمدند نیتو بمداغه
آنها پرداخته کوشش مردانه کرد و دگر باره جمعی کثیر ازان مدبران
در رسیده بر نیتو جی هجوم آوردند درین وقت کبرت سنگه و فتح جگ

سنگه کچهواه با قشونی از راجپوتان راجه پدیشتر ازین جماعه جلو ریز
میرفتند مقهوران بعبادت نکوهیدند خویش نخست روی گردان شده
سری بگریز آغاز نهادند چون پیش روان عرصه کارزار تعاقب آن
برگشته بخندان نموده نزدیک رسیدند و راه گریز بر آنها تنگ شد
بحکم ضرورت عطف عذبان نموده بجنگ شمشیر درآمدند و اجل سنگه
و همراهانش را با آنها حربی صعب روی داد و قریب صد تن از
مخدولان دران آویزش طعمه تبغ مبارزان فیروز مند گشته بسیاری
مجروح شدند و برخی از راجپوتان راجه نیز پیکر مردی بزیست
زخم آراستند و معدودی بمردانگی سر بحیب نیکنامی فرو بردند
آخر الامر مردودان نابکار را پای ثبات و قرار از جای رفته بیل عار
فرار بر چهره روزگار خود کشیدند و بهادران منصور تا سه کوره آنها
را تگامشی کردند و داؤد خان با همراهان خود بفوجی که مقابل او
بود در آویخته بنیروی شهامت و دلوری لوی غلبه و استیلا بر
افراخت و راجه سجانسنگه که هراول او بود مصدر ترددات نمایان
شد و دلیر خان که بفوج دست چپ حمله برده بود چون بمخالقان
قریب شد و نزدیک بود که کار پیکار از تغذگ و تیر گذشته بنیزه
و شمشیر رسد مقاهیر رخ از عرصه مقابل او بر تافته راه گریز سپردند
دوم ماه مذکور عساکر منصور در پنج گروهی بیجا پور نزول نمود
و تا هفت روز آنجا اقامت گزید عادل خان حصن متین بیجاپور را که
بمذاعت و رصانت و وسعت و حصانت شهره روزگار است بونور حارسان
و کثرت آلات و ادوات قلعه داری استحکام تام داده سوای مردم
مقرر و محافظان سابق سی هزار پداوه کرناتکی فراهم آورده داخل

بقلعه کشیدند مخالفان تا دروازه حصار آمده چون از برج و باره تیر و تفنگ بر آن محال اندیشان باطل آهنگ باریدن گرفت و جمعی ازان خاکساران باک پیمای بر خاک هلاک افتادند خائب و خاسر از پای قلعه برگردیدند بالجملة راجه دو روز دیگر دران موضع اقامت نموده بیست و نهم کوچ کرد و غره رجب نزدیک بمنزل منهبیان آگهی دادند که فوجی از غنیم نمودار گشته راجه مقصود بیگ علی دانشمندی را برسم قراوی برای تشخیص خبر تعیین نمود و از بازگشته خبر رسانید که مخاذیل بسرعت و تعجیل می آیند راجه قباد خان و آتشخان داروغه توپخانه را برای محافظت بنگاه گذاشته راجه رایسنکه و قطب الدین خان را مقرر ساخت که با سپاه خویش بیرون لشکرگاه ایستاده خبردار باشند و خود با دیگر افواج قاهره که آماده کارزار بودند از نزدیک منزل برگشته بمقابله سردودان روان شد نیم کروه طی کرده بود که سپاهی لشکر آن تیره روزان نمودار گردید و ابوالمحمد نبیره بچتر و شرزه مهدوی و نبیره بهلول و خواص با دیگر سرداران غنیم یک فوج عظیم شده بگام جسارت می آمدند و فوجی دیگر نیز از عقب این گروه بود مخالفان چون نزدیک رسیدند بر وفق رسم و آئین خویش جوتی بیمین و فریقی به بسیار متفرق گردانیدند و از طرفین جنگ بان و تفنگ سرشده راجه دلیر خان را با فوج هراول بدفع گروهی که در جانب یسار جنود نصرت شعار بودند اشاره کردند و خود بر قول اعادی که فوجی انبوه بود حمله آور شد و کثرت منگه و فتح جنگ خان و سیدوا را پیش روی خود کرد اچل

سرداران فیروزی نشان طریق معاودت سپردند بمجرد برگشتن آنها مخالفان حسارت و خیرگی کرده جوق جوق رو بطرف جنود مسعود آوردند مبارزان بسالت کیش بمدافعۀ آن جمع محال اندیش عنان بر تافتند نخست جمعی ازان تیره روزان بمقابله بایاجی گهونسله و شرزه را و دیگر دزدیان که در سمت یمین راجه رایسنکه بودند در آمده آغاز خبرگی نمودند راجه مذکور بدلیبری و دلاوری بر مخدولان حمله برده آنها را دفع کرد و چندی ازان مدبوان بر خاک هلاک افتاده برخی مجروح گردیدند و گروهی رو بسمت فوج قطب الدین خان آورده ازان جمله قریب دو صد سوار جلالت شعار تیغها آهینخته مرکب جسارت بر انگیختند آن خان جلالت جو بازوی همت بدفع آنها کشاده کوششی مردانه نمود و چندی ازان سیه بخندان طعمۀ مصمص انتقام مبارزان نصرت اعتصام گشته برخیز مجروح شدند راجه جیسنگه پس از آگاهی بر کیفیت حال دلیر خان و داؤد خان و کیرت سنگه را بکمک تعیین نمود و خود با فوج قول که آماده کار و مستعد پیکار بود برون دایره گاه ایستاده انتظار خبر میبرد نام برده ها در راه یراجه رایسنکه و قطب الدین خان و دیگر سپاه ظفر پناه که غنیم را دفع نموده قرین نصرت و استیلا معاودت نموده بودند بر خورده باتفاق روان شدند و قریب پاسی از شب گذشته داخل معسکر فیروزی گشتند بالجمله چون عساکر منصور را قصد محاصره قلعه پنجپور مرکوز خاطر نبود و بنا بر عدم این اراده توپخانه سنگین که تسخیر آن حصن حصین را شاید و دیگر ادوات قلعه کشائی همراه نیاورده بودند و از سرحد ولایت پادشاهی تا نزدیک

آن حصن منیع کرده بود و تالاب نورس پور و شاه پور را خالی نموده چاهها و بارلی های پیرامون قلعه را همگی بنزوم و خاک انباشته و عمارات و معمورهای بیرون حصار بر زمین یکسان ساخته آنچه سپاه ظفر پناه را در تخریب آنجا بایستی کرد خود بجای آورده بود و چنانچه رسم و آئین حکام بلجپور است خود دران حصن حصین و معقل متین تحصن جسته مجموع سرداران و انواع خویش را در بیرون بمدافعت و مقاومت جنود قاهره مامور گردانیده بود و درین وقت باشا را آن بی بهره جوهر سعادت شرز مهدوی و سیدی مسعود و عزیز و چندی دیگر از لشکریانش بولایت بادشاهی در آمده غبار انگیز شورش گشته بودند تا اگر افواج گیپانستان را عزم محاصره و تسخیر قلعه باشد باستماع این خبر متزلزل گشته دست از محاصره بردارند و از پای قلعه بر خیزند و ما بقی لشکرش در نواحی قلعه بود بالجملة راجه در منزل مذکور دلاوران مغول را با برخی در دست راست و پاره پیش روی لشکر ظفر اثر و جمعی از دکنیان در دست چپ و زمره در عقب بخبرداری و اهتمام کهی مقرر نموده بود و برسدیل بوقت این جماعه بمحافظت اهل کهی میرفتند ریزی جادونرای و دیگر دکنیان که بآئین معهود بجانب دست چپ رفته بودند خبر فرستادند که قراول غنیم نمایان شده راجه رایسنگه و قطب الدین خان باشا را راجه بدانسو شتافته بعد از طی دو کروه بقراول غنیم بر خوردند و از طرفین بانی چند انداخته تا شام فریقین در برابر یکدیگر ایستاده بودند و چون حجاب ظلمت شب درمیان حائل شد

بطرف قلعه نباله تعین نمود تا مخالفان مذنب خاطر گشته برخی بآن طرف مشغول شوند و اگر میسر آید قلعه مذکور را مسخر سازد و ظاهر شد که شرزه مهدوی و دیگر مقامهیر که بولایت پادشاهی در آمده بودند باستماع توجه جنود مسعود بدینصوب از ولایت پادشاهی برآمده به نذیر بملول و ابو احمد و مردودان دیگر که عقب لشکر فتح رهبر بودند ملحق شدند و منبیهان از جانب پربنده رسیده آگاهی دادند که سکندر برادر فتح جذک خان از آنجا عازم لشکر منصور شده در چهار گروهی پربنده فرود آمده بود شرزه مهدوی و دیگر افواج غنیم که نزدیک بودند خبر یافته پیغام کردند که بما ملاقی شو از بمقتضای مدق عبودیت و رسوخ عقیدت جواب داد که محل ملاقات ما و شما میدان نبرد و عرصه کزار است مخدولان بی فتوت نابکار با شش هزار سوار بر سر او آمدند و با او همگی یک صد سوار بود چهل سوار از تابینان خودش و شصت سوار دیگر از پربنده برفافت آمده بودند و چون اعدای نزدیک شدند تابینانش بمقتضای نمکخوارگی ثبات قدم ورزیده دیگران متفرق گشتند سکندر را حفظ ناموس شجاعت و سپاهگری دامن گرفته روی بر تانقن ازان گزیده بی راه روی تجویز نکرد و از کمال بسالت و مردانگی با رفیقان یکدل جلالت کیش خویش بقصد سر بازی و نیل سرخروئی و سرافرازی از اسب فرود آمده داد مردی و مردانگی داد و بسیاری ازان نا جوانمردان را طعمه تیغ شجاعت و دایری ساخته با همراهان وفادار فتد حیات مستعار فراراً عن العار مردانه وار در باخت و پشوش را با دوتن دیگر که

قلعه بيجاپور پي سپر تاخت و تاراج اوج بحرامواج گشته از تخریب
نواحی و مضامات قلعه دقيقه نامرعی نماند و نیز مخالفان
چنانچه گزارش یافت تالابها را شکسته و چاهها و باولی های
اطراف قلعه را مانند چشمه سار بخت خویش بخاک انباشته دران
نواحی اتري از آب و آبادانی نگذاشته بودند و باوجود فلت آب
غله و آذوقه در لشکر ظفر قرین کمياب شده بود لاجرم راجه و سایر
درلخواهان خبراندیش تعاقب و تادیب مردودانی که بملک
بادشاهی درآمده غبار شورش انگيخته بودند مصالح دولت و مقتضای
مصلحت دانسته فهم مله مذکور از نواحی بيجاپور کوچ کردند
و روی عزیمت بسمت قلعه منکل بده آوردند و کوچ بر کوچ
طی مراحل نموده پانزدهم کنار دریای بهیوره منزل گزیدند
درین روز چون راجه نزدیک دایره گاه رسید بانواج قاهره بآئین مقرر
صف بسته ایستاده بود جنون غنیم که بطریق معهود خویش عقب
چندول می آمدند از یمین و یسار نمودار شده جوتي بطرف دلیر
خان روی جسارت آوردند خان مذکور بده حمله مردانه گرد دمار
از روزگار شان بر آورد و همچنین فریقي بدو خان وقشونی براجه
سجانبه مقابل شدند و بذبروي بازاری جرأت و پسالمت مبارزان
فیروزمند مغلوب و مذکوب گردیده راه ناکامي و فرار پیمودند و اوج
فیروزی لوا بعد از دفع اعدا فنزل نمودند اکثر اوقات مخدولان
تیره ایام انتهاز فرصت نموده باهل کهی دست اندازی میکردند و
مبارزان شهاست آئین از کمین کین برآمده سزای کردار آن گروه
ناپاک میدادند درین ایام راجه بانقضای رای اخلاص پیروی میاورا

از اینجا بقلعه کهدلده از قلاع خودش که بمسافت بیست کروه از قلعه
 نداله واقع است رفته قرار گرفت و جوتی چند از مردم خود بناخت
 ولایت غنیم فرستاد و درین وقت فیتوی سر لشکرش ازو جدائی
 گزیده بمخالغان پیوست بیست و ششم که موضع لوهری از اعمال
 برینده مورد نزول جنود مسعود میگشت راجه قریب دو پاس
 روز بکنار ناله که نزدیک منزل بود رسیده برای محافظت بهیوز و
 گذرانیدن توخانه در دست چپ اردو قرار گرفته بود و قراولان را
 بهر سو فرستاده که خبر غنیم بیاورند و دلیر خان با فوج هر اول برسم
 معبود پیشتر بمنزل رسیده بدستور هر روزه در پیش لشکرگاه صف بسته
 بود درین وقت از دست راست اردو فوجی از اعدای ظاهر شد داؤد
 خان باشا را راجه از ناله گذشته آنطرف ایستاد و دلیر خان از جایی
 که بود پاره پیشتر آمده بجایی که بان اعدای میرسید قرار گرفت
 و راجه قطب الدین خان را عقب اردو راجه را پسند که در دست
 چپ بجای خود گذاشت که اردو را از ناله گذرانیده بمحافظت
 لشکرگاه قیام نمایند و خود بتعجیل از ناله گذشته میان فوج دلیر
 خان و داؤد خان ایستاد و قریب هفت هزار سوار از فوج بزرگ
 غنیم جدا شده رو بروی راجه و داؤد خان صف آر گشتند و مابقی
 رو بسوی دلیر خان نهادند راجه کیرت سنگه را با فوج التمش
 و فتح جنگ خان را با لشکر طرح بامداد دلیر خان فرستاد و پس از
 اندک زمانی از جمله این هفت هزار سوار که در برابر راجه و داؤد
 خان بودند نیز بیشتری بهمت دلیر خان شتافته برو هجوم آوردند
 بمشاهده این حال راجه نیز با سپاه فول بخان مذکور ملحق شد

زخم‌های نمایان برداشته در میدان افتاده بودند مقهوران یوگروته
 بقلعه سولا پور فرستادند القاصه چون امواج نکبت اثر غنیمت یکجا
 فراهم آمده در عقب لشکر فتح رهبر بودند راجه بقصد اینکه قابوی
 تنبیه آن مدبران بدست آید تا سه روز در کنار دریای بهیونره اقامت
 نموده در فکر تادیب آنها بود و ازینجهت که آن گروه فرار پدیده یکجا
 قرار نگرفته بهر سویویان و گریزان بودند دران مکان اینمعنی صورت
 ده پذیرفت بنابراین آن بدستگاه ماه مذکور کوچ کرده در موضع دیگر از کنار
 دریا نزول نمود و روزی چند دران مقام اقامت گزید و دیانت
 رای که در سلک معتمدان عادل خان بود از جانب او آنجا رسیده
 بعضی پیغامهای مبنی بر مراسم اعتذار و اظهار عجز و ندامت
 براجاه آورد و برخی مرصع آلات که فرستاده بود رسانید و درین هنگام
 راجه سید عبد العزیز بخاری را بقلعه دارمی منگول بدهد تعبیر
 نمود و او دولت سنگه قلعه دار سابق را نیز بهمراهی او معین ساخت
 و اسباب حفظ و حراست آن حصار بنهجی شایسته سامان نموده
 قرار داد که خود با امواج قلعه مابین سولا پور و پرینده اقامت نماید
 و در آنجا احوال و ائصال عساکر اقبال را تخفیف داده و سبکبار شده
 دیگر بار بر سر ولایت بیجا پور رود و بدست و چهارم با جنود ظفر
 مآب از آب گذشت و از تقریر منتهیان بظهور پیوست که سیوا که
 بطرف قلعه نداله معین شده بود بدای آن قلعه رسیده و اواخر شب
 با سپاه خویش بران یورش برد چون محصوران خبردار و آماده
 مدافعت و پیکار بودند حربی صعب و کارزاری شدید واقع شده جمعی
 از مردم از مقتول و مجروح گشتند و چون کار از پیشش نرفت

راجپوتان نامی راجه بزخمهای نمایان چهره بسالت برادر و خنند و
 مید منور خان باره و رامسنگه راتهور و برادرش که در فوج قول
 بودند از روی کارطلبی بر غنیمت تاخته ترددات پسندیده بظهور
 رسانیدند بمشاهده این حال راجه نیز بمداغه اعدا عیان گرا گشته
 بنیروی دلیری و دلاوری خیل مخالف را از پیش برداشت و از انجا
 بدفع گروهی که از طرفی دیگر آغاز جسارت کرده بودند برگشته
 لوی غلبه و استیلا بر ابراشت القصه دکنیان مقهور چندانکه مقدر
 و میسر بود کوشش و آرایش نمودند و جمعی کثیر ازان قوم بدینجرام
 طعمه تیغ بهادران بهرام انتقام گشته بسیاری را آسیب زخمهای
 کرب رسید و آخر الامر بسان بخت و روزگار خویش برگشته بکام
 ناکامی و ادبار راه فرار سپردند و سپاه ظفر پناه تا ده کرده آن گروه
 شقاوت پزوه را تگمشی نموده کامیاب نصرت و فیروزی بازگشتند
 راجه پس از فتح بمکانی که پشتهای کشتگان افتاده بود آمده ایستاد
 و اشاره کرد تا آنها را برداشتند و کثرت سنگه را بطریق چنداولی
 در عقب گذاشته با جنود مسعود بمنزلگاه روانه شد و یکداس و سه
 گهري از شب گذشته بمعسكر فیروزی رسید درین محاربه و پیکار
 یکصد و نود تن از دلاوران صف شکن و هزبران خصم انگی سر
 بجیب نیکمناهی درکشیدند و قریب دوصد و پنجاه کس گلهای
 زخم از شاخسار مردي چیدند و مرائب بسیار از پای در آمده
 برخی زخمدار گشتند و از غنیمت لایم زباده از چهار صد کس مقتول
 و مجروح شدن و از تقریر برخی مجروحان لشکر غنیمت که بدست
 آمده بردند بظهور پیوست که درین جنگ گویا تغنکی براسپ

و یکپاس از روز مانده مقهوران با فوج دلیر خان بکارزار درآمدند
آن خان شهاست شعار بدفع آن جمع نابکار در آمده بتلاشهای
مردانه و حملهای دلیرانه سلک جمعیت آنها را از هم گسیخت و
جمعی ازان گروه ادبار پزوه را بتدیغ الماس گون چون بخاک معرکه
برآمیخت غیرت و مظفر برادرزادهای او و ابوالمحمد نبیره
بهلول و غالبخان و قباد خان و دیگر مبارزان جان نشان و بندهای
اخلاص نشان که دران فوج بودند دستبردهای نمابان نمودند و در هر
طرف که بر سپاه نصرت پناه از استیلائی اعدا و هجوم خصوم کار
تنگ میشد دلیر خان خود را رسانیده دشمنان منکوب را مغلوب
می ساخت چون مخالفان از مقابله فوج دلیر خان طرفی نه بستند
خاسرو ناکام ازان سمت عنان همت برتافته بفوجی که مقابل راجه
و داؤد خان بود ملحق شدند و راجه دلیر خان را طاییده بجانب
سمت چپ خود باز داشت و کیرت سنگه و فتح جنگخان را پیش
روی خود کرده آهنگ جنگ با آن گروه باطل آهنگ نمود درین
اندا مخدولان خیرگی کرده قدم جرأت پیم نهادند کیرت سنگه
با فوج التمش و راجپوتان راجه و فتح جنگخان و جمعی دیگر از
مردان مرد که پیش قدم عرصه نبرد بودند برآن جسارت منشان حمله ور
گشتند و هرناتیه چوهان که از راجپوتان عمده راجه بود و جمعی
دیگر از متهوران جلالت کیش سبققت نموده بمخالفان در آردختند
و بتدیغ تیز و سنان خون ریز بسداری از مقهوران باطل ستیز را تار و
پود حیات از هم گسیختند و دران آویزش هرناتیه بیست و یک زخم
برداشته با همراهان خودش نقد جان در باخت و جمعی دیگر از

مقهورانی که بمحاصره قلعه مسطور جسارت ورزیده بودند از استماع
توجه افواج قاهره آنصوب از پای قلعه برخاسته راه ابدار سپردند
بیست و چهارم و داؤد خان و راجه رایسنگه و قطب الدین خان
برگشته بلشکر فیدروزی پیوستند و چون نوشتههای قلعه داران ظفر آبان
و کلیانی و اوسه وارد کیر مخبر از جسارت و خیرگی ندیر بهلول و
دیگر مخالفان مخدول و در آمدن آنها بملک بادشاهی و شورش
انگیزی و افساک نیتو که چنانچه گزارش یافته در پای قلعه نداله از
سیوا جدائی گزیده بعادل خان گرویده بود رسید راجه با عساکر
قاهره بیست و پنجم از نواحی پریزده کوچ کرده از راه دهارا سیون
و تلجاپور روانه شد که دگر باره بولایت غنیم در آمده چندانکه ممکن
و مقدور باشد در تخریب آن بکوشد و جنود نا مسعود مخالف را
نیز که در آن سمت نشان میدادند تنبیه و تادیب نماید و چون از
نوشته نازوجی بمسومت رای که در قلعه بهلتن بود بظهور پیوست
که در قلعه مذکور آب بغایت کم است و اگر محاصره اتفاق افتد بعلت
قلت آب کار بر محصوران تنگ خواهد شد راجه بمقتضای مصلحت
بهلتن را بجایگزین مهادجی خویش سیوا که در سلک بلدهای
بادشاهی انتظام یافته بود مقرر ساخته او را بآنجا فرستاد و نازوجی
بمسومت رای را نزد خود طلبید و چون در موضع درهوکي از اعمال
بیجاپور قلعه گلیندی بود که جمعی از معاندین در آن متحصن بودند
غالب خان و نازوجی را که و آتشخان را با برخی از توپخانه بلشخیر
آن تعیین نمود و پس از رسیدن این جماعه بپای آن قلعه محصوران
زینهار خواسته برآمدند یکصد کس سپاهی و دو صد تن از رعایا

سواری خواص که از سرداران مخالف بود رسیده از اسپ نیز اقدام و چون اردرا بر اسپ دیگر سوار کردند بآن ندرت تیری رسید و شهید از افغان که او هم از سرداران آن حزب ادبار بود زخم تیری از شصت جلادت مبارزان منصور بر سینه خورد باجملة لشکر منصور در منزل مذکور یک مقام کرده از آنجا بطی سه مرحله غرق شعبان در هشت گروهی ولعه پریزده نزول نمود و بمقتضای مصلحت بیدست و چهار روز آنجا اقامت گزید و بتواتر اخبار ظاهر شد که قطب الملک از کج اندیشی و بی خردی سود خویش از زبان باز ندانسته با عادل خان متفق شده است و با آنکه سابق شرزه نام نوکر خود را با چهار هزار سوار و ده هزار پداده بکرمک لشکر او فرستاده بود درین هنگام رضا ولی خواجه سرا را از نوکران خویش که بخطاب بدینامه‌خانی بدنامی داشت با شش هزار سوار و بیدست و پنج هزار پداده بامداد و معاونت آن باطل اندیش بی خرد تعیین نموده با افواج او پیش کروهی بلچاپور رسیده و رضا ولی بقلعه رفته نزد عادل خاست و از نوشته مسعود خان قلعه دار کهاون بوضوح پیوست که سیدی جوهر از سرداران غنیم با جمعی کثیر از مقامیر بر سر قلعه مذکور آمده آنرا قبل کرده بود اتفاقاً گولۀ تفنگی از قلعه باور رسیده رهگرای نیستی شد و رفیقانش متفرق گردیدند و هشتم ماه مذکور نوشته ادوت سنگه بدربره از قلعه منگل بیده رسید مشعر بآنکه فوجی عظیم از غنیم آنرا در قبل دارند بنابراین راجه داود خان و راجه رایسنگه و قطب الدین خان را با همراهان مقرری آنها تعیین نمود که مخالفان را از پای قلعه دفع کنند و نوزدهم خبر رسید که

کرده و تا اوسه ده گروه است منزل گزید و غالب خان و دتاجی و راکهوجی و کهیلوجی و جمعی دیگر را با آتشخان و برخی از توپخانه بتسخیر قلعه نیلنکه تعیین نمود و روزی چند آنجا اتفاق اقامت افتاد چون فرستاده‌ها بآنجا رسیدند محصوران قلعه حصار عایدت بر خود تنگ فضا دیده دست توسل بدامان اسیدمان زدند و قلعه را بتصرف اولیای دولت سپردند راجه سلیمان بیجاپوری را اسب و خلعت داده بحراست قلعه مذکور معین ساخت و چون آن زید راجا بمقتضای مصلحت و کار آگاهی باستمال و تالیف قلب نیتو که مجملی از حال او گزارش یافته است پرداخته اورا بچاد قویم بندگی و مسلک مستقیم دولخواهی رهنمون شده بود درین وقت بیادرمی بخت و دولت از کردار نا صواب خویش برگشته از خیل مخالف جدا شد و بلشکر نصرت اثر پیوسته براجه ملاقی گردید و از آنجا که سیوارا آرزوی استلام سده سینه مرکوز خاطر بود راجه بروفق خواهش و التماس او درین باب به پیشگاه خلافت و جهان بانی عرضه داشت نموده بود و فضل و عاطفت حضرت شاهنشاهی که پرتو خورشید لطف و کریم الهی است قبول ملتمس او کرده یرلیغ مکرمت پیرا صادر گشته بود که جریده آمده بامیه ساری آستان معلی گردن درین ایام آن ضلالت کیش با سنبهای پسر خویش و برخی نوکران خود از راجه مرخص شده روانه درگاه خلایق پناه گردید و چون راجه دتاجی و همراهانش را از فوج هرول و ترکتنار خان را از فوج التمش با جمعی دیگر برای طلایه ادواج نصرت پیرا تعیین نموده بود دتاجی از نیلنکه دو گروه پیشتر رفته

بودند و شروزه را بحراست آن تعیین یافت و هفتم ماه مبارک رمضان
 نهم سال از جلوس همایون تلچاپور مورد نزول عساکر گردون مآثر
 گشت و باقتضای مصلحت شش روز آنجا مقام شد و بظهور پیوست
 که نبیره بهلول و ساهو با دیگر مخالفین بیست و هشتم شعبان پدای
 قلعه کلیان رسیده غبار جسارت برانگیختند و مبارزان نصرت شعار از
 فراز حصار آنها را بتوپ و تفنگ و بان گرفته خاک ادبار بر فرق روزگار
 شان بپاشیدند چنانچه شصت تن ازان محال اندیشان رهگرایی نیستی
 شدند و بسیاری محجور گشتند و نبیره بهلول ناکام و مخدول از پای
 قلعه برخاست و چون منتهیان آگاهی دادند که جنود غنیم که در
 سمت کلیان و اومه بودند بسمت ظفر آباد شتافته اند راجه
 چهاردهم ماه مذکور با افواج منصور از تلچاپور کوچ کرده هژدهم در
 سه گروهی قلعه نلدرک نزول نمود و روز دیگر از آنجا بسمت
 قلعه کنجوتی کوچ کرد و چون پیشتر پتنگ راو را با جمعی بتسخیر
 کنجوتی تعیین کرده بود خبر آمد که وندیکه او با همراهان با آنجا
 رسید گروهی از مخالفان که در قلعه و قصبه بودند از کوه اندیشی
 و بخت یرگشتگی بکام جسارت برآمده بمجادله پرداختند و چندی
 از طرفین محجور شدند و زخم تبری بدست پتنگ راو رسید و
 شب هنگام مخدولان فرار نموده مسلک ادبار بردند و قصبه با قلعه آن
 بتصرف مبارزان فبروز مزد در آمد و بیستم متصل کنجوتی معسکر
 جنود معسود شد و راجه باقتضای صلاح اندیشی اشاره کرد که قلعه آنرا
 منهدم ساختند و روز دیگر هفت و نیم گروه حریبی پیموده در یک
 گروهی نبلند که که قلعه متین گلین دارد و از آنجا تا کلیان شش و نیم

بودند اشاره کرد که لشهای آنها را از خاک برداشته مسلمانان را دفن کردند و هندوانرا سوختند و راجه رایسنگه نیز با اشاره راجه اواخر شب رفته باو پیوست خان مذکور روز دیگر بدفع اعدای که بمسافت سه کروه از جنگ گاه اقامت داشتند روان شد و مخالفان از استماع خبر آمدن او رو بوادعی فرار نهادند پنجم شوال عساکر نصرت مآل از نیلکنه بسمت اوسه نهضت نمود و هفتم که مقام بود راجه قطب الدین خان و داؤد خان را با همراهان آنها بحراست کهی تعیین نمود و چون آگاهی یافته بود که لشکر بیجاپور و گلکنده سوای ابوالاحمد نبیره بخت و رضا قلی که در عقب بودند به فوج منقسم گشته اند یکی بسرداری شریه مهدوی و دوم بسرگردگی خواص حبشی و سوم بکار فرمانی نبیره بهلول لاجرم همواره مستعد کار و مترصد پیکار بوده گوش بر خبر آن افواج نکبت اثر داشت تا آنکه اواسط روز مذکور خبر رسیده که شریه با فوج خود بر سر اهل کهی آمده برخیز شتران که از افواج منصور بسمت دست راست رفته پاره دور شده بودند گرفته و دو فوج دیگر داؤد خان و قطب الدین خان معابل شده و آنها شتران کهی را پیش انداخته جنگ کفان سی آیند راجه باستماع این خبر دلیر خان را با فوج هراول بتعجیل هرچه تمام تر بکومک مرستاد خان مذکور بسمتی که داؤد خان و قطب الدین خان با غنیم لثیم آویزش داشتند روان شد و چون پاره راه رزت اتفاقا داؤد خان فوجی از اعدا بقصد اینکه از عقب فوج داؤد خان و قطب الدین خان در آیند از جنود مخالف جدا شده باین سمت که خان مذکور میرفت آمده بود آنخان جلالت پرور بران روزه

بحر امت اهل کهنی قیام داشت درین اثنا شرزه مهدری که بانواج مخالف نزدیک بود فوجی بمقابلۀ ترکناز خان فرستاد خان مذکور بمدافعت آنها در آمده کوشش مردانه نمود و چندی از همراهانش زخم برداشتند و شرزه با سه چهار سوار بر سر دتاجی آمد و مخالفان از هر چهار طرف او را با همراهانش قبل کرده هنگامه آرای کارزار شد مبارزان هزیر آهنگ چون کار بر خود تنگ دیدند از ابدان فرو رفته بازوی جلالت بحنگ کشوند و دتاجی بارقایی خویش قدم همت و دایری فشرده آنچه منتهای مرتبۀ کوشش و سپاهگری بود بظهور رسانید و بضرب تیغ مرافشان بسیاری از ان شقاوت منشان برخاک هلاک انداخت و آخر الامر زخم بسیار برداشته جان سپردنی در راه عبودیت در باخت و رستم راو مجروح شده در معرکه افتاد و سپاه غنیم او را بر گرفته بردند و میدی و بجان کوششهای مردانه کرده سر بجیب نیکداسی فرو برد و بسونت رای و راهجوی پسران دتاجی که زخمهای کاری برداشته بودند با برخی از همراهان خود را بیک سو کشیدند و چون بمعسكر ظفر پیوستند بسونت رای بهمان زخمها در گذشت و در همین روز ابوالناسم پسر قباد خان برسم قراولی از لشکر گاه برآمده بود گروهی از غنیم نابکار نمودار شده بار در آویختند و او چون پدای درخور مدافعت اعدا همراه نداشت بآئین قزاقی از آنجا برآمده اواخر روز دلیر خان را ازین معنی آگهی داد آن خان شهادت نشان بلا توقف با فوج هراول روانۀ آنصوب شد و بجائی که جنگ واقع شده بود رسید شب آنجا توقف گزید و قریب صد و پنجاه تن از مبارزانی که جان نثار شده

آوردند و سایر مبارزان منصور که در هر فوج معین بودند مصدر
تلاشهای مردانه گردیدند بالجمله مخالفان قابو جو چون از همه
سودست جرأت و جلالت بنیروی بازوی شهامت و صراحت مبارزان
فیروزمند بر تافته دیدند سر رشته ثبات و پایداری از کف داده
بادیه پیمای فرار و رهگرایی وادی ادبار شدند و بعد از پشت دادن
اعدا راجه بتگامشی آنها در آمده مسافنی بعید در بی آن عبید
خودان گریز پاشتناف و چون منهنزمان پیاوردی اسپان تازی نژاد
بسرعت برق و باد پویان بودند ورز نیز بی گاه شده بود راجه عنان باز
کشیده بسمت داودخان و قطب الدین خان روان شد و در راه خبر
شنید که آنها نیز قرین فتح و ظفر بجانب او می آیند و از آنجا
بسمتیکه دلیر خان بود میل کرده چون آگهی یافت که خان مذکور
نیز مظفر و منصور می آید عنان بوادی معاودت تافته روانه معسکر
فیروزی شد و داودخان و قطب الدین در راه بر راجه پیوسته قریب
یکپاس از شب گذشته مجموع سپاه ظفر پناه بلشکرگاه رسیدند درین
فیروزی مصاف از مبارزان لشکر منصور قریب دو صد تن بمردی
و مردانگی نقد جان در باختند و چهار صد و شصت و پنج کس دیگر
شجاعت بزبور زخم زینت پذیر ساختند و از سپاه مخالف مضاعف
این مقتول و مجروح گردیدند و روز دیگر که مقام بود از تقریر
مبشران اقبال بظهور پیوخت که الیاس مهدوی مخاطب بشرزه خان
که در جلالت و دلوری و فنون سرداری و پناهگری مسلم اهل دکن
و رکن اعظم آن جیش پر مکر و فن بود درین جنک بزخم تغنگی
که بدستش رسید و زخم نیزه که بر کتفش آمد از پای در افتاد

صفتان حيله در حمله آور شده آنها را متفرق ساخت و از آنجا
 پيشتر رفته در حالي كه داؤد خان و قطب الدين خان در ارباب گهي
 را سالم از تعرض معاندين روانه معسكر نصرت قريبن نموده از سر
 جمعيت خاطر با غنيمت خویش معرکه آراي نبرد بودند بآنها پيوست
 لودنخان و غيرت برادر زاده دلير خان كه پيش روی او بودند مركب
 جلالت بر انگيخته دلير اند بر مخالفان تاختند و رايت غلبه و احتيلا
 انداخته بسياري را بر خاک هلاک انداختند و چون فوجي ديگر از آن
 خيل اديار بكمك رسيد دلير خان از فضل فرود آمده بر اسب سوار
 شد و جلو ريز بر سر آن سياه بختان رسیده بلطمه سر پنجه همت و
 دليري روی جرأت و جسارت شان از عرصه کارزار بر تافت و بسياري
 را طعمه مصمص انضمام ساخته تا دو گروه در پی آن مدبران شقاوت
 پژوه تاخت و راجه جيسنگه كه بعد از فرستادن دلير خان ملا يحيی
 و نيتو و سيدی سنبل را با ديگر حبشيان و چندي از مبارزان
 مغول و جمعی از بندوچيان بپاسداري معسكر فيروزي تعيين کرده
 با باقي سپاه ظفر پناه سوار شد و چون نزديك رزمگاه رسيد فوجي
 از سمت يمين نمودار گشت راجه جلو ريز بر آن گروه باطل ستيز
 حمله برده بشعله تيغ آبدار و برق سنان آتشبار دود سودايي پندار
 از دماغ نخوت شان بر آورد و فتح جنگخان با فوج طرح و کيرت سنگه
 بالشکر الشمس کوششهاي نمايان بکار بردند و فوجی ديگر از جانب
 يسار نمودار گشته راجه با جنود جرانغار بر آنها تاخت و يباري هم ت
 و دلاوري سلک جمعيت آن حسارت کيشان از هم گسيخت و سويهمگرن
 و مترسين بنديله كه پيش روی او بودند ترددات شايسته بجايي

خان پیش روی راجه شد راجه رایسنکه در دست خان مذکور قرار گرفت و از غنیمت عاقبت و خیم حواص و پسر شرزه مهدوی و دیگر بیجاپوریان و حیدر آبادیان قطب الملکی با قریب هفت هزار سوار روبروی داؤد خان و قطب الدین خان صف آرا گشتند و نبدیر بهلول با تمام افغانان بیجاپوری و انکوی بهونسله و مانکجی کهواپره و دیگر مرهتہای بیجاپوری و شرزه حیدر آبادی که فوجی گران بودند بدلییر خان مقابل شده بانی چند انداختند آن خان شہامت نشان بجنگ توپخانه مقید نا شده دلیرانه سمند جلالت بدفع مخالفان براگیخت و نزدیک بآنها رسیده به تیغ تیز و سنان خون ریز بآن گروه باطل متیز در آریخت و چون اشتعال بپیران حرب و قتال شدت پذیرفت اعدای بدسگال سطوت و صوات مجاهدان جیش اقبال را تاب نیاورده روی همت از مقابلہ بر تافتند و دلیران عرصہ نبرد و شیران بیشہ نورد آن روبہ صغنان شقاوت کیش را پیش انداختہ بتعاقب در آمدند غیرت و نعمت برادر زادهای خان مذکور کہ از پیش روان معرکہ کارزار بودند کوششہای مردانہ بجای آوردند و رحیمداد برادر زادہ دیگرش زخمہای کاری برداشته از مرکب فرور افتاد و ابوالمحمد نبدیر بهلول مصدر ترددات نمایان شدہ چندی از همراهانش بزخمہای شمشیر چہرہ آرای مردانگی گشتند و کرن راٹھور و برادرش جوہر جلالت بظہور رسانیدہ گلہای زخم از شاخسار مردی چیدند و آتشخان داروغہ توپخانه و حسن بیگ منک باشی و جمعی دیگر از گروه برق اندازان کہ مقدمہ این موج بودند ترددات شایستہ نمودند و دلیر خان بہر جا غلبہ از سپاہ مخالف مشاہدہ میکرد

و مخذولان لش او را از معرکه برگرفته بیرون بردند و پسر خردش را آسیب زخمهای کلری رسید و نیز منهبیان آگاه گزارش نمودند که درین آرایش سپاه بیجاپور و لشکر گلکنده زیاده بر بیست و دو هزار سوار بود ^{نهم} ماه مذکور افواج قاهره از جامی که اقامت داشتند نهضت نموده در موضع سات سور از اعمال اوسه نزول کردند و پس از هشت روز از آنجا نهضت نموده در مقام اردن منزل نمودند و بیست و یکم کنار آب تیر که آن نیز از متعلقات اوسه و از آنجا تا تلجاپور هشت کروه رسمیت معسکر حنود فتح رهبر شد روزی چند آنجا اتفاق اقامت افتاده ^{سوم} فی قعده شهننگام نوجی از مخالفان خسران مآب بآن روی آب آمده قریب سه هزار بان باشکر فیروزی انداختند و آسیب آن بدعضی مردم و برخی دواب رسید ^{پنجم} ماه مذکور کوچ شده موضعی دیگر از کنار آن آب مورد نزول گشت و ^{دهم} نزدیک قلعه تیر از اعمال پرگنه دهوکی که متعلق به بیجاپور است محل ورود جیش مسعود شد راجه بعد از وصول بدان منزل بآئین معهود از راه حزم و دور بینی نزدیک بمعسکر فیروزی توقف گزیده افواج قاهره را جا بجا باز داشت و انقیادی از اردو بلشکر گاه رسیده چنداول هنوز نرسیده بود درین اثنا منهبیان خبر رسانیدند که لشکر نکبت اثر بیجاپور و گلکنده بهیئت مجموعی نزدیک بچنداول رسیده است راجه بمجرد استماع این خبر با لشکر قول و فوج طرح و التمش بجانب اعدای روان شد و بدلیرخان و دیگر سرداران فیروزی نشان پیام نمود که خود را زود بفرستند و آنها نیز در راه بر راجه پیوستند چون بغدیم نزدیک رسیدند دلیر

و روز بآخر رسیده باقتضای رای مصلحت پیرا صلاح در معاودت و ترک تعاقب دیده بدلیز خان پیام نمود که عذر باز کشیده فوج متفرق خود را فراهم آورد و روانه معسکر فیروزی گرد و چون خیل از فتح جنگ خان که آسیب صدمه بان بار رسیده سراسیمه میگردد در وقت روانه شدن راجه بسمت دلیرخان عقب مانده بود درین وقت پسر شرزه و خواص و جمعی مخدولان که از دور نمایان بودند افتهاز فرصت نموده در پای کوهچه مذکور خیل را قبل کردند راجه ازین معنی آگهی یافته بلا توقف با جمعی قلیل جلوریز خود را بسر کوهچه رسانید مخالفان چون همراهان راجه را بغایت کم دیدند خیل را گذاشته و یکجا فراهم آمده مهیای ستیز و آویز گشتند درین وقت کدورت سنگ و فتح جنگ خان رسیدند و بان جمع نابکار و گروه سیه روزگار در آریخته بضرب تیغ آبدار و سنان برق آثار بسیاری را بر خاک نیستی انداختند و بداد حملهای مردانه عرصه کارزار از غبار جمعیت و هجوم آنها پیرواسته تا یک گروه بتعانب پرداختند و راجه نیز با وجود وقار سرداری خود را بهر طرف رسانیده آثار شهادت و دلاوری بظهور میرسانید چون شام در رسید و نسائم غلبه و استیلا بر پرچم راییت مبارزان ظفر لوا زبده اثری از غنیم لثیم نماند ابواج فاهره کوس نصرت بواخته و علم فیروزی افراخته بدایره گاه معاودت کردند درین آویزش حیدر ترکمان را از سرداران قطب الملک زخم تیزی بر ران رسید و زیاده بر پانصد تن از سپاه بیجاپور و گنکنده که از آن جمله موسی افغان سر لشکر نبیره بهلول و مانکوی پسر نایک کهراره و چندی دیگر از عمدها بودند بدالیت

پیاپی مردمی شهامت و مردانگی خود را رسانیده بدفع آنها می پرداخت
 راجه نیز که در سمت یمین آن خان بسالت آئین بود مساعی شایان
 و تلاشهایی نمایان بتقدیم رسانیده معاندان تیره بخت انتهاز فرصت
 نموده بر جان و نرایی که در دست راست فوج راجه مذکور بود و اندکی
 از فوج دور بود هجوم آوردند او بمدافعت اعدا ثبات قدم ورزیده
 کوششی شایسته نمود و چندی از همراهانش سر بر سر مردانگی
 نهاده برخی مجروح شدند و راجه رایسنگه بکومک او رسیده متعاقب
 را منهنز ساخت و جنود گردون شکوه تا هفت کروه تعاقب
 مخدولان ادبار پزوه نموده پالکی و جهتری بسیار و شتران پر بار از
 جوشن و زر و بان و دیگر اسلحه پیکار از آنها بدست بهادران نصرت
 شعار افنداد راجه داؤد خان و قطب الدین خان را در برابر خواص
 و پسر شرزه مهدوی و دیگر محاذیل که بآن دو خان جلالت نشان
 مقابل بودند گذاشته بآهنگ کومک دلیر خان روان گشته بود چون
 یک کروه پیمود این گروه نیز بقصد اینکه از عقب دلیر خان در
 آیند رخ از عرصه مقابله داؤد خان و قطب الدین خان بر تافته
 را آنجا برگشتند و آنها برای محاربت دایره گاه ماندند در خلال
 اینحال خبر رسید که همراهان دلیر خان غنیم خود را رانده دور
 رفته اند و بتعاقب اعدای هر سو متفرق شده و خان مذکور با سیصد
 کس مانده راجه بمجرد استماع این خبر از کوهچنه که در میان او
 و دلیر خان حائل بود گذشته نزدیک بانخان دلیر رسید کیرت سنگه
 و فتح جنگ خان که مقدمه فوج راجه بودند بار پیوستند و از آنجا
 که موج بزرگ مخالف تنبیه بلیغ یافته رهگمراهی فرار گشته بود

که مخدولان را آنجا نشان میدادند پنچ و نیم کروه جرییدی پیمود و جاسوسان گزارش نمودند که غنیمت مردود خبر توجه جنود مسعود شنیده از دهاراسیون بطرف تلجاپور رهگرایی اذبار شد و افواج قاهره بیست و هفتم ماه مذکور از دریای سین عبور نموده در موضع سهری از اعمال پرینده که مخاندیل آنجا گرد شورش انگیزیده بودند نزل کرد و روز دیگر بر کنار دریای بهیونره منزل نمود و از تقریر منهدیان ظاهر شد که افواج مخالف یکجا فراهم آمده در سه گروهی سولاپور اقامت گزیده اند و بتحقیق پیوست که چون عادل خان بر کبفیت غلبه و استیلائی جنود اقبال و حقیقت ضعف حال و پربشانی و اختلال افواج نکبت مآل خویش آگهی یافته بیقین دانسته که از مقابله و مدافعه عساکر گردون شکوه ستوه آمده نیریزی کوشش و آویزش در آنها نمانده است ناچار مصلحت کار در ترک پیکار دیده ابوالمحمد ندیرد بچتر را با لشکری که بخاص خیل معروف اهل دکدست نزد خود طلبیده بسرداران خود نوشته است که بعد ازین قدم جرأت و جسارت بنزدیک عسکر ظفر قرین نگذاشته از آسیب سطوت و صولت مبارزان نیروزی نشان برگران باشند و با بقیه لشکر اذبار اثری که با آنها مانده تا هنگامی که جنود مسعود دران حدود است نزدیک سولاپور اقامت نمایند و همچنین قطب الملک نیز لشکر خود را که بکومک بیجاپوریان فرستاده بود بحیدر آباد طلبیده است از آنجا که افواج جهانکشا در تخریب ولایت مخالف که بدان مامور بودند دقیقه نا مرعی نگذاشته تمام محال متعلقه بیجاپور را مکرر بی سپر تاخت و تاراج

تبع بهادران منصور راه عدم پیمودند و قریب هزار کس زخمی شدند و از سپاه ظفر پناه یکصد و سی و پنج تن بنقد جان گوهر نیک نامی خریدند و هفت صد و نود و چهار کسر مجروح گردیدند بالجملة راجه دران منزل سه روز اقامت نموده از آنجا بطبی دو مرحله پانزدهم ماه مذکور برکنار آب مانجریه که بمسافت ده کروزه رسمی از فتح آباد معروف به هارور واقع است نزول نمود از آنجا که مخالفان نابکار سیماب وار یکجا قرار نگرفته برسم قزانی چنانچه شیوه سپاه دکن است هنگام انتهاز فرصت آویزش می نمودند و چون مغلوب میگشتند بدستیاری سبکیاری و پایمردی مرائب باد رفتار مرحله پیمای وادی فرار میگشتند و دگر باره قابو دیده مساک جسارت می سپردند و افواج بحر امواج انابز گرانباری و سنگینمی اردو بتعاقب آن بد عاقبتان شقاوت خومسامت بعید نمی توانستند پیمود راجه باقتضای رای مصلحت پیرا عزیمت آن کرد که جانود نصرت شعار را جریده و سبکبار ساخته بر سر آن جیش نکبت اثر رود و آنها را تنبیه و تادیبی چنان نماید که من بعد جرأت بستیز و آویز نتوانند نمود و باین اراده جریده شده خیمه مختصری برداشت و همچنین همه سرداران و لشکریان را تاکید کرد که مخفف و سبکبار شوند و مجموع احوال و افعال اردو و لشکر را بفتح آباد فرستاد که آنجا باشد و بیرم دیو میسودیه و جگت سنگه هاده و کهیلوجی و جمعی دیگر را که در هزار و سیصد کس بودند بجهت حراست بنده و اردو در آنجا تدبیر نمود و بدست دوم ذی قعدة باین عزیمت صائب از کنار آب مانجریه کوچ کرده بمسافت ده هزار و سیون

در زند و بیلداران گماشت که کنگره‌های قلعه را انداخته آن قدر که میسر باشد در هدم و تخریب آن حصار بکوشند و بعد فراغ ازین مراتب مردم قلعه را همراه گرفته ششم ذی حجه با همراهان بلشکر منصور رسید و روز دیگر راجه با امواج قاهره از کنار آب بهیونره بسمت پریونده کوچ کرد و نهم از آب عبور نموده در هشت گروهی پریونده منزل گزید و از آنجا بفزدیک موضع بهوم رسیده بنابر مصلحت تا هفتم ربیع الثانی آنجا نزول داشت و از آنجا بفواحهی بیدر آمده تا آخر ماه مذکور آنجا بود و چون درین ایام سیوای فتنه گرا که بدرگاه معلی رفته بود از سر جهالت و کوته اندیشی چنانچه در طی گزارش رقابح حضور پرنور مذکور گشته از مستقر الخلافت اکبر آباد که در آن هنگام مرکز ریایات جاه و جلال بود روی گردان شده مرحله پیمای وادی فرار و آواره دشت ادبار گردیده بود یرلغ همابون بر راجه جیسنگه صادر شده که نیتوی خویش او را دستگیر نموده بدلیز خان سپارد و خان مذکور او را همراه گرفته بجناب خلافت آرک راجه جمعی بجهت آوردن نیتو که در فتح آباد بود تعیین نمود و آن جماعه او را بتجم جمادی الاولی بلشکر ظفر اثر رسانیدند و راجه آن مسعود العاقبة را که حقیقت رسیدنش بسده سپهر احترام و شرف اندوژی او باداراک شرف اسلام سبق ذکر یافته با پسرش حواله دلیر خان نمود و آن خان بسالت نشان روز دیگر نزدیک بیدراز راجه جدا شده بموجب فرمان طلب روانه درگاه معلی شد و راجه فیروز بیست و نهم ماه مزبور از نزدیک بیدر بعزیمت اورنگ آباد کوچ نموده هشتم جمادی الآخره در ظاهر آن بلده فاخره نزول نمود *

مأخذه بودند چنانچه گذارش یافت چندین مرتبه با جنود اعدا
 صف آرآ گشته هر دفعه اوای غلبه و استیلا برانراخته و مبارزان ظفر
 شعار از کثرت حرکات و توالی رکضات و تجشم محاربات و مقاتلات
 پی در پی دستخوش رنج و تعب گشته مراکب و دواب بسیار
 تلف شده بود مع هذا موسم برشکال در رسیده مجال تردد نماند
 و در خلال این حال بغایر مقدمات مذکوره یرلیغ لازم الامتثال از
 پیشگاه جاه و جلال بر اجه جیسنگه صادر شد که با جنود مسعود
 ببلده فاخره اورنگ آباد معاودت نموده موسم برشکال را آنجا بگذرانند
 و برخی امرا و لشکریان را بمحال تیول خویش رخصت نمایند
 که مرفه و آسوده حال شوند راجه بموجب اسرا اعلی ترک پیکار
 مخالفان نهاد و عزیمت معاودت بارزنگ آباد نمود و چون متانت
 و استحکام قلعه منگل بیده و سامان اسباب و لوازم حراست آن
 در مرتبه نبود که وقتی که عسکر ظفر اثر از ان حدود رأیت معاودت
 برانرازد از تعرض اعدای مصون تواند ماند راجه باقتضای رای مصلحت
 امرا صلاح درین اندیشید که قلعه مذکور را خالی کند بنابرین دلیر
 خان با راجه رایسنگه و قباخان تعیین نمود که اسباب توپخانه و
 ذخائر قلعه برآورده اودوت سنگه حارس آنرا با رفقای او همراه بیاورد
 و خان مذکور با همراهان سلخ ماه مسطور عازم منگل بیده شده چون
 بدانجا رسید آن قدر سرب و باروت که در قلعه بود به بندهای
 بادشاهی و تنگچیان و بیلدازان و دیگر مردم قسمت نمود که
 بلشکر ظفر اثر رسانند و لشکریان را اشاره نمود که غلات و سایر
 ذخائر قلعه را چندانکه توانند تصرف نمایند و آنچه بماند آتش

بر حر ولایت آن مقهور رود خان مذکور در منزل از دریای نبرده گذشته بود که بوصول یرایغ کرامت نشان مبالغه گشته با رندوله خان و راجه سچان سنگه بندیل و راز بهاوسنگه هاده و راز کرن بهورتیه و راجه نورسنگه کور و جگت سنگه هاده و قادر داد خان و زبردست خان و آتش خان و برق انداز خان و گروهی دیگر از مبارزان نصرت نشان اواخر جمادی الآخره این سال همايون فال عاظم مقصد گشت و بموجب امر والا ایرج خان فوجدار ایلچیز و قذاح خان فوجدار پونار و جمعی دیگر نیز در سلک کومکیان انتظام یافتند و چون اواسط شعبان با امواج قاهره بمحدود ولایت چانده رسیده مانجی ملار زمیندار نابکار آن سرزمین بسطوت عساکر ظفر قرین از بیبهوشی نشایم پندار بخوابش آمده جذوب خوف و رعب بر دایان ضلالت مواطنش استبداد یافت و سر از هوای بغی و طغیان و خاطر از اندیشه استبداد و عصیان پرناخته چاره کار در سلوک منهج اطاعت و عبودیت دید و ناکدا نام شخصی که مدار مہام او بود دایر خان فرستاده اظهار محزو و ابتعال و بدامت بر سوابق جرائم و سنآت اعمال نمود و استدعا کرد که چون آن خان دایر نزدیک شود بآئین مسکنت و خشوع آمده سلاقی گردد و برای ایمنی خاطر درخواست عهد و قول نمود خان مذکور نظر بر شیمه فضل و کرم پادشاهی که نمودار الطاف الہی است نموده متمنای او را پاریه انجای بخشید و فرستاده را باز گردانید که نوید حصول این مامول بدو رسانده آن ضلالت کیش را ببارد و چون ناکدا از لشکر فیروزی معاونت نموده خاطر وحشت زده او را از جانب دایر خان مطمئن گردانید این

تعیین یافتن دلیر خان با فواج قاهره به تنبیه زمیندار چانده و تحصیل پیشکش نمایان

ایزد بیهمال که لطف کامل و فضل شاملش چهره کشای
شواهد بدائع آمال است چون این زبیدۀ اورنگ خلافت را بمزید
تایید و اقبال و کمال نوازش و افضال از سلاطین والا شکوه کرامت
امتیاز بخشیده و بخاتمۀ موهبت ازلی بر او حقه جیدن طالع مسعودش
رقم نصر و اعزاز کشیده لاجرم همواره بازوی بخت ارجمند شد را در یافتن
سر پنجه نخوت سرکشان مغرور و عاصیان مقهور بندروی توفیقات
ربانی مؤید است و پیوسته اوایای دولت و سلطنت ابد پیونددش
را در احراز فتوحات نبیله و تحصیل غنائیم جلیله امداد تیسدرات
آسمانی معاضد از شواهد صدق این مدعا درین هنگام تعیین افواج
جهان کشا است بشر گردگی دلیر خان بر سر زمیندار چانده و بیدار
گشتن او از خواب غفلت و دادن پیشکش شایسته اوایای دولت -
تبدیل این مقال آنکه چون آن تیره بخت از کمال سفاکت کیشی
و نا عاقبت اندیشی از منهج قوم اطاعت و مسلک مستقیم عبودیت
انحراف بسته شبنم بغی و عصیان ورزیده بود و بخيال محال و
پندار دور از کار مصدر حرکت ناهنجار گردیده بنابر آن تنذیه و گوشه‌ال
آن خسران مآل پدش نهاد همت خسروانه گشته فرمان قهرمان
جلال بدلیرخان که با برخی از عسکر منصور دکن بعد فراغ از
تاخت ولایت بلجاپور به پیشگاه حضور طلب شده بود صادر گشت
که بهر جا رسیده باشد بمجرد ورود منشور معذور برگشته باهمراهمان

ساخته سرمایه بهبود کار و سود روزگار خویش دانست و چنین قرار
 یافت که برسم جرمانه مبلغ یک کرور روپیه از نقود و نفایس
 اشیا مثل جواهر و مرصع آلات و نقره و فیلان کوه پیکر بدیع منظر
 در عرض مدت دو ماه سامان نموده باولیای دولت قاهره واصل
 نماید و سوای آن پنج لک روپیه بدلیرخان که واسطه اصلاح کار
 و ذریعه عفو جرائم آن بدکیش نابکار در حضرت خلافت گشته بود
 بطریق شکرانه بدهد و هر ساله دو لک روپیه پیشکش مقرری
 بمرکار خاصه شریفه مؤدی سازد و قلعه مانک درک را که از
 حصون متینّه آن مدبر غوی و پشت استظهارش بآن قوی بود
 بندهای پادشاهی منهدم ساخته با خاک یکسان نمایند و بموجب
 التماس خان مذکور فرمان عالیشان از جناب فضل و احسان
 مشتمل بر صفع مآثم آن مورد نکال عصیان و تقویض جا نشینی
 اوبه رام سنگه کهین پسرش که اورا نایب مناب خویش می
 خواست بصدر پبوند و چون این مراتب مقرر گردید دلیر خان
 حقیقت معامله را به پیشگاه سلطنت و جهانبدایی معروض داشته
 قبول این مطلب را الحاح و اقتراح نمود از آنجا که عفو و بخشایش
 از جلائل شیم قدسیه شهنشاه مکرمت پرور تفضل منش است بر
 وفق ملتئم آن خان بسالت نشان رقم معنات بر صحیفه زلات مرزبان
 مزبور کشیده از مواقف لطف و اصطناع یربلغ گیتی مطاع مبنی
 بر این معنی بطغرای نفاذ پیوست و با خلعت فاخره بجهت
 سرافرازی و اطمینان او از حضرت خلافت مرسل گشت بالجمله دلیر
 خان مانجی ملار را نزد خود نگاهداشته وکلای او را رحمت کرد که

معنی را فوزی عظیم و نعمتی سترگ شناخته بلا توقف بعزم ملاقات آن خان شهابت کیش با مدهکر نام مهدن پسر خوش روان شد و مبلغی از زر و سیم مسکوک بجهت پیشکش سرکار بادشاهی که عجاله آوردن آن میسر بود همراه برداشت و بدست و سیوم شعبان که دایر خان بموضع مازدوره که سرحد ولایت چانده است نزول نمود، سرزبان مذکور بلاشکر ظفر اتر پدوسته چون قصد ملاقات خان مذکور نموده با اشاره آن خان شهابت نشان آتشخان ورستم برادر ایرج خان رفته آن جهالت پرور را با پسرش بآئین مجرمان میان بند در گردن انگذده بی سلاح و یراق نزد او آوردند و در نهایت خضوع و سرافکندگی ملاقات کرد و تمهید مراسم ندامت و اعتذار و اظهار مراتب عجز و انکسار نموده بک هزار اشرفی و دو هزار روپیه و دو سر اسب و یک زنجیر فیل برسم نیاز دایر خان گذراند و هفت هزار اشرفی و پنج لک روپیه که بر چند فیل و شتر و عرابه بار کرده همراه آورده بود بصحنه جرمخانه و شکرانه اسبان بسرکار خاصه شریفه سپرد خان مزبور باو گفت که اگر سلامت جان و ناموس و بقای موطن و ولایت خویش میخواهی باید که پیشکشی لایق برای سرکار بادشاهی نزدی سرانجام دهی و من بعد بانخواست دیو ضلال و تحریک شقاوت و نکال قدم از شاهراه بندگی و فرمان پذیری بیرون ندهی از آنجا که آن ضلالت شعار بسطوت اقبال دشمن مآل شهنشا روزگار مغلوب رعب و بیم و مورد خوف عظیم گشته زوال موطن و مال و هلاک آستیدصال خود را بر تقدیر عدم قبول و امتثال متیقن بود از کار گهی و معامله شناسی سخن دایر خان را آذینزه گوش و هوش

دیگر از آلات و یک زنجیر فیل باو داده بیست و هفتم شوال اورا با
 راسم سنگه پسرش مرخص ساخت که بچانده رفته باصلاح امور ولایت
 خویش و سرانجام تتمه وجه پیشکش پردازد و چون فتاح خان
 فوجدار پونار درین ایام باقتضای اجل موعود بساط حیات درنوردید
 از پیشگاه خلافت و جهانداری قادر داد خان بجای او معین گشته
 بود تحصیل تتمه پیشکش بعهده سعی و اهتمام خان مشار الیه
 گذاشته مدهکرمهین پسرش را نیز برسم یرغمل تا وصول هشت لک
 روپیه که ادای آن معجلا قرار یافته بود حواله او نمود و آنچه از
 نقود و مرصع آلات و فیلان کوه پیکر در وجه پیشکش بوصول رسیده
 بود مقرر کرد که برخی را ازان ایرج خان فوجدار ایلیچپور با محمد
 لطیف دیوان لشکر منصور و جمعی از بندهای بادشاهی و پاره را
 رستم برادر ایرج خان با گروهی دیگر بایلیچپور رسانند و خان زمان
 صوبه دار خاندیس وزین العابدین دیوان آن صوبه را با فریقی بآنجا
 فرستد که آنها را به بلده طایفه برهانپور نقل نمایند و از آنجا بدرگاه
 آسمان جاه برده بمحل عرض رسانند بالجمله چون کوک سنگه
 زمیندار ولایت دیوکده که بولایت چانده قرب الجوار است نیز از
 نا عاقبت اندیشی و سفاهت پروری در ایصال پیشکش مقرری
 تهاون و امهال می ورزید چنانچه پانزده لک روپیه از پیشکش سنوات
 ماضیه بر ذمه او جمع آمده بود و در دادن آن بتمهید معاذیر
 دفع الوقت و تاخیر می نمود و بدلیرخان فرمان شده بود که بعد از
 تمشیت مهم چانده بتادیب آن تیره بخت غدار پردازد و اورا نیز
 از گران خواب غفلت بیدار سازد و آنخان بهالت شعار در اثنای

رفته در سرانجام پیشگشی که مقرر شده بود بکوشند و محمد اطفیف دیوان لشکر منصور را با جمعی از سوار و پیاده بهدم قلعه ماند درک تعبدین نمود و او با آن گروه بآنجا شتافتند در اندک فرصتی آن حصن متدین را با سطح زمین برابر ساخت و مبلغی خطیر از بنگه که بجای آن دران قلعه مدفون بود با قریب پنجاه توپ آهنی و راسپدگی و بندوق بسیار و دیگر ادوات توپخانه بر آورده بلشکر فبروزی رسانید و همچنین جمعی بقلعه بهنولای که در سرحد ولایت دیونده واقع بود و آن نیز کمال حصانت و متدانت داشت تعبدین نمود که بهدم و تخریب آن پردازند و پس از دو ماه که هفتاد و هفت لک روپیه از وجه پیشکش بوصول رسید چون زمین دار مسطور مریض و عللیل گشته احوال ولایتش فتور و اختلال پذیرفته بود و سکنه و رعایای آن سرزمین روی بفرار آورده متفرق شده بودند و رخصت نمودن او در وصول تدمه پیشکش دخیل بود و فی الجمله تسامح و امهال با او مقتضای مصلحت می نمود لاجرم دلیر خان از روی صلاح اندیشی مقرر نمود که سانجی ملار را روزی چند رخصت نماید مشروط بدانکه سه لک روپیه دیگر از جمله تدمه پیشکش سرکار جهان مدار با مبلغ پنج لک روپیه که تقبل دادن آن بخان مومئی الیه فموده بود که مجموع هشت لک روپیه باشد در عرض مدت دو ماه ادا نماید و بیست لک روپیه باقی را بتدریج در مدت سه سال واصل سازد و درین باب مچلکا ازو گرفت و بنابراین قرار داد خلعت فاخره که با فرمان مرحمت عنوان از جناب سلطنت بجهت او مرسل گشته دلیر خان بفایر مصلحت تا این هنگام باو نداده بود و جمدهر مرصع و برخی

و پس از چند روز بجهت سرانجام پیشکش سرخص گردید مجمل
 خان مذکور با جنود منصور روزی چند در آن حدود بسر برده برخی
 از وجوه پیشکش بوصول رسانید و در صد این بود که ما بقی را
 بزودی تحصیل نماید و اگر زمیندار خهران مآل در ادای آن تعلل
 و امهال ورزد همت بر تسخیر قلاع و ولایتش گماشته ساخت آن
 ناحیت از خار وجود او بپیراید در خلال این حال مثال کرامت
 تمثال از جناب خلافت و جهانداری بآن خان شہامت پرور صادر شد
 که معاملہ زمیندار دیوکده را بہر عنوان باشد زود صورت داده چون
 تادیب و تنبیه عادل خان و تاخت ولایت بیجاپور دگر بارہ مرکوز
 خاطر والا و وجہ ہمت جہان کشا گشتہ با افواج قاہرہ از آنجا بدکن
 شتابد و بملازمت رخشندہ اختر برج حشمت و اقبال تابندہ گوہر
 درج اہبت و جلال پادشاہزادہ عالیقدر محمد معظم رسیدہ ہر گاہ
 اشارہ معلی صادر شود با افواج بحرا و اج بدان مہم قیام نماید لاجرم
 خان دلیر زمیندار مسطور را کہ اظہار تنگدستی و پریشان حالی
 می نمود بمقتضای مصلحت چندی دیگر مہلت دادہ در باب
 ایصال تئمہ پیشکش بوعده معین مچلکا ازو گرفت و تحضیل آنرا
 نیز بوعده قادر داد خان نمود و درین ایام مانجی ملار زمیندار
 ولایت چاندہ بروفق قرار داد خویش از جملہ تئمہ پیشکش مبلغ
 ہشت لک روپیہ دیگر کہ ادای آن معجلہ مقرر گشتہ بود سرانجام
 کردہ باولیاۃ دولت قاہرہ واصل ساخت کہ مجموع ہشتاد و پنج
 لک روپیہ باشد و چون دلیر خان خاطر از مہمات ولایت چاندہ و
 دیوکده پرداخت بموجب برامع گیتی مطاع ہشتم ربیع الثانی باعسا کر

اشتغال بمهم چانده زمیندار مذکور را تخویف و تهدید نموده بود و آن ضلالت فرجام شخصی را که مدار مهم او بود فرستاده تا به تمهید مراسم ندامت و اعتذار و تقبل ادای وجوه پیشکش بسرکار گاهان مدار اصلاح کار آن نابکار نماید لاجرم خان دایمربنابر کمال خشوع و ابتهال آن بدکیش باطل سگال او را بقبول معذرت و تعهد التماس عفو زلات در پیشگاه خلافت مفت پذیر گردانیده مقرر ساخت که پانزده لک روپیه که از پیشکش سنوات سابقه بر ذمه او لازم الادا بود با قریب سه لک روپیه دیگر برسم جرمانه در عرض مدتی معین بسرکار والا رساند و از انجمله شش لک روپیه در مدت دو ماه واصل سازد و من بعد در ادای پیشکش مقرری که هر ساله مبلغ یک لک روپیه بود مدهنده و مسامحه نوزیده سر از خط بندگی و فرمان برداری نه پیچد و بنابراین قرارداد آن ضلالت نهاد عجله ده زنجیر ذیل کوه تمثال در وجه پیشکش فرستاد و چون دایمربنابر خان خاطر از مهم چانده پرداخت و وکیل آن تیره روزگار را که درین مدت ملازم لشکر نصرت شعار بود رخصت نمود که پیشتر رفته بسر انجام مراتب پیشکش پردازد و پانزدهم ذی قعدة از دهم سال این سلطنت بی زوال خود نیز بجهت مزید تاکید با افواج قاهره از حدود چانده که قریب سه ماه آنجا اقامت داشت بجانب ولایت دیوکده روان شد و مانجی ملار زمیندار چانده را نیز طلب داشت که با اتباع خویش آمده بجنود فیروزی پیوند و چون بحدود ولایت دیوکده رسید کوک سنگه سرزبان آنجا بقدم عجز و خشوع آمده بان خان عقیدت آئین ملانی شد

نولد نوکل حدیقه دولت

پادشاه زاده محمد کام بخش

درین فرخنده هنگام که فیض بهار عدل و رافت پادشاه دریا
نوال از نهال بخت جهانبدانی از هزار امانی و آمال میدید و بمیامن
اقتران دین و دولت و برکت ازدواج ملک و ملت نتایج خیر و سعادت
از بطن کمنو بمهد ظهور میرسید در بهارستان خلافت تازه گلی از
گلبن حشمت و کامرانی شگفته مشام اقبال را عطر آگین ساخت
و روز یکشنبه دهم ماه مبارک رمضان مطابق شانزدهم اسفند
پس از انقضای دوپاس و چهار گهری از روز مذکور پادشاهزاده
والا گوهر نیک اختری از بطن یکی از مخدرات تنق عفت و پرده
گزینان سوادق عزت قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشت و بمحمد کام
بخش موسوم گشت و چون دین ایام گوهر اکلیل ابهت و بختیاری
فروغ اختر عظمت و نامداری پادشاهزاده ارجمند محمد معظم
بموجب یرلیغ همایون با عساکر منصور از دار السلطنت لاهور
مراجعت نموده بودند بیست و پنجم ماه مذکور که ساعتی مسعود
بود باشاره معلی عمده امرای عظام جعفر خان و محمد امین خان
میر بخشی تا بیدرون شهر پذیره شده آن دره التاج سلطنت را
به پیشگاه حضور آوردند و اوایل روز در انجمن خاص غسلخانه آن
عالیقدر کامگار با سلطان معز الدین مهین خلف خویش بعزم ملازمت
اشرف شهنشاه روزگار فائز گردیدند و یک هزار اشرفی و چهار هزار روپیه
برمهیل نذر گذرانیدند و میرزا سلطان صفوی و نامدار خان و راجه رایسنکه

فیروززی روانه دکن شد و عاطفت پادشاه بنده پرور قدردان آن خان
بسالت منش را بعنایت خلعت خاص و اسب با ساز طلا نوازش
نموده یکهزار سوار از تابندگان او را دو اسبه سه اسبه مقرر ساخت که
منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار از انجمله سه هزار
سوار دو اسبه سه اسبه باشد و ایرج خان را باضافه پانصدی بمنصب
دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و قادر داک خان را از اصل و
اضافه بمنصب هزار و هشت صد سوار از انجمله چهار صد سوار دو
اسبه سریلند بخشید *

آغاز سال دهم والائی دولت عالمگیری مطابق سه هزار و هفتاد و هفت هجری

درین اوقات خجسته فرجام ماه مبارک میام بهزاران یمن و
برکت و فرخندگی و میمنت در رسیده پرتو سعادت بر جهان گسترده
و شب جمعه مطابق مقدم اسفندار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق افتاده
ابواب حسنات و مژوبات بر روی جهانیان باز شد و سال دهم از سنین
سلطنت و فرمان روائی خورشید سپهر خلافت و جهان کشائی قربن
توفیقات آسمانی و تاییدات ربانی آغاز شد و اشاره همایون به پیشکاران
پیشگاه دولت صادر گشت که بتهدیه اسباب و لوازم جشن مسعود
پرداخته تا رسیدن عید سعید فطر بارگاه خلافت و جهانبانی را
بدستور هر سال آذین حشمت و کام رانی پذیرند *

برابر تعیین یافته بعزایت خلعت و جمدهر مرصع و اسپ با ساز طلا
 سرافراز گردید و یک هزار سوار از تابیدانش دو اسپه سه اسپه مقرر شد
 که بمنصبش از اصل و اضافه پنج هزار و چهار هزار سوار از انجمله
 سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد و راجه رایسنگه سید سولیه
 که بمنصب پنج هزار و پنج هزار سوار سر بلندی داشت پانصد سوار از
 تابیدانش دو اسپه سه اسپه مقرر گشت و تربیت خان که بدابر بعضی
 اسباب چنانچه گزارش پذیرفت روزی چند مورد عقاب پادشاه مالک
 رقاب گشته از منصب معزول و از سعادت کورنش محروم بود از
 مباحثن مراحم پادشاهانه رخصت ملازمت یافته بعفو تقصیر
 کسباب فضل و بخشایش خدیو جرم بخش عذر پذیر گشت
 و بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سرافرازی یافت و میرزا خان
 نبیره عبد الرحیم خان خازان که از مبدای ایام این سلطنت گیتی طراز
 تا این هنگام در سلک گوشه نشینان بود مورد انظار عزایت
 گشته بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و عطای خلعت خنجر
 مرصع سر بلند شد و قطب الدین خان باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار از انجمله دو هزار سوار
 در اسپه سه اسپه مباحی گردید و نیتوجی خویش سیوا که حقیقت
 حال و کیفیت نیک سرانجامی او بتوفیق ادراک شرف احلام قبل
 ازین مرقوم کلمک حقایق نگار گشته چون سنت خندان بجای آورده
 شعار و آداب مسلمانی اندوخته بود مطمح انظار مراحم شهنشاہ دین
 پرور مکرست گستر گشته بعزایت خلعت فاخره و جمدهر مرصع
 و شمشیر با ساز مینا کر و اسپ با ساز طلا و ماده غیل و بمنصب

سیسودیه و مخلص خان و غیرت خان و دیگر امرای نامدار که در
 رکاب آن والا تبار بودند نیز بتقدیر سده سزیه تارک مباحثات
 برافراختند و عاطفت بادشاهانه آن قره باصره حشمت را بعطای
 خلعت خاص و یک عقد مروراید گران بها و عصا و شمشیر با ساز
 مرصع و سلطان معزالدین و مها راجه جسونت سده را بعنایت
 خلعت عز اختصاص بخشید و شب یکشنبه هفتم فروردین هلال
 فرخنده شوال از افق سعادت رخ نموده منتظران مقدم خجسته عید
 را بهره مند حصول امید گردانید و صبح روز دل افروز عید نوای
 شادمانه اقباز از بارگاه ابهت و جلال پرده کشای گوش گردون گشته
 پادشاهزادهای کامگار و امرای نامدار و سایر بندهای آستان سپهر
 مدار در سده والای سلطنت و عتبه علیای خلافت فراهم آمده چون
 خورشید جمال عالم آرای گیتی خدیو حق پرست یزدان پڑوه از
 مشرق عظمت و جلال بانی طلوع نموده تسلیمات تهنیت و آداب
 مبارکباد بجای آوردند و حضرت شهنشاهی بر فیل فلک شگوهی
 که تخت زرین بر کوه پشت آن منصوب بود سوار شده یائنین معهود
 لوائی توجه بمصلی برافراختند و پس از مراجعت ساعتی چند
 در محفل فلک شان خاص و عام بر سریر مرصع نگار جلوس مرصوده
 انجمن آرای کام بخشی و کامرانی گردیدند درین ایام فرخنده
 پادشاهزادهای کامگار ارجمند بخت پیدار محمد معظم و محمد
 اعظم و رکن السلطنت جعفر خان بعطای خلعت خاص مشمول
 عاطفت گشتند و مکرمان بمرحمت اسب با ساز طاه مباحی شد و
 اعتقاد خان بعطای علم لوائی افتخار امراخت و داؤد خان بصوبه دارچی

اندوختند و محمد منصور کاشغری بغضایت ماده ویدل و سید علی داروغه کتابخانه بانعام ده هزار روپیه و جمیل بیگ ارالت که تازه باستلام عتبه خلافت رسیده بود بانعام شش هزار روپیه و اورس بی و ملا قاضی از اهل توران که آنها نیز درین ایام بجناب معلی آمده بودند هر یک بانعام پنج هزار روپیه و عوض بیگ و بیات قرقه هریک بانعام چهار هزار روپیه و شاه خواجه بمرحمت اسپ و انعام سه هزار و قاضی عبد الرحمن که بصدارت خطه فیض بنیاد اورنگ آباد تعیین یافته بود و گدا بیگ قلماق هریک بانعام سه هزار روپیه و حاجی یاسین بانعام دو هزار روپیه و خواجه رحمت الله ده بیدی و حکیم مقیم و یازده کس دیگر هریک بانعام یک هزار روپیه بهره اندوز بمرحمت گشتند و چون خواجه عبد الغفار برسم مبعوث هر ساله از ماوراء النهر بوسیله عریضه اخلاص و عبودیت استفاضه انوار مکرمت خسروانه نموده بود دوازده هزار روپیه در وجه انعام او عطا گردید و دو هزار روپیه بمیر محمد فرستاده خواجه مذکور عنایت شد و عبد الله بیگ ملازم عبد العزیز خان والی آنجا را که از جانب آن خان والا در دمان سوغاتی از میوه آورده بود بغضایت خلعت و انعام سه هزار روپیه مباحی شده رخصت انصراپ یامت و محمد سعید فرستاده سلطان حاکم حضرموت که حامل عریضه او بود بمرحمت خلعت و انعام سه هزار روپیه هرا فراز گشته مرخص شد و پنج هزار روپیه از خزانه احسان بیکران باو حواله رفته که از امتعه هندوستان خرید نموده برای سلطان محمد مذکور بمرکز و سید زید حاکم مخا که او نیز عریضه مبنی بر مراسم اخلاص و عبودیت بسنده سدیقه فرستاده

سه هزاری در هزاری سوار و خطاب محمد قلی خانی کامیاب نوازش
 شد و از اصل و اضافه غیرت خان بمنصب سه هزاری در هزار و دویست
 سوار و صفی خان بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و انعام
 در هزار روپیه و سوبه کمرن بمذیل بمنصب دو هزار و پانصد
 سوار و سید منصور خان بمنصب در هزاری هزار سوار و هادی خان
 بمنصب دو هزار و هفت صد سوار و شهباز خان بمنصب هزار و
 پانصدی هفت صد سوار و زاهد خان بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و شیخ نظام بمنصب هزار و پانصدی یکصد سوار
 و محمد طاهر نواسه رستم خان بمنصب هزار و هفت صد سوار و
 و سید زین العابدین بخاری بمنصب هزار و پانصد سوار و بادل
 بخاری بمنصب هزار و پانصد و پنجاه سوار و سر بلندی اندوختند
 و سید فیروز خان که در سالک کومکین صوبه بنگاله انتظام داشت از
 اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار
 از انجمله پانصد سوار دو سه اسبه و جگت سنگه هاده اضافه پانصد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمله پانصد
 سوار دو اسبه سه اسبه مفتخر و مباحی شدند و ببرم دیو سیسودیه
 که بذابر تقصیری از منصب معزول شده بود بعطای خاعت و
 منصب هزار و پانصد سوار مورد عنایت شد و میر عماد الدین
 دیوان بدوآت خطاب رحمت خانی و عزیز الدین برادر زاده جعفر
 خان خطاب بهره مند خانی و خواجه محمد یوسف بخشی صوبه
 کابل خطاب ارشد خانی و بهادر بیگ بخشی سرکار بادشاهزاده
 فرخنده شیم محمد معظم خطاب ضابط خانی سرمایه کامرانی

سعادت اندوز بودند درین ایام که راجه جیسنگه از تاخت ولایت
 بیجاپور فارغ شده بموجب یرلیغ معلی با جنود فیروز بخطه اورنگ
 آباد آمده بودند درین ایام که برای عالم آرای حضرت شاهنشاهی
 که مرآت چهره نمایی اسرار ملک و ملت است چنان پرتو افکند که
 آن نامدار والا تبار را بدکن رخصت نمایند که بر نهج سابق بصوبه
 دارمی آنجا قیام نمایند و راجه جیسنگه را بحضور لامع النور طاب
 فرماید بنابراین هفتم شوال آن گوهر اسر حشمت و اقبال را بعطای
 خلعت خاص و سربندی گران بها از ایکداننه لعل آبدار و دو داننه
 مروارید شاهوار و دو سراسپ باد رفتار یکی ازان با ساز مینا کار و
 دیگری با ساز طلا و نیل با ساز نقره و جل زربفت و ماده نیل و انعام
 پنج لک روپیه و باضاده پنج هزاری بمقصد بیدست هزاری دوازده هزار
 سوار و سلطان معز الدین خلف آن عالی قدر را بعنایت یکعقد مروارید
 مشمول عاطفت ساخته رخصت فرمودند و بنا بر بعضی مصلحتهای
 ملک و دولت مهاراجه جسونت سنگه و راجه رایسنگه سید سودیه و
 وصف شکن خان و صفی خان و راجه رایسنگه کچواکه و غیرت خان
 و سربلند خان و جمعی دیگر از امرا و عمدهای آستان خلافت را
 در رکاب نصرت آثار آن نامدار بامد مقدار تعیین فرمودند و هنگام
 رخصت مهاراجه بعنایت خلعت و شمشیر با ساز مرصع و دو اسپ
 یکی با ساز طلا و راجه رایسنگه سید سودیه بعطای خلعت و جمدهر
 مرصع و صف شکن خان بعنایت خلعت و جمدهر مینا کار و اسپ با ساز
 طلا و صفی خان بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا و ماده نیل و
 غیرت خان و سربلند خان هر یک بمهرمت خلعت و جمدهر مینا کار

بود بارمال خلعت و انعام سه هزار روپيه سر بلندی یافت و سه هزار روپيه بزمرو نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا شد و در آن جشن جهان افروز از جانب پدیده آرای هودج عزت و اقبال زینت امزای تقوی ابهت و جلال ملکه ملک سیرت قدسی خصال بیگم صاحب و نخله کریمه ریاض درات شعبه دوحه چمن سعادت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم و دیگر معظّمات سرادق سلطنت پیشکشهای شایسته بنظر همایون رسیده و زبده امرای عظام جعفر خان و محمد امین خان میر بخشی و دانشمند خان و داود خان و قطب الدین خان و چندین دیگر از عمدهای بارگاه سلطنت پیشکشهای شایسته از جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رساندند و پیشکش وزیر خان صوبه دار مالوه مشتمل بر دو زنجیر فیل کوه پیکر و پنج سر اسپ عراقی و نغایم جواهر و دیگر تحف و نوادر بمحل عرض رسید و آن مسفل شادمانی تا سه روز جهانیان را سرمایه نشاط و کامرانی بود - از سوانح این ایام فرستادن رخشده اختر برج حشمت تابنده گوهر درج ابهت بادشاهزاده کامگار بخت بیدار محمد معظم است بدکن اگرچه بعد از آمدن آن عالی قدر والا نسب بموجب فرمان طلب در اواخر سال هشتم جلوس همایون از دکن به پیشگاه حضور نظم مهام آن صوبه بنابر بعضی مصلحتها بعمده راجهای عظام راجه جیسنگه که با افواج قاهره به تنبیه عادل خان قیام داشت تفویض یافته بود لیکن چون در حقیقت صوبه داری آنجا بآن گوهر اکلیل شوکت و بختیاری متعلق بود بنابر اقتضای مصالح دولت یکچند در خدمت اشرف

شوشهره که در راه کابل است معین گشته از اصل و اضافه بمندوب
 هزار و پانصدی هزار سوار از انجمله دو صد سوار دو اسبه سه اسبه
 مورد نوازش گردید و زبردست خان بقوجدارای هوشنگ آباد
 منصوب گشته از اصل و اضافه بمندوب هزار و سوار از انجمله
 پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند شد و بهرام خان بقلعه دارای
 فتح آباد دکن از تغیر درویش خان بیگ قافشال تعیین یافته
 بعزایت خلعت و باضافه پانصدی صد سوار بمندوب هزار و
 و هفت صد سوار تازک مباحثات افراخت *

شورش انگیزی افغانان یوسف زئی در سواحل دریای بلاب و تنبیه و تادیب آن طائفه باغیه به نیروی اقبال دشمن مال شهنشاه مالک رقاب

پوشیده نماند که این قوم عصیان منس شقاوت بزوه زمره کثیر
 و گروهی ادبوه اند در سواحل ایام بورت و مسکن آنها سرزمین
 قندهار و قرا باغ بود بذا بر بعضی موجبات از آن حدود پراکنده شده
 در زمانی که میرزا الغ بیگ کابلی حکم روی کابل بود روی
 عزیمت بدان صوب آوردند و چون ریشه اقامت در سرزمین نزهت
 قرین کابل محکم نتوانستند نمود روی بطرف امعانات نهادند و
 از اینجا تا کاشغر شتافتند و آخر الامر در سرزمین سواد و بچور رنگ اقامت
 ریخته رحل سکونت انداختند و در آن سرزمین گروهی که لقب
 سلطانی داشتند و خود را از نژاد دختر می سلطان سکندر می پنداشتند
 مرزبان بودند نخست این نایبکاران غدار از راه خدمت گذاری درآمده

و راجه رایسنکه کیوانه بمهرمت خلعت و جمدهر مرصع و مخلص
 خان و ملتفت خان هریک بعطای خلعت و سید منور خان و
 برق انداز خان هر کدام بمهرمت خلعت و اسپ و شمسوار خان
 بعذایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و ترکناز خان و سید
 زین العابدین بخاری و پردل خان و شجاع و جانباذ خان و سید نجابت
 هریک بمهرمت اسپ سربلندی یافتند و جمعی دیگر نیز در خور
 حال بمطایبی پادشاهانه از خلعت و اسپ و شمشیر مبهایی
 گردیدند و میرزا سلطان صفوی خلعت یافته بجایگزین مرخص
 شد که بخدمت آن نموده از آنجا بخدمت پادشاه زاده عالیقدر
 شتاب و برلیغ گیتی مطاع بر راجه جیسنگه صادر شد که بعد از
 وصول آن والا نژاد بخطه اورنگ آباد عازم پدشگاه حضور گشته دولت
 آستان بوس در بابد و درین ایام میرزا خان بعذایت اسپ و ماده فیل
 مبهایی شده رخصت جایگزین یافت و معین خان بدیوانی دارالملک
 کابل معین گشته بمهرمت خلعت و اسپ سرفراز شد و لطف الله
 خان که کد خدا میشد بعذایت خلعت و اسپ و فیض الله نبیره
 میرزا والی مرحوم که او نیز کد خدا میشد بعطای خلعت و جیغه
 مرصع و انعام پنجهاز روپیه کامیاب عطاقت گردیدند و بعرض
 اشرف رسید که کنور پرتیپ سنگه وند مهاراجه جسونت سنگه و
 میرزا خان فوجدار هوشنگ آباد و رزق الله خان شیخ زاده که در
 فن طب و جراحی مهارتی وافی داشت باجل طبعی بساط حیات
 در نوشتند و زاهد خان بمهرمت خنجر مرصع و اسپ مفتخر گشته
 در سلک کومکیان صوبه کابل انتظام یافت و منکلی خان پنهان داری

مذکوره بآن کوهستان درآمده آویزشهایی سترگ و کوششهای عظیم نمودند و نخست غلبه و استیلائی تمام یافته عرصهٔ بجزور از غبار تسلط اشرار برداختند و اکثری از سوان بحیطهٔ تصرف آورده قلاع و تهاها ساختند و آخر الامر از عدم اتفاق و یکدلی سرداران چشم زخمی عظیم بدان لشکر رسیده شکستی فاحش روی داد و جمعی کثیر تلف شدند و راحه بیریل دران میانه نقد زندگی در باخت و پس از وقوع آن قضیه مراسم جبر و تدارک بر وجه احسن بکار نرفت و چون از قتل و غارت انواع پادشاهی خرابی تمام باحوال آن جمع بدفرجام راه یافته بود ازان وقت باز تا این هنگام ترک فتنه پروری و عصیان منشی کرده قدم جرأت از حد خودش بیرون نمیگذاشتند و اگرچه خون سرو خلیع اعدار در سرز و بوم خون بسر برده گردن بر بقیهٔ پاچ گذاری نمیدادند ایکن بحدود خود در ساخته بدست چهل و غرور لوائی جسارت نمی افراشتند درین ابام از تبه رانی و کوته اندیشی هوای شورش پروری و فساد کیشی در دماغ پندار امکنده قدم جرأت بواجبی خلاف و طغیان گذاشتند و بهائوی شقاوت خوی که سر گروه آن جمع بی راه و روی بود بمقتضای شقاوت فطری و شرارت ذاتی محرک سلسلهٔ افسان گشته قبائل آن قوم جاهل را با خود متفق و همدستان ساخت و یکی از گدایان مجهول را بادعای آنکه از نژاد مقتدایان آن گروه جهالت پژوهست محمد شاه لقب نهاده دست آویز فتنه انگیزی کرد و نخست ملاچاک که از ملایان بی نام و نشان ولایت بهبهرة و خوشاب است و در میان آن مجاهیل دوکانچهٔ زرق و تلبیس کشوده بدست آویز ریاست و تزویر سمت عزت و ریاستی یافته بصلاح دید

خویش را دران ناحیت جای کردند و آخر الامر بناخن غدر و معادات چهره وفا و وفای خراشیده طریق کفران نعمت و ناحق شناسی یونیدند و بچهره دستی و خیره روئی بر سلطانان آنجا تسلط و اسدیل یافتند و خار تصرف آن مخدولان تمامی دشت و کوه آن سرزمین را فرو گرفته مرزبانان دیرین بنزایای فاکمی و بیغواهای گمنامی مای گزندند و جمعی ازان ستم دیدگان هنوز باقتضای حب وطن دران سرز و بوم مسکن دارند و ترک یورت قدیم دشواری افکارند و بالفعل زیاده از صد سالست که متغلبان یوسف زئی دران حدود تسلط ممکن گسترده بنابر نافرمانی و استبداد و دزدی و رهنرزی و افساد بسر میبردند و بنگاه آنها کوهستان سواد و بجزر است و سرزمین بیرون کوه را نیز گرفته اند طول آن کوهستان سی کوه و عرض در بعضی مواضع بیست کوه و در برخی اماكن پانزده کوهست و مرغزارهای خوش و جنگلهای نزه دلکش دارند آن سرزمین از در جانب بدریای نیلاب و از یگجانب بدریای که از خطه قبل آمده از پیش نو شهره میگذرد و از جانبی دیگر بکوهستان شمالی محاط است در عهد سلطنت حضرت عوش آشیانی اکبر بادشاه چون آثار بغی و فساد آن قوم بد نژاد بظهور رسیده بود زین خان گوگلدش که از اعظم دولت آن حضرت بود با لشکری فراوان به تنبیه آن بغی اندیشان معین شد و بعد از و راجه بیدریل که از باریافتگان بارگاه قرب و منزلت بود و حکیم ابو القتح که در سلک عمدها و مقربان انتظام دشت با دیگر جنود فاعره تعیین یافتند که ضمیمه لشکر پیش شده در دفع و استیصال آن گروه بدسگال بکوشند جیوش

گذشته بکاملخان پیوستند مخدولان یوسف زئی از تیره رائی و خیره
 روئی بجمعیت تمام باین روی دریا آمده بعزم جنگ و پاکار در گذر
 هارون اقامت ورزیده بودند کامل خان چرن برینمعانی آگهی یافت
 از گذر سرکه و طورمذانی که سه گروهی اتک است و آنجا اقامت
 داشت بعزم رزم مقهوران سوار شده مراد قلی سلطان را هراول
 ساخت و راجه مها سنگه را برانغار کرده خود قول شد و بنابر آنکه
 آب نیلاب در دست چپ بود ترتیب فوج جرافغار در کردند اوست
 و چون جنود مسعود بگذر هارون رسیدند از عاصیان فتنه پرور قریب
 بیست و پنج هزار کس از سوار و پیاده باین روی آب آمده بودند
 و از آنجمله ده هزار سوار و پیاده انتخاب کرده بآهنگ جنگ مستعد گشته
 نخست مراد قلی سلطان که هراول بود با تابانان خود که همگی
 مسلح و آماده کارزار بودند و دونیل ماده با ساز پاش روی آنها بود
 بمقاهدر ملاقی گشته بجنگ در پیوست و نبردی مردانه و کوشش
 دلیرانه بظهور رسانید و کامل خان و راجه مها سنگه و لشکری که کمر نبز
 بنیروی همت و جلالت حمله ور گشته تبخ انتقام از خون فاسد آن
 مفسدان تیره ایام لعل مام ساختند و حربی صعب و رزمی شدید
 روی داد و عاقبت الامر بامداد نصر و تاید الهی و یاورعی اقبال
 دشمن مال حضرت شاهنشاهی اولیای دولت بی زوال بکرامت
 نصرت و فیروزی مخصوص گشته لوای استیلا برافراختند و گروه باغیان
 چون از سطوت و صولت مبارزان فیروز مند جوهر همت در باخته
 بودند از میدان ستیز روی بوازی گریز آورده سراسیمه و هراسان بدریای
 نیلاب زدند و مجاهدان ظفر متب تعاقب نموده آتش کارزار برافروختند

بهاکوی فساد اندیش با پنج هزار کس از افغانان یوسف زئی بر سر قلعه چپاچل که در حدود پکپلی است رفته قلعه مذکور را که شمشیر نام گمانده شادمان مرزبان آنجا در آن بود بلطایف غدر و مکیدت متصرف شد و در آن حدود آغاز شورش انگیزی نموده و گروهی انبوه از افغانان متنه پزوه یوسف زئی در کنار دریای نیلاب و حدود اتک پای جسر ات زحد خویش پیش گذاشته دست تعرض و تجاوز برخی از مواضع ممالک محروسه دراز نمودند چون این خبر از نوشته وقایع نگاران آن حدود بمساع جاه و جلال رسید بکاملخان فوجدار اتک فرمان داد که فرزند زار و جاکبر داران نواحی دریای نیلاب را فراهم آورده حتی الامکان بدینایب آن طائفه خسران متب پردازن و بامیرخان صریه دار کابل درامع کرامت طراز بنفاد پیوست که شمشیرخان را با چندی دیگر از عمدهای کومکیان و جمعی از لشکریهای آن صوبه که مجموع پنج هزار کس باشد بدفع آن فساد کیشان محال اندیش تعیین نماید کاملخان از روی جلالت و کار طلبی برسیدن شمشیر خان مقید نگشته با همراهان خویش و لشکری کهکهر و اشرف و خورشید خان خنک و برخی دیگر از بندهای پادشاهی که باو نزدیک بودند از اتک برآمده بگذرهارون که روبروی ولایت یوسف زئی واقع است بقصد تنبیه آن جهالت منشان روان شد و چون از عبدالرحیم ملازم امیرخان که بنفایب خان مذکور در پشاور می بود طالب کرمک نموده بود و او بانارک امیرخان عجماله مراد قلی سلطان کهکهر و راجه مهاسنگه بهدوریه را با چندی دیگر از بندهای پادشاهی بکرمک تعیین کرده این گروه شانزدهم سوال بگذر اتک از دریای نیلاب

سلاک کومکيان صوبه کابل انتظام يافته از پاشگاه حضور بدان صوب
معين گشته بودند ، ثاني الحال اشارت معالي صادر شده بود که چون
باتک رسند بکرمک کابلحان قيام نمايند بخان مذکور ملحق گشتند
و هژدهم ذي قعدة شمشير خان و راجه ديبی سنگه بنديله و گريال
سنگه و جگرم و سر سنگه و ديگر بندهای پادشاهي و عبدالرحيم
ملازم اميرخان با فوجي از تابندگان خان مذکور که بکفايت اين مهم
معين شده بودند از دريای نيلاب گذشته بطرف اتک آمدند و در
برابر ولايت يوسف زئي از دريای مذکور عبور نموده بسر زمين آن
عاصيان تهر آئين در آمدند و مخالفان شقاوت پيوند در موضع
اوهند که دهنگ کوهستان آن مخاذيل است دگر باره اجتماع نموده
مترصد فرصت جسارت و فتنه انگيزي بودند و تهنه اين احوال
در مقام خود گزارش خواهد يافت *

نعمین یافتن محمد امین خان با افواج
قاهره و تنجیه افغانان یوسف زئی

چون آن گروه خدایان پژوه بمقتضای جهالت ذاتی و شقاوت فطری چنانچه سمّت گزارش یافت مصدر آثار بعی و طغیان گشته از روی تمرّد و استبداد غبار شورش و ایمان برانگیخته بودند و سر رشته اطاعت و فرمان برداری که حبل متین نلاح و رستگار نیست بدست جسارت و بی آزر می گسیخته لاجرم چهره قهر و عتاب شهنشاه مالک رقاب از سناءت کردار آن قوم بد متّاب بسان خوزشید فروزان گشته بر پیشگاه خاطر عاطر چنید پرتو افکند که آن خیره رویان تیره

و گروهی انبوه را در میان آب دریا خاشاک هستی بسیلاب فغا داده
ازان غلبه نمایان مسرت و خرمی اندوختند و قریب دو هزار ازان
دو سیرتان بهائم خو بقتل رفته بسیاری بحجروح گشتند و اکثری از آنها
نیز در دریا دستخوش امواج و فدا شده از راه آب بآتش دوزخ پیوستند
و چون در گذر هارون دریای نبلاب منسحب بسه شعبه گشته بعضی
مواقع پایاب بود بقده السیف بهزاران خواری و دشواری رخت
حیات بساحل سلامت کشیدند و چهل تن دستگیر سر پنجه انتقام
بهادران ظفر اعصاب گردیدند مبارزان منصور چهار صد سر ازان خود
سران فتنه پرور جدا کرده بودند کامل خان از انجمله یکصد و بیست
سربه پشاور فرستاد و از سابقه کله مناری ساخت تا سرمایه عبرت دیگر
گمراهان شوریده سرگرد و چند تپانه که رو بروی ولایت یوسف زئی
واقع است و مهوران متصرف گشته بودند باز بتصرف بندهای
پادشاهی در آمد و چون این خبر بمسامع جاد و جلال رسید کاملخان
بطائی خلعت و فیل و باضامه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار
و پاصد هفت صد سوار و مراد قای سلطان بمرحمت خلعت و راجه
مہاسنگه بهدوریه بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
هزار سوار از انجمله پانصد سوار دوا سده سه اسبه مورد نوازش خسروانه
گردیدند بالجمله کاملخان با دیگر اربابای دولت قاهره بعد از دنع
اعادی در گذر هارون افاست ورزید و پس از وقوع این فتح حسین
بیگ حان با برخی از یوز باشیان و برق اندازان کومکي صوبه کامل
که امیرخان صوبه دار آنجا اورا با آنجمع برسم کومک باتک تعین
نموده بکاملخان پیوست و همچنین الله داد خان و منکلیخان که در

خدیو و حق پرتو بر جهان و جهانیاں و بیض گستر بود جشن روز قمری
آن خورشید سپهر سلطنت و سروری صورت انعقاد یافته عالمیان را
دامن اسبد بگوهر مقصود بر آموذ و بیدست و پنجم ذی قعدة
مطابق سوم اردی بهشت اوائل روز در انجمن خاص غسلخانه
که بتذین حشمت و ابهت پیرایش یافته بود وزن مسعود بتذین
معهود بفعل آمد و سال پنجاهم قمری از سنین عمر کرامت قرین
طرز نده افسر دولت و برارنده اورنگ دین و ملت به مبارکی و بهر روزی
پدیرایه انجام یافته سال پنجاه و یکم طرز آغاز پذیرفت در آن روز
خکسته دره التاج شوکت و اقبال قوه الظهر عظمت و جلال پادشاه
زاده ارجمند سعادت پیوفد محمد اعظم بعطای خلعت خاص و
شمشیر با ساز مرصع و خنجر با علاقه سروار و باضاده سه هزاری
بمنصب پانزده هزار و هشت هزار سوار مورد انظار عاطفت گشتند
و نوگل حدیقه حشمت و کامکاری تازه نهال گلشن ابهت و بامداری
پادشاهزاده نیک اختر والا گهر محمد اکبر که تا این هنگام منصب نیافته
بودند بمنصب هشت هزار و دو هزار سوار و عطای تومان طوغ و
بقاره و آفتاب گیر مطرح انوار مکرمت شدند و جعفر خان بعدایت
خلعت خاص و عبد الرحمن خان بن نذر محمد خان باعام پنج هزار
روپیة و عابد خان و عاقل خان هر یک بمرحمت خنجر مرصع با علاقه
سروار و کسری سگه بهر تیه از اصل و اضافه بمنصب هزار و
پانصدی هزار و چهار صد سوار و بنوالی داس برادرش که تازه
از دطن باستقام سده سپهر مرتبه فائز گشته بود بعدایت خلعت
و اسپ و جمدهر و دهکده کی مرصع و منصب هزار و چهار صد

بخت را مالشی بسزا داده از گران خواب غفلت بیدار سازند و با آنکه کاملخان فوجدار اتک و مراد قلی سلطان کهکهر با لشکرهای آن حدود مکرر بآن جمع شقاوت پرور آویزشهایی سردانه نموده استیلا و ظفر یافته بودند و بموجب برلبغ هه ایون امیر خان صوبه دار کابل شمشیر خان را بالشکری از کومکیان آن صوبه بتدایب آن زمره باغبه تعیین نموده بود درین هنگام باقتضای رای عالم آرای که عکس پذیر نقوش الهامات ربانی و مرآت صوابدعای اسرار دولت و جهانبدانیست محمد امین خان میسر بخشی را با مرخان و قباد خان و قطب الدین خان خویشگی و چندی دیگر از امرای نامدار و مبارزان نصرت شعار که مجموع نه هزار سوار بودند بکفایت مهم آن اشرار نابکار تعیین نموده هزدهم ذی قعدة بآن صوب سرخص ساختند و هنگام رخصت خان مذکور را بعطای خلعت خاص واسپ باساز طلا و نعل با ساز نقره بواختند و از کومکیان آن جدش ظفر لوا میر خان و قباد خان و قطب الدین خان^۲ و رگهذاته سنگه بهورته و کیسری سنگه بهو رتیه هر کدام بمرحمت اسپ و پرم دیوسیسودی و هوبکر بندیل و شجاع بیک و جمعی دیگر هر یک بعنایت مشمول نوازش گشتند و بگریهی دیگر درخور حال اسپ و خلعت و تمشیر عطا شد *

جشن وزن فرخنده قمری

درین اوقات میمنت اثر که میامن عدل و رافت کبندی

(ن ۲) و هادی خان رسید سلطان کر بلائی و اکرام خان و جانباز خان

سرافراز گردید و مصطفی خان بفوجدارى بهکر تعیین یافته بعنايت خلعت و اسب و باضافه پانصدى چهار صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدى دو هزار سوار سرافراز گردید دهم ماه مذکور که عید فرخنده اضحى بود آن عید سعید بفعل آمده حضرت شاهنشاهی بعادت معهود لوای توجه بمصلی افراختند و پس از معاودت بر سریر کامرانى نشسته بکام بخشى خلایق پرداختند چون عبد العزيز خان والى بخارا بذابر تاکید مبانى الفت و وداک و تشييد ارکان یکجهتی و اتحاد رستم بي نام یکى از عهدهای خود را با صحيفه الولا و برخي تذسوفات توران ديار برسم ارمغان بدرگاه فلک پيشگاه که ملجأ و مرجع خواقين و الاجاه است فرستاده بود و سفیر مذکور درینوقت بظاهر دار الخلافه رسیده دوازدهم ماه مزبور حکم معلی صادر شد که تربت خان تا برون شهر پذیرا شده او را به پيشگاه حضور آورد در انجمن والای نسلخانه بادراک دولت ملازمت اشرف فائز گشته بعنايت خلعت فاخره و خنجر و جیغ و سرع و سی هزار روپیه مباحی شد درین اوقات سيفخان که از صوبه دارى ملتان و معصوم خان که از فوجدارى سرکار تربت معزول گشته بودند سعادت زمین بوس دریافتند و رضوخان بخارى که جمال حالش بحلیه سیادت و صلاح آراستگى داشت بخدمت جلیل القدر صدارت اعظم از تغیر عابد خان منصوب گشته بعنايت خلعت و باضافه پانصدى بمنصب سه هزارى پانصد سوار سربلندی است و اشرف خان از تغیر خان مذکور بخدمت دیبانی سرکار برده آرای هودج عزت نور افزای مشکوي ابهت ملکه قدسی خصال بیگم

سوار و بختادار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاربی پناه سوار و محمد جمفر پسر ارادتخان مرحوم بعنایت ماده فیل نوازش یادتند و شیخ محمد خادم روضه معینیه بعنایت خلعت و انعام دوهزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان و چندبی از بندهای عقیدت شعار باضافه منصب و دیگر عنایات چهاره افتخار برافروختند و از خزانه انعام بادشاهانه بیست هزار روپیه بجمعی از اسیدواران فیض احسان و سه هزار روپیه بزمزمه نغمه سنجان و سرود سرایان عطا شد و تاسه روز آن جشن جهان افروز همکدان را سرمایه خرمی و کامیابی بود و درین ایام چون از نوشته محمد خان والیج اورکنج بقصد استفاضه انور توجیهات پادشاهی و اظهار مراسم اخلاص و هواخواهی ایشم بی دیوان بیگی خود را برسم سفارت با رقیمه الاخلاص و مختصر ارمغانی بدرگاه سلاطین پناه فرستاده بود، پنجم ذی حجه سفیر مذکور به پیشگاه حضور لامع النور رسیده دوات زمین بوس دریافت و بعطای خلعت و خنجر و انعام پنجهزار روپیه مباحی شد و درین هنگام بمرض اشرف رسید که غضنفر خان صوبه دار تهته باجل طبعی بساط حیات درنوشت و حسن علی خان برادرش بعطای خلعت نوازش یافته الله وردخان مهن برادر او که فوجدار مراد آباد بود و ارسلانخان برادر خردش که فوجدار بی سبستان داشته و همچنین پسران و دیگر مندوبانش با ارسال خلعت مورد عاطفت گشتند و سید عزتخان فوجدار بهکر صوبه دار تهته معین گشته بعنایت خلعت و عاصافه پانصدی یکهزار سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دوهزار سوار

خان بغوج ارجی نردر از تغیر عبد الله خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب نوازش یافت و درین هنگام بمناسبت موسم برشکال بیادشاهزادهای ارجمند عالیقدر و امرای نامدار خلعت دارانی عنایت شد و رستم بی ایلیچی بخارا بمرحمت گارد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده فیل با حوضه نقره و انعام بیست هزار روپیه و برخی از همراهانش بمرحمت خلعت و انعام سی و ده هزار روپیه و خوشی بنگ ایلیچی بلخ نیز بعنایت گارد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده فیل و انعام یکصد اشرافی صد مهری و یکصد روپیه دو صد توالی و برخی رفیقانش بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه کامیاب عواطف پادشاهانه گردیدند بدست و هشتم از نوشته سوانح نگاران بلده طبرستان برهانپور بمساجع حقایق مجامع رسید که عمده راجهای عظام راجه جیسنگه که چنانچه گزارش پذیرفته بعد فراغ از مهم بیجاپور بخطه اورنگ آباد معادلت نموده از انجا بموجب حکم والا روانه درگاه معلی شده بود مریض گشته در بلده برهانپور رخت هستی بر بست گیتی خدیو بلده پرور مهربان کنور رامسنگه مهین خلف او را که دولت اندوز خدمت حضور بود و چنانچه سبق ذکر یافته بذابرتقصیری که در محافظت سیوا ازو بظهور پیوسته بود مورد عذاب خسروانه گشته تا این هنگام از منصب معزول بود مورد انظار عاطفت ساخته بعنایت خلعت و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و شمشیر با ساز مرصع و اسب عربی با هاز طلا و فیل خاصه با جل زربفت و ساز نقره و خطاب راجگی و منصب

صاحب خلعت سرافرازی پوشید و کار طلب خان بفوجداری گوالیار
 تعیین یافته بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 هفت صد سوار مباحی شد و میر برهانی بفوجداری باری معین گشته
 بعطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و هفت صد سوار
 نوازش یافت و چون سبحان قلی خان والی بلخ ابتدا بعد از عزیز خان
 مهین برادر خویش کرده خوشی بیگ نام یکی از عمدهای خود را
 برسم سفارت بآستان فیض مکان تعیین نموده بود و مصحوب او نیاز
 نامه و ارمغانی از نفایس توران فرستاده و او درین هنگام بظاهر
 دار الخلافه رسیده در اغراباد نزول داشت چهارم محرم الحرام
 بموجب امر اشرف بوساطت بخشیان عظام دولت زمین بوس عتبه
 سپهر احترام دریافت و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت فاخر
 و خنجر و جینگ مرصع و انعام پانزده هزار روپیه نواخت درین ایام
 چون خان دوران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی و دیعت حیات
 سپرده بود تربیت خان بصوبه داری آنجا تعیین یافته بعنایت
 خلعت و اسب باساز طلا و بمنصب چهار هزار و سه سوار از انجمله
 پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند گشت و سردار خان فوجدار
 جوناگده چون فوجداری اسلام آباد علاوه خدمتش شده بود باضافه
 پانصد سوار در اسبه سه اسبه بمنصب سه هزار و سه سوار از انجمله
 دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مباحی شد و ساد تخان فوجدار
 کورکهور فوجداری چون پور از تغیر معتقد خان منصوب گشته بعنایت
 خلعت و باضافه یک هزار و دو صد سوار بمنصب سه هزار و سه سوار
 سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز شد و جانی

همراهان او گردید بالجملة چون شمشیرخان آگاهی یافت که مردودان یوسف زئی با مجبوهایی که او را دست آویز فتنه جوئی ساخته بودند در موضع منصور و پنج پر و مرغز که محل سکونت بهاکوی مخدول و اتباع او است اجتماع کرده اند عزم تعدیه آن فساد اندیشان نموده صبح روز بیست و یکم قی حجه با افواج قاهره از اوهند که محل اقامت جنود فیروز مند بود بر سر آن گروه شقاوت پیوند رفت چون بموضع پنج پر رسید عاصیان خدایان پزوه با گروهی انبوه از سوار و پیاده در دامنه کوهی قدم جرأت فشرده دمت بآربزش و پیکار کشادند مبارزان شهابت کیش بآن زمره جاهل ناعاقبت اندیش در آویخته داد مردی و مردانگی دادند و تدخ زمره فام از خون خصم تیره سر انجام لعل گون ساخته بنیروی بازوی دلوری باغیان مقهور را از موضع مذکور دفع کردند مخالفان بغی اندیش چون تاب مقاومت در خویش ندیدند خود را ببالای کوه کشیده به تیر و تفنگ و سنگ دگر باره هنگامه آزای جنگ گشتند و لحظه حرکت المذنبوسی کرده متفرق گردیدند و درین آوینش داود برادر شمشیرخان بمردانگی نقد هستی در باخت و چندی دیگر از دلوران جلالت شعار گوهر جان نثار کردند و بسیاری پیکر شجاعت و دلیری را بطراز زخم زینت بخشیدند و اکثری قری و مساکن آن سیه روزان را آتش در زده امتعه و مواشی آنها ببدل غارت دادند و پس از دو روز دگر باره شمشیر خان با جنود مسعود بر سر موضعی چند که در دست چپ پنج پر بود رفته بر نهب مواشی و اموال و تخریب موطن آن جمع خسران مآل گماشت و دران موضع از آبادی اثری نگذاشت و نوبتی دیگر

چهار هزاری چهار هزار سوار مشمول مصالح گوناگون گردانیدند -
 درین ایام نصرت فرجام از نوشته وقایع نگاران فوجی که بسر گردگی
 شمشیرخان چنانچه گزارش یافته به تنبیه انغانان یومف زئی
 معین شده بود در پیشگاه خلافت چذب بظهور دوست که خان
 مذکور را پیش از وصول محمد امین خان با عاصیان مقهور مکرر
 آویزشهای سترگ روی داده محاربات نمایان اتفاق افتاده و آن
 زمره فساد آئین از جنود ظفر قرین تنبیه و تادیب بلند یافته منظم
 و مغلوب گردیده اند - بتدبیر مجملی از کیفیت آن اینکه چون بعد از
 جنگی که کامل خان را با اتفاق مراد قلی سلطان و دیگر بندهای
 بادشاهی درین روی آب نیلاب با بغی اندیشان خسران مآب روی
 نموده شمشیرخان و عبد الرحیم ملازم امیرخان با عساکر کومک
 کابل حدود ولایت آن مفسدان رسیدند سرزمین مذکور را که در بیرون
 کوهستان یوسف زئی و محل کشت و زرع و میدان کروفر آن گروه شقاوت
 پرور است محل نزول افواج قاهره ساخته باحداث تهانه و مورچال
 در موضع اوهند که دهنة کوهستان است و ضبط و نسق آن حدود
 پرداختند و مساکن و موطن و قری و مزارع آن تیره بخندان که در
 بیرون کوهستان بود پی سپر تاخمت و تاراج و دستخوش نهب و
 غارت گردانیده رایت استیلا برافراختند و بمحمد امین خان میر
 بخشی که چنانچه مذکور شده بلالشکری تازه و توپخانه و سامانی
 شایسته از جناب خلافت و اقبال باستیصال آن قوم بد سگال معین
 گشته بود فرمان شد که از کوسکیان خویش قبایل خان را بر جناح
 سرعت نزد شمشیرخان فرستند که پیشتر بآنجا رسیده ضمیمه

بضرب توپ و شتر نال و بان و بندوق آن خیره رویان جسارت کیش را از پیش رانده بموضع منصور که چنانچه مذکور شد آنجا مورچاها بسته پداده و تغلغچی و تبر اندازید شمار گذاشته بودند و سافیدند چون افواج قاهره بمورچاها نزدیک شدند آن گروه عاقبت وخیم مکرر شلکهای عظیم نموده بندوق بسیار رها کردند و نزدیک بود که روی لشکر ظفر اثر بر گردن درین اثنا بتحریک شمشیر خان افواج هراول و برانغار بیکبار جلو ریز بر مردردان باطل ستیز تاختند خان مذکور خود نیز با فوج قول بر آن قوم مخدول حمله آور گشت و حربی صعب در پیوست دلاوران نصرت نشان بضرب تیغ و طعن سنان خون بسیاری ازان تیره بختان بخاک معرکه بر آمیختند و داد کوشش و دلیری داده سلک جمعیت اعادی از هم گسیختند و مقهوران ادبار منقش شکستی رسوا و هزیمتی فاحش خورده جمعی نذیر علف تیغ انتقام گریه بزدن و گروهی انبوه مجروح شدند و از فرط حرارت هوا بسیاری از گریختگان چون بلب آب پنج پر رسیدند بی اختیار آب خورده شعله حیات خویش فرو نشاندند و گروهی از بی آبی تشنه لب بسراب عدم رسیدند و برخی که فرصت گریز نیافتند بر فراز کوهی که دران موضع بود برآمده بکوشش و آویزش ثبات قدم ورزیدند عساکر نصرت پژوه بر آن کوه محیط گشته از یک طرف هدایت برادر شمشیر خان که هراول او بود با تابیدان خان مذکور و قطب گاسی و عبدالرحمن خویشگی و حوقی دیگر بجنگ در پیوستند و از طرفی دیگر الله داد خان و دلیر و مصری و ابراهیم و سرمست و جمعی دیگر بدفع اهل عصیان پرداختند مبارزان فیروزی آهنگ چون بجنگ

گیتی مطاع باو صادر شد که بعد از رسیدن الله وردیخان باله آباد از آنجا عازم گجرات گردیده بنظم مهام آن صوبه قیام نماید و نامدار خان بغوجدارئی سرکار مراد آباد منصوب گشته بعنایت خلعت و اسب باساز طلا و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار سرفراز شد و اعتقاد خان خلعت یافته برای دیدن مهین برادر خویش امیرالامرا صوبه دار بنگاله مرخص شد و محمد فلیخان در سلک کومکیان دار الملک کابل انتظام یافته بعطای خلعت و اسب با ساز طلا و یکزنجیر فیل تارک مباحثات افراخت و معتقد خان که سابق فوجدار چونپور بود بغوجدارئی سلطان پور بلهری تعیین یافته باضافه هزار سوار بمنصب دو هزارى یکهزار و پانصد سوار و اسبه سه اسبه سرفراز گردید و چون راو کرن بهورتینه که در سلک کومکیان صوبه دکن انتظام داشت مصدر تقصیری شده بود مورد عتاب خسرو مالک رقاب گشته سرگردگی قوم او و ریاست وطن او بانوپ سنگه پسرش عطا شد و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت و علم و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرمایه افتخار بخشید و چون محمد تقی خان بخشی و واقعه نویس صوبه ارنگ آباد باجل طبیعی درگذشته بود فرمان شد که غیاث الدین خان ناظم مهام بندر سورت بصوبه مذکور شتافته بخدمت بخشگیری و وقائع نگاری آنجا قیام نماید و زین العابدین دیوان خاندیس بنظم مهمات بندر سورت تعیین یافته بخطاب خانی نامور شد و چون محمد امین خان که با جنود نصرت نشان چنانچه گزارش پذیرفته بدفع و استیصال افغانان بوسیله زئی معین گشته بود

تیر و تیغ دافع متمردان نتواند سندان بی توقف و درنگ از مراکب
 پیاده شده و سپر ها بر رو گرفته مردانه وار بکوه بر رفتند و گروهی از
 مردودان که بجنگ پیش آمدند طعمه تیغ اندقام ساختند و برخی
 که دست از جنگ کشیده امان طلبیدند آنها را دستگیر نمودند
 چنانچه قریب سیصد تن ازان عاصیان که چندی از ملکان معتبر
 الوسات خود بودند اسیر گشتند چون درین ایام این حقایق و کیفیات
 به سامع جاه و جلال رسید عاطفت شهنشاه بنده پرور قدردان شمشیر
 خان را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری و پانصد
 و پانصد سوار از انجمله یک هزار سوار دو اسبه سه اسبه نواخت و از
 کومکیان او راجه دیبی سنگه بندیده بمنصب دو هزاری و پانصد سوار
 و گوبال سنگه بمنصب هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار و جگرم
 کچواکه بمنصب هزار و پانصدی یک هزار سوار و راجه اسر سنگه فروزی
 بمنصب هزاری شش صد و پنجاه سوار هر یک از اصل و اضافه و
 مجموع بعنایت ارسال خلعت مورد نوازش گشتند درین اوقات عابد
خان بصوبه داری اجمیر تعین یافته بعنایت خلعت و یک زنجیر نیل
 و باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزاری هزار و پانصد سوار
 مورد عاطفت شد و الله و در بخان فوجدار مراد آباد بصوبه داری
 اله آباد از تغیر بهادر خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب و
 اصدار فرمان عالیشان مشعر باین معنی نوازش یافت و از تابندگان او
 یک هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد که از اصل و اضافه
 منصبش چهار هزاری سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و صوبه
 داری گجرات از تغیر مهابتخان به بهادر خان مغوض گشته یرلیغ

تادیب و گوشمال بودند بصوابدیدن رای مصلحت پیرا بعد از سه روز اقامت در مواضع لمی بعزیمت تذبذبه آن مفسدان بصوب شهباز کده روان شد و چون انغانان باجور نیز مر بفساد برداشته با قوم اکور زئی که بهاکوی بد نهاد باعداد آنها مستطهر بود متفق شده بودند نخست اغرخان را با قریب هشتصد سوار بدان صوب تعین نمود و پس ازان گنجعلی خان را با دو هزار سوار بآن ناحیت معین ساخت که با اغرخان اتفاق نموده در تادیب بغی اندیشان آنچه صالح دانند بکار برند و چون ما بین لاکرکوت و شهباز کده منزل گزید میرخان را با سید سلطان و همیگون بدیله و اکرام خان و مراد فلی سلطان و کیسری سنگه و رکهنداته سنگه و گروهی دیگر از منصبداران و برخی دیگر از تابیدان خویش تعین نمود که مواضع فراحی شهباز کده را بتنازد خان مذکور و همراهانش هنگام صبح بقریه که در دست راست شهباز کده بود رسید آنرا با چند موضع دیگر که در اطراف آن بود تاختند و در نضای اندرون کوه کره مار در آمده و چند قریه دیگر را آتش در زده بخاک تیره برابر ساختند و قریب شش هزار از مواشی عاصیان نابکار بدست مبارزان نصرت شعار در آمد و میرخان با پناه ظفر پناه مظفر و غنم بمعسكر فیروزی پیوست و محمد امین خان با افواج منصور از آنجا بطی مرحله بموضع حجاز که بر دره کوه سواک واقع است رسیده باشاره او عساکر گردون مآثر بتادیب مفسدان آن مرز و بوم و تخریب بیوت و مساکن آنها پرداختند و غبار دمار از روزگار سکنه آن سرزمین برانگیخته مواشی بسیار بدست آوردند و چون خان مذکور از تاخت آن حدود

بولیت آن مردودان که شمشیرخان با لشکرهاى کابل آنجا بود رسیده
 از مراتب ناخت و تراج و تخریب مساکن و مواطن عاصیان چندانکه
 ممکن بود بفعل آورد درین هنگام باقتضای رای عالم آرای یرلیغ همایون
 باو صادر شد که برخی از کرمکیان خویش را ضمیمه کومکیان سابق
 شمشیرخان ساخته و او را بدستور پیش در سرزمین اوهند گذاشته
 خود با تئمه جنود مسعود معارفت نماید و چون بدار السلطنت
 لاهور رسد توقف گزیده از تغیر ابراهیم خان بصوبه دارى آنجا قیام
 نماید و سپاه همراه او بدرگاه آسمان جاه آیند - مجملى از کیفیت
 حال خان مذکور دران مهم آنکه دوازدهم ربیع الاول از آب نوشهره
 بگذر نری گذشته بموضع لکى رسید و آنجا سه مقام کرده شمشیرخان را
 از اوهند نزد خود طلبیده که بعضی حقایق ازو تفتیش نموده در صلاح
 کارکنش نماید شمشیرخان خاطر از بدو بست سرزمین اوهند و
 مورچالهای لشکر ظفر پیوند جمع نموده بموجب طلب خان مذکور
 نزد او آمد و چون ملکان قوم اوتمان زنی را که اظهار اطاعت و فرمان
 برداری میکردند و بشمشیرخان ملتهجی گشته بودند همراه آورده بود
 محمد امین خان باقتضای مصلحت آنها را خلعت داده رخصت نمود
 که باوطن خویش بازگشته بدستور پیش در آنجا مدهکن و از سطوت
 عساکر قاهره ایمن باشند و مراد قلی سلطان و جمعی از منصبداران
 و احدیان تبرانداز و برق انداز از همراهان شمشیرخان ضمیمه لشکر
 خدیش ساخت و چون از فریق یوسف زنی قوم شیرپا که از شهباز نده
 تا کوه کره مار جا آنجا سکونت دارند هنگام انتهاز فرصت دست
 جاسارت بدزدی میکشوند و بنابر اظهار آثار شقاوت و نکال سزوار

سعادت پیوند محمد اعظم بهعطای خلعت خاص و سپر با ساز مرصع و یکنزنجیر فیل مورد عاطفت کشتند و جعفر خان بهغایت خلعت خاص عزاختصاص یافت و مکرم خان صفوی مخاطب بمیرزا مکرمخان گشته رایت افتخار بارج بلند نامی افراخت و فدائی خان بفوجدارئی گورکھپور از تغیر سیادت خان معین گشته بمرحمت خلعت و اسب با ساز طلا و باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب چهارهزاری چهار هزار سوار سر بلند شد و رعد انداز خان از تغیر فدائی خان بخدمت داروغگی و توپخانه خلعت سرافرازی پوشید و کیرت سنگه بهغایت نقاره و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد سوار و نصرت خان تهبانه دارغزین باضافه پانصدی پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمله هفتصد سوار دو اسبه سه اسبه میاهی شدند و روح الله خان از تغیر رعد انداز خان اختر بگی شده بهغایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و ششصد سوار مشمول انظار تربیت گردید و کامگار خان بخدمت مدیر بخشیدگیی احدیان از تغیر روح الله خان معین گشته بهغایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سید سوار سرافرازی یافت^(۲) و از اصل و اضافه رکهناته سنگه بهپورتیه بمنصب هزار و پانصدی نه صد سوار و فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد و پنجاه سوار و ملتفت خان از کومکین دکن بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و صالح خان بمنصب

و تقدیه عامیان مردود پدیداخت بیست و هفتم ربیع الذانی با عساکر
 فیروز مزد باو هزد رسیده بر حقایق و کبغیات آن سرزمین آگهی
 حاصل نمود و بموجب یرلیغ معلی که درین وقت باد رسید شمشیر
 خان را با لشکر سابق که همراه او بود و قریب دو هزار کس دیگر
 از همراهان خویش بدستور بپشر، آنجا گذاشته ششم جمادی الاولی
 با جنود مسعود ازان حدود مراجعت نمود درین ایام کیرت سنگه
 ولد راجه جیسنگه که همراه پدر خویش بود بتقبیل سده سفیده
 دولت اندوز گشته بعطای خلعت مشمول مکرمت شد و کشن سنگه
 ولد راجه رایسنگه از وطن رسیده احراز ملازمت اشرف نمود و بعطای
 خلعت سرمایۀ افتخار اذدرخت - و از سوانج دارالملک کابل بعرض
 همایون رسید که عربخان تھانه دار باجور باجل طبیعی درگذشت

جشن وزن فرخنده شمسی

درین فرخنده ایام میمنت فرجام که از نیض تابش آفتاب
 معدلت شهذشاه حق پزوه زاویه امید جهانیان روشن و برشحات سحاب
 احسان گیتی خدیو گردون شکوه عرصه جهان رشک ساحت گلشن بود
 جشن وزن شمسی خورشید اوج خلالت و کشور سذانی هنگامه آرای .
 نشاط و شانمانی و مجلس افروز عشرت و کامرانی گردید و بیست و
 پنجم جمادی الاولی بیستم ابان قریب دو پاس روز در انجمن خاص
 غسلخانه که برای این جشن همایون بآذین خسروانی آرایش یافته
 بد وزن مسعود بآذین معهود بفعل آمد درین جشن خجسته اختر برج
 عظمت و نامداری گوهر درج حشمت و بخدیاری پادشاهزاده ارجمند

و محمد وارث و جمعی کثیر هر یک با اعام یک هزار روپیه کامیاب
 عنایت پادشاهانه گردیدند و سه هزار روپیه بزمهره نغمه سنجان
 و سرود سرایان عطا شد و آن جشن خسروانه تا سه روز جهانیان را
 سرمایه نشاط و پیرایه انبساط بود نباست و ششم ربیع الثانی رستم بی
 ایلچی تبت العزیز خان بمرحمت خلعت فاخر و شمشیر هردو با ساز
 مرصع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نایل و اعام سی و چهار هزار
 روپیه و همرا هانش با اعام نافزده هزار روپیه و خوشحال بیگ ایلچی
 سبکхан قالی خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر و سپر
 هردو با ساز طلا و سپر هردو با ساز مرصع و یک زنجیر نایل و اعام
 سی و چهار هزار روپیه و یار محمد پسرش بمرحمت خلعت و خنجر
 و اعام یکصد و شصت و پنجاه مهری و ردیفاش با اعام چهار هزار روپیه
 مشمول مراسم پادشاهانه گشته رخصت انصراف یافتند از لول تا
 آخر پستیر بخارا و رفقای او مرید در لک روپیه و با ایلچی بلخ
 و تبعه او یک لک و پنجاه هزار روپیه عطا شد و ایشم بی مرستانه
 والی اورکنج بعنایت خلعت و اعام شش هزار روپیه نوازش
 یافته مرخص گردید و از روی عاطفت یک قبضه خنجر مرصع گران
 بها مصحوب او برای والی مذکور ارسال یافت و بدست هزار
 روپیه بار حواله رفت که از امتعه هذستان خرید نمود جهت مومی الیه
 ببرد و از خزانة احسان پادشاهانه برای خواجه مومی و حواحه
 زاهد که از خواجهای جویباری اند هر کدام پنج هزار روپیه مصحوب
 کسان آنها مرسل گشت - از سوانح این ایام آنکه از نوشته وقایع نگاران
 صوبه دل پذیر کشمیر و عرض داشت مراد خان زمیندار تبت معروض بارگاه

هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مترسین بندیده بمنصب
 هزاری و هزار سوار و مغولخان بمنصب هزاری هفت صد سوار
 و بکه تیز خان و سید یادگار حصین هریک بمنصب هزاری چهار
 صد سوار مفتخر گردیدند [و راجه اندرمن دهندهیره از کومریان صوبه
 بنگاله باضاده پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد
 سوار و کونداجی دکنی عم محمد قلی خان که کیفیت احوال و
 حقیقت نیک مرانجامی اوسبق ذکر یافت چون درین هنگام
 بموافقت خان مذکور توفیق ادراک شرف اسلام یافته بود بعزایت
 خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز میثا کاروانعام ده هزار
 روپیه و بمنصب هزاری هشت سوار سرمایه مهابات و کامرانی
 اندوخت و کشن سنگه واد راجه رامسنگه که تازه از وطن بسده سفید
 رسیده بود بمنصب هزاری پانصد سوار سرانراز گشته بکنور کشن
 هنگه مخاطب شد [و عبد الرحمن بن نذر محمد خان بانعام پنج
 هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام چهار
 هزار روپیه و باقی محمد برادر خرد او بانعام سه هزار روپیه و خوشحال
 بیگ کاشغری بمرحمت شمشیر با ساز میثا کار [و محمد منصور برادر
 عبد الله خان والی کاشغر بمطاب ناصر خانی و عزایت جیغه مرصع
 و یک زنجیر فیل و انعام پنج هزار روپیه و ناصر خان ولد امیر الامرا
 بمطاب ظفر خانی مطرح انوار عافیت گشتند] و سید محمد قنوجی
 بانعام چهار هزار روپیه و حکیم مومنا بانعام هزار روپیه و نعمت خان

ضروریات و ما یحتاج آن خان رزاع قدر نموده و مبلغ پنجاه هزار روپیه از خزانه آن صوبه داده هرگاه روانه درگاه سلاطین پناه گردد خود همراه گشته خان مشار الیه را بدارگاه خلافت رساند و بمحمد امین خان صوبه دار لاهور فرمان شد که چون بآن مرکز سلطنت وارد گردد لوازم اعزاز و اکرام و مراسم ذیکو داشت و احترام بعمل آورده و وظائف ضیانت بروجه لائق تقدیم نماید و پنجاه هزار روپیه از سرکار خاصه شریفه و مبدلخی کرانمند و برخی امتعه از جانب خود بدهد و همچنین بجمع حکام و فوجداران که بر سر راه بودند حکم شد که جا بجا مراتب مهمانداری بظهور رسانند و از حدود متعلقه خویش بآئین شایسته بگذرانند و در هشتم شوال سال یازدهم از جلوس همایون بظاهر دار الخلافه رسیده در یکی از بساطین نزعت آئین اغراباد فرود آمد و در آنجا باشا و والا لوازم ضیافت چنانچه شایسته جلالت قدر و شان این دولت کرامت نشان باشد بتقدیم رسید و خانه رستم خان مرحوم که سرمنزلی عالی دلنشین است برکنار دریای جون و از سرکار خاصه شریفه فرش و دیگر لوازم آن مهیا گشته رونق و صفای تازه یافته بود بجهت نزول آنخان والا مکان معین شد و قرار یافت که یازدهم ماه مذکور داخل دار الخلافه گشته بادرک ملاقات فائز البرکت خدیو جهان که سروران گیتی و سرافرازان کیهان را هوای تمنای آن در سر است کامیاب گردد دران روز بموجب حکم والا زبده امرای عظام جعفر خان که مدار سهام این دولت گیتی اعتصام است با اسدخان بخشی دوم تا بیرون شهر پذیره گشته با احترام تمام آنخان والا مقام را ببارگاه

خلافت گردید که خان والا دودمان عبدالله خان والی کشمیر که یولبرس خان پسرش بر و مستولی شده بود با اهل و عیال و معدودی از ملازمان خویش غارت زده بی سامان بقصد توسل و النجا باین دولت فیض قرین که ملجای سلاطین و مرجع خواقین است روی عزیمت از ولایت خویش بدان صوب نهاده و خواجه اسحاق که چنانچه در مقام خود گزارش یافته از جذاب سلطنت و جهانبانی بر سر سفارت بدان صوب دستوری یافته بود درین حالت بدو ملاقی شده خان مذکور را در رهائی ازان در طه ممد و معاون گشته است و عنقریب بکشمیر بهشت نظیر خواهد رسید حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی ملکاتش مصدر اعطاف الهی و منیع الطاف نامنذاهی است باستماع این خبر از کمال رأمت و قدرانی پرتو تفقد و مهربانی بحال آنخان سعادت نشان افکنده خواجه صادق بدخشی و سیف الله را بجهت تقدیم مراسم مهمانداری آن سلاله خوانین تعیین نمودند و یک قبضه خنجر مرصع گران بها و جیغ مرصع و یکصد و نه سر اسب از عربی و عراقی و ترکی چندی از آنها با ساز مرصع و طلا و دوزنجیر فیل و برخی از ظروف طلا و نقره و قدری معتدبه از ملبوسات و رغائب اثواب و خیمه و خرگاه و نقایس فرش و سایر اسباب تجمل مصحوب آنها ارسال داشته حکم فرمودند که فرستادهها بکشمیر شتافته آنجا بآن والا دودمان ملاقی شوند و حکم شد که تا رسیدن خان مسطور به پیشگاه حضور لامع النور بلوازم مهمانداری قیام نمایند و برلیغ گیتی مطاع بمبارز خان صوبه داکشمیر صادر شد که چون بدان خطه دلپذیر رسد از سرکار اشرف و اعلی سامان جمیع

زاد هما الله قدرا و جلاله پیش نهاد همت ساخته دران اراده فرخنده
 رسوخ داشت پس از انقضای مدت مذکور با حراز آن مقصد اسنی
 مرخص گشت و هنگام رخصت حضرت شاهنشاهی آن شوکت مرتبت
 را دگر باره بانجمن حضور طلب داشته انواع تلافیات و مهر دانیها
 بجا آوردند و باشا را والا کار پردازان پیشگاه سلطنت سامان و
 لوازم و محتاج آن سفر میمنت اثر بر وجه لایق نمودند و یرلیغ
 کرامت نشان بصوبه داران و حکام و فوجداران از دار الخلافه
 شاه جهان آباد تا بندر سورت صادر شد که آن رنج قدر را از
 حدود متعلقه خود بآئین شایسته بگذرانند و مهمانداران بدستور
 هنگام آمدن معین شدند و از اول تا آخر مبلغ ده لک روپیه از
 خزانه بادشاهانه باو عائد گردید ^{مغری} رجب بعرض اشرف رسید که
 خان دوران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی رخت هستی بر بست
 سیزدهم دانشمند خان از تغیر محمد امین خان که چنانچه گزارش
 یافته بود بعد فراغ از مهم یوسف زئی بصوبه داری دار السلطنه لاهور
 تعیین یافته بود بخدمت جلیل القدر میر بخشگیری سر بلند گشته
 بعطای خلعت خاص و قلمدان مرصع نوازش یافت - و درین ایام عاطفت
 خسروانه پادشاه زادهای عالیقدر و اتبار و امرای نام دار را بعطای خلعت
 زمستانی قامت امتیاز برافراخت ارسلان خان و بغوجداری سلطانپور
 بلهیری معین گشته بعزایت خلعت و اسب از اصل و اضافه بمنصب
 هزاری هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه سوار ساز شد و خواجه پهل

اقبال آوردند و چون داخل قلعه مبارک شد بامرا علی رکن السلطنت
جعفر خان اورا از راه باغ حیات بخش بمسجد همايون غسلخانه
که عبادتگاه خاص پادشاه حق پرست است و ملاقات خان موسی
الیه را آنجا مقرر شده بود آورد و حضرت شاهنشاهی ساعتی
قبل از نماز ظهر خرامش اقبال بآن بقعه قدسیه فرموده خان
مذکور را از احراز لقای میمنت قرین فیض اندوز و مسرت آگین
ساختند و بسخندان تفقد آمیز عطوفت پیرا عاطفتهای پادشاهانه
بجای آوردند و چون وقت نماز در رسید بآئین معهود نماز ظهر بجماعت
ادا نموده بعد فراغ از نماز آن خان رفیع منزلت را بمنزل رخصت
فرمودند و پیشکاران پیشگاه سلطنت را فرمان شد که هر روز از انواع اطعمه
و اشربه بنوعی که سزاوار این دولت سپهر بسطت باشد از سرکار خاصه
شریفه مامان نموده بآئین شایسته میفرستاده باشند و همواره
شهنشاه مکرمت پرور مهربان آن سلاله خواندین را بملاطفات گوناگون
پادشاه میفرمودند و خاطر غمدیده رنج کشیده اش را باظهار آتوار
قدر شناسی و نقوت پروری مسرور ساخته انواع دل جوئی و کرم خوئی
بظهور میسر میزدند و فوتی دیگر عاطفت خسروانه خان مذکور را در باغ
حیات بخش از فیض حضور قدسی سرور کامیاب ساخت بالجمله
آن حشمت پناه مدت هشت ماه قرین خرمی و شادکامی و مشمول
اعزاز و احترام در دار الخلافه شاه جهان آباد بهر برده از کلفت و
محنت سفر بر آسود و بمیامن اعطاف بیکران خدیو زمان غبار مکاره
و نوائب روزگار که باقتضای گردش چرخ دوار اورا روی نموده
بود از صفحه خاطر زدود و چون عزیمت طواف حرمین شریفین

میسودی و جمعی دیگر از عمدها و منصبداران و هزار و پانصد
 احدی و پانصد برق انداز باو تعیین یافتند *

خاتمه

سپاس و نیایش ایزد بی همتا را که بدستگیری بخت بلند
 و پیشکاری طالع ارجمند ده ساله سوانح ایام سلطنت و کامرانی
 و اعوام خلافت و جهان ستانی گیتی خدیو مهر انسر سپهر سرور
 شهنشاه عالم گبر بطرزی بدیع و اسلوبی منیع که پذیرای طبائع دشوار
 پسندان کار آگاه سخندان و دقائق شناسان رموز الفاظ و معانی
 تواند بود بی شائبه مبالغه و اطرا نگاشته کلک نکته منج معنی
 پیرا گردید و ازان وقائع دوام آثار الواح صحائف روزگار و اوراق
 دفاتر لیل و نهار زینت جاوید پذیرفته بمیامن نشر مناقب و مآثر
 و ذکر معالی و مغاخر آن اورنگ نشین کشور باطن و ظاهر نام این
 گمنام بر جریده ایام ثبت افتاد * لمولفه * نظم *

صد شکر که این شگرف نامه * پیراسته شد بکام خامه
 دیباچه حشمت و جلال است * فهرست دفاتر کمال است
 دستور سلوک شهر یاران * آویزه گوش روز گاران
 هر نکته او هزار دفتر * هر نقطه درو هزار گوهر
 منگرتو که ساده است گفتار * این شاهد ساده هست پرکار
 کردم بشگرف کاری کلک * بس گوهر بی بهادرین سلك
 صد رخنه بدل فکندم از فکر * تا شانه زدم بزلف این بکر
 طبعم تا نقش این رقم هست * به نقش بدیع از قلم هست

بقلمه داری گوالیار از تغیر معتمد خان منصوب گردیده بعنایت خلعت و اسب و خنجر و خطاب خدمتگار خانی مباحی شد و خدمتگار خان بخدمتگذار خان مخاطب گشت نوزدهم ابراهیم خان که از صوبه داری دار السلطنة لاهور معزول شده بود باحراز ملازمت اکسیر خاصیت چهره سعادت برافروخت و میرخان و هادیخان که در ملک کومکینان محمد امین خان بودند بتقبیل سده سنیه فائز گردیدند و عنایت خسروانه میرخان را بعطای خلعت نواخت و عبدالنبی خان فوجدار متهررا از آنجا رسیده دولت زمین بوس دریافت درین اوقات چون از سوانح بنگاله بعرض همایون رسید که آشامیان مردود دگر باره از راه نا عاقبت اندیشی قدم جرأت و جسارت از حد خویش پیش نهاده با لشکری انبوه و نواره عظیم بر سر کواهتی که مرحله ولایت بنگاله امت آمده اند و بذایر عدم وصول مدد بسید فیروز خان نهانه دار آنجا آن دو میرتان بر قلعه کواهتی استیلا یافته خان مذکور با اکثر همراهان بمردمی و مردانگی نقد جان در راه عبودیت در باخته است رای عالم آرای چنان اقتضا نمود که یکی از عمدهای آستان سلطنت با لشکری از پیشگاه حضور بدفع فتنه آن عاصیان مقهور و بی دینان از خدا دور معین گردد و برخی از عساکر کومکی آنصوبه نیز بهمراهم خویش ملحق ساخته بتادیب و تنبیه آن گروه خذلان پزوه پردازد بنابراین راجه راهسنگه بکفایت این مهم معین گردید و بیست و یکم ماه مذکور بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر با علاقه مرزاید مورد نوازش گشته مرخص شد و نصیربخان و کیسری سنگه بهورتیه و رکهناته سنگه میرتیه و بیدرم دیو

خدا آگاه باقتضای سعادت و طری و نیک بختی ازلی بکمال
رسوخ در مراتب دین مبین و نهایت ثبات و استقامت بر جاده
شرع مطهر حضرت خاتم المرسلین صلوات الله و سلامه علیه و علی
آله و اصحابه اجمعین چنانچه آثار آن بر روی روزگار آشکار است
متصف و موصوم اند - و از مذاهب اربعه معتبره اسلامی بمذهب
حنیف امام ائمه حضرت امام اعظم قدس الله سره الاکرم که از فروغ
مشکوٰه هدایتش حریم کعبه دین و ایمان روشن و انوار برکات
مجتهداتش بر افطار ارض و ارجای جهان پرتو افکن است عاملند
و جمیع عقائد و اعمال آن برگزیده ذو الجلال بر طبق اصول محکمه
و نروع متقنه طائفه حقه حنفیه است - تقوی و صلاح و زهد و توریع
آن حضرت بمرتبه ایست که متقیان روزگار و ورع نیشان پرهیزگار
از تنبع مراتب احوال سعادت منوال حلقه ارادت در گوش و غاشیه
پیروی بردوش دارند - آن مورد تاییدات آسمانی با وجود جمعیت
اسباب حشمت و کرامتی هم از ریعان من شباب و عنفوان ایام
جوانی که موسم نو بهار عشرت و شادمانی و هنگام غلبه و استیلا
هوا جس نغسانیدست از جمیع مناهی و ملاحی و مسکرات و محرمات
متحرز و نفوراند و از رسائی نشاء توفیق هیچگاه مانند هوا پرستان و
غفلت پیشگان لب بشرب ریحق نیالوده بوی مسکرات و سفیرات بمشام
پرهیزگاری آن حضرت نرسیده - و از کمال عفت نفس قدسی
سرمدت هرگز طبع مبارک جز با شرائف حلائل و زوجات مکرمات
مقارنت و مضاجعت نجسته و از مبادی غلوی شباب تا این هنگام
میدمنت آغاز خجسته فرجام که سن کرامت قرین منزل خمسین را

بسیار رمید خواب و آرام * کین نامه گرفت حسن انجام
 اکنون خامه حقائق فکر برخی از شرائف اطوار و کرائم اخلاق آن
 خدیو انفس و آفاق که جداگانه طراز نگارش یافته در ذیل این صحیفه
 اقبال ثبت نموده شاهد کلام را بدان زیور اختتام می بخشد *

گذارش برخی از کرائم عادات و شرائف صفات این خدیو کامل الذات

چون ایزد جهان آفرین آن پایه اوزای اورنگ دولت و دین را
 مورد انظار فضل و کرم و مطرح انوار تربیت و نوازش خویش
 ساخته در خلافت و سروری برتبه اکملیت و برتری از فرمان روایان
 گیتی یگانه و ممتاز خواسته لاجرم ذات کرامت سماتش را بحلیه
 ملکات فاضله و اخلاق کامله انسانی پیرایه سعادت جاودانی
 بخشیده تا بشرائف اوصاف و خصائل و جلائل مناقب و فضائل
 نسخه انسان کامل باشد و بوفور حق شناسی و دین پروری و فرط
 نصفت شماری و معدلت گستری مقتدای خواقین دین دار
 و پیشوای سلاطین عادل چنانچه صورت این معنی بر مرآت خاطر
 دیده و ران هوشمند و آگاه دلان حقیقت پیوند از تتبع مراتب شمائل
 و عادات و تصفح مدارج تاییدات و سعادات آن حضرت جلو ظهور
 دارد و راقم این صحیفه متأثر اقبال بگذارش برخی ازان چهره آرای
 شاهد مقال گشته بدان تقریب برای خسروان جهان و سرفرازان
 کیهان جریده اخلاق می پردازد که آن گروه و الاشکوه را دستور العمل
 دوات و بختیاری و قانون الادب حشمت و کامکاری باشد - آن بادشاه

مبارک پیام ادای سنت تراویح ضمیمه رواتب عبادات آن بادشاه
حق پرست است - و سر تا سر آن ماه فرخنده بادای طاعت و عبادات
و افاضه خیر و مبررات و قیام بصوالح اعمال و التزام شرائف احوال
و کام بخشی و فیض رساندن خلایق و تحصیل خشنودی و رضای
خالق اوقات دائن البرکت مصروف ساخته در عشره اخیره بسنت
سیده نبوی در مسجد قدسی اساس غسلخانه معتکف میشوند و
درین ایام بتمام همت و همگی نهمت روی توجه بجناب کبریا آورده
در آن خلوت قدس شب و روز بمسجد عبودیت ناصیه افروز و بحسن
خشوع و خضوع از درگاه صمدیت فیض افروزاند - و در جمعات تشریف
حضور بمسجد جامع می برند و اقامت نماز جمعه هیچگاه از روی
احتیاط بی وقوع مانعی قوی ازان حضرت فوت نمیشود و هرگاه موکب
جاه و جلال در دار الخافه شاه جهان آباد و یا شهری دیگر اقامت
داشته باشد چون عزم توجه بشکارگاههای نواحی شهر می نمایند اول
هفته نهضت اقبال و رسیده روز پنجشنبه لوای مراجعت به شهر
می افرازند تا فتور در ادای نماز جمعه نشود و گاهی که شکار دو
هفته یا بیشتر پیش نهاد خاطر والا گردد در یکی از جوامع قصبات
بزرگ که نزدیک باوردی معلی باشد نماز جمعه می کنند - و در
عیدین خواه سفر و خواه حضر بمصلی پرتو حضور گسترده با گاه
مسلمین نماز عید بجماعت میگزارند - و در لیالی متبرکه باحیای
شب که طریقه زنده دالن خدا طلب است پرداخته از انوار فیض
الهی چراغ امروز بخت و سعادت اند - با آنکه بصحبت مشایخ کرام
و اعظم دین و سالکان مسلک حق و یقین از مواهب قلبی و فتوحات

کامیاب نمذات برکات و الوف سعادات ساخته میل به نسوان محرمه
 در خاطر اشرف اطهر که جلوه گاه دوشبزگان حجله غیب و آئیده
 خانه شواهد اسرار الهی است نقش نه بسته - با آنکه بزم آریان
 عشرت و هنگامه پیرایان نشاط از مطربان خوش آواز و سازندهای
 دلفراز و نواستنجان نادر ترانه و سرود سرایان سرآمد یگانه از هر
 صنف و گروه در پایه سریر گردون شکوه مجتمع اند از کمال تقدس
 و تشرع و حق پرستی باستماع سرود و ساز توجه نمی نمایند - و جز
 هنگام جشن و سور و اوقات طرب و سرور که باقتضای آئین شهنشاهی
 و رعایت آداب جهان پناهی ارتکاب صحبت ساز و نوا ضرور است
 هنگامه رود و سرود در بزم مقدس انعقاد نمی یابد لموافقه * شعر *

فکرده بهر رضای خدای عز و جل

نه چشم سومی غزال و نه گوش سومی غزل

آن خدیو قدسی شیم بلباسهای نامشروع و زینتهای محرم اگرچه شان
 سلطنت و شکوه درامت را منافعی نیست تلبس و تزین نمیفرمایند و
 پیوسته لباس مبدارک از اثواب فاخره متشعرا نه است - و زواهر جواهری
 که از پوشش آن حضرت زیب و فرمی یابد آنچه محتاج نگین
 خانه است بجای طلا بر سنگ یشب تعبیه یافته نامشروع و مباح
 باشد - از کمال پاکیزگی طینت و طهارت جبالت همیشه با وضو میدباشند -
 و با صلوات مفروضه جمیع سذن و نوافل بی شایبۀ ملال و تکاسل ادا
 نموده تاخیر نماز از وقت مستحب روا نمیدارند - و روزۀ ماه مبدارک
 رمضان سفرا و حضرا بر غبت داشته - در سایر ایام متبرکه که نیز بقوت
 تابید ازلی و نیروی توفیق آسمانی صائم می باشند - و در ماه

علیهم اجمعین مثل آن صورت رفوع نیافته - از برکات مسلمانی آن
 حضرت در معابد شرک و مذاکک ضلال گرد بی رونقی برچهره
 بتان نشسته و زناز تعلق بت پرستان از کیش و آئین کفری
 گسسته یوما فیدوما آثار کفر و جهالت در کاهش و انوار اسلام و ایمان
 در افزایش است چه در مستقر اورنگ سلطنت و چه در اطراف و
 اکناف این مملکت سپهر بسطت پیوسته جمعی از کفار ضلالت شعار
 شرف اسلام در می یابند و در پایه سریر گردون شکوه هرکس ازان
 گروه بدالالت سعادت اراده مسلمانی میکنند ناظمین مهم شرعیه
 اورا بعتبه بارگاه خلافت حاضر آورده باشاره معلی تلقین کلمه طیبه
 میدمایند و حضرت شاهنشاهی بجهت تالیف قلوب سایر اهل
 غوایت آن فریق را بخلمت و انعام نقود و دیگر عطایا و مواهب بر
 وفق درجات احوال آنها می نوازند و برخی را که از قوم خود
 امتیازی دارند بی واسطه بزبان حق ترجمان که مفتاح خزائن
 صدق و ایمان است تلقین شهادتین نموده بدین الاقران مهربلند
 می سازند لمولفه * شعر *

بعده خسرو دین پرور سلیمان قدر

گسسته است سلیمانی از میان زناز

توان براه ضلالت کشید ازان سدی

ز بهس که شد بت هنگین شکسته از کفار

احکام شریعت غرا و ملت بیضا بحماییت دین پروری آن حضرت

چنان کامیاب نغان و جریان است که اگر بدعوئی بی نوائی

و تظلم کمترین گدائی از محکمه قضا رقم احضار بنام یکی از اعیان

باطنی چندان سرمایه گرفته اند که بارشاد و هدایت مستعدان آن احوال و مستحقان آن نوال را زکوة نصاب کمال می توانند داد از غایت حق طلبی و خدا جوئی پیوسته خاطر عاظر آن قبله مقبلان جویای محبت فقرا و عرفا و صاحبان است و در هر کس نشانی از مقصود اصلی و مطلوب حقیقی می یابند سلسله جنبان طلب اند - تقدس و تأله و روحانیت و تیرۀ آن خدیو قدسی خصال دران پایه است که خاطر ملکوت ناظر باستیفای لذات جسمانی و مشتهیات نفهانی با آنکه حلال و مباح باشد نیز راغب نیست و پیوسته بریاضات بدنی از تقلیل غذا و التزام سهر و کثرت صوم و مواظبت عبادات شاهه در تصفیۀ روح و تلطیف سر و تنزیه باطن میکوشند و همواره عبادت و پرستش کردگار جهان و ذکر و یاد خالق زمین و آسمان پیش نهاد همت حق پرور داشته به تحصیل کمالات حقیقی و انذار نعم روحانی اسباب دولت جاودانی فراهم می آورند و غرض از سلطنت و سروری اعلامی اعلام دین پروری و مقصود از خلافت و برتری تشیید ارکان شریعت گستره دانسته در ترویج قواعد دین مبین و تفهیز احکام ملت متین و محور سوم ضلالت و جهالت و رفع آثار بدع و اهو و منع ظهور مناهای و ملامهی روح مقدس حضرت رسالت پناهی را صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه از خود خشنود می سازد چنانچه بمیان مساعی مشکوره آن حضرت دین حلیف و ملت بیضا را درین کشور فیض پیرا قوت و استیلائی دست داده که در زمان هیچ یکی از فرمان دهان با داد و دین غدیر از عهد سعادت مهد خلقی راشدین مهدیدین رضوان الله

زمان فرمان روائی و خلافت آن حضرت ظلمی اگر رفته برگزشتگان
 و پیشینیان است که ادراک این عهد سعادت مهمل نموده از ظل
 حراست و فیض عدالت بادشاهانه محروم بوده اند مولفه * شعر *
 بدوران عدلش که پاینده باد * متمدیده کس ندارد بدنه
 بآهن رسد گرز عدلش خبر * پدای درخت آب گردد تبر
 کند سیل اگر خانه را خراب * شود زهره ابر از بیم آب
 زد ریا بکشتی رسد گریبان * گهرگیرد از بحر هم سنگ آن
 با آنکه خلاصه اوقات فرخنده ساعات صرف داد دهی خلایق
 و پژوهش حال رعایا و زیردستان نموده هر روز بی تخلف دیوان
 عدالت میکنند و میر عدل و داروغه عدالت تعیین نموده اند که
 متظلمان و داد خواهان را بدیشگاه معدلت حاضر آورده مطالب و
 مقاصد آنها را بعرض والا میرسانند از غایت اعتنا و اهتمام بشان
 این امر جلیل یکی از معتمدان بارگاه خلافت را معین ساخته اند
 که اگر متصدیان عدالت در عرض مدعی و انجام مطلب بعضی
 ملهوفان بذابر اغراض نفسانی تاخیر و تعویق و مداهنه و مسامحه
 ورزند و آن مستغینان بدو رجوع نموده عرائض مشتمل بر حقیقت حال
 خویش باو دهند تا آنها را بنظر انور رسانند و در خلوات قدس آن
 تظلم نامها بمطالعه اشرف میرسد و جواب مطالب آن فریق بخط
 مبارک بر حاشیه آنها طراز نگارش می یابد - و از شرائف تاییداتی
 که آن دست پورده لطف خاص ایزدی بدان کرامت اختصاص
 یافته آنست که عقل و حکمت و عدل و رأیت و ضبط و دیانت
 و خدا پرستی و شریعت پروری را چنان با هم ترکیب و امتزاج

و امرا صادر شود امتثال مثال را مجال تاخیر و امهال ندارد
و خواه و نا خواه حکم شرع شریف و فتوی ملت مذیف را گردن
اطاعت می گذارد لمولفه * شعر *

گیاه خشک کند دعوی از طراوت خویش

بآفتاب زدار القضاء رد اعلام

قصاص اگر طلبد شمع کشته را آتش

حدیث باد بود خیر باد با ایام

و همچنان که قبل ازین درین دفاتر دولت متأثر سابق ذکر یافته
در پایه سرپر سلطنت و سایر بلاد و اقطار ممالک محروسه
محتسبان نافذ حکم بجهت منع منکرات و رفع محرمات مقرر
ساخته اند تا خلایق را بقهر و زهر ازان باز داشته رهنمون طریق
صلاح و سداد و مانع ارتکاب فجور و فساد باشند چنانچه در هیچ
جا احدی از رعیت و سپاهی بلکه بندهای عمده بادشاهی
را جرأت بر اظهار و اعلان مذاهبی و ملامتی نمانده و ترویج امر
حتساب درین مملکت گردون فسحت بدین غایت از خصائص
احکام این بادشاه دین پناه است و در سوائف ایام چندان
رواجی نداشته و جز ناسی ازان نبوده لمولفه * شعر *

دولتش تا حامی اسلام شد * دین همی بالذ بخوبش از عز و شان
احتساب شرع را از حکم او * نره بر دوش است چرخ از کهکشان
صفت عدل و نصفت آن خدیو کامل عادل را دفتری جداگانه
باید تا به نیروی تگاپوی کلاک نکته سنج معنی طراز در روزگاری
دراز یکی از هزار و اندکی از بسیاریارش بمنصف اظهار تواند آمد در

و مشغول کرم و نوازش می شود و همچنین سایر بندهای آستان
والا که جرم و خطائی از آنها سرزند بدین عذران متنبه و متداب
میگردند و این معنی در حقیقت عین تربیت و بنده پروریست
که سرمایه اصلاح احوال و پیرویه تهذیب اخلاق و اطوار بندهای
ناهنجار میگردد - و صفت عفو و جرم بخشی و خطا پوشی و عذر
نیوشی آن مظهر لطف و احسان و رحمت آفریدگار بخدایست
که در ایام فترت و زمان اختلال ملک دولت که آن حضرت برهبری
تایید آسمانی بذابر موجبات و اسبابی که در اول این کتاب مستطاب
گزارش پذیرفته رایست عزیزمت از دکن برافراخته متوجه مهتقر الخلامه
گشتند و عساکر بصرت مآل را با اعدای بدسگال محاربات عظیم
روی داد و آویزشهایی سترگ اتفاق افتاد و عاقبه الامر بیاوری
نصر و امداد ایزد متعال و اقتضای حکمت و مشیت قادر ذوالجلال
سریر سلطنت و اقبال و اورنگ عظمت و استقلال بفر جلوس همایون
زیب و زینت یامت جمعی که از بیدولتی و کوتاه اندیشی رخ از
سعادت ارادت و هوا خواهی آن برگزیده الهی تاوته غبار مخالفت
بر فرق روزگار خود پیختند و در معارک و حروب که آن حضرت با اعدای
صف آرا بودند تیغ جسارت بر روی مبارزان جفود دولت کشیده چون
ارزم و حیا برخاک سفاقت ریختند و گروهی که در برخی مواضع
هیجا از نفاق و دورویی روی بخت از عسکر ظفر اثر بر تافتند و
براه عصیان منشی و خلاف اندیشی شناسند و مجموع هزاران
صنوف عتاب و بی توجهی بل مستحق عقوبات عظیمه شده بودند
از کمال فضل و کرم جبلی بموجب این معنی که * مصرع *

داده اند که در نظم و نسق مملکتی بدین وسعت و حفظ و حراست
 دولتی باین عظمت جز حدود و سیاسات شرعیه که متکفلان امور
 ریاست کبری و متکلمان بار ناموس خلافت عظمی را اجرای آن
 فاگزیر است بکار نمیدهند و هرگز باقتضای قوت غضبی و هوای
 نفس و شهوات طبع بتخریب بذای حیات فردی از افراد نوع
 انسان که بدائع صنائع و شرائف و دائع آمردگار جهانند حکم
 نمی فرمایند - و هیچ یک از پادشاهانهای کامکار و الانبار و امرا
 و نوئیان رفیع مقدار که بنظم مهام صوبه و ولایتی ازین کشور و جمیع
 قیام دارند از بیم باز پرس قهر و عتاب پادشاهانه بقتل احدی
 جرأت نمی توانند کرد - جمعی که مصدر تقصیرات و مستحق
 عقوبات شده باشند از عرایض حکام و صوبه داران و نوشتن وقائع
 نگاران حقیقت حال شان بمسامع حقائق مجامع می رسد و چون
 از درگاه معلی بر وفق شریعت غرا حکم سیاست آنها صادر میشود
 بیداه میروند و در پیشگاه معدلت خسروانه رضیع و شریف و ادانی و
 اقاصی را مواخذة و باز پرس یکسانست و در اجرای حدود شرعیه
 امرا و اعیان و فقرا و بی نوایان از هم متممیز نیستند - هرگاه یکی از
 عمدهای بارگاه خلافت در مراتب خدمت و مراسم عبودیت مصدر
 زلتی شود که بحکم توره سلطنت و پادشاهی و آئین فرماندهی و
 جهانبنانی تادیب و گوشمال او لازم و مستحکم باشد بعزل از خدمت
 و سلب رتبه عزت و اعتبار و برطرف کردن منصب و جایگزین یا کم
 کردن منصب در خور جریمه و تقصیر تنبیه و تادیب می بابد و
 پس از چندی اگر جرمش قابل عفو باشد مورد فضل و بخشایش

بیم و هراس بر اندام طیش و تندبی و عجلت و اضطراب در هیچ
 باب ازان خدیو خورشید قدر ملک جذاب مشاهده نگشته - در کارها
 نهایت غور و تأمل و دور بینی و ملاحظه اطراف و عواقب آن بکار
 می برند و هرگز امری از امور که خالی از مصلحت دین
 و دولت و خیریت و صلاح جمهور باشد ازان حضرت بظهور
 نمی رسد - تیقظ و آنکاهی در مراتب سلطنت و پادشاهی دران پایه
 که حقایق معاملات هر صوبه و سرکار همواره بر سبیل تفصیل
 روزنامه وار از درشتهای سوانح نگاران که جایجا معین اند
 بموقف عرض اشرف رسیده جزئیات و کنایات کیفیت زبست
 و سلوک صوبه داران و حکام و عمال در پیشگاه جاه جلال سمت
 انکشاف می یابد و باقتضای عدالت و نصفت پاداش حسن
 عمل و کیفر سوء کردار هر کس میدهند - و از غایت اعتنا و اهتمامی
 که باستکشاف احوال ملک و دولت دارند در هر صوبه و سرکار بغیر
 واقعه نویس مقرر - یکی از معتمدان بیغرض کار آگاه خفیه معین
 فرستاد، اند که سوانح و حقائق آنجا بی اطلاع دیگری نوشته بدرگاه
 آسمان جاه ارسال دارد تا اگر واقعه نگار مقرر بذایر غرضی در
 نگارش برخی امور از نفس الامر تجاوز ورزیده باشد از نوشته او
 حقیقت حال در جذاب سلطنت و جهانبانی درجّه ظهور یابد و
 ببرکت این هویداری و خبرداری نیکی و راستی برکردار متصدیان
 اشغال و مهام غالب گشته از اعمال نکوهیده و انشال ناپسندیده
 محترز اند

لمولفه * شعر *

دل روشنش آگه از کار ملک * عیان نزد او جمله اسرار ملک

در عفو لذتی است که در انتقام نیست

جرائم و زلات همه بخشیدند و هیچ یک را باظهار سوء کردار
خجالت نداده پرده اغماض بر تقصیرات شان کشیدند - حیا و شرم
و مردمی و آرزو آنحضرت بغایتی است که هرگز کلمه رکیک و
حرفی مستهجن بر زبان گهر بیان جریان نیافته و هیچگاه مخفی
که موجب شرمندگی و انفعال و باعث هتک عزت و تقبیح حال
کسی باشد بیرونی. او نفرموده اند
لمولفه * شعر *

حیای عالم با او است و این عجب نبود

که چشم عالمیان است و چشم جای حیا است

از غایت بزرگ فهادی و والا نژادی و نهایت پایه شناسی و
قدردانی با فرقه سادات عظام و طایفه مشایخ کرام و زمره علمای
اعلام مراسم توقیر و تبجیل و لوازم اعزاز و احترام باقصی الغایه
رعایت فرموده پاس عزت این گروه را اساس بارگاه سروری و
سرفرازی میدادند و در ایوان عدل و داد چنان کشاده پیداشانی
می نشینند و نرم خوئی و مهربانی با متظلمان و داد خواهان بکار
میدوراند که آنها را در عرض مطلب و مدعی هیبت محفل سپهر
مشاغل بند و هشت بر زبان نگذاشته بی شایبه خوف و بیم مقاصد
و مدعیات خود بشرح و بسط تمام و بمبالغه و اطناب در کلام
معروض میدارند و ازان بهیچ وجه آثار ملالت در ناصیه حال
اشرف ظاهر نمیشود و باین طیب خلق و کشاده پیداشانی لطف
دور باش شان و شکوه و مهابت عظمت و جلال آن قهرمان کشور
اقبال که زهره گداز اکسره ایام است و ترک بهرام را از نهیب آن ارزه

منصبداران و سایر بندهای درگاه والا که همت خاذه زانمی آستان
 معلی دارند وضع شده سرمایه کفایت خزانة عامه میشود - ازان جا
 که همت خیر فہمت آن حضرت پیوستہ بر تہمید مراحم لطف
 و رأفت و تشدید مہمانی خود و عاطفت مقصور است و ہموارہ وجہ
 فصد و پیش نہاد خاطر اقدس آنکہ مراہرازان عہود بیت این دولت
 اندیشان و سعادت اندوزان خدمت این آستان فیض مکان بطیب
 حال و وسعت عیش و فراغ بال و سرور خاطر مخصوص و بہرہ مند
 بودہ غبار پریشانی بر چہرہ حال و گرد ناکامی بر رخسار آمل
 آنها نہ نشیند بمقتضای استیفای مآثر مکرم و افضال رقم عفو
 بردفاتر مطالبات مذکور کشیدہ حکم جہان مطاع از پدشگاہ فضل
 و اصطناع بذاظمان مذاظم دیوانی عز صدور یافت کہ جمیع بندہای
 درگاہ خلایق پناہ را از منصب دار دو بدستی تا امیری کہ بمنصب
 ہفت ہزاری مر بلند است از مطالبہ آنچه بر قلم اجداد و نیاکان
 واجب الادا بودہ معاف و معلوم شمرده بدان جہت تعرض
 و مزاحمت نمایند و از دو منصب دار بدستی تا چہار صدی بنابر
 کمی منصب از مطالبہ آنچه ذمہ آہای آنها بدان مشغول باشد نیز
 معاف شناسند و از پانصدی تا ہفت ہزاری بحکم محبت حال
 و حصول استطاعت وجوہ مطالبات را لازم الادا دانستہ اگر موازی
 قدر آن میراث یافتہ باشند بمرور ایام و تدریج شہور و اعوام از عہدہ
 ادای آن بر آیند و اگر بقدر آن میراث نبرده باشند وجہ مطالبہ
 بقدر ترکہ ادا کنند و اگر ظاہر شود کہ بجماعہ مذکورہ مطلقاً متروکہ
 فرستدہ آنها نیز بالکلیہ از ادای وجہ مطالبہ معاف و مرفوع القلم

ز احوال مردم چنان نکته یاب • که داند چه بینند شبها بخواب
 از مراتب جود و احسان و فضل و امطناع آن رونق افزای کارخانه
 ابداع کلک نکته پرداز تا کجا داستان طراز تواند شد شرافت خیرات و
 کرائم مبرات و صفوف ادراوات و اکرامات چندانکه ازان مظهر الطاف
 الهی بمنصه ظهور رسیده عشر معشار آن از اعظم سلاطین کرامت
 و خوانین گردون اقتدار در تمام ایام دولت و مدت سلطنت روی
 نداده و انوار صدق اینمعنی از مواهب عالیه و انعامات سامیه
 آنحضرت که این دیباچه نسخه مفاخر و معالی بذکر بعضی ازان
 مشحون است بر مراتب ضمیر همکنان پرتو افکن میگردد - و از جمله
 آن سترگ بخششها عفو کردن باج غلات و خجریات و وجوه راهداری
 و محصول اتمشه و دیگر اموال حایر است در کل ممالک مسکونه و
 تمام قلم رو دولت قاهره از فرقه مسلمین خصوصاً و عفو کردن بعض
 وجوه مذکوره از کفای رعایا و قاطبه برایا عموماً که مجموع آن هر ساله
 مبلغ سی لک روپیه می شود - و ازان جمله بخشیدن مطالبات اجداد و
 نیاکان بندهای آستان خلافت نشان است که فیل ازین درین دولت
 جهان مدار و سلطنت گردون اقتدار بر وفق معمول روزگار دیوانیان
 عظام و مستوفیان ممالک نظام از تنخواه مناصب و وجه مواجب
 آنها برحیل تدریج وضع نموده بسرکار خاصه شریفه عائد می ساختند
 و اینمعنی موجب پریشانی و اختلال حال بسیاری از منتصبان
 متبیه جاه و جلال می گشت و چون این مطالب درین دولت
 فیض پرور که مرجع و ملجای خلائق هفت کشور است حد و نهایتی
 ندارد هر سال بدین جهت مبلغهای خطیر از وجه طلب امرا و

البنیانی که محتاج مرمت باشد بترمیم آن پردازند و در هر موضع که پل در کار باشد نیز باستحکام قائم سازند چنانچه از خزان جود و اکرام بادشاهی بمصارف این ابنیه خیرچندان زرخیز شده و می شود که مستوفی خیال بدستیارعی معمار اندیشه از تخمین آن عاجز است و بالفعل بمیامن فضل و کرم شهنشاه زمان که رونق بخش کهن سرای جهان و موسس اساس خیر و احسان است طرق و مسالک هندوستان بهشت نشان چنان سمت امن و آبادی پذیرفته که مراحل و منازل و جبال و صحرای از معموری و ایمنی حکم بلاد و امصار گرفته است و از جمله مکارم سنیه آن حضرت آنکه هم در نخستین سال جاوس میمنت پیدا که حقیقت بی رونقی و اندراس زانهدام برخی مساجد و معابد اسلام بعرض اشرف رسید یرایع کرامت طراز بطغرای نغان پیوست که در جمیع ممالک محروسه هرجا مسجدی مدروس باشد از سرکار خاصه شریفه ترمیم و تجدید عمارت آن کرده از نورونق و صفا بخشند و امام و مؤنن و خادم و سایر لوازم خرج مسجد از فرش و چراغ و غیر آن مقرر سازند چنانچه هر سال مبلغهای خطیر بدین وجه مصروف میشود - و از اینجا که توجه خاطر دانش متأثر بترویج مراتب فضل و تالیس معالم علم درجه قصوی دارد و در جمیع بلاد و قصبات این کشور وسیع فضلا و مدرسان را بوظائف لایقه از روزیانه و املاک موظف ساخته بشغل تدریس و تعلیم محصلان علوم گماشته اند و برای طلبه علم در هر معمولی و ناحیه وجوه معیشت درخور رتبه و حالت و استعداد مقرر داشته و هر ساله بدین وجه نیز از خزائن احسان پادشاهانه مبلغهای معتد به

باشند و آنچه بدین جهت بخشیده همت والا گشته از کوررها
متجاوز است

بقطره ابر و بانجم سپهر نتواند

سخا و بخشش ارزا نگذاشت شمار

ز آستین عطایش که کوچه امل است

نمونه دوسه چمن است موج دریا بار

و از مبرات عام شامل آن خدیو ابر کف دریا نوال آنکه چون
سابق در بسیاری از مسالک و مشارع این ممانعت گردون بسطت
به جهت نزول مسافران خانات و رباطات که محل امن و آرامش
و مقام راحت و آسایش آن گروه تواند شد نبود و خلائی
در بعضی راهها خصوصا از باده فیض بذبذبه ادرنگ آباد
تا مستقر الخافه اکبر آباد و از دار الساطنة لهور تا دار الملک کابل
کمال رنج و تعب می کشیدند رأیت و عاطفت بادشاهانه بر حال
متدردین و مسامرتن بخشوده یرایغ لازم الامتثال از پیشگاه مکرهت
و انضال پیرایه صدور یامت که در جمیع طرق و شوارع این ممالک
کثیر المسالک بهرجا سرا و رباط نباشد از سرکار خالصه شریفه سرای
وسبع النضا از سنگ و خشت و آهک و گچ در کمال متانت
و استحکام مشتمل بر بازار و مسجد و چاه پخته و حمام بسازند و در
بر مرحله به جهت فرسودگان محنت سفر و رهروان دشت و صحرا
منزل گاهی بپرزاند که محط رحال و محل صیانت اشیا و اموال آن
فريق باشد و برکت اجر و ثوابتش بروزگار این درات همایون
آمار عائد گردن - و همچنین حکم والا صادر شد که هر سرای قدیم

کتاب و دفاتر شتی و تدبیر و تصفح جمیع نسخ فتاری مستغنی باشند و سرگردگی و اهتمام این مهم صواب انجام بفضیلت مآب شیخ نظام که جامع فضائل معقول و منقول است تفویض یافت که کمر سعی و اجتهاد بتمشیت این امر بسته باتفاق سایر اهل فضل و دانش جمع و تألیف آن مسائل نماید و گروهی از فضلا و علما که در پایۀ اورنگ خلافت بودند بدان شغل شریف مامور شدند و در اطراف و اکناف کشور فضل پرور هندوستان بهر جا کسی بسمت اشتیاق و مهارت در علوم موسوم بود بموجب یرلیغ همایون بجناب والای سلطنت حاضر آمده بموافقت آن جمع تعیین یافت و همگی آن فریق بوظائف شایسته و مواهب ارجمند کامیاب گشته بتقدیم آن امر مشغول شدند و از کتبی که تمشیت آن امر را درکار شود نسخ صحیح از کذاب خافۀ خاصۀ شریفه بفضلا حواله رفت و هر سال مبلغی خطیر در وجوه و وظائف و انعامات تملک و ممارسات این شغل جلیل و خطب نبیل از خزانه احسان بادشاهی صرف میشود و چون آن کتاب مستطاب صورت اتمام گیرد و پیرایۀ اختتام پذیرد جهانیان را از سایر کتب فقهی مغنی خواهد بود و برکت اجر و ثوابش ابد الابد در نسخۀ حسنات شهنشاه مؤید قدسی ملکت مثبت و مرقوم خواهد گشت - شجاعت و شهامت و پر دلی و حرزامت و صرامت و مدانت رای و اصابت تدبیر و همت بلند و عزیمت عالم گیر آن خدیو مهر افروز پیر سریر از فرط ثبوت و کمال ظهور مهتغنی از مراتب شرح و تقریر است کار آگاهان رموز حرب و وغا و دقائق مهمان قواعد رزم و هیجا درین معنی متفق اند که جز امیر کبیر

صرف میشود و از فیض مکرمات و افضال شهنشاہ ابر کف در با
 نوال طالبان علم و کمال سمت افزونی پذیرفته، منشرح البال و مبروه
 الحال بکسب و تحصیل علوم اشتغال می ورزند و ببرکات دعای
 اجابت اثر آن گروه سرمایۀ بقای این دولت آسمانی شکوه میگردد -
 و از آن جمله آنست که چون همگی همت والا نهمت شریعت
 پیرای آن خدیو دین پرور حق پزوه مصروف است با آنکه کافه
 مسلمین در احکام دین متین بمسائلی که ائبر علما و ائمۀ مذهب
 شریف حنفی بدان فتوی داده معمول بها و معمول علیها دانسته
 عمل نمایند و مسائل مذکوره در کذب فقه و نسخ فتاری بذایر
 اختلاف فقها و علما با روایات ضعیفه و اقوال مختلفۀ آنها مخلوط است
 و معینا مجموع آنها یک کتاب حاوی نیست و تا کتب مبسوطه
 بسیار فراهم نیاید و کسی را دستگاهی وسیع و بضاعتی کامل و قدرت
 و استحضاری وافی در علم احکام فقه نباشد استکشاف حق صریح
 و استنباط مسئلۀ مفتی بها و حکم صحیح نمی تواند نمود لاجرم بر ضمیر
 مهر انوار که در امور دین و دولت بفتوی الهام کار گزار است پرتو
 این عزیمت تافت که جمعی از علمای پایۀ سربر اعلی کتب
 معتبره و نسخ مبسوطه آن فن را که در کتاب خانۀ خاصۀ شریفه
 بروزکاران از اطراف و اکناف عالم فراهم آمده جلوه گاه انظار تنبع
 ساخته از روی تحقیق و تدقیق و خوض و غور انیق بجمع و تالیف
 آن مسائل پردازند و از مجموع آن نسخۀ جامعہ مرتب سازند تا
 همگان را استکشاف مسئلۀ مفتی بها در هر باب بمراجعت آن
 کتاب بسهولت و آسانی دست دهد و قضات و مفتیان اسلام از جمیع

در آن مصاف که اوشرده است پای وقار
 ز خاک پای ثباتش طلا کند بر سر
 سپهر بهر مداوای کهنه رنج دار

مکرر در مواقف هیجا و صفوف و غا چنان روی داده که سلک
 اجتماع موکب همایون از هم گسیخته زمره قلیل در رکاب ظفر مآب
 مانده اند و افواج مخالف بجمعیت و شوکت تمام هنگامه آرای
 کارزار بوده و آن خدیو خصم افکن دشمن شکن لنگر استقامت و
 پایداری اوگذاشته چون کوه بمیدلاب لشکرانبوه از جا نرفته اند و
 بحسن صبر و ثبات و نیروی همت و پردلی رایت غلبه و استبلا
 افراتده مظفر و منصور گشته - و از خصائص عادات آن حضرت
 آن است که در عین گرمی هنگامه حرب و قتال و زمان اشتعال
 فوائر رزم و جدال چون وقت نماز میرسد بقصد عبادت یزدان
 پاک و معبود بی نیاز از مرکوب خاص فرود می آیند و از
 سر صدق عبودیت سجاده طاعت و حق پرستی بر زمین نیاز
 گسترده با ملازمان رکب دوات صف آرای جماعت میگردند و در
 کمال حضور و طمانیت و نهایت تخضع و تخشع چنانچه شیمه کریمه
 آن حضرت است نماز میگزازند و در آن حالت اگر جهان و جهانیان
 بهم برآیند در جمعیت قلب و آرام باطن اشرف خلل و فتور نمیرود
 و بارها در مواقف صعب این صورت ازان خدیو صورت و معنی رخ
 نموده و دوست و دشمن و موافق و مخالف آنرا معایذه کرده اند
 و بالجمله بیرونق مودای " من استأنس بالله لم يستوحش من غیر
 الله " جزایزد توانا و خالق بی همدا ترس و بیم و خوف و هراس

و خاقان اعظم مطاع سروران جهان و پیشوای خسروان عالم حضرت صاحبقران کشور ستان طاب ثراه دنگری از سلاطین والا شکوه و بادشاهان عالی مکان را در فنون رزم آزمائی و سپه آرایی و مراتب لشکر کشی و جهان کشائی این مایه خبرت و رسائی و مهارت و دستگاه که آن شهشاه ملک قدر انجم سپاه را است نبوده و هدیه یک از ملوک سابقه و خواقین ماضیه بگوه ررای صائب و جوهر تیغ ثاقب این آذار دشمن سوزی و کار نامهای فتح و فیروزی در روزگار نهموده آگاه دلاں دانش آئین از تابع صادرات احوال میدهنت قرین که این دفاتر مآثر گامکاری حوئی برخی ازان است مجمله ادراک اینمغنی توانند نمود. حسن توکل و ثبات و استقلال آن فرزند لوی اقبال در معارک رزم و قتال و مواضع اخطار و احوال بمثابه ایست که هرگز نظر همت بلغد آن حضرت بر قلت اعوان و انصار و کثرت اعداء و خصوم و اعدای نبوده و جز بر عون عنایت ایند نصرت بخش فیروزی رسان وثوق و اعتماد نهموده اند در مضمار کشور کشائی و هنگام صف آرایی اگر خیل بشر سراسر بکین برخیزند و جنود هفت کشور بیک دفعه غبار حمله انگیزند ارکان ثبات و قرار آن برگزیده آورندگان تنزل نمی یابد و رخ تافتن از میدان رزم و عرصه کارزار در ضمیر مهر انوار خطور نمی نماید حملات صد آزمائی شجاعان جهان و دلازان عالم بر آن گران رکاب مضمار ثبات قدم لاسکاله چون وزیدن ریاخ عاصف است بر کوه گران و مانند آهنگ برق خاطف بسوی قطب آسمان

لموافه * شعر *

فتاده پید صفت موج لرزه بر تن شیر

غلبهٔ مرور و امتیلائی حزن از احوال آن مظهر بدیع صفات ذوالجلال مستنبط نمیگردد و در مقام بشاشت و انبساط خندهٔ آن حضرت از حد تبسم در نمیگذرد و هنگام قهر و شورش طبع هیأت غضبانی آن آیت رحمت ربانی از زهر چشم و چین پیشانی عذاب بیشتر نیست و مع هذا هیبت آن معتبت زهره گداز رستم و افراسیاب و جگر شیردلان روزگار از سطوت آن آب امت - از کمالات کسبیهٔ آن حضرت که زینت بخش حالات قدسیه و هبیه گشته تابع علوم دینیّه از حدیث و تفسیر عربیه و فقه شریف حنفیه است از بس بمارست مراتب شرعیّه و استکشاف عقائد اصلیه و مسائل فرعیّه اشتغال ورزیده اند قوت حافظه اشرف مخزن این حقائق شده و بسیاری از کتب طریقت و سلوک و اخلاق چون احیاء العلوم و کیمیای سعادت و دیگر تصانیف عرفا و اکابر و رسائل و مولفات علمای باطن و ظاهر بمطالعهٔ همایون رسیده حل معضلات و کشف اسرار آن فرموده اند و بالفعل نیز بعد فراغ از نظم مهام سلطنت و سروری و تمهید مراسم دین پروری و عدالت گستری باین شرائف اشغال پیوستگی دارند - و از جلائل فضائل آن خدیو یزدان پرست توفیق حفظ تمام کلام مجید ربانیت در عین اوان سلطنت و جهان بینی و زمان اشتغال بامور ملک رانی و کشور ستانی که هیچ یک از سلاطین اسلام و دین پروران پاستانی را این خصیصهٔ سعادت چهره آرای دولت نگشته و عزیمت این مقصد بلند و داعیهٔ همت بسند در خاطر نگذاشته بلکه کمتری از ارباب فضل و کمال و اصحاب علم و معرفت را این کرامت و شرف دست نداده اگر چه هم از مبادی

از هیچ چیز و هیچکس در ذات اقدس نیست اموال * شعر *

هرگز بر هیچ چیز دلش بی قرار نیست

از بس گرفته معرفت حق درو قرار

از بزرگ نژادی‌های نفس قدسی نهان آن بهره مند معاد است
خدا داد یکی آنست که از وقوع امور ناملائم و مذاورات طبع که
نشاء کون و عالم بشریت ازان خالی نیست غبار ضحرت و ملال
بر چهره احوال آنحضرت نمی نشیند و از صدور سوانح مسرت
بخش بهجت پیرا و حصول مطالب و مقاصد علیا چون ظهور فتوحات
سدرگ و مغلوب گشتن اعدا که طبائع بشری را نشاط افزا است
آثار فرح و انبساط مغرط از بشره همایون ظاهر نمیشود چنانچه در
مهاربات عظیمه که جنود اقبال را با اعدای خسران مآل روی
داده همه جا فتح و ظفر نصیب اولیای دولت بی زوال گردید
صورت صدق اینمعنی مشهور همگان شده است در هر معرکه و
کارزار پس از ظهور غلبه و استیلائی انوچ نصرت شعار و هزیمت
یافتن دشمنان نابکار چون فدریان اخلاصمند و نوئیضان عقیدت شعار
نقدیم مراسم مبارکباد فتح نموده اظهار بشاقت و نشاط میکنند طبع
مبارک بآن توجه نفرموده روی التفات همت ازان وادی می یافتند
و آن مایه مسرت و شگفتگی که از وقوع آن قسم فتوحات نمایان رخ
مینماید در چهره حال اقدس ظاهر نبود حاصل که در اوقات شدت
ورخا و رنج و راحت و اندوه و شادی حال خجسته مآل بیک و تیره
و منوال است بر سنج امور مرغوبه شکر و سپاس منعم حقیقی بها
آورده مکروه را بصبر و سکون و ثبات نفس تلقی میفرماید و هرگز

آن دارند و اکثر اوقات توفیق ثواب اندوزی کتابت کلام الله از مضامین عبادات و کرائم عادات آن شهنشاه دین پناه است در ایام میمنت انجام بادشاهزادگی مصحفی مجید بخط مبارک صورت اتمام داده آنرا با دیگر شرائف تحف و رغائب و مبلغی خطیر برسم نذر آئین نیاز بمکه معظمه و کعبه مشرفه زاده الله قدرا و جلالة فرستادند که دران حرم محترم و بقعه مکرم برکت تلاوتش بروزگار خجسته آثار عائد گردد و بعد از جلوس بر سریر سلطنت و اقبال با وجود کثرت مشاغل صوری و معنوی و نظم و پرداخت امور دینی و دنیوی و فرط توجه اشتغال بحراست و پاسداری جهانیان و تأسیس قواعد عدل و احسان عزیمت نگارش مصحفی دیگر از خاطر انور سر بر زده شروع دران مقصد والا فرمودند و هرروز بعد فراغ از اشغال ضروریه دین و دولت و تنظیم مهام ملک و ملت و ادای وظائف طاعت و عبادت شطری از اوقات میمنت قرین بتحریر سطرهای چند از کتاب مبین مصروف ساخته در عرض اندک وقتی بدستیارانی تایید و مددگاری بخت سعید جلدی دیگر از مصحف مجید باتمام رسانیده سعادت جاوید اندوختند و سوای این دو مصحف کریم مکرر بتحریر پنج سوره و دیگر سوره قرآنی موفق گشته اند - خط نستعلیق، آن حضرت بی شایبه اطرای مدح طرازی و اغراق نکرده پردازای دران رتبه است که قطعههایی که در عین ایام ذوق و سرگرمی مشق رقم پذیر خامه اشرف گشته بقطعههای خوب استادان که عمر گرانمایه صرف تحصیل آن سرمایه ساخته بتکمیل امری دیگر نپرداخته اند در نظر خط شناسان مضر مشتبه می شود - و شکسته نستعلیق در

حال دولت و اقبال برخی از سور کریمه قرآنی و بسیاری از آیات
 بیذات فوقانی محفوظ خاطر اقدس بود لیکن حفظ مجموع کلام الله
 از ان بادشاه خدا آگاه بعد جلوس بر اورنگ حشمت و جاه
 اتفاق افتاد و چون به نیروی تأیید ربانی این خطر الهی و داعیه
 آسمانی بر باطن تقدس موطن پرتو افگند بپیاپی همت بادشاهانه
 و عزیمت خسروانه و یارویی توفیق کردگار و مساعدت بخت سعادت
 آثار در عرض اندک وقتی و مختصر فرصتی مجموع کلام مجید و فرقان
 حمید با رعایت مراتب قراءت و شرائط تحوید و ادراک شان و نزول
 آیات بیذات و تفسیر معانی و فهم اسرار و نکات آن بر لوح حافظه
 اشرف که لوح محفوظ اسرار عیبی است مرتسم گشت چنانچه
 تاریخ شروع آن حفظ شریف را حروف کریمه "سَمْعُ رُؤْکُ فَلَاتَنْسَى"
 بحساب جمل پرده از رح می کشاید و تاریخ اتمامش از اعداد
 لوح محفوظ جلوه ظهور می نماید از رتبه خط و حسن تحریر آن
 شهزاده فلاطون فطمت سکندر نظیر که صفحات روزگار و اوراق دناتر
 لبل و فهار از ان زیبت پذیر است خاء نکتہ پرداز جادو فن
 را چه یارای دم زدن بقدرت کلک بدائع آثار معنی استادی و
 سحر نگاری را چنان بر کرسی نشانیده اند که دست استادان اقالیم
 سبعه خط بدان نتواند رسید و بر شمع فیض انامل درر بار نهال
 موزون قلم را در خوشنویسی شاخ و برگی بخشیده که یکتایان
 صنعت خط از تتبع آن شیوه جز خجالت ثمری نتوانند چید - خط
 نسخ آن حضرت که رقم نسخ خط یقوت و صیرفی تواند بود در رعایت
 بختگی و مزه و متفاوت و اسلوب است و کمال قد رت در نوشتن

می یابد که ادیب اریب از ملاحظه آن بعجز و تصور معترف گشته
 سرمایه بصیرت در اسلوب و قواعد سخن و پدیده خبرت و مهارت
 دران فن می اندوزد و همچنین مناشیر جلالت نشانی که منشیان
 بلاغت آثار بپادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و عمدهای این
 دولت پایدار می نویسند نخست مسوده آنها بنظر انور در آمده
 بزیر اصلاح بادشاهانه مزین می شود - آن زبان سرور بخت
 و اقبال اگرچه اکثر اوقات بزبان سلیس ملبس فارسی تکام می نمایند
 لیکن ترکی چغتایی را بغایت خوب می دانند و با ترکان بدان زبان
 سخن می کنند و با جمعی از اهل هند که فارسی نمیدانند یا
 نیکو نمیتوانند گفت بضرورت زبان بلغت هندی می کشایند - و
 قواعد و آداب سپاهگری و صنوف هنرهای که لازم مرتبه حشمت
 سرور است از علم عابد و شکار و شیوه کمانداری و تنگ اندازی
 و اسب تازی و دیگر لواحق این امور کمال آن برگزیده ذوالجلال
 بحدیست که مهارت پیشگان آن فنون که سعادت اندوز بساط قرب
 و ملتزم رکاب اقبالند پیوسته از مشاهده عجز و نقصان خویش در
 جنب آن کمالات عرق تشویر و افعال بر ناصیه عبودیت دارند - و از
 کرائم اخلاق آن خدیو کشور انفس و آفاق حسن تربیت فرزندان ارجمند
 عالی گهر و بادشاهزادهای والا قدر نیک اختر است که بمیامن
 توحه باطنی و ظاهری و پرورش صوری و معنوی آن حضرت
 بکمالات علیه و فضائل - نیه فائز گشته از صلاح و طاعت و پرهیزکاری
 و عقل و رای و دانش و هوشیاری و قواعد و آداب سروری
 و سرداری و صنوف هنرهای کسبی نصیبه رانی دارند و همگی

غایت مغزداري و مغاوت و متانیت و پختگی می نویسند که شکسته‌های
 زلف دایران سلسله نسب بآن درست می‌کند و خط نثار سیمین
 عارضان سر مشق دایرانی و نظر فریبی ازان می‌گیرد همانا تسخیر
 خط خط و فرمانروای قلمرو این فن بدیع نمط چون فتح کشور دیگر
 فضائل و کمالات از مآتمات عالمگیری و جهان کشائی آنحضرت است
 در اکثر اوقات باقتضای عنایت و مرحمت یا بذایر بعضی مطالب
 سری و مصالح ملکی مناشیر کرامت عنوان بادشاهزاده‌های ارجمند
 کماگر و نویندگان نامدار بخط مبارک می‌نویسند و کم وقتی می‌گذرد
 که بر عنوان امثله جلیله که باصرای ذی شان و عمده‌های آسمان
 سپهر نشان زینت صدور می‌یابد سطری چند نگارش نمی‌فرمایند -
 نکته دانی و معنی شناسی و ربط و مناسبت فطری و کسبی آن
 حضرت بمراتب ثن و انشای انواع کلام در مرتبه ایست که سخن
 منجان معنی طراز و فصاحت پیشگاه نکته پرداز از قبض تعلیم
 و ارشاد آن مظهر کمالات قدسی عمرها استفادۀ دقائق و رموز سخن
 می‌توانند کرد هرگاه بادای منشور منشیان بلاغت گستر انشا
 نامه می‌فرمایند بحسن تقریر دل پذیر بذوعی تمهید مطلب و
 تلقین مدعی می‌نمایند که اگر نگارند قوت حافظه را درج آن
 در شاهوار و لایق آبدار ساخته بنگارش همان الفاظ گهر نثار بنظم و
 تالیفی که از زبان حق بیان استماع نموده اکتفا نمایند از تجشم فکر
 و تکلف انشا مستغنی است و چون مسوده آن درست میشود
 بمطالعۀ اشرف رسیده از قلم بدائع رقم آن شهنشاه نکته رس
 هوشمند چندان بتصرفات مرغوب و اصلاحیهایی دایسند زینت

بانتظار وقت ثواب اندوز می باشند و چون وقت نماز می رسد پس از اقامت سنت موکده مفروضه صبح را ادا می نمایند و بعد از نماز تلاوت کلام مجید و ادعیه ماثوره و اقامت اراد و وظائف معهوده که دران مراتب بمیان توفیقات ایزدی و تاییدات آسمانی گوی مزیت از سجاده نشینان عبادت پژوه و زاویه گزینان حق پرست بوده اند پرداخته تا چاشتگاه باین امور مشغول می باشند و بعد از فراغ قرین بخت و سعادت و کامیاب میض عبادت ازان معبود همایون برآمده بخلوتگاه عز و جاه که نشیمن خاص آن خدیو خدا آگاه است شرف قدوم می بخشند و دران وقت برخی محرمان حریم دولت و مقربان پیشگاه اقبال را با خواص خدم شرف بار داده بر سریر معدلت و داد دهی می نشینند و دروگان عدالت جمعی از متظلمان و داد خواهان چه از اهل دار الخلاء و مردم حضور پر نور چه از مردم دور دست و سکنه اقطار بلاد و صوبها که بر آنها ستمی رفته و باستماع صیت بصفت و مظلوم نوازی و استظهار آثار معدلت و ظلم گدازی آن طرازند اوردگ سروری و سرامازی از مساکن و اوطان خویش مهاجرت گزیده بآستان پیر بنیاد که موقف عدل و داد است می آیند در پیشگاه معدلت حاضر آورده صورت تظلم و استغاثه آنها بی شایده اغماض و غایله اغراض بخدمت اشرف ارفع رفع نموده مطلب هر یک مفصل و مشروح بعرض همایون می رسانند و آن حضرت بنفس ندیس متوجه تقدیش و استکشاف حال آنها گشته چون صورت احوال شان در حضرت خلافت پبرایه ظهور می یابد قضایای شرعیه باشاره والا بر وفق

بیدمن استفاضه انوار تربیت شاهنشاه خدا آگاه حافظ کلام الله اند و تحصیل قدر معتد به از مراتب علم و ادب کرده در نوشتن اقسام خطوط مهارت اندوخته و با فصاحت و بلاغت زبان فارسی و ترکی نیکو آموخته اند - و همچنین ثمرات طایبات نهال حشمت و اقبال و نخالت شریفات ریاض عظمت و جلال و دیگر صدرنشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان شبستان ابهت و احتشام و سایر محتجبات استار عفت و مخدرات مرادق عصمت بمیامن ارشاد و هدایت و برکت خدمت فیض آیت آن حضرت اکتساب عقائد حق و احکام ضروریه دینیه و تحصیل خط و سواد نموده همه بر مجاهد طاعت و حق پرستی و از کمال تقدس و تنزه برکت بخش خاندان وجود و شرافت افزای دودمان هستی اند و پیوسنده بتلاوت و کتابت قرآن مجید و موظفیت خیرات و مبرات و تحصیل حسنات و مذوبات اشتغال می دارند *

ذکر کرائم اشغال شهنشاه حق پژوه

خیر اندوز در اوقات شبانروزی

آن حضرت قبل از طلوع انوار صبح صادق از بستر استراحت با بخت بیدار و دل هوشیار برخاسته از چشمه سار توفیق وضو میکنند و از خوابگاه مقدس بیرون خرامیده بمسجد فیض آمود غسلخانه مبارک پرتو قدم می گسترند و مستقیل قبله بجای نماز نشسته بموجب حدیث شریف نبوی علی قائله شرائف الصلوات و کرائم التحیات که "المقنطر للصلوة کمن هو فی الصلوة"

و عربده خوئی گشته باشند از یک زنجیر تا پنج زنجیر بقدر خواهش طبع اقدس دران میدان وسیع بجنگ می اندازند و نظاره آن شگوف هنگامه دلفریب که از غرائب دیدنیهای عالم است ازان منظر والا مسرت پیرای خاطر ملکوت ناظر شهنشاہ جهان و حیرت افزای زمره نظارگیان میگردد و دران جلوه گاه اقبال دو گهزی و گاه بیشمر و گاه کمتر می نشینند و از انجا بسعادت برخاسته بچهره رکه ایوان چهل ستون خاص و عام که در وسعت و عظمت و شکوه و شان نمونه از ایوان کیوان است و خامه نکهه سنج را وصف زیب و آراستگی آن فزون از نیروی قدرت و توان جلوس سعادت می نمایند و دران محفل همایون بتوزک و آئینی که معمول این دولت ابد قرین است دیوان بزرگ کرده متوجه پرداخت عظام امور ملکی و کلیات مهمات مالی می شوند و بواسطت بخشیان عظام مراتب معاملات و مهمات امرا و منصب داران بعرض اشرف رسیده جمعی که بتفویض خدمات و اضافه مذاصب و دیگر عطایا و مواهب کامیاب میگرددند یا بدولت بندگی این درگاه آسمان جاه تازه سر بلندی می یابند تقدیم رسم تسلیم می نمایند و گروهی که بصورتها و خدمات بیرونی تعین یافته باشند خلعت سرفرازی پوشیده در خور پایه و حالت مورد دیگر مراحل گردیده از پیشگاه خلافت مرخص می شوند و گروهی که امیدوار دوات بندگی و خدمت و اضافه منصب اند از نظر انور گذشته در خور شایستگی و قابلیت بمطالب و متمنیات خویش فائز میگرددند و همچنین مهمات زمره برق اندازان که عبارت از تفنگچیان سوار اند خواه

شریعت غرا و مطابق ملت بیضا بقطع و فیصل می‌رسد و مراتب
عرفیه موافق توره سلطنت و جهان بانی و آئین معدلت خسروانی
تذقیح و تشخیص می‌یابد و از ارباب تظلم و استغاثه جمعی که
دلائل مسکنت و اضطرار و مخائل احتیاج و افتقار از چهره احوال
شان نمودار باشد از خزانه احسان بیکران دامن امید بنقد مقصود
آورده فیض اندوز فضل و مکرمت می‌گردند و پس از تقدیم مراتب
معدلت گستری بشبستان اقبال خوامیده بعضی اوقات چون مهر
منیر و خورشید عالم گیر که از دریچه مشرق جهانتاب گردد از منظر
مبارک درس جلوه سعادت نموده منتظران دیدار میمنت آثار
را فروغ بخش ابصار می‌گردند و در فضای پای درس خلقی انبوه
از هر صنف و گروه فراهم آمده بی منفع و مزاحمی استغاضه انوار
فیض الهی از جمال آرا می‌نمایند آن خدیو خورشید قدر انجم
حشر شان افواج قاهره بیشتر دران عرصه پهنارومی بینند و در جمعات
که برای افامت نماز جمعه بجامع دار الخلافه پرتو قدوم می‌گسترنند
بعضی امرا از تابندگان خود را در فضای دلکشای پای قلعه بنظرانور
مرص میدهند و متصدیان فیلان سرکار خاصه شریفه برخی ایدال
مست خود سر که آوردن آنها بخاص و عام دشوار است در پای
درس از نظر اقدس می‌گذرانند و گاه بعضی از فیلان کوه پیکر بدیع
منظر ابر خرام رعد خروش در عقب اسپان برق تگ باد رندار
میدوانند تا بدویدن از دنبال اسب و حمله بر رکب و مرکوب که
در معارک و غا از آنها مطلوبست خوگر شوند و بعضی ازقات باشاره
معلی فیلان کوه تمثال فلک شکوه که میوه مست باد جنگجویی

جلو و اهل خاص چو کوی جمعی از چیلها و قورچیان و مردمی که
 وجود شان ضروری باشد آنجا شرف بار می یابند و دیوانیان
 عظام و بخشیان ممالک نظام و متصدیان مهم بیوتات و چندی
 از داروغهای کار خانجات و دیگر ارباب خدمات که رخصت عرض
 دارند از مطالب و مهمات کلی و جزوی بفویت معروض داشته
 بجوابهای با صواب که ارباب الباب را سرمایه بخردی و پیرایه
 هوشمندی تواند بود ارشاد می یابند و صدر الصدور اهل استحقاق
 و نیازمندان فیض انفاق را جوق جوق بنظر کمیا اثر شه نشاء اتفاق
 در آورده مراتب احوال و صورت امانی و آمال آنها بشرف آنها
 میرساند و آن گروه بر وفق نصیبه از لی بدعین وظائف و عطای
 اراضی مدد معاش و انعام نقود کمیا بدعین وظائف و عطا می
 گردند و عرائض صوبه داران و حکام اطراف اکثر درین محفل فیض
 قرین بوساطت باریافتگان بساط قرب از نظر فیض اثر گذشته
 برخی بمطالعہ اشرف میرسد و بعضی دیگر را وزیر اعظم خوانده
 مضمون بعرض همایون میرساند و احکامی که در جواب هر یک
 می شود دستور خرد گنجور بمنشیان عطار نشان ابلاغ می نمایند
 و اکثر مسودات نخست بامر از نظر انور نور آگین گشته بتصرفات
 بدیعه و اصلاحهای کاملانۀ بادشاهانۀ در الفاظ و معانی که ماهران رموز
 سخن منجی و نکته دانی را دستور العمل فصاحت و قانون الادب
 بلاغت تواند بود زیست می بابد و چون مناشیر جلیل القدر نوشته
 می شود دستور اعظم آنها را بنظر معلی میرساند و عنوان بعضی
 امثله جلیله که بامرای نامدار و نویندگان رفیع مقدار عز صدور یافته

منصبدار و خواه احدی و فرقه احدیان تیر انداز بوماطت میر آتش
و بخشی احدیان بموقف عرض میرسند و آن گروه از نظر اقدس می گذرند
و بومیلۀ مقربان بارگاه و امیران درگاه عرائض صوبه داران و متصدیان
هر صوبه و سرکار و پیشکشهای آنها بمحل عرض میرسند و متصدی
خدمت عرض مکرر احکام مطاعۀ که در باب منصب و جاگیر و
دیگر مراتب و مهمات و اقسام معاملات صادر می شود مکرر بعرض
اقدس می رساند و آخته بیگی و داروغۀ اقبال هر روزه برخی اسپان
و چندی از فیلان بزینت و آراستگی تمام بنظر انور در می آورند
و اگر اسپانی یا فیلی زبون و لاغر شد متکفلان امور آنها بمعرض
عتاب و باز خواست می آیند و اسپان داغی و تابیدگان و منصبداران
را داروغۀ داغ و تصحیحه بنظر خورشید اثر می نمایند و اگر اسپانی یا
سواری بنظر همایون زبون در آید رد فرموده تابین باشی را بمعرض
عتاب می آورند بالجملة کلیات امور و عظام مطالب جمهور درین
دیوان اقبال و ایوان جلال پذیرایۀ انتظام می گیرد و چهار پنج
گهری آنجا اوقات میمنت سمات آنحضرت بجلال اشغال
بادشاهی و شرائف مهمام گیتی پناهی مصروف می شود و قبل
از دو پاس روز قرین بخت و سعادت ازین دیوان بزرگ و محفل
سترگ برخاسته بانچمن خاص غسل خانه عز قدوم می بخشند
و دران فگارین سرای دولت بر اورنگ قدر و حشمت نشسته تا
دو پاس روز سریر آرای کام بخشی و کامرانی و انتظام بخش امور
خلافت و جهان بانی می باشند و اکثر اعیان دولت و ارکان سلطنت
و متصدیان مهمات و اهل خدمات و گروهی از گرز برداران و بندهای

قریب دو پاس روز باین مراتب اشتغال دارند و ازین محفل
 همایون قرین سعادت برخاسته بمشکوی قدس و حرم کده انبال عز
 قدوم می بخشند و آنجا بر سفره نعمت خاصه نشسته بقصد
 تحصیل قوت طاعت و عبادت ایزدی بقدر قوت روحانیان از اغذیه
 طیبه که از خزانه وجه حلال سرانجام می یابد تناول می نمایند
 و بجهت ترطیب دماغ و حفظ صحت و قوام بدن و اعتدال مزاج
 ساعتی با دل بیدار دیده بشکر خواب می سپارند و قبل از درآمدن
 وقت نماز ظهر از بستر استراحت برخاسته وضو می کنند و دگر باره نور
 افزای ساحت قدس مسجد گشته بعد از ادای دو گانه تحیت
 باتین تخشع و عبودیت بر سجاده توفیق مستقبل قبله می نشینند
 و از روی کمال آگاهی و حضور دمی چند تذکر و تسبیح حق و یاد
 پروردگار مطلق بعنوانی که از اعظم ملت و اکابر دین و اهل باطن
 و ارباب یقین فرا گرفته اند سعادت اندوز گشته چون وقت ادای
 صلوٰه مبرسد با جمعی از علما و سادات و مشایخ و فقرا و برخی
 از خواص و نزدیکان که در آن وقت حاضر اند فریضه ظهر بجماعت
 گزارده تمام سنن و نوافل و ازارک و وظائف معهوده که اوقات متعبدان
 مجرد کیش و متدسکان زهد اندیش از استیغای آن قاصر است
 ادا نموده بعد فراغ ازین مراتب خلوت کده خاص را که مابین
 حرم کده قدس و ایوان مبارک غسلخانه است بقدرم همایون فروغ
 سعادت می بخشند و تا رسیدن وقت نماز عصر دران آرامگاه دولت
 بکرائم افعال و شرائف اشغال مانند تلاوت قرآن مجید و کتابت و
 مقابله آن و تتبع مسائل دینی و خوض در معارف یقینی و

باشد بجهت تفاخر و مباهات آن گروه با مزید تدفن و تاکید در مطالب و احکام بخط خاص که از سواد خط پیداشانی مقبلان خوشتر است مزین میسازند و وقائع هر صوبه و سرکار از روی نوشتههای سوانح نگاران اطراف و اکناف این کشور فلک وسعت که برسبیل تواتر و توالی به پیشگاه حضور عز وصول می یابد درین والا بارگاه بمسامع حقائق مجامع میرسد و برخی اوقات جانوران شکاری از باز و جره و شاعین و چرخ و بحری و یوز و غیر آن بوساطت قوش بیگی و قراول بیگی از نظر اشرف میگذرد و اختی تماشای پری چهره اسپان برق سرعت باد رفتار که متصدیان اصطبل سرکار خاصه شریفه بآراستگی تمام از نظر انور میگذرانند و رانضان و چابک سواران نیز در محن غسلخانه سوار شده می گردانند مسرت پیرای طبع اندس میشود و درین مجلس همایون نیز داروغه عدالت مستغنیان و داد خواهان را حاضر ساخته عرض احوال و مطالب آنها می نمایند و شهنشاه حق آگاه در اندای اشتغال بمهمات سلطنت و سروری که محملی ازان سمت گزارش پذیروت بحال متظلمان نیز پرداخته داد دهی خلایق می فرمایند و از ایام هفته روز چهار شنبه خاص بامر عدالت است دران روز بدیوان خاص و عام شرف حضور نمی بخشند و جمیع متصدیان عدالت و قاضی عساکر و مفتیان و فضلا و علما و ارباب عمائم و شحنگان شهر در محفل خلد آئین غسلخانه حاضر آمده همگی اوقات قدسی سمات مصروف بعدل پروری و داد گستری میشود و مردمی که آنجا ضروری الوجود میباشد در آن والا بارگاه بار نمی یابند بالجمله شهنشاه جهان تا

جمعی از امرا و منصبداران که نوبت کشک آنها باشد در آن وقت حاضر میشوند و میرتوزکن بهرام صولت و صحبت و یساولان پیشکاه دولت آن فریق را بحسب تفاوت پایه و قدر برد و طرف قور خاصه باز داشته از مردم عمده صفی در پیش می آریند و در عقب آن صفوف دیگر مرتب میدارند و بخشیدان عظام باشاره والا آنها را بدستوری که درین سلطنت ابد طراز معمول است تسلیم قور می فرمایند و بعد فراغ ازین امر که متصل بوقت شام می باشد چون مؤذن اذان مغرب میگوید شهنشاه یزدان پرست حق آگاه روی دل از هنگامه کثرت و گیر و دار سلطنت بر تافته بخضوع تمام متوجه شنیدن اذان می شوند و پس از استماع آن از سریر گردن نظیر بر خاسته نماز مغرب بجماعت در مسجد ادا مینمایند و بشیعه کریمه خویش جمیع من و نوافل با اوراد و وظائف معهوده بجای می آرند و این مراتب بدو گهزی میکشد و بعد فراغ نماز از مسجد برآمده دگر باره در نشیمن والای غسلخانه که از کثرت مشاغل مهر فروغ و رفور شمعههای کفوری زرین لکن و فانوسهای طلائی مه پرتو چون بزم سپهر بچراغان انجم لبریز نور می شود بر تخت فیروزی بخت جلوس سعادت فرموده بنظم و پرداخت امور ملک و مال و تمسبت بهام دولت و اقبال توجه میفرمایند و وزیر اعظم درین وقت مهمات کلیده و جزئیة دیوانی بعرض اشرف رسانیده بجوابهای رسا و احکام دولت پدرا که خردمندان روزگار و مدبران امور کار را دستور العمل آگهی و هوشمندی تواند شد ارشاد می یابد و چون چهار گهزی از شب میگذرد و مؤذن اذان عشا میگوید

مطالعه کذب و رسائل عرفا و اکبروفات فرخنده آیات مصروف میدارند و بعضی احببان در آن نشیمن جاه و جلال بعضی از عمدهای آستان اقبال و باظمان منازم ملک و مال را شرف بار داده به تنظیم و تمشیت برخی مصالح و مهمات ضروریه سلطنت می پردازند و عرائض بعضی داد خواهان و الذماس مظلومان بواسطت بار یافتگان بساط قرب بنظر بیدنش در رسیده جواب آنها از پیشگاه عدل و مکرمت صادر میشود و درین وقت گاه حرم سرای دولت را ساعتی بذور حضور مشرف میسازند در آن شبستان اقبال نیز صدر نشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان تنقی عظم و احتشام و شرائف عفائف سعادت پیوند و سخدرات عاقله هوشمند که بار یافتند پیشگاه قرب و خدمت اند احوال مستورات محنت زده و بیوگان و یتیمان بموقف عرض میرسانند و حوائج آنها بانجاح مقرون گشته هر یک در خور حال از آثار فیض وجود و بر عطای این دولت جاوید بقا کامیاب میگردد و چون وقت نماز عصر میرسد دگر باره بمسجد مبارک غسلخانه پرتو قدوم گسترده فریضه عصر بجماعت ادا می نمایند و بعد از فراغ بخلوت کده دولت معاونت فرموده ساعتی دیگر بهوشیار دلی و آگاهی و نظم مهم خلافت و جهان پناهی می گذرانند و چون از روز یک دو گهری باقی می ماند ازان خلوتگاه عز و جاه بر آمده در انجمن خاص غسلخانه سریر آرای حشمت و بختباری میگردند و برخی از مهمات ملک و دولت بعرض میرسد و بار یافتگان پیشگاه سلطنت در آن محفل فردوس آئین بدستور روز پیشین شرف بار یافته سعادت کورنش می یابند و

گلشن امکان است باوۀ اقبال این فہال سایہ گستردہ بوستان جاہ و
جلال پر بار شد و تا نقشبند قدر بنقوش صور موجودات صورت طراز
نگار خانہ کون و مکان است نقش بدیع دولت این اورنگ نشین
عظمت و استقلال بروی کار باشد * ع *

زمین دعاہا بر اجابت منت بسیار باد

تمام شد

شهنشاه بیدار بخت از فراز تخت برخاسته اکثر مردم را اذن رفتن از غسلخانه میشود و نماز عشا نیز با جمعی از خواص و نزدیکان بجماعت گزارده بآرامگاه خاص عز ورون می بخشد و روزهای پنجشنبه بدیوان اول روز در ایوان سپهر نشان خاص و عام اکتفا نموده دیوان آخر روز و انعقاد مجلس خلد آئین غسلخانه در شب موقوف میدارند و آن شب متبرک باصور دنیوی و مهمات صوری نپرداخته همگی اوقات فائض البرکات مصروف طاعت و عبادت و تحصیل اسباب ثواب اندوزی و سعادت میشود و در شبها چون خاطر مقدس از مشاغل کونیه و وظائف عبادات پرداخته بقصد استراحت و آرام بخلوت گاه انس پرتو قدوم می گسترند اکثری از شب را با دل بیدار و خاطر آگاه به تیغظ و انتباه و مشغولی بیدار پرورگار جهان و تفکر و تدبیر در مصنوعات خالق کون و مکان و شکر و سپاس نعم والی بی منتهای الهی که از پیشگاه فضل و احسان نامتناهی بآن سزاوار سریر شهنشاهی و شایسته اورنگ گیتی پناهی عطا شده میگذرانند تا هنگامی که باقتضای بشریت حواس قدسی اسان را بخت بیدار خواب در می یابد و سه گهری بی اختیار تن به بستر استراحت میدهند و در شبانروزی آسایش و خواب آن بادشاه مالک رقاب زیاده از یک پاص شب نیست لمولفه

* نظم *

سرچو بدالین هوس کم نهاد * بر سر خود بار دو عالم نهاد
خلق مبدل ز گران باریش * فتنه گران خواب زیداریش
امید که تا نخلبند قضا به پرورش اشجار ممکنات نصارت بخش

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

بر آرای مهر پیرای دانشوران خردۀ بین و خردمندان والا
تمکین که بسیاحی غواص فکر لای دل پذیر و درازی بی مثل و
نظیر معانی از قلزم طبع بساحل قرطاس آورده گوش هوش سامعین
را زینت تازه می بخشند و عرائس اخبار عجیبه و سوانح غریبه
سلاطین نامدار و دیگر امرای والا تبار را بجواهر بیان متکلی
ساخته پذیرای بارگاه سلطنت و پسندیده حضرات ملوک عالی
منقبت می گردانند تا عالمیان از احوال پاستانی عبرت گیرند
و پند پذیرند و از افعال قبیحه و خصائل فزیه که باعث بدنامی
و غرامت و سبب سوء سرافجامی و وخامت است اجتناب ورزیده
خود را بمکارم اخلاق آراسته و بحاسن اوصاف پیراسته نمایند
مخفی و محتجب نماند *

که کتاب عالم گیر نامه فرخنده کتابی ست زیبا و گرامی نسخه

ایزدی را نمایش گردید بآبروی سخن در آغاز نخستین سال
جلوس همایون شرف ملازمت سده فلک احترام منبع آثار عظمت
و جلال مطلع انوار ابهت و اقبال سپهر بلند اختری سرور اقلیم سری
و سروری والا همت قوی صولت کشف اسلام مرجع انام صبح سیمای
مشرق ضمیر خورشید رای جمشید نظیر نخل پدای ریاض سعادت
ابدی گل چین حدیقه خلق محمدی حق دوست باطل دشمن
زنار گسل بت شکن کامل نصاب جوهر دانش و بینش مالک
وقاب کشور آفرینش فروغ گوهر خرد فرق کننده میان لیک و به
سلیمان ثانی صاحب قرانی سلطان ابوالمظفر محی الدین محمد
اورنگ زیب عالم گیر پاتنه بیم مدیح سنجی آن اورنگ نشین کشور
معانی گوی سبقت از همه ربود و غبار بی رونقی از چهره اقبالش
زدود و بدست یاری طبع سخن سرا از حسیض ذلت و خمول برآمده
بر بساط عزت و شرف قبول نشست و بخت غنوده سراز کنارش
بر گرفت و ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصیه سعادت و نیک
بختی بنقش ارادت آراسته در سلک بندگی گوید بشکوانه آن
بقلم استعجال صفحه چند بانشاء محامد آن ذات اقدس نگاشته
هدیه انجمن اقبال و تحفه بارگاه عز و جلال گردانید *

چونکه در مجلس عزت انصاف و قدر دانی را پایه بلند و از
محاسن عادات و مکرم اخلاق پادشاه ارجمند آن بود که از اصحاب
معانی گلی بباغی می گرفتند و گوهری بکافی می پذیرفتند
آن عبارات معجز آیات پسند خاطر همایون افتاد و اسلوب کلامش
خیلی ملایم طبع سلطانی آمد *

دل‌کشا و گلستانی ست بی خزان و تاره بوستانی ست که هزاران
ریاحین معانی در وی شکفته و خندان اگر بآب زر نگاشته آید بجا و
اگر دفتری از فصاحت خوانم روا *

از رشحهٔ کلک گوهر سلک مجلّی میدان سخن پروری و مقدّم
مضمار انشا پردازي صدر نشین بزم سوانح نگاري زینت بخش محفل
عبارت آرائي جهان گیر ملک سحر بیانی عالم گیر کشور سخن دانی
منشی بی مثل و بدیل بیقین محمد کاظم بن محمد امین
مشهور بمیرزا کاظم ولد امینای کاشی که در فن انشا علم " انا
ولا غیري " بر افراشته و در رنگین نگاري رایت " انا افصح " برداشته
و در فصاحت و بلاغت گوی سبقت از همه ر بوده و در اعجاز کلامی
شهرهٔ آفاق " کالشمس رابعة النهار " بوده طبع انشائی داشت و در
نظم دقتی این بیت ازوست *

نیست از چاه زندان بتان قسمت ما * غیر آبی که ز حسرت بدهان می گردد
اما در بدو حال بمقتضای مشیت ایزدی برخی از اوقات
گران مایه جوهر زندگانی را دست فرسوده بیحاصلی کرده روزگار
به بطالت می سپرد و یک چند در دام نامساعدی روزگار چون
مرغ زیرک بسر می برد و در زاویهٔ گم نامی با شاهد ناکامی دست
در آغوش می بود و روی شاهد نامرادی بمرآت حال می نمود و از
خار حسرت عسرت غنچهٔ مرادش چاک چاک می گشت و شوک
خواری و بی اعتباری سینه اش را می خست و بار صفر الیدی
بر خود می کشید و شربت تلخ تهی دستی می چشید *
و چون همای طالعش به پرواز آمد و دولتش یآوری نمود و توفیق

معدلت گستري از جمادی الاولى سنه مذکور تا رجب المرجب سنه هزار و هفتاد و هشت هجري اعني ده ساله احوال ایام سلطنت و کامراني و اعوام خلافت و جهان بانی آنچه از قوه بفعل آمده بود بعبارت دل پذیر بدیع اسلوب و فقرات رنگین و مرغوب بطرزي بدیع و وضعي منیع که پذیرای طبع دشوار پسندان کارگاه سخن داني و دقائق شناسان رموز الفاظ و معاني تواند بود بمعرض تحریر در آورده داد انشا پردازی در داد *

و چون بزدگان حضرت اعلی خاقانی بمقتضای دانش خداداد و فطرت بلند و علوهمت و وسعت حوصله ابقاء آثار ظاهر را در جذب محور آن وقعتی نه نهاده بتاسیس مآثر باطن بیشتر توجه داشتند بعد از تدوین واقعات ده ساله حکم حقیقت شیم صادر شد که گذارنده داستان مفاخر و مکارم محمد کاظم مصنف کتاب مستطاب عالمگیر نامه من بعد وقائع را بقید کتاب در نیارد لهذا او هم بدان قدر اکتفا نمود - و پس از وفات پادشاه عنایت الله خان مرید خاص عالم گیر در عهد پادشاه ابوالنصر قطب الدین شاه عالم پادشاه غازي محمد ساقی مستعد خان را باعث شد که باقی احوال چهل ساله و کسری بقید تحریر در آورد *

و مؤلف درین صحیفه تصریح باسم اورنگ زیب نه نموده در هر جا از ان بلفظی شریف و عبارتی بدیع که مناسب مقام ست چون شهنشاہ گیتی پناه - و شهنشاہ دانش آئین - و شهنشاہ آفاق - و بادشاہ دادگستر - و خاقان جهان - و خدیو فیروز بخت کام یاب - و آنحضرت * و شاه جهان را باعلی حضرت و حضرت اعلی نام برده -

اشاره صادر گردید که بدائع سوانح دولت کرامت آئین و مملکت سعادت قوین که مثل آن دیگر سلاطین نام دار و خواقین والا تبار را با وعف جد فراوان وسعی بی کران روی نداده بکوشش تمام جمع نموده بی بیش و کم بکلک صدق رقم تسطیر نماید و تحریر سازد و آن دراری دل پذیر اقبال را در سلک تالیف انتظام بخشد و آن عرائس اخبار را بحلی تقریر دل چسپ و مرغوب آرایش دهد تا بر صفحه روزگار بادگار ماند و پس ماندگان قافله وجود را اطلاع بر سوانح این عهد سعادت توامان گردد مؤلف را درین عهده سوانح نگاری و کار وقائع نویسی مقرر فرموده حکم عالی شرف نفاذ یامت که وقائع نگاران نسخه واقعات سامی فهرست واردات احوال گرامی ماه بماء سال بسال با وقائع صوبجات و سوانح ولایات بدر سپارند و مقرر گشت که هرچه از اخبار و سوانح بحیز تحریر و معرض تسطیر در آید بعد از ترتیب داستان داستان ازان در خلوت همایون باوقات مناسب بعرض اشرف پادشاه برسد *

و حکم فرمودند که چون احوال پادشاه زادگی از حین تولد تا زمان عالم آرائی در کتاب پادشاه نامه مذکور و مسطور ست عنان اسپ بیان ازان سمت معطوف داشته بتحریر احوال ایام سلطنت پردازد و از آغاز انکشاف صبح کشور کشائی که در جمادی الاولی سنه یک هزار و شصت و هفت هجری بوقوع آمده داستان طراز گشته هژده ساله احوال را یک مجلد سازد بر طبق فرمان سلطانی مؤلف این کتاب سوانح ایام سلطنت پروری وقائع ازمنه

قامت خود می برد و خود را از دیگران احق می دید هنگام مرض شهنشاه زمان خسرو دوران انتهاز فرصت نموده زمام اختیار سلطنت بقبضه اقتدار خود در آورد و دست استقلال آن حضرت از مراتب ملک و مال کوتاه ساخته باقتضای رای خود جمیع کارهای مالی و ملکی انجام می کرد اورنگ زیب که در آن وقت بملک دکن اقامت میداشتند و در نظم و نسق آن نواحی مشغول بودند چون اخبار بیماری پدر بزرگوار خویش و بی اختیاری او و اقتدار دارا شکوه در امور جهان بانی و دادگستری اصفا فرمودند مصلحت در امهال و صلاح در اهمال ندیده باشتهاز عزم شرف ملازمت والد امجد از خطه اورنگ آباد نهضت فرمای سمت دار الخلافه شاه جهان آباد گردیدند و در اثنای راه با مهاراجه جسونت سنگه و دیگر امرا و افواج پادشاهی که باشاره دارا شکوه سد راه بودند مقاتله کنان و محاربه وزران باحصول غلبه و نصرت تا مقام اعزآباد نزول اجلال ارزانی داشتند آخر چون پدر و برادر را مغلوب یافتند بروز جمعه غره ذی قعدة سنه یک هزار و شصت و هشت هجری در عمارت دل پذیر اعزآباد مجلسی دل کشا و جشنی جهان آرا باهتمام امرای موافق ترتیب داده بعد انقضای پانزده گهری و بیست و دو پل روز مذکور مطابق شش ساعت و نه دقیقه نجومی بر سریر فرمان دهی بی ادای رسوم که سلاطین نام دار والا تبار را حین جلوس بر اورنگ دولت معمولی و ضروری ست جلوس اجلال فرموده بسبب طمع سلطنت و حرص مملکت پدر پیر خود را محبوس فرمودند *

و از دارا شکوه و شجاع بی شکوه و ناشجاع سخن سرانیده *
 و چون ولد امینا از ذکر حبس کردن عالم گیر پدر پیر خود
 شاه جهان را تا هشت سال و ده همان حال انتقال کردنش
 بدارالبقا و همچنین دیگر سوانح ناپسندیده و وقایع غیر حمیده که
 در اوائل ایام سلطنت او صورت بسته اغماص نموده مجملی ازان
 در اینجا بطور نمونه ذکر کرده می شود *

در سنه یک هزار و شصت و هفت هجری شاه جهان را که بعدالت
 و انصاف و فطانت و کیاست معروف بود بمقتضای مشیت ایزدی
 عارضه حبس بول ظاهر شد و بالتماس دارا شکوه پسواری کشتی
 صرعه دل کشای اکبر آباد از پرتو رایات جاه و جلال مطاع خورشید
 اقبال گشت و تا غره ربیع الثانی سنه مذکور بمنزل دارا شکوه اقامت
 داشته بتاریخ غره شهر مذکور نهضت فرمای ایوان شهریاری و
 زینت بخش کاخ معدلت گستری گردید و زینت تازه بخشید
 تا این سال انجام امور سلطنت و انصرام کارهای مملکت
 بالاستقلال بقبضه اقتدارش بود و رتق و فتق هر امور می فرمود
 چون عارضه جسمانی بر پیکر مقدس و عنصر همایون طاری شده
 مزاج اشرف از منهج صحت و قانون اعتدال منحرف گشت و ایام
 کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز سمت تضاعف و اشتداد
 می پذیرفت ازان جهت بنظم و نسق امور جهان داری انواع
 اختلال راه یافته فساد عظیم در مملکت هندوستان بهم رسید و ضرر
 خزان بی انتظامی بگلاستان مملکت وزید دارا شکوه که همیشه
 خلعت استحقاق امور کشور کشائی و جهان بانی بمقراض طمع بر

فہرست اسمیٰ مواضع واقع در کتاب
عالم گیرنامہ بترتیب حروف تہجی *

بسم اللہ الرحمن الرحیم

* | *

آرہ * ۹۷۲ *

آشام * ۵۸۶ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۹۲ - ۶۹۴ - ۷۰۰ -
۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۶ - ۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۹ - ۷۲۲ - ۷۲۶ - ۷۴۱ -
۷۶۷ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۰ - ۷۸۳ - ۷۸۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۵ - ۸۰۷ -
۸۱۰ - ۹۵۸ *

آنچھڑا * ۱۸۸ *

آرہ * ۷۲۳ *

آمرن محل * ۲۷۲ *

آوارہ * ۱۲۷ - ۲۳۷ - ۴۴۰ - ۴۷۵ - ۶۰۴ - ۷۶۵ - ۸۷۴ - ۸۸۵ *

اٹک * ۵۶۸ - ۸۸۵ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ *

اچھیر * ۱۱۹ - ۲۰۵ - ۲۹۲ - ۲۹۵ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ -

۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۵ - ۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۴۵ -

۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۱۳ - ۵۱۸ - ۶۳۱ - ۱۰۵۶ *

آجین * ۱۸۳ - ۳۲ *

احمد آباد * ۱۹۷ - ۲۹۷ - ۴۰۴ - ۵۶۶ - ۶۳۴ *

احمد پور * ۴۵۶ *

احمد نگر * ۹۵۷ *

و تا هشت سال جلوس عالم گیر شاه جهان بزندادان مانده در همان قید از زندان بدن پس از سی و یک سال و دو ماه سلطنت باوانل شب دوشنبه بیست و ششم شهر رجب المرجب سنه یک هزار و هفتاد و شش هجری داعی اجل را لبیک اجابت فرمود تاریخش * شاه جهان وفات کرد * و نیز * بیت *

سال هجری فوت شاه جهان * رضی الله - گفت اشرف خان

و هم * مصراع * ز عالم سفر کرد شاه جهان * یافتند

اگرچه ذات مستجمع صفات آن پادشاه دین پناه بحر علوم خدایگانی و معدن خصائل جهان بانی موصوف بحکمت و شجاعت و دانشمندی در امور سلطنت بود اما از مطاعن عقوق پدر و سفک دماء برادر و تعذیب بعضی از اولاد و تجویز قتل جماعه مسلمین در محاربات بیجاپور و حیدرآباد و غیره ممالک دکن صرف بطمع متکثر دنیوی که این همه در پردۀ حیَل شرعیہ اجرا می نمود خالی نبود *

تمام شد این عجالة نافعه در اخصر و اهم احوال کتاب عاگیرنامه - بحکم عالم علوم عربیہ و فارسیہ علامه زمان پروفیسر مستر ایچ باخمان صاحب بهادر ام اے سکریٹری اشیاٹک سوسائٹی اف بنگال - رقم زدۀ شکستہ قلم - خاکسار عبدالحی مدرس مدرسۀ عالیہ کلکتہ عفا عنه الله و رحم * و فهرست مفصله اسماء رجال و مواضع واقع عالم گیر نامه عنقریب بحلیہ طبع جلوه گر و منتخبتر شدنی ست *

۱۹۲ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۲۲ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۶

۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۹۹ - ۳۰۳

۳۰۵ - ۳۴۹ - ۴۲۲ - ۴۷۴ - ۴۸۶ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۶۴ - ۶۳۱ - ۸۵۸

* ۸۶۰ - ۹۷۹ - ۹۸۶ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ *

اذا ساگر * ۴۰۹ *

افباله * ۲۱۹ - ۷۶۵ - ۸۴۸ - ۸۴۹ *

اگولاه * ۹۰۵ *

انذ باری * ۸۷۶ *

اوترکول * ۷۲۲ - ۷۲۵ - ۷۳۶ - ۸۰۷ *

اوجه * ۲۰۵ - ۲۷۲ *

اوجین * ۳۳ - ۴۹ - ۵۶ - ۷۵ - ۷۸ - ۸۰ - ۸۱ - ۱۰۵ - ۱۴۱ *

اونگیر * ۸۸۵ - ۱۰۰۷ *

اوده * ۱۲۷ - ۲۰۲ - ۸۶۰ - ۹۸۶ *

اویسده * اویسده * ۴۵۵ - ۴۷۴ - ۷۵۱ - ۸۷۶ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۷ *

اورنگ آباد * ۳۶ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۴ - ۸۴ - ۲۱۹ - ۳۸۹ - ۸۵۲ - ۸۸۷ *

* ۹۱۰ - ۹۲۵ - ۱۰۲۰ - ۱۰۳۵ - ۱۰۳۸ - ۱۰۵۱ *

اوسه * ۱۰۰۷ - ۱۰۱۴ *

اوهند * ۱۰۴ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۸ - ۱۰۶۰ *

ایساکده * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

ایله پور * ۱۰۲۳ - ۱۰۲۷ *

ایران * ۸۳۸ - ۴۶۳ - ۵۹۵ - ۶۰۷ - ۶۰۹ - ۶۱۶ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۶۴ *

* ۸۳۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۵۱ - ۸۷۴ - ۹۱۸ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵

اوستان * ۴۵ *

ارک * ۵۳ - ۱۹۳ - ۴۱۶ - ۴۴۲ - ۴۷۲ - ۵۸۸ - ۸۳۴ *

اسلام نگر * ۹۶۰ *

اسلام آباد * ۸۳۵ - ۹۵۶ - ۱۰۵۰ *

اعز آباد * ۱۴۵ - ۱۴۷ - ۱۴۹ - ۱۵۹ - ۱۶۱ - ۲۲۰ - ۲۲۷ - ۴۱۸ - ۴۲۸ -

۴۳۰ - ۴۳۵ - ۴۶۷ - ۴۷۲ - ۴۷۴ - ۶۰۶ - ۶۷۳ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۷۶۴ -

* ۸۵۲ - ۸۶۵ - ۸۷۳ - ۸۷۵ - ۹۲۴ - ۱۰۵۰ *

اعظم آباد * ۷۶۳ *

اکبر آباد * ۳۰ - ۳۱ - ۴۸ - ۴۹ - ۸۰ - ۸۲ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۱۰۷ - ۱۰۸ -

۱۰۹ - ۱۲۰ - ۱۲۳ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۶۷ - ۱۷۸ - ۱۸۳ - ۱۹۱ - ۱۹۲ -

۱۹۳ - ۲۱۶ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۹ -

۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۴ - ۲۳۷ - ۲۳۹ - ۲۴۱ - ۲۴۴ - ۲۸۴ - ۲۹۲ - ۲۹۴ -

۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۰۸ - ۳۱۰ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵ -

۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۱ -

۵۶۴ - ۵۶۸ - ۵۹۰ - ۶۲۰ - ۶۲۵ - ۶۳۱ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۴ -

۷۰۱ - ۷۴۳ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۲ - ۸۱۹ - ۸۲۳ - ۸۳۸ - ۸۳۹ -

۸۴۲ - ۸۵۶ - ۸۷۱ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۸۳ - ۹۱۸ - ۹۳۶ - ۹۳۷ -

* ۹۶۲ - ۹۶۴ - ۹۶۷ - ۹۷۷ - ۱۰۲۱ *

اکبر پور * ۵۳ *

اکبر نگر * ۲۲۴ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۴۲۳ - ۴۶۴ - ۵۵۵ - ۶۸۳ *

اکبري * ۴۲۵ *

آلہ آباد * ۱۲۶ - ۱۳۲ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۸۰ -

(۵)

بانج * ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۸۴۸ - ۸۶۴ - ۸۸۶ *

بلري جوگي هتي * ۸۲۲ *

بلوچ پور * ۸۱ - ۸۲ *

بناس * ۶۹۹ - ۷۰۰ *

بنارس * ۲۹ - ۱۹۳ - ۲۲۲ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۴۲۲ - ۴۶۲ - ۶۲۷ -

۷۵۸ - ۸۷۵ *

بنج رتن * ۶۹۷ *

بنذرابين * ۳۴۴ *

بنگالہ * ۲۹ - ۳۱ - ۱۴۱ - ۱۷۵ - ۱۸۰ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۶۴ -

۲۶۶ - ۲۶۸ - ۲۷۱ - ۳۶۹ - ۴۰۶ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۲ - ۴۳۳ -

۴۳۵ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۶ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۷۱ - ۴۷۶ -

۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۹۵ - ۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ -

۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۷ - ۶۳۲ - ۶۳۴ - ۶۴۹ - ۶۷۳ - ۶۷۶ - ۶۷۷ -

۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲ - ۶۸۷ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۶۱ -

۷۷۶ - ۷۸۲ - ۸۰۹ - ۸۱۲ - ۸۱۵ - ۸۴۸ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۵۸ -

۸۵۹ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۸۰ - ۸۸۲ - ۹۱۱ - ۹۲۲ - ۹۴۱ - ۹۴۲ -

۹۴۶ - ۹۵۵ - ۱۰۳۴ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸ *

بنولہ * ۵۱ *

بورہہ * ۱۲۶ - ۱۴۸ •

بہادر پور * ۱۲۴ - ۴۲۲ - ۹۷۸ *

بہار * ۱۲۷ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۴۰ - ۵۸۹ - ۶۴۹ - ۹۲۲ *

بھاگ تي * ۵۲۴ - ۵۲۶ *

ایوان چهل ستون * ۳۵۱ - ۳۶۲ - ۵۹۱ - ۸۵۴ *

* ب *

باری * ۱۰۵۰ *

باغ نور منزل * ۱۱۸ *

بالا پور * ۸۸۵ - ۱۴۵۴ *

بانس برکه * م * بانس بریلی * ۵۶ *

بانسی * ۷۸۱ *

بخارا * ۶۲۸ - ۶۳۷ - ۶۶۲ - ۶۶۴ - ۷۳۸ - ۸۶۳ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۳ *

بدخشان * ۶۰۵ *

برار * ۱۹۹ *

برمه پتور * ۶۸۵ - ۶۹۴ - ۶۹۷ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ -

۷۱۳ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۷ - ۷۳۳ - ۷۷۶ *

بروژة * ۹۸۶ *

برهان پور * ۴۲ - ۴۴ - ۴۶ - ۴۸ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۶ - ۹۱ -

۲۰۹ - ۲۱۹ - ۲۹۶ - ۴۳۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۱ *

بری نله * ۶۸۳ - ۶۸۴ *

برای * ۲۶۸ *

بصره * ۶۱۹ - ۶۳۶ *

بقلاذه * ۳۳۷ *

بگت گذه * ۹۰۵ *

بگله گهات * ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹ *

بلا چور * ۱۸۵ *

* ۱۰۱۷ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۲ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۷ - ۱۰۵۱ *

بیجا گڈہ * ۱۹۹ *

بیج ہزارہ * ۸۳۵ *

بیہراتھہ * ۵۶۸ *

بیدر بہوم * ۱۴۹۶ *

بیسسوارہ * ۴۵۰ *

بیکا * ۵۷۱ *

بیگم آباد * ۸۳۶ - ۸۳۷ *

بیل تلی * ۸۰۷ *

* پ *

پیالہ پور * ۴۹۵ *

پالم * ۸۷۵ *

پانی پت * ۲۲۰ - ۸۴۹ *

پاندو * ن - ماندو - ناندو * ۷۰۰ *

پنام * ۸۰۷ *

پتورہ * ن * بنورہ * ۵۱۶ *

پتن * ۲۱۳ - ۶۰۴ *

پتنہ * ۲۹ - ۳۱ - ۱۲۱ - ۱۶۸ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۹۱ - ۲۱۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

* ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۲۸۶ *

پونالہ * ۵۷ - ۵۷۸ *

پوینڈہ * ۵۹۶ - ۸۸۲ - ۸۹۱ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۶ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۱ *

پشاور * ۱۷۸ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۴ *

(۴)

بھانچھا * ۶۹۷ *

بھراچ * ۳۱۴ - ۵۹۳ - ۸۱۸ - ۸۲۷ *

بھڑا * ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۱۰۴۱ *

بھکر * ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۲۱ - ۲۳۰ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۳ - ۲۸۴ -

۳۰۵ - ۴۱۱ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۸۱ - ۶۲۵ - ۱۰۴۹ *

بھکراتھہ * ۱۷۸ *

بھاتن * ۱۰۰ *

بھاسہ * ۳۴۶ - ۴۸۱ *

بھاولی * ۱۰۲۶ *

بھلوا * ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۹۴۳ - ۹۴۸ *

بھنڈر * ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ *

بھند ادک * ۹۰۵ *

بھونٹ * ۶۸۸ - ۶۹۰ *

بھوم * ۱۰۲۱ *

بھیرہ * ۱۹۷ *

بھیرور * ۱۰۰۳ *

بھینورہ * ن * بھیرہ - بھیرور - بھینورہ * ۵۸۵ - ۱۰۰۰ - ۱۰۱۹ *

بھاسا * ۵۷۳ *

بھاہ * ۱۴۴ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۷ - ۱۹۹ - ۲۰۵ - ۲۷۲ *

بھجاپور * ۲ - ۴۵ - ۴۷ - ۸۳ - ۴۷۱ - ۵۷۰ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ -

۵۷۸ - ۵۹۸ - ۸۵۱ - ۸۶۰ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۹ -

۹۷۰ - ۹۸۸ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۴ -

تپکي * ن * تنگي * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

تودي پور * ۵۵۴ - ۵۵۵ *

ترسپاني * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۸۰۵ *

ترهار * ۵۶۵ *

ترهت * ۸۵۲ - ۱۰۴۹ *

تکونه * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

تلچاپور * ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۹ *

تلکوکن * ۵۸۴ - ۸۹۳ *

تلون * ۱۴۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۸۰ - ۱۸۲ *

تلوندي * ۷۶۶ - ۷۶۸ *

تلينهه * ۲۰۵ *

توده * ۳۰۵ - ۳۳۶ *

توران * ۳۹۲ - ۴۴۲ - ۶۰۶ - ۱۰۳۵ - ۱۰۵۰ *

تهانيسر * ۲۲ *

تير * ن * تيرا * ۹۹۱ * ۱۰۱۴

* ت *

تاندّه * ۴۶۱ - ۴۷۶ - ۴۸۳ - ۵۵۳ - ۵۵۷ *

تههه * ۲۱۷ - ۲۷۵ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۴۸۵ - ۶۲۷ - ۷۷۸ - ۱۰۴۸ *

* ج *

جالپور * ۴۵۴ *

جالندر * ۲۱۹ *

جام * ن * هالار * ۷۶۸ *

(۸)

پکس کھول * ن * پلس کھول * ۹۰۵ *

پگہلی * ۱۰۴۲ *

پلاون * ۶۱۴۸ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۳ - ۶۶۰ - ۶۶۳ - ۷۵۵ - ۹۷۲ - ۹۸۶ *

پلائن * ۹۹۰ - ۹۹۱ *

پنجاب * ۱۴ - ۱۴۹ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۷۱ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۳۰۱ *

۲۲۵ - ۲۱۶ - ۲۱۵ - ۱۹۳ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۳۵۰ - ۴۱۹ - ۶۶۱ -

* ۸۶۳ - ۷۶۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ *

پورب * ۴۵۰ *

پورکھور * ن * پور کھور * ۸۹۶

پورنکھر * ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۹۰۰ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ *

- ۹۰۶ *

پونار * ۱۰۲۷ *

پونچ * ۸۲۰ *

پونہ * ۵۷۵ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۸ - ۸۸۸ -

۸۹۲ - ۸۹۶ - ۸۹۹ - ۹۰۳ *

پہنی * ۹۵۳ *

پہلور * ۷۶۶ *

* ت *

تاراگڈہ * ۲۶۴ *

تامی کٹورہ * ۸۹۶ *

تبت * ۸۲۶ - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۸۶۰ - ۹۲۳ - ۱۰۶۳ *

نپکی * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

* ج *

چانگام * ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۶۰ - ۹۴۰ - ۹۴۳ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ -

* ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۶ *

چانت نگر * ۴۹۶ *

چارنگ * ۸۰۲ - ۸۱۰ *

چاکنه * ۵۷۴ - ۵۸۴ - ۵۸۵ *

چاند پور * ۱۷۱ *

چانده * ۴۷۵ - ۱۰۲۲ - ۱۰۱۳ - ۱۰۲۴ *

چاندي * ۱۷۳ - ۲۹۳ *

چذاب * ۲۱۶ - ۸۳۷ - ۸۳۹ *

چنآده * ۴۱۸ - ۴۹۳ - ۵۹۴ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ *

چنبل * ۷۹ - ۸۰ - ۸۵ - ۸۹ - ۹۰ *

چنپال * ۲۱۷ *

چنپه * ۸۴۳ - ۸۴۷ *

چنداولي * ۳۴۳ *

چنگش هتي * ۸۲۳ *

چوراگده * ۱۹۲ - ۲۱۸ *

چور نواينه * ۵۶ *

چول * ۲۸۳ - ۲۹۶ *

چوناگده * ۲۸۳ *

چوهرمل * ۲۱۷ *

چپاچل * ۱۰۴۲ *

جگدیہ * ۹۴۳ *

جلال آباد * ۱۲۸ *

جمہورہ * ۷۱۳ - ۷۲۵ - ۸۰۷ *

جمون * ۱۷۹ - ۱۹۶ - ۳۲۰ - ۶۰۹ - ۷۵۷ - ۷۶۸ - ۸۱۴۰ - ۸۱۴۳ - ۸۱۴۷ *

* ۸۵۹ - ۸۷۶ - ۸۸۵ - ۹۰۶ - ۹۱۷ - ۹۶۵ *

جنڈیر * ۸۸۸ - ۸۹۳ *

جودہ پور * ۱۸۳ - ۲۸۸ - ۳۰۰ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ *

جوزا گڈہ * ۱۹۲ *

جوگی کمپہ * ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ *

جون * ۷۶ - ۱۱۱ - ۱۲۱ - ۱۲۶ - ۱۵۹ - ۱۶۷ - ۲۳۳ - ۳۵۰ - ۴۷۹ - ۶۲۱ *

* ۶۴۳ - ۶۶۴ - ۸۱۴۹ - ۹۷۸ *

جونہا کڈہ * ۲۸۳ - ۵۶۴ - ۷۶۸ - ۷۷۰ *

جون پور * ۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۶۳ - ۲۸۷ - ۴۷۸ - ۸۵۳ - ۸۵۹ - ۱۰۵۰ *

* ۱۰۵۷

جہانگیر پور * ۵۳ *

جہانگیر نگر * ۳۳۶ - ۴۶۱ - ۴۷۷ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ *

- ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۳ - ۶۸۹ - ۷۱۲ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۹۹ *

* ۹۴۸

جہانگیر پور * ۲۷۲ *

جیاسہ * ۵۱۸ *

جیسلمیر * ۲۲۱ - ۲۷۵ *

جیل ماری * ۵۲۸ *

* د *

دادر * ن * دهادهر ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۵ - ۴۳۰ *

درېهنگه * ۹۸۶ - ۸۵۰ - ۶۵۰ *

درنگ * ۸۱۱ - ۷۲۵ *

دکي * ۲۵ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۴۰ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۵۳ - ۵۶ - ۱۲۷ -

۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۹۲ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۳۰۱ - ۳۳۸ - ۳۶۹ - ۳۹۴ - ۴۱۶ -

۴۱۷ - ۴۲۶ - ۴۳۹ - ۴۶۶ - ۴۵۴ - ۴۷۱ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۸۵ - ۵۶۵ -

۵۶۶ - ۵۶۸ - ۵۷۰ - ۵۷۸ - ۵۸۶ - ۵۸۹ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۶ - ۶۱۹ -

۶۲۶ - ۶۳۰ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۷۵ - ۷۳۳ - ۷۶۱ - ۷۶۳ - ۷۶۷ - ۸۲۳ -

۸۵۱ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۰ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۴ -

۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۷ - ۹۳۰ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۶ -

* ۱۰۳۹ - ۱۰۶۱ *

دکهن کول * ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۶ - ۸۰۸ *

دولت آباد * ۴ - ۴۴ - ۱۵۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۲۱۹ - ۲۹۰ - ۴۱۶ -

* ۵۷۵

دوله * ۷۲۲ *

دهاپه * ۵۵۷ *

دهار * ۵۷ *

دهارا سينون * ۱۰۰۷ - ۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ *

دهارور * ۱۰۱۸ *

دهاموني * ۱۹۲ - ۲۱۸ *

دهرمات پور * ۵۶ - ۵۷ - ۵۸ *

چیت پور * ۵۴ - ۵۵ *

چین پور * ۶۵۰ *

چیول * ۵۷۴ - ۹۰۵ *

* ح *

حبشه * ۸۸۵ *

حضر موت * ۸۸۳ - ۸۸۵ - ۱۰۳۵ *

حیدرآباد * ۱۰۱۹ *

* خ *

خان پور * ۸۲۱ - ۸۲۶ *

خاندیس * ۴۳ - ۴۶ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۶ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۱۸ - ۲۱۹ -

۲۳۳ - ۲۴۲ - ۸۷۳ - ۹۷۲ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ *

خانوة * ۶۳۴ *

ختا * ۷۲۲ *

ختن * ۷۲۲ *

خضر پور * ۶۸۳ *

خضرآباد * ۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۶ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۳۴۶ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ -

۴۴۳ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۷۵۶ - ۷۶۵ - ۸۴۹ - ۸۷۵ - ۹۲۴ - ۹۳۶ - ۹۳۷ -

۹۸۳ - ۹۸۵ *

خضري * ۴۲۵ *

خلم * ۴۴۳ *

خوشاب * ۱۹۹ - ۱۰۴۱ *

خيرآباد * ۱۶۱ - ۸۶۲ *

رامپو * ن * رامپو * م * رامپور * ۹۵۳ - ۹۵۴

رام سر * ۳۰۶ - ۳۳۶ *

راوی * ۲۱۶ *

راہون * ۱۸۵ - ۱۹۷ - ۱۹۸ *

رتن پور * ۸۷۶ *

رخنگ * ۱۸۴ - ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱ - ۹۳۰ - ۹۴۲ - ۹۴۵ -

* ۹۴۷ - ۹۵۴ *

ردر مال * ۹۰۵ *

رنگا مائی * ۴۹۵ - ۶۸۲ - ۶۸۴ - ۶۹۴ *

روپ گڈہ * ۹۰۵ *

روہر * ۱۶۳ - ۱۸۳ - ۱۸۴ *

روہیرہ * ۸۹۵ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

رہتاس * ۲۲۵ - ۴۵۵ - ۴۷۵ - ۶۳۰ - ۸۵۳ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۷۶ *

* س *

ساپور * ن * ساسور * ۵۸۲ *

سات سور * ۱۰۱۴ *

ساسور * ۸۸۸ - ۸۸۹ *

ساگر گڈہ * ۹۰۵ *

سنگھوہ * ۲۰۱ *

ستلج * ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۷ - ۱۶۴ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۹ - ۱۹۲ -

* ۱۹۴ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۷۲ - ۷۶۶ - ۸۴۸ *

سدیہ * ۷۴۵ *

دهلي * ۸۷ - ۱۰۸ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۹ - ۱۴۳۱ *

دهندیره * ۶۳۲ *

دهنك * ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۳۵ - ۸۰۴ *

دهن كوت * ۸۲۸ *

دهوكي * ۱۰۱۴ *

دهول پور * ۷۹ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۹ *

ديداپور * ن * ديناپور * ۵۰۲ *

ديپال پور * ۵۵ - ۵۷ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۴۶۴ - ۸۴۶ - ۸۷۵ *

ديكهو * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۹ - ۸۰۱ - ۸۰۴ *

ديني پور * ۸۳۵ *

ديوباني * ۷۳۵ - ۷۸۳ *

دين * ۲۴۴ - ۶۰۱ *

ديوراني * ۳۱۴ *

ديوگده * ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۹ *

ديول گانو * ۷۱۸ - ۷۷۷ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۱۰ *

* ن *

درو مريه * ن * تو مريه * ۷۰۳ - ۸۱۰ - ۸۱۱ *

* ر *

راجپوره * ۸۶ *

راج گده * ۵۸۰ - ۸۹۵ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۳ - ۹۰۶ *

راجواله * ۵۸۳ *

راجور * ۸۳۸ *

منگوس * ۶۹۲ *

سوپه * ۵۷۵ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۸۹۱ *

سوتي * ۵۲۸ *

سورت * ۲۹۸ - ۴۷۱ - ۶۰۶ - ۶۱۸ - ۶۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۸ - ۸۲۷ - ۸۵۱ -

* ۸۸۰ - ۹۷۷ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۷ *

سوزون * ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۴۶۰ - ۴۶۳ *

سولاپور * ۱۰۰۲ - ۱۰۱۹ *

سولا کورې * ۷۸۷ - ۸۰۶ *

سوله گڼه * ۷۱۶ *

سون بري * ۵۷۸ *

سون گڼه * ۹۰۵ *

سوني پټ * ۶۷۵ - ۸۵۰ *

سهارن پور * ۱۲۶ - ۱۴۸ *

سهرنگ * ۱۲۶ - ۱۴۲ - ۱۶۶ - ۲۱۹ - ۲۲۰ - ۷۵۹ - ۷۶۵ - ۸۴۸ *

سهره * ۶۳۲ *

سهرې * ۱۰۱۹ *

سيٽل گهاٽ * ۵۴۶ *

سيڙمه گڼه * ۷۰۴ - ۷۲۳ *

سين * ۱۰۱۹ *

سينوا پور * ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۸۹۵ *

سيوستان * ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۰ - ۴۰۰ - ۴۴۷ - ۸۸۱ - ۱۰۴۸ *

سرگزنج * ۲۹۷ *

سرمور * ۲۲۱ - ۲۳۱ - ۴۴۱ - ۵۶۴ - ۷۶۵ - ۸۴۹ *

سرن گهاٲ * ۴۵۷ - ۴۵۸ *

سروپ گڏه * ۹۰۵ *

سرهڻڏ * ۱۷۹ - ۸۴۹ *

سري پور * ۵۵۷ *

سري گهاٲ * ۷۰۰ - ۷۰۱ *

سري ڏگر * ۱۶۷ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۹۹ - ۲۹۳ - ۴۲۱ -

۴۴۱ - ۴۷۹ - ۵۸۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۱۸ - ۶۲۵ - ۷۲۲ - ۷۵۷ -

۸۷۲ - ۸۸۱ - ۹۲۲ *

سڪندريه * ۳۴۶ *

سرول * ۵۷۹ - ۵۸۰ *

سگهر * ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۴ *

سلپاني * ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۸۰ *

سلطان پور * ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۹۸ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۴۵۵ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۷ *

سليم پور * ۱۲۸

سليم گڏه * ۶۰۲ - ۴۷۸ *

سمرقند * ۲۷۱ *

سموگر * ۱۱۱ - ۱۱۲ *

سند * ۴۱ - ۴۱۷ *

سندر بازي * ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۲۲۷ - ۴۷۴ *

سدگرام گڏه * ۹۴۳ *

عمان پور * ۲۸۹ *

عمان * ۳۵۲ *

* غ *

غزنین * ۱۹۵ - ۳۴۱ - ۶۲۵ - ۶۴۷ - ۸۳۴ - ۸۸۵ - ۹۸۱ - ۱۰۶۱ *

* ف *

فتح آباد * ۵۶۵ - ۷۶۶ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۱ - ۱۰۳۹ *

فتح پور * ۲۴۰ - ۲۸۷ - ۳۴۰ - ۴۲۴ - ۶۳۴ *

فرخ آباد * ۹۷۴ - ۹۸۴ *

فرمان باڑی * ۵۰ - ۵۱ *

فیروزہ * ۲۲۱ - ۲۷۵ *

فیروز پور * ۴۵۵ *

فیض آباد * ۸۴۹ *

* ق *

قپچاق * ۹۲۳ *

قرباغ * ۱۰۳۹ *

قلعہ بابر * ۱۲۰ *

قلعہ جمہر * ۷۰۳ - ۷۰۴ *

قلعہ چاندور * ۱۶۳ *

قلعہ دیوکن * ۶۵۰ *

قلعہ کجالی * ۸۱۰ - ۸۱۱ *

قلعہ کندہ * ۶۵۰ - ۶۵۱ *

قلعہ کنواری * ۸۹۶ *

* ش *

شاجه مرگ * ۸۲۱ *

شاه آباد * ۲۱۹ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۷۰ - ۸۷۴ *

شاه جهان آباد * ۲۷ - ۸۱ - ۸۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۹ - ۱۳۸ -

۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۶۴ - ۱۷۳ - ۱۸۹ - ۲۰۱ - ۲۱۱ - ۲۱۶ - ۲۲۰ -

۲۲۱ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۳۰۴ - ۳۳۵ - ۳۴۳ - ۳۴۷ - ۴۸۱ - ۶۰۸ -

۶۱۰ - ۶۲۵ - ۷۵۹ - ۸۲۷ - ۸۴۵ - ۸۴۹ - ۹۳۹ - ۹۶۱ - ۹۷۲ -

* ۹۷۳ - ۹۷۷ - ۱۰۶۶ - ۱۰۶۷ *

شاه جهان پور * ۱۶۹ *

شاه نهر * ۴۳۵ *

شکر پور * ۴۷۹ *

شمس آباد * ۴۶۱ - ۴۶۳ *

شهباز گده * ۱۰۵۸ - ۱۰۸۹ *

شیر پور * ۵۵۴ *

شیر حاجی * ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۹۳۳ *

* ص *

صاحب آباد * ۲۳۳ *

* ظ *

ظفر آباد * ۶۲۴ *

ظفر نگر * ۵۶۷ *

* ع *

عالمگیر نگر * ۶۹۴ - ۹۴۳ - ۹۴۴ *

کچھوہ * ۲۶۵ - ۲۶۹ - ۲۸۴ *

کراڈہ * ۵۸۰ - ۵۸۲ *

کرگانو * ۷۰۴ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۷ -

- ۷۲۸ - ۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۸۳ - ۷۸۴ -

- ۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۷ - ۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۲ -

* ۸۰۹ - ۸۰۵ - ۸۰۴ *

کرنال * ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۲۲۰ - ۷۶۴ - ۸۴۹ *

کرناتک * ۵۷۵ - ۱۴۰ *

کرۃ مار * ۱۰۵۸ *

کرن پھولی * ۹۵۱ *

کری * ۴۱۱ *

کری باری * ۶۷۹ - ۶۸۱ - ۶۸۲ *

کرۃ ن * کورۃ * ۱۶۸ - ۲۴۱ - ۲۷۱ - ۲۸۵ - ۲۸۷ *

کرۃ مازک پور * ۲۱۸ - ۵۶۵ *

کشمیر * ۱۹۶ - ۲۱۰ - ۲۱۵ - ۳۸۷ - ۵۶۴ - ۶۱۹ - ۶۳۴ - ۷۶۴ - ۷۶۸ -

- ۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۳ - ۸۲۵ - ۸۲۷ - ۸۲۹ - ۸۳۲ - ۸۳۵ -

* ۸۷۸ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۱۰۶۳ *

کلنگ * ۸۰۸ - ۸۱۰ *

کلیا بر * ۷۹۷ *

کلیان * ۱۲۷ - ۱۹۴ - ۲۱۵ - ۹۱۰ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ *

کمانون * ۱۴۱ - ۵۹۵ - ۷۶۵ - ۸۶۱ - ۹۲۲ - ۹۸۱ *

کن * ۲۷۳ *

(۲۰)

قلعہ کوٹھی * ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ *

قندھار * ۱۸۸ - ۲۰۵ - ۲۷۵ - ۳۱۲ - ۳۱۴ - ۳۷۶ - ۵۶۶ - ۶۰۸ - ۹۸۹ -

* ۱۰۳۱

* ک * گ *

کابل * ۱۲۹ - ۱۷۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۵ - ۲۱۵ - ۲۱۹ - ۳۰۲ - ۳۰۸ -

۳۳۹ - ۳۴۳ - ۳۹۹ - ۴۴۲ - ۴۵۴ - ۴۵۷ - ۴۷۵ - ۴۸۱ - ۴۸۵ - ۴۸۶ -

۴۸۷ - ۶۰۳ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۵ - ۶۴۷ - ۶۶۱ - ۷۴۱ - ۷۵۲ -

۷۶۱ - ۸۳۴ - ۸۴۲ - ۸۴۷ - ۸۵۸ - ۸۶۴ - ۸۷۷ - ۹۱۳ - ۹۵۷ - ۹۷۳ -

۹۸۲ - ۹۸۳ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۲ - ۱۰۵۷ -

* ۱۰۶۰ - ۱۰۵۸

کاچروڈ * ۵۶ - ۵۷ *

کاشغر * ۵۶۵ - ۸۵۸ - ۸۶۱ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۲۳ - ۹۸۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۶۲ -

* ۱۰۶۴

کانوجان * ۷۹۴ *

کالی بہیت * ۷۷ *

کامروپ * ۶۷۸ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۷۱۵ - ۷۲۱ - ۷۷۶ *

کانگڑہ * ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۲۸۶ - ۲۹۲ *

کانوداھن * ۸۴۷ *

کانہ تال * ۱۷۴ *

کجل * ۶۸۰ *

کچ پور * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۷۸ - ۷۸۳ - ۷۹۶ - ۸۰۲ *

کچھ * ۲۸۳ - ۲۹۶ - ۷۷۰ - ۷۷۲ *

گلکنده * ۱۰۱۱ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۷ *

گنگ * ۱ - ۳۱ - ۱۴۸ - ۱۵۹ - ۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۵ -

۱۷۷ - ۲۸۱ - ۲۸۵ - ۳۴۴ - ۳۴۴ - ۳۵۲ - ۳۵۶ - ۳۶۳ - ۳۶۴ -

* ۳۹۳ - ۳۹۲

گوالیار * ۷۸ - ۷۹ - ۸۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۳۰۱ - ۳۰۴ - ۳۳۳ - ۵۹۴ -

* ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۶ - ۸۶۳ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۸ *

گواھٹی * ۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۲۲ - ۷۲۵ - ۸۱۰ - ۸۱۱ -

* ۱۰۶۸

گوبندوال * ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ *

گورکھپور * ۲۰۲ - ۴۷۶ - ۵۷۳ - ۵۹۰ - ۶۴۸ - ۷۴۱ - ۸۵۰ - ۸۷۴ -

* ۸۷۷ - ۹۶۷ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۱ *

گومکپٹیا * ۷۰۲ *

گون رکھ * ۵۳۸ *

گھوڑا گھات * ن * کھوتنگھات * ۶۷۷ - ۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۹۴ - ۷۸۲ *

* لام *

لامدازنگ * ۷۱۹ *

لامده * ۷۲۲ *

لاهور * ۸۷ - ۱۲۵ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۶ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۲ -

۱۸۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۹۷ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۴ - ۲۱۲ -

۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۲۱ - ۲۲۹ - ۳۳۸ - ۳۷۳ - ۶۳۰ -

۶۶۱ - ۷۳۸ - ۷۵۱ - ۷۶۶ - ۸۱۲ - ۸۱۵ - ۸۱۸ - ۸۲۱ - ۸۳۳ - ۸۳۵ -

* ۸۳۸ - ۸۴۰ - ۸۴۲ - ۸۴۶ - ۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۵۸ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸ *

* ۱۰۰۸ * کنجوتی

* ۹۰۶ - ۹۰۵ - ۸۹۵ * گذدانه

* ۷۷ * کفور

* ۸۱۰ - ۷۸۱ - ۷۴۱ - ۶۹۴ - ۶۸۶ - ۶۸۴ - ۶۸۳ * کوچ بهار

* ۵۷۸ - ۵۷۷ - ۵۷۶ - ۵۷۵ - ۵۷۴ * کوکن

* ۳۲۲ - ۳۲۱ - ۳۲۰ - ۳۱۵ - ۳۱۴ * کولکله پهازی

* ۷۵۲ * کول

* ۳۱۳ * کوه گده

* ۲۸۷ - ۲۷۱ * گهاتم پور

* ۱۰۰۶ * گهاون

* ۴۹۴ * گهر پور

* ۲۰۲ * که صرد

* ۹۰۵ * کهندا کله

* ۱۰۰۳ * کهیلنه

گجرات * ۲۹ - ۳۳ - ۴۳ - ۵۵ - ۶۶ - ۱۳۴ - ۱۹۷ - ۲۱۰ - ۲۱۳ - ۲۸۱

۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۳۲ - ۳۳۴ - ۳۴۲

۳۴۳ - ۳۴۵ - ۴۰۳ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۴۸ - ۴۵۲ - ۴۷۱ - ۴۸۵

۵۶۴ - ۵۶۸ - ۵۹۲ - ۶۲۹ - ۶۳۶ - ۶۴۷ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۶۳

۷۷۰ - ۸۳۲ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۸۶۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۹۶۴

* ۱۰۵۷ - ۱۰۵۶ - ۹۸۶

* ۳۲۶ * گده بیتلهی

* ۱۸۵ * گده سارنگ

مانچرہ * ۱۰۱۸ *

مانڈوڑہ * ۱۰۲۴ *

مانڈوڑہ * ۵۲ - ۵۳ - ۹۷۰ *

مانڈھو * ۲۷۸ *

مانڈک دیرک * ۱۰۲۵ - ۱۰۲۶ *

مان گڈہ * ۹۰۵ *

ماوراء الذہر * ۳۴۳ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۶۳۴ - ۸۱۴ - ۸۴۴ - ۸۴۸ - ۸۵۷ -

* ۸۸۱

متھرا * ۱۳۱ - ۱۳۸ - ۱۹۳ - ۳۴۱ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۴۱۶ - ۴۴۹ - ۴۵۷ -

* ۱۰۶۸ - ۹۶۶ - ۵۷۳ - ۵۶۴ - ۴۸۱ - ۴۵۹

متھرا پور * ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۷۷ - ۷۸۸ - ۷۹۸ - ۸۰۰ *

محمک پور * ۲۰۲ *

مخا * ۱۰۳۵ *

مخصوص آباد * ۵۲۵ *

مخلص پور * ۸۴۹ *

مراد آباد * ۱۲۶ - ۴۰۴ - ۴۸۱ - ۴۹۱ - ۵۶۹ - ۶۲۴ - ۸۵۱ - ۸۶۲ -

* ۱۰۴۸ - ۱۰۵۶ *

مرگ گڈہ * ۹۰۵ *

مست سلسلہ * ۶۷۹ *

معظم نگر * ۸۲۸ - ۸۷۳ - ۹۱۴ *

مکھ * ۸۸۲ - ۹۷۷ *

مگن پور * ۲۴۱ *

* Adp • lens!

نری ہلیمرہ پور * ۸۲۶ *

لکھی * ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹ *

لکھنؤ * ۱۴۹ *

لکھو کہارہ * ن * کلو کہارہ * ۲۰۵ *

- ۷۹۰ - ۷۹۶ - ۷۸۰ - ۷۷۸ - ۷۴۵ - ۷۴۳ - ۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۱۶ * لکھنؤ گتے

• १ • १

لکھی جنگل * ۱۴۲ - ۷۶۷ *

لکھنؤ ۵۵۹ *

لنگرکوت * ۱۰۵۹ *

لودیافه * ۷۶۶ *

لوناچه‌یاری * ن * لوند * ۲۸۳ . ۷۰۲ *

* ۱۰۰۳ - ۲۸۴ - ۲۷۶ * لوهري

لواء كُدّه * ٣٠٥ - ٨٨٨ - ٨٩٦ - ٩٠٥ *

* میم *

ماچھوارہ * ن * ماچھوارہ * ۱۶۷ *

* ٥٣٦ - ٥٣٥ - ٥٣٦ - ٥٣٧ *

ممالو وار * ۵۷۱ *

ماله * ٣٢ - ٤١ - ٤٣ - ٤٩ - ٥٢ - ٥٩ - ٧٧ - ٧٨ - ١٦٢ - ١٨٩ - ٣٠١

- 430 - 410 . 393 - 390 - 180 - 1710 - 1710 - 1711 - 1719

مازلے گدہ * ۹۰۵ *

نرسی * (ترهسي) ۶۵۳ - ۶۵۵ *

نریله * ۱۶۱ *

نلدرك * ۱۰۰۸ *

نواكهي * ۹۴۷ - ۴ *

نورنگر * ۴۵۸ *

نوشهړه * ۱۸۵ - ۸۲۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۸ *

نياله * ن * پښاله * ۱۹ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۷ *

نيلاب * ۸۴۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴ - ۱۰۴۲ - ۱۰۵۲ *

نيانگه * ۱۰۰۸ - ۱۰۰۹ *

—
* د *

وابل * ۵۷۴ *

وزير پور * ۳۰۳ *

ويونك * ۸۳۵ - ۸۳۷ *

—
* ځ *

هاجورا * ۶۷۸ *

هالار * ۷۷۵ *

هتيه پل * ۲۱۴ - ۴۲۵ - ۷۶۷ *

هجر اپور * ۵۵۵ *

هجر اهتي * ۵۵۴ *

هر د وار * ۱۴۸ - ۱۵۹ - ۱۶۶ - ۱۷۲ - ۱۷۷ *

هرسول . ۴۴ - ۴۵ *

ملاچور * ن * بلاچور * ۱۸۵ *

ملتان * ۱۷۸ - ۱۸۱ - ۱۸۶ - ۱۸۸ - ۲۰۰ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ -

۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۷ - ۲۷۲ -

۲۹۰ - ۲۲۸ - ۴۸۵ - ۵۸۹ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۲۸ -

۷۴۴ - ۸۴۵ - ۹۶۶ - ۹۸۱ - ۱۰۴۹ *

منجوة * ۵۱۶ - ۵۱۸ *

منگل بیدہ * ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۵ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۲۰ *

مورخین * ۹۰۵ *

موئن پور * ۲۰۳ *

مورنگ * ۶۸۳ - ۶۸۶ - ۶۸۹ - ۸۷۵ *

مونگیر * ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۳ - ۳۹۳ - ۴۹۴ -

۹۹۵ - ۶۵۰ - ۹۱۵ *

مہاندی * ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۶ - ۱۴۴۸ *

میرٹھہ * ۳۰۰ - ۳۰۹ - ۳۱ *

* ن *

ناردرگ * ۹۰۵ *

نامروپ * ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۳ - ۷۸۷ - ۷۸۹ - ۷۹۸ - ۸۰۵ - ۸۰۶ -

۸۱۱ *

ناندیر * ۵۹۸ *

ناتھورا * ۹۹۱ *

نڈیفہ * ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۴ - ۱۷۶ *

نربہ * ۳۲ - ۴۳ - ۵۳ - ۵۶ - ۵۷ - ۲۳ - ۱ *

(۱)

۱۴۲۸ - ۱۴۶۲ - ۱۴۸۸ - ۵۶۴ - ۶۳۴ -

۷۶۶ - ۸۱۸ - ۸۴۰ - ۸۴۶ - ۸۵۵ -

۹۷۹ - ۱۰۵۸ - ۱۰۶۸ -

ابراهیم خان فتح جنگ .. ۹۴۳

ابراہیم خویشتگی ۳۰۸

ابن حسن ۴۶۳

ابن حسین ۵۲۳ - ۵۴۴ - ۵۵۴ - ۷۱۳ -

۷۱۷ - ۷۹۶ - ۸۰۲ - ۸۰۹ - ۸۴۵ -

۹۴۶ - ۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ -

۹۵۶

ابوالبشر ۳۸۶

ابوالبقا ۱۹۷

ابوالحسن ۴۰۱ - ۷۸۳ - ۸۰۱ - ۸۰۲ -

۸۰۳ - ۸۱۴ - ۸۱۴ - ۸۹۳ - ۹۴۳ -

۹۴۴ - ۹۴۵ - ۹۴۶ -

ابوسعید ۶۲۳ - ۶۲ - ۵۵ -

ابوطالب ۵۹۵ - ۱۴۰ -

ابوالفتح ۱۵۸ - ۲۹۱ - ۴۱۶ - ۱۰۴۰ -

ابوالفضل ۳۸۷ - ۷۷ - ۵۳ -

ابوالقاسم ۲۲۱ - ۵۷۴ - ۸۹۹ - ۱۰۱۰ -

آتش خان ۴۵۲ - ۴۵۴ - ۴۷۹ - ۵۷۲ -

۸۹۰ - ۸۹۸ - ۹۸۹ - ۹۹۶ - ۱۰۰۷ -

۱۰۰۹ - ۱۰۲۳ - ۱۰۲۴ -

آتش قلیاق ۱۴۸ - ۲۴۶ - ۳۰۸ -

۳۳۱ - ۴۳۳ - ۴۴۸ -

آصف خان ۱۱۱ - ۱۱۴ - ۲۸۲ - ۳۹۴ -

۴۰۵ - ۶۵۱ - ۸۵۶ - ۹۱۸ - ۹۷۸ -

۹۸۲

آغرخان ۲۷۶ - ۲۸۴ -

آقا علی سمائی ۴۱۸ -

آقا ملا ۹۶۴ -

آقا یوسف ۲۰۶ - ۲۴۸ - ۳۰۷ - ۳۷۰ -

۴۰۴ - ۴۴۸ -

آبابکر خویشتگی ۳۲۲ - ۳۲۴ -

ابراهیم ۳۲۶ - ۶۲۶ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵ -

ابراهیم بیگ نجم ثانی ۱۰۶ - ۲۱۸ -

۶۰۶ - ۶۰۸ - ۸۶۴ -

ابراهیم خان ۹۵ - ۱۳۶ - ۱۵۸ - ۲۲۰ -

۲۳۰ - ۲۳۶ - ۳۴۶ - ۳۶۶ - ۴۲۶ -

هفت چنار * ۸۲۶ *

هند * ۲۵ - ۳۶۱ - ۵۷۹ *

هندوستان * ۲۷ - ۳۲ - ۹۵ - ۱۳۴ - ۲۱۲ - ۴۱۳ - ۴۴۲ - ۴۶۳ - ۵۶۵ -

۶۰۵ - ۶۱۵ - ۶۷۳ - ۷۰۷ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۸۲ - ۸۱۴ - ۸۴۸ -

۹۷۴ - ۱۰۳۵ - ۱۰۶۳ *

هندون * ۳۰۳ - ۳۳۸ *

هوشدگ آباد * ۵۹۳ - ۷۵۸ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ *

هوگلی * ۹۴۳ *

هیدیت پور * ۲۰۰ *

هیره تور * ۸۲۱ - ۸۲۶ - ۸۳۸ *

—
* ی *

یمن * ۳۳۱ - ۸۸۳ *

اسد کاشي ۷۶ - ۱۱۵ - ۱۴۲ - ۱۵۷ -	ادرا جي رام ۱۲۸
۱۹۵ - ۲۳۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۳۲۱ -	ادهم بيگ ۹۱۸
۳۲۳ - ۳۳۴ - ۳۴۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰ -	اديب سنگهه بهدره ۴۱
۴۰۴ - ۴۲۸ - ۴۳۹ - ۴۶۴ - ۵۶۵ -	ارادت خان ۱۱۹ - ۱۲۷ - ۲۰۲ -
۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۴۲ - ۷۶۲ - ۷۷۰ -	۲۳۶ - ۲۴۵ - ۳۷۹ - ۵۴۳ - ۵۴۶ -
۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۸۱۶ - ۹۲۵ -	۵۶۶ - ۶۹۱ - ۹۶۱ - ۱۰۴۸
۹۲۶ - ۹۵۷ -	ارجن گور ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۳۵۷ -
اسفنديار ۷۳ - ۱۰۶ - ۲۵۱ - ۳۲۸ -	۴۵۷ - ۱۰۶۷
۳۹۷ - ۵۴۳ - ۵۵۴ - ۵۹۵ - ۶۸۸ -	ارسلان خان ۸۱۷ - ۸۷۵ - ۸۸۱ -
۶۸۹ - ۶۹۴ - ۷۸۲ - ۸۱۲ - ۸۵۱ -	۱۰۴۸ - ۱۰۶۷
اسفنديار بيگ ۱۰۶ - ۶۸۸ - ۶۸۹ -	ارسلان علي ۴۷۱ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۸۱۷ -
۶۹۴ - ۸۵۱ -	۸۷۵
اسفنديار معزمي ۴۹۶ - ۵۰۴ - ۵۲۳ -	ارسي ۱۳۹ - ۱۶۶
۵۵۴ - ۸۶۳ - ۹۸۸ -	ارشاد خان ۱۰۳۴
اسکندر روهيله ۲۶۹	اسحق بيگ .. ۹۵ - ۱۰۶ - ۱۹۵
اسلام خان ۷۷ - ۹۲ - ۹۸ - ۱۲۴ -	اسد خان ۱۱۹ - ۱۹۵ - ۲۴۸ - ۳۲۶ -
۱۲۷ - ۱۳۵ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۲۳۷ -	۳۳۶ - ۳۴۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۳۹ -
۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲ - ۲۶۷ - ۲۶۹ -	۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۴۲ - ۷۵۱ - ۷۶۲ -
۴۰۱ - ۴۰۴ - ۴۰۸ - ۴۱۸ - ۵۰۴ -	۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۴۳ - ۸۵۸ -
۵۱۲ - ۵۱۸ - ۵۲۲ - ۵۲۴ - ۵۳۰ -	۸۸۰ - ۱۰۶۵

۱۶۳ - ۱۹۶ - ۱۹۰۶ - ۶۲۲ - ۶۲۳ -	ابو محمد ۳۴۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲ -
۸۷۲ - ۸۸۵	۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۴ - ۱۰۱۱ -
احمد بیگ نجم ثانی ۸۸۵	۱۰۱۵ - ۱۰۱۹
احمد خوشگي ۷۷ - ۱۹۲	ابوالاحمد ۹۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱ -
احمد سرهندي ۵۶۵	۱۰۰۴ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۷ -
احمد عرب ۸۸۲ - ۸۸۶	۱۰۱۹
احمد مختار صلی الله علیه و آله وسلم	ابو مسلم ۹۲ - ۲۰۶ - ۲۴۶ - ۶۵۷
۹۲۲	ابو المظفر محي الدين محمد ۱۱ -
احمد نابته ۵۷۵ - ۸۵۸ - ۹۰۶ - ۹۱۹ -	۲۵ - ۳۲۷ - ۵۶۷
۹۲۴ - ۹۵۷	ابوالعالی ۲۵۱
اختصاص خان ۸۳ - ۴۳۹ - ۵۱۲ -	ابوالاکرام ۲۴۷ - ۳۰۶ - ۳۲۴ - ۳۳۴ -
۵۹۳ - ۶۸۳ - ۹۴۷	۷۸۸ - ۸۸۸ - ۸۹۹
اختیار ترین ۲۴۸	اچل سنگهه نچوانده ۸۹۳ - ۸۹۵ -
اخلاص خان ۹۲ - ۱۲۸ - ۱۹۱ - ۱۹۶ -	۸۹۶ - ۹۹۶ - ۹۹۷
۲۴۹ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۱۲ - ۵۲۲ -	احکجاب بیگم صاحب ۱۳۴ - ۵۶۹ -
۵۳۳ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۵۷۳ -	۶۲۰ - ۷۴۳ - ۹۳۸ - ۹۵۹
۵۶۳ - ۶۱۸ - ۷۵۱ - ۷۶۵ - ۸۶۰ -	احدشام خان ۲۱۵ - ۲۴۶ - ۲۶۹ -
اخلاص خان خوشگي ۲۶۹ - ۵۲۲ -	۲۸۳ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۶۸ - ۸۷۱ -
۵۴۸ - ۵۵۵ - ۵۹۳ - ۶۱۸ - ۷۶۰ -	۸۸۸ - ۸۹۱
۷۶۵	احمد بیگ ۵۱ - ۷۷ - ۷۸ - ۹۲ - ۱۵۸ -

۱۰۵۹ - ۱۰۴۶ - ۹۵۸	۷۴۲ - ۶۸۰ - ۶۷۰ - ۶۶۱ - ۶۵۰
اله داد ۵۷۳	۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۸۱ - ۹۲۸
اله وردی خان ۱۱۱ - ۱۱۵ - ۱۴۱	۹۳۲ - ۹۴۸
۳۹۹ - ۴۱۶ - ۴۵۹ - ۴۶۰	اعز خان [انورخان] ۲۸۴ - ۴۳۳
۴۶۳ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱	۴۴۸ - ۴۵۱ - ۵۵۵ - ۶۸۱
۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۷۳ - ۶۴۸	۶۸۲ - ۷۵۸ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۹
۷۴۱ - ۷۵۷ - ۸۵۰ - ۷۰۸	افقار خان ۶۵ - ۷۱ - ۲۴۶ - ۲۴۷
۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۷	۲۸۹ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۳۴ - ۳۴۲
الهیار بیگ ۶۳ - ۹۴ - ۱۴۱ - ۱۰۵۶	۴۰۱ - ۴۰۳ - ۵۱۴ - ۶۲۷ - ۶۳۵
الهیار خان ۲۴۸ - ۶۸۸ - ۷۴۲	۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۴۳ - ۷۵۱ - ۸۱۷
۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۴۹	۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۴۲ - ۸۸۰ - ۹۰۸
التفات خان ۴۷۸ - ۴۸۶ - ۶۳۵ - ۸۱۷	افضل خان ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۸۳۴
۸۷۰ - ۹۷۶	۹۰۰ - ۹۸۹
الغ بیگ ۱۰۳۹	افلاطون خان چیلہ ۴۸۸
الف خان .. ۴۸۱ - ۵۷۲ - ۶۲۵	اقبال بیگم ۴۷۴
الله داد ۲۹۱ - ۸۷۲ - ۹۷۶ - ۱۰۴۴	اکبر بارہہ ۲۴۶
۱۰۵۴ - ۱۰۵۵	اکبر پادشاہ ۳۸۷ - ۸۲۳ - ۱۰۴۰
الله قلی بیگ ۴۲۹	اکرام خان ۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲
الله قلی چیلہ ۸۳۲	۲۶۳ - ۲۶۸ - ۳۰۱ - ۳۴۲ - ۳۴۵
الله وردی خان ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۸۴	۴۴۶ - ۶۳۴ - ۷۵۷ - ۷۵۸

۶۲۰ - ۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۴ - ۴۱۵	۵۳۳ - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۵۵ - ۵۶۷
۸۵۵ - ۸۵۱ - ۶۲۷ - ۶۲۵ - ۶۲۴	۶۲۷ - ۶۲۴
۹۶۶ - ۹۰۸ - ۸۵۷	اسمعیل .. ۲۴۸ - ۷۰۲ - ۸۸۳
۵۷۲ - ۴۸۱ .. اعتبار خان	اسمعیل افغان ۴۵ - ۶۸۰ - ۸۲۳
۱۹۶ - ۱۹۴ - ۱۹۲ - ۱۹۱ اعتبار خان	۸۳۶ - ۸۳۲ - ۸۲۶
۸۸۳ - ۸۵۶ - ۶۲۵ - ۳۴۲ - ۳۰۸	اسمعیل بیگ .. ۹۴ - ۱۰۶
۲۰۱ - ۱۹۳ - ۱۹۲ - ۱۳۰ اعتقاد خان	اسمعیل خان ۱۲۸ - ۴۵۲ - ۵۴۸
۲۱۳ - ۳۹۵ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۶۴	۷۵۵ - ۸۷۳
۸۴۷ - ۸۴۰ - ۷۶۲ - ۷۶۱ - ۷۴۱	اسمعیل خوشگي .. ۶۲ - ۷۶
۱۰۳۲ - ۸۸۴	اسمعیل کورماني .. ۲۲۱ - ۴۸۷
۵۶۴ - ۴۵۵ - ۳۰۳ - ۱۳۲ اعتماد خان	اسمعیل نیازي ۴۵ - ۶۲ - ۷۷ - ۹۲
۹۸۲ - ۸۵۶ - ۷۶۵ - ۶۲۳ - ۶۱۸	۹۵ - ۱۰۶ - ۱۲۸ - ۲۱۸ - ۲۲۱
۶۲۳ - ۶۲ - ۵۵ .. اعتماد الدوله	۴۱ - ۴۳۰ - ۴۵۴ - ۴۸۷ - ۵۳۳
۸۶۲ .. اعزاز الدین	۵۵۷ - ۸۷۳ - ۸۸۲ - ۹۸۹
۱۰۷ - ۹۲ - ۵۱ - ۴۷ اعظم خان	۴۷۹ .. اشرف الله
۸۶۳ - ۱۱۹	اشرف خان ۶۱۹ - ۶۴۲ - ۷۶۲ - ۱۰۴۲
۲۶۴ - ۱۹۸ - ۲۷ - ۲۵ اعلى حضرت	۱۰۴۹
۳۹۰ - ۳۸۷ - ۳۶۶ - ۳۴۰ - ۲۹۸	امالت خان ۵۳ - ۶۳ - ۶۵ - ۶۳
۵۶۸ - ۴۹۲ - ۴۷۴ - ۴۲۹ - ۳۹۵	۶۵ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۳۳۱ - ۳۳۳
۶۳۰ - ۶۰۹ - ۶۰۵ - ۸۷۵ - ۵۷۰	۳۴۱ - ۳۵۳ - ۳۵۱ - ۳۶۵ - ۴۰۰

- ۸۴۸- ۳۳۸- ۳۳۷- ۳۳۴- ۳۳۱

۹۸۸ - ۸۹۰

۹۰۶ - ۹۰۲ اودي راج

۴۵۴ اودي کرن

۱۰۳۵ اورس بي

- ۹۳ - ۹۲ - ۵۳ - ۵۲ اورنگ خان

۳۰۷ - ۲۴۶

۳۹۷ - ۱۱ اورنگ زيب

- ۳۹۵۰ ۳۵۷- ۴۴۷- ۵۳ اوزبك خان

۵۸۸ - ۵۸۶

۹۴۹۰ ۹۱۹- ۵۰۸- ۵۰۶ اشتهام خان

۹۰۷ اھيم بيگ

- ۱۰۲۳ - ۱۶۲ - ۱۴۶ ايرج خان

۱۰۲۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۴

۱۰۶۳ - ۱۰۴۸ ايشم بي

۳۱۴ ايمن افريدي

۴۱۳ ايوب افغان

(ب)

۴۵۶ بابا بيگ

۹۹۹ - ۹۸۹ - ۱۲۸ - ۶۳ - ۵۴ باباجي

- ۱۰۴۶- ۱۰۴۵- ۱۰۴۲- ۹۸۲- ۹۳۷

۱۰۵۴۰ - ۱۰۵۲

۳۸۷ امير فتح الله شيرازي

۵۳۹ اميرقلي

۲۹۸ اميناي گجراتي

۵۲۱ اندازخان

۹۰۳ - ۵۱۸ - ۴۷۹ اندرمن

- ۳۰۲ - ۲۹۰ - ۲۴۸ اندرمن بنديله

- ۸۹۰- ۵۳۳- ۵۱۷- ۵۱۳- ۴۷۹

۹۸۹ - ۸۹۱

۱۰۶۲- ۸۷۴- ۶۳۲ اندرمن دهنديره

۱۰۱۵ - ۹۹۳ انكوي بهونسله

۸۵۷۰ ۶۰۶- ۵۹۹- ۲۷۱ انوپ سنكهه

۷۹۶ - ۷۷۸ انور بيگ

۶۳۶ انور خان

۴۷۶ اوتار خان

۹۸۹ - ۱۲۸ اودا احترام

- ۱۰۰۴- ۹۹۵ - ۹۹۲ اودوت سنكهه

۱۰۲۰ - ۹۰۰۶

- ۳۰۸- ۲۰۴- ۱۴۸ اودي بهان راتهور

۱۰۹۷ - ۴۵۱ - ۴۴۷ - ۴۲۸

۹۸۹ - ۸۹۳

امیر سنگهه رانهور ۱۳۹

امیر سنگهه روزی ۵۵۵ - ۶۸۳ - ۸۵۸

۱۰۵۶

امید خان .. ۲۹۱ - ۸۵۹ - ۸۶۶

امیرا ۵۹۷

امیرا علی ۶۰۲

امیر الامرا ۱۵۹ - ۲۲۶ - ۲۹۱ - ۲۹۴

۳۰۶ - ۳۱۵ - ۳۳۴ - ۳۴۱ - ۳۴۹

۳۹۴ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۴۱۶ - ۴۱۷

۴۲۹ - ۴۶۴ - ۴۷۷ - ۵۶۸ - ۵۷۴

۵۸۸ - ۵۹۲ - ۸۴۸ - ۹۵۲ - ۹۵۶

۹۵۸ - ۱۰۶۲

امیر خان ۲۳۰ - ۲۳۶ - ۲۹۲ - ۳۰۴

۳۰۶ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۴۵ - ۳۹۵

۴۰۰ - ۴۲۷ - ۴۸۵ - ۴۸۸ - ۵۷۰

۵۷۲ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۲۶

۶۶۱ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۵۱ - ۷۶۱

۸۱۸ - ۸۴۲ - ۸۴۷ - ۹۱۸ - ۹۲۷

۹۶۷ - ۱۰۴۸ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷

الله یاریک ۱۰۱ - ۱۴۱

الله یارخان ۱۹۶ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۳۱

۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۲۸۹ - ۳۰۸

۳۴۲ - ۳۹۶

الوس رانهور ۳۰۹ - ۳۷۹ - ۴۸۶ - ۶۰۳

۷۶۴ - ۸۱۷۰ - ۸۳۱ - ۸۴۶ - ۸۵۱

۸۷۳ - ۸۸۲ - ۹۱۴

الوس رکوزئی ۱۰۵۴

الهام الله ۶۲ - ۷۶

امام اسمعیل ۳۴۱ - ۸۸۳

امام قلای اغو ۱۸۶ - ۲۱۶

امام قلای خان ۸۵ - ۲۰۳ - ۵۵۹

۵۶۰

امان الله ۱۹۷ - ۲۱۴ - ۶۰۴ - ۸۶۴

ایمانت خان ۳۵۸ - ۴۱۸

امیر الله ۹۶۴

امیر سنگهه ۷۷ - ۲۰۷ - ۲۱۵ - ۲۴۶

۷۳۴ - ۷۹۴ - ۸۵۶ - ۱۰۴۵

امیر سنگهه چندراوت ۶۵ - ۷۱ - ۲۶۸

۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹	بلند چرو ۷۷۵
۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳	بلند خان ۹۱۹
۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴	بلوي چوهان - بلوچي چوهان ۲۴۶ -
۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴	۲۵۴ - ۴۵۱
۴۸۶ - ۵۶۳ - ۶۲۰ - ۶۶۱ - ۷۰۸	بنوالي داس ۱۰۴۷
۸۴۴ - ۸۶۰ - ۹۷۵ - ۹۷۹ - ۹۸۱	بوداق بيگ ۲۰۹ - ۶۰۷ - ۶۰۸
۹۸۳ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶	۶۰۹ - ۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۲۱
بهدرخان بنج کوتي .. ۴۶۵ - ۴۷۹	۶۲۲ - ۶۲۴ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸
بهدر لوهاني ۱۷۶	۶۶۴ - ۸۴۴ - ۸۴۹ - ۸۶۴ - ۸۷۰
بهاسي ۸۹۸	۹۱۸ - ۹۲۳ - ۹۶۰ - ۹۷۴ - ۹۸۴
بهاکوتي ۱۰۵۳ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶	بهاء الدين .. ۴۵ - ۶۲۷ - ۶۶۳
بهاو سنگهه ۲۳۱ - ۳۵۶ - ۴۸۷ - ۶۰۹	بهدر بيگ .. ۶۵ - ۲۴۵ - ۱۰۳۴
بهاو سنگهه هار ۲۲۰ - ۲۴۱ - ۲۳۵	بهدر چند ۲۰۲ - ۴۰۴ - ۵۶۴ - ۵۹۵
۶۰۹ - ۶۹۴	۷۶۵ - ۸۶۱
بهرام ۹۳ - ۱۱۴ - ۲۴۹ - ۳۴۸ - ۴۸۱	بهدر خان ۵۴ - ۶۲ - ۹۳ - ۹۸
۴۸۶ - ۸۸۵ - ۸۹۸ - ۹۶۰ - ۹۷۸	۱۰۷ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۴۶ - ۱۶۰
۱۰۳۹	۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۴
بهگوتي داس ۴۵۲	۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۸ - ۱۹۰ - ۲۰۵
بهگونت سنگهه ۶۳ - ۱۹۲ - ۲۴۹	۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۶ - ۲۲۹ - ۲۳۰
۳۰۸ - ۳۵۲ - ۴۱۸ - ۴۵۹ - ۴۶۶	۲۳۹ - ۲۴۶ - ۲۵۹ - ۲۶۷ - ۳۰۳

۸۵۱ بر خور در بیگ	۷۷۳ باجا
۸۷۵ - ۸۵۷ .. بوسو جی دکنی	۸۷۱ - ۸۶۸ - ۲۰۷ - بختیار
- ۴۳۴ - ۳۱۴ - ۹۵ برق انداز خان	۱۰۳۴ - ۹۸۸ - ۸۹۰
- ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۸۶۱ - ۸۵۶ - ۴۳۵	۷۶۶ - ۷۶۵ - ۴۱۴ .. بانو خان
۱۰۳۸ - ۱۰۲۳ - ۹۸۸	۱۷۴ - ۱۷۰ - ۱۲۵ .. باقی بیگ
۱۲۸ بوندوله خان	۹۶۶ - ۷۶۲ - ۵۷۳ .. باقی خان
۸۳۳ - ۸۱۸ بروهان الدین	۱۰۶۲ باقی محمد
- ۴۱۶ - ۲۹۱ - ۱۴۹ بزرگ امید خان	۸۷۶ بانو بیگم
- ۹۵۲ - ۹۴۹ - ۹۴۷ - ۸۶۵ - ۴۳۳	۹۳ بایزید عرض افغان
۹۵۶ - ۹۵۵ - ۹۵۳	۳۰۹ بایزید غازی
۷۵۶ - ۶۲۶ - ۲۳۲ .. بصرم خان	۹۹۱ بجاجی
۲۷۴ بسنت خان	۱۰۱۹ - ۹۹۶ - ۹۹۳ .. . بختور
۱۰۱۰ - ۱۰۰۷ - ۶۳ بسونت راکه	۵۸۶ بچی سنگه
۹۶۴ بشارت خان	۹۶۰ - ۸۷۰ بختاور خان
۶۸۸ بشن نراین	- ۴۴۱ - ۴۳۰ - ۵۳ - ۵۲ بختیار خان
۸۱۴ بقا بیگ	- ۸۵۶ - ۸۱۷ - ۷۴۲ - ۴۹۴
۴۷۲ بلال دکنی	۱۰۴۸
۶۵۰ بلبلدر چپرو	۸۵۷ بدایت الله
- ۲۶۴ - ۲۵۷ - ۲۵۰ - ۲۴۹ بلند اختر	۲۶۸ بدر النساء بیگم
۵۵۷ - ۵۵۲ - ۵۵۰	۹۶۴ - ۵۹۴ بدیع الزمان

پنڌت ۹۰۰	پرتاب سنگهه ۳۳۸
پورنمل ۷۹۹ - ۸۶۸ - ۸۷۱ - ۹۸۹	پرتهی چند ۲۳۷ - ۳۴۲ - ۴۵۹ - ۴۶۲
پيرمحمد ۵۱۹ - ۵۲۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰	پرتهی خان ۴۶۲
(۵)	پرتهی راج ۳۴۲ - ۳۰۶ - ۹۵
تاتاريگ ۵۳ - ۵۲	پرتهی سنگهه ۴۵۹ - ۴۶۲ - ۵۹۵ - ۶۰۰
تاتارخان ۶۵۳	۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۱۸ - ۶۲۵ - ۹۰۸
تاج نيازي ۱۷۶	۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۶۱ - ۱۰۳۸
تارخان ۴۵۸ - ۵۲۱ - ۶۰۵ - ۸۵۹	پودل خان ۶۱ - ۹۲ - ۱۶۱ - ۲۰۳
تحمق خان ۳۱۴	۲۰۸ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۳۱ - ۳۳۴
تريدت خان ۷۸ - ۱۰۸ - ۱۱۴ - ۱۱۹ - ۱۰۱	۴۲۳ - ۴۵۸ - ۴۷۹ - ۵۷۳ - ۶۰۴
۳۰۴ - ۳۰۸ - ۳۱۱ - ۳۸۵ - ۵۶۸	۷۵۸ - ۸۹۴ - ۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۸۸
۵۸۹ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۴ - ۶۱۴	۹۸۹ - ۱۰۳۸
۸۱۷ - ۸۴۰ - ۸۴۵ - ۸۴۵ - ۸۷۴	پرسوجي ۶۶ - ۷۱ - ۹۶ - ۲۳۱ - ۳۳۸
۹۶۶ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۷	۸۵۷ - ۵۹۴
۱۰۳۳ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۰	پرسودکني ۱۴۰
توسوجي ۷۱	پرمديو ۲۱۳ - ۲۳۵ - ۲۳۷ - ۷۶۲ - ۱۰۴۶
توک تازخان ۲۸۱ - ۳۰۴ - ۳۰۸	پرهيزبانو بيگم ۹۵۹
۳۳۱ - ۵۷۲ - ۶۳۲ - ۸۹۱ - ۸۹۸	پونم سنگهه ۸۸۱ - ۸۷۲
۹۰۹ - ۹۲۵ - ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰ - ۱۰۳۸	پوتهی بت ۴۲۱ - ۴۴۱
تورمک جي ۱۲۸	پلنگ حمله .. ۲۴۸ - ۲۸۸ - ۳۰۷

بياقوق ۱۰۲۵

بينهوجي ۹۸ - ۹۷ - ۶۳ - ۶۲ - ۴۷

بيچدلي بهوکن ۷۹۸ - ۷۹۵ - ۷۸۷

۸۰۰ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۶

۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰

بيريل ۱۰۴۱ - ۱۰۴۰

بهرم ديو سيئوردية ۲۴۶ - ۲۳۵ - ۹۵

۳۰۶ - ۳۳۸ - ۱۰۱۸ - ۱۰۳۴

۱۰۶۸

بي شکوة ۳۱ - ۲۹ - ۳۳ - ۳۴

۴۰ - ۴۱ - ۴۶ - ۴۹ - ۵۷ - ۷۹

۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۷

۸۹ - ۹۰ - ۹۲ - ۹۹ - ۱۰۵ - ۸۳۷

۸۷۲ - ۹۱۰ - ۹۳۷ - ۹۳۸

بيگ محمد خوشگي ۶۳

(پ)

پدم سنگه ۶۹۸ - ۶۰۶ - ۵۹۹

پرنهتراج بهاني ۱۶۳

پريهو ۳۵

پرتاپ ۶۹۸ - ۶۵۰

۴۷۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶

بهالوجي ۹۹۱

بهلتن ۱۰۰۷

بهلول خان ۹۹ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۴

۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۷

بهواني داس ۱۷۳

بهويت سنگه ۸۹۸

بهوجي راج کچهوايه ۳۰۶ - ۳۳۱

۳۳۴ - ۹۱۷ - ۹۸۸

بهولانتهه ۶۷۹ - ۶۸۶ - ۶۸۸ - ۶۸۹

۶۹۳

بهيتل داس کور ۶۵ - ۱۹۳

بهيل افغان ۵۲ - ۶۱۵

بييلم سنگه ۹۶۰

بهيم ۶۵ - ۹۵ - ۱۰۲

بهيم نواين ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱

۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۶ - ۶۸۷

۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۲ - ۶۸۱

۷۸۲ - ۸۱۲ - ۸۱۵

بياس راو ۴۸

جهان باز خان [جان بازخان] ۱۸۹	۱۰۳۶ - ۱۰۴۷ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۵
۶۳۵ - ۶۷۹	۱۰۶۶
جهان بیگم ۷۶۲ - ۹۶۱	جگت سنگه ۲۲۱ - ۲۳۵ - ۲۶۴
جهان گیر قلبي بيگ ۲۴۸ - ۵۹۴	۳۰۶ - ۴۵۱ - ۴۵۴ - ۸۹۱ - ۹۸۸
۸۴۸ - ۸۴۹	۱۰۱۸ - ۱۰۲۳ - ۱۰۳۴
جهان گیر قلبي خان ۳۰۸ - ۷۶۵ - ۸۸۱	جگرام ۹۵۷ - ۱۰۴۵ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶
جیده سنگه ۶۷۸ - ۷۳۱	جلال افغان ۹۷۲
جیسنگه بهدوریه .. ۲۴۶ - ۳۰۲	جلال خان .. ۵۹۳ - ۷۵۷ - ۷۵۸
* ج *	جلال الدین .. ۴۲۴ - ۴۳۳ - ۵۹۳
چاند خان ۴۱۱	جمال بیجاپوری .. ۶۱ - ۹۲
چتر بهوج ۲۷۰ - ۴۹۷ - ۸۹۱ - ۹۸۹	جمال خان ۱۴۷ - ۲۰۳ - ۳۱۴ - ۶۹۸
چتورجي ۲۰۶ - ۹۸۹	۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۷ - ۹۴۵ - ۹۵۵
چگرسین بهیل ۴۷۴ - ۶۱۵	جمال دلزاق .. ۵۴ - ۵۴۱
چلپی بیگ ۴۷۶	جمال غوری ۲۴۸ - ۵۲۶ - ۵۴۶ - ۵۴۴
چنبت بندیلہ ۷۸ - ۹۲ - ۱۶۳ - ۲۱۷ -	۵۴۵ - ۵۴۷ - ۵۵۵
۳۰۱	جمشید ۳۸۹ - ۷۳۹
چند راوت خان ۲۴۶	جمیل بیگ ۱۰۳۵
[چوپتر خان] ۶۴۴	جواهر خان .. ۸۴۲ - ۸۶۶ - ۹۲۳
* ح *	جوهر خان ۶۳ - ۵۸۶ - ۶۲۶ - ۶۴۴
حاجي الله وردی ۲۷۴	۸۷۱ - ۸۹۱ - ۹۸۹

جالوري ۱۹۷	ٿرنيڪ جي بهونسله ۴۸-۱۲۸-۵۸۵
جان بازخان ۱۸۹-۳۰۸-۴۶۴-۴۷۹	۹۸۹-۴۵۴-۴۷۱-۵۶۵
۱۰۳۸-۱۰۴۶	تشریف خان .. ۴۵۴-۴۷۱-۵۶۵
جان بيگ ۳۱۳-۳۲۶-۵۴۴-۵۵۲	تقرب خان ۱۱۶-۱۲۴-۲۰۷-۲۳۲
۵۵۸	۲۹۲-۲۹۴-۳۴۰-۳۹۵-۴۱۶
جان سپار خان ۵۷۲	۴۵۱-۴۶۶-۴۸۵-۴۸۹-۶۲۰
جان نثار خان ۳۰۶-۳۰۸-۳۳۱	۶۶۲-۷۴۹-۷۵۷
۹۹۵-۴۳۳	تماجي ۶۲۵-۷۶۹-۷۷۰-۷۷۳
جاني بيگ ۶۵-۵۱۱-۵۷۴-۸۷۱	۷۷۵
۹۰۶	تنوجي ۴۷
جاني خان ۹۸۸-۱۰۵۰	تھور خان ۵۵-۶۳-۹۲-۱۸۹-۲۱۷
جسونت راو ۵۵	۲۴۸-۳۰۷-۴۴۷-۵۶۵-۶۵۰
جسونت سنگھ .. ۳۳-۴۱-۴۹	۶۵۳-۶۵۵-۶۵۶-۶۵۷-۸۵۶
جعفر خان ۳۴۵-۳۴۵-۴۱۸-۴۱۹	۹۶۴-۹۷۸
۴۳۴-۴۸۵-۵۹۰-۵۹۲-۶۳۴	(ج)
۷۴۱-۷۴۳-۷۶۱-۸۳۷-۸۵۲	جادو راو ۴۷
۸۵۵-۸۵۶-۸۵۷-۸۶۰-۸۶۵	جادو راے ۶۳
۸۶۹-۸۷۹-۸۸۴-۹۱۴-۹۱۶	جادون ۹۹۳
۹۲۳-۹۵۹-۹۶۳-۹۸۰-۹۸۳	جادو نرين ۵۵-۱۶۱-۵۷۸-۵۸۴
۹۸۶-۹۸۶-۱۰۳۱-۱۰۳۲-۱۰۳۴	۵۸۶-۵۹۷-۹۸۹

خانی خان ۱۰۵۰
 خان جهان ۱۱۱۴ - ۱۳۰
 خان خانان ۷۹ - ۹۲ - ۱۱۴ - ۱۱۷ -
 ۱۳۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۴ - ۶۸۷ -
 ۶۹۰ - ۶۹۳ - ۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ -
 ۷۰۶ - ۷۰۸ - ۷۱۷ - ۷۲۷ - ۷۳۶ -
 ۷۳۷ - ۷۶۷ - ۸۰۴ - ۸۰۸ - ۸۰۹ -

۸۵۷ - ۸۱۱

خان دوران ۷۹ - ۹۳ - ۱۳۱ - ۱۹۲ -
 ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۴۶ -

۲۸۶ - ۳۰۳ - ۴۷۸

خان زمان .. ۹۲ - ۱۱۹ - ۱۶۱۷ -
 خان عالم ۲۰۷ - ۲۴۵ - ۲۹۰ - ۳۰۶ -

۳۴۱ - ۴۴۷

خانۀ زار خان ۹۱ - ۱۲۷ - ۲۴۹ - ۲۷۰ -
 ۲۹۰ - ۳۰۸ - ۳۳۳ - ۴۷۵ - ۵۹۴ -

۶۲۳ - ۸۴۷

خدا بخش ۹۶۴
 خداداد ۷۶۵
 خدمت خان ۶۶۴ - ۹۴۰ - ۷۶۷ -

حقیقت خان ۴۵۱ - ۸۷۵
 حکیم احمد ۸۸۲ - ۸۸۵
 حکیم جمالای کاشی ۵۹۴
 حکیم شمسائی ۵۶۷
 حکیم ابوالفتح ۱۰۴۱
 حکیم صائب ۸۴۴
 حکیم سال ۲۹۴ - ۳۴۴ - ۴۰۴ - ۶۳۵ -

۸۷۰

حکیم محمد امین .. ۳۹۹ - ۵۶۷
 حکیم محمد مهدی ۳۹۹ - ۵۶۷ -

۶۲۶ - ۷۴۴ - ۷۵۰ - ۸۳۲ - ۸۹۱ -

حکیم مقیم ۵۶۷ - ۱۰۳۵
 حکیم مومنا ۹۲۶ - ۱۰۶۲

حکیم نورالدین ۳۴۴

حکیم یوسف ۶۲۴

حمیدالدین ۵۵ - ۶۲ - ۷۷

حمیداکر ۶۲ - ۷۷

حیات افغان ۵۴

حیات زمیندار ۲۱۷

(خ)

۹۹۰	حاجي بقا' ۲۱۶-۱۶۷
حسن خويشگي ۲۵۱-۲۵۷-۲۶۱-	حاجي بلوچ ۲۱۲
۲۶۳	حاجي بيگ ۱۰۶
حسن علي ۱۴۱-۲۵۹-۲۷۰-۲۹۰-	حاجي حسين ۲۴۶
۳۰۲-۳۰۶-۳۴۷-۴۵۱-۴۵۷-	حاجي خان ۴۶۱-۴۰۵
۵۹۳-۶۳۴-۶۴۷-۷۴۱-۷۵۱-	حاجي شفيح ۸۷۰
۷۵۲-۷۶۵-۸۵۶-۸۷۰-۸۸۰-	حاجي قاسم ۸۷۲-۸۵۷-۶۲۰
۹۱۸-۹۶۰-۹۶۶-۱۰۴۸	حاجي محمد ۸۵۱-۸۴۱
حسن فوجدار ۵۵	حاجي محمد خان ۸۲۵
حسن قلبي خان ۴۴۷	حاجي محمد سعيد ۸۸۲-۲۹۴
حسين بيگ ۵۵-۹۵-۱۱۵-۲۱۸-	حاجي محمد طاهر ۸۴۶
۴۵۴-۵۵۹-۵۶۰	حاجي يس ۱۰۳۵
حسين پاشا ۶۰۶-۶۱۵-۶۱۹-	حافظ رحيم الدين ۸۴۴
۶۲۶-۶۳۶-۸۸۷	حامد خان ۸۵۶
حسين خان ۴۶۳-۵۲۳	حبش خان ۵۸۵
حسين داروغه ۷۱۷	حسام الدين ۵۲-۶۲-۹۲-۱۹۹-
حضرت اعلى [شاه جهان پادشاه]	۳۰۲-۴۳۹
۴۶-۱۴۸-۲۵۱-۶۶۴	حسن بخش ۹۹
حضرت خاتم المرسلين .. ۳۶۶	حسن بيگ .. ۱۶۳-۷۰۲-۱۰۱۵
حق وردي خان .. ۵۴۵-۹۶۱	حسن خان ۴۰۴-۴۶۳-۷۲۱-۸۹۱-

خواجہ قادر ۷۵۶ - ۸۴۰ - ۸۷۲ - ۹۱۵	۱۰۳۵
خواجہ قطب الدین ۲۳۴ - ۳۴۴ - ۹۸۳	خواجہ زاهد ۱۰۶۳
خواجہ کلان ۷۷	خواجہ سکندر .. ۸۸۱ - ۸۷۲
خواجہ کمال ۴۹۶ - ۴۹۷	خواجہ صادق ۱۸۸ - ۲۱۳ - ۲۴۹ -
خواجہ کمال الدین ۸۷۲	۳۰۸ - ۶۱۹ - ۶۲۸ - ۶۶۱ - ۷۵۸ -
خواجہ محمد شریف ۲۴۷	۹۱۵ - ۹۷۷ - ۱۰۶۴
خواجہ محمد یوسف ۱۰۳۴	خواجہ طرب ۸۸۱
خواجہ مشکی ۵۲۶ - ۵۳۶ - ۵۳۷ -	خواجہ عابد ۵۱ - ۴۵
۵۴۰ - ۵۴۱	خواجہ عبدالرؤف ۸۳۲
خواجہ معقول ۴۰۹ - ۴۱۳	خواجہ عبدالغفار ۴۶۲ - ۶۰۵ - ۸۴۸ -
خواجہ معین الدین .. ۸۳۲ - ۸۸۱	۱۰۳۵ - ۸۷۶
خواجہ منظور ۴۴	خواجہ عبدالمنان ۷۵۵
خواجہ موسیٰ ۶۱۹	خواجہ عبداللہ ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۲ -
خواجہ نذیر ۸۵۳ - ۸۶۵	۲۹۰ - ۳۰۱ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۸ -
خواجہ وفا ۸۵۷	۹۸۸
خواص ۹۹۳ - ۹۹۶	خواجہ عبدالوہاب ۱۱۴ - ۲۳۷ - ۴۰۳ -
خواص خان ۶۳ - ۹۲ - ۱۳۲ - ۲۴۹ -	۴۶۴
۲۶۸ - ۲۶۹ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۴ -	[خواجہ عنایت] ۳۴۳
۸۳۸	خواجہ عنایت اللہ ۳۰۵ - ۳۳۹ - ۵۱۳ -
خوشحال بیگ ۵۳ - ۶۶ - ۱۰۱ -	۸۸۵

۶۰۸ - ۶۱۵ - ۶۳۱ - ۶۶۱ - ۶۶۲ -	۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۶ -
۶۶۳ - ۸۲۸ - ۹۰۸ - ۹۶۴ -	۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۶ - ۷۹۸ - ۷۹۹ -
خنجر خان ۱۷۹ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۶۲۵ -	۱۰۱۴
۸۱۵ - ۸۱۷ - ۸۲۹ - ۸۶۲ - ۸۷۰ -	خدمت غلب خان ۷۱۴ - ۸۳۲ - ۸۴۳ -
۸۷۳ - ۹۱۴ -	۸۸۱
خواجه ابونئای ۶۰۹ -	خدمت گار خان ۲۴۸ - ۶۶۴ - ۷۶۸ -
خواجه احمد ۶۲۹ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۴۴ -	۱۰۶۸
۶۶۲ - ۶۶۴ - ۷۳۸ - ۸۱۹ - ۸۶۳ -	خدمت گزار خان ۱۰۶۸ -
خواجه اسحاق ۹۱۵ - ۹۸۳ - ۱۰۶۴ -	خسرو ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۲۴۲ -
خواجه انور ۶۰۴ -	۲۴۸ - ۲۷۰ - ۲۹۳ - ۳۰۸ - ۳۹۹ -
خواجه بختاور ۳۰۸ - ۳۴۸ -	۵۹۳ - ۶۸۱ - ۱۰۶۲ -
خواجه برخوردار ۴۵۵ - ۶۶۴ -	خضر ۲۴۷ - ۶۰۵ -
خواجه بهار الدین ۸۴۴ -	خلیل الله خان ۸۴ - ۹۵ - ۹۹ - ۱۱۴ -
خواجه پهل ۲۷۲ - ۱۰۶۷ -	۱۱۵ - ۱۱۹ - ۱۳۰ - ۱۴۷ - ۱۶۳ -
خواجه حسن ۹۳ - ۲۴۷ - ۳۰۸ -	۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۷ -
خواجه خان ۱۰۶ -	۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ -
خواجه خداوند محمود ۶۲۹ - ۸۳۲ -	۲۰۰ - ۲۰۲ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۷ -
۸۶۳	۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۲۵ - ۲۲۹ -
خواجه خسرو ۲۳۹ - ۲۶۱ - ۵۱۵ -	۳۴۱ - ۳۴۹ - ۳۶۲ - ۴۷۳ - ۴۷۷ -
خواجه رحمت الله ۲۴۷ - ۳۰۴ - ۳۰۸ -	۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۷ - ۵۷۴ -

۱۰۱۳ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۱۷ -	۱۰۶۷ - ۱۰۳۶ - ۹۸۶
۱۰۳۶ - ۱۰۳۲	دانیال ۴۳۳
دقاجی ۱۲۸ - ۶۲۵ - ۸۷۱ - ۹۸۹ -	داور داد خان ۲۱۸ - ۵۶۸ - ۷۶۳ -
۱۰۱۰ - ۱۰۰۹	۸۳۷
دربار خان ۳۰۸ - ۴۶۸ - ۶۰۵ - ۸۴۳ -	داؤد خان ۸۵ - ۹۵ - ۱۰۶ - ۱۴۳ -
۸۶۶ - ۸۷۰ - ۹۶۰	۱۶۶ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ -
درجن سال ۵۴ - ۵۵ -	۱۸۶ - ۱۸۸ - ۲۲۱ - ۲۳۰ - ۲۴۰ -
درویش بیگ ۳۰۳ - ۸۰۶ -	۲۴۷ - ۲۶۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ -
درویش خان ۱۰۳۹ -	۲۹۱ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۵۱۳ - ۵۱۴ -
درویش محمد ۲۲۱ - ۵۵۴ -	۵۲۴ - ۵۲۶ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ -
دکھناتھ سنگھ ۱۶۱ -	۵۲۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ -
دلور ۶۲ - ۹۳ - ۹۸ - ۱۹۰ - ۲۴۶ -	۵۴۱ - ۵۴۵ - ۵۵۳ - ۵۵۵ - ۵۸۹ -
۲۶۹ - ۲۸۷ - ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۹۷ -	۶۴۹ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ -
۸۷۶ - ۹۸۹	۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۹ - ۶۶۰ -
دلور خان ۶۲ - ۲۸۷ - ۵۳۳ - ۵۹۷ -	۷۵۴ - ۷۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۶ - ۸۶۸ -
۸۷۶ - ۹۵۸ - ۹۸۹	۸۷۱ - ۸۷۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ -
دلبدل خان ۶۱۳ -	۸۹۳ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۷ -
دلدار بیگ ۱۳۹ - ۱۴۰ -	۹۱۷ - ۹۷۲ - ۹۷۵ - ۹۸۶ - ۹۸۹ -
دلدار خان ۲۱۳ -	۹۹۷ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۳ -
دل دوست ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۴۵۴ -	۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ -

- ۲۷۳- ۲۷۲- ۲۷۱- ۲۳۰- ۲۲۵

- ۲۷۹- ۲۷۸- ۲۷۷- ۲۷۶- ۲۷۵

- ۲۸۴- ۲۸۳- ۲۸۲- ۲۸۱- ۲۸۰

- ۲۹۲- ۲۹۱- ۲۸۹- ۲۸۸- ۲۸۵

- ۲۹۸- ۲۹۷- ۲۹۶- ۲۹۵- ۲۹۴

- ۳۱۴- ۳۱۲- ۳۱۱- ۳۱۰- ۳۰۹

- ۳۲۴- ۳۲۳- ۳۲۰- ۳۱۹- ۳۱۸

- ۳۳۲- ۳۳۸- ۳۳۵- ۳۳۴- ۳۳۱

- ۳۵۵- ۳۵۰- ۳۴۹- ۳۴۵- ۳۴۳

- ۳۷۰- ۳۶۹- ۳۶۸- ۳۶۷- ۳۶۶

- ۳۸۲- ۳۸۰- ۳۷۹- ۳۷۸- ۳۷۷

۳۸۱- ۵۷۰- ۳۸۶

داکوجي ۵۸۴- ۳۸

داماجي ۶۳- ۴۷

دانشمند خان ۲۲۰- ۱۶۱- ۱۴۲

- ۴۰۲- ۳۹۵- ۳۴۵- ۲۳۶- ۲۳۰

- ۴۳۶- ۴۶۴- ۴۵۱- ۴۲۷- ۴۰۵

- ۸۴۵- ۸۳۱- ۸۱۷- ۷۶۳- ۷۴۱

- ۸۸۲- ۸۸۰- ۸۶۴- ۸۵۷- ۸۵۵

- ۹۷۹- ۹۶۱- ۹۳۷- ۹۲۳- ۸۸۴

۱۰۶۳- ۱۰۶۲- ۴۷۱- ۴۵۱- ۱۹۳

خوشحال خان ۴۸۷- ۲۹۳- ۲۳۲

۸۵۷- ۶۴۴

(۵)

داداجي ۵۸۵- ۴۸

داراب خان ۶۷۵- ۴۵۴- ۲۸۷- ۲۴۷

- ۹۱۷- ۸۵۶- ۷۶۷- ۷۴۲- ۷۰۴

۹۶۶

دارا شکوه [بي شکوه] ۲۷- ۲۵

- ۱۱۰- ۱۰۶- ۱۰۳- ۱۰۰- ۹۹

- ۱۱۹- ۱۱۵- ۱۱۴- ۱۱۲- ۱۱۱

- ۱۲۸- ۱۲۵- ۱۲۳- ۱۲۲- ۱۲۰

- ۱۳۹- ۱۳۸- ۱۳۶- ۱۳۴- ۱۳۰

- ۱۷۳- ۱۷۱- ۱۷۰- ۱۶۸- ۱۶۰

- ۱۸۳- ۱۸۲- ۱۷۹- ۱۷۷- ۱۷۵

- ۱۸۸- ۱۸۷- ۱۸۶- ۱۸۵- ۱۸۴

- ۱۹۸- ۱۹۷- ۱۹۲- ۱۹۰- ۱۸۹

- ۲۰۶- ۲۰۴- ۲۰۳- ۲۰۰- ۱۹۹

- ۲۱۳- ۲۱۲- ۲۱۱- ۲۰۸- ۲۰۷

- ۲۲۴- ۲۲۳- ۲۲۲- ۲۲۱- ۲۱۵

۲۴۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹ - ۳۳۹ - ۵۱۳ -

۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۳۳ - ۸۷۴ - ۱۰۶۲ -

راجہ انردہ کنور ۱۹۳ - ۲۲۰ - ۲۳۰ -

۲۳۵ - ۲۴۱ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۲۷۱ -

راجہ بہادر چند ۵۶۱ - ۷۶۵ -

راجہ بہرور ۳۱۰ - ۳۱۴ - ۵۲۴ - ۵۳۳ -

۵۳۴ - ۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۷ -

۸۱۲

راجہ بیتھل داس گورکھ ۹۵ - ۱۰۲ -

۱۹۳ - ۳۵۶ - ۴۵۷ -

راجہ بیربل ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ -

راجہ پتنام ۸۰۸ -

راجہ تودرمل ۱۴۲ - ۱۹۰ - ۲۱۶ -

۲۱۹ - ۲۲۰ - ۶۰۴ - ۷۶۵ - ۸۷۴ -

۸۸۵

راجہ جسونت سنگھ ۳۲ - ۳۳ - ۴۱ -

۴۹ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۱ -

۷۱ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۹۵ - ۱۳۹ -

۱۴۱ - ۱۸۳ - ۱۸۹ - ۲۲۰ - ۲۲۹ -

۲۴۶ - ۲۵۴ - ۲۵۶ - ۲۸۵ - ۲۸۸ -

(ذ)

ذوالفقار خان ۶۲ - ۶۶ - ۶۷ - ۷۴ -

۷۵ - ۷۶ - ۷۹ - ۹۲ - ۱۰۱ -

۱۰۷ - ۱۵۷ - ۱۶۳ - ۲۳۴ - ۲۳۹ -

۲۴۵ - ۲۶۲ - ۲۶۷ - ۲۶۹ - ۴۳۹ -

۴۶۳ - ۴۷۹ - ۴۹۳ - ۵۰۲ - ۵۰۴ -

۵۱۲ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۲۰ - ۵۲۱ -

۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۳۰ - ۵۳۳ - ۵۳۸ -

۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۶۷ - ۶۳۰ -

ذوالقدر خان ۶۳ - ۶۷ - ۷۹ - ۹۵ - ۱۲۴ -

۱۲۷ - ۲۴۵ - ۲۴۸ - ۲۶۲ - ۲۶۷ -

۲۶۹ - ۳۰۸ - ۴۴۸ -

(ر)

راج سنگھ ۱۰۷ - ۱۲۹ - ۱۶۶ - ۱۹۴ -

۲۴۵ - ۲۶۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷ - ۳۴۱ -

۴۳۴ - ۴۵۴ - ۴۵۷ - ۵۶۴ - ۵۸۶ -

۶۶۱ - ۷۳۳ - ۷۴۱ - ۷۶۷ - ۸۹۱ -

راجہ امر سنگھ ۶۸۳ - ۷۳۴ - ۷۹۴ -

۸۵۸

راجہ اندرمن ۴۳ - ۶۲ - ۷۶ - ۹۲ -

۹۹۴-۹۹۵-۹۹۶-۹۹۹-۱۰۰۰	دایر ۱۶۰-۳۰۵-۳۰۶-۳۱۵-
۱۰۰۳-۱۰۰۴-۱۰۱۰-۱۰۱۱-	۳۳۷-۶۶۱-۱۰۵۴-۱۰۵۵
۱۰۱۲-۱۰۱۳-۱۰۱۴-۱۰۱۵-	دایر افغان ۷۵۸
۱۰۱۶-۱۰۱۷-۱۰۲۰-۱۰۲۱-	دایر خان ۱۰۴-۱۳۰-۱۳۸-۱۴۲-
۱۰۲۲-۱۰۲۳-۱۰۲۴-۱۰۲۵-	۱۴۶-۱۵۷-۱۶۰-۱۶۷-۱۶۹-
۱۰۲۶-۱۰۲۷-۱۰۲۸-۱۰۲۹-	۱۷۰-۱۸۴-۱۸۵-۱۸۸-۲۰۷-
دوران خان ۸۵۶	۲۰۸-۲۰۹-۲۷۲-۲۷۳-۲۷۴-
دوست افغان ۷۸-۲۴۵	۲۸۲-۲۸۳-۲۹۵-۳۰۵-۳۰۶-
دوست بیگ ۳۰۸	۳۱۵-۳۱۶-۳۲۱-۳۲۲-۳۲۴-
دوست محمد ۸۶۱	۳۳۷-۳۴۰-۳۴۵-۴۰۰-۴۰۳-
دولت بیگ ۵۲۳-۹۳	۴۷۶-۴۷۷-۵۲۵-۵۳۳-۵۳۵-
دولت مند خان ۹۸۹-۹۳-۶۳	۵۳۶-۵۳۷-۵۳۸-۵۴۰-۵۴۱-
دھرم راج ۱۹۰	۵۴۵-۵۴۶-۵۴۷-۵۴۸-۵۴۹-
دیانت خان ۹۶۰-۹۱۷	۵۵۰-۵۵۵-۵۶۵-۶۲۳-۶۹۵-
دیانت رای ۱۰۰۲	۷۰۳-۷۰۶-۷۰۸-۷۰۹-۷۱۰-
دیپی چند ۸۱۸	۷۸۸-۷۸۹-۸۰۰-۸۰۱-۸۰۷-
دیپی سنگه ۴۸۱-۷۶-۷۴-۷۱	۸۰۸-۸۱۲-۸۶۰-۸۶۸-۸۷۱-
دیندار خان ۲۳۱-۱۰۷-۱۰۱-۹۳	۸۸۶-۸۹۰-۸۹۱-۸۹۲-۸۹۳-
۴۴۸-۳۰۷-۳۲۶-۳۹۹-۴۱۲-	۸۹۴-۸۹۸-۹۰۱-۹۰۳-۹۰۴-
۵۷۲-۸۳۸-۸۷۵	۹۶۵-۹۷۵-۹۸۱-۹۹۲-۹۹۳-

راجہ سلیمان ۱۰۰۹ - ۱۱۲۵ - ۱۰۲۶	۱۹۰ - ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۲ - ۲۹۳
راجہ سارنگدھر .. ۶۲ - ۹۲ - ۷۵۷	۳۰۷ - ۳۲۰ - ۳۲۲ - ۱۴۲۱ - ۱۴۴۱
راجہ سچان سنگھ ۶۵ - ۷۰ - ۲۴۷	۴۷۹ - ۵۰۹ - ۶۰۹ - ۶۲۵ - ۶۳۵
۲۶۷ - ۲۸۷ - ۳۴۲ - ۱۴۸۶ - ۵۰۲	۶۱۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۵۸۹ - ۹۷۴
۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۴۶ - ۶۳۴ - ۶۳۳	راجہ رایسنگہ ۳۹ - ۶۵ - ۷۰ - ۱۴۱
۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۵ - ۷۸۸ - ۷۸۸	۱۴۷ - ۱۵۷ - ۲۰۷ - ۲۱۴۲ - ۲۱۴۶
۸۰۰ - ۸۶۸ - ۹۰۳ - ۹۰۸ - ۹۸۸	۲۶۷ - ۲۷۰ - ۲۸۸ - ۳۰۵ - ۳۰۶
۹۹۷ - ۱۰۰۰ - ۱۰۲۲	۳۳۶ - ۳۳۸ - ۳۴۱ - ۴۰۵ - ۴۱۷
راجہ سروپ ۳۳۹	۴۲۱ - ۴۴۱ - ۵۷۲ - ۵۸۱ - ۵۸۳
راجہ سورج مل کور ۲۸۸	۶۲۳ - ۶۲۷ - ۶۴۳ - ۷۶۹ - ۷۷۰
راجہ شیدورام ۵۷ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۹۲ - ۹۵۳	۷۷۱ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۸۱۷
راجہ کشن (بشن) سنگھ ۹۵ - ۳۰۴	۸۳۸ - ۸۶۸ - ۸۷۱ - ۸۹۰ - ۸۹۱
۳۴۲ - ۴۲۸ - ۷۱۳ - ۸۵۸	۸۹۳ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۳
راجہ عالم سنگھ ۳۴۱ - ۳۴۶	۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۲
راجہ کرن ۵۷۰	۹۹۳ - ۹۹۶ - ۹۹۸ - ۱۰۰۳
راجہ مان سنگھ ۲۲۱ - ۲۸۷ - ۸۸۵	۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶
راجہ مہاسنگھ ۲۴۰ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳	۱۰۲۰ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۳ - ۱۰۳۷
۱۰۴۴ - ۱۰۵۴	۱۰۳۸ - ۱۰۶۰
راجہ نرسنگہ ۳۰۲ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۹۹	راجہ روپ سنگھ ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۵۸
۴۳۶ - ۷۰۸ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۱	۶۴۰ - ۶۳۵ - ۸۷۳

- ۷۵۷ - ۷۴۹ - ۷۴۸ - ۷۳۹ - ۷۳۴

- ۸۶۹ - ۸۶۸ - ۸۶۷ - ۷۶۱ - ۷۶۰

- ۸۵۷ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۴۰ - ۸۳۸

- ۸۶۹ - ۸۶۸ - ۸۶۷ - ۸۶۵ - ۸۶۰

- ۸۸۷ - ۸۸۳ - ۸۷۹ - ۸۷۳ - ۸۷۱

- ۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۹۵ - ۸۹۲ - ۸۹۰

- ۹۰۷ - ۹۰۳ - ۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۸

- ۹۲۰ - ۹۱۹ - ۹۱۷ - ۹۱۲ - ۹۰۹

- ۹۶۷ - ۹۶۶ - ۹۶۴ - ۹۶۲ - ۹۲۵

- ۹۸۸ - ۹۸۷ - ۹۷۵ - ۹۷۱ - ۹۷۰

- ۱۰۲۰ - ۱۰۱۲ - ۹۹۹ - ۹۹۵

- ۱۰۳۸ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۶ - ۱۰۲۱

۱۰۶۰ - ۱۰۵۱

۲۴۶ راجه چرمین

۸۶۴ - ۸۳۸ - ۸۲۴ .. راجه حیات

- ۲۰۶ - ۱۳۹ - ۶۶ راجه دیبئی سنگه

- ۵۷۲ - ۳۸۱ - ۳۴۶ - ۳۴۱ - ۲۴۷

- ۱۰۴۵ - ۷۵۸ - ۶۳۲ - ۶۲۵

۱۰۵۶ - ۱۰۵۴

- ۱۸۷ - ۱۸۱ - ۱۷۹ راجه راجروپ

- ۳۴۶ - ۳۱۱ - ۳۰۹ - ۳۰۰ - ۲۹۲

- ۴۵۹ - ۴۴۶ - ۴۲۰ - ۴۰۴ - ۳۵۹

- ۵۶۸ - ۵۲۳ - ۴۹۷ - ۴۸۵ - ۴۶۲

- ۶۴۰ - ۶۳۴ - ۶۳۱ - ۵۹۵ - ۵۹۲

- ۸۱۶ - ۷۶۱ - ۷۵۴ - ۷۴۱ - ۶۴۷

- ۸۶۷ - ۸۶۵ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۱۹

- ۹۰۸ - ۸۸۸ - ۸۸۷ - ۸۸۴ - ۸۶۸

- ۹۶۱ - ۹۵۹ - ۹۲۳ - ۹۱۶ - ۹۱۴

- ۱۰۳۷ - ۱۰۳۲ - ۹۸۶ - ۹۸۵ - ۹۶۳

۱۰۳۸

- ۱۴۱ - ۱۳۶ - ۹۶ - ۳۰ راجه جیسنگه

- ۱۶۹ - ۱۶۸ - ۱۶۷ - ۱۵۷ - ۱۴۶

- ۱۸۷ - ۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۸۳ - ۱۷۰

- ۲۲۹ - ۲۲۱ - ۲۲۰ - ۲۱۸ - ۲۰۲

- ۳۲۱ - ۳۱۵ - ۳۰۹ - ۳۰۶ - ۲۶۹

- ۴۱۵ - ۴۱۴ - ۴۰۲ - ۳۳۱ - ۳۲۴

- ۴۵۷ - ۴۴۷ - ۴۴۶ - ۴۳۴ - ۴۱۹

- ۴۸۶ - ۴۸۵ - ۴۷۹ - ۴۶۵ - ۴۶۲

- ۶۰۲ - ۶۰۱ - ۵۹۹ - ۵۶۸ - ۴۹۷

- ۶۲۹ - ۶۲۷ - ۶۲۰ - ۶۱۸ - ۶۰۳

روح الله ۱۴۷ - ۱۶۱ - ۱۵۱ - ۱۴۷۷ -

۱۴۸۶ - ۶۳۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۴۲ -

۷۵۷ - ۸۱۷ - ۸۳۰ - ۸۷۰ - ۹۰۸ -

۱۰۶۱

رود خان ۶۹۷

روشن آرابیگم ۳۰۲

روشن راءے بیگم ۳۶۸ - ۴۴۹ - ۴۸۹ -

۵۶۸ - ۷۵۲ - ۸۱۵ - ۸۳۹ - ۸۷۷ -

۹۷۳ - ۱۰۳۶

(ز)

زاهد بیگ .. ۲۰۳ - ۲۸۴ - ۴۰۱

زاهد خان ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۵۷۲ - ۶۳۵ -

۸۸۸ - ۹۰۵ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۳ -

زبدۃ النساء بیگم ۳۶۸

زبردست خان ۶۲ - ۹۴ - ۱۲۸ - ۲۴۵ -

۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۰۷ - ۵۲۲ - ۵۵۵ -

۵۹۴ - ۸۶۸ - ۸۹۴ - ۸۹۸ - ۹۸۸ -

۱۰۴۳ - ۱۰۳۹

زیب النساء بیگم ۳۶۸ - ۴۸۹ - ۸۳۶ -

زین خان ۱۴۴۲ - ۸۷۰ -

رضوان خان ۲۴۸ - ۳۹۳ -

رضوی خان ۲۴۸ - ۳۰۳ - ۴۴۰ - ۴۵۲ -

۷۴۳ - ۷۵۵ - ۱۰۴۹ -

رعایت خان ۱۹۵ - ۳۴۷ - ۴۵۵ - ۷۶۸ -

۸۱۵ - ۸۵۱

رعد انداز بیگ ۶۳ - ۶۳۵ -

رعد انداز خان ۲۳۴ - ۲۳۷ - ۲۴۰ -

۳۰۱ - ۳۳۶ - ۴۴۱ - ۴۷۷ - ۴۸۶ -

۴۸۷ - ۵۸۹ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۲۵ -

۸۱۵ - ۸۳۹ - ۹۳۲ - ۹۷۸ - ۱۰۶۱ -

رگبنائے ۶۳ - ۷۴ - ۸۶ - ۹۳ - ۱۹۸ -

۲۰۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۴۵۱ - ۶۳۵ -

۷۱۴۹ - ۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۲۹ - ۱۰۴۶ -

۱۰۵۹ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۸ -

رندهاجی ۲۴۹ - ۲۹۳ -

رندوله ۹۳ - ۱۲۸ - ۱۶۰ - ۵۵۴ - ۸۷۱ -

۸۸۸ - ۸۹۹ - ۱۰۴۳ -

رن هست .. ۳۱۵ - ۳۳۷ - ۷۰۸ -

روپسنگه ۱۹۳ - ۲۴۹ - ۲۸۸ - ۳۰۷ -

۳۴۲ - ۴۴۷ - ۴۵۴ - ۶۹۸ -

۲۹۹۰ - ۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۴۸ - ۴۸۷

۸۵۶ - ۹۱۵

رحمن یار ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۳۳

رزق الله ۸۷۳ - ۱۰۳۸

رستم .. ۵۵ - ۷۳ - ۸۱ - ۹۷ - ۹۸

۹۹ - ۱۰۳ - ۱۲۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷

۳۲۸ - ۳۴۲ - ۵۰۸ - ۵۷۸ - ۶۲۱

۱۰۳۴ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۵

رستم راو .. ۴۷ - ۶۳ - ۱۲۸ - ۹۸۹ - ۱۰۱۰

رسول ۵۰۸

رسول بیگ .. ۵۲۱ - ۵۲۴ - ۸۹۱ - ۸۹۴

رشیدای خوش نویس ۹۷۸

رسورسنگه ۵۷۴

رشید خان .. ۷۶ - ۹۲ - ۱۲۸ - ۲۴۵

۲۶۹ - ۲۹۱ - ۴۴۷ - ۵۰۲ - ۵۱۳

۵۱۴ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۶۸۱

۶۸۲ - ۶۹۴ - ۷۰۱ - ۷۹۳ - ۷۹۴

۷۹۵ - ۷۹۶

رضاقلی ۱۰۰۶ - ۱۰۱۱

رضوان الله ۶۱۶

۸۹۱ - ۱۰۲۳

راجی ۸۹۹ - ۹۸۹

راگهوجی ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰

رامسنگه ۳۳۶ - ۸۵ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۰۴ - ۱۰۴۱

۱۹۲ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۵۴ - ۴۵۱

۴۵۷ - ۴۸۶ - ۷۷۵ - ۸۹۱ - ۹۸۸

۱۰۰۵ - ۱۰۲۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸

رانا راجسنگه ۷۷ - ۱۲۹ - ۲۶۷ - ۴۵۴

راو امرسنگه چند راوت ۲۶۹ - ۴۲۵

راو بهاوسنگه ۲۳۷ - ۲۴۵ - ۲۶۹ - ۳۴۶

۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۸ - ۱۰۲۳

راو کرن ۵۵ - ۱۸۹ - ۵۷۲ - ۵۹۹

۶۰۳ - ۶۰۶ - ۱۰۲۳

راولی ۹۵۴

راو ستوسال ۶۳ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۰۳

رای پهارمل ۶۱۹

راے مکرم ۲۶۸

راے قنوجی ۲۴۹

رتن دانهور ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲

رحمت خان ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۹۷

سلطان حسین .. ۶۵ - ۹۵	مرمست ۱۰۵۲ - ۱۰۵۵ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵
سلطان علی عرب .. ۵۸۶	مزاوار خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۰۷ - ۱۲۷ -
سلطان سکندر .. ۱۰۳۹	۸۸۰ ۸۵۱ - ۸۴۳ - ۱۴۴۸
سلطان محمد .. ۱۰۳۵	سعادت خان ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۶۰۰ -
سلطان یار .. ۱۰۴۷	۱۹۲ - ۱۹۵ - ۲۲۰ - ۲۳۶ - ۴۰۰ -
سلیمان .. ۲۵ - ۴۳	۹۱۴ - ۸۸۵ - ۶۶۱ - ۴۴۲ - ۴۳۴
سلیمان بے شکوہ ۳۰ - ۳۲ - ۸۰۶ -	سعد اللہ خان ۱۶۱ - ۲۴۸ - ۳۰۳ -
۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۳۰ - ۱۳۸ - ۱۴۱ -	۶۶۱ - ۸۸۵ - ۹۱۴
۱۴۲ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۵۸ - ۱۵۹ -	سعید .. ۷۶۳ - ۷۶۲ -
۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹ -	سعید جعفر .. ۸۳۲ -
۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۴ - ۱۹۸ - ۱۹۹ -	سعید اے خوشنویس ۸۷۲ - ۸۸۲ -
۲۰۰ - ۲۱۳ - ۳۰۳ - ۴۲۱ - ۹۰۰ -	۹۸۲
۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۴ - ۱۰۰۹ -	سعید خان ۱۳۱ - ۱۴۱ - ۱۹۵ - ۳۳۹ -
سنہاجی ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۶۳ - ۹۶۹ -	۱۴۱۹ - ۴۲۳ - ۴۲۷ - ۴۸۷ - ۵۹۳ -
۹۷۰ - ۹۷۱ - ۱۰۰۹ -	۷۶۲
سنجر .. ۲۶۱۴ - ۲۹۰ -	سعید اللہ .. ۸۸۱ -
سندرداس .. ۲۴۶ - ۲۸۸ - ۳۳۸ -	سکت (سکت) سنگہ .. ۳۳۱ -
سولہکرن ۶۳ - ۹۳ - ۱۵۷ - ۲۴۹ -	سکندر ۶۳ - ۷۴ - ۱۴۸ - ۲۴۵ - ۲۹۱ -
۲۶۸ - ۲۹۴ - ۳۰۱ - ۴۷۸ - ۴۷۹ -	۱۰۰۰ - ۱۰۰۱ -
۵۶۵ - ۶۳۱ - ۶۳۵ - ۸۹۴ - ۸۹۵ -	سلطان بیگ ۲۲۱ - ۲۴۹ - ۲۸۷ - ۴۵۶ -

سپهر ۹۵ - ۹۷ - ۹۹ - ۱۰۵ - ۱۰۸ -	زین الدین ۲۵۰ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۹۳ -
۲۹۶ - ۳۲۵ - ۳۳۱ - ۳۳۳ -	۵۰۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۵۷ -
سپه‌دار خان ۶۲	۵۵۸
سجیان سنگه ۷۰ - ۱۰۶ - ۲۴۶ - ۲۶۷ -	زین العابدین ۱۴۵ - ۳۰۶ - ۵۰۴ - ۵۱۵ -
۵۴۶	۵۵۲ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۶۲۲ - ۸۸۹ -
سراج الدین ۱۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۱۷ -	۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ -
۵۴۴ - ۵۴۵	زینت النساء بیگم .. ۳۶۸ - ۴۸۹ -
سرام خان ۶۲۶ - ۶۴۴ -	(س)
سرانداز خان ۵۴۷ ۷۰۸ - ۷۷۸ - ۷۷۹ -	سادات خان ۱۴۵ - ۵۳ - ۶۲ - ۹۳ -
۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۷۹۴ -	۲۴۷ - ۱۷۱ - ۲۸۹ - ۸۷۰ - ۱۰۵۰ -
۸۰۴ - ۹۴۵	سازنگ دهر .. ۱۹۶ - ۲۱۶ - ۲۸۶ -
سرباز خان ۱۰۳۸	ساقی بیگ ۸۱
سربلند خان ۹۶ - ۱۱۳ - ۸۱۷ - ۹۱۵ -	سالار خان ۳۴۶ - ۱۴۱۹ - ۵۲۷ - ۵۴۰ -
۹۱۹ - ۹۶۰ - ۹۶۶ - ۱۰۳۷ -	۵۴۱ - ۵۴۴ - ۵۴۷ -
سردار خان ۶۴ - ۹۳ - ۱۰۷ - ۱۲۷ -	ساحو بهونسله ۵۷۵
۲۱۳ - ۲۴۰ - ۲۴۶ - ۳۴۵ - ۴۰۳ -	سبحان قلبی خان ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۶۰۵ -
۸۱۱ - ۵۶۴ - ۶۲۹ - ۸۲۷ - ۸۳۷ -	۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۸۱۴ - ۸۴۸ -
۹۶۴ - ۹۸۱ - ۱۰۵۰ -	۸۶۴ - ۸۸۶ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۳ -
سرفروز خان ۴۷ - ۱۳۹ - ۴۱۷ - ۵۸۱ -	سپیل سنگه سیسودیه ۲۱۱ - ۲۳۷ - ۳۰۶ -
۵۸۴ - ۵۸۶ - ۵۹۷ - ۹۰۱ - ۹۹۲ -	۹۴۷

سید شیرخان ۶۵-۹۶-۱۱۵-۲۱۵-	سید خان جهان .. ۱۹۶-۱۹۷
۲۴۵-۲۶۹-۸۷۶	سید دلاورخان ۲۲-۹۳-۹۸-۱۰۷
سید شیرزمان ۱۴۷-۵۴	سید دلیرخان ۱۳۶
سید شیرمحمد .. ۵۶۷-۸۷۲	سید راجن ۲۵۱-۲۵۲
سید صادق ۶۸۷	سید زبردست ۲۴۶
سید صدر جهان ۸۵۱	سید زید ۱۰۳۵
سید صلابت خان ۱۷۰-۱۷۲-۱۹۸-	سید زین العابدین ۳۰۶-۶۳۵-۸۹۱-
۱۹۹-۲۶۹-۶۰۵	۸۹۳-۹۸۹-۱۰۳۴-۱۰۳۸
سید عالم ۲۳۹-۲۵۲-۲۵۷-۲۶۰-	سید سالار خان ۱۲-۶۵-۳۴۶-
۵۰۵-۵۰۶-۵۴۱-۵۴۴-۵۴۷-	۵۲۷-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۷-۶۸۱-
۵۵۰-۵۵۲-۵۵۴-۵۵۷-۵۶۱-	۷۸۹-۷۹۱-۷۹۲-۸۰۲
سید عبدالجلیل .. ۲۲۵-۲۸۵	سید سلطان ۸۴۰-۸۴۳-۸۷۰-۸۷۶-
سید عبدالرحمن ۴۸-۵۵-۸۸۳-	۸۸۰-۱۰۴۶-۱۰۵۹
۸۸۶	سید شاه خان ۶۵
سید عبدالرزاق ۲۷۴	سید شاه محمد ۵۵-۵۱
سید عبدالرشید ۱۵۴	سید شجاعت خان ۱۴۹-۱۷۷-۳۴۵
سید عبدالرؤف ۶۲۶	سید شمس ۲۴۶
سید عبدالعزیز .. ۶۶۱-۱۰۰۲	سید شهابت خان ۶۲۵
سید عبدالله ۸۸۳-۸۸۶	سید شیخ ۸۷۲
سید (میر) عبدالعبود .. ۸۵	سید شیخن ۱۰۷

سید بهادر ۹۶ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۹۳ -	۸۹۸ - ۹۰۹ - ۹۸۹ - ۹۹۳ - ۹۹۹ -
۳۰۸ - ۴۰۵ - ۴۴۳ - ۴۴۹ - ۵۷۲ -	۱۰۱۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۶ -
۶۰۵	سورجمل .. ۱۹۲ - ۳۰۶ - ۳۳۱ -
سید قاتار ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۸ -	سونسنگه ۵۵ - ۷۷ -
۳۰۷ - ۴۰۰ - ۵۴۱ - ۶۵۳ - ۶۵۷ -	سهاسنگه ۵۵ -
۷۱۳	سهراب خان .. ۱۴۵۴ - (۸۶۴) - ۸۸۵ -
سید تاج .. ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۴۰ -	سیادت خان ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۶۱ - ۳۲۴ -
سید تاج الدین ۵۲۶ -	۳۳۴ - ۳۴۶ - ۳۸۰ - ۴۸۰ -
سید جعفر ۴۱۸ - ۵۶۶ - ۶۳۶ -	سید ابراهیم ۳۱۳ - ۳۲۶ - ۳۳۴ -
۸۳۳ - ۸۶۱ - ۸۸۱ -	۳۴۷ - ۹۹۴ - ۱۰۶۱ -
سید جلال ۲۹۹ - ۴۱۱ - ۴۱۸ - ۴۸۷ -	سید ابومحمد ۳۴۹ -
۵۶۶ - ۶۳۶ - ۷۵۵ - ۸۳۲ -	سید احمد ۱۷۶ - ۲۴۶ - ۲۹۹ - ۴۱۱ -
۸۶۱ - ۸۷۲ -	سید اختصاص خان بارهه ۶۸۳ - ۹۴۷ -
سید جان ۱۹۳ - ۶۱۹ - ۸۸۰ - ۹۶۴ -	سید اسمعیل ۱۰۶ -
سید جواد ۲۷۴ - ۲۷۵ -	سید اشرف ۴۰۵ -
سید حامد ۲۴۹ - ۳۰۷ - ۳۰۸ -	سید انور ۱۶۱ - ۸۶۲ -
۴۸۶ - ۶۱۹ - ۹۱۸ -	سید بایزید ۱۰۶ -
سید حسن ۵۵ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۳۹ -	سید بدایت الله قادری .. ۸۵۷ -
۱۴۰ - ۴۸۷ - ۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۸۵ -	سید بدیع الدین ۲۴۱ -
سید حسین ۵۹۵ - ۶۲۰ -	سید بهار .. ۶۲ - ۳۹۹ - ۴۴۳ -

سیدی منبل ۱۰۱۲	۱۰۴۸
سیدی فولاد ۵۶۷	سید میر ۶۲ - ۹۲ - ۱۵۹
سیدی کامل ۸۸۶ - ۸۸۲	سید میرزا ۳۴۶ - ۵۳۴ - ۷۱۳ - ۷۶۷
سیدی مسعود ۹۹۸	سید ناهر خان ۱۰۴
سیف الله ۴۵ - ۴۲۳ - ۴۲۷ - ۴۹۸	سید نجات خان ۹۶ - ۹۵۷ - ۹۸۹ -
۵۰۰ - ۵۰۱ - ۱۰۶۴	۱۰۳۸
سیف بیجا پوری ۶۳ - ۱۶۳ - ۲۴۹ -	سید نصیر الدین ۴۵ - ۶۱ - ۹۲ - ۱۴۸ -
۲۸۸	۲۰۳ - ۳۱۴ - ۳۴۲ - ۴۱۹ - ۵۲۷ -
سیف الدین ۷۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۴۲۷ -	۵۳۴ - ۵۴۵ - ۶۸۱ - ۶۹۷ - ۷۰۰ -
۶۶۳ - ۷۴۲ - ۷۶۵ - ۸۷۰ -	۱۷۱۳ - ۷۶۷
سیف خان ۹۲ - ۱۶۳ - ۱۹۵ - ۲۱۳ -	سید نور العینان ۹۶ - ۲۴۵ -
۲۲۱ - ۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲ - ۲۶۳ -	سید هدایت الله ۱۱۲ - ۲۱۳ - ۲۴۸ -
۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۴۲ - ۳۴۵ -	۵۹۴
۴۱۵ - ۴۲۸ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۴۰ -	سید یادگار حسین ۲۴۶ - ۱۰۶۱ -
۴۸۱ - ۶۰۴ - ۶۲۱ - ۶۳۷ - ۶۴۲ -	سید یحیی ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۶ -
۶۵۵ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۸۲۶ - ۸۳۲ -	سید یوسف ۶۲ - ۶۸۱ -
۸۳۹ - ۸۴۳ - ۸۷۷ - ۹۲۱ -	سیدی احمد ۸۵۹
۹۲۳ - ۹۵۶ - ۹۶۰ - ۹۶۵ - ۹۶۶ -	سیدی بلال ۶۲۶
۱۰۴۹	سیدی جوهر ۶۴۶
سید ۱۴۱ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۹ -	سیدی رحمان ۱۰۱۰

سید محمد ۳۴۵ - ۳۴۷ - ۳۹۷ -	سید عرب ۲۷۰
۴۱۶ - ۴۲۷ - ۴۸۷ - ۵۶۶ - ۵۹۴ -	سید عزت خان ۱۸۰ - ۲۰۷ - ۲۴۸ -
۶۲۰ - ۶۳۶ - ۷۱۸ - ۷۳۴ - ۸۶۱ -	۲۷۰ - ۵۹۳ - ۸۵۵ - ۱۰۴۸
۹۰۲ - ۹۳۲ - ۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۶۴ -	سید علی ۸۲۶ - ۸۳۴ - ۸۸۱ - ۹۱۸ -
۱۰۶۲	۹۸۸ - ۹۸۹ - ۱۰۳۵
سید محمد جواد ۹۰۳	سید علی اکبر ۱۴۹ - ۲۴۶ - ۲۸۸ -
سید محمد صالح .. ۶۲۶ - ۵۶۶	۳۰۷ - ۶۳۵ - ۹۸۹
سید محمد قنوجی ۱۰۶۲	سید عنایت الله ۸۸۱
سید مسعود ۲۰۷ - ۲۴۹ - ۲۶۸ - ۲۸۸ -	سید فیروز ۱۶۱ - ۲۱۳ - ۲۱۶ - ۶۰۹ -
۳۰۷ - ۴۰۳ - ۴۵۴	۱۰۵۴
سید مصطفی ۴۵۱	سید فیروز خان ۱۳۹ - ۱۴۹ - ۲۴۰ -
سید مظفر ۶۱ - ۹۲ - ۱۲۹ -	۲۶۹ - ۱۰۶۸
سید مظفر خان ۰۱۲ - ۲۶۹ - ۲۹۱ -	سید قاسم ۲۵۷ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۰۳ -
۵۲۲ - ۵۳۳	۳۰۵
سید مقبول عالم ۹۶ - ۱۴۴۷ - ۸۹۱ -	سید قطب عالم .. ۲۴۷ - ۵۶۶
۹۹۹	سید قلی ۵۴۷ - ۵۴۴ - ۵۴۷ - ۵۵۰ -
سید منصور ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۹ - ۱۴۸ -	۵۵۲ - ۵۵۷ - ۵۶۱
۱۹۰ - ۲۰۸ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۷ -	سید کرم الله ۲۴۶
سید منور ۹۶ - ۵۷۲ - ۸۰۶ - ۸۹۱ -	سید کمال الدین ۱۰۶
۹۸۸ - ۱۰۰۵ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۸ -	سید لطف علی ۱۳۹ - ۴۴۹

شیخ تاتار ٦٥٣ - ٦٥٧	شمشیر خان ١٩٥ - ٣٤١ - ٤١٩ -
شیخ بهاء الدین ٤٨٧	١٤٦٢ - ١٤٧١ - ١٤٨٧ - ١٤٩٧ - ٨٣٦ -
شیخ جمال ٨٥٧	١٠٤٢ - ١٠٤٥ - ١٠٤٦ - ١٠٥٢ -
شیخ حسین ٩١٨	١٠٥٣ - ١٠٥٤ - ١٠٥٥ - ١٠٥٦ -
شیخ حمید ٥٣٣ - ٥٣٤	١٠٥٨ - ١٠٦٠
شیخ خان محمد ١٠٦	شهاب الدین ٢١٤٦
شیخ سعد الله ٨٥٩	شهابت خان ٣٠٥ - ٣٤١ - ٤٥٧ -
شیخ سلیم ٣٤٠	٨٣٦ - ٩١٧
شیخ صفی ٦٥٧ - ٦٥٩	شهباز خان ١٤٨ - ١٩٧ - ١٤٦٤ - ١٤٧٥ -
شیخ ظریف ٢٥١ - ٢٥٢ - ٢٥٧ -	٦٢٥ - ٧٥٧
٢٦١ - ٣٠٨	شہسوار بیگ ١٨٦ - ٢٠٣ - ٣٠٨ -
شیخ عباس ١٤٣ - ١٤٧ - ٥١٦ - ١٥١٧ -	٣٣١ - ٣٣٢ - ٦٢٦
شیخ عبدالحمید ٩٨٩	شہسوار خان ٩٩٠ - ١٠٣٤ - ١٠٣٨ -
شیخ عبدالرحیم ٢٧٥	شیخ ابوالفضل ٣٨٧
شیخ عبدالسلام ٦٨٠	شیخ احمد ٥٩٥ - ٩٥٧
شیخ عبدالعزیز ٦٢ - ٧٤ - ٧٧ - ١٤١ -	شیخ احمد سرھندی ٣٩٣ - ٥٩٥ -
شیخ عبدالقوی ٥٤ - ٩٤ - ٢٣١ -	شیخ الله داد ٨٧٢
٢٤٨ - ٣٠٧ - ٣٩٩ - ٦١٩ - ٦٥٧ -	شیخ برهان ٥٩٧
شیخ عبدالکریم ٢٢٠ - ٤٠٣ - ٣٤٣ -	شیخ بدھو ٦١٤ - ٦١٦ - ٧٦٣ -
شیخ عبدالله ٦٢٠ - ٨١٨ - ٨٥٧ -	شیخ پیر محمد ٨٨١

شاه يوسف ۲۱۰	۵۸۰ - ۵۸۲ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۹
شایسته خان ۶۵۱	۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۹۱ - ۸۹۳ - ۸۹۴
شجاع ۲۵ - ۳۱ - ۱۴۱ - ۱۷۱ - ۱۷۵	۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵
۱۰۳۸ - ۱۰۴۶	۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۱۱ - ۹۱۳
شجاعت خان ۵۴ - ۶۷ - ۷۶ - ۹۲	۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۱۹ - ۹۶۷ - ۹۸۸
۱۱۷ - ۱۲۹ - ۱۴۹ - ۱۹۳ - ۲۴۶	۹۹۲ - ۹۹۶ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۲ - ۱۰۲۱
۲۴۷ - ۴۰۵	۱۰۳۳ - ۱۰۵۱
شجاع خان ۲۴۰ - ۲۶۸ - ۳۰۶ - ۴۱۸	(ش)
۸۵۶	شاد خان ۱۹۳
شرزه ۱۰۱۵	شاه بیگ خان ۴۴ - ۶۵ - ۷۸ - ۲۴۷
شرزه خان ۹۲ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۳۰۴	۴۰۱ - ۴۷۵
۳۰۷ - ۳۳۹ - ۵۸۰ - ۸۷۱ - ۸۹۱	شاهزاده دانیال ۴۳۳
۸۹۳ - ۹۸۹ - ۱۰۱۳	شاهزاده مراد ۴۳۳
شرزه راو ۹۸۹	شاه قلابی چیله ۸۸۵
شرزه مهدی ۱۰۱۰ - ۹۹۶	شاه محمد ۵۱ - ۴۵۶ - ۴۶۶ - ۴۸۶
شرف خان .. ۲۴۶ - ۲۹۰ - ۴۶۵	۶۲۶ - ۷۶۰ - ۸۸۵ - ۹۷۷
شفقت الله ۱۲۷	شاه نواز خان ۲۹ - ۴۵ - ۵۱ - ۵۲
شفیع خان ۹۸۶	۱۶۰ - ۲۰۹ - ۲۹۶ - ۲۹۹ - ۳۲۳
شمس الدین ۴۵ - ۴۷ - ۵۴۰ - ۵۸۱	۳۲۵ - ۳۳۹ - ۴۲۰ - ۸۵۲ - ۸۶۴
۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۵ - ۵۸۷ - ۶۹۶	۸۷۶

صورت سنگه ۶۵۴

(غ)

ضیاءالدین ۸۷۵

(ط)

طاهرخان ۹۵-۱۱۳-۱۲۰-۱۱۷-

۱۸۶-۱۸۸-۲۰۷-۲۱۲-۲۴۹-

۲۹۰-۳۰۴-۳۰۶-۳۰۸-۳۴۱-

۴۰۲-۴۶۴-۴۷۴-۵۶۴-۶۰۴-

۶۱۸-۶۴۲-۷۴۱-۸۱۷-۸۲۰-

۸۲۲-۸۵۵-۸۵۶-۸۶۰-۸۸۰=

۸۸۴-۹۶۰-۹۸۱

طلب خان .. ۵۹۶-۷۴۳-۹۷۶

طیب خواجه ۶۰۵-۶۱۹

(ظ)

ظفرخان ۹۶-۱۱۵-۲۳۶-۳۴۶-

۴۰۰-۴۰۵-۴۵۱-۴۶۴-۶۲۹-

۸۳۲

ظلالحق ۳۷۰-۱۰۶۲

(ع)

عابد خان ۵۵-۷۶-۲۴۸-۳۰۷-

صالح بیگ ۲۴۸

صالح خان .. ۸۸۰-۹۶۴-۱۰۶۱-

صف شکن خان ۶۳-۶۸-۸۰-۹۲-

۱۳۱-۱۵۷-۱۶۰-۱۶۷-۱۸۴-

۱۸۷-۱۸۸-۱۹۶-۱۹۷-۲۰۳-

۲۰۴-۲۰۸-۲۶۱-۲۷۲-

۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵-۲۷۶-۲۷۷-

۲۷۸-۲۷۹-۲۸۰-۲۸۱-۲۸۲-

۲۸۳-۳۰۳-۳۰۴-۳۰۶-۳۱۴-

۳۱۵-۳۲۶-۳۳۴-۳۹۶-۴۶۲-

۴۸۵-۶۳۴-۶۶۰-۷۵۱-۷۶۲-

۷۶۵-۸۲۲-۸۳۸-۸۴۳-۸۴۶-

۸۵۲-۸۸۰-۹۸۶-۱۰۳۷-

صفی خان ۲۹۲-۳۴۹-۴۱۸-

۴۶۲-۵۹۳-۶۳۷-۷۴۳-۷۵۱-

۷۶۳-۸۷۸-۹۷۳-۱۰۳۷-

۱۰۴۳

صفی میرزا ۹۸۴

صلابت خان ۱۷۲-۱۹۹

صلاح الدین ۶۲۳

شیخ عید المجید ۵۲۹	شیخ میر ۵۳-۶۸-۹۲-۹۸-۱۱۷-
شیخ عبدالملک ۸۷۲	۱۳۸-۱۴۲-۱۵۶-۱۵۸-۱۶۰-
شیخ عبدالوہاب ۲۳۲-۷۵۶-۸۱۸-	۱۶۷-۱۹۵-۲۰۸-۲۱۲-۲۱۷-
۸۶۱	۲۷۱-۲۷۲-۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵-
شیخ فرید .. ۱۹۱-۱۹۲-۳۰۷	۲۷۸-۲۷۹-۲۸۰-۲۸۱-۲۸۲-
شیخ قطب ۳۹۷-۴۸۸-۶۲-۸۵۷-	۲۸۳-۲۹۲-۲۹۵-۳۰۳-۳۰۴-
۸۶۱	۳۰۶-۳۱۵-۳۱۶-۳۲۱-۳۲۲-
شیخ کتب ؟ ۲۱۸	۳۲۴-۳۲۵-۳۳۲-۳۳۴-۳۶۱-
شیخ محبوب محمد ۴۵۹	۷۴۳-۸۵۶-۹۷۷
شیخ محسن ۸۳۲	شیخ ولی فریدی ۲۵۰-۲۵۲-۲۵۷-
شیخ محمد اشرف .. ۸۸۵-۸۵۷	۲۶۱-۲۶۳
شیخ محمد حیات .. ۵۱۳	شیرافغان ۲۸۷
شیخ محمد سعید .. ۵۹۵-۲۹۳	شیر بیگ ۴۴۲
شیخ محمد صا ۸۸۱-۸۸۳-۸۸۶-	شیر حاجی ۹۳۳
۱۰۴۸	شیر سنکھ ۱۹۲-۴۴۱-۴۹۷-۸۴۳-
شیخ محمد معصوم ۲۹۳	۸۴۷-۸۹۱
شیخ محمد یوسف ۸۱۸	(ص)
شیخ مصري ۸۶۱	صاحب قرآن ثانی ۲۵
شیخ معظم ۱۰۶-۹۶	صادق محمد ۲۹۸
شیخ موسیٰ ۹۲۶-۴۲۸	صالح بہادر ۸۴۷

١٠٦٤	٦٧٣ - ٧٦٣ - ٨١٤ - ٨١٧ - ٨٤٣
عبد المجيد ٢٩١ - ٢٤٩	٨٨٠ - ٩٨١ - ١٠٤٧ - ١٠٥٥
عبد النبي ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٣١ -	١٠٦٢
٢٤٧ - ٢٤٠ - ٢٤٣ - ٥٧٣ - ٩٤٠ -	عبد الرسول ٢٤٧ - ٢٤٨ - ٥٣٣ -
٩٦٦ - ٩٧٨ - ١٠٩٨	٧٩١ - ٧٩٢ - ٧٩٥ - ٨١٨ - ٩٩٠
عبد الواحد ١٠٥٤	عبد العزيز خان ٤٤٠ - ٦٢٨ - ٦٣٧ -
عبد الوهاب ١٦١	٦٣٨ - ٦٦٢ - ٦٧٣ - ٧٣٨ - ٨٤١ -
عبد الله ١٩٨ - ٤٧٣ - ٥٩٦ - ٥٩٧ -	٨٤٤ - ٨٥٩ - ٨٦٣ - ٨٦٤ - ١٠٣٥ -
٦٠٣ - ٧٤٣ - ٧٥٨ - ٨٦١ - ٩١٤ -	١٠٤٩ - ١٠٥٠ - ١٠٦٣
٩٥٨ - ٩٦٠ - ٩٨٩ - ١٠٥١	عبد الكريم ٩٤٦
عرب خان ١٠٦٠	عبد الله ٨٧٢
عرب شيخ ٢٤٩ - ٨٥٦ - ٩٦٠ - ٩٨١ -	عبد الله بيگ ١٤٧ - ٥١ - ١٣٢ - ١٤٨ -
عزت خان ١٨٠ - ٣٠٢ - ٣٤١ - ٥٩٣ -	١٨٩ - ١٩٦ - ٢١٢ - ٢٤٦ - ٢٤٨ -
١٠٦٥	٢٨١ - ٣٠٨ - ٨٥٢ - ٩٨١
عزيز ٩٩٨	عبد الله خان ٥٥ - ٦٣ - ٩٣ - ١٣١ -
عزيز الدين ٧٤٣ - ٩٠٨ - ١٠٣٤ -	١٤٨ - ٢٤٩ - ٢٨٨ - ٣٠٨ - ٤٠٢ -
عزيز الله ١٤٨٧ - ٦٦٢ - ٦٦٣ - ٧٦٧ -	٥٢٧ - ٥٤٠ - ٥٤٥ - ٥٥٥ - ٥٦٥ -
٩٦٤	٦٥٠ - ٧٤٣ - ٧٦٢ - ٨١٨ - ٨٥٨ -
عسكر خان ٩٥ - ٣١٣ - ٣٢٦ - ٣٣٤ -	٨٦١ - ٨٧٢ - ٨٧٤ - ٩١٤ - ٩١٧ -
٣٤٢ - ٣٦٥ - ٦٢٥ - ٦٢٧ - ٦٦١ -	٩٨٩ - ١٠٣٥ - ١٠٥١ - ١٠٦٣ -

- ۲۹۵ ۲۶۹- ۲۵۶- ۲۵۲- ۲۵۱

- ۳۴۸- ۳۴۷- ۳۲۹- ۳۲۸- ۲۹۹

- ۴۰۹- ۴۰۶- ۳۶۲- ۳۶۱- ۳۵۹

- ۵۷۰- ۵۲۲- ۴۸۲- ۴۶۱- ۴۲۴

- ۶۴۴- ۶۳۲- ۶۲۸- ۵۹۶- ۵۹۱

- ۸۴۱- ۷۳۹- ۷۳۳- ۶۹۴- ۶۴۶

۹۸۴- ۹۷۵- ۹۴۳- ۸۴۵

عبداللہ ۳۰۷

عباس ۳۰۷- ۲۷۰- ۲۴۹- ۲۱۵- ۲۱۳

۶۰۷

عبدالباري ۲۹۱- ۲۴۵- ۹۲- ۶۲

- ۷۷۴- ۷۷۲- ۷۷۱- ۷۷۰- ۵۵۵

عبدالحکيم ۱۶۳

عبدالرحيم ۴۵۱- ۴۱۸- ۴۰۴- ۵۳

- ۹۶۴- ۹۶۱- ۹۱۵- ۸۵۶- ۴۵۷

- ۱۰۴۵- ۱۰۴۲- ۱۰۳۳- ۹۶۶

۱۰۵۴- ۱۰۵۲

عبدالرحمن ۲۵۰- ۷۶- ۶۲- ۵۵

- ۳۴۱- ۳۰۷- ۲۶۷- ۲۶۴- ۲۵۷

- ۶۳۴- ۴۷۵- ۴۲۰- ۴۱۸- ۳۹۵

- ۸۵۵- ۸۴۶- ۷۶۲- ۶۰۹- ۴۰۳

۱۰۵۶- ۱۰۴۹- ۱۰۴۷

عادل خان ۴۰۵- ۳۹۷- ۲۹۸- ۸۳

- ۴۷۱- ۴۶۶- ۴۱۷- ۴۱۶- ۴۱۵

- ۵۹۸- ۵۹۶- ۵۷۹- ۵۷۲- ۵۷۵

- ۸۵۷- ۸۵۱- ۸۵۰- ۷۶۷- ۶۳۴

- ۹۱۹- ۹۱۲- ۹۰۹- ۹۰۷- ۹۰۶

- ۹۹۷- ۹۹۰- ۹۸۸- ۹۷۲- ۹۲۴

- ۱۰۱۹- ۱۰۰۷- ۱۰۰۶- ۱۰۰۲

- ۱۰۴۹- ۱۰۴۷- ۱۰۳۶- ۱۰۲۹

۱۰۵۶

عادل خان ۴۱۶- ۴۰۱- ۱۹۴- ۴۴

- ۸۴۳- ۶۳۰- ۶۲۵- ۴۷۸- ۴۷۱

۱۰۴۷- ۹۸۱- ۸۵۱

عالم خان ۸۸۵- ۶۲۵

عالم سنگھ ۷۷

عالم گير ۶۳- ۵۶- ۲۶- ۲۵۰- ۱۱

- ۱۳۳- ۱۱۶- ۱۱۲- ۶۸- ۶۴

- ۲۰۱- ۱۸۳- ۱۵۴- ۱۵۱- ۱۴۹

- ۲۲۷- ۲۲۶- ۲۲۴- ۲۲۰- ۲۱۲

فتح افغان ٣٤٥

فتح بیدگ ٩١٨-٢٤٦

فتح جنگ خان ١٢٨-٢٤٥-٢٦٩

- ٥٢٢- ٥٠٨- ٥٠٧- ٥٠٢- ٢٩٠

- ٩٩٣- ٩٩٢- ٩٠٤- ٥٥٥- ٥٣٠

- ١٠١٢- ١٠٠٤- ١٠٠٣- ١٠٠١

١٠١٧-١٠١٦

فتح حسین خان ١٠٤٤

فتح خان ٥٩٨-٥٥

فتح روئیلہ .. ٧٦- ٦٢- ٥١- ٤٧

فتح اللہ خان ٢١٨- ٢٤٨- ٣٣٩

٤١٩

فتحائی خان ١٤٦- ١٤٨- ١٦٧- ١٧٣

- ١٩٧- ٢٠٢- ٢٢٩- ٢٧٦- ٣٧٧

- ٥٣٠- ٥٢٢- ٥١٨- ٥١٢- ٥٠٤

- ٥٩٠- ٥٧٣- ٥٤٦- ٥٣٨- ٥٣٣

- ٥٩٣- ٦١١- ٦٣٤- ٧٤١- ٧٦٢

- ٨١٧- ٨٢٢- ٨٢٨- ٨٢٩- ٨٣٣

- ٨٤٧- ٨٧٠- ٨٧٦- ٩٨١

٩٨٧- ١٠٦١

غیرت بیگ ٥٥- ٦٢- ٩٢- ٩٣

٩٩- ١٠٧- ١٩٣- ٢٠٦- ٢٣٢

غیرت خان ٦٣- ٩٣- ١٠١- ١٧٨

- ٢٤٨- ٣٠٧- ٣٤٦- ٣٥١- ٣٧٥

- ٥٩٤- ٨٢٢- ٨٧٣- ٨٧٤- ٩٧٦

١٠٣٧- ١٠٤٣- ١٠٢٢

(ف)

فاخر خان ٩٦- ١١١- ٢٣٦- ٢٤٨

- ٣٤٦- ٣٥١- ٣٦٤- ٣٨٦- ٣٩٥

- ٧٤٣- ٩٦٣

فاضل خان ١١٢- ١١٤- ١١٥- ١٢٤

- ٢٩٣- ٢٩٤- ٣٠٣- ٣٠٧- ٣٣٨

- ٣٣٩- ٣٤٦- ٣٩٥- ٣٥٢- ٣٨٥

- ٣٨٦- ٣٨٧- ٣٨٨- ٣٥٤- ٣٢٣

- ٦٦٠- ٦٦٤- ٦٦٧- ٧٤١- ٧٤٣

- ٧٤٩- ٧٥٨- ٧٦٢- ٧٦٤- ٧٦٦

- ٨١٧- ٨١٨- ٨٢٢- ٨٢٩- ٨٣١

٨٣٣

فتح خان ١٩٥- ٢٤٧- ٨٨٠- ٩١٧

*

١٠٢٧

۹۶۰ عماد الدین

۲۸۷ - ۲۷۰ - ۲۴۷ عورتون

۸۸۱ عنایت اللہ

- ۲۰۳ - ۱۳۰ - ۹۳ - ۹۲ خان عنایت

- ۲۶۸ - ۳۱۴ - ۳۳۹ - ۴۰۵ - ۴۵۱

۸۸۵ - ۸۶۱ - ۸۳۲

- ۵۳ - ۴۹ - ۴۶ - ۳۴ عیسی بیگ

۱۰۷

(غ)

۸۰۲ غازی افغان

۷۶ - ۶۲ غازی بیجاپوری

۹۲۵ - ۹۰۳ - ۹۰۲ غازی بیگ

- ۹۸۸ - ۸۷۱ - ۵۹۷ - ۵۹۶ غالب

۱۰۰۹ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۴ - ۹۸۹

۱۳۹ - ۱۰۷ غریب داس

- ۱۷۷ - ۱۶۷ - ۱۱۱ - ۹۵ غضنفر خان

- ۴۷۸ - ۴۷۷ - ۴۷۵ - ۴۰۳ - ۴۰۰

۱۰۴۸ - ۹۶۴ - ۹۵۹ - ۸۵۳

۴۷۵ - ۳۳۹ - ۳۰۵ - ۵۳ غلام محمد

۱۰۵۷ - ۸۸۰ - ۵۵۱ غیاث الدین

۹۴۸ - ۸۱۴ - ۷۸۲

۸۴ عسکری خان

۶۹۹ عطاء اللہ

۶۷۶ عظام خان

۸۷۴ عظیم الدین

- ۷۱۷ - ۷۱۳ - ۲۹۱ عقیدت خان

۷۶۶

۵۱۷ علاء الدین

۱۳۵ علی ثقی

۴۰۱ علی خان

- ۵۷۸ - ۵۷۷ - ۵۷۶ علی عادل خان

۶۴۶ - ۵۹۲

۵۸۶ - ۲۴۷ علی عرب

- ۲۴۶ - ۲۳۵ - ۱۴۰ - ۱۳۹ علی قلی

- ۵۵۵ - ۵۳۴ - ۲۹۱ - ۲۶۹ - ۲۶۸

۸۸۵ - ۷۶۳ - ۷۴۲

- ۱۳۲ - ۱۰۶ - ۹۵ علی سردان خان

- ۲۲۰ - ۱۹۶ - ۱۸۹ - ۱۴۸ - ۱۳۹

۴۶۰ - ۴۴۶

۵۸۶ علی یار

۱۰۰۴ - ۱۰۱۰ - ۱۰۲۰ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۹

۱۰۵۲

قبدیج بیگ ۹۱۸

قدر انداز خان ۵۲۱

قراول خان ۵۵۵ - ۷۰۸ - ۷۸۳ -

۷۸۹ - ۷۹۳ - ۸۰۳ - ۹۴۵

قزل باش خان ۶۳ - ۹۳ - ۲۴۰ -

۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۳۲۶ - ۴۸۶ -

۵۱۳ - ۵۲۴ - ۵۳۳ - ۵۶۶

قطب الدین خان ۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۶ -

۲۰۲ - ۳۳۸ - ۳۴۷ - ۵۶۴ - ۶۱۸ -

۶۴۷ - ۶۶۲ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ -

۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۵ - ۸۲۷ -

۸۷۱ - ۸۸۸ - ۸۹۳ - ۸۹۶ - ۸۹۷ -

۹۸۳ - ۹۸۶ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۲ -

۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۳ -

۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ -

۱۰۱۳ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۳۳ -

۱۰۳۶ - ۱۰۴۶

قطب کاشی ۲۴۸ - ۲۶۸ - ۳۰۷ -

۱۴۹۱ - ۵۱۱ - ۵۶۴ - ۵۷۳ - ۵۷۴

قاضی اسلم ۹۱۵

قاضی عبدالرحمن ۱۰۳۵

قاضی عبد الوهاب ۲۳۲ - ۳۹۹ - ۴۰۴ -

۴۴۲ - ۴۵۸ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱ -

۵۹۵ - ۶۱۴ - ۸۳۳ - ۸۴۴ - ۸۸۲ -

قاضی عارف ۸۷۴

قاضی قربان .. ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵ -

قاضی نظامی ۵۳ - ۴۸

قباد ۸۵ - ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۱۴۸ -

۲۰۸ - ۲۱۲ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ -

۲۸۲ - ۲۹۰

قباد بیگ ۱۶۳ - ۲۴۸ - ۲۹۰ - ۳۰۷ -

۴۴۲ - ۶۱۳

قباد خان ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۲۷۲ -

۲۷۳ - ۲۸۲ - ۲۹۰ - ۴۶۶ - ۴۸۵ -

۶۲۳ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۴ - ۶۳۷ -

۷۴۱ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۶۴ - ۸۶۸ -

۸۷۱ - ۸۹۰ - ۸۹۲ - ۸۹۶ - ۹۰۳ -

۹۸۶ - ۹۹۰ - ۹۹۲ - ۹۹۶ -

- فرخ فال ٩١٨ - ٨٥٦ - ١١٩ - ١١٣ - ٩٦ - فیض الله خان
- فرهاد بیگ - ٢٨٧ - ٢٦٨ - ٢٤٩ - ٢٠٧ - ٣٠٧ - ٣٢٦ - ٣٣٤
- ٢٨٨ - ٣٠٧ - ٣٣٠
- فرهاد خان - ٥٥٥ - ٥٣٨ - ٥٢٨ - ٤٥٦ - ٧٨٣ - ٧١٨ - ٧٠٨ - ٧٠٧ - ٦٨٩
- ٧٩٠ - ٧٨٦ - ٧٨٥ - ٧٨٤ - ٧٩٠ - ٧٨٩ - ٧٨٦ - ٧٨٥ - ٧٨٤
- ٧٩١ - ٧٩٢ - ٧٩٣ - ٨٨٠ - ٩٢٧
- ٩٥٦ - ٩٥١ - ٩٤٩ - ٩٤٨
- فریدون حسین ٩٧٨
- فضل الله خان - ٣٠٧ - ٢٣٧ - ١٦٦
- ٣٤٧ - ٣٩٩ - ٣٠٢ - ٣١٨ - ٣٢٧
- ٣٤٨ - ٣٥٦ - ٣٦٢ - ٥٩٣ - ٦٤٧
- ٦٧٣ - ٦٧٥ - ٦٧٥ - ٧٦٥ - ٨٥٦ - ١٠٦١
- فقیر الله ٧٨
- فوجدار خان .. ٣٤٢ - ٦٢٥ - ٨٦٦
- فولاد خان .. ٨٦٦ - ٩٦٦ - ٩٧١
- فیروز خان - ٨٤٦ - ٧٦٧ - ١٢٧٥ - ١٢٤٠
- ٨٧٥ - ٩٢٨ - ١٠٦٨
- فیروز میواتی - ٣٢٥ - ٣١٣ - ٢٠٥ - ٩٦
- ٨٤٦ - ١٢٧ - ١٢١١ - ١٢٠٩
- ٣٤٥ - ٣٣٨ - ٣٢٨ - ٣٢٦ - ٣٢٤ - ٣٠٧ - ٣٠٨ - ٢٦٨ - ٢٤٩ - قابل خان
- ٢٥١ - ١٢٠
- قادر ٢٩١
- قادر دان - ٢٦٩ - ٢٤٥ - ٩٢ - ٦٢
- ٣٥٨ - ٣٤٨ - ٥١٣ - ٦٣٥ - ١٠٢٣
- ١٠٢٧ - ١٠٢٩ - ١٠٣٠
- قاسم - ٣٩٩ - ٣٩٤ - ٣٠٤ - ١٢٤٢ - ٣٨١
- ٣٨٨ - ٣٩١ - ٥١١ - ٥٥٤ - ٦٠٦
- ٦١٩ - ٦٢٨ - ٩١٨
- قاسم خان - ٦٤ - ٥٦ - ٣٣ - ١٢٠ - ٦٥
- ٧٢ - ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٧٦
- ١٧٧ - ٢٢٥ - ٢٤٢ - ٣٨١ - ٣٨٨

(ق)

- ٩٥٦ - ٩٥١ - ٩٤٩ - ٩٤٨
- فریدون حسین ٩٧٨
- فضل الله خان - ٣٠٧ - ٢٣٧ - ١٦٦
- ٣٤٧ - ٣٩٩ - ٣٠٢ - ٣١٨ - ٣٢٧
- ٣٤٨ - ٣٥٦ - ٣٦٢ - ٥٩٣ - ٦٤٧
- ٦٧٣ - ٦٧٥ - ٦٧٥ - ٧٦٥ - ٨٥٦ - ١٠٦١
- فقیر الله ٧٨
- فوجدار خان .. ٣٤٢ - ٦٢٥ - ٨٦٦
- فولاد خان .. ٨٦٦ - ٩٦٦ - ٩٧١
- فیروز خان - ٨٤٦ - ٧٦٧ - ١٢٧٥ - ١٢٤٠
- ٨٧٥ - ٩٢٨ - ١٠٦٨
- فیروز میواتی - ٣٢٥ - ٣١٣ - ٢٠٥ - ٩٦
- ٨٤٦ - ١٢٧ - ١٢١١ - ١٢٠٩
- ٣٤٥ - ٣٣٨ - ٣٢٨ - ٣٢٦ - ٣٢٤ - ٣٠٧ - ٣٠٨ - ٢٦٨ - ٢٤٩ - قابل خان
- ٢٥١ - ١٢٠
- قادر ٢٩١
- قادر دان - ٢٦٩ - ٢٤٥ - ٩٢ - ٦٢
- ٣٥٨ - ٣٤٨ - ٥١٣ - ٦٣٥ - ١٠٢٣
- ١٠٢٧ - ١٠٢٩ - ١٠٣٠
- قاسم - ٣٩٩ - ٣٩٤ - ٣٠٤ - ١٢٤٢ - ٣٨١
- ٣٨٨ - ٣٩١ - ٥١١ - ٥٥٤ - ٦٠٦
- ٦١٩ - ٦٢٨ - ٩١٨
- قاسم خان - ٦٤ - ٥٦ - ٣٣ - ١٢٠ - ٦٥
- ٧٢ - ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٧٦
- ١٧٧ - ٢٢٥ - ٢٤٢ - ٣٨١ - ٣٨٨

۹۵۱ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۸۹ - ۹۹۲ -

۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۹ -

۱۰۰۳ - ۱۰۰۴ - ۱۰۰۵ - ۱۰۱۲ -

۱۰۶۰ - ۱۰۶۱ -

کیسری سنگه ۵۵ - ۶۳ - ۹۳ - ۱۰۶ -

۱۸۹ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۵۷۲ - ۱۰۱۷ -

۱۰۴۶ - ۱۰۵۹ - ۱۰۶۱ -

۱۰۶۸

(گ)

گچ سنگه ۲۷۱

گدا بیگ ۲۰۳ - ۳۰۸ - ۵۴۵ - ۸۷۰ -

۱۰۳۵

گردش ۹۵ - ۲۲۱ - ۲۳۱ - ۲۳۵ - ۲۶۹ -

۲۸۷ - ۴۹۷ - ۸۵۷

گل محمد ۴۱۳

گمان سنگه ۱۰۶

گنچ علی خان ۲۰۷ - ۲۴۶ - ۳۰۶ -

۴۲۷ - ۴۸۶ - ۹۱۳ - ۹۶۴ - ۱۰۵۹ -

گزیال سنگه ۳۳۹ - ۸۵۸ - ۹۵۷ - ۱۰۴۵ -

۱۰۵۴ - ۱۰۵۶ -

۱۰۵۴ - ۱۰۶۰ - ۱۰۶۲ -

کفایت خان ۷۷ - ۴۷۶ - ۵۹۴ - ۸۳۹ -

کمال خان ۳۱۴

کمال لودی .. ۶۱ - ۷۶ - ۶۰۵ -

کنور رام سنگه ۹۶ - ۱۹۵ - ۲۶۹ - ✓

۴۶۶ - ۴۵۹ - ۴۹۷ - ۵۹۳ - ۶۰۰ -

۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۱۸ -

۶۲۷ - ۶۴۷ - ۷۵۵ - ۷۵۷ - ۸۳۱ -

۸۵۷ - ۸۸۵ - ۸۹۱ - ۹۰۷ - ۹۱۴ -

۹۱۷ - ۹۶۳ - ۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰ -

۹۷۱ - ۱۰۵۱ -

کنور لال سنگه ۱۲۹ - ۱۳۸ - ۱۳۹ -

۲۶۷ - ۳۴۱ -

کوچلی بیگ ۸۴۱ - ۸۴۴ -

کوک سنگه ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ -

کپیلوجی ۱۰۰۹ - ۱۰۱۸ -

کیرت سنگه ۹۶ - ۲۲۱ - ۳۴۷ - ۴۴۷ -

۴۵۱ - ۴۶۵ - ۷۶۰ - ۸۶۸ - ۸۷۱ -

۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۸ -

۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸ -

۴۰۱۱ کاشي	۳۴۷ - ۴۲۰ - ۷۵۱ - ۱۰۵۴ -
۲۶۹ - ۲۴۶ - ۲۴۵ - ۲۱۸ کاکرخان	۱۰۵۵
۸۵۶	قطب الملک ۲۹۸ - ۴۴۰ - ۵۶۸ -
۹۳ کالي افغان	۱۰۰۶ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۹
۳۰۷ - ۲۴۷ - ۱۴۱ کام گار خان	قلعه دارخان ۴۸ - ۴۵۹ - ۴۷۱ -
۱۰۶۱ - ۹۱۷ - ۷۵۱ - ۴۵۶ - ۳۴۶	۸۳۴ - ۸۷۰ - ۸۸۵
۸۸۵ - ۲۴۸ کامل بیگ	قلندر ۳۰۸ - ۸۳۴ - ۹۶۰
۱۰۴۴ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۲ کامل خان	قلندر بیگ ۱۲۷
۱۰۵۲ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۵	قلندر سلطان ۶۰۷ - ۸۴۲
۱۴۱ کامیاب	قلي بیگ ۵۶۴
۸۸۲ کب اندر	قلیچ بیگ ۶۰۵
۸۱۸ کب اندرهندي	قلیچ خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۹۷ - ۳۱۴ - ۴۷۱
۵۸ کب راي	قلي خان ۴۶۶ - ۴۷۵ - ۴۸۶ - ۵۰۴ -
۸۸۲ کبیراي	۷۶۵ - ۸۶۰
۹۵۲ کپتان مور	قوج علي ۲۷۶
۲۳۷ کرم افغان	قورخان ۵۹۴
۸۸۵ - ۸۱۸ کرم سنگه	قیام خاني ۲۹۰
۱۰۱۵ - ۸۹۱ کرن واثور	(ک)
۹۴۷ - ۹۲ - ۶۲ - ۵۲ کرن کچهي	کار طلب خان ۵۵ - ۶۲ - ۷۶ - ۱۲۸۰ -
۴۷۳ - ۲۴۷ - ۱۴۹ - کشن سنگه	۵۹۷ - ۱۰۵۰

۵۹۳ - ۹۸۱ - ۱۰۶۲	محمد اعز ۶۱ - ۵۱۹ - ۵۳۹ - ۵۴۰
محمد بیگ ۵۱ - ۶۵ - ۷۷ - ۲۴۹	محمد افغان ۲۴۷
۲۸۸ - ۳۰۶ - ۳۲۶ - ۳۳۱ - ۳۴۳	محمد اکبر ۴۳ - ۴۹۰ - ۳۰۱ - ۳۶۹
۴۲۷ - ۵۶۵ - ۷۰۲ - ۷۰۸ - ۸۱۱	۳۸۷ - ۴۲۴ - ۴۳۳ - ۵۶۳ - ۶۶۳
۸۵۱ - ۹۰۸ - ۹۱۳ - ۹۴۵ - ۹۴۹	۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۷۹ - ۹۶۳ - ۱۰۴۷
محمد پاشا ۸۵۲	محمد امین خان ۴۵ - ۵۱ - ۸۳
محمد تقی ۲۱۸ - ۲۴۸ - ۴۴۸ - ۷۵۵	۸۴ - ۱۱۱ - ۱۱۹ - ۱۴۶ - ۱۵۷
۸۲۰ - ۸۳۲ - ۸۸۱ - ۹۱۸ - ۱۰۵۷	۲۰۱ - ۲۱۴ - ۲۲۹ - ۲۴۹ - ۲۶۷
محمد جعفر ۱۰۴۹ - ۹۷۸	۲۸۸ - ۲۸۹ - ۳۰۵ - ۳۰۷ - ۳۳۸
محمد حسین ۲۰۰ - ۲۱۰ - ۲۱۳	۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۲۶ - ۴۵۲ - ۴۷۴
۲۴۶ - ۴۱۷ - ۴۶۹ - ۶۲۲ - ۶۴۳	۴۷۷ - ۴۸۵ - ۴۸۹ - ۵۶۷ - ۶۲۰
۶۴۴	۶۲۶ - ۶۲۹ - ۷۳۶ - ۷۴۰ - ۷۴۱
محمد خان ۲۴۸ - ۳۰۷ - ۳۹۵ - ۴۲۱	۷۴۶ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۶۱ - ۷۶۲
۴۲۷ - ۵۶۷ - ۶۳۴ - ۸۱۷ - ۹۸۱	۸۱۳ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۲۲ - ۸۴۸
۱۰۴۷ - ۱۰۴۸	۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۵ - ۸۸۴ - ۹۱۷
محمد رحیم ۶۶۲	۹۲۳ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۶ - ۱۰۴۰
محمد رشید ۴۵۷	۱۰۴۶ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۸
محمد زاهد ۹۱۵	۱۰۵۹ - ۱۰۶۵ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸
محمد زمان ۵۵۴ - ۵۱۷	محمد بدیع ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۲۳۱
محمد سعید ۸۸۲ - ۱۰۳۴	۲۴۲ - ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۵۹

مانکوجي ۹۸۸	گوردھن ۶۵ - ۷۶۹ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶
مبارز خان ۱۹۵ - ۴۰۲ - ۶۳۶ - ۱۰۶۲	گوهر آراي بيگم ۹۵۹
مبارک خان . ۴۵۴ - ۴۷۵ - ۸۷۰	(ل)
محمد بيچا پوري ۱۳۹	لشکر خان ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۰ - ۲۱۴
محمد ۳۲۴ - ۳۳۴ - ۷۷۲ - ۷۷۵	۲۱۷ - ۴۲۸ - ۵۷۴ - ۶۰۳ - ۸۷۸
محمد ابراهيم ۴۵ - ۵۱ - ۳۴۳ -	۹۷۲
۵۹۳ - ۶۶۱ - ۹۷۷	لشکر گهکھر .. ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳
محمد اسحق ۳۴۳ - ۶۶۱	لطف الله ۱۶۱ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۳۰۳
محمد اسماعيل ۴۸ - ۴۴۳	۹۷۸ - ۸۴۳ - ۹۱۸ - ۹۶۰ - ۱۰۳۸
محمد اشرف ۸۸۵	لطيف نيگ ۶۶۲ - ۶۶۴
محمد اعظم ۴۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۳ -	لعل چند ۶۱۹
۱۲۴ - ۱۵۶ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱ -	لودي خان ۶۱ - ۷۶ - ۹۴ - ۲۱۰ -
۲۱۳ - ۲۱۸ - ۲۴۶ - ۲۴۸ - ۲۸۷ -	۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۰۲ - ۵۲۲ -
۳۰۷ - ۳۶۹ - ۴۱۷ - ۴۲۶ - ۴۵۴ -	۵۳۳ - ۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۵۴ - ۵۶۴ -
۴۶۶ - ۴۸۵ - ۵۶۳ - ۵۶۹ - ۵۹۲ -	۸۹۳ - ۹۰۶ - ۹۸۹ - ۱۰۱۲
۶۲۹ - ۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۱۶ - ۸۲۳ -	(م)
۸۳۶ - ۸۵۵ - ۸۵۹ - ۸۶۹ - ۸۷۹ -	مالوجي ۶۶ - ۷۱ - ۹۲ - ۱۵۸ - ۳۹۶ -
۸۸۴ - ۹۰۸ - ۹۱۶ - ۹۱۹ - ۹۲۴ -	۴۳۴ - ۵۵۵ - ۵۹۴ - ۷۵۱ -
۹۵۹ - ۹۶۳ - ۹۸۰ - ۱۰۳۲ - ۱۰۴۷ -	مان سنگه ۱۵۸ - ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۳۳۶ -
۱۰۶۱	۱۴۷ - ۴۵۴ - ۶۳۵ - ۸۵۷ - ۸۸۵

۹۷۳ - ۹۷۵ - ۹۸۱ - ۹۸۵ - ۹۸۶

۱۰۲۹ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۴

۱۰۳۶

محمد عقیق ۶۵ - ۷۸ - ۲۴۸ - ۳۰۱

۳۰۲ - ۶۸۴ - ۸۷۲

محمد منصور ۷۶۲ - ۸۵۷ - ۱۰۳۵

۱۰۶۲

محمد منعم ۴۵ - ۵۱

محمد مؤمن ۴۷۶ - ۷۱۴ - ۷۸۴

محمد مهدی ۳۹۹

محمد میرطلب ۴۴۹

محمد میرک ۲۲۳

محمد ناصر ۳۹۷ - ۴۱۶ - ۸۸۱

محمد وارث ۵۹۵ - ۸۴۴ - ۸۷۲

۹۸۱ - ۱۰۶۳ - ۱۰۸۴

محمد یعقوب ۳۴۳

محمد یوسف ۵۳ - ۲۱۰

محمد بیگ ۷۰۶ - ۷۱۱

محمد خان ۲۴۷

محمد دلزاق ۶۱۹

محمد لطیف ۹۸۸ - ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷

محمد مراد بیگ ۱۵۸ - ۲۴۶ - ۵۰۳

۵۱۶ - ۵۳۲ - ۵۴۴ - ۷۷۹ - ۷۸۳

محمد معصوم ۵۱ - ۲۷۶ - ۲۷۷

۲۸۱ - ۸۸۱

محمد معظم ۴۳ - ۴۴ - ۱۲۹ - ۱۵۶

۱۹۱ - ۲۱۰ - ۳۳۸ - ۳۶۹ - ۳۹۴

۳۹۶ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۵۲ - ۴۵۳

۴۵۴ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۰ - ۴۶۲

۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۷ - ۴۸۴ - ۴۸۸

۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۵۶۳ - ۵۶۸

۵۶۹ - ۵۹۰ - ۵۹۲ - ۶۰۹ - ۶۱۴

۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۲۹ - ۶۳۴ - ۶۳۸

۶۳۹ - ۶۴۷ - ۶۸۳ - ۷۴۰ - ۷۴۹

۷۵۱ - ۷۵۸ - ۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۷

۸۱۶ - ۸۱۹ - ۸۲۳ - ۸۳۶ - ۸۴۸

۸۵۲ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۰

۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۵ - ۸۶۹ - ۸۷۴

۸۷۵ - ۸۷۹ - ۸۸۷ - ۹۱۹ - ۹۲۴

۹۲۷ - ۹۳۵ - ۹۴۰ - ۹۵۹ - ۹۶۳

محمد صادق ٣٣ - ٥٥ - ٩٢ - ١٠٧ -

٢٠٦ - ٢١٥ - ٢٣٢ - ٢٤٨ - ٥٢١ -

٧٥٥ - ٨١٨ - ٩١٥

محمد صالح ١٦١ - ٢٢١ - ٢٧٦ -

٢٧٧ - ٢٧٨ - ٢٩٤ - ٣٤٧ - ٤٠٠ -

١٤٤٧ - ١٤٥١ - ٥٦٦ - ٧٨٢ - ٨٧٦ -

٨٩١ - ٩٨٩

محمد طاهر ٤٦ - ٥٠ - ٥٣ - ٢٨٨ -

٣٠٧ - ٣٤٢ - ٨٤٦ - ١٠٢٤ -

محمد عابد ١٣٩ - ١٤١ - ٢٤٨ -

٢٧٠ - ٦٣٥ - ٧٣٤ - ٨٤٣ - ٩٦١ -

محمد عاقل ٥٣

محمد عسكري ١٤٨٧

محمد علي ٢٠٧ - ٢٣٢ - ٢٤٨ - ٢٧٦ -

٣٠٧ - ٣١٥ - ٧٥٧ - ٨٥٦ - ٩٦٤ -

محمد قاسم ٢٦٨ - ٣٣٩ - ٤٠٣ -

١٤٠٤ - ٨٧٢

محمد قلبي ٥٥ - ٨٢٥ - ١٠٣٤ - ١٠٥٧ -

١٠٦٢

محمد کامگار ٨٥٦ - ١٦٢ -

محمد سلطان ٤٢ - ٤٦ - ٥٢ - ٦١ -

٦٤ - ٧٥ - ٩٢ - ١١٣ - ١١٥ - ١١٧ -

١٢٢ - ١٢٧ - ١٥٦ - ١٦٧ - ١٩٣ -

٢٢٦ - ٢٣٠ - ٢٣٢ - ٢٣٤ - ٢٣٦ -

٢٣٧ - ٢٣٨ - ٢٤١ - ٢٤٢ - ٢٤٥ -

٢٥٤ - ٢٦٢ - ٢٦٦ - ٢٦٩ - ٢٨٥ -

٢٨٦ - ٢٨٧ - ٢٩٠ - ٣٠٣ - ٣٣٦ -

٣٣٧ - ٣٣٩ - ٣٤٣ - ٣٦٩ - ٣٩٧ -

٤٠٦ - ٤٤٤ - ٤٧٥ - ٤٧٦ - ٤٧٨ -

٤٧٩ - ٤٩١ - ٤٩٣ - ٤٩٤ - ٤٩٥ -

٤٩٧ - ٥٠١ - ٥٠٣ - ٥٠٤ - ٥٠٩ -

٥١٠ - ٥١٧ - ٥١٨ - ٥١٩ - ٥٢٠ -

٥٢٢ - ٥٢٧ - ٥٣٢ - ٥٣٥ - ٥٣٨ -

٥٣٩ - ٥٤٢ - ٥٤٥ - ٥٦٦ - ٦٠٢ -

محمد سليم ١٩٦

محمد شاه ١٧٦ - ١٧٧ - ٦٠١ - ١٠٤١ -

محمد شريف ٥٤ - ٦٣ - ١٣٥ - ٣٠٨ -

٣١٤ - ٣٢٤ - ٣٢٦ - ٣٠٢ - ٨٦٣ -

٩٤٣

محمد شفيق ٩٢٢ - ٩٢ -

مصري افغان .. ۵۳ - ۳۳۱ - ۴۵۴

مصري خان .. ۵۳ - ۱۰۵۵

مصطفی خان ۶۰۶ - ۶۸۳ - ۷۵۱ -

۷۶۵ - ۱۰۴۹

مظفر ۱۹۳ - ۱۴۵۱ - ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۴۹

مظفر بیگ ۷۴۳

مظفر خان ۱۲۸ - ۹۲

مظفر لودي ۵۱

معتمد خان ۱۵۸ - ۲۰۶ - ۸۵۳ - ۸۷۳ -

۹۶۴ - ۱۰۵۰ - ۱۰۵۷

معتمد خان ۱۲۹ - ۲۴۸ - ۲۹۴ - ۳۴۰ -

۳۴۲ - ۴۴۸ - ۴۵۱ - ۴۶۶ - ۴۷۹ -

۶۰۲ - ۶۰۳ - ۸۶۴ - ۸۷۰ - ۹۶۰ -

۱۰۶۸

معزالدين ۶۱۴ - ۸۶۲ - ۹۲۴ - ۹۶۳ -

۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۷ -

معصوم خان ۲۱۰ - ۳۳۳ - ۵۱۵ -

۶۰۴ - ۸۵۲ - ۱۰۳۷ - ۱۰۴۹ -

معظم خان ۲۹ - ۸۳ - ۸۴ - ۱۱۱ -

۱۹۰ - ۲۱۸ - ۲۳۳ - ۲۴۲ - ۲۴۸ -

مرزا سلطان ۴۶ - ۱۹۲ - ۲۱۸ - ۸۷۳ -

۸۸۰ - ۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۸ -

مرزا شيخ موسی ۸۲۶

مرزا علي ۲۴۷ - ۳۰۷ - ۵۶۵ - ۵۶۷ -

۹۷۶

مرزا محمد مهدي ۵۱۵

مرزا محمد وكيل ۸۷۴

مرزا نودر صفوي ۲۹۳ - ۴۴۲ - ۴۴۶ -

۵۹۳ - ۸۵۸

مرزا هوشدار ۴۷

مرشد علي قلي خان .. ۴۴ - ۹۱۸ -

مرشد قلي خان ۴۴ - ۵۴ - ۶۲ - ۶۶ -

۶۷ - ۷۴ - ۲۱۵ - ۶۱۹ -

مروج الدين ۱۳۴

مريد خان ۶۴۸ - ۹۸۱ -

مسعود خان ۲۴۶ - ۳۰۶ - ۳۳۸ - ۹۸۹ -

۹۹۱ - ۱۰۰۶

مسعود منكلي ۶۳ - ۷۷ -

مسعود يادگار ۷۸

مصاحب بيگ ۱۸۰ - ۶۲۹ -

مراد قلی ۶۳۵ - ۶۶۱ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴	مکرم خان (.. .. ۲۹۴
۱۰۴۶ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹	مختار خان ۱۴۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷
مرحمت خان ۲۹۰ - ۴۶۹ - ۴۵۴	۴۶۶ - ۵۷۸ - ۵۹۸ - ۸۸۲
۴۷۶ - ۴۹۰ - ۵۹۳ - ۹۷۱	مخلص خان ۶۳ - ۶۵ - ۷۸ - ۹۳
مرتضی خان ۶۲ - ۶۸ - ۷۷ - ۹۳	۱۹۵ - ۲۳۱ - ۲۳۸ - ۲۴۸ - ۲۹۴
۱۰۱ - ۱۰۷ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۲۴۹	۳۴۰ - ۳۴۴ - ۳۹۶ - ۳۳۳ - ۳۹۰
۲۵۹ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۳۰۸ - ۳۴۱	۴۵۷ - ۴۷۷ - ۵۲۷ - ۵۳۳ - ۵۳۴
۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۴۷ - ۴۶۶ - ۴۶۲	۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۶۸۳
۴۷۷ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۹ - ۵۵۴	۸۴۳ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۹۴۰ - ۹۶۲
۶۰۳ - ۶۰۶ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۹	۹۶۳ - ۹۶۸ - ۹۷۳ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۸
۶۴۷ - ۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۸۱۸	مراد بخش ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳
۸۲۴ - ۸۳۱ - ۸۵۵ - ۸۷۰ - ۸۸۲	۴۰ - ۴۱ - ۴۳ - ۵۶ - ۶۲
۹۱۷ - ۹۲۳ - ۹۴۵ - ۹۸۶ - ۱۰۳۸	۶۳ - ۷۱ - ۷۵ - ۹۲ - ۹۹
مرزا بیگ ۵۰۰ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۵۲	۱۰۰ - ۱۰۷ - ۱۱۰ - ۱۱۳ - ۱۱۷
۵۵۷ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۶۶۲ - ۶۶۴	۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۳۹
۶۸۱	۱۴۲ - ۱۶۳ - ۲۰۹ - ۲۳۶ - ۲۹۱
مرزا خان ۴۵ - ۵۱ - ۲۴۶ - ۲۸۷	۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۱۳
۴۴۱ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲	مراد بیگ .. ۵۰۳ - ۵۲۸ - ۹۲۳
۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۷ - ۸۵۰ - ۱۰۳۲	مراد خان ۲۴۸ - ۴۲۷ - ۸۳۲ - ۸۳۲
۱۰۳۸	۸۳۸ - ۸۶۰ - ۱۰۹۳

منعم خان ۵۵ - ۶۳ - ۹۳ - ۲۴۸ -

۴۵۴

منکلی خان ۹۳ - ۱۹۳ - ۳۰۶ - ۳۳۹ -

۶۲۷ - ۶۶۰ - ۸۶۲ - ۸۶۶ - ۹۷۲ -

۹۸۶ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۴ -

منور خان ۵۱۵ - ۵۵۶ - ۷۱۳ - ۷۱۷ -

۷۹۶

منوهر داس ۱۳۶ - ۱۴۰ - ۲۲۱ -

۲۸۷

موهن سنگه ۶۵ - ۷۰ -

مهابت خان ۱۲۹ - ۱۹۴ - ۲۱۹ -

۲۲۹ - ۳۰۲ - ۳۴۱ - ۳۹۷ - ۴۱۹ -

۴۴۲ - ۴۵۴ - ۴۸۵ - ۵۶۴ - ۵۹۸ -

۶۰۳ - ۶۲۴ - ۶۳۴ - ۶۶۱ - ۷۵۲ -

۷۵۴ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۱۰۵۶ -

مها سنگه ۹۶ - ۷۶۷ - ۹۶۴ - ۱۰۴۲ -

۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ - ۱۰۵۴ -

مهدا جي ۱۰۰۷ -

مهدی ۵۶۵ -

مهدی بیگ ۱۰۶ -

ملا عرض وجیه ۲۳۲ - ۳۹۲ - ۴۴۸ -

۸۵۸ - ۸۴۰

ملا فروغی ... ۶۲۱ - ۸۵۷ - ۸۸۲ -

ملا قاضی ۱۰۳۰ -

ملا مسگیر ۸۵۰ - ۸۵۸ - ۸۶۰ - ۸۶۸ -

۸۷۱ - ۹۰۶ - ۹۸۸ - ۱۰۱۲ -

ملا محمد امین ۸۸۱ -

ملا محمد خان ۴۴۸ -

ملا سیدی ۸۶۸ -

ملفت خان ۴۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۷۵ -

۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۹۹ - ۵۹۳ - ۶۲۱ -

۶۲۷ - ۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۵۲ - ۷۵۹ -

۸۳۰ - ۸۴۳ - ۸۴۹ - ۸۵۱ - ۸۸۰ -

۹۰۸ - ۹۶۶ - ۹۷۸ - ۱۰۳۸ -

۱۰۶۱ - ۱۰۶۹ -

ملک عنبر ۵۹۸ - ۸۶۱ -

ممریز مہمند ۵۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۹ -

۱۰۷ - ۲۴۶ - ۹۸۹ -

منصور خان ۷۱۳ -

منصور کاشغری ۶۰۵ - ۸۵۲ -

مغول خان ۱۹۵ - ۳۱۴ - ۴۰۰ - ۶۳۶

۱۰۶۲

مفخر خان .. ۸۳۲ - ۸۵۸ - ۹۷۶

مفتخر خان .. ۱۴۱ - ۱۴۷ - ۵۱ - ۷۵

مقصود بیگ ۵۲۱

مقیم خان ۹۳ - ۱۲۸ - ۲۴۷ - ۳۳۶

۸۱۵ - ۸۳۹ - ۸۷۷ - ۹۱۷

مکتوب خان ۸۵۷

مکردهج ۸۱۱

مکرم خان ۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۵۱ - ۲۵۷

۲۶۳ - ۲۶۷ - ۲۸۷ - ۳۷۷ - ۹۲۷

۹۶۳ - ۹۸۱ - ۹۸۶ - ۱۰۳۲ - ۱۰۶۱

مکرمات خان ۷۵۵ - ۸۷۱ - ۸۸۰

۹۶۰

مکند سنگه .. ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۴۰۳

ملا احمد ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۸۵۰ - ۸۵۸

۸۶۰ - ۹۰۶ - ۹۱۹ - ۹۲۴

ملا چالاک ۱۰۴۱

ملا حیدر علی ۸۶۱

ملا عبداللہ ۸۶۱ - ۹۱۸

۲۵۲ - ۲۶۶ - ۲۶۹ - ۲۸۵ - ۲۸۶

۳۳۶ - ۳۴۳ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۱۹

۴۴۰ - ۴۴۴ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۶۲

۴۶۵ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۸۴ - ۴۸۵

۴۸۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵

۴۹۸ - ۵۰۱ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵

۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳

۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹

۵۲۰ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵

۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱

۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۵ - ۵۳۷ - ۵۳۸

۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴

۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹

۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴

۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۶۳ - ۵۷۰ - ۶۷۶

۶۸۳ - ۹۱۰ - ۱۰۳۹

معبور خان ۹۲

معین خان ۲۱۳ - ۲۴۸ - ۳۰۳

۸۱۵ - ۸۳۲ - ۸۷۷ - ۱۰۳۸

معین الدین .. ۳۰۳ - ۶۲۰ - ۹۶۵

مير علاء الدين ٥١٧	مير رفيع الدين ٢٧١ - ٢٦٨
مير علي اصغر ٧٦٧	مير زين العابدين ٦٢٣ - ٦٢٢
مير عماد ٧٤٣ - ٤٨٦	مير سلطان حسين ١٥٨
مير عماد الدين ١٠٣٤	مير سيدي ٤٢٨
مير عيسى ٧٧	مير شرف الدين ١٤٢٦
مير غضنفر ٨٥٦ - ٥٩٤	مير شمس الدين ٥١ - ٤٧
مير فتاح ٣٤٢ - ١٤٠ - ١٣٩	مير صالح ١٤٧ - ٣٤٣ - ١٤٢٧
مير فتح ٢٩٥	مير ضياء الدين حسين ٤٣ - ٤٤ - ٤٦
مير فضل الله ١٥٨	٧٦ - ٥١
مير محمد صادق ٨١٨	مير عابد ٢٤٢
مير محمد مراد ١٤٨	مير عارف ٢٧١
مير محمد مهدي ١٢٩ - ١٤٥ - ١٤٣	مير عبد الرحيم ٢١٥٧
٢٠٠	مير عبد السلام ٩٨٠ - ٨٧٨
مير محمد هادي ٢٨٧ - ٢٧١ - ٢٦٨	مير عبد الله ٢١٥ - ٥٦٦ - ٦٧٣
مير محمود ٢٩٣ - ٤٦٣ - ٤٧٢	مير عبد المعبود ٥٨٥ - ٥٩٧
١٠٣٥ - ٨٨٢ - ٦١٩ - ٤٨٧	مير عزيز ٢١٤٢ - ٢١٤٦ - ٢٧٤ - ٢٧٥
مير مراد ٥٤	٥٤٣ - ٥٥١ - ٦١٩ - ٦٢١ - ٨٦٠
مير مرتضى ٥١٩ - ٥٤٤ - ٥٥٤	٩٢٣ - ٩٧٧
٦٩٥ - ٧٠٣ - ٧٠٦ - ٧٠٨ - ٧٠٩	مير عسكري ١٤٤
٧١١ - ٧٣٤ - ٧٣٦ - ٧٧٦ - ٧٨٠	مير علاء الدولة ١٥١

میر اسفندیار ۶۳	مهدی قلی خان ۳۰۴ - ۵۶۶ - ۸۸۱
میر باقی .. ۴۶۳ - ۴۸۷ - ۱۹	مهندس داس ۶۵ - ۱۶۳ - ۱۸۹ - ۲۴۶
میر بهادر دل ۶۲ - ۲۷	۲۵۴
میر تقی ۵۴	میدان سبحان قلی خان ۴۴۲ - ۴۴۳
میر جعفر ۷۵۵ - ۸۱	میدانه خان ۵۰۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۶
میر حاجی فولاد .. ۸۵۸ - ۸۶۱ - ۱۱۴	۵۵۵ - ۶۰۸ - ۶۹۸ - ۷۰۹ - ۷۳۵
میر حسن ۲۲۷ - ۸۷	۷۳۶ - ۷۸۰ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۹۴۷
میر حسین ۳۲	۹۵۳ - ۹۵۵
میر حسینی ۴۶	میر آق ۵۶۷
میر خان ۹۵ - ۱۲۷ - ۲۱۷ - ۴۶۲	میر ابراهیم ۵۱ - ۶۳ - ۹۴ - ۱۵۸
۴۷۳ - ۶۲۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۴۲	۱۶۳ - ۱۹۳ - ۳۰۷ - ۳۳۳ - ۳۴۵
۸۱۵ - ۸۱۸ - ۸۴۰ - ۸۴۷ - ۸۵۹	۳۹۷ - ۴۴۸ - ۴۵۰ - ۴۸۷ - ۶۲۷
۸۷۶ - ۹۰۸ - ۹۱۷ - ۹۶۵	۷۴۳ - ۸۵۶
۱۰۵۹	میر ابوالبقا ۲۹۳
میرداد افغان ۲۱۰ - ۳۰۶	میر ابوالحسن .. ۴۷ - ۱۶۱ - ۴۰۱
میر رحمت الله .. ۲۷۱ - ۴۷۶	میر ابوطالب ۴۸۷ - ۵۹۴
میر رستم ۲۳۴ - ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵	میر ابوالفضل .. ۵۳ - ۶۲ - ۷۷
۳۰۶ - ۳۹۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲	میر ابوالمعالي ۲۴۰
۹۸۶	میر احمد ۴۵ - ۵۳ - ۴۴۰ - ۴۷۱ - ۸۸۵
میر رضی الدین ۸۶۲	میر اسحق ۳۴۵

- ۲۶۷ - ۲۷۰ - ۲۹۳ - ۳۰۷ - ۳۲۱ -

- ۳۹۵ - ۳۹۹ - ۴۱۸ - ۴۲۱ - ۴۲۷ -

- ۵۹۳ - ۶۳۴ - ۷۶۳ - ۸۱۷ - ۸۴۳ -

- ۸۸۰ - ۹۶۰ - ۹۷۸ - ۱۰۴۷ - ۵۸۱ -

- ۱۰۶۲

نرسنگه ۲۶۸

نرسنگه داس ۲۷۰

نرسنگه کور ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۸۶۵ - ۹۸۹ -

نصرت خان ۷۹ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۶۸ -

- ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۹۹ -

۱۰۶۱ - ۴۶۲

نصیرالدین ۴۵ - ۹۲ - ۳۹۹ - ۶۹۸ -

۷۱۲

نصیری خان ۵۶۵ - ۸۵۶ - ۹۸۶ -

نظام الدین ۷۶ - ۲۶۹ -

نظرقلی ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ -

نعمت خان ۳۹۷ - ۱۰۶۲ -

نعمت الله ۵۲ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۸۱ - ۱۰۴۸ -

۱۰۶۸

نوازش بانو بیگم

- ۵۶۷ - ۵۷۳ - ۶۳۱ - ۶۷۳ - ۶۷۶ -

- ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ -

۶۸۲ - ۶۹۴ - ۷۸۳ - ۹۱۰ -

ناصرخان ۱۰۶۲

ناظرخان .. ۶۲۵ - ۷۴۲ - ۸۵۶ -

نامدارخان ۱۱۵ - ۱۵۷ - ۱۶۲ -

- ۱۲۱ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰ -

- ۸۱۷ - ۸۶۴ - ۹۶۲ - ۹۷۶ - ۱۰۳۱ -

ناناچی ۱۲۸

ناهو خان ۱۰۴

نجاپت خان ۲۹ - ۴۲ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۸ -

- ۵۱ - ۵۴ - ۶۱ - ۶۴ - ۶۸ - ۷۵ -

- ۲۳۰ - ۲۳۶ - ۲۴۵ - ۲۴۸ - ۳۴۶ -

- ۳۹۶ - ۴۴۳ - ۴۴۷ - ۴۵۱ - ۴۶۵ -

- ۵۶۴ - ۵۷۰ - ۵۹۴ - ۷۶۲ - ۸۱۷ -

- ۸۱۸ - ۸۲۴ - ۸۳۷ - ۸۴۲ - ۸۵۵ -

۸۷۳ - ۸۶۵ - ۸۶۴

نجف تلی ۹۴۰ - ۹۷۶ -

نذر محمد خان ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ -

- ۲۴۲ - ۲۴۸ - ۲۵۰ - ۲۵۷ - ۲۶۱ -

- ۲۲۳- ۲۱۱- ۱۹۳- ۱۸۰- ۱۶۱

- ۲۳۸- ۲۳۶- ۲۳۵- ۲۲۶- ۲۲۵

- ۲۱۴۵- ۲۱۴۳- ۲۱۴۱- ۲۱۴۰- ۲۳۹

- ۲۵۵- ۲۵۴- ۲۵۲- ۲۵۱- ۲۵۰

- ۲۶۵- ۲۶۳- ۲۶۱- ۲۵۸- ۲۵۷

- ۲۸۴- ۲۷۱- ۲۷۰- ۲۶۶- ۲۶۸

- ۳۳۶- ۳۰۹- ۲۹۳- ۲۸۹- ۲۸۵

- ۳۲۱- ۳۰۶- ۳۰۴- ۳۱۴۹- ۳۴۳

- ۴۵۸- ۴۵۶- ۴۴۴- ۴۲۳- ۴۲۲

- ۴۷۹- ۴۷۶- ۴۷۰- ۴۶۰- ۴۵۹

- ۴۹۸- ۴۹۵- ۴۹۴- ۴۹۱- ۴۸۳

- ۵۰۴- ۵۰۳- ۵۰۱- ۵۰۰- ۴۹۹

- ۵۱۲- ۵۱۱- ۵۱۰- ۵۰۹- ۵۰۵

- ۵۱۷- ۵۱۶- ۵۱۵- ۵۱۴- ۵۱۳

- ۵۲۵- ۵۲۴- ۵۲۳- ۵۲۰- ۵۱۹

- ۵۳۰- ۵۲۶- ۵۲۸- ۵۲۷- ۵۲۶

- ۵۴۴- ۵۴۲- ۵۴۱- ۵۳۵- ۵۳۴

- ۵۵۰- ۵۴۹- ۵۴۸- ۵۴۷- ۵۴۶

- ۵۵۵- ۵۵۴- ۵۵۳- ۵۵۲- ۵۵۱

- ۵۶۳- ۵۶۱- ۵۶۰- ۵۵۸- ۵۵۶

- ۷۹۱- ۷۹۰- ۷۸۸- ۷۸۶- ۷۸۳

- ۹۴۸- ۸۱۰- ۸۰۹- ۸۰۳- ۷۹۲

۹۵۶- ۹۵۵- ۹۵۴- ۹۵۱- ۹۴۹

میر مظفر حسین ۴۶۳

میر معصوم ۵۱

میر ملک حسین ۵۱

میر معین ۸۷۴

میر موسی ۸۱۸- ۴۰۰

میر مهدی ۸۳۹- ۹۶۴- ۹۷۸

میر نعمان .. ۳۴۱- ۴۵۰- ۶۲۷

میر نعمت الله ۲۴۸- ۲۷۰- ۲۸۷

میر نور ۵۹۳

میر هاشم ۳۲۲

میر هوشدار ۵۱

میر یحیی ۷۴۳

میر یعقوب ۳۴۵- ۱۹۵

(ن)

ناوحي ۱۰۰۷- ۹۸۸

ناشجاع (یعنی شامزاده شجاع)

- ۳۳- ۳۲- ۳۱- ۳۰- ۲۹

۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۸ - ۴۷۲ - ۴۸۱

۶۲۰ - ۷۴۱ - ۷۴۳ - ۷۶۱ - ۷۶۲

۸۱۹ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۵ - ۸۷۳

۸۸۰ - ۸۸۲ - ۹۸۱

وزیر کرمات ۷۴۳

ولی بیگ ۲۴۹ - ۲۸۴ - ۲۸۷ - ۳۰۸

۴۶۰ - ۵۹۴

ولی محمداار ۴۵

ولی محمد انصاری ۲۴۸

(۵)

هادی دادخان ۵۳ - ۶۲ - ۹۳ - ۹۸

۱۰۷ - ۲۴۷ - ۵۱۳ - ۸۸۰

۱۰۳۴ - ۱۰۴۶ - ۱۰۶۸

هدایت الله ۱۱۲ - ۳۰۳ - ۳۷۳ - ۴۷۳

هرجس کور ۲۷۰ - ۳۲۰ - ۳۳۶

۳۳۷ - ۴۵۷ - ۴۸۷ - ۹۹۹

هررام ۲۴۶ - ۲۵۴

هرناتیه ۱۰۰۴

هزیرخان ۵۵ - ۶۳ - ۹۳ - ۱۶۱

۲۴۰ - ۲۸۸ - ۳۰۷ - ۴۰۳ - ۴۳۳

نوازش خان ۱۱۳ - ۱۲۹ - ۱۸۹

۲۷۰ - ۳۳۳ - ۴۷۴ - ۴۸۸ - ۵۹۳

۹۰۸

نوبت خان ۸۴۰

نوح ۳۸۶

نودر صفوی ۵۹۳

نورالحسین ۴۶۰ - ۴۹۹ - ۵۰۴

۵۰۵ - ۵۲۳ - ۵۲۹ - ۵۵۱ - ۵۶۵

نورالدین محمد جهانگیر ۳۸۷ - ۸۴۰

۸۷۷

نوری بیگ ۸۵ - ۱۸۶ - ۲۰۳ - ۲۱۶

نہال چند ۸۵۷

نیازی خان ۲۴۹ - ۲۶۹

نیتو ۹۷۱ - ۱۰۰۳ - ۱۰۳۳

نیک نام خان ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۶۲۷

۸۷۶

(۶)

نور بیگ ۲۳۲ - ۴۷۹ - ۵۶۶

۱۲۹ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۱۴

۲۱ - ۲۴۸ - ۴۱۷ - ۴۴۸

یادگار بیگ ۲۰۳ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۳	۶۳۰ - ۸۵۳ - ۸۶۶ - ۹۷۵
یادگار خان .. ۶۹۷ - ۷۰۸ - ۷۹۶	هلال خان ۸۷۱ - ۹۸۹
یادگار مسعود ۶۵	همایون بادشاه ۲۳۳ - ۲۴۴
یارمحمد ۱۰۶۳ - ۱۴۴۶	همت خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۰۷ - ۲۳۱ -
یزدانی ۲۴۰	۲۴۶ - ۲۹۱ - ۳۴۳ - ۴۰۸ - ۴۳۵ -
یسونب راو ۶۳	۵۹۴ - ۶۲۷ - ۶۳۴ - ۸۲۳ - ۸۲۹ -
یعقوب ۶۲ - ۵۹۷ - ۶۳۵	۸۵۲ - ۸۵۶ - ۸۸۰ - ۹۶۶ - ۹۸۱ -
یکه تازخان ۹۳ - ۱۱۷ - ۱۴۸ - ۲۰۷ -	هوشدار خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷ - ۱۵۷ -
۲۴۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۳۵۸ -	۲۰۲ - ۲۴۶ - ۲۶۷ - ۲۹۴ - ۳۰۲ -
۵۲۱ - ۵۴۷ - ۶۰۵ - ۸۸۵ - ۱۰۶۲ -	۳۰۷ - ۳۲۱ - ۳۲۶ - ۳۳۹ - ۳۴۱ -
محمد بن ابوبکر ۱۱۱ - ۱۱۴	۱۴۲۷ - ۱۴۲۸ - ۱۴۷۹ - ۱۴۸۸ - ۱۴۹۹ -
یوسف خان ۱۰۴ - ۲۱۷ - ۷۴۲ -	۶۴۷ - ۶۷۵ - ۷۶۲ - ۷۶۴ - ۸۳۹ -
۸۰ - ۹۶۶ -	۸۴۲ - ۸۷۱ - ۸۷۳ - ۸۸۰ - ۸۸۳ -
یوسف زئی ۶۷ - ۱۰۵۸	۹۰۲ - ۹۳۳ - ۹۷۸ -
یوسف گرد یزی	(ی)
یوسف نیاززی ۳۱۴	یادگار ۱۶۳

تمام شد

ن اورنگ زیب عالمگیر بادشاہ

بہتمام

اشیاٹک سوسائٹی بنگالہ

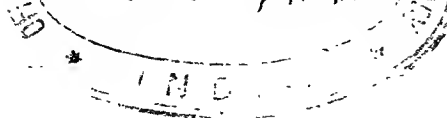
بتصحیح

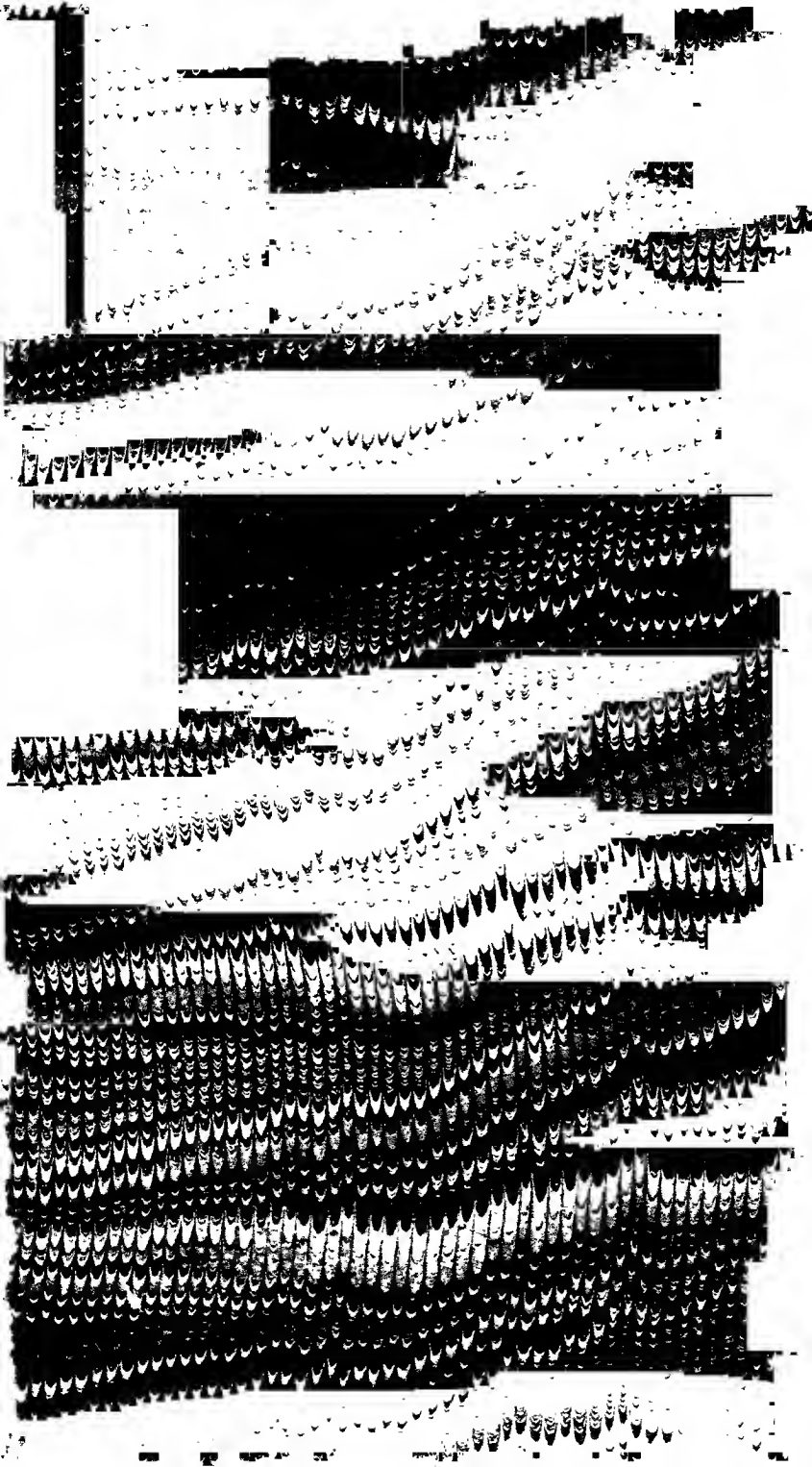
مولوی خادم حسین و مولوی عبدالحی مدرّسین مدرّسہ کلکتہ

قر

کالج پریس چاپ شد

کلکتہ سنہ ۱۸۶۸ ع Library Recd

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.